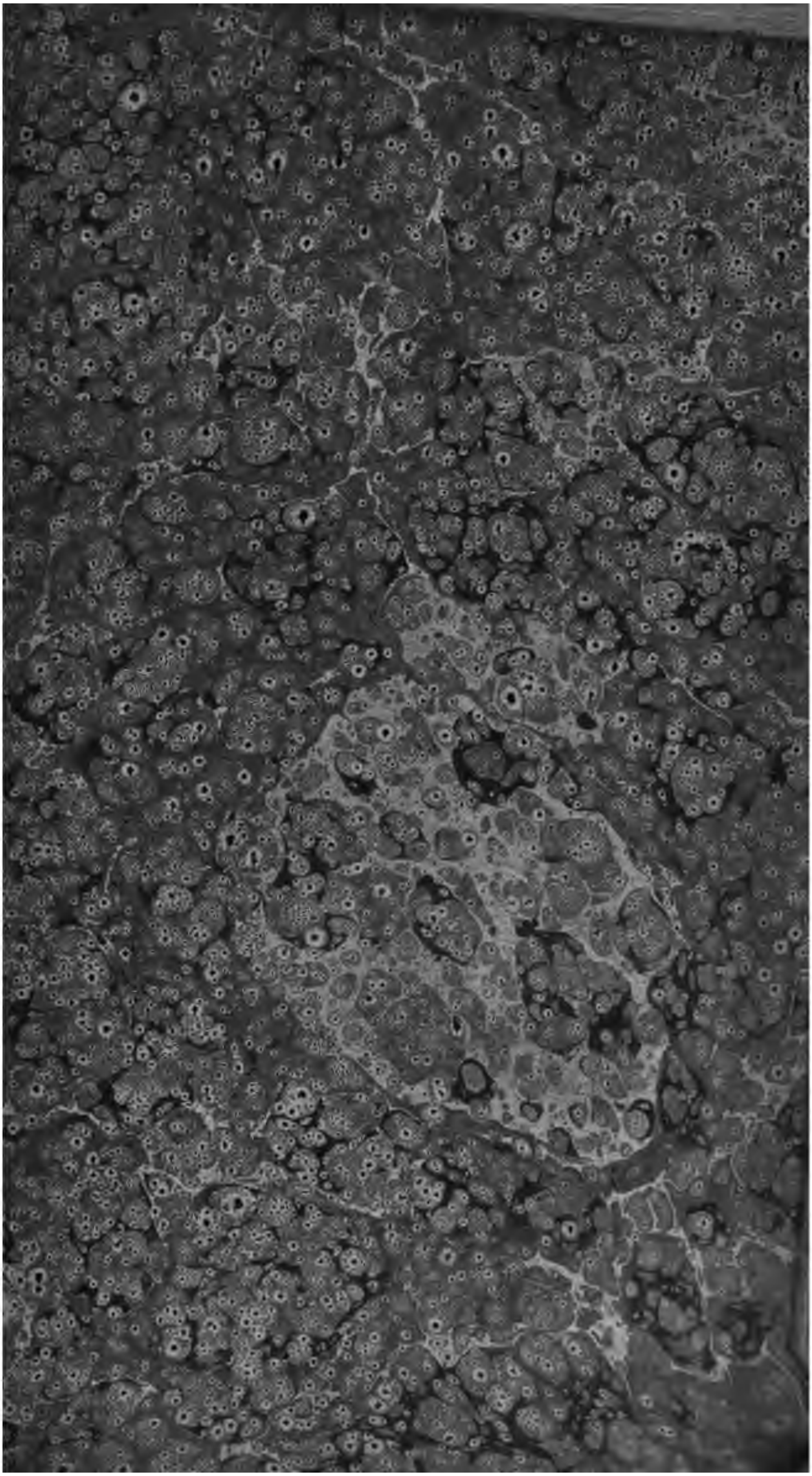

APPARATUS
CRITICUS ET EXEGETICUS
AD
DEMOSTHENEM

VINC. OBSOPOEI, HIER. WOLFII,
IO. TAYLORI

ET

IO. IAC. REISKII
ANNOTATIONES TENENS.

COMMODUM IN ORDINEM DIGESTUM
ALIORUMQUE ET SUIS ANNOTATIONIBUS
AUCTUM

EDIDIT

GODOFREDUS HENRICUS SCHAEFER.

TOMUS V.

LONDINI
APUD BLACK, YOUNG ET YOUNG
MDCCCXXVII.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA BOEOTUM DE NOMINE.

P. 993. *ΒΟΙΩΤΟΝ*] Fortassis Boeotus hic est, de quo scribitur in Midiana p. 537, 21.: *ἴσασιν Εὔαίωνα πολλοὶ, τὸν Λεωδάμαντος ἀδελφὸν, ἀποκτείναντα Βοιωτὸν ἐν δείπνῳ καὶ συνόδῳ κοινῇ διὰ πληγὴν μίαν*, ut homo malus male perierit. WOLF.

P. 993. v. 2. *παῖδα*] *παῖδας* Bavaricus. REISK.

P. 993. v. 5. *Ἀττικῇ*] Bekkerus: „Malim *ἀστικῇ*." V. mea in H. Stephani Thes. c. 2386. D. SCHAEFER.

P. 994. v. 2. *ἀπὸ*] F. *ὑπὸ*. SCHAEFER.

P. 994. v. 4. *ἐξ αὐτοῦ*] [*ἐξ αὐτῆς*.] *αὐτοῦ* lege, *τοῦ Μαντιθέου* *). Nam de matre quis dubitet? WOLF. Vulg. *ἐξ αὐτῆς*. Dedi quod maluit Wolfius. REISK.

P. 994. v. 8. *λάθρα*] *λάθρᾳ* Bekkerus. SCHAEFER.

P. 994. v. 10. *δέξασθαι*] Malim *δέξεσθαι*. V. p. 1011, 10. SCHAEFER.

P. 994. v. 17. *αὐτῷ*] Recte *αὑτῷ* Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. — Mox corrig. *τεθεῖσθαι*. SCHAEFER.

P. 994. v. 18. *αὐτόθεν*] *si res sola per se spectetur: neque alia reputentur hic attendenda.* V. Wyttenbachii Musoniana Append. Stobaei Gaisford. T. IV. p. 420. ed. Lips. SCHAEFER.

P. 994. v. 18. *φιλοπράγμων*] *litium amans.* Explicat quod additur *φιλόνεικος*. Sic *φιλοπραγμοσύνῃ* ipse Demosthenes init. Orat. SCHAEFER.

*) Immo *Μαντίου*. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM CONTRA BOEOTUM DE NOMINE.

P. 994. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.*] Causam hanc non vicisse Mantitheum actorem, sed Boeotum, ut scilicet ipse quoque Mantitheus appellaretur, apparet e pag. 1013, 27. s. Alii hanc orationem Lysiae tribuunt. V. Maussac. ad Harpocrat. p. 40. REISK. Fuerunt qui Dinarchi dicerent. Quos refellit Dionysius Halic. T. V. p. 665. R. — De tempore habitae orationis dissentiunt inter se duumviri egregii, Wolfius Prolegomm. ad Leptin. p. 110. et Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 61. s. Boeckhii rationes probat Weiskius de Hyperb. III. p. 36. Quod autem Reiskius e p. 1013, 27. s. apparere ait, causa cecidisse Mantitheum, locus ille non hoc docet, sed Boeoti calumnia Mantitheum coactum esse, ut litis de dote paterna formulae non verum sed affectatum hominis nomen inscriberet. Conf. p. 1014, 13. s. 1019, 3. ss. — *ΠΡΟΣ ΒΟΙΩΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ* Bekker. Simpliciter ὁ περὶ τοῦ ὀνόματος λόγος dicitur Dionysio Halic. T. V. p. 656., Harpocrationi p. 149. 162. ed. Lips. et Photio c. 316. 375.: sed πρὸς Βοιωτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος Dionysio ibid. p. 665. SCHAEFER.

P. 994. v. 2. ἔλαχον ταυτηνὶ] ταύτην ἔλαχον Bekker. SCHAEFER.

P. 995. v. 1. με λαγχάνειν] μεταλαγχάνειν Bavaricus. REISK.

P. 995. v. 5. ἔφη] ἔφυ Weimarani secundus. REISK.

P. 995. v. 6. αὐτὸς] οὗτος August. primus, Bavaricus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 995. v. 8. ἐργαστήριον συκοφαντῶν, Μνησικλέα—] Conf. p. 1010, 23. ss. SCHAEFER.

P. 995. v. 8. τε] γε Bavaricus. REISK.

P. 995. v. 10. γινώσκετε] γιγνώσκετε Bekker. SCHAEFER.

P. 995. v. 10. τὴν Νῖνον] Ninus sacerdos, Meneclis uxor, damnata fuit. Corsinus Fast. Att. IV. p. 31. Expendantur haec verba. Dionysius Halicarn. T. II. p. 117, 7. ὁ κρινόμενός ἐστι Μενεκλῆς ὁ τὴν ἱέρειαν Νίνον (sic) ἔχων [in matrimonio ha-

bens, non ἑλὼν], ὁ δὲ κατηγορῶν υἱὸς τῆς Νίνου. Sed uti ibi Νίνον in accusativo est legendum, ita non ἔχων, sed ἑλὼν, ut apud Demosthenem. REISK. Apparet Reiskium haec profudisse tumultuaria operâ, ut otium nactus retractaret. Quod fata impediverunt. Interim conf. Ind. Histor. p. 580. SCHAEFER.

P. 995. v. 10. Νῖνον] Bekkerus: „νίνον r.“ Νίνον etiam editores Dionysii Halic. T. V. p. 656. R. Conf. Naekii Choerilea p. 228. SCHAEFER.

P. 995. v. 12. τῆς] τῆς prius abest ab August. primo. REISK.

P. 995. v. 13. ἡ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 995. v. 15. τὸ] Omisit Bekker. Quod si recte fecit, homo dicitur omne litium genus fugisse. SCHAEFER.

P. 995. v. 16. οἷον εἰκὸς, ὑπὸ] Vulg. οἷα ὑπό. οἷον εἰκὸς ὑπὸ August. primus, margo Lutetianae. οἷον (sine εἰκὸς) Weimarani secundus. Dedi οἷον εἰκὸς, ὑπὸ —. Quamquam nil interest utpote, *quemadmodum facile est iudicatu, a patre meo, ut in rep. versante, laesus in aliis quibusdam causis, diversis ab hac causa.* Malim nempe sic locum interpretari, quam sic: *ut ab eo, qui vitam egerit alibi.* Quamquam e pag. 1019, 11. ss. colligi possit, Mantiam vitae magnam partem Mitylenis peregisse. REISK. Haec altera interpretatio tam improbabilis est, nemini ut in mentem venire potuisse videatur. οἷα ὑπὸ Bekker. Mihi nostrum satis placet. *ut fieri solet.* SCHAEFER.

P. 995. v. 16. πολιτευομένου] πολιτευομένῳ Bavaricus, sed cum ου super ῳ. REISK.

P. 995. v. 17. ἐνταυθοῖ] ἐνταυθὶ Dindorf. SCHAEFER.

P. 995. v. 17. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 995. v. 18. ἡ μὴν] ἡμῖν Bavaricus, index Aldinae. REISK.

P. 995. v. 20. αὐτῇ] αὑτῇ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 995. v. 21. μηδὲν] οὐδὲν August. primus. *sibi* (Plangoni atque Mantiae) *nil iam fore commune in posterum.* Nam κοινὸν subauditur. REISK. οὐδὲν Bekker. Recte: quippe infinitivus ἔσεσθαι non pendet a participio ὀμοσάσης, sed ab alio quod in illo latet implicitum, quale est εἰπούσης. Conf. p. 1011, 11. SCHAEFER.

P. 995. v. 21. ἔτι] Abest ab August. primo. REISK.

P. 995. v. 21. καὶ μεσεγγυησαμένης ἀργύριον] *et mulctam sibi pecuniariam, sponsoribus datis, indixerat.* Sic verti, quasi mulier esset mulctanda. Sed et ex argumento et ipsis in Boeotum orationibus apparet, Mantiam pollicitum esse Plangoni pecuniam apud sequestrem depositam aut sponsoribus datis. Itaque malo: *certam stipulata pecuniam.* Etsi videtur Mantias sua-

pte voluntate et deceptus et coactus. Quam enim facile mulieris impudentiam et perfidiam sponsorum aut sequestrium testimoniis refutasset? WOLF. Wolfii τὰς δευτέρας φροντίδας sequi debebat Reiskius locum secus interpretans Ind. Graecitat. p. 338. V. Harpocration p. 120. ed. Lips. et Anecd. Bekk. p. 279, 3. SCHAEFER.

P. 995. v. 22. ἐπὶ τούτοις] Malim antecedentibus iungere: ut post τούτοις ponatur hypostigme. SCHAEFER.

P. 995. v. 23. τούτῳ] τοῦτο August. primus. REISK.

P. 995. v. 26. φράτορας] φράτερας Bekker. V. Anecd. Bekk. p. 1430. a. Buttmannus in Actis Academ. Boruss. ann. 1818—1819. p. 33. et not. ad p. 1000, 23. 1003, 17. 1050, 6. 1364, 2. 1365, 7. coll. not. ad p. 1053, 13. φρατὴρ p. 1061, 13. SCHAEFER.

P. 995. v. 27. ἐποιήσατο] Recurrit p. 996, 13. 999, 19. 20. 1000, 13. Plene παῖδας ἐποιήσατο ὁ πατὴρ τούτους p. 1003, 6. SCHAEFER.

P. 995. v. 27. τάμμέσῳ] Vulg. τὰν μέσῳ. τάμμέσῳ Bavaricus. REISK. V. Buttmannus Grammat. Gr. mai. T. I. p. 91. s. SCHAEFER.

P. 995. v. 28. τοῖς Ἀπατουρίοις], Citat hunc locum Harpocration v. Ἀπατούρια. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 417, 12. ss. SCHAEFER.

P. 995. v. 28. φράτορας] φράτερας Bekker. V. not. ad v. 26. SCHAEFER.

P. 996. v. 1. τῆς] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekkeri Oxoniensis typothetae, ut videtur, culpâ: nam habet Berolinensis, quam Dindorfius sequitur. SCHAEFER.

P. 996. v. 2. οὑτοσὶ] οὗτος Bavaricus. REISK.

P. 996. v. 5. πρῶτον — εἶτα —] Sed invertitur ordo infra v. 18. s. SCHAEFER.

P. 996. v. 5. εἶτα] Bekkerus: „εἶτα δὲ S.“ Sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 996. v. 9. μαρτύρων] μαρτυριῶν August. primus. REISK.

P. 996. v. 9. ἐμμένειν τοισδὶ, δικαίως] Vulg. ἐμμένειν τοῖς δικαίοις. ἐμμένειν δικαίως margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. Locum hunc sic exhibet ab antiqua manu August. primus: ὅτι δ' οὐκ οἰόμενοι τούτου δεῖν ἐμμένειν δικαίως. Sed nova manus viridi liquore, ut passim, super τούτου inter hoc et οἰόμενοι superscripsit διαθήκῃ. Correxi ἐμμένειν τοισδὶ [id est τούτοις vel τοῖσδε], δικαίως —, partim ex Augustano, partim e coniectura mea. Nam e τοῖς δικαίοις feci τοισδὶ, δικαίως: videbatur enim syllaba δι ob concursum cum eâdem syllaba initio vocabuli proximi intercidisse. Quamquam etiam τοῖς plane poterat expungi, sententia nil imminuta: nam ἐμμένειν sic nude poterat dici pro ἐμμένειν τούτοις, tametsi hoc utique planius est. Poterat

locus etiam sic constitui: ἐμμένειν τοῖς δικαίοις, δικαίως καὶ ἀναγκαίως. REISK. ἐμμένειν δικαίως Bekker. Mihi placet ἐμμένειν τοῖς δικαίοις, ἀναγκαίως ἔλαχον —, deletâ copulâ ante ἀναγκαίως. Conf. quae mox v. 17. sequuntur: τὸ δὲ ταὐτὸν ἔχειν τοῦτον ἐμοὶ ὄνομα διὰ πολλὰ ἀδύνατον ἦν. SCHAEFER.

P. 996. v. 10. τοῦτ'] ταῦτ' August. primus. REISK.

P. 996. v. 16. ξυγομαχεῖν] Bene interpretatur Ind. Graecitat. p. 267. V. Anecd. Bekk. p. 261, 7. SCHAEFER.

P. 996. v. 16. μεταθέσθαι] Scilicet τὰ ὀνόματα. *ut ego, qui nunc audio Mantitheus, in posterum appellarer Boeotus, ipse vero, qui nunc Boeotus audit, in posterum Mantitheus appellaretur.* REISK. Fallitur de ambobus intelligens quod de uno Mantitheo intelligi oportet. ἡμᾶς i. q. ἐμέ. *meum me nomen cum alio nomine commutare.* SCHAEFER.

P. 996. v. 17. ἀνανδρίαν] *exprobrationem ignaviae.* V. mea in Iacobsii Annotatt. ad Anthol. Palat. p. 973. SCHAEFER.

P. 996. v. 17. ἐμοὶ] Vulg. ἡμῖν. Dedi ἐμοὶ de meo. REISK. ἡμῖν Bekker. Quod hoc loco idem valet quod ἐμοί. V. not. ad v. 16. SCHAEFER.

P. 996. v. 18. πολλὰ] πόλλ' Bekker. SCHAEFER.

P. 996. v. 18. πρῶτον μὲν γὰρ, εἰ δεῖ —] Primum recenset incommoda in rep. ex hac nominum paritate exsistentia; deinde p. 998, 10. transit ad molestias ab eadem paritate ad rem privatam suam proficiscentes. REISK.

P. 996. v. 21. ἢ οἴσουσι — τοὺς ἄλλους;] ἢ οἴσουσι — τοὺς ἄλλους. Bekker., recte mutatâ interpunctione. Sed praeterea ab initio delenda particula ἤ, nata illa ex antecedente ν. V. Melet. Crit. p. 11. Est haec ὑποφορά, qualis sequitur infra p. 997, 7. SCHAEFER.

P. 996. v. 21. οἴσουσι] *nominabunt, edent.* V. Ind. Graecitat. p. 523. et Wolfii Prolegomm. ad Leptin. p. 87. SCHAEFER.

P. 996. v. 21. φυλέται] Post h. v. aut in hac regione deesse videtur ἡμᾶς. REISK. Non deest, sed subaudiendum est ex antecedente ἡμῖν. SCHAEFER.

P. 996. v. 22. Μαντίου] Μαντιθέου Bavaricus. REISK.

P. 996. v. 23. οἴσουσί με, ἂν] Scribendum οἴσουσιν, ἐάν. Ad οἴσουσιν rursus subaudi ἡμᾶς. Qui enim loquitur Mantitheus non solum se sed simul Boeotum intelligit. V. Porsonus ad Eurip. Hecub. 369. SCHAEFER.

P. 996. v. 23. ἂν] ἐὰν Bavaricus. REISK.

P. 996. v. 23. ἑστιάτορα] ἱστιάτορα Bavaricus et August. primus, nisi quod hic spiritus loco duo solummodo puncta super ι posita dat. Citat hunc locum Harpocration v. Ἑστιάτωρ. REISK.

P. 996. v. 25. τῶν ἄλλων] Id est τῶν πάντων: nam alias

mirifica esset et abhorrens dictio ἢ ἄλλο τι τῶν ἄλλων. Ferrem magis ἤ τι τῶν ἄλλων. Et nescio, an haec lectio conflata sit e duabus variantibus, cum aliis in libris esset ἤ τι ἄλλο (sine τῶν ἄλλων), in aliis ἤ τι τῶν ἄλλων (sine ἄλλο). REISK. Fluctuatur etiam Ind. Graecitat. p. 28. Sed fluctus componit Bekkeri scriptura: ἢ ἐάν τι τῶν ἄλλων. SCHAEFER.

P. 996. v. 25. φέρωσι] φέρωσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 996. v. 26. σὺ μὲν — δὲ σέ.] Erant enim illa munera onerosa et sûmtuosa. REISK.

P. 996. v. 26. σέ.] σέ, Bekkeri Oxoniensis negligentià typothetae. SCHAEFER.

P. 996. v. 26. καὶ δὴ καλεῖ] Sic etiam antiqua manus in August. primo dedit, sed nova correxit κἂν δὴ καλῇ, quod est in margine Lutetianae. REISK. Cave audias correctorem male operosum. V. not. ad p. 856, 16. SCHAEFER.

P. 996. v. 27. ἢ πρὸς ὅντινα ἂν ᾖ ἡ δίκη] *aut alius, apud quem causa est agenda.* Sic verti, ut referrem ad magistratus. Varia enim iudicia fuerunt Athenis. Etsi verba videntur potius ad accusatorem pertinere: *aut is, cum quo est iudicium, is, qui nos in ius vocavit.* WOLF. Recte vertit relata ad magistratus. SCHAEFER.

P. 996. v. 27. ἡ δίκη] Post ἡ δίκη addit margo Lutetianae ἡμεῖς δέ. Idem reperi in August. primo quoque a nova manu superscriptum viridi liquore. REISK. Additum frangit vigorem huius loci. SCHAEFER.

P. 996. v. 28. πότερος] πότερον Bavaricus. REISK.

P. 996. v. 28. οὖν] Abest ab August. primo. REISK. Bekkerus: „οὖν om. S. r.“ Fortasse melius absit. V. not. ad v. 27. SCHAEFER.

P. 997. v. 1. ἔσται ζημίαις ἔνοχος] ζημίαις ἐστὶν ἔνοχος August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 997. v. 1. τίνα ϕ' οἱ στρατηγοὶ *) —] V. Wolfii Prolegomm. ad Leptin. p. 94. s. et 109. SCHAEFER.

P. 997. v. 2. ἐὰν — ἐὰν] Vulg. ἂν — ἄν. ἐὰν — ἐὰν Bavaricus. REISK. ἂν — ἂν Bekker. SCHAEFER.

P. 997. v. 3. ἔσται] ἐστι August. primus. REISK.

P. 997. v. 5. τί δὲ, ἂν ἄλλη τις ἀρχὴ καθιστῇ] Subaudi ἡμᾶς aut τὸν ἕτερον ἡμῶν. Sed tota haec sententia usque ad πότερον καθιστᾶσι videtur redundare: nam idem dicit atque p. 996, 25., quamquam paulo uberius. Nisi malumus voc. ἄρχων expungere. REISK. Non redundat haec sententia nec dicit quod supra dictum est. Supra enim sermo fuit de tribulibus et strategis: hic

---

*) Corr. vitium typotheticum. SCHAEFER.

de archonte, rege, athlothetis, aliis. Quod autem Reiskius voc. ἄρχων expunctum malit, non cogitavit τὸν ἄρχοντα supra ut iudicantem de liturgiâ detrectatâ, hic ut iniungentem tale munus commemorari. SCHAEFER.

P. 997. v. 5. λειτουργεῖν] λειτουργίαν Bavaricus, indices Aldinae et Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae. REISK. εἰς λειτουργίαν Bekker. SCHAEFER.

P. 997. v. 6. ἀθλοθέται] Quinam hic sit magistratus, adhucdum quaero, mirorque eos post archontem et basileum nominari. Videtur eorum fuisse in Liberalibus iudicare, quinam chorus aut qui artifex scenicus vicisset, victoribusque praemia distribuere. REISK. Aliter Ind. Graecitat. p. 15. extr. V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 167. SCHAEFER.

P. 997. v. 6. καθιστᾶσι] καθιστᾶσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 997. v. 7. ἐὰν] Bekkerus: „ἂν S.“ Sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 997. v. 8. ἐγγράφωσιν] Simplex γράφωσιν dat Bavaricus. REISK.

P. 997. v. 8. καὶ] In καὶ desinit in August. primo pagina, post quam est lacuna, deficiente uno folio duobusvè, usque ad κα, quae est postrema syllaba vocis γυναῖκα p. 1002, 12. REISK.

P. 997. v. 10. παράγραμμα] γράμμα simplex Bavaricus. REISK.

P. 997. v. 11. συμβαίνει] συμβαίνοι margo Lutetianae. REISK.

P. 997. v. 11. φέρε, εἰ δὲ δὴ —] φέρε, εἰ δὲ — Bekker. φέρ', ἐὰν δὲ δὴ — p. 661, 10., ubi v. not. Mox v. 15. πρὸς Διός, ἐὰν δ' —. SCHAEFER.

P. 997. v. 12. εἰ δὲ δὴ κριτὴς κ. τ. λ.] Hucusque de muneribus onerosis, quae ambo certatim detrectent: nunc de lucrosis, quae pari uterque studio appetat. SCHAEFER.

P. 997. v. 12. κριτής] seu δικαστὴς seu διαιτητής: maxime tamen δικαστὴς propter τὸ δικαστικόν. V. Ammonius p. 41. Ut erraverit Wyttenbachius, cum v. κριτὴς de solo arbitro intelligeret. V. viri egregii Iulianea p. 219. ed. Lips. SCHAEFER.

P. 997. v. 13. βαδίζοιμεν] V. Dobreeus ad Aristophan. Plut. 278. citans Hemsterhusium in MS. ex hoc loco docentem iudicum esse proprium τὸ βαδίζειν. Sic βαδίζειν εἰς τά τινος proprie dicitur in ἀντιδόσεσιν. V. p. 1040, 21. SCHAEFER.

P. 997. v. 15. κέκληκεν] Scilicet ὁ κῆρυξ. REISK.

P. 997. v. 15. ἐὰν] Bekkerus: „ἂν S.“ Sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 997. v. 17. πλὴν εἰ μὴ] πλὴν εἰ Bekker. Recte. V. not. ad p. 977, 10. SCHAEFER.

P. 997. v. 17. ὥσπερ ἄλλῳ τινί, τῷ χαλκείῳ] V. ὥσπερ

pro patris nomine ut debentium, nullum poterat nasci dubium, nisi fingimus, id quod prorsus abhorret, totidem filios Boeoto, quot Mantitheo, fuisse et omnibus eadem nomina, ut, si e. c. filius Mantithei natu maior appelletur Mantias, Boeoti quoque filius natu maior idem Mantiae nomen gesserit. REISK.

P. 998. v. 27. καὶ πάντα] V. not. ad p. 649, 1. SCHAEFER.

P. 998. v. 28. δίκην ἐξούλης] Actio ἐξούλης erat, cum actor queritur, se a reo ad possessionem et usum bonorum suorum non admitti, aut ab iis vi et manu deiectum esse, aut denique iudicatum non solvi. Postrema significatio h. l. videtur obtinere. REISK.

P. 998. v. 28. αὐτὸν] αὑτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 999. v. 1. κυρίαν — ποιησάμενος] Dictio ποιεῖσθαι κυρίαν est *efficere et impetrare a iudicibus, ut actionem aliquam declarent iustam et legitimam reoque mulctam dictent.* REISK.

P. 999. v. 1. ἐγγεγράφῃ] Vulg. ἐγγεγράφθαι. ἐγγράψαι margo Lutetianae. Dedi de meo ἐγγεγράφῃ in coniunctivo perfecti activi. Locus perdifficilis. Consentiunt cum vulgata, quae vitiosa est, reliqui mei libri. Augustanus hic me deserit hic loci deficiens *). Optarem lectionem marginis, si de auctore mihi constaret: optime enim cum sententia loci convenit ἐγγράψαι, qui est optativus, non infinitivus. Sententia caeteroquin satis plana est, haec nempe: Fac esse aliquem, qui contra hunc Boeotum actionem ἐξούλης instituat. Neget ille quidem initio sibi mecum esse negotium: verumtamen impedire nil poterit idem, quominus ego pro Boeoto plectar. Impetraverit enim a iudicibus, ut actionem suam legitimam causamque probam pronuncient. Boeotus nil curet mulctam dependere. Inscribatur itaque. Sed qui? Non Boeotus, sed Mantitheus: affectat enim nomen meum. Postulabor itaque ego de debito. — Nunc aperiam suspicionem meam, unde natum sit, quod hodie libri circumferunt, ἐγγεγράφθαι. Videtur h. l. duplex fuisse in libris antiquis Demosthenicis lectio, altera ἐγγράψαι, altera ἐᾷ ἐγγεγράφθαι. Meliora nunc non succurrunt: det, qui norit. REISK. Recte ἐγγράψαι Bekker. e melioris notae libris. SCHAEFER.

P. 999. v. 2. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 999. v. 3. περὶ] Malim παρά. *ob nomen.* REISK. περὶ cave mutes. *lis, in qua referat suo reum nomine sic indicari, ut ne crimen possit transferri in insontem.* SCHAEFER.

P. 999. v. 3. ἢ λῆξις, ἢ δίκη] ἢ λῆξις absunt ab editione Feliciani et P. Manutii et ad eius exemplum ab editione Wolfii quoque, nescio, casune an consilio. Sed poterat pari et haud

---

*) V. not. ad p. 997, 8. SCHAEFER.

scio an etiam maiori iure ἡ δίκη abesse et hoc pro scholio illius haberi. Nam omnes δίκαι sunt etiam λήξεις, quamquam non item contra omnes λήξεις sunt δίκαι sensu strictiore sic dictae. Causae privatae sunt δίκαι, publicae γραφαί: ambae nomine communi λήξεων comprehenduntur. Possit ad hunc modum lectio vulgata defendi, ut λῆξις dicatur usurpatum pro γραφή. REISK. ἡ λῆξις δίκης Bekker. V. Photius c. 162. SCHAEFER.

P. 999. v. 5. ἀηδής] Recurrit p. 1000, 9., ubi etiam ἀηδία legitur. SCHAEFER.

P. 999. v. 6. Μαντιθέοιν] Abest a texto Bavarici, sed est in margine cum γρ. REISK.

P. 999. v. 6. φέρε, εἰ δὲ] Vulg. φέρε δ' εἰ, φέρε, εἰ δὲ Bavaricus. Et sic dedi. REISK. V. not. ad p. 997, 11. SCHAEFER.

P. 999. v. 7. ἀστρατείας] Vulg. ἀστρατίας. ἀστρατείας Bavaricus. Et sic dedi. REISK.

P. 999. v. 7. φεύγοι] φύγοι Bavaricus. REISK.

P. 999. v. 7. δέῃ] δέοι Bavaricus. REISK.

P. 999. v. 8. ὅτε εἰς Ταμύνας κ. τ. λ.] V. Weiskius de Hyperb. III. p. 36. SCHAEFER.

P. 999. v. 8. τοὺς Χόας ἄγων] Citat hunc locum Harpocration v. Χόες. Loco huic est in Midiana similis alius. REISK. V. p. 567. SCHAEFER.

P. 999. v. 11. ἐπιδημοῦντες,] ἐπιδημοῦντες. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 999. v. 12. λειποταξίου] λιποταξίου Bekker. V. not. ad p. 547, 27. SCHAEFER.

P. 999. v. 12. λειποταξίου προσεκλήθη] Cave phrasin pro elliptica habeas, ut traditur Ind. Graecitat. p. 324. SCHAEFER.

P. 999. v. 12. προσεκλήθη.] προσεκλήθη, Bekker. SCHAEFER.

P. 999. v. 15. πατρόθεν] contra eum, qui mecum nomen idem eundemque patrem habere sese ferret. Alias multi nomina gerebant eadem, sed patrum nomina differebant. REISK. *nomine patris addito.* SCHAEFER.

P. 999. v. 15. εἰ μισθὸς ἐπορίσθη τοῖς δικαστηρίοις] Fortassis expeditione exhausto aerario merces iudicibus data non fuit. Nam in Timocratea negat eos gratis hoc munus obituros. WOLF. Assentitur Wolfio Boeckhius Act. Academ. Boruss. a. 1818—1819. p. 89. SCHAEFER.

P. 999. v. 16. με] Bekkerus: „με om. S. r." Sine cunctatione delendum. Subaudi τὸν Βοιωτόν. Nam qui κατὰ τοῦ λιποτακτήσαντος τὴν λῆξιν ἐδέξατο ut ταξιαρχῶν τῆς φυλῆς, idem non potuit εἰσάγεσθαι. SCHAEFER.

P. 999. v. 16. δηλονότι] δῆλον ὅτι Bekker. SCHAEFER.

P. 999. v. 16. ταῦτα δ' εἰ μὴ — συνέβη] Haec coniunge. WOLF.

P. 999. v. 16. σεσημασμένων] Male σεσημασμένῳ citantes hunc locum Harpocration p. 162. ed. Lips. (conf. Ind. Graecitat. p. 458.) et Photius c. 375.: nisi, quod videtur probabile, error est librariorum. SCHAEFER.

P. 999. v. 16. σεσημασμένων ἤδη — τῶν ἐχίνων] Quid vero ista obsignatio obstat, quo minus testes producantur? WOLF. Non meminerat vir eximius quae habet Etymolog. M. c. 404. s. Eadem tradit Photius c. 89. s. SCHAEFER.

P. 999. v. 17. κἂν] καὶ margo Lutetianae. REISK.

P. 999. v. 18. προσκληθείη] Vulg. προκληθείη. προσκληθείη Bavaricus, margo Lutetianae. Et sic correxi. Subaudi πρὸς τὸν πολέμαρχον, cuius in iure erant causae peregrinitatis. REISK.

P. 999. v. 19. ποιήσασθαι αὐτὸν, οὐ λέληθὲν] ἔγνωσται πολλοῖς, ὅτι ἐποιήσατο. Ne coniunge οὐ λέληθεν αὐτόν. WOLF.

P. 999. v. 21. γεγονὼς] Scilicet υἱὸς τοῦ ἐμοῦ πατρός. REISK.

P. 999. v. 22. οὗτος] Abest a Bavarico. REISK.

P. 999. v. 22. ποτὲ δόξει ἐκεῖνος] ὁπότε δόξειεν ἐκεῖνον Bavaricus. REISK.

P. 999. v. 22. ἀληθῆ λέγειν] Subaudi οὐ φάσκων ἑαυτοῦ υἱὸν εἶναι. REISK. Quod si vobis videatur, poterit homo ξενίας προσκαλεῖσθαι. SCHAEFER.

P. 999. v. 23. ἐρανίζει τούτοις] δανείζων αὐτοῖς μαρτυρίαν. WOLF. Citat hunc locum Harpocration v. Ἐρανίζοντες. Qui hic designatur ἔρανος, est opera in falso testimonio pro amico dicendo navata. Contributio haec est, quam Mantitheus ait Boeotum sodalibus suorum scelerum conferre solitum esse. REISK.

P. 1000. v. 3. τῆς ἀρχῆς] τῆς ταξιαρχίας. V. p. 999, 12. s. 1018, 27. s. SCHAEFER.

P. 1000. v. 3. ἠμφισβήτει] ἠμφεσβήτει Bekker. ex optimo Cod. SCHAEFER.

P. 1000. v. 3. ἐμὲ] Vulg. με. ἐμὲ Bavaricus. REISK.

P. 1000. v. 3. ἐπεχειροτονήσατε] Adverte duobus iunctum accusativis. Videndum autem ne praestet simplex ἐχειροτονήσατε, quod habent duo Codd. Bekk. V. p. 47, 10. 1018, 27. SCHAEFER.

P. 1000. v. 10. μηδ' ὅλως] Vulg. μηδόλως. μηδὲ ὅλως Bavaricus. μηδόλως et v. 13. ὁ βουλόμενος sunt vitia ex Aldina servata et propagata. Correxi μηδ' ὅλως et ὃ [in genere neutro articuli postpositivi] βουλόμενος. Sed et praeterea pro ἦν hoc versu malim εἶναι, ut sit constructio: εἰ συνέβαινεν ἡμῖν μηδὲν ἀηδὲς ἐκ τούτων μηδὲ ἀδύνατον εἶναι. REISK. ἦν ne mutes. De hoc usu verbi συμβαίνειν v. Heindorfius ad Platon. Gorg. p. 108. SCHAEFER.

P. 1000. v. 11. οὐ δήπου τοῦτον μὲν —] Sequitur a fine περιόδου ἀποφαντικῆς [corr. ἀποφατικῆς] οὐκ ἔγωγε ἡγοῦμαι, quasi ea fuisset ἐρωτηματική: ἆρα τὸν μὲν δίκαιον —; WOLF.

P. 1000. v. 11. ἐμῶν] Abest a texto Bavarici, sed est in margine cum γρ. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1000. v. 13. ὃ βουλόμενος] Vulg. ὁ βουλόμενος. ὃ βουλόμενος Weimarani secundus et index Lambini. REISK. V. not. ad v. 10. SCHAEFER.

P. 1000. v. 16. φράτορας] φράτερας Bekker. V. not. ad p. 995, 26. SCHAEFER.

P. 1000. v. 17. τὴν ἐγγραφὴν] Malim τὴν ἐμὴν ἐγγραφήν. *patrem curasse, ut sub eo, quod testes ediderunt, nomine* [Mantithei puta] *albo phratorum inscriberer.* REISK. Immo intelligenda inscriptio Boeoti. V. p. 995, 28. et mox v. 22. SCHAEFER.

P. 1000. v. 17. τὴν δεκάτην — ποιῶν] Recurrit phrasis p. 1001, 5. 8. 23. Alibi dicitur δεκάτην ἑστιᾶν, ut p. 1016, 28. s. 1017, 6. s., ubi lege quae Wolfius e Camerarianis adscripsit. V. Anecd. Bekk. p. 237, 26. SCHAEFER.

P. 1000. v. 18. λάβε μοι] λαβέ μοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1000. v. 18. καὶ] Deest Bavarico. REISK.

P. 1000. v. 20. *ΜΑΡΤΥΡΙΑ.*] Vulg. *Μαρτυρίαι.* μαρτυρία Bavaricus. Et sic correxi: praecessit enim τὴν μαρτυρίαν. REISK.

P. 1000. v. 21. Ἀκούετε] ἠκούσατε Bavaricus. REISK.

P. 1000. v. 21. ὅτι ἐγὼ μὲν — τὸν χρόνον] *penes me quidem hoc nomen semper fuisse.* SCHAEFER.

P. 1000. v. 23. φράτορας] Sic etiam Bavaricus, sed cum ε super ο. Sed paulo post [v. 29.] nil erat varietatis ad idem vocabulum annotatum. Sed v. p. 1003, 17. REISK. φράτερας Bekker. hac nota adscripta: „φράτερας] φράτορας (ε super ο) F." V. not. ad p. 995, 26. SCHAEFER.

P. 1000. v. 23. ἡνίκα] ἡνίκ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1000. v. 23. πατήρ;] πατήρ. Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 1000. v. 26. τί ἂν] Bekkerus: „τί ἄν ποτε S." Sic Dindorf. Placet. SCHAEFER.

P. 1000. v. 26. οὐκ ἂν] οὐ γὰρ margo Lutetianae. REISK.

P. 1000. v. 26. σεαυτὸν] Bekkerus: „σὺ αὐτὸν pr. S. αὐτὸν r." Scribendum puto σε αὐτὸν, ut αὐτὸν ad patrem referatur. V. mox v. 28. SCHAEFER.

P. 1000. v. 27. μὲν] σε Bavarici textum. Sed in margine est vulgata cum γρ. REISK.

P. 1000. v. 27. τούτου] Id est ὑπὲρ vel ἕνεκα τούτου. huius rei causa, quod is, quem Boeotus pro patre suo nolentem et

negantem venditaret, Boeotum pro filio agnoscere atque sic in demotas inferre recusaret. REISK. *Atqui praeposterum fuisset litem patri meo intendere, (quod fecisti,) quo nomen tuum inter demotas inscribere cogeres, et rursus id ipsum vetare.* SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 110.

P. 1000. v. 29. ὅπερ] ὥσπερ Weimarani secundus. REISK. V. L. Bosii Ellips. p. 352. SCHAEFER.

P. 1000. v. 29. φράτορας] φράτερας Bekker. V. not. ad v. 23. SCHAEFER.

P. 1001. v. 1. ὦ γῆ] Quasi homines terrarum et gentium omnium convocaret ad contestandum huius impudentiae enormitatem. REISK. Formula ὦ γῆ καὶ θεοὶ recurrit p. 1009, 16. Legimus etiam p. 618, 5. 758, 16. SCHAEFER.

P. 1001. v. 3. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1001. v. 5. τοὔνομα τοῦτο] hoc, super quo contenditur, Mantithei puta. REISK.

P. 1001. v. 5. τοῦτο] τοῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1001. v. 6. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana, SCHAEFER.

P. 1001. v. 6. μάρτυράς τινας] Nominat hos testes p. 1017. in. REISK.

P. 1001. v. 6. οὐδὲ πώποτε ὁ πατὴρ] ἐκεῖνος οὐδεπώποτε Bekker. ἐκεῖνος οὐδὲ πώποτε Dindorf. SCHAEFER.

P. 1001. v. 7. οἴομαι] οἶμαι Bavaricus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1001. v. 8. μὴ νομίζων] εἰ μὴ ἐνόμιζεν. Euripides Med. 369. s. Pors.

δοκεῖς γάρ ἄν με τόνδε θωπεῦσαί ποτ' ἄν,
εἰ μή τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμένην;

Elmsleius ad h. l. p. 143. ed. Lips.: „Recte dixit [Reiskius] εἰ abundare. In hac enim constructione plerumque omittitur." Non plerumque omittitur, sed semper omitti debet. Poëtae autem locus, cuius simplicem rationem turbavit affectus Medeae, sic resolvendus: μὴ δόκει γάρ ἄν με —, εἰ μὴ δοκεῖς θωπεῦσαί τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμένην. SCHAEFER.

P. 1001. v. 10. ὡς ἄν υἱόν τις στέρξαι] En exemplum constructionis expletae. V. not. ad p. 294, 9. SCHAEFER.

P. 1001. v. 12. γ'] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1001. v. 12. νομίζων] εἰ ἐνόμιζεν. SCHAEFER.

P. 1001. v. 12. ἑαυτοῦ] αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1001. v. 13. πολὺ] πολλοὶ margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. REISK.

P. 1001. v. 13. πολὺ γὰρ μᾶλλον — προσμισεῖν.] Eadem sententia recurrit p. 1017, 11. ss. SCHAEFER.

P. 1001. v. 13. ὧν — διενεχθῶσιν — διαλλάττεσθαι] Advertenda constructio horum verborum cum genitivo rei. SCHAEFER.

P. 1001. v. 13. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς. αὐτὸς Weimarani secundus. REISK. ἑαυτοῖς Bekker. Est i. q. ἀλλήλοις. Sic v. 16. αὐτῶν i. q. ἀλλήλων. SCHAEFER.

P. 1001. v. 15. καὶ ἡ γυνὴ] Vulg. καὶ γυνή. καὶ ἡ γυνὴ Bavaricus. Articulum addidi. REISK. Iure delevit Bekker. Sic vernacule: *Mann und Frau.* Inverso ordine, quo Germani non solemus, γυνὴ καὶ ἀνὴρ p. 1017, 12. SCHAEFER.

P. 1001. v. 15. ἃ ἂν] Bekkerus: „ἃ om. S. ut legatur ἄν, non ἂν." ἃν Dindorf. V. not. ad p. 527, 16. SCHAEFER.

P. 1001. v. 16. προσμισεῖν] Vide ne praestet πρὸς μισεῖν. SCHAEFER.

P. 1001. v. 17. τοίνυν] Est μεταβατικόν, ut v. 2. SCHAEFER.

P. 1001. v. 18. ταῦτ' ἂν] ταῦτα ἐὰν Bavaricus. REISK.

P. 1001. v. 18. ἀλλὰ — ἐφοίτα] Exspectes ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ φοιτᾶν αὐτὸν —. SCHAEFER.

P. 1001. v. 18. ἀλλὰ καὶ] Vulg. ἀλλά. Particulam καὶ addidi de meo iudicio. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1001. v. 20. εἰς Ἱπποθοωντίδα ἐφοίτα φυλήν] *itabat ad ludimagistrum tribus Hippothoontidis.* REISK. Accuratius haec vertas: *Hippothoontidis tribus pueros frequentabat saltaturus.* SCHAEFER.

P. 1001. v. 20. Ἱπποθοωντίδα] Bekkerus: „ἱπποθωντίδα S. Item p. 1002, 4. 25." Adscivit hanc formam Dindorf. SCHAEFER.

P. 1001. v. 20. εἰς παῖδας χορεύσων] ἀντὶ τοῦ ἐν παισὶ χ. WOLF. εἰς παῖδας iungens verbo ἐφοίτα delevi subdistinctionem post φυλὴν positam. SCHAEFER.

P. 1001. v. 24. οὐδέν'] [οὐδένα.] τὸ οὐδένα etiam sequente vocali scribo integrum, ne οὐδὲν neutro genere legatur. Apostrophus enim facile omittitur, sequente praesertim tenui vocali. WOLF. Vulg. οὐδὲν. οὐδέν' cum apostropho index Lambini. οὐδένα Bavaricus. Correxi οὐδέν'. REISK. Non fuit cur Wolfius οὐδένα praeferret: non οὐδὲν ἂν et οὐδέν' ἄν, si ut oportet pronunties, ita differunt, nihil ut ambiguitatis oriri possit. Lennepio ad Phalar. p. 335. b. scribendum videtur ἐγὼ μὲν οὐδένα οἶμαι. Mihi quoque ἂν additum displicet: nam praestat rem praecise negari. SCHAEFER.

P. 1001. v. 24. οἴομαι] οἶμαι Bekker. Sic iam Wolfiana et Lutetiana. SCHAEFER.

P. 1001. v. 24. τὴν Ἀκαμαντίδα] cuius fuit Mantias ut Thoricius. SCHAEFER.

P. 1001. v. 25. ὁμοίως] Subaudi ἐμοί. *perinde atque ego*

ludimagistrum tribus Acamantidis frequentabam. Minus enim commode videtur subaudiri *perinde atque tu ludimagistrum tribus Hippothoontidis frequentasti.* REISK.

P. 1001. v. 25. οὖσα] οὖσ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1001. v. 26. τῇ θέσει τοῦ ὀνόματος] Ergo nomen Mantitheus erat proprium tribui Acamantidi seu in ea tribu solummodo usurpabatur, et rursus Boeoti nomen ad solam tribum Hippothoontida erat adstrictum. REISK. Permira narrat. Sensus: nemoque non intelligeret tuam te tribum frequentare, quippe ὑπὸ τοῦ πατρὸς Βοιωτὸν ἐγγραφέντα. SCHAEFER.

P. 1001. v. 27. τούτων] Vulg. λέγω τούτῳ, μάρτυρας —. τούτων Bavaricus, Paulina. Correxi λέγω, τούτων μάρτυρας —. REISK.

P. 1002. v. 2. Οὕτω] οὕτως Bavaricus, REISK.

P. 1002. v. 3. τετυχηκὼς] τῆς πολιτείας τετυχηκὼς margo Lutetianae. τῆς πόλεως τετυχηκὼς idem margo. Vulg. sic interpungitur: — εὐήθειαν πατρὸς, τετυχηκὼς, —. Correxi *) vitiosam interpunctionem, e qua natae sunt lectiones marginis **), quae mihi quidem non probantur. *nactus patrem.* V. p. 1004, 23. REISK.

P. 1002. v. 4. καὶ ἀντὶ] Vulg. ἀντὶ. καὶ ἀντὶ Bavaricus. Addidi καὶ. *et locum in tribu Acamantide nactus, postquam antea in Hippothoontide census esset.* Videtur ex hoc loco posse colligi, tribui Hippothoontidi minorem fuisse dignitatem, atque Acamantidi. Sed cur? Qui id factum? REISK. Non factum est: nec potest ex hoc loco colligi. SCHAEFER.

P. 1002. v. 4. ἀντὶ] ἀνθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1002. v. 4. Ἱπποθοωντίδος] Ἱπποθωντίδος Dindorf. V. not. ad p. 1001, 20. SCHAEFER.

P. 1002. v. 4. ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ] V. not. ad p. 1003, 13. SCHAEFER.

P. 1002. v. 5. τουτοισὶν] οὑτοσί Bekker. V. v. 15. 25. SCHAEFER.

P. 1002. v. 5. καὶ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1002. v. 6. ἀργυρίου] Id est ὑπὲρ ἀργυρίου. *causas, quibus me pecuniam petebat, quam sibi a me deberi ex haereditate paterna aiebat.* V. p. 1009, 1. REISK.

P. 1002. v. 7. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1002. v. 7. τίς] τίνος margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

---

*) Posuit post εὐήθειαν subdistinctionem servavitque positam post τετυχηκὼς. Utroque loco delevi. Delevit etiam Bekker. SCHAEFER.

**) Sunt, credo, coniecturae Lambini. SCHAEFER.

P. 1002. v. 7. τίς — ὁ πατήρ] ἀντὶ τοῦ, ὅτι οὐ χρηματιστικὸς ἦν, ἀλλὰ προετικὸς χρημάτων. Haec lectio melior est, quam τίνος ἦν. Nisi quis forte subintelligere velit: ὅτι οὐ χρημάτων, ἀλλ' ἡδονῶν ἐπιθυμητὴς, φιλογύνης μᾶλλον, ἢ φιλοχρήματος. WOLF. Wolfius in Farragine praefert ποῖος ἦν. τίς si bene habet, idem valet atque ὁποῖός τις. quam attentus ad rem augendam, quam peritus artium amplificandae rei domesticae pater fuerit, quam parum ergo existimandus sit opes suas in scorto prodegisse. REISK. Imo, quam *non* attentus ad rem augendam, quam *non* peritus artium amplificandae rei domesticae. Si ad rem augendam attentus fuisset Mantias, possessiones maiores reliquisset, et plus sibi pro portione vindicare potuisset Boeotus. Patrem igitur suum χρηματιστὴν bonum fuisse affirmando sibi adversatus esset Mantitheus. Recte Wolfius: ἀντὶ τοῦ, ὅτι οὐ χρηματιστικὸς ἦν, ἀλλὰ προετικὸς χρημάτων. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 110. Vere Seagerus. De re loqui Mantitheum parum honorifica patri arguunt etiam proxime sequentia, ἐγὼ δ' ἐάσω ταῦτα. SCHAEFER.

P. 1002. v. 10. ἐπιδείκνυμι] Sic etiam est in Bavarico, sed cum ς super extrema syllaba. Invenit ergo librarius in aliquo suorum codicum ἐπιδείκνυς. Verum si hoc admittitur, etiam pro τοῦτον legendum erit σαυτόν. REISK. Bavarici librarius quid voluerit, discas ex hac Bekkeri nota: „ἐπιδείκνυμι F. ἐπιδείκνυσι Q. ἐπιδεικνύει ante lituram S." Atque videndum ne ἐπιδείκνυσι ut gravius praestet. SCHAEFER.

P. 1002. v. 11. δαπανηρὸς] δ' ἀπόνηρος Bavaricus. REISK.

P. 1002. v. 11. γάμῳ γεγαμηκὼς] Quae habet Ind. Graecitat. p. 115. ut Seageri dederunt Angli H. Steph. Thes. c. 2895. B. F. νόμῳ γεγαμηκώς. SCHAEFER.

P. 1002. v. 16. αἰεὶ] Vulg. ἀεί. αἰεὶ August. primus. REISK. ἀεὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 1002. v. 17. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1002. v. 17. πειθόμενος] πειθόμενον P. Manutius. REISK.

P. 1002. v. 18. ὡς δὴ πρεσβύτερος ὢν] Igitur filio natu maximo tanquam praerogativâ quadam dari solebat nomen avi paterni. Conf. p. 1003. ID. SCHAEFER.

P. 1002. v. 18. δὴ] Ironice dictum. SCHAEFER.

P. 1002. v. 21. ὁρῶν — οὑτωσὶ] ὁρῶν οὑτωσὶ ὥσπερ. WOLF. Fallitur. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1002. v. 22. οὑτωσὶ] οὕτως Bavaricus. Comma ante οὑτωσὶ transfero pone eandem vocem: cohaeret enim cum ὁρῶν. ὁρᾶν τινα οὑτωσὶ est intueri aliquem simpliciter, obiter, animo aequo, quem nil referat videas necne, lente et supine, ut eos intuemur, quos nosse aut meminisse nil curamus. REISK.

P. 1002. v. 22. συχνῷ] [συχνῶς.] S. νεώτερον, τουτέστιν οὐκ ὀλίγοις ἔτεσι. Hoc malo quam *idque crebro*, ut ad verbum *video* referatur. WOLF. Vulg. συχνῶς. συχνῷ August. primus. Et sic correxi. Scilicet μέτρῳ vel χρόνῳ vel μέρει τοῦ χρόνου. *vidi eum me iuniorem, et multo quidem, quantum ex adspectu solo licebat aestimare.* REISK. συχνῷ (h. e. πολλῷ) est neutrius generis. Frustra Reiskius hoc etiam loco crepat ellipses. SCHAEFER.

P. 1002. v. 22. ὅσα ἐξ ὄψεως] S. τεκμαίρεσθαί ἐστι. WOLF. Refer ad solum καὶ συχνῷ. Priora ὁρῶν — οὑτωσὶ referenda ad νεώτερον ὄντα ἐμοῦ. SCHAEFER.

P. 1002. v. 23. καὶ γὰρ εὔηθες] *est enim stultum meam me coniecturam pro certo argumento proponere.* Miror in aetate Boeoti definienda ita esse laboratum. Hodie quidem illa multis modis cognosci potest. REISK.

P. 1002. v. 25. Ἱπποθοωντίδι] Ἱπποθωντίδι Dindorf. V. not. ad p. 1001, 20. SCHAEFER.

P. 1002. v. 26. τί — ὄνομα] [τί ταὐτὸν ἔχει δικαίως ἂν θείης ὄνομα.] F. τί ταὐτὸν ἐμοὶ δικαίως ἂν θείης ὄνομα, s. σεαυτῷ. Locus videtur et corruptus et mutilatus. Deest enim responsio, cuiusmodi fuerit: τί ἂν ἀποκρίναιο; Et v. 27. εἰ γὰρ Μαντίθεον non optime cum superioribus cohaerere videtur. Sed quid si legas? τί σαυτῷ δικαίως ἂν θείης ὄνομα; τί ἂν ἀποκρίναιο; εἰ γὰρ —. Haec certe minus habent salebrarum. WOLF. Vulg. τί ταὐτὸν ἔχει δικαίως ἂν θείης ὄνομα. τί ταὐτὸν ἐμοὶ δικαίως ἂν θείη ὄνομα margo Lutetianae. — υἱὸς σαυτὸν ἔχειν. δικαίως August. primus. τί σαυτὸν ἔχειν δικαίως Bavaricus. ἔχειν etiam in Weimarano est. Correxi σαυτὸν ἔχειν. REISK. Constructio est haec: — καὶ συχνῷ, ὅσα ἐξ ὄψεως. οὐ μὴν ἰσχυρίζομαι τούτῳ, (καὶ γὰρ εὔηθες,) ἀλλ' [ἰσχυρίζομαι τῇ ἀποκρίσει τῷ ἐρωτήματι τούτῳ] εἴ τις ἔροιτο Βοιωτὸν τουτονί, κ. τ. λ. Wolfio hoc non videnti locus et corruptus et mutilatus videbatur. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 110. Bene Seagerus et interpungit et interpretatur. SCHAEFER.

P. 1002. v. 27. εἰ γὰρ — εἶ ἐμοῦ.] Nam si dicas „Mantitheum", non propterea scilicet, quia maior natu sis quam ego; illam saltem causam afferre non possis. SEAGER. *l. c.*

P. 1002. v. 27. οὐκ ἂν — φαίης] οὐκ ἄρα διὰ τοῦτο φαίης Bavaricus. REISK.

P. 1003. v. 1. ἐμῆς] Post h. v. videtur οὐδὲν deesse. REISK. Mihi non videtur. SCHAEFER.

P. 1003. v. 1. πῶς ἂν — ἠμφισβήτεις;] V. not. ad p. 1002, 18. SCHAEFER.

P. 1003. v. 2. ἠμφισβήτεις] ἠμφεσβήτεις Bekker. SCHAEFER.

P. 1003. v. 3. τῶν ἐτῶν] Subaudi τῶν ἡμετέρων, nisi potius id addendum est. REISK. Non est addendum. Passim monui-

P. 1002. v. 7. τίς — ὁ πατήρ] ἀντὶ τοῦ, ὅτι οὐ χρηματιστικὸς ἦν, ἀλλὰ προετικὸς χρημάτων. Haec lectio melior est, quam τίνος ἦν. Nisi quis forte subintelligere velit: ὅτι οὐ χρημάτων, ἀλλ' ἡδονῶν ἐπιθυμητής, φιλογύνης μᾶλλον, ἢ φιλοχρήματος. WOLF. Wolfius in Farragine praefert ποῖος ἦν. τίς si bene habet, idem valet atque ὁποῖός τις. quam attentus ad rem augendam, quam peritus artium amplificandae rei domesticae pater fuerit, quam parum ergo existimandus sit opes suas in scorto prodegisse. REISK. Imo, quam *non* attentus ad rem augendam, quam *non* peritus artium amplificandae rei domesticae. Si ad rem augendam attentus fuisset Mantias, possessiones maiores reliquisset, et plus sibi pro portione vindicare potuisset Boeotus. Patrem igitur suum χρηματιστὴν bonum fuisse affirmando sibi adversatus esset Mantitheus. Recte Wolfius: ἀντὶ τοῦ, ὅτι οὐ χρηματιστικὸς ἦν, ἀλλὰ προετικὸς χρημάτων. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 110. Vere Seagerus. De re loqui Mantitheum parum honorifica patri arguunt etiam proxime sequentia, ἐγὼ δ' ἐάσω ταῦτα. SCHAEFER.

P. 1002. v. 10. ἐπιδείκνυμι] Sic etiam est in Bavarico, sed cum ς super extrema syllaba. Invenit ergo librarius in aliquo suorum codicum ἐπιδείκνυς. Verum si hoc admittitur, etiam pro τοῦτον legendum erit σαυτόν. REISK. Bavarici librarius quid voluerit, discas ex hac Bekkeri nota: „ἐπιδείκνυμι F. ἐπιδείκνυσι Q. ἐπιδεικνύει ante lituram S." Atque videndum ne ἐπιδείκνυσι ut gravius praestet. SCHAEFER.

P. 1002. v. 11. δαπανηρὸς] δ' ἀπόνηρος Bavaricus. REISK.

P. 1002. v. 11. γάμῳ γεγαμηκὼς] Quae habet Ind. Graecitat. p. 115. ut Seageri dederunt Angli H. Steph. Thes. c. 2895. B. F. νόμῳ γεγαμηκώς. SCHAEFER.

P. 1002. v. 16. αἰεὶ] Vulg. ἀεί. αἰεὶ August. primus. REISK. ἀεὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 1002. v. 17. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1002. v. 17. πειθόμενος] πειθόμενον P. Manutius. REISK.

P. 1002. v. 18. ὡς δὴ πρεσβύτερος ὢν] Igitur filio natu maximo tanquam praerogativâ quadam dari solebat nomen avi paterni. Conf. p. 1003. in. SCHAEFER.

P. 1002. v. 18. δὴ] Ironice dictum. SCHAEFER.

P. 1002. v. 21. ὁρῶν — οὑτωσὶ] ὁρῶν οὑτωσὶ ὥσπερ. WOLF. Fallitur. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1002. v. 22. οὑτωσὶ] οὕτως Bavaricus. Comma ante οὑτωσὶ transfero pone eandem vocem: cohaeret enim cum ὁρῶν. ὁρᾶν τινα οὑτωσὶ est intueri aliquem simpliciter, obiter, animo aequo, quem nil referat videas necne, lente et supine, ut eos intuemur, quos nosse aut meminisse nil curamus. REISK.

ἔροιτο] σ' ἔροιτό τις S." εἰ δέ σ' ἔροιτό τις Dindorf. V. v. 16. 18. SCHAEFER.

P. 1003. v. 12. *Εἰπέ μοι*] Non habet Aristides. SCHAEFER.

P. 1003. v. 12. *Βοιωτὲ*] ὦ *Βοιωτὲ* Aristides. SCHAEFER.

P. 1003. v. 13. ἐν *Ἀκαμαντίδι* φυλῇ] *Ἀκαμαντίδος* φυλῆς margo Lutetianae, forsitan ex Aristide, item August. primus. Citat hunc locum aut p. 1002, 4. Harpocration v. *Ἀκαμαντίς*. REISK. *Ἀκαμαντίδος* φυλῆς Bekker. SCHAEFER.

P. 1003. v. 13. τὸν δῆμον] τῶν δημοτῶν Bavaricus. Forte voluit καίτοι δημότης ὢν Θορικίων aut καίτοι τὸν δῆμον ὢν Θορίκιος. REISK. τῶν δήμων Dindorf., cuius v. praefat. p. XII. Sic optimus Cod. Bekk. Idemque puto latere iis in Codd., quorum librarii, compendio scribendi perperam expleto, dederunt δημοτῶν. Plutarchi Themistocl. init. *Φρεαρίον* τῶν δήμων prima nuper adscivit editio Teubneriana. *e demis; inter demos*, scilicet tribus Acamantidis. SCHAEFER.

P. 1003. v. 13. *Θορίκιος*] *Θεορίκιος* August. primus. REISK.

P. 1003. v. 14. καὶ τὸ μέρος — ἔχεις;] Non habet Aristides. SCHAEFER.

P. 1003. v. 15. ἄλλο] ἀλλ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1003. v. 15. ἔχοις] Non habet Aristides. SCHAEFER.

P. 1003. v. 15. *Καὶ ἐμὲ*] κἀμὲ August. primus, Bavaricus, Aristides. REISK. κἀμὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1003. v. 16. σε] Abest ab August. primo. REISK. Malim σ'. SCHAEFER.

P. 1003. v. 17. φράτορας] φράτερας Bavaricus, sed cum o super ε scripto. REISK. φράτερας Bekker. V. not. ad p. 995, 26. SCHAEFER.

P. 1003. v. 18. τις] Vellem Codex daret τίς σ'. SCHAEFER.

P. 1003. v. 18. τοῦτο] κατὰ τοῦτο, ἢ ὥστε ἔχειν τοῦτο. Nisi forte τούτῳ dandi casu legendum. WOLF. τοῦτο recte habet. Conf. p. 1000, 29. SCHAEFER.

P. 1003. v. 20. οὐκοῦν — σαυτῷ.] Malim: οὐκ οὖν — σαυτῷ; SCHAEFER.

P. 1003. v. 27. ἐγώ σε ταῦτα] ταῦτα ἐγώ σε Bekker. SCHAEFER.

P. 1003. v. 28. σαυτὸν] σεαυτὸν Bekker. servans σαυτὸν p. 1002, 26. 1004, 12. et σαυτοῦ p. 1003, 26. et σαυτῷ p. 1003, 22. 1004, 22. SCHAEFER.

P. 1003. v. 28. παραγράφειν] V. Ind. Graecitat. p. 375. SCHAEFER.

P. 1004. v. 1. ὕβρει καὶ ἐπηρείᾳ τινὶ] quasi Boeotûm in crasso aëre nato. SCHAEFER.

P. 1004. v. 1. ἀλλὰ — μὲν] Rarior particularum complexus: ut fuerint quos male haberet. V. not. ad p. 675, 10. SCHAEFER.

P. 1004. v. 2. ὅτε] ὅτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1004. v. 4. ἔστι δ' ὁ Βοιωτὸς κ. τ. λ.] ut homo hoc nomen non contumeliae causa acceperit, sed ab avunculo traxerit. SCHAEFER.

P. 1004. v. 4. ὁ Βοιωτὸς] Sic articulus haud raro iungitur nomini proprio: ne forte corrigendum censeas ἔστι δὲ Βοιωτός —. SCHAEFER.

P. 1004. v. 7. Πάμφιλον] Post h. v. videtur εἰκότως deesse: nam alias ἐπεὶ non satis fortiter concludit. REISK. Mihi quidem videtur satis concludere, etiamsi εἰκότως non accedat. SCHAEFER.

P. 1004. v. 8. δυοῖν] Post h. v. addi malim ὄντοιν e p. 1007, 2.: quamquam et ibi abest a quibusdam libris. REISK. Si participium addendum, addi oportet, non ὄντοιν, sed οὖσιν. Sed melius abest. V. not. ad l. c. SCHAEFER.

P. 1004. v. 11. καίτοι εἴ γε —] Aliud hoc valet, aliud καίτοι γε εἰ —. Quippe encliticae post εἰ positae vis pertinet ad conditionale εἰ τοιοῦτος ἦσθα: post καίτοι positae ad negativum καίτοι οὐκ ἦσθα. Omninoque multum fallatur, si quis habeat promiscua καίτοι γε et καίτοι — γε. Quibus in formulis cum libri haud raro fluctuentur, utra quoque loco praeferenda sit, accurate pensitans loci sententiam non ambiges. V. not. ad p. 1333, 27. SCHAEFER.

P. 1004. v. 13. ἦσθα] Vulg. οἶδα. ἦσθα August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK. οἶδα unde ortum sit docet variet. lection. Bekker.: „ἦσθα] οἶσθα r.“ SCHAEFER.

P. 1004. v. 13. τὸν προσήκοντα] ἀντὶ τοῦ τὸν γνήσιον, ἀλλὰ μὴ νόθον υἱόν. WOLF. Videtur legendum esse τὸν ποιοῦντα τὰ προσήκοντα. *non fuisti is, quem esse oporteat illum, qui, quae erga parentes observanda sint, observet.* Tametsi haud ignoro, τὸν προσήκοντα reddi posse *eum, qui aliquem necessitudine sanguinis contingat.* V. v. ult. REISK. Si haud ignorasti, cur tentasti quod tentari non debuit? V. p. 1005, 5. SCHAEFER.

P. 1004. v. 15. οὐκ ἐπηρεάζον — ἀπολώλεις] Est idem ac si dixisset οὐ μόνον δικαίως ἂν ἐπηρεάζον, ἀλλὰ καὶ δικαίως ἂν ἀπολώλεις. REISK. Immo est oppositio. Verte: *cum autem non esses, ius fuisset, non contumeliosum tibi nomen dare, sed condemnare te capitis.* SCHAEFER.

P. 1004. v. 15. ἀπολώλεις] Bekkerus: „ἀπωλώλεις r.“ SCHAEFER.

P. 1004. v. 17. οἱ] οὐ August. primus. REISK.

P. 1004. v. 17. ἰσχύσουσι] Vulg. ἰσχύουσι. ἰσχύσουσι August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1004. v. 18. αὐτοὺς] αὑτοὺς Reisk. SCHAEFER.

P. 1004. v. 25. ἐὰν] ἂν Bekker. SCHAEFER.

P. 1004. v. 26. ποιῇς] ποιεῖς August. primus. REISK.

P. 1004. v. 27. ἐὰν] ἂν Bekker. SCHAEFER.

P. 1004. v. 27. φθονῇς, βλασφημῇς] φθονεῖς, βλασφημεῖς August. primus. REISK.

P. 1005. v. 1. σε αὐτοῦ] Vulg. σεαυτοῦ. σε ἑαυτοῦ August. primus. σε αὑτοῦ Bavaricus. Correxi σε αὐτοῦ, ut his Codd. obsecundarem. Nam si mei res arbitrii fuisset, dedissem εἰ τὰ μάλιστα ὁ πατὴρ ὑμᾶς ὄντας αὐτοῦ μὴ ἐποιεῖτο, *etiamsi pater vos vel maxime, cum essetis ex eo nati, tamen non adoptasset*, ob insequentes plurales τίνες εἰσὶν υἱεῖς ἐκείνου et τίνας — ἀδελφούς. REISK. Immo vertendum: *si vel maxime pater — pro suo non agnovit.* SCHAEFER.

P. 1005. v. 2. ἐποιεῖτο, οὐκ ἀδικῶ] ἐποιεῖτο ἀδίκως August. primus, pro quo in margine aliquis adscripsit ἀδικῶ. Fabricius seu Wolfius suspicatur legendum esse ἀδικῶ σε. REISK. Bekkerus: „οὐκ om. S. r.“ Nec refrager, si delendum censeas. SCHAEFER.

P. 1005. v. 2. οὐκ ἀδικῶ] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἂν ἠδίκουν. WOLF. Fallitur. SCHAEFER.

P. 1005. v. 2. ἔμοιγε] ἐμοὶ (sine particula) Bavaricus. REISK.

P. 1005. v. 3. τίνας — ἀδελφούς] τίνα ἐμοὶ νομιστέον ἐστὶν ἀδελφόν August. primus. REISK.

P. 1005. v. 6. ἐπεὶ] ἐπειδὴ August. primus. REISK. ἐπειδὴ Bekker. SCHAEFER.

P. 1005. v. 10. κλαίῃ] κλάῃ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1005. v. 11. ἃ ἂν μὲν λέγῃ] ἃ μὲν ἂν λέγῃ Bekker. ἃν μὲν λέγῃ Dindorf. V. not. ad p. 527, 16. SCHAEFER.

P. 1005. v. 11. ἂν] δὴ August. primus, margo Lutetianae. REISK. In Reiskiana haec scripturae diversitas perperam relata est ad ἂν v. 10. SCHAEFER.

P. 1005. v. 12. τούτων] τούτου August. primus. REISK.

P. 1005. v. 12. [τοῦ]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Prorsus delevit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1005. v. 15. πρὸς ἡμᾶς οὕτως] οὕτω πρὸς ἡμᾶς Bekker. SCHAEFER.

P. 1005. v. 16. ἔγωγε] ἐγὼ Bavaricus. REISK. ἐγὼ Bekker. SCHAEFER.

P. 1005. v. 17. λέγω μᾶλλον ἀξιῶν] Vulg. λέγειν μᾶλλον ἀξιῶ. λέγω μᾶλλον ἀξιῶν August. primus. Et sic correxi. *multa magis pro te verba facio, quam pro me ipso, cum aequum censeo et aio esse, ut idem nomen nos ambo ne habeamus.* REISK.

P. 1005. v. 20. πότερον] πότερος August. primus. Utrumque dat Bavaricus. Scilicet λέγεις Μαντίθεον. REISK. πότερος Bekker.: ad quod subaudiendum ἐστὶν ὃν λέγεις. SCHAEFER.

P. 1005. v. 20. Μαντίθεοι] Μαντίθεοι, Reiskiana. Male. SCHAEFER.

P. 1005. v. 20. Μάντιον] μαρτυρίον August. primus. Sed in margine est vulgata a correctore. REISK.

P. 1005. v. 23. ὄνομα] ὄνομ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1005. v. 27. εὐορκήσετε] εὑρήσετε Bavaricus. REISK.

P. 1005. v. 27. ἀλλὰ καὶ ὡς οὗτος —] Haec vero argumentatio vide ne puram putam calumniam redoleat. SCHAEFER.

P. 1005. v. 28. οὗτος αὐτὸς αὐτοῦ] Vulg. οὗτος αὐτοῦ. Post οὗτος addunt αὐτὸς margo Lutetianae, August. primus. REISK. Haec Reiskius in Variet. lection. Veriora in Annotatt.: „Cum in codd. quibusdam αὐτὸς pro οὗτος exaratum reperirem, utrumque servandum censui et sic exhibui: οὗτος αὐτὸς αὐτοῦ." Bekkerus: „οὗτος om. r. αὐτὸς om. S." V. p. 1006, 11. s. SCHAEFER.

P. 1006. v. 2. ἠντιδίκει] ἠντεδίκει Bekker. ex optimo Cod. Sic etiam p. 1013, 23. Conf. Buttmannus Grammat. Gr. mai. T. I. p. 344. s. SCHAEFER.

P. 1006. v. 3. ἦν] ἂν August. primus. REISK. Legendum ὤν. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 111. Vere. Et sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1006. v. 5. διακρούεσθαι] διακρούσασθαι Bavaricus. REISK. Adscivit Bekker. SCHAEFER.

P. 1006. v. 5. καταδιαιτῆσαι, σκέψασθε] Vulg. καταδιαιτήσασθαι. καταδιαιτῆσαι, σκέψασθε August. primus, margo Lutetianae. Vulgata videtur nata et conflata e gemina lectione librorum, quorum in aliis fuerit καταδιαιτῆσαι (subaudi τὸν διαιτητήν), in aliis καταδιαιτᾶσθαι in passivo. Vel etiam σασθαι natum est e σκέψασθε, quod Augustanus meus et ille, unde desumta est lectio marginis Lutetianae, dant post καταδιαιτῆσαι. Neque dubitavi sic emendare. REISK.

P. 1006. v. 6. ἀντιλαγχάνει μοι τὴν μὴ οὖσαν] λαγχάνει, ὅτι ἡ δίκη ἀνάδικος. WOLF.

P. 1006. v. 6. ὁ πρότερον — προσαγορεύσας] Locum hunc sic dat August. primus: Βοιωτὸν αὐτὸν προσαγορεύσας. Caetera omittit. Item Bavaricus. Pro μὴ [ante οὖσαν] dat Paulina τοῦ. Eadem Βοιωτὸν omittit. REISK. Βοιωτὸν αὐτὸν προσαγορεύσας Bekker. SCHAEFER.

P. 1006. v. 7. ἐξ ἀρχῆς — τελέσασθαι] Satis fuisset non respondere: neque enim se in ius vocatum, qui Mantitheus esset, sed Boeotum quendam, qui ipse non esset. WOLF.

P. 1006. v. 7. ἐξ ἀρχῆς] ἐξ ἀρχῆς τε Bekker. SCHAEFER.

P. 1006. v. 7. αὑτὸν ἐᾶν] ἐᾶν αὑτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 1006. v. 8. τελέσασθαι τὴν δίκην] V. not. ad p. 990, 2. SCHAEFER.

P. 1006. v. 10. δὲ] Vulg. τε. Correxi meo iudicio δὲ. *non autem postmodum* —. REISK. Recte τε Bekker. Refertur ad prius τε, quod idem post ἐξ ἀρχῆς v. 7. addidit. SCHAEFER.

P. 1006. v. 12. Βοιωτὸς] Sic etiam Bavaricus, sed cum ν super ς. REISK.

P. 1006. v. 13. λάβε μοι] λαβέ μοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1006. v. 16. *ΑΝΤΙΛΗΞΙΣ*.] Boeoti adversus Mantithei ἔγκλημα seu λῆξιν: nam perinde est. V. v. 1. Invertit ergo temporum ordinem. Prior est accusatio Mantithei adversus Boeotum: posterior ἀντίληξις Boeoti adversus Mantitheum, qua negabat hic accusationem Mantithei ad se quicquam pertinere. REISK.

P. 1006. v. 18. εἶναι] τὸ εἶναι malim ἀπεῖναι. WOLF. Delere sit iusto fastidiosioris. SCHAEFER.

P. 1006. v. 18. ἑαυτῶν] ἑαυτοῦ P. Manutius. REISK. Vitium videtur typotheticum. Correxit Valckenarius Animadv. ad Ammon. p. 26. SCHAEFER.

P. 1006. v. 20. μὲν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1006. v. 22. ἀλλὰ καὶ — βούλωνται]. ἀλλὰ κἂν πάλιν ἐξαλεῖψαι βούλωνται August. primus, index Aldinae, unde margo Lutetianae repetiit. REISK. ἀλλὰ κἂν πάλιν ἐξαλεῖψαι βούλωνται Bekker. Quam scripturam si probas, (videturque probanda ut reconditior,) subaudi ποιῆσαι τοῦτο. SCHAEFER.

P. 1006. v. 23. ἀκοκηρῦξαι] ἀποκηρύξαι Reisk. De generis abdicatione intelligi vetat Valckenarius l. c. Sed quae alia abdicatio intelligi possit, vellem nos docuisset. SCHAEFER.

P. 1006. v. 23. (ἐπέδειξα — θέμενον,)] Dele signa parenthesis intempessive a me posita. δ' refertur ad μὲν v. 20. SCHAEFER.

P. 1006. v. 25. ἔστιν] ἔνεστιν August. primus. REISK.

P. 1006. v. 25. ἃ ἐγὼ] ἀγὼ Bekker. ex optimo Cod. ἁγὼ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1006. v. 26. ἂν μὴ ὦσι νόμοι, [ἀλλὰ] γνώμῃ] ἂν μὴ ὦσι νόμοι legendum, ut annotatum est. Et τὸ ἀλλὰ videtur expungendum. WOLF. Vulg. ἂν μὴ νόμῳ, ἀλλὰ γνώμῃ. ἂν μὴ ὦσι νόμοι, γνώμῃ August. primus, index Aldinae, unde repetiit margo Lutetianae. Et hanc lectionem probat Wolfius. ἂν μὴ ὦσι νόμοι, ἀλλὰ γνώμῃ P. Manutius. Correxi ἂν μὴ ὦσι νόμοι, [ἀλλὰ] γνώμῃ —, coniunctione ἀλλὰ uncis inclusa. Quamquam nescio, an satius sit eam plane induci. REISK. ἀλλὰ recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1006. v. 26. δικάσειν ὀμωμόκατε] δικάζετε August. pri-

mus sine altero verbo. Ad δικάσειν subaudi περὶ τούτων. REISK. Immo ταῦτα. SCHAEFER.

P. 1006. v. 28. πρὸς] πρὸ August. primus. REISK.

P. 1006. v. 28. πρὸς ἐμοῦ δικαίως] δικαίως πρὸς ἐμοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1007. v. 1. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1007. v. 2. οὖσι] Abest ab August. primo. REISK. οὖσιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. Bekkerus: „οὖσι om. S. r." Mihi quidem placet omitti, ut omissum est p. 1004, 8. Sic δυοῖν est appositio, ad quam subaudias illud ipsum participium: quod qui libri additum habent, adsciverunt e scholio interpretantis. Nollem autem hoc Demosthenis loco Goettlingius Animadv. in Theodosii Grammatic. p. 212. abusus esset ad praeceptum Buttmanni convellendum. Conf. quae Dindorfius meus Goettlingianis adscripsit. SCHAEFER.

P. 1007. v. 2. μήπω] μὴ simplex dat August. primus. REISK.

P. 1007. v. 7. τὴν τούτου προσομολογίαν] Vera est haec lectio. Supra enim dixit p. 1006, 6. ὁ πρότερον ἑαυτὸν Βοιωτὸν προσαγορεύσας. Nec reponendum τὴν τοῦ πατρὸς ὁμολογίαν. WOLF. τὴν τοῦ πατρὸς ὁμολογίαν margo Lutetianae ex indice Aldinae et Paulinae. Est etiam haec lectio in margine Bavarici cum γρ. Sed merito damnatur a Wolfio. REISK. Bekkerus: „τούτου] τοῦ πατρὸς γρ. F. S. Q." Ut his in libris, non ὁμολογίαν, sed προσομολογίαν legi videatur. Satis apparet unde πατρὸς natum sit. Conf. Valckenarius Diatr. Euripid. p. 170. B. προσομολογία autem rara vox est: ut non mireris lapsum scribarum. Est *confessio in cumulum addita.* SCHAEFER.

P. 1007. v. 8. δέομαι] δεήσομαι August. primus. REISK.

P. 1007. v. 8. ἀξιῶ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA BOEOTUM DE DOTE.

P. 1007. v. 1. περὶ] Lego παρὰ ἢ ὑπὸ. Nam περὶ significaret, et hic agi de nomine: quod falsum est. WOLF. παρὰ Bekker e Wolfii coniectura. Recte. SCHAEFER.

P. 1007. v. 1. τὸν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1007. v. 2. πάντα ταῦτα] ταῦτα πάντα Bavaricus. REISK.

P. 1007. v. 2. Πλαγγὼν] Bekkerus: „πλάγγων F. qui et infra πλάγγονος." Sic idem liber p. 1008, 6. Add. not. ad p. 1010, 15. 1011, 2. V. Dorvillius ad Chariton. p. 295. edit. Lips. Ac videtur nomen proprium melius gravari. SCHAEFER.

P. 1007. v. 12. ὁποτέρῳ] ὁποτέρων Bavaricus. REISK. Iure adscivit Bekker. Sequitur v. 13. τούτοις. V. p. 1012, 22. SCHAEFER.

P. 1008. v. 2. μετὰ δὲ ταῦτα] Vulg. μετὰ ταῦτα. μετὰ δὲ ταῦτα Bavaricus. REISK.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM CONTRA BOEOTUM DE DOTE.

P. 1008. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.] ΠΡΟΣ ΒΟΙΩΤΟΝ ΥΠΕΡ ΠΡΟΙΚΟΣ ΜΗΤΡΩΙΑΣ Bekker. SCHAEFER.

P. 1008. v. 1. ἀνιαρώτατον] Recte ἀνιαρότατον Bekker. V. Porsonus ad Xenophont. Anab. p. 579. Born. et ad Euripid. Phoeniss. 1334. SCHAEFER.

P. 1008. v. 1. ὀνόματι μὲν — τῷ δ' ἔργῳ] Concinnius videatur τῷ μὲν ὀνόματι — τῷ δ' ἔργῳ. Sic infra p. 1013, 25. concinne: ὀνόματι ἀμφισβητῶν ἔργῳ — ἀποστερεῖ. Sed quod de tragicis monuit Porsonus ad Euripid. Phoeniss. 512., monendum est de omnibus scriptoribus graecis. SCHAEFER.

P. 1008. v. 5. ὅπερ] ὃ simplex dant Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK. ὃ Bekker. Mox corrig. συμβέβηκεν. SCHAEFER.

P. 1008. v. 7. τούτων] τούτου August. primus. REISK.

P. 1008. v. 8. ὑπομεῖναι] Videtur abundare. WOLF. Non abundat, sed graviter additum est ad significandum, quam invitus homo mulieri cesserit. SCHAEFER.

P. 1008. v. 10. διὰ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1008. v. 11. ἐξελήλαμαι] ἐξελήλασμαι August. primus. REISK. Bekkerus: „ἐξελήλασμαι S. Q. r." V. Thomas Mag. p. 295. et conf. Moeris p. 13. SCHAEFER.

P. 1008. v. 12. ἐτράφην] ἐγράφην August. primus. REISK.

P. 1009. v. 1. δὲ καὶ] Vulg. δὲ. Particulam καὶ de meo addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1009. v. 1. νυνὶ] νῦν Bavaricus. REISK.

P. 1009. v. 5. καὶ] Abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1009. v. 6. ἕνδεκα] δέκα Bavaricus. Sed ἐν δέκα ἔτεσιν (*toto decennio*) redarguit p. 1014, 1. 1021, 11. REISK.

P. 1009. v. 7. ἀλλὰ νῦν] Post ἀλλὰ νῦν videtur τεύξομαι deesse. *verum nunc tandem ius aequum mihi dudum debitum consequar, posteaquam ad vos confugi.* REISK. Cave assentiaris. Tota haec periodus est querula, cuius vim frangeret addita spes eaque certa sortis melioris. SCHAEFER.

P. 1009. v. 7. ὑμᾶς] Bekkerus: „ὑμᾶς βοηθοὺς S." Possit blandiri: sed mihi videtur interpretantis esse. εἰς ὑμᾶς καταπέφευγα p. 1014, 1. SCHAEFER.

P. 1009. v. 7. οὖν] Vulg. γοῦν. οὖν August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1009. v. 10. δεινὰ δοκῶ] Bekkerus: „δοκῶ δεινὰ S." Placet. SCHAEFER.

P. 1009. v. 13. ὀκτωκαιδεκέτῃ] [ὀκτωκαιδεκαέτῃ.] F. ὀκτωκαιδεκαέτει dandi casu, quia praecedit συνέβη μοι. Felic. ὀκτωκαιδεκαέτῃ in prima simplicium. WOLF. Vulg. ὀκτωκαιδεκάτῃ. ὀκτωκαιδεκ' ἔτῇ (sic) August. primus. ὀκτωκαιδεκέτῃ Bavaricus, Aldina, Paulina, unde repetiit index Lambini. In editione Wolfii est vulgata. Sed in annotationibus eius exhibetur ὀκτωκαιδεκαέτῃ. Correxi ὀκτωκαιδεκέτῃ. REISK. Sic in annotatt. Sed in textu dedit (nisi, quod puto, error est typothetae) ὀκτωκαιδεκέτῃ servatum a Bekkero, cuius hanc legas notam: „ὀκτωκαιδεκέτῃ] ὀκτωκαίδεκ' ἔτῃ F. S. Q. ὀκτωκαιδεκατῇ r. Malim ὀκτωκαιδεκέτῃ." Lobeckius ad Phrynich. p. 408.: „In Dem. c. Boeot. p. 1009. συνέβη μοι ὀκτωκαιδεκέτῃ γῆμαι non iniuria Reiskius ὀκτωκαιδεκέτῃ correxisse videtur." Velles vir egregius Reiskiana inspexisset paullo oculatius. SCHAEFER.

P. 1009. v. 13. μοι εἶναι] εἶναί μοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1009. v. 15. διὰ πολλὰ] Absunt ab August. primo et a texto Bavarici, sed sunt in huius margine cum γρ. REISK.

P. 1009. v. 17. τὸ] Abest ab Aldina et Paulina. REISK. Omisit Bekker. Malim servatum. Quod autem p. 1008, 5. scriptum est sine articulo εἰς δικαστήριον, nimirum illic Orator de litibus in universum loquitur. SCHAEFER.

P. 1009. v. 18. οὐκ αἰσχύνονται—διεπράξατο] Citat Tzetzes Exeg. in Iliad. p. 85, 21. SCHAEFER.

P. 1009. v. 18. μὲν] Omisit Tzetzes. SCHAEFER.

P. 1009. v. 18. ἀναμιμνήσκοντες] ἀναμνησθέντες margo Lutetianae. REISK.

P. 1009. v. 18. ὑμᾶς] ἡμᾶς Tzetzes. SCHAEFER.

P. 1009. v. 20. ἢ] Prius ἢ abest ab August. primo, Bavarico. REISK. Omisit etiam Tzetzes. SCHAEFER.

P. 1009. v. 21. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 1009. v. 22. ὡς] Bekkerus: „ὡς οὐκ S." Probo, ita tamen ut deleatur negativa ante εἰμί. Et sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 1009. v. 23. ἂν ἐν] Prius abest a Bavarico, posterius a Paulina. REISK.

P. 1009. v. 25. ἢ] Abest a Paulina. REISK.

P. 1009. v. 26. τοῦ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1009. v. 28. Κλεομέδοντι] Sic etiam Bavaricus, sed cum ος super extrema litera. REISK.

P. 1010. v. 14. ὥσπερ — ἀγαπᾶτε] Talia eximiâ arte inseruntur ad benevolentiam iudicum conciliandam. SCHAEFER.

P. 1010. v. 15. Πλαγγόνι] Πλάγγωνι Bavaricus. REISK. V. not. ad p. 1014, 20. 1026, 27. et Dorvillius l. c. ad p. 1007, 2. SCHAEFER.

P. 1010. v. 15. ἐπλησίασεν] ἐπλησίαζεν August. primus. REISK.

P. 1010. v. 16. οὐ γὰρ — λέγειν ἐστί], οὐκ ἴσως καλὸν υἱεῖ περὶ μητρὸς ἀκριβῶς εἰπεῖν p. 1102, 11. ἣν ἐμοὶ μὲν οὐ καλὸν λέγειν p. 1109, 20. Simile quid habet Euripides Orest. 26. s. SCHAEFER.

P. 1010. v. 16. ἐστί] ἐστίν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1010. v. 17. γε] τε Bavaricus. REISK.

P. 1010. v. 17. τῆς ἐμῆς μητρὸς] τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς Bekker. SCHAEFER.

P. 1010. v. 20. αὐτὸν] ἑαυτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 1010. v. 22. ὑμῶν] ἡμῶν Aldina. REISK.

P. 1010. v. 23. ἑαυτοῦ] αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1010. v. 23. παρασκευασάμενος] παρεσκευασμένος. REISK. Quo in libro repertum? Habent duo Codd. Bekk. Satis autem crebra est horum participiorum confusio. V. variet. lection. ad Xenophont. Cyrop. VII. 3. 14., ubi ut temeritatem Schneideri improbo refingentis quod optime habebat, ita indignor protervе castigatam a Poppone praefat. p. VIII. Erravit vir egregius, non quod ignoraret grammaticam graecam, quam aliquanto melius didicerat Reiskio, sed quod haud leute festinaret. Nemesin reverentes caveant iuniores Philologi, ne ipsi olim senes facti ab iis qui nondum nati sunt talionem experiantur. Ut enim Graece doctiores simus patribus, nepotes tamen nostri habebunt quod tam multa nos latuisse mirentur. SCHAEFER.

P. 1010. v. 23. ἐργαστήριον συκοφαντῶν, ὧν ἡγεμὼν —] Conf. p. 995, 8. ss. τὰς ἐπὶ δίκαις ξυνωμοσίας Thucydidis VIII. 54. apte comparavit Schoemannus de Lite Att. p. 709. SCHAEFER.

P. 1010. v. 25. καὶ Μενεκλῆς] Absunt haec verba a texto Bavarici, sed sunt in margine cum γρ. REISK.

P. 1010. v. 26. μεθύων] [μεθ᾽ ὧν.] ἀντὶ τοῦ μετὰ τούτων. WOLF. μετὰ τούτων margo Lutetianae, forsitan e coniectura Lambini. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1010. v. 26. μεθύων — γιγνομένων] Vulg. μεθ᾽ ὧν οὗτος ἐδικάζετό μου τῷ πατρὶ, φάσκων υἱὸς εἶναι ἐκείνου. συνόδων δὲ γιγνομένων, —. μεθ᾽ ὧν turbat et labefactat constructionem, ut necesse sit aut aliquid deesse, quamquam non video neque coniectura consequor, quid deesse possit, aut vitium in hoc μεθ᾽ ὧν et in δὲ v. 27. inesse: quibus sanatis omnia bene inter se constant. Et Augustanus quidem δὲ illud recte omittit, cuius auctoritate fretus id eieci. μεθ᾽ ὧν autem conabitur ingenium qualecunque nostrum emendare. Videbatur quidem haud improbabile, μεθ᾽ ὧν natum esse e postrema litera v. Νῖνον et ex -ἑλὼν. Videbatur quoque οὗτος supervacaneum, quia iam praecessit v. 22. s. Verumtamen rursus videbatur orator, praevidens dubitationem atque errorem nasci posse, si οὗτος omitteret, cavisse voluisse illo iterando, quod mentem lectoris ad Boeotum revocaret et velut adstringeret, ne quis ἐδικάζετο ad Meneclem referret. Quapropter οὗτος sapienter repetitum servandum videbatur*), sed ei addendum verbum conveniens, epitheton Boeoti ferocitatem et furorem exprimens, ne oratio nimis esset abrupta, si statim post ἑλὼν, quod ad Meneclem redit, sequeretur οὗτος, quod pertinet ad Boeotum. Quid ergo? μεθ᾽ ὧν mutavi meo periculo cum μεθύων: *lites cum patre meo forenses suscipiebat hic Boeotus, qua est temeritate et mentis impotentia, veluti temulentus furore.* Amat Demosthenes hoc verbum μεθύειν pro *insanire, temere, furiose, audacter, superbe agere.* REISK. Vulgatam ante Reiskium scripturam iure summo restituit Bekker. Est constructio ἀνανταπόδοτος, cuius exempla in scriptis Classicorum satis multa reperiuntur, ubi intersertae enuntiationes tenorem periodorum interruperunt. SCHAEFER.

P. 1010. v. 26. μου] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1011. v. 1. τοῦ πατρὸς] καὶ τοῦ πατρὸς Bekker. SCHAEFER.

P. 1011. v. 2. αὑτοῦ] αὐτοῦ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1011. v. 2. Πλαγγὼν] Πλάγγων (penacute) Bavaricus, et sic porro constanter. REISK. V. not. ad p. 1007, 2. SCHAEFER.

---

*) Cur igitur uncis inclusisti? SCHAEFER.

P. 1011. v. 3. μετὰ τοῦ Μενεκλέους ἐνεδρεύσασα] Verba sic dat Bavaricus collocata: ἐνεδρεύσασα μετὰ τοῦ Μενεκλέους. REISK.

P. 1011. v. 7. εἰσποιήσειν] εἰσποίησιν index Aldinae. REISK.

P. 1011. v. 7. υἱεῖς] υἱοῖς margo Lutetianae ex indice Aldinae. Voluit υἱοὺς. REISK.

P. 1011. v. 7. ἂν] ἐὰν Bavaricus. REISK.

P. 1011. v. 8. προκαλῆται] προκαλεῖται Aldina. REISK.

P. 1011. v. 10. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1011. v. 10. μὴ] οὐ August. primus, margo Lutetianae. REISK. Conf. not. ad Theocrit. XXI. 59. SCHAEFER.

P. 1011. v. 10. δέξεσθαι] Vulg. δέξασθαι. Malim δέξεσθαι in futuro. Et sic dedi de meo, quia etiam εἰσποιήσειν praecessit. REISK. δέξεσθαι optimus Cod. Bekk. Sed talia non exspectant consensum librorum. SCHAEFER.

P. 1011. v. 11. πόλεως] πολιτείας margo Bavarici. REISK. Item optimus Cod. Bekk. Quod si cui videatur praeferendum, conferat p. 763, 5. SCHAEFER.

P. 1011. v. 13. δεξαμένης] Vulg. προσδεξαμένης. δεξαμένης simplex dat August. primus. Et hoc recepi. REISK.

P. 1011. v. 13. συγχωρηθέντων δὲ τούτων, τί ἂν —] Videtur hic locus ita esse constituendus: συγχωρηθέντων δὲ τούτων, (τί γὰρ ἂν ἐν ὑμῖν μακρολογοίην;) ὡς πρὸς τὸν διαιτητὴν —. *His autem concessis et condictis, (cur enim ego coram vobis longa oratione minutias omnes altercationum et quae tum temporis litigantes intercesserunt exsequar?) ut ventum est ad arbitrum, —.* Possit quoque brevius et minori motu sic constitui: συγχωρηθέντων δὲ τούτων —. Hic est aposiopesis. Videbatur enim orator in spatiosum campum narrationum de litigantium sponsionibus et responsionibus excursurus. Sed repente sese reprimit: τί δ' ἂν ἐν ὑμῖν μακρολογοίην; *Ego vero cur tandem apud vos longa oratione utar?* ὡς γὰρ πρὸς τὸν διαιτητὴν —. *Ut itaque Plango apud arbitrum convenit, —.* REISK. Satis fluctuum in simpulo. SCHAEFER.

P. 1011. v. 16. ἅπαντα] πάντα Bekker. SCHAEFER.

P. 1011. v. 17. ἐν τῷ Δελφινίῳ] Citat hunc locum Harpocration v. Δελφίνιον. REISK.

P. 1011. v. 18. ἴσασι] ἴσασιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1011. v. 20. ἡ πρᾶξις] Vulg. πρᾶξις. ἡ πρᾶξις August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Articulum addidi. πρᾶξις potest esse factum vel facinus quodcunque: sed h. l. inprimis est callidum, vafrum, nequam facinus, dolosa machinatio. REISK.

P. 1011. v. 21. αὐτοῦ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1011. v. 23. φράτορας] φράτερας Bekker. V. not. ad p. 995, 26. SCHAEFER.

P. 1011. v. 24. ἐνέγραψε] Vulg. ἔγραψε. ἐνέγραψε Bavaricus. REISK.

P. 1011. v. 25. ὀκτωκαίδεκα] ὀκτωκαίδεκ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1011. v. 26. θυγατέρα γῆμαι] γῆμαι θυγατέρα Bekker. SCHAEFER.

P. 1011. v. 27. ἐπιδεῖν] De re iucunda. Sic etiam mox p. 1012, 6. Talia exempla, quorum numerus satis magnus est, Thomae Mag. non fuerunt in promtu, cum p. 335. scriberet τὸ ἐπεῖδον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ συμφορᾶς τίθεσθαι. Sed ita solet magistellus ille, de quo vere Doederleinius in Symbol. Philolog. Helvetorum (*Philologische Beyträge aus der Schweiz*) T. I. p. 323. s. SCHAEFER.

P. 1012. v. 1. καὶ οὗτοι] Vulg. οὗτοι. καὶ οὗτοι Bavaricus, August. primus. Copulam addidi. *non solum ante has litium molestias, sed etiam ex quo praeter alias senii molestias etiam hi homines* (Plango et filii eius) *eum vexabant*. REISK. καὶ bene delevit Bekker. Additum indicaret etiam alios λυπῆσαι: quod huc non quadrat. SCHAEFER.

P. 1012. v. 6. μοι] Vulg. μου. μοι August. primus. Et sic dedi. REISK.

P. 1012. v. 8. οὐκ] οὐδὲν Bekker. SCHAEFER.

P. 1012. v. 12. οὗτοι] Vellem aut omissum aut post λελήθασιν positum. SCHAEFER.

P. 1012. v. 13. γεγόνασιν] ἀδελφοί. SCHAEFER.

P. 1012. v. 13. ἀναγκαῖον] ἂν ἀναγκαῖον Bavaricus. REISK.

P. 1012. v. 13. ἐπειδή] ἐπειδὴ δ' August. primus. Fortasse voluit ἐπειδή γ'. REISK.

P. 1012. v. 14. ἐξηπατήθη] Vulg. ἐξαπατήθη. REISK.

P. 1012. v. 16. μου] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1012. v. 17. ἀντενεκάλουν] ἀντενεγκάλουν Bavaricus. REISK.

P. 1012. v. 17. αὐτῶν] ἑαυτῶν Bavaricus. REISK. αὑτῶν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1012. v. 21. [τοὺς διακόνους παῖδας] τοὺς τοῦ πατρὸς] Vulg. τοὺς διακόνους τοῦ πατρὸς. τοὺς διακόνους παῖδας τοὺς τοῦ πατρὸς Bavaricus. Et hoc dedi. REISK. Igitur uncis includi oportuit, non quae inclusa sunt, sed antecedentia τοὺς παῖδας. καὶ τοὺς παῖδας τοὺς διακόνους τοὺς τοῦ πατρὸς Bekker. SCHAEFER.

P. 1012. v. 22. ἵν' ἐκ] [ἵν' ᾖ ἐκ.] τὸ ᾖ παρέλκει. Lege ἵν' ἐκ. WOLF. Vulg. ἵν' ᾖ ἐκ. ἵνα ἐκ margo Lutetianae ex annotatt. Wolfii. ἵν' εἴη ἐκ August. primus. ἵνα εἰ ἐκ Weimarani secundus.

Delevi mediam vocem. In Augustani scriptura facile patet εἴη natum esse e vitiosa scriptione εἴν' pro ἵν'. REISK.

P. 1012. v. 26. ἄλλῳ ὅτῳ ἂν] Vulg. ἄλλῳ ἂν ὅτῳ. Correxi ἄλλῳ ὅτῳ ἂν. REISK.

P. 1012. v. 27. ζητοῦντες] Vulg. ζητεῖν. ζητοῦντες Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1012. v. 27. καὶ ταῦτ'] Vulg. ταῦτ'. καὶ ταῦτ' Bavaricus. Addidi καί. REISK.

P. 1012. v. 27. τουτωνὶ] τούτων Bekker. SCHAEFER.

P. 1013. v. 5. παραγραψάμενοι] ἀντὶ τοῦ ἑλόμενοι. WOLF. V. Ind. Graecitat. p. 375. SCHAEFER.

P. 1013. v. 5. ἐπέτρέψαμεν] Vulg. ἐπιτρέψαμεν. ἐπέτρεψαν Bavaricus. Correxi ἐπετρέψαμεν. REISK.

P. 1013. v. 6. δικάσαι] Vulg. δικάσασθαι. δικάσαι August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1013. v. 10. τούτῳ] τοῦτο Bavaricus. REISK.

P. 1013. v. 15. μου] [μοι.] F. μου, et mox v. 16. ἀδίκως μοι ἐγκαλῶν, permutatis vocibus μου et μοι. Et v. 16. οὔτε ἐφῆκεν, unde ἔφεσις. WOLF. Vulg. μοι. Pro pronominis dativo dat August. primus genitivum, et contra paulo post v. 16. pro genitivo μου dat idem dativum μοι. Et sic permutandas esse horum pronominum sedes coniecit Wolfius. Correxi μου et rursus inverse μοι dedi v. 16. pro μου, quod ibi est vitiose. REISK.

P. 1013. v. 16. μοι ἐγκαλῶν] ἐγκαλοῦντι Bekker. SCHAEFER.

P. 1013. v. 16. ἐφῆκεν] Vulg. ἀφῆκεν. ἐφῆκεν August. primus, Bavaricus, Weimarani secundus, Paulina, unde repetiit margo Lutetianae aut ex Annotatt. Wolfii, qui sic coniecit [ad v. 15.]. Correxi ἐφῆκεν. Malim quoque οὔτε τότ' ἐφῆκεν, quia mox sequitur οὔτε νῦν —. REISK. Adverbio hoc facile caremus. SCHAEFER.

P. 1013. v. 18. λύσιν] Constructio postulat λύσειν per ει verbum: οἰόμενος λύσειν. Et p. 1014, 2. ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς περὶ τούτων. Et p. 1015, 2. ἵνα δὲ μὴ ἐξαπατηθῆτε pro ἵνα αὖ —. WOLF. λύσειν August. primus. Et sic coniecit quoque Wolfius. Ambigo, utrum praeferam. Est quidem lectio Augustani planior, possit tamen vulgata rursus elegantior et exquisitior videri. Si servatur, erit εἶναι subaudiendum. REISK. λύσειν Bekker. Quod nemo non praeferet. SCHAEFER.

P. 1013. v. 20. ἣν δ' ἐγὼ τοῦτον κ. τ. λ.] Vulg. — οἰόμενος, ἣν ἐγὼ — τῆς προικός. ἐπιδημοῦντος δὲ τούτου —. Dedi ἣν δ' ἐγὼ — et tum insequens punctum commate mutavi et δὲ post ἐπιδημοῦντος expunxi. REISK. Bene. Nam ἣν δ' ἐγὼ τοῦτον — refertur ad περὶ μὲν οὖν ὧν οὗτοί μοι — v. 12. Ut v. 15. post διαιτητῆς commatis, v. 20. post οἰόμενος coli signum poni praestet. SCHAEFER.

P. 1013. v. 22. κατεδιῄτησεν] Subaudi ὁ διαιτητής. Minus enim placet hoc verbum ad Boeotum referri. Sic enim legendum esset αὐτὸς αὑτοῦ. Deinde potius dixisset κατεδιῃτήσατο αὐτὸς αὑτοῦ. Nam καταδιαιτᾷ arbiter pronuncians contra aliquem: καταδιαιτᾶται autem, qui in causa est, cur aut ipse aut aliquis alius ob ipsum condemnetur ab arbitro. REISK. κατεδιῄτησεν quo sit referendum, non ambiges, si reputaveris quae de interpunctione refingenda monui ad v. 20. Quid autem discriminis intersit inter verbi activum et medium, hic ipse locus ostendit clarissime. Conf. quae sequuntur v. 23. s. SCHAEFER.

P. 1013. v. 23. ἠντιδίκει] ἠντεδίκει Bekker. ex optimo Cod. V. not. ad p. 1006, 2. SCHAEFER.

P. 1013. v. 24. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1013. v. 24. γάρ] γὰρ ἂν Bavaricus. REISK.

P. 1013. v. 24. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1013. v. 27. τὴν αὐτὴν δίκην] τὴν αὐτὴν ταύτην δίκην Bekker. SCHAEFER.

P. 1014. v. 1. Μαντιθέῳ] sic ut Mantithei nomen formulae litis inscribere cogerer. SCHAEFER.

P. 1014. v. 2. καὶ ταῦτ'] Vulg. ταῦτ'. καὶ ταῦτ' August. primus, Bavaricus. Particulam καὶ addidi. V. p. 1012, 27. REISK.

P. 1014. v. 2. ὑμῖν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1014. v. 2. περὶ τούτων μαρτυρίας] τὰς περὶ τ. μ. mavult Wolfius [ad p. 1013, 18.]. REISK.

P. 1014. v. 8. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας] Ad hoc substantivum subaudi κατά. Aut idem erit ac si dixisset ἀπέφυγον αὐτοὺς ἀποφυγὼν τὰς δίκας. Eadem phrasis seu constructio recurrit p. 1021, 2. s. REISK. Neutrum probabis. Est simplex verbi constructio cum duplici accusativo, et personae et rei. SCHAEFER.

P. 1014. v. 8. αὐτοὺς] αὐτὸς margo Lutetianae. REISK.

P. 1014. v. 11. ἴθι] ἴσθι August. primus. REISK.

P. 1014. v. 11. δή] δὲ August. primus. REISK. δὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1014. v. 11. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1014. v. 16. ἑαυτοῦ] τούτου August. primus. REISK.

P. 1014. v. 17. αὐτῶν] Vulg. αὐτοῦ. αὐτῶν August. primus. Et sic correxi. *clades domus suae*, necessariorum a parte matris, avi materni puta et avunculorum et matris ipsius. REISK.

P. 1014. v. 17. ἰδίᾳ] privatis in congressibus. REISK.

P. 1014. v. 18. Παμφίλου] τοῦ Παμφίλου August. primus. REISK. V. not. ad p. 1015, 6. SCHAEFER.

P. 1014. v. 20. Πλαγγόνος] Bekkerus: „πλαγγῶνος S." V. not. ad p. 1010, 15. SCHAEFER.

P. 1014. v. 21. βουλευτηρίου] Cl. Valckenaer (teste Piersono ad Moerin p. 314.) perquam probabiliter emendat πωλητηρίου. REISK. Sed v. Meierus de Bonis Damnator. p. 220. SCHAEFER.

P. 1014. v. 22. πλεῖον] Vulg. πλέον. πλεῖον August. primus. REISK. Mox corrig. ἑκατόν. SCHAEFER.

P. 1014. v. 25. ἐμβεβλημένος] Vulg. συμβεβλημένος. ἐμβεβλημένος August. primus. Et sic coniecit quoque Wolfius. Correxi ἐμβεβλημένος. Subaudi εἰς τὸν ἐχῖνον. REISK. V. p. 1025, 16. et not. ad p. 1017, 2. SCHAEFER.

P. 1014. v. 27. ὁμολογῶν μὲν ἀδικεῖν κ. τ. λ.] Conf. p. 408, 10. ss. SCHAEFER.

P. 1015. v. 2. οὐ δέδωκεν] οὐκ ἔδωκεν Bavaricus. REISK. Sic bene Bekker. SCHAEFER.

P. 1015. v. 2. οὖν] Vulg. αὖ. οὖν August. primus, Bavaricus, Aldina. δὲ malebat Wolfius [ad p. 1013, 18.]. Correxi οὖν. REISK.

P. 1015. v. 3. μὲν] Bekkerus: „om. S.“ Omisit Dindorf. Nec quisquam requirat. SCHAEFER.

P. 1015. v. 6. Πάμφιλος] Bekkerus: „ὁ πάμφιλος S.“ Articulum recepit Dindorf. Non recepit p. 1014, 18., ubi idem liber τοῦ Παμφίλου. SCHAEFER.

P. 1015. v. 6. τούτων] τούτου August. primus. REISK.

P. 1015. v. 7. τοσοῦτον] τοσούτου August. primus. REISK. τοσούτου Bekker. SCHAEFER.

P. 1015. v. 10. ὥστ'] ὡς Bavaricus. REISK.

P. 1015. v. 11. ἐγγέγραπται] γέγραπται simplex dat Bavaricus. REISK.

P. 1015. v. 13. τῇ πόλει ἱκανὴ ἐγένετο] ἱκανὴ ἐγένετο τῇ πόλει Bekker. SCHAEFER.

P. 1015. v. 15. ἐκτῖσαι] ἐκτίσαι Reisk. SCHAEFER.

P. 1015. v. 16. ὥσπερ] ὡς Bavaricus. ἅπερ margo Lutetianae. REISK.

P. 1015. v. 18. οἳ οὐκ ἂν — περιεῖδον κομισάμενον] *qui sua non passi essent patri meo cedere, cum, ut etiam vos omnes nostis, nihil faciant reliqui, quo rapiant quae sunt aliorum.* SCHAEFER.

P. 1015. v. 20. τῷ] [τὸ.] τῷ. WOLF. Vulg. τὸ. τῷ August. primus. Et sic coniecit quoque Wolfius. Correxi τῷ. REISK.

P. 1015. v. 20. ὁτιανοῦν] Vulg. ὁτιοῦν. ὁτιανοῦν August. primus, Aldina. Et hoc dedi. REISK. Simillima vis amborum, sed diversa resolutio. Alterum resolve ὅ τι οὖν ἐστιν, alterum ὅ τι ἂν οὖν ᾖ. SCHAEFER.

P. 1015. v. 21. ἴστε] σύνιστε margo Lutetianae. REISK.

P. 1015. v. 25. δείξω] διδάξω August. primus. REISK.

P. 1016. v. 2. *τῷ Χαβρίου κηδεστῇ*] cuius Eryximachi soror erat uxor Chabriae. REISK.

P. 1016. v. 2. *φαίνεται ἡ μήτηρ μου*] *φαίνεταί μου ἡ μήτηρ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1016. v. 3. *φασι*] De certa fama intellige. V. not. ad p. 506, 21. et Bentleii Phalaridea p. 66. Lennep. SCHAEFER.

P. 1016. v. 5. *πατέρα Κλέωνα*] *πρακλέωνα* Aldina e compendio. REISK.

P. 1016. v. 5. *Κλέωνα*] De hoc vide Aristophanis *Ἱππέας* et Thucydidem. WOLF.

P. 1016. v. 5. *τῶν ὑμετέρων προγόνων*] Si Cleomedon fuit Cleonis filius, quomodo ista vox locum habet? Nisi et Cleomedon admodum fuerit senex et *πρόγονοι ἀντὶ τῶν πάππων* ponantur. WOLF. Inter Cleonis in Pylum expeditionem tempusque huius orationis circiter 75 anni intercesserunt: ut non mirum sit *τοὺς προγόνους* hîc commemorari. SCHAEFER.

P. 1016. v. 11. *προσθέντας ἂν*] Idem est ac si dixisset, quod voluit dicere, quamquam melius fuerat plenius et planius dicere: *προσθέντας ἂν ἐκ τῶν ἰδίων, εἰ μὴ αὐτὴ εἶχεν, —. ἂν* addidi de meo. REISK. Delevit Bekker. Cum solum talentum dotis loco fratres dederint, (v. p. 1010, 6. s.) particula recte videtur a Reiskio addita esse. SCHAEFER.

P. 1016. v. 13. *οἰκεῖοι*] Vulg. *οἱ οἰκεῖοι. οἱ* omittit August. primus. Delevi. REISK.

P. 1016. v. 13. *μεμαρτυρήκασι*] *μεμαρτυρήκασιν* Bekker. SCHAEFER.

P. 1016. v. 17. *ἐπαίδευεν*] *ἐπαίδευσεν* Bavaricus. REISK. *ἐπαίδευεν*; Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1016. v. 18. *γε*] Omittit August. primus. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1016. v. 23. *ἐπλησίαζεν*] *ἐπλησίασεν* August. primus. REISK.

P. 1016. v. 27. *αὐτῷ*] *αὑτῷ* Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1017. v. 1. *αὐτοῦ*] *αὑτοῦ* Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1017. v. 1. *ἑστιᾶσαι*] *εἱστιᾶσαι* Bavaricus: et sic quoque v. 7. *ἱστιᾶσαι* August. primus: sed v. 7. est *ἱστιᾶσθαι*. REISK.

P. 1017. v. 1. *μόνον*] *μόνου* August. primus. REISK.

P. 1017. v. 2. *ἀποδέδεικται*] Notatum est *ἐμβέβληται*. Supra *συμβεβλῆσθαι μαρτυρίαν*, pro quo fortasse legendum *ἐμβεβλῆσθαι*. WOLF. Designat p. 1014, 25. *ἐμβέβληται* margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. REISK. *ἐμβέβληται* Bekker. V. not. ad l. c. SCHAEFER.

P. 1017. v. 3. μου] Vulg. μοι. μου August. primus. μοι τῷ πατρὶ pro τῷ ἐμῷ πατρὶ ferrem in tragico. Sed Cod. dat planius μου τῷ πατρί. Itaque recepi hoc. REISK.

P. 1017. v. 4. ὃν] Vulg. ὧν. ὃν August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1017. v. 5. αὐτὸν] αὑτὸν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1017. v. 6. οὗτοι] Timocrates et Promachus. REISK.

P. 1017. v. 6. ὥσπερ — ὄντες] Sententia est, multos fuisse alios eius rei testes, ut nihil necesse fuerit istos sycophantas adhibere. WOLF. Nam duo erant solummodo testes. Verum in eiusmodi causis plures corrogari solebant testes. Actori autem reum citanti duo solummodo κλητῆρες (subscriptores) aderant. Hos igitur duos testes ait potius subscriptores quasi esse adversus Mantiam, quam ei testes adfuisse. REISK. Bekkerus melius sic distinguit: ὥσπερ κλητῆρες, δύο μόνοι ὄντες μαρτυροῦσι —. SCHAEFER.

P. 1017. v. 6. δεκάτην ὑπὲρ τούτου ἑστιᾶσαι] Non possum hoc melius explicare, quam verbis doctissimi viri Ioach. Camerarii ex annotationibus ad Varennii Syntaxin. τῇ ἑβδόμῃ, inquit, dabatur otium et permittebantur lusus pueris. τῇ δεκάτῃ nomina imponebantur quondam infantibus, unde est ποιῆσαι et ἑστιᾶσαι δεκάτην apud Demosthenem πρὸς Βοιωτὸν περὶ τοῦ ὀνόματος et περὶ προικός. Verum haec δεκάτη non mensis intelligenda est, sed decima sive dies sive nox post genitum puerum. WOLF. Add. Ioach. Camerarii Commentar. U. L. c. 19. s. SCHAEFER.

P. 1017. v. 7. ἑστιᾶσαι] V. not. ad v. 1. SCHAEFER.

P. 1017. v. 7. οἷς] ὃς August. primus. REISK.

P. 1017. v. 10. τι τῇ τούτων] Vulg. τι τούτων. τι τῇ τούτων Aldina. τι τῇ τούτου August. primus, Bavaricus. Pro τούτων dat index Lambini τοῦτον. Correxi τι τῇ τούτων. REISK.

P. 1017. v. 11. ἠτίμαζε] ἠτίμασε Bavaricus. REISK. ἠτίμαζεν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1017. v. 11. πολὺ γὰρ δήπου μᾶλλον κ. τ. λ.] Locum hunc communem iam supra p. 1001, 13. verbis iisdem tractavit. REISK.

P. 1017. v. 12. ἐν ἑαυτοῖς] Vulg. ἑαυτοῖς. ἐν ἑαυτοῖς August. primus. Et sic dedi, tametsi altera quoque lectio ferri queat et a p. 1001, 13. confirmetur. REISK. ἐν αὑτοῖς Bekker. ἐν mallem omissum. SCHAEFER.

P. 1017. v. 13. αὑτοὺς] ἑαυτοὺς Bekker. SCHAEFER.

P. 1017. v. 15. προσμισεῖν] προσήκειν Bavaricus, index Aldinae, unde repetiit margo Lutetianae. REISK. V. not. ad p. 1001, 16. SCHAEFER.

P. 1017. v. 16. αὐτῷ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1017. v. 16. ἐὰν] ἂν Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. Quod si placet, scribendum v. 15. ὥστε, ἂν μὲν —. SCHAEFER.

P. 1017. v. 16. ἃς ἀπεδιῄτησέ] Vulg. ἃς ἐπεδιῄτησέ. κατεδιῄτησέ Bavarici textum sine ἃς vel ὧν, sed margo dat γρ. ἀπεδιῄτησε, nil aliud. Idem ἀπεδ. est in August. primo et Paulina. Correxi ἀπεδιῄτησέ. REISK.

P. 1017. v. 20. ἔδει] δεῖ August. primus. REISK.

P. 1017. v. 20. παρεσκευάσθαι] παρασκευάσασθαι August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1017. v. 21. ὁ διώκων]. Alii addunt τὴν δίκην. WOLF. Post ὁ διώκων addit index Aldinae τὴν δίκην, unde repetierunt index Paulinae et margo Lutetianae. REISK.

P. 1017. v. 21. ἂν] Deest Bavarico, Aldinae et Paulinae. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1017. v. 22. ἔτι δὲ] ἔπειτα August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1017. v. 24. αὐτὸς] τότε August. primus. REISK. Adverbium hoc passim a scribis sic inculcatum videas, ut expulerit quod loci sensus requirit. V. not. ad v. 28. SCHAEFER.

P. 1017. v. 26. εἰ οἱ μὲν ἄλλοι —, οὗτος δέ —] *si, cum alii —, hic —*. SCHAEFER.

P. 1017. v. 27. ἐφιᾶσιν] ἐφιστᾶσιν August. primus. ἐφιστῶσιν margo Lutetianae. REISK.

P. 1017. v. 28. λαχὼν] τυχὼν August. primus. REISK.

P. 1017. v. 28. ταύτῃ] Vulg. τότε. ταύτῃ margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. Wolfius in Farragine utrumque copulat τότε ταύτῃ. Dedi ταύτῃ. REISK. V. not. ad v. 24. SCHAEFER.

P. 1017. v. 28. καταδιαιτηθεὶς] Vulg. ἀποδιαιτηθεὶς. ἀποδιαιτηθείσης August. primus, non, quod Fabricius retulit, ἀποδιαιτηθεῖσαν. Wolfius in Farragine mavult καταδιαιτηθεὶς. Et hoc dedi. Saepissime ἀπὸ et κατὰ in libris calamo exaratis inter se permutantur: quod eo fit, quia hae duae voculae simillimis compendiis exarantur, hoc solo discrimine, quod sigla, quae κατὰ exprimit, initio cornu arrectum habeat velut malum. REISK. V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 242. et Melet. Crit. p. 20. SCHAEFER.

P. 1018. v. 1. ἐνέμεινε] ἐνέμεινεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1018. v. 1. τις] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1018. v. 1. ἄνθρωπος] Malim ἅνθρωπος. SCHAEFER.

P. 1018. v. 2. φιλόνεικος] φιλόδικος Bekker. SCHAEFER.

P. 1018. v. 2. ἐβουλόμην] ἠβουλόμην Dindorf. SCHAEFER.

P. 1018. v. 2. μέντ' ἂν] τ' ἂν Bavaricus (sine μὲν). Forte voluit γ' ἄν. Saepe γ' et τ' inter se permutantur a librariis. ἂν abest a Paulina. REISK. μέντἂν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1018. v. 3. νυνὶ] Immo νῦν. SCHAEFER.

P. 1018. v. 5. κοινοὶ] κοινωνοὶ margo Lutetianae. REISK.

P. 1018. v. 8. πληγὰς συναψάμενος] *commentus, orto iurgio se a me vapulasse.* πλασάμενος ὅτι ἐπλήγη ὑπ' ἐμοῦ Βοιωτός. Hoc fere malo, quam ἐρεθίσας ἡμᾶς ἐπὶ πληγὰς ἐλθεῖν, etsi in versione secutus sum hanc sententiam. WOLF. Vere ad verbera, sed incruenta, ventum est. SCHAEFER.

P. 1018. v. 10. ὡς] εἰς August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK. Recte εἰς Bekker. V. p. 1025, 10. Sic nunquam dicitur ὡς δικαστήριον. SCHAEFER.

P. 1018. v. 10. προσεκαλέσατο] Vulg. προὐκαλέσατο. προεκαλέσατο Bavaricus. προσεκαλέσατο August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1018. v. 12. ἦλθον] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1018. v. 13. αὐτοῖς] Vulg. αὐτός. αὐτοῦ August. primus. REISK. αὐτὸς Bekker., subdistinctione, ut iam olim factum, posità post κεφαλήν. αὐτοῖς si Reiskius, ut videtur, consulto dedit, loco male consuluit. Mihi verum videtur αὐτοῦ. Petiverunt homines a chirurgo, ut caput Boeoti leviter scarificaret. Quod cum ille detrectasset, coactus est Boeotus ipse sibi incidere, quo speciem mentiretur cruentae verberationis. SCHAEFER.

P. 1018. v. 14. τοιαύτην — εἰλήφει] ταύτην δίκην οὗτος ἂν εἰλήφει Bavaricus. REISK. τοιαύτην δίκην οὗτος ἂν εἰλήφει Bekker. SCHAEFER.

P. 1018. v. 14. οὐδὲν] μηδὲν Bekker. Non imiter. SCHAEFER.

P. 1018. v. 20. ἀλλ' ὡς ἐπίβουλος] Vulg. ἀλλ' ἐπίβουλος. ἀλλ' ὡς ἐπίβουλος August. primus, Bavaricus. Mediam vocem addidi. REISK.

P. 1018. v. 20. κακοῦργος] πανοῦργος margo Lutetianae. REISK.

P. 1018. v. 20. κατεσκεύασε] κατεσκεύασεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1018. v. 21. ὁ πατὴρ αὐτῷ] αὐτῷ ὁ πατὴρ Bekker. SCHAEFER.

P. 1018. v. 22. αὐτῷ] αὐτοῦ Bavaricus. REISK.

P. 1018. v. 22. Βοιωτὸν] Videtur ἀσύστατον. Itaque malim Βοιωτοῦ. SCHAEFER.

P. 1018. v. 23. αὐτὸν] Abest ab August. primo. REISK. ἑαυτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 1018. v. 23. ἐγγράψας] ἔγραψας Bavaricus, sed cum ε super extrema syllaba. REISK.

P. 1018. v. 25. πατρὸς] καὶ πατρὸς August. primus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1018. v. 26. νῦν] νυνὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 1018. v. 26. ἀνάδικον] ἂν ἄδικον Bavaricus. REISK. V. not. ad p. 1021, 5. SCHAEFER.

P. 1018. v. 27. καὶ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1019. v. 4. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1019. v. 4. δίκην] τὴν δίκην Bavaricus. REISK.

P. 1019. v. 4. ἵνα — λάβω] quod est sycophantae. SCHAEFER.

P. 1019. v. 6. καλῆται] καλεῖται Bavaricus. REISK.

P. 1019. v. 7. λάβε μοι] λαβέ μοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1019. v. 12. τε] τὰ Bavaricus. REISK.

P. 1019. v. 12. εὐπορήσας] Recte interpretatur Lobeckius Parerg. ad Phrynich. p. 595.: secus H. Stephanus Thes. c. 7386. C. SCHAEFER.

P. 1019. v. 13. Μιτυλήνης] Μυτιλήνης Bekker. SCHAEFER.

P. 1019. v. 13. ὑμετέρου προξένου] [ἡμετέρου προγόνου.] F. προξένου. WOLF. Vulg. ἡμετέρου προγόνου. παρὰ τοῦ προξένου τοῦ ὑμετέρου August. primus, Bavaricus. Correxi ὑμετέρου προξένου. REISK.

P. 1019. v. 15. τῶν φίλων τῆς πόλεως] Designat partem illam civium Mitylenensium, quae partibus Atheniensium studeret. V. v. 23. REISK.

P. 1019. v. 17. καὶ ἐκείνοις] κἀκείνοις Bavaricus. REISK. κἀκείνοις Dindorf. SCHAEFER.

P. 1019. v. 18. χρέος] χρέως Bekker. hac nota adscripta: „χρέως S. Q. qui nusquam aliter: vulg. χρέος." V. Lobeckius ad Phrynich. p. 391. SCHAEFER.

P. 1019. v. 18. τῆς Μιτυληναίων] εἰς μιτυληναῖον Bavaricus, sed cum vulgata superscripta. REISK.

P. 1019. v. 18. Μιτυληναίων] Μυτιληναίων Bekker. SCHAEFER.

P. 1019. v. 20. Μιτυλήνης] Μυτιλήνης Bekker. SCHAEFER.

P. 1019. v. 20. ὑπηρετῶν] F. ὑπηρετοῦντι, quia praecedit μοι — κεκομισμένῳ. Nisi placeat τὸ ὑπηρετῶν κατ' ἀντίπτωσιν εἰλεγμένον. WOLF. Nec de antiptosi cogitandum nec vulgata tentanda. ὑπηρετῶν refer ad δικάζεται. Ipse Boeotus hoc criminis in Mantitheum iactans gratum faciebat tyranno Mytilenes, cuius Atheniensibus infesti rationes Mantitheus illo apparatu (v. 11. ss.) turbaverat. SCHAEFER.

P. 1019. v. 22. Μιτυληναῖοι] Μυτιληναῖοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1019. v. 23. χρέος] χρέως Bekker. V. not. ad v. 18. SCHAEFER.

P. 1019. v. 23. Μιτυλήνῃ] Μυτιλήνῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1019. v. 26. καὶ ἄλλα] Vulg. ἀλλά. καὶ ἄλλα August. primus. Etiam Aldina et nescio an ex ea index Lambini dant ἄλλα, alia. Correxi καὶ ἄλλα. REISK.

P. 1020. v. 1. εἶναι] Lambinus in indice mavult περιεῖναι, nulla causa. REISK. Quin falso: pauca enim aqua non supererat Mantitheo, sed statim ab initio data erat. Conf. p. 1037, 20. 1052, 18. ss. SCHAEFER.

P. 1020. v. 2. γάρ] Requiro δέ. SCHAEFER.

P. 1020. v. 3. μέν] Abest ab August. primo, Bavarico. REISK.

P. 1020. v. 6. τούτων — ἂν αὐτόν] τούτων, ἃ ἂν ἐπιχειρῇ λέγειν, δίκαιον καὶ ὑμᾶς ἀποδέξασθαι margo Lutetianae ex indicibus Aldi et Pauli. Est ea lectio quoque in texto Bavarici, sed in margine sic: γρ. τούτων ἂν ἐπιχειρῇ λέγειν, οὐκ οἶμαι ὑμᾶς ἀποδέξεσθαι. REISK. Hanc marginis scripturam recepit Bekker. Recte: nisi quod praestabilius videtur ἄν. Nam si Orator usus esset particula conditionali, hoc, opinor, verborum ordine scripturus erat: ὥστε ἂν μὲν περὶ τούτων ἐπιχειρῇ λέγειν, οὐκ οἶμαι ὑμᾶς ἀποδέξεσθαι· ἂν δὲ λέγῃ, κ. τ. λ. SCHAEFER.

P. 1020. v. 8. Κόνωνι τῷ Τιμοθέου] Videtur fuisse moris primogenito avi paterni nomen indere. WOLF.

P. 1020. v. 10. οὐκ ἠβουλόμην] οὐ τοῦτο ἐβουλόμην margo Lutetianae ex indicibus Aldi et Pauli. ἠβουλόμην August. primus. οὐ τοῦτο ἠβουλόμην Bavaricus: quae lectio ferri possit, si ἐπιτρέπειν omittatur. οὐ τούτῳ ἠβουλόμην Wolfiana Farrago. REISK.

P. 1020. v. 10. ὡς] εἰ ὡς Bavaricus. Pro ὡς dat August. primus ἤ. REISK.

P. 1020. v. 12. ὅτῳ] Vulg. οἵῳ. ὅτῳ August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1020. v. 13. οὗτος] αὐτὸς August. primus. REISK.

P. 1020. v. 13. ἀπαντήσαντος] Vulg. ἀπαντήσαντες. ἀπαντήσαντος August. primus, Bavaricus, Weimarani secundus, index Lambini. Wolfius in Annotatt.: „F. a. ἀπαντήσαντες, τούτου παρόντος.“ Idem in Farragine coniicit ἀπηντήσαμεν τούτου παρόντος. Correxi ἀπαντήσαντος. REISK.

P. 1020. v. 15. δὲ τοῖς] δ' ἐν τοῖς Bavaricus. REISK. Eadem scripturae diversitas p. 1021, 3. V. infra v. 27. s. p. 1022, 5. SCHAEFER.

P. 1020. v. 16. ταῦτα] ταὐτὰ Bavaricus. REISK.

P. 1020. v. 16. γίνεσθαι] γίγνεσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1020. v. 17. ἡμῖν] Vulg. ὑμῖν. ἡμῖν August. primus, Bavaricus, index Lambini. REISK.

P. 1020. v. 17. διαλυθῆναι] διαλύσασθαι margo Lutetianae. REISK.

P. 1020. v. 17. τοὺς] Omittunt August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1020. v. 18. ἐπέτρεψα] Vulg. ἐπέτρεψε. ἐπέτρεψα August. primus, Bavaricus. ἐπέτρεψαι Aldina. ἐπιτρέψαιμι margo Lutetianae. Correxi ἐπέτρεψα. REISK.

P. 1020. v. 22. ἁπάντων] πάντων Bavaricus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1020. v. 22. προσφέρεσθαι;] προσφέρεσθαι· Reisk. προσφέρεσθαι. Bekker. SCHAEFER.

P. 1020. v. 26. αὐτῶν] αὐτὸν Bavaricus. REISK.

P. 1020. v. 27. καταγνόντος] γνόντος simplex August. primus. REISK.

P. 1020. v. 28. οὐκοῦν] Fortasse ut gravius praestet scribi οὐκ οὖν: ut haec sit interrogatio. SCHAEFER.

P. 1021. v. 2. τῶν μετρίων] δικῶν τῶν μεγίστων August. primus. Male. δικῶν natum est e proximo τυχὼν. REISK.

P. 1021. v. 3. τοῖς] ἐν τοῖς Bavaricus. REISK.

P. 1021. v. 3. ἐμμείναντα] ἐμμένοντα Bekker. SCHAEFER.

P. 1021. v. 5. ἀναδίκους] ἂν ἀδίκως Bavaricus. REISK. V. not. ad p. 1018, 26. SCHAEFER.

P. 1021. v. 5. γενέσθαι] γίγνεσθαι Bavaricus. REISK. γίγνεσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1021. v. 8. ὑμετέρους] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1021. v. 11. κακουργῶν] πανουργῶν margo Lutetianae. REISK.

P. 1021. v. 12. τὰ νῦν] Recte. νῦν τὰ Bekker. SCHAEFER.

P. 1021. v. 16. προὐβάλετο] [προὐκαλεῖτο.] προὐβάλλετο videtur rectius. WOLF. Vulg. προὐκαλεῖτο. προὐβάλετο margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae, item margo Bavarici cum γρ. Dedi προὐβάλετο. REISK. προὐβάλλετο Bekker. Mihi magis placet aoristus. SCHAEFER.

P. 1021. v. 17. ἐπιτρέποντός] Vulg. ἐπιτρέψαντός. ἐπιτρέποντός August. primus, margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK. Bene ἐπιτρέψαντός Bekker. SCHAEFER.

P. 1021. v. 18. αὑτῷ] αὐτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1021. v. 22. τὴν] Abest a Paulina. REISK.

P. 1021. v. 26. πολλὰ τοῦτον] Mirus hic usus pronominis demonstrativi. F. πόλλ' αὐτὸν. SCHAEFER.

P. 1021. v. 27. μάλιστα μὲν] Resumitur p. 1022, 8.: quo facto demum sequitur ἂν δ' ἄρα —. SCHAEFER.

P. 1021. v. 28. ἀξιώσαιτε] ἀξιώσετε Bavaricus. REISK.

P. 1022. v. 1. περὶ τοῦ πατρὸς βλασφημεῖν] Infra v. 17. περὶ τεθνεώτων αὐτῶν βλασφημοῦντες. ἐβλασφήμει περὶ αὐτοῦ p. 1023, 1. SCHAEFER.

P. 1022. v. 2. εἰ αὐτοὶ μὲν —, τούτῳ δὲ —] *si, cum vos ipsi —, huic —*. SCHAEFER.

P. 1022. v. 2. ἐπὶ τῆς ὀλιγαρχίας] ἐπὶ τῶν τριάκοντα. SCHAEFER.

P. 1022. v. 7. ἐπιτρέψετε] F. ἐπιτρέψαιτε. V. Melet. Crit. p. 111. SCHAEFER.

P. 1022. v. 8. ἐκεῖνον λέγειν] λέγειν ἐκεῖνον Bekker. SCHAEFER.

P. 1022. v. 10. ὑμᾶς] ἡμᾶς Bavaricus. REISK.

P. 1022. v. 11. αὐτῷ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1022. v. 11. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1022. v. 12. γεγενῆσθαι] γενέσθαι August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1022. v. 13. διενεχθῶσι τοὺς πατέρας] τοὺς πατέρας διενεχθῶσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1022. v. 15. γε] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1022. v. 17. αὐτῶν] Abest a Bavarico. REISK. Si quis censeat delendum, non repugnem. SCHAEFER.

P. 1022. v. 20. ἁμαρτόντα] ἁμαρτάνοντα August. primus. REISK.

P. 1022. v. 20. αὐτὸν] αὑτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 1022. v. 21. γεγενημένος,] γεγενημένος· Reisk. Melius γεγενημένος. Bekker. SCHAEFER.

P. 1022. v. 22. τὰ] Omittit August. primus. REISK.

P. 1022. v. 22. ἀδίκως] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1022. v. 23. περὶ] ὑπὲρ August. primus, Bavaricus cum scholio: ση. ὑπὲρ ἀντὶ τῆς κατὰ, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ· ὅθ' ὑπὲρ σέθεν. ἀντὶ τοῦ κατὰ σοῦ. REISK. Locus poëtae est Il. VI. 524., ubi etiam Homericus Scholiastes interpretatur κατὰ σοῦ. Recte, sensum si spectes. Sed est proprie *de te*. SCHAEFER.

P. 1022. v. 25. ἐναντίον ὑμῶν ψέγων] ψέγων ἐναντίον ὑμῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1022. v. 26. ἀμαθίας] ἀναισθησίας. SCHAEFER.

P. 1022. v. 28. τοῦτον — λοιδορήσει] οὗτος, οὗ φησιν ὁ υἱὸς εἶναι, τοῦτον λοιδορήσει August. primus. Idem videtur etiam margo Lutetianae dare voluisse, quamvis sic dederit: εἶναι, τούτου λοιδορήσει. REISK. οὗτος, οὗ φησὶν υἱὸς εἶναι, τοῦτον λοιδορήσει Bekker. Qui verborum ordo praestat. SCHAEFER.

P. 1022. v. 28. ᾧ προσῆκε καὶ εἴ τις ἄλλος] M. ᾧ προσῆκεν εἰ καί τις ἄλλος. WOLF. Nemo hoc malet. SCHAEFER.

P. 1023. v. 2. οἴομαι] Vulg. οἶμαι. οἴομαι Bavaricus. REISK.

P. 1023. v. 3. γέ] Vulg. τέ. γέ Bavaricus. Et sic correxi. REISK. τέ Dindorf. Placet. SCHAEFER.

P. 1023. v. 3. πειράσεσθαι] πειράσασθαι August. primus. REISK.

P. 1023. v. 5. ἐτράφην] ἐνετράφην August. primus. Non displiceret, si etiam ἐνεπαιδεύθην legeretur. REISK.

P. 1023. v. 6. τοῦ] Abest a Paulina. REISK.

P. 1023. v. 7. παῖδα] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1023. v. 11. αὐτῇ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1023. v. 12. αὑτῇ] ἑαυτῇ Bekker. SCHAEFER.

P. 1023. v. 13. δαπανᾶν] Sensu dictum invidioso, ut sit fere idem quod σπαθᾶν. V. Lennepius ad Phalar. p. 295. b. SCHAEFER.

P. 1023. v. 15. οὐκ ἴσα] Subaudi ἀλλὰ πολὺ πλείω. non tantum absumebat Plango ex patris mei substantia, (id quod facile est iudicatu,) quantum ego absumebam, non e bonis patris, sed ex usuris dotis maternae. REISK.

P. 1023. v. 16. προσήκει] προσῆκεν mavult Wolfius in Farragine. REISK. Temere mavult. SCHAEFER.

P. 1023. v. 16. ἐγκλήματ' ἔχειν] ἔχειν ἔγκλημα Bavaricus. REISK.

P. 1023. v. 17. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, εἴκοσι μνᾶς —] Haec lectio vera est, altera inepta. WOLF. Vulg. — ὑπὸ τούτων πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὃς εἴκοσι μὲν μνᾶς —. Post πρὸς addit γὰρ et ὃς atque μὲν omittit August. primus, probante Wolfio. In reliquis consentiunt eidem indices Aldinae et Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae, sed de μὲν tacent. Correxi: — ὑπὸ τούτων. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, εἴκοσι μνᾶς —. Videtur in aliis libris sic fuisse, ut correxi, in aliis sic: — ὑπὸ τούτων, ὃς πρὸς τοῖς ἄλλοις εἴκοσι —. REISK. — ὑπὸ τούτων, πρὸς τοῖς ἄλλοις ὃς εἴκοσι μὲν μνᾶς — Bekker. Parum placet ὃς sic postpositum (conf. p. 1025, 12. s.): ut Reiskium sequi malim, nisi quod μὲν teneo. SCHAEFER.

P. 1023. v. 18. ὠνὴν τινῶν] ὠνήν τινων Dindorf. SCHAEFER.

P. 1023. v. 18. τινῶν] Vulg. τινα. τινῶν Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1023. v. 20. πρὸς τούτους ἐνειμάμην] Vulg. πρὸς τούτοις ἐνειμάμην. πρὸς τούτους ἐγένετο margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. ἐγένετο etiam in Bavarico est. Correxi τούτους. REISK.

P. 1023. v. 21. δ'] Abest ab August. primo. REISK. τὸ δὲ δάνειον Bekker. SCHAEFER.

P. 1023. v. 21. εἰσεπράχθην] εἰσεπράχθη August. primus. REISK.

P. 1023. v. 22. τοῦ Θορικίου] Vulg. Θορικίου. Θωρικίου Bavaricus. Malim cum articulo τοῦ Θορικίου. REISK. Articulum delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1023. v. 28. νυνὶ] Vulg. νῦν. νυνὶ Bavaricus. REISK. νῦν Bekker. SCHAEFER.

P. 1023. v. 29. καὶ τὴν προῖκα] Vulg. τὴν προῖκα. καὶ τὴν προῖκα margo Lutetianae, August. primus. Copulam addidi. *etiam dotem.* REISK.

P. 1023. v. 29. με] μου August. primus. REISK.

P. 1024. v. 2. τῆς] τῆς secundum abest a Bavarico. REISK.

P. 1024. v. 3. ἄνθρωπος] ἄνθρωπος Bekker. ἅνθρωπος Dindorf. SCHAEFER.

P. 1024. v. 3. κακοῦργος] πανοῦργος margo Lutetianae. REISK.

P. 1024. v. 5. μάρτυρας] μαρτυρίας August. primus. REISK.

P. 1024. v. 5. φήσει] φησιν August. primus. REISK.

P. 1024. v. 7. τεχνάζηται] τεχνάζῃ August. primus. REISK.

P. 1024. v. 10. νομιζέτω] Hoc etiam in texto Bavarici est, sed in margine γρ. δοκιμαζέτω. REISK.

P. 1024. v. 12. περὶ τούτων] Absunt ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1024. v. 13. ἔγωγε] ἐγὼ August. primus. REISK. Recte ἐγὼ Bekker. ἔγωγε hîc ineptum est. SCHAEFER.

P. 1024. v. 16. νυνὶ] Abest a Bavarico. REISK. νῦν Bekker. SCHAEFER.

P. 1024. v. 17. ἴσος γ'] Vulg. ἴσος. ἴσος γ' Bavaricus. Particulam addidi. REISK.

P. 1024. v. 18. νυνὶ] νῦν Bavaricus. REISK.

P. 1024. v. 21. εἰ] οἱ Weimarani secundus, Paulina. REISK.

P. 1024. v. 22. τότε] τότ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1024. v. 22. ἐκγενήσεται] [εἰ γενήσεται.] F. ἐγγενήσεται. WOLF. εἰ γενήσεται Bavaricus, Aldina, unde margo Lutetianae repetiit. REISK.

P. 1024. v. 25. ἐγκαταλίπητε] ἐγκαταλείπητε August. primus. REISK.

P. 1024. v. 25. ὁπόθεν] Simplicius πόθεν dat Bavaricus. REISK.

P. 1024. v. 26. τὴν — ἡλικίαν] *staturam.* SCHAEFER.

P. 1024. v. 27. εἰ ἴδοιτε] Bekkerus: „ἂν ιδητε S. ἄρα ιτε r.“ ἂν ἴδητε Dindorf. Mihi nostrum magis placet. *se vide-*

retis, si liceret ei vestrum in conspectum venire. Erat puella de more Atticarum virginum κατάκλειστος. SCHAEFER.

P. 1024. v. 27. ἂν] ἄρα August. primus. REISK. Comparans quae modo enotata sunt e variet. lection. Bekk. vereor ne Reiskius hic turbaverit. SCHAEFER.

P. 1024. v. 28. νομίσαιτε] νομίσετε Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1024. v. 28. βοηθήσετε] βοηθήσητε Bavaricus, Aldina, Paulina, unde index Lambini repetiit. REISK. βοηθήσητε Bekker. SCHAEFER.

P. 1025. v. 7. πολλοὺς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1025. v. 8. ζῆν σὺν τοῖς τοιούτοις] [ζῆν σὺν τούτοις.] Alii συζῆν τούτοις, quod perinde est. WOLF. Vulg. ζῆν σὺν τοιούτοις. συζῆν τούτοις margo Bavarici cum γρ. margo Lutetianae ex indicibus Aldi et Pauli. ζῆν σὺν τοῖς τοιούτοις August. primus. Articulum addidi. REISK. συζῆν τούτοις Bekker. SCHAEFER.

P. 1025. v. 8. τῷ αὐτῷ] Est neutrius generis: ne de ellipsi nominis τόπῳ cogites. Ad Luciani T. IV. p. 191. Bip. ὡς ἴδοι τοὺς ἐλέφαντας πολλοὺς ἐν τῷ αὐτῷ συννεμομένους mirabile quidsed leniter notandum (et quis graviter notet, nisi qui frontis sit expudoratae?) adscripsit Hemsterhusius Append. Animadv. p. 25. a.: „An ἄλσει vel tale quid excidit?“ V. L. Bosii Ellips. p. 485. 487. SCHAEFER.

P. 1025. v. 13. (ἀρτίως — ἀνεμνήσθην)] In exemplis τοῦ αὐτοσχεδίου commemorat Boissonadus ad Tiber. p. 34. SCHAEFER.

P. 1025. v. 15. ἐληλύθασιν] ἤκουσιν margo Lutetianae, August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1025. v. 15. Κρίτωνος] κρείττονος Bavaricus. Et sic quoque idem v. 18. κρείττων et deinceps. REISK. V. not. ad p. 1026, 5. SCHAEFER.

P. 1025. v. 16. ἐνεβάλοντο] ἀνεβάλοντο August. primus. REISK. V. not. ad p. 1014, 25. SCHAEFER.

P. 1025. v. 16. μέρος παρ' ἐμοῦ] Bekkerus: „παρ' ἐμοῦ μέρος S.“ Hoc ordine Dindorf. SCHAEFER.

P. 1025. v. 18. Κρίτων] ὁ Κρίτων August. primus. REISK. V. not. ad v. 15. SCHAEFER.

P. 1025. v. 20. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1025. v. 21. προσαναλίσκειν] ἀναλίσκειν simplex Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1025. v. 21. τούτῳ] Boeoto. SCHAEFER.

P. 1025. v. 23. μηδὲν] Vulg. μὴ μηδὲν August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1025. v. 23. περὶ] ὑπὲρ margo Lutetianae, August. primus. REISK.

P. 1025. v. 26. *Κρίτωνι*] V. not. ad v. 15. SCHAEFER.

P. 1025. v. 28. *πολλῶν*] Malim abesse. REISK. Ego non item: *cumque ceterorum Atheniensium magnus sit numerus.* SCHAEFER.

P. 1025. v. 28. *ἄλλος*] Vulg. *ἄλλως*. *ἄλλος* August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1025. v. 28. *αὐτῷ*] *Κρίτωνι ὠνουμένῳ τὴν οἰκίαν.* SCHAEFER.

P. 1026. v. 2. *ἑστιᾶσαι*] Vulg. *εἰστιάσαι*. *ἑστιάσαι* August. primus. Et sic correxi. REISK. *ἑστιάσαι* Reisk. SCHAEFER.

P. 1026. v. 2. *ἡλικιώτης—τὴν δίκην*] ut non potuerit esse testis oculatus. SCHAEFER.

P. 1026. v. 3. *ἅπαντα*] *πάνθ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 1026. v. 5. *Κρίτωνι*] Hic demum sic recte exhibet Bavaricus a prima manu. REISK. V. not. ad p. 1025, 15. SCHAEFER.

P. 1026. v. 6. *ἑωνεῖτο*] Bekkerus: „*ὠνεῖτο* S." SCHAEFER.

P. 1026. v. 7. [*ὅτι*]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos iure amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 1026. v. 7. *ἑώνηται Κρίτων αὐτὴν*] *ἑώνηται αὐτὴν Κρίτων* Bekker. SCHAEFER.

P. 1026. v. 11. *ἐγὼ καὶ ἐκ*] Vulg. *ἐγὼ ἐκ*. *ἐγὼ καὶ ἐκ* August. primus, Bavaricus. Et sic dedi. REISK.

P. 1026. v. 11. *καὶ ἐκ τεκμηρίων*] Vulg. *καὶ τεκμηρίων*. *καὶ ἐκ τεκμηρίων* August. primus, Bavaricus. Et sic dedi. REISK.

P. 1026. v. 15. *ἡμῖν*] Vulg. *ὑμῖν*. *ἡμῖν* August. primus, Bavaricus, Aldina. Et sic correxi. REISK.

P. 1026. v. 15. *γενομένην*] Vulg. *γενομένην τε*. *τε* abest ab August. primo. Expunxi. REISK.

P. 1026. v. 21. *παρεμβάλλῃ*] Vulg. *παρεμβάλῃ*. *παρεμβάλλῃ* Bavaricus. *παρεμβάλλει* August. primus. Dedi *παρεμβάλλῃ* in praesenti. REISK.

P. 1026. v. 21. *κακουργῶν*] *πανουργῶν* margo Lutetianae. REISK.

P. 1026. v. 23. *τὰ δίκαια, ἐξ — ἐνθυμούμενοι*] *τὰ δίκαια ἐξ ἁπάντων τῶν εἰρημένων, ἐνθυμούμενοι* Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1026. v. 25. *πολὺ καὶ δικαιότερόν*] Vulg. *πολὺ δικαιότερόν*. *πολὺ καὶ δικαιότερόν* Bavaricus. Copulam addidi. *multo etiam esse aequius.* REISK. *καὶ* delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1026. v. 27. *Πλαγγόνα*] Bekkerus: „*πλάγγωνα* F." V. not. ad p. 1010, 15. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA SPUDIAM.

P. 1027. v. 3. τὸν Σπουδίαν] Vulg. τῷ Σπουδίᾳ. τὸν Σπουδίαν Felicianus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1027. v. 12. Λεωκράτης] Immo Spudias. Nam Leocrates ἐξεκεχωρήκει p. 1029, 17. SCHAEFER.

P. 1027. v. 16. καὶ τοῦ Πολυεύκτου καὶ τῆς πρεσβυτέρας] F. καὶ τῷ Πολυεύκτῳ καὶ τῇ πρεσβυτέρᾳ. WOLF. Non opus. *pecunias debentem, quae essent et Polyeucti et filiae natu maioris.* SCHAEFER.

P. 1027. v. 18. κἀκεῖνο] Vulg. κἀκεῖνον. κἀκεῖνο Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM CONTRA SPUDIAM.

P. 1028. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.] ΠΡΟΣ ΣΠΟΥΔΙΑΝ ΥΠΕΡ ΠΡΟΙΚΟΣ Bekker. SCHAEFER.

P. 1028. v. 1. ἐγὼ καὶ] ἐγώ τε καὶ margo Lutetianae. REISK.

P. 1028. v. 2. ἄπαιδος — ἀῤῥένων παίδων] Xenophon Cyrop. IV. 6. 2. ἄπαις δ᾽ εἰμι ἀῤῥένων παίδων. V. H. Stephani Thes. c. 7152. A. B. SCHAEFER.

P. 1028. v. 6. διαλύεσθαι] διαλύσασθαι August. primus. REISK.

P. 1028. v. 7. ἂν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1028. v. 10. πραότερον] πρᾳότερον Bekker. SCHAEFER.

P. 1028. v. 12. κινδυνεύω μὲν] κινδυνεύω μὲν et ὅμως δ' [v. 16.] inter se cohaerent, nec opus est κινδυνεύομεν legere. WOLF. κινδυνεύομεν uno vocabulo August. primus, Bavaricus, margines Aldinae et Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae. Sed Wolfius minus probat. Mihi quidem κινδυνεύομεν haud improbabile videtur. Sed hoc admisso necesse est τούτῳ post ὁμοίως omitti. *videmur nos ambo* (ego et Spudias) *non pari modo ad hoc certamen esse comparati.* REISK. Vulgatam nemo non praeferet. SCHAEFER.

P. 1028. v. 12. κινδυνεύω — ἔχειν] Sic Plato Euthyphrone: κινδυνεύει σοφός τις εἶναι ὁ Μέλιτος. Nisi forte pro ἔχειν placeat ἔχων, ut sit sententia: ἐγὼ μὲν κινδυνεύω (absolute) ἔχων οὐχ ὁμοίως τούτῳ πρὸς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα. WOLF. Cave audias. SCHAEFER.

P. 1028. v. 12. οὐχ] οὐδὲν Bavaricus. REISK. Sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 1028. v. 13. ἀλλ' οὗτος μὲν] ἀντὶ τοῦ οὗτος γάρ. WOLF. Mira annotatio parumque digna Wolfio. SCHAEFER.

P. 1028. v. 13. οὗτος] αὐτὸς August. primus. REISK.

P. 1028. v. 13. ἐνταῦθ' εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι] τὸ ἐνταῦθα videtur abundare. Sed si παριέναι legas, ut est annotatum, τὸ εἰς ὑμᾶς abundabit. Lego igitur aut εἰθισμένος ὡς (hoc enim malo quam εἰς) ὑμᾶς εἰσιέναι, aut εἰθισμένος ἐνταῦθα παριέναι. Sic postea p. 1035, 11. ὅσῳ καὶ πυκνότερον ἐνταυθοῖ παρέρχεται. Sed parum refert, cum sententia sit perspicua. Nam tacite et se commendat ut a litibus abhorrentem, et adversarium ut litigatorem perstringit. WOLF. παριέναι est in August. primo et indicibus Aldinae et Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae. ἐνταῦθα videtur redundare, aut παριέναι est e codd. adsciscendum. REISK. Bekkerus: „εἰσιέναι] παρεῖναι S." παριέναι Dindorf. εἰσιέναι et εἰσέρχεσθαι proprie dicuntur de actione causae. Neque ἐνταῦθα abundat. *huc ad vos, ad haec vestra subsellia.* SCHAEFER.

P. 1028. v. 20. Λεωκράτην] Λεωκράτη Bekker. Λεωκράτην Dindorf., cuius v. praefat. p. VII. SCHAEFER.

P. 1028. v. 21. ἑαυτοῦ] ἐμαυτοῦ August. primus. REISK.

P. 1028. v. 23. τὴν δὲ νεωτέραν Λεωκράτει] Passim evenit ut a quo quis adoptatus erat eiusdem gener fieret. Aliud exemplum vide in Boeckhii Inscriptt. I. 2. p. 497. SCHAEFER.

P. 1029. v. 1. Λεωκράτει] τῷ Λεωκράτει August. primus. REISK. Articulum adscivit Bekker. SCHAEFER.

P. 1029. v. 2. Λεωκράτην] Λεωκράτη Bekker. Λεωκράτην Dindorf. V. not. ad p. 1028, 20. SCHAEFER.

P. 1029. v. 7. ἠναγκάζοντο] ἠνάγκαζεν Bavaricus: sed in margine γρ. ἠναγκάζετο. REISK.

P. 1029. v. 7. εἰς λόγους καθίστασθαι] εἰς λόγον — καταστῆναι p. 1234, 5. *disceptare*. SCHAEFER.

P. 1029. v. 8. κομισάμενον] Si κομίσασθαι legas, erit addendum καὶ μήτε κακόνουν εἶναι. Sed participium melius. WOLF. κομίσασθαι Bavaricus, indices Aldinae et Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 1029. v. 8. Λεωκράτην] Λεωκράτη Bekker. Λεωκράτην Dindorf. V. not. ad p. 1028, 20. SCHAEFER.

P. 1029. v. 8. οὐσίαν] F. οἰκίαν, quia adoptatus fuerat. WOLF. Non opus. SCHAEFER.

P. 1029. v. 10. κακόνουν] κακὸν οὖν indices Aldinae et Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 1029. v. 10. Πολυεύκτῳ] τῷ Πολυεύκτῳ Bavaricus. REISK. Articulum adscivit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1029. v. 11. ἀπηλλάχθαι] Non refertur ad solum Leocratem, sed subaudiendum est αὐτούς. Repentinae mutationis subiecti eadem in periodo exempla dedimus ad p. 721, 8. et 945, 6. Add. p. 1031, 23. s. 1384, 23. 1385, 19. s. Alia dedit Heindorfius ad Platon. Euthydem. p. 313. Phaedon. p. 72. et Protagor. p. 582. Durius exemplum est p. 1356, 1. SCHAEFER.

P. 1029. v. 11. ἁπάντων] πάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 1029. v. 13. κομισάμενος] Notabile anacoluthum. Debebat sequi εἶχον τὸ συμβόλαιον: sed sequitur ἦν μοι τὸ συμβόλαιον, quasi praecessisset κομισαμένῳ aut κομισαμένου ἐμοῦ. REISK.

P. 1029. v. 13. ὑπολειφθεισῶν] Pone h. v. addunt μοι August. primus et margo Lutetianae. REISK.

P. 1029. v. 17. ὅ τε Λεωκράτης] Vulg. ὁ Λεωκράτης. ὅ τε Λεωκράτης Bavaricus. REISK.

P. 1029. v. 17. ἐξεκεχωρήκει] Scilicet ἐκ τῆς οὐσίας. excessisset e substantia Polyeucti, quae Leocrati ut filio adoptato a patre eodemque socero, Polyeucto, fuerat addicta. REISK.

P. 1029. v. 20. ἀποτιμῶμαι] V. Ind. Graecitat. p. 77. SCHAEFER.

P. 1029. v. 23. ἐνεγγύα] ἐνεγύα August. primus. ἐνηγγύα Bavaricus. REISK. ἐνεγύα Bekker. addita hac nota: „ἐνεγύα S. Q. ἐνηγγύα F. ἐνεγγύα r." V. not. ad p. 858, 20. SCHAEFER.

P. 1029. v. 25. χιλίαις] Margo Bavarici γρ. χιλίας. Sed tum etiam pro ταῖς legendum sit τάς. Sed lectio haec est prava. REISK. Bekkerus: „ταῖς χιλίαις] τὰς χιλίας S. et γρ. F. Q." τὰς χιλίας Dindorf. Quae est appositio. Nostrum est explicatus paulo facilioris. *um tausend Drachmen weniger*. SCHAEFER.

P. 1029. v. 26. ὀφείλειν] ὠφείλειν Aldina, Paulina. REISK.

P. 1029. v. 26. τὸν Λεωκράτην σύνέστησε] ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῦ Λεωκράτους κομίσασθαι ἐκέλευσεν. WOLF. συστήσαντος ἀποδοῦναι p. 1032, 27. *als Schuldner vorstellen.* V. not. ad l. c. et Meierus de Lite Att. p. 503. Quod autem docetur Ind. Graecitat. p. 481. audire noli. V. not. ad p. 1192, 16. SCHAEFER.

P. 1029. v. 27. Λεωκράτην] Λεωκράτη Bekker. Λεωκράτην Dindorf. V. not. ad p. 1028, 20. SCHAEFER.

P. 1029. v. 27. ὡς] Abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1029. v. 27. τελευτῶν διέθετο κ. τ. λ.] Citat hunc locum Harpocration v. Ὅρος. Sententia est: morientem Polyeuctum testamento cavisse, ut pittacia palis infixa collocarentur ad ostium domus, quibus pittaciis testatum fieret, mille drachmas a se mihi, actori, deberi earumque causa domum a se vivo adhuc mihi esse oppigneratam. REISK. V. Photius c. 255. τοὺς ὅρους στῆσαι τῶν χιλίων p. 1032, 22. SCHAEFER.

P. 1030. v. 3. τούτου] Bekkerus: „τούτων S.“ Recepit Dindorf. Singularis placet. SCHAEFER.

P. 1030. v. 5. εἰς ἅ] Alii ὅσα, eodem fere sensu. WOLF. ὅσα August. primus, sine praepositione. εἰς ὅσα margo Lutetianae ex indice Paulinae. Index Aldinae dubium reliquit, utram lectionem exhibere voluerit. REISK. ὅσα Bekker. Praefero εἰς ἅ, pro quo scribi potuerat ὧν. V. p. 1031, 1. SCHAEFER.

P. 1030. v. 5. αὐτοῖς]. Quia τις est quasi nomen multitudinis complectens omnes eos, ad quos praedicatum pertinet, ideo subiungit αὐτοῖς. Subaudi τοῖς ἀποτιμήσασι. Sententia est: Lex diserte edicit haec: Si quis alteri fundum domumve iure hypothecario obstringat, ita ut curet in tabulas publicas referri, se debere illi pecuniam et pro securitate illius pecuniae recuperandae domum vel fundum istum oppignerasse, ut, antequam satisfactum huic debito sit, nemini alii quocunque titulo ius in oppigneratam rem esse ullum possit, tum non licere neque illis ipsis, qui palos illos cum pittaciis fixerint, neque haeredibus illorum litem super re oppignerata esse neque iudicium dari. REISK.

P. 1030. v. 7. ἕτερον δ'] Scilicet ἐστὶν ὧν ἐγκαλῶ τούτῳ. REISK.

P. 1030. v. 7. μὲν] Abest a Bavarico. Cum hoc μὲν cohaeret eique respondet δὲ v. 13. REISK.

P. 1030. v. 10. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1030. v. 10. Σπουδίᾳ] F. Σπουδίου. Conf. variet. lection. Bekk. ad p. 1027, 18. SCHAEFER.

P. 1030. v. 10. [αὐτῶν]] Vulg. αὐτῷ. Abest ab August.

primo. Correxi meo periculo αὐτῶν, sed simul idem quoque uncis inclusi. REISK. Vocem delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1030. v. 11. *Πολυεύκτου*] τῷ πολ. August. primus. REISK. In Augustano videtur legi τοῦ *Πολυεύκτου*. Sic etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 1030. v. 12. ἐκείνῳ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1030. v. 13. ὀκτακοσίας δὲ καὶ χιλίας] Scilicet ἐμαρτύρησεν Ἀριστογένης ἐγκαλεῖν ἀποθνήσκοντα Πολύευκτον cum reliquis, quae v. 10. leguntur. REISK. Immo subaudiendum ὀφείλει παρὰ τῆς Πολυεύκτου δεδανεισμένος γυναικός. Transactum est enim negotium post mortem Polyeucti. Docent mox sequentia. Negligentius autem tenor narrationis interruptus est per parenthesin περὶ ὧν — δίκαιον λέγειν. SCHAEFER.

P. 1030. v. 16. ἐστίν, ἅ] ἐστὶν ἃ Bekkeri Oxoniensis: ἔστιν ἃ Berolinensis cum Dindorfiana. Vertendum: *sunt tabulae, quas illa* —. non: *tabulas quasdam illa* —. SCHAEFER.

P. 1030. v. 18. ἐπερωτῶντες] ἐρωτῶντες simplex dat Bavaricus. REISK.

P. 1030. v. 20. εἴη] ᾖ Bavaricus. REISK. Optativus consilium, subiunctivus effectum indicat. SCHAEFER.

P. 1030. v. 20. οὐκοῦν] Malim οὐκ οὖν: ut haec periodus sit interrogantis. SCHAEFER.

P. 1030. v. 20. δεινὸν] καὶ δεινὸν Bavaricus. REISK.

P. 1030. v. 21. ἐμὲ μὲν —, τοῦτον δὲ —] *cum ego —, hunc —*. SCHAEFER.

P. 1030. v. 21. ὧν] περὶ ὧν Bavaricus. REISK.

P. 1030. v. 21. ἢ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1030. v. 27. γραμμάτων] πραγμάτων Bavaricus: sed in margine est vulgata cum γρ. REISK.

P. 1030. v. 28. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1031. v. 1. μὲν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1031. v. 3. Ἀριστογένους] Ἀριστογείτονος Bavaricus. REISK. Compendium librarius perperam explevit. SCHAEFER.

P. 1031. v. 4. *ΝΟΜΟΣ. ΓΡΑΜΜΑΤΑ.*] Absunt a Bavarico et August. primo. REISK.

P. 1031. v. 7. θέντες] Vulg. καταθέντες. Simplex θέντες dat August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1031. v. 7. ἐνέχυρα] *in plural. pro* ἐνέχυρον *in singul.* Ind. Graecitat. p. 210. Recte. V. Moeris p. 337. SCHAEFER.

P. 1031. v. 8. ἀνενηνόχασι] εἰς τὸ κοινὸν ἀνενήνοχεν p. 1030, 12. Mox v. 11. ἀναφέρουσιν. ἐπαναφέρει p. 1034, 8. V. Ind. Graecitat. p. 42. 223. 314. SCHAEFER.

P. 1031. v. 8. κεκομισμένοι] κεκοσμημένοι Bavaricus et index Aldinae. κεκοσμημένην margo Lutetianae ex indice Aldinae. Erat tamen vulgata in Bavarico superscripta. REISK. Subaudi παρὰ τοῦ θεμένου. SCHAEFER.

P. 1031. v. 8. Δημόφιλος] Vulg. Δημόφυλος. Δημόφιλος August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1031. v. 10. σκηνὴν δ', —] Citat h. l. Harpocration v. Σκηνή. REISK. Item Etymolog. M. c. 716, 52. (prima quatuor verba) et Photius c. 383. med. (usque ad v. ἀναφέρουσιν). Seagerus Diar. Classic. LIX. p. 111.: „Secundum Harpocrationem σκηνὴ hic est *umbella, a parasol.*" SCHAEFER.

P. 1031. v. 10. σκηνὴν δ', —] τε lege pro δὲ. WOLF. Sic Wolfius in Annotatt. In Farragine vult σκηνὴν τ' ἔτι ἔχουσιν. Constructio haec paulo est conturbatior. Possit ἐγκαλῶ e v. 6. subaudiri: quamquam hoc durius est. Aut possit γὰρ proximum omitti: vel potius dicamus, hoc γὰρ eleganter redundare. REISK. Scribendum videtur: σκηνὴν δ' ἣν ἔχουσιν, οὐδέ γε ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν. *ne hanc quidem, rem tantulam.* In formula enim οὐδέ γε enclitica intendit vim negationis. Vernacule: *auch (sogar) nicht einmal.* Recurrit haec formula infra p. 1036, 3. Sic μήδέ γε plus est quam μηδέ. V. not. ad p. 1309, 26. SCHAEFER.

P. 1031. v. 11. ἄλλα] Vulg. ἀλλά. ἄλλα Bavaricus, index Lambini. REISK.

P. 1031. v. 12. τὰ Νεμέσια] Citat hunc locum Harpocration v. Νεμέσια. Ego vero nullus dubito legendum esse Νεκύσια. Conf. Lexic. Rhetor. *) citatum a Ruhnkenio in Auctario Emendatt. ad Hesych. ad v. Γενέσια. Videntur inferiae fuisse Nemesi factae, ne manes defuncti succenserent superstitibus, si forte per imprudentiam aliquid iustorum omisissent aut a testamenti sententia descissent. REISK. τὰ νεμέσεια Bekker. Reiskii coniecturae adeo non favet auctoritas Grammaticorum (v. Photius c. 215.), nemo ut eam probaturus videatur. Atque ipsius Reiskianae annotationis posterior pars, alio illa tempore quam prior scripta, unice vulgatam tuetur. SCHAEFER.

P. 1031. v. 13. προαναλωσάσης] *cum ante insumserit.* F. προσαναλωσάσης, *pluribus etiam sumtibus factis.* WOLF. προαναλίσκειν est numos pro alio erogare, qui nunc aut nolit aut non possit sumtum facere, quos numos hic eroganti suo tempore, cum commodum fuerit, reddat. Nos *vorschiessen* appellamus, Gallofranci *avancer.* Convenit cum προεισφέρειν quodammodo, nisi quod hoc solummodo de tributis a rep. imperatis usurpatur, nostrum autem verbum de impendiis in re privata. REISK.

*) V. Anecd. Bekk. p. 231, 19. SCHAEFER.

P. 1031. v. 15. ἀλλ' ἃ μὲν] ἀλλὰ τὰ μὲν August. primus, margo Lutetianae. ἃ hic accipe pro τά. Sic autem an τὰ legas perinde est. REISK. V. not. ad p. 248, 18. SCHAEFER.

P. 1031. v. 16. οὕτω φανερῶς] F. a. οὕτω φανερῶς ὀφειλόμενα. WOLF. Addi vult Wolfius ὀφειλόμενα. Aut addendum aut certe subaudiendum est ὀφείλων. REISK. Subaudiri non potest: addi non debet. *ut omnes vident, non reddit.* SCHAEFER.

P. 1031. v. 17. λάβε μοι] λαβέ μοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1031. v. 21. οὐδὲ] οὐ simplex dat August. primus. REISK.

P. 1031. v. 21. ὧν] Vulg. ὦν. Correxi ὧν. REISK.

P. 1031. v. 22. ταῦτα πάνθ'] πάντα ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 1031. v. 23. καταχαρίσασθαι] καταχαρήσεσθαι Bavaricus. Et sic quoque idem p. 1032, 28. REISK.

P. 1031. v. 23. ἕτερ' ἄττα πολλὰ] Vulg. ἕτερα πολλά. ἕτερ' ἄλλα πολλὰ August. primus, unde effeci meo periculo ἕτερ' ἅττα *) πολλά. *alia multa, nescio quae.* REISK. ἕτερα πολλὰ Bekker. Reiskii scripturam probat Dobreeus in Porsoni Miscellan. p. 200.: item Osannus ad Philem. p. 33., etsi errans, quod Reiskium ait ἅττα e libro Augustano petivisse. Videndum tamen ne quod ille dat Codex bene habeat. Ac fortasse idem audiendus p. 1280, 26. V. not. ad p. 198, 21., ubi optimus Cod. Bekk. ἄλλας ἑτέρας πόλεις, quem verborum ordinem iure praetulit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1031. v. 28. φανερῶς ἐλέγχηται] Scilicet ἀδικῶν. REISK.

P. 1032. v. 1. μεταστρέψαντα] μετατρέψαντα Bavaricus. REISK.

P. 1032. v. 2. ἐκείνων] ἐκεῖνον Bavaricus, index Aldinae, unde margo Lutetianae repetiit. REISK.

P. 1032. v. 2. ἀδικεῖται] ἀδικεῖτε Bavaricus, sed cum αι super extrema litera. REISK.

P. 1032. v. 2. δηλονότι] δῆλον ὅτι Bekker. SCHAEFER.

P. 1032. v. 3. τούτων] τοῦτον. REISK. Bavarici, credo, scriptura est. SCHAEFER.

P. 1032. v. 3. ἂν] Abest ab Aldina et Paulina. REISK.

P. 1032. v. 5. ἀφεὶς] ἀφ' ἧς margo Lutetianae ex indice Aldinae. REISK.

P. 1032. v. 5. μέλλετε] μέλλεται Aldina. REISK.

P. 1032. v. 6. εἶχεν] ἔχειν Bavaricus. REISK.

P. 1032. v. 8. οὐχ οἷός τ' — ἐκεῖνοι γνοῖεν] *a se impetrare non poterat, ut maneret in decretis.* REISK. Enclitica vide ne delenda sit. οἷος ἦν ἐπεξιέναι p. 1086, 21. Conf. not. ad p. 542,

---

*) Sic cum aspero spiritu etiam textus Reiskii. Correxi. SCHAEFER.

6. 677, 11. 1091, 6. Photius c. 286. Οἷος εἶ καὶ οἷός τε εἶ. τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τε σημαίνει τὸ βούλει καὶ προειρῆσαι (l. προῃρῆσαι cum Porsono). τὸ δὲ σὺν τῷ τε τὸ δύνασθαι. SCHAEFER.

P. 1032. v. 13. ἀμφοτέροις καὶ φίλων] Vulg. ἀμφοτέροις φίλων. ἀμφοτέροις καὶ φίλων August. primus. Copulam addidi. *quam illi, qui non solummodo communes ambobus essent, ita ut neutri magis quam alteri studerent, animis in utramque partem aequis, sed etiam ambobus amici essent.* REISK. Copulam malim omissam. Nam τὸ κοινὸν εἶναι nullius non arbitri erat: ut subabsurdum videatur hoc diserte indicari. SCHAEFER.

P. 1032. v. 13. δηλονότι] δῆλον ὅτι Bekker. SCHAEFER.

P. 1032. v. 15. ἐξελεγχομένῳ] ἐξελεγχομένων Bavaricus. REISK.

P. 1032. v. 17. ὑποκινδύνους] Hoc adiectivum, ut et ὑπόχους, quod ante [p. 1315, 11.] habuimus, cum alibi nusquam mihi lectum sit, puto ὑπευθύνους, quod frequentissimum est, scribendum. Felic. habet ὑπὸ κινδύνους, διαιρέτως, quod nec ipsum placet. WOLF. Vulg. ὑπὸ κινδύνους. ὑποκινδύνους uno vocabulo August. primus. Neutram lectionem probat Wolfius. Correxi ὑποκινδύνους, quam coniecturam meam vidi postmodum ab Augustano confirmatam. REISK. ὑποκινδύνους αὐτοὺς καθιστάντας, h. e. κινδυνεύοντας τὴν ψευδομαρτυρίαν, ut p. 1033, 1. SCHAEFER.

P. 1032. v. 18. οὐδ' ὀμόσαντας] Vulg. ὀμόσαντας. ὀμόσαντας etiam in texto Bavarici est, verum in margine est γρ. ὁμολογήσαντας. F. οὐδ' ὀμόσαντας. *tunc autem aliud quid fuisse pronunciaturos, ubi ne iurisiurandi quidem religione fuissent obstringendi.* Et sic dedi de meo. REISK. Atqui arbiter iuratus sententiam ferebat: ut Reiskium negativam infercientem iure reprehenderit Hudtwalckerus de Diaetet. p. 182. Bekkerus: „ὀμόσαντας] ὁμολογήσαντας S. et γρ. F. Q.“ Vere, ut opinor. *Nolite enim putare, iudices, qui haec omnia sciunt, nunc cum mihi testentur non extimescentes crimen falsi testimonii, tunc aliud quid consensu pronuntiasse.* Male Reiskius *fuisse pronunciaturos.* SCHAEFER.

P. 1032. v. 20. ἡμῖν] Malim ὑμῖν, quia alias ὑμῖν esset post χαλεπὸν addendum. Subauditur προεγνωσμένα. *etiamsi vos his de rebus non essetis ante a me facti certiores et praemoniti,* (antequam scilicet ad sententiam ferendam accederetis, aut antequam ea dicerem, quae nunc sum dicturus,) *tamen ne sic quidem difficile vobis esset futurum intelligere atque decernere, penes quam partem ius et verum sit.* REISK. Nec vulgata mutanda, nec quidquam neque addendum nec subaudiendum. *etiamsi nihil horum mihi faveret, tamen ne sic quidem —.* SCHAEFER.

P. 1032. v. 20. ὡς] ὅς P. Manutius. REISK.

P. 1032. v. 20. ἐστι] Hic etiam praesens positum legimus, etsi in membro conditionali est imperfectum. V. not. ad p. 740, 8. SCHAEFER.

P. 1032. v. 21. λέγουσι] λέγουσιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1032. v. 23. ὦ Σπουδία] Attende repentinum eadem in periodo transitum a iudicibus ad reum. SCHAEFER.

P. 1032. v. 26. ἐνηγγύα] Vulg. ἐγγύα. ἐνεγύα August. primus. ἐνεγγύα index Lambini. ἐνηγγύα Bavaricus, editio Wolfii. Correxi ἐνηγγύα. REISK. ἐνεγύα Bekker. hac notâ adscriptâ: „ἐνεγύα S. Q. et γρ. F. ἐνηγγύα F. ἐνεγγύα r.“ V. not. ad p. 858, 20. SCHAEFER.

P. 1032. v. 27. συστήσαντος] καὶ συστήσαντος. WOLF. Wolfii editio addit καί. Ego vero non solum hoc exclusi ut graecae constructioni minus consentaneum, (qui enim post ὁμολογοῦντος poterat συστήσαντος subiici?) sed etiam comma sustuli *), quia ἐμοὶ tam ad συστήσαντος quam ad ὀφείλειν referendum est et ita stat in bivio, ut ad utrumque aequaliter pertineat, aut ad ἀποδοῦναι. συνιστάνειν hic loci est mandare, iniungere, praecipere alicui, ut alteri, qui coram ostenditur, aliquid faciat, praestet, aes debitum v. c. solvat. Sententia haec est: qui audiverunt Polyeuctum praecipientem, ut mihi aes debitum redderetur, quo tempore ipse fateretur, se mihi aes illud debere. REISK. Mireris Wolfium non advertisse cetera huius periodi asyndeta. Magis etiam mireris Reiskium negantem post ὁμολογοῦντος recte subiici συστήσαντος. Quippe Polyeuctus nunquam non ὡμολόγει, sed tantum semel συνέστησεν. V. p. 1029, 26. s. Ut autem ad ἐνηγγύα v. 25. τὴν θυγατέρα, ita ad συστήσαντος subauditur τὸν Λεωκράτην. SCHAEFER.

P. 1032. v. 28. καταχαρίσασθαι] χαρίσασθαι simplex dat P. Manutius. V. supra ad p. 1031, 23. REISK.

P. 1033. v. 1. τὴν ψευδομαρτυρίαν] Malim τὴν ψευδομαρτυριῶν, scilicet δίκην. REISK. Vulgata bene habet. κινδυνεύειν ἐν ψευδομαρτυρίαις p. 1315, 8. s. SCHAEFER.

P. 1033. v. 2. εἰ — μαρτυροῖεν] Id est, εἰ τὰ μὴ γενόμενα μαρτυροῖεν, vel εἴ τι τῶν μηδέποτε γεγενημένων μαρτυροῖεν. REISK.

P. 1033. v. 2. μαρτυροῖεν] γρ. μαρτυρεῖεν margo Lutetianae e Paulina. REISK. Mirabile vitiosam hanc terminationem talium optativorum in antiquioribus scriptorum graecorum editionibus saepius reperiri. SCHAEFER.

---

*) Dicit comma post ἐμοὶ positum. Sed servatum hoc est in Reiskii textu: ut aut oblitus sit tollere, aut tollenti operae non paruerint. SCHAEFER.

P. 1033. v. 8. ἀκριβῶς γάρ] Post ἀκριβῶς γάρ addi vult margo Lutetianae ἐμελέτησας e coniectura Lambini, ut videtur. Quisquis auctor est huius seu lectionis seu coniecturae, existimabat sine dubio aliquid deesse. Sed nil deest. Bene habet locus. Subauditur modo ὅρα vel μέμνησο. *Nam vide quaeso vel memento, ut haec satis diligenter doceas hos iudices.* REISK.

P. 1033. v. 3. τουτουσὶ] τούτους Bekker. SCHAEFER.

P. 1033. v. 3. διδάξῃς] Bene διδάξεις Bekker. SCHAEFER.

P. 1033. v. 6. διετίθετο] διέθετο August. primus. REISK.

P. 1033. v. 6. ταῦτα] πάντα Bavaricus. REISK.

P. 1033. v. 6. δηλονότι] δῆλον ὅτι Bekker. SCHAEFER.

P. 1033. v. 7. ἀπήγγειλεν] ἀνήγγειλεν August. primus. Scilicet πρὸς τὸν ἄνδρα. renunciavit ad maritum, Spudiam. REISK.

P. 1033. v. 7. ἄλλως τ' εἰ καὶ —] Idem est ac si consueto modo dixisset ἄλλως τε καὶ εἰ —. *praesertim cum non aequae portiones ipsi cum sorore constituerentur.* REISK. Non *praesertim cum* —, sed *praesertim si* —. Primigenius genuinusque verborum ordo hac in formula fuit: ἄλλως τε καὶ εἰ —. Deinde vulgi parum curantis logicam rationem abusu *) invaluit, ut sedes particulae καὶ in ea perinde mutaretur atque in formula καὶ εἰ (*etsi, etiamsi*), pro qua fere dici εἰ καὶ ne tirones quidem docendi sunt. Qui igitur significationis discrimen inter formulas ἄλλως τε καὶ εἰ et ἄλλως τ' εἰ καὶ intercedere tradiderunt, ut vir clarissimus ad Viger. p. 780. ss., videant ne subtilius quam verius disputasse dicantur. SCHAEFER.

P. 1033. v. 8. εἶχεν] Obscurius est in Bavarico exaratum, ut dignosci nequiret, utrum sic esset an εἶχον. Etiam mox ἠλαττοῦτο prima quidem manus dederat, sed nova ν inseruerat, ut esset ἠλαττοῦντο. Non male: scilicet filia iunior Polyeucti et maritus eius, Spudias. Eodem redit. REISK.

P. 1033. v. 9. λάθρα] λάθρᾳ Bekker. SCHAEFER.

P. 1033. v. 9. ἰδίᾳ κρυψάμενοι] [διακρυψάμενοι.] M. ἰδίᾳ, κρυψάμενοι. WOLF. Vulg. διακρυψάμενοι. ἰδίᾳ κρυψάμενοι Bavaricus, indices Aldinae et Paulinae; unde margo Lutetianae repetiit. Probavit idem Wolfius. Et sic correxi. REISK.

P. 1033. v. 12. ἀπαγγείλαντος Ἀριστογένους] Vulg. ἀπαγγείλαντος δ' Ἀριστογένους. Delevi adversativam. *Quid superest?* momentorum puta a me commemorandorum. Hoc nempe. *Cum Aristogenes renunciasset* —. REISK. Particulam revocavit Dindorf. Mihi Reiskius iure videtur delevisse. SCHAEFER.

---

*) De simili negligentia scriptorum particulam ἂν loco non suo ponentium dixi ad p. 497, 26. 607, 10. SCHAEFER.

P. 1033. v. 16. πλεῖον] Vulg. πλέον. πλεῖον August. primus. REISK.

P. 1033. v. 16. οὔτ' — οὐδ' — οὔθ' —] Vulg. οὔτ' — οὔτ' — οὐδ' —. Particulae οὔτε et οὐδὲ videntur inter se permutandae esse sic: οὔτ' ἠγανάκτησεν εἰσελθὼν, οὐδ' (per delta) ἀντεῖπεν οὐδὲν, οὔθ' (per theta pro οὔτε) ἡ γυνή —. Opponuntur inter se vir et mulier. *neque vir succensuit aut oblocutus est, neque uxor.* Ergo οὔτε, quod in impresso secundum est loco, cum οὐδὲ mutandum est, et quod ibi est οὐδὲ cum οὔτε. Requirit hoc ratio particularum istarum. Et sic dedi de meo. Bavaricus sic dat: οὐκ ἠγανάκτησεν εἰσελθὼν, οὐδ' ἀντεῖπεν. REISK. Non debuit dare. Recte οὔτ' — οὔτ' — οὐδ' — Bekker. SCHAEFER.

P. 1033. v. 16. οὔτ' ἠγανάκτησεν εἰσελθὼν] Vel οὔτε εἰσῆλθε καὶ ἠγανάκτησεν, *neque ingressus aut indignatus est: vel cum ingressus esset, neque conquestus est,* etc. WOLF.

P. 1033. v. 20. ὑμεῖς αὐτοί] tu, Spudia, et uxor tua. REISK.

P. 1033. v. 26. ὡς δικαίως καὶ προσοφειλομένων] Videtur legendum esse ὡς δικαίως καὶ προσηκόντως ὀφειλομένων. REISK. Mihi non videtur. Sed malim, quod duo dant Codd. Bekk., ὡς καὶ δικαίως καὶ πρ. SCHAEFER.

P. 1033. v. 27. προσοφειλομένων] ὀφειλομένων πρὸς ταῖς λ' μναῖς. WOLF.

P. 1033. v. 27. ὁ Πολύευκτος, αὐτὸς —] Sic distinctum exhibet hunc locum margo Lutetianae: ὁ Πολύευκτος αὐτὸς οὗτός μοι, μαρτυρεῖ καὶ —. Bavaricus sic: — οἰκίαν. ἃ Πολύευκτος. REISK.

P. 1034. v. 2. τότε καὶ οὔτε] Vulg. τότε, οὔτε: τότε καὶ οὔτε August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1034. v. 5. Ἀριστογένην] Sic etiam Bekkerus praeter consuetudinem repudians quod dat optimus Cod. Ἀριστογένη. V. Dindorf. praefat. p. VII. SCHAEFER.

P. 1034. v. 6. ἀπετιμήθη] ἐπετιμήθη Bavaricus. Scilicet ἡ οἰκία ἐμοί. *si iure mihi assignata est domus, tum vobis non licet, iudices, hac saltim de causa Spudiam absolvere, si quidem legum sitis memores atque tenaces.* REISK.

P. 1034. v. 7. κατὰ μὲν τοῦθ'] *hac quidem ratione.* Sed fortasse rectius est *hac quidem in parte.* S. κατὰ τὴν ἀποτίμησιν τῆς οἰκίας. WOLF. *hac quidem in re:* non, ut Reiskius, *hac saltim de causa.* SCHAEFER.

P. 1034. v. 7. ἔστιν] ἔνεστιν August. primus. REISK.

P. 1034. v. 8. δὲ δή] Vulg. δή. δὲ August. primus. Correxi δὲ δή. Respondet enim hoc δὲ superiori κατὰ μὲν τοῦτο. Composui nempe vulgatum cum δὲ, quod dabat Augustanus. REISK. Malim simplex δέ. SCHAEFER.

P. 1034. v. 8. περὶ τῶν εἴκοσι μνῶν] Recte habet haec lectio. Nam 2 minae et 1800 drachmae coniunctae faciunt 20 minas. WOLF. V. p. 1030, 7. 13. SCHAEFER.

P. 1034. v. 10. ἐνταυθοῖ] ἐνταυθὶ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1034. v. 10. αὐτὸς—μάρτυς] αὐτὸς ἐμοὶ μέγιστος ἔσται μάρτυς (sine οὗτος) Bavaricus. REISK. αὐτὸς οὗτός μοι μέγιστος ἔσται μάρτυς Bekker. V. v. 1. SCHAEFER.

P. 1034. v. 11. ὥσπερ νῦν, ἀντιδικῶν] Delenda subdistinctio. *ut nunc in hac de domo lite.* SCHAEFER.

P. 1034. v. 11. οὐδὲν τεκμήριόν] Dubius locus. Cogitavi aliquando legendum esse οὐδὲν μέγα τεκμήριόν, *non est magnum argumentum adversarium actoris causam sola oratione adiuvare.* Tum suspicatus sum legendum esse οὐδὲν ἢ τεκμήριόν, *nihil aliud est praeterquam probabile argumentum*, non autem evidens demonstratio. Venit quoque in mentem οὐδὲ τεκμήριόν, *ne argumentum quidem hoc est*, aut οὐδ᾽ ἐν τεκμηρίοις, *ne in argumentorum quidem numero habetur.* Quamquam hoc rei veritati videtur repugnare. Deinde dubito quoque, quae sit verborum sententia ὥσπερ νῦν ἀντιδικῶν. Num haec? *quemadmodum nunc est adversarius meus, non rebus, nam his quidem vincitur, sed verbis solummodo.* Sed tum dicturus erat ἀντίδικος, non ἀντιδικῶν. An potius haec? *quemadmodum nunc est mihi testis, tametsi contra me agat.* ut μάρτυς μοί ἐστι repetatur et ἀντιδικῶν accipiatur pro καίτοι ἀντιδικῶν ἐμοί. Sed tunc verba sententia carent: non enim deprehenditur Spudias testis actoris in verbis solummodo fuisse. REISK. τουτὶ — ἐστιν intelligendum, non ἀπολύτως, sed ἀναφορικῶς. Sensus: *verba enim, si comparentur cum factis, tam debilia sunt argumenta, ut ne digna quidem sint nomine argumentorum.* SCHAEFER.

P. 1034. v. 13. τούτῳ] ταῦτα Bavaricus. REISK.

P. 1034. v. 16. κατέλιπε μὲν] καταλέλοιπεν August. primus sine particula. REISK.

P. 1034. v. 17. ὀλίγῳ πρότερον] V. p. 1030, 16. s. SCHAEFER.

P. 1034. v. 20. τ᾽]. Abest ab August. primo. REISK.

P. 1034. v. 20. καταϭημηνάμενοι] καταϲημηνάμενοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1034. v. 23. καὶ οὐ—ἐγκέκληκεν] Vulg. καὶ οὐ τοῦτο μόνον ὁ Πολύευκτος αὐτὰ ἀποθνήσκων ἐγκεκλήκει. οὐ omittit margo Lutetianae, τοῦτο August. primus. Deinde αὐτὰ abest ab indice Aldinae et texto Paulinae. Pro ἐγκεκλήκει dat August. primus ἐγκέκληκεν. In texto Bavarici sic est: καὶ τουτὶ μόνον. Sed in margine: γρ. καὶ οὐ μόνον ὁ Πολύευκτος ταύτας ἀποθνήσκων ἐγκεκλήκει. Et sic ferme ipse quoque olim conieceram. Postrema sic correxi: αὐτῷ ἀποθνήσκων ἐγκέκληκεν. Perfectum plusquamperfecto substitui ex auctoritate Augustani, αὐτῷ de meo dedi.

Satis declarat lectionum discrepantia, locum hunc iam vetustis criticis de vitio suspectum fuisse. τοῦτο bene habet. Subauditur τὸ χρέος. *non hoc solummodo debitum postulavit a Spudia Polyeuctus.* REISK. καὶ οὐ μόνον ὁ Πολύευκτος ἀποθνήσκων ταῦτα ἐγκεκλήκει Bekker. Bene: nisi forte praestat sequi marginem Bavarici Codicis. V. p. 1030, 7. s. Non solum Polyeuctus in mortis articulo testatus erat duas illas minas sibi a Spudia deberi, sed res etiam e tabulis ab eius uxore relictis apparuit. SCHAEFER.

P. 1034. v. 25. δ'] Malim δὲ καί. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 1034. v. 26. [δραχμαί]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 1034. v. 27. οὐκ] Vulg. οὐδὲν οὐκ. οὐδὲν abest ab August. primo et Bavarico. Delevi οὐδὲν, in quo si quid inest veri, latet οὖν. REISK.

P. 1034. v. 28. δὲ] δαὶ Bavaricus. REISK. Bekkerus ad v. 27.: „δή] δαί F.“ Ut illuc spectare videatur quod Reiskius hic e Bavarico enotavit. SCHAEFER.

P. 1035. v. 1. ἔχοντα] ὄντα August. primus. Dubium, utrum verius. REISK. ὄντα Bekker. SCHAEFER.

P. 1035. v. 1. γράμματα] Vulg. γεγραμμένα. γράμματα August. primus, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1035. v. 2. μὴ — γεγραμμένοις] εἰ μὴ πᾶσιν ὁμολογοίη τοῖς γεγραμμένοις. SCHAEFER.

P. 1035. v. 2. ποιήσειεν] ποιήσειν August. primus. REISK.

P. 1035. v. 4. ὑπ' αὐτῶν τούτων] a Spudia et eius uxore. REISK.

P. 1035. v. 7. εἰώθαμεν] Malim εἰώθασι, quia sequitur ἀντιδικῶσι et δοκοῦσιν. REISK. Praestat vulgata: nam hunc morem etiam suum esse actor arguit. SCHAEFER.

P. 1035. v. 7. μὴ ποιήσαντες δὲ ταῦτα] εἰ δὲ ταῦτα μὴ ἐποίησαν. SCHAEFER.

P. 1035. v. 8. πονηροὶ καὶ συκοφάνται] Vulg. πονηροὶ συκοφάνται. πονηροὶ καὶ συκοφάνται August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae. Copulam addidi. REISK.

P. 1035. v. 11. καὶ] Pro καὶ est μὲν in August. primo. REISK.

P. 1035. v. 11. ἐνταυθοῖ] ἐνταυθὶ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1035. v. 13. συνειδότες] συνιδόντες Bavaricus. Subaudi τινί. REISK. συνιδόντες Bekker. Bene. *ubi perspexistis.* SCHAEFER.

P. 1035. v. 16. ὑφ' αὐτοῦ] ὑπ' αὐτοῦ August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1035. v. 17. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1035. v. 17. ὡμολογεῖτό τε τότε] ὡμολογεῖτο τότε. WOLF.

Vulg. ὡμολόγει τότε. ὡμολογεῖτό τε August. primus. ὡμολογεῖτό τε τότε coniecit Wolfius. Correxi ὡμολογεῖτό τε τότε. Ut in Augustano est, dudum ante correxeram, quam illum codicem viderem. Sed et τότε servandum duxi ob insequens νῦν. REISK. Bekkerus: „ὡμολογειτο τότε S." Adscivit Dindorf. Recte. Oratoris enim si esset enclitica, hoc ordine scriptum legeremus: τότε τε ὡμολογεῖτο. SCHAEFER.

P. 1035. v. 21. σαφῶς οὕτως] οὕτω σαφῶς Bekker. SCHAEFER.

P. 1035. v. 22. παρασχέσθαι] παρέχεσθαι Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1035. v. 23. μάρτυρας] μαρτυρίας August. primus. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 1036. v. 1. εἰ] ἢ Bavaricus. REISK.

P. 1036. v. 1. πάντα ταῦθ'] quae Spudias ait, dum ait se decem minis minus in dote accepisse, quam me. Et sic correxit Wolfius quoque dudum ante. REISK. Verba „Et sic — dudum ante" referenda puto ad v. 17. SCHAEFER.

P. 1036. v. 4. ἐβούλετο] ἠβούλετο Dindorf. SCHAEFER.

P. 1036. v. 4. τῇ — τῇ] Loco utriusque τῇ est in Bavarico τί. REISK.

P. 1036. v. 5. νυνί] νῦν Bavaricus. REISK. Recte νῦν Bekker. SCHAEFER.

P. 1036. v. 6. μὴ προστιθεμένων — τῶν χιλίων] εἰ μὴ προσετίθεντο αἱ χίλιαι. SCHAEFER.

P. 1036. v. 8. ἐξέδοτο, τούτων] Annotatum est ἐξέδοτο τούτῳ, quod fere malim. WOLF. τούτῳ August. primus, indices Aldinae et Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae, probante Wolfio. ἐξέδοτο, Spudias puta. *quibus sub pactis Spudias passus sit filiam Polyeucti a patre sibi in matrimonium elocari.* τούτῳ si probatur, necesse est ἐξεδίδοτο legi in imperf. passivi. *quibus sub conditionibus Spudiae fuerit uxor eius elocata.* REISK. Mibi etiam τούτῳ placet. Nec tamen ideo ἐξέδοτο mutandum. Est i. q. ἐξέδωκε, *locarit* (Polyeuctus filiam natu minorem). V. Elmsleius ad Euripid. Med. 303. Demosthenis locum minus recte de ambabus filiis Polyeucti interpretans. Quod si verum esset, sequeretur: — τὰς μαρτυρίας. *ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.* SCHAEFER.

P. 1036. v. 8. λάβε] λαβέ Bekker. SCHAEFER.

P. 1036. v. 8. λάβε μοι] Vulg. λάβε. Addit Bavaricus μοι. REISK.

P. 1036. v. 11. *Πῶς οὖν οὐδὲν ἔλαττον* —] [*Πῶς οὖν οὐδὲν ἔλαττον ἔχειν φήσει τις.*] F. *Πῶς οὖν τόνδε ἔλαττον ἔχειν*, aut *Πῶς οὖν οὐδὲν ἔλαττον ἔχει* (s. ὁ *Σπουδίας σου*), *φήσειέ τις.* hoc est, *πάντως ἔλαττον ἔχει.* Est ὑποφορά, qua quis obiicit, Spudiam cum ornamentis habere tantum 40 minas, accusatorem vero et

40 minas dotis et praeterea 10 minas postulare: quod ipse negat, cum uxorem inornatam acceperit. WOLF. Vulg. Πῶς οὖν οὐδὲν ἔλαττον ἔχειν φήσει τις. οὖν abest a Bavarico. Deinde idem ἔχει φήσει. ἔχει Σπουδίας φήσει margo Lutetianae, forsitan e coniectura Lambini, nisi is e Wolfio transtulit, qui sic coniecit aut Πῶς οὖν τόνδ' ἔλαττον ἔχειν φήσει τις. Correxi ἔχει, scilicet Spudias. *Qui ergo, dicet aliquis, Spudias non minus tulit, quam tu?* REISK.

P. 1036. v. 12. ἐνετιμᾶτο] Vulg. ἐπετιμᾶτο. ἐτιμᾶτο simplex dat August. primus. Correxi ἐνετιμᾶτο. Sic enim exhibet Harpocration h. v., sic legi iubet Valesius ad Harpocrat. et sic est in Augustano v. 22., item in margine Lutetianae. *si Spudias siverit sibi in acceptis imputari vasa aurea pro valore decem minarum ut dotis partem.* REISK.

P. 1036. v. 15. [δὴ]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Particulam delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1036. v. 17. προσαπέτισε] Si dependit Polyeuctus 10 minas, sensus erit, ornamenta illa mulieri non a patre, sed a Leocrate marito data fuisse; sin ἀπετίμησε, Polyeuctum ornamenta filiae ab se data 1000 drachmis aestimasse, ut dos 40 minarum compleretur. M. προσαπετίμησε. WOLF. προσαπετίμησε mavult Wolfius. προαπέτισε margo Lutetianae. προσεπετίμησε τῷ Φιλοκράτει (pro τῷ Λεωκράτει) margo Lutetianae ex indice Aldinae. Vulgata est in texto Bavarici, sed in margine γρ. προσαπετίμησε. In indice Paulinae haec habetur lectio: προσεπέτισε τῷ Φιλοκράτει. Ego vulgatam servo, cuius haec est sententia: pro quibus vasis aureis et mundo reliquo muliebri Polyeuctus Leocrati persolvit decem minas praeter alia, quae tum ei solvebat, damni luendi nomine, cum filiam suam a Leocrate auferret, quo Spudiae eandem daret. REISK. προσαπετίμησε Bekker. Recte, ut videtur. Conf. not. ad v. 23. SCHAEFER.

P. 1036. v. 18. ἐγὼ δ', ἅπερ — ἔχω μόνον] Videtur mendosus hic locus: et emendationis coniectura me destituit. Sed fortassis in hac obscuritate πανούργημά τι ῥητορικὸν ἐμφωλεύει. WOLF. Verba paulo insolentius traiecta ad hunc modum in constructione ordinentur: ἐὰν δέ τις τιθῇ, ὅσα ἐγὼ ἔχω, πέμψαντος Πολυεύκτου, χωρὶς τῆς προικός, πρὸς τὰ τούτῳ δοθέντα χωρὶς τῆς προικός, εὑρήσει ἐκεῖνα μόνον παραπλήσια τούτοις. ubi μόνον illud subiicit hanc sententiam: μόνον παραπλήσια, ἀλλ' οὐ πολὺ πλείω, ὥσπερ φησὶ Σπουδίας. *eorum, quae habeo a Polyeucto mihi praeter dotem missa, quicquid est, si quis id cum rebus Spudiae praeter dotem a socero donatis comparet, inveniet illis haec solummodo similia, non autem ampliora, quamquam Spudias contra esse contendit.* REISK.

P. 1036. v. 20. τιθῇ] ἀντιθῇ August. primus. REISK.

P. 1036. v. 21. χωρὶς τῶν — ἀποτιμηθέντων] exclusis ab

utraque illis, quae denis minis aestimata et utrique in expensis imputata fuerant, actori puta domus decem minas valens et Spudiae mundus muliebris tantidem. REISK. Intelligo de solo mundo muliebri, quem uxor Spudiae accepit. SCHAEFER.

P. 1036. v. 22. ἐνετιμᾶτο] [ἐπετιμᾶτο.] ἀπετιμᾶτο. WOLF. Vulg. ἀπετιμᾶτο. ἐνετιμᾶτο August. primus, margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. ἐναπετιμᾶτο Farrago Wolfiana. Correxi ἐνετιμᾶτο. REISK.

P. 1036. v. 23. ἀπετετίκει] Ergo ornamenta maritus dedit, pater persolvit. WOLF. ἀποτετίκει Bekker. F. ἀποτετιμήκει. Conf. not. ad v. 17. SCHAEFER.

P. 1036. v. 25. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1036. v. 26. νῦν] Abest a Bavarico. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1036. v. 26. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν Bavaricus. REISK.

P. 1036. v. 26. δὲ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1036. v. 27. εἰδῶσιν] iudices puta. REISK. Bekkerus: „ἴδωσιν S.“ Recepit Dindorf. Non imiter. SCHAEFER.

P. 1036. v. 27. ἔχει] Spudias. REISK.

P. 1036. v. 28. κατὰ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1037. v. 3. τὴν προῖκα πάλαι] πάλαι τὴν προῖκα Bekker. SCHAEFER.

P. 1037. v. 3. μνᾶς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1037. v. 7. ἐβούλετο] ἠβούλετο Dindorf. SCHAEFER.

P. 1037. v. 10. ταῦτα πάντ'] πάντα ταῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1037. v. 10. ἐξελέγχεσθαι] ἐλέγχεσθαι simplex dat August. primus. REISK.

P. 1037. v. 20. παρέλιπον] κατέλιπον Bavaricus. REISK.

P. 1029. v. 7. ἠναγκάζοντο] ἠνάγκαζεν Bavaricus: sed in margine γρ. ἠναγκάζετο. REISK.

P. 1029. v. 7. εἰς λόγους καθίστασθαι] εἰς λόγον — καταστῆναι p. 1234, 5. disceptare. SCHAEFER.

P. 1029. v. 8. κομισάμενον] Si κομίσασθαι legas, erit addendum καὶ μήτε κακόνουν εἶναι. Sed participium melius. WOLF. κομίσασθαι Bavaricus, indices Aldinae et Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 1029. v. 8. Λεωκράτην] Λεωκράτη Bekker. Λεωκράτην Dindorf. V. not. ad p. 1028, 20. SCHAEFER.

P. 1029. v. 8. οὐσίαν] F. οἰκίαν, quia adoptatus fuerat. WOLF. Non opus. SCHAEFER.

P. 1029. v. 10. κακόνουν] κακὸν οὖν indices Aldinae et Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 1029. v. 10. Πολυεύκτῳ] τῷ Πολυεύκτῳ Bavaricus. REISK. Articulum adscivit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1029. v. 11. ἀπηλλάχθαι] Non refertur ad solum Leocratem, sed subaudiendum est αὐτούς. Repentinae mutationis subiecti eadem in periodo exempla dedimus ad p. 721, 8. et 945, 6. Add. p. 1031, 23. s. 1384, 23. 1385, 19. s. Alia dedit Heindorfius ad Platon. Euthydem. p. 313. Phaedon. p. 72. et Protagor. p. 582. Durius exemplum est p. 1356, 1. SCHAEFER.

P. 1029. v. 11. ἁπάντων] πάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 1029. v. 13. κομισάμενος] Notabile anacoluthum. Debebat sequi εἶχον τὸ συμβόλαιον: sed sequitur ἦν μοι τὸ συμβόλαιον, quasi praecessisset κομισαμένῳ aut κομισαμένου ἐμοῦ. REISK.

P. 1029. v. 13. ὑπολειφθεισῶν] Pone h. v. addunt μοι August. primus et margo Lutetianae. REISK.

P. 1029. v. 17. ὅ τε Λεωκράτης] Vulg. ὁ Λεωκράτης. ὅ τε Λεωκράτης Bavaricus. REISK.

P. 1029. v. 17. ἐξεκεχωρήκει] Scilicet ἐκ τῆς οὐσίας. excessisset e substantia Polyeucti, quae Léocrati ut filio adoptato a patre eodemque socero, Polyeucto, fuerat addicta. REISK.

P. 1029. v. 20. ἀποτιμῶμαι] V. Ind. Graecitat. p. 77. SCHAEFER.

P. 1029. v. 23. ἐνεγγύα] ἐνεγύα August. primus. ἐνηγγύα Bavaricus. REISK. ἐνεγύα Bekker. addita hac nota: „ἐνεγύα S. Q. ἐνηγγύα F. ἐνεγγύα r.“ V. not. ad p. 858, 20. SCHAEFER.

P. 1029. v. 25. χιλίαις] Margo Bavarici γρ. χιλίας. Sed tum etiam pro ταῖς legendum sit τάς. Sed lectio haec est prava. REISK. Bekkerus: „ταῖς χιλίαις] τὰς χιλίας S. et γρ. F. Q.“ τὰς χιλίας Dindorf. Quae est appositio. Nostrum est explicatus paulo facilioris, *um tausend Drachmen weniger*. SCHAEFER.

P. 1038. v. 7. τόλμα] τόλμη Bavaricus, sed cum α super extrema litera. REISK.

P. 1038. v. 7. ὅπου καὶ] Vulg. ὅπου γὰρ καὶ. Delevi γὰρ meo periculo: nam alias labat constructio et periodus altero membro carebit. REISK. Recte ὅπου γε καὶ Dindorf., cuius vide praefat. p. XII. s. Add. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 68. SCHAEFER.

P. 1038. v. 7. ἡμῖν] Vulg. ὑμῖν. ἡμῖν August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1039. v. 2. δικαίων] δικαίῳ Weimarani secundus. REISK.

P. 1039. v. 2. ἀπόφανσιν] Vulg. ἀπόφασιν. ἀπόφανσιν margo Lutetianae ex editione Paulina, Weimarani secundus. Dedi ἀπόφανσιν, tametsi non ignoro, haec duo vocabula saepissime inter se permutari, ut dubium sit, utrum praeferri debeat. Illud est a verbo φημὶ, hoc a verbo φαίνω. Verumtamen a verbo φαίνω etiam v. φάσις derivatum est: et utrumque, tam φαίνω quam φημὶ, venit a communi fonte φάω. REISK. ἀπόφασιν Bekker. V. Anecd. Bekk. p. 438, 27. et not. ad p. 899, 14. SCHAEFER.

P. 1039. v. 5. τότε] τότ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1039. v. 5. γε] Abest ab August. primo. REISK. γ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1039. v. 6. μηνὸς] Post μηνὸς videtur φθίνοντος deesse. V. p. 1042, 16. Nemo enim sic nude dicit ἕκτῃ μηνὸς, sed aut ἱσταμένου addit, aut φθίνοντος, quod hic fieri oportet. Nam sextus dies mensis ineuntis multum distat a sexto die mensis exspirantis. REISK. Cum φθίνοντος nullo in libro repertum sit, suspicor Athenienses, quoties solum diei numerum indicarent, non simul indicata decade, ultimam decada intellexisse: quae ratio, opinor, obtinet etiam p. 1042, 1. s., coll. v. 16. 8. Conf. Aristophanes Nub. 1131. Dind., ubi Scholiastes: οὐ προσέθηκε τὸ φθίνοντος. SCHAEFER.

P. 1039. v. 6. ὡμολόγησε δώσειν] Poterat, si vellet: ὡμολόγησε δοῦναι. ὁμολογῆσαι ποιήσασθαι p. 1042, 15., quod cave mutes. Supra v. 2. s. ὤμοσε — δοῦναί μοι. V. not. ad Theocrit. XXVII. 60. SCHAEFER.

P. 1039. v. 7. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν August. primus, Aldina, unde repetiit margo Lutetianae. REISK. ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad v. 2. SCHAEFER.

P. 1039. v. 10. τὰ σημεῖα] Infra p. 1041, 13. τὸ σημεῖον, iterumque v. 16. τὰ σημεῖα. Add. p. 1044, 27. 1048, 15. V. Photius c. 377. SCHAEFER.

P. 1039. v. 11. ἃ παρεσημηνάμην] ἅπερ ἐσημηνάμην Bavaricus. REISK.

P. 1039. v. 11. παρεσημηνάμην] παρεσημηνάμην Bekker. SCHAEFER.

P. 1039. v. 11. ἀγρὸν] ἀγορὰν August. primus. REISK.

P. 1039. v. 12. καὶ τἄλλα] Subaudi ἐποίησεν. REISK. Immo τἄλλα perinde ut τὰς κριθὰς referendum ad ἐξεφόρησε. SCHAEFER.

P. 1039. v. 15. ἥδιστ' ἂν μὲν] Vulg. ἥδιστα μὲν. ἥδιστ' ἂν August. primus. Correxi de meo ἥδιστ' ἂν μὲν. REISK. Recte ἥδιστα μὲν ἂν Bekker. SCHAFFER.

P. 1039. v. 17. τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐργαζομένοις] Verba τοῖς ἐργαζομένοις sunt expositio praemissi τοῖς ἄλλοις. Alias potuerat quoque dicere τῶν ἐργαζομένων. REISK. Resolve: τοῖς ἄλλοις, οἳ ἐργάζονται. τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γιγνομένων p. 1046, 16., i. e. τῶν ἄλλων, ἃ ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γίγνεται. τῆς ἄλλης τῆς τοιαύτης p. 1414, 16., ut scribendum. SCHAEFER.

P. 1039. v. 18. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις] τοῖς μεταλλικοῖς. *iis, qui fodinas habent:* qui et germanice alicubi appellantur *die Gewerken* ab operando. WOLF. Ad τοῖς ἔργοις subaudi τοῖς μεταλλικοῖς. REISK.

P. 1039. v. 18. τὰ δ' ἰδίᾳ] [τὰ δίκαια.] Absurda est haec lectio. Itaque repono τὰ δὲ καὶ μεγάλαις —, quia antecedit v. 17. τὰ μὲν τῆς —. ζημίαι autem hic ad detrimenta rei familiaris potius quam ad mulctas a iudicibus irrogatas pertinere videntur: nam eae mox seorsim exponuntur. WOLF. Vulg. τὰ δίκαια. τὰ δ' ἰδίᾳ August. primus. REISK. Haec Reiskius in Variet. lection. Sed in Annotatt. haec: „Correxi τὰ δ' ἰδίᾳ —. Poterat quoque τὰ δ' ἴδια — corrigi. Nam τὰ μὲν praemissum flagitare videbatur, ut non τά τε, quod est in Augustano, sed τὰ δὲ sequatur, ut meo periculo restitui. Fuit cum suspicarer in τὰ δίκαια latere τοῖς Δεκελεικοῖς. Notae sunt vel e bello Peloponnesiaco Decelicae officinae. Probabile quidem est nomen proprium hic desiderari.“ Vana suspicio. SCHAEFER.

P. 1039. v. 21. νῦν ἐμὲ δεῖ] νυνί με δεῖ August. primus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1039. v. 21. τρία τάλαντα — τὴν μερίδα] Mutilus videtur hic locus. Nam et qua ratione reliqua duo talenta deberet exponendum fuit: nisi placeat τὸ κατὰ distributive positum esse, *singula talenta pro singulis portionibus.* WOLF. Verum hoc. Actor habuit τρεῖς μερίδας τοῦ δημευθέντος μετάλλου. SCHAEFER.

P. 1039. v. 25. ἐμοῦ νῦν] F. νῦν ἐμοῦ. SCHAEFER.

P. 1039. v. 26. οὐδὲ πώποτε] οὐδεπώποτ' Bekker. οὐδὲ πώποτ' Dindorf. SCHAEFER.

P. 1040. v. 1. ἐμοῦ] ἐμαυτοῦ August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1040. v. 3. οἱ νόμοι — ποιοῦσι τὰς ἀντιδόσεις] veniam dant τοῦ ἀντιδιδόναι. Mox v. 8. ἐποίουν οἱ στρατηγοὶ — τὰς ἀντιδόσεις. SCHAEFER.

P. 1040. v. 5. διευτυχεῖν] Sic correxit Weimaranus pro διευτυχεῖ Aldinae. REISK.

P. 1040. v. 6. διαμένειν] Malim παραμένειν, quia vulgatum cum διευτυχεῖν non satis bene convenire videtur. REISK. Crisis fastidiosior. SCHAEFER.

P. 1040. v. 8. μηνὸς] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Non inclusit: aut operae non paruerunt. SCHAEFER.

P. 1040. v. 12. φίλων] φίλους August. primus. REISK.

P. 1040. v. 12. Κυθήραδε] Κυθηράδε August. primus. REISK. Κυθηράδε Bekkeri Oxoniensis: Κύθηράδε Berolinensis, quam sequitur Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1040. v. 12. τὴν ἐσχατιὰν] Citat hunc locum Harpocration v. Ἐσχατιά. REISK. *ein Grenzstück* Boeckhio de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 88. SCHAEFER.

P. 1040. v. 13. περιαγαγὼν τὴν ἐσχατιὰν] ἀντὶ τοῦ περιιών. ἐσχατιὰ δὲ ἄκρα τελευταία, τὸ ἔσχατον μέρος χωρίον τὸ συνάπτον τοῖς ὄρεσιν, ἐρημία. Hesychius. Varinus vero: παρὰ τῷ ποιητῇ ἔσχατον τόπον μέρος, χωρίον ἔσχατα, ᾧ γειτνιᾷ ἔρημος τόπος. Nobis licet vertere *agrum* seu *praedium*, generali verbo pro speciali usurpato ob Latini sermonis penuriam: quod saepissime usu venit, ut καιρὸς, εὐκαιρία, ἀκαιρία, *tempus*, βουλὴ, εὐβουλία, ἀβουλία, δυσβουλία, *consilium*, et alia sexcenta. WOLF. Idem in Farragine: „F. περιϊών." REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1040. v. 13. [αὐτοὺς]] Vulg. αὐτοῦ. Abest ab August. primo. Quapropter uncis inclusi. Correxi tamen αὐτοὺς meo periculo. Quomodo si legatur, servari poterit. *cum circumduxissem illos*, necessarios puta meos amicosque. REISK. Vocem bene delevit Bekker. Subaudi αὐτούς. SCHAEFER.

P. 1040. v. 15. κύκλῳ] Refer ad περιαγαγὼν ac dele subdistinctiones ante πλέον et post τετταράκοντα. SCHAEFER.

P. 1040. v. 17. ἐπὶ] ἐν August. primus. REISK.

P. 1040. v. 18. χρέος] χρέως Bekker. SCHAEFER.

P. 1040. v. 18. ἀναφανήσοιτο] ἀναφανήσεται August. primus. REISK. Bekkerus: „ἀναφανήσοιτο ἐπὶ τῷ χωρίῳ] ἐπὶ τῷ χωρίῳ ἀναφανήσεται S. r." Sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 1040. v. 20. παρεσημηνάμην] παρέσημηνάμην Bekker. SCHAEFER.

P. 1040. v. 21. εἰς τἀμὰ βαδίζειν] V. not. ad p. 997, 13. SCHAEFER.

P. 1040. v. 22. ὁ ἀπηλοημένος] [ὁ ἀπηλωημένος.] Suidas: ὁ ἀπὸ τῆς ἅλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλωηθῆναι, τουτέστι τὸ πατηθῆναι. Thema est ἀλωάω, ἀπαλωάω, διὰ τοῦ ω μεγάλου, quia fit παρὰ τὴν ἅλων ἀττικῶς. ἀπαλοιάω autem per οι, τὸ ἀποκόπτω, unde πατραλοίας, ὁ φονεὺς τοῦ πατρός. WOLF. ὁ ἀπηλομένος P. Manutius. Citat hunc locum Harpocration v. Ἀπηλοημένος. REISK. Bekkerus: „ἀπηλοημένος] ἀπηλωημένος F." SCHAEFER.

P. 1040. v. 22. νὴ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεάς] Formula iurandi non magis, opinor, Demosthenica, quam quae legitur p. 1044, 2. πρὸς τῶν θεῶν καὶ δαιμόνων. SCHAEFER.

P. 1040. v. 23. ἅλῳ] Vulg. ἅλως. ἅλοι margo Lutetianae, forsitan e Lambini coniectura. Videtur legendum esse ἅλῳ in nominativo plurali. Quo etiam lectio marginis Lutetianae ἅλοι ducit, qui est nominativus pluralis secundae declinationis vulgaris: ἅλῳ autem idem est, sed formationis atticae. Et ἅλῳ dedi de meo. REISK. ἅλως Bekker. SCHAEFER.

P. 1040. v. 23. μικροῦ] *paene.* Subauditur δεῖ vel δέον. REISK.

P. 1040. v. 25. ὁ μὲν — τοῦ σίτου, ὁ δὲ —] Non ignotum syntaxis Graecae idioma. Plutarchus T. I. p. 723. R. ἡ μὲν — τῆς δυνάμεως —, ἡ δ' —. εἰς ἐσχάτην ὠμότητος miror displicuisse Sylburgio ad Zosim. p. 952. b. 38. V. L. Bosii Ellips. p. 274. SCHAEFER.

P. 1040. v. 26. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1040. v. 27. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας] Vulg. ἀπειπὼν κωλῦσαι. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας August. primus. Et sic correxi. *cum non verbis solùmmodo vetuissem, sed etiam rebus ipsis impedivissem, ne quid lignorum ab agasonibus asinorum exportaretur.* Illa enim verba, μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην, communiter ad ἀπειπὼν et ad κωλύσας pertinent. Antequam de lectione Augustani mihi constaret, suspicabar legendum esse ἐπειπὼν κωλῦσαι. *quum illi custodi, quem constituissem, insuper etiam verbis iniunxissem, ut impediret, ne quid lignorum* —. Et nescio, an sic in libris quibusdam fuerit. Suspicabar item duas diversas lectiones in unam conflatas esse, alteram ἀπειπὼν τοῖς ὀνηλάταις, alteram κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας. REISK. Vanae suspiciones: vulgata enim est verissima. Agasones, cum actor supervenisset, iam in eo erant ut ligna aveherent. Id ne fieret tunc impeditum est. Conf. p. 1041, 18. SCHAEFER.

P. 1041. v. 1. αὕτη πρόσοδος] αὕτη ἡ πρόσοδος August. primus. REISK. Male additur articulus. *ist auch diess eine starke Einnahme.* SCHAEFER.

P. 1041. v. 3. πλέον ἢ δώδεκα δραχμάς] [πλέον δραχμάς.] Numerus deest. Nam si legas πλέον δραχμῆς, sex asini cum agasonibus plus consument. WOLF. Vulg. πλέον δραχμάς. πλέον ἢ δέκα δύο δραχμὰς August. primus. πλέον ἢ δώδεκα δραχμὰς Bavaricus. Et sic correxi. Merebant ergo asini singuli drachmas binas diarias. REISK.

P. 1041. v. 6. ἐπὶ τὰ ἱερὰ — ἀπαντᾶν] Hinc apparet in permutationibus eos rem divinam facere solitos. WOLF. Iurisiurandi ergo, quo tradens alteri sua bona affirmaret, a se bona ei omnia fideliter tradi. V. p. 1042. in. REISK.

P. 1041. v. 8. πάσας τὰς ἀληθείας] πάσης τῆς ἀληθείας index Lambini ex eius coniectura. Sed bene habet vulgata. Etiam alibi Demosthenes pluralem huius vocabuli usurpat. REISK.

P. 1041. v. 12. παρεσημηνάμην] παρεσημηνάμην Bekker. SCHAEFER.

P. 1041. v. 13. δεδωκότος] Scilicet ἐξουσίαν τοῦ ποιεῖν τοῦτο. REISK.

P. 1041. v. 13. οὗτος ἀνέῳξε] οὗτος δ' ἀνέῳξε August. primus. REISK. Male additur particula. V. v. 17. 20. SCHAEFER.

P. 1041. v. 13. ἀνέῳξε] ἀνέῳξεν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1041. v. 13. ὁμολογεῖ — ὁμολογεῖ] Vulg. ὡμολόγει — ὡμολόγει. Bis ὁμολογεῖ in praesenti dat August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1041. v. 15. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1041. v. 15. ὥσπερ ἂν] Vulg. ὥσπερ. Particulam ἂν de meo addidi. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1041. v. 16. ἀφαιροῦντας] Vulg. ἀφαιροῦντος. Subauditur τινός. *quasi quis alia quapiam de causa signa ostiis detraheret, quam aperiendi.* Possit quoque legi ἀφαιρούντων, scilicet τῶν ἀνθρώπων. Sed dedi de meo in accusativo pluralis ἀφαιροῦντας. Subaudi ἀνθρώπους. Est accusativus absolutus. *quasi homines solerent signa detrahere.* REISK. Recte ἀφαιροῦντος Bekker. Ubi non est subaudiendum τινός, sed αὐτοῦ. Si quis autem arbitretur scribi oportuisse ἀφαιρῶν, parum norit syntaxis graecae catachresin genitivorum absolutorum. SCHAEFER.

P. 1041. v. 17. τὴν ὕλην] ὕλη *sylva* est et in genere *materia:* quae cuiusmodi hic fuerit, lignane, an argilla, an stramen, an foenum aut aliquid aliud, quaerant curiosi. WOLF. Ligna intelligi quis ambigat? V. p. 1048, 16. s. SCHAEFER.

P. 1041. v. 17. μὴ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1041. v. 17. ἐξῆγεν] ἐξήγαγεν August. primus. REISK.

P. 1041. v. 18. χρέος] χρέως Bekker. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 391. SCHAEFER.

P. 1041. v. 20. ὠφείλετο ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ] Ob sequens νῦν malim τότε addi sic: ὠφείλετο τότε [vel τότ'] ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ. REISK. Non magis hic opus addi quam tot aliis locis, ubi Reiskius eadem de causa infercit intempestive liberalis. SCHAEFER.

P. 1041. v. 21. βούλοιτο] βούληται August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1041. v. 21. κελεύωσι] κελεύουσι August. primus. REISK. κελεύωσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1041. v. 22. ὑπὲρ] Sic etiam in texto Bavarici, sed in margine γρ. περὶ. REISK. περὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 1041. v. 22. ἔπειτα] Post h. v. addit August. primus δὲ. REISK.

P. 1041. v. 27. οὐκ ἔτ'] οὐκέτ'. Bekker. SCHAEFER.

P. 1042. v. 1. ὑμῖν] ἡμῖν August. primus. REISK.

P. 1042. v. 2. ἀποφαίνειν] Malim in futuro ἀποφανεῖν. Citat hunc locum Harpocration v. Ἀπόφασις. REISK. Non hunc locum, sed eos ubi substantivum ἀπόφασις legitur. Cave autem cum Reiskio mutes praesens ἀποφαίνειν. V. not. ad Theocrit. XXVII. 60. SCHAEFER.

P. 1042. v. 3. ἅπασαν τὴν οὐσίαν] Vulg. τὴν οὐσίαν. ἅπασαν τὴν οὐσίαν August. primus. Adiectivum addidi. REISK. Delevit Bekker. Videturque esse interpretantis, qui explicare vellet ὀρθῶς καὶ δικαίως. SCHAEFER.

P. 1042. v. 3. τοῦ νόμον] καὶ τοῦ νόμου August. primus. REISK.

P. 1042. v. 4. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν August. primus, qui fere sic constanter exhibet, item Bavaricus et margo Lutetianae ex Aldina. REISK. ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad p. 1039, 2. SCHAEFER.

P. 1042. v. 5. πρὸ τοῦ δικαστηρίου] ἐν τῷ δικαστηρίῳ August. primus. REISK. ἐπὶ τῷ δικαστηρίῳ Bekker. SCHAEFER.

P. 1042. v. 5. τοῦ Κριωέως] Citat hunc locum Harpocration v. Κριωεύς. REISK. V. Photius c. 132. SCHAEFER.

P. 1042. v. 5. Κριωέως καὶ ἑτέρων τινῶν] Vulg. κριωέως καὶ τερεντίου. κριωσέως καὶ ἑτέρων τινῶν August. primus, κριωσέως καὶ τερεντίνου textum Bavarici, sed in marg. κρισέως καὶ ἑτέρων τινῶν. Τερέντιος Romanum nomen est, non Atticum. Quare correxi καὶ ἑτέρων τινῶν. REISK.

P. 1042. v. 7. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad v. 4. SCHAEFER.

P. 1042. v. 8. οὐ γὰρ — τὰ πράγματα] *haud enim sibi latere meas res eo esse in loco, ut longam moram non ferant.* REISK.

P. 1042. v. 11. μὴ εὐθὺς — βαδίζειν] ἀντὶ τοῦ αὐθαδῶς καὶ ὁρμητικῶς. Cap. 6. Estheris λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς poni videtur ἀντὶ τοῦ σφόδρα καὶ ὑπερφυῶς. WOLF. V. H. Stephani Thes. c. 4904. A. Rariorem reconditumque hunc usum locutionis ἐπὶ κεφαλὴν dicit Hemsterhusius ad Lucian. T. II. p. 260. Bip. vertens *gradu praecipiti*, *subito impetu nullaque mora interposita.* SCHAEFER.

P. 1042. v. 12. ἐπείσθην] Cohaeret cum ὁμολογῆσαι v. 15. *patiebar mihi persuaderi*, *ut profiterer me illi* (Phaenippo) *roganti hoc dare atque indulgere*, *ut congressus hic super decisione constitueretur in diem Boëdromionis exeuntis octavum.* REISK.

Vulg. ὡμολόγει τότε. ὡμολογεῖτό τε August. primus. ὡμολογεῖτό τε τότε coniecit Wolfius. Correxi ὡμολογεῖτό τε τότε. Ut in Augustano est, dudum ante correxeram, quam illum codicem viderem. Sed et τότε servandum duxi ob insequens νῦν. REISK. Bekkerus: „ὡμολογεῖτο τότε S." Adscivit Dindorf. Recte. Oratoris enim si esset enclitica, hoc ordine scriptum legeremus: τότε τε ὡμολογεῖτο. SCHAEFER.

P. 1035. v. 21. σαφῶς οὕτως] οὕτω σαφῶς Bekker. SCHAEFER.

P. 1035. v. 22. παρασχέσθαι] παρέχεσθαι Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1035. v. 23. μάρτυρας] μαρτυρίας August. primus. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 1036. v. 1. εἰ] ἢ Bavaricus. REISK.

P. 1036. v. 1. πάντα ταῦθ'] quae Spudias ait, dum ait se decem minis minus in dote accepisse, quam me. Et sic correxit Wolfius quoque dudum ante. REISK. Verba „Et sic — dudum ante" referenda puto ad v. 17. SCHAEFER.

P. 1036. v. 4. ἐβούλετο] ἠβούλετο Dindorf. SCHAEFER.

P. 1036. v. 4. τῇ — τῇ] Loco utriusque τῇ est in Bavarico τί. REISK.

P. 1036. v. 5. νυνί] νῦν Bavaricus. REISK. Recte νῦν Bekker. SCHAEFER.

P. 1036. v. 6. μὴ προστιθεμένων — τῶν χιλίων] εἰ μὴ προσετίθεντο αἱ χίλιαι. SCHAEFER.

P. 1036. v. 8. ἐξέδοτο, τούτων] Annotatum est ἐξέδοτο τούτῳ, quod fere malim. WOLF. τούτῳ August. primus, indices Aldinae et Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae, probante Wolfio. ἐξέδοτο, Spudias puta. *quibus sub pactis Spudias passus sit filiam Polyeucti a patre sibi in matrimonium elocari.* τούτῳ si probatur, necesse est ἐξεδίδοτο legi in imperf. passivi. *quibus sub conditionibus Spudiae fuerit uxor eius elocata.* REISK. Mihi etiam τούτῳ placet. Nec tamen ideo ἐξέδοτο mutandum. Est i. q. ἐξέδωκε, *locarit* (Polyeuctus filiam natu minorem). V. Elmsleius ad Euripid. Med. 303. Demosthenis locum minus recte de ambabus filiis Polyeucti interpretans. Quod si verum esset, sequeretur: — τὰς μαρτυρίας. *ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.* SCHAEFER.

P. 1036. v. 8. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1036. v. 8. λάβε μοι] Vulg. λάβε. Addit Bavaricus μοι. REISK.

P. 1036. v. 11. Πῶς οὖν οὐδὲν ἔλαττον —] [Πῶς οὖν οὐδὲν ἔλαττον ἔχειν φήσει τις.] F. Πῶς οὖν τόνδε ἔλαττον ἔχειν, aut Πῶς οὖν οὐδὲν ἔλαττον ἔχει (s. ὁ Σπουδίας σου), φήσειέ τις. hoc est, πάντως ἔλαττον ἔχει. Est ὑποφορά, qua quis obiicit, Spudiam cum ornamentis habere tantum 40 minas, accusatorem vero et

40 minas dotis et praeterea 10 minas postulare: quod ipse negat, cum uxorem inornatam acceperit. WOLF. Vulg. Πῶς οὖν οὐδὲν ἔλαττον ἔχειν φήσει τις. οὖν abest a Bavarico. Deinde idem ἔχει φήσει. ἔχει Σπουδίας φήσει margo Lutetianae, forsitan e coniectura Lambini, nisi is e Wolfio transtulit, qui sic coniecit aut Πῶς οὖν τόνδ' ἔλαττον ἔχειν φήσει τις. Correxi ἔχει, scilicet Spudias. *Qui ergo, dicet aliquis, Spudias non minus tulit, quam tu?* REISK.

P. 1036. v. 12. ἐνετιμᾶτο] Vulg. ἐπετιμᾶτο. ἐτιμᾶτο simplex dat August. primus. Correxi ἐνετιμᾶτο. Sic enim exhibet Harpocration h. v., sic legi iubet Valesius ad Harpocrat. et sic est in Augustano v. 22., item in margine Lutetianae. *si Spudias siverit sibi in acceptis imputari vasa aurea pro valore decem minarum ut dotis partem.* REISK.

P. 1036. v. 15. [δὴ]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Particulam delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1036. v. 17. προσαπέτισε] Si dependit Polyeuctus 10 minas, sensus erit, ornamenta illa mulieri non a patre, sed a Leocrate marito data fuisse: sin ἀπετίμησε, Polyeuctum ornamenta filiae ab se data 1000 drachmis aestimasse, ut dos 40 minarum compleretur. M. προσαπετίμησε. WOLF. προσαπετίμησε mavult Wolfius. προαπέτισε margo Lutetianae. προσεπετίμησε τῷ Φιλοκράτει (pro τῷ Λεωκράτει) margo Lutetianae ex indice Aldinae. Vulgata est in texto Bavarici, sed in margine γρ. προσαπετίμησε. In indice Paulinae haec habetur lectio: προσεπέτισε τῷ Φιλοκράτει. Ego vulgatam servo, cuius haec est sententia: pro quibus vasis aureis et mundo reliquo muliebri Polyeuctus Leocrati persolvit decem minas praeter alia, quae tum ei solvebat, damni luendi nomine, cum filiam suam a Leocrate auferret, quo Spudiae eandem daret. REISK. προσαπετίμησε Bekker. Recte, ut videtur. Conf. not. ad v. 23. SCHAEFER.

P. 1036. v. 18. ἐγὼ δ', ἅπερ — ἔχω μόνον] Videtur mendosus hic locus: et emendationis coniectura me destituit. Sed fortassis in hac obscuritate πανούργημά τι ῥητορικὸν ἐμφωλεύει. WOLF. Verba paulo insolentius traiecta ad hunc modum in constructione ordinentur: ἐὰν δέ τις τιθῇ, ὅσα ἐγὼ ἔχω, πέμψαντος Πολυεύκτου, χωρὶς τῆς προικὸς, πρὸς τὰ τούτῳ δοθέντα χωρὶς τῆς προικὸς, εὑρήσει ἐκεῖνα μόνον παραπλήσια τούτοις. ubi μόνον illud subiicit hanc sententiam: 'μόνον παραπλήσια, ἀλλ' οὐ πολὺ πλείω, ὥσπερ φησὶ Σπουδίας. *eorum, quae habeo a Polyeucto mihi praeter dotem missa, quicquid est, si quis id cum rebus Spudiae praeter dotem a socero donatis comparet, inveniet illis haec solummodo similia, non autem ampliora, quamquam Spudias contra esse contendit.* REISK.

P. 1036. v. 20. τιθῇ] ἀντιθῇ August. primus. REISK.

P. 1036. v. 21. χωρὶς τῶν — ἀποτιμηθέντων] exclusis ab

utraque illis, quae denis minis aestimata et utrique in expensis imputata fuerant, actori puta domus decem minas valens et Spudiae mundus muliebris tantidem. REISK. Intelligo de solo mundo muliebri, quem uxor Spudiae accepit. SCHAEFER.

P. 1036. v. 22. ἐνετιμᾶτο] [ἐπετιμᾶτο.] ἀπετιμᾶτο. WOLF. Vulg. ἀπετιμᾶτο. ἐνετιμᾶτο August. primus, margo Lutetianae. ex indicibus Aldinae et Paulinae. ἐναπετιμᾶτο Farrago Wolfiana. Correxi ἐνετιμᾶτο. REISK.

P. 1036. v. 23. ἀπετετίκει] Ergo ornamenta maritus dedit, pater persolvit. WOLF. ἀποτετίκει Bekker. F. ἀποτετιμήκει. Conf. not. ad v. 17. SCHAEFER.

P. 1036. v. 25. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1036. v. 26. νῦν] Abest a Bavarico. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1036. v. 26. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν Bavaricus. REISK.

P. 1036. v. 26. δὲ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1036. v. 27. εἰδῶσιν] iudices puta. REISK. Bekkerus: „ἴδωσιν S.“ Recepit Dindorf. Non imiter. SCHAEFER.

P. 1036. v. 27. ἔχει] Spudias. REISK.

P. 1036. v. 28. κατὰ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1037. v. 3. τὴν προῖκα πάλαι] πάλαι τὴν προῖκα Bekker. SCHAEFER.

P. 1037. v. 3. μνᾶς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1037. v. 7. ἐβούλετο] ἠβούλετο Dindorf. SCHAEFER.

P. 1037. v. 10. ταῦτα πάντ'] πάντα ταῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1037. v. 10. ἐξελέγχεσθαι] ἐλέγχεσθαι simplex dat August. primus. REISK.

P. 1037. v. 20. παρέλιπον] κατέλιπον Bavaricus. REISK.

P. 1040. v. 22. νὴ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεάς] Formula iurandi non magis, opinor, Demosthenica, quam quae legitur p. 1044, 2. πρὸς τῶν θεῶν καὶ δαιμόνων. SCHAEFER.

P. 1040. v. 23. ἄλῳ] Vulg. ἄλως. ἄλοι margo Lutetianae, forsitan e Lambini coniectura. Videtur legendum esse ἄλῳ in nominativo plurali. Quo etiam lectio marginis Lutetianae ἄλοι ducit, qui est nominativus pluralis secundae declinationis vulgaris: ἄλῳ autem idem est, sed formationis atticae. Et ἄλῳ dedi de meo. REISK. ἄλως Bekker. SCHAEFER.

P. 1040. v. 23. μικροῦ] *paene*. Subauditur δεῖ vel δέον. REISK.

P. 1040. v. 25. ὁ μὲν — τοῦ σίτου, ὁ δὲ —] Non ignotum syntaxis Graecae idioma. Plutarchus T. I. p. 723. B. ἡ μὲν — τῆς δυνάμεως —, ἡ δ' —. εἰς ἐσχάτην ὠμότητος miror displicuisse Sylburgio ad Zosim. p. 952. b. 38. V. L. Bosii Ellips. p. 274. SCHAEFER.

P. 1040. v. 26. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1040. v. 27. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας] Vulg. ἀπειπὼν κωλῦσαι. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας August. primus. Et sic correxi. *cum non verbis solummodo vetuissem, sed etiam rebus ipsis impedivissem, ne quid lignorum ab agasonibus asinorum exportaretur.* Illa enim verba, μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην, communiter ad ἀπειπὼν et ad κωλύσας pertinent. Antequam de lectione Augustani mihi constaret, suspicabar legendum esse ἐπειπὼν κωλῦσαι. *quum illi custodi, quem constituissem, insuper etiam verbis iniunxissem, ut impediret, ne quid lignorum* —. Et nescio, an sic in libris quibusdam fuerit. Suspicabar item duas diversas lectiones in unam conflatas esse, alteram ἀπειπὼν τοῖς ὀνηλάταις, alteram κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας. REISK. Vanae suspiciones: vulgata enim est verissima. Agasones, cum actor supervenisset, iam in eo erant ut ligna aveherent. Id ne fieret tunc impeditum est. Conf. p. 1041, 18. SCHAEFER.

P. 1041. v. 1. αὕτη πρόσοδος] αὕτη ἡ πρόσοδος August. primus. REISK. Male additur articulus. *ist auch diess eine starke Einnahme.* SCHAEFER.

P. 1041. v. 3. πλέον ἢ δώδεκα δραχμάς] [πλέον δραχμάς.] Numerus deest. Nam si legas πλέον δραχμῆς, sex asini cum agasonibus plus consument. WOLF. Vulg. πλέον δραχμάς. πλέον ἢ δέκα δύο δραχμὰς August. primus. πλέον ἢ δώδεκα δραχμὰς Bavaricus. Et sic correxi. Merebant ergo asini singuli drachmas binas diarias. REISK.

P. 1041. v. 6. ἐπὶ τὰ ἱερὰ — ἀπαντᾶν] Hinc apparet in permutationibus eos rem divinam facere solitos. WOLF. Iurisiurandi ergo, quo tradens alteri sua bona affirmaret, a se bona ei omnia fideliter tradi. V. p. 1042. in. REISK.

P. 1038. v. 7. τόλμα] τόλμη Bavaricus, sed cum α super extrema litera. REISK.

P. 1038. v. 7. ὅπου καὶ] Vulg. ὅπου γὰρ καὶ. Delevi γὰρ meo periculo: nam alias labat constructio et periodus altero membro carebit. REISK. Recte ὅπου γε καὶ Dindorf., cuius vide praefat. p. XII. s. Add. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 68. SCHAEFER.

P. 1038. v. 7. ἡμῖν] Vulg. ὑμῖν. ἡμῖν August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1039. v. 2. δικαίων] δικαίῳ Weimarani secundus. REISK.

P. 1039. v. 2. ἀπόφανσιν] Vulg. ἀπόφασιν. ἀπόφανσιν margo Lutetianae ex editione Paulina, Weimarani secundus. Dedi ἀπόφανσιν, tametsi non ignoro, haec duo vocabula saepissime inter se permutari, ut dubium sit, utrum praeferri debeat. Illud est a verbo φημὶ, hoc a verbo φαίνω. Verumtamen a verbo φαίνω etiam v. φάσις derivatum est: et utrumque, tam φαίνω quam φημὶ, venit a communi fonte φάω. REISK. ἀπόφασιν Bekker. V. Anecd. Bekk. p. 438, 27. et not. ad p. 899, 14. SCHAEFER.

P. 1039. v. 5. τότε] τότ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1039. v. 5. γε] Abest ab August. primo. REISK. γ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1039. v. 5. μηνὸς] Post μηνὸς videtur φθίνοντος deesse. V. p. 1042, 16. Nemo enim sic nude dicit ἕκτη μηνὸς, sed aut ἱσταμένου addit, aut φθίνοντος, quod hic fieri oportet. Nam sextus dies mensis ineuntis multum distat a sexto die mensis exspirantis. REISK. Cum φθίνοντος nullo in libro repertum sit, suspicor Athenienses, quoties solum diei numerum indicarent, non simul indicatâ decade, ultimam decada intellexisse: quae ratio, opinor, obtinet etiam p. 1042, 1. s., coll. v. 16. 8. Conf. Aristophanes Nub. 1131. Dind., ubi Scholiastes: οὐ προσέθηκε τὸ φθίνοντος. SCHAEFER.

P. 1039. v. 6. ὡμολόγησε δώσειν] Poterat, si vellet: ὡμολόγησε δοῦναι. ὁμολογῆσαι ποιήσασθαι p. 1042, 15., quod cave mutes. Supra v. 2. s. ὤμοσε — δοῦναί μοι. V. not. ad Theocrit. XXVII. 60. SCHAEFER.

P. 1039. v. 7. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν August. primus, Aldina, unde repetiit margo Lutetianae. REISK. ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad v. 2. SCHAEFER.

P. 1039. v. 10. τὰ σημεῖα] Infra p. 1041, 13. τὸ σημεῖον, iterumque v. 16. τὰ σημεῖα. Add. p. 1044, 27. 1048, 15. V. Photius c. 377. SCHAEFER.

P. 1039. v. 11. ἃ παρεσημηνάμην] ἅπερ ἐσημηνάμην Bavaricus. REISK.

P. 1039. v. 11. παρεσημηνάμην] παρεσημηνάμην Bekker. SCHAEFER.

P. 1039. v. 11. ἀγρὸν] ἀγορὰν August. primus. REISK.

P. 1039. v. 12. καὶ τἄλλα] Subaudi ἐποίησεν. REISK. Immo τἄλλα perinde ut τὰς κριθὰς referendum ad ἐξεφόρησε. SCHAEFER.

P. 1039. v. 15. ἥδιστ' ἂν μὲν] Vulg. ἥδιστα μέν. ἥδιστ' ἂν August. primus. Correxi de meo ἥδιστ' ἂν μέν. REISK. Recte ἥδιστα μὲν ἂν Bekker. SCHAEFER.

P. 1039. v. 17. τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐργαζομένοις] Verba τοῖς ἐργαζομένοις sunt expositio praemissi τοῖς ἄλλοις. Alias potuerat quoque dicere τῶν ἐργαζομένων. REISK. Resolve: τοῖς ἄλλοις, οἳ ἐργάζονται. τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γιγνομένων p. 1046, 16., i. e. τῶν ἄλλων, ἃ ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γίγνεται. τῆς ἄλλης τῆς τοιαύτης p. 1414, 16., ut scribendum. SCHAEFER.

P. 1039. v. 18. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις] τοῖς μεταλλικοῖς. *iis, qui fodinas habent:* qui et germanice alicubi appellantur *die Gewerken* ab operando. WOLF. Ad τοῖς ἔργοις subaudi τοῖς μεταλλικοῖς. REISK.

P. 1039. v. 18. τὰ δ' ἰδίᾳ] [τὰ δίκαια.] Absurda est haec lectio. Itaque repono τὰ δὲ καὶ μεγάλαις —, quia antecedit v. 17. τὰ μὲν τῆς —. ζημίαι autem hic ad detrimenta rei familiaris potius quam ad mulctas a iudicibus irrogatas pertinere videntur: nam eae mox seorsim exponuntur. WOLF. Vulg. τὰ δίκαια. τὰ δ' ἰδίᾳ August. primus. REISK. Haec Reiskius in Variet. lection. Sed in Annotatt. haec: „Correxi τὰ δ' ἰδίᾳ —. Poterat quoque τὰ δ' ἴδια — corrigi. Nam τὰ μὲν praemissum flagitare videbatur, ut non τά τε, quod est in Augustano, sed τὰ δὲ sequatur, ut meo periculo restitui. Fuit cum suspicarer in τὰ δίκαια latere τοῖς Δεκελεικοῖς. Notae sunt vel e bello Peloponnesiaco Decelicae officinae. Probabile quidem est nomen proprium hic desiderari." Vana suspicio. SCHAEFER.

P. 1039. v. 21. νῦν ἐμὲ δεῖ] νυνί με δεῖ August. primus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1039. v. 21. τρία τάλαντα — τὴν μερίδα] Mutilus videtur hic locus. Nam et qua ratione reliqua duo talenta deberet exponendum fuit: nisi placeat τὸ κατὰ distributive positum esse, *singula talenta pro singulis portionibus.* WOLF. Verum hoc. Actor habuit τρεῖς μερίδας τοῦ δημευθέντος μετάλλου. SCHAEFER.

P. 1039. v. 25. ἐμοῦ νῦν] F. νῦν ἐμοῦ. SCHAEFER.

P. 1039. v. 26. οὐδὲ πώποτε] οὐδεπώποτ' Bekker. οὐδὲ πώποτ' Dindorf. SCHAEFER.

P. 1040. v. 1. ἐμοῦ] ἐμαυτοῦ August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1040. v. 3. οἱ νόμοι — ποιοῦσι τὰς ἀντιδόσεις] veniam dant τοῦ ἀντιδιδόναι. Mox v. 8. ἐποίουν οἱ στρατηγοὶ — τὰς ἀντιδόσεις. SCHAEFER.

P. 1040. v. 5. διευτυχεῖν] Sic correxit Weimaranus pro διευτυχεῖ Aldinae. REISK.

P. 1040. v. 6. *διαμένειν*] Malim *παραμένειν*, quia vulgatum cum *διευτυχεῖν* non satis bene convenire videtur. REISK. Crisis fastidiosior. SCHAEFER.

P. 1040. v. 8. *μηνὸς*] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Non inclusit: aut operae non paruerunt. SCHAEFER.

P. 1040. v. 12. *φίλων*] *φίλους* August. primus. REISK.

P. 1040. v. 12. *Κυθήραδε*] *Κυθηράδε* August. primus. REISK. *Κυθηράδε* Bekkeri Oxoniensis: *Κύθηράδε* Berolinensis, quam sequitur Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1040. v. 12. *τὴν ἐσχατιὰν*] Citat hunc locum Harpocration v. *Ἐσχατιά*. REISK. *ein Grenzstück* Boeckhio de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 88. SCHAEFER.

P. 1040. v. 13. *περιαγαγὼν τὴν ἐσχατιὰν*] *ἀντὶ τοῦ περιιών. ἐσχατιὰ δὲ ἄκρα τελευταία, τὸ ἔσχατον μέρος χωρίου τὸ συνάπτον τοῖς ὄρεσιν, ἐρημία.* Hesychius. Varinus vero: *παρὰ τῷ ποιητῇ ἔσχατον τόπον μέρος, χωρίον ἔσχατα, ᾧ γειτνιᾷ ἔρημος τόπος.* Nobis licet vertere *agrum* seu *praedium*, generali verbo pro speciali usurpato ob Latini sermonis penuriam: quod saepissime usu venit, ut *καιρὸς, εὐκαιρία, ἀκαιρία*, *tempus*, *βουλὴ, εὐβουλία, ἀβουλία, δυσβουλία*, *consilium*, et alia sexcenta. WOLF. Idem in Farragine: „F. *περιϊών*." REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1040. v. 13. [*αὐτοὺς*]] Vulg. *αὐτοῦ*. Abest ab August. primo. Quapropter uncis inclusi. Correxi tamen *αὐτοὺς* meo periculo. Quomodo si legatur, servari poterit. *cum circumduxissem illos*, necessarios puta meos amicosque. REISK. Vocem bene delevit Bekker. Subaudi *αὐτούς*. SCHAEFER.

P. 1040. v. 15. *κύκλῳ*] Refer ad *περιαγαγὼν* ac dele subdistinctiones ante *πλέον* et post *τετταράκοντα*. SCHAEFER.

P. 1040. v. 17. *ἐπὶ*] *ἐν* August. primus. REISK.

P. 1040. v. 18. *χρέος*] *χρέως* Bekker. SCHAEFER.

P. 1040. v. 18. *ἀναφανήσοιτο*] *ἀναφανήσεται* August. primus. REISK. Bekkerus: „*ἀναφανήσοιτο ἐπὶ τῷ χωρίῳ*] *ἐπὶ τῷ χωρίῳ ἀναφανήσεται* S. r." Sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 1040. v. 20. *παρεσημηνάμην*] *παρὲσημηνάμην* Bekker. SCHAEFER.

P. 1040. v. 21. *εἰς τἀμὰ βαδίζειν*] V. not. ad p. 997, 13. SCHAEFER.

P. 1040. v. 22. *ὁ ἀπηλοημένος*] [*ὁ ἀπηλωημένος*.] Suidas: *ὁ ἀπὸ τῆς ἅλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλωηθῆναι, τουτέστι τὸ πατηθῆναι.* Thema est *ἀλωάω, ἀπαλωάω, διὰ τοῦ ω μεγάλου*, quia fit *παρὰ τὴν ἅλων ἀττικῶς. ἀπαλοιάω* autem per *οι*, *τὸ ἀποκόπτω*, unde *πατραλοίας, ὁ φονεὺς τοῦ πατρός.* WOLF. *ὁ ἀπηλομένος* P. Manutius. Citat hunc locum Harpocration v. *Ἀπηλοημένος*. REISK. Bekkerus: „*ἀπηλοημένος*] *ἀπηλωημένος* F." SCHAEFER.

P. 1040. v. 22. νὴ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεάς] Formula iurandi non magis, opinor, Demosthenica, quam quae legitur p. 1044, 2. πρὸς τῶν θεῶν καὶ δαιμόνων. SCHAEFER.

P. 1040. v. 23. ἅλῳ] Vulg. ἅλως. ἅλοι margo Lutetianae, forsitan e Lambini coniectura. Videtur legendum esse ἅλῳ in nominativo plurali. Quo etiam lectio marginis Lutetianae ἅλοι ducit, qui est nominativus pluralis secundae declinationis vulgaris: ἅλῳ autem idem est, sed formationis atticae. Et ἅλῳ dedi de meo. REISK. ἅλως Bekker. SCHAEFER.

P. 1040. v. 23. μικροῦ] *paene*. Subauditur δεῖ vel δέον. REISK.

P. 1040. v. 25. ὁ μὲν — τοῦ σίτου, ὁ δὲ —] Non ignotum syntaxis Graecae idioma. Plutarchus T. I. p. 723. R. ἡ μὲν — τῆς δυνάμεως —, ἡ δ' —. εἰς ἐσχάτην ὠμότητος miror displicuisse Sylburgio ad Zosim. p. 952. b. 38. V. L. Bosii Ellips. p. 274. SCHAEFER.

P. 1040. v. 26. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1040. v. 27. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας] Vulg. ἀπειπὼν κωλῦσαι. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας August. primus. Et sic correxi. *cum non verbis solummodo vetuissem, sed etiam rebus ipsis impedivissem, ne quid lignorum ab agasonibus asinorum exportaretur.* Illa enim verba, μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην, communiter ad ἀπειπὼν et ad κωλύσας pertinent. Antequam de lectione Augustani mihi constaret, suspicabar legendum esse ἐπειπὼν κωλῦσαι. *quum illi custodi, quem constituissem, insuper etiam verbis iniunxissem, ut impediret, ne quid lignorum —.* Et nescio, an sic in libris quibusdam fuerit. Suspicabar item duas diversas lectiones in unam conflatas esse, alteram ἀπειπὼν τοῖς ὀνηλάταις, alteram κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας. REISK. Vanae suspiciones: vulgata enim est verissima. Agasones, cum actor supervenisset, iam in eo erant ut ligna aveherent. Id ne fieret tunc impeditum est. Conf. p. 1041, 18. SCHAEFER.

P. 1041. v. 1. αὕτη πρόσοδος] αὕτη ἡ πρόσοδος August. primus. REISK. Male additur articulus. *ist auch dieses eine starke Einnahme.* SCHAEFER.

P. 1041. v. 3. πλέον ἢ δώδεκα δραχμάς] [πλέον δραχμάς.] Numerus deest. Nam si legas πλέον δραχμῆς, sex asini cum agasonibus plus consument. WOLF. Vulg. πλέον δραχμάς. πλέον ἢ δέκα δύο δραχμὰς August. primus. πλέον ἢ δώδεκα δραχμὰς Bavaricus. Et sic correxi. Merebant ergo asini singuli drachmas binas diarias. REISK.

P. 1041. v. 6. ἐπὶ τὰ ἱερὰ — ἀπαντᾶν] Hinc apparet in permutationibus eos rem divinam facere solitos. WOLF. Iurisiurandi ergo, quo tradens alteri sua bona affirmaret, a se bona ei omnia fideliter tradi. V. p. 1042. in. REISK.

P. 1041. v. 8. πάσας τὰς ἀληθείας] πάσης τῆς ἀληθείας index Lambini ex eius coniectura. Sed bene habet vulgata. Etiam alibi Demosthenes pluralem huius vocabuli usurpat. REISK.

P. 1041. v. 12. παρεσημηνάμην] παρεσημηνάμην Bekker. SCHAEFER.

P. 1041. v. 13. δεδωκότος] Scilicet ἐξουσίαν τοῦ ποιεῖν τοῦτο. REISK.

P. 1041. v. 13. οὗτος ἀνέῳξε] οὗτος δ' ἀνέῳξε August. primus. REISK. Male additur particula. V. v. 17. 20. SCHAEFER.

P. 1041. v. 13. ἀνέῳξε] ἀνέῳξεν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1041. v. 13. ὁμολογεῖ — ὁμολογεῖ] Vulg. ὡμολόγει — ὡμολόγει. Bis ὁμολογεῖ in praesenti dat August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1041. v. 15. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1041. v. 15. ὥσπερ ἂν] Vulg. ὥσπερ. Particulam ἂν de meo addidi. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1041. v. 16. ἀφαιροῦντας] Vulg. ἀφαιροῦντος. Subauditur τινός. *quasi quis alia quapiam de causa signa ostiis detraheret, quam aperiendi.* Possit quoque legi ἀφαιρούντων, scilicet τῶν ἀνθρώπων. Sed dedi de meo in accusativo pluralis ἀφαιροῦντας. Subaudi ἀνθρώπους. Est accusativus absolutus. *quasi homines solerent signa detrahere.* REISK. Recte ἀφαιροῦντος Bekker. Ubi non est subaudiendum τινός, sed αὐτοῦ. Si quis autem arbitretur scribi oportuisse ἀφαιρῶν, parum norit syntaxis graecae catachresin genitivorum absolutorum. SCHAEFER.

P. 1041. v. 17. τὴν ὕλην] ὕλη *sylva* est et in genere *materia:* quae cuiusmodi hic fuerit, lignane, an argilla, an stramen, an foenum aut aliquid aliud, quaerant curiosi. WOLF. Ligna intelligi quis ambigat? V. p. 1048, 16. s. SCHAEFER.

P. 1041. v. 17. μὴ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1041. v. 17. ἐξῆγεν] ἐξήγαγεν August. primus. REISK.

P. 1041. v. 18. χρέος] χρέως Bekker. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 391. SCHAEFER.

P. 1041. v. 20. ὠφείλετο ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ] Ob sequens νῦν malim τότε addi sic: ὠφείλετο τότε [vel τότ'] ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ. REISK. Non magis hic opus addi quam tot aliis locis, ubi Reiskius eadem de causa infercit intempestive liberalis. SCHAEFER.

P. 1041. v. 21. βούλοιτο] βούληται August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1041. v. 21. κελεύωσι] κελεύουσι August. primus. REISK. κελεύωσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1041. v. 22. ὑπὲρ] Sic etiam in texto Bavarici, sed in margine γρ. περὶ. REISK. περὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 1041. v. 22. ἔπειτα] Post h. v. addit August. primus δὲ. REISK.

P. 1041. v. 27. οὐκ ἔτ'] οὐκέτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1042. v. 1. ὑμῖν] ἡμῖν August. primus. REISK.

P. 1042. v. 2. ἀποφαίνειν] Malim in futuro ἀποφανεῖν. Citat hunc locum Harpocration v. Ἀπόφασις. REISK. Non hunc locum, sed eos ubi substantivum ἀπόφασις legitur. Cave autem cum Reiskio mutes praesens ἀποφαίνειν. V. not. ad Theocrit. XXVII. 60. SCHAEFER.

P. 1042. v. 3. ἅπασαν τὴν οὐσίαν] Vulg. τὴν οὐσίαν. ἅπασαν τὴν οὐσίαν August. primus. Adiectivum addidi. REISK. Delevit Bekker. Videturque esse interpretantis, qui explicare vellet ὀρθῶς καὶ δικαίως. SCHAEFER.

P. 1042. v. 3. τοῦ νόμόν] καὶ τοῦ νόμου August. primus. REISK.

P. 1042. v. 4. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν August. primus, qui fere sic constanter exhibet, item Bavaricus et margo Lutetianae ex Aldina. REISK. ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad p. 1039, 2. SCHAEFER.

P. 1042. v. 5. πρὸ τοῦ δικαστηρίου] ἐν τῷ δικαστηρίῳ August. primus. REISK. ἐπὶ τῷ δικαστηρίῳ Bekker. SCHAEFER.

P. 1042. v. 5. τοῦ Κριωέως] Citat hunc locum Harpocration v. Κριωεύς. REISK. V. Photius c. 132. SCHAEFER.

P. 1042. v. 5. Κριωέως καὶ ἑτέρων τινῶν] Vulg. κριωέως καὶ τερεντίου. κριωσέως καὶ ἑτέρων τινῶν August. primus, κριωσέως καὶ τερεντίνου textum Bavarici, sed in marg. κρισέως καὶ ἑτέρων τινῶν. Τερέντιος Romanum nomen est, non Atticum. Quare correxi καὶ ἑτέρων τινῶν. REISK.

P. 1042. v. 7. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad v. 4. SCHAEFER.

P. 1042. v. 8. οὐ γὰρ — τὰ πράγματα] *haud enim sibi latere meas res eo esse in loco, ut longam moram non ferant.* REISK.

P. 1042. v. 11. μὴ εὐθὺς — βαδίζειν] ἀντὶ τοῦ αὐθαδῶς καὶ ὁρμητικῶς. Cap. 6. Estheris λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς poni videtur ἀντὶ τοῦ σφόδρα καὶ ὑπερφυῶς. WOLF. V. H. Stephani Thes. c. 4904. A. Rariorem reconditumque hunc usum locutionis ἐπὶ κεφαλὴν dicit Hemsterhusius ad Lucian. T. II. p. 260. Bip. vertens *gradu praecipiti, subito impetu nullaque mora interposita.* SCHAEFER.

P. 1042. v. 12. ἐπείσθην] Cohaeret cum ὁμολογῆσαι v. 15. *patiebar mihi persuaderi, ut profiterer me illi* (Phaenippo) *roganti hoc dare atque indulgere, ut congressus hic super decisione constitueretur in diem Boëdromionis exeuntis octavum.* REISK.

P. 1042. v. 12. ταύτην] Abest ab August. primo et Bavarico. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1042. v. 13. τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος] τῇ τρίτῃ ἐπὶ εἰκάδι. 23. Augusti. WOLF.

P. 1042. v. 15. ὁμολογῆσαι] ὡμολόγησε Weimarani secundus. REISK.

P. 1042. v. 15. ποιήσασθαι] Melius ποιήσεσθαι. SEAGER, *Diar. Classic.* LIX. p. 111. Fallitur. V. not. ad p. 1039, 6. SCHAEFER.

P. 1042. v. 15. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad v. 4. SCHAEFER.

P. 1042. v. 16. τῇ ἕκτῃ φθίνοντος] τῇ πέμπτῃ ἐπὶ εἰκάδι. 25. Augusti. WOLF.

P. 1042. v. 16. τούτων ἀμφοτέρων] Vulg. τούτων. Addit August. primus ἀμφοτέρων. Addidi. REISK.

P. 1042. v. 17. οὐδ' εἰς ἑτέραν] εἰς οὐδετέραν, ἀττικιστί. WOLF. οὐδ' εἰς ἑτέραν plus significat. SCHAEFER.

P. 1042. v. 20. ὀμόσῃ] ὀμόσε Aldina. REISK.

P. 1042. v. 21. τὸν κελεύοντα] Vulg. κελεύοντα. τὸν κελεύοντα August. primus, Bavaricus. Articulum addidi. REISK.

P. 1042. v. 21. κυρίους] κυρίας August. primus, Bavaricus. REISK. κυρίας Bekker. SCHAEFER.

P. 1042. v. 22. ἃς ἂν] Vulg. ἅς. Addit August. primus ἄν. Addidi. REISK.

P. 1042. v. 22. ποιήσωνται] ποιήσονται Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1042. v. 25. ἡμέρα κυρία ἐστὶ] κυρία ἐστὶν ἡμέρα Bekker. SCHAEFER.

P. 1042. v. 26. παρά τε τοῖς νόμοις] [παρά γε τοῖς νόμοις.] Utrum παρά γε τοὺς νόμους, an ἐν τοῖς νόμοις? Videtur τὸ παρὰ ex inferiore versu παρὰ ταῖς ἀρχαῖς et huc perperam translatum. WOLF. Vulg. παρά γε τοῖς νόμοις. παρά τε τ. ν. August. primus. Et sic dedi. REISK. ἔν τε τοῖς νόμοις Bekker. Recte. ἐν τοῖς νόμοις s. ἔν γε τ. ν. placuit Schoemanno de Lite Att. p. 694. Sed γε hic locum non habet. SCHAEFER.

P. 1042. v. 27. ἡμῖν αὐτοῖς] ἀλλήλοις. V. not. ad Aesopum Heusingeri p. 96. SCHAEFER.

P. 1042. v. 28. συγχωρήσαντες — οἱ ἄρχοντες] [συγχωρήσαντες, ἐθέμεθα παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ἁπάσαις· καὶ δίκας καὶ κρίσεις ἀναβάλλονται τοῖς ἀντιδίκοις οἱ ἄρχοντες.] Sic distinguo et lego hunc locum. συγχωρήσαντες ἡμῖν αὐτοῖς, ἐθέμεθα ἑτέραν (ἡμέραν) παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ἁπάσαις· καὶ οἱ ἄρχοντες ἀναβάλλονται δίκας etc. WOLF. Vulg. — συγχωρήσαντες, ἐθέμεθα παρὰ ταῖς

ἀρχαῖς ἁπάσαις, καὶ δίκαις, καὶ κρίσει ἀναβάλλονται τοῖς ἀντιδίκοις οἱ ἄρχοντες. παρά τε ταῖς ἀρχαῖς August. primus. δίκας καὶ κρίσεις August. primus. Etiam index Lambini κρίσεις dat, sed δίκαις intactum praeteriit. Wolfius hic nescio quid comminiscitur *). Distinxi et correxi sic: συγχωρήσαντες ἐθέμεθα, παρά τε ταῖς ἀρχαῖς ἁπάσαις καὶ δίκας καὶ κρίσεις [utrumque in accusativo] ἀναβάλλονται τοῖς ἀντιδίκοις οἱ ἄρχοντες. REISK. Schoemannus l. c.: „Legendum cum Reiskio δίκας καὶ κρίσεις, quanquam non intelligo, quid intersit inter δίκας et κρίσεις. Num forte Orator dedit ἀνακρίσεις?“ Mihi videtur idem interesse quod inter δικάζεσθαι et κρίνειν (s. δικάζειν). SCHAEFER.

P. 1043. v. 3. μισήσαιτ'] μισήσετ' August. primus. REISK.

P. 1043. v. 7. ἀφ' ἧς ὡμολόγησεν] *a quo pactus est.* SCHAEFER.

P. 1043. v. 7. τε] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1043. v. 8. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad p. 1042, 4. SCHAEFER.

P. 1043. v. 10. οὐδὲ πώποτ'] οὐδεπώποτ' Bekker. οὐδὲ πώποτ' Dindorf. SCHAEFER.

P. 1043. v. 11. τὸ στρατήγιον] Nam ταῖς ἀντιδόσεσι praefecti erant οἱ στρατηγοί. V. p. 1040, 8. s. et infra v. 28. SCHAEFER.

P. 1043. v. 12. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad p. 1042, 4. SCHAEFER.

P. 1043. v. 12. ὅπερ — εἶπον] Ubi dixit? Videtur μνημονικὸν ἁμάρτημα. Conf. not. ad p. 1045, 28. SCHAEFER.

P. 1043. v. 13. πρώην] πρῴην Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1043. v. 13. βιβλίον] Post βιβλίον videtur κατασεσημασμένον deesse. REISK. Mihi non videtur. De scriptura huius vocis v. Moeris p. 95. SCHAEFER.

P. 1043. v. 13. ἀλλ' ἢ βουλόμενος] ἄλλο, ἢ βουλόμενος margo Lutetianae. ἄλλο βουλόμενος ἢ August. primus. Wolfius in Farragine: „F. οὐ δι' ἄλλο, ἢ βουλόμενος.“ οὐδὲν ἀλλ' **) ἢ βουλόμενος est δι' οὐδὲν ἄλλο, ἢ διὰ τὸ βούλεσθαι: vel. οὐδὲν ἀλλ' ἢ aequipollet vocabulo μόνον. *solummodo volens.* Lectio Augustani planior est illa quidem, verumtamen sapit grammaticum aut scholiastam. REISK. V. not. ad p. 181, 13. SCHAEFER.

P. 1043. v. 15. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad p. 1042, 4. SCHAEFER.

P. 1043. v. 15. μὴ ἔχειν — χρήσομαι] Videtur Phaenippus

---

*) Wolfii sententia satis manifesta est. Primum enim docet, quomodo hunc locum legendum et distinguendum censeat: deinde τὸ ἑξῆς ostendit. SCHAEFER.

**) Sed in textu Reiskius Lutetianam secutus dedit ἀλλ'. SCHAEFER.

dedisse libellum, sed ita negligenter et confuse scriptum, ut nihil inde certi colligere potuerit accusator: idque fieri potuit vel imperitia rustica vel calliditate adversarii deterrendi causa. WOLF.

P. 1043. v. 16. αὐτῷ] αὐτῇ August. primus. Potest utrumque verum esse, et αὐτῷ ad βιβλίον, αὐτῇ autem ad ἀπόφανσις referri. REISK.

P. 1043. v. 16. χρήσομαι] χρήσωμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1043. v. 18. πλέον — νέμειν] πλέον, ἢ δίκαιόν ἐστι. *non est plus aequo tribuendum:* vel *non committendum vobis est, ut meliore conditione sint, quam caeteri.* νέμειν πλέον τοῦ δικαίου ἀντὶ τοῦ πλεονεκτεῖν ἐᾶν. WOLF.

P. 1043. v. 19. γεγραμμένων δικαίων] δικαίων γεγραμμένων Bekker. SCHAEFER.

P. 1043. v. 21. νομίζωσι] νομίζουσι Bavaricus, sed cum ω super ου scripto. REISK. Bekkerus: „νομίζωσι] νομίζουσι F. νομίζουσι S. r." V. not. ad v. 22. SCHAEFER.

P. 1043. v. 21. ὑμετέραν] Vulg. ἡμετέραν. ὑμετέραν August. primus, index Lambini. Recte, ni fallor, et sic correxi. Sed tum deest σύνοδον. *et hunc vestrum ad tribunal congressum* vel *conventum.* REISK. Bekkerus: „ὑμετέραν] ἡμέραν S. Q." V. not. ad v. 22. SCHAEFER.

P. 1043. v. 22. εἰς τὸ δικαστήριον] κατ' ἀντίπτωσιν καὶ προθέσεων ἐναλλαγήν, ἐν τῷ δικαστηρίῳ, sicut εἰς οἶκον εἶναι ἀντὶ τοῦ ἐν οἴκῳ. WOLF. Utatur hac ratione qui velit: mihi nunquam puto probatum iri. Omninoque totus hic locus adeo displicet, ut oratorem etiam multo inferiorem Demosthene talia scribere potuisse vehementer dubitem. Expendenti diversitatem scripturae a Bekkero enotatam videtur sic corrigendus: οἵτινες ἂν τὴν τῶν νόμων φωνήν, ἣν ὑμετέραν εἶναι νομίζουσι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ὑπὲρ τῶν ἠδικημένων εἶναι νομίζωσι, μὴ τῶν ἠδικηκότων. Ut τὴν εἰς τὸ δικαστήριον adleverit Interpres sua, h. e. citerioris aetatis, utens graecitate. SCHAEFER.

P. 1043. v. 28. τὴν ἀπογραφήν] Citat hunc locum Harpocration v. Ἀπόφασις, ubi ait, ἀπογραφὴν idem esse atque ἀπόφασιν. REISK.

P. 1044. v. 3. ἐπιδεικνύειν ὑμῖν δεῖ] ἔχει τις ἐπιδεικνύειν August. primus. REISK.

P. 1044. v. 4. ὅνπερ τρόπον] ὅπερ πρότερον August. primus. REISK.

P. 1044. v. 5. ἐμὲ] ἐμοὶ August. primus. REISK.

P. 1044. v. 6. ἐστι] ἐστιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1044. v. 7. ὤμοσα] [ὤμοσε.] ὤμνυσα. WOLF. Vulg. ὤμοσε.

ὤμοσα *). Et sic coniecit Wolfius quoque. Correxi ὤμοσα. REISK.

P. 1044. v. 7. ἀποφάνσεως] ἀποφάσεως Aldina. REISK. ἀποφάσεως Bekker. V. not. ad p. 1042, 4. SCHAEFER.

P. 1044. v. 8. τῶν] [ὤν.] τῶν. WOLF. Vulg. ὤν. τῶν August. primus, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1044. v. 11. (ὑμεῖς γὰρ ἔθεσθε,)] Communicat cum iudicibus quod erat τῶν προγόνων, quibus Solon legem tulerat. SCHAEFER.

P. 1044. v. 12. ἀντιδιδόντας] Bekkerus: „δ' ἀντιδιδόντας S." Vere, opinor. Sunt ipsa legis Solonicae verba, cuius legis partem huc spectantem Orator recitat. SCHAEFER.

P. 1044. v. 15. καὶ] Abest ab August. primo. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1044. v. 16. ἀργυρείοις] [ἀργυρίοις.] ἀργυρείοις. WOLF. ἀργυρίοις August. primus. Et sic quoque p. 1045, 1. idem. Quod cum esset in Wolfiana, Wolfius corrigit ad vulgatae modum. REISK.

P. 1044. v. 17. πεποιήκασι] πεποιήκασιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1044. v. 17. αὐτόν.] Vulg. αὐτόν. Νόμος. Titulus abest ab August. primo, Bavarico, Aldina, et omnia continuo tenore decurrunt. Delevi Νόμος et insequentia cum praemissis copulavi. Nunc enim lex ipsa nondum recitatur, sed hoc fit demum p. 1046, 6. Interea praefatur vel interfatur actor quaedam dictu necessaria. REISK.

P. 1044. v. 20. ἐπίσχες] Scilicet σαυτὸν, te, vel τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου. *recitationem legis paulisper inhibe, suspende.* REISK.

P. 1044. v. 21. προεκαλεσάμην] Vulg. προσεκαλεσάμην. Correxi προεκαλεσάμην. *detuli ipsi sponsionem*, scilicet eam, quae statim declaratur et paulo post p. 1046, 3. quoque commemoratur. REISK.

P. 1044. v. 22. δωρεὰν] *ultro, sponte mea*, nulla lege cogente. REISK.

P. 1044. v. 23. ἐλευθέραν] immunem debiti. SCHAEFER.

P. 1044. v. 26. καὶ ἐὰν, ὃν ἐξῆχεν] Vulg. καὶ ὅσον ἐξῆγεν. καὶ ἐὰν ὃν ἐξήνεγκεν August. primus. ἐξῆχεν Bavaricus. Dedi καὶ ἐὰν, ὃν ἐξῆχεν, illud quidem, ἐὰν, ὃν, ex Augustano, hoc autem, ἐξῆχεν, e Bavarico. Amat enim Demosthenes perfectum verbi ἄγω. REISK.

P. 1044. v. 27. ἀπὸ] Vulg. ἐκ. ἀπὸ August. primus et margo Bavarici cum γρ. Et sic dedi. REISK.

---

*) Repertum, opinor, in Cod. August. SCHAEFER.

dot. VII. 224., ubi de hac significatione vocis οἶκος disputat. SCHAEFER.

P. 1046. v. 4. κεκληρονόμηκε] κεκληρονόμηκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1046. v. 11. καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων] Si ἱππέων legas, vertito: *deserta equitum classe vehiculum sibi comparavit.* Videtur alludere ad proverbium ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους μεταβῆναι. WOLF. ἱππέων August. primus, Paulina, unde margo Lutetianae repetiit. Alludit ad proverbium *Ex equo in asinum transiit.* Facete et salse ridet Phaenippum de mollitie et ignavia. REISK.

P. 1046. v. 12. τηλικοῦτος ὢν] Vel ad iuvenilem aetatem vel ad staturae proceritatem referri potest, quarum neutram deceat vehiculo potius quam equo vehi, cuius in re bellica nullus sit usus. In itinere quidem faciendo proceres nostri seculi curribus Hungaricis, quas *gutschas* vocant, malle uti quis miretur? quibus bina milliaria Germanica et amplius singulis horis in planitie confici possunt: id quod vix credidissem, nisi expertus ipse essem Augusta Landspergam duabus horis pervectus postridieque totidem revectus: quae oppida sex mediocribus milliaribus inter sese distant totidemque horas equitando absumunt. WOLF. De annis intelligo: ὀχήματι enim vehi decebat senem. De aetate et robore interpretatur Ind. Graecitat. p. 494., opinor, quod v. 10. νέος et ἰσχυρὸς iunguntur. SCHAEFER.

P. 1046. v. 13. τοσαύτης — ἐστι] τοσαύτης οὗτος τρυφῆς ἐστὶ μεστός Bekker. SCHAEFER.

P. 1046. v. 15. ἀπογέγραφέ μοι] In libello, de quo p. 1043, 13. SCHAEFER.

P. 1046. v. 17. ἄξιόν γε] Bekkerus: „ἄξιον S.“ Bene. Hanc enim esse interrogationem satis arguit quod sequitur πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Qui probat vulgatam, ut haec sit ironia, oportet interrogandi signum post γέγονε positum mutet in punctum. Ac mutavit Bekker. Sed ita non quadrat πολλοῦ γε καὶ δεῖ. SCHAEFER.

P. 1046. v. 17. χρήσιμός γε] γε abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1046. v. 18. γέγονε] γέγονεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1046. v. 21. ἐθέλοντας] γρ. ἐθελοντὰς margo Lutetianae. REISK.

P. 1046. v. 23. ἀπολλύειν] [ἀπολαύειν.] Sententia postulat ἀπολλύειν. WOLF. Vulg. ἀπολαύειν. ἀπολλύειν August. primus, Bavaricus. Et sic coniecit quoque Wolfius. Correxi ἀπολλύειν. *qui sibi videntur amittere, perdere, si quid in remp. erogent.* REISK.

P. 1046. v. 24. τοὺς προεισφέροντας] Gravius hi subeunt onus quam qui simpliciter εἰσφέρουσιν. V. not. ad p. 1031, 13. et Ind. Graecitat. p. 426. SCHAEFER.

P. 1046. v. 25. τὴν μαρτυρίαν] de lepida Phaenippi ἱπποτροφίᾳ. REISK.

P. 1046. v. 25. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν Aldina, unde repetiit margo Lutetianae. Et sic eadem quoque p. 1047, 2. 5. 18. 26. et p. 1048, 10. 12. 20. REISK. ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad p. 1042, 4. SCHAEFER.

P. 1046. v. 27. *ΑΠΟΦΑΝΣΙΣ.*] *ΑΠΟΦΑΣΙΣ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1046. v. 28. Ἔα ταῦτα] Interpellat actor scribam recitantem Phaenippi ἀπογραφὴν vel ἀπόφανσιν et iubet nonnullos eius locos praetermitti. REISK. Videtur interpellasse, cum locus de curru (v. 12. ss.) recitatus esset. SCHAEFER.

P. 1047. v. 2. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad p. 1046, 25. SCHAEFER.

P. 1047. v. 3. λέγε — ὀφείλω.] [λέγε ἐντεῦθεν, εἰ ἐπὶ τούτοις τάδε ὀφείλω.] Alii ὀφείλει. F. εἶτ' ἐπὶ τούτοις τάδε ὀφείλω, ut sint verba τῆς ἀποφάνσεως. WOLF. Vulg. λέγε ἐντεῦθεν εἰ ἐπὶ τούτοις τάδε ὀφείλω. Post λέγε addit August. primus δέ. Deinde idem cum Bavarico dat ἐντευθενὶ ἐπί. Distinxi et correxi sic: ἀλλ' ἐντευθενί [scilicet ἄρχου, ἀναγινώσκειν]· *ΕΠΙ ΤΟΥΤΟΙΣ ΤΑΔΕ ΟΦΕΙΛΩ. Sed ab illis indicis verbis incipe tu, scriba, recitare, quae sic sonant:* SUPER HIS CAPITIBUS MEAE SUBSTANTIAE DEBEO (ego Phaenippus) HAEC. REISK. Bene cecidit, quod textum sic refingere oblitus est. Non incipit scriba, sed pergit. SCHAEFER.

P. 1047. v. 3. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1047. v. 5. *ΑΠΟΦΑΝΣΙΣ.*] *ΑΠΟΦΑΣΙΣ* Bekker. V. not. ad p. 1046, 25. SCHAEFER.

P. 1047. v. 6. Ἐπίσχες.] Habet quidem Bavaricus, sed non ut titulum, qui nec est, sed pro eo, quod est: ponit enim initio versus insequentis. REISK. Scilicet in Lutetiana Ἐπίσχες ita seorsum positum est, ut pro titulo esse videatur. SCHAEFER.

P. 1047. v. 6. ἢ] ἢ secundum abest ab August. primo. REISK.

P. 1047. v. 7. χρέος] χρέως Bekker. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 391. SCHAEFER.

P. 1047. v. 8. ἧς — ποιοῦσι] H. e. cum mater tua degat adhuc aetatem in domo tua vidua neque transierit in manum domumque alterius viri: quo fit, ut dos eius in potestate tua sit. REISK. Cuius quis rei κύριος est, eius non potest dici χρήστης. SCHAEFER.

P. 1047. v. 9. δικαίως] Vulg. δικαίᾳ. δικαίως August. primus. Et hoc dedi. *non vero atque debito modo versans in hoc negotio exhibendi indicis bonorum suorum.* Est enim pars formulae ὀρθῶς καὶ δικαίως ἀποφαίνειν. REISK. Bekkerus: „δικαίαι F. Q." Non displicet. *falsoque utens indice.* SCHAEFER.

P. 1047. v. 9. ἀποφάνσει] ἀποφάσει Bekker. SCHAEFER.

P. 1047. v. 10. μενούσης — καὶ ζώσης] Conf. not. ad p. 953, 17. SCHAEFER.

P. 1047. v. 12. χρέος] χρέως Bekker. V. not. ad v. 7. SCHAEFER.

P. 1047. v. 12. τοὺς δικαστὰς] Vulg. δικαστὰς. τοὺς δικαστὰς August. primus. Addidi articulum. REISK.

P. 1047. v. 13. τὴν Φαινίππου *)] Vulg. Φαινίππου. τὴν Φαινίππου **). Addidi articulum. REISK.

P. 1047. v. 17. λέγε ἕτερον.] λέγε δ' ἕτερον August. primus. REISK. Λέγ' ἕτερον Bekker. SCHAEFER.

P. 1047. v. 18. *ΑΠΟΦΑΝΣΙΣ*] *ΑΠΟΦΑΣΙΣ* Bekker. V. not. ad p. 1046, 25. SCHAEFER.

P. 1047. v. 18. Φιλόλεῳ] Φειδόλεῳ August. primus. REISK. Φιδόλεῳ Bekker. SCHAEFER.

P. 1047. v. 19. τάλαντον] Vulg. τάλαντον ἕν. ἕν abest ab August. primo. Expunxi. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1047. v. 19. ὀφείλειν] ἐνοφείλειν Bekker. Simplex praeferam. SCHAEFER.

P. 1047. v. 19. Αἰαντίδῃ] non soli, sed simul (κοινῇ) Theoteli. V. p. 1048, 5. SCHAEFER.

P. 1047. v. 20. Ἀριστομένει] Ἀριστογένει margo Lutetianae. REISK.

P. 1047. v. 22. ὀφείλοις] Vulg. ὀφείλεις. ὀφείλοις August. primus. Dedi optativum. REISK. Ego indicativum praeferam. Sic statim sequitur ἔπεστι. SCHAEFER.

P. 1047. v. 23. κατεσκευασμένοι] *subornati*. SCHAEFER.

P. 1047. v. 25. φανήσωνται] Vulg. φανήσονται. φανήσωνται August. primus. Dedi φανήσωνται in coniunctivo. REISK. φανήσονται Bekker. Quomodo vel in omnium librorum silentio corrigendum fuit. SCHAEFER.

P. 1047. v. 25. ἀπέφηνας] ἀπέφηνας Bekker. SCHAEFER.

P. 1047. v. 26. ἐπειδὴ] ἐπεὶ simplex dat August. primus. REISK.

P. 1047. v. 26. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad p. 1046, 25. SCHAEFER.

P. 1047. v. 28. ὀφλήματα] Vulg. ὀφειλήματα. ὀφλήματα August. primus. Dedi ὀφλήματα sine diphthongo. REISK. Bekkerus: „ὀφειλήματα S." Vere, nisi fallunt principes veterum Gram-

---

*) Corrige vitium typotheticum. SCHAEFER.

**) Sic, opinor, Cod. August. SCHAEFER.

maticorum. V. Herodianus Piersoni p. 471. cum nota egregii editoris. SCHAEFER.

P. 1047. v. 28. πλέον ἢ τριῶν ταλάντων] Sed minus reperietur, non plus. Matri talentum: Pamphilo et Philoteo talentum: Aeantidae 40 minas: Aristomeni 14 minas. Faciunt duo talenta cum 54 minis; hoc est tria talenta, minus 6 minis. REISK. Ubinam legit Reiskius unius talenti dotem maternam fuisse? Fac enim fuisse 80 minarum: summaque debitorum excedet tria talenta. SCHAEFER.

P. 1048. v. 1. ὅσονπερ — ὄφλημα] trium talentûm. V. p. 1039, 21. 1049, 5. SCHAEFER.

P. 1048. v. 2. τοσοῦτον] τοσοῦτο Bekker. SCHAEFER.

P. 1048. v. 3. ἐπιωρκηκὼς] ἐπιορκηκὼς Aldina, Paulina. REISK.

P. 1048. v. 3. φανερῶς ἐλέγξω] φανερῶς γ' ἐξελέγξω August. primus. REISK.

P. 1048. v. 5. λάβε μοι] Λαβέ μοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1048. v. 5. γραμματεῦ] Demosthenes addere non solet. SCHAEFER.

P. 1048. v. 5. Θεοτελοῦς] Immo Θεοτέλους. SCHAEFER.

P. 1048. v. 6. ὀφείλονθ' αὐτὸν] Vulg. ὀφείλοντ' αὐτὸν. Dedi de meo ὀφείλονθ' αὐτὸν, i. e., ὀφείλοντα ἑαυτὸν. REISK.

P. 1048. v. 8. ὄφλων] ὀφλὼν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1048. v. 9. ὧ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1048. v. 10. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad p. 1046, 25. SCHAEFER.

P. 1048. v. 12. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad l. c. SCHAEFER.

P. 1048. v. 17. τετμημένην] [τετιμημένην.] *aestimatam.* F. *caesam materiam,* τὴν τετμημένην. Nulla enim τῆς τιμήσεως facta est mentio, nisi quod aliquas drachmas Phaenippum inde percipere in dies singulos dixit. WOLF. Vulg. τετιμημένην. τετμημένην (a verbo τέμνειν) August. primus, Bavaricus. Et sic coniecit quoque Wolfius, unde forsitan repetiit index Lambini. Correxi τετμημένην. REISK.

P. 1048. v. 19. κατεσκευακότα] De dolosa fictione dicitur. Conf. p. 1047, 23. 1048, 1. SCHAEFER.

P. 1048. v. 20. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν Bekker. V. not. ad p. 1046, 25. SCHAEFER.

P. 1048. v. 21. ποῖ] Vulg. πῇ. ποῖ August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1048. v. 25. ὃ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1048. v. 27. ἔργοις] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1049. v. 2. ἀνεπαύσατ'] Vulg. ἐπαύσατ'. ἀνεπαύσατ' August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1049. v. 3. με] μου Bavaricus. REISK.

P. 1049. v. 3. καὶ ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων] Lego καὶ ἐπί τινα δραπετεύοντα. WOLF. Cave probes. *ad eum de ceteris, qui tergiversaretur.* SCHAEFER.

P. 1049. v. 3. δραπετεύοντα] Scilicet τὸ λειτουργεῖν. REISK. Immo τὸ ἐργάζεσθαι: nam servi intelligendi. Aliter habet p. 1046, 24. SCHAEFER.

P. 1049. v. 5. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ νῦν] Quia verba haec minus belle cohaerent, τὸ καὶ νῦν praetermisi sententiam secutus. WOLF. καὶ νῦν bene habet. *etiam nunc*, rebus sic se habentibus, ut nunc habent, cum sim, non servus, sed civis vester. REISK.

P. 1049. v. 5. τάλανθ' ὑμῖν] Vulg. τάλανθ'. Addit margo Bavarici ὑμῖν, item August. primus. Addidi. *posteaquam vobis illa tria talenta dependero, ad quae condemnatus sum.* REISK.

P. 1049. v. 10. με] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1049. v. 10. περιελαθέντα περιϊδεῖν] ἐπιτρέπειν περιελαύνεσθαι. Sed nihil vetat vertere: *neque ab istis exagitatum negligatis.* WOLF. Demosthenes, opinor, usurus erat simplici ἐλαθέντα. ἐλαύνεις, διώκεις, συκοφαντεῖς p. 960, 15. ἐλαύνειν et κατηγορεῖν iungit Plutarchus V. Aristid. c. 25. extr. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA MACARTATUM.

P. 1049. v. 2. Φιλομάχην] Φυλομάχην Bekker. adscriptâ hac notâ: „φυλομάχην F. et hic et ubicunque id nomen recurrit: vulg. φιλομάχην." Scriptura per υ est in Lutetiana. Reiskius mutavit, lectore demum ad p. 1055, 10. monito. SCHAEFER.

P. 1049. v. 5. ἐγγυτάτω τῷ γένει] S. τῷ Ἀγνίᾳ. συγγενεστάτῃ noluit dicere. Philolaus τοὺς ἄγχιστ' ἐκγεγαῶτας poetice appellat. ἐγγυτάτω autem adverbium est pro ἐγγυτάτῃ, ab ἐγγὺς, ἐγγυτέρω, ἢ ἔγγυον, ἔγγυστα, ἢ ἐγγυτάτω. WOLF. ἐγγύτατα Bavaricus. REISK.

P. 1049. v. 7. διαθήκαις] [διαθήκας.] διαθήκαις dativo lege. WOLF. Vulg. διαθήκας. διαθήκαις Bavaricus. REISK.

P. 1049. v. 8. Φιλομάχῃ] Φυλομάχῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1049. v. 10. εἷς ὢν γὰρ ὁ Θεόπομπος] F. εἰσιὼν δ' ὁ Θεόπομπος. WOLF. Pro εἷς ὢν dat Bavaricus εἷς ὄν. REISK. Bekkerus: „εἷς ὢν] εἰσον F. ut malim εἰσό, expuncto γάρ." Mihi placet idem quod Wolfio. SCHAEFER.

P. 1049. v. 20. τούτους] Post h. v. addit Bavaricus τοὺς. REISK. Addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 1049. v. 12. Φιλομάχην] Φυλομάχην Bekker. SCHAEFER.

P. 1050. v. 2. Φιλομάχῃ] Φυλομάχῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1050. v. 6. φράτορας — φράτορες] Bavaricus dat φράτερας et φράτερες. REISK. V. not. ad p. 995, 26. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM CONTRA MACARTATUM.

P. 1050. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.*] *ΠΡΟΣ ΜΑΚΑΡΤΑΤΟΝ ΠΕΡΙ ΑΓΝΙΟΥ ΚΛΗΡΟΥ* Bekker. *Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἁγνίου κλήρου* citatur Harpocrationi p. 155. ed. Lips. *Δ. ἐν τῷ περὶ Ἁγνίου κλήρου* eidem p. 65. 89. et Photio c. 340. SCHAEFER.

P. 1050. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.*] Nulla est fere inter Demosthenicas orationes ita partim depravata, partim perplexa, ut haec. *) Itaque confiteor, me aliquot loca parum intelligere: quo minus Oporinum nostrum in prima editione idem conquestum fuisse miror. Nam cum is negaret, se meam huius orationis interpretationem ubique intelligere, ego rogabam, num ipse Graeca assequeretur. Quod cum aeque negaret, Pares ergo, inquam, sumus: nosque plurimos ignorationis huius socios esse habituros existimo. *ἐπιγράφεται μὲν οὖν οὑτοσὶν ὁ λόγος πρὸς Μακάρτατον, ἀθλιώτατον δ' ἂν ποιήσειε τόν τε ἑρμηνεύοντα καὶ τὸν ἐξηγούμενον· καὶ πολὺς μὲν ἐν τῷ λόγῳ ὁ περὶ Ἁγνίου λόγος, ἥκιστα δ' ἁγνεύει πλείστων σφαλμάτων τε καὶ δυσκολιῶν ὁ λόγος νόμους τε ἔχων παλαιοὺς καὶ χρησμοὺς ἀλλοκότους καὶ γενεαλογίας δυσεφίκτους.* Operam tamen pro virili dedi, ut appareat, *τὰς δευτέρας φροντίδας* non prorsus fuisse inanes et supervacaneas, non utique minore labore suscepto, quam ab istoc ipso Sositheo, qui filioli nomine in haereditatem agit, sed nequaquam paris remunerationis exspectatione. Sunt enim iis plerique praediti ingeniis, ut contra aequissimam Aristotelis postulationem nec pro inventis gratiam habeant, et praetermissis veniam negent, et, si qua forte culpa commissa fuerit, nullam imbecillitatis naturae communis aut fortunae adversioris rationem habeant, sed e vestigio et scriptorem et librum capitis damnatum in barathrum abiiciant. *ἀλλ' οἰστέον κἀλπιστέον.* WOLF. Videtur in hac causa versari Isaei quoque oratio; earum ultima, quae eius adhuc hodie supersunt. Sed nescio, an ea causam hanc non multum illuminet. Scripta haec

*) Eadem querela est Galli, qui de Thesmophoriis scripsit. V. Commentar. in Aristophan. T. VI. p. 530. Difficilem esse intellectu hanc orationem facile concedo: magis laborare scripturâ depravatâ quam ceteras non puto. SCHAEFER.

est oratio nomine Sosithei, qui, pater, pro filio Eubulide causam agit. Cuius ergo tanto melius cognoscendae tabulam generis proponam, nescio, diversamne an eandem cum ea, quam Palmerii Exercitationes p. 641. dant.

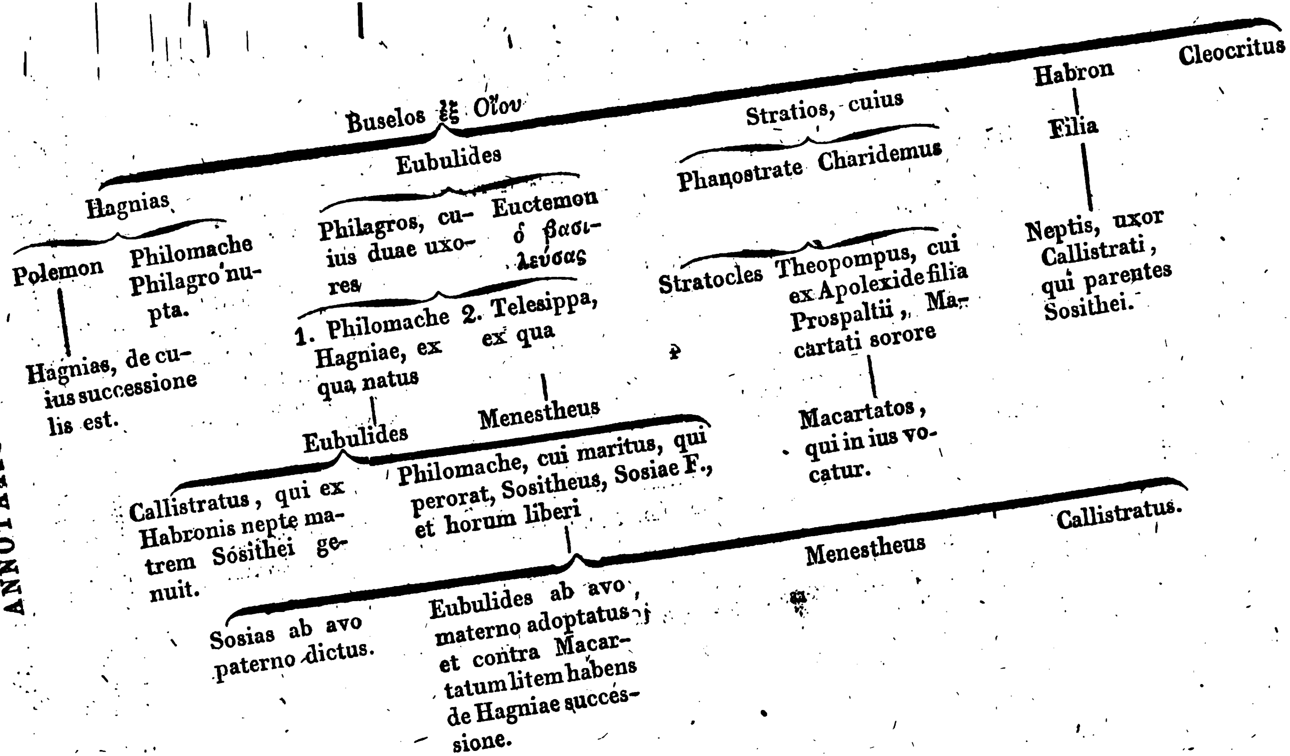
Buselus

1 Hagnias — 2 Eubulides — 3 Stratius — 4 Habro filia. — 5 Cleocritus.

- 1 Hagnias: Polemo; Philomache — Philager
  - Polemo → Hagnias
  - Philager → Eubulides, Menestheus
    - Eubulides → Philomache uxor Sosithei actoris → Eubulides.
- 2 Eubulides: Euctemon, Callistratus
  - Callistratus → filia (v. n. 4.)
- 3 Stratius: Charidemus, Phanostrata
  - → Theopompus, Stratocles
    - Theopompus → Macartatus
- 4 Habro filia.
- 5 Cleocritus: filia, e qua Callistratus (n. 3. filiam*) suscepit, quae Sosiae Sositheum peperit actorem, qui e Philomacha (n.3.) suscepit
  - Sosiam. Eubuliden. Menestheum. Callistratum.

*) Sed huic genealogiae adversatur p. 1063, 12. REISK.

REISK. Accedat stemma a Palmerio concinnatum:

Buselos ἐξ Οἴου
Habron
Cleocritus
Eubulides
Stratios, cuius
Filia
Hagnias
Phanostrate
Charidemus
Polemon
Philomache Philagro nupta.
Philagros, cuius duae uxores
Euctemon ὁ βασιλεύσας
Stratocles
Theopompus, cui ex Apolexide filia Prospaltii, Macartati sorore
Neptis, uxor Callistrati, qui parentes Sosithei.
Hagnias, de cuius successione lis est.
1. Philomache Hagniae, ex qua natus
2. Telesippa, ex qua
Eubulides
Menestheus
Macartatos, qui in ius vocatur.
Callistratus, qui ex Habronis nepte matrem Sosithei genuit.
Philomache, cui maritus, qui perorat, Sositheus, Sosiae F., et horum liberi
Menestheus
Callistratus.
Sosias ab avo paterno dictus.
Eubulides ab avo materno adoptatus et contra Macartatum litem habens de Hagniae successione.

Stemma dederunt etiam Wolfius et Seagerus ad p. 1058, 3. SCHAEFER.

P. 1050. v. 3. ὥστ' — ἔχειν]· ἵνα ἔχωσι, τελικῶς, ἀλλὰ μὴ [corrig. οὐ] ἀποστατικῶς. WOLF.

P. 1050. v. 7. ῥᾷον] ῥᾴδιον August. primus. REISK.

P. 1050. v. 11. τούτοις] ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς. WOLF.

P. 1051. v. 1. ἀκροᾶσθαι] ἀκροάσασθαι August. primus, Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1051. v. 3. ᾧ] Deest Bavarico. REISK.

P. 1051. v. 3. περὶ τῶν πεπραγμένων σαφέστατα] σαφέστατα περὶ τῶν πεπραγμένων Bekker. SCHAEFER.

P. 1051. v. 5. τουτουῒ — τοῦ παιδὸς] Eubulidae. REISK.

P. 1051. v. 5. ἡ μήτηρ] Philomache secunda, filia Eubulidae senioris. REISK.

P. 1051. v. 5. οὖσα ἐγγυτάτω] ὡς ἐγγυτέρω τις εἴη mox v. 8. Add. p. 1053, 17. 28. 1055, 9. 11. Sic ἀπωτέρω ὄντες p. 1058, 22. 1065, 25. 1066, 26. 1067, 8. 1070, 23. 1084, 18. Similia vide in cinno rerum diversarum parum perspecte congesto ad Dionys. Halic. de C. V. p. 76. s. SCHAEFER.

P. 1051. v. 6. Ἁγνίᾳ τῷ ἐξ Οἴου] [Ἁγνίᾳ τῷ Ἐξοίου.] Duo fuerunt Hagniae, unus Buseli, alter Palemonis filius, superioris Hagniae nepos, Buseli pronepos. Unde autem hic posterior, cuius haereditas controversa est, τοῦ Ἐξοίου dicatur, non assequor: legendumque censeo τοῦ Πολέμωνος. Glaucus quidem et Glaucon Exoei filii, ut et Buselus ipse, dicuntur. Unde hoc nomen ad Hagniam est errore librarii translatum. WOLF. Vulg. Ἐξοίου. ἐξ οἴου duobus vocabulis Bavaricus. Et sic correxi: item v. 13. V. Palmerius l. c. et Valesius Emendatt. p. 106. Mirifica hic comminiscitur Wolfius isti aetati condonanda. REISK. V. Harpocration p. 131. ed. Lips. et Photius c. 235. s. SCHAEFER.

P. 1051. v. 6. ἐπεδικάσατο] Proprie dicitur de lite ob haereditatem. V. Harpocration p. 67. Zonaras c. 825. et Ind. Graecitat. p. 233. SCHAEFER.

P. 1051. v. 6. ἐπεδικάσατο τοῦ κλήρου] Solennis haec constructio. Insolenter Harpocration p. 14. οἱ τὸν κλῆρον ἐπιδικαζόμενοι. SCHAEFER.

P. 1051. v. 10. ὡμολογεῖτο] ὡμολόγητο August. primus. REISK.

P. 1051. v. 13. ἐξ Οἴου] Ἐξοίου ante Reiskium. V. not. ad v. 6. SCHAEFER.

P. 1051. v. 15. τουτουῒ] τούτου Bavaricus. REISK.

P. 1051. v. 15. ὃς] Abest ab August. primo. REISK. Bekkerus: „ὃς om. S.“ Recte, opinor. Actores tunc erant Glaucus et

Glauco, testis actorum Theopompus. Conf. Libanius p. 1049, 6. SCHAEFER.

P. 1051. v. 16. ἐμαρτύρει] διεμαρτύρει margo Lutetianae. REISK.

P. 1051. v. 17. ἐξηλέγχθησαν] Vulg. ἐξηλέχθησαν. Correxi ἐξηλέγχθησαν. REISK.

P. 1051. v. 20. ἀπηλλάττοντο] Est paulo quid aliud quam ἀπήλλαττον. Hoc esset *discedebant:* illud est *ablegabantur, dimittebantur, amandabantur.* REISK.

P. 1051. v. 21. [καὶ]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos removit Bekker. Mihi copula videtur delenda. SCHAEFER.

P. 1051. v. 22. ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν] Citat hunc locum Harpocration v. Ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν. REISK.

P. 1051. v. 22. παρακαταβάλλειν — τοῦ κλήρου] ἐπιδικάζεσθαι τοῦ κλήρου ἐκ παρακαταβολῆς. WOLF.

P. 1051. v. 25. παρακαταβάλλειν] Vulg. παρακαταβαλεῖν. παρακαταβάλλειν in praesenti dat Bavaricus. Et sic dedi. REISK. παρακαταβαλεῖν Bekker. Quod praestat ut iunctum aoristo ἐτόλμησε. SCHAEFER.

P. 1051. v. 26. προσῆκεν] προσῆκον August. primus. REISK.

P. 1051. v. 26. οὐδὲν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1051. v. 29. καὶ] Vellem Codex daret ὥστ': sic enim periodus, ut a Bekkero refìcta est, (ac puto bene refictam esse,) decurreret lenissime. SCHAEFER.

P. 1052. v. 2. ἐπιχειροῦσιν] Vulg. ἐπιχειροῦντες. Dedi de meo ἐπιχειροῦσιν in tertia plural. praesent. indicat. REISK. Participium revocavit Bekker. V. not. ad p. 1051, 29. SCHAEFER.

P. 1052. v. 3. ὥστε] Delevit Bekker. Videturque particula, quam mireris tanto intervallo diremtam ab adverbio οὕτως, huc per errorem scribarum irrepsisse. V. not. ad p. 1051, 29. SCHAEFER.

P. 1052. v. 5. παρὰ Μηδείῳ Ἀγνουσίῳ] παραειλίῳ γνουσίῳ (sic) August. primus. Num παρὰ Ἠλείῳ? ut nomen hominis fuerit *Eleus* ab Elide, ut Λάκων, Θεσσαλὸς, Βοιωτὸς, Σμυρναῖος et alia talia nomina Athenis tum erant crebra. Sed magni non refert, quomodo fuerit appellatus. REISK.

P. 1052. v. 6. Μακαρτάτου] Pone h. v. addit August. primus τε. REISK.

P. 1052. v. 10. τέταρτον] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1052. v. 11. προσεκαλέσαντο] Vulg. προὐκαλέσαντο. προσεκαλέσαντο August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. Ad eundem modum correxi etiam hos locos insequentes, v. 15. item

p. 1054, 22. 30. et p. 1055, 1. προκαλεῖσθαι est *sponsionem offerre*, προσκαλεῖσθαι *ad iudicium vocare*. REISK. V. Harpocration p. 153. 155. ed. Lips. et Photius c. 340. S. SCHAEFER.

P. 1052. v. 12. περὶ τοῦ κλήρου] Vulg. τοῦ κλήρου. περὶ τοῦ κλ. August. primus. Praepositionem addidi, quamquam nullus dubito, fore multos, qui servandam fuisse vulgatam et hoc scholium arcendum existiment: videbitur enim, certe scio, multis scholium esse. Ego vero dedi, quod codex bonae notae dabat, et sententiam reddebat planiorem, et confirmatur a p. 1060, 14. REISK. Praepositionem delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1052. v. 15. προσκαλεῖσθαι] [προκαλεῖσθαι.] προκαλεῖσθαι παρά τινος pro τινὰ προκαλεῖσθαι suspectum mihi est, etsi post sequitur p. 1054, 25. ἀνάγνωθι τὸν νόμον, καθ' ὃν ἡ πρόσκλησίς ἐστι παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸν κλῆρον. Videtur et προκαλεῖσθαι pro προσκαλεῖσθαι fere ubique scriptum. Nam αἱ προκλήσεις fiebant extra iudicium. WOLF. Vulg. προκαλεῖσθαι. προσκαλεῖσθαι August. primus. REISK. V. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 1052. v. 17. ἀγωνίζεσθαι] ἀγωνίσασθαι August. primus. Item v. 18. REISK.

P. 1052. v. 17. παρεσκευασμένα] κατεσκευασμένα August. primus. Utrumque dat Bavaricus. REISK. κατεσκευασμένα Bekker. παρακρουσθέντες ὑπὸ τῆς παρασκευῆς p. 1053, 5. SCHAEFER.

P. 1052. v. 18. ἀγωνίζεσθαι] V. not. ad v. 17. SCHAEFER.

P. 1052. v. 20. τετραπλάσιον] Nam una tantum quinta pars reo Sositheo aut eius uxori infundebatur, quatuor quintae partes actoribus totidem. Singuli illorum quinque litigantium accipiebant singulas amphoras pro prima actione et ternos choas pro posteriore. REISK.

P. 1052. v. 20. ἐξ ἀνάγκης — ἦν] Recurrit p. 1056, 16. 20. 1065, 20. Alia exempla vide congesta in H. Steph. Thes. c. 1994. C. SCHAEFER.

P. 1052. v. 22. χοάς] χόας lege παροξυτόνως, παρὰ τὸ χοῦς. Nam χοαὶ ὀξυτόνως sunt inferiae et parentalia. WOLF. χόας Bekker. SCHAEFER.

P. 1052. v. 26. ἐξεγένετο] V. L. Bosii Ellips. p. 149. SCHAEFER.

P. 1052. v. 26. πέμπτον — τοῦ ὕδατος] Ergo tres choes amphoram faciunt. WOLF. Conf. not. ad v. 20. SCHAEFER.

P. 1052. v. 28. ἑαυτοῖς συναγωνίζεσθαι] Mox p. 1053, 2. συναγωνιζομένων ἀλλήλοις. SCHAEFER.

P. 1053. v. 1. οὐδεπώποτε] οὐδὲ πώποτε Dindorf. SCHAEFER.

P. 1053. v. 2. ἐπιβουλευσάντων] Malim συνεπιβουλευσάντων ob sequens συναγωνιζομένων. REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 1053. v. 3. καδίσκων] Vulg. καὶ δίσκων. καδίσκων uno

vocabulo August. primus. Et sic correxi. Etiam v. 8. pro δίσκῳ dedi καδίσκῳ. REISK.

P. 1053. v. 3. καδίσκων τεττάρων] [καὶ δίσκων τεττάρων.] Cum accusatores 4 fuerint et una rea mulier, videntur 5 disci ponendi fuisse. Scriptum fortassis est δ' pro ε': nisi forte duo ex illis ex professo coniuncti fuerint. WOLF. τεττάρων reliqui, quia codices servabant, quamquam delendum arbitror. Non enim nisi duo cadisci ponebantur, alter pro Theopompo petitore, alter pro muliere, unde petebatur. Nisi sic volumus vulgatam interpretando tueri, ut aiamus, in priore actione duos esse positos cadiscos, et rursus totidem in posteriore. Petitus ad Legg. Att. p. 423. et Valesius l. c. volunt πέντε. Sed nullo modo sunt audiendi. REISK.

P. 1053. v. 5. ἐν ἀλλήλοις] Vulg. ἀλλήλοις. ἐν ἀλλήλοις August. primus. Praepositionem addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1053. v. 6. τύχοι] ἔτυχεν Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1053. v. 7. ὀλίγαις] ὀλίγαι August. primus. REISK. Bekkerus: „ὀλίγαι correctus S." V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1053. v. 7. ἢ] Prius ἢ abest ab August. primo. REISK. F. καὶ ψῆφοι ὀλίγαι πάνυ ἐγένοντο πλείους ἐν τῷ — τῆς γυναικός. Ut ἢ τρισὶν ἢ τέτταρσιν ad ὀλίγαις adscriptum e margine irrepserit. SCHAEFER.

P. 1053. v. 8. καδίσκῳ] Vulg. δίσκῳ. καδίσκῳ August. primus. REISK. V. not. ad v. 3. SCHAEFER.

P. 1053. v. 10. ταῦτα — δικασταί] ταῦτα, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἣν τὰ πραχθέντα Bekker. SCHAEFER.

P. 1053. v. 13. εἰσῆγον] εἰσήγαγον Bavaricus. REISK. Recte εἰσήγαγον Bekker. V. p. 1054, 1., ubi eadem est diversitas scripturae. SCHAEFER.

P. 1053. v. 13. φράτορας] Sic, non φράτερας, hoc loco ceterisque deinceps etiam Bekker.: item in Eubulidea. SCHAEFER.

P. 1053. v. 13. Ἁγνίου] Εὐβουλίδου legendum. WOLF. Non assentior. Sed videndum ne quod sequitur Εὐβουλίδην mutari oporteat in καὶ τοῦ Εὐβουλίδου. Conf. p. 1054, 1. SCHAEFER.

P. 1053. v. 15. τουτονὶ] τουτονὶ August. primus, margo Lutetianae. REISK. τουτονὶ habent MS. Augustan. prim. margo ed. Lutet. et aliae editiones: et profecto ita legendum. εἰσῆγον εἰς τοὺς φράτορας τοὺς Ἁγνίου Εὐβουλίδην, τὸν παῖδα τουτονὶ (huius Eubulidae posterioris, Hagniae ex filia nepotis, Eubulidae prioris ex filio), ἐκ τῆς θυγατρὸς ὄντα τῆς ἐκείνου, κ. τ. λ. Eubulides ultimus vel tertius Eubulidae posterioris sive secundi et nepos ex filia et filius adoptivus erat. SEAGERUS *Diar. Classic.* LIX. p. 111. Seageri τουτονὶ praeferentis er-

rorem convincit ipsa pronominis forma τουτουὶ, quae cum sit δεικτικὴ, non indicat nisi praesentem. V. etiam p. 1054, 1. SCHAEFER.

P. 1053. v. 15. ὄντα] Deest Bavarico. REISK.

P. 1053. v. 16. ἵνα μὴ ἐξερημωθῇ ὁ οἶκος] οὐ μὲν οὖν, ὦ Σωσίθεε, ἀλλ' ἵνα σὺ τὰ χρήματ' ἔχῃς. Nam Sositheo semel a Theopompo victo non licebat denuo ius de eadem re adipisci καὶ παλινδικεῖν. Sed cum iniuriam sibi factam putaret, quid facit? Filium suum, tertium Eubuliden, adoptat secundo Eubulidae, socero, defuncto, (quae adoptio haud dubie acriter est, ut contra leges facta, oppugnata a Macartato,) et filii sui nomine agit in haereditatem Hagniae, quam secundus Eubulides, secundae Phylomachae pater, iure agnationis tenuerat filiaeque reliquerat. WOLF. De adoptione illa v. not. ad p. 1066, 13. 1080, 12. SCHAEFER.

P. 1053. v. 21. ὅπως ἐκ τῆς θυγατρὸς —] Cur ergo non primogenitum illi adoptandum dedisti, Sosithee? Quia non tibi familia Eubulidae, sed pecunia curae fuit. ὁ μὲν οὖν λόγος εὔμορφος, ὁ δὲ λέγων ἄπιστος. WOLF.

P. 1053. v. 21. εἰσποιηθῇ] εἰ ποιηθῇ Bavaricus, σ eraso. REISK.

P. 1053. v. 22. αὐτῷ] αὐτῷ Bekkeri Oxoniensis, αὑτῷ Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1053. v. 23. εἰσαχθῇ] εἰσαχθείη August. primus. REISK.

P. 1053. v. 25. τοῦτον] τοῦτο Bavaricus. REISK.

P. 1053. v. 26. ἑαυτῶν] Vulg. ἑαυτόν. ἑαυτοῦ August. primus, margo Lutetianae. ἑαυτῶν Bavaricus, Aldina. Editio Wolfii dat ἑαυτοῦ. Paulo id quidem melius, quam quod vulgata dat. Praestat tamen, quod e melioribus libris dedi, ἑαυτῶν. *suam Eubulidae domum et Hagniae.* REISK.

P. 1053. v. 28. ὡς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1054. v. 1. εἰσήγαγον] εἰσῆγον August. primus. REISK.

P. 1054. v. 3. ἐφρατρίαζε] ἐφράτριζεν August. primus. REISK. ἐφρατρίαζεν Bekker. Quod non puto recte factum esse. Scilicet haec sic continuanda: ἐφρατρίαζε καὶ αὐτὸς οὗτος (Macartatus). καὶ οἱ φράτορες —. SCHAEFER.

P. 1054. v. 5. οἱ] Prius οἱ abest ab August. primo. REISK.

P. 1054. v. 6. οὐκ ἐθέλοντα] οὐ θέλοντα Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1054. v. 7. οὐδ' ἀπάγοντα —] μή τί γε φέροντα τὴν ψῆφον. SCHAEFER.

P. 1054. v. 7. τὸ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1054. v. 7. βωμοῦ] Post h. v. deest aliquid, e. c. ὃ

vocabulo August. primus. Et sic correxi. Etiam v. 8. pro δίσκῳ dedi καδίσκῳ. REISK.

P. 1053. v. 3. καδίσκων τεττάρων] [καὶ δίσκων τεττάρων.] Cum accusatores 4 fuerint et una rea mulier, videntur 5 disci ponendi fuisse. Scriptum fortassis est δ' pro ε': nisi forte duo ex illis ex professo coniuncti fuerint. WOLF. τεττάρων reliqui, quia codices servabant, quamquam delendum arbitror. Non enim nisi duo cadisci ponebantur, alter pro Theopompo petitore, alter pro muliere, unde petebatur. Nisi sic volumus vulgatam interpretando tueri, ut aiamus, in priore actione duos esse positos cadiscos, et rursus totidem in posteriore. Petitus ad Legg. Att. p. 423. et Valesius l. c. volunt πέντε. Sed nullo modo sunt audiendi. REISK.

P. 1053. v. 5. ἐν ἀλλήλοις] Vulg. ἀλλήλοις. ἐν ἀλλήλοις August. primus. Praepositionem addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1053. v. 6. τύχοι] ἔτυχεν Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1053. v. 7. ὀλίγαις] ὀλίγαι August. primus. REISK. Bekkerus: „ὀλίγαι correctus S." V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1053. v. 7. ἢ] Prius ἢ abest ab August. primo. REISK. F. καὶ ψῆφοι ὀλίγαι πάνυ ἐγένοντο πλείους ἐν τῷ — τῆς γυναικός. Ut ἢ τρισὶν ἢ τέτταρσιν ad ὀλίγαις adscriptum e margine irrepserit. SCHAEFER.

P. 1053. v. 8. καδίσκῳ] Vulg. δίσκῳ. καδίσκῳ August. primus. REISK. V. not. ad v. 3. SCHAEFER.

P. 1053. v. 10. ταῦτα — δικασταί] ταῦτα, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἣν τὰ πραχθέντα Bekker. SCHAEFER.

P. 1053. v. 13. εἰσῆγον] εἰσήγαγον Bavaricus. REISK. Recte εἰσήγαγον Bekker. V. p. 1054, 1., ubi eadem est diversitas scripturae. SCHAEFER.

P. 1053. v. 13. φράτορας] Sic, non φράτερας, hoc loco ceterisque deinceps etiam Bekker.: item in Eubulidea. SCHAEFER.

P. 1053. v. 13. Ἁγνίου] Εὐβουλίδου legendum. WOLF. Non assentior. Sed videndum ne quod sequitur Εὐβουλίδην mutari oporteat in καὶ τοῦ Εὐβουλίδου. Conf. p. 1054, 1. SCHAEFER.

P. 1053. v. 15. τουτονὶ] τουτοὶ August. primus, margo Lutetianae. REISK. τουτοὶ habent MS. Augustan. prim. margo ed. Lutet. et aliae editiones: et profecto ita legendum. εἰσῆγον εἰς τοὺς φράτορας τοὺς Ἁγνίου Εὐβουλίδην, τὸν παῖδα τουτοὶ (huius Eubulidae posterioris, Hagniae ex filia nepotis, Eubulidae prioris ex filio), ἐκ τῆς θυγατρὸς ὄντα τῆς ἐκείνου, κ. τ. λ. Eubulides ultimus vel tertius Eubulidae posterioris sive secundi et nepos ex filia et filius adoptivus erat. SEAGERUS *Diar. Classic.* LIX. p. 111. Seageri τουτοὶ praeferentis er-

rorem convincit ipsa pronominis forma τουτουὶ, quae cum sit δεικτικὴ, non indicat nisi praesentem. V. etiam p. 1054, 1. SCHAEFER.

P. 1053. v. 15. ὄντα] Deest Bavarico. REISK.

P. 1053. v. 16. ἵνα μὴ ἐξερημωθῇ ὁ οἶκος] οὐ μὲν οὖν, ὦ Σωσίθεε, ἀλλ' ἵνα σὺ τὰ χρήματ' ἔχῃς. Nam Sositheo semel a Theopompo victo non licebat denuo ius de eadem re adipisci καὶ παλινδικεῖν. Sed cum iniuriam sibi factam putaret, quid facit? Filium suum, tertium Eubuliden, adoptat secundo Eubulidae, socero, defuncto, (quae adoptio haud dubie acriter est, ut contra leges facta, oppugnata a Macartato,) et filii sui nomine agit in haereditatem Hagniae, quam secundus Eubulides, secundae Phylomachae pater, iure agnationis tenuerat filiaeque reliquerat. WOLF. De adoptione illa v. not. ad p. 1066, 13. 1080, 12. SCHAEFER.

P. 1053. v. 21. ὅπως ἐκ τῆς θυγατρὸς —] Cur ergo non primogenitum illi adoptandum dedisti, Sosithee? Quia non tibi familia Eubulidae, sed pecunia curae fuit. ὁ μὲν οὖν λόγος εὔμορφος, ὁ δὲ λέγων ἄπιστος. WOLF.

P. 1053. v. 21. εἰσποιηθῇ] εἰ ποιηθῇ Bavaricus, σ eraso. REISK.

P. 1053. v. 22. αὐτῷ] αὐτῷ Bekkeri Oxoniensis, αὑτῷ Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1053. v. 23. εἰσαχθῇ] εἰσαχθείη August. primus. REISK.

P. 1053. v. 25. τούτου] τοῦτο Bavaricus. REISK.

P. 1053. v. 26. ἑαυτῶν] Vulg. ἑαυτόν. ἑαυτοῦ August. primus, margo Lutetianae. ἑαυτῶν Bavaricus, Aldina. Editio Wolfii dat ἑαυτοῦ. Paulo id quidem melius, quam quod vulgata dat. Praestat tamen, quod e melioribus libris dedi, ἑαυτῶν. *suam Eubulidae domum et Hagniae.* REISK.

P. 1053. v. 28. ὡς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1054. v. 1. εἰσήγαγον] εἰσῆγον August. primus. REISK.

P. 1054. v. 3. ἐφρατρίαζε] ἐφράτριζεν August. primus. REISK. ἐφρατρίαζεν Bekker. Quod non puto recte factum esse. Scilicet haec sic continuanda: ἐφρατρίαζε καὶ αὐτὸς οὗτος (Macartatus). καὶ οἱ φράτορες —. SCHAEFER.

P. 1054. v. 5. οἱ] Prius οἱ abest ab August. primo. REISK.

P. 1054. v. 6. οὐκ ἐθέλοντα] οὐ θέλοντα Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1054. v. 7. οὐδ' ἀπάγοντα —] μή τί γε φέροντα τὴν ψῆφον. SCHAEFER.

P. 1054. v. 7. τὸ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1054. v. 7. βωμοῦ] Post h. v. deest aliquid, e. c. ὃ

et indic. ad Poët. Gnom. p. 364. b. Mox p. 1055, 5. τὴν δ' ἀμφισβήτησιν εἶναι —. SCHAEFER.

P. 1055. v. 1. ἀτελὴς ἔσται] ἄπρακτος καὶ ἀνωφελής· οὐδὲν ἰσχύσει καὶ ἀποδεδιώξεται. WOLF.

P. 1055. v. 3. προσκαλείσθω — μήπω ἐξήκῃ] προσκαλείσθω κατὰ ταὐτά, s. ὁ ἐπιδικαζόμενος ἐκεῖνον (s. τὸν ἔχοντα τὸν κλῆρον ἢ τὴν ἐπίκληρον), ᾧ ἡ προθεσμία μήπω ἐξήκει, *qui nondum tot annos haereditatem tenuit, ut ei litem intendere nefas sit.* Alibi quinquennii fit mentio. Apud Iurisconsultos est praescriptio longi, longioris, longissimi temporis. Sed haec nihil ad Demosthenem. WOLF. Recte interpretatur. V. Seagerus ad v. 5. SCHAEFER.

P. 1055. v. 3. κατὰ ταὐτὰ] πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ παρακαταβάλλων. SCHAEFER.

P. 1055. v. 5. ἐξήκῃ] Vulg. ἐξήκει. ἐξήκῃ August. primus. Et hoc dedi. REISK. Indicativum praefero. Alioquin, opinor, scriptum legeremus ᾧ ἂν — ἐξήκῃ. V. v. 6. SCHAEFER.

P. 1055. v. 5. τὴν δ' ἀμφισβήτησιν — τὰ χρήματα.] Posui totum locum, qui cum universe subobscurus est, tum laborare quoque vitio uno et altero videtur. Primum παρὰ τῷ ἄρχοντι legendum esse suspicor, quam in suspicionem venisse Wolfium quoque *) postmodum reperi. Deinde assentior Petito ὃς corrigenti pro οὗ. **) Possit tamen οὗ defendi, si in ἐπεδικάσατο subaudiatur τις et οὗ ἂν ἔχῃ, τὰ χρήματα cum interiecto commate scribatur: i. e. καθότι ἐπεδικάσατό τις τὰ χρήματα τούτου, οὗ τὰ χρήματα ἂν ***) ἔχῃ, *quo titulo iuris aliquis sibi curaverit adiudicari bona eius, cuius bona sibi adiudicari impetraverit.* Sed quid est καθότι? Num, ut interpretantur, *eadem formula iuris, qua, qui adhuc habuit et habet bona, effecit, ut ea sibi adiudicarentur,* an *quo titulo iuris?* REISK. Locus universe suboscurus, inquit Reiskius. ὡς pro οὗ coniecit Wolfius. Sed constructio est: καθότι ἐπεδικάσατο (ἐκεῖνος), οὗ ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα (ὁ νῦν ἔχων). *quomodo, qua ratione adiudicationem impetraverit ille* (iam mortuus), *cuius bona habet is qui nunc possidet.* SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 111. s. Assentior. SCHAEFER.

P. 1055. v. 8. γὰρ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1055. v. 9. Εὐβουλίδην] Post h. v. addit August. primus δέ. REISK.

---

*) τὴν δ' ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἄρχοντι] *Disceptatio autem praetoris esto.* F. πρὸς τῷ ἄρχοντι. *Disceptetur autem apud praetorem.* WOLF.

**) Haec Reiskius in Annotatt. In Variet. lection. haec: „οὗ] ὃς malunt Wolfius et Petitus." Atqui Wolfius sic: „F. ὡς ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα." SCHAEFER.

***) Immo οὗ ἂν τὰ χρήματα. SCHAEFER.

P. 1055. v. 10. Φιλομάχην] Vulg. Φυλομάχην. Φιλομάχην margo Lutetianae et sic deinceps saepius e Paulina. Correxi ubique huius nominis scriptionem per υ Φιλομάχην per iota, ut sit a φίλος et μάχη, non a φυλὴ, *tribus*. REISK. Φυλομάχην Bekker. Statim Reiskiana ἢ ἔστι errore typothetico, quem correxit etiam Seagerus l. c. p. 112. SCHAEFER.

P. 1055. v. 12. οὐδένα ἄνθρωπον] [οὐδενὶ ἄνθρωπον.] Lege οὐδένα ἄνθρωπον, ἢ οὐδένα ἀνθρώπων. WOLF. Vulg. οὐδενὶ. οὐδένα August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK. οὐδένα ἀνθρώπων Bekker. SCHAEFER.

P. 1055. v. 15. βοηθῆσαι] βοηθεῖν August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1055. v. 15. ἡμῖν] Vulg. ὑμῖν. ἡμῖν August. primus, index Lambini. REISK.

P. 1055. v. 16. συγγενεῖς] συγγενῆς Paulina. REISK.

P. 1055. v. 17. τοὺς Ἁγνίου] τοῦ Ἁγνίου August. primus. REISK.

P. 1055. v. 17. ἐπεὶ] ἐπειδὴ August. primus, Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1055. v. 20. ἀπολείπεσθαι] S. τῆς θεωρίας ἐδόκουν. WOLF. Scilicet τοῦ ὁρᾶν. REISK.

P. 1055. v. 20. ἐστὶ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1055. v. 21. ἐστι] ἐστιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1055. v. 21. πειρασόμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς, —] Haec iam non actor, sed eius advocati pronunciant vel interpellant. REISK. Mirificum commentum. καὶ ἡμεῖς, *etiam ego*, vel sine tabula genealogica. SCHAEFER.

P. 1055. v. 25. ἐξ Οἴου] Vulg. Ἐξοίνου. ἐξ οἴου August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae. ἐξ ἴσου margo Lutetianae. Correxi ἐξ Οἴου. V. p. 1051, 6. REISK.

P. 1055. v. 26. Στράτιος] Στρατίος penacute August. primus. Et sic quoque post. REISK. Sic Cod. Bekk. r. p. 1066, 5. SCHAEFER.

P. 1055. v. 26. Κλεόκριτος] Κλεότριτος (sic) August. primus. Λεόκριτος Bavaricus. Voluisse videtur Λεώκριτος. REISK.

P. 1055. v. 28. ὁ Βούσελος] Vulg. Βούσελος. ὁ Βούσελος August. primus. Articulum addidi. REISK.

P. 1055. v. 29. προσῆκε] προσῆκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1056. v. 1. ἕκαστος αὐτῶν] αὐτῶν ἕκαστος Bekker. SCHAEFER.

P. 1056. v. 1. ὑμετέρους] ἡμετέρους margo Lutetianae. REISK.

P. 1056. v. 2. παίδων] Abest a Paulina, unde repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 1056. v. 2. παίδων παῖδες] Sic Poëta Il. XX. 308. SCHAEFER.

P. 1056. v. 4. τὸν ἑαυτοῦ οἶκον] Vulg. τὸν ἑαυτοῦ. Addit August. primus οἶκον. Addidi. REISK. Uncis inclusit Bekker. Delevit Dindorf. Ego Reiskium sequi malim. SCHAEFER.

P. 1056. v. 6. ἐκγόνων] ἐγγόνων Bavaricus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1056. v. 6. τῶν] τῶν secundum abest a Bavarico. REISK.

P. 1056. v. 8. ταὐτῷ] τῷ αὐτῷ Bavaricus. REISK.

P. 1056. v. 12. ἠμφισβήτησεν] ἠμφεσβήτησεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1056. v. 13. ᾖν] Vulg. ἦν. ᾖν index Lambini ex Aldina, item Augustanus et Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1056. v. 13. ἔχω] Post h. v. ponenda subdistinctio: quod enim sequitur participium referri oportet ad ἠμφισβήτησεν. SCHAEFER.

P. 1056. v. 15. Ἁγνίου] E p. 1065, 25. et 1066, 27. suspicor post h. v. deesse κληρονομεῖν. REISK. Non attendit hoc loco additum esse οὐδ' ὁτιοῦν. SCHAEFER.

P. 1056. v. 16. [τι]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 1056. v. 18. τουτουΐ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1056. v. 20. ἔστι] Malim ἔσται. REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 1056. v. 21. ὀλίγον] ὀλίγῳ August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1056. v. 21. τι] Natum videtur e littera proxime sequenti. V. Melet. Crit. p. 12. SCHAEFER.

P. 1056. v. 24. δὲ] δὴ August. primus, Bavaricus. REISK. δὴ Bekker. Mihi δὲ magis probatur. SCHAEFER.

P. 1056. v. 25. Φιλομάχη] Φυλομάχη Bekker. SCHAEFER.

P. 1056. v. 26. τοῦ Ἁγνίου] Vulg. τῶν Ἁγνίου. τοῦ Ἁγνίου August. primus, Bavaricus, Aldina. Et sic correxi. REISK.

P. 1057. v. 27. Φανοστράτῃ] Φανόστρατος August. primus. REISK.

P. 1056. v. 28. δὴ] δ' August. primus. REISK.

P. 1057. v. 1. ὁ υἱὸς] Vulg. οὗτος. ὁ υἱὸς August. primus, quem secutus sum. Sed dudum ante, quam illum viderem, sic legendum esse fueram suspicatus. REISK.

P. 1057. v. 1. ὁ Πολέμων] Articulum omittit Bavaricus. REISK.

P. 1057. v. 2. ἡ θυγάτηρ] Vulg. θυγάτηρ. ἡ θυγάτηρ August. primus, Bavaricus. Articulum addendum esse dudum ante videram. REISK.

P. 1057. v. 2. *Φιλομάχῃ*] *Φυλομάχῃ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1057. v. 2. *ὁ Στρατίου*] Vulg. *Στρατίου. ὁ Στρατίου* August. primus. Articulum rursus addidi, sed e libris. REISK.

P. 1057. v. 5. *οἰκειότερον*] [*οἰκειότατον — μᾶλλον.*] *πολλῷ οἰκειότερον.* WOLF. Vulg. *οἰκειότατον. οἰκειότερον* August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1057. v. 5. *ἡμῶν*] Post h. v. malim addi *καὶ προσήκειν* e v. 1. Videtur tamen v. 28. huic coniecturae repugnare. REISK. Vanissima suspicio. Sed quis ignorat, quoties Orator Reiskio visus sit verborum iusto parcior? SCHAEFER.

P. 1057. v. 8. *τοῦθ'*] *ταῦθ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 1057. v. 9. *παρακολουθήσετε καὶ αἰσθήσεσθε*] *παρακολουθήσαιτε καὶ αἰσθήσαισθε.* WOLF. Vulg. *παρακολουθήσετε καὶ αἰσθήσετε.* In margine Lutetianae annotatum est: *ἰσήσετε γρ. ἐπιστήσεσθε γρ. αἰσθήσεσθε.* Correxi *αἰσθήσεσθε.* REISK. Wolfianum laborat et soloecismo et barbarismo. SCHAEFER.

P. 1057. v. 9. *τούτους, ὅτι εἰσὶ*] *ἀντὶ τοῦ ὅτι οὗτοί εἰσι, κατ' ἀντίπτωσιν.* WOLF.

P. 1057. v. 11. *υἱέως*] Vulg. *υἱέος. υἱέως* (et sic quoque v. 21.) August. primus, Bavaricus. Sed in loco posteriore est in August. primo *ω* a manu correctoris: vetustior enim ibi vulgatam dederat. Correxi *υἱέως* et hic et infra. REISK. *υἱέος* Bekker. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 68. SCHAEFER.

P. 1057. v. 11. *τὸ τοῦ πάππου*] Vulg. *τοῦ πάππου. τὸ τοῦ πάππου* August. primus. Primum articulum addidi. REISK.

P. 1057. v. 12. *οὗτος*] [*οὕτω.*] *οὗτος* lege. WOLF. Vulg. *οὕτω. οὗτος* margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1057. v. 13. *Φιλομάχης*] *Φυλομάχης* Bekker. SCHAEFER.

P. 1057. v. 16. *υἱὸς*] Vulg. *ἀδελφὸς. υἱὸς* August. primus, margo Lutetianae, margo Bavarici cum *γρ.* Et sic coniecit Wolfius quoque, unde margo Lutetianae videtur accepisse. Correxi *υἱὸς.* Conf. p. 1062, 25., ubi similis error irrepsit. REISK.

P. 1057. v. 18. *τοῦ Πολέμωνος, ἐγένετο υἱὸς*] *τοῦ Πολέμωνος καὶ τῆς Φυλομάχης τῆς ἀδελφῆς τοῦ Πολέμωνος ἐγένετο υἱὸς* August. primus, Bavaricus. Quae hi libri addunt, tanquam iteratio et diligentior inculcatio iam dictorum ferri possunt, nil tamen illis est valde opus. REISK. Addidit Bekker. Quod nemo non vehementer laudet. Cur exciderint causam indicare quid attinet? SCHAEFER.

P. 1057. v. 19. *τῆς μητρὸς*] *ὁ τῆς μητρὸς* Bekker. SCHAEFER.

P. 1057. v. 19. *τουτουῒ τοῦ παιδὸς*] *τοῦ παιδὸς τουτουῒ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1057. v. 20. *Φιλομάχῃ*] *Φυλομάχῃ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1057. v. 21. υἱέως] υἱέος Bekker. V. not. ad v. 11. SCHAEFER.
P. 1057. v. 22. δὴ] δὲ Bavaricus. REISK.
P. 1057. v. 23. πότερος] πότερον August. primus. REISK.
P. 1057. v. 23. οἰκειότερος] ὁ οἰκειότερος Aldina, Paulina. REISK.
P. 1057. v. 26. Φιλομάχης] Φυλομάχης Bekker. SCHAEFER.
P. 1057. v. 27. υἱϊδοῦς] υἱδοῦς Bekker. ὑϊδοῦς Dindorf. SCHAEFER.
P. 1057. v. 27. δικασταὶ] Post h. v. addit ὅτι margo Lutetianae. Sed Wolfius post θυγάτηρ v. 28. addi vult ὅτι. REISK. Neutro loco addendum. Plato Gorg. p. 460. HSt. ἐγὼ μὲν οἶμαι, —, ἐὰν τύχῃ μὴ εἰδώς, καὶ ταῦτα παρ' ἐμοῦ μαθήσεται. ut Bekkerus recte edidit. V. not. ad Sophocl. Oed. C. 995. meaque in H. Stephani Thes. c. 6667. A. Insolentius etiam Plato de Republ. VI. p. 486. Ἀνόνητα δὴ πονῶν οὐκ οἴει ἀναγκασθήσεται —. *) SCHAEFER.
P. 1058. v. 1. υἱϊδοῦς] υἱδοῦς Bekker. ὑϊδοῦς Dindorf. SCHAEFER.
P. 1058. v. 1. οἰκειότεροί] οἰκειότατοί August. primus, Bavaricus. REISK.
P. 1058. v. 2. ἐξ] Abest ab August. primo. REISK.
P. 1058. v. 3. τῷ μὲν οὖν Θεοπόμπῳ —] Hanc genealogiam equidem non satis intelligo propter multiplices genitivos et vocabula cognationum parum dilucida, dum alii necessarii cum aliis conferuntur. Neque est haec multum diversa a consuetudine Concordiensium agricolarum in Alsatia, qui ab abnepote ad abavum solent adscendere, hoc modo: Petrus Ioannis, Iacobi, Philippi, Arbogasti. Nec in argumento Archidami Isocratis huic dissimilis ratio est, nisi quod ibi articuli additi rem dilucidiorem faciunt: κατάγεται δ' οὕτως ὁ μικρὸς Ἀρχίδαμος. Ζευξίδαμος, οὗ Ἀρχίδαμος, οὗ Ἄγις, οὗ Ἀγησίλαος, οὗ Ἀρχίδαμος. **) et in Euangelio Matthiae fit idem verbo ἐγέννησε. et apud Lucam: Ἰησοῦς ὤν, ὡς ἐνομίζετο, υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἠλεί, τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευί, καὶ τὰ λοιπά. Sed quantum ex ea colligere possum, haec ratio est necessitudinis, quam in tabella delineavi. Hagnias, Eubulides, fratres. Phylomache, Philager, fratrum liberi. Hi procreant Eubuliden: Eubulides Phylomachen, accusatoris uxorem: e quibus nascitur Eubulides in Hagniae familiam adoptatus in linea descendente. Stratius autem, Charidemus, Theopompus, Macartatus sunt in linea collaterali.

---

*) Interserti verbi οἶμαι notabile exemplum habet Philosophus ibid. VIII. p. 564. ἐξ οἶμαι τῆς ἀκροτάτης ἐλευθερίας —. V. Heindorfius ad Gorg. p. 123., ubi comparat Demosthenicum p. 458, 7. ἐν οἶμαι πολλοῖς —. Plato Gorg. l. c. ἡ δέ γε οἶμαι φύσις —. Quomodo Orator p. 1268, 27. οἱ γὰρ οἶμαι βέλτιστοι —. SCHAEFER.

**) Similem rationem in genealogicis secutus est Herodotus, ut VII. 204. SCHAEFER.

GENEALOGIA,

CUIUS IN HAC ORATIONE FIT MENTIO.

EXOEUS

BUSELUS

1. Hagnias —	1. Eubulides. —	Stratius —	Habron —	Cleocritus.
Polemo et 1. Phylomache 2. Hagnias orbus, cuius est haereditas.	Philager. Euctemon. Callistratus, avus maternus Sosithei accusatoris.	Phanostrate et Charidemus. Theopompus et Stratocles.	Filia neptis, mater Sosithei ex Callistrato.	

Macartatus Theopompi filius, reus: qui tenet haereditatem Hagnianam, evictam a patre Theopompo et ereptam Phylomachae secundae, cuius filius Eubulides 2. eandem recuperare studet, ut Hagniae secundo genere propior. Propinquitas autem illa exsistit a Phylomache prima, Hagniae secundi amita, Phylomachae secundae avia materna: quae, licet foemina, est in descendente linea Hagniae primi: Theopompus autem etsi eadem necessitudine Hagniam secundum attingit, qua Eubulides 2. aequ[?] est ex alia familia atque Theopompus, tamen potiore iure est propter matrem 1. Phylomacham, Hagniae primi neptem, secundi amitam. Alioqui Theopompo et Eubulidae fuisset ex aequo dividenda haereditas, cum uterque sit Hagniae posterioris frater patruelis. Ex hac delineatione et collateralium inter se et adscendendo et descendendo collatione paulo rectius statui poterit de gradibus et nominibus necessitudinum: quae permutata non uno in loco cum essent et Graeca nomina ἀνεψιῶν late pateant, proclivis in convertendo lapsus fuit vocabula ipsa potius quam seriem generis intuenti. Quorum explicationem hic ordine subiiciamus seorsim a caeteris annotationibus, ut res ipsa in conspectu posita lectorem admoneat.

E Philagro et Phylomache 1. nascitur 2. Eubulides. Is procreat 2. Phylomacham, Sosithei accusatoris uxorem, Eubulidae pueri in familiam secundi adoptati matrem: qui ratione propinquitatis Hagniae secundi, qui orbus decessit, haereditatem sibi vendicat. Causam huius agit Sositheus naturalis pater, auctore dato fratre pueri.

P. 1056. v. 22. *Στράτιος, ὁ τουτουὶ πρόγονος Μακαρτάτου. proavus.* Series haec est: Stratius, Charidemus, Theopompus, Macartatus. — Ibid. v. 23. *καὶ ἕτερος Ἁγνίας, ὁ τουτουὶ πρόγονος τοῦ παιδός. abavus*, si etiam pueri matrem numeres: *proavus*, si, matre omissa, Eubulidae avi filium statuas. Series haec est: 1. Hagnias, Phylomache, Eubulides, Hagniae secundi patruelis, Phylomache secunda, Eubulides tertius. In hac serie duae quidem intercurrunt mulieres, quibus mares, quamvis remotiores, praeferuntur, sed in eadem familia tantum, ut opinor. — P. 1057. v. 1. *καὶ προσήκει μᾶλλον τῷ Ἁγνίᾳ.* S. *τῷ μεγάλῳ ἢ προτέρῳ, τῷ Βουσέλου υἱεῖ.* — Ibid. v. 3. *ἀδελφιδοῦς δ' Ἁγνίου.*

Hagnias ✕ Stratius.
Polemo ✕ Charidemus.

— Ibid. v. 6. *ἢ τὸν ἀδελφιδοῦν. τὸν τοῦ ἀδελφοῦ υἱὸν Χαρίδημον.* — Ibid. v. 16. *ἀνεψιῷ ὄντι ἑαυτοῦ. ἀδελφιδῷ.*

Hagnias ✕ Eubulides.
Polemo ✕ Philager.

— Ibid. v. 16. *ὁ γὰρ Φίλαγρος ἀδελφὸς ἦν Εὐβουλίδου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγνίου.* Falsum hoc est. Legendum igitur, ut genealogia ostendit, *ὁ γὰρ Φίλαγρος υἱὸς ἦν.* — Ibid. v. 27. *Στρατίου δ' υἱδοῦς. nepos ex filio.* Stratius, Charidemus, Theopompus. — Ibid. v. 28. *καὶ ἡ θυγάτηρ, πάλιν.* F. a. *καὶ ἡ θυγάτηρ, ὅτι πάλιν.* — P. 1058. v. 3. *τῷ μὲν οὖν Θεοπόμπῳ* —. Labyrinthus est hic locus et plane crux fixa interpretibus, quem initio sic transtuli, non quod veram interpretationem putarem, sed ne lacunam relinquerem: *Sed Theopompo natus est filius Macartatus: Eubulidae autem, Phylomachae filio, qui consobrinus Hagniae paternus fuit: quum Eubulidae consobrini filius Hagniae a patre sit hic puer*, etc. Haec, ut ingenue fatear, nec ipse intelligo. Sed est locus et male distinctus, et alioqui corruptus. Nam post *Μακάρτατος οὑτοσὶ* v. 3. coli nota est ponenda: et, *τῷ δὲ Εὐβουλίδῃ*, *ἀπὸ κοινοῦ* repetendum *ἐγένετο οὑτοσὶ ὁ παῖς*: et mox v. 5. *πρὸς πατρὸς Εὐβουλίδου* perperam scriptum est pro *Φιλάγρου*, ut genealogia docet. Sic ergo verba ordinabis: *οὑτοσὶ δὲ ὁ παῖς, ὢν Ἁγνίᾳ παῖς ἀνεψιοῦ πρὸς πατρός. ἐγένετο υἱὸς Εὐβουλίδῃ, τῷ ὄντι υἱεῖ μὲν Φυλομάχης, ὄντι δὲ ἀνεψιῷ Ἁγνίου πρὸς πατρὸς Φιλάγρου.* Nunc hos inter se comparemus:

Hagnias ——— Eubulides
Phylomache——Philager
Hagnias. ——— 2. Eubulides
3. Eubulides.

Ita fratres sunt 1. Hagnias et 1. Eubulides: Phylomache et Philager patrueles: consobrini vero aut amitini (secundum Iurisconsultos) inter se sunt Hagnias et Eubulides, natus ex amita, Hagniae secundi sorore, et Philagro, fratre Polemonis, qui Polemo fuit Hagniae secundi pater. Nam Donatus ait, consobrinos esse natos ex fratre et sorore. Sed Demosthenes, omissa hic

Phylomacha, patres secundi Hagniae et Eubulidae secundi conferť: qua ratione fratres patrueles erunt, e tribus fratribus nati, et Eubulides tertius erit Hagniae secundi fratris patruelis filius. Multum refert, quos inter sese conferas. Sunt enim haec τῶν πρός τι et alio atque alio respectu alias atque alias appellationes sortiuntur. Verto igitur de integro sic: *Ac Theopompo filius Macartatus: Eubulidae autem, Phylomachae filio*, (qui respectu patris Philagri Hagniae patruelis fuit, nati enim sunt duobus fratribus, Polemone et Philagro,) *puer hic natus est, Hagniae coniunctus, ut filius patruelis fratris.* Qui habet aliquid melius et certius et dilucidius, doceat. Vocabula ista cognationum et affinitatum tam Graeca quam Latina ab aliis aliter usurpantur: quorum controversiis decidendis ego me nolo arbitrum honorarium interponere. Illud tantum rogo, ut, si quis ea, quibus ego sum usus, improbarit, tum demum erroris me condemnet, ubi omnia Lexica Graeca et Latina inter sese collata consentire probarit. — Ibid. v. 5. ἀνεψιοῦ παῖς ὢν Ἀγνίᾳ. Etymologicon: ἀνεψιοὶ λέγονται παρὰ τὸ ἄνωθεν συνῆφθαι εἰς συγγένειαν. Hesychius: ἀνεψιοὶ, ἀδελφῶν υἱοί. ἀνεψιαδοῦς (qui et ἀνεψιάδης a Polluce dicitur), ὁ ἐκ τοῦ ἀνεψιοῦ ἢ τῆς ἀνεψιᾶς γεγονώς. ἀνεψιότης, ἡ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια. Suidas Hesiodum Homeri ἀνεψιάδην facit hoc modo adscendendo: Hesiodus, Dius, Ampelides, Melanopus, ὅν φασί τινες τοῦ Ὁμήρου προπάτορος εἶναι πάππον. Sed si Herodotum secuti Melanopum Critheidis patrem, e qua natus Homerus sit, statuamus, legendum erit: προπάτορα εἶναι ἢ πάππον. Age descendamus:

Melanopus	
Ampelides	Critheis
Dius	Homerus.
Hesiodus.	

Iulius Pollux lib. 3. c. 2. paulo dilucidius haec explicat: ἀνεψιοὶ ἀδελφῶν παῖδες, εἴτε πατραδέλφων, εἴτε ἐκ μητραδέλφων· εἴτε ἐξ ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς· εἴτε ἐκ δυοῖν ἀῤῥένων ἀδελφῶν, εἴτε ἐκ δυοῖν θηλειῶν. αὐτανεψιοὶ, οἱ ἀνεψιοί. οἱ ἐκ τῶν ἀνεψιῶν φύντες ἀλλήλοις ἀνεψιάδαι, εἴτε ἐξ ἀμφοῖν ἀῤῥένων εἶεν, εἴτε θηλειῶν, εἴτε ἐξ ἄῤῥενος καὶ θηλείας. ἀνεψιάδης {δοῦς ὅ, τε ἀνεψιαδοῦς καὶ δῆ ἡ ἀνεψιαδῆ}, οἱ ἐξ ἀνεψιαδῶν ἀλλήλοις ἐξανεψιοὶ καὶ ἐξανέψιαι. Quaerendum hic videtur, iidemne sint ἀνεψιοὶ καὶ ἀδελφιδοὶ, an vero diverso respectu sic appellentur. Exempli gratia:

Peleus	πάππος	Telamon	Avus
Achilles	υἱός	Aiax	Filius
Pyrrhus,	υἱδοῦς,	Eurysaces,	Nepos.

Peleus, Telamon, fratres sunt, Achilles, Aiax, fratrum filii, atque iterum Pyrrhus et Eurysaces. Sed Aiax et Eurysaces ad Peleum relati suntne prior ἀνεψιὸς ἢ ἀδελφιδοῦς; posterior ἀνεψιάδης ἢ ἀδελφιδοῦ υἱός; et quomodo Latine appellantur? Aiax

nepos ex fratre. Eurysaces nepotis ex fratre filius, an habent singula nomina? Iam Achilles ex Aiax suntne ἀνεψιοὶ an ἀδελφιδοῖ inter se appellandi? Latine quidem fratres patrueles dicuntur. Iam Eurysacis patruus est Achilles, πάτρως ἢ πατράδελφος: magnus patruus Peleus: sed quomodo Graece dicitur? Aliudne habet nomen quam πατραδέλφου πατήρ; Haec et similia velim accuratius explicari a Iurisconsulto, qui idem et Graecae linguae peritus esset, et Graeca cum Latinis conciliare, et pro diversitate respectuum inter sese comparare. Idque aut iam fecisse (nondum enim eius scripta legendi otium habui) aut facturum esse virum clarissimum et disertissimum, Matthaeum Wesenbeccium, et spero, et opto. Vulgaria ista sunt: ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, ἀδελφή, *frater*, *soror*. ἀδελφιδοῦς, *fratris aut sororis filius*. ἀδελφιδῆ, *fratris aut sororis filia*. πάτρως, πατράδελφος, θεῖος πρὸς πατρὸς, *patruus*. μήτρως, μητράδελφος, θεῖος πρὸς μητρὸς, *avunculus*. πατραδέλφη, *amita*. μητραδέλφη, *matertera*. ἀνεψιὸς, *consobrinus*, *fratris vel sororis meae filius*, *nepos ex fratre vel sorore*. ἀνεψιὸς πρὸς πατρὸς, *patruelis*, *amitinus*. (Sed de posteriore dubito.) ἀνεψιὸς πρὸς μητρὸς, *consobrinus*. ἀδελφαὶ, *sorores*. ἀδελφιδαῖ, *filiae sororum*, *consobrinae*. ἀδελφιδαῖ, *neptes ex sororibus vel sobrinae*. ἀδελφοὶ, *fratres*. ἀδελφιδοῖ, *fratrum filii patrueles*. ἀνεψιοὶ, *nepotes e patruelibus vel sobrini*. ἀνεψιάδης ἢ ἀνεψιαδοῦς, *filius vel patruelis vel amitini vel consobrini*. Sic ἀνεψιάδη, *filia* etc. ἀνεψιότης, *cognatio patruelium et consobrinorum*. Graeci Iurisconsulti ἀνεψιὸν vocant ἐξάδελφον, ἐξανέψιον, ἢ δισανέψιον, τὸν ἀνεψιαδοῦν: ἀδελφὸν ἑτεροθαλῆ, τὸν μὴ ἐξ ἀμφοῖν γονέοιν, ἀλλ' ἢ ὁμοπάτριον μόνον ἢ ὁμομήτριον. In Latinis appellationibus *sobrinorum et consobrinorum* non omnes consentiunt. Donatus: *Sobrini sunt e duabus sororibus*, *consobrini ex fratre et sorore*. Sed Cicero sobrinos remotiores facit, cum 1. de Offic. dicit *consobrinorum sobrinorumque coniunctiones*. Francisc. Hotomannus ex Iurisconsultorum auctoritate „Consobrini" inquit „sunt, qui quaeve aut e duabus sororibus nascuntur, vel ex avunculo aut matertera prognati, vel in genere ἀνεψιοὶ, quilibet fratrum aut sororum liberi. Patrueles fratres et sorores vel e duobus fratribus, vel e patruo. Patruus magnus, frater avi, patruus maximus, abavi frater. Sobrini proprie dicuntur sororum fratrumque nepotes et neptes, et sunt ultimi cognationum gradus. Sobrinus patris mei consobrini filius et matris meae consobrini filius. Sobrinus est nepos magni patrui. Proavunculus proaviae pater: promatertera proaviae soror. Atavus, abavus, proavus, avus, pater, filius, nepos, pronepos, abnepos, atnepos, nota sunt. Amitini inter se dicuntur ex fratre et sorore nati. Hos Donatus appellat consobrinos." Thesaurus Roberti Stephani sic habet: „Sobrini sunt 1. sororum filii, 2. ex fratribus, sororibus, patruelibus, consobrinis, amitinis, procreati, et quicunque cogna-

ti." — P. 1061. v. 5. ἀνεψιὰν εἶναι ἐκ πατραδέλφων Πολέμωνι, τῷ πατρὶ Ἁγνίου. Quod alias dicit ἀνεψιὰν πρὸς πατρός. πατράδελφος, *patruus*, θεοῖς πρὸς πατρός. Hesychius. Quis huius Oenanthes pater fuerit, non exprimitur. Sed esto Cleocritus Hagniae primi frater. Hagnia natus est Polemo, Cleocrito Oenanthe. Est ergo haec soror patruelis Polemonis: quorum πατράδελφοι fuerunt Hagnias et Cleocritus. — Ibid. v. 26. Καλλίστρατον ἀνεψιὸν εἶναι ἐκ πατραδέλφων Πολέμωνι, τῷ πατρὶ Ἁγνίου καὶ Χαριδήμῳ. Series haec est:

1. Hagnias,	1. Eubulides,	Stratius,	Fratres.
Polemo.	Callistratus.	Charidemus.	Patrueles.

Ex eodem ordine fuit et testis, sive Habronis, sive Cleocriti F. patruelis et ipse Polemonis. — Ibid. v. 28. τὴν δὲ μητέρα τὴν ἑαυτοῦ ἀνεψιοῦ παῖδα εἶναι Πολέμωνι. Nata ergo vel ex Habrone vel ex Cleocrito patruelis Polemonis filia fuit. — P. 1063. v. 21. κατὰ δὲ τὴν μητέρα τὴν ἑαυτοῦ, Φυλομάχην, νομιζόμενον ἀνεψιὸν εἶναι Εὐβουλίδην Ἁγνίᾳ πρὸς πατρός. *patruelem esse.* Non opus est addere *a patre.* Nec enim est ambiguum. Atqui et a patre Philagro est patruelis Hagniae. Ex utroque ergo parente. Sed quomodo ista consentiunt? κατὰ τὴν μητέρα et πρὸς πατρός. Nam quia Phylomache soror Polemonis, patris Hagniae, fuit, et non matris? Series haec est:

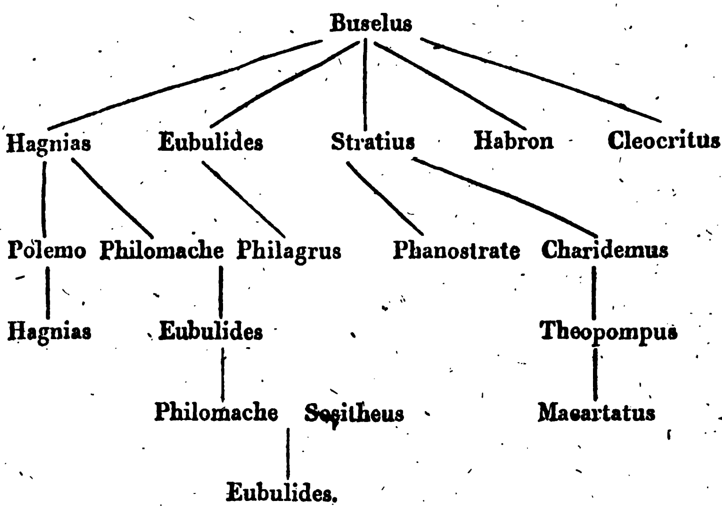
Polemon — Phylomache. Fratres.

Hagnias —— Eubulides. Ex fratre et sorore nati: qui consobrini erunt, Donato auctore, non patrueles. — Ibid. v. 23. ἐκ τηθίδος γεγονότα Ἁγνίᾳ πρὸς πατρός. Videtur τηθὶς aeque πρὸς πατρὸς dici *amita*, πρὸς μητρὸς *matertera*, ut θεῖος. WOLF.

P. 1058. v. 3. μὲν οὖν] τοίνυν August. primus. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 1058. v. 3. οὑτοσί] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1058. v. 3. τῷ δὲ Εὐβουλίδῃ, — οὑτοσὶ ὁ παῖς] Wolfius: „Labyrinthus est hic locus et plane crux fixa interpretibus etc." Distingendum: τῷ δὲ Εὐβουλίδῃ, τῷ τῆς Φιλομάχης υἱεῖ, ἀνεψιῷ δ' Ἁγνίου ὄντι πρὸς πατρὸς, Εὐβουλίδου ἀνεψιοῦ παῖς ὢν Ἁγνίᾳ πρὸς πατρὸς, οὑτοσὶ ὁ παῖς. τῷ δὲ Εὐβουλίδῃ, Eubulidae vero (secundo), τῷ τῆς Φιλομάχης υἱεῖ, Philomachae filio, ἀνεψιῷ δ' Ἁγνίου ὄντι πρὸς πατρὸς, a patre autem (Philagro) Hagniae (secundi) sobrino (*second cousin*), (ἐγένετο) οὑτοσὶ ὁ παῖς, hic puer (Eubulides tertius), παῖς ὢν, qui filius est (adoptivus), Εὐβουλίδου, Eubulidae (secundi), ἀνεψιοῦ Ἁγνίᾳ πρὸς πατρὸς, sobrini (*second cousin*) Hagniae (secundo) a patre (Philagro). Puerum, Eubuliden tertium, Eubulidae secundi *filium* vocat Sositheus, quia ab eo adoptatus fuerat: natura enim nepos eius ex filia erat. Clariora haec erunt, inspecto stemmate, quod ita se habet:

SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 112.

P. 1058. v. 4. *Φιλομάχης*] *Φυλομάχης*, Bekker. SCHAEFER.

P. 1058. v. 5. *πρὸς πατρὸς — οὑτοσὶ ὁ παῖς*] Locum hunc sic exhibet margo Lutetianae: *πρὸς πατρὸς καὶ μητρὸς υἱδῆς ἐγένετο Εὐβουλίδης ἐμοῦ μὲν παῖς ὤν, τῷ δὲ Ἁγνίᾳ ἀδελφιδοῦς πρὸς πατρὸς οὑτοσὶ ὁ παῖς.* August. primus sic dat: *ὄντι πρὸς πατρὸς οὑτοσὶ ὁ παῖς υἱὸς Εὐβουλίδου, ἀνεψιοῦ παῖς ὢν Ἁγνίᾳ πρὸς πατρός. ἐπειδὴ ἡ Φυλομάχη.* Post *Εὐβουλίδου* subauditur e praemissis *ἐγένετο.* Quod si fiat, nihil est quod in vulgata h. l. culpes. Alii codices idem dicunt, sed verbis paulo aliter collocatis. REISK. Verba *Post Εὐβουλίδου — collocatis* Reiskii operae retulerunt ad *Εὐβουλίδου* v. 6. SCHAEFER.

P. 1058. v. 5. *Εὐβουλίδου*] Wolfius mavult *Φιλάγρου.* REISK.

P. 1058. v. 5. *Εὐβουλίδου*] *Εὐβουλίδου*, Bekker. SCHAEFER.

P. 1058. v. 6. *οὑτοσὶ ὁ παῖς*] Absunt a Bavarico. REISK.

P. 1058. v. 6. *Φιλομάχη*] *Φυλομάχη* Bekker. SCHAEFER.

P. 1058. v. 8. *τῳδί*] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1058. v. 8. *τῷ υἱεῖ*] *τῷ τρίτῳ υἱεῖ* Bavaricus. Ab editione Paulina absunt ambo istaec vocabula. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1058. v. 8. *τοῦ Θεοπόμπου*] Vulg. *τῷ Θεοπόμπου. τοῦ Θεοπόμπου* August. primus. Et sic dedi. In lectione Bavarici videtur nescio quid abstrusius latere et in libris quibusdam fuisse: *τῶν τρίτῳ υἱεῖ τῶν* [subaudi *υἱέων*] *Θεοπόμπου*, *tertio filio in liberis Theopompi.* REISK. *τῷ Θεοπόμπου* Bekker. SCHAEFER.

P. 1058. v. 10. *ἔκγονον*] Sic etiam est in Bavarico, sed cum *γ* super *κ* scripto. REISK.

P. 1058. v. 11. τούτου] Utrum Ἁγνίου an αὐτοῦ τοῦ Μακαρτάτου? Intelligo τοῦ Ἁγνίου. Nam quid ad Sositheum alioqui attinet Macartati orbitas? WOLF.

P. 1058. v. 11. τῷ μὲν παιδὶ τούτῳ —] Sententia est: puero huic, Eubulidae tertio, convenit aliquod nomen illorum nominum, quae commemorantur ab illa lege, quae sancit, quinam iure in haereditatem aliquam vacuatam et controversam succedant. Est enim ἀνεψιοῦ παῖς ad illum Hagniam, super cuius haereditate controversia nunc agitatur. Atqui παῖδες ἀνεψιῶν a lege numerantur in legitimis haeredibus. Est ergo hic Eubulides haeres Hagniae. Macartatus enim non est Hagniae ἀνεψιοῦ παῖς. REISK.

P. 1058. v. 15. ὁ γὰρ] οὐ γὰρ August. primus. REISK.

P. 1058. v. 16. Ἁγνίᾳ] Sic etiam est in Bavarico, sed super extrema litera scriptum est ου. REISK.

P. 1058. v. 17. αὐτῷ] filio Macartato. Sed praestat, opinor, ἑαυτῷ, quod dat Cod. Bekk. notae melioris. SCHAEFER.

P. 1058. v. 19. δὲ] δὴ August. primus. REISK.

P. 1058. v. 19. ἄνθρωπον] ἀνθρώπων August. primus, Bavaricus. REISK. ἀνθρώπων Bekker. SCHAEFER.

P. 1058. v. 20. τὸν κλῆρον ἔχειν] ἔχειν τὸν κλῆρον Bekker. SCHAEFER.

P. 1058. v. 21. λείπηται] λοίπηται Paulina. REISK.

P. 1058. v. 21. ἐκβάλλειν] ἐκβάλλει August. primus. REISK.

P. 1058. v. 25. ᾧ] Id est ὃ λέγων. Hoc enim obtentu, quod scilicet asseveraret, quamquam falso, Theopompus, meum filium ab Hagnia longius distare et non in eadem domo esse cum Hagnia, —. REISK.

P. 1058. v. 26. εἰσὶ] Bekkerus: „εἰσὶ] οἱ S.“ Satis placet. SCHAEFER.

P. 1058. v. 26. οἱ] Articulus hic vitiose redundare videtur, ut natus e fine proximi vocabuli λοιποί. REISK. Videtur sic scribere voluisse: τίνες οὖν εἰσὶ λοιποὶ ἔτι νῦν ὄντες ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Ἁγνίου; Falso. SCHAEFER.

P. 1058. v. 26. τῷ] τῷ secundum abest ab August. primo. REISK.

P. 1058. v. 27. Φιλομάχῃ] Φυλομάχῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1058. v. 28. τοῦ ἀνεψιοῦ] In Dindorfiana omisit negligentia typothetae. SCHAEFER.

P. 1059. v. 1. υἱὸς] Deest August. primo. REISK. Non requiram, si quis delendum censeat. SCHAEFER.

P. 1059. v. 2. οὐκ ὢν τοῦ οἴκου] Malim οὐκ ὢν ἐκ τοῦ οἴκου. V. p. 1058, 2. Nam saepissime occurrit illa dictio, ἐξ οἴκου τινὸς et ἐξ οἴκου ἑτέρου εἶναι. Repugnat tamen v. 7. REISK.

P. 1062. v. 28. *Φιλομάχης*] *Φυλομάχης* Bekker. SCHAEFER.

P. 1063. v. 1. *τοῦ Ἁγνίου*] Vulg. *Ἁγνίου*. *τοῦ Ἁγνίου* Bavaricus. Eius loco dat Weimarani secundus *Πολέμωνος*. Articulum addidi. REISK.

P. 1063. v. 1. *ἢ ἐκεῖνο*] *ἢ 'κεῖνο* Dindorf., cuius v. praefat. p. IV. SCHAEFER.

P. 1063. v. 2. *Φιλομάχη*] *Φυλομάχη* Bekker. SCHAEFER.

P. 1063. v. 3. *νυνὶ*] Recte *νῦν* Bekker. SCHAEFER.

P. 1063. v. 3. *ὁ*] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1063. v. 5. *Θεόπομπος*] Vulg. *ὁ Θεόπομπος*. Articulum omisi. REISK. *ὁ Θεόπομπος* Bekker. SCHAEFER.

P. 1063. v. 8. *ὡς — ἔσται*] *ut — sit.* Quod si recte habet, perquam notabilis est haec constructio *τοῦ τελικοῦ ὡς* cum futuri indicativo. Tetigit Hoogeveenus Doctr. Particc. Graecc. T. II. p. 1190., etsi nullo eius exemplo commemorato. Nam quod e Platone (de Republ. IV. p. 420. extr. HSt.) attulit, diversissimi est generis: *ὡς* enim illic valere *nam* arguit ipsa quae sequitur negativa *οὔτε*, quam *τὸ τελικὸν ὡς* prorsus aversatur. Nec perspicacior fuit Zeunius, cum Batavum bona fide sequeretur ad Viger. p. 559. a. SCHAEFER.

P. 1063. v. 8. *μᾶλλον καταφανὲς*] Vulg. *καταφανὲς*. Addit *μᾶλλον* margo Bavarici cum *γρ*. Addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1063. v. 11. *ἀναγίνωσκε*] *ἀναγίγνωσκε* Bekker. SCHAEFER.

P. 1063. v. 12. *ὑπόλοιποι*] Post h. v. vulg. addit genealogicum hoc stemma:

Ἀδελφοὶ
Πατήρ, *Πολέμων* *καὶ Φιλομάχη*, *μήτηρ*.
Ἀνεψιοὶ
καὶ υἱός, *Ἁγνίας* *καὶ Εὐβουλίδης*, *υἱός*.

Totum hoc stemma abest ab August. primo et Bavarico. Plane expunxi. Neque ab ipso Demosthene profectum est, neque scitissime est confectum, sed parum illustrat obscuritatem rei, et abest ab optimis codicibus, et alieno loco est positum. REISK.

P. 1063. v. 13. *ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.*] Ante stemma post v. *ὑπόλοιποι* habet Aldina: post stemma non habet. *μαρτυρία* in singulari dat Paulina. Abest item hoc vocabulum a Bavarico una cum testimoniis omnibus ad p. 1065, 18. REISK.

P. 1063. v. 16. *τὸν*] *καὶ* Aldina. REISK.

P. 1063. v. 17. *πατέρα*] Post *πατέρα* addit Weimaranus e secundo *τοῦ πατρὸς τῆς Σωσιθέου γυναικός*. REISK.

P. 1063. v. 17. *Σωσιθέου*] Videtur legendum *Σωσίου*. Pater enim Sosithei Sosias appellabatur. V. p. 1075, 28. Caeterum, video, locum hunc adversari stemmati superius a nobis proposito, ut conciliari cum eo nequeat. REISK.

P. 1059. v. 24. *Φιλομάχη*] Deest Bavarico. REISK. *Φυλομάχη* Bekker. SCHAEFER.

P. 1059. v. 28. *Ἀγνίᾳ*] *Ἁγνίου* August. primus. REISK.

P. 1060. v. 1. *τοῦ*] *τοῦ* posterius abest a Bavarico. REISK.

P. 1060. v. 2. *αὐτοῦ*] *αὐτοῦ* Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1060. v. 3. *ὑποβάλλετε*] *ὑπολαμβάνετε* margo Lutetianae ex indice Aldinae. Et sic quoque v. 10. REISK. Utroque loco Cod. Bekk. optimus *ὑπολαμβάνετε*. Difficilis optio: nam etiam *ὑπολαμβάνειν* sic usurpatur. SCHAEFER.

P. 1060. v. 7. *οὐκ*] *οὐκ* prius abest ab August. primo. REISK.

P. 1060. v. 8. *τοῦ*] *τοῦ* posterius abest ab August. primo. REISK.

P. 1060. v. 10. *ὑποβάλλετε*] V. not. ad v. 3. SCHAEFER.

P. 1060. v. 13. *ἄλλος*] *ἄλλων* August. primus. REISK.

P. 1060. v. 13. *ἐνίκησε*] *ἐνίκησεν* Bekker. SCHAEFER.

P. 1060. v. 14. *νυνὶ*] *νῦν* Bavaricus. REISK.

P. 1060. v. 14. *ἢ*] Abest a Paulina. REISK.

P. 1060. v. 15. *Εὐβουλίδου*] Vulg. *Εὐβουλίδη*. *Εὐβουλίδου* August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1060. v. 16. *λέγειν δόξει*] *λέγει* Bavaricus. REISK.

P. 1060. v. 17. *τοὺς*] Deest Bavarico. REISK.

P. 1060. v. 18. *τὰς μαρτυρίας τὰς ὑπολοίπους*] *τοὺς μάρτυρας τοὺς ὑπολοίπους* August. primus. REISK.

P. 1060. v. 20. *Φιλομάχη*] *Φυλομάχη* Bekker. SCHAEFER.

P. 1060. v. 22. *ἀναγνώσεται*] Vide inflexam constructionem. Antecessit enim *ἀναγίγνωσκε — πρῶτον μὲν —*: nunc sequitur *ἔπειτα — ἀναγνώσεται*. SCHAEFER.

P. 1060. v. 23. *ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.*] Titulus est quidem in Bavarico, sed ipsa desunt testimonia omnia usque ad p. 1062, 4. REISK.

P. 1060. v. 25. *δημόται*] Sic correxit Weimaranus pro *δημόταις*, quod est in Aldina. REISK.

P. 1060. v. 26. *τοῦ Ἁγνίου*] *τῷ Ἁγνίου* Bekker. Infra p. 1061, 6. *τοῦ Ἁγνίου* consensu dant Codd. SCHAEFER.

P. 1060. v. 26. *Φιλομάχην*] *Φυλομάχην* Bekker. SCHAEFER.

P. 1061. v. 5. *πατραδέλφων*] *πατράδελφος* in iis nominibus, quae Attici oratores longe seposita habuerint, numerat Lobeckius ad Phrynich. p. 306. Falli virum egregium docent exempla huius usus Demosthenica. V. infra v. 27. p. 1063, 14. 1064, 2. 1084, 17. SCHAEFER.

P. 1061. v. 8. *Φιλομάχη*] *Φυλομάχη* Bekker. SCHAEFER.

P. 1061. v. 8. ἡ μήτηρ ἡ Εὐβουλίδου] Vulg. ἡ Εὐβουλίδου. ἡ μήτηρ ἡ Εὐβουλίδου August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1061. v. 10. Φιλομάχης] Φυλομάχης Bekker. SCHAEFER.

P. 1061. v. 13. φρατὴρ] φράτωρ margo Lutetianae. REISK. Scribendum φράτηρ. V. Anecd. Bekk. p. 992, 11. s. et Draco p. 42, 15. SCHAEFER.

P. 1061. v. 14. ἑαυτῶν] Legendum ἑαυτοῦ, quia praecedit μαρτυρεῖ. WOLF. Non opus. Plures homo liberos habuit. V. p. 1062, 1. SCHAEFER.

P. 1061. v. 15. Ἀγνίου] τῷ Ἁγνίου Dindorf. e coniectura, credo, sed quae addubitari non debeat. SCHAEFER.

P. 1061. v. 15. Φιλομάχῃ] Φυλομάχῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1061. v. 16. Φιλομάχης] Φυλομάχης Bekker. SCHAEFER.

P. 1061. v. 20. αὐτὸν] τὸν πάππον Ἀρχίλοχον μᾶλλον ἢ ἑαυτόν. WOLF.

P. 1061. v. 21. τοῦ Ἀγνίου] τῷ Ἁγνίου Bekker. SCHAEFER.

P. 1061. v. 23. τοῦ Ἀγνίου] τῷ Ἁγνίου Bekker. SCHAEFER.

P. 1061. v. 23. Φιλομάχῃ] Φυλομάχῃ Bekker, SCHAEFER.

P. 1061. v. 24. Φιλομάχης] Φυλομάχης Bekker. SCHAEFER.

P. 1061. v. 27. τοῦ Ἀγνίου] τῷ Ἁγνίου Bekker. SCHAEFER.

P. 1061. v. 29. ἑαυτοῦ] Malim ἑαυτῶν. suam matrem sibi cum fratribus et sororibus suis communem. REISK. Causa suspicionis quod pluralis legitur v. s. Sed ibi res aliter habet. SCHAEFER.

P. 1062. v. 1. τὴν] καὶ Paulina. REISK.

P. 1062. v. 1. τὴν αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς] αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Et v. 12. καὶ ἔμελεν αὐτοῖς. WOLF. Vulg. τὴν αὐτήν. τὴν αὐτῶν August. primus, Aldina. Correxi τὴν αὐτῶν. πρὸς αὐτοὺς, ad se, testem, et ad fratres sororesque, item ad maritum. REISK. Recte πρὸς αὐτοὺς Bekker. Hoc αὐτοὺς docet etiam αὐτῶν scribi oportere. SCHAEFER.

P. 1062. v. 1. Φιλομάχῃ] Φυλομάχῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1062. v. 8. περὶ τῶν ὁμολογουμένων] Nemo enim testes producit super rebus haud controversis, de quibus nemo dubitat. REISK.

P. 1062. v. 8. προσεκαλεσάμεθα] Vulg. προεκαλεσάμεθα. προσεκαλεσάμεθα August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. V. p. 1074, 2. REISK.

P. 1062. v. 12. οὐδενὸς] οὐδὲν Bavaricus. REISK. Recte οὐδὲν Dindorf., cuius vide praefat. p. XIII. οὐδὲν ut mutaretur in οὐδενὸς, fecit qui sequitur genitivus τοῦ ἐξαπατῆσαι. Sed hic pendet a praepositione πλὴν, non a verbo ἔμελεν. V. p. 1216, 23. 1218, 18. SCHAEFER.

P. 1062. v. 12. τότε παρόντι] παρόντι τότε Bekker. SCHAEFER.

P. 1062. v. 13. κατεχρῶντο] F. κατεψεύδοντο. Sed et hoc ferri potest. WOLF. ἠκροῶντο margo Lutetianae. *hoc abutebantur*, hoc dictitabant et iactabant mendacium et tertio quoque verbo ingerebant atque inculcabant. Subauditur τούτῳ τῷ λόγῳ. REISK. Raro simpliciter hoc verbum sic usurpatur. τά τ' ἄλλα ἔλεγεν —, καὶ κατεχρήσατο πρὸς τοὺς δικαστάς, ὅτι ἐγὼ — p. 1179, 7. SCHAEFER.

P. 1062. v. 15. τοῦ] τῷ August. primus. REISK. τῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 1062. v. 15. τὸ παράπαν] Vulg. παράπαν. τὸ παράπαν August. primus. Dedi τὸ παράπαν. Et sic quoque p. 1067, 18. REISK.

P. 1062. v. 17. τηλικουτονὶ] Vulg. τηλικοῦτον. τηλικουτονὶ Bavaricus. REISK. Recte τηλικοῦτον Bekker. Diversum est τηλικουτονὶ p. 1075, 8.: nam dicitur δεικτικῶς. V. not. ad v. 20. SCHAEFER.

P. 1062. v. 18. οὑτωσὶ] Vulg. οὕτω. οὑτωσὶ Bavaricus. REISK. Recte οὕτω Bekker. SCHAEFER.

P. 1062. v. 18. περιφανὲς] Vulg. περιφανῶς. περιφανὲς August. primus. Et sic correxi. Redit enim ad πρᾶγμα v. 17. REISK.

P. 1062. v. 18. καὶ] καὶ secundum abest a Bavarico. REISK.

P. 1062. v. 20. τοσουτουσὶ *)] τοσούτους Bavaricus. REISK. Praestat nostrum. *tot, quot hic adstantes videtis*. V. not. ad v. 17. SCHAEFER.

P. 1062. v. 21. παρεσχόμεθα] Vulg. παρεσχήμεθα. παρεσχόμεθα August. primus. Et hoc dedi. REISK. παρεσχήμεθα Bekker. SCHAEFER.

P. 1062. v. 22. τούτῳ] Macartato scilicet. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 113.

P. 1062. v. 23. Φιλομάχῃ] Φυλομάχῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1062. v. 25. Φιλομάχῃ] Φυλομάχῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1062. v. 25. θυγάτηρ], Sic lege. WOLF. Vulg. ἀδελφή. θυγάτηρ Bavaricus. Et sic correxi. REISK. Conf. not. ad p. 1057, 16. SCHAEFER.

P. 1062. v. 26. υἱέως] υἱέος Bekker. V. not. ad p. 1057, 11. SCHAEFER.

P. 1062. v. 26. ὁ Πολέμων] Vulg. ὁ μὲν Πολέμων. μὲν abest a Bavarico. Delevi. REISK.

P. 1062. v. 27. Φιλομάχῃ] Φυλομάχῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1062. v. 28. ὁ] Abest a Bavarico. REISK.

---

*) Corrige vitium typotheticum. SCHAEFER.

P. 1067. v. 2. μὴ διαθέμενος] *ab intestato*, qui potuisset tamen testamentum condere propterea, quod prole mascula careret. Pater enim nullus, cui filii essent, testamentum condebat: inutile enim id fuisset, filiis vel sine testamento ipso iure civili in paternam haereditatem succedentibus. Filiabus autem nulla erat pars haereditatis paternae, quippe dotem adeptis pro portione sua, nisi si fratribus carerent et pater testamento sua bona non donasset alii cuipiam: nam id licebat facere. REISK.

P. 1067. v. 2. κάταλίπῃ] καταλείπῃ August. primus. REISK. καταλείπῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1067. v. 3. θηλείας] θυλείας Paulina. REISK.

P. 1067. v. 3. σὺν ταυτῃσὶ] Sententia postulat addi: τοὺς υἱοὺς σὺν ταυτῃσί. WOLF. Index Lambini haec suadet: ἐὰν μὲν καταλίπῃ θηλείας σὺν ἄῤῥεσι, τοὺς ἄῤῥενας σὺν ταυτῃσί. σὺν ταυτῃσὶ, scilicet δεῖ κληρονομεῖν τοὺς κληρονομοῦντας. *una cum illis debent haeredes haereditatem adire.* h. e. nemo potest alicuius haereditatem adire sine prole mascula et sine testamento defuncti, nisi aut filiam filiasve eius in matrimonio iam habeat habeantve, aut eam easve matrimonio ducat ducantve. Filiae enim solae per se haereditatem neque adire neque tenere poterant, sed mariti eorum adibant nomine uxorum tenebantque tanquam earum κύριοι, h. e. tutores et praesides. REISK.

P. 1067. v. 3. ταυτῃσὶ] Recte ταύτῃσιν Bekker. Formae hae dativorum ionicae etiam veteris Atthidis, quae in Solonicis legibus obtinuit, propriae fuerunt. SCHAEFER.

P. 1067. v. 3. ἐὰν δὲ μὴ] S. καταλίπῃ παῖδας θηλείας. WOLF.

P. 1067. v. 3. τούσδε] τοὺς υἱούς. WOLF. τούσδε, quos statim deinde nominat lex. REISK.

P. 1067. v. 4. μὲν] Vulg. δ'. Malim adversativam deleri. Sed eius loco posui μὲν de meo. REISK. δ' restituit Bekker. Mihi videtur particula delenda esse. SCHAEFER.

P. 1067. v. 4. ὁμοπάτορες] Nescio an desit καὶ ὁμομήτορες. Verum esto hoc quidem, utcunque vult: subauditur δεῖ αὐτοὺς τὴν [add. τοῦ] ἀδελφοῦ μοῖραν λαγχάνειν. Si defuncto sine liberis et ab intestato sunt fratres, hi cernunt partem fratris, h. e. si unus est frater, is adit totam haereditatem, si plures sunt, pro rata quisque eorum. REISK.

P. 1067. v. 5. τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν] universi hi filii eius, qui defuncti ab intestato patruus fuerit, accipiunt tantum, quantum tulisset eorum pater pro parte sua, si tum adhuc superfuisset. REISK.

P. 1067. v. 6. ἐὰν δὲ — λαγχάνειν] [ἐὰν δὲ μὴ ἀδελφοὶ ὦσιν, ἢ ἀδελφῶν παῖδες, ἐξ αὐτῶν κατὰ ταυτὰ λαγχάνειν.] τίνες δ' οἱ λαγχάνοντες; Pro ἐξ αὐτῶν aliquod aliud legendum cognationis nomen. WOLF. Vulg. ἐὰν δὲ μὴ ἀδελφοὶ ὦσιν, ἢ ἀδελφῶν

παῖδες ἐξ αὐτῶν, κατὰ ταῦτα λαγχάνειν. Correxi de meo sensu: — ἢ ἀδελφῶν παῖδες, οἱ ἐξ αὐτῶν κατὰ ταὐτὰ λαγχάνειν. ut sit haec sententia: Fratres si nulli supersint, aut filii fratrum, tum ex his fratrum filiis nati pari modo haereditatem cernunto, ut scilicet omnes illi fratris nepotes ratam portionem ferant, tantam, quantam avus eorum esset laturus, si adhuc superesset. In λαγχάνειν subauditur προσήκουσι. οἱ ἐξ αὐτῶν γεγονότες προσήκουσι λαγχάνειν idem est ac si dixisset προσήκει τοὺς ἐξ αὐτῶν γεγονότας λαγχάνειν. REISK. Haec vero est Reiskiana graecitas, non Solonica. οἱ delevit Bekker. F. τοὺς ἐξ αὐτῶν —. SCHAEFER.

P. 1067. v. 8. ἐὰν ἐκ τῶν αὐτῶν ὦσι] H. e. si sint ex eodem patre et ex eadem matre: quo excluduntur fratres e diversis matribus. REISK.

P. 1067. v. 8. καὶ ἐὰν γένει ἀπωτέρῳ] Sic Theopompus erit Eubulidae praeferendus: nam cognatio cum Hagnia est a Phylomache, quamvis eiusdem familiae sit. WOLF. Appellat γένος articulum seu gradum generis in linea descendente, ut in causa hac nostra Eubulides tertius ratione γένους seu ordine nascendi duobus distabat gradibus ab Hagnia, Macartatus autem uno tantum gradu: quo fiebat, ut Macartatus γένει esset ἐγγυτέρῳ, Eubulides autem ἀπωτέρῳ. REISK. Sic καὶ ἐὰν vertendum *etiamsi*. SCHAEFER.

P. 1067. v. 10. μέχρι ἀνεψιάδων [παίδων]] [μέχρι ἀνεψιαδῶν παίδων.] μέχρι παίδων, *usque ad liberos sobrinorum*. WOLF. Videtur Wolfius voc. ἀνεψιάδων sublatum voluisse. παίδων uncis inclusi meo iudicio, quod videtur e varia lectione natum, aliis libris dantibus μέχρις ἀνεψιάδων, aliis, quod idem est, μέχρις ἀνεψιῶν παίδων, quomodo etiam Wesselingius ad Petiti LL. Att. p. 584. vult corrigi. μέχρι includit, non excludit. REISK. μέχρι ἀνεψιαδῶν παίδων Bekker. in notula commemorans Wesselingii coniecturam. Idem: „μέχρι] μέχρις r." Perpetua fluctuatio. Tu audi Phrynichum p. 14. SCHAEFER.

P. 1067. v. 11. τοῦ ἀνδρὸς] F. τοὺς ἄνδρας. WOLF. τοῦ ἀνδρὸς, defuncti puta ab intestato, super cuius haereditate contenditur. REISK.

P. 1067. v. 12. ᾗ] Vulg. ἦν. ᾗ margo Lutetianae. Correxi meo periculo ᾗ, quo etiam lectio illius marginis ducit. Error natus est ex iota adscripto. REISK.

P. 1067. v. 12. ἐγγυτάτω] Bekkerus: „ἀγχυτάτω r." Notabilis scriptura ac fortasse vera, ut propria graecitatis Solonicae. Certe inter ἀγχυτάτω et ἄγχιστα eadem ratio est quae inter ἐγγυτάτω et ἔγγιστα. SCHAEFER.

P. 1067. v. 13. νόθῳ δὲ μηδὲ νόθῃ —] Conf. Aristophanes Avv. 1648. ed. Dind., ubi Berglerus nostrum locum comparavit. SCHAEFER.

P. 1067. v. 13. νόθῳ — μηδὲ νόθῃ] V. not. ad p. 652, 12. SCHAEFER.

P. 1067. v. 13. μήτε] μήθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1067. v. 13. μήτε ἱερῶν] F. a. μήτε μετεῖναι ἱερῶν. Nisi forte iungendum sit μήθ' ἱερῶν ἀγχιστείαν εἶναι. *Ratione propinquitatis neque sacra neque profana ad nothos pertineant.* WOLF. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1067. v. 15. ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος] Recte animadvertit Petitus, tria haec verba partem legis non esse, sed a scriba post exactos triginta tyrannos addita esse, quo constaret, ex quo tempore lex illa valida inciperet esse. V. p. 713, 20. 742, 11. Quapropter hanc temporis notam ab ipsa lege interiecto puncto discrevi *). Sitne haec lex Solonis, quod voluit Petitus, an recentior, possit ex hac appendice chronologica dubitari. Praeterea suspicatur idem Petitus, verba μήτε ἱερῶν μήθ' ὁσίων ab ipso Solone non esse profecta, sed serius addita. Si lex ipsa a Solone est, de quo non constat, nil impedit, quominus ipse Solon etiam haec adscripserit. Sed hoc est apertius, vocabulum κοινωνίαν deesse. *Neque spurio neque spuriae convenit* ἀγχιστεία, *neque communio sacrorum civiliumve iurium.* REISK. Non deest κοινωνίαν. *Spurio spuriaeque ne esto ius anchisticum in sacra bonaque privata.* Photius c. 256. extr. Ὅσια, τὰ ἰδιωτικὰ καὶ μὴ ἱερά. H. l. de haereditate intelligendum. V. not. ad p. 1081, 1. SCHAEFER.

P. 1067. v. 17. οὐ μὰ Δί' οὔ] οὐ μὰ Δί' οὐχὶ — p. 523, 1. Add. p. 1445, 6. V. not. ad p. 327, 22. SCHAEFER.

P. 1067. v. 18. τὸ παράπαν] Vulg. παράπαν. τοπαράπαν August. primus, Bavaricus. REISK. V. not. ad p. 1062, 15. SCHAEFER.

P. 1067. v. 18. οὖσιν] [ὦσιν.] οὖσιν. WOLF. ὦσιν Aldina, Paulina. REISK.

P. 1067. v. 18. οὖσιν ἐν τῷ οἴκῳ] ἐν τῷ οἴκῳ οὖσι Bekker. SCHAEFER.

P. 1067. v. 19. τοῦ Ἀγνίου] τῷ Ἀγνίου Bavaricus. REISK. τῷ Ἀγγίου Bekker. SCHAEFER.

P. 1067. v. 19. τίνι καὶ δίδωσι] Vulg. τίνι δίδωσι. τίνι καὶ δίδωσι Bavaricus. Addidi καὶ, quod hic loci respondet latino *tandem* vel *nam*. *At quibusnam tandem dat lex, si illis negat?* Voluit hic loci Wolfius nescio quid emendare, sed oblitus sui posuit idem in annotatione, quod in texto est. REISK. De copula interrogativis postposita v. Porsonus ad Euripid. Phoeniss. 1373. Quod Wolfium Reiskius ait emendare voluisse, est, opinor, vitiosum Aldinae ὦσιν, de quo v. not. ad v. 18. SCHAEFER.

---

*) Non puncto discrevit, sed commate: quomodo etiam Bekkerus distinxit. SCHAEFER.

P. 1067. v. 19. δίδωσι] δίδωσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1067. v. 20. Ἀγνίου] Abest a Bavarico. Ab aliis libris videtur abfuisse quod sequitur ἐκείνου, et sic ex utraque varietate haec nostra lectio conflata esse: nam utramvis vocem omittas, sententiae nil decedet. REISK. Ἀγνίου omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1067. v. 23. οὐ προσέταξεν, ἀλλὰ πάνυ —] Vulg. οὐ προσέταξε πολλὰ πάνυ ἐν τῷ νόμῳ, ἃ δεῖ ποιεῖν τοὺς προσήκοντας ἐπάναγκες· ἀλλὰ πάνυ —. Verba πολλὰ πάνυ — ἐπάναγκες delevi ut inutilia. Sequitur enim sententia plane eadem iisdem paene verbis: ἀλλὰ πάνυ πολλά —. Fac etiam illa a me meo iudicio deleta partem esse hypophorae seu fictae obiectionis. Verumtamen vel sic legendum esset προσέταξε καὶ οὐ πολλὰ πάνυ — et esset oratio praeterea puerilis et affectata. REISK. Verba a Reiskio omissa bene restituit Bekker. Sane idem bis dicitur, sed non eadem orationis figura. Quo magis enim argumentum hoc a legibus sumtum iudices advertat, Orator primum usus σχήματι ἀποφατικῷ deinde transit in σχῆμα καταφατικόν. Adde quod ipsum illud ἐπάναγκες (i. q. ἐξ ἀνάγκης) tale est, ut ab interpolante non videatur scriptum esse. SCHAEFER.

P. 1067. v. 23. πάνυ πολλά ἐστιν] πολλὰ πάνυ ἐστὶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1067. v. 25. πρόφασιν] τοῦ μὴ ποιεῖν. SCHAEFER.

P. 1067. v. 28. Τῶν ἐπικλήρων, ὅσαι —] Rursus desideratur in Bavarico formula legis tota ad p. 1068, 12. REISK.

P. 1067. v. 28. ἐπικλήρων,] Subdistinctionem recte delevit Bekker.: genitivus enim pendet a proximo ὅσαι. SCHAEFER.

P. 1067. v. 28. ὅσαι θητικὸν τελοῦσιν] θῆτες sunt mercenarii, paulo superiores servis. Itaque apud Platonem Euthyphron exagitatur οὐ βουλόμενος ὑπὲρ θητὸς ἀνδρὸς ἐπεξιέναι φόνου τῷ πατρί. Hinc θῆσσα τράπεζα apud Euripidem et verbum θητεύω, unde θητεία. Latine dici possunt *capite censi* et *proletarii*. WOLF. Citat hunc locum Harpocration v. Θῆτες. REISK. V. Photius c. 72., qui quae paullo ante habet, sic corrigenda videntur: Θῆσσα, ἡ πενιχρὰ ἀπολειφθεῖσα ὑπὸ τῶν γονέων καὶ ἐπιδικαζομένη γάμου τῷ ἀγχιστεῖ *). SCHAEFER.

P. 1067. v. 29. ἔχειν] Subaudi τινά. REISK. Immo αὐτήν: qui singularis latet in antegresso plurali ὅσαι. Conf. quae nuper dedi ad Porsoni Orest. p. 85. — ἔχειν, h. e. λαμβάνειν πρὸς γάμον, ut Harpocration et Photius ll. cc. Pherecydes in Schol. ad Apoll. Rhod. III. 1186. iungit γαμεῖν et ἴσχειν. SCHAEFER.

P. 1067. v. 29. ἐκδιδότω] Subaudi αὐτήν. REISK.

P. 1067. v. 29. ὁ — πεντακοσιομέδιμνος] Hi ditissimi fue-

*) V. Bastii Commentat. Palaeogr. p. 778. s. SCHAEFER.

runt, sic dicti a quingentorum medimnorum frumenti annuo reditu. Phaenippus fuit χιλιομέδιμνος absque vino. WOLF.

P. 1068. v. 2. ζυγίτης] Lego ζευγίτης: quorum bini unum equum ad bellum communi sumtu praebuerunt. Tales videntur olim apud Germanos nostros fuisse *die Halbritter*. WOLF. Assentior Wolfio. V. Anecd. Bekk. p. 261, 15. Photius c. 44. et Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 19. s. SCHAEFER.

P. 1068. v. 2. πρὸς οἷς αὐτῆς] Lego πρὸς τοῖς αὐτῆς. οἷς pro τοῖς saepe legitur. vel πρὸς οἷς αὐτὴ ἔχει. WOLF. Vulg. πρὸς οἷς αὐτοῖς. πρὸς οἷς αὐτῆς August. primus, margo Lutetianae. Correxi πρὸς οἷς αὐτῆς, id est πρὸς τούτοις, ἃ αὐτῆς ἐστι, *ad* vel *praeter ea, quae ea foemina iam per se habet*. REISK. Probat Sluiterus Lectionn. Andocidd. p. 89. Neque ego pervicacius renitor. Vide tamen ne Legislator scripserit πρὸς οἷς ἂν αὐτῇ ᾖ. Conf. Boissonadus ad Tiber. p. 38. SCHAEFER.

P. 1068. v. 2. μὴ] τὸ μὴ abundat. WOLF. Bene habet μὴ, neque debebat expelli ad exemplum Basileensium, qui auctore Wolfio id omiserunt. Patet e proximo opposito, ἐὰν δὲ πλείους ὦσι. Sententia legis haec est: Si plures una ἐπικλήρῳ non sint in una familia θητικῇ, tum oportet singulos quosque illi familiae adscriptos partem suam conferre ad huius puellae elocationem, et tum non tenetur proximus genere eam aut elocare de suo aut ipse matrimonio ducere. Verum si plures sint eiusmodi puellae, tum contra res habet. Qui proximus est genere, ducito ipse aut de suo elocato: ut conferant gentiles, nil opus est, nisi ad unius virginis elocationem. REISK. Bene habere μὴ tantum abest ut pateat e proximo opposito, ut hoc ipsum clare ostendat negativam ferri non posse. Cum enim sequatur ἐὰν δ' αἱ γυναῖκες πλείους ὦσι, manifesto apparet quod antecedit πλείους intelligi oportere de *viris*. Wolfio bene monenti assentitur etiam Sluiterus l. c. „Particulam μὴ ante v. πλείους" inquit „delendam esse ex sententia manifestum est: nam quomodo quaeso singuli partem conferant in dotem, si non plures uno sint cognati?" SCHAEFER.

P. 1068. v. 3. τῇ ἐπικλήρῳ] Malim continuare antecedentibus: ut post ἐπικλήρῳ subdistinguatur. SCHAEFER.

P. 1068. v. 3. πρὸς μέρος ἐπιδιδόναι ἕκαστον] ut, si 5 sint πεντακοσιομέδιμνοι, singuli centenas drachmas numerent, ut dos 500 drachmarum compleatur. WOLF.

P. 1068. v. 6. πλέον] τὸν πλέον Aldina. REISK.

P. 1068. v. 6. τῷ γένει] τῷ ἐν γένει lego, addita praepositione. WOLF. Ne audias. *genti*. Generatim loquitur Legislator: sive unus sit, sive plures, quibus hoc oneris iniunctum est. SCHAEFER.

P. 1068. v. 6. ἀλλὰ τὸν ἐγγύτατα —] Utrum hoc refertur ad caeteras orbas puellas, an est repetitio, ne quod cognatis effugium pateat? WOLF. Posterius verum. SCHAEFER.

P. 1068. v. 7. μὴ ἔχῃ] Scilicet γυναῖκα. *Si matrimonio ducere nolit.* REISK.

P. 1068. v. 10. τῇ Ἥρᾳ] ut Ζυγίᾳ. SCHAEFER.

P. 1068. v. 14. Φιλομάχης] Φυλομάχης Bekker. SCHAEFER.

P. 1068. v. 16. νόμον] Post νόμον addit Bavaricus ὄν. REISK.

P. 1068. v. 16. ἐπεδικαζόμην] Simpliciter *in matrimonium petebam iure cognationis:* neque enim propterea lis fuit. Sic etiam p. 1075, 25. SCHAEFER.

P. 1068. v. 16. γένει ὢν ἐγγυτάτω] Non video, qui Sositheus genere fuerit Hagniae propior, quam Macartatus *), nisi forte quia erat a patre matris oriundus ab Eubulide primo, qui erat Hagniae primi frater proximus seu fratrum quinque nascendi ordine secundus, cum Stratius, a quo deveniebat Macartatus *), esset frater tertius. Praeterea Callistratus, avus Sosithei, frater erat Polemonis, penes quem Philomache, amita Hagniae ab intestato defuncti, erat. REISK.

P. 1068. v. 17. προσῆλθε] Scilicet τῇ Φιλομάχῃ aut τῇ ἐπιδικασίᾳ περὶ αὐτῆς. REISK.

P. 1068. v. 18. ἠμφισβήτησε] Sic etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 1068. v. 18. αὐτῷ] Sic etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 1068. v. 20. τῇ αὐτῇ] Subaudi ἐν ᾗ ἐγὼ τότε ἦν. REISK.

P. 1068. v. 22. ἀνεψιοῦ παῖς πρὸς πατρός] Margo Lutetianae sic locum hunc exhibet: ἐξ ἀνεψιοῦ τοῦ πρὸς πατρὸς παῖς. REISK.

P. 1068. v. 22. μηδενὶ πώποτ'] μηδὲ πώποτ' Bavaricus. REISK. μηδεπώποτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1068. v. 25. ἅπαντας] Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1068. v. 26. καὶ μιαρώτεροι] ἢ μιαρώτεροι Bavaricus. REISK.

P. 1068. v. 26. ἀναγίνωσκε] Ἀναγίγνωσκε Bekker. SCHAEFER.

P. 1068. v. 27. ἑτέρων] Vulg. ἑτέρους. ἑτέρων Bavaricus. Et sic correxi. Videbatur haec Bavarici lectio exquisitior esse, quam vulgata. Quae si voluisset hoc indicare, *alias* vel *reliquas leges*, dicendum fuerat aut τοὺς ἄλλους νόμους aut ἑτέρους νόμους simpliciter sine articulo. Sed est *aliorum quoque* (scilicet legislatorum) *leges*, non ab eo profectas, unde sunt superiores. Quarum si auctor fuit Solon, non profecto proximam insequentem legem idem tulit, sed Draco. Est enim illa ἐκ τῶν φονικῶν, quas fuisse Draconis constat. REISK. Recte ἑτέρους Bekker. Est i. q. ἄλλους: falliturque Reiskius existimans sine articulo dici oportuisse ἑτέρους νόμους. SCHAEFER.

---

*) Voluit aut debuit scribere *Theopompus.* SCHAEFER.

P. 1068. v. 28. *NOMOI.*] Vulg. *Νόμος. νόμοι* Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1068. v. 29. *Προειπεῖν*] Vulg. *Προσειπεῖν. προσεγκαλεῖν* index Lambini. *προειπεῖν* vult Wolfius. Sed v. locum ipsum [h. e. not. sequ.]: multa enim mutat, quae huc transscribere non vacat. Valckenaerius item *προειπεῖν* praefert ad Herodot. [III. 61.] p. 227. Et sic correxi. Subaudi *δίκην δεῖ. Oportet* vel *Convenit diem denunciare peremtori, quo in iudicio compareat.* — Tota formula legis usque ad *ταῦτα πάντα* (sic enim est in Bavarico) p. 1070, 1. abest a Bavarico. REISK.

P. 1068. v. 29. *Προειπεῖν τῷ κτείναντι* —] [*Προσειπεῖν τῷ κτείναντι* —.] F. *Προειπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ τοὺς ἐντὸς ἀνεψιότητος καὶ ἀνεψιούς, συνδιώκειν δὲ καὶ ἀνεψιῶν παῖδας, καὶ γαμβρούς, καὶ πενθερούς. τὸ καὶ ἀνεψιοὺς* post *καὶ γαμβροὺς* ex supervacuo videtur inculcatum, cum ante sit positum. *τοὺς ἐντὸς ἀνεψιότητος* autem intelligo eos, qui sunt patruelibus aut consobrinis propiores, ut parentes, filii, nepotes, fratres. *προειπεῖν ἐν ἀγορᾷ*, s. *δίκην*, *διώκειν φόνου*, si in foro aut publico loco fuerit deprehensus: etsi fieri potest, ut antiqua formula fuerit (*οἱ γὰρ φονικοὶ νόμοι τοῦ Δράκοντος ἦσαν παλαιοῦ νομοθέτου*) *ἀντὶ τοῦ γράψασθαι φόνου.* Quid enim, si homicida vitaret forum? proptereane scelus suum impune ferret? WOLF.

P. 1068. v. 29. *ἐντὸς ἀνεψιότητος*] *qui propius attingunt occisum, quam sobrini,* ut pater, frater, filius, patruus. REISK.

P. 1068. v. 29. *καὶ ἀνεψιοῦ*] Verba haec delenda videntur: nam *ἐντὸς* figit extremum terminum, quousque aliquid pertingat. Ergo *ἀνεψιὸς* inest etiam *τῇ ἀνεψιότητι.* Sententia legis est: Qui propius attingunt peremtum, quam sobrini, liceto illis diem peremtori dicere; qui autem longius distant, ut soceri, mariti sororum *), sobrini et sobrinorum liberi, fas illis esto causae subscribere et accusationem participare. REISK. Mihi quoque haec videntur delenda. SCHAEFER.

P. 1069. v. 2. *καὶ ἀνεψιαδοῦς*] Etiam hoc redundare videtur: non enim video, qui *παῖδες ἀνεψιῶν* ab *ἀνεψιαδοῖς* differant. Nisi volumus hanc legi sententiam tribuere: Peremtori diem dicunto, qui sunt citra consobrinitatem et consobrini ipsi. (Sed tum erit v. 1. legendum non *ἀνεψιοῦ*, sed in accusativo plurali *ἀνεψιούς*.) Participanto autem causam etiam liberi consobrinorum, et mariti sororum, vel mariti filiarum occisi, et eorum consobrini, item soceri occisi, et eorum consobrini nepotes, et phratores occisi. — Quicquid est, locus est obscurus et dubius, quem peritiores illuminent. REISK. Videtur illuminari, si hac ra-

---

*) Immo *generi.* SCHAEFER.

tione refingas: συνδιώκειν δὲ καὶ ἀνεψιοὺς καὶ ἀνεψιαδοῦς καὶ γαμβροὺς καὶ πενθεροὺς καὶ φράτορας. SCHAEFER.

P. 1069. v. 3. δέῃ] δεῖ August. primus. REISK. Non multum mirer, si quis consentiens Dindorfio ad Aristophan. Ran. 264. scribendum censeat δῇ: nam si Comici contractam hanc formam frequentarunt, dicenda est Attici sermonis propria fuisse. Sed plurimum mirer, si quis Augustani δεῖ, repertum etiam a Bekkero in Cod., habeat pro subiunctivo. V. primarius inter Anglos Criticus ad Aristophan. Plut. 216. SCHAEFER.

P. 1069. v. 4. πάντας, ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν] Utrum, πάντας συμφωνοῦντας κρατεῖν, τουτέστιν ἐξουσίαν ἔχειν τοῦ αἰδέσασθαι, ἢ τὸν κωλύοντα μόνον κρατεῖν, ὥστε τοὺς λοιποὺς μὴ αἰδέσασθαι τὸν φονέα; An subintelligitur μᾶλλον, ut plurium vincat sententia? WOLF. πάντας, scilicet δεῖ αἰδέσασθαι. *omnes illos oportet consentire in gratiae cum homicida reconciliationem.* REISK. Vere Reiskius. SCHAEFER.

P. 1069. v. 4. ἐὰν δὲ τούτων μηδεὶς ᾖ] Subaudi ἐν τοῖς ζῶσιν ἢ παροῦσι, παρῇ, ὑπάρχῃ. *Si nemo horum adsit* vel *supersit.* REISK.

P. 1069. v. 5. οἱ πεντήκοντα] Alibi fit mentio magistratus τῶν τετταράκοντα. At in argumento Androtioniae incertus fuisse Areopagitarum numerus traditur. WOLF.

P. 1069. v. 5. καὶ εἷς, [ἢ οἱ ἐφέται,]] [καὶ εἴσῃ οἱ ἐφέται.] Felicianus εἴσωσι. Ego malim οἴσωσιν, παρὰ τὸ φέρω, τὴν ψῆφον. WOLF. Vulg. καὶ εἴσῃ, οἱ ἐφέται. εἴσωσι margo Lutetianae e Paulina. Aliena ad h. l. affert Wolfius, sed illi aetati condonanda. Correxi meo iudicio καὶ εἷς, ἢ οἱ ἐφέται. Sunt enim iidem οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς et οἱ ἐφέται. Posteriora haec addita sunt interpretationis ergo legi, sive ab ipso Demosthene, sive a scholiasta quodam: nam in lege ipsa verba haec scholium redolentia, ἢ οἱ ἐφέται, primitus non fuerunt. REISK. Add. Wolf. ad v. 7. SCHAEFER.

P. 1069. v. 5. οἱ ἐφέται] οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις. Vide Suidam. WOLF.

P. 1069. v. 6. αἰδεσάσθων] [ἐσέσθων.] ἀντὶ τοῦ ἐσέσθωσαν, ut αἱρείσθων v. 7. pro αἱρείσθωσαν, κατὰ συγκοπήν, et v. 10. ἐνεχέσθων pro ἐνεχέσθωσαν. ἐσέσθων autem ab ἐσίεμαι fieri puto, non ab εἰμί, ἔσο, ἐσέσθω. WOLF. Vulg. ἐσέσθων. Correxi meo periculo αἰδεσάσθων. Si quinquaginta et unus viri, hoc est Ephetae, pronuntiaverint homicidam caedem peregisse involuntariam, tum, si nemo cognatorum supersit, ignoscunto homicidae veniamque caedis ei faciunto, si volent, phratores [peremti puta] numero decem. REISK. Egregie Reiskius, cui omnino hac in lege Critice fuit propitia. SCHAEFER.

P. 1069. v. 6. ἐὰν θέλωσι, δέκα] Continuare malim ἐὰν θέλωσι δέκα. SCHAEFER.

P. 1069. v. 7. τούτους — καὶ εἷς] [τούτοις — καὶ εἷς.] τούτους δ' οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς lege, ut et supra legendum videtur v. 5. οἱ πεντήκοντα εἷς, καὶ οἴσωσιν οἱ ἐφέται. WOLF. Vulg. τούτοις δὲ οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς. Correxi rursus de meo iudicio τούτους — καὶ εἷς. Hos vero decem phratoras eligunto illi LI viri ex optimatibus phratriae. Vidit h. l. etiam Wolfius aliquid. REISK. εἷς revocavit Dindorf., nisi est qui videtur esse error typotheticus. SCHAEFER.

P. 1069. v. 7. οἱ πρότερον κτείναντες] οἱ πρὸ τοῦ θεσμοῦ τούτου κτείναντες. WOLF. Subaudi ἢ τόνδε τὸν νόμον τεθῆναι, *ante hanc legem latam.* Nam alias solent leges in tempora futura, non in praeterita ferri. REISK.

P. 1069. v. 10. τῷ θεσμῷ] V. Photius c. 69. SCHAEFER.

P. 1069. v. 10. ἐνεχέσθων] ἀνεχέσθων August primus. REISK.

P. 1069. v. 10. τοὺς — ἀπογινομένους] Non peremtos modo, sed etiam morte repentina exstinctos, in via publica iacentes. Existimabant enim veteres a cadavere proiecto semitas et vias publicas pollui. Locum hunc interpretatur Valckenaerius ad Herodot. [II. 136.] p. 270. et Petiti errorem castigat. REISK. Recte Ind. Graecitat. p. 63. vertitur *mortuos:* sed perperam additur „nisi leg. sit τοὺς — ἀποκτεινομένους". SCHAEFER.

P. 1069. v. 11. ἀπογινομένους] ἀπογιγνομένους Bekker. Si quis malit ἀπογενομένους motus aoristo ἀπογένηται v. 13., legat quae scripsi ad Theocriti Epigr. VII. 2. et ad Bion. I. 14. Sic οἰχόμενοι et ἀποιχόμενοι sunt *mortui.* V. H. Stephani Thes. c. 6661. C. 6662. B. C. τοῖς κατοιχομένοις p. 1073, 1. τῶν κατοιχομένων p. 1391, 12. SCHAEFER.

P. 1069. v. 11. ἀναιρῆται] Valckenarius in H. Stephani Thes. c. 1577. D.: „In Lege ap. Demosth. 608." [hac Lege] „ἀναιρεῖν et ἀναιρεῖσθαι emend." Medium recurrit v. 18. Sed activum legitur v. 12. et 20. Ut erraverit vir egregius, si alteram utram formam habuerit pro vitiosa. Sic πράττειν et πράττεσθαι idem valent v. 23. s. ἐκφέρειν et ἐκφέρεσθαι p. 1071, 3. 4. SCHAEFER.

P. 1069. v. 11. ἐπαγγελλέτω] Vulg. ἐπαγγελέτω. ἐπαγγελλέτω August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1069. v. 16. τοῖς τὰ χρήματ' ἔχουσιν] ἀντὶ τοῦ ἕξουσιν, τοῖς κληρονόμοις. WOLF.

P. 1069. v. 17. ἐπαγγέλλειν] Scilicet δεῖ οὐδὲν ἧττον. *nihilominus tamen debet imperare.* REISK.

P. 1069. v. 21. καταθάψαι] Malim θάψαι. V. v. 12. Ut κατα natum sit e copula antecedente. SCHAEFER.

P. 1069. v. 21. καθᾶραι] καθᾶραι Bekker. SCHAEFER.

P. 1069. v. 21. δύνωνται] Si bene habet, subauditur μισθοῦσθαι οἱ μισθωσάμενοι vel οἳ ποιοῦνται. *demarchus conductio*

quosdam, qui hoc faciant, sed tam parvi, quam facere potuerunt. Conveniret tamen mea quidem sententia melius δύνηται, ut ad demarchum redeat: *conducito tam parvi, quam conducere possit.* Et sic quoque Wolfius reddidit. REISK. Bene reddidit: nec potest per rationem constructionis aliud subaudiri quam ἀπομισθῶσαι. Pluralis δύνωνται positus est, tanquam si antecessisset οἱ δήμαρχοι: nam lex generatim praecipit. Conf. p. 1071, 2. 3. SCHAEFER.

P. 1069. v. 22. ὀλιγίστου] Subauditur μισθοῦ. REISK. Nihil subauditur: est enim generis neutrius. SCHAEFER.

P. 1069. v. 23. ἂν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1069. v. 26. μισθώσεις] Post h. v. deesse videtur ταύτας καὶ τὰς. Nam alias non video, quid illa de locatione fanorum Minervae deorumque reliquorum et heroum eponymorum hic loci sibi velint. REISK. Locus est integer. Talis enim sepultura, opinor, fiebat nomine et auctoritate τεμένους ipsique funebrium curatores erant homines τεμενικοί. Pecunia igitur ad sepulturam necessaria numerabatur aerario τοῦ τεμένους. SCHAEFER.

P. 1069. v. 27. τῆς θεοῦ] τῆς Ἀθηνᾶς κατ' ἐξοχήν. WOLF.

P. 1069. v. 27. ἀτίμους] καὶ ἀτίμους August. primus. REISK.

P. 1069. v. 28. αὐτοὺς καὶ γένος] Vulg. αὐτούς. Addit August. primus καὶ γένος. Addidi. REISK.

P. 1069. v. 29. ἀποδῶσι] ἀποδῶσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1070. v. 1. ποιεῖν τοὺς προσήκοντας] τοὺς προσήκοντας ποιεῖν Bekker. Notabilis h. l. variatio constructionis verbi προστάττειν, ut quod eadem in periodo iunctum sibi habeat et dativum et accusativum cum infinitivo. SCHAEFER.

P. 1070. v. 6. πῶς οὖν ἂν] πῶς ἂν οὖν Bekker. Hoc verborum ordine p. 1076, 25. V. Stallbaumius Errat. ad Platon. Phileb. p. 169. SCHAEFER.

P. 1070. v. 6. ἂν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1070. v. 10. φησι] φήσει August. primus, quamquam ἀγανακτεῖ praecesserit. REISK.

P. 1070. v. 11. ὦ ἄνδρες δικασταί] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1070. v. 12. Μακάρτατος] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1070. v. 13. καὶ πρεσβυτέρων] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 1070. v. 16. τὸ δίκαιον οὐ τετελεύτηκεν] Vulg. τὸ δίκαιον τετελεύτηκεν. Inter τὸ δίκαιον et τετελεύτηκεν interponit οὐ Bavaricus. Addidi et sic distinxi: οὐδὲ τὸ δίκαιον, οὐ τετελεύτηκεν. REISK. Sic non distinxit, aut distinguenti operae non paruerunt. Sed sic distinxit Bekker. Non placet, praeferoque quod ante Reiskium legebatur: οὐδὲ τὸ δίκαιον τετελεύτηκεν. SCHAEFER.

P. 1070. v. 17. νυνὶ] νῦν Bavaricus. REISK. νῦν Bekker. SCHAEFER.

P. 1070. v. 18. ὕστερος] [ὕστερον.] M. ὕστερος, nisi etiam πρότερον. WOLF. Vulg. ὕστερον. ὕστερος August. primus, Bavaricus, index Lambini, forsitan ex annotatione Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1070. v. 19. ἐξελαθῆναι] ἐξελασθῆναι August. primus. REISK.

P. 1070. v. 19. ἐκ τοῦ οἴκου — ἀνεψιοὺς ὄντας] [ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἁγνίου ἀνεψιοὺς ὄντας.] τοὺς ἀνεψιοὺς ὄντας. WOLF. Vulg. ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἁγνίου ἀνεψιοὺς ὄντας. Post Ἁγνίου addunt August. primus et Bavaricus τοὺς οἰκείους τοῦ Ἁγνίου. Addidi. Wolfius solummodo τοὺς addi vult, ut sit ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἁγνίου τοὺς ἀνεψιοὺς ὄντας. REISK.

P. 1070. v. 20. τοῦ Ἁγνίου] τοὺς Ἁγνίου Bekker. SCHAEFER.

P. 1070. v. 21. τῶν] τοῦ August. primus. REISK. Referendum, ut puto, ad τῶν v. 22. Conf. Variet. lection. Bekk. SCHAEFER.

P. 1070. v. 23. περὶ] καὶ περὶ Bavaricus. REISK.

P. 1070. v. 23. νῦν] Vulg. τοίνυν. νῦν Bavaricus. Et hoc dedi. Videtur in aliis libris fuisse τονῦν, unde vitiosum τοίνυν est natum. REISK. Immo fuit τανῦν. V. not. ad p. 799, 27. SCHAEFER.

P. 1070. v. 23. ἐστὶν] ἐσθ' Bavaricus. REISK.

P. 1070. v. 25. καὶ] Abest ab August. primo. *etiam ex hac lege*, quam statim recitabo. REISK. Melius abest particula. SCHAEFER.

P. 1070. v. 26. ὅτι — σπουδάζει] ὅτι Σόλων σπουδάζει. WOLF. ὁ νομοθέτης videtur Wolfius deletum isse. REISK. Ego malim Σόλων deleri. SCHAEFER.

P. 1070. v. 26. Σόλων] ὁ Σόλων August. primus. REISK.

P. 1070. v. 28. τὰ] Vellem abesset. SCHAEFER.

P. 1070. v. 28. προσήκουσι] προσήκουσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1071. v. 2. Τὸν ἀποθανόντα — ἀνεψιαδῶν εἰσιν.] Formula legis tota abest a Bavarico usque ad v. 11. Et sic semper. REISK.

P. 1071. v. 2. βούληται] βούλωνται margo Lutetianae. Subaudi τὶς aut ἕκαστος. Et quia haec sunt nomina multitudinis, ideo statim subiicit προθῶνται. REISK.

P. 1071. v. 3. ᾗ] Vulg. ῇ. ᾗ August. primus, index Lambini. Et sic correxi. Idem est ac si dixisset τῇ ὑστεραίᾳ ταύτης τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ ἂν προθῶνται. *postridie, quam spectandum mortuum proposuerint.* Verum Taylorus ad Lysiam Lectt. Lys. cap. 1. p. 224. edit. meae vult ᾗ ᾗ ἂν προθῶνται et exemplis

confirmat ita legendum esse. REISK. Tayloro assentitur Bastius Epimetr. ad Aristophan. Plut. p. XXXVI. Sed v. not. ad p. 553, 11. SCHAEFER.

P. 1071. v. 7. ἐντὸς ἑξήκοντ' ἐτῶν γεγονυῖαν] V. Commentar. in Aristophan. T. VI. p. 530. s. SCHAEFER.

P. 1071. v. 8. ἐντὸς ἀνεψιαδῶν] *intra sobrinas*, hoc est, intra patruelium et consobrinorum liberos, inclusive: ut et αἱ ἀνεψιαδαῖ ius habeant prosequendi funeris. WOLF.

P. 1071. v. 8. ἀνεψιαδῶν] ἀνεψιάδων August. primus. Et sic alibi quoque idem. REISK.

P. 1071. v. 12. οὗ] ἀντὶ τοῦ ἐν ᾧ τόπῳ. REISK.

P. 1071. v. 13. μέχρι ἀνεψιότητος] Supra ἀνεψιαδῶν dixit: unde cum ἀνεψιαδότητα formare non posset, abusus est vocabulo τῆς ἀνεψιότητος, ut eo, quod et ad ἀνεψιαδοῦς extendatur. WOLF.

P. 1071. v. 15. Φιλομάχῃ] Φυλομάχῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1071. v. 16. οὐκ — Ἁγνίου] Absunt ab August. primo, librarii oculo a priore Ἁγνίου ad posterius per errorem delabente. REISK.

P. 1071. v. 17. τοῦ] Abest a Paulina. REISK.

P. 1071. v. 21. προθέσει] προσθέσει margo Lutetianae. REISK.

P. 1071. v. 22. οὐ τὴν — γυναῖκα] Verba sic composita subiiciunt menti, diversas esse has duas mulieres. Sed eadem est foemina Theopompi uxor et mater Macartati. Verum sententia haec: Ius illi foeminae nullum est, neque quatenus est uxor Theopompi, neque quatenus est mater Macartati. REISK. Generatim Orator loquitur: ut, etsi hac in causa una eademque foemina fuit, tamen ut duas diversas cogitare potuerit. Reapse autem cogitasse docent quae statim sequuntur verba numeri pluralis. SCHAEFER.

P. 1071. v. 23. οὐδὲ] οὐδὲν Bekker. SCHAEFER.

P. 1071. v. 26. ὥστε] [ἕως.] F. ὥστε. WOLF. Vulg. ἕως. ὥστε August. primus. Et sic correxi. REISK. Vulgata lectio: ἕως τὸ παράπαν —. Veram puto: ἕως οὗ τὸ παράπαν —. *usque ad quem locum* etc. Et melius forsitan: ὅτι ἦν τετελευτηκὼς ὁ Ἁγνίας. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 113. Neutrum probandum. SCHAEFER.

P. 1071. v. 26. ᾔσθοντο] ᾔσθετο [scilicet ὁ δῆμος] Bavaricus. REISK.

P. 1071. v. 26. ὅτε] ὅτι margo Lutetianae. REISK.

P. 1071. v. 27. ὁ Ἁγνίας] Ἁγνίας Bekker. SCHAEFER.

P. 1071. v. 28. δεῖ] δὴ August. primus. REISK.

P. 1072. v. 2. ἅπαντα τὰ νομιζόμενα] δυσχερῆ ὄντα. V. p. 1070, 28. SCHAEFER.

P. 1072. v. 6. ὄντα οἶκον] οἶκον ὄντα Bekker. SCHAEFER.

P. 1072. v. 6. Ἀποληξίδος] Ἀπολήξιδος Dindorf. V. not. ad p. 1066, 1. SCHAEFER.

P. 1072. v. 6. Ἀποληξίδος, τῆς Προσπαλτίου] [Ἀπολήξιδος, τοῦ Προσπαλτίου.] Et hic deest patris nomen, Ἀπολήξιδος τῆς τοῦ δεῖνα τοῦ Προσπαλτίου. WOLF. τῆς τοῦ δεῖνα τοῦ Προσπαλτίου vult Wolfius ex errore iam ante notato. REISK. Non hoc vult Wolfius, sed dicit patris nomen excidisse: huius autem nominis loco, quod coniectando non poterat extundere, scripsit τοῦ δεῖνα. Poterat more nunc consueto sic: Ἀπ. τῆς .... τοῦ Προσπαλτίου. SCHAEFER.

P. 1072. v. 6. τῆς] Vulg. τοῦ. Correxi meo periculo τῆς. REISK. Recte τοῦ Bekker., deletâ subdistinctione ante hunc articulum. SCHAEFER.

P. 1072. v. 6. Προσπαλτίου] πρὸς πάλτίου rursus dat Bavaricus duobus vocabulis. Et sic quoque p. 1077, 6. REISK.

P. 1072. v. 8. δή] δὲ Bavaricus. REISK. δὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1072. v. 10. αἴσθησθε] αἰσθήσεσθε August. primus. REISK.

P. 1072. v. 13. Ἀγαθῇ τύχῃ. ἐπερωτᾷ—] Totum hoc oraculum ad v. 27. abest a Bavarico. REISK.

P. 1072. v. 14. ὅ τι ἂν δρῶσιν — ἐπὶ τὸ ἄμεινον] Sunt dativi plurales participiorum, non verba tertiae personae. ἔσται μοι ἐπὶ τὸ ἄμεινον τοῦτο ποιοῦντι, τουτέστιν, ἄμεινον πράξω, ἐὰν τοῦτο ποιήσω. WOLF.

P. 1072. v. 14. Ἀθηναίοις] Ἀθηναῖοι Paulina. REISK.

P. 1072. v. 16. ἐπὶ] Inclusum est in Lutetiana signis defectum indicantibus. Sed codices, a quibus ea praepositio absit, haud nominantur. REISK.

P. 1072. v. 18. Ἀμφιόνεσσι] Felic. Ἀμφικτυόνεσσι. Quid vero illis negotii fuit cum expiationibus? Nec satis placet Ἀμφισσεῦσι. Nam ad Delphos potius ea de re mittendum fuit. WOLF. Vulg. ἀμφικτυόνεσσι. ἀμφιόνεσσι (sic) August. primus et Aldina. Wolfius in annotationibus hoc ponit, cum in texto illud posuisset. ἀποπέμπειν Ἀμφιόνεσσι, *mittere ad oraculum Amphionum consulendi ergo*, vel *mittere Amphionibus portionem extorum*. Amphiones appellabantur Amphion et Zethus. REISK. Vellem Reiskius locum citasset veteris scriptoris, ubi *Amphiones* sic dicti sunt, ut *Castores* dici scimus. Quod si verum est Ἀμφιόνεσσι, videntur intelligendi pater filiusque cognomines. SCHAEFER.

P. 1072. v. 20. ἀγυιεῖ — ἀγυιὰς] ἀγυιεῖ — ἀγυιὰς Bekkeri Oxoniensis: ἀγυιεῖ — ἀγυιὰς Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1072. v. 20. τὰς ἀγυιὰς] τοὺς ἀγυιᾶς scribi vult Harpo-

cration. REISK. Fallitur Reiskius de hoc loco intelligens quod Grammaticus scripsit de loco Midianae. V. not. ad p. 530, 28. SCHAEFER.

P. 1072. v. 20. τὰς ἀγυιὰς — καὶ χοροὺς] V. Commentar. in Aristophan. T. IV. p. 330. s. SCHAEFER.

P. 1072. v. 21. κνισσῆν] κνισῆν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1072. v. 21. καττὰ] Pro κατὰ τὰ. Sic ἀνὰ in ἀμ mutatur. ἀναβολὴ, ἀμβολή. Hesiodus:

αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.
Differ opus: nunquam non conflictabere damnis.

WOLF.

P. 1072. v. 21. καττὰ πάτρια] κατὰ τὰ πάτρια August. primus. Et sic quoque v. 23. et 25. REISK.

P. 1072. v. 22. πάτρια,] Non hic, sed post πάσαις subdistinguit Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1072. v. 22. πάντεσσι] πάντεσι August. primus. REISK.

P. 1072. v. 23. ἀνίσχοντας] ἀνίσχοντας, Bekker. SCHAEFER.

P. 1072. v. 23. μνασιδωρεῖν] μνασιδωρεῖν, Reisk. SCHAEFER.

P. 1072. v. 23. καττὰ πατρῷα] Pro κατὰ τὰ π. Supra v. 22. et post v. 26. πάτρια, quod magis probo. WOLF. καττὰ πάτρια legendum recte censet Buttmannus ad Midian. p. 36. SCHAEFER.

P. 1072. v. 23. πατρῷα,] πατρῷα Reisk. πατρῷα· Bekker. SCHAEFER.

P. 1072. v. 25. ἥρῳ] Atticus dativus pro ἥρωι. REISK.

P. 1072. v. 25. οὗ ἐπώνυμοι ἐστὲ] Atqui decem fuerunt ἐπώνυμοι. Videtur ergo hoc oraculum ad certam tribum pertinere, in qua ostentum visum fuit. WOLF. ἐστὲ, vos Athenienses, κατὰ φυλήν. Unaquaeque tribus ex heroe, auctore et principe suo, appellabatur. REISK. Bene Reiskius. Mirum vero fuerit ostentum, quod non omnes tribus viderint. SCHAEFER.

P. 1072. v. 25. δωροτελεῖν — ἀγημένα] δωροτελεῖν, καὶ τὰ πάτρια τοῖς ἀποφθιμένοις ἐνιχνούμενα ἀμεραιτελεῖν τοὺς πρθήκοντας κατὰ τὰ ἀγημένα. Posui totum locum, ut vitiose circumfertur in libris. Reliqua emendavi praeter postrema, quae nondum expedire potui. δωροτελεῖν καττὰ πάτρια τοῖς ἀποφθιμένοις ἐν ἱκνουμένᾳ ἁμέρᾳ. Hactenus bene procedit emendatio e libris et ingenio cum nostro tum aliorum virorum doctorum: quamquam in his, quae posui, nihil est e libris non ductum. *sacrificare et munera vota persolvere Manibus defunctis in die cuique competente.* Deinde velim: τελεῖν δὲ τοὺς ποθήκοντας (*munera illa vero debent persolvere cognati*) κατὰ τὰ ἀγημένα. Valckenaerius ad Herodotum [VI. 65.] p. 467. coniicit τελεῖν τοὺς ποθήκοντας καττὰ τεταγμένα. Qua de coniectura statuat quod quisque volet. Mihi videtur aliud aliquid e vetusta lingua latere. Vulgata si bene

habet, erit *ἀγημένα* idem atque *ἡγημένα*, id est *νενομισμένα δίκαια καὶ ὅσια, ἃ οἱ ἄνθρωποι ἡγοῦνται δίκαια καὶ νόμιμά σφισιν εἶναι.* Videtur tamen *ἡγμένα* melius convenire ab *ἄγειν*. *secundum publicam ἀγωγὴν, institutionem morum, disciplinam* (ut nos loquimur) *ecclesiasticam*. REISK. Add. Ind. Graecitat. p. 6. SCHAEFER.

P. 1072. v. 25. *καττὰ πάτρια*] [*καὶ τὰ πάτρια.*] F. *καὶ καττὰ*, aut *κατὰ πάτρια*. Nisi coniungere placeat *καὶ τὰ πάτρια ἐνικνούμενα τοῖς ἀποφθιμένοις ἀμεραιτελεῖν. τὰ ἐνικνούμενα, τὰ ὀφειλόμενα καὶ νομιζόμενα.* Felic. habet *ἐνιχνούμενα διὰ τοῦ χ*, quod minus placet, cum fiat *παρὰ τὸ ἴχνος. ἀμεραιτελεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις ποιεῖν*, ut auctor ipse exponit. *τοὺς προσήκοντας, τοὺς συγγενεῖς.* WOLF. *κατὰ τὰ πάτρια* August. primus. Falsa hic reddidit Fabricius. REISK.

P. 1072. v. 26. *πάτρια,*] *πάτρια.* Reisk. *πάτρια·* Bekker. SCHAEFER.

P. 1072. v. 26. *ἀποφθιμένοις*] *ἀποφθινομένοις* Paulina, unde margo Lutetianae repetiit. REISK.

P. 1072. v. 26. *ἐν ἱκνουμένᾳ ἀμέρᾳ*] *ενικουμεναμεραι* August. primus et Aldina. *ἐνικνούμενα* Farrago Wolfiana: quod reperi in Weimarano e secundo. REISK. *ἐν ἱκνουμένᾳ ἀμέρᾳ* Valckenarius iam scripserat Animadv. ad Ammon. p. 7. Certissimam correctionem post repetiit ad Herodot. l. c. SCHAEFER.

P. 1072. v. 26. *ποθήκοντας*] *ποθίκοντας* August. primus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1072. v. 27. *κατὰ τὰ*] *καττὰ τὰ* Bekker. Voluit, opinor, *καττὰ*, quomodo corrigendum. SCHAEFER.

P. 1072. v. 27. *κατὰ τὰ ἀγημένα*] [*κατὰ τὰ ἀγημένα.*] In hoc loco me et Lexica et Eustathius et coniecturae destituunt. *ἄγημαι, τὸ θαυμάζω*, abhorret a sententia: *ἡγημένα* item. *κατὰ τὰ ἀγόμενα, ἢ κατὰ τὰ εἰρημένα*, vereor, ne longius sit petitum. WOLF. *ἀγημένα* (cum leni) Aldina, Paulina. Quid in August. primo esset, perspicere haud potui. V. ad hunc locum Wolfii annotatt., e quibus tamen parum proficimus. REISK. Rescribendum forsitan *κατὰ τὰ γένη*. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 113. Dorica dialectus *διαιρέτως* dicit *γένεα*. SCHAEFER.

P. 1073. v. 1. *ὁ θεὸς*] Vulg. *θεός. ὁ θεὸς* August. primus, Bavaricus. Articulum addidi. REISK.

P. 1073. v. 1. *τοῖς κατοιχομένοις ποιεῖν*] Post *τοῖς κατοιχομένοις* aut post *ποιεῖν* deesse videtur *τὰ νενομισμένα*. REISK. Rectius Ind. Graecitat. p. 409.: „scil. *τὰ νομιζόμενα, iusta facere.*" *ποιεῖν* enim, ut *facere*, proprie de sacris dicitur. *τοῖς κατοιχομένοις, mortuis.* Cum vulgo Orator loquitur: nam in ipsa Oraculi formula est *τοῖς ἀποφθιμένοις* p. 1072, 26., ut Pythium deum loqui decebat. *τὰ τῶν κατοιχομένων νόμιμα* p. 1391, 12.

Hesychius T. II. c. 205. *Κατοιχομένων. νεκρῶν, τεθνεώτων. ἀπελθόντων. ἀποθανόντων.* Neve tirones mirentur participium poni praesentis, legant quae notavi ad p. 1069, 11. SCHAEFER.

P. 1073. v. 3. *ἔμελε*] *ἔμελλε* Aldina, Paulina. REISK.

P. 1073. v. 3. *Θεοπόμπῳ — Μακαρτάτῳ*] Vulg. *τῷ Θεοπόμπῳ — τῷ Μακαρτάτῳ.* Articulus abest a Bavarico et August. primo. Delevi. REISK.

P. 1073. v. 5. *τὸ*] Reiskius de suo addidit. Non opus: ac delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1073. v. 6. *ὅτι — ἀγωνίζονται*] Notabilis catachresis genitivorum absolutorum. Nemo non exspectet: *ὅτι πολὺν χρόνον ἔχοντες τὸν κλῆρον νυνὶ ἀγωνίζονται.* Sed vulgata est sanissima. SCHAEFER.

P. 1073. v. 6. *νυνὶ*] Malim *νῦν*. V. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 1073. v. 8. *πλείω*] Id est *πάνυ πολὺν*, vel pro *πλείω, ἢ προσῆκεν.* REISK. Posterius verum. SCHAEFER.

P. 1073. v. 10. *μὴ ἡμῖν*] Nam si per nos stetisset, istam haereditatem nunquam adisset, sed statim ab adiudicatione eam ipsi rursus eripuissemus. REISK.

P. 1073. v. 11. *νυνὶ*] *nunc demum.* REISK. Bene *νῦν* Bekker. SCHAEFER.

P. 1073. v. 12. *ἡμῖν*] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1073. v. 12. *ἀγωνίζεσθαι*] Subaudi *δεῖν* vel *ἀναγκάζεσθαι.* REISK. Cave subaudias. *ὥστε — ἀγωνίζεσθαι, qua mora factum est, ut nunc — causam agant.* Sic v. 7. legitur *ἀγωνίζονται*, non *ἀγωνίζεσθαι ἀναγκάζονται.* SCHAEFER.

P. 1073. v. 15. *ἐξερημουμένου*] Vulg. *ἐξηρημωμένου. ἐξερημουμένου* Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1073. v. 16. *γε*] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1073. v. 17. *ἓν δὲ μιαρώτατον —*] [*ἓν δὲ, ὃ μιαρώτατον —.*] *τὸ ὃ* Felic. omittit. Sed ferri potest, si subintelligas verbum: *ἓν δὲ λέξω.* Sed quid si *ἓν δὲ τὸ μιαρώτατον —*? Saepe enim *ὃ* et *τὸ* permutantur. WOLF. *ἓν δὲ, ὃ μιαρώτατον —* August. primus. *ἓν δὲ, ὃ παρανομώτατον καὶ μιαρώτατον* Bavaricus. REISK. *ἓν δὲ παρανομώτατον καὶ μιαρώτατον* Bekker. SCHAEFER.

P. 1073. v. 18. *ἐνδεικνύμενοι*] Malim *ἐνδεικνύμενον* in accusat. singul. gener. neutr. *unum quid peregerunt turpissimum et legibus in primis repugnans maximeque ostendens, nulli alii rei quam cupiditati eos esse deditos atque intentos.* REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1073. v. 19. *οὐδενὸς*] Vulg. *οὐδὲν*. Dedi *οὐδενὸς* de meo. REISK. *οὐδὲν* Dindorf. V. not. ad p. 1062, 12. SCHAEFER.

P. 1073. v. 20. ὃ] Omittit Bavaricus. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1073. v. 20. ἡμῖν] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1073. v. 21. ἀκηκόατε] ἀκούετε August. primus. REISK.

P. 1073. v. 22. ἔχειν] ἔχει Aldina. REISK.

P. 1073. v. 23. τοῖς Ἁγνίου] Vulg. τοῦ Ἁγνίου. τοῖς Ἁγνίου Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1073. v. 25. καὶ] καὶ secundum abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1073. v. 26. ἐξεπρέμνιζον] Citat hunc locum Harpocration v. Ἐξεπρέμνιζον. REISK.

P. 1073. v. 27. πλεῖον] Vulg. πλέον. πλεῖον Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1073. v. 27. ὑπέρπολυ] Vulg. πολύ. ὑπέρπολυ Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1073. v. 27. ἐγίγνετο] ἐγίγνοντο August. primus. REISK.

P. 1073. v. 27. ταύτας] καὶ ταύτας Bekker. SCHAEFER.

P. 1074. v. 2. προσεκαλέσαντο] Lectionem hanc eandem repetiit margo Lutetianae: unde constat eum dare voluisse προσκαλέσαντο (sine σ). REISK.

P. 1074. v. 3. οὗτοι] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1074. v. 7. ὅτ' ἐπεμαρτυρόμεθα] Vulg. ὅτε ἐμαρτυρόμεθα. ὅτ' ἐπεμαρτυρόμεθα Bavaricus. Et hoc dedi. REISK. ὅτ' ἐπεμαρτυρόμεθα περὶ τούτων Bekker. SCHAEFER.

P. 1074. v. 8. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.] Vulg. Μαρτυρίαι. μαρτυρία (in singulari) August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1074. v. 10. Ἀραφήναδε] Ἀραφῆνάδε Bekker. Ἀραφηνάδε editores Stephani Byzant. p. 71, 25. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 1074. v. 12. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 1074. v. 13. ἐκπρεμνιζομένας] Vulg. πρεμνιζομένας. Correxi de meo iudicio ἐκπρεμνιζομένας. REISK. πρεμνιζομένας Dindorf. Recte. Compositum fuit vulgaris sermonis, simplex iudicialis. V. Pollux VII. 146. Simplex interpretantur etiam Anecd. Bekk. p. 293, 21. SCHAEFER.

P. 1074. v. 16. ἧττον δὲ] Subaudi a communi δεινὰ ἐποίουν. REISK.

P. 1074. v. 17. καὶ παρανενομήκασι] Desunt Bavarico, sed sunt in margine e varia lectione. REISK.

P. 1074. v. 17. παρανενομήκασι] παρανενομήκασιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1074. v. 20. ἐλαίαν] ἐλάαν Bekker. repertum in Cod. r.

Bene: nec quisquam dubitet toti legi formam veteris Atthidis propriam reddere. V. not. ad v. 26. SCHAEFER.

P. 1074. v. 21. δημόσιον ἢ δημοτικὸν, ἢ] [δημόσιον ἢ δημοτικὸν ᾖ.] Alterum ad urbana, alterum ad municipalia templa pertinet. Cum his coniungendum videtur, quod v. 22. sequitur, ἢ ἐπὶ ἀποθανόντα δέῃ χρήσασθαι. WOLF.

P. 1074. v. 21. ἢ ἑαυτῷ] Vulg. — δημοτικὸν ᾖ, ἑαυτῷ. ἢ ἑαυτῷ index Lambini. Correxi distinctionem et ᾖ cum ἢ mutavi ad hunc modum: — δημόσιον ἢ δημοτικὸν, ἢ ἑαυτῷ χρῆσθαι. Fanum δημόσιον est publicum totius populi: δημοτικὸν est peculiare δήμῳ alicui. Sententia est: nisi si oleae caedantur ad usum templi alicuius seu publici seu vicani, seu denique ad usum privati cuiusque caedentis domesticum. ἢ ἑαυτῷ χρῆσθαι est idem dictum atque ἢ πρὸς τὸ χρῆσθαι ἑαυτῷ. Observandum hoc constructionis ergo, quae haec est: ἐὰν μὴ δέῃ χρήσασθαι 1) εἰς ἱερὸν Ἀθηναίων δημόσιον, 2) ἢ εἰς ἱερὸν δημοτικὸν, 3) ἢ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρῆσιν ἑκάστου, (καὶ ταύτας μὲν μέχρι δυοῖν ἐλαίαιν μόνον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου,) 4) ἢ ἐπὶ ἀποθανόντα. Est igitur sententia haec: Si quis oleas exscindat, luat pro singulis quibusque oleis centenas drachmas, nisi si adhibeat 1) ad condenda templa omnium Atheniensium publica, 2) ad templa demis propria, 3) ad usum cuiusque domesticum, (sed has quidem nonnisi binas annuas,) 4) ad mortuum cremandum. REISK. Post ἐὰν μὴ malim subaudire ἐξορύττῃ. SCHAEFER.

P. 1074. v. 21. ἑαυτῷ χρῆσθαι] εἰς ἰδίαν χρῆσιν. WOLF. ἑαυτῷ est dativus commodi: ad χρῆσθαι autem subaudiendum αὐτῇ. SCHAEFER.

P. 1074. v. 21. μέχρι δυοῖν ἐλαίαιν] Binas quotannis effodere ad privatum usum videtur concessisse lex: et hoc positum ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὰς δύω ἐλαίας, ut sit ἀκυρολογία quaedam. Cur enim binarium numerum potius quam alium expressisset, si licere hoc noluisset? WOLF. Non est ἀκυρολογία: recteque interpretatur Reiskius. SCHAEFER.

P. 1074. v. 22. ἐλαίαιν] ἐλάαιν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1074. v. 23. τῆς ἐλαίας ἑκάστης] Id est ἀντὶ τῆς ἐλ. ἑκ. REISK.

P. 1074. v. 23. ἐλαίας] ἐλάας Dindorf. SCHAEFER.

P. 1074. v. 25. ἐπιδέκατον] Idem quod δέκατον. WOLF. V. H. Stephani Thes. c. 3192. A. B. SCHAEFER.

P. 1074. v. 25. τούτου] Subaudi τοῦ ἀργυρίου aut τοῦ ὀφλήματος. REISK.

P. 1074. v. 25. τῷ ἰδιώτῃ] Vulg. ἰδιώτῃ. τῷ ἰδιώτῃ August. primus. Articulum addidi. REISK.

P. 1074. v. 26. ἐλαίαν] ἐλάαν August. primus. REISK. ἐλάαν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1074. v. 27. πρὸς τοὺς — δικασταί εἰσι] Non puto, legem loqui de Novemviris, (alioqui enim τὸ ὧν ἕκαστοι frustra adderetur,) sed in genere de quibusvis magistratibus. WOLF. Ut, si quis eradicasset oleam, qui non civis, sed inquilinus esset, causam eius iudicabat Polemarchus: si quis oleam eradicasset ex agro controverso, pertinebat ea causa ad Archontem Eponymum: si quis e luco alicui deo consecrato, deferenda erat ea causa ad Basileum seu Regem sacrorum. REISK.

P. 1074. v. 28. εἰσι] εἰσι, non εἰσιν, etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 1074. v. 28. πρυτανεῖα] πρυτάνια August. primus. REISK. V. Ammonius p. 119. SCHAEFER.

P. 1074. v. 28. τοῦ αὐτοῦ μέρους] Id est ὑπὲρ ἑαυτοῦ, vel ὑπὲρ τοῦ μέρους τοῦ εἰς αὐτὸν καθήκοντος. REISK.

P. 1075. v. 1. ἐγγραφόντων — τοῖς πράκτορσιν] ἐγγραφὴ πρακτόρων commemoratur p. 778, 18. SCHAEFER.

P. 1075. v. 2. πράκτορσιν] πράτορσιν index Lambini. REISK.

P. 1075. v. 2. γίνεται] γίγνεται Bekker. SCHAEFER.

P. 1075. v. 2. γίνεται, τοῖς ταμίαις] F. a. γίνεται· τὸ δ' ἐπιδέκατον (aut τὸ δὲ λοιπὸν) τοῖς ταμίαις. WOLF. Post γίνεται desiderari quaedam recte suspicatur Wolfius. Suppleas e. c. ὃ δὲ τῇ θεῷ γίνεται, aut simile quid. *quae autem mulctae nomine deae Minervae debentur, ea archontes inscribunto quaestoribus deae exigendi ergo.* REISK. Bekkerus: „Post γίγνεται exciderunt haec fere ὃ δὲ τῇ θεῷ γίγνεται." Meierus de Lite Att. p. 32. addenda censet ὃ δὲ τῇ Ἀθηνᾷ γίγνεται. Minus probabiliter. SCHAEFER.

P. 1075. v. 3. ἐγγράφωσιν] [ἐγγραφῶσιν.] ἐγγράφωσιν, scilicet οἱ ἄρχοντες. WOLF. Vulg. ἐγγραφῶσιν. Correxi de meo iudicio ἐγγράφωσιν, ut sit praesens cohiunctivi activi. REISK.

P. 1075. v. 3. ὀφειλόντων] ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ὀφειλέτωσαν. WOLF.

P. 1075. v. 5. οὕτως ἰσχυρός] Vulg. οὗτος ἰσχυρός. οὗτος οὕτως ἰσχυρός August. primus. Dedi οὕτως ἰσχυρός. REISK. Bekkerus: „οὕτως] οὗτος F. οὗτος οὕτως S. r." οὗτος οὕτως non displicet. SCHAEFER.

P. 1075. v. 6. οἴεσθε] οἴεσθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1075. v. 11. οὑτωσί] οὑτοσὶ Aldina. REISK.

P. 1075. v. 12. μηδ' — ποιεῖν] M. μηδ' ἐν τῷ αὐτοῦ χωρίῳ τῷ πατρῴῳ ταῦτα ποιεῖν. Nam ταῦτα ποιεῖν ἐκ — durius videtur: et proclivis lapsus est mutare ῳ in ου et e contrario. WOLF. Ne audias. ποιεῖν τι ἐκ τόπου, *movere aliquid e loco.* V. H. Stephani Thes. c. 7778. C. SCHAEFER.

P. 1075. v. 13. ταῦτα] μηδὲν τούτων Bavaricus. REISK. Bene μηδὲν τούτων Bekker. SCHAEFER.

P. 1075. v. 13. μέλει] μέλει τοῦ index Lambini. REISK.

P. 1075. v. 15. ἐξερημωθῇ] ἐξερημωθήσεται Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. V. v. 20. SCHAEFER.

P. 1075. v. 17. εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς] πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 1075. v. 17. ἐπιδεῖξαι] δεῖξαι simplex dat August. primus. REISK.

P. 1075. v. 21. υἱέως] υἱέος Bekker. V. not. ad p. 1057, 11. SCHAEFER.

P. 1075. v. 21. τὴν θυγατριδῆν] *neptem ex filia.* Sic fuit haec Buseli proneptis. WOLF.

P. 1075. v. 23. υἱϊδοῦς] *nepos ex filio.* Buselus, Eubulides, Callistratus. WOLF. υἱδοῦς Bekker. ὑϊδοῦς Dindorf. SCHAEFER.

P. 1075. v. 23. Καλλιστράτου] ἐκ Καλλιστράτου August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1075. v. 24. τοῦ ἀδελφιδοῦ τοῦ Ἅβρωνος] Habron enim et Eubulides fratres fuerunt. Callistratus ergo Habronis ex fratre nepos. WOLF.

P. 1075. v. 24. ἐγὼ δ', ἐπειδὴ ἐπεδικασάμην] Vulg. ἐγὼ δ' ἐπεδικασάμην. ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ ἐπεδικασάμην Bavaricus. Particulam ἐπειδὴ addidi. REISK.

P. 1075. v. 25. ἐπεδικασάμην] V. not. ad p. 1068, 16. SCHAEFER.

P. 1075. v. 25. τούτου] huius filii mei, Eubulidae minoris, cuius nomine ego hanc causam ago. V. p. 1076, 2. REISK.

P. 1075. v. 26. τέσσαρες] Recte τέτταρες Bekker. SCHAEFER.

P. 1075. v. 28. ἀπέδωκα] velut debitum aliquod. Maiori enim natu filio debebatur, ut generis conservatori et propagatori, nomen avi. REISK. Bene Reiskius *velut debitum aliquod.* V. not. ad Longi Pastoral. p. 409. SCHAEFER.

P. 1076. v. 1. μετὰ τὸν πρεσβύτατον] μετ' αὐτὸν Bavaricus. REISK. μετ' αὐτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 1076. v. 2. γενομένῳ,] Delenda subdistinctio: quod enim sequitur τούτῳ est δεικτικόν. SCHAEFER.

P. 1076. v. 3. τοῦτον] τοῦτο Paulina. REISK.

P. 1076. v. 4. (καὶ γὰρ — γυναικὸς)] Philagri filius ex secunda uxore, frater Eubulidae germanus, Phylomachae secundae patruus. WOLF.

P. 1076. v. 6. μητρός] γυναικός Bavaricus. REISK.

P. 1076. v. 7. ἀδελφιδῷ] ἀδελφῷ August. primus. Utrum melius? REISK.

P. 1076. v. 8. τούτων] τούτου August. primus. REISK.

P. 1076. v. 11. διασώζωνται ὅτι μάλιστα] Vulg. μάλιστα

διασώζωνται. διασώζωνται ὅτι μάλιστα Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1076. v. 12. τουτουσὶ] τούτους Bavaricus. REISK.

P. 1076. v. 12. πρώτιστον] Vulg. πρῶτον. πρώτιστον Bavaricus. Et hoc dedi. REISK. Formam hanc in scriptis oratorum veterum perraram dicit Lobeckius ad Phrynich. p. 419. Ac rarior mihi etiam videtur: quanquam non ignoro e bonis libris passim revocandam esse, ut p. 1176, 17. V. H. Stephani Thes. c. 7985. SCHAEFER.

P. 1076. v. 18. κυεῖν] κύειν habet Ind. Graecitat. p. 318. extr. V. Buttmannus Grammat. Gr. mai. II. 1. p. 177. SCHAEFER.

P. 1076. v. 18. μὴ ἐάτω ὑβρίζειν] S. τινὰ τὰς γυναῖκας. WOLF.

P. 1076. v. 18. ὑβρίζειν — ἢ ποιῇ] Vulg. ὑβρίζειν ἢ ποιεῖν. August. primus dat: ὑβρίζειν περὶ τούτους. ἐὰν δέ τις ὑβρίζῃ ἢ ποιῇ. Et sic correxi. REISK.

P. 1076. v. 18. ὑβρίζειν περὶ τούτους] ὑβρίζειν μηδένα περὶ τούτους Bekker. SCHAEFER.

P. 1076. v. 19. ἐπιβάλλειν κατὰ τὸ τέλος] S. ζημίαν τῷ ὑβρίσαντι κατὰ τὴν οὐσίαν. etsi τὸ τέλος suspectum est, nec placet κατὰ τὸ ἄγος ἢ μύσος. Puto etiam definitam mulctam pecuniariam, quae extra iudicium infligi possit, a librario praetermissam. WOLF. ἐπιβάλλειν [scilicet ζημίαν] κατὰ τὸ τέλος. Dubium est, quid sibi velit κατὰ τὸ τέλος. Mihi videtur hoc velle. Erant magistratibus et iudicibus minoribus permissae poenae arbitrariae et mulctae, ultra quas non licebat iis ascendere. Si maiorem poenam mulctamve rei meruisse viderentur, debebat res ad concionem aut ad maius iudicium referri. Sed has mulctas arbitrarias infligebant archontes κατὰ τὸ τέλος, ut maxima eorum esset mulcta, qui ex ordine τῶν πεντακοσιομεδίμνων essent, media τῶν ἱππέων, minime τῶν ζυγιτῶν. Aliter accepit Petitus LL. Att. p. 594. REISK.

P. 1076. v. 21. προσκαλεσάμενος] Vulg. προκαλεσάμενος. προσκαλεσάμενος August. primus, Paulina, unde repetiit margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1076. v. 21. προσκαλεσάμενος πρόπεμπτα] *iudicio in quintum diem denunciato.* πρόπεμπτα interpretantur et πεντημόριον et πρὸς ε̄ ἡμέρας. WOLF. Citat hunc locum Harpocration v. Πρόπεμπτα, male quidem ille vocabulum interpretans. Significat enim πρὸ πέντε ἡμερῶν aut πρὸ τῆς πέμπτης ἡμέρας. *die quinto ante quam habetur ipsum iudicium.* REISK. V. Photius c. 338. SCHAEFER.

P. 1076. v. 22. εἰσαγαγέτω] εἰσαγέτω August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1076. v. 24. ἀποτῖσαι] ἀποτίσαι Reisk. SCHAEFER.

P. 1076. v. 25. οὖν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1076. v. 26. τούς] τούς τε Bavaricus. REISK.

P. 1076. v. 27. εἰ] εἴ τις margo Lutetianae. REISK.

P. 1076. v. 28. τὸν] τοῦ August. primus. REISK.

P. 1077. v. 1. ὄνομα, ὅ ἐστιν] Vulg. ὄνομά ἐστιν. ὄνομα, ὅ ἐστιν Bavaricus. Articulum postpositivum cum commate addidi. REISK.

P. 1077. v. 2. προγόνου,] προγόνου. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1077. v. 2. ἀλλ'] Abest a Bavarico. REISK. Fortasse referendum ad ἀλλ' v. 1., ubi particulâ carent tres Codd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1077. v. 3. τοσούτων] τουτωνὶ August. primus. REISK.

P. 1077. v. 4. ὄνομα;] ὄνομα. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1077. v. 4. δή] δέ Bavaricus. REISK.

P. 1077. v. 4. ὁ Μακάρτατος] Recte cum articulo. Sic enim solet in nominibus propriis syntaxis Graecorum. SCHAEFER.

P. 1077. v. 6. Προσπαλτίων] V. not. ad p. 1072, 6. SCHAEFER.

P. 1077. v. 8. αὐτῷ] αὐτοῦ August. primus. REISK.

P. 1077. v. 8. υἱέως] Omittit August. primus. REISK. υἱέος Bekker. V. not. ad p. 1057, 11. SCHAEFER.

P. 1077. v. 8. τούτου] τοῦ August. primus, Paulina, unde margo Lutetianae repetiit. vel, prout visum fuit Wolfio in Farragine, τοῦ τούτου. REISK. τοῦ placet: ne τοῦτον μὲν — τοῦτον δὲ duo diversos, qui non sunt, indicare videantur. SCHAEFER.

P. 1077. v. 11. πρὸς ἀνδρῶν αὐτῷ προσήκειν] se gentilem seu agnatum esse Hagniae. WOLF.

P. 1077. v. 12. τὸν υἱὸν τὸν γενόμενον τῷ Μακαρτάτῳ] Vide ne e margine in textum immigraverint. SCHAEFER.

P. 1077. v. 13. τῷ πρὸς μητρὸς] F. τῷ θείῳ τῷ πρὸς μητρός. Atque adeo ne dubito quidem, quin ita legendum sit. WOLF.

P. 1077. v. 13. Προσπαλτίους] Vulg. Προσπαλτίου. Προσπαλτίους August. primus. πρὸς παλτίους Bavaricus. Correxi Προσπαλτίους. Tota enim haec gens appellabantur Προσπάλτιοι, et qui inde esset dicebatur Προσπαλτόθεν esse. REISK.

P. 1077. v. 14. εἴακεν] Vulg. εἴασεν. εἴακεν Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1077. v. 14. τὸ τούτου μέρος] κατὰ τὸ ἑαυτοῦ μέρος. WOLF. Non ἑαυτοῦ, sed τοῦ υἱέος. SCHAEFER.

P. 1077. v. 15. ὁ δὲ νόμος κελεύει] φησὶ δ' ὁ Μακάρτατος, ὅτι ὁ νόμος κελεύει. WOLF. Immo ipsius Sosithei verba sunt. SCHAEFER.

P. 1077. v. 16. κρατεῖν — ἐκ τῶν ἀῤῥένων] V. p. 1067, 7. SCHAEFER.

P. 1077. v. 18. *καὶ εἰσεποίησε*] *ὥστε εἰσεποίησε* margo Lutetianae, non, ut Wolfius in Farragine exhibuit, *ὥστε καὶ εἰσεποίησε.* REISK.

P. 1077. v. 18. *εἰσεποίησε*] *εἰσπεποίηκε* Bavaricus. REISK.

P. 1077. v. 20. *πῶς ἂν*] Malim *πῶς ἂν οὖν*, ut p. 1076, 25. REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 1077. v. 21. *οὐ — ταῦτα μόνον*] Subaudi *πεποιήκασιν*, aut *ἠδικήκασιν*, aut *ἠλλοτριώκασιν ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ Ἁγνίου.* REISK. Simpliciter *ἐστὶ* subaudiendum. SCHAEFER.

P. 1077. v. 23. *Βουσελιδῶν*] *Βουσελιδῶν* Bavaricus., tanquam sit tertiae declinationis et nominativus in singulari. Quod nescio an sint non pauci qui probent. Ita quoque idem codex paulo post p. 1078, 3. Mihi quidem haud displicet. REISK. Mihi nullo modo placet. Quod si Bavarici scriptura vera esset, altero loco legeremus scriptum *τοῦ Βουσελιδῶνος*, omisso *μνήματος.* SCHAEFER.

P. 1077. v. 25. *ἐνόμιζον*] *εἰώθεσαν.* WOLF.

P. 1077. v. 26. *οἱ μὲν*] Vulg. *εἰ μὲν. οἱ μὲν* August. primus, Bavaricus, Aldina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1077. v. 26. *πάντες*] *ἅπαντες* August. primus, Bavaricus, Aldina. *πένητες* index Lambini. REISK. *ἅπαντες* Bekker. SCHAEFER.

P. 1077. v. 26. *γενόμενοι*] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1077. v. 27. *ὁ Εὐβουλίδης*] Vulg. *Εὐβουλίδης. ὁ Εὐβουλίδης* August. primus, Bavaricus. Articulum addidi. REISK.

P. 1078. v. 1. *τούτου*] Omittit Bavaricus. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1078. v. 2. *τοῦ μνήματος*] Absunt a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1078. v. 3. *ἄπωθεν*] Vulg. *ἄποθεν. ἄπωθεν* August. primus, margo Lutetianae ex Aldina. REISK. *ἄποθεν* Bekker. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 9. s. SCHAEFER.

P. 1078. v. 3. *ἄρα δοκοῦσιν*] Vulg. *δοκοῦσιν.* Ante h. v. videntur haec pauca deesse: *τί οὖν; Quid itaque? Videnturne vobis —?* Dedi de meo *ἄρα δοκοῦσιν.* REISK. *ἄρα* delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1078. v. 5. *τῷ Ἁγνίου*] Sic etiam est in Bavarico, sed cum superscripto *τοῦ.* REISK.

P. 1078. v. 7. *καὶ ἀνώνυμος*] *ἢ ἀνώνυμος* Bavaricus. REISK.

P. 1078. v. 7. *ὁ Ἁγνίου καὶ ὁ Εὐβουλίδου*] *Ἁγνίου καὶ Εὐβουλίδου* August. primus. REISK.

P. 1078. v. 11. *μὲν*] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1078. v. 12. ταύτων] Vulg. τούτου. τούτων Bavaricus. Et hoc dedi. Macartati et amicorum eius et dudum ante Theopompi, patris Macartati. REISK.

P. 1078. v. 13. τουτονὶ] τοῦτον Bavaricus. REISK.

P. 1078. v. 14. δικαιότατα δοκεῖ εἶναι] δοκῇ August. primus. δοκῇ δικαιότατον εἶναι Bavaricus. REISK. δοκεῖ δικαιότατον εἶναι Bekker. SCHAEFER.

P. 1078. v. 17. τουτονί] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1078. v. 20. τῇ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1078. v. 21. οὐκ ἐθελήσας ἅψασθαι κ. τ. λ.] Qui ἔφερον τὴν ψῆφον, debebant ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου καὶ ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, ut deinde mactaretur. Quod cum Macartatus pueri in phratores receptionem indignatus facere noluerit, neglectae caerimoniae Sositheus hanc causam callide nec sine sanna edit, quod homo voce, non calculo, suffragatus sit, ut qui viscerationis in partem venire non dubitaverit. Conf. p. 1054, 6. ss. SCHAEFER.

P. 1078. v. 21. ἀπαγαγεῖν — ποιήσας] Malim ἀπαγαγὼν — ποιῆσαι. REISK. Ne audias. ὑπεύθυνον αὑτὸν ποιήσας referendum tam ad ἅψασθαι quam ad ἀπαγαγεῖν: ut delenda sit distinctio post βωμοῦ. SCHAEFER.

P. 1078. v. 22. αὐτὸν] αὑτὸν Reisk. et Bekkeri Oxoniensis: αὐτὸν Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1078. v. 22. ποιήσας,] ποιήσας. Reisk. ποιήσας· Bekker. SCHAEFER.

P. 1078. v. 26. παρὰ] Vulg. περὶ. ὑπὲρ August. primus, Bavaricus. Dedi παρὰ de meo. REISK. Recte ὑπὲρ Bekker. Pro defunctis puer vice fungitur ἱκετηρίας. SCHAEFER.

P. 1078. v. 27. καὶ Εὐβουλίδου] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 1078. v. 28. αὐτοὺς] S. τοὺς τετελευτηκότας. Est enim εἰδωλοποιΐα quaedam. WOLF. Hagniam, Eubuliden, reliquos cognatos dudum defunctos. REISK.

P. 1079. v. 1. θηρίων, οἳ] Conf. notata ad Porsoni Hecub. p. 25. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 1079. v. 2. οὐδεπώποτ'] οὐδὲ πώποτ' Dindorf. SCHAEFER.

P. 1079. v. 3. ἐπιτρέψητε] ἐπιτρέψατε margo Lutetianae. REISK.

P. 1079. v. 4. ἀναγκάσητε] Vulg. ἀναγκάσατε. ἀναγκάσητε margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK. Dedit quod soloecum est. ἀναγκάσατε Bekker. SCHAEFER.

P. 1079. v. 4. τὸν Ἁγνίου οἶκον] Vulg. εἰς τὸν Ἁγνίου οἶ-

κον. εἰς delevi meo iudicio. REISK. Praepositionem iure restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 1079. v. 6. δὲ καὶ] Vulg. δ'. δὲ καὶ Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1079. v. 7. περιΐδητε] περιείδητε August. primus. REISK.

P. 1079. v. 10. τοὺς τούτου] Vulg. τούτου. τοὺς τούτου Bavaricus. Articulum addidi. REISK.

P. 1079. v. 10. ἂν] Addidi de meo ut in re adhuc incerta. REISK. Recte delevit Bekker. Res certo futura indicatur: nec sequitur εἰ διαπράττοιντο. SCHAEFER.

P. 1079. v. 10. ἢ] Vulg. οἱ. ἢ August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1079. v. 11. βούλονται] βούλωνται August. primus. REISK.

P. 1079. v. 15. τὰ] τὰ posterius abest ab August. primo. REISK.

P. 1079. v. 15. τὰ ὑμῖν αὐτοῖς συμφέροντα] Iniicit, ut coniicio, spem δεκασμοῦ: nisi stoice disputare libeat, quod honestum sit, idem etiam esse utile. WOLF. Nec spem δεκασμοῦ iniicit, nec disputat stoice, sed iudices dicit, si pro Macartato pronuntiare sustineant, designaturos esse quod simili in causa ipsis ipsorumque liberis detrimentum afferat. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA LEOCHAREM.

P. 1079. v. 5. ἀνθ' αὐτοῦ] ἀντ' αὐτοῦ Bavaricus. Et sic quoque v. 8. REISK.

P. 1079. v. 7. ταὐτὸ καὶ] [τοῦτο.] M. ταὐτὸ καὶ. WOLF. Vulg. τοῦτο. τὸ αὐτὸ Bavaricus. ταὐτὸ margo Lutetianae. REISK.

P. 1079. v. 8. ἀνθ' αὐτοῦ] V. not. ad v. 5. SCHAEFER.

P. 1080. v. 7. μὲν] [δὲ.] Lego μέν. WOLF. Vulg. δὲ. μὲν margo Lutetianae. REISK.

P. 1080. v. 8. ποιήσει] ποιῆσαι Bavaricus. REISK.

P. 1080. v. 11. ἀγχιστείαν] Vulg. αὐχιστείαν. ἀγχιστείαν Bavaricus. REISK.

P. 1080. v. 12. παραπλησίαν] F. πεπλασμένην. Cuiusmodi est et Eubulidea in superiore oratione, in qua et illud mireris, cum Eubulides Hagnianam haereditatem complures annos tenuisse videatur, eam filiae eius germanae fuisse ereptam. WOLF. Bekkerus: „Fortasse leg. παράπλαστον.“ Tales adoptiones etsi fuerunt legitimae (v. Meierus de Lite Att. p. 435.), tamen facile intelligitur largam litigandi materiem inde peti potuisse. SCHAEFER.

P. 1080. v. 14. Λεωχάρητα] Λεωχάρην Bavaricus. REISK. Λεωχάρη Bekker. Quod etiam Dindorfius contra morem servavit. SCHAEFER.

P. 1080. v. 14. μετὰ] Vulg. ἐπὶ. μετὰ Bavaricus. REISK.

rae rationumve rei Ind. Graecitat. p. 329. in. V. not. ad p. 281, 8. SCHAEFER.

P. 1089. v. 29. ἀπλοῦν δίκαιον] ἁπλοῦν καὶ δίκαιον margo Lutetianae. REISK.

P. 1090. v. 1. τε] Vulg. δὲ. τε August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1090. v. 2. σχεδόν τι ἀκηκόατε] Vulg. σχεδὸν διακηκόατε. σχεδόν τι ἀκηκόατε August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1090. v. 5. περὶ κλήρου ἀγῶνα] Vulg. περὶ κλήρου ἀγῶνας. περὶ κλήρου ἀγῶνα coniecit Wolfius in Farragine. περὶ τοῦ κλήρου ἀγῶνα August. primus. Dedi ἀγῶνα in singulari. REISK.

P. 1090. v. 6. τοιαῦτα] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1090. v. 7. ἡμᾶς] ἡμεῖς margo Lutetianae. REISK. Bekkerus: „ἡμεῖς r.“ Placet. Scilicet παρανενομήμεθα. Ad ἡμᾶς subaudiendum παρανενομῆσθαι οἴομαι. Illud quantum praestet facile intelligitur. Eodem modo ubique iudicandum uter casus, rectus an obliquus, in tali librorum fluctuatione praeferri mereatur. Quanquam sunt loca ubi sola dominatur vis attractionis. Plutarchus V. Caton. Maior. c. 12. ἐπ' Ἀντίοχον τὸν μέγαν συνεξῆλθεν — φοβήσαντα Ῥωμαίους ὡς οὐδένα ἕτερον μετ' Ἀννίβαν. Ibid. c. 21. in. ὠνούμενος μάλιστα τοὺς μικροὺς καὶ δυναμένους ἔτι τροφὴν καὶ παίδευσιν ὡς σκύλακας ἢ πώλους ἐνεγκεῖν. Pinguius hac de re scripsi Melet. Crit. p. 126.: pensiculatius ad Schol. Apollon. Rhod. p. 121. V. Reizius Accent. Inclinat. p. 80. s., cuius subtilitatem non cepisse Wolfium obiter monui ad L. Bosii Ellips. p. 479. SCHAEFER.

P. 1090. v. 8. πορευομένων ἡμῶν — ἐξῆγεν] Scilicet ἡμᾶς. V. L. Bosii Ellips. p. 50. s. SCHAEFER.

P. 1090. v. 10. ἐξῆγεν] ἐξήγαγε August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1090. v. 10. ὁ Λεώστρατος] Articulus abest ab August. primo. REISK.

P. 1090. v. 11. καὶ τὸ μὲν — ἐκώλυσεν] Aut καὶ ὅτι ἐκώλυσεν, aut τὸ κωλῦσαι legendum. et v. 13. pro ὡς, ἴσως ἔχει λόγον. nisi ὧς pro οὕτως malis. WOLF. ἀμωσγέπως idem suspicatur in Farragine. Ante ἐκώλυσεν interserit August. primus ὡς, idemque rursus v. 13. idem vocabulum omittit. Lectio non contemnenda, si ὡς accipiatur pro ὅτι positum. *quod Leostratus intercessit, quominus nos eius filio iustorum quicquam faceremus, non caret id quidem ratione.* Verum etiam vulgata bene habet, in qua si quid est mutandum, malim, pro ὡς v. 13. legi ὅμως. *nihilominus tamen consentaneum est et ratione factum.* Vel potius ὡς καὶ ἔχει λόγον, ut dedi de meo. REISK. καὶ v. 13. delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1090. v. 13. τοῦ ἔργου] prohibendi scilicet nos quoque iusta Leocrati facere. Leostratum, mortui patrem naturalem, iu-

sta celebrare par erat: sed et nostrum ius erat una celebrare. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 266.

P. 1090. v. 15. [ὄντι]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos removit Bekker. SCHAEFER.

P. 1090. v. 18. ἐγένετο] ἐγένοντο August. primus. REISK.

P. 1090. v. 19. οὐσίας] οἰκίας August. primus. REISK.

P. 1090. v. 20. ὅτι νὴ Δία — τετελευτηκότος.] Est ὑποφορά, quam sequitur ἀνθυποφορά: ἀπεληλυθὼς γ' εἰς τὸν πατρῷον οἶκον κ. τ. λ. Sic p. 1095, 17. ὅτι νὴ Δί' — υἱός. ὑπό γε τουτωνὶ —. SCHAEFER.

P. 1090. v. 21. ἐγκαταλέλοιπε] ἐγκατέλιπε August. primus. REISK. Recepit Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 1090. v. 25. παραλείπω] παραλίπω Bavaricus. REISK.

P. 1090. v. 26. γόνῳ] γένει margo Lutetianae. In August. primo est etiam γόνῳ a prima manu, sed recentior suffecit γόνου. REISK.

P. 1090. v. 26. οὐδενὸς ὄντος] Subaudi υἱοῦ. REISK.

P. 1090. v. 27. γεγενημένου] γενομένου August. primus. REISK.

P. 1091. v. 1. οὐκ ἐπιλογισάμενος] οὐκ ἔτι λογιζόμενος August. primus. REISK.

P. 1091. v. 2. οἱ] Abest a Paulina. REISK.

P. 1091. v. 2. οὐκ αὐτοὶ ὑφ' αὐτῶν] Vulg. αὐτοὶ οὐχ ὑφ' αὐτῶν. οὐκ αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν August. primus (non ὑφ' αὐτῶν, quod Fabricius falso exhibuit). οὐχ abest a Bavarico, Aldina, Paulina. Dedi οὐκ αὐτοὶ ὑφ' αὐτῶν. REISK.

P. 1091. v. 5. αὐτὸν] Sic (cum leni) etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 1091. v. 5. καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως] *per fas et nefas.* V. Ind. Graecitat. p. 161. ὅπως δικαίως καὶ ἀδίκως δόξει — p. 1108, 18. SCHAEFER.

P. 1091. v. 6. οἷός τ' ἦν] ἐπεχείρει, ἐπειρᾶτο. Sic in Midiana p. 542, 6. οἷός τ' ἦν πείθειν τοὺς ἄρχοντας. WOLF. Omittit haec verba August. primus et pro ἐγγράφειν v. 7. dat ἐγγράφει. Potest ferri, si ἐγγράφει pro mero conatu sine effectu accipitur. Frequentissime Graeci rem narrant actam *), cum volunt indicare, solummodo tentatam et susceptam fuisse. Verum hoc si h. l. admittitur, etiam v. 10. pro μετέχειν est legendum μετέχει, *studuit participare.* Sed bene habet vulgata. οἷός τ' ἦν ἐγγράφειν et μετέχειν significat: ea eius erat audacia, ut se non duceret indignum semetipsum inscribere in codicem concionalem

*) Fallitur. Sic Graeci ne semel quidem: neque enim scribunt ἀλόγως. SCHAEFER.

atque partem ferre ratam pecuniarum largitionalium, sed id conaretur utrumque efficere. Codex concionalis suus cuique demo proprius erat, in quo scripta erant nomina tribulium seu demotarum omnium, quorum ea esset aut aetas aut dignitas, ut iis liceret per leges concionibus interesse. Pari modo demo cuique suum erat γραμματεῖον ληξιαρχικὸν, in quo scripta nomina demotarum omnium idoneorum λαγχάνειν ἀρχὴν; magistratum sortiendi seu sortito capessendi. Apparet ex hoc loco, prius illatos fuisse in codicem concionalem, tum etiam in alterum, unde magistratus sortirentur. REISK. Malim οἷος ἦν. V. not. ad p. 1032, 8. SCHAEFER.

P. 1091. v. 6. Ὀτρυνέων] Ὀτρυνίων August. primus. Sed secus v. 10. idem dat, consentanee cum vulgata. REISK.

P. 1091. v. 7. καὶ τοῦτο διῳκεῖτο] *utque res conficeret astute pervincebat.* SCHAEFER.

P. 1091. v. 8. γραμματείῳ] γραμματίῳ August. primus. Et sic fere ille semper. REISK.

P. 1091. v. 10. τῶν κοινῶν] distributionum numariarum, aut si quae aliae essent largitiones, ut carnium, olei, vini, vel etiam munium aut functionum, si quae essent publico nomine fungendae. REISK.

P. 1091. v. 13. κριθῆναι] μὴ κριθῆναι August. primus. REISK.

P. 1091. v. 13. πρῶτον] Vulg. πρῶτον μὲν. Delevi μὲν meo iudicio. REISK.

P. 1091. v. 15. ἐπὶ τὸ ὄνομά — εἰσποιηθῆναι] Mox v. 25. ἐγγραφῆναι — ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀρχιάδου ὄνομα. SCHAEFER.

P. 1091. v. 16. ἐξελεγχόμενος] ἐξελεγχθεὶς August. primus. REISK. Bene ἐξελεγχθεὶς Bekker. SCHAEFER.

P. 1091. v. 16. πρὸς — ἀγορᾷ] Si verum h. l. video, significat: tam e codice concionali, ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πίνακος, quam e lexiarchico. ἡ τῶν ἀρχόντων ἀγορὰ videntur esse comitia deligendis novis magistratibus. REISK.

P. 1091. v. 17. ἧττον] Vulg. αὐτὸν. ἧττον August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1091. v. 18. καὶ κρείττων — γενέσθαι] καὶ ᾤετο γενέσθαι, ἀντὶ τοῦ γενήσεσθαι. Nam si ἀπὸ κοινοῦ negationem (quae inclusa est in μηδὲν) repetas, καὶ οὐκ ᾤετο δεῖν γενέσθαι κρείττων, locus erit ea adversarii et accusatoris secum ipsa pugnabit oratio. Quid si legas ἀλλὰ κρείττων —? WOLF. Nemo sic legat. Magis etiam mirabile quod dicit de negationis repetitione ἀπὸ κοινοῦ, quasi οὐ inclusum esse possit in μηδέν. SCHAEFER.

P. 1091. v. 18. κρείττων] κρείττω index Lambini. REISK. Lambinum (huius enim puto coniecturam esse) fugit idioma syntacticum, de quo v. not. ad p. 414, 15. SCHAEFER.

P. 1091. v. 20. συναγαγών] Bekkerus: „συνάγων S.“ Placet. SCHAEFER.

P. 1091. v. 21. καὶ] Delendum videtur, ut natum e littera ultima vocis antecedentis. SCHAEFER.

P 1091. v. 22. αὐτόν] αὑτόν Bekker. SCHAEFER.

P. 1091. v. 23. τῇ διαδόσει] ἐν τῇ διαδόσει legit Hemsterhusius ad Lucian. [T. I. p. 421. Bip.]. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 266. V. Ind. Graecitat. p. 141. in. SCHAEFER.

P. 1091. v. 23. πρὸς τὸ θεωρικόν] πρὸς τὸ θεωρικὰ χρήματα λαμβάνειν Weimarani secundus. Sed videtur scholium esse. REISK.

P. 1091. v. 26. διαμαρτυρομένων] διαμαρτυρουμένων margo Lutetianae. REISK.

P. 1091. v. 27. τὸ γιγνόμενον] Ad τὸ γιγνόμενον adscripsit nova manus in Weimarani secundo hoc scholium: δηλονότι ἐγγραφῆναι εἰς τὸ γραμματεῖον. REISK.

P. 1092. v. 3. ὄντα ἐξ ἑτέρου δήμου] [ὅταν ἐξ ἑτέρου δήμου.] S. ῇ. Felic. rectius ὄντα ἐξ —. Quod vide ut mutatum sit in ὅταν: ne ubique oscitantiae librariorum credas. WOLF. ὅταν Bavaricus. Quam lectionem etiam Wolfius in annotationibus cum attulisset, tum ita exponit, ut existimet subaudiri oportere ῇ. Praefert tamen lectionem Felic. ὄντα. Haec lectio etiam in Paulina est: sed in Aldina est ὅταν. REISK.

P. 1092. v. 8. δηλονότι] δῆλον ὅτι Bekker. SCHAEFER.

P. 1092. v. 10. παρακαταβάλλων] παρακαταβαλὼν August. primus. REISK. Placet παρακαταβαλών. SCHAEFER.

P. 1092. v. 10. ἡμᾶς] F. a. πρὸς ἡμᾶς. WOLF. Non intelligo, quid haec dictio, ἡμᾶς ἀντεγράψατο Ὀτρυνεὺς εἶναι, sibi velit. De qua donec melius mihi constiterit, suspicabor interim legendum esse πρὸς ἡμᾶς ἀ. Ὀ. ε. *actionem contra nos, a quibus accusatus esset, instituebat et accusationem in nos retorquebat asseverans se Otrynensem esse.* REISK. Sensum loci, quem puto sanum esse, Reiskius bene vidit. Ad Ὀτρυνεὺς εἶναι subaudias participium γράψας, quod latet in verbo ἀντεγράψατο. SCHAEFER.

P. 1092. v. 11. δημοτευόμενος] V. Harpocration p. 49. edit. Lips. et Anecd. Bekk. p. 186, 2. SCHAEFER.

P. 1092. v. 11. τούτων πάντων] Vulg. ἐπὶ τούτων πάντων. Praepositio abest ab August. primo. Ferri potest. *in his omnibus irritum laborabat.* Quia tamen ἐπὶ ab Augustano abest et facile eo careatur, delevi. REISK. Restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 1092. v. 12. ταῖς — ἀρχαιρεσίαις] V. Moeris p. 10. SCHAEFER.

P. 1092. v. 13. οὕτως] Vulg. οὗτος. οὕτως August. primus. Et sic correxi. *sic* vel *tum demum*, posteaquam scilicet copias

amicorum sibi comparasset. REISK. Bekkerus: „οὗτος F. S. Q.“ Placet. In Reiskiana ratione displicet οὕτως postpositum verbo ἠξίου. SCHAEFER.

P. 1092. v. 18. δι' αὐτοὺς] διὰ τούτους August. primus. REISK. Vere, opinor. Sensum autem hunc esse arbitror: *non quod his* (Leostrato eiusque factioni) *minus faverent, sed ut legibus obsecundarent.* SCHAEFER.

P. 1092. v. 20. τὸν παρακαταβεβληκότα] τὸν πατέρα παρακαταβεβληκότα August. primus. REISK.

P. 1092. v. 21. ὃ δὲ] Vulg. ὁ δὲ. Correxi ὃ δὲ. *Quod autem* —. Articulus est postpositivus generis neutrius. REISK.

P. 1092. v. 23. ἀπετύγχανε τοῦ ἐγγραφῆναι] ἀπετύγχανεν ἐγγραφῆναι August. primus. REISK.

P. 1092. v. 25. πρὶν — γενέσθαι] πρὶν δοκιμάσαι, εἰ Ὀτρυνεὺς ἐστιν ὁ Λεωχάρης. WOLF.

P. 1092. v. 27. ἐνεγράφη] Scilicet εἰς τοὺς φράτορας. V. p. 1093, 21. REISK. Immo εἰς τοὺς δημότας. SCHAEFER.

P. 1092. v. 28. ἕνα τινὰ] Vulg. ἕνα. Addit August. primus τινὰ. Addidi. REISK.

P. 1092. v. 28. ἐνέγραψεν] ἐνέγραφεν August. primus. REISK.

P. 1093. v. 3. πρώην] πρῴην Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1093. v. 6. παρακατέβαλε] Vulg. παρακατεβάλετο. παρακατέβαλε August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1093. v. 7. [ὡς]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. διαμεμαρτύρηκεν υἱὸς ὢν idem est atque διαμεμαρτύρηκεν ὅτι υἱός ἐστιν. REISK. Uncos recte amovit Bekker. διαμεμαρτύρηκεν Reiskius perperam interpretatur. Plene p. 1094, 10. διαμεμαρτύρηκεν — μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον τὸν Ἀρχιάδου. Id Leochares fecit, *ut qui esset filius Archiadae.* SCHAEFER.

P. 1093. v. 8. τοῦ αὐτοῦ πατρός] τοῦ Ἀρχιάδου. WOLF.

P. 1093. v. 8. οὐδ' ἕτερος] οὐδέτερος Bekker. SCHAEFER.

P. 1093. v. 11. ἐπειδὰν — ἐνέγκητε] Vulg. ἐπειδὴ — ἠνέγκατε. ἐπειδὰν — ἐνέγκητε August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1093. v. 11. ὑμεῖς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1093. v. 12. ἡμῖν] ὑμᾶς August. primus. Probarem ἡμᾶς ἡμῖν εἰσποιεῖν. *nos nobismet ipsos arrogare et adoptare filium Archiadae pro arbitrio nostro.* REISK. Legendum videtur: ἐκ τῶν κατὰ γένος ἐγγυτάτω, ἡμῶν, εἰσποιεῖν υἱὸν κ. τ. λ. *ex nobis ipsis, qui propinquitate proximi sumus.* SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 266. ἡμᾶς Cod. Bekk. Nihil novandum. SCHAEFER.

P. 1093. v. 16. Ἐλευσινίους] ἐλευσινίου Aldina. REISK.

P. 1093. v. 16. καταλιπὼν] Malim ἐγκαταλιπών. Nam sic constanter in hac formula loquitur. Sic quoque v. 18. malim ὁ

ἐγκαταλειφθεὶς. Et sic dedi de meo. REISK. Cur igitur ἐγκαταλιπὼν non dedit, ut Criticum sibi constantem decebat? V. nott. ad p. 1089, 15. 1094, 16. SCHAEFER.

P. 1093. v. 17. ἔτι] ἔτη August. primus. REISK.

P. 1093. v. 18. ὁ ἐγκαταλειφθεὶς] Vulg. ὁ καταλειφθεὶς. Articulo caret August. primus. REISK. V. not. ad v. 16. SCHAEFER.

P. 1093. v. 21. ὑμῖν] ἡμῖν August. primus. REISK.

P. 1093. v. 23. τῶν ἄλλων δὲ] Vulg. τῶν ἄλλων. Addit August. primus δὲ. Addidi. REISK. Delevit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1094. v. 1. ἡμεῖς] Statim post τάχιστα collocatum habet August. primus. REISK.

P. 1094. v. 1. τε] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1094. v. 2. περὶ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1094. v. 2. ἀξιοῦμεν] Vulg. ἠξιοῦμεν. ἀξιοῦμεν August. primus, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1094. v. 3. ἐὰν] Abest ab Aldina. REISK. ἂν Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. F. ἔτι δ' ἐὰν —. SCHAEFER.

P. 1094. v. 3. ἐγχωρῇ] μὴ ἐπιλίπῃ ἡμᾶς. ἀντὶ τοῦ συγχωρῇ. WOLF.

P. 1094. v. 5. οὔτε ἀληθῆ] οὔθ' ὑγιῆ August. primus. REISK. Satis placet. V. H. Stephani Thesaur. c. 9754. C. D. SCHAEFER.

P. 1094. v. 6. ἐστί] ἐστὶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1094. v. 6. τὴν διαμαρτυρίαν αὐτὴν] Vulg. τὴν διαμαρτυρίαν. Addit August. primus αὐτήν. Addidi. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1094. v. 7. ταύτης] αὐτῆς Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. ταύτης non posthabeam. SCHAEFER.

P. 1094. v. 9. *ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ.*] Titulus hic abest ab August. primo. Simplex μαρτυρία dat Bavaricus. REISK.

P. 1094. v. 12. καὶ κυρίως] Vulg. κυρίως. καὶ κυρίως August. primus. Copulam addidi. V. p. 1095, 4. Differunt enim παῖς γνήσιος et παῖς κυρίως. Ille est filius a natura, hic per leges factus. REISK. καὶ recte omisit Bekker. Quod autem infra sequitur καὶ κυρίως, longe diversi est generis: quippe illic formula ὄντων — κατὰ τὸν θεσμόν ut ementita per partes confutatur, primum ὄντων παίδων, deinde γνησίων, postea κυρίως κατὰ τὸν θεσμόν. SCHAEFER.

P. 1094. v. 12. κατὰ τὸν θεσμόν] τὸν νόμον τοῦ Σόλωνος. Nihil est, quod κατὰ τὴν θέσιν legas, *per adoptionem*. WOLF. Ecquis autem auctor est huius sive lectionis sive coniecturae? Ipsene Wolfius? REISK.

P. 1094. v. 12. θεσμόν] νόμον margo Lutelianae. REISK. V. not. ad p. 1095, 16. SCHAEFER.

P. 1094. v. 12. ἐξετάσωμεν] ἐξετάσομεν Paulina. REISK.

P. 1094. v. 15. ἐποιήσατο υἱὸν] At supra hoc negabas, cum Leocharem sese ipsum intrusisse diceres: nisi ponatur τὸ ἐποιήσατο ἀντὶ τοῦ εἰσεποιήθη αὐτῷ οὐ κωλύσαντι, τετελευτηκότι γε. WOLF.

P. 1094. v. 16. δ' ἐγκαταλιπὼν] Vulg. δὲ καταλιπών. δ' ἐγκαταλιπὼν August. primus. Et sic quoque v. 18. Utroque loco Augustanum secutus sum. REISK. V. not. ad p. 1093, 16. SCHAEFER.

P. 1094. v. 17. τουτουΐ] Vulg. τούτου. τουτουὶ August. primus. REISK.

P. 1094. v. 18. ἐγκαταλιπὼν] V. not. ad v. 16. SCHAEFER.

P. 1094. v. 20. ἀπελθὼν] ἀπιὼν August. primus. REISK.

P. 1094. v. 20. ἐγκαταλειφθεὶς] καταλελειμμένος margo Lutetianae. REISK.

P. 1094. v. 23. ἐξ ἀρχῆς] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 1094. v. 23. ἐγγύτατα] ἐγγυτάτω Dindorf. SCHAEFER.

P. 1094. v. 25. διαμαρτυρίαν] Vulg. μαρτυρίαν. διαμαρτυρίαν August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1094. v. 28. ἔρημον εἶναι] Vulg. ἐρημωθῆναι. ἔρημον εἶναι August. primus. Correxi ἔρημον εἶναι, quod melius convenit insequenti ὁπότε δὲ ἔρημος ὁ οἶκος. REISK.

P. 1094. v. 28. ὁπότε δὲ ἔρημος ὁ οἶκος] ὁπότε δ' ἐστὶν ὁ οἶκος ἔρημος August. primus. REISK. ὁπότε δὲ ἐρημός ἐστιν ὁ οἶκος Bekker. SCHAEFER.

P. 1095. v. 3. αὐτὸν] αὑτὸν Reisk. SCHAEFER.

P. 1095. v. 3. ἀλλὰ μὴν γνησίων κ. τ. λ.] Colligit sic: Liberi cui sunt γνήσιοι, is eos ex uxore sua suscepit natos. Sed Archiadae nulli fuerunt ex ipso nati: nunquam enim uxore usus est. Falsum igitur ait contestatio affirmans Archiaden liberos γνησίους reliquisse. Sed et hoc alterum non minus falsum est, quod ibidem affirmatur, Archiaden liberos reliquisse κυρίως κατὰ θεσμόν. Qui enim filius est κυρίως, is est per adoptionem. Sed adoptatus seu κυρίως factus filius esse γνήσιος seu ab ipso natus patre nequit. Ergo tota illa διαμαρτυρία ementita est. REISK. Quod fugit Reiskium, notatur ineptia iungentis παίδων γνησίων et κυρίως κατὰ τὸν θεσμόν: quippe iunguntur quae ipse Legislator diversa esse voluit. SCHAEFER.

P. 1095. v. 5. ὅταν ᾖ] Subaudi τις. *si quis, de quo vocabulum* γνήσιος *usurpatur, sit* γεγονὼς γόνῳ. REISK.

P. 1095. v. 6. γεγονὼς] γεγονός Bavaricus. REISK. Bekkerus: „γεγονός S. Q." Vere, opinor. SCHAEFER.

P. 1095. v. 10. ὅταν] ἂν August. primus. REISK.

P. 1095. v. 10. καὶ κύριος] Vulg. κύριος. καὶ κύριος August. primus, Bavaricus. Copulam addidi. *si quis, qui decederet*

improles et esset dominus rerum suarum (penes quem sit de iis pro lubitu statuere). REISK.

P. 1095. v. 10. ποιήσηται] ποιήση August. primus. REISK.

P. 1095. v. 12. γενέσθαι] εἶναι August. primus. REISK.

P. 1095. v. 12. διαμεμαρτύρηται δὲ γνησίων ὄντων] Postrema duo verba materialiter sunt accipienda. *curavit in sua* διαμαρτυρίᾳ *poni illa verba*, γνησίων ὄντων. Nisi volumus διαμεμαρτύρηκε in activo legi. *ipse posuit in sua contestatione haec duo verba*, γνησίων ὄντων. REISK. γνησίων ὄντων cave materialiter positum intelligas. *contestatus est, quod Archiadae sint* γνήσιοι. V. not. ad p. 1093, 7. SCHAEFER.

P. 1095. v. 12. ἐναντίαν] ἐναντία August. primus, non ἐναντίω, ut Fabricius retulit: unde is seu potius Wolfius colligebat legendum esse ἐναντίως. Videbatur quidem utique ἐναντίω exaratum esse obiter inspicienti: sed diligentius intuens cernat α esse, non ω. REISK. V. infra v. 26. SCHAEFER.

P. 1095. v. 13. τῷ πράγματι] *rei gestae veritati.* Nam qui potest ille liberos γνησίους ex se legitime natos relinquere, qui semper in coelibatu vixit? REISK.

P. 1095. v. 13. ποιητὸς δ' ὁμολογῶν εἶναι κ. τ. λ.] Nam ille demum appellabatur κυρίως ποιητὸς υἱὸς, qui ab illo, cuius se filium ferret, ipso adhuc superstite et libere agente, esset filius adoptatus. REISK.

P. 1095. v. 16. θεσμὸν] νόμον August. primus, margo Lutetianae. REISK. Est interpretantis. V. Hesychius T. I. c. 1702. SCHAEFER.

P. 1095. v. 17. πρώην] πρῴην Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1095. v. 18. οὐ δὴ δίκαιόν] Malim ἀλλ' οὐχὶ δίκαιόν aut οὐχὶ δὲ δίκαιόν. REISK. Ego non item. *Profecto non iustum est*—. SCHAEFER.

P. 1095. v. 20. δίκαιόν ἐστιν — τἀδίκημα] δίκαιον ἐν τεκμηρίῳ ποιεῖσθαί ἐστι τἀδίκημα August. primus, REISK.

P. 1095. v. 21. ἐπὶ — φάσκειν — τολμῆσαι] εἰ ἐπὶ — φήσει — τολμήσει August. primus. Fuit olim adhuc alia lectio in libris, cuius vestigia quaedam servavit Augustanus, scilicet haec: εἰ ἐπὶ μὲν τοῦ λόγου [id est ἐν τῇ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογίᾳ] αὐτίκα μάλα φήσει ποιητὸν εἶναι, ἐν δὲ τῇ διαμαρτυρίᾳ τοῦτο μὴ ἐτόλμησε [non τολμήσει, ut retulit August.] γράψαι. Et tunc v. 24. quoque pro εἶναι erit ἐστὶν legendum. REISK. εἰ ἐπὶ — φήσει — τολμήσει Bekker. Mihi videtur Reiskii scriptura unice tenenda esse. Alteri refragatur etiam accusativus ποιητὸν, cuius loco debebat esse nominativus ποιητὸς. SCHAEFER.

P. 1095. v. 25. εἰσποιητοῦ] ποιητοῦ simplex dat August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1095. v. 26. οὐχὶ ἢ τὸν λόγον] Vulg. οὐχὶ τὸν λόγον. οὐχὶ οὖν ἢ λόγον margo Lutetianae. πῶς οὖν ἢ τὸν λόγον Bavaricus, Aldina. Sed in Weimarano pro οὖν emendatum est οὐκ. Nostram lectionem conflavi e varietate lectionum, quam codices dabant. *qui potest fieri, ut necesse non sit aut ea, quae ipsi in sua defensione verbis pro se proferent sui purgandi causa, aut ea, quae in contestatione scripserunt, falsa esse?* REISK. πῶς οὐκ ἢ τὸν λόγον Bekker. SCHAEFER.

P. 1095. v. 27. προσέγραψαν] Vulg. προσενεγράψατο. προσέγραψαν August. primus. προσεγράψαντο Bavaricus. Correxi προσέγραψαν, pater puta, Leostratus, et filius, Leochares. REISK.

P. 1096. v. 4. παρακαταβεβληκέναι] προβεβληκέναι margo Lutetianae. REISK.

P. 1096. v. 5. αὐτὸν] Immo αὑτὸν. SCHAEFER.

P. 1096. v. 7. ἕτερον] Leocharem. REISK.

P. 1096. v. 8. δεῖ] Abest a Paulina. Eius loco dat Aldina δὲ. REISK.

P. 1096. v. 8. ὑμᾶς] Vulg. ἡμῶν. ὑμῶν August. primus et Bavaricus. Sed in hoc super ω erat α exaratum. Voluit nempe librarius ὑμᾶς subiicere. Correxi ὑμᾶς. Alloquitur iudices. Tametsi possit etiam ὑμῶν ferri. Saepissime enim orator noster a iudicibus orationem ad adversarios et ab his rursus ad illos repente convertit. Quod si ergo ὑμῶν praeferatur, erit sententia: *Ad utrius vestrum, o tu, Leostrate, et tu, Leochares, orationem oportebit hos iudices attendere?* Sed praestat quod posui. *Ad utrum horum duorum*, ad patremne an ad filium, *magis oportet vos animum auresque vestras, o iudices, accommodore? et utri magis credere ut vera aienti?* REISK. ὑμῶν Bekker. Bene. SCHAEFER.

P. 1096. v. 11. τὴν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1096. v. 12. πρὸς τοὺς αὐτοὺς] [περὶ τοῦ αὐτοῦ.] τὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ aut abundat, quia praecedit περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, aut aliquid aliud substituendum. WOLF. Vulg. περὶ τοῦ αὐτοῦ. Apparet posterius hoc περὶ τοῦ αὐτοῦ manifeste vitiosum esse: praecessit enim modo. Aut ergo delendum est, aut corrigendum, quomodo feci. *non eundem super eadem causa adversus eosdem adversarios contendere.* REISK. Scribendum puto: τὸ μὴ τὸν αὐτὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀμφισβητεῖν. Ad demonstrandum enim τὸ τῆς διαμαρτυρίας ψεῦδος nihil quidquam refert, ut ἡ ἀμφισβήτησις dicatur fieri πρὸς τοὺς αὐτούς: adeoque hoc per se ipsum intelligitur. Vulgata, opinor, debetur scholio interpretantis αὐτοῦ adscripto πράγματος. Etiam Scholiastae inhiarunt ellipsibus. SCHAEFER.

P. 1096. v. 13. ὅ τε γὰρ, οἶμαι, Λεώστρατος —] Alterum huius loci membrum deest, cuiusmodi sit: καὶ ὁ Λεωχάρης ποιηθῆναι φάσκων νῦν ἐγγέγραπται ὡς δημότης εἶναι. Lego aut ὡς

δημότης ὤν, aut ἐγγέγραπται δημότης εἶναι. WOLF. τότε γὰρ et οὔτε γὰρ dat margo Lutetianae. Quoquo me vertam, locum hunc non extrico. Satis apparet ex ipsa lectionum discrepantia, mendosum et hiulcum hunc locum in vetustis libris circumambulasse. Quare in eo corrigendo operam perdere haud iuvat, sed iaceto, ut iacet et iacuit adhuc in mendo, quia medicina idonea praesto nulla est. REISK. Loco mederi posse mihi videor ad hunc modum: — οὔπω διαμεμαρτυρηκώς, νῦν δὲ ὁ Λεωχάρης ἐγγέγραπται ὡς δημότης εἶναι. vel: — Λεώστρατος οὑτοσὶ παρεκατέβαλλε τοῦ κλήρου πρὸς ἡμᾶς, οὗτος δὲ (Leochares scilicet) διαμεμαρτυρηκὼς νῦν ἐγγέγραπται —. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 266. ὅτε γάρ, οἶμαι, Λεώστρατος — Bekker. subdistinctionem ponens post ἡμᾶς, tollens post ἐγγέγραπται. Neque ego locum extrico. SCHAEFER.

P. 1096. v. 13. οἶμαι] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1096. v. 13. παρεκατέβαλλε] παρακατέβαλλε Weimaranus et Paulina; unde repetiit margo Lutetianae. παρακατέβαλε August. primus. REISK. παρακατέβαλλε Bekker. SCHAEFER.

P. 1096. v. 15. οὔπω] οὕτω August. primus. πρὸς ἡμᾶς ἔτι ὁ Λεωχάρης οὔπω margo Lutetianae. REISK.

P. 1096. v. 15. νῦν ἐγγέγραπται] ἣν ὅτι ἐγγέγραπται margo Lutetianae: item ὡς νῦν ἐγγέγραπται. REISK.

P. 1096. v. 16. δημότης] δημότας Bavaricus. REISK.

P. 1096. v. 17. γεγενημένῃ] γενομένῃ August. primus. REISK.

P. 1096. v. 17. πιστεύσαιτε] Vulg. πιστεύσετε. πιστεύετε August. primus. Dedi de meo πιστεύσαιτε in optativo aoristi primi. REISK. πιστεύσετε Bekker. SCHAEFER.

P. 1096. v. 20. αὕτη] Vulg. αὐτή. αὕτη August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1096. v. 21. πῶς ἂν εἰδείη τι τούτων;] σόφισμα. Scire potuit, patrem suum esse adoptatum seque illi successurum. Sed loquitur de aetate adoptionis. Cum enim Leochares sit defuncti Leocratis quasi posthumus, infans utique habendus erit. WOLF.

P. 1096. v. 21. εἰ μὲν αὐτὸν διαμεμαρτυρήκει] S. υἱὸν εἶναι Ἀρχιάδῃ. WOLF. αὐτὸν, *seipsum:* ex adverso positum τῷ υἱοὺς in plurali l. 25. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 267.

P. 1096. v. 22. εἶχεν ἂν λόγον κ. τ. λ.] Videntur verba et distinctiones transpositae. Quid ergo, si sic? εἶχεν ἂν λόγον (s. τὸ πραχθέν). αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ πρᾶγμα ἀδίκως ἂν ἐνέγραψεν· οὐδὲν δ' ἧττον —. τὸ πρᾶγμα intellige τὴν εἰσποίησιν. WOLF.

P. 1096. v. 22. αὐτῷ] Vulg. αὐτὸ. αὐτῷ August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1096. v. 22. ἂν ἔγραψεν] Vulg. ἀνέγραψεν. ἂν ἔγραψεν duobus vocabulis Bavaricus et margo Lutetianae e Paulina. ἀνέ-

γραφεν August. primus. ἐνέγραψεν index Lambini. Dedi ἂν ἔγραψεν. REISK.

P. 1096. v. 23. τοῦ λέγοντος] Vulg. λέγοντος. λέγων index Lambini. Correxi τοῦ λέγοντός cum articulo, ut haec sit sententia: *nihilominus tamen dixisset de eo, qui fuisset in eadem aetate, qua est dicens.* Subauditur enim γεγονότος et designatur Archiades. Malim tamen ὑπὲρ τῶν κατὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ λέγοντος· [scilicet γεγονότων]. *dixisset de rebus, quae evenissent aetate dicentis.* REISK. Articulum delevit Bekker. λέγειν κατὰ τὴν ἡλικίαν, *dicere accommodate ad aetatem*, h. e. *dicere quae ob aetatem dicentis non improbabilia videantur.* SCHAEFER.

P. 1096. v. 26. αὐτὸν] αὑτὸν Bekker. Quod de Leochare intelligendum. Sed hic intelligi nequit. Fortasse scribendum καὶ αὐτὸν τὸν κατὰ —: nisi malis καὶ τὸν κατὰ —. ut intelligatur Leocrates, avus Leocharis. SCHAEFER.

P. 1097. v. 2. ὁ δέ γε νόμος — τὰ ὑπ' ἐκείνου πραχθέντα·] Corruptus haud dubie locus. μαρτυρεῖν ἀκοὴν τετελευτηκότος ἢ ὑπερορίου ὄντος licuit, ut ex multis nostri auctoris locis constat. Quid ergo, si legas? ὁ δέ γε νόμος ἀκοὴν κωλύει μαρτυρεῖν ζῶντος τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τῶν τετελευτηκότων πραχθέντα. etsi hoc abundare videtur et e mutilato scholio irrepsisse. WOLF. ζῶντος —] δεῖ δὲ ζῶντος τοῦ πατρὸς τὰ ὑπ' ἐκείνου πραχθέντα διαμαρτυρεῖν margo Lutetianae. Agitat vel vexat potius pro more suo Petitus hunc locum in Legg. Att. p. 446. Sed merito ab eo dissentit Wesselingius. Bene habent omnia haec, quorum haec est sententia: ὁ νόμος κωλύει σε, ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς, διαμαρτυρεῖν τὰ ὑπ' ἐκείνου πραχθέντα, ὡς εἴ τις διαμαρτυρήσειεν ἀκοὴν τετελευτηκότων. Tu testaris te ex patre tuo audivisse, qui adhuc in vivis superest et in urbe adest. Atqui lex vetat de patris adhuc superstitis rebus gestis testari ἀκοὴν, hoc est modo auditionis oblatae et acceptae, quae ratio testandi solummodo admittitur et probatur in mortuis, qui ipsi coram in iudicio adesse et de se testari nequeunt. Qui vero supersunt adhuc et coram adsunt et adesse in foro possunt, ex eorum ore relata narratio repudiatur et in testimoniis legitimis non habetur. REISK. Frustra haec explicare tentat Reiskius. Locum corruptum esse vere ait Wolfius. Suppeditandae tres voculae. ὁ δέ γε νόμος ἀκοὴν τῶν τετελευτηκότων κωλύει διαμαρτυρεῖν, μή τί γε, ζῶντος τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' ἐκείνου πραχθέντα. SEAGER. *Diar. Classic.* I.X. p. 267. Non addendo, sed expungendo locus sanari posse Schoemanno videtur. „Lenissimum sit" inquit de Lite Att. p. 669. s. „verba τῶν τετελευτηκότων expungere ut nata ex interpretatione marginali locutionis ἀκοὴν μαρτυρεῖν (conf. Orat. II. c. Stephan. p. 1130, 27.)." Ego Reiskium sequar, donec libri nondum excussi probabilius quid dederint. Schoemanno quidem ne assentiar obstat manifesta inter τῶν τετελευτηκότων et ζῶντος τοῦ πατρὸς oppositio. SCHAEFER.

P. 1097. v. 5. πραχθέντα·] πραχθέντα. Reisk. et Bekker. Quae interpunctio praestat. SCHAEFER.

P. 1097. v. 5. κἀκεῖνο] Abundat. WOLF. Subaudi σκοπεῖτε, vel ἴδετε, τί ἐστι, aut βουλοίμην [ἂν] εἰδέναι, vel tale quid. REISK. Post κἀκεῖνο plene interpunxit Bekker. Plane sic dicitur καὶ τοῦτο p. 268, 15., ubi nihil excidisse etiam e nostro loco satis apparet. Add. p. 1294, 21. SCHAEFER.

P. 1097. v. 6. τοῦτον] τουτονὶ August. primus. τοῦτο Paulina. *Leocharem.* REISK.

P. 1097. v. 6. ἐπεγράψατο] Vulg. ἐνεγράψατο. ἐπεγράψατο August. primus. Et sic correxi, *praescribi curavit libello* διαμαρτυρίας *seu contestationis, non suum*, Leostrati, *sed huius*, filii sui, Leocharis, *nomen*. V. v. 13., ubi Lambinus male ἐνεγράψω sufficit. REISK.

P. 1097. v. 6. τῇ διαμαρτυρίᾳ] Post haec verba subauditur ὃ ἔδει αὐτὸν ποιῆσαι, *id quod tamen eum oportebat facere*. REISK. Post διαμαρτυρίᾳ signum interrogandi recte habent Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1097. v. 8. Ὅτι — τῷ Ἀρχιάδῃ.] His verbis rationem reddit Leostratus, cur non suo nomine διαμεμαρτυρήκῃ. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 267.

P. 1097. v. 8. ἂν] κἂν Bavaricus, Aldina. REISK.

P. 1097. v. 8. [γὰρ]] Abesse a nescio quo libro notavit margo Lutetianae. Uncis inclusi, quia cum ὅτι non bene constat. Duplex videtur huius loci vetustis in libris fuisse lectio, altera cum ὅτι sine γάρ, altera cum γὰρ sine ὅτι. Hae duae deinde in vulgata coaluerunt. REISK. Uncos amovit Dindorf. Mallem particulam expunctam. SCHAEFER.

P. 1097. v. 11. καὶ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1097. v. 11. πεποίηκας;] Recte πεποίηκας· Bekker. SCHAEFER.

P. 1097. v. 12. πολλή γ' ἀνάγκη] πολλῇ γ' ἀνάγκῃ (in dativo) August. primus. REISK.

P. 1097. v. 13. ἐπεγράψω] ἐνεγράψω index Lambini. REISK. V. not. ad v. 6. SCHAEFER.

P. 1097. v. 15. ἀληθῆ.] ἀληθῆ· Reisk. ἀληθῆ, Bekker. SCHAEFER.

P. 1097. v. 16. μὴ] Cohaeret cum ἀκούειν. *aequum est vos reiicere ab auribus vestris et excludere orationem Leostrati, cum, id quod statim faciet, de rebus iis disputabit, quas ausus non fuit libello suae contestationis committere.* REISK.

P. 1097. v. 17. λέγοντος] λέγοντας margo Lutetianae e Paulina. REISK.

P. 1097. v. 17. ὑπὲρ ὧν γε — ἐτόλμησεν] Nam Leocharem filium testificationi inscripsit. WOLF.

P. 1097. v. 18. οὐκ] δι' ὧν Bavaricus, Aldina. REISK.

P. 1097. v. 21. πρῶτον μὲν] Respondet ἔτι τοίνυν p. 1098, 3. SCHAEFER.

P. 1097. v. 22. καὶ βουλήσεως] Omittit August. primus. REISK.

P. 1097. v. 23. τοῦ διαμαρτυροῦντος] τῆς τοῦ διαμαρτυροῦντος August. primus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1097. v. 23. διαμφισβητουμένων] Vulg. ὑπὲρ τῶν ἀμφισβητουμένων. δι' ἀμφισβητουμένων August. primus. τῶν διαμφισβητουμένων Bavaricus. Dedi διαμφισβητουμένων. Cohaeret hic genitivus cum δίκην v. 24. REISK. ὑπὲρ τῶν διαμφισβητουμένων Bekker. Conf. Dindorfii praefat. p. XI. SCHAEFER.

P. 1097. v. 25. διαμαρτυρεῖν] Post h. v. videtur ἦν deesse, ut et paulo ante eodem versu ἂν post ἴσως, ut sit: ἴσως ἂν ἀναγκαῖον τὸ διαμαρτυρεῖν ἦν. REISK. Simpliciter subaudiendum ἐστίν. Reiskii rationem confutat quod antecedit εἰ — μὴ ἔστιν, non εἰ — μὴ ἦν. SCHAEFER.

P. 1097. v. 26. ἔνεστι] ἔστι simplex August. primus. REISK.

P. 1097. v. 28. οὐδὲ γὰρ] Vulg. οὐ γάρ. οὐδὲ γὰρ August. primus, Bavaricus. Et sic dedi. REISK.

P. 1098. v. 2. ἡμῶν] ὑμῶν Paulina. REISK.

P. 1098. v. 3. ἔχοιμεν] ἔχομεν August. primus. REISK. Bene. SCHAEFER.

P. 1098. v. 4. [ἐπὶ]] F. κατά, etsi utraque praepositio abesse posset. WOLF. κατὰ margo Lutetianae, forsitan e Wolfio. Inclusi ἐπὶ uncis. Non male conveniret κατά, quod est in margine Lutetianae: sed, quod saepe queror, marginis illius auctoritas est dubia. Conveniret quoque ἐς. Et profecto p. 1100, 14. quoque εἰς est in Augustano, ubi vulgatur ἐπί. Sed vulgata bene posse defendi videtur, si accipitur pro ὅσον ἥκει ἐπὶ τὸ μέρος. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 1098. v. 6. [ἕκαστα] τῆς εἰς] ἑκάστης εἰς August. primus. ἕκαστα uncis inclusi. Servandum si quodammodo sit, melius cum ἑκάστου mutatum collocetur aut pone κατά γε τὴν aut pone διαμαρτυροῦντος. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 1098. v. 10. πᾶσι τοῖς πράγμασιν] πᾶσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1098. v. 10. μηδέποτε] μήποτε August. primus. REISK.

P. 1098. v. 10. τυγχάνειν — ἀγωνιζομένους] [τυγχάνειν αὐτοὺς ἀγωνιζομένους.] ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι. Sed quid si ἐπιτυγχάνειν? τουτέστι κρατεῖν καὶ κατορθοῦν. *neque unquam pro illis*

ferendam sententiam. WOLF. συγγνώμης addidi. REISK. Uncis inclusit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1098. v. 13. διαμαρτυρία] μαρτυρία simplex dat index Lambini. REISK.

P. 1098. v. 13. καὶ ἐκ τῶν — λόγων] Scriptas orationes appellat, opinor, leges et testimonia in tabellas relata. Nisi forte legendum censeas καὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων νόμων καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων, aut τὰ γεγραμμένα referas ad ipsam διαμαρτυρίαν et accusationem. WOLF. Num γεγραμμένων mutandum in πεπραγμένων? REISK.

P. 1098. v. 18. καὶ ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένοις] Malim καὶ ἐκ τῶν ἐν ἀρχῇ εἰρημένων. REISK.

P. 1098. v. 20. τούτων] τούτου August. primus. REISK.

P. 1098. v. 21. [μὲν]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 1098. v. 21. ὄντες] Ad ὄντες subaudiri debet ἡμεῖς ex ἀξιοῦμεν v. 26. Malim tamen addi. REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 1098. v. 22. καὶ τῆς ποιήσεως — τῶν μὲν —] V. a. — ἐποιήσατο, ἀκύρου γενομένης, τῶν μὲν —, aut aliquid simile. WOLF. Aut post ποιήσεως aut potius post ἣν [vel ἧς, ut August. primus dat] ἐκεῖνος ἐποιήσατο deesse videtur ἀφανισθείσης aut ἐκλελοιπυίας aut tale quippiam. ἐκεῖνος, Archiades puta. REISK. Falluntur Wolfius Reiskiusque excidisse aliquid suspicantes. Genitivus τῆς ποιήσεως aptus est e sequentibus τῶν μὲν — τοῦ δ' —. οἱ τῆς ποιήσεως est i. q. οἱ ποιηθέντες, *quorum est adoptio.* SCHAEFER.

P. 1098. v. 25. τούτων δ' οὕτως ἐχόντων] Illud δ' h. l. non est adversativum, sed aequipollet τῷ *igitur, itaque. rebus itaque sic se habentibus postulamus.* Malim tamen aut plane abesse aut cum δὴ mutari. Ac δὴ dat margo Lutetianae. REISK. V. Fr. A. Wolfius ad Xenophont. Hellen. p. 115. SCHAEFER.

P. 1098. v. 26. ἀξιοῦμεν κληρονομεῖν] Coniunge ἀξιοῦμεν κληρονομεῖν τῆς ὑπ' Ἀρχιάδου καταλειφθείσης. τὸ δὲ [v. 28.] videtur abundare: nisi in superiore membro legas οὐδεμίαν μὲν οὐσίαν. Tum τὸ κληρονομεῖν absolute accipias, et erit subintelligendum aliquod commodum participium, cuiusmodi sit ἀντιποιούμενοι. WOLF. Nihil horum probandum, nisi quod ait κληρονομεῖν absolute accipi posse. Sane sic est intelligendum. SCHAEFER.

P. 1098. v. 27. ἀφελόμενοι· οὗτοι — ἔχουσι,] ἀφελόμενοι. οὗτοι — ἔχουσι, Reisk. ἀφελόμενοι (οὗτοι — ἔχουσι), Bekker. Bene. SCHAEFER.

P. 1098. v. 28. [καὶ]] Uncos amovit Bekker. Mallem copulam prorsus expunctam. SCHAEFER.

P. 1098. v. 28. ἡμετέρας] Post h. v. videtur ἐξεληλύθασιν

aut οὐδὲν μετέχουσιν aut tale quid deesse. *ex haereditate autem, quae ab Archiade relicta nunc per leges ad nos transiit, excesserunt, aut nil eius participant.* aut ἠλλοτρίωνται, *ab ea sunt abalienati et exclusi.* REISK. Omnia vana. SCHAEFER.

P. 1098. v. 28. ὁ μὲν γάρ] Vulg. ὁ γάρ. ὁ μὲν γὰρ August. primus. Et sic dedi. REISK. ὁ γὰρ Bekker. SCHAEFER.

P. 1099. v. 2. τοὺς] Abest a Paulina. REISK.

P. 1099. v. 4. τὸν ποιητὸν υἱὸν ποιητοὺς ἑτέρους] In Bavarici texto est vulgata, sed margo variantem hanc cum γρ. dat: τοῦτον ποιητὸν υἱὸν πολλοὺς ἑτέρους. REISK.

P. 1099. v. 5. τοῦτ'] Deest August. primo. REISK.

P. 1099. v. 5. τοῦτ' ἐπιλίπῃ] Scilicet τὸ ἐγκαταλείπειν υἱοὺς γιγνομένους. τὸ *relinquere in aliqua haereditate filios ex se natos ubi desierit.* REISK.

P. 1099. v. 5. ἐπιλίπῃ] ἐπιλείπῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1099. v. 7. εἷς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1099. v. 7. ὑμῶν] ἡμῶν dat index Lambini, quod haud placet. Multo maior inest vis argumento, si iudices ipsi magnitudine periculi etiam ipsis imminentis terrentur et metus cum ipsis quoque communicatur. Vulgatam confirmat quoque insequens ὁρᾶτε γάρ. REISK.

P. 1099. v. 11. υἱεῖς] υἱοὺς Bavaricus. REISK.

P. 1099. v. 12. ἔσται] ἔστι August. primus. REISK.

P. 1099. v. 12. εἰσποιεῖν] ποιεῖν simplex Aldina. REISK.

P. 1099. v. 13. δοθήσονται] Malim ἀποδοθήσονται. REISK. Non opus. V. v. 24. SCHAEFER.

P. 1099. v. 15. ἃ καὶ] διὸ August. primus. REISK.

P. 1099. v. 15. ποιητῷ] εἰσποιητῷ August. primus. REISK.

P. 1099. v. 16. ποιητὸν υἱὸν μὴ ποιεῖσθαι] Nescio an primum vocabulum sit eiiciendum. Non enim vetat lex, ut ne quis, qui ipse esset adoptatus, alium item adoptatum adoptet, sed ut adoptatus plane neminem adoptet, sed filios quidem ex se natos in haereditate relinquat, illis autem deficientibus haereditatem necessariis reddat. REISK. ποιητὸν Reiskio perperam intellectum ab Oratore omitti poterat: expungi non debet. Significanter enim iunguntur ἀπεῖπε τῷ π ο ι η τ ῷ αὐτῷ ὄντι π ο ι η τ ὸ ν υἱὸν μὴ ποιεῖσθαι: oportetque vocabula diductis litteris scripta ita pronuntiari, ut vox pronuntiantis acuatur. Nec per se iners est phrasis ποιητὸν υἱὸν ποιεῖσθαι. Quis enim ignorat ποιεῖσθαι παῖδας significare etiam *procreare liberos?* SCHAEFER.

P. 1099. v. 16. ποιεῖσθαι] ποιεῖσθαι, Bekker. SCHAEFER.

P. 1099. v. 16. τίνα] τινὰ margo Lutetianae. REISK.

P. 1099. v. 17. ὅταν εἴπῃ] ὅταν γὰρ εἴπῃ margo Lutetianae. REISK.

P. 1099. v. 17. ἐγκαταλιπόντα] ἐγκαταλείποντα Bekker. SCHAEFER.

P. 1099. v. 22. εἰς τὸν κλῆρον] ἐπίκληρον August. primus. REISK. ἐπὶ τὸν κλῆρον Bekker. SCHAEFER.

P. 1099. v. 23. σαυτοῦ] ἑαυτοῦ August. primus. REISK.

P. 1099. v. 23. τὸν νόμον] Vulg. νόμον. τὸν νόμον August. primus. Item p. 1100, 13. Articulum et hic et altero loco addidi. REISK. Delevit Bekker. Mihi placet additus. SCHAEFER.

P. 1099. v. 24. ἡμεῖς δ'] Vulg. ἡμεῖς. ἡμεῖς γὰρ margo Lutetianae. ἡμεῖς δ' August. primus, Bavaricus. Addidi δ'. REISK.

P. 1099. v. 26. καταλελοίπει] καταλέλοιπε August. primus. REISK.

P. 1099. v. 27. ἐνεμείναμεν] ἐνεμένομεν August. primus. REISK. Bene. Sic v. 26. συνεχωροῦμεν. SCHAEFER.

P. 1100. v. 1. ἄνω] ἄνωθεν August. primus. REISK. Hoc miror probari potuisse Lobeckio ad Phrynich. p. 128. SCHAEFER.

P. 1100. v. 1. δήποτε] δὴ simplex dat August. primus. REISK.

P. 1100. v. 1. ἐβούλοντο] ἠβούλοντο Dindorf. SCHAEFER.

P. 1100. v. 3. καὶ οἰόμεθα] Particula videtur delenda esse. SCHAEFER.

P. 1100. v. 5. τῷ μὴ πεποιημένῳ] [τῶν μὴ πεποιημένων.] καθηγητικῶς. WOLF. Vulg. τῶν μὴ πεποιημένων. Malim τῷ μὴ πεποιημένῳ. Et sic dedi de meo. *a nobis repetendum esse, non ab his, filium ei subrogandum, qui decessit prius, quam ipse sibi filium adoptaret.* REISK. τῶν μὴ πεποιημένων Bekker. Probo quod Reiskius dedit. SCHAEFER.

P. 1100. v. 7. ἀτυχίας] κομιδὰς margo Lutetianae. ἀτυχίας bene habet et cohaeret, non cum ποιεῖσθαι, sed cum προσέταττε. Potest tamen etiam lectio marginis, κομιδὰς, si auctore nitatur idoneo, probari. κομιδὰς τῶν οἰκείων ποιεῖσθαι est necessarios calamitate quadam oppressos curare, ornare, relevare, necessitatibus eorum prospicere aut succurrere. REISK. Vulgatae rationem verius reddit Ind. Graecitat. p. 479. s. V. Dorvillius ad Chariton. p. 440. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 1100. v. 7. οἰκείων] οἰκιῶν August. primus. REISK.

P. 1100. v. 8. ἐγγύτατα] ἐγγυτάτω August. primus. REISK. Recepit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1100. v. 10. ἀπέδωκε] ἀποδέδωκε August. primus. REISK. ἀπέδωκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1100. v. 13. ὅταν ποιηθῇ] Malim ὅτῳ ἂν ποιηθῇ. *in quamcunque domum adoptatus* vel *adrogatus fuerit.* REISK.

P. 1100. v. 13. τὸν νόμον] νόμον Bekker. V. not. ad p. 1099, 23. SCHAEFER.

P. 1100. v. 14. εἰς] Vulg. ἐπὶ. εἰς August. primus. Et sic correxi. REISK. ἐπὶ Bekker. V. not. ad p. 1099, 22. SCHAEFER.

P. 1100. v. 14. ὡς περὶ] [ὥσπερ.] ὡς περὶ. WOLF. Vulg. ὥσπερ. ὡς περὶ August. primus, index Lambini, forsitan e Wolfio, qui sic coniecit. Et hoc dedi. REISK.

P. 1100. v. 16. Ὅσοι μὴ —] Adscripsit manus nova in Weimarano haec: ὅσοι μὲν μὴ ἐπεποίηντο κληρονόμοι, ἀλλ' αὐτοὶ διὰ τὸ γένος καὶ τὴν οἰκίαν, ἐξεῖναι αὐτοῖς διαθέσθαι, ὅπως ἂν αὐτοὶ ἐθέλωσιν. REISK.

P. 1100. v. 16. φησὶν, — διαθέσθαι] φησὶν ὁ Σόλων ἐξεῖναι αὐτοῖς διαθέσθαι (caeteris amputatis) margo Lutetianae. REISK.

P. 1100. v. 18. ἐθέλωσι] ἐθέλωσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1100. v. 18. τοῖς δέ γε ποιηθεῖσιν] Vulg. τοῖς δὲ ποιηθεῖσιν. τοῖς δέ γε ποιηθεῖσιν August. primus. Particulam γε addidi. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1100. v. 18. ἐξὸν] ἐξεῖναι margo Lutetianae, quod malim. Potest tamen vulgata ferri, si sic interpreteris: ὁ Σόλων οὔ φησιν εἶναί τι ἐξὸν [id est ἀνειμένον καὶ ἐλεύθερον], *contra vero negat Solon adoptatis esse rem licitam et liberam, ut pro lubitu suo de haereditate per adoptionem acquisita testamento disponant.* REISK. Bekkerus: „τοῖς δέ γε] — ὡς τοῖς γε γρ. Q." Vere, ut arbitror: ut haec non pars legis sit, sed συμπέρασμα Oratoris, qualia συμπεράσματα leguntur p. 635. extr. 636. in. Conf. not. ad p. 1105, 10. SCHAEFER.

P. 1100. v. 20. ἢ τελευτήσαντος] ἢ τελευτήσαντας, quia praecedit ἀλλὰ ζῶντας. WOLF. ἢ τελευτήσαντας Bavaricus, margo Lutetianae e coniectura Wolfii. τελευτήσαντος, scilicet τοῦ εἰσπεποιημένου ἢ ἐγκαταλειφθέντος. post excessum filii adoptati aut arrogati aut in aliena haereditate derelicti. REISK. Legendum ὁ οὐ τελευτήσαντος. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 267. Sequor Bavaricum. SCHAEFER.

P. 1100. v. 21. ἀποδιδόναι] Scilicet προσῆκον, quod latet in antegresso ἐξόν. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS I. CONTRA STEPHANUM.

P. 1100. v. 2. Στέφανος] Stephanus hic videtur alius esse ab eo, qui in oratione contra Neaeram exagitatur. WOLF. V. Ind. *Histor.* p. 597. SCHAEFER.

P. 1101. v. 1. διαθηκῶν] [δικῶν.] διαθηκῶν. WOLF. Vulg. δικῶν. διαθηκῶν Bavaricus. Et sic coniecit Wolfius quoque. REISK. Eaedem voces confunduntur p. 1103, 6. SCHAEFER.

P. 1101. v. 2. Ἀπολλοδώρου] [Φορμίωνος.] τὰ Φορμίωνος, scilicet ἀντίγραφα. WOLF. Vulg. Φορμίωνος. Dedi Ἀπολλοδώρου de meo. REISK.

P. 1101. v. 5. ἠθέλησεν.] ἠθέλησεν, Bekker. Recte: quae enim sequuntur item pendent a particula ὡς p. 1100. extr. SCHAEFER.

P. 1101. v. 7. Στέφανον· καὶ] Στέφανον, [καὶ] Bekker. adscriptâ hac notulâ: „[καὶ] post Στέφανον deleverim.“ F. Στέφανον, καίτοι Ἀπολλοδώρου —. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM I. CONTRA STEPHANUM.

P. 1101. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — Α.] Scriptae sunt ambae hae orationes nomine Apollodori, filii Pasionis, cuius Apollodori nomine permultae aliae insequentium orationum scriptae sunt. — In his duabus orationibus Augustanus, quod aegre suo, nos de-

stituit, sapiens plerumque consultor et suasor. Notandum itaque nobis erit nostro cortice: nam in Bavarico parum praesidii. REISK. ΚΑΤΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ Α. Bekker. — V. Ind. Histor. p. 592. coll. Wolfii notâ ad p. 948, 13. Sed conf. quae scripsi ad Titul. Orat. c. Conon. p. 1256. SCHAEFER.

P. 1101. v. 11. τὰ ψευδῆ] Vulg. ψευδῆ. Malim τὰ ψευδῆ, ut p. 1102, 6. et 1103, 5. et alibi. Et sic dedi de meo. REISK. Articulum delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1101. v. 11. αἰσχροκέρδειαν] Bekkerus: „αἰσχροκερδίαν S. qui sic ubique." αἰσχροκερδίαν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1102. v. 5. τήν τ' ἐκείνου] τήν τε τούτου Bavaricus. Sed vulgata est in margine cum γρ. REISK.

P. 1102. v. 10. ἀποδημοῦντος ἐμοῦ —] Sic distinguo: ἀποδημοῦντος ἐμοῦ δημοσίᾳ, τριηραρχοῦντος —. *cum publice* (in causa publica) *abessem peregre, quippe qui iussu vestro et pro re vestra trierarchum agerem.* REISK. Ante Reiskianam sic interpungebatur: ἀποδημοῦντος ἐμοῦ, δημοσίᾳ τριηραρχοῦντος —. Bene vidit. Reiskius δημοσίᾳ iungendum esse antecedentibus. Sed cur post δημοσίᾳ subdistinctionem poneret nihil causae fuit: adeoque praestat prorsus non distingui. Nam si genitivos resolvas in rectam orationem, locus sic habet: ὅτε ἀπεδήμουν ἐγὼ δημοσίᾳ τριηραρχῶν ὑμῖν. Itaque delevi subdistinctionem. SCHAEFER.

P. 1102. v. 11. ὃν δὲ τρόπον] Scilicet γήμαντος. Hic simulat Apollodorus humanitatem matrisque reverentiam et pietatem, aliis vero in locis indicat satis planis verbis, matrem, superstite adhuc patre, a Phormione fuisse corruptam et ex eo peperisse Pasiclem, qui habitus quidem fuisset Pasionis filius, revera autem a Phormione procreatus. REISK. ὃν τρόπον δὲ Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 1102. v. 15. οὐ γὰρ ἦσαν κ. τ. λ.] Ergone bello durante cessabant causae privatae? Satis quidem bene video, bellum exercitationi iuris omni frigoris nonnihil adspergere: sed et publicis item, ut privatis. Cur ego solae privatae tum fuerunt sepositae, publicae contra agitatae? Et quodnam erat id bellum? Euboeense, ni fallor. Sed illud breve fuit: hic autem de bello satis diuturno commemoratur. REISK. Non mirum, si ob bellicas necessitates, quae civium multos armis occupatos tenerent, numerus iudicum imminutus esset, tantisper dilatam esse disceptationem τῶν δικῶν solisque ταῖς γραφαῖς tribunalia vacavisse. SCHAEFER.

P. 1102. v. 17. αὐτόν] αὐτούς margo Lutetianae. REISK.

P. 1102. v. 18. δ' ἐγγιγνομένου] Vulg. δὲ γιγνομένου. Correxi de iudicio meo δ' ἐγγιγνομένου. REISK. δὲ γιγνομένου Bekker. SCHAEFER.

P. 1102. v. 22. φιλάνθρωποι λόγοι] *blanditiae.* V. not. ad p. 538, 27. SCHAEFER.

P. 1102. v. 28. τότε] cum mihi supplicaret. REISK.

P. 1103. v. 2. ἡμᾶς] Vulg. ὑμᾶς. ἡμᾶς Aldina. Et sic correxi. ingratus erga patrem, ut qui vivo uxorem corrupisset, mortuo duxisset in eius dedecus, me, filium sui quondam domini et benefactoris, bonis ex haereditate mihi debitis fraudaret, liberos meos ad incitas redigeret. Nam hi omnes vocabulo ἡμᾶς comprehenduntur. REISK.

P. 1103. v. 5. κατεμαρτύρησε] κατεμαρτύρησεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1103. v. 6. δίκην] [διαθήκην.] δίκην lege, permutatis vocibus. WOLF. Vulg. διαθήκην. δίκην Weimarani secundus. Et sic coniecit quoque Wolfius. Dedi δίκην. REISK.

P. 1103. v. 6. δίκην, — Φορμίων,] Delendae subdistinctiones. SCHAEFER.

P. 1103. v. 6. ἔφυγε] ἔφευγε Bavaricus. REISK. ἔφευγε Bekker. SCHAEFER.

P. 1103. v. 11. εὐθυδικίᾳ] εὐθυδικία est, cum accusator prior loquitur, reus respondet. REISK.

P. 1103. v. 12. ὡς] Malim ὅσ' [id est ὅσα]. REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 1103. v. 12. αὐτῷ] αὑτῷ Reisk. et Bekkeri Oxoniensis: αὐτῷ Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1103. v. 13. ὥστε φωνὴν — ἀκούειν ἡμῶν] V. p. 1107, 3. s. SCHAEFER.

P. 1103. v. 15. προσόφλων] προσοφλὼν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1103. v. 16. ἀξιωθεὶς] Bekkerus: „ἀξιωθεὶς ἀλλ' ὑβρισθεὶς γρ. Q." Vere, opinor. Certe sic aptius sequitur ὡς οὐκ οἶδ' — ἀνθρώπων. Conf. init. Orat. SCHAEFER.

P. 1103. v. 18. λόγον δ' ἐμαυτῷ διδοὺς] Ad haec adscriptum est in Weimarano hoc scholium: δηλαδὴ λογιζόμενος τὰ ἐμαυτοῦ. REISK.

P. 1103. v. 20. οὐκ ἂν οἶδ' ὅ τι ἄλλο εἶχον] ἂν referendum ad εἶχον. Similis particulae positio p. 1307, 12. V. nott. ad p. 497, 26. 607, 10. et H. Stephani Thesaur. c. 1984. B. SCHAEFER.

P. 1103. v. 25. πρὸς ἐκείνους] Scilicet τοὺς ταῦτα μεμαρτυρηκότας κατ' ἐμοῦ. REISK.

P. 1103. v. 27. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1103. v. 28. ἐπιδεικνύω] id puta, quod volo demonstrare, Stephanum nempe falsum in me testimonium dixisse. Conf. p. 1108, 21. REISK.

P. 1103. v. 28. σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.] Ergo recitatio testimoniorum non est computata in tempore habendae orationis. WOLF.

κλημάτων καὶ ἀπάλλαξιν, remissionem et absolutionem omnium que relarum. REISK. Atqui Stephanus ἐμαρτύρησε τὴν διαθήκην, non τὴν ἄφεσιν. V. p. 1117, 5. ss. Scilicet Dinias ut Stephano parcat, de sola τῇ ἀφέσει loquitur, tacet τὰ περὶ τὴν διαθήκην. SCHAEFER.

P. 1118. v. 20. οὑτωσὶ] [οὑτοσί.] M. οὑτωσὶ (ἐπιῤῥηματικῶς) Στέφανος οὑτοσίν. οὐκ ὤκνησε. WOLF. Vulg. οὑτοσί. Dedi οὑτωσὶ ex sententia Wolfii. REISK. Recte οὑτοσὶ Bekker. V. p. 1117. 21. SCHAEFER.

P. 1118. v. 20. ὃς οὐκ ὤκνησε] Vulg. οὐκ ὤκνησε. Post Στέφανος videtur ὃς desiderari. *Non autem hic Stephanus*, scilicet recusat propter consanguinitatem vera testari. Concludit sic: Etiamsi verum fuisset, quod ait Phormio, h. e. ipsum esse a me absolutum et me cum ipso decidisse atque transegisse, tamen oportebat Stephanum hoc non testari, quia mihi damnosum erat, qui essem eius affinis, in eoque Diniae humanitatem imitari. Verum non sic Stephanus, qui nil cunctatus est in damnum nostrum, non dicam vera, sed vel falsa adeo testari. REISK. ὃς delevit Bekker. Vide ne scribi oporteat ἀλλ' οὐχ οὑτοσὶ Στέφανος ὤκνησε —: ut οὐκ natum sit e primis litteris verbi sequentis. SCHAEFER.

P. 1118. v. 21. εἰ καὶ] Vulg. εἰς. εἰ Bavaricus, Aldina, Paulina, index Lambini. Videtur εἰς natum esse ex εἰ καὶ; nam καὶ saepissime in libris mstis exaratur sigla ς referente. Eaque lectio mihi visa fuit praestare. Quare sic dedi meo periculo. *neque dubitavit aliquod facinus committere, cuius foeditas non pateretur ipsum matris oculos ferre.* Fieri quod consequens est, id feci, ut γε post τὴν αὐτοῦ adderem meo item periculo. REISK. Tam καὶ quam γε delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1118. v. 22. τοῖς ἀπ' ἐκείνης οἰκείοις] Scilicet ἑαυτοῦ. *illis, qui per matrem sibi facti essent consanguinei.* Alias legi posset τοῖς ἐκείνης οἰκείοις sine praepositione ἀπό. REISK.

P. 1118. v. 25. ὅτ' ἠγωνιζόμην] adversus Phormionem. SCHAEFER.

P. 1119. v. 3. τὴν Ἀρχίππην] Vulg. τὴν ἀρχήν. Nil dubitavi meo periculo corrigere τὴν Ἀρχίππην. matrem meam Archippen, mulierem mihi inimicam, me exosam et Phormioni suo deditissimam. Multo hoc et probabilius et causae convenientius minusque audax et temerarium minusque invidiosum, quam culpam furti in totum iudicum consessum aut in iudicii praesidem conferre, quod facit vulgata. Muliebri dignum est ingenio furtum eiusmodi, si unquam commissum est neque potius est sycophantia Apollodori. Deinde verosimile est mulierem corruptori suo deditam, quae in multis aliis filium gravissime laesisset, nil dubitasse hac fraude suam rem facere, filium perdere. Denique mortua nil poterat obloqui. Sed iudices aut praetor, quibus vulgata hanc invidiam adspergit, poterant contradicere, invidiam a

se avertere et iure in Apollodorum ut calumniatorem agere. REISK. τὴν ἀρχὴν est *magistratum*, i. e. arbitrum: quem postea unum de iudicibus utique vel praetorem fuisse, cum Reiskio putare non est necesse. Correctione igitur (ut ipse vocat) illius, τὴν Ἀρχίππην, opus non erat. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 268. V. idem in H. Stephani Thes. c. 2275. B. Recte τὴν ἀρχὴν Bekker. Permirum Reiskii commentum non cogitantis rem transactam esse inter solos viros neque ullo modo fieri potuisse, ut mulier occasionem nancisceretur τοῦ κινεῖν τὸν ἐχῖνον. SCHAEFER.

P. 1119. v. 5. ἐχῖνον] ἐχίνον Reisk. SCHAEFER.

P. 1119. v. 6. ὕστερον πέπυσμαι] Vulg. ὕστερόν τι πέπεισμαι. ὕστερον πέπυσμαι (sine τι) Bavaricus, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1119. v. 7. πρὸς μαρτυρίαν — ἀναστάντος ἐμοῦ] *cum ego eiurandi cuiusdam testimonii causa surrexissem.* Fortasse rectius fuerit: *cum ego, ut testem quendam iureiurando obstringerem, surrexissem.* Libet, quia iurisiurandi mentio hic fit, addere locum e Moschopuli Schedis, quem apud Demosthenem toties lectum me reperisse non recordor: παρ' Ἀθηναίοις λίθος τὶς * ἰδίως, πρὸς ᾧ τοὺς ὅρκους ἐποιοῦντο. ὡς παρὰ Δημοσθένῃ· καὶ πρὸς τὴν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες. WOLF. Locus est p. 1265, 6., ubi v. not. Facile autem apparet posteriorem Wolfii interpretationem unice probandam esse. SCHAEFER.

P. 1119. v. 13. ὁμοίως] nihilominus, pariter, atque si testes iurati affirmassent, Stephanum furem esse. REISK.

P. 1119. v. 15. κακῶν ἀλλοτρίων] τὸ κακῶν Felic. omittit. F. μαρτυριῶν ἀλλοτρίων vel ὑπὲρ ἀλλοτρίων. WOLF. Pro κακῶν dat index Lambini τῶν, e Paulina scilicet. Mirificam dictionis κακῶν ἀλλοτρίων κλέπτης elegantiam si Lambinus percepisset, non temerasset. Sententia haec est: Qui se ab alio ad patrandas nequitias subornari patitur eique se praebet instrumentum scelerum, quae ille designat, exsequendorum, sed clam exsequendorum, ut nemo animadvertat, ecquid eum putatis, o iudices, in causis ipsum suis patraturum? *Fur alienorum malorum* est Graecis ille, qui mala, fraudes, scelera clam, in occulto exsequitur et perficit, non sponte sua, sed iussu alieno, ad quae ab alio instigatus, impulsus, instructus et subornatus fuit. REISK. κακὰ ἀλλότρια non puto significare nisi *mala quae alius patitur.* Opponuntur κακὰ οἰκεῖα. Quae significatio cum huc non quadret, suspicor κακῶν mutandum esse in κακιῶν. κακιῶν ἀλλοτρίων κλέπτης, *qui quid furatur, ut sceleribus alius commodet.* SCHAEFER.

P. 1119. v. 16. ποιῆσαι τοῦτον ὑπὲρ αὑτοῦ] [ποιῆσαι τοῦτον ἄλλο τοῦ.] F. ἕνεχ' ἑαυτοῦ, vel ποιῆσαι ὀκνεῖν. Locus utique depravatus est et coniecturae parum firmae. WOLF. Vulg. ποιῆσαι τοῦτον ἄλλο τοῦ. τί οὐκ ἂν ἡγεῖσθε ποιῆσαι τοῦτον ἄλλο τοιοῦ-

τον; margo Lutetianae. γρ. τί ἂν ἡγεῖσθε ποιῆσαι τοῦτον ἄλλο τούτου; idem margo. τοῦτον ὑπὲρ αὐτοῦ est in margine Bavarici cum γρ. Correxi e Bavarico τοῦτον ὑπὲρ αὐτοῦ. *quid eum existimatis esse facturum sponte sua, suimet ipsius causa?* Videtur ἄλλο τοῦ reliquum esse ex alia lectione, quam credibile est in aliis libris vetustis olim esse versatam, hanc puta: — τοῦτον ὑπὲρ αὐτοῦ; ἀλλὰ σὺ λέγε τὴν μαρτυρίαν. REISK.

P. 1119. v. 21. ὅτε ἦν — πρὸς Φορμίωνα] illo die et in illo conventu, quo arbiter delectus in causa Apollodori adversus Phormionem erat sententiam pronuntiaturus. REISK.

P. 1119. v. 21. ἀπόφανσις] ἀπόφασις Aldina. REISK. Sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 1119. v. 24. Ἢ μαρτυρεῖτε, ἢ ἐξομόσασθε.] Utrum illud, Μαρτυροῦσι φίλοι εἶναι —, praescriptum est ab Apollodoro testibus conceptis verbis recitandum? an Demosthenes incertus, utrum facturi essent testes, clientem ad utrumque instruxit? Simile commentum est et in oratione contra Timarchum, ubi recitatur Hegesandri testimonium, qui mox eiusdem detrectati accusatur. Sunt ista στρατηγήματα, μᾶλλον δὲ πονηρεύματα ῥητορικά. WOLF. Separanda sunt haec verba interiecto puncto a reliqua formula praescripti testimonii, quod Apollodorus evocatis testibus, sed illis testari recusantibus, praeibat per scribam. REISK. In Lutetiana haec verba continuantur formulae testimonii, subdistinctione posita post ὑφελέσθαι. Wolfii dubitationem quodque scripsit de στρατηγήμασι καὶ πονηρεύμασι ῥητορικοῖς mecum miraberis. Nihil enim hoc quidem loco callidi est, nihil fraudulenti, sed omnia simpliciter fiunt. Aliter habent quae mox sequuntur. V. not. ad p. 1120, 2. SCHAEFER.

P. 1119. v. 24. ἐξομόσασθε] ἐξωμόσασθε Aldina, Paulina. REISK.

P. 1119. v. 26. ΕΞΩΜΟΣΙΑ.] ἐξομοσία Paulina. REISK.

P. 1119. v. 26. Οὐκ ἄδηλον — προθύμως ἐξομεῖσθαι.] Parum hoc respondere videatur illi v. 10.: οὐ γὰρ ἐξομνύναι ἐθελήσειν αὐτοὺς οἴομαι. Sed verte illud: *denn hoffentlich werden sie nicht die* ἐξωμοσία *leisten wollen.* SCHAEFER.

P. 1119. v. 26. ἔμελλον] ἤμελλον Dindorf. SCHAEFER.

P. 1119. v. 26. ἔμελλον — ἐξομεῖσθαι] F. a. καὶ προθύμως. aut ἔμελλον ποιήσειν προθύμως, ut τὸ ἐξομεῖσθαι sit scholion, quo declaretur τὸ ποιήσειν. aut τὸ προθύμως ἐξομεῖσθαι accedat κατ' ἐπεξήγησιν. WOLF.

P. 1119. v. 28. ἐπιωρκηκότες] ἐπιορκηκότες Paulina. REISK.

P. 1119. v. 28. λάβε] λαβέ Bekker. SCHAEFER.

P. 1119. v. 28. τὴν] τὴν prius abest a Paulina. REISK.

P. 1119. v. 29. ἀναγίνωσκε] ἀναγίγνωσκε Bekker. SCHAEFER.

P. 1120. v. 2. *Μαρτυροῦσι*] Sunt iidem, qui modo ἐξωμόσαντο: unde Apollodorus colligit ἐπιορκήσαντας ἐξομόσασθαι. Nec tamen apparet periurium. Aliud enim est testari furtum, aliud testari πρόκλησιν factam ob suspicionem furti. Haec qui confundit orator, eum vere dicas ῥητορικῶς πονηρεύεσθαι. SCHAEFER.

P. 1120. v. 8. ἀποκρίνασθαι] Vulg. ὑποκρίνασθαι. ἀποκρίνασθαι Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1120. v. 8. ἀποκρίνασθαι — δικάζεσθαι] I. q. ἀποκρινάμενον κελεῦσαι — δικάζεσθαι. SCHAEFER.

P. 1120. v. 10. *Τίς ἂν οὖν*] Mox v. 12. alio ordine ἆρ' οὖν ἂν —. SCHAEFER.

P. 1120. v. 11. ἑαυτῷ] αὐτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 1120. v. 11. ἂν] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1120. v. 11. τῷ φεύγειν] [τὸ φεύγειν.] τῷ φεύγειν legendum, διὰ τοῦ φεύγειν. WOLF. τὸ φεύγειν Aldina, Paulina. Sed ut editum est in Parisina, sic coniecit emendandum esse Wolfius quoque. REISK.

P. 1120. v. 13. δοκῇ] Recte δοκεῖ Bekker. SCHAEFER.

P. 1120. v. 15. φυγών;] φυγὼν, Dindorf. SCHAEFER.

P. 1120. v. 15. του] Vulg. τοῦ. Correxi του sine accentu. Est enim h. l. encliticum. REISK. Omittit Cod. Bekk. optimus: delevitque Dindorf. Mihi videtur recte additum. SCHAEFER.

P. 1120. v. 16. ἂν] Omittit idem Cod.: delevitque Dindorf. SCHAEFER.

P. 1120. v. 16. ἐκέλευεν] πονηρὸν εἶναι. SCHAEFER.

P. 1120. v. 18. δοὺς ἂν δίκην] poenas daturus, si iusti esse velitis. SCHAEFER.

P. 1120. v. 21. ἡνίκα] ἡνίκα μὲν Bekker. SCHAEFER.

P. 1120. v. 22. ἴσα] ἴσα Reisk. SCHAEFER.

P. 1120. v. 22. ἴσα βαίνων — ἐκείνῳ] Vulg. ἴσα βαίνων ἐβάδιζεν ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ. Pugnant haec secum. Qui ἴσα τινὶ βαίνει, *pari passu cum aliquo ambulat*, nequit is dici eidem βαδίζειν ὑποπεπτωκὼς, *ambulare passu uno pone illum*. Quare nullus dubitavi post βαίνων de meo iudicio ὑμῖν addere. Idem Stephanus, qui nil veretur vobiscum, qui estis iudices, pari passu ambulare eoque se parem vobis ferre, tamen, quoties Aristolocho comes iret, pone illum, ut inferior dignitate, ibat, uno passu minor. Opponit inter se iudices et foeneratorem. Iudices omnium, quotquot in rep. versarentur, erant principes. Erant hi caput reip.: summa penes eos erat maiestas, quippe qui personam populi, penes quem solum maiestas esset, gererent. Contra nullum erat Athenis genus hominum contemtius atque detestabilius

foeneratoribus. Citat hunc locum Harpocration v. Ἴσα βαίνων. V. Heraldus ad Arnobium p. 20. REISK. ὑμῖν recte delevit Bekker. Neque enim iudices foeneratorque inter se opponuntur. Ἴσα βαίνων ἐβάδιζεν ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ est i. q. οἰκεῖος ὢν ὑποπεπτώκει ἐκείνῳ. Paroemiaca phrasis ἴσα βαίνων (*assecla cum esset*) in causa fuit cur Orator sic pergeret: ἐβάδιζεν ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ. V. Buttmannus Miscell. Crit. II. 1. p. 50. SCHAEFER.

P. 1120. v. 23. ἐνθάδε] ἐνθάδ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1120. v. 23. ἀπώλετο] ἀπώλετ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1120. v. 25. διαφορηθεὶς] Proprie dicuntur res διαφορεῖσθαι: hic ipse homo, cuius facultates disperduntur. SCHAEFER.

P. 1120. v. 26. Ἀπόληξις] εἰς τῶν ν' συγγραφέων, ὧν κωμῳδεῖ ὁ Πλάτων. Harpocration hunc locum citans, ubi v. Valesius, qui etiam hoc de Solone quaedam affert. REISK. Harpocrationem satis negligenter inspexit. SCHAEFER.

P. 1120. v. 27. βοηθοῦσι] βοηθοῦσιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1120. v. 27. Φορμίωνα — ἑώρακε] Forsitan εἰς Φορμίωνα — ἑώρακε. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 268. Non opus. V. Heindorfius ad Platon. Charmid. p. 106. Similis usus verbi προσβλέπειν p. 1485, 7. SCHAEFER.

P. 1121. v. 1. τοῦτον] Vulg. τοῦτο. τοῦτον Aldina, Paulina, index Lambini. REISK.

P. 1121. v. 1. πρεσβευτὴς] *agens in rebus.* V. dicta ad p. 885, 5. REISK. Add. Ind. Graecitat. p. 420. SCHAEFER.

P. 1121. v. 2. τοῦτον] τὰ τούτου Bekker. SCHAEFER.

P. 1121. v. 3. δέ μου] δ' ἐμοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1121. v. 5. κἂν ἀτυχῶσι] Haec pronuntianda voce aequabili: κἂν enim est i. q. καὶ ἐάν. SCHAEFER.

P. 1121. v. 8. εἴ τινα — ἀδικήσει] ut me, qui eius οἰκεῖος sim. SCHAEFER.

P. 1121. v. 11. μήτ' ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ] [μὴ ἄλλο μηδὲν σκοπεῖν.] μηδ' ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ. WOLF. Vulg. μὴ ἄλλο μηδὲν σκοπεῖν. σκοπεῖ Aldina, Paulina, unde repetiit margo Lutetianae, aut ex annotatt. Wolfii, qui sic coniecit. Correxi μήτ' ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ. Postremum, σκοπεῖ puta, dant vetustae editt.: μήτ' ego ex ingenio meo dedi. REISK.

P. 1121. v. 11. πλέον] Bekkerus: „τι πλέον S." Non displicet. SCHAEFER.

P. 1121. v. 15. ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν] τὰς εἰς τὴν πόλιν λειτουργίας. WOLF. quo ne trahatur ad necessitatem pecuniás ad reip. necessitudines sublevandas contribuendi honoresque onerosos gerendi. Simulat se pauperem et pro eo publice vult haberi, ne necesse habeat aliquam peculii partem in usus reip. erogare. Interpretantur statim insequentia καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεσθαι. REISK.

P. 1121. v. 16. ἵνα] ἵν' Bekker. SCHAEFER.

P. 1121. v. 17. ἐργασίας] quaestus pecuniarios. REISK.

P. 1121. v. 18. κατείργασται τοῦτο] *consecutus est quod volebat*, ut recte Ind. Graecitat. p. 306. SCHAEFER.

P. 1121. v. 21. λειτουργίαν ἑώραται] ἑώραται λειτουργίαν Bekker. λειτουργίαν ἑώραται Dindorf. Quem ordinem etiam Cod. Bekk. optimus servavit. SCHAEFER.

P. 1121. v. 23. ἐξετάζεσθαι] Citat hunc locum Harpocration v. Ἐξετάζεσθαι. REISK.

P. 1121. v. 26. ποιήσειε] ποιήσειεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1121. v. 27. τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς] ἐκ περιουσίας, τοῖς εὐποροῦσι καὶ πονηροῖς. WOLF.

P. 1122. v. 1. παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνως λογιζομένοις] Videtur hic aliquid deesse, e. c. τὰ πράγματα vel τὰ παρόντα aut τὴν ἔνδειαν. Quamquam me non fugit e proximis superioribus tacite repeti a legente quoque posse τὴν τῆς χρείας ἀνάγκην, *egestatis necessitatem vel invitos cogentem.* REISK. Nihil deesse cum per se appareat, tum ostendit huius loci imitator Pseudo-Phalaris Epist. LXXI. τὸ δὲ ἀκούσιον παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνως λογιζομένοις συγγνώμης ἀξιοῦται. ad q. l. Lennepius Demosthenica comparavit. SCHAEFER.

P. 1122. v. 2. ἐκ περιουσίας — πονηροὶ] Infra v. 10. ἐξ εὐπορίας πονηρούς. τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς p. 1121, 27. SCHAEFER.

P. 1122. v. 3. αἰσχροκερδείᾳ] αἰσχροκερδίᾳ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1122. v. 5. ἑαυτῶν] αὑτῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1122. v. 7. ἀλλὰ τὸ τὸν] Vulg. ἀλλὰ τόν. Interposui τὸ de meo. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1122. v. 10. κολάζητε] [κολάζηται.] κολάζητε. WOLF. Vulg. κολάζηται. κολάζητε Paulina et Wolfiana. Et sic emendavit Wolfius quoque in annotatt. Correxi κολάζητε. *si punitis.* REISK.

P. 1122. v. 11. πέπλασται] Sic emendat Wolfius quoque in annotatt. Scilicet in Aldina est πέπλασθαι. REISK. ἃ πέπλασται καὶ βαδίζει i. q. ἃ πεπλασμένος βαδίζει. SCHAEFER.

P. 1122. v. 11. βαδίζει—παρὰ τοὺς τοίχους] *incedit iuxta parietes*, scilicet ut quantum pote effugiat hominum occursum. SCHAEFER.

P. 1122. v. 12. εἰκότως ἄν τις ἡγήσαιτο] ἄν τις ἡγήσαιτο εἰκότως Bekker. SCHAEFER.

P. 1122. v. 15. τῶν ἀναγκαίων] Scilicet πρὸς τὸν βίον χρημάτων. REISK.

P. 1122. v. 17. λελογίσθαι] Sic rursus emendat Wolfius. In Aldina nempe est λελογίσται. REISK.

P. 1122. v. 19. ἐπαγγείλειεν] [ἀπαγγείλειεν.] ἐπαγγείλειεν, ut in παραπρεσβείᾳ· τί δὴ μόνος οὐδὲν ἐπαγγέλλεται. WOLF. Vulg. ἀπαγγείλειεν, scilicet αὐτοῖς. *nuntiet illis aliquid.* ἐπαγγείλειεν coniecit Wolfius, quod non displicet: *imperet ipsis aliquid*, iure velut suo, ut homo familiaris ab altero familiari pro sua cum eo consuetudine, brevibus verbis, libere, aperte, cum fiducia postulet: praesertim cum οὐδὲν ὀκνῶν additum sit. Quare nullus dubitavi sic rescribere. REISK. V. Apparat. T. II. p. 412. SCHAEFER.

P. 1122. v. 20. πρῶτον] Hic est pro τὴν ἀρχὴν, *unquam.* REISK. V. Ind. Graecitat. p. 453. SCHAEFER.

P. 1122. v. 21. πρόβλημα] velum, tutamen, defensaculum, quicquid servit celando, muniendo, defendendo, ne rea, cui praetenditur, deprehendatur aut impugnetur. REISK.

P. 1122. v. 23. τῶν] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1122. v. 25. πράττων] Post h. v. addit margo Lutetianae σύ. REISK.

P. 1122. v. 25. εἰσήνεγκας; — πω;] εἰσήνεγκας, — πω, Bekker. SCHAEFER.

P. 1122. v. 26. τίνι συμβέβλησαί πω;] Non περὶ τῶν συμβολαίων, sed περὶ τῶν συμβόλων καὶ ἐράνων haec accipio. WOLF.

P. 1122. v. 26. οὐδέν'] [οὐδὲν.] οὐδένα. WOLF. Vulg. οὐδὲν. οὐδὲν' Bavaricus, cum gravi quidem, attamen cum apostropho, ut constet eum dare voluisse masculinum, non neutrum. οὐδέν' index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1122. v. 27. τῶν] τὸν Bavaricus, Aldina. REISK. Referendumne ad v. sequ.? SCHAEFER.

P. 1122. v. 28. τὸν] [τῶν.] τόν. WOLF. Vulg. τῶν. Correxi τόν. REISK.

P. 1123. v. 1. Νικίαν] Videtur idem esse cum illo Nicia, qui p. 949, 22, gener Diniae esse dicitur. Erant ergo Diniae duae filiae, quarum altera erat penes Apollodorum, altera penes Niciam. Sed hic Nicias, si idem fuit gener Diniae et θεῖος Stephani, fuit frater uxoris Diniae. Erit itaque θεῖος hic loci reddendum, non *patruus*, sed *avunculus.* REISK.

P. 1123. v. 1. πενθερὰν ταῦτα] Punctum, quod in quibusdam editt. inter πενθερὰν et ταῦτα intercedit, tollendum admonet Wolfius. REISK.

P. 1123. v. 2. ἔζη] V. Herodianus p. 457. ed. Lobeck. SCHAEFER.

P. 1123. v. 2. ἀοίκητον] Vehementer mihi quidem est suspectum. παῖδα si bene habet, reddi debet ἀοίκητον *carentem domicilio.* Sed si vulgari notione h. l. quoque usurpatum sit, ut scilicet significet *non habitatum* aut *non habitabilem*, substitui pro παῖδα debet οἶκον. REISK. Suspicor scribendum ἄοικον. SCHAEFER.

P. 1123. v. 5. οὐδ'] Post h. v. videtur ὠμῶς aut simile quod adverbium deesse. REISK. Non deest. *ne lentum quidem nomen.* SCHAEFER.

P. 1123. v. 7. τοῦτον] Vulg. τοῦτο. τοῦτον Bavaricus, Aldina, Paulina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1123. v. 12. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1123. v. 13. τοῦτον] [τοῦτο.] τοῦτον. WOLF. τοῦτον recte dat Bavaricus. Vitiose τοῦτο dant editt. Aldina, Paulina et Herwag. minor, unde sumsit, quisquis fuit, τούτῳ, qui margini Lutetianae id allevit: quod tametsi paulo est isto correctius, sanum tamen non est. Constructio sic est facienda: εἰ συνέβη, ὥστε μάγειρον — πρίασθαι τοῦτον. *si evenisset casu fortuito, ut lanius aut alius alicuius artis sellulariae artifex hunc Phormionem emisset.* REISK.

P. 1123. v. 18. κύριον] Non *dominum*, sed *administratorem*, *dispensatorem multarum pecuniarum*, cui magnae pecuniae essent commissae, quas administraret. REISK. Recte. V. p. 1125, 26. s. κύριος χρημάτων, qui suo iure administrat pecuniam quae est alius. SCHAEFER.

P. 1123. v. 23. γνώριμον] *familiarem.* SCHAEFER.

P. 1123. v. 25. δ'] Bekkerus: „δ' ante ἀγαθῶν om. S." Placet. SCHAEFER.

P. 1123. v. 25. ἡγεμόνας] Vulg. ἡγεμόνα. Correxi meo periculo ἡγεμόνας. Pasio enim, cui etiam Apollodorus se utpote filius adiungit et in gloriae communionem ingerit, fuerunt Phormioni ἡγεμόνες, duces felicitatis eius, ad quam Phormio postmodum industria usus pervenit, eoque viam illi monstrarant et in eam viam illum induxerant. Subauditur αὐτῷ γεγονότας. REISK. Non opus subaudiri. SCHAEFER.

P. 1123. v. 26. ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα] Pleonasmus oratorius: nam participium ἔχων solum per se valet i. q. πλουτῶν. SCHAEFER.

P. 1123. v. 27. ὥστε — μὴ τολμᾶν] *ut in animum inducere non possit.* Indicatur summa voluntatis abalienatio. SCHAEFER.

P. 1124. v. 1. τὰ καταχύσματα] Citant hunc locum Harpocration v. Καταχύσματα et Ammonius p. 78. in eadem voce. Conf. Palmerius Exercitatt. p. 644. REISK. Citat etiam Hermogenes. V. not. ad p. 1308, 6. V. Commentar. in Aristophan. T. I. p. 406., ubi quid optimo Berglero in mentem venerit, ut quae h. l. sanissima sunt sollicitaret, ignorare me fateor: praestiteratque talia a Burmanno deleri. SCHAEFER.

P. 1124. v. 2. οὐδὲ] Scilicet ὤκνησε. SCHAEFER.

P. 1124. v. 5. τί γάρ; μάτην αὐτὸν οἴεσθε —] Vulg. τί γὰρ αὐτὸν οἴεσθε —. Scaber est et hiulcus hic locus, neque du-

bito nonnihil deesse. Sententia quidem haec postulat, quae dedi de meo: *τί γάρ; μάτην αὐτὸν οἴεσθε —*. REISK. Emblema Reiskianum iure eiecit Bekker. *cur enim eum putatis —*. Subaudi: *nisi multa fuerunt, quae hoc pacto furaretur.* SCHAEFER.

P. 1124. v. 6. *ὅσα ἔνδον ἐστὶν*] Vulg. *ὅσα ἐστὶν.* Corrcxi meo periculo *ὅσα ἔνδον ἐστὶν.* Res certa est e p. 1110, 10. et 14. ETIAM RELIQUA, QUAE INTUS [h. e. in domo mea] SUNT, ARCHIPPAE DONO. REISK. Adverbium delevit Bekker. Additum legitur tantummodo p. 1110, 10.: nam altero loco Reiskius e coniectura inseruit. Neque opus est addi: quippe Orator tabularum articulos passim ita citat, ut singulas voces non adnumeret. SCHAEFER.

P. 1124. v. 8. *περιορᾷ*] *περιορᾷν* Paulina, unde repetiit margo Lutetianae. *περιορᾷ* bene habet: aptum enim est e *δεινὸν, εἰ* p. 1123, 22. REISK. Multum fallitur. Nec *δεινὸν, εἰ* illic legitur, neque illa periodus cum hac syntactice cohaeret. SCHAEFER.

P. 1124. v. 10. *οἷα πολλὰ*] S. *ἐστὶ τὰ ἀνθρώπινα.* Noli coniungere *οἷα πολλὰ ἐμοὶ,* scilicet *συνέβη.* WOLF. Recte monuit: nam *mille modis leti miseros mors una fatigat.* SCHAEFER.

P. 1124. v. 11. *ἐδικάζοντο*] F. *ἐπεδικάζοντο.* Unde *ἐπίδικοι, αἱ ἐπίκληροι.* WOLF. Non opus. Persaepe enim *γενικὰ* usurpantur pro *εἰδικοῖς.* V. Ind. Graecitat. p. 158. SCHAEFER.

P. 1124. v. 17. *ὧν μὲν ἀπεστέρηκεν κ. τ. λ.*] Concludit sic: Rationem eorum, quae mihi debet, ut mihi reddat, ad hunc diem adduci se nondum passus est; et idem tamen me quasi ad rationem opum mearum, quas nemini debeo, vocat et sibi arrogat rationem, quomodo eas administrem, a me repetere. Quae perversitas! REISK.

P. 1124. v. 17. *οὐδέπω καὶ τήμερον*] V. not. ad p. 691, 2. Personatus Demosthenes p. 1144, 11. *οὐδέπω καὶ νῦν.* Quod legitur etiam p. 1283, 25. 1294, 26. 1296, 15. SCHAEFER.

P. 1124. v. 18. *μηδ'*] *μὴ* Bekker. Nostrum magis placet. SCHAEFER.

P. 1124. v. 21. *τῶν μὲν ἄλλων*] Vulg. *τοὺς μὲν ἄλλους.* Leg. *παρὰ τοῖς μὲν ἄλλοις* vel potius, quod de meo dedi, *τῶν μὲν ἄλλων.* REISK. *τοὺς μὲν ἄλλους* Bekker. Quod Reiskius male mutavit. Iunge *τοὺς ἄλλους τοὺς οἰκέτας* *), *ceteros qui servi sunt, ceteros servos.* Opponitur *οὗτος ὁ δοῦλος.* SCHAEFER.

P. 1124. v. 23. *τὸν δεσπότην*] Vulg. *δεσπότην. τὸν δεσπότην* Bavaricus. Articulum addidi. REISK.

P. 1124. v. 25. *ἐκ τούτων*] Id est *ἐκ τοῦ ἐξετάσαι ἐμὲ,* vel *ἐκ τῶν λόγων, οὓς ποιεῖται περὶ τῆς ἐμῆς ἀσωτίας.* REISK.

---

*) Corrig. vitium typotheticum. SCHAEFER.

P. 1124. v. 26. τῷ ταχέως βαδίζειν καὶ λαλεῖν μέγα] V. not. ad p. 981, 25. SCHAEFER.

P. 1125. v. 3. ὅσα] Videtur delendum et in eo latere vestigia vocis δημοσίᾳ, ut olim sic fuerit in quibusdam libris: τὰ δ' εἰς τὴν πόλιν δημοσίᾳ καὶ εἰς ὑμᾶς ὡς δύναμαι λαμπρότατα, ὡς καὶ ὑμεῖς σύνιστε, ποιῶ. non καὶ ὡς ὑμεῖς σύνιστε, ut vulgatum est. Correxi hoc posterius de meo ingenio. REISK. De v. ὅσα Reiskium ne audias. εἰς τὴν πόλιν et εἰς ὑμᾶς tanquam synonyma ponuntur: quae est callida captatio benevolentiae. Mox ὡς ὑμεῖς σύνιστε Bekker. deleto καί. SCHAEFER.

P. 1125. v. 10. μεμίσθωμαι] μεμίσθωσαι Bavaricus. REISK.

P. 1125. v. 10. μεμίσθωμαι;] μεμίσθωμαι, Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. Nostra interpunctio magis placet. SCHAEFER.

P. 1125. v. 11. ἠξιώθην] Vulg. ἠξιώθης. ἠξιώθην Bavaricus. Et sic ante correxeram sponte mea. *quo ipsemet dignus essem habitus.* REISK.

P. 1125. v. 12. ὥσπερ σὺ — κατῄσχυνας] οἱ γὰρ ἡταιρηκότες ἄτιμοι ἦσαν. SCHAEFER.

P. 1125. v. 15. οὗτος] Phormio: ne quis de Stephano cogitet. Creberrime enim orator noster a secunda persona ad tertiam se iactu quasi repentino transfert et cum allocutus esset modo reum, subito se ad iudices et rursus ab his ad illum confert. REISK.

P. 1125. v. 15. πλησίον τοῦ τῆς δεσποίνης] Imo vero πλησίον τοῦ τοῦ δεσπότου. *cui* [Archippae] *monumentum hic* [Phormio] *condidit prope monumentum heri* [Pasionis]. REISK. Multum erravit totum hunc locum perperam intelligens. Mulier, cui monumentum tam sumtuosum Phormio exstruxit, non fuit Archippe, sed alia, quam cum tot aliis corrupisse dicitur. Exstruxit autem iuxta monumentum uxoris, quam olim habuerat heram. Quo maior fuit hominis impudentia. SCHAEFER.

P. 1125. v. 16. δύο,] δύο; Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1125. v. 18. ᾗ καὶ] Vulg. ἧς. Dedi de meo ᾗ καί. *quo virum quoque*, non me filium solummodo. REISK. Errare perrexit. Verum ἧς restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 1125. v. 18. τοῦτον;] τοῦτον. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1125. v. 21. ἄλλον] ἄλλον του e libris perbonis Bekker. SCHAEFER.

P. 1125. v. 23. ποιεῖς.] ποιεῖς; Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. Non placet. SCHAEFER.

P. 1125. v. 24. ἄνωθεν] „a vetusto inde, a prima aetate" Ind. Graecitat. p. 52. Quae interpretatio vereor ut elegantiam dictionis satis ostendat. ἄνωθεν dicitur de prosapia valetque *a*

maioribus. Itaque Phormio significanter dicitur πονηρὸς ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἀνακείου, ut homo nequam, cuius maiores in catasta tanquam loco sibi patrio semper versati sint. πονηρὸς ἐκ τριγονίας p. 1327, 3. SCHAEFER.

P. 1125. v. 24. ἐκ τοῦ ἀνακείου] τὰ Ἀνάκεια, ἑορτὴ Κάστορος καὶ Πολυδεύκους· τὸ δὲ Ἀνάκειον τὸ ἱερόν. Unde coniectura est, servos venisse ad Castoris et Pollucis: ut sententia sit: *a primo emtionis die fuit improbus et iniustus.* WOLF. Citat hunc locum Harpocration v. Ἀνακεῖον et Ἀναγκεῖον *). Unde colligo, Atticos utrumque vocabulum usurpasse pro ergastulo castigandis servis mali moris. Vid. concertationes Maussaci et Valesii super isto Harpocrationis loco. REISK. *ergastulum, pistrinum* interpretatur etiam Ind. Graecitat. p. 36. Ego Wolfium sequi malim. Anecd. Bekk. p. 212, 12. Ἀνακεῖον: Διοσκούρων ἱερόν, οὗ νῦν οἱ μισθοφοροῦντες δοῦλοι ἑστᾶσιν. SCHAEFER.

P. 1125. v. 24. ἀνακείου] ἀνακαίου margo Lutetianae cum scholio, quod nil attinet huc a me adscribi. REISK. Scholium hoc est: Ἀνάκαιον δεσμωτήριον, εἰς ὃ κατετίθεντο τοὺς πονηροὺς δούλους. Lambinus videtur adscripsisse. SCHAEFER.

P. 1125. v. 24. καὶ ἄδικος] Bekkerus: „καιδικος S. i. e. κἄδικος.“ Hoc dedit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1125. v. 26. κύριος] V. not. ad p. 1123, 18. SCHAEFER.

P. 1126. v. 1. ἀπῆγον] Proprium de hoc delicto verbum. SCHAEFER.

P. 1126. v. 6. ὡς] εἰς Bavaricus. REISK.

P. 1126. v. 7. ᾧ δημοσίᾳ προσῆκεν κ. τ. λ.] Cum alia Phormionis flagitia designat, tum inprimis illud, quod p. 1125, 10. attigerat. Capitale enim erat servo, qui civem Atheniensem stuprasset: laesio enim haec erat maiestatis populi. Verumtamen non satis intelligo, quaenam ista sint scelera, per quae quis spiritus veniam impetret, cum meruisset poenam mortis publicae. REISK. Nec quisquam alius intelligat. Sed hîc de talibus sceleribus οὐδὲ γρύ. *tu, quem decebat ob facinora capite plecti, cum impunitus abieris* —. SCHAEFER.

P. 1126. v. 7. δημοσίᾳ — τεθνάναι] V. not. ad p. 499, 28. Ad δημοσίᾳ subauditur ψήφῳ Ind. Graecitat. p. 136. Mihi videtur dici ἐπιῤῥηματικῶς: ut sit i. q. δημοσίως. Sic ἰδίᾳ i. q. ἰδίως. SCHAEFER.

P. 1126. v. 7. τεθνάναι] τεθνᾶναι Reisk. SCHAEFER.

P. 1126. v. 10. ἑαυτοῦ] σεαυτοῦ. WOLF. σεαυτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1126. v. 12. ἔλεγες;] ἔλεγες, Bekker. SCHAEFER.

---

*) Immo Ἀναγκαῖον. Sed ibi hic locus non citatur. SCHAEFER.

P. 1126. v. 17. *οἶμαι*] Scilicet *προσήκειν ἐμοὶ φρονεῖν*. REISK. Delenda igitur fuit hypostigme, quae vulgo ponitur post *μεῖζον*. SCHAEFER.

P. 1126. v. 17. *τούτῳ γε*] Vulg. *τοῦ τῷ γε*. *τοῦτό γε* Aldina. *τούτῳ γε* Bavaricus, Paulina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1126. v. 22. *τῶν αὐτῶν*] Subaudi *ἃ ἐγὼ τούτῳ ἐγκαλῶ*. REISK.

P. 1126. v. 22. *τούτῳ*] Phormioni. SCHAEFER.

P. 1126. v. 23. *περὶ*] *παρά*. WOLF. *παρὰ* mavult Wolfius. REISK. Iunxit ille *παρὰ Πασικλέους παραιτησάμενος*. Male. SCHAEFER.

P. 1126. v. 24. *ὥστε*] *quippe* vel *utpote*. Post *κατασχεῖν* v. 25. ponendum est comma *). Inextricabilis est constructio, ni haec facias. quae sic habet: *περὶ Πασικλέους ἐρῶ καὶ οὐ σιωπήσομαι ταῦτα, ἃ τέως ἐδόκουν οὐδὲ τῶν ἄλλων λεγόντων ἀκούειν δεῖν, παραιτησάμενος καὶ δεηθεὶς ὑμῶν συγγνώμην ἔχειν, εἰ οὐ δύναμαι κατασχεῖν ταῦτα* [aut potius *ἐμαυτὸν*] *προὐληλυθὼς εἰς τοῦτον, ὥστε ὑπὸ τῶν ἐμαυτοῦ δούλων ὑβρισθείς*. Vulgatam servare si velis, quod fieri posse haud infitiabor, erit *τοῦτο* accipi pro *delatus in hunc locum* seu orationis seu necessitatis, *ut me nequeam continere* aut *ut haec nequeam supprimere*. REISK. *ὥστε* in Demosthenicis significare posse *quippe* vel *utpote* cras credam, non hodie **): ut Reiskius constructionem extricavisse nòn videatur. F. *ὥστε ὑπὸ τῶν ἐμαυτοῦ δούλων ὑβρίσθαι*. SCHAEFER.

P. 1126. v. 26. *ἐδόκουν*] Perperam intellexit Reiskius. Est i. q. *προσεποιούμην*. V. Valckenarius ad Euripid. Hippol. 462. SCHAEFER.

P. 1126. v. 26. *ἐρῶ καὶ οὐ σιωπήσομαι*] [*ἐρῶ καὶ σιωπήσομαι*.] *ἐρῶ καὶ μὴ σιωπήσομαι*. aut fortassis: *ἐρῶ, ἢ σιωπήσομαι*; WOLF. Vulg. *ἐρῶ καὶ σιωπήσομαι*. *ἐρῶ καὶ οὐ σιωπήσομαι* Bavaricus. Particulam infitiantem addidi. REISK.

P. 1126. v. 27. *ἐγὼ γὰρ — οὐκ οἶδα*.] Citat Tiberius p. 32. SCHAEFER.

P. 1126. v. 27. *μὲν*] Omittit Tiberius. SCHAEFER.

P. 1126. v. 28. *δέ γ'*] Vulg. *γ'*. Addidi *δέ* de meo. REISK. *δὲ* Tiberius. *δ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 1126. v. 28. *οἶδα*.] *οἶδα*, Bekker. SCHAEFER.

P. 1127. v. 2. *παραπεπτωκὼς*] *ὑποπεπτωκώς*. WOLF. Id est *παραφρονῶν*. *pro ea qua est stultitia atque insania*. Recentiores

---

*) Vulgo continuantur *κατασχεῖν ἃ* —. Hic quidem recte posuit: non item post *ὥστε*. SCHAEFER.

**) Lobeckiana ad Phrynich. p. 427. spero in altera Grammatici editione a viro egregio retractata nos lecturos esse. SCHAEFER.

quidem Graeci παραπίπτειν sic usurpant, sed alias Attici hoc sensu παραπταίειν dicunt. Num ergo dedit orator παραπεπταικῶς? tametsi in perfecto potius ἔπταικα dicere amant quam πέπταικα. Malim tamen, quod etiam Wolfius mavult, ὑποπεπτωκὼς. *Phormioni sese submittens et subiiciens moremque illi rebus in omnibus gerens.* REISK. Ind. Graecitat. p. 382. citatur Harpocration vulgatam edens. Vulgatam tuetur etiam Photius c. 282 extr. SCHAEFER.

P. 1127. v. 5. Πασικλέα.] Πασικλέα, Bekker. SCHAEFER.

P. 1127. v. 9. δικασταὶ,] δικασταί. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1127. v. 10. ὑπερίδητέ με] Malim ὑπερίδητ' ἐμέ. SCHAEFER.

P. 1127. v. 11. ἐπιχάρτους γενομένους] Vulg. ἐπίχαρτον γενόμενον. Imó vero ἐπιχάρτους γενομένους. Et sic dedi de me REISK.' ἐπίχαρτον γενόμενον Bekker. Notanda haec constructio non mutanda. SCHAEFER.

P. 1127. v. 12. ἀσπίδας] Solenne erat hoc munus, sed tanto dignius Pasione, quod is officinam habebat, in qua scuta fabrefiebant. REISK.

P. 1127. v. 12. πολλὰ] Malim ἄλλα πολλά. REISK. Bekkerus: „πολλὰ ἄλλα γρ. Q." Non displicet. SCHAEFER.

P. 1127. v. 15. ε ἐτριηράρχησε τριηραρχίας] Vulg. ἐτριηράρχησε τριηραρχίας. Videtur hic numerus trierarchatuum, quos gessit Pasio, deesse. Quid si legimus ε [id est πέντε] ἐτριηράρχησε τριηραρχίας? Nam suae quisque navis erat trierarchus, h. e eius, quam suis sumtibus condidisset atque instruxisset. Quinque triremes autem hic dicitur Pasio reip. contulisse. Fuit ergo quinquies trierarchus. Quot enim quisque triremes seu iussus seu sponte sua armaret, toties fiebat trierarchus, non uno anno, sed aliis atque aliis consequentibus. REISK. ε delevit Bekker. Recte Cum enim antecesserit πέντε τριήρεις — ἐπιδοὺς, ex ipsa Reiski disputatione sequitur *quinquies* hominem fuisse trierarchum Quid igitur opus fuit numerum τῶν τριηραρχιῶν addi? SCHAEFER

P. 1127. v. 16. ἡμῖν] Vulg. ὑμῖν. ἡμῖν Bavaricus. REISK.

P. 1127. v. 26. ἢ τίς] [ἤ τις Lutet. et Reisk.] Malim ὅστις ἕκαστος ἐκείνων [scilicet ὀνομάζεται]. Sententia est haec Nihil enim ad rem facit alicui vestrum esse servum, qui Syrus alii esse servum, qui Manes, aliis alios, qui aliter quocunque tandem nomine appellantur, nostro autem servo nomen esse Phormioni. Facinus idem semper est, quodcunque sit ei nomen qui perpetrarit. Unde patet post verba οὗτος δὲ Φορμίων deesse διαφέρει. REISK. Lenius sic correxi, ut darem ἤ τίς. Nec deest διαφέρει, sed ad μὴ γὰρ subaudiendum est σκέψηται. SCHAEFER.

P. 1127. v. 26. Φορμίων,] Φορμίων· Reisk. et Bekker Quae interpunctio praestat. SCHAEFER.

P. 1127. v. 29. προσήκειν] Scilicet λαμβάνειν. SCHAEFER.

P. 1128. v. 1. τὸν ἀφῃρημένον] Scilicet ἐμὲ τὸ λαβεῖν δίκην παρὰ τούτου. *punite eum, qui mihi eripuit facultatem hunc Phormionem castigandi.* Significat Stephanum. REISK.

P. 1128. v. 7. Τί οὖν] H. l. accipio non pro *Quid igitur?* sed pro *Cur igitur? Cur igitur scriptum est in formula tui testimonii id, de quo tu testari recusas?* REISK.

P. 1128. v. 8. ἀπηλείφου] Vulg. ἀπειλήφου. ἀπηλείφου Bavaricus, Felicianea, Paulina. Correxi ἀπηλείφου, a verbo ἀπαλείφειν. *Cur itaque locum illum expungi et obliterari nil curasti?* REISK.

P. 1128. v. 8. τίς οὖν — ἀντιγραφή;] Subaudi ἐστί, hoc est τί λέγει; *Quid itaque sibi vult —? Quid ait —?* REISK. οὖν delevit Bekker. Malim servatum. SCHAEFER.

P. 1128. v. 10. ἐὰν δὲ μεμαρτυρηκέναι] [ἐὰν μεμαρτυρηκέναι] F. τίς οὖν ἡ παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ἀντιγραφή ἐστι; μεμαρτυρηκέναι, τὸν μὲν —. WOLF. Vulg. ἐὰν μεμαρτυρηκέναι. ἐὰν tolli vult Wolfius. Addidi δὲ de meo, ut sit: ἐὰν δὲ μεμαρτυρηκέναι —. Scilicet φήσουσι. *Sin autem dicent.* V. v. 6. REISK. δὲ delevit Bekker. Recte: neque enim haec est oppositio, sed continuatio, vertendumque, non *Sin autem dicent*, sed *Porro si dicent.* Bekkerus: „ἐὰν] ἐὰν φῶσι γρ. Q.“ Placet. SCHAEFER.

P. 1128. v. 11. ἐπιτροπεῦσαι] Vulg. ἐπιτροπεύσειν. ἐπιτροπεῦσαι editio Wolfii. Et sic correxi. Pasicles enim iam pervenerat ad tutelam suam. V. p. 1099, 2. REISK. Immo p. 1112, 26. ss. SCHAEFER.

P. 1128. v. 11. τὸν δ' ἔχειν] Scilicet τὰς διαθήκας. *si dicent illum* [Amphionem] *habere penes se testamenti tabulas*, τότε ἀπαντᾶτε αὐτοῖς, *tum occurrite ipsis his verbis: Quasnam tabulas?* REISK. Non subaudiendum τότε ἀπαντᾶτε αὐτοῖς, sed ad Ποίας; — referendum quod sequitur ταῦτ' ἐρωτᾶτε. SCHAEFER.

P. 1128. v. 12. οὗτοι] Pasicles, Nicocles, eius tutor, et Phormio. REISK. Immo Stephanus cum sociis. SCHAEFER.

P. 1128. v. 13. ἐκείνων] Stephanus eiusque consortes, Cephisophon, Amphion. REISK. Immo Pasicles et Nicocles. SCHAEFER.

P. 1128. v. 15. ἐλεεινότερον] ἐλεινότερον Paulina. REISK. Porsonus Praefat. ad Euripid. Hecub. p. IX. ed. tert. Lips.: „ἐλεινότερον habet editio Feliciani.“ Videtur vitium esse typotheticum Felicianeae, unde transiit in Paulinam: ut vellem vir summus hoc formae contractae exemplo abstinuisset. SCHAEFER.

P. 1128. v. 16. τούτους — ἐπισχήσετε] [τούτους τὰς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε.] Aut τῆς ἄγαν, ut habet Felicianus, aut τούτων τὰς. WOLF. Pro τῆς Bavaricus dat τάς. REISK. Bekkerus: „τῆς] τὰς F. S. Q.“ Scribendum puto: τούτου [huius Stephani] τὰς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε. V. p. 1121, 5. ss. ταῖς κολακείαις p. 1099, 10. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS II. CONTRA STEPHANUM.

P. 1128. v. 1. τῶν φθασάντων] *eorum quae in priori dicta sunt.* V. not. ad Argument. Philipp. IV. p. 130, 1.: ubi etsi τῷ φθάσαντι etiamnunc praefero, tamen quod editum legitur τῷ φθάνοντι et ipsum est proprium Graecitatis citerioris. Suidas v. Ἐγκρατής: τῶν φθανουσῶν ἰάσεων — ἐγκρατὴς γεγονέναι, *compotem se factum esse priorum sanationum.* SCHAEFER.

P. 1128. v. 1. ἐπικατασκευάζεται] *novis argumentis demonstrantur.* SCHAEFER.

P. 1128. v. 2. προσεισάγεται] [προεισάγεται.] F. παρεισάγεται aut προσεισάγεται. WOLF.

P. 1128. v. 2. διαθῆκαι] αἱ διαθῆκαι Bekker. e coniectura. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM II. CONTRA STEPHANUM.

P. 1129. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — Β.*] Est hic ὁ δεύτερος vel ὁ ὕστερος λόγος in eadem causa et occurrunt in hac oratione argumenta non pauca multo graviora illis, quae ὁ πρότερος λόγος attulerat. REISK. *ΚΑΤΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ Β.* Bekker., cui haec Oratio spuria est. SCHAEFER.

P. 1129. v. 1. ἔμελλε] ἤμελλε Dindorf. SCHAEFER.

P. 1129. v. 5. ὑμᾶς] Vulg. ἡμᾶς. ὑμᾶς Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1129. v. 5. πανοῦργος] κακοῦργος margo Lutetianae. REISK.

P. 1129. v. 8. εὐθέως] statim a primo principio machinationis. REISK.

P. 1129. v. 10. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1129. v. 17. τὰς διαθήκας μὴ ἔχων] Vulg. τὰς διαθήκας μὴ ἔχειν. τὰς δὲ διαθήκας margo Lutetianae et Bavaricus. ἔχων coniecit Wolfius et Lambinus in indice. Et sic correxeram meo iudicio, antequam cognossem illis idem placuisse. REISK. τὰς δὲ διαθήκας μὴ ἔχειν Bekker. Mihi placet τὰς δὲ διαθήκας μὴ ἔχει. SCHAEFER.

P. 1129. v. 18. ὅ] Omittit Paulina. REISK.

P. 1129. v. 20. οἶδε] Recte εἶδε Bekker. SCHAEFER.

P. 1130. v. 2. διὰ μαρτυρίας] [διαμαρτυρίας.] διὰ μαρτυρίας. WOLF. Vulg. διαμαρτυρίας. διὰ μαρτυρίας legi vult Wolfius. Et sic correxi. REISK.

P. 1130. v. 3. ὑμεῖς] Vulg. ἡμεῖς. ὑμεῖς Bavaricus, Aldina, Paulina, index Lambini. REISK.

P. 1130. v. 11. ὅτε] ὅσε Paulina. REISK.

P. 1130. v. 12. Ἀμφίων] Hoc rectius esse puto quam Ἄμφις aut Ἀμφίας: etsi nostra nihil refert. WOLF. Ἀμφίας margo Lutetianae e Paulina. REISK. Ἀμφίας Bekker. SCHAEFER.

P. 1130. v. 13. Ἀπολλόδωρον] Vulg. Ἀπολλόδωρος. Ἀπολλόδωρον Bavaricus, Aldina, Paulina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1130. v. 17. ὅ] Vulg. ἅ. Correxi de meo sensu ὅ. Redit enim ad γραμματείῳ. REISK. ἃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1130. v. 20. εἰ φησὶ] εἴ τις φησὶ margo Lutetianae. REISK.

P. 1130. v. 23. ἀλλ', ἃ ἂν] Vulg. ἀλλ' ἄν. ἀλλ' ἃ ἂν index Lambini. Addidi ἅ. REISK. V. Dindorfiana quae dedi ad p. 527, 16. SCHAEFER.

P. 1130. v. 27. γεγραμμένοις,] γεγραμμένοις. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1130. v. 27. τεθνεῶτος,] τεθνεῶτος. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1130. v. 28. τῶν — ἀδυνάτων καὶ ὑπερορίων] V. Ind. Graecitat. p. 196. extr. SCHAEFER.

P. 1130. v. 28. ἐκμαρτυρίαν] Citat hunc locum Harpocration v. Ἐκμαρτυρία. REISK. V. not. ad p. 929, 23. SCHAEFER.

P. 1130. v. 28. ἐκμαρτυρίαν γεγραμμένην ἐν γραμματείῳ] S. κελεύουσιν οἱ νόμοι μαρτυρεῖν, ἀπὸ κοινοῦ. WOLF.

P. 1131. v. 1. γραμματείῳ] Vulg. τῷ γραμματείῳ. Articulum delevi mea sponte. V. v. 25. REISK.

P. 1131. v. 1. γραμματείῳ,] γραμματείῳ· Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1131. v. 1. ἐπισκήψεως] [ἐπισκέψεως.] ἐπισκήψεως, παρὰ τὸ ἐπισκήπτομαι. WOLF. Vulg. ἐπισκέψεως. Bavaricus et in-

dex Lambini. Forsitan hic hausit e Wolfio, qui etiam sic correxit. Dedi ἐπισκήψεως. *pari iure licere excipere contra extestimonium (ἐκμαρτυρίαν) atque ipsum testimonium, et convictum falsae ἐκμαρτυρίας teneri poenis perinde atque convictum falsae μαρτυρίας.* REISK.

P. 1131. v. 3. ἐκμαρτυρήσας] μαρτυρήσας. WOLF. μαρτυρήσας vult Wolfius. REISK. Fallitur. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1131. v. 4. οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν] [οἱ ἐκμαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν.] οἱ ἐκμαρτυρήσαντες τὴν μαρτυρίαν. WOLF. Vulg. οἱ ἐκμαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν. Pro postrema voce mavult Wolfius simplicem vocem μαρτυρίαν. Correxi μαρτυρήσαντες (sine praepositione, verbum simplex) de meo sensu. Nam praesentes μαρτυροῦσι, absentes ἐκμαρτυροῦσι. Sententia est haec: ὁ ἐκμαρτυρήσας, absens ille, cuius nomine iudicibus exhibitum fuit aliquod testimonium, si pro suo agnoscit hoc testimonium, tum lis ψευδομαρτυριῶν adversus eum intendetur; sin autem ille negat hoc testimonium suum esse, tum obnoxii liti ψευδομαρτυριῶν erunt illi, qui praesentes in iudicio testati sunt, illum absentem misisse hoc testimonium atque suo id nomine iussisse exhiberi. REISK. ἐκμαρτυρήσαντες revocavit Bekker. Ego Reiskium sequor. Conf. v. 12. SCHAEFER.

P. 1131. v. 8. ἀκοὴν ζῶντος] Vulg. ἀκοήν. Addidi meo iudicio ζῶντος. Gemini criminis incusatur Stephanus: quorum unum est, quod ἀκοὴν ζῶντος ἐμαρτύρησε, quod est contra leges; vetant enim leges quemquam in iudicio testari, se audivisse aliquid ex aliquo, qui adhuc in vivis supersit; alterum est, quod falsa testatus est Stephanus ea ipsa, quae testatus est se audivisse ab illo superstite, qui est Phormio. REISK. ζῶντος delevit Bekker. Recte: nam μαρτυρεῖν ἀκοὴν παρὰ τὸν νόμον ipsum est i. q. μαρτυρεῖν ἀκοὴν ζῶντος. V. p. 1130, 27. SCHAEFER.

P. 1131. v. 12. μαρτυρεῖν] μαρτυρίαν index Lambini. REISK. Vana, ut arbitror, coniectura Lambini, qui non cogitaret εἶναι esse i. q. ἐξεῖναι. SCHAEFER.

P. 1132. v. 1. ὑποδίκους] ὑπόδικον margo Lutetianae. REISK.

P. 1132. v. 2. ψευδομαρτυριῶν,] Hypostigmen recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1132. v. 2. κατ' αὐτὸ] Vulg. καθ' αὐτό. κατ' αὐτὸ Bavaricus, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1132. v. 3. μαρτυρεῖ] μαρτυροῦσι margo Lutetianae. μαρτυρεῖ bene habet: subauditur enim τις. REISK.

P. 1132. v. 5. αὐτοῦ τούτου] S. ἕνεκα. WOLF.

P. 1132. v. 5. ὁ προβαλόμενος κατὰ ταὐτὰ] Vulg. ὁ προβαλλόμενος κατὰ ταῦτα. Correxi meo iudicio ὁ προβαλόμενος (in aor. 2.) κατὰ ταὐτά, quia praecessit ὁ μαρτυρήσας, non ὁ μαρτυρῶν.

In κατὰ ταῦτά subauditur ὅτι προὐβάλετο παρὰ τὸν νόμον. V. p. 1139, 10., ubi expono, qui sit ὁ προβαλόμενος. REISK.

P. 1132. v. 7. Ἔτι] ἔστι Aldina. Sed correxit Weimaranus. Wolfii annotatio ad h. l. haud video quid sibi velit repetentis idem, quod est in texto, nil praeterea. REISK. Scilicet Wolfius haec: „ἔτι τοίνυν κἂν ἀπὸ τοῦ γραμματείου.“ Videtur Aldinae vitium corrigere voluisse. SCHAEFER.

P. 1132. v. 8. μεμαρτύρηκε] μεμαρτύρηκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1132. v. 9. τοὺς μὲν τὰ πεπραγμένα μαρτυροῦντας κ. τ. λ.] τὰ πεπραγμένα, facta, res iam actae, quae mutari nequeant, cum προκλήσεως conditiones immutari possint, etiam dum scribuntur. Hinc explicanda illa l. 13.: ἵνα, εἴ τι προσγράψαι ἢ ἀπαλεῖψαι βουληθῇ, ῥᾴδιον ᾖν. Hunc locum in Observationibus in Potteri Archaeolog. (*Classic. Journ.* tom. XI. p. 143.) iam tractavi. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 268. s.

P. 1132. v. 10. οἴκοθεν] Post h. v. videtur ἐπιφερομένους, *secum afferentes*, deesse. REISK. Non deest. SCHAEFER.

P. 1132. v. 12. προστάντας] F. παραστάντας, ἢ περιστάντας. WOLF. παραστάντας etiam Weimaranus dedit e secundo. REISK. Vulgata recte habet. προστάντας est κατὰ παρέλλειψιν τοῦ ἑτέρου σ i. q. προσστάντας. V. not. ad Gregor. Corinth. p. 681. coll. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 141. SCHAEFER.

P. 1132. v. 12. ἐν μάλθῃ] Vulg. καὶ ἐν μάλθῃ. Delevi καί. Citat hunc locum Harpocration v. Μάλθη. REISK. καί restituit Bekker. Mihi videtur natum e ς antecedente. — V. Photius c. 180. et Anecd. Bekk. p. 278, 23. SCHAEFER.

P. 1132. v. 12. γεγραμμένην] Vulg. γεγραμμένους. γεγραμμένην Bavaricus. Quomodo corrigendum esse ante videram. Subaudi μαρτυρεῖν προσήκει. REISK.

P. 1132. v. 13. εἴ — βουληθῇ] Notanda constructio. Nisi forte scribi praestat ἐάν — βουληθῇ. Subaudi ὁ μαρτυρῶν. SCHAEFER.

P. 1132. v. 15. ᾖν] ᾖ. WOLF. Bene. SCHAEFER.

P. 1132. v. 20. ἀποκρίναισθ'] Vulg. ἀποκρίνεσθ'. ἀποκρίναισθ' margo Lutetianae. Et sic correxi. Deinde post ἂν addi malim ὅτι, ut sit ἀποκρίναισθ' ἄν, ὅτι κατὰ τοὺς κειμένους. REISK. Quin subaudiendum δεῖν ἡμᾶς πολιτεύεσθαι. SCHAEFER.

P. 1132. v. 22. ἐπ' ἀνδρὶ ἐξεῖναι] ἐξεῖναι ἐπ' ἀνδρὶ Bekker., cuius optimus Cod. nostrum ordinem tuetur. SCHAEFER.

P. 1132. v. 25. ἄλλοις] ἄλλοις ἄλλους. WOLF. Vulg. ἄλλους. Sic etiam est in Bavarico, sed cum ι super υ. Etiam alii dant ἄλλοις, ut Weimarani secundus, Paulina, Wolfiana, index Lambini. Wolfius suspicatur legendum esse ἄλλοις ἄλλους. Correxi ἄλλοις in dativo. Forte utraque lectio copulanda est, ut sit ἄλλους

ἄλλοις. et non alios legibus aliis uti. REISK. Non opus. ἄλλοις i. q. διαφόροις. SCHAEFER.

P. 1132. v. 25. ἄλλοις.] ἄλλοις, Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1132. v. 27. Νικοφήμου] Vulg. Νικοδήμου. Νικοφήμου Bavaricus. Et sic correxi. Sic quoque e coniectura emendarant Meursius locis a Wesselingio ad Petitum citatis, Petitus ad Legg. Att. p. 267. et Palmerius Exercitatt. p. 644. REISK.

P. 1132. v. 28. ἀπέθανε] ἀπέθανεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1132. v. 29. προεπηλάκισε] [προσεπηλάκισε.] F. προσπροεπηλάκισε, παρὰ τὸ προσπροπηλακίζω. WOLF. Vulg. προσεπηλάκισε. προεπηλάκισε dat editio Wolfii, sed sola. Et sic correxi. REISK.

P. 1133. v. 1. τῆς δωρεᾶς] τῆς πολιτείας. SCHAEFER.

P. 1133. v. 2. καὶ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1133. v. 3. εἴπερ] ἤπερ Bavaricus. REISK.

P. 1133. v. 3. ἢ ἀποθανόντα — κύριος ἦν] Malim ἢ ἀποθανόντι διὰ διαθηκῶν, ἃς καταλιπεῖν οὐ κύριος ἦν. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 1133. v. 8. Ὅσοι μὴ ἐπεποίηντο, ὥστε —] Puto negationem tollendam: Ὅσοι ἐπεποίηντο. aut: Ὅσοι μὴν ἐπεποίηντο. Sequitur: ὥστε μήτε ἀπειπεῖν, μήτ' ἐπιδικάσασθαι. quorum prius et ad cives et ad adoptivos pertinere potest, posterius ad orbas puellas. Potest etiam sic exponi: Ὅσοι μὴ ἐπεποίηντο (scilicet οὕτως), ὥστε μήτε ἀπειπεῖν —. *Quibus ius civitatis non ita datum fuit, ut nec abrogari nec in controversiam vocari queat.* In his legibus multum est obscuritatis tum propter vetustatem et depravationem tum ob calliditatem oratorum, qui eas et mutilare et suo commodo quovis detorquere solent. Demosthenes certe ex hac lege colligit, quia Pasio fuerit non φύσει πολίτης, sed ποιήσει, factionem testamenti illi non fuisse: et contra Neaeram docet, populum nonnullis decretam civitatem abrogasse. WOLF. Verba ὥστε μήτε ἀπειπεῖν, μήτ' ἐπιδικάσασθαι videntur non in lege fuisse, sed ab ipso addita oratore interpretationis ergo. Sententia est: Quicunque adoptati non sunt [seu a patre familias in familiam, seu a populo, patre communi, in cives, magnam illam civium omnium familiam], qua adoptatione vel arrogatione amiserunt ius excludendi quos velint sua haereditate aut haereditatem virginemve haeredem iure petendi, illorum cuique liceto de bonis suis pro arbitrio testamento constituere. In ὥστε μήτε ἀπειπεῖν, μήτ' ἐπιδικάσασθαι subauditur aut ἐξεῖναι aut δύνασθαι. Apparet ex hoc loco τοὺς ποιητοὺς vel εἰσποιητοὺς, h. e. seu cives non natos, sed factos, seu filios adoptatos caruisse iure primum τοῦ ἀπειπεῖν, excludendi aliquem haereditate sua, deinde τοῦ ἐπιδικάζεσθαι. REISK. Verba ὥστε — ἐπιδικάσασθαι Oratoris

esse, non Legislatoris, vereor ut Reiskius cuiquam probaverit. SCHAEFER.

P. 1133. v. 9. τὰ ἑαυτοῦ] Cum praecessisset Ὅσοι μὴ ἐπεποίηντο, tamen subiungit τὰ ἑαυτοῦ, quia subauditur τούτων ἑκάστῳ ἔξεστι τὰ ἑαυτοῦ διαθέσθαι. REISK.

P. 1133. v. 9. τὰ ἑαυτοῦ διαθέσθαι] Notanda constructio. Recurrit mox v. 25. s. SCHAEFER.

P. 1133. v. 11. μανιῶν] Dubium, sitne nominativus singularis participii praesentis a verbo μανιᾶν, an, quod malim, genitivus pluralis a μανία. Dicuntur μανίας insultus temporarii, per certa intervalla redeuntes, furoris aut morbi comitialis, a vi quadam occulta lunae corpora corrumpentis, prout veteres rebantur. Et huic posteriori interpretationi vim addit v. 27., ubi est ὑπὸ μανιῶν. REISK. Similia habet Lud. Graecitat. p. 333. SCHAEFER.

P. 1133. v. 11. γήρως] Num fuit verbum in usu γηρώσσειν, delirare prae senio? Videtur. Ergone γηρώσσων legendum? Haud liquet. REISK. Vanissima suspicio. V. v. 27. SCHAEFER.

P. 1133. v. 11. ἢ φαρμάκων, ἢ νόσου ἕνεκεν] Subaudi κωλυθῇ διαθέσθαι. Citat h. l. Harpocration v. Φαρμακός. *) "Sed adhaeresco adhuc ad v. φαρμάκων. Probabile fit ex insequentibus Solonem dedisse, non φαρμάκων, quod esset genitivus pluralis a φάρμακον substantivo, sed φαρμακῶν, quod erit nominativus singularis participii praesentis a verbo φαρμακᾶν, *furere e philtro.* Quod si verum esse censemus, erunt verba sic ordinanda: ἢ γήρως, ἢ νόσου ἕνεκεν, ἢ φαρμακῶν. *nisi si quis a condendo testamento impediatur et excludatur sive ideo, quod sit lunaticus, sive prae senio, sive per morbi impotentiam, sive quod per herbas et carmina a' statu mentis deiectus sit, sive quod sit in potestate uxoris, sive ab ulla alia quapiam re legibus adversa constrictus teneatur.* Sed de hoc quidem postremo articulo vide quae statim dicentur. REISK. φαρμάκων est sanissimum. SCHAEFER.

P. 1133. v. 11. ἕνεκεν] ἕνεκα Dindorf. SCHAEFER.

P. 1133. v. 11. ἢ γυναικὶ — παρανόμων] [ὑπὸ τούτων τοῦ παρανόμων.] F. ἢ ὑπό του τῶν παρανόμων. WOLF. Vulg. ἢ γυναικὶ πειθόμενος ὑπὸ τούτων τοῦ παρανόμων. Correxi ἢ γυναικὶ πειθόμενος, ἢ ὑπὸ τῶν του (enclitice) **) παρανόμων ex ingenio meo. Quamquam, si satis tutum et licitum existimassem, pro postrema voce παρανόμων fuissem παρὰ γνώμην daturus, ut haec esset

---

*) Citat ille φαρμακῶντα v. 26. Item Photius c. 467. Corrupte φαρμάκοντα Etymolog. M. c. 788, 6. Anecd. Bekk. p. 314, 23.: Φαρμακῶντα: φάρμακον πεπωκότα. Nimirum ex eodem loco. SCHAEFER.

**) του habet etiam margo Lutetianae. SCHAEFER.

sententia: *sive quacunque alia constrictus teneatur a caus quominus sibi ex animi sui sententia constituere liceat.* Sed ei de παρανόμων an παρὰ γνώμην, ut cuique verum videbitur. reliquis videamus. ἢ addendum esse ante ὑπὸ nemini, opin dubium accidet. Sed in ὑπὸ τούτων τοῦ optanda erat alteru ex duabus lectionibus, aut ὑπό του τῶν παρανόμων, aut ὑπὸ τ του παρανόμων. Optavi posteriorem lectionem, quia solent Gra in eiusmodi constructione encliticum του [id est τινὸς] artic postponere. Caeterum ambae lectiones ad sententiam idem vale REISK. Reiskianam correctionem Bekkerus adsciscere non dubi vit. Sed Fr. A. Wolfius his quoque dicens manum suam Reiski impressisse corruptricem probat Wesselingianam: ὑπὸ τούι του παρανοῶν. V. not. ad p. 488, 7. SCHAEFER.

P. 1133. v. 13. καταληφθεὶς] [καταλειφθεὶς.] καταληφθ παρὰ τὸ καταλαμβάνω. WOLF. Vulg. καταλειφθείς. καταληφθ Paulina, unde repetiit margo Lutetianae, item editio Wolfii, sic legendum coniecit in annotatt. Correxi καταληφθείς. Est en non a καταλείπω, sed a καταλαμβάνω. V. v. 28. REISK.

P. 1133. v. 16. ὡς — παρεγένοντο] [ὡς — παρεγένετο.] — παρεγένοντο.' WOLF. Vulg. ὡς — παρεγένετο. Pro ὡς dat W marani secundus ὅς. Pro παρεγένετο index Lambini παρεγένοι forsitan ex annotatt. Wolfii, qui sic quoque in editione sua ex buit. Ac tametsi omnes mei libri in παρεγένετο consentiunt, r lus tamen dubitavi e Wolfiana recipere παρεγένοντο, re ita gente. Si adesset ἕκαστος αὐτῶν, recte haberet vulgata. R Non παρεγένετο in παρεγένοντο, sed ὡς in ὅς mutandum era δὲ παρεγένετο, οὐκ ἔχουσιν ἐπιδεῖξαι, *verum qui testis adj nequeunt demonstrare.* SEAGER. *Diar. Classic.* IX. p. 269. kium sequor. Conf. p. 1136, 22. S. SCHAEFER.

P. 1133. v. 17. τοῦτο] τόδε Bavaricus. REISK. τόδε B SCHAEFER.

P. 1133. v. 17. μὴ] Aut tolli hoc aut cum μὴν mut Wolfius. REISK. V. not. ad v. 8. SCHAEFER.

P. 1133. v. 23. οὐδὲ] Vulg. οὔτε. Correxi οὐδέ. R

P. 1133. v. 25. τοῦ] Abest a Bavarico, Aldina, REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1133. v. 26. φαρμακῶντα] ὑπὸ φαρμάκων δια τὴν διάνοιαν. F. φαρμακευθέντα. Nam τὸ φαρμακάω nc WOLF. φαρμακοῦντα margo Lutetianae. REISK. V. not. SCHAEFER.

P. 1133. v. 28. ἄκυρον] μὴ κύριον. V. not. ad SCHAEFER.

P. 1133. v. 29. δὲ] δή Bekker. SCHAEFER.

P. 1134. v. 1. διαθήκας] Aut antiptosis est, a διαθῆκαι. WOLF. διαθῆκαι margo Lutetianae. διαθ

quia reperiebam in omnibus meis libris et constructio fert, quae sic est facienda: σκοπεῖτε τὰς διαθήκας, ἅς φασιν οὗτοι διαθέσθαι τὸν πατέρα, εἰ δοκοῦσιν ὑμῖν αὗται εἶναι ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος. Erat tamen planius διαθῆκαι in nominativo, quod margo Lutetianae dat, nescio quo auctore. REISK. — εἶναι αἱ διαθῆκαι, ἃς — Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 1134. v. 2. δὲ παράδειγμα] δέ τι παράδειγμα Bekker. SCHAEFER.

P. 1134. v. 3. ὑμῖν] ἡμῖν Bavaricus, editio Wolfii, margo Lutetianae. REISK.

P. 1134. v. 3. ἀκόλουθον] Id est εἰκὸς, ἀνάλογον, συμβαῖνον. *videaturne vobis esse consentaneum, ut is uxorem suam ei det, cui negaverit veniam quaestus foenebris una nobiscum eodem loco atque tempore exercendi.* REISK. V. not. ad v. 5. SCHAEFER.

P. 1134. v. 3. ᾧ — δοίη] [τῷ — δόντι.] ὅπως ἂν ὁ μὴ δοὺς δῷ κ. τ. λ. Constructio: τῷ μὴ δόντι ἐξουσίαν ἐργάζεσθαι τὴν τέχνην ἐν τῷ αὐτῷ ἡμῖν. WOLF. Vulg. τῷ — δόντι. Dedi de meo ᾧ — δοίη. REISK. τῷ — δόντι Bekker. Quod unice verum est. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1134. v. 5. τούτῳ — τὴν ἑαυτοῦ] δοῦναι τούτῳ τὴν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ. WOLF. Itaque τούτῳ de Phormione intellexit. Sic etiam Reiskius. Sed intelligendum est de Pasione. *ut, qui negaverit veniam —, hic suam uxorem —.* De hoc pronominis demonstrativi usu, quem vulgo dicunt pleonasticum, v. Melet. Crit. p. 84. SCHAEFER.

P. 1134. v. 5. ἑαυτοῦ] αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1134. v. 6. αὐτῷ] [αὐτῷ.] F. αὐτὸν. WOLF. Ne audias. SCHAEFER.]

P. 1134. v. 11. εἶτα] Bekkerus: „εἶτα δὲ S. et γρ. Q.“ Placet. Diversa enim est ratio illorum locorum, ubi εἶτα sine hac particula post πρῶτον μὲν etc. sequitur. SCHAEFER.

P. 1134. v. 11. οὐδὲ ἐδόκουν] [οὐδὲν ἐδόκουν.] F. οὐδ' ἂν ἐδόκουν. WOLF. Vulg. οὐδὲν ἐδόκουν. οὐδὲ ἐδόκουν Bavaricus. Dedi οὐδὲ ἐδόκουν, quod utique vulgato praestat, quamquam adhuc melius esse puto οὐδ' ἂν ἐδόκουν. REISK. Mihi non videtur melius. Statim corrig. δεινὸν ἔσεσθαι. SCHAEFER.

P. 1134. v. 13. τὰς ἐγγύας] mulierum puta matrimonio despondendarum. *quinam illi sint, a quibus adolescens uxorem ambiens legitime sibi curet amatam puellam desponderi atque in manus dari.* REISK.

P. 1134. v. 17. ἐπὶ δικαίοις] Subaudi τοῖς νενομισμένοις. *Quamcumque mulierem viro desponderit atque in manum dederit ea lege, ut illa mulier iustis honoribusque et iuribus omnibus fruatur, quibus frui uxores legitime desponsas et matres fa-*

milias, δάμαρτας attice dictas, in attico-iure sancitum et usu receptum est, sive pater —. REISK.

P. 1134. v. 19. ἐπίκληρός] ἐπικλητός Bavaricus, Aldina. Sed Weimaranus vulgatam dedit, quae etiam paulo post v. 28. est in Bavarico. REISK.

P. 1134. v. 20. τὸν κύριον ἔχειν] Id est δεῖ τὸν κύριον τῆς ἐπικλήρου ἔχειν αὐτὴν γυναῖκα. *si qua mulier* (seu virgo seu vidua) *est* ἐπίκληρος, *haeres bonorum* (seu a patre seu a priore marito relictorum), *tum habeto eam uxorem is, qui est* κύριος, h. e. sanguine proximus a defuncto, qui esset per leges futurus bonorum haeres, si nulla esset ἐπίκληρος. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ, pergit lex, (non ἐπίκληρος, sed κύριος,) *sin autem nullus sit* κύριος, a legibus constitutus bonorum haeres, *tum is esto* κύριος *mulieris, seu mulier esto in eius manu atque potestate, cui illa sese ipsa permiserit.* Haec esse mihi videtur legis huius sententia, quam meo quidem iudicio multo melius perspexit Petitus LL. AA. p. 534. seqq. quam Salmasius, qui toto coelo a mente legislatoris aberravit, quantum quidem colligere est ex iis, quae Wesselingius ad illum Petiti locum e Salmasio attulit. REISK. Iureconsultis, quos plures haec aetas graece doctos habet, litem disceptandam committo. Hoc intelligo Grammaticus, ad ἂν δὲ μὴ ᾖ non posse subaudiri nisi ἐπίκληρος. *sin mulier non sit haeres bonorum.* SCHAEFER.

P. 1134. v. 26. δυνατὸν,] Hypostigmen delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1134. v. 27. ἕνεκα χρημάτων] Sententia est: Si quis posset largitionibus adduci et corrumpi, ut se patrem aut avum aut fratrem alicuius foeminae ferret atque iudicibus venditaret, putatisne, iudices, Phormionem et Archippen caeterosque fraudum et machinationum, quibus illi usi sunt, auctores et administros ullis fuisse parsuros pecuniariis largitionibus, quibus aliquem eiusmodi commentitium patrem fratremve Archippes sibi compararent atque subornarent? Sed nemo est tam audax, qui vel maximis largitionibus adduci se patiatur, ut tantum iudicii discrimen adeat. REISK.

P. 1135. v. 4. ἅμα καὶ] Vulg. καὶ ἅμα. Transposui de meo. *simulac.* REISK. Recte καὶ ἅμα Bekker. *praetereaque. simulac* est ἅμ' ἄν. Plato de Legg. XI. p. 928. HSt. ἅμα δ' ἂν ἡβήσῃ τις τῶν ὀρφανῶν, —. SCHAEFER.

P. 1135. v. 4. ἡβήσῃ ἐπὶ δίετες] [ἡβήσῃ ἐπὶ διετὲς.] Suidas: ἐκκαίδεκα ἐτῶν γένηται. τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι ιδ' ἐστί. ἔφηβοι οἱ ὀκτωκαιδεκαετεῖς γενόμενοι ἐλέγοντο, καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη β', ἔπειτα δὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν ἐγράφοντο γραμματεῖον. ubi fortassis aut pro ὀκτωκαιδεκαετεῖς legendum ἑκκαιδεκαετεῖς, aut pro ἑκκαίδεκα ὀκτωκαίδεκα. Demosthenes certe videtur 17. anno tutores accusasse, cum se a patre septennem relictum sub tutela decem annos fuisse scribat: etsi fieri potest, ut 18. exple-

io demum virili toga sumta actionem in tutores instituerit. WOLF. Citat hunc locum Harpocration v. Ἐπιδιετὲς ἡβῆσαι. REISK. Phrasis recurrit p. 1136, 17. coll. v. 13. V. Anecd. Bekk. p. 255, 15. SCHAEFER.

P. 1135. v. 12. ἐξῄτουν] [ἐζήτουν.] ἐξῄτουν. WOLF. Vulg. ἐζήτουν. ἐξῄτουν Bavaricus. Et sic coniecit Wolfius quoque. Correxi ἐξῄτουν ab ἐξαιτεῖν. REISK.

P. 1135. v. 13. λάβε] λαβέ Bekker. SCHAEFER.

P. 1135. v. 17. ὅτε] Aut ὅτε cum καὶ est mutandum, aut ista duo verba, ὅτε ἠξίου, plane sunt tollenda ut varia lectio verborum ὅτε προὐκαλεῖτο: item Ἀπολλόδωρος Φορμίωνα. Etiam παραδοῦναι legendum existimo loco verbi ἀποδοῦναι. V. v. 21. et p. 1151, 11. et alibi. Ut brevis sim, videtur totus locus, amputatis inutilibus, ita esse continuandus: ὅτε προὐκαλεῖτο Ἀπολλόδωρος Φορμίωνα παραδοῦναι τὰς θεραπαίνας εἰς βάσανον. REISK. Vereor ne sic ipsa testimonii formula refingatur, non librariorum errores corrigantur. Scriptam autem esse ab homine stili parum exercitati arguit etiam quod sequitur τὴν μητέρα τὴν ἐμήν. SCHAEFER.

P. 1135. v. 19. πρὶν οὗ] πρὸ τοῦ χρόνου, ὃν ἀποφαίνει —. WOLF. Id est πρὶν [seu πρὸ] τούτου τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ. REISK. V. Dindorfius praefat. p. V. SCHAEFER.

P. 1135. v. 25. ξένων καὶ ἀστῶν] [ξένων ἀστῶν.] ξένων καὶ ἀστῶν. WOLF. Vulg. ξένων ἀστῶν. Inter haec duo vocabula medium interserit margo Lutetianae καὶ ex auctoritate Wolfii. Addidi καὶ ex editione Wolfiana. REISK.

P. 1135. v. 26. πολιτῶν] πολιτίδων. WOLF. Malim πολιτίδων a nominativo πολῖτις, quod etiam Wolfius coniecit. Aut τῶν ἐκ πολιτῶν et τῶν ἐκ μετοίκων. REISK. Vulgata non mutanda. Qui enim περὶ τῶν πολιτῶν εἰσάγει, etiam περὶ τῶν πολιτίδων εἰσάγειν dicitur. SCHAEFER.

P. 1135. v. 27. ἀνεπίδικον] περὶ ἧς ἂν διαδικασία μὴ γένοιτο [γένηται]. WOLF.

P. 1136. v. 2. Κληροῦν — ἐπικλήρων] [Κληροῦν δὲ τὸν κλῆρον καὶ ἐπικλήρων.] F. Ἐπιδικάζεσθαι (vel Λαγχάνειν) δὲ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων. WOLF. Vulg. Κληροῦν δὲ τὸν κλῆρον καὶ ἐπικλήρων. Correxi meo iudicio Κληροῦν δὲ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων. *Iudices oportet iudicia de haereditatibus et de mulieribus haeredibus sortiri quotquot menses.* Integra dictio: Τοὺς δικαστὰς (aut Τοὺς ἄρχοντας) δεῖ δίκας κληροῦν περὶ τῶν κλήρων καὶ περὶ τῶν ἐπικλήρων. REISK. Κληροῦν δὲ τὸν ἄρχοντα κλήρων καὶ ἐπικλήρων Bekker. Disputavit de hac lege Schoemannus de Lite Att. p. 610. s. SCHAEFER.

P. 1136. v. 2. ἐπικλήρων] ἐπικληροῦν margo Lutetianae. REISK.

P. 1136. v. 2. ὅσοι εἰσὶ μῆνες] Hunc locum videtur in mente habuisse anonymus, de quo v. not. ad p. 744, 25. Notabile autem plenam hîc legi locutionem, addito verbo, quod fere omittitur. SCHAEFER.

P. 1136. v. 3. πλὴν τοῦ Σκιροφοριῶνος] An quia mense Maio nubere malae dicuntur? WOLF.

P. 1136. v. 3. ἀνεπίδικον] [ἐπίδικον.] ἀνεπίδικον. WOLF. Vulg. ἐπίδικον. Correxi de meo rursus ἀνεπίδικον, in quo Petitum LL. AA. p. 540. et Wolfium habeo mihi consentientes. *nefas esto haereditatem controversam teneri ab eo, cui sententia praetoris eam non adiudicaverit, aut qui super ea iure non contenderit.* REISK.

P. 1136. v. 4. ἐβούλετο] ἠβούλετο Dindorf. SCHAEFER.

P. 1136. v. 5. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1136. v. 5. προσήκει] προσήκειν Bavaricus, Aldina. Quod possit ferri, si subaudiatur ᾤετο vel tale quid. REISK. πρόσηκειν Bekker. F. προσῆκεν. SCHAEFER.

P. 1136. v. 6. ἀστῆς] [αὐτῆς.] ἀστῆς. WOLF. Vulg. αὐτῆς. ἀστῆς editio Wolfii ex eius correctione et index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1136. v. 6. εἰ δὲ ὑπὲρ ξένης] εἰ δὲ ὡς ὑπὲρ ξένης. WOLF. Sic etiam index Lambini. Neque alienus sum ab hac coniectura. REISK. Bekkerus: „εἰ δὲ] εἰ δ' ὡς γρ. Q.“ Placet. SCHAEFER.

P. 1136. v. 8. ὑμῶν] Et ὑμῶν et ἡμῶν videtur redundare. WOLF.

P. 1136. v. 10. ἰδίους] ἴδιον Paulina. REISK.

P. 1136. v. 11. ἐβούλετο] ἠβούλετο Dindorf. SCHAEFER.

P. 1136. v. 11. δὲ] δὴ Bekker. SCHAEFER.

P. 1136. v. 13. διάθηται] διατίθηται margo Lutetianae. Et sic quoque v. 16. REISK. διαθῆται Bekker. SCHAEFER.

P. 1136. v. 16. διάθηται] διαθῆται Bekker. SCHAEFER.

P. 1136. v. 20. καταλιπεῖν.] καταλιπεῖν, Bekker. SCHAEFER.

P. 1136. v. 22. οἶσθα;] οἶσθα, Bekker. SCHAEFER.

P. 1136. v. 23. φαίνῃ] φαίνει Bekker. SCHAEFER.

P. 1136. v. 25. κλέπτων — μαρτυρίας] V. p. 1119, 5. SCHAEFER.

P. 1136. v. 27. συνιστάμενος] Id est συνιστὰς σὺν σοὶ καὶ περιϊστὰς περὶ σὲ σύστασιν καὶ ἐργαστήριον συκοφαντῶν καὶ πονηρῶν. concilians tibi sodalitium calumniatorum et sceleratorum, qui tecum stent, te circumstent in iudiciis, te comitentur et assectentur atque protegant tuaque iussa exsequantur. REISK.

P. 1136. v. 28. πεποιήκασι] πεποιήκασιν Bekker. Cum phrasi ποιεῖν γραφήν compares ποιεῖν ἀγῶνα, π. λόγον, π. ταφήν, π. ὕμνον, π. χορόν, de quibus v. not. ad p. 500, 1. 530, 25. SCHAEFER.

P. 1137. v. 2. συνιστῆται] [συνίστηται.] Quasi esset βαρύτονον συνίστομαι. ἀντὶ τοῦ συνιστᾶται, sicut ἐὰν ἐπίστωμαι, ἐπίστηται. WOLF. sibi amicisque suis conscribat atque corroget gratia, precibus, donis, promissionibus, minis, cogat manum improborum in Heliaeam congredientium. REISK. συνίστηται Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1137. v. 2. συνδεκάζῃ] [συνδικάζῃ.] συνδικάζεσθαι est *patrocinari*, τὸ συνδικεῖν. Sed συνδεκάζειν per ε est aliud. τὸ δικάζω et δεκάζω inscitia librariorum saepe permutantur. WOLF. Vulg. συνδικάζῃ. συνδεκάζῃ corrigit Wolfius, quem secutus sum. Et sic quoque edidit Petitus in LL. Att. p. 426., ubi etiam quaedam dat, unde ratio emendationis constet. REISK.

P. 1137. v. 4. διδοὺς ἢ δεχόμενος] [διδούσῃ.] F. διδοῦσαν. Tu lege διδοὺς ἢ δεχόμενος. WOLF. Vulg. διδοῦσαν δεχόμενος. διδούσῃ δεχόμενος Bavaricus, Aldina. διδοὺς ἢ δεχόμενος margo Lutetianae e Wolfii annotatt. Et sic correxi. Vulgata videtur e varia lectione nata, quae nescio an in libris quibusdam vetustis hic fuerit, διδοὺς ἢ ἀναδεχόμενος, hac sententia: Si quis senatum quingentorum aut heliaeam corrumpat numis, quos aut ipse suo nomine praesentes det atque didat, aut alius nomine recipiat post rem iudicatam ab eo certe persolvendos, si secundum eum lis data fuerit. Quae lectio nescio an isti, quam ex auctoritate librorum reposuimus et quam Petitus quoque l. c. exhibuit, etiam sit praehabenda. REISK. Nego praeferendam esse. δεχόμενος refertur ad συνιστῆται, διδοὺς ad συνδεκάζῃ. SCHAEFER.

P. 1137. v. 4. ἑταιρίαν] V. Lennepius ad Phalar. p. 68. ib. SCHAEFER.

P. 1137. v. 4. συνιστῇ] συνίστῃ Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1137. v. 5. λαμβάνῃ] Vulg. λαμβάνει. λαμβάνῃ Bavaricus, Paulina, Wolfiana, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1137. v. 6. τὰ χρήματα] Recte τὰ χρήματα cum articulo ait, non χρήματα simplex. *illas pecunias*, destinatas iudicibus corrumpendis, quo eas inter illos diribat. REISK. Fors. ἢ — λαμβάνῃ του χρήματα. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 269. Fallitur Reiskius. Pecunias intellige, quibus corrumpuntur οἱ συνήγοροι. Itaque articulum recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1137. v. 10. αὐτῷ] αὐτῶν Aldina. REISK.

P. 1137. v. 10. νομοθετεῖ] Post h. v. videtur deesse κατὰ τοὺς τῆς πόλεως ἱερεῖς vel simile quid. REISK. Inanis suspicio. SCHAEFER.

P. 1137. v. 11. τούτους] Cohaeret cum ἀμφοτέρους et redit

ad Phormionem et Stephanum. αὐτοὺς autem refero ad τοὺς νόμους. REISK. Etiam τούτους intelligendum de legibus civitatis. SCHAEFER.

P. 1137. v. 15. τοῦ ἐργαστηρίου] Significat officinam scutis fabrificandis, τὸ ἀσπιδοπήγιον, cuius crebra fit mentio in oratione pro Phormione. REISK.

P. 1137. v. 18. διαθηκῶν] [διαθήκας.] διαθήκης. WOLF. Vulg. διαθήκας. διαθηκῶν margo Lutetianae. διαθήκης editio Wolfii et sic ipse quoque coniecit. Correxi διαθηκῶν e margine Lutetianae, quamquam de auctore lectionis huius mihi non constat. Verumtamen ipse Demosthenes satis idoneus ei auctor est v. 20. REISK.

P. 1137. v. 20. ἵνα εἰδῶσι] Scilicet οἱ συμβαλόμενοι τὰς συνθήκας vel τὰς συγγραφάς. REISK.

P. 1137. v. 20. τούτου γὰρ ἕνεκα καταλείπουσιν —] Post ἕνεκα videtur deesse κατασεσημασμένας, scilicet τὰς διαθήκας. *Ideo enim testamentorum conditores ea relinquunt obsignata, quo eorum argumentum ignoretur.* REISK. Imo, non ut *nesciant* alii, sed ut *sciant*, quid fieri post mortem nostram velimus, testamenta *relinquimus: sed ne ante mortem* sciant, *clausa tenemus.* Corrigendum igitur τούτου γὰρ ἕνεκα κατακλείουσιν οἱ διατιθέμενοι, ἵνα μηδεὶς εἰδῇ ἃ διατίθενται. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 269. κατακλείειν sic usurpatum legere non memini. Mihi videtur scribendum τούτου γὰρ ἕνεκ' οὐ καταλείπουσιν —. Scilicet διαθηκῶν ἀντίγραφα. V. Melet. Crit. p. 93. SCHAEFER.

P. 1137. v. 22. ὑμεῖς] tu, Phormio, et tu, Stephane. REISK.

P. 1137. v. 25. δ'] Bekkerus: „οὖν γρ. Q." Placet. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA EUERGUM ET MNESIBULUM.

P. 1138. v. 8. μεθοδευόμενος] τεχναζόμενος. V. Photius c. 186. et H. Stephanus Thes. c. 6549. B. SCHAEFER.

P. 1138. v. 12. ἀλλήλοις ἐνέτειναν πληγὰς] [ἀλλήλοις ἐνέτειναν καὶ αἰκίας, καὶ κατ᾽ ἀλλήλων —.] Quid si ita legas? ἀλλήλοις ἐνέτειναν πληγὰς, καὶ κατ᾽ ἀλλήλων δίκας ἀπήνεγκαν αἰκίας, ἑκάτερος —. WOLF. Vulg. ἀλλήλοις ἐνέτειναν. Post ἐνέτειναν addidi de meo πληγάς. REISK, πληγὰς ἀλλήλοις ἐνέτειναν Bekker. SCHAEFER.

P. 1138. v. 22. οὐκ ἐδέξατο] S. ὁ διώκων. WOLF.

P. 1139. v. 1. ἐψευσμένοις] ψευσαμένοις Bekker. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM CONTRA EUERGUM ET MNESIBULUM.

P. 1139. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.] Multas habet haec oratio molestas repetitiones, (quoties enim τὸ μαρτυρεῖν, τὸ προκαλεῖσθαι, τὸ ὀφείλειν τὰ σκεύη et παραδιδόναι et παραλαμβάνειν et id genus alia sexcenta, quae nec omittere nec commode vertere aut mutare licet, occurrunt?) et genus orationis vagum atque laxum καὶ ὕπτιον, ut Graeci vocant, καὶ ἀναβεβλημένον et

(ut mihi quidem videtur) minime Demosthenicum est ac potius molestum et inamoenum. Quare a lectoribus impetratum hoc velim, ut meam interpretationem cum auctore conferentes iudicium faciant. Ita enim spes est, eos fore mihi aequiores. δεῖ γὰρ τὸν ἑρμηνευτὴν ἀκολουθεῖν τῷ ἡγουμένῳ· ὁ δὲ κακῶς ἡγούμενος οὐκ ἂν τὸ καλῶς ἕπεσθαι ἐμποιήσειε. Praeterea, quot loca hic aut corrupta aut suspecta sint, annotationes meae docebunt. WOLF. Harpocration voce Ἐκαλίστρουν auctor est, fuisse qui orationem hanc Demostheni abiudicarent, et ipsi sibi videri ait eam potius Dinarchi esse. REISK. Add. Harpocrat. v. Ἡιτημένην. V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 47. 371. T. II. p. 417. a. Etiam Bekkero spuria est. Nec pro genuina habebit nisi hospes in Demosthenicis. — Actorem Apollodorum, Pasionis filium, fuisse suspicatur Reiskius ad p. 1142, 26.: quam suspicionem ipse repudiat ad p. 1161, 16. — *ΚΑΤΑ ΕΤΕΡΓΟΥ ΚΑΙ ΜΝΗΣΙΒΟΥΛΟΥ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1139. v. 1. ὑπόλοιπον] οἱ ὑπόλοιπον August. primus, index Lambini. REISK. Recte addidit articulum Bekker. SCHAEFER.

P. 1139. v. 2. ἀποδιδόντες] ἀποδόντες August. primus. REISK.

P. 1139. v. 2. τῶν ψευδομαρτυριῶν] Malim τὸν ψευδομαρτυριῶν: redit enim ad ἀγῶνα. *quod causis forensibus reliquum, veluti subsessorem quendam, iusserunt esse certamen de falso testimonio*, seu quod formidinem huius iudicii subeundi iniecerunt iis, qui falso testimonio dicendo malam causam sublevant. REISK. Vulgata non mutanda. SCHAEFER.

P. 1139. v. 7. ὡς] εἰς Bavaricus. REISK. Sic v. 19. p. 1140, 13. 1153, 7. Differt πρὸς τοιούτους — εἰσιέναι p. 1140, 6. SCHAEFER.

P. 1139. v. 10. λάβῃ] λάβοι Aldina. REISK.

P. 1139. v. 10. τὸν προβαλόμενον] eum, qui falsos testes redemerit, subornarit, instruxerit et ad iudices produxerit per eosque iudicibus imposuerit. V. p. 1132, 5. REISK.

P. 1139. v. 11. τῶν κακοτεχνιῶν] Citat hunc locum Harpocration v. Κακοτεχνιῶν. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 268, 24. SCHAEFER.

P 1139. v. 12. διὰ τὸ πλῆθος] S. τῶν χρημάτων. Sed quia praecedit ἐλάττω, fortasse rectius legetur μέγεθος, etsi is comparativus etiam ad numerum refertur, ut τῶν χιλίων οὐκ ἐλάττους, *non pauciores* 1000. WOLF.

P. 1139. v. 13. ἀποτρέποιτο — ὁ ἀδικούμενος] ἀποτράπωνται August. primus. Sed idem paulo post etiam οἱ ἀδικούμενοι dat pro vulgato ὁ ἀδικούμενος. Bavaricus cum vulgata consentit, sed in margine dat γρ. ἀποτρέπωνται et super articulo ὁ habet iota superscriptum, ut sit οἱ. Verum in ἀδικούμενος nil mu-

taverat librarius. REISK. Bene ἀποτρέπωνται — οἱ ἀδικούμενοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1139. v. 15. ἐπέθηκαν] ἔθηκε simplex et in singulari dat August. primus. REISK.

P. 1139. v. 15. τιμωρίας] In hoc vocabulo desinit codex Augustanus. Nam quae supererant duo folia, a loco suo aberraverunt culpa bibliopegi, qui huc transtulit quae debuerant ad initium codicis referri. Quae enim in istis duobus extremis foliis leguntur, verba sunt Olynthiacae primae a p. 4, 11. ad 6, 5. [edit. Lutet.]. Sed erant a vermibus corrosa et a fumo atque pulvere ita sordida et denigrata, ut vix legi possent. REISK.

S. 1139. v. 16. ἁλῷ καὶ δοκῇ] Bekkerus: „ἁλῶσιν καὶ δόξωσιν S. et γρ. Q." Et auctoritas Codd. et aptius verbi posterioris tempus et similis numerorum commutatio v. 13. faciunt, ut suspicer Oratorem scripsisse ἁλῶσι καὶ δόξωσιν. Quae autem vulgatae origo fuisse videatur, nemo non intelligit. SCHAEFER.

P. 1139. v. 16. καὶ δικαίως] Copulam omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1139. v. 19. εἰς] F. ὡς. V. not. ad v. 7. SCHAEFER.

P. 1140. v. 2. περὶ τοῦ πράγματος] Aut ante haec verba aut post v. ἅπαντα v. 3. deesse videtur διηγουμένου aut διεξιόντος. REISK. Non deest. SCHAEFER.

P. 1140. v. 5. τὰ πράγματα] Articulum recte delevit Bekker. ἀπηλλάχθαι πραγμάτων infra v. 12. s. SCHAEFER.

P. 1140. v. 6. τοιούτους] Vulg. τούτους. Correxi τοιούτους. REISK.

P. 1140. v. 6. εἰ μὴ] Lege οἳ μή. WOLF. οἳ μὴ margo Lutetianae ex edit. et coniectura Wolfii. Hoc ego quoque malim. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1140. v. 8. οὖσαν·] Recte οὖσαν. Bekker. SCHAEFER.

P. 1140. v. 8. περὶ — τῆς μαρτυρίας] „de testimonio, h. e. quod ad testimonium attinet" Ind. Graecitat. p. 395. V. not. ad p. 14, 18. SCHAEFER.

P. 1140. v. 11. αὐτὴν] Bekkerus: „αυτοὺς γρ. F. Q." Placet αὐτοὺς: ut ὅτι ψευδῆ μεμαρτυρήκασιν sit i. q. ψευδῆ μεμαρτυρηκότας. SCHAEFER.

P. 1140. v. 11. δεῖ] M. δεῖν, ut pendeat a δοκοῦσιν, ut et τὸ ἐξελέγχειν. WOLF. δεῖ ne mutes. SCHAEFER.

P. 1140. v. 12. νῦν] [ἦν.] Felic. νῦν rectius. Sed etiam legi possit ἐξ ὧν (vel ἐξ οὗ] γὰρ ἦν αὐτοὺς —, οὐκ ἠθελήκασι —. WOLF. Vulg. ἦν. Correxi νῦν. REISK. Bekkerus: „νῦν] om. S." Recte, opinor. SCHAEFER.

P. 1140. 12. αὐτοὺς] αὐτοῖς margo Lutetianae. REISK. Item Cod. optimus Bekk. Nec displicet. SCHAEFER.

P. 1140. v. 15. βεβατώσοντας] Sic etiam Bavaricus, sed cum α super ο. REISK. βεβαιώσαντας Bekker. Quomodo corrigendum esse dudum videram. SCHAEFER.

P. 1140. v. 15. ἠθελήκασι] Vulg. ἐθελήκασι. ἠθελήκασι margo Lutetianae. REISK.

P. 1140. v. 16. προκαλέσασθαι — παραδιδόναι ἕτοιμον εἶναι] Si bene habet haec lectio, necesse est ut idem significet atque si dixisset: Θεόφημον ἐν προκλήσει φῆσαι, ὅτι ἕτοιμός ἐστι παραδιδόναι. *Theophemum in sponsione affirmasse, se paratum esse ancillam tradere.* Fuit tamen cum suspicarer legendum esse προκαλεσάμενον. De quo iudicent peritiores. Vel etiam καὶ ἕτοιμον εἶναι, ut p. 1144, 10. REISK. Bene habet vulgata. SCHAEFER.

P. 1140. v. 17. Κηδῶν] Κηδὰ ἢ Κηδαὶ municipii nomen esse puto. WOLF.

P. 1140. v. 21. καὶ νυνὶ δὲ] νυνὶ δὲ Bekker. Mihi nostrum magis placet. SCHAEFER.

P. 1140. v. 21. μαρτυρήσουσι] μαρτυρήσουσιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1140. v. 23. οὖν] μὲν οὖν Bekker. SCHAEFER.

P. 1140. v. 26. ἐθέλειν] S. ἀναβάλλεσθαι. WOLF.

P. 1141. v. 1. εἶδε] Vulg. οἶδε. εἶδε Bavaricus. Et sic correxi. V. p. 1143, 22. REISK.

P. 1141. v. 1. παρὼν] Vulg. παρὸν. Dedi de meo παρών. Nam σῶμα cohaeret cum insequente παραδιδόμενον. REISK. Recte παρὸν Bekker. Referendum hoc participium ad πρὸς τῷ διαιτητῇ et πρὸς τῷ δικαστηρίῳ. SCHAEFER.

P. 1141. v. 2. οὔτε] οὐδὲ margo Lutetianae. REISK.

P. 1141. v. 2. οὔτε — ὕστερον] οὔτε ὕστερον πρὸς τῷ δικαστηρίῳ Bekker. Qui verborum ordo praestat. SCHAEFER.

P. 1141. v. 3. ἐμαρτύρησαν —. πῶς οὖν οὐχ —] Bekkerus: „ἐμαρτύρησαν δὲ S." „οὖν om. S." Vere, ut arbitror. Ut haec periodus, quam cum Wolfio dicas σχοινοτενῆ, exorsa a verbis ἦν δ' ἐγὼ — p. 1140, 26. porrigatur usque ad verba ἐκ τούτων γίγνεσθαι p. 1141, 20. SCHAEFER.

P. 1141. v. 5. ᾠήθησαν — χειρῶν ἀδίκων] Includenda signis parenthesin indicantibus. SCHAEFER.

P. 1141. v. 6. δέ με] δ' ἐμὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1141. v. 7. αἰκίας] [οἰκίας.] αἰκίας lege. WOLF. οἰκίας Aldina, Paulina. REISK.

P. 1141. v. 8. τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ αἰκία.] *hoc enim sibi vult verberationis verbum.* Hanc interpretationem ut supervacaneam delevi: quasi vero iudicibus commentario esset opus. WOLF. Haec verba Scholiastae esse, non Oratoris, si quis opinetur, conferat

p. 1151, 13. s. 1153, 18. Quod autem Wolfius iudicibus commentario opus esse negat, non meminerat illorum plerosque iuris parum consultos fuisse. SCHAEFER.

P. 1141. v. 8. οὖν] V. not. ad v. 3. SCHAEFER.

P. 1141. v. 10. τούτους τοὺς μάρτυρας] Malim aut τοιούτους μάρτυρας aut τοὺς τοιούτους μάρτυρας, *eiusmodi testes.* REISK.

P. 1141. v. 12. αὐτῷ;] αὐτῷ· Reisk. Recte αὐτῷ, Bekker. SCHAEFER.

P. 1141. v. 13. καίτοι — ἐχρῆν] Vulg. καὶ τὴν μὲν μαρτυρίαν. Malim καίτοι τὴν μὲν μαρτυρίαν ἐχρῆν. REISK. Recte καὶ τὴν μὲν μαρτυρίαν Bekker. Haec enim syntactice ita cohaerent cum antecedentibus, ut qui sequuntur infinitivi pendeant a verbo τολμῶσι. SCHAEFER.

P. 1141. v. 13. μὲν] Abest a Paulina. REISK.

P. 1141. v. 13. βεβαιοῦσθαι] βεβαιῶσαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1141. v. 15. παραδόντος] S. τοῦ Θεοφήμου. Sed rectius παραδόντας, ut referatur ad μάρτυρας. WOLF. παραδόντος possit defendi et ad Theophemum referri. Malim tamen cum Wolfio παραδόντας. REISK. V. v. 11. Vulgatae favet p. 1153, 21. s. SCHAEFER.

P. 1141. v. 17. ἐφ' ᾗ ἐγὼ διώκω δίκῃ] Sic etiam p. 1142, 10. SCHAEFER.

P. 1141. v. 20. γίγνεσθαι.] Recte γίγνεσθαι; Reisk. et Bekker. V. not. ad v. 3. SCHAEFER.

P. 1141. v. 23. ὑπ'] Sic etiam in Bavarico est, sed cum superscripto ὑπὲρ. REISK.

P. 1141. v. 27. δὴ] Vulg. δέ. δὴ Bavaricus. REISK.

P. 1141. v. 27. καταχρώμενος] F. a. ἔλεξε aut εἶπε. WOLF. Ne audias. SCHAEFER.

P. 1141. v. 28. ἐξηπάτα] Bekkerus: „ἠπάτα S." Recepit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1142. v. 1. παραδοῦναι] Post h. v. Bekkerus haec addidit: ὃ μεμαρτυρήκασιν αὐτὸν ἐθέλειν παραδοῦναι. Additamentum dignissimum hoc Oratore, quem vere dicas auditoribus omnia minima mansa in os inserere. SCHAEFER.

P. 1142. v. 2. τὸν ἀδελφὸν] Euergum. REISK.

P. 1142. v. 2. τὸν κηδεστὴν] sororis suae maritum, Mnesibulum. REISK.

P. 1142. v. 8. ὅτε] ἣν margo Lutetianae. REISK.

P. 1142. v. 8. ἐξέτινον] [ἐξέτεινον.] ἐκτείνω, *extendo.* ἐκτίνω, *persolvo, luo.* Legendum per ι ἐξέτινον. S. τὴν καταδίκην. WOLF. Vulg. ἐξέτεινον. Sic veteres exarabant etiam tum, cum vellent id dare, quod nos hodie ἐξέτινον. Verumtamen hoc praetuli, ne confunderetur cum ἐκτείνειν, *extendere.* REISK.

P. 1142. v. 11. ἐπὶ] Bekkerus: „ἐν S.“ Recepit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1142. v. 11. προσποιουμένων] προσποιεῖσθαι, *arrogare, simulare, prae se ferre, augere opes,* aut *adsciscere clientelas,* ut in Areopagitico Isocratis. Horum nihil huc quadrare videtur. Quid ergo, si προσιεμένων legas? *cum horum nihil admitterent.* Sunt in hac narratione περίοδοι πολύκωλοι καὶ σχοινοτενεῖς, quas imitari et mihi necesse fuit, quamvis minus bellam facere videantur orationem. WOLF. καὶ τούτων οὐ προσποιουμένων vertendum *his quoque rem dissimulantibus.* Poterat disertius: καὶ τούτων οὐ προσποιουμένων εἰδέναι ταῦτά με πεποιηκότα. SCHAEFER.

P. 1142. v. 20. δηλώσω ὑμῖν] Subaudi ταῦτα τὰ τεκμήρια. REISK.

P. 1142. v. 22. [καὶ]] Aut delendum est καὶ (v. p. 1149, 28. s. et alibi), aut deest ἐβουλήθησαν vel ἠθέλησαν aut post παραδιδόναι aut post τῆς ἀνθρώπου. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 1142. v. 23. ἐποιήσατο] [ἐποιήσαντο.] ἐποιήσατο lege. S. ὁ Θεόφημος. WOLF. Vulg. ἐποιήσαντο. Malim cum Wolfio in singulari ἐποιήσατο, ut ad Theophemum redeat. Et sic dedi de meo. REISK. ἐποιήσαντο Bekker. Neque aliter scribi potuit: pendet enim hoc verbum a plurali οὗτοι v. 21. SCHAEFER.

P. 1142. v. 26. τὴν Οἰνηΐδα καὶ τὴν Ἐρεχθηΐδα] Ad alteram harum tribuum referendi videntur actor, cuius nomen latet, (nescio tamen an sit Apollodorus, Pasionis filius,) et Theophemus. Pythodorus certe, arbiter ab illis delectus, fuit ἐκ Κηδῶν. V. p. 1140, 17. Κηδαὶ autem erat demus Erechtheidis. Et videntur hi adversarii arbitrum e sua tribu delegisse. REISK.

P. 1142. v. 27. τῶν δὲ τοιούτων προκλήσεων] F. τῶν δὲ τοιούτων προκλήσεων γιγνομένων. WOLF. Genitivum referas ad ἐπακούοντες v. 29.: ut quod sequitur τῶν λεγομένων additum sit πλεοναστικῶς. SCHAEFER.

P. 1142. v. 28. προΐστανται] F. περιΐστανται. τὸ προΐστασθαι, *antestare, praeesse,* non video quid hic loci habere possit. WOLF. παρίστανται mavult Palmerius Exercitatt. p. 644. Est id quidem sententiae h. l. convenientius: item προσίστανται. Sed obstat utrique coniecturae genitivus praemissus, τῶν τοιούτων προκλήσεων, qui constare cum παρίστανται aut προσίστανται nequit. Quare vulgata videtur servanda esse. REISK. Bekkerus: „προιστάνται Q.“ (σ superscr.) προσίστανται satis placet. SCHAEFER.

P. 1143. v. 2. ὡς ἐγὼ—κελεύοι] V. p. 1140, 25. s. SCHAEFER.

P. 1143. v. 3. κελεύοι] S. με ἀναβαλέσθαι. WOLF. Scilicet ἀναβάλλεσθαι. — κελεύει Aldina. REISK.

P. 1143. v. 12. σεαυτὸν] σὲ αὐτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 1143. v. 12. μεμαρτυρήκασιν] [μεμαρτύρηκας.] F. μεμαρτυρήκασιν. S. οἱ μάρτυρες. WOLF. Vulg. μεμαρτύρηκας. Correxi de meo sensu μεμαρτυρήκασιν. REISK.

P. 1143. v. 12. Θεόφημε] Θεόφημ' Dindorf. SCHAEFER.

P. 1143. v. 15. μέλλων] μέλλον Aldina. REISK.

P. 1143. v. 17. περὶ αἰκίας] Vulg. περὶ τοῦ δικαίου. Malim περὶ αἰκίας. Et sic dedi de meo. Aut περὶ τῆς αἰκίας. praesertim in causa αἰκίας. REISK. Bekkerus locum sic scriptum dedit: καταφεύγων δὲ εἰς τὴν ἄνθρωπον περὶ τοῦ δικαίου, ἄλλου δέ σοι —. SCHAEFER.

P. 1143. v. 19. διαιτητὴν,] διαιτητήν; Reisk. SCHAEFER.

P. 1143. v. 21. αὐτῆς,] αὐτῆς· Reisk. αὐτῆς; Bekker. SCHAEFER.

P. 1143. v. 22. δι' ἧς] S. γυναικός. Sed quid si δι' ὧν? per quae. et ἐξαπατήσας — καὶ ψευδεῖς. WOLF. Nec praeferendum δι' ὧν, et prorsus reprobandum ἐξαπατήσας. SCHAEFER.

P. 1143. v. 23. παρεχόμενος] παρασχόμενος Bekker. SCHAEFER.

P. 1143. v. 26. ἐχῖνοι] ἐχίνοι margo Lutetianae. REISK.

P. 1143. v. 28. ἔδει] ἔχει Aldina. REISK.

P. 1144. v. 13. μεμαρτυρήκασι] μεμαρτυρήκασιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1144. v. 16. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι margo Lutetianae. REISK.

P. 1144. v. 16. τὴν δίκην] καὶ τὴν δίκην Bekker. SCHAEFER.

P. 1144. v. 18. κατεδικάσατο — τῆς βουλῆς] [κατεδικάσατο τοὺς δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ ἐξαπατήσας τῆς βουλῆς.] κατεδικάσατο τοὺς δικαστὰς ἐξαπατήσας, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλῆς lege. Verba enim transposita sunt. WOLF. Vulg. κατεδικάσατο τοὺς δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ ἐξαπατήσας τῆς βουλῆς. κατεδικάσατο, ἀλλὰ καὶ ἐξηπάτησε τοὺς δικαστὰς, καὶ τὴν βουλὴν margo Lutetianae. κατεδικάσατο ἐξαπατήσας τοὺς δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλῆς margo Bavaricus cum γρ. Multo sagacius hic verum vidit Wolfius, quam Palmerius. Sunt aliquot huius orationis loci luxati et a traiectione verborum corrupti, ut ex insequentibus constabit: in quibus et hic est. Wolfii emendationem planissime confirmat codex Bavaricus. Correxi itaque sic: κατεδικάσατο τοὺς δικαστὰς ἐξαπατήσας, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλῆς —. Quod idem est ac si dixisset: οὐ μόνον ἐμοῦ κατεδικάσατο Θεόφημος διὰ δικαστῶν, οὓς αὐτὸς ἐξηπάτησεν, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν πεντακοσίων βουλῆς ἅμα κατεδικάσατο. *Theophemus eo, quod circumvenit iudices suis mendaciis, non solummodo hoc perfecit, ut iudices illi ab eo decepti me condemnarent, sed etiam hoc, ut una mecum iidem condemnarent etiam senatum, h. e. quingentos viros.* REISK. κατεδικάσατο ἐξαπατήσας τοὺς δικαστὰς Bekker. SCHAEFER.

P. 1144. v. 21. ἀπίστους — ὑμῖν] ἀντὶ τοῦ ἐποίησεν ὑμᾶς οὐ πιστεύειν τοῖς ἄρχουσι. WOLF.

P. 1144. v. 28. ψηφισμάτων δὲ—καὶ βουλῆς] Idem est ac si dixisset: ἐπιταξάντων δὲ τῶν τε τοῦ ὑμετέρου δήμου ψηφισμάτων καὶ τῶν τῆς ὑμετέρας βουλῆς. REISK. *vestris populi senatusque psephismatis.* SCHAEFER.

P. 1145. v. 2. τριηραρχικά] Bene τριηρικά Bekker. τριηραρχικά suo in libro legit Libanius. V. Argum. p. 1138, 3. σκευῶν τριηρικῶν Anecd. Bekk. p. 236, 11. SCHAEFER.

P. 1145. v. 3. τριηρῶν] τριήρων Bekker. SCHAEFER.

P. 1145. v. 3. καὶ] ὁ καὶ παρέλκειν δοκεῖ. WOLF. καὶ abundare videtur Wolfio. Sed et haec particula et universe totus hic versus bene habet. Sententia haec est: Contigit forte fortuna, ut necesse esset reip. βοήθειαν quoque nescio quo mittere eo tempore, quo classis domo aberat. βοήθεια est Demostheni pars copiarum militarium, quae seu sociis seu ipsi exercitui attico ob subitam quandam, ex improviso obortam necessitudinem mittitur seu submittitur. Significatur hic auxilium, non terrestre, sed navale. REISK. Quae domo abest classis, non ἐκπλέουσα dicitur, sed ἐκπλεύσασα. Itaque vertendum: *Accidit ut, dum triremes in eo erant, ut e portu solverent, etiam copiae celeriter emitterentur.* V. not. ad v. 14. Add. p. 1147, 23. s. SCHAEFER.

P. 1145. v. 5. ταῖς ναυσὶν] navibus onerariis seu mercatoriis, quae in portu Atheniensi tum aderant, triremibus seu navibus bellicis absentibus. Necesse enim erat, absente classe, navibus mercatoriis, quae ad manum essent, imponi subitarium illud auxilium aut sociis mittendum aut classi submittendum. REISK.

P. 1145. v. 7. στύππια] In margine Bavarici est γρ. καὶ στυπεῖον. REISK.

P. 1145. v. 8. τριήρης] Vulg. τριήρεις. τριήρης Bavaricus, Aldina, Paulina et reliquae omnes. Et sic correxi. REISK.

P. 1145. v. 10. σῶα] σῷα Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1145. v. 13. ἐπεκλήρωσε] τὸ ἐπικληροῦν τὸν ἄρχοντα τοῖς χορηγοῖς τοὺς αὐλητὰς est in Midiana p. 519, 1. ψήφισμα vero non ἐπικληροῦσθαι, sed ἐπικυροῦσθαι καὶ ἐπιψηφίζεσθαι καὶ χειροτονεῖσθαι dicitur. Censeo igitur legendum ἐπεκύρωσε. WOLF. Scilicet τοῖς εἰσπράξουσι τοὺς ὀφείλοντας: eorum, quos magistratus constituisset exactores armamentorum, unicuique per sortem attribuit magistratus eos debitores, a quibus exactorum quisque debita armamenta exigeret. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1145. v. 13. παρέδωκε] exactori cuique tradita in schedula scripta eorum nomina, a quibus cuique ea exigenda essent. REISK. Ad ἐπεκλήρωσε et παρέδωκε subaudiendum, opinor, τοῖς τῶν νεωρίων ἐπιμεληταῖς. Hoc quidem aliquanto lenius quam

quod Wolfio placuit. „Videtur“ inquit „post πόλει addendum τοῖς τῶν νεωρίων ἐπιμεληταῖς.“ SCHAEFER.

P. 1145. v. 14. τοῖς τριηράρχοις] S. παρέδωκαν τοὺς ὀφείλοντας. WOLF.

P. 1145. v. 14. τοῖς οὐκ ἐκπλέουσι] [τοῖς ἐκπλέουσι.] ἐναλλαγὴ χρόνου, ἀντὶ τοῦ τοῖς ἐκπλευσουμένοις. WOLF. Vulg. τοῖς ἐκπλέουσι. Imo vero τοῖς οὐκ ἐκπλέουσι. Et sic dedi de meo. *trierarchorum illis, qui non abessent ab urbe cum classe, sed domi mansissent.* REISK. οὐκ iure delevit Bekker. Quid Reiskium errore implicuerit docet annotatio ad καὶ v. 3. V. etiam Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 104., ubi omnino de hoc loco disputatur. SCHAEFER.

P. 1145. v. 16. καθ' ὃν — συνετάχθησαν] Haec verba vulgo posita sunt post τὰ σκεύη. Sed videtur et hic locus in luxatis huius orationis locis esse. Foret utique multo ad intelligentiam planior, si verba sic essent structa, ut ego struxi. *Lex autem Periandri, secundum quam constitutae sunt* αἱ συμμορίαι. *sic dictae seu classes, praecipiebat cogebatque adeo exactorum quemque, ut armamenta a debentibus repeteret vel invitus.* Erat enim illa armamentorum publicorum a debentibus exactio molestissima functio, odii atque invidiae plenissima, quam nemo sponte sua capesseret, sed omnes defugerent. REISK. Priorem verborum ordinem restituit Bekker. Qui cum mihi pariter ac Reiskio displiceat, non tamen, quod illi visum est, suspicor luxatum esse locum, sed in textum loco non suo irrepsisse quod Interpres adscripserat margini, καθ' ὃν αἱ συμμορίαι συνετάχθησαν. SCHAEFER.

P. 1145. v. 17. προσέταττε — τὰ σκεύη] προσέταττε (s. τοῖς τριηράρχοις) παραλαβεῖν, ἀντὶ τοῦ εἰσπράττειν, τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. WOLF. παραλαβεῖν non recte interpretatur. Ind. Graecitat. p. 381.: „παραλαβεῖν τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη, suscipere debitores armamentorum, h. e. nomina eorum in pittacio perscripta, cum potestate armamenta ab iis debita reposcendi atque redigendi.“ Conf. παρέδωκε τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη v. 13. Add. v. 26. s. p. 1146, 13. ss. SCHAEFER.

P. 1145. v. 17. τοὺς ὀφείλοντας παραλαβεῖν] παραλαβεῖν τοὺς ὀφείλοντας Bekker. SCHAEFER.

P. 1145. v. 17. τοὺς ὀφείλοντας παραλαβεῖν τὰ σκεύη] ἠνάγκαζεν ὁ νόμος τοὺς τῶν νεωρίων ἐπιμελητὰς καὶ τοὺς τριηράρχους παραλαβεῖν τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. Vide ne te ἀμφιβολία decipiat. WOLF.

P. 1145. v. 18. ἠνάγκαζε τὸ] [ἠναγκάζετο.] F. ἠνάγκαζε. WOLF. Vulg. ἠναγκάζετο. Margo Lutetianae in duo vocabula ἠνάγκαζε τὸ secat. Margo Bavarici solummodo dat γρ. ἠνάγκαζε de articulo nil monens neque movens. Et sic coniecit quoque Wol-

fius. Correxi ἠνάγκαζε τὸ. *aliud decretum populi cogebat senatum,, ut nobis* [trierarchis] *traderet exigendi ergo nomina debentium armamenta, unicuique nostrum partem quandam ratam debentium.* REISK.

P. 1145. v. 20. εἰσπρᾶξαι] Bekkerus: „εἰσπράξασθαι S.“ Recepit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1145. v. 21. Δημοχάρης — γενόμενος] V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 89. SCHAEFER.

P. 1145. v. 25. ὀφείλοντας] ὅτι ὀφείλουσι. WOLF.

P. 1145. v. 27. [κατὰ]] Deest Bavarico, Aldinae, Paulinae. Uncis inclusi. REISK. Delevit Bekker. Sic κατά τε τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα p. 1150, 16. V. Ind. ad Poët. Gnomic. p. 367. a. SCHAEFER.

P. 1146. v. 1. οὖν ἦν] Bekkerus: „ἦν οὖν S.“ Sic Dindorf. Placet. Quinque vocabulis postpositum οὖν habet Aristophanes Avv. 1393. Dind. βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων —, Quem locum Dindorfius mihi indicavit. Add. not. ad p. 1217, 21. SCHAEFER.

P. 1146. v. 1. παραλαμβάνειν] non τοὺς ὀφείλοντας, sed τὰ σκεύη αὐτά. Quod patet ex insequentibus ἐπεὶ —. Et sic quoque v. 5. REISK. Fallitur. Subaudiendum τοὺς ὀφείλοντας et hic et v. 5. Nec repugnant quae insequuntur. Hoc enim homo dicit diligentissime deprecans invidiam exactionis: Nisi coactus fuissem illos appellare, quod semper antea feceram, etiam nunc meis ipsius sumtibus navem instruxissem. V. mox v. 13. SCHAEFER.

P. 1146. v. 1. ἔμπροσθεν] πρόσθε Bekker. SCHAEFER.

P. 1146. v. 2. οὐδεπώποτε] οὐδὲ πώποτε Dindorf. SCHAEFER.

P. 1146. v. 3. παρεσκεύασμαι] [παρεσκεύασται.] παρεσκεύασμαι lege. WOLF. Vulg. παρεσκεύασται. παρεσκεύασα margo Lutetianae. παρεσκεύασμαι Bavaricus. Et sic correxi. Quamquam maluissem παρεσκευάσμην in plusquamperfecto. REISK. Sensit perfecto hic locum non esse. παρεσκεύαζον Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 1146. v. 4. ὁπότε δέοι] Malim post ἵνα poni. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 1146. v. 5. καὶ διὰ τὰ ψηφίσματα] κατά τε τὰ ψηφίσματα, non καὶ τὰ ψηφίσματα. WOLF. Vulg. καὶ τὰ ψηφίσματα. καὶ κατὰ τὰ ψηφίσματα margo Lutetianae. διὰ addidi de meo. REISK. Male: rescribendum enim κατὰ τὰ ψηφίσματα. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 269. καὶ τὰ ψηφίσματα Bekker. Ego Anglum sequor. V. p. 1145, 27. καὶ et κατὰ saepissime confunduntur. V. Ind. ad Melet. Crit. p. 154. b. SCHAEFER.

P. 1146. v. 5. καὶ τὸν νόμον] καὶ κατὰ τὸν νόμον margo Lutetianae. REISK.

P. 1146. v. 6. τοὺς] Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1146. v. 8. τὴν παραδοῦσαν] Scilicet τοὺς ὀφείλοντας. REISK.

P. 1146. v. 8. εἰσαγαγοῦσαν εἰς τὸ δικαστήριον] Huc spectant illa p. 1147. l. 12. πρὶν μὲν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δικαστήριον, ἦν ἀηδής· ἐπειδὴ δὲ εἰσήχθη καὶ ἑάλω, ἀπέδωκε τὸ καθ' ἑαυτὸν μέρος τῶν σκευῶν. et l. 17. παρὼν μὲν πρὸς τῷ δικαστηρίῳ, ὅτε εἰσήγετο, οὐδαμοῦ ἠντιδίκησεν. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 269.

P. 1146. v. 12. *ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.*] μαρτυρία margo Lutetianae e Paulina. REISK.

P. 1146. v. 17. μεμαρτύρηκε] μεμαρτύρηκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1146. v. 17. δή] Bekkerus: „οὖν S. et γρ. Q." Recepit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1146. v. 20. πολὺν χρόνον] V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 89. SCHAEFER.

P. 1146. v. 20. καθ' ἕκαστον] Vulg. καθέκαστον. Duobus vocabulis exaratum dat Bavaricus. REISK. καθέκαστον Reisk. SCHAEFER.

P. 1146. v. 22. ὑπ'] Est etiam in texto Bavarici, sed margo dat γρ. παρά. REISK. V. not. ad v. 25. SCHAEFER.

P. 1146. v. 22. λόγῳ εἰρημένα] Additum est λόγῳ, ut haec concinne respondeant sequentibus ψήφῳ κεκριμένα. SCHAEFER.

P. 1146. v. 25. ἐκ] Recte παρὰ Bekker. V. v. 16. Ac fortasse huc referenda scriptura Bavarici marginalis, quam Reiskius retulit ad v. 22. SCHAEFER.

P. 1146. v. 26. τοῦτό μου εἰπόντος] Vulg. τοῦτο εἰπόντος. Pone τοῦτο addit Bavaricus μου. Addidi. REISK.

P. 1146. v. 27. τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ πυλίδι] Citat hunc locum Harpocration v. Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι. REISK. Item v. Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς. V. Photius c. 342. in. et Iacobsius Paralipomm. ad Antholog. Graec. p. 757. SCHAEFER.

P. 1147. v. 1. προσεκαλεσάμην] Vulg. προὐκαλεσάμην. προκαλεσάμην Aldina. προσεκαλεσάμην Bavaricus, margo Lutetianae e Paulina et Wolfiana. Et sic correxi. V. v. 6. REISK.

P. 1147. v. 2. τὰς διαδικασίας — περὶ τῶν σκευῶν] V. infra v. 19. s. p. 1148, 17. 25. et Schneiderus ad Xenophont. de Rep. Athen. III. 4. SCHAEFER.

P. 1147. v. 3. τὰς περὶ τῶν σκευῶν] Vulg. περὶ τῶν σκευῶν. Addidi articulum τὰς de meo. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1147. v. 6. προσεκλήθη] προὐκλήθη margo Lutetianae. REISK.

P. 1147. v. 6. οἱ κλήτορες] Hos paulo ante v. 4. τοὺς κλητεύσαντας dixit. Appellantur etiam κλητῆρες. WOLF. Alteram hanc formam dat Cod. optimus Bekk. V. not. ad p. 244, 3. SCHAEFER.

P. 1147. v. 7. λάβε] λαβέ Bekker. SCHAEFER.

P. 1147. v. 12. ἦν ἀηδής] Vernacule vertens Reiskius Ind. Graecitat. p. 14., ut solet in talibus, descivit ab Attica urbanitate. SCHAEFER.

P. 1147. v. 15. τοσοῦτον] Mox v. 17. τοσοῦτο, quod etiam hic malis, cum consona sequatur. SCHAEFER.

P. 1147. v. 16. δή ποτε] Bekkerus: „ἄν ποτε S." Placet. SCHAEFER.

P. 1147. v. 17. προβέβηκε] προβέβηκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1147. v. 18. οὐδαμοῦ ἠντιδίκησεν] Ergo non se defendit? an vero neminem alium in ius vocavit? quod est ἀπογράψασθαι διαδικασίαν πρός τινα. WOLF. Prius verum. Alterum continuo sequitur. SCHAEFER.

P. 1147. v. 18. ἠντιδίκησεν] ἠντεδίκησεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1147. v. 19. εἴ τινά φησιν —] [ἤ τινά φησιν —.] *nec dicit quenquam alium habere instrumenta.* WOLF. Vulg. ἤ τινά φησιν —. ἔφησεν margo Lutetianae. Dedi εἴ meo iudicio. Aliam viam monstrat margo Lutetianae. Sententia est: *quod oportebat eum facere, si alium aliquem affirmaret habere armamenta.* REISK.

P. 1147. v. 20. αὐτῷ] αὑτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 1147. v. 23. ἐκποδὼν γενόμενος] Scilicet τοῦ δικαστηρίου καὶ τῶν ἐκεῖ πραγμάτων. vel etiam, idque potius, ἐκποδὼν ἐμοὶ γενόμενος, *a me liberatus et occursum meum quoquo modo devitans.* REISK. Hoc verum. V. p. 1148, 11. SCHAEFER.

P. 1147. v. 23. ἕως] Addit δ' index Lambini. Male: nam particulae μὲν v. 22. respondet δὲ p. 1148, 1. REISK.

P. 1147. v. 26. σκευὴ] Post h. v. malim ταῦτα addi, quod agnosco quidem non esse prorsus necessarium, postulat tamen id mos Demosthenicus loquendi. REISK. Iunxit igitur τῇ πόλει sequentibus. Sed v. p. 1148, 15. s. et not. sequ. SCHAEFER.

P. 1147. v. 27. ἐνθάδε] Refer ad ἀποδοῦναι. ἥκοντα autem solum per se intellige. Sic ἥκων dicitur p. 1148, 2. SCHAEFER.

P. 1147. v. 28. αὐτῷ] Est διαδόχῳ, non Theophemo. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 270.

P. 1148. v. 1. προσῆκον] Recte προσῆκεν Bekker. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1148. v. 1. ἐμὲ] Accusativus est *post* εἰσπρᾶξαι, non *ante.* SEAGER. *l. c.* Falli virum doctissimum ipsa huius pronominis forma ostendit. Subaudi τὸν Θεόφημον. *scita legesque proferenti, unde appareat oportuisse me a Theophemo armamenta exigere.* SCHAEFER.

P. 1148. v. 2. ἥκων] *reversus ab expeditione.* Statim corrig. ἀπαιτοίην. SCHAEFER.

P. 1148. v. 2. ἔμελλε] ἤμελλε Dindorf. SCHAEFER.

P. 1148. v. 2. ἔμελλε φήσειν] [ἔμελλε φησὶν.] Lege ἔμελλε φήσειν, τουτέστιν ἔφησεν ἄν. WOLF. Vulg. ἔμελλε, φησὶν,. ἔμελλε φήσειν sine interiecto commate margo Lutetianae e coniectura Wolfii. Et sic correxi. *fuisset affirmaturus, sese reddidisse.* REISK.

P. 1148. v. 5. καὶ τῇ χρείᾳ] τῇ χρείᾳ Bekker. Recte. Sunt hic ἀσύνδετα. SCHAEFER.

P. 1148. v. 5. καὶ ὡς] Vulg. ὡς. Ante ὡς videtur καὶ deesse.* Et addidi de meo. *item hoc, me neque stultum, neque etiam ipsi amicum esse aut unquam fuisse, ulla causa conciliatum, cuius amicitiae ergo ipsi moram concessissem.* REISK. καὶ recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1148. v. 6. οὐδὲ πώποτε] οὐδεπώποτε Bekker. οὐδὲ πώποτε Dindorf. SCHAEFER.

P. 1148. v. 6. ἐπισχεῖν] V. v. 9. et p. 1154, 10. SCHAEFER.

P. 1148. v. 7. τί γὰρ ἂν] Vulg. τί ἄν. Malim τί γὰρ ἄν. *quanam enim tandem de causa.* Et sic dedi de meo. REISK. τί ἂν Bekker. Idem: „τί] ὥστε τί margo Q." Probo. SCHAEFER.

P. 1148. v. 7. καὶ] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1148. v. 9. τούτῳ] Dativus commodi. V. p. 1154, 10. SCHAEFER.

P. 1148. v. 13. πεποίηκε] πεποίηκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1148. v. 13. περὶ τὰ διάφορα] Recurrit p. 1149, 3. V. Ind. Graecitat. p. 153. in. SCHAEFER.

P. 1148. v. 16. Ἀφαρέα] ἴσως τὸν Ἰσοκράτους πρόγονον, περὶ οὗ ὁ Πλούταρχος. WOLF.

P. 1148. v. 18. εἰς δικαστήριον] Malim cum articulo εἰς τὸ δικαστήριον. REISK.

P. 1148. v. 20. ἐξήλεγχεν] M. ἐξήλεγχ' ἄν. WOLF. Malim ἐξήλεγχεν ἄν. coarguisset, convicisset eum, Aphareus Theophemum, quod Theophemus sibi, Aphareo, pro ipsis armamentis pretium eorum imputasset et a se exegisset et tulisset quoque a se, Aphareo. REISK. Immo ἐξήλεγχεν, ὅτε Θεόφημος εἰς Ἀφαρέα ἀνέφερε λόγῳ. Vere factus fuit ὁ ἔλεγχος, sed non in iudicio. SCHAEFER.

P. 1148. v. 25. διαδικασίαν πρὸς αὐτὸν] πρὸς αὐτὸν διαδικασίαν Bekker. SCHAEFER.

P. 1148. v. 28. ἀναγνώσεται] S. ὁ γραμματεύς. WOLF. ἀνάγνωθί μοι margo Bavarici cum γρ. REISK.

P. 1149. v. 2. ἀκούων — τὰ διάφορα] ἀκούων τῶν πεπλησιακότων τὸν Θεόφημον, οἷος (non οἷς) εἴη περὶ τὰ διάφορα, ἀντὶ τοῦ οἷος εἴη ὁ Θεόφημος περὶ τὰ συναλλάγματα. WOLF. Idem est ac si dixisset: ἀκούων παρὰ τῶν πεπλησιακότων τῷ Θεοφήμῳ,

οἷος εἴη περὶ τὰ διάφορα. *audiens ex iis, qui Theophemo unquam usi essent, quo is animo esset in causis, unde aut lucrum faciendum aut damnum accipiendum esset.* REISK.

P. 1149. v. 2. τὸν Θεόφημον] περὶ τοῦ Θεοφήμου margo Lutetianae. REISK.

P. 1149. v. 3. υἷος] Vulg. οἷς. οἷος editio Wolfii ex eius coniectura. Et sic correxi. REISK.

P. 1149. v. 6. ἃ ὤφλεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ] *quae eum debere iudices pronuntiaverant.* SCHAEFER.

P. 1149. v. 10. ψηφίσματι] διὰ ψηφίσματος. Ne lege ψήφισμά τι, διαιρέτως. WOLF. Vulg. ψήφισμά τι. ψηφίσματι uno vocabulo dant Paulina, Wolfiana, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1149. v. 16. ἰδεῖν, ἔχων] F. ἰδεῖν· καὶ ἔχων. WOLF. Vulgatam cave mutes. SCHAEFER.

P. 1149. v. 20. ἠρόμην] ἠρώμην Aldina. REISK.

P. 1149. v. 20. μεμερισμένος] Sic est in Bavarico quoque, sed in margine γρ. νενεμημένος. REISK. Bekkerus: „νενεμημένος γρ. Q." Vere, opinor: nam eodem verbo respondetur v. 22. Hesychius T. II. c. 665. Νέμει. μερίζει. V. not. ad v. 22. SCHAEFER.

P. 1149. v. 21. οὐσία] Recte ἡ οὐσία Bekker. SCHAEFER.

P. 1149. v. 22. νενεμημένος] Bekkerus: „μεμερισμένος F." Est interpretantis. V. not. ad v. 20. SCHAEFER.

P. 1149. v. 27. τὴν ὑπακούσασαν] quae nobis fores pulsantibus aperuerat. REISK.

P. 1150. v. 1. ἐξαιτῶν] [ἐξ αὐτῶν.] F. ἐξαιτῶν. Erratum ortum ex unius vocalis immutatione, υ pro ι, et divisione syllabarum. Sic non multo post p. 1151, 8. τὴν γὰρ ἄνθρωπον οὐ δύναμαι παραλαβεῖν πολλάκις ἐξαιτήσας. WOLF. Vulg. ἐξ αὐτῶν. ἐξαιτῶν Bavaricus, sed in margine legitur vulgata. ἐξαιτῶν etiam dat editio Wolfii ex ipsius coniectura. Et sic correxi. REISK.

P. 1150. v. 5. τὸ διάγραμμα] Quid sit τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν, non satis intelligo. Estne schedula manu scripta magistri alicuius rei navalis, qua is testaretur, sibi esse a Theophemo repraesentata armamenta reip. ab eo debita? Nos *Quittung* aut *Empfangschein* appellamus. Aut estne potius index, elogium, quo consignatae sunt res, ut h. l., debitae et exhibendae? Estne itaque ἀποδιδόναι τὸ διάγραμμα exhibere cum indice rerum res ipsas debitas? REISK. Non est *apocha*, ut interpretatur etiam Ind. Graecitat. p. 139. extr., sed *index*. V. Wolfius ad p. 1152, 12. et Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 104. citans Anecd. Bekk. p. 236, 10., ubi sic scribendum: ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γραφὴ ὧν τις ὤφειλε δημοσίων σκευῶν τριηρικῶν τῇ πόλει διάγραμμα ἐκαλεῖτο. SCHAEFER.

P. 1150. v. 6. περὶ ἀναγωγὴν] [περὶ ἀναγωγῆς.] M. περὶ ἀναγωγὴν aut ἐπ' ἀναγωγῆς. WOLF. Vulg. ἀναγωγῆς. ἀναγωγὴν margo Lutetianae e coniectura Wolfii. Mos loquendi postulat accusativum. Et sic nullus dubitavi corrigere. V. p. 1186, 12. REISK.

P. 1150. v. 8. τινας] τινα Aldina. REISK.

P. 1150. v. 10. ἐκ τῆς ὁδοῦ] Iunge καλέσαι ἐκ τῆς ὁδοῦ. SCHAEFER.

P. 1150. v. 13. τοὺς παραδιδόντας τοὺς ὀφείλοντας] [τοὺς παραδιδόντας καὶ ὀφείλοντας.] Lego καὶ τοὺς ὀφείλοντας. WOLF. Vulg. τοὺς παραδιδόντας, καὶ ὀφείλοντας. Sustuli comma et καὶ eiusque loco τοὺς secundum substitui ex editione Wolfii. *qui* (senatores) *traderent exactoribus nomina debentium.* REISK.

P. 1150. v. 13. παραδιδόντας] Bekkerus: „παραδόντας S." Placet. SCHAEFER.

P. 1150. v. 17. δὲ θέλοντος] δ' ἐθέλοντος Bekker. SCHAEFER.

P. 1150. v. 21. ἔτυχε—γεγαμηκώς] Domum clausam et in qua esset mater familias domino invito intrare erat facinus, ob quod lis intendi poterat. SCHAEFER.

P. 1150. v. 22. ἐξῆλθεν] Recte ἦλθεν Bekker. Scilicet arcessitus ab ancilla. V. v. 3. SCHAEFER.

P. 1150. v. 23. ἐπεπύσμην] ἐπεπύσμην, παρὰ τὸ πυνθάνομαι, non ἐπεπείσμην, παρὰ τὸ πείθομαι. Sic autem construe: ἐπεπύσμην αὐτὸν, ὅτι οὐκ εἴη γεγαμηκώς, ἀντὶ τοῦ ὅτι αὐτὸς οὐκ εἴη γεγαμηκώς, κατ' ἀντίπτωσιν ἢ ἐναλλαγήν τινα. WOLF. Vulg. ἐπεπείσμην. ἐπεπύσμην Bavaricus, margo Lutetianae e coniectura Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1150. v. 26. ἐπιμαρτυρησάμενος] ἐπιμαρτυράμενος Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1150. v. 27. οἴομαι δεῖν] δεῖν οἶμαι Bekker. V. not. ad p. 599, 8. SCHAEFER.

P. 1151. v. 1. οὗτοι οἱ μάρτυρες] Malim οἱ τούτου μάρτυρες, *hi testes Theophemi.* REISK. Ego non item. δακτυλοδεικτεῖ τόν τε Εὔεργον καὶ τὸν Μνησίβουλον παρεστῶτας. Solum οὗτοι legitur p. 1149, 28. SCHAEFER.

P. 1151. v. 1. ἤθελε] Bekkerus: „ἤθελεν ὁ S." Placet. SCHAEFER.

P. 1151. v. 1. Θεόφημος] Post h. v. Lutetiana habet ἐκ τῆς ἀνπρώπου (sic). Absunt haec verba a Paulina et inclusa quoque sunt in editione Lutetiana signis defectus. Erant *) quidem in Bavarico, sed ita, ut appareret a librario aberrante fuisse e versu superiori perperam repetita. Ad verticem enim subiacebant haec

---

*) Scilicet ἐκ τῆς ἀνθρώπου. SCHAEFER.

verba verbis iisdem in superiori versu scriptis. REISK. Iterantur etiam in duobus Codd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1151. v. 2. ταύτῃ δὲ τῇ μαρτυρίᾳ —] Mutilatus est hic locus, in quo exponendum fuit Euergi et Mnesibuli falsum testimonium. WOLF. Locus est integerrimus. SCHAEFER.

P. 1151. v. 2. μαρτυρίᾳ] Post h. v. deest πιστεύων vel ἰσχυριζόμενος. REISK. Non deest. Iunge ταύτῃ τῇ μαρτυρίᾳ ἐξηπάτησε. SCHAEFER.

P. 1151. v. 3. ὑπομνυόμένου] ὑπομνυμένου Bekker. V. p. 1153, 6. SCHAEFER.

P. 1151. v. 4. ταῦτά] παραγραφὴν et ὑπωμοσίαν scilicet. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 270.

P. 1151. v. 5. παρεσχόμην] παρειχόμην Bekker. SCHAEFER.

P. 1151. v. 5. ψευδῆ] τὰ ψευδῆ Bekker. SCHAEFER.

P. 1151. v. 7. αὐτοῖς] Malim αὐτοί. SCHAEFER.

P. 1151. v. 11. ἣν — προκαλέσασθαι] ἣν (s. παραλαβεῖν ἐμὲ) αὐτοὶ ἔφασαν τὸν Θεόφημον προκαλέσασθαι. WOLF. Subaudiendum τὸν Θεόφημον παραδοῦναι. V. p. 1149, 28. SCHAEFER.

P. 1151. v. 15. ὃς ἂν ἄρξῃ —] V. not. ad p. 566, 10. SCHAEFER.

P. 1151. v. 16. πρότερος] Bekkerus: „πρότερος post ἀδίκων ponit S.“ Sic Dindorf. Nota pleonasmum in locutione ἄρξῃ πρότερος. Conf. p. 1141, 7. Dionysius Halicarn. Ant. Rom. XI. 44. δεδιότες δ' ἄρξαι τῆς ἀποστάσεως πρότεροι. ubi idem verborum ordo qui Dindorfio placuit. SCHAEFER.

P. 1151. v. 16. κατὰ] Vide ne delendum sit. SCHAEFER.

P. 1151. v. 16. εἰσπράττοντα] Quod hunc accusativum regat verbum latet in antecedentibus. Scilicet potuerat sic scribi: ὃς ἂν ἄρξας χειρῶν ἀδίκων πατάξῃ, ἄλλως τε καὶ — εἰσπράττοντα. SCHAEFER.

P. 1151. v. 22. εἶπον] εἶπα Bekker. εἶπον Dindorf. De illo εἶπα v. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 436. SCHAEFER.

P. 1151. v. 22. καὶ ὅτι] ταῦτα ἐπεπόνθειν. SCHAEFER.

P. 1151. v. 22. εἰσπράττων] εἰσπράττον Aldina. REISK.

P. 1151. v. 23. ἀγανακτήσασα οὖν] Vulg. ἀγανακτήσασα. Post h. v. videtur οὖν aut simile quid deesse. Addidi οὖν. REISK. ἀγανακτήσασα δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1151. v. 26. ὑβρίσθαι] ὑβρίσθας Paulina. REISK.

P. 1151. v. 27. ἐκέλευεν] Vulg. ἐκέλευσεν. ἐκέλευεν Bavaricus. REISK. Praefero aoristum. Eadem scripturae diversitas in Codd. Bekk. p. 1152, 24., ubi imperfectum recte habet. SCHAEFER.

P. 1152. v. 7. ἰδίᾳ ψηφισαμένων] Malim uno vocabulo

διαψηφισαμένων. Illa praepositio δια in hac compositione significat diversitatem sententiarum, in quas discedunt iudices suffragia ferentes. REISK.

P. 1152. v. 11. ὅσου] Scilicet ἀργυρίου vel ζημιώματος. REISK. Nihil tale subaudiendum. SCHAEFER.

P. 1152. v. 12. τὸ διάγραμμα] ἀντὶ τοῦ τὴν ἀπογραφήν. WOLF.

P. 1152. v. 15. ἐπιτρέπειν] ἐπιτρέψειν Bekker. SCHAEFER.

P. 1152. v. 15. ἐὰν] ἂν Bekker. SCHAEFER.

P. 1152. v. 18. ἐβούλευον] ἐβουλεύετε margo Lutetianae. REISK.

P. 1152. v. 20. ἐδυνάμην] Bekkerus: „ἠδυνάμην S." Sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 1152. v. 22. οὕτως] Post τοίνυν posuit Bekker. V. not. ad p. 668, 5. SCHAEFER.

P. 1152. v. 24. οὐ μόνον — ἀλλὰ καὶ] Subaudi τοῦτον. V. L. Bosii Ellips. p. 364. SCHAEFER.

P. 1152. v. 24. σκεύη] Scilicet τῆς πόλεως. SCHAEFER.

P. 1153. v. 1. ἔλαβον τότε] τότ' ἔλαβον Bekker. SCHAEFER.

P. 1153. v. 2. προσεκαλεσάμην] προεκαλεσάμην margo Lutetianae. REISK.

P. 1153. v. 3. ἀντιπροσκαλεσαμένου] Vulg. ἀντιπροκαλεσαμένου. ἀντιπροσκαλεσαμένου (cum sigmate) Paulina, Wolfiana. Et sic correxi. REISK.

P. 1153. v. 3. καὶ ἐκείνου] κἀκείνου Bekker. SCHAEFER.

P. 1153. v. 5. ἀπόφανσις] ἀπόφασις Bavaricus, Aldina. REISK. ἀπόφασις Bekker. V. not. ad p. 899, 14. SCHAEFER.

P. 1153. v. 11. ἄκακός] ἀκάκους — καὶ ἀπράγμονας p. 1164, 12. SCHAEFER.

P. 1153. v. 21. τὸ σῶμα] [σῶμα.] τὸ σῶμα. WOLF. Vulg. σῶμα. τὸ σῶμα Bavaricus. Et sic coniecit quoque Wolfius. Addidi articulum. REISK.

P. 1153. v. 22. οὔτε τότε] οὔτε τότε lego. WOLF. Vulg. οὔτε ὅτε. γρ. οὔτε vel οὔτε ὅτε ἦμεν index Lambini. ὅτε cum τότε mutavi meo iudicio: et postmodum in editione Wolfii quoque reperi. Praefero hanc viam illi, quam Lambinus monstravit, qui post ὅτε addit ἦμεν. REISK. οὔτε Bekker. SCHAEFER.

P. 1153. v. 23. ἐξαιτήσαντος] Pro diphthongo dat Aldina ε. REISK.

P. 1153. v. 23. ἔδει] Recte δεῖ Bekker. SCHAEFER.

P. 1154. v. 1. ἑτέρου] ἑτέρα Paulina. REISK. Corrig. ἑτέρους. Prelum elisit litteram finalem. SCHAEFER.

P. 1154. v. 10. αὐτοῦ] [αὐτούς.] αὐτοῦ. WOLF. Vulg. αὐτούς. αὐτοῦ margo Lutetianae. αὐτοὺς potest ferri, ut non ad ἐδεήθην, sed ad ἐπισχεῖν referatur. *rogabam, ut illi moram mihi concederent.* Praestat tamen utique αὐτοῦ in genitivo singulari. Conf. v. 16. Et recepi. REISK.

P. 1154. v. 11. ὃ] ὃ vel οὗ. WOLF.

P. 1154. v. 13. δεῖ] [δή.] δεῖ. WOLF. Vulg. δή. δεῖ Bavaricus, editio Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1154. v. 13. Ἀλκίμαχος] Vulg. Ἄλκιμος. Ἀλκίμαχος dant Harpocration h. l. hac voce citans (unde Palmerius locum hunc emendavit) et Bavarici margo sic exhibens: γρ. ἀλκίμαχος αὐτῷ παρασκευάζειν κελεύοι τὴν ναῦν. Ἀλκίμαχος confirmat ipse Demosthenes paulo post p. 1163, 2. Et sic correxi. REISK. Ἀλκίμαχος αὐτῷ παρασκευάζειν κελεύοι ταύτην τὴν ναῦν Bekker. Recte. V. p. 1163, 1. Sed malim κελεύει. SCHAEFER.

P. 1154. v. 15. ἐπὶ τῷ Θεοφήμῳ ἀποδοῦναι] Vulg. τῷ Θεοφήμῳ ἀποδοῦναι. Malim σοὶ, Θεόφημε, ἀποδοῦναι. Sed dedi de meo ἐπὶ τῷ —, qui articulus cohaeret, non cum Θεοφήμῳ, sed cum ἀποδοῦναι. REISK. ἐπὶ delevit Bekker. Neque opus praepositione. SCHAEFER.

P. 1154. v. 16. ἐνταῦθα] H. e. εἰς τοῦτο. SCHAEFER.

P. 1154. v. 18. ῥᾳδίως — καὶ ἀκάκως] Infra p. 1162, 2. ἀκάκως καὶ ταχύ. SCHAEFER.

P. 1154. v. 21. ἀναβαλομένου] Vulg. ἀναβαλλομένου. Correxi meo iudicio ἀναβαλομένου (per unum λ) in aor. 2. REISK.

P. 1154. v. 24. νεωτερίσαντος] νεωτερίσοντος. WOLF. Ne audias. SCHAEFER.

P. 1154. v. 27. τὴν καταδίκην] *mulctam.* Sic autem p. 1155, 2. 1156, 22. s. 1158, 2. Eadem est significatio simplicis δίκη. V. not. ad p. 1158, 20. SCHAEFER.

P. 1155. v. 5. μαλακὰ] *molles.* Utrum intonsas an molli praeditas lana? WOLF. μάλιστα legendum videtur Reiskio Ind. Graecitat. p. 333. in. In idem incidit Goellerus ad Dionys. Halic de C. V. p. 183. Valckenarius Animadv. ad Ammon. p. 14.: „Scribe mihi quaeso μαλλωτὰ, et habebis manum Demosthenis." Neutrum probo. Sunt quas Hispani dicunt *merinas.* Conf. p. 1251, 21. s. SCHAEFER.

P. 1155. v. 7. ᾐτημένην] ἠρτημένην margo Lutetianae. Citat hunc locum Harpocration v. Ἠιτημένην. REISK. *commodatam.* V. not. ad Titul. Orat. c. Timoth. p. 1184. Recte Harpocration interpretatur κεχρημένην, quod in κιχρημένην cave mutes cum Valckenario l. c. p. 13. V. not. ad p. 1191, 6. SCHAEFER.

P. 1155. v. 8. ἐπεισελθόντες] ἐπισελθόντες Aldina. εἰσελθόντες margo Lutetianae. REISK.

P. 1155. v. 10. πρὸς] Sic etiam est in texto Bavarici. Sed in margine est γρ. ἐν. REISK. V. p. 1162, 15., ubi discas cur hic inserta sint γεωργῷ δὲ —. SCHAEFER.

P. 1155. v. 11. ἦξαν] [ἧξαν.] Utrum παρὰ τὸ ἄγω, an τὸ ἀΐσσω, ἤϊξαν, ἦξαν, καίτοι ποιητικώτερον τοῦτό γε. WOLF. ἧξαν cum aspero Aldina, unde margo Lutetianae repetiit. γρ. ἤϊξαν idem margo. REISK.

P. 1155. v. 12. ἀπεχώρησεν] ἀπεχώρησαν Bekker. SCHAEFER.

P. 1155. v. 13. εἰς τὴν οἰκίαν καὶ καταβαλόντες] εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐκβαλόντες est in texto Bavarici, sed in margine γρ. πρὸς τὴν οἰκίαν καὶ καταβαλόντες. REISK. πρὸς adscivit Bekker. Recte. Primum ἦλθον πρὸς τὴν οἰκίαν, post κατέβαλον τὴν θύραν, deinde εἰσῆλθον. V. v. 16. s. ἐκβαλόντες videndum ne praestet. V. p. 1158, 15. 16. SCHAEFER.

P. 1155. v. 20. τοσαῦτα] *tantulum.* SCHAEFER.

P. 1155. v. 20. τὴν γὰρ οὖσάν μοί ποτε] Vulg. τὴν παροῦσάν μοι τότε. Hoc etiam in texto Bavarici est, sed in margine τὴν γὰρ οὖσάν μοί ποτε. Et sic correxi. *sperabant enim fore, ut supellectilem domi meae deprehenderent, quae mihi olim fuit.* Nam in καταλήψεσθαι tacite repetendum est a communi ᾤοντο. REISK. τὴν παροῦσάν μοι τότε Bekker. Praefero quod Reiskius dedit. SCHAEFER.

P. 1155. v. 21. καταλήψεσθαι] καταλείψεσθαι Aldina. REISK.

P. 1155. v. 23. τὰ μὲν ἐνέχυρα κεῖται αὐτῶν] H. e. τὰ μὲν αὐτῶν ἐστιν ἐνέχυρα. SCHAEFER.

P. 1155. v. 25. πρὸς δὲ τούτοις] His iungi debebant quae sequuntur p. 1156, 8. ss. Sed narrationis seriem interrumpunt inserta ἔτυχεν ἡ γυνή μου κ. τ. λ. Sic Graeci saepius solent, quando narrant ἀφελέστερον. V. not. ad p. 925, 2. SCHAEFER.

P. 1155. v. 26. παίδων] παιδίων Bekker. V. v. 17. SCHAEFER.

P. 1155. v. 27. τιτθή] τίτθη Bekker. SCHAEFER.

P. 1155. v. 27. ἐμοὶ] Vulg. ἐμή. ἐμοὶ Bavaricus. Et sic correxi. REISK. Recte ἐμὴ Bekker. V. p. 1156, 5. SCHAEFER.

P. 1155. v. 27. γεγενημένη] Bekkerus: „γενομένη S." Placet: et recepit Dindorf. V. p. 1156, 5. SCHAEFER.

P. 1156. v. 2. αὐτὴ] Vulg. αὕτη. αὐτὴν Bavaricus. Correxi αὐτὴ de meo sensu. REISK.

P. 1156. v. 3. αὐτὴ] *rediit ultro, sponte sua.* REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1156. v. 5. ἐνδεεῖς ὄντας] Qua ratione hic masculinum plurale ponatur, cum sententia postulet singulare foemininum, (de una enim anicula vidua loquitur,) ἐνδεῆ οὖσαν, me non intelligere fateor. Quod si quis dicat, homines necessarios in genere

intelligendos, et longius petitum videbitur, et sequitur statim τιτθὴν ἐμὴν γενομένην. WOLF. ἐνδεεῖς ὄντας posset ferri, nisi sequentia obstarent. *ipsam liberosque eius ad egestatem redactos.* Sed vix patitur hoc constructio. Quare malim cum Wolfio ἐνδεῆ οὖσαν vel ἐνδείᾳ συνοῦσαν. Post μηδὲ videtur infinitivus aliquis deesse, e. c. ἀνάξια ἐμοῦ πάσχουσαν. *Necesse itaque mihi fuit non committere, ut ea careret necessariis mihique ipsi sua egestate dedecus conscisceret, quae mea nutrix et ductrix meae pueritiae fuisset.* Accipio enim παιδαγωγὸν pro foeminino. Sin autem id masculinum est, tum ἐνδεεῖς ὄντας bene habebit, at nihilominus tamen post μηδὲ addendum erit ἀνάξια ἐμοῦ πάσχοντας. Et tum erit sententia: *Necesse mihi erat cavere, ne ea mulier, quae mihi lac praebuisset infanti, et is, qui pueritiae meae gressus moresque rexisset, ab egestate premerentur et indigna me paterentur.* REISK. Rescribendum cum Wolfio ἐνδεῆ οὖσαν. Sed et praeterea pro μηδὲ τιτθὴν ἐμὴν γενομένην — τή ν γ ε τ. ἐ. γ. —. Ita infelici Reiskii molimine non egebimus. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 270. Infelix fuit Reiskii molimen: sed non felicius Seageri. Egregie Bekkerus ex optimis libris: ἐνδεεῖς ὄντας μήτε τίτθην ἐμὴν γενομένην μήτε παιδαγωγόν. Nutrix non potuit dici παιδαγωγός. SCHAEFER.

P. 1156. v. 10. καὶ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1156. v. 11. τῷ πύργῳ] V. Ind. Graecitat. p. 454. et Verheykius ad Antonin. Liberal. p. 98. *) SCHAEFER.

P. 1156. v. 12. τῆς] Abest a Bavarico. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1156. v. 13. εἰσῆλθον] Theophemus et Euergus. REISK. Adde Menesibulum. V. p. 1155, 15. SCHAEFER.

P. 1156. v. 14. αὐτῶν] αὐτοῖς Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1156. v. 15. αὐτῆς] αὐτῆς Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1156. v. 15. τετιμημένα] F. ἀποτετιμημένα, ut alias. WOLF. Non opus. SCHAEFER.

P. 1156. v. 16. καὶ τὸν ποιμένα] καὶ τὸν παῖδα καὶ τὸν ποιμένα Bekker. Recte. V. p. 1155, 6. SCHAEFER.

P. 1156. v. 16. ἄξια] Nota adiectivum generis neutrius positum, etsi etiam ad homines refertur. Sic etiam p. 1164, 5. Scilicet mancipia instar rerum habebant. SCHAEFER.

P. 1156. v. 16. κατεδικάσασθε] Hoc accusatorum est: τὸ καταδικάσαι iudicum. WOLF.

---

*) Legitur illic integer Nicandri heroicus ab editore non animadversus. SCHAEFER.

P. 1156. v. 20. περιμείνητε] Scilicet αὐτὸν ἐπανιόντα. *si voletis manere, donec maritus meus domum redeat.* REISK. περιμείνητε perinde ut μετέλθῃ referendum ad αὐτὸν quod sequitur. SCHAEFER.

P. 1156. v. 21. αὐτὸν] [αὐτῶν.] F. αὐτόν. S. τὸν ἄνδρα μου. WOLF. Vulg. αὐτῶν. αὐτὸν Bavaricus. Et sic correxi. Scilicet τὸν ἐμὸν ἄνδρα. REISK.

P. 1156. v. 25. τιτθῆς] τίτθης Bekker. SCHAEFER.

P. 1156. v. 25. τὸ κυμβίον] Citat hunc locum Athenacus T. IV. p. 285. SCHAEFER.

P. 1156. v. 25. αὐτῇ] αὐτῇ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1157. v. 1. ὁ ἀδελφὸς] Bekkerus: „ὁ om. S. Q." Recte ἀδελφὸς Dindorf. SCHAEFER.

P. 1157. v. 2. ὕφαιμοι] *sanguine suffusa.* WOLF.

P. 1157. v. 2. οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν] *iuncturae manuum.* WOLF.

P. 1157. v. 3. ἀποστρεφομένης τὼ χεῖρε] *cum illi manus distorquerentur.* WOLF.

P. 1157. v. 5. ἀμυχὰς] παρὰ τὸ ἀμύσσω. *incisuras, vellicatus.* WOLF.

P. 1157. v. 6. πελιὸν] Lexica scribunt πέλιος προπαροξυτόνως, πελιδνὸς ὀξυτόνως. WOLF. πέλιον margo Lutetianae. REISK. Perperam. V. Arcadius p. 41, 3. Πελινὸν Anecd. Bekk. p. 293, 14. Scribe Πελιόν. SCHAEFER.

P. 1157. v. 8. αὐτῆς] Post h. v. pone hypostigmen. SCHAEFER.

P. 1157. v. 10. ἀκούσαντες] ἀκούοντες Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 1157. v. 12. ἐκάλουν] Pro hoc verbo substituendum suspicatur Valesius ad Harpocrat. p. 54. [460. ed. Lips.] ἐκαλίστρουν, quia Harpocration h. v. ex hac oratione laudet. Sed Grammaticus memoria lapsus est volens aliam quandam orationem laudare. REISK. Haec annotatio in Reiskiana male relata est ad ἦσαν p. 1156, 11. Non improbabilis autem est Valesii coniectura satisque docet Hesychius T. II. c. 122., unde ἐκάλουν ortum sit. SCHAEFER.

P. 1157. v. 13. τὴν ἑτέραν ὁδὸν] proximam semitam finitimam illi semitae, in qua sitae erant aedes actoris. REISK.

P. 1157. v. 13. Ἁγνόφιλον] Hagnophilus hic videtur istius vici magister fuisse, cuiusmodi magistratus vicanus posteriori aevo fuit Irenarcha dictus. REISK.

P. 1157. v. 25. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.] Malim Μαρτυρίαι in plurali. REISK. Μαρτυρία Reisk. et Bekker. Pluralem adscivit etiam Dindorf. SCHAEFER.

P. 1157. v. 28. ἰδὼν — τὰ ἐκ τῆς οἰκίας ἐκπεφορημένα] *cum vidissem, quid rerum domo exportatum esset. cum vidissem domus expilationem.* Ipsas res ablatas videre non potuit. SCHAEFER.

P. 1157. v. 29. ἀκούσας] ἀκούων e duobus Codd. Bekk. Dindorf. Mihi placet aoristus. Aliter habet idem participium v. 10. SCHAEFER.

P. 1158. v. 2. τὴν καταδίκην — τὴν τράπεζαν] Est πρωθύστερον. Quod orationis schema frequenter poëtae, raro prosaici usurpant. V. not. ad Sophocl. Oed. R. 827. SCHAEFER.

P. 1158. v. 6. βούλοιντο] Lectio haec annotata est in margine Bavarici, cuius in texto est βούλονται. REISK.

P. 1158. v. 10. τεχνάζων χρόνον ἐγγενέσθαι] ut interim reliqua supellex expilari posset. SCHAEFER.

P. 1158. v. 10. χρόνον ἐγγενέσθαι] τοῦ χρόνον ἐγγενέσθαι Bekker. ex optimo Cod. SCHAEFER.

P. 1158. v. 11. εὐθὺς] Id est ἕωθεν, statim oriente die, aut quum primum ego ad Theophemum adissem. REISK.

P. 1158. v. 12. ἐπὶ τὰ ὑπόλοιπα σκεύη] Vulg. τὰ ὑπόλοιπα σκεύη. Aut ante τὰ deest ἐπὶ, aut verba τὰ σκεύη v. 17. redundabunt, nescio vitiose an eleganter. Addidi ἐπὶ de meo. Posterius si statuimus, revocat orator iteratione eiusdem vocabuli mentem lectoris ad rem praesentem. REISK. ἐπὶ delevit Bekker. Verum est quod Reiskius de iteratione vocabuli scripsit. Talis autem iteratio nec vitiosa neque elegans dici debet. SCHAEFER.

P. 1158. v. 12. εἴ τινα] ἅτινα margo Lutetianae. REISK. εἴ τι Bekker. τι parum quadrat ad sequentia καὶ οὐκ ἔτυχεν ἔξω ὄντα. SCHAEFER.

P. 1158. v. 12. ἐν] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1158. v. 13. προτεραίᾳ] προτέρᾳ Bavaricus. Deinde tamen istud huic praefert. REISK.

P. 1158. v. 15. δ'] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1158. v. 15. κατηνέχθη] S. τὰ σκεύη ἐκ τοῦ πύργου. WOLF. Immo syntactice cohaerent haec omnia: εἴ τινα — κατηνέχθη. SCHAEFER.

P. 1158. v. 16. ἐξέβαλε] Bekkerus: „ἐξέβαλον S." Recepit Dindorf. Ac pluralem tuetur p. 1155, 13. SCHAEFER.

P. 1158. v. 16. ἑστηκυῖαν] ἐνεστηκυῖαν Bekker. Referendum non ad ἥνπερ, sed ad τὴν θύραν. Itaque subdistinctio post θύραν delenda. SCHAEFER.

P. 1158. v. 20. τὴν δίκην] Id est τὴν καταδίκην. V. p. 1159, 3. 6. 18. et alibi. REISK. κομίσασθαι τὴν δίκην p. 1162, 12., ubi non fuit cur Wolfius mallet καταδίκην. Sequitur mox v. 17. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης. V. Wunderlichius ad Aeschin. Orat. in Ctesiphont. p. 9. SCHAEFER.

P. 1158. v. 20. ἐπειδὴ ἐξέτινον] Mirabilis constructio: ἐκτίνοντος δέ μου —, ἐπειδὴ ἐξέτινον —. Sed talia condonanda huic scriptori, qui magis quam alius ullus in deliciis habet cramben repetitam. SCHAEFER.

P. 1158. v. 21. χιλίας μὲν καὶ ἑκατὸν —] Super hoc loco de mulcta, quam actor Theophemo dependit, v. disputationes Petiti et Palmerii LL. Att. p. 448. REISK. V. inprimis Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 371., qui scribendum censet: χιλίας μὲν καὶ ἑκατὸν δραχμὰς τὴν καταδίκην, ὀγδοήκοντα δὲ καὶ ἑκατὸν δραχμὰς καὶ τρεῖς καὶ δύω ὀβολὼ τὴν ἐπωβελίαν. SCHAEFER.

P. 1158. v. 21. καὶ τρεῖς] Scilicet drachmas. REISK.

P. 1158. v. 21. δύω] δύ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1158. v. 23. λαβὼν τοίνυν] *cum igitur (inquam) accepisset.* SCHAEFER.

P. 1158. v. 26. ἀπαιτοῦντός μου] ἀπαιτοῦντος ἐμοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1158. v. 27. εἰ μή τις αὐτὸν ἀφήσει] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ἐγὼ ἀφήσω. ἐναλλαγὴ προσώπου. WOLF. Citant Anecd. Bekk. p. 144, 12. SCHAEFER.

P. 1159. v. 3. ὑπερήμερον — εἶναι] Vereor, ne accusator hoc mentiatur. Nam si ad diem solvisset, malam causam haberet Theophemus, quovis dignus supplicio ob vim publicam. WOLF. Male index Graecitat. p. 512. Verte: *nec putabam mihi committendum, ut die praestituta non solverem.* Si vera actor hucusque narravit, hoc non est mendacium. SCHAEFER.

P. 1159. v. 5. ᾔδειν] Vulg. ᾔδει. ᾔδειν editiones ceterae omnes, item Bavaricus et index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1159. v. 6. αὐτίκα —, καὶ ἄγγελος ἦλθέ —] *simulac —, nuntius venit —.* SCHAEFER.

P. 1159. v. 7. τὰ τῇ προτεραίᾳ περιγενόμενα] *quae die ante relicta mihi neque ablata fuissent* recte vertit Ind. Graecitat. p. 396. Atqui vasa, de quibus actor hic loquitur, sunt illa ipsa, quae die ante ablata erant. Suspicor igitur haec verba inserenda esse post σκεύη v. 11. Quanquam etiam alia ratio suppetit, quam, si optio mihi detur, haud cunctanter praeferam. V. not. ad v. 17. SCHAEFER.

P. 1159. v. 8. τις λιθοκόπος] Bekkerus: „λιθοκόπος τις S." Hoc ordine Dindorf. SCHAEFER.

P. 1159. v. 10. τὸ πλησίον] Malim ἐν τῷ πλησίον. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 1159. v. 10. ἐξεργαζόμενος] Simplex ἐργαζόμενος Bekker. SCHAEFER.

P. 1159. v. 11. μου] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1159. v. 13. ἐνέχυρα] Post h. v. vulgo statim sequitur:

καὶ πάλιν αὐθήμερον εἰσεληλύθεισαν εἰς τὴν οἰκίαν, ἔκτινον τὴν δίκην. Locum sic exhibet margo Lutetianae: γρ. τὴν οἰκίαν, τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἔκτινον τὴν δίκην καὶ ἐκομίσαντο. Sic etiam Paulina, nisi quod ἐξέτινον dat, quomodo Wolfius quoque coniiciebat. Idem est in indice Lambini. Videtur et hic locus rursus transpositione laborare et verba sic esse ordinanda, ut a me transposita sunt. *) REISK. καὶ πάλιν αὐθήμερον — ἐκτίνοντος τὴν δίκην in priorem sedem (h. e. post ἐνέχυρα) revocavit Bekker.; credo, ne descisceret a libris, non quod Reiskium erravisse arbitraretur. Vere enim hic locus laborat transpositione: cui utra ratione mederi oporteat, utrum hac quam Reiskius in textu refingendo secutus est, an illa quam alio ei tempore placuisse dixi, sane quam ambiguum videtur. SCHAEFER.

P. 1159. v. 16. ἐπηγγέλκειν αὐτοῖς] Scilicet κομίσασθαι aut ἀπολαβεῖν τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοῦ. REISK.

P. 1159. v. 17. αὐθήμερον] τῇ ὑστεραίᾳ. SCHAEFER.

P. 1159. v. 17. οἰκίαν] Post h. v. fortasse inserenda ἐπὶ τὰ τῇ προτεραίᾳ περιγενόμενα. V. not. ad v. 7. ἐλθὼν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ τὰ ὑπόλοιπα σκεύη p. 1158, 12. SCHAEFER.

P. 1159. v. 20. ἐπαγγείλαντος] ἀπαγγείλαντος index Lambini. REISK.

P. 1159. v. 21. αὐτῷ — ἐφρόντιζεν] Vulg. αὐτῷ — ἐφρόντιζον. Aut αὐτοῖς legendum ob sequens ἐφρόντιζον, aut ἐφρόντιζεν in singulari. Praetuli hoc de meo. REISK. αὐτῷ — ἐφρόντιζον Dindorf. Mihi placet αὐτοῖς — ἐφρόντιζον. V. v. 28. SCHAEFER.

P. 1159. v. 21. ἰατροὺς] Recte ἰατρὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 1159. v. 25. ἀγαγὼν] εἰσαγαγὼν Bekker. SCHAEFER.

P. 1159. v. 26. ἀσθενοίη καὶ οὐδὲν οὐκέτι εἴη] οὐδὲν ἔτι εἴη Bekker. Vere. ἀσθενεῖν τὴν ἄνθρωπον tam manifesto apparebat, ut a medico disci non opus esset. SCHAEFER.

P. 1160. v. 1. τιτθῇ] τίτθη Bekker. SCHAEFER.

P. 1160. v. 2. ἀληθῆ λέγω] ἀληθῆ ταῦτα λέγω Bekker. SCHAEFER.

P. 1160. v. 4. τοὺς ἐξηγητὰς] Citat hunc locum Harpocration v. Ἐξηγητής. REISK.

P. 1160. v. 6. γεγενημένα] γενόμενα Bekker. SCHAEFER.

P. 1160. v. 8. ὡς — τελευτήσειεν] Aut ὡς τὸ κυμβίον οὐκ ἀφιεῖσα τελευτήσειεν, aut ὡς διὰ τὸ **) κυμβίον οὐκ ἀφεῖναι τελευτήσειεν. WOLF.

---

*) Alio tempore Reiskio placuit locum sic refingere: — εἰλήφεσάν μου τὰ ἐνέχυρα, τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐκομίσαντο τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοῦ, καὶ πάλιν αὐθήμερον εἰσεληλύθεισαν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐκτίνοντος τὴν δίκην, (καίτοι πῶς ἂν —;) τούτων —. SCHAEFER.

**) Add. τό. SCHAEFER.

P. 1160. v. 8. ἀφιεῖσα] ἀφεῖσα Bekker. SCHAEFER.

P. 1160. v. 10. πότερον] Sic etiam Bavaricus, sed cum α super extrema syllaba. REISK.

P. 1160. v. 10. ἐξηγήσωνταί] Vulg. ἐξηγήσονταί. ἐξηγήσωνταί Bavaricus et editio Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1160. v. 12. ἀμφότερα] Malim ὅτι ἀμφότερα, scilicet βούλομαι αὐτούς μοι ποιεῖν. REISK. Non addendum ὅτι. Subaudi ποιεῖν. SCHAEFER.

P. 1160. v. 13. ἐπενεγκεῖν δόρυ] Citat hunc locum Harpocration v. Ἐπενεγκεῖν δόρυ. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 237, 30. SCHAEFER.

P. 1160. v. 15. προαγορεύειν] Quid sit, dicit Pollux apud Valesium ad citatum Harpocrationis locum. Scilicet *interdicere caedis auctori, ne ad tumulum accedat: idque oportet eum facere, qui necessitudine quadam peremtum attingat.* REISK. V. Valckenarius ad Herodot. III. 61. SCHAEFER.

P. 1160. v. 17. τὰ δὲ] Vulg. τάδε. Malim τὰ [pro ταῦτα] δὲ. REISK. Ego vero malim τάδε δὲ. SCHAEFER.

P. 1160. v. 18. ἡ δὲ γυνὴ] Vulg. ὁ δὲ γυνή. Vitium hoc typographicum correxi ἡ δὲ γυνή. REISK.

P. 1160. v. 20. ὀνόματι] Malim ὀνομαστὶ. REISK. Idem placuit Valckenario l. c. Et sic Bekker. V. not. ad p. 533, 5. SCHAEFER.

P. 1160. v. 20. οὐδενὶ μὴ] Scribendum puto μηδενὶ. Vulgata, quae laborat soloecismo, videtur nata e διττογραφίᾳ: οὐδενὶ (with μη written above). SCHAEFER.

P. 1160. v. 22. οὐδὲ γὰρ — ἔστι σοι] οὐκ ἔννομόν ἐστιν, οὐκ ἔχεις πρόφασιν δικαίαν. WOLF. Idem est ac si dixisset: αὕτη ἡ γυνὴ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἀριθμῷ τούτων, ὧν σε κύριον ὁ νόμος πεποίηκεν, ὥστε ὑπὲρ αὐτῶν δικάζεσθαι. REISK. Verborum qui sit sensus, bene docet Reiskius: quae significatio, Wolfius. SCHAEFER.

P. 1160. v. 23. ἐξ ὧν σὺ λέγεις] *secundum ea quae narras.* SCHAEFER.

P. 1160. v. 25. τούτων] Subaudi ἕνεκα vel ὑπὲρ vel περί. *horum causa licere domino vel tutori contra quem litem capessere.* REISK. Ego assentior Wolfio τούτων τὴν δίωξιν εἶναι sic interpretanti: τούτους ἐξουσίαν ἔχειν τοῦ διώκειν τοὺς φονέας. Conf. p. 1161, 11. SCHAEFER.

P. 1160. v. 25. διομῇ] διομεῖ Bekker. SCHAEFER.

P. 1160. v. 26. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς. Malim αὑτοῖς cum spiritu aspero, id est ἑαυτοῖς vel ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τῇ ὑμετέρᾳ οἰκίᾳ. REISK.

P. 1160. v. 27. ἀποφύγῃ σε] [ἀποφύγῃς.] F. ἀποφύγῃ σε.

S. ὁ Θεόφημος. ἢ ἀποφύγωσί σε, ut etiam Euergus comprehe datur. WOLF. Vulg. ἀποφύγῃς. Correxi de meo sensu ἀποφύ σ' [id est σε] *). *si adversarius tuus te effugiat*, h. e. si iudi eum vincere et condemnare minus possis. Nam alias ἀποφύ (*effugias*) et ἕλῃς (*iudicio vincas*) non essent inter se oppos quae debent esse, sed ad idem reciderent idemque dicerent. V postmodum idem Wolfio quoque in mentem venisse. REISK. ἀ φύγῃ σ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1160. v. 28. ἕλῃς] ἐθέλῃς margo Bavarici. REISK.

P. 1160. v. 28. φθονήσῃ] φθονηθήσῃ. WOLF. φθονηθ margo Lutetianae e coniectura Wolfii. φθονήσει Aldina. RE φθονήσει Bekker. SCHAEFER.

P. 1161. v. 1. ἀφοσιωσάμενος] Ritus τῆς ἀφοσιώσεως i catur p. 1160, 13. ss. SCHAEFER.

P. 1161. v. 1. τὴν συμφορὰν] Vulg. τῇ συμφορᾷ. τὴν σ φορὰν Bavaricus, index Lambini. Et sic correxi. Sic etiam P merius Exercitatt. p. 645. emendavit. REISK.

P. 1161. v. 2. ἄλλῃ—πῇ] I. q. ἄλλως—πως. SCHAEFER.

P. 1161. v. 3. τοὺς — ἐκ τῆς στήλης] τοὺς τῇ στήλῃ ἐγ γραμμένους. WOLF. Immo *de stela exscriptas*. Post Δράκοντ fortasse excidit τοὺς. SCHAEFER.

P. 1161. v. 4. μετὰ] [κατὰ.] μετὰ lege. WOLF. κατὰ ma Lutetianae ex Aldina, item Bavaricus. ματὰ Paulina. Sed W fius secundum vulgatam corrigit. REISK.

P. 1161. v. 5. ταῦτα] Malim ταὐτὰ, *eadem quae oἱ ἐξη ται*. SCHAEFER.

P. 1161. v. 5. ὑπὲρ τῆς οἰκίας] V. v. 1. REISK.

P. 1161. v. 7. ἡσυχίαν εἶχον] Subaudi ἐπὶ τούτοις vel ἐ τούτων. REISK. Ne subaudias. ἡσυχίαν ἔχειν τι phrasis est b graeca. τὰ δεινὰ — ἡσυχίαν ἐκτέον ἐστὶν p. 1341, 2. ss. SCHAEF

P. 1161. v. 10. μέχρις] μέχρι Bekker. SCHAEFER.

P. 1161. v. 10. καὶ ἐν τῷ ὅρκῳ—] Consentit h. l. Bava cus cum vulgata **), nisi quod v. 11. προσήκων dat. Verum margine sic est scriptum: γρ. μέχρι ἀνεψιῶν καὶ ἐν τῷ ὅρκῳ ἐ ρωτᾶν προσῆκόν ἐστι. Videtur eam iurisiurandi formulam de gnare, qua iudices Areopagitici aliique de caedibus cognoscen obstringebantur. REISK. Mihi videtur intelligi iusiurandum, q obstringebatur ὁ φόνον διώκων. Conf. p. 1160, 25. et infra v. SCHAEFER.

---

*) In textu Reiskiano legitur σε, non σ'. SCHAEFER.

**) h. e. cum Reiskiana, nisi quod vulgata v. 11. pro ὅ τι dat ὅ SCHAEFER.

P. 1161. v. 11. ὅ τι προσῆκόν ἐστι] Vulg. ὅτι. Correxi ὅ τι duobus vocabulis de meo sensu. Disputationes virorum doctorum super hoc loco vide apud Petitum LL. AA. p. 624. et Interpretes Pollucis VIII. 118. Sententia: Iudex de caede cognoscere iussus in iureiurando, quod, antequam ad iudicandum admittitur, praestat, conceptis verbis testatur, sese ad causam testimoniumve dicendum admissurum esse, quicunque occiso sit προσήκων, etiamsi servus sit. Bene habet προσῆκον in genere neutro. ὅ τι προσῆκον idem est atque πάντες ὁπόσοι οὖν προσήκοντες. REISK. ὅ τι προσήκων ἐστὶ Bekker. Vellem Codex daret ὅστις προσήκων ἐστί. SCHAEFER.

P. 1161. v. 11. τούτων] τῶν μέχρις ἀνεψιαδῶν. WOLF.

P. 1161. v. 11. τὰς ἐπισκήψεις] Caedis actiones in peremtorem a necessariis peremti gestae dicebantur ἐπισκήψεις, id est *mandata*, ideo, ni fallor, quia plerumque actores eiusmodi se aiebant interfuisse caedi et audivisse ex exspirante, cum is occisorem suum nominaret amicisque praesentibus mandaret atque iniungeret, ut sanguinem suum ulciscerentur. REISK.

P. 1161. v. 13. τιτθή] τίτθη Bekker. SCHAEFER.

P. 1161. v. 13. οὐδ' — γε] F. οὔτ' — γε ἦν. SCHAEFER.

P. 1161. v. 15. χωρὶς ᾤκει] V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 281. De cive dicitur χωρὶς οἰκεῖν p. 1149, 22. s. Est omnino *eigne Haushaltung haben*. SCHAEFER.

P. 1161. v. 16. ἔσχε] ἔσχεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1161. v. 16. διομόσασθαι — τὴν γυναῖκα] εἰ διομῇ — αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία antecessit p. 1160, 25., quasi et illis iurandum fuisset: nunc solus paterfamilias se in illorum capita iurare noluisse affirmat. WOLF. αὐτὸς καὶ τὸν υἱὸν Bekker. Quomodo huic loco cum illo superiori convenit. Add. not. ad v. 17. SCHAEFER.

P. 1161. v. 16. τὸν υἱὸν] Quod solum filium appellat, cum p. 1155, 26. μετὰ τῶν παίδων dixisset, videtur indicare, unum actori filium solummodo fuisse, reliquam prolem foemellam. Quod si est, nequit Apollodorus Pasionis actor fuisse huius fabulae, quod supra suspicabar: nam ei proles mascula nulla fuit. REISK.

P. 1161. v. 17. γυναῖκα] Post h. v. aut in hac regione videtur παραστησάμενος deesse. REISK. Diversa tradit Ind. Graecitat. p. 165., quae non magis probanda quam quod hic ait παραστησάμενος excidisse. SCHAEFER.

P. 1161. v. 17. οὐδ'] οὐδ' lege pro εἰ δ'. WOLF. Scilicet in Aldina et Paulina est εἰ δ', unde id margo Lutetianae repetiit. REISK.

P. 1161. v. 18. αἱρήσομαι] Medium hoc sensu non memini usurpari, sed activum αἱρήσω. Num ergo hoc praeferendum aut

in optativo αἱρήσαιμι? REISK. αἱρήσομαι notandum ut insolens: αἱρήσαιμι prorsus reprobandum. F. αἱρήσομεν. SCHAEFER.

P. 1161. v. 20. ἀκούσητέ] [ἀκούσηταί.] ἀκούσητέ. WOLF. Vulg. ἀκούσηταί. ἀκούσητέ Bavaricus. Et sic coniecit quoque Wolfius. Correxi ἀκούσητέ. REISK.

P. 1161. v. 21. ἀναγνώσεται] ἀναγνώσομαι Bavaricus, sed cum vulgata superscripta. REISK. ἀναγνώσομαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1161. v. 22. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1161. v. 25. ἐμὲ] Malim abesse: insequitur enim statim v. 26. Nisi malis ibi tollere: quod perinde est. Alterutro certe loco redundat. Et posterius inclusi uncis. REISK. Reiskium secutus est Bekker. Sed Dindorfius ἐμὲ uncis inclusit. Quod magis placet: aptius enim est τὸ ἐγκλιτικόν. Quanquam praevideo fore qui uncos alterutri adhibitos improbantes pronominis repetitionem tueantur illis, quae scripsit Porsonus praefat. ad Euripid. Hecub. p. XIII. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 1161. v. 27. με τὰ] Vulg. μετά. Distraxi in duo vocabula, με τά. REISK.

P. 1161. v. 28. μοι] Vulg. μου. Sic etiam Bavaricus, sed cum superscripto οι, ut sit μοι. Correxi μοι. REISK.

P. 1162. v. 5. ἀφεθῆναι τῶν ψευδομαρτυριῶν] I. e. ἀφεθῆναι τῆς τῶν ψευδομαρτυριῶν λήξεως. Eadem breviloquentia est p. 1159, 1. SCHAEFER.

P. 1162. v. 6. τοῦ] Vulg. τό. τοῦ Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1162. v. 7. λήψεσθαι] Post h. v. subaudi μόνα vel μόνον. V. p. 1155, 20. REISK. Ut subaudiamus quid nos cogit? SCHAEFER.

P. 1162. v. 8. ὡς οὐ διὰ] Vulg. ὡς διά. Medium οὐ interserit Bavaricus. Addidi negationem. *ac si non tam cito nummos ipsi essem expediturus*, aut *quasi nequirem intra breve tempus pecuniam conficere*. V. v. 18. s. et p. 1159, 15. s. REISK. Vera est lectio vulgata: ἀνέμενεν, ὡς διὰ ταχέων με πορίοῦντα αὐτῷ τὸ ἀργύριον. Nolebat Theophemus pecuniam cito expediri: insidiabatur enim ἡγούμενος οὐκ εἶναι αὐτῷ δι' ἄλλου τρόπου τοὺς μάρτυρας ἀφεθῆναι τῶν ψευδομαρτυριῶν, ἢ διὰ τοῦ ἐξαπατῆσαι καὶ λαβεῖν με ὑπερήμερον καὶ ἐκφορήσασθαι ὡς πλεῖστα. Ideo tempus expectabat, quo quum pecuniam subito conficere non posset actor, conditiones iniquas accipere cogeretur. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 270. Iure addidit Reiskius negativam. SCHAEFER.

P. 1162. v. 10. με ποριοῦντα] ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ μου ποριοῦντος. WOLF.

P. 1162. v. 12. ἐπειδὴ δὲ — τὴν δίκην] [ἐπειδὴ δὲ ἐπεί—

σθην αὐτῷ κομίσασθαι τὴν δίκην.] Suspectus locus. Neque ἐπείσθην placet, neque κομίσασθαι, neque δίκην. Quid si legas ἐπειδὴ δ' ἠπείχθην αὐτῷ διαλύσασθαι τὴν καταδίκην? Nam τὸ κομίσασθαι de eo fere dicitur, qui aliquid recipit, ut supra p. 1159, 13, ἐκομίσαντο τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοῦ. WOLF. Vulg. ἐπείσθην. Sic etiam in Bavarico est, sed in margine γρ. ἐπήγγειλα. Et sic correxi. REISK. Melius ἐπειδὴ δὲ ἐπείσθην αὐτῷ, κομιεῖσθαι τὴν δίκην. *postquam illi fidem habuissem affirmanti sese mulctam accepturum esse.* SEAGER. *l. c.* p. 271. Reiskii scripturam satis tuetur p. 1159, 16. SCHAEFER.

P. 1162. v. 15. ἀντὶ τοῦ ἀπολαβεῖν] ἀντὶ τοῦ τὸ ἀργύριον τῆς δίκης ἀπολαβεῖν margo Lutetianae. Ad ἀπολαβεῖν subaudi τὴν δίκην (v. v. 12.), quod h. l. idem est atque τὴν καταδίκην, *mulctam, cui damnatus eram.* REISK. Inter ἀπολαμβάνειν et λαμβάνειν idem est discrimen quod inter ἀποδιδόναι et διδόναι, de quo v. not. ad Longi Pastor. p. 409. SCHAEFER.

P. 1162. v. 16. πόῤῥω] *longe, in longinquum.* SCHAEFER.

P. 1162. v. 16. μέγα τεκμήριον ὑμῖν ἔστω] Emendandum μέγα τεκμήριον ὑμῖν ἐρῶ. Sic Orat. in Timoth. p. 1197. μέγα ὑμῖν ἐρῶ τεκμήριον. et ibid. p. 1198. ὡς δ' οὐκ ἀληθῆ λέγει, μέγα ὑμῖν ἐρῶ τεκμήριον. SEAGER. *l. c.* p. 271. Ne audias. SCHAEFER.

P. 1162. v. 18. ἔλαβε] ἔλαβεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1162. v. 18. πεπορισμένος ἦν] S. ἐγώ. Sin πεπορισμένον, s. τὸ ἀργύριον. WOLF. Mihi πεπορισμένον placet. V. p. 1159, 15. Add. p. 1154, 11. 15. SCHAEFER.

P. 1162. v. 20. χιλίας — ὀβολῷ] V. p. 1158, 25. SCHAEFER.

P. 1162. v. 23. ὅς] Nota relatum ad nomen remotius. Similem syntaxis graecae anomaliam tetigi ad Hesiod. 375. SCHAEFER.

P. 1162. v. 23. κύρια] κύριον index Lambini. Planius id quidem est et vulgari loquendi modo convenientius. Nego tamen vulgatum vitiosum esse. ὅ τι cum multa complectatur, tametsi singulare est, ideo facile potest cum plurali componi. V. ad p. 1179, 7. et 1183, 13. 24. REISK. Mox v. 26. corrig. ὑπερήμερος. SCHAEFER.

P. 1162. v. 28. μοι] Bekkerus: „μοι post ἀνεβάλετο ponit S." Sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 1163. v. 1. ἡ στρατηγὶς] F. ἡ ἐμὴ στρατηγὶς. WOLF. Cur hoc de navi imperatoria afferatur, haud cerno. Forte sic cohaeret ratiocinium: Alcimachi imperatoris navem, quod rimas egisset, inhabilem esse factam navigationi. Quae dum repararetur, Alcimachus mea navi usus est: quo factum, ut ego in urbe esse et ad diem praesto esse ad satisfaciendum Theophemo de mulcta non potuerim. REISK. V. not. ad p. 1154, 13. ἡ malim deletum. *navemque ita esse instructam, ut imperatoria fieret Alcimacho.* De rimosa ipsius Alcimachi navi non cogitandum. SCHAEFER.

P. 1163. v. 2. οὐκέτι] Bekkerus: „οὐκ S.“ Recepit Dindorf. οὐκέτι praeferet qui repetitionum huius scriptoris memor comparaverit p. 1162, 25. SCHAEFER.

P. 1163. v. 2. ἀναβαλομένῳ] Vulg. ἀναβαλλομένῳ. Detraxi unum λ auctoritate mea. Et sic quoque feci p. 1164, 5. REISK.

P. 1163. v. 3. ἐκτίνειν] F. a. βουλόμενος. WOLF. Ad ἐκτίνειν addi vult Wolfius in Annotatt. βουλόμενος: idemque in Farragine sic coniecit. In margine Lutetianae peius est ἐπαγγελίας. In Bavarico pro infinitivo est participium ἐκτίνων. Videtur hic deesse ἕτοιμος ἦν aut ἐβουλόμην. Nam ἐκτίνων, tametsi vulgato praestat, minus tamen genuinum videtur. REISK. ἐκτίνων Bekker. Quod genuinum esse non dubitabis, si contuleris p. 1158, 20. ἔτι δὲ καὶ ἐκτίνων i. q. ἄλλως τε καὶ ἐκτίνων. SCHAEFER.

P. 1163. v. 5. περὶ τὸ πλεῖον καὶ τὸ ἔλαττον] Videntur haec verba e scholio irrepsisse, ubi aliquis exposuerit, τὴν πλεονεξίαν καὶ μειονεξίαν παρὰ τὸ πλέον καὶ ἔλαττον ἔχειν dici. WOLF.

P. 1163. v. 6. εἰ μὲν — παραδώσουσιν] Citant Anecd. Bekk. p. 144, 11. SCHAEFER.

P. 1163. v. 8. ὡς οὗτος ἤθελε] [ὡς οὐκ ἤθελε.] Negatio abundat. F. ὡς οὗτος ἤθελε. WOLF. Vulg. ὡς οὐκ ἤθελε. Negationem hic abundare, h. e. tollendam esse, ait Wolfius, alio loco pro οὐκ substituens οὗτος. Pro singulari pluralem ἤθελον exhibet margo Lutetianae. In margine Bavarico legitur hic locus cum γρ. sic: εἰ δὲ μὴ παραδώσουσιν οἱ μαρτυρήσοντες, ὡς ἤθελε παραδιδόναι, ὅτι ψευδομαρτυριῶν ἁλώσονται. Delevi οὐκ. Quamquam in eo videntur vestigia vocabuli οὗτος latere, quo Theophemus designatur. Et sic ausus sum rescribere. Quod etsi e mea coniectura feci, tamen Wolfio, qui idem dudum coniecerat, laudem huius inventi transscribo. Conf. p. 1181, 26. REISK.

P. 1163. v. 16. δέ μοι] δ' ἐμοὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 1163. v. 16. ὠργίσθητε] [ὀργισθῆτε.] M. ὠργίσθητε. Refertur enim hoc ad exactionem armamentorum. WOLF. Vulg. ὀργισθῆτε. ὠργίσθητε etiam in editione sua Wolfius exhibuit. REISK.

P. 1163. v. 16. ὅτι] Abest a Paulina. REISK.

P. 1163. v. 27. ἀποχρῆν] ἀποχρῆν. WOLF. ἀποχρῆν mavult Wolfius. Sed sic est in Parisina et ipsa Wolfiana. Scilicet in Aldina est ἀπόχρην. REISK. ἀποχρῆν Bekker. ἀποχρῆν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1164. v. 1. πρᾶος] μέτριος in margine Bavarici cum γρ. REISK. πρᾶος Bekker. SCHAEFER.

P. 1164. v. 5. ἀναβαλόμενοι] V. not. ad p. 1163, 2. SCHAEFER.

P. 1164. v. 5. δὲ — [δὲ]] Indicat hiulca constructio, circa hunc locum aliquid deesse. REISK. Integer est locus neque hiulca constructio. δέ recte liberavit uncis Bekker. SCHAEFER.

P. 1164. v. 6. [δὲ] μου] δ' ἐμοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1164. v. 6. αὐτοὺς] αὐτοῖς Bavaricus. REISK. Placet. V. p. 1159, 16. 20. s. SCHAEFER.

P. 1164. v. 7. [καὶ]] Malim abesse et inclusi uncis. Si servetur, ὅμως erit addendum. REISK. Uncos recte amovit Bekker. Iunge ὥστ' ἐλθεῖν καὶ ἐκφορῆσαι, SCHAEFER.

P. 1164. v. 8. τιτθὴν] τίτθην penacute est ubique in Bavarico. REISK. τίτθην Bekker. SCHAEFER.

P. 1164. v. 11. χιλίας] Vulg. χιλιάδας. Correxi χιλίας. REISK.

P. 1164. v. 11. τριακοσίας] τετρακοσίας margo Bavarici cum γρ. REISK. V. p. 1158, 25. 1162, 20. SCHAEFER.

P. 1164. v. 16. μὲν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1164. v. 21. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.] Abest a Bavarico. REISK.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA OLYMPIODORUM.

P. 1164. v. 1. *Ποικίλην — πραγμάτων*] μᾶλλόν γε πονηρίαν καὶ ἀδικίαν καὶ ψευδολογίαν. WOLF. Dicit Sophista argumentum Orationis esse varium. Wolfius autem in mente habuit quae actor Olympiodoro de falsis testibus obiicit. SCHAEFER.

P. 1164. v. 1. *πραγμάτων ὁ λόγος*] ὁ πραγμάτων λόγος Bavaricus. REISK.

P. 1165. v. 22. *πλείονας ἔχειν*] F. πλεῖον ἂν ἔχειν. WOLF. Fort. πλεῖον ἴσως ἔχειν. REISK. Sed ἴσως latet in ὑπονοήσας. πλείονος Dindorf. Quod si verum est, ἔχειν videtur mutandum in κατέχειν. SCHAEFER.

P. 1165. v. 26. *βουλευόμενοι*] βουλόμενοι Bavaricus. REISK.

P. 1165. v. 27. *ὁ μὲν Ὀλυμπιόδωρος — ὁ δὲ Καλλίστρατος*] τὸν μὲν Ὀλυμπιόδωρον — τὸν δὲ Καλλίστρατον Bavaricus. REISK. Recte, ut arbitror. Delendae autem subdistinctiones ante ἀμφισβητεῖν et τοῦ. SCHAEFER.

P. 1166. v. 3. *πρόφασιν*] ψευδῆ αἰτίαν, ἀλλὰ μὴ ἀληθῆ. WOLF.

P. 1166. v. 4. *αὐτὸν τῆς διαδικασίας*] [αὐτῶν τὴν διαδικασίαν.] F. αὐτοῦ, τοῦ Ὀλυμπιοδώρου. WOLF. Vulg. αὐτῶν τὴν διαδικασίαν. Dedi de meo αὐτὸν τῆς διαδικασίας. REISK. αὐτῶν τὴν διαδικασίαν Bekker. Wolfio assentior. SCHAEFER.

P. 1166. v. 7. *παλινδικίᾳ*] [πάλιν δι' ἐκεῖνα.] Lego παλινδικίᾳ. WOLF. Vulg. πάλιν δι' ἐκεῖνα. Recepi quod Wolfius mavult. REISK. Corrig. Ὀλυμπιόδωρος. SCHAEFER.

P. 1166. v. 8. *τοὺς νενικηκότας*] Vulg. νενικηκότας. τοὺς νενικηκότας Bavaricus. REISK.

P. 1166. v. 11. *ἡμίσεως*] ἡμίσους Bavaricus. REISK. ἡμί-

σεος Bekker. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 246. s., qui cum hoc etiam loco utatur, mireris citatum, non Libanium, sed ipsum Demosthenem. SCHAEFER.

P. 1166. v. 12. λαβὼν ὅλον] Huic non fuit πλέον ἥμισυ παντός, sed ἡμίσεος πλέον ἦν ὅλον ἀνδρὶ φιλοῦντι τὸ κέρδος. WOLF.

P. 1166. v. 18. καὶ συγκεχωρηκέναι —] Vide ne te amphibolia decipiat. ὁ Καλλίστρατός φησι συγκεχωρηκέναι Ὀλυμπιοδώρῳ εἰπεῖν (ὅπως ἂν εἴποι ὁ Ὀλυμπιόδωρος) καὶ τοὺς λόγους, οὓς ἐβούλετο, καὶ παρασχέσθαι (ἵνα παράσχοιτο ὁ Ὀλυμπιόδωρος) μάρτυρας ψευδεῖς. Nam haec ad Olympiodori personam pertinere, non ad accusatoris, ipsa docet oratio. WOLF.

P. 1166. v. 19. καὶ μάρτυρας παρασχέσθαι ψευδεῖς] Huiusmodi fallaciis etiam Theopompum Hagnianam haereditatem evicisse, supra cognovimus. Sed o miram impudentiam hominis, qui suam improbitatem confiteri non erubescat, et dissolutionem iudicum, si talia scelera ulti non sunt. WOLF. Improbitas haec fuit, quod Callistratus passus est Olympiodorum subornavit uti testibus, de fraude porro taciturus, si ille in pacto mansisset. Non laudandum facinus, sed cui prisci illi homines δόλους καὶ ἀπάτας alio quam nos modulo metientes veniam facile darent. Adde quod subornati illi testes testati sunt quae, si Olympiodorum fidem datam falleret, ipsi Callistrato nocerent. V. p. 1179, 13. 20. SCHAEFER.

P. 1166. v. 20. ὡς] Bekkerus: „Malim οὕς." Placet. SCHAEFER.

P. 1166. v. 20. συντιθέμενοι] Recte συντεθειμένοι Bekker. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM CONTRA OLYMPIODORUM.

P. 1167. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.] ΚΑΤΑ ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΥ ΒΛΑΒΗΣ Bekker. SCHAEFER.

P. 1167. v. 2. μηδὲ δυναμένους] *et infacundos*. SCHAEFER.

P. 1167. v. 3. ἀδικεῖσθαι προσήκει] Recte προσήκει ἀδικεῖσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1167. v. 7. μεγάλ'] μέγα Bavaricus. REISK.

P. 1167. v. 13. ἂν] Prius ἂν abest ab August. primo. REISK.

P. 1167. v. 15. οὔτ' αὖ] οὔτε Bekker. SCHAEFER.

P. 1168. v. 1. ἐκ τῶν ὑπολοίπων] „*id quod unum adhuc vobis superest faciundum*" Ind. Graecitat. p. 517. Xenophon Hellen. III. 4. 9. τάδε οὖν μοι ἐκ τοῦ λοιποῦ χάρισαι. SCHAEFER.

P. 1168. v. 3. ἀναγνώσεται] ἀναγνώσομαι August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1168. v. 5. αὐτὸς οὗτος] οὗτος αὐτός Bekker. SCHAEFER.

P. 1168. v. 7. προσήκοντα] τὰ προσήκοντα August. primus. REISK.

P. 1168. v. 11. δὲ] γὰρ August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1168. v. 12. Κόνων] Κόμων August. primus constanter. REISK.

P. 1168. v. 12. Ἁλαιεὺς] V. Philochori Fragm. p. 75. Subdistinctio post h. v. delenda. SCHAEFER.

P. 1168. v. 15. πρεσβύτερος] πρεσβύτης August. primus. REISK. V. p. 1171, 16. SCHAEFER.

P. 1168. v. 16. ὡς] ἐπειδὴ Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1168. v. 16. ὅτι] Omittit Bavaricus. REISK.

P. 1168. v. 18. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν August. primus, Bavaricus, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1168. v. 18. ἁπάντων] Non cum ἡμῶν cohaeret, sed cum insequente ὧν προσῆκε, scilicet ἐπιμελεῖσθαι. REISK.

P. 1168. v. 18. ὧν] ὡς August. primus. REISK.

P. 1168. v. 18. προσῆκε] προσήκει Bavaricus. REISK. προσῆκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1168. v. 20. τὴν] τὴν secundi loco dat index Lambini μὲν. REISK.

P. 1168. v. 22. προσφέρει] φέρει simplex dat August. primus. REISK.

P. 1168. v. 23. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1168. v. 25. αὐτὸν] Immo αὑτὸν s. ἑαυτὸν, quomodo Codd. Bekk. notae optimae. SCHAEFER.

P. 1168. v. 26. ἐγὼ δὲ] καὶ ἐγὼ August. primus, Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1168. v. 27. ἐψεύδετο — ἐπεχείρει] ψεύδεται — ἐπιχειρεῖ Bavaricus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1168. v. 28. καὶ ὅτι] Vulg. ὅτι. καὶ ὅτι August. primus, Bavaricus. Copulam addidi. REISK.

P. 1169. v. 1. τῇ ἀναισχυντίᾳ] τὴν ἀναισχυντίαν Bavaricus. REISK.

P. 1169. v. 6. ἡμῖν αὐτοῖς] ἀλλήλοις. Recurrit v. 11. 12. 25. p. 1170, 11. 17. 1172, 26. 1176, 17. V. not. ad Aesopum Heusingeri p. 96. SCHAEFER.

P. 1169. v. 6. αὐτός] οὗτος Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1169. v. 8. ἀπηλλάγημεν] ἀπειλλάγημεν Aldina, Paulina. Scilicet ταύτης τῆς ἐπιμελείας τῆς περὶ τὴν τοῦ Κόνωνος ταφήν. REISK.

P. 1169. v. 8. καθ' ἡσυχίαν] Utrum per silentium, ut voluerint multos esse controversiae conscios? an tranquillis animis? an defuncti sepulturae munere? WOLF. Hoc verum. SCHAEFER.

P. 1169. v. 10. ἅπαντας] Vulg. ἅπαντες. ἅπαντας Bavaricus. REISK.

P. 1169. v. 10. ἅπαντας τοὺς οἰκείους] τοὺς οἰκείους ἅπαντας Bekker. SCHAEFER.

P. 1169. v. 13. τούτων] τούτου August. primus. REISK.

P. 1169. v. 16. οὗτος] Vulg. αὐτός. οὗτος August. primus et margo Lutetianae. Et sic correxi. V. p. 1176, 17. REISK.

P. 1169. v. 17. κατέλιπε Κόνων] κατέλιπεν ὁ Κόμων August. primus. REISK.

P. 1169. v. 18. μᾶλλον] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1169. v. 21. ἀηδὲς,] Dele subdistinctionem. SCHAEFER.

P. 1169. v. 22. τῶν ἐμῶν παίδων] Constat e p. 1182, 22. actori non fuisse nisi filiam unicam. Mos nempe oratorum atticorum est, ut causam dicentibus plures liberos tribuant, tametsi modo singularis proles iis sit, exaggerandae rei ergo aut movendae tanto magis commiserationis, vel etiam futuram prolem, quae adhuc speraretur, cum praesente complectebantur. REISK.

P. 1169. v. 23. συνεχώρησ'] Malim συνεχώρησα. SCHAEFER.

P. 1169. v. 26. τὰ φανερὰ] Vulg. φανερά. καὶ φανερὰ August. primus. Malim τὰ [vel τά γε] φανερά. Et sic dedi de meo. REISK. Articulum delevit Bekker. Mihi placet καὶ φανερά. SCHAEFER.

P. 1169. v. 27. δικαίως] Margo Bavarici dat ὁσίως. REISK.

P. 1170. v. 2. ἀεὶ] Deest August. primo. REISK.

P. 1170. v. 2. ὑπενοοῦμεν] ὑπενόουν μὲν duobus vocabulis Bavaricus. REISK.

P. 1170. v. 4. ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς] Scilicet εἰ ἠβούλετ' ἀμφισβητεῖν ex insequentibus. REISK.

P. 1170. v. 4. μὲν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1170. v. 6. ἐνῆν] Bekkerus: „ἦν S.“ Recepit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1170. v. 6. κωλύειν] κωλύειν ὑμῖν Bavaricus. Subaudi τούτους. REISK.

P. 1170. v. 8. ὅπως ἂν — ἅπαντα πράττωμεν] Anecd. Bekk. p. 159. s. citant sic mutata et contracta: ὅπως ἂν μηδετέρᾳ ἐξουσία γένηται ἰδίᾳ ζητεῖν, ἀλλὰ κοινῇ βουλευόμενοι ἅπαντα πράττωμεν. ubi quae antecedunt satis docent, Grammaticum suo in libro reperisse aut γένοιτο aut πράττοιμεν. SCHAEFER.

P. 1170. v. 8. ὅπως ἂν] Vulg. ὅπως. Post ὅπως addit August. primus ἄν. Addidi. REISK. Delevit Bekker. Conf. p. 1168, 17. 1182, 6. SCHAEFER.

P. 1170. v. 8. μήτε ἑκοντὶ] μήθ' ἑκοντὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 1170. v. 8. ἑκοντὶ — ἀκοντὶ] Bekkerus: „ἑκόντι — ἄκοντι r.“ Placet. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 5. Valet autem haec formula i. q. μηδαμῶς, μηδ' ἐξ ἑνός γέ του τρόπου. SCHAEFER.

P. 1170. v. 10. ἀλλὰ κοινῇ] Medium interserit καὶ Bavaricus. REISK.

P. 1170. v. 17. ἡμᾶς] ὑμᾶς margo Lutetianae. REISK.

P. 1170. v. 18. μαρτυρίαν] Bekkerus: „τὴν μαρτυρίαν r.“ Bene. SCHAEFER.

P. 1170. v. 22. Ἀναγίνωσκε] Ἀναγίγνωσκε Bekker. SCHAEFER.

P. 1170. v. 22. δὴ] Bekkerus: „δὲ r.“ Placet. SCHAEFER.

P. 1170. v. 24. ὠμόσαμεν] Bekkerus: „ὡμολογήσαμεν S.“ Placet. SCHAEFER.

P. 1170. v. 24. αἱ] Omittit Bavaricus. REISK.

P. 1170. v. 26. οἰκία] οἰκίσκη ex orat. in Olympiodorum citat Iulius Pollux IX. 39. Sine dubio designavit p. 1170, 26. REISK. *Ind. Graecitat.* p. 356. Fallitur. V. not. ad p. 1171, 7. SCHAEFER.

P. 1170. v. 27. οἱ σακχυφάνται] παρὰ τὸ ὑφαίνειν τοὺς σάκκους. Quae vox praeter Hebraeam, Graecam, Latinam, Germanicam linguam etiam aliis nationibus communis me diu frustra exercuit, donec Oporinus hanc compositionis rationem me edocuit. WOLF. Ad h. v. addit margo Lutetianae hoc scholium: οἱ πλέκοντες ταῖς γυναιξὶ τοὺς κεκρυφάλους. forsitan ex aliquo vetusto grammatico, nescio an Polluce. REISK. V. Photius c. 367. et Anecd. Bekk. p. 302, 23. Scholium autem illud videtur Lambini esse, qui alia haud pauca Lutetianae margini allevit. SCHAEFER.

P. 1170. v. 28. οἱ φαρμακοτρίβαι] V. Photius c. 467. extr. Dicuntur etiam φαρμακοτρῖπται. V. Anecd. Bekk. p. 314, 16. SCHAEFER.

P. 1171. v. 1. φανερὸν ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] F. φανερὸν ἢ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. Nam quae trapezitis dabatur ἀφανὴς οὐσία fere dicitur. WOLF. Sed aliud est οὐσία φανερά, aliud ἀργύριον φανερόν. τῷ φανερῷ ἀργυρίῳ autem opponitur τὸ ἔνδον κείμενον, quod domi clausum servatur. V. infra v. 15. SCHAEFER.

P. 1171. v. 1. τοῦ] τῇ August. primus. REISK. τῇ Bekker. SCHAEFER.

P. 1171. v. 6. καὶ οὗτος εἵλετο — τοὺς σακχυφάντας καὶ τὴν οἰκίαν] Citat Pollux IX. 39. SCHAEFER.

P. 1171. v. 7. τὴν οἰκίαν] τὴν οἰκίσκην margo Lutetianae forsitan e Polluce, qui sic habet. V. Leopardi Emendatt. II. 3. T. III. Lamp. Crit. Gruter. p. 25. τὸν οἰκίσκον dat index Lambini. Subaudi ἐν ᾗ ᾤκουν vel διέτριβον οἱ φαρμακοτρίβαι. Possit alias legi καὶ τὴν τούτων οἰκίαν, aut καὶ τὴν μίαν οἰκίαν, quia sequitur καὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἑτέραν. Sed videtur vulgata bene habere. REISK. Pollucis scriptura si genuina est, videtur Orator etiam p. 1170, 28. scripsisse οἰκίσκῃ ἑτέρα —. SCHAEFER.

P. 1171. v. 11. ἐνῆν *)] Vulg. ἦν. ἐνῆν August. primus, margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK. ἦν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1171. v. 12. τῷ ἀνθρώπῳ] τἀνθρώπου August. primus. REISK.

P. 1171. v. 13. τοῦ Κόνωνος] τὰ τοῦ Κόνωνος Bekker SCHAEFER.

P. 1171. v. 15. οὗ] ἐν ᾧ τόπῳ. WOLF.

P. 1171. v. 16. καὶ ἔλαθε] Vulg. ἔλαθε. καὶ ἔλαθε Bavaricus. καὶ addidi. REISK.

P. 1171. v. 17. τοῦ ἀργυρίου] Vulg. τὸ ἀργυρίον. Malim τοῦ ἀργυρίου. Et sic dedi de meo. Non enim omnem pecuniam Cononi Moschion surripuerat, sed partem solummodo. REISK. τὸ ἀργύριον Bekker. Recte. Homo furatus erat quidquid pecuniae domi esset: mortuo enim Conone Callistratus et Olympiodorus nihil numorum acceperunt nisi quod ille Heraclidae crediderat. SCHAEFER.

P. 1171. v. 18. χωρίς] Nota diremtum a casu suo duobus vocabulis intersertis. SCHAEFER.

P. 1171. v. 22. δι' ἑαυτοῦ] V. Ind. Graecitat. p. 137. SCHAEFER.

P. 1171. v. 23. διειλόμεθα] Vulg. διελόμεθα. διειλάμεθα August. primus. Correxi διειλόμεθα cum augmento. REISK.

P. 1171. v. 26. δὲ] δὴ August. primus. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 1171. v. 28. αὑτοῦ] Vulg. αὐτοῦ. ἑαυτοῦ margo Lutetianae. αὑτοῦ cum aspero Aldina, Paulina. REISK.

P. 1172. v. 1. ὑφέλοιτο] Vulg. ὑφείλετο. ὑφέλοιτο August. primus, margo Bavarici cum γρ. Et hoc dedi. REISK.

P. 1172. v. 11. ἐφ'] ἀφ' August. primus. REISK.

---

*) Corrige vitium typotheticum. SCHAEFER.

P. 1172. v. 16. εἰληφέναι ὑπὸ Κόνωνος] Vulg. εἰληφέναι Κόνωνος. εἰληφέναι ὑπὸ Κόμωνος August. primus. Correxi εἰληφέναι ὑπὸ Κόνωνος. confitebatur se septuaginta minas dono accepisse a Conone, quod mentiebatur: nam furto clam ei surripuerat. REISK. Praepositionem recte delevit Bekker. V. p. 1171, 18. et supra v. 1. Fallitur Reiskius de donatione mentita intelligens. SCHAEFER.

P. 1172. v. 22. ἀποδέδωκε] ἀπέδωκε August. primus. Malim ἀπεδεδώκει in plusquamperfecto. REISK. Recte ἀπέδωκεν Bekker. Quod valet i. q. ἀποδεδώκει. SCHAEFER.

P. 1172. v. 22. ἠνώχλουν] ἠνόχλουν Paulina. REISK.

P. 1172. v. 23. τοῦτο] τοῦτον Bavaricus, Aldina. Olympiodorum ipsum sponte sua sensurum et sibi legem hanc aequam laturum, par esse, ut mihi argentum hoc reddat. REISK.

P. 1172. v. 25. ἕξει] ἕξῃ August. primus. REISK.

P. 1172. v. 27. ἰσομοιρεῖν ἁπάντων] τὴν ἴσην ἑκάτερον μοῖραν λαμβάνειν. In Isocrate τὰς πόλεις ἰσομοιρεῖν πρὸς ἀλλήλας. M. ἰσομοιρεῖν περὶ ἁπάντων. WOLF. Cave περὶ addas. SCHAEFER.

P. 1173. v. 2. προὐφασίζετο] προφασίζετο Aldina. REISK.

P. 1173. v. 6. ἡμικληρίου] Vulg. ἡμικλήρου. ἡμικληρίου August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK. ἡμίκληρος non magis videtur Graecitas novisse quam ἡμίχορος, de quo v. Seidlerus ad Euripid. Troad. p. 21. SCHAEFER.

P. 1173. v. 7. πρόφασις καὶ αὕτη] Vulg. πρόφασις αὕτη. Medium καὶ interserunt August. primus et margo Lutetianae. Addidi, etiam haec res accedebat ad reliquas eius causationes. REISK.

P. 1173. v. 10. περιμένειν] περιμεῖναι Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1173. v. 10. ἕως ἂν — γένωνται] Citant Anecd. Bekk. p. 145, 7. SCHAEFER.

P. 1173. v. 12. ἐβουλευόμεθα] Ante ἐγὼ posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 1173. v. 16. ὅλου] Abest ab August. primo. Uncis inclusi: nam per se intelligitur, cum duorum hominum dicatur unus de haereditate experiri velle, alter de dimidiata, istum de tota haereditate contendere. Verumtamen confirmat vulgatam p. 1175, 12. REISK. Bene cecidit, quod aut ipse Reiskius uncos adhibere oblitus est aut operae adhibenti non paruerunt. Quod si ὅλου hic additum non legeretur, addi e coniectura oporteret propter oppositum τοῦ ἡμικληρίου. SCHAEFER.

P. 1173. v. 18. ὁ ἐμὸς] Pro his est in August. primo tantum μου. REISK.

P. 1173. v. 20. αἱ ἀμφισβητήσεις] causae et tituli iuris, quibus niteretur contendentium quisque. REISK. V. not. ad p. 1175, 28. et Ind. Graecitat. p. 37. SCHAEFER.

P. 1173. v. 25. ἐκ — τῶν ὑπαρχόντων] Recurrit p. 1175, 8. *unter solchen Umständen*. Compares ἐκ πονηρῶν πραγμάτων p. 1368, 18. s. Similis formula ἐκ τῶνδε. V. not. ad Sophocl. Trachin. 1111. quaeque e divite penu expromsit Lobeckius ad Sophol. Aiac. 537. SCHAEFER.

P. 1174. v. 1. καὶ] καὶ secundum abest ab August. primo. REISK.

P. 1174. v. 2. συνεβεβήκει] Vulg. συμβέβηκεν. συμβεβήκει August. primus. REISK. Augustanum sequar. SCHAEFER.

P. 1174. v. 3. καλλίστη] Vulg. ἡ καλλίστη. Articulum omittit August. primus. Delevi. REISK.

P. 1174. v. 8. ἀπεῖναι] ἀπιέναι August. primus. Et sic quoque v. 12., ubi margo Lutetianae quoque consentit. REISK. V. not. ad p. 1178, 21. SCHAEFER.

P. 1174. v. 8. ὑπομοθέντος] V. Bultmannus Grammat. Gr. mai. II. 1. p. 198. s. SCHAEFER.

P. 1174. v. 8. ὑπομοθέντος—τούτου] ἡμῶν ὑπομοσαμένων ὑπὲρ αὐτοῦ. WOLF. Dubium est, sitne masculinum an neutrum τούτου. Si prius, est haec sententia: *Cum Olympiodori nomine exhibita esset praetori haec excusatio iureiurando confirmata.* Sin posterius, est sententia: *Cum haec essent, interposito iureiurando, excusata.* REISK. Mihi neutrum videtur. SCHAEFER.

P. 1174. v. 8. ἀνθυπωμόσαντο] Citat hunc locum Harpocratión v. Ἀνθυπώμοσαν. REISK. Ex Harpocratione corrige Anecd. Bekk. p. 404, 17. Activum non videtur in usu fuisse. SCHAEFER.

P. 1174. v. 11. ὕστερον] F. ὕστεροι. WOLF. ὕστεροι August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1174. v. 12. ἀπεῖναι] V. not. ad v. 8. SCHAEFER.

P. 1174. v. 13. Πυθόδωρος] Πυθόδοτος Bavaricus, index Aldinae, unde margo Lutetianae repetiit. Et sic Corsinus Fast. Attic. T. IV. p. 34. scribendum esse statuit. REISK. Πυθόδοτος Bekker. SCHAEFER.

P. 1174. v. 15. καὶ ἐμοὶ] κἀμοὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 1174. v. 15. ἐκλιπεῖν] ἐλλείπειν August. primus. REISK.

P. 1174. v. 15. τὴν] Vulg. τῆς. τὴν August. primus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1174. v. 16. ἐπεδίκασεν—ἐπεδικάσαντο] Citat hunc locum Harpocration v. Ἐπεδίκασε καὶ ἐπεδικάσαντο. REISK. Item Etymolog. M. c. 356, 9. et Zonaras c. 825. Ubique προέκρινε mutandum in προσέκρινε, frustra refragante Zonarae editore. SCHAEFER.

P. 1174. v. 22. Ὀλυμπιοδώρου] ἀπ' Ὀλυμπιοδώρου August. primus. REISK. Vere, ut arbitror. SCHAEFER.

P. 1174. v. 25. ἀποδημοῦντος τούτου] Absunt a texto Bavarici, sed sunt in margine cum γρ. REISK.

P. 1174. v. 27. ὅπου] ποῦ August. primus. REISK.

P. 1174. v. 27. ἐπιλάβοιντο] Vulg. λαμβάνοιντο. ἐπιλάβοιντο August. primus, margo Bavarici cum γρ. Et hoc dedi. REISK.

P. 1174. v. 29. ἀπέλαυσα] ἀπέλυσα Bavaricus. REISK.

P. 1175. v. 3. ἐπειδὴ — ἀγανακτῶν] τὴν ἀγανάκτησιν ἐκκεχυκὼς ἦν, ἐπειδὴ ἐπαύσατο ἀγανακτῶν. WOLF.

P. 1175. v. 6. τούτων τι] τούτῳ August. primus. REISK.

P. 1175. v. 7. προσκαλεῖσθαι] Vulg. προκαλεῖσθαι. προσκαλεῖσθαι August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1175. v. 7. ἐπιδεδικασμένους] I. q. ἐπιδικασαμένους. V. p. 1176, 7. 1177, 7. SCHAEFER.

P. 1175. v. 8. κατὰ τὸν νόμον] Refer ad προσκαλεῖσθαι. SCHAEFER.

P. 1175. v. 10. ἐν τῷ αὐτῷ] ἅμα. SCHAEFER.

P. 1175. v. 11. καὶ] Abest ab August. primo. REISK. Fortasse recte. SCHAEFER.

P. 1175. v. 13. τοῦ ἡμικληρίου] [τοῦ ἡμικλήρου.] Libanius τοῦ ἡμικληρίου et mox ipse auctor. WOLF. V. not. ad p. 1173, 6. SCHAEFER.

P. 1175. v. 15. ἐπειδὴ καὶ] Medium δὲ interserit August. primus. REISK.

P. 1175. v. 15. ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς] ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς Bavaricus. REISK.

P. 1175. v. 18. παρὰ] τὸ August. primus. REISK.

P. 1175. v. 19. ψηφίσωνται] Vulg. ψηφίσονται. ψηφίσωνται August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina, unde index Lambini repetiit. Et sic correxi. REISK.

P. 1175. v. 22. προσεκλήθησαν] προεκλήθησαν index Paulinae, unde margo Lutetianae repetiit. REISK.

P. 1175. v. 24. πρόσκλησις] Vulg. πρόκλησις. πρόσκλησις dedi de meo iudicio. REISK.

P. 1175. v. 26. πρόσκλησις] Vulg. πρόκλησις. Iterum correxi πρόσκλησις. REISK.

P. 1175. v. 27. τὰς ἀμφισβητήσεις ἀντεγραψάμεθα] controversias rescripsimus, hoc est, in eos, qui haereditatem occuparunt, actiones instituimus. WOLF.

P. 1175. v. 27. ἀντεγραψάμεθα] ἀπεγραψάμεθα August. primus. REISK.

P. 1175. v. 28. ἀνέκρινε] Suidas: ἀνάκρισις, ἐξέτασις ὑφ'

ἑκάστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρὴ ταύτας. Varinus: ἀνακρίνω, ἐξετάζω τὸ πραχθὲν, εἰ καλῶς ἢ κακῶς ἐπράχθη. Propriam huius verbi interpretationem non reperio: interim *inquirere* et *inquisitionem* ἀνάκρισιν verto. Nam *quaestionem constituere* aut *exercere* videntur aliud significare. WOLF. Scilicet περὶ τῶν ἑκάστου δικαίων. REISK.

P. 1176. v. 5. διαπραξάμενος ἅπαντα] διαπραξαμένων ἡμῶν ἅπανθ' August. primus, margo Lutetianae. διαπραξαμένων ἡμῶν ἁπάντων margo Bavarici cum γρ. REISK.

P. 1176. v. 5. ἅπανθα] ἅπανθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1176. v. 6. ἠβουλήθημεν] Vulg. ἐβουλήθημεν. ἠβουλήθημεν Bavaricus. Malim ἠβουλήθη, Olympiodorus puta. REISK. Non opus: nam etiam alterius causa ex pacto agebatur. SCHAEFER.

P. 1176. v. 10. ἠθέλησε] ἠθέληκε August. primus. REISK.

P. 1176. v. 13. νυνὶ] Vulg. νῦν. νυνὶ August. primus. REISK. Bene νῦν Bekker. V. p. 1177, 26., ubi eadem varietas. SCHAEFER.

P. 1176. v. 17. πρῶτον] Bekkerus: „πρώτιστον S." Recepit Dindorf. V. not. ad p. 1076, 12. SCHAEFER.

P. 1176. v. 17. ὅτι] Vulg. ὅτε. ὅτι August. primus, Paulina, unde margo Lutetianae repetiit. Sed index Paulinae dat vulgatam. Correxi ὅτι. REISK.

P. 1176. v. 18. δικάσαντες] V. p. 1169, 15. SCHAEFER.

P. 1176. v. 19. κατέλιπε] κατέλιπεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1176. v. 19. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1176. v. 20. ἀναγίνωσκε] ἀναγίγνωσκε Bekker. SCHAEFER.

P. 1176. v. 22. Λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1176. v. 22. δή μοι] Vulg. μοι. δή μοι Bavaricus. Addidi δή. REISK.

P. 1176. v. 23. ὃ] οὗ August. primus, Bavaricus. REISK. οὗ Bekker. SCHAEFER.

P. 1176. v. 26. Ἀναγίνωσκε] Ἀναγίγνωσκε Bekker. SCHAEFER.

P. 1177. v. 4. διενειμάμεθα] ἐνειμάμεθα simplex Bavaricus. REISK.

P. 1177. v. 6. ἔλαβε τὸ ἀργύριον] τὸ ἀργύριον ἔλαβε Bekker. SCHAEFER.

P. 1177. v. 8. εἴχομεν] ἔχοιμεν margo Bavarici sine γρ., margo Lutetianae ex Aldina. REISK.

P. 1177. v. 8. πάλιν οὗτος] οὑτοσὶ πάλιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1177. v. 10. οὐδ'] οὐκ Paulina. REISK.

P. 1177. v. 11. ἤδη] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1177. v. 13. παρεσκεύασται] Vulg. παρεσκεύασεν. παρεσκεύασται August. primus. Dedi παρεσκεύασται perf. pass. pro παρεσκευάσατο. REISK.

P. 1177. v. 13. μὲν οὖν] Vulg. μὲν. Addunt οὖν August. primus et Bavaricus. Addidi. REISK. Mox corrig. ταὐτά. SCHAEFER.

P. 1177. v. 15. αἰεὶ] ἀεὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 1177. v. 18. οἱ μὲν] Cum οἱ δὲ non sequatur, aut ἀνανταπόδοτον est, aut aliquid a librario praetermissum. WOLF. Nihil excidit, sed inflexa est constructio: cumque exspectes bis secuturum οἱ δὲ, eius loco bis sequitur ἐπειδὰν δὲ v. 20. et 23. SCHAEFER.

P. 1177. v. 21. ἀνθρώπου] F. ἀνδραπόδου. WOLF. Vanissima coniectura. Wesselingius ad Herodot. IX. 39.: „Quem Galenus Praecognit. p. 458. suum dixerat οἰκέτην, de eodem μηδὲ ὁρῶντες τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον ἐν Ῥώμῃ." Quo nihil similius huic Demosthenico. Valckenarius Adnotatt. in N. F. p. 337.: „Quam paulo ante dixerat θεράπαιναν, dicit τὴν ἄνθρωπον Isocrates p. 381. B." SCHAEFER.

P. 1177. v. 26. καὶ νῦν] νυνὶ Bavaricus. REISK. Sic Dindorf. V. not. ad p. 1176, 13. SCHAEFER.

P. 1177. v. 27. παραβεβηκέναι με] με παραβεβηκέναι Bekker. SCHAEFER.

P. 1178. v. 2. οὖν] τοίνυν margo Bavarici. REISK. τοίνυν reponi vult Dindorfius ad Isocrat. Panegyr. p. 10. Photius c. 435. Τοίνυν, — οὖν. SCHAEFER.

P. 1178. v. 3. προφάσεις ἄδικοι καὶ πονηρίαι] Vulg. προφάσεις καὶ ἄδικοι πονηρίαι. Correxi προφάσεις ἄδικοι καὶ πονηρίαι. REISK. Sic facile caremus Lennepii ratione ἄδικοι in ἀδίκου mutantis ad Phalar. p. 219. a. SCHAEFER.

P. 1178. v. 4. ἃ δ'] οἷα δ' margo Bavarici cum γρ. REISK.

P. 1178. v. 4. ἐγὼ] Abesse a libris nescio quibus index Aldinae admonet, unde margo Lutetianae repetiit. REISK.

P. 1178. v. 4. ἐρῶ] ἐρωτῶ Bavaricus. REISK.

P. 1178. v. 5. ὅτι] Abest ab Aldina. REISK.

P. 1178. v. 5. ὅτι οὗτος ψεύδεται] Haec videntur supervacanea esse et e scholio irrepsisse. Satis est: ἃ δ' ἐγὼ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα πάνθ' ὑπόνοια κ. τ. λ. WOLF. Non sunt Scholiastae. Sensus: *sed quae ego vobis dicam, unde intelligatis hunc mentiri.* SCHAEFER.

P. 1178. v. 5. ταῦτα δὲ πάνθ'] Vulg. ταῦτα πάνθ'. ταῦτα δὲ Bavaricus. Hoc δὲ, quod addidi, eleganter redundat et est iteratio praemissi δ' v. 4. REISK. ταῦτα δὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1178. v. 5. μὲν] Deest Bavarico. REISK. Bekkerus: „μὲν om. F. S. Q." Nec repugnem delenti. SCHAEFER.

P. 1178. v. 10. τοῖς] τοῖς secundi loco est τῆς in Paulina. REISK.

P. 1178. v. 12. παρηκολουθηκόσιν] παρηκολουθήκασιν August. primus. REISK.

P. 1178. v. 13. γὰρ] Bekkerus: „γὰρ om. S.“ Recte, ut opinor. ἀκριβῶς ᾔδει — referendum ad τοῦτο v. 10. SCHAEFER.

P. 1178. v. 13. εὐθὺς παραχρῆμα] ἐκ παραλλήλου. WOLF. *statim in ipso facto.* SCHAEFER.

P. 1178. v. 16. πάλιν λέγω] F. a. πάλιν τοίνυν λέγω. WOLF. Interseri vult Wolfius τοίνυν. REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 1178. v. 17. σοὶ] σοι Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1178. v. 18. ἂν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1178. v. 18. αἰεὶ] ἀεὶ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1178. v. 18. δέῃ] δέοι August. primus. REISK.

P. 1178. v. 18. οὐδ' ἐκλιπεῖν —] Si forte requiras καὶ ἐκλιπεῖν —, cogitato haec ad superiora οὐκ ἀκόλουθόν ἐστιν — referri per σχῆμα τῆς βραχυλογίας. Resolve sic: οὐδ' ἀκόλουθόν ἐστιν ὑπεναντία μὲν πράττειν σοὶ ἐμὲ, ἐκλιπεῖν δὲ τὴν ἀμφισβήτησιν κ. τ. λ. SCHAEFER.

P. 1178. v. 21. ἡ σὴ διεγράφη] ἡ σὴ, s. ἀμφισβήτησις. διεγράφη, ἠφανίσθη, ἐξηλείφθη. WOLF. ἦν σὴ διαγραφὴ index Lambini. REISK. V. p. 1174, 13. s. SCHAEFER.

P. 1178. v. 21. ἀπεῖναι] ἀπιέναι August. primus et margo Lutetianae ex indice Paulinae. REISK. V. not. ad p. 1174, 8. SCHAEFER.

P. 1178. v. 22. ἐμαυτῷ] αὐτῷ August. primus. REISK.

P. 1178. v. 26. ἅπαν] ἅπαντα Bekker. Recte. Mutarunt ob insequens ὅ τι. V. p. 1183, 13. et conf. not. ad p. 1179, 7. SCHAEFER.

P. 1178. v. 27. βέλτιστον] Malim βέλτιον. REISK. Non video cur maluerit. V. p. 1182, 7., ubi non magis opus Augustanum sequi. Sed superlativo inprimis favet quod legitur p. 1183, 24. ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ βέλτιστον καὶ δικαιότατον εἶναι. SCHAEFER.

P. 1179. v. 1. ἡγῇ ἂν μ' ἐπιτρέπειν σοι] ἡγίαν μὲν ἐπιτρέπειν σε margo Bavarici cum γρ. REISK.

P. 1179. v. 2. ἐπιτρέπειν] ἐπιτρέψειν margo Lutetianae. REISK.

P. 1179. v. 2. Ὀλυμπιόδωρε] ὦ Ὀλυμπιόδωρε Bekker. Sed infra v. 21. particulam non addidit. SCHAEFER.

P. 1179. v. 3. εἰκῇ] Abest a Bavarico. REISK. Vide ne hoc referendum sit ad εἰκῇ v. 5. εἰκῇ Bekker. SCHAEFER.

P. 1179. v. 3. οὑτωσὶ] Bekkerus: „οὕτω r.“ Placet. SCHAEFER.

P. 1179. v. 5. εἰκῇ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1179. v. 7. ἃ] ὅτι August. primus. Voluit nempe ὅτι margo Bavarici cum γϱ. REISK. Bekkerus: „ὅτι r. et γϱ. F. ὅ τι non displicet. Conf. not. ad p. 1178, 26. SCHAEFER.

P. 1179. v. 7. ἐβούλετο] ἠβούλετο Dindorf. SCHAEFER.

P. 1179. v. 8. κατεχρήσατο] S. ψιλῷ τῷ λόγῳ. ἀντὶ κατεψεύσατο. WOLF. Subaudi τούτῳ τῷ λόγῳ. REISK. V. ... p. 1062, 13. SCHAEFER.

P. 1179. v. 11. τὸ] τὸ ante ἀπὸ abest a Bavarico. ...

P. 1179. v. 12. παϱ' αὐτοῦ] παϱὰ τούτου Bavaricus. ...

P. 1179. v. 15. τούτου] Malim τούτων. SCHAEFER.

P. 1179. v. 18. ἠβούλετο] Vulg. ἐβούλετο. ἠβούλετο ... ricus. REISK.

P. 1179. v. 19. ἐγὼ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1179. v. 20. οὐκ] οὐχ Paulina. REISK.

P. 1179. v. 22. οὐδεπώποτέ] οὐδὲ πώποτέ Dindorf. SCH...

P. 1179. v. 22. ἔλαχες] ἔλαχεν Aldina. REISK.

P. 1179. v. 23. μισθῶσαί] μισθώσειν August. primus. ...

P. 1179. v. 23. οὖσαν] οὔσης index Lambini. REISK. ... coniectura Lambini, quem constructionis τὸ σολοικοφανὲς ... deret. Sed attractio h. l. dominatur in solum relativum, non in participium, ut quod cum particula ὡς faciat enuntiati... peculiarem. SCHAEFER.

P. 1179. v. 26. ἄνθρωπος] Malim ἄνθρωπος. Neque ... Orator generatim loqui videtur. SCHAEFER.

P. 1179. v. 27. οὐδεπώποτε] οὐδέποτε August. primus. ... οὐδὲ πώποτε Dindorf. SCHAEFER.

P. 1180. v. 1. ᾧ] Vulg. ὡς. ᾧ August. primus, index L... bini. Et sic correxi. Poterat quoque ᾧ καὶ, quod praetuli. ... Scilicet καὶ latet in ς. SCHAEFER.

P. 1180. v. 5. διαπειρᾶσθαι] διαπειρασθῆναι Bavar... Sed margo dat vulgatam cum γϱ. REISK. Recte διαπειρᾶσθ... Bekker. SCHAEFER.

P. 1180. v. 5. ὅ τι] Vulg. ὅτι. ὅ τι margo Lutetianae. ...

P. 1180. v. 6. ἀναιϱεῖσθαι τὰς συνθήκας] V. Ind. Gr... tat. p. 35. s. et Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. ... SCHAEFER.

P. 1180. v. 11. διαμαϱτύϱεσθαι] Vulg. διαμαϱτύϱασ... Dedi διαμαϱτύϱεσθαι de meo sensu, quia infinitivi praese... temporis praecedunt. Et sic quoque v. 14. REISK. διαμαϱτύϱα... Bekker., servans tamen ille v. 14. διαμαϱτύϱεσθαι, spreto ... μαϱτύϱασθαι duorum Codd. Ego Reiskio assentior. SCHAEFER.

P. 1180. v. 11. ἐστιν ἔτι] ἐστι August. primus. REISK.

P. 1180. v. 12. ταῦτ' ἐχρῆν ποιεῖν αὐτὸν] Vulg. ταῦτ' ἐχρῆ αὐτόν. Post δικασταὶ addit margo Lutetianae ποιεῖν. Quod undecunque sumtum est, necessarium est et sine eo locus est mutilus Quare recepi et post ἐχρῆν inserui. REISK. ταῦτ' ἐχρῆν αὐτὸν Bekker. Recte: neque opus addito ποιεῖν. Scilicet iungenda ταῦτ' ἐχρῆν αὐτὸν διαμαρτύρεσθαι. SCHAEFER.

P. 1180. v. 13. ὧν] ὡς margo Bavarici cum γρ. REISK.

P. 1180. v. 13. προσιόντα] προϊόντα Bavaricus. REISK.

P. 1180. v. 14. διαμαρτύρεσθαι] Sic correxit Reiskius vulg. διαμαρτύρασθαι. V. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 1180. v. 15. ἦσαν] εἴησαν margo Lutetianae. γρ. ὦσιν idem. REISK. V. not. ad p. 950, 18. SCHAEFER.

P. 1180. v. 20. Ἕτερον] τὸ ἕτερον Bavaricus. REISK.

P. 1180. v. 22. ἐκγραψαμένους] Margo Lutetianae, item August. primus dant ἐγγραψαμένους, non, quod Sim. Fabricius retulit, ἐγγραψάμενος. REISK.

P. 1180. v. 23. σημῆνασθαι] σημήνασθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1180. v. 25. ἐχῖνον] ἐχίνον margo Lutetianae. REISK.

P. 1180. v. 26. ὅ τι ἂν — δοκῇ εἶναι] Index Aldinae et index Paulinae ex illo translatus hanc dant lectionem a margine Lutetianae repetitam: ὅ τι ἂν δοκῇ ὑμῖν. Ab August. primo quoque abest voc. δικαιότατον. REISK.

P. 1180. v. 27. δέ μου] ἐμοῦ Bavaricus. REISK. δ' ἐμοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1181. v. 1. πεφιλοσόφηκεν] μᾶλλον δ' ἐσοφίστευσε καὶ πεπανούργηκε καὶ σεσυκοφάντηκεν. οὐχὶ γάρ τά γε τοιαῦτα τῶν φιλοσοφούντων. WOLF. Anecd. Bekk. p. 314, 21. Φιλοσόφημα· ἐπινόημα, τεχνίτευμα. Locutiones petitae a callidis strophis sophistarum, qui philosophorum pallio nihil non fraudium conderent. SCHAEFER.

P. 1181. v. 3. προὐκαλούμην τοῦτον] προὐκαλούμην, τούτων margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. Etiam Bavaricus sic distinctum habet locum, sed is τούτων ὑμῖν μαρτυρίαν dat. REISK.

P. 1181. v. 7. ἄνθρωπος] Immo ἅνθρωπος. SCHAEFER.

P. 1181. v. 15. ἀνοιχθῆναι] ἀνηχθῆναι Aldina. REISK.

P. 1181. v. 15. ἐνταυθοῖ] ἐνταυθὶ August. primus et Bavaricus, sed hic cum vulgata superscripta. REISK. ἐνταυθὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 1181. v. 16. σημῆνασθαι] σημανθῆναι Bavaricus, sed vulgata est in margine cum γρ. REISK. σημανθῆναι Bekker. SCHAEFER.

P. 1181. v. 18. ἐπήγγειλα] ἐπηγγειλάμην Bavaricus, sed vulgata est in margine cum γρ. REISK.

P. 1181. v. 20. ἐν τῷ τούτου — ἐν τῷ ὑστέρῳ] F. a. ἐν τῷ τούτου λόγῳ, ἢ ἐν τῷ ἐμῷ, ἐν τῷ προτέρῳ —. WOLF. Non addendum ἢ ἐν τῷ ἐμῷ: solus enim ὁ τοῦ Ὀλυμπιοδώρου λόγος intelligi debet. *seu velit ἐν τῇ πρωτολογίᾳ aperiri, seu malit ἐν τῇ ὑστερολογίᾳ.* Sensus: Etiamsi bis orandi copiam nactus fuerit, tamen apertae pacti nostri tabulae ostendent hominem turpiter mentitum esse. SCHAEFER.

P. 1181. v. 23. τε] Abest ab August. primo et Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1181. v. 25. ἀκούετε] ἀκούσατε August. primus. REISK.

P. 1181. v. 26. ποιεῖν οὗτος, τότ' ἤδη —] Vulg. ποιεῖν, οὐκ ἤδη —. τότ' ἤδη καὶ ἔσται margo Lutetianae. Sed videtur hic vitium typographicum subesse. Pro καὶ voluerunt operae κατ., id est καταφανής, dare. In τότ' ἤδη consentiunt August. primus et index Aldinae, unde repetiere index Paulinae, margo Lutetianae et index Lambini. Correxi ποιεῖν οὗτος, τότ' ἤδη. Vocabula ista οὐκ et οὗτος inter se per errorem permutata iam supra p. 1163, 8. vidimus. REISK. ποιεῖν, οὐκ ἤδη Bekker., posito interrogandi signo post λέγοντος p. 1182, 1. SCHAEFER.

P. 1181. v. 27. ἀναισχυντότατός] ἀναίσχυντός Bavaricus. REISK.

P. 1181. v. 28. ἀποδέχοισθε] ἀνάσχοισθε margo Lutetianae. ἀνέχοισθε Bavaricus. ἀνέσχοιτε indices Aldinae et Paulinae. REISK.

P. 1182. v. 1. ὑγιὲς λέγοντος] Medium τι interserit Bavaricus. REISK.

P. 1182. v. 2. οὑτοσὶ] οὗτος Bavaricus. REISK.

P. 1182. v. 3. ἐπιορκεῖ,] ἐπιορκεῖ. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1182. v. 3. διέφθαρται] S. τὴν διάνοιαν. Sed quomodo probat? Quia mavult amicae dare, quam affini, cui si haereditatis semissem concessisset, et sensuum et mentis integritate floruisset. Haec sunt praeclara cupidorum hominum iudicia. WOLF.

P. 1182. v. 7. βέλτιστον] βέλτιον August. primus. REISK. V. not. ad p. 1178, 27. SCHAEFER.

P. 1182. v. 10. ἀναισχυντῶν] Vulg. ἀναισχύντων. Correxi ἀναισχυντῶν. REISK.

P. 1182. v. 12. οὐδεπώποτ'] οὐδὲ πώποτ' Dindorf. SCHAEFER.

P. 1182. v. 12. ἔγημεν] ἔγιμεν Aldina. REISK.

P. 1182. v. 13. λυσάμενος] V. not. ad p. 958, 13. SCHAEFER.

P. 1182. v. 15. ἔνδον] ἔνδος Paulina. REISK.

P. 1182. v. 17. μὲν] Abest ab Aldina. REISK. Hoc μὲν refertur ad δὲ p. 1183, 1. Quanquam relationem obscurarunt quae de mulieribus inserta sunt. SCHAEFER.

P. 1182. v. 20. ἐμαυτοῦ] αὐτοῦ Bavaricus. REISK.

P. 1182. v. 21. ὁμοπατρίας καὶ ὁμομητρίας] Resolve ἣ αὐτῷ ἐστι ὁμοπατρία καὶ ὁμομητρία: ne putes adiectiva substantivo postposita sine articulo. SCHAEFER.

P. 1182. v. 25. πῶς γὰρ οὐκ ἀδικοῦνται —] Hinc illae lacrimae. Quis enim dubitet matrem familias cum marito quotidie expostulantem de concubinae illius cultu vestituque, quem ipsa aequare non posset, magnas hac in lite partes habuisse? SCHAEFER.

P. 1182. v. 27. χρυσία — καλὰ] Iunxit haec etiam Athenaeus T. V. p. 122. e certa emendatione Meinekii Commentatt. Miscell. I. p. 44. Conf. Alciphron I. 36. in. SCHAEFER.

P. 1182. v. 27. ἐξόδους] V. Toupius Emendatt. T. II. p. 59. s. SCHAEFER.

P. 1182. v. 27. καλὰ] λαμπρὰ August. primus. REISK.

P. 1182. v. 28. ὑβρίζουσαν ἐκ τῶν ἡμετέρων] Ind. Graecitat. p. 505. s.: *de nostris bonis prodigiosum et flagitiosum in modum luxuriantem*. Suffecerat *luxuriantem*: ὑβρίζουσαν enim nihilo plus quam τρυφῶσαν. Xenophon Cyrop. II. 4. 5. ἐν τῇ Περσικῇ στολῇ οὐδέν τι ὑβρισμένῃ. ad q. l. apte compararunt Aeliani V. H. I. 31. οὐδὲν τῶν ὑβρισμένων οὐδὲ τῶν ἄγαν πολυτελῶν προσφέρουσιν. Sic ὕβρις et τρυφὴ ut affinis voces significationis passim iunguntur. Aristophanes Ran. 21. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή, —. Athenaeus. T. IV. p. 441. οὐ τρυφῆς χάριν οὐδ' ὕβρεως. SCHAEFER.

P. 1182. v. 28. αὗται] Recte αὐταὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 1182. v. 29. περὶ] Abest a texto Bavarici, sed est in margine cum γρ. REISK.

P. 1182. v. 29. ἔχωσιν] ἔχουσιν August. primus. REISK.

P. 1183. v. 1. ἔτι] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1183. v. 6. ἐμοῦ] ἐμῶν Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1183. v. 8. τοίνυν] Abest a texto Bavarici, sed legitur in margine cum γρ. REISK.

P. 1183. v. 8. τοιοῦτός] τοιουτοσί Bekker. SCHAEFER.

P. 1183. v. 13. Σόλων] Vulg. ὁ Σόλων. Articulum omittit Bavaricus. Delevi. REISK. ὁ Σόλων Bekker. Σόλων Dindorf. SCHAEFER.

P. 1183. v. 13. ὅ τι] ἅ τινα margo Lutetianae. REISK. V. not. ad p. 1178, 26. SCHAEFER.

P. 1183. v. 22. μάλιστα] ἢ μάλιστα margo Bavarici cum γρ. REISK.

P. 1183. v. 22. πεῖσαι] Vulg. πείσατε. Quo non offenderer, nisi insequentia cogerent πεῖσαι corrigere, quomodo correxi de meo sensu. Nam alias constructio labat et deberet χρὴ v. 23. ante

ὑμᾶς inseri. Admisso autem πεῖσαι omnia bene secum constant et constructio est haec: ἱκετεύομεν ὑμᾶς — μάλιστα μὲν — πεῖσαι —, ἐὰν δ' ἄρα —, ὑμᾶς μεμνημένους — ψηφίζεσθαι. REISK. V. not. ad v. 23. SCHAEFER.

P. 1183. v. 22. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aldina. REISK.

P. 1183. v. 23. θέλῃ] θελήσῃ margo Bavarici cum γρ. REISK.

P. 1183. v. 23. ὑμᾶς] Non requirerem, si abesset. SCHAEFER

P. 1183. v. 23. ὑμᾶς μεμνημένους — ψηφίζεσθαι] ὑμεῖς μεμνημένοι — ψηφίζεσθε margo Lutetianae. REISK. Bekkerus: „ψηφίζεσθε r.“ Puto ortum e notissimo errore librariorum ε et αι millies confundentium. Quod si marginis Lutetianae scriptura niteretur auctoritate librorum, (sed videtur Lambini coniectura esse,) haud gravate huc inclinarem, ut, servato πείσατε v. 22., Oratorem sic scripsisse arbitrarer. SCHAEFER.

P. 1183. v. 24. ὑμῖν] Vulg. ἡμῖν. ὑμῖν August. primus, Bavaricus, index Lambini. REISK.

ANNOTATIONES

AD

ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA TIMOTHEUM.

P. 1184. v. 5. ἐγγέγραπται] [ἐγγεγράφθαι.] Lego ἐγγέγραπται. Nam si λέγων ἐγγεγράφθαι coniungas, ὀφείλων locum non habebit, sed legendum erit ὀφείλοντα — ἐγγεγράφθαι. WOLF. Vulg. ἐγγεγράφθαι. ἐγγέγραπται margo Lutetianae e Wolfio forsitan. Et sic correxi. REISK.

P. 1184. v. 6. ὀφλήματα] Malim ὀφειλήματα. V. not. ad p. 1047, 28. SCHAEFER.

P. 1184. v. 11. ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος] Vulg. Ἀπολλόδωρος. ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος Bavaricus. REISK.

P. 1184. v. 12. ὑπὲρ] ὑπὸ Bavaricus. REISK. Vere. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM CONTRA TIMOTHEUM.

P. 1184. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.] Fueruntne duae Demosthenicae in Timotheum? Fuisse necesse est, si bene habet locus Athenaei p. 486. C. [T. IV. p. 302.], ubi, postquam commemorasset orationem πρὸς Τιμόθεον ὕβρεως, paulo post velut aliam laudat simpliciter πρὸς Τιμόθεον appellans, quae est hodie superstes. Item in oratione pro Corona ait dictionem φιάλαι Λυκιουργεῖς legi: quod secus est. Dalecampius primam huius orationis mentionem in latinis praeteriit. Procul dubio conturbavit hic Athenaeus a memoria deceptus. — Titulum huius orationis Har-

pocration v. *Κακοτεχνιῶν* ita refert: *ἐν τῷ κατὰ Τιμοθέου τίσεως**). Forte voluit *ὑπὲρ χρέως* (ut est in Augustano) pro *χρέους*, aut potius *ἀπαιτήσεως*, quae erat postulatio aeris mutuo dati sine syngrapha aut pacto literis consignato, aut *ἀποτίσεως*, *de postulata debiti luitione*, aut *αἰτήσεως* simpliciter, *super aliqua re mutuum rogata.* Nam *αἴτησις* est *res mutuo rogata et accepta.* V. p. 1191, 1., ubi *αἰτήσασθαι*, *mutuo sumere quod ipsum reddas sine foenore*, opponitur *τῷ δανείσασθαι*, *pecuniam foenebrem sumere.* — Addit Lexicographus: *εἰ γνήσιος.* Nullam video causam, cur Demostheni abiudicetur haec oratio, nisi volumus ei omnes illas eripere orationes, quas numero multas pro Apollodoro Pasionis exaravit, in quarum haec numero et facile princeps est. REISK. Spuria videtur Boeckhio de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 246. et 317. In spuriis numerat etiam Bekker. Neque ego pro genuina habeo. Conf. not. ad p. 1187, 3. Ac nisi mea me opinio fallit, qui scripsit anonymus orationem contra Euergum et Mnesibulum, eidem debemus hanc contra Timotheum orationem. V. not. ad p. 1191, 3. 1193, 10. — *ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΥΠΕΡ ΧΡΕΩΣ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1184. v. 1. *γενέσθω*] *γινέσθω* August. primus. REISK.

P. 1185. v. 2. *οὗτος κατέστη*] *κατέστη οὗτος* Bekker. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1185. v. 2. *κατέστη, τόθ'*] Medium interserit *οὗτος* Bavaricus. REISK. Sic, opinor, ut ordinem verborum invertat, qua ratione invertit Bekker., non ut pronomen bis ponat. SCHAEFER.

P. 1185. v. 6. *ὅσων*] *ὅσον* August. primus. REISK.

P. 1185. v. 8. [*ὧν*]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Prorsus delevit Dindorf. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1185. v. 8. *καὶ κινδύνοις*] Medium interserit *ἐν* margo Lutetianae. REISK. Videtur coniectura esse Lambini, qui recte vidisset post *ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ὧν* repeti debere praepositionem. Quod si *ὧν* servandum sit, malim *κἂν κινδύνοις.* SCHAEFER.

P. 1185. v. 10. *ἀπέδωκε*] *ἀποδέδωκε* August. primus. REISK.

P. 1185. v. 12. *τὸ*] Vulg. *τῷ.* Correxi *τὸ.* REISK.

P. 1185. v. 13. *ἔδωκε*] Sic etiam Bekker. sine littera paragogica. SCHAEFER.

P. 1185. v. 13. *ἐγίνετο*] *ἐγίγνετο* Bekker. SCHAEFER.

P. 1185. v. 13. *βούλοιτο*] *ἐβούλετο* August. primus. *ἠβούλετο* Bavarici textum, sed in margine est vulgata cum *γρ.* REISK.

P. 1185. v. 17. *ἢ οὐ Τιμοθέῳ*] Vulg. *ἢ Τιμοθέῳ. ἢ οὐ*

*) „Nisi potius *ἐκτίσεως* legendum est. Subandi *δίκη ὑπέρ.*" Haec Reiskius in Variet. lection. SCHAEFER.

Τιμοθέῳ Bavaricus. Interposui οὐ. De quo v. dicenda ad p. 1198, 15. REISK.

P. 1185. v. 17. ὧν ἐδεήθη αὐτοῦ] ὧν ἐδεῖτο τοῦ πατρὸς p. 1192, 7. ὧν ἐδεήθη οὗτος ἐμοῦ p. 1247, 20. Herodotus III. 157. ἐπιτράπεσθαι ἑτοῖμοι ἔσαν τῶν ἐδέετο σφέων. Vides δεῖσθαι eadem in notione iungi genitivo et personae et rei. Duabus in notionibus deinceps iungens idem Historicus I. 8. extr. καί σεο δέομαι μὴ δέεσθαι ἀνόμων. ad q. l. v. Wyttenbachius Select. p. 265. s. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 1185. v. 22. κομιεῖσθαι] Vulg. κομίσασθαι. κομιεῖσθαι August. primus. Et hoc dedi. REISK. Bekkerus: „κομίσασθαι F. S. Q." V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1185. v. 22. εἴ του ἄλλου δέοιτο, πρὸς Τιμόθεον [πρᾶξαι]] [εἰ τοῦ ἄλλου δέοιτο πρὸς Τιμόθεον πρᾶξαι.] Sententia non est obscura, sed loquendi modus suspectus. WOLF. πρὸς Τιμόθεον idem est atque παρὰ vel διὰ Τιμοθέου. Videtur tamen potius πρᾶξαι vitiosa leetio esse ex altera vetustiore, olim in libris quibusdam versata, ὑπάρξαι, relicta. Videntur enim, cum alii libri darent κομιεῖσθαι et ὑπάρξειν, alii dedisse κομίσασθαι et ὑπάρξαι. Quare πρᾶξαι uncis inclusi. REISK. Uncos iure amovit Bekker. praeterea ordine inverso dans ἄλλου εἴ του δέοιτο. Deletis subdistinctionibus, quibus Reiskiana et Bekkeriana carent, scribo: οὐ μόνον τὰ ἑαυτοῦ κομίσασθαι, ἀλλὰ καὶ ἄλλου εἴ του δέοιτο πρὸς Τιμόθεον πρᾶξαι ὑπάρξειν αὐτῷ. ut tam κομίσασθαι quam πρᾶξαι referatur ad ὑπάρξειν. πρὸς Τιμόθεον, *apud Timotheum*, ut recte Ind. Graecitat. p. 437. in. SCHAEFER.

P. 1185. v. 23. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1185. v. 27. ἐξελεγχθεὶς] Vulg. ἐξελεγθεὶς. Correxi ἐξελεγχθεὶς. REISK.

P. 1186. v. 3. ἕκαστον] ἑκάστοις margo Lutetianae. REISK.

P. 1186. v. 3. ἐχρήσατο] Vulg. κατεχρήσατο. ἐχρήσατο simplex dat August. primus. Et hoc dedi. *mutuo accepit, rogavit sibi mutuo dari.* Alia ratio est loci p. 1197, 13. REISK. κατεχρήσατο Bekker. Placet. τὸ οὖν ἀργύριον — ἐνταῦθα κατεχρησάμην p. 1154, 15. SCHAEFER.

P. 1186. v. 5. θαυμάσῃ] θαυμάσει August. primus. Utraque lectio est in Bavarico. REISK.

P. 1186. v. 7. καὶ εἰς ὅ τι] Hinc emendari potest locus Hyperidis apud Alexandrum de Figuris sententiae p. 52. edit. Norrm., ubi pro vulgato καὶ εἰ ἐχρήσω legendum est καὶ εἰς τί ἐχρήσω. *quo impenderis, insumseris illud aurum.* REISK.

P. 1186. v. 8. ᾖ] εἴη August. primus. REISK.

P. 1186. v. 8. τά τε ληφθέντα καὶ τὰ τεθέντα] τά τ' αναλωθέντα malim: nisi pro τεθέντα legas δοθέντα, quod partici-

pium paulo post sequitur v. 23. δοθέντος τοίνυν τοῦ ἀργυρίου τούτου. WOLF. τά τε ἀναλειθέντα margo Lutetianae. Voluit ἀναλωθέντα dare, ut est in August. primo et indicibus Aldinae atque Paulinae, item in margine Bavarici. γνώριμά τε ληφθέντα Bavaricus, τά τε ἀναληφθέντα index Lambini, qui sic videtur vitium marginis Lutetianae corrigere voluisse, sed altero vitio auxit. Tam ληφθέντα quam ἀναλωθέντα bene habet, sed diverso modo. τὰ ληφθέντα sunt illi numi, quos debitores auferunt a credentibus, et τὰ τεθέντα cum illo compositum significat pignora pro cautione opposita. Verum τὰ ἀναλωθέντα sunt numi e mensa argentaria erogati, expensi: tum autem τὰ τεθέντα sunt numi ab aliis mensae crediti foenoris exercendi ergo. λαμβάνειν est *tollere pecuniam* et usurpatur de eo, qui aes alienum mutuum accipit atque debet. V. v. 27. et p. 1196, 6. 22. REISK. Haec quomodo intelligi oporteat docent antecedentia ὧν τε διδόασι—τις τιθῆται. τὰ ληφθέντα, quae acceperunt mutua debitores mensae: τὰ τεθέντα, quae quis mensae tradidit a mensario dispensanda. ἀναλωθέντα habeo pro scholio allito genuinae scripturae ληφθέντα. Potuerat etiam δοθέντα allini. Scilicet ἀναλωθέντα s. δοθέντα dicuntur, si mensarium cogites: ληφθέντα, si debitorem. Vernacule vertas *Credit und Debet der Bank.* SCHAEFER.

P. 1186. v. 10. πρὸς τοὺς λογισμοὺς] rationum ergo, ut rationes bene habeant et inter se constent, usurarum puta et pecuniarum, cum a debitoribus redduntur. REISK.

P. 1186. v. 10. Σωκρατίδου] V. Corsini Fast. Att. T. IV. p. 2. Olymp. CI. anno $\frac{2}{3}$. REISK.

P. 1186. v. 11. γὰρ] Abest ab August. primo. REISK. Recte, ut opinor. Placeret additum, si haec statim v. 5. sequerentur. Nunc inserta illa, θαυμάσῃ δὲ μηδεὶς — πρὸς τοὺς λογισμούς, seriem orationis ita interruperunt, ut ipsius narrationis exordium particulam γὰρ aegre admittat. SCHAEFER.

P. 1186. v. 11. μηνὸς] Abest a Paulina. REISK.

P. 1186. v. 11. τὸν ὕστερον ἔκπλουν] Respicit hoc ad priorem eius ἔκπλουν, qui incidit in annum Olymp. CI. $\frac{4}{5}$., quo Timotheus Lacedaemonios ad Leucada proelio navali vicit. V. Simsonus ad A. M. 3629. REISK.

P. 1186. v. 13. ἀργυρίου, προσελθὼν] Medium καὶ intersérit August. primus. REISK.

P. 1186. v. 15. αὐτὸν] *ut is*, Pasio puta. Malim tamen αὐτῷ, *sibi*, Timotheo puta, ut etiam in margine Lutetianae est annotatum. REISK. V. not. sequ. αὐτὸν non mutandum. SCHAEFER.

P. 1186. v. 15. χρῆσαι] Post h. v. addi vult ἑαυτῷ margo Lutetianae e coniectura Wolfii. REISK. Addi non opus. V. v. 25. SCHAEFER.

P. 1186. v. 15. πεντήκοντα] Vulg. πεντήκοντα δραχμάς.

δραχμὰς abest ab August. primo, Bavarico, Aldina, Paulina. Delevi. REISK.

P. 1186. v. 16. δύ' ὀβολώ] δύο ὀβόλων August. primus. REISK. Duo hos obolos non minus miror, quam mirarer, si nunc in summa pecuniae mutuaticiae maiori duo asses numeratos viderem. Etiam p. 1158, 25. 1162, 20., ubi paulo minoris summae fit mentio, duo oboli connumerantur. Qui duo oboli quid sibi velint, libenter discam a peritioribus rei numariae fenebrisque Graecorum. SCHAEFER.

P. 1186. v. 16. ἔφη] ἐδόκει August. primus. REISK.

P. 1186. v. 17. ἐκέλευσεν] ἐκέλευεν Bavaricus. REISK.

P. 1186. v. 17. τότε πάντα] ταῦτα August. primus, indices Aldinae et Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 1186. v. 20. καὶ κελεύσας] Malim ὁ καὶ κελεύσας. *quippe qui etiam mandavit.* REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 1186. v. 21. ἐκ] ἀπὸ August. primus. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 1186. v. 22. ὅσπερ] Vulg. ὥσπερ. ὅσπερ August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1186. v. 23. τούτου] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1186. v. 25. ἐγράψατο] Pater meus Pasio curavit in commentarios suos inscribi nomen Timothei. REISK. V. v. 7. 26. p. 1193, 1. SCHAEFER.

P. 1186. v. 25. χρῆσαι] [χρῆσθαι.] Lege χρῆσαι. WOLF. Vulg. χρῆσθαι. χρῆσαι August. primus, editio Wolfii. Et sic correxi. REISK. V. not. ad p. 1191, 6. SCHAEFER.

P. 1186. v. 26. οὗτος] αὐτὸς August. primus. REISK.

P. 1186. v. 27. ὁ Ἀντίμαχος] Vulg. Ἀντίμαχος. ὁ Ἀντίμαχος Bavaricus. REISK.

P. 1186. v. 27. συνέπεμψεν] cum servo, qui numos portaret. SCHAEFER.

P. 1186. v. 27. τὴν] Abest a Paulina. REISK.

P. 1186. v. 27. ληψόμενον] ληψόμενος August. primus. REISK.

P. 1186. v. 28. τὰς χιλίας] Omitlit haec verba et eorum loco solummodo καὶ dat August. primus. REISK.

P. 1186. v. 28. δραχμὰς] Non desiderarem, si abesset. V. not. ad πεντήκοντα v. 15. SCHAEFER.

P. 1187. v. 1. καὶ μίαν] Malim καὶ abesse, ut v. 16. V. var. lect. ad p. 1197, 16. REISK.

P. 1187. v. 1. δύο] δύ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1187. v. 2. χρέος] χρέως Bekker. Sic etiam p. 1193, 25. V. Moeris p. 403. et Phrynichus p. 391. SCHAEFER.

P. 1187. v. 3. ἐπειδὴ δ' ἀπεχειροτονήθη —] Protasis huius periodi pertinet usque ad p. 1188, 17., ubi apodosis incipit a verbis μέλλων τοίνυν καταπλεῖν —. Hoc enim esse τὸ ἑξῆς ostendunt proxime antecedentia, inprimis ὃ ἐκπλέων ἔλαβε. Periodos tam enormis longitudinis, quarumque tenorem tot παρένθετα interrumpant, texere non est moris Demosthenici. SCHAEFER.

P. 1187. v. 6. ἐφειστήκει — δυνάμενοι] Parenthesis signis perperam inclusit Reisk. SCHAEFER.

P. 1187. v. 7. τῷ εἰπεῖν] Articulum omittit Bavaricus. REISK. Omisit Bekker. V. Ind. ad Poët. Gnom. p. 366. s. SCHAEFER.

P. 1187. v. 8. οὕτω δὴ] Vulg. οὕτω δέ. δὲ abest a Bavarico. Non male. Ego vero cum δὴ mutavi mea sponte. REISK. Scilicet opinatus est hinc incipere apodosin. Falso. V. not. ad v. 3. Recte οὕτω δὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1187. v. 11. πιστότατα] πιστότατον August. primus. πιστότατ' ἂν Bavaricus. REISK.

P. 1187. v. 13. μὲν] Abest ab August. primo. REISK. Recte. SCHAEFER.

P. 1187. v. 15. δὲ καὶ] Vulg. δ'. δὲ καὶ Bavaricus. Addidi καί. REISK.

P. 1187. v. 15. Ἀλκέτου καὶ Ἰάσονος] Alcetam, octavum Macedoniae regem, non puto intelligi hic posse, sed alium quempiam, Epirotam fortassis, Tharrytae F., Arymbae patrem. Iason Thessalus satis notus est e Xenophonte. WOLF.

P. 1187. v. 16. μὲν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1187. v. 16. ἐπαύσατε. ἐν τοιαύταις] ἐπαύσατε· ἐν τοιαύταις Reisk. ἐπαύσατε, — ἐν τοιαύταις Bekker. ἐπαύσατε, ἐν τοιαύταις Dindorf. ἐν τοιαύταις κ. τ. λ. antecedentibus sic iungi syntactice, ut post v. ἐπαύσατε non sit plene interpungendum, docent quae notavi ad v. 3. SCHAEFER.

P. 1187. v. 17. ἐν τοιαύταις δ' ὢν — ἡ μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Est ἀναναταπόδοτον aut ὑπέρβατον. Sequitur enim longissimo intervallo p. 1189, 1. τότε οὖν ἀναγκαζόμενος δανείζεται τὰς χιλίας δραχμὰς κ. τ. λ. WOLF. ὢν cohaeret cum δανείζεται p. 1188, 18. Caetera omnia sunt interiecta. REISK.

P. 1187. v. 17. πολλῇ —] πολλῇ· Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1187. v. 20. γὰρ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1187. v. 20. ἐν πεδίῳ] Videtur πεδίον appellata fuisse regio quaedam agri Attici. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 293. extr. SCHAEFER.

P. 1187. v. 20. τῷ παιδὶ τῷ Εὐμηλίδου] Vulg. τῷ παιδὶ Εὐμηλίδου. τῷ πατρὶ τῷ Εὐβουλίδου August. primus, indices Aldinae et Paulinae, unde margo Lutetianae repetiit. τῷ παιδὶ τῷ Εὐμηλίδου Bavaricus. Secundum articulum addidi. Utra au-

tem lectio praestet, haec an quae in Augustano aliisque libris est, quis nostrum hodie disceptet? REISK.

P. 1187. v. 23. αὐτοὺς στρατηγῶν] Vulg. αὐτὸς στρατηγῶν αὐτούς. αὐτοὺς στρατηγῶν August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1187. v. 23. εἰς τροφὴν] Vulg. τροφήν. Dedi de meo εἰς τροφήν. REISK. Praepositionem iure delevit Bekker. τροφή, *Kostgeld*. Sic dicitur ταφή de sumtibus funeris. V. not. ad p. 787, 3. SCHAEFER.

P. 1187. v. 25. ἀπήνεγκε λόγῳ] λόγῳ ἀπήνεγκεν Bekker. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1187. v. 26. ἐλογίσατο] Abest ab indicibus Aldinae et Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae, item a Bavarico, in quo locus hic ita legitur: ἐν ᾧ λόγῳ ἀπήνεγκεν ἐκ τῶν —. REISK. Bekkerus: „ἐλογίσατο om. F. S. Q." Vide ne scribendum sit ἐν τῷ λόγῳ ἀπήνεγκεν ἐκ τῶν στρατιωτικῶν κ. τ. λ. Conf. p. 1189, 8. ss. ἀποφέρειν ἐν τῷ λόγῳ i. q. λογίζεσθαι: ut non obscurum sit, unde ἐλογίσατο nasci potuerit. SCHAEFER.

P. 1187. v. 28. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1188. v. 1. [τὰς]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos iure amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 1188. v. 3. ἀνέσπακε.] ἀνέσπακε· Bekkeri Oxoniensis: ἀνέσπακεν· Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1188. v. 7. Καλαυρίᾳ] Hic et saepius Καλαυρίᾳ lege per υ, non per β. WOLF. Vulg. Καλαβρίᾳ. Καλαυρίᾳ August. primus et Bavaricus, et sic ubique locorum, item index Lambini. Et sic scribi quoque vult Wolfius. Calauria haec illa insula prope Troezenem est, morte Demosthenis nobilitata. REISK. Καλαυρείᾳ Dindorf. V. Harpocration p. 98. extr. edit. Lips. et Photius c. 95. extr. Diphthongum tuetur etiam Stephanus Byzant. s. v. SCHAEFER.

P. 1188. v. 11. τοῦ στρατεύματος] Articulum addidi. REISK. Delevit Bekker. Recte. Sic centies στρατόπεδον dicitur sine articulo. V. mea in H. Stephani Thes. c. 8783. C. SCHAEFER.

P. 1188. v. 16. ἀναμνήσθητε,] Subdistinctionem recte delevit Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. Posuerat etiam post τότε Reisk.: qui est abusus distinctionum ad tirones docendos τὸ ἑξῆς. SCHAEFER.

P. 1188. v. 17. λεγόμενα·] λεγόμενα. Reisk. et Bekker. Sed v. not. ad p. 1187, 3. SCHAEFER.

P. 1188. v. 18. κρίσιν, ἐν Καλαυρίᾳ] κρίσιν ἐν Καλαυρείᾳ, Dindorf. Consulto si hypostigmen, quae rectius abest, post Καλαυρείᾳ transposuit, (sed suspicor transposuisse typothetam,) non meminerat in illa ipsa insula pecuniam mutuo sumtam esse. V. infra p. 1189, 6. 27. 1190, 12. SCHAEFER.

P. 1188. v. 21. παραμένωσιν] Vulg. περιμένωσιν. Correxi de meo παραμένωσιν. V. v. 26. s. περιμένειν τινὰ est *aliquem opperiri: παραμένειν τινὶ* est *apud aliquem manere, perseverare.* REISK. V. not. ad p. 1199, 11. SCHAEFER.

P. 1188. v. 23. τριηρῶν] τριήρων margo Lutetianae. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1188. v. 23. διαπελθόντων] Rarius verbum. Recurrit p. 1199, 6. s. SCHAEFER.

P. 1188. v. 25. ὀργίζησθε] ὀργίζεσθε Bavaricus, sed cum η super ε primo. REISK.

P. 1188. v. 26. Βοιωτοὶ] Βοιώτιοι August. primus. REISK.

P. 1189. v. 1. δώσοι] Vulg. δώσει. δώσοι August. primus. Bavaricus. δώσῃ Aldina, Paulina. Dedi δώσοι. Sed nil refert. REISK.

P. 1189. v. 2. Φιλίππῳ] τῷ Φιλίππῳ August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1189. v. 5. ὁ Ἀντιφάνης] Vulg. Ἀντιφάνης. ὁ Ἀντιφάνης August. primus. Articulum addidi. REISK. Delevit Bekker. V. Ind. ad Poët. Gnomic. p. 366. s. SCHAEFER.

P. 1189. v. 6. Καλαυρίᾳ] Καλαυρείᾳ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1189. v. 8. πύθοιντο] πύθωνται August. primus. REISK.

P. 1189. v. 8. ἀπήνεγκε] ἀνήνεγκε August. primus. REISK. V. p. 1187, 25. SCHAEFER.

P. 1189. v. 12. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1189. v. 15. αὐτῷ] αὑτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 1189. v. 15. ἀποδιδοίη] ἀποδῷ August. primus. REISK.

P. 1189. v. 16. τε] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1189. v. 18. προσαγαγὼν] προσάγων Bavaricus. REISK. Non Timotheum, sed Philippum. Delenda igitur subdistinctio post τράπεζαν: ac delevit Bekker. V. p. 1192, 26. Potuerat Orator sic scribere: προσαγαγὼν πρὸς τὴν τράπεζαν Φίλιππον ἐκέλευσεν αὐτῷ ἀποδοῦναι κ. τ. λ. V. nott. ad Porsoni Med. p. 77. edit. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 1189. v. 18. χιλίας δραχμὰς Φιλίππῳ] Φιλίππῳ χιλίας δραχμὰς Bekker. SCHAEFER.

P. 1189. v. 20. τῆς τραπέζης] τῇ τραπέζῃ August. primus. REISK. Placet. V. p. 946, 14. ἐπικαθῆσθαι ἐπὶ τῆς τραπέζης est, opinor, *sedere in mensa:* quod huc non quadrat. καθημένους ἐπὶ τῇ τραπέζῃ p. 1196, 16., ubi eadem scripturae diversitas notata est. SCHAEFER.

P. 1189. v. 21. γράψαι] γράψασθαι August. primus. REISK.

Male. ἔγραψε Φορμίων: ἐγράψατο Πασίων. V. not. ad p. 1186, 25. SCHAEFER.

P. 1189. v. 25. χρέους] χρέως Bavaricus. REISK. χρέως Bekker. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 391. SCHAEFER.

P. 1189. v. 26. εἰδῆτε] Vulg. ἴδητε. εἰδῆτε August. primus. Et sic correxi. REISK. ἴδητε Dindorf. Non imiter. SCHAEFER.

P. 1189. v. 26. καλῶ] V. Moeris p. 216. SCHAEFER.

P. 1189. v. 27. Καλαυρίᾳ] Καλαυρείᾳ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1190. v. 1. μὴ ἐμβαλέσθαι] [με ἐμβαλέσθαι.] M. μὴ ἐμβαλέσθαι με, utraque voce retenta. WOLF. Vulg. με ἐμβαλέσθαι. μὴ ἐμβαλέσθαι August. primus, Bavaricus, index Aldinae, unde margo Lutetianae repetiit, Herwagiana maior, Paulina. Sed index Paulinae dat με. Correxi μὴ ἐμβαλέσθαι. Idem est ac si dixisset παρεκρούσατό με, ὥστε μὴ ἐμβαλέσθαι. *decepit me, quo factum est, ut nil curarem inseri* —. REISK. με ἐμβαλέσθαι Bekker. Verum puto μὴ ἐμβαλέσθαι: nisi forte utrumque iungens malis με μὴ ἐμβαλέσθαι. Minus recte autem Reiskius τοῦ — διαιτητὴν interpretatur. Quippe haec infinitivi constructio significat consilium, non effectum. Verte: *Nam ut eius testimonium apud arbitrum ne insererem in echinum, fraude perfecit, cum identidem dictitaret* —. SCHAEFER.

P. 1190. v. 2. πρὸς τὸν διαιτητὴν] I. q. πρὸς τῷ διαιτητῇ v. 16. SCHAEFER.

P. 1190. v. 2. παρεκρούσατο] S. ὁ Ἀντιφάνης. WOLF.

P. 1190. v. 2. παρεκρούσατο φάσκων, ἀεὶ] παρεκρούσατο, φάσκων ἀεὶ Reisk. et Bekker. Quae melior interpunctio: iungenda enim φάσκων ἀεί. Sed praestat prorsus non interpungi. SCHAEFER.

P. 1190. v. 3. τὴν κυρίαν ἀπόφασιν] [τὴν κυρίαν ἀπόφανσιν.] Alias ἡ κυρία absolute dici solet. WOLF.

P. 1190. v. 3. ἀπόφασιν] ἀπόφανσιν Paulina, unde margo Lutetianae repetiit. REISK.

P. 1190. v. 5. προσκληθεὶς] Vulg. προκληθεὶς. προσκληθεὶς August. primus, Bavaricus, Herwagiana, Paulina, unde videtur index Lambini repetisse. Et sic correxi. *cum arcesseretur* [scilicet ad arbitrum] *domo, (non enim prodibat in publicum neque sui in publico conveniendi dabat copiam,)* —. REISK.

P. 1190. v. 6. ὑπὸ τουτουΐ] a Timotheo. SCHAEFER.

P. 1190. v. 6. τιθέντος — τὴν δραχμὴν] [τιθέντος δέ μου αὐτῷ τὴν δραχμήν.] Fuit, ut apparet, ritus quidam accusandi eius, qui testimonium dicere recusasset. WOLF. Vulg. τιθέντος δέ μου αὐτῶν —. αὐτῶν abest ab August. primo. αὐτῷ dedit Wolfius. Delevi αὐτῶν. V. Petitus LL. AA. p. 447. REISK.

P. 1190. v. 6. δέ μου] δ᾽ ἐμοῦ Bekker. Encliticum magis placet. SCHAEFER.

P. 1190. v. 7. λειπομαρτυρίου] λιπομαρτυρίου Bekker. Quomodo scriptum est etiam in Photio c. 165. et Anecd. Bekk. p. 191, 3. 276, 31. Utra praestet scriptura, dixi ad p. 547, 27. SCHAEFER.

P. 1190. v. 7. κατεδιαίτα] Vulg. καταδεδιῄτηται. κατεδιῄτα August. primus. Correxi de meo sensu κατεδιαίτα. REISK. κατεδιῄτα Bekker. V. Buttmannus Grammat. Gr. mai. T. I. p. 346. SCHAEFER.

P. 1190. v. 8. τούτου] τοῦ Τιμοθέου. SCHAEFER.

P. 1190. v. 8. ἑσπέρας ἤδη οὔσης] quousque Antiphanem testaturum praestolati erant. SCHAEFER.

P. 1190. v. 12. ἐδάνεισεν ἐν Καλαυρίᾳ Τιμοθέῳ] ἐδάνεισε (ἐδάνεισεν Oxon.) Τιμοθέῳ ἐν Καλαυρίᾳ Bekker. SCHAEFER.

P. 1190. v. 12. Καλαυρίᾳ] Καλαυρείᾳ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1190. v. 15. αὐτὸς οὗτος] Timotheus. SCHAEFER.

P. 1190. v. 17. οὐ μέντοι γ' ἑαυτῷ] οὐ μέντοι αὐτῷ γε Bavaricus. REISK. Recte οὐ μέντοι ἑαυτῷ γέ Bekker. SCHAEFER.

P. 1190. v. 17. δανεῖσαι] Scilicet patrem meum Pasionem. REISK.

P. 1190. v. 18. Βοιωτίῳ] Βοιωτῷ August. primus. REISK.

P. 1190. v. 18. αὐτόν] Quisnam? Timotheus an nauarchus Boeotius? Putem equidem Timotheus. REISK. Ego non item: nec quisquam alius putet. Primum enim τὸ ὑποτιθέναι est τοῦ δανειζομένου: deinde, si Timotheus intelligendus esset, scribi oportuerat sine pronomine ὑποθεῖναί φησι. SCHAEFER.

P. 1190. v. 18. αὐτόν φησι] φησιν αὐτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 1190. v. 21. ἀποστερεῖ] Vulg. ἀπεστέρει. ἀποστερεῖ August. primus. Et hoc dedi. REISK. ἀπεστέρει Bekker. SCHAEFER.

P. 1190. v. 25. τῷ ἐπ' Ἀστείου ἄρχοντος] ἐπ' Ἀστείου ἄρχοντος lege, non τῷ ἐπ' Ἀστείου ἄρχ. WOLF. Non opus. Quanquam Wolfii coniecturae favet p. 1192, 20. SCHAEFER.

P. 1190. v. 25. Ἀστείου] Ἀστίου August. primus. Et sic quoque p. 1192, 20. REISK.

P. 1190. v. 25. τὸν τούτου] Vulg. τούτου. τὸν τούτου August. primus, Bavaricus. Articulum addidi. REISK.

P. 1190. v. 27. Ἱπποδαμείᾳ] Apparet esse loci nomen, fortassis a domandis equis sic appellati, unde *Equidomitorium* verti. Hippodamiae plures fuerunt, sed illa Oenomai Elei filia celeberrima: et fieri potest, ut locus de nomine mulieris alicuius sit dictus, sicut Academia ab Academo seu Hecademo heroë. Legi fortasse queat ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ, etsi ἱππόδρομος potius dici solet. τὰ Ἱπποδρόμια sunt ludi circenses, quae et Equiria. WOLF. Ἱπποδαμίᾳ August. primus. Citat hunc locum Harpocration v. Ἱπποδάμεια. Conf. Palmerius Exercitatt. p. 646. REISK. Ἱπποδαμίᾳ Bekker. V. Photius c. 86. et Anecd. Bekk. p. 266, 28. SCHAEFER.

P. 1190. v. 27. ἀποϱούμενος] Sic lege. WOLF. Vulg. ἀποϱούμενοι. ἀποϱούμενος August. primus, Bavaricus. Et sic coniecit quoque Wolfius. Correxi ἀποϱούμενος. REISK.

P. 1190. v. 28. Αἰσχϱίωνα] Αἴσχϱωνα August. primus. Et sic quoque p. 1191, 3. 15. REISK.

P. 1191. v. 1. τὸν αὐτοῦ] Articulus abest ab August. primo. REISK.

P. 1191. v. 1. αἰτήσασθαι] Recurrit verbum v. 5. et 17. V. not. ad p. 1155, 7. SCHAEFER.

P. 1191. v. 3. Αἰσχϱίωνος] τοῦ Αἰσχϱίωνος Bavaricus. REISK. Articulum addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 1191. v. 3. Αἰσχϱίωνος — ἀφιγμένους] August. primus dat Αἴσχϱωνος τούτους τε ἀφιγμένους, caeteris omissis. REISK. Αἰσχϱίωνος τούτου τούς τε ἀφιγμένους Bekker. adscripta hac nota: „τούτου] τοῦ ἀκολούθου τούτου F. S. Q." Vere, ut arbitror. Quod si comparaveris cum v. 1. et 16. similesque hac in Oratione repetitiones, quae numero sunt plurimae, expenderis, fortasse non improbabis quae de anonymo nostro scripsi ad Titul. Orat. p. 1184., coll. Wolfii nota ad Titul. Orat. c. Euerg. et Mnesibul. p. 1139. SCHAEFER.

P. 1191. v. 3. τοῦ τούτου] Vulg. τούτου. Addidi articulum meo iudicio. REISK. Non improbo. Certe v. 1. et 16. iteratur articulus, etsi non sine dissensu librorum. SCHAEFER.

P. 1191. v. 5. εἰς ἣν ᾐτεῖτο] εἰς ἃ ᾔτει Bavaricus. REISK.

P. 1191. v. 6. ἔχϱησε] *commodavit*. παϱὰ τὸ κιχϱάναι. Oppi ἐδάνεισεν v. 7., *mutuo dedit*. Sed p. 1186, 25. χϱῆσαι est i. q. δανεῖσαι, quemadmodum p. 1250, 1. χϱήσῃς i. q. δανείσῃς. Sed quod ibid. v. 12. sequitur κίχϱημι vertendum *commodo*. SCHAEFER.

P. 1191. v. 6. ἐδανείζετο] ἐδανείσατο August. primus. REISK.

P. 1191. v. 8. αὐτῷ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1191. v. 12. αὐτὸν] αὐτόν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1191. v. 15. Αἰσχϱίων] ὁ Αἰσχϱίων Bavaricus. REISK. V. not. ad p. 1190, 28. SCHAEFER.

P. 1191. v. 16. ὁ τούτου] Articulus abest ab August. primo. REISK.

P. 1191. v. 17. τὰ στϱώματα] Scilicet ᾐτήσατο. REISK.

P. 1191. v. 20. βασιλέα] Artaxerxem Mnemonem. REISK.

P. 1191. v. 20. διαπϱαξάμενος ἐκπλεῦσαι] Idem est ac si dixisset διαπϱαξάμενος παϱὰ τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν τὸ ἐξεῖναι αὐτῷ ἐκπλεῦσαι. REISK.

P. 1191. v. 22. λόγον ἐνθάδε] ἐνθάδε λόγον Bekker. SCHAEFER.

P. 1193. v. 20. τὴν τιμὴν] Vulg. τιμὴν. τὴν τιμὴν August. primus. Articulum addidi. REISK. Delevit Bekker. Sic τιμὴν τῶν φιαλῶν est quae dicitur appositio. SCHAEFER.

P. 1193. v. 21. ὅσον] Scilicet ἀργύριον. REISK. Non est ellipsis. Verte: *quantum earum pondus erat.* SCHAEFER.

P. 1193. v. 22. τὴν τιμὴν] Vulg. τιμὴν. Dedi de meo τὴν τιμὴν. REISK.

P. 1193. v. 25. χρέος] χρέως Bekker. V. not. ad p. 1187, 2. SCHAEFER.

P. 1193. v. 25. αὐτῷ] αὐτὸς Bavaricus. REISK.

P. 1193. v. 25. ὃ ἀπέτισε —] ὃ redit ad ὀφείλοντα. curabat Timotheum inscribi in tabulis ut debentem id aeris, quod esset Timostheni pro phialis repensum. V. p. 1203, 6. REISK.

P. 1193. v. 25. ἀπέτισε τῷ Τιμοσθένει] F. ἀπῄτησεν ὁ Τιμοσθένης. WOLF. ἀπῄτησε τὸν Τιμοσθένη margo Lutetianae. ἀπῄτησε τῷ Τιμοσθένει Bavaricus, indices Aldinae et Paulinae. REISK.

P. 1193. v. 26. πάνθ'] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1194. v. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.] μαρτυρία August. primus. REISK.

P. 1194. v. 3. ἀναγινωσκομένων] ἀναγιγνωσκομένων Bekker. SCHAEFER.

P. 1194. v. 3. μοι] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1194. v. 3. αὐτὸς] Vulg. αὐτὸ. αὐτὸς August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae, index Lambini, editio Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1194. v. 4. ὡμολόγει] ὁμολογεῖ August. primus, Aldina. REISK.

P. 1194. v. 4. τὰ κομισθέντα] Vulg. κομισθέντα. τὰ κομισθέντα August. primus, Aldina. Articulum addidi. REISK.

P. 1194. v. 8. ἤγαγεν] ἦγεν August. primus. REISK.

P. 1194. v. 10. ἀνακομισθῆναι] ἀνακομισθέντα August. primus. REISK.

P. 1194. v. 12. ὑμᾶς ἐγὼ] ἐγὼ ὑμᾶς Dindorf. e duobus Codd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1194. v. 13. γὰρ] Abest a Paulina. REISK.

P. 1194. v. 16. ὡς] εἰς August. primus. REISK.

P. 1194. v. 16. τοῦ] τοὺς August. primus. REISK. Recte τοὺς Bekker. SCHAEFER.

P. 1194. v. 17. ἢ] Abest ab August. primo. REISK. Delevit Bekker. Recte. Quod enim antecedit παρασχεῖν, cum ἂν sibi iunctum non habeat, satis apparet pendere ab ἐδεήθη, non ab οἴεσθε. Conf. v. 25. SCHAEFER.

P. 1194. v. 20. παραστήσαντά] Vulg. παρακαταστήσαντά. παραστήσαντά August. primus. Et hoc dedi. REISK. παρακαταστήσαντά Bekker. SCHAEFER.

P. 1194. v. 20. τὴν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1194. v. 27. ἐκ τοῦ λιμένος] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 1194. v. 28. ἐμπορίας] εὐπορίας August. primus, merito notatum a Fabricio. REISK.

P. 1194. v. 28. ἕνεκ'] Bekkerus: „οὕνεκα S." οὕνεκ' Dindorf. V. not. ad p. 1200, 5. SCHAEFER.

P. 1195. v. 3. δὲ] δὴ Bavaricus. REISK.

P. 1195. v. 3. κἀκεῖνο] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1195. v. 3. δὴ] Abest ab August. primo et Bavarico. REISK. Recte omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1195. v. 4. ἐπεμελοῦντο] ἐπεμέλοντο August. primus. REISK.

P. 1195. v. 7. οὐδ' αὖ ὡς] ἢ ὡς margo Lutetianae et August. primus (nam αὖ in eo nullum h. l. est, tametsi Fabricius id inde refert), item indices Aldinae et Paulinae, nec non editio Wolfii. REISK.

P. 1195. v. 10. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 1195. v. 10. εἶναι] Vulg. καὶ εἶναι August. primus, margo Lutetianae. Wolfius in Farragine τὸ mavult: in editione καὶ plane omisit. Correxi εἶναι. REISK.

P. 1195. v. 11. ἢ] F. ἢ οὐ. V. not. ad p. 1198, 15. SCHAEFER.

P. 1195. v. 12. οὐ μέντοι γ'] Vulg. οὐ μέντοι. Addit August. primus γ'. Addidi. REISK. Secutus est Bekker., sed deleto altero γ' post τούτου. οὐ μέντοι οὐδὲ τούτου γ' Dindorf. Vere. Et sic optimus Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 1195. v. 13. ἂν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1195. v. 18. διέλυσε, πῶς] Vulg. διέλυσεν· ἢ. διέλυσε· πῶς August. primus, index Aldinae, Paulina, editt. Herwag. maior et Wolfii. διέλυσεν· ἢ ὡς οὐκ εἰκὸς Bavaricus. Qua in lectione clara cernuntur vestigia vocabuli πῶς. Correxi διέλυσε, πῶς. REISK.

P. 1195. v. 20. καὶ μὴν — τολμήσει] Absunt ab August. primo et indice Aldinae, unde repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 1195. v. 20. τολμήσει] Post h. v. videtur deesse λέγειν. REISK. Facile subaudias, cum modo praecesserit. SCHAEFER.

P. 1195. v. 21. διέλυσε] οὐ διέλυσε August. primus, index Aldinae, margo Lutetianae. REISK. Videntur voluisse αὖ διέλυσε. Conf. v. 7. SCHAEFER.

P. 1195. v. 27. κατελάμβανες] Vulg. κατέλαβεν. κατελάμ-

βανες Bavaricus, index Aldinae, margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK. Malim κατέλαβεν, et quod tempus hoc aptius est, et quod iusto durior abruptiorque orationis conversio videtur, antecedente ἔπεμψεν eodem in verborum complexu. SCHAEFER.

P. 1195. v. 28. δή] δ' ἦν August. primus. REISK.

P. 1196. v. 1. κατέλιπες] Vulg. κατέλιπεν. κατέλιπες Bavaricus. Et hoc dedi. REISK. κατέλειπες Bekker. Aoristus magis placet. SCHAEFER.

P. 1196. v. 2. σαυτοῦ] Vulg. ἑαυτοῦ. σαυτοῦ Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1196. v. 2. τινὰ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1196. v. 2. ὅθεν] ὡς August. primus. REISK.

P. 1196. v. 3. φῄς] Vulg. φησί. φής Bavaricus. Dedi φῄς. si negas Philondam a te ad patrem esse adductum eique monstratum atque commendatum. REISK.

P. 1196. v. 3. τὸν πατέρα — συστῆσαι αὐτῷ] τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ συστῆσαι αὐτὸν margo Lutetianae. REISK. Est Lambini, ut arbitror, coniectura. Quem cum haec locutio errore semel impedivisset, eadem oberrare chorda perrexit. V. not. ad p. 1192, 16. SCHAEFER.

P. 1196. v. 7. ἐκ] ἀπὸ Bavaricus. REISK. ἀπὸ Bekker. V. p. 1195, 6. 17. 1204, 3. SCHAEFER.

P. 1196. v. 10. ἢ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1196. v. 11. τοῦ ἐμοῦ] Vulg. τὸ ἐμοῦ. Correxi τοῦ ἐμοῦ. Absunt duo haec verba ab August. primo. REISK.

P. 1196. v. 11. ᾧπερ] [ὥσπερ.] F. ᾧπερ. WOLF. Vulg. ὥσπερ. Correxi ᾧπερ. REISK.

P. 1196. v. 11. αὐτὸν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1196. v. 12. οἴει] [ἢ οἴει.] Lego οἴει. τὸ ἢ abundat, cum τὸ οἴει ad εἰδὼς referatur. WOLF. Vulg. ἢ οἴει. ἢ abest ab August. primo et deletum quoque vult Wolfius. Delevi. REISK.

P. 1196. v. 15. ἦν] ἢ August. primus. REISK.

P. 1196. v. 16. καὶ καθημένους] Copula abest ab August. primo. REISK.

P. 1196. v. 16. τῇ τραπέζῃ] τῆς τραπέζης August. primus. REISK. V. not. ad p. 1189, 20. SCHAEFER.

P. 1196. v. 17. Τιμοθέῳ] Bekkerus: „om. S.“ Quod si censeas delendum, non pervicaciter repugnem. Quanquam etiam p. 1216, 21. cum dativo legitur: ἔτι δὲ καὶ πίστιν αὐτῷ ἐπιτιθεὶς (l. ἐπιθεὶς) ἠθέλησα —. *etiam iureiurando rem confirmare volui.* Eadem phrasis recurrit mox p. 1197, 1. V. Ind. Graecitat. p. 243. SCHAEFER.

P. 1196. v. 18. ΟΡΚΟΙ.] Vulg. Ὅρκος. ὅρκοι Bavaricus,

August. primus. Et hoc dedi. REISK. Non debuit dare. Conf. p. 1203, 26. SCHAEFER.

P. 1196. v. 21. ὅ τι] Vulg. ὅτι. ὅθι margo Lutetianae. ὧν August. primus. Fabricius vel potius Wolfius malebat ὅποι vel ὅθεν. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1196. v. 21. ὀφείλοιτο] ὠφείλετο August. primus. ὠφείλοιτο Aldina, Paulina. REISK. F. ὧν τε ὠφείλετο. SCHAEFER.

P. 1196. v. 22. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1196. v. 24. τοῦ ἀδελφοῦ] Sed Pasicles vix quadrimus erat, cum Pasio moreretur. REISK.

P. 1196. v. 26. Ὡς] Vulg. Ος. Correxi Ὡς. REISK.

P. 1196. v. 27. γίνεται] γίγνεται Bekker. SCHAEFER.

P. 1196. v. 28. τὸ μέρος] Vulg. μέρος. τὸ μέρος August. primus. Addidi τό. Idem est ac si dixisset: καὶ γίνεται τοῦτο τὸ ἀργύριον ἐμὸν κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος: et quod factum illud aes meum seu mihi obvenerit propterea, quod in portionem haereditatis meam collatum esset. REISK. Articulum delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1197. v. 3. πέμψαντος] καὶ πέμψαντος August. primus. REISK.

P. 1197. v. 4. Φρασικρίδην — Φρασικρίδῃ] Utra nominis scriptura sit emendatior, Φρασικρίδης an Φρασικλείδης, in medio relinquam. REISK. Φρασιηρίδην — Φρασιηρίδῃ Bekker. V. not. ad p. 688, 5. SCHAEFER.

P. 1197. v. 4. ἐγὼ δὲ] Vulg. τῷδε. Correxi ἐγὼ δέ. Hoc δὲ non est quidem necessarium et facile poterat eo carere oratio, neque tamen est tollendum, sed redundat cum elegantia et est iteratio et quasi echo praemissi δὲ v. 2. Sententiae series haec est: — *et quod, cum Timotheus mihi sponsionem apud arbitrum deferret* —, *ego Phrasicridae codices rationum prolatos in manus dederim quaerendi ergo* —, *harum rerum omnium tu, scriba, recita hoc testimonium.* REISK. Correctione non egebat τῷ: corrigendum erat δέ. τῷ τε Φρασικρίδῃ ἐξενέγκας —. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 271. τῷδε Bekker. τῷ τε Dindorf. e Cod. Bekk. Quod sic probandum, ut καὶ ὡς ὡμολόγει —, deletâ distinctione post ὤφειλε, iungas antecedentibus. SCHAEFER.

P. 1197. v. 5. ἐκγράφεσθαι] ἐγγράφεσθαι Bavaricus. REISK.

P. 1197. v. 5. ὅσα] Vulg. ἅ. ὅσα Bavaricus. REISK.

P. 1197. v. 6. ὤφειλε] ὤφειλεν Bekker. V. not. ad v. 4. SCHAEFER.

P. 1197. v. 6. τά] Abeat ab August. primo. REISK.

P. 1197. v. 10. κομίσαντος] κομισαμένου August. primus. REISK.

P. 1197. v. 11. Εὐφοραῖος] Vulg. Εὐφραῖος. Εὐφοραῖος Bavaricus. REISK. Εὐφραῖος Bekker. V. p. 948, 16. SCHAEFER.

P. 1197. v. 12. ἐκέλευσεν] Vulg. ἐκέλευεν. ἐκέλευσεν August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1197. v. 13. ἐδανείσατο — κατεχρήσατο] ἐδανείσατο ἕκαστον καὶ εἰς ἃ κατεχρήσατο August. primus, caeteris omissis. Verba καὶ εἰς ὅ τι ἔλαβε τὸ ἀργύριον uncis inclusi: nam ab Augustano absunt et praeterea idem dicunt cum insequentibus καὶ εἰς ἃ κατεχρήσατο. REISK. Uncos amovit Bekker. Iure, ut arbitror. Primum enim per homoeoarcton facile potuit fieri, ut Augustani scriba haec verba omitteret. Deinde falsum est insequentia idem dicere. Potest enim aliquis λαμβάνειν ἀργύριον εἴς τι, sed τῷ ληφθέντι κατεχρῆσθαι εἰς ἄλλο τι. Illud notabatur in tabulis trapeziticis (v. p. 1186, 8.): hoc per se intelligitur pependisse ab arbitrio debitoris. SCHAEFER.

P. 1197. v. 16. [καὶ]] Omittit August. primus. Uncis inclusi. V. p. 1186, 16. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 1197. v. 16. δύο] δύ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1197. v. 17. [ἃς]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. Ob insequens καὶ relativum mihi videtur recte posse abesse. SCHAEFER.

P. 1197. v. 20. αὐτὸς] αὐτὸν August. primus. REISK.

P. 1197. v. 21. λέγει] λέγω August. primus. REISK.

P. 1197. v. 23. μέγα — τεκμήριον] Sic mox p. 1198, 23. μέγα τεκμήριον ὑμῖν ἔστω p. 1162, 16. SCHAEFER.

P. 1197. v. 25. [τοῦτο]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. Recte. Perdite amat anonymus usum huius pronominis. SCHAEFER.

P. 1197. v. 26. ἀναγωγὴν] ἐναγωγὴν August. primus. REISK.

P. 1197. v. 26. ἂν] Abest ad August. primo. REISK.

P. 1197. v. 27. ἐνεπισκήψασθαι] Pollux lib. 8. ἐνεπισκήψασθαι ἦν, ὁπότε τις ἐν τοῖς δημευθεῖσιν ἑαυτῷ τι ὀφείλεσθαι ἢ προσήκειν λέγοι· καὶ τὸ πρᾶγμα ἐνεπίσκημμα ἐκαλεῖτο. WOLF. Citat hunc locum Harpocration p. 63. edit. Lips. V. Anecd. Bekk. p. 250, 14. SCHAEFER.

P. 1198. v. 1. τῇ οὐσίᾳ] Abest ab Aldina. REISK.

P. 1198. v. 1. ἐνοφειλόμενον] ἐνοφειλόμενος Paulina, unde repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 1198. v. 3. ἔμελλεν] ἤμελλεν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1198. v. 5. ἐνεπισκηψάμενός] ἐπισκηψάμενός August. primus. Et sic quoque v. 16. idem. REISK.

P. 1198. v. 7. ἴστε]: Bekkerus: „Immo ᾔστε.“ Non opus, opinor. Quae sequuntur participia sunt temporis imperfecti. SCHAEFER.

P. 1198. v. 8. τῶν αὐτοῦ] τὸν αὐτοῦ Paulina. REISK.

P. 1198. v. 8. ὅτε κελεύσαιτε] Vulg. ὅτ' ἐκελεύσατε. ὅτι κελεύσετε Bavaricus, sed cum αι super ε penultimo scripto. Dedi ὅτε κελεύσαιτε. REISK. Bekkerus: „ὅτε] ὅ τι F. S. Q." Placet ut gravius. SCHAEFER.

P. 1198. v. 10. ἐπιτήδειον ὄντα — Καλλίστρατον] Vulg. ἐπιτηδείου ὄντος — Καλλιστράτου. ἐπιτήδειον ὄντα — Καλλίστρατον margo Lutetianae. Genitivi pendent et natant, ut liquido constet aliquid deesse. Neque enim invenio facile in superioribus, quod hic tacite repetatur. Quare nullus dubitavi lectionem marginis Lutetianae adoptare, tametsi de auctore huius lectionis mihi non constat. Sic plana est oratio, quae ad ἴστε v. 7. refertur. REISK. Quod margo Lutetianae dat etsi Bekkerus in Cod. repererat, tamen revocavit genitivos. Ac videntur accusativi profecti a scriba non indocto, qui structuram verborum paulo asperiorem levigare vellet. Scilicet Orator cum orsus esset a verbo finito ἴστε, τὸ ἑξῆς ita inflexit, ut claudens periodum genitivis absolutis constructionem faceret σολοικοφανῆ. Elegantior stilique curiosior sic scripturus erat: — ὑφ' ὑμῶν, εἰδότων γε πάντων τὸν πατέρα — προθύμως ἀναλίσκοντα, εἶτα καὶ ἐπιτηδείου ὄντος αὐτῷ Καλλιστράτου, ὅσπερ —. Similis ratio structurae est p. 1207., ubi cum Orator v. 16. orsus esset a verbis ὅτι Τῆνος μὲν —, periodum per aliquot membra nexam ab illo ὅτι genitivis absolutis v. 23. clausit: ἔτι δὲ τῶν ἐμπόρων — ὄντων κ. τ. λ. SCHAEFER.

P. 1198. v. 11. μηδὲν] Vulg. μηδ'. μηδὲν August. primus. Et sic correxi. Sed vel sic nondum sanatus videtur locus esse, sed sic legendus: ὥστε μηδ' ἐκεῖνον μηδὲν ἐναντιοῦσθαι. adeo, *ut ne ille quidem* (Callistratus puta) *quicquam ei fuisset adversaturus.* REISK. Inanis coniectura. SCHAEFER.

P. 1198. v. 12. ὥστε τί ἄν] Lego τί ἄν, omisso ὥστε. WOLF. Nemo probabit. SCHAEFER.

P. 1198. v. 12. ποτε] Abest a texto Bavarici, sed est in margine cum γρ. REISK.

P. 1198. v. 12. ἠβούλετο] Vulg. ἐβούλετο. ἠβούλετο Bavaricus. REISK.

P. 1198. v. 15. οὐκ] Negatio abundare videtur, quia cohaeret καταλιπεῖν μᾶλλον, ἢ κομίσασθαι. WOLF. οὐκ omittit index Lambini. Ac videtur delendum, nisi volumus hunc atticismum esse et accipimus dictionem μᾶλλον ἢ οὐ pro καὶ οὐ μᾶλλον. *qua de causa voluisset pater Timotheum nobis debitorem incertum relinquere, et cur non potius voluisset aes debitum ex Antimachi substantia confiscata ferre?* Facit hanc suspicionem probabilem locus similis p. 1200, 12., ubi item μᾶλλον ἢ οὐ reddendum est *et non potius aes illud oppignerare Philippo.* Unde incipio suspicari, non spernendam esse lectionem codicis Bavarici

initio orationis huius in Timotheum p. 1185, 17. μᾶλλον ἢ οὐ Τιμοθέῳ ὑπηρετῆσαι. *quamvis magnas opes tanti non fecisset, ut non potius voluisset Timotheo inservire atque gratificari roganti.* Item p. 1226, 23. REISK. Negativam bene tuetur. Redundare hac in formula dicit Ind. Graecitat. p. 367., quae fuit doctrina etiam veterum Grammaticorum, ut Scholiastae ad Thucydid. III. 36. et Gregorii Corinthii p. 102. s., ubi v. Interprett. Neque ego refrager. Sic Galli *ne* ponunt post *plus que*, Itali *non* post *più che*. Ac videndum ne etiam p. 1195, 11. Orator scripserit ἢ οὐ Τιμοθέῳ χαρίσασθαι. Add. not. ad p. 867, 12. 1225, 26. SCHAEFER.

P. 1198. v. 16. ἐνεπισκηψάμενος] Citat hunc locum aut v. 5. similemve ex hac vicinia Harpocration v. Ἐνεπίσκημμα. REISK. V. not. ad v. 5. De Harpocratione v. not. ad p. 1197, 27. SCHAEFER.

P. 1198. v. 16. περὶ δὲ τῶν χιλίων δραχμῶν] *Quod autem attinet ad mille drachmas.* Infra p. 1200, 20. περὶ μὲν τοίνυν τῶν φιαλῶν καὶ τῆς μνᾶς —. *Porro quod attinet ad phialas et minam* —. Add. p. 1202, 26. V. not. ad p. 14, 18. 1218, 8. SCHAEFER.

P. 1198. v. 17. Καλαυρίᾳ] Καυλαρείᾳ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1198. v. 20. [ἃς]] Abest ab August. primo. Rursus uncis inclusi. REISK. Rursus amovit uncos Bekker. V. not. ad p. 1197, 17. SCHAEFER.

P. 1198. v. 25. Καλαυρίᾳ] Καλαυρείᾳ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1198. v. 26. Βοιώτιος] Βοιωτὸς August. primus. Secus tamen idem p. 1199, 1. REISK.

P. 1199. v. 2. προσῆκε] προσήκει August. primus. REISK.

P. 1199. v. 2. παρὰ] V. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 1199. v. 3. τὴν τροφὴν τοῖς] Vulg. τὴν τροφὴν τήν. τὴν primum omittit August. primus et loco secundi dat idem τοῖς. Bavaricus autem servans primum τὴν secundum pariter cum τοῖς mutat. Loco secundi correxi τοῖς. REISK.

P. 1199. v. 3. λαμβάνειν] Vulg. παραλαμβάνειν. Simplex λαμβάνειν dat Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1199. v. 3. τῶν κοινῶν συντάξεων] τῶν κοινῶν φόρων. Docet quod statim sequitur, τὰ δὲ χρήματα κ. τ. λ. SCHAEFER.

P. 1199. v. 4. μισθοφορία] In Olynth. μισθοφορὰν dicit. WOLF. *opera mercenaria* Lobeckio Parerg. ad Phrynich. p. 491. hunc ipsum locum citanti: mihi *stipendium*. SCHAEFER.

P. 1199. v. 5. σὺ ἅπαντα] σύμπαντα Bavaricus, indices Aldinae et Paulinae, unde margo Lutetianae repetiit. REISK.

P. 1199. v. 5. ἐξέλεξας] ἐξελέγξας Bavaricus. REISK.

P. 1199. v. 5. τῶν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1199. v. 5. συμμάχων] χρημάτων index Aldinae. REISK.

P. 1199. v. 6. αὐτῶν] Vulg. αὐτὸν. αὐτῶν August. primus. Et sic coniecit quoque Wolfius in Farragine. Dedi αὐτῶν. REISK.

P. 1199. v. 7. οὐδεὶς κίνδυνος ὑπ' Ἀθηναίων ἦν] Xenophon Hellen. VI. 5. 43. εἴ ποτε πάλιν ἔλθοι τῇ Ἑλλάδι κίνδυνος ὑπὸ βαρβάρων. Ne forte abutens Melet. Crit. p. 84. s. putes h. l. scribendum esse ἀπ' Ἀθηναίων. SCHAEFER.

P. 1199. v. 10. ἐπικουρίαν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1199. v. 11. ἀπολογίας] ἀπολογίαν August. primus. REISK.

P. 1199. v. 11. παραμείνωσιν] περιμένωσιν Bavaricus. Sed in illo codice saepissime περὶ et παρὰ inter se permutantur, ut hac ipsa pagina v. 2. REISK. V. not. ad p. 1188, 21. SCHAEFER.

P. 1199. v. 15. ἐγίνωσκεν] ἐγίγνωσκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1199. v. 16. αὐτῶν] Vulg. αὐτὸν. αὐτὸς margo Lutetianae. Correxi de iudicio meo αὐτῶν. ὑποθέσθαι αὐτῶν χαλκὸν est *patrem meum esse passum, ut pro illis mille drachmis sibi oppigneraretur aes.* REISK. Recte αὐτὸν Bekker. Quod nisi additur, syntactica ratio ὑποθέσθαι de Timotheo, non de Pasione, intelligi poscit. SCHAEFER.

P. 1199. v. 16. ὁπόσον] Scrib. πόσον. Nec me movet quamvis gravis auctoritas Lobeckii ὁπόσον tuentis ad Phrynich. p. 57. Conf. quae adscripsi ad Porsoni Phoeniss. p. 68. s. ed. tert. Lips. Vulgatam textui videtur affricuisse labes Graecitatis citerioris: idemque, opinor, tenendum aut de omnibus aut de plerisque classicorum scriptorum locis, ubi relativa vice funguntur interrogativorum. SCHAEFER.

P. 1199. v. 16. ποδαπὸν] *cuias.* Scilicet aes aliud alio pretiosius. SCHAEFER.

P. 1199. v. 16. καὶ πόθεν] Copula abest ab August. primo. REISK.

P. 1199. v. 17. πότερα] πότερον August. primus. REISK.

P. 1199. v. 20. ἐνεγκόντες] ἐνέγκαντες Bekker. SCHAEFER.

P. 1199. v. 20. πότερα] Bekkerus: „om. S." Omisit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1199. v. 22. χρῆν] χρὴ August. primus. REISK.

P. 1199. v. 23. παραδιδόναι — ἐξαιτεῖν] παραδιδόναι, dedere, ἐξαιτεῖν, deposcere torquendos, quo veritas eluceret. SEAGER. *Diar. Classic.* IX. p. 271.

P. 1199. v. 23. ἀποστησάμενον] σταθμησάμενον. WOLF. σταθμησάμενον margo Lutetianae. Quod Wolfius in Farragine pro scholio habet. Citat hunc locum Harpocration v. Ἀποστησάμενον. REISK. V. Zonaras c. 271. et Anecd. Bekk. p. 435, 11. SCHAEFER.

P. 1199. v. 26. δήπου] δὴ simplex August. primus. REISK.

P. 1199. v. 26. γε] Omittit August. primus. REISK.

P. 1199. v. 26. ἔμελλεν] ἤμελλεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1199. v. 26. ἔμελλεν — παραδώσειν] Vulg. ἔμελλεν οὔθ' ὁ ὑποτιθεὶς τὸν χαλκὸν παραδώσειν. Post ἔμελλεν addunt August. primus et Bavaricus οὔθ' ὁ ὑποτιθέμενος. Apparet Vulgatae alterum membrum deesse, quod ex parte dant codices. Sed quod illi dant, satis non est. Deest adhuc παραλήψεσθαι, quod de meo addidi. *Non enim est credibile commissurum unquam fuisse aut eum, qui pignus caperet, ut aes acciperet sibi non appensum libra, aut eum, qui pignus daret, ut sic traderet.* REISK. οὔθ' ὁ ὑποτιθέμενος [παραλήψεσθαι] Bekker. οὔθ' ὁ ὑποτιθέμενος * * * Dindorf. SCHAEFER.

P. 1200. v. 1. ἤμελλεν] Vulg. ἔμελλεν. ἤμελλεν August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1200. v. 5. τίνος ἂν ποτε εἵνεκα] τίνος οὕνεκα ἂν ποτε Bavaricus. REISK. τίνος οὕνεκ' ἂν ποτε Bekker. V. not. ad p. 1194, 28. SCHAEFER.

P. 1200. v. 7. ὀφείλων Φιλίππῳ] Φιλίππῳ ὀφείλων Bekker. SCHAEFER.

P. 1200. v. 7. Φιλίππῳ] τῷ Φιλίππῳ August. primus. REISK.

P. 1200. v. 7. πότερον ὡς — ἢ ὡς —] *Utrum quod — an quod —*. SCHAEFER.

P. 1200. v. 8. αὐτῷ ἦν] ἦν αὐτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 1200. v. 9. ἐνεχύρῳ] ἐνεχύρων August. primus. REISK.

P. 1200. v. 10. ὥστε] ὥσπερ Bavaricus. REISK. V. not. ad p. 797, 3. SCHAEFER.

P. 1200. v. 12. οὐ] Deletum vult Wolfius et omittit index Lambini. REISK. V. not. ad p. 1198, 15. SCHAEFER.

P. 1200. v. 20. μὲν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1200. v. 22. τὸν αὑτοῦ Αἰσχρίωνα] τὸν abest ab August. primo, qui etiam, quod aliquoties iam admonui, nomen famuli *Aeschron* duabus syllabis, non *Aeschrion* tribus effert constanter. REISK.

P. 1200. v. 25. [αὐτοῦ] — [αὐτοῦ]] Utrumque αὐτοῦ abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. [αὐτοῦ] — αὐτοῦ Bekker. Prius prorsus omisit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1200. v. 27. ἐξαιτήσεως] Post h. v. addit Bavaricus αὐτόν. Quod erunt qui amplectantur et interpretentur sic, ut perinde dictum sit atque τοῦ ἐξαιτεῖν αὐτόν. REISK. Pronomen si Orator voluit additum, nimirum scripsit αὐτοῦ. SCHAEFER.

P. 1200. v. 28. ἐπίσχον] Usitatius fuisset ἀπεσχόμην. Sed et Xenophon eadem syntaxi usus est Anab. 3, 4, 22. [36.] χρόνον μέν

τινα ἐπέσχον τῆς πορείας οἱ βάρβαροι. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 271. Comparavit quae non debebat. ἀπέχεσθαί τινος, *abstinere a re.* ἐπέχειν τινός, *cessare a re quam inceperis.* Quis non meminit frequentatum illud ab oratoribus ἐπίσχες? Ceterum v. not. ad p. 179, 15. SCHAEFER.

P. 1200. v. 28. τοῦ Αἰσχρίωνος] [τῆς Αἰσχρίωνος.] F. τὴν aut ὑπὲρ ἢ περὶ Αἰσχρίωνος, aut τοῦ Αἰσχρίωνος, ut iubeat Timotheus ipsum Aeschrionem dicere testimonium ut ingenuum. Sequitur enim p. 1201, 6. καὶ ἐξελέγξας τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα Αἰσχρίωνα. WOLF. Vulg. τῆς Αἰσχρίωνος. τοῦ Α. August. primus, Bavaricus, Aldina. Et sic correxi. REISK.

P. 1201. v. 1. ὡς ἐλευθέρου ὄντος] Absunt a Bavarico. REISK.

P. 1201. v. 1. ὁ δὲ οὔτε] Bekkerus: „ὁ δὲ οὔτε ὡς ἐλευθέρου ὄντος τοῦ αἰσχρίωνος S. Q." Vere, ut opinor. Tales enim repetitiones dici vix potest quantopere hic Orator depereat. Adde quod huic scripturae favet contrapositum οὔθ' ὡς δοῦλον —. SCHAEFER.

P. 1201. v. 1. παρέσχετο] παρέχεται Bavaricus. REISK.

P. 1201. v. 3. παράσχηται] παρέχηται August. primus. REISK.

P. 1201. v. 5. αὐτῷ] Abest ab August. primo. Scilicet Αἰσχρίωνι. REISK.

P. 1201. v. 6. Αἰσχρίωνα] τὸν Αἰσχρίωνα Bekker. SCHAEFER.

P. 1201. v. 6. ἐπὶ τόνδε — ἔλθοιμι] Notanda locutio ἔρχεσθαι ἐπί τινά τινος, idem illa significans quod ἐπεξιέναι τινά τινος, *arcessere aliquem crimine* —. Sic dicitur βαδίζειν ἐπί τινά τινος p. 1251, 18., ubi Wolfius nostrum locum comparavit. SCHAEFER.

P. 1201. v. 6. τόνδε] πότερον τὸν Αἰσχρίωνα ἢ τὸν Τιμόθεον; Hunc opinor., quia servi delicta luere cogebatur dominus. WOLF. τῶν δὲ August. primus. τόνδε redit ad Timotheum. REISK. Vere: nec tamen ob quam causam Wolfius opinatur, siquidem hic sermo est de homine ut liberto. Omnem tollit dubitationem p. 1139, 10. s. Tollunt etiam Grammatici ad v. 7. citati. Ceterum adverte τόνδε rariori apud oratores usu positum pro vulgari τοῦτον. SCHAEFER.

P. 1201. v. 7. τῶν κακοτεχνιῶν] Citat hunc locum Harpocration v. Κακοτεχνιῶν. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 268, 24. SCHAEFER.

P. 1201. v. 7. παραδοίη] παραδώσει Bavaricus. REISK.

P. 1201. v. 8. ὁ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1201. v. 10. αὐτῷ] αὐτοῦ Paulina. REISK.

P. 1201. v. 10. εἰ—παρασχέσθαι] Idem est ac si dixisset: εἰ περὶ τῶν ἄλλων λημμάτων — μὴ εἶχε μάρτυρας παρασχέσθαι τοὺς μαρτυρήσοντας, ὅτι Τιμόθεος αὐτὰ οὐκ εἴληφε. REISK.

P. 1201. v. 15. καὶ τἄλλα ψεύδομαι] καταψεύδομαι August. primus. REISK.

P. 1201. v. 16. ὅπου, ὂν γε] ὅπου γε ὂν Bekker. V. not. ad p. 1038, 7. SCHAEFER.

P. 1201. v. 18. ἂν ἦν] ἦν ἂν Bekker. Ne forte ἂν suspectes, memento subaudiri enuntiationem conditionalem: εἰ ἐξαιτοῦντί μοι ἐξεδίδου. SCHAEFER.

P. 1201. v. 20. ὅτι] ὅτ' August. primus. ὅτε Bavaricus. REISK.

P. 1201. v. 23. γενέσθω] γενέσθαι August. primus. REISK. Etiam ex hoc exemplo discas Porsonum in Euripid. Hec. 882. (876.) recte dedisse γενέσθω. SCHAEFER.

P. 1201. v. 23. συνειδὼς ἀληθῆ με] συνειδώς με ἀληθῆ Bekker. SCHAEFER.

P. 1201. v. 27. ἐγγεγραμμένος] Vulg. γεγραμμένος. ἐγγεγραμμένος Bavaricus. Et sic dedi. Potest tamen vulgata defendi e p. 1202, 29. REISK.

P. 1201. v. 28. ὦν] Restituendum puto ἦν. καὶ τῷ μὲν Τιμοσθένει τὴν τιμὴν ἀπέδωκε τῶν φιαλῶν p. 1193. l. 22. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 271. Non opus. ἀποτίνειν, ut vernaculum *bezahlen*, dicitur tam de ipsa merce quam de eius pretio. SCHAEFER.

P. 1201. v. 28. ἀπέτισε] ἀπῄτησε Bavaricus. REISK.

P. 1202. v. 2. δὴ] δὲ August. primus. REISK.

P. 1202. v. 3. ἔχει] εἶχε Bavaricus. REISK.

P. 1202. v. 4. ἐπὶ] Vulg. ἀπό. ἐπὶ August. primus. Et hoc dedi. Scilicet κείμενα vel τετηρημένα. Quamquam etiam vulgata probari queat sic, ut subaudiatur λαμβανόμενα, *repetita*, *profecta*. Saepe ἀπὸ in huiusmodi phrasibus redundat: et τὰ ἀπὸ τῆς τραπέζης γράμματα sunt idem atque τὰ τῆς τραπέζης; ut etiam in vulgari latinitate *homo de curia* pro *homo curiae*. REISK. ἀπὸ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1202. v. 4. μὲν] μὲν secundum abest ab August. primo. REISK. Non requiram, si omittatur. SCHAEFER.

P. 1202. v. 4. Θαργηλιῶνι] V. not. ad p. 1192, 18. SCHAEFER.

P. 1202. v. 5. Ἀστείου] Ἀστίου August. primus, ut et supra. REISK.

P. 1202. v. 5. ἀνάγεσθαι] ἄγεσθαι Bavaricus. REISK.

P. 1202. v. 6. τοῦ] Vulg. τό. τοῦ August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1202. v. 8. τῆς Μακεδονίας] Vulg. Μακεδονίας. τῆς Μακεδονίας Bavaricus. REISK.

P. 1202. v. 11. ἀπὸ τῆς τραπέζης] Absunt a Bavarici texto, sed sunt in margine cum γρ. REISK.

P. 1202. v. 15. ἤμελλεν] Vulg. ἔμελλεν. ἤμελλεν August. primus, Bavaricus, REISK.

P. 1202. v. 16. ἧκε] ἦλθε Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1202. v. 20. οὗτος] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1202. v. 21. ἀφωρισμένη] ὡρισμένη simplex. REISK. Sic, puto, August. primus. Simplex facile praeferam. SCHAEFER.

P. 1202. v. 23. τὰ ἄξια] τὰ κατ' ἀξίαν τῶν δανεισμάτων. WOLF.

P. 1202. v. 26. μὲν] Abest ab August. primo. REISK. Omissum non desiderem. SCHAEFER.

P. 1202. v. 26. Μαιμακτηριῶνι] μαιμακτειριῶνι Aldina, Paulina. REISK.

P. 1202. v. 27. Αἰσχρίων] ὁ Αἰσχρίων Bavaricus. REISK.

P. 1202. v. 27. τούτου] ὁ τούτου Dindorf. Placet. SCHAEFER.

P. 1202. v. 29. γεγραμμένου] γεγραμμένων August. primus. REISK.

P. 1203. v. 1. τέως] Si accipitur pro *quoad*, *quatenus*, deest post ὁ πατὴρ aliquid, e. c. ἐπέσχεν aut ἡσύχασεν. *donec sperabat pater* —, *cohibuit se* aut *quievit*. REISK. Significat, ut ubique apud Atticos scriptores, *tantisper*. SCHAEFER.

P. 1203. v. 2. ἀπῆλθε] ἀπεδήμει August. primus. REISK.

P. 1203. v. 6. τὴν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1203. v. 7. χρέος] χρέως Bekker. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 391. SCHAEFER.

P. 1203. v. 8. ταύτῃ τῇ ἀπολογίᾳ] ταύτῃ ἀπολογίᾳ Bekker. Utrumque bonum, sed vi diversa. ταύτῃ τῇ ἀπολογίᾳ, *hac apologia*: ταύτῃ ἀπολογίᾳ, *hoc* (argumento) *tanquam apologia*. Orator p. 1233, 23. ἱερωσύνην — ταύτην ἔχοντες. Herodotus IV. 65. extr. ταύτην ἀνδραγαθίην λέγοντες. Xenophon Apolog. 3. ἥνπερ νομίζω μελέτην εἶναι καλλίστην ἀπολογίας. Idem Memorab. IV. 6. 15. νομίζων ταύτην τὴν ἀσφάλειαν εἶναι λόγου. Malim ταύτην ἀσφάλειαν. Etiam Coraës: „Ἀστερίσκοις δειίληφα τὸ ἄρθρον, ὡς κακῶς πλεονάζον." Dionysius Halicarn. A. R. XI. 1. extr. προσθήκη γὰρ αὕτη γε καὶ τελευταία τῆς ὀργῆς τῶν δημοτῶν αἰτία. Nec tamen Graeci neutro pronominis genere, quod nos Germani usurpamus, non utuntur. Plato Phaedr. p. 249. HSt. τοῦτο δέ ἐστιν ἀνάμνησις. Quocum cave componas quod legitur p. 245. τοῦτο πηγὴ καὶ ἀρχὴ κινήσεως: quippe τοῦτο hîc refertur ad τὸ αὐτὸ κινοῦν, quod antecessit. Xenophon Anab. VII. 7. 31. οὐκοῦν νῦν καὶ τοῦτο κίνδυνος, μὴ λάβωσι —. Quod cum sensum satis expeditum habeat, vide mihi quas turbas concitaverit. SCHAEFER.

P. 1203. v. 10. ἐν οἷς] Bekkerus: „ἐκείνοις S." F. ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις οἷς γέγραπται —. SCHAEFER.

P. 1203. v. 12. γὰρ] δὲ August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1203. v. 13. ἐγράφης] γράφῃ August. primus in secunda persona praesentis passivi. REISK.

P. 1203. v. 13. ὃ] ὅτε Bavaricus. ἣ Lambini index. Ad ὃ subaudi ἀργύριον. Quod Lambinus maluit ἥ, referendum ad praecedens τιμήν. Sed bene habet vulgata. V. ad p. 1193, 25. REISK. ὅτε Bekker. SCHAEFER.

P. 1203. v. 14. φήσεις] φησὶν August. primus. REISK.

P. 1203. v. 14. ἴσως] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1203. v. 15. καὶ] Bekkerus: „κατα S.“ Scribo κᾆτα. SCHAEFER.

P. 1203. v. 16. χρέους] χρέως August. primus, Bavaricus. REISK. χρέως Bekker. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 391. SCHAEFER.

P. 1203. v. 20. ἤμελλε] Vulg. ἔμελλε. ἤμελλε August. primus, Bavaricus. Et sic quoque v. 22. et 24. REISK. ἤμελλεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1203. v. 21. βασιλέα] τὸν βασιλέα August. primus. REISK.

P. 1203. v. 22. δυεῖν] Vulg. δυοῖν. δυεῖν Bavaricus. REISK. δυοῖν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1203. v. 22. ἤμελλε] ἤμελλεν Bekker. V. not. ad v. 20. SCHAEFER.

P. 1203. v. 23. χρέος] χρέως Bekker. V. Lobeckius l. c. ad v. 16. SCHAEFER.

P. 1203. v. 24. ἔμελλε] ἤμελλεν Bekker. V. not. ad v. 20. SCHAEFER.

P. 1203. v. 24. ὑμῖν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1203. v. 25. τε] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1203. v. 25. οὗτος] αὐτὸς Bavaricus. REISK.

P. 1203. v. 26. ἐμβαλομένου] Vulg. ἐμβαλλομένου. ἐμβαλομένου (in aor. 2.) August. primus, Bavaricus. Et sic dedi. REISK.

P. 1203. v. 26. ἐμοῦ] Vulg. μου. ἐμοῦ August. primus. REISK. μου Dindorf. SCHAEFER.

P. 1203. v. 26. ἐχῖνον] ἐχίνον margo Lutetianae. REISK.

P. 1203. v. 26. καὶ αὐτὸς οὗτος] οὗτος abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. οὗτος καὶ αὐτὸς Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 1203. v. 27. ὀμόσας ἀπηλλάχθαι] Wolfius: *postulabat et ipse dato iureiurando se liberari.* Sensus, nisi fallor, hic est: *hic etiam ipse nihil cunctatus iurare se velle aiebat.* Plato Gorg. p. 491. HSt. εἰπὼν ἀπαλλάγηθι, *protinus dic.* Quod simillimum est Sophocleo Trachin. 1122. εἰπὼν — λῆξον. ad q. l. vide quae adscripsi. SCHAEFER.

P. 1203. v. 27. μὲν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1203. v. 28. ᾔδειν] Bekkerus: „ᾔδη S." Videndum ne lateat forma Attica ᾔδη, quam legimus etiam p. 844, 2. V. Valckenarius ad Euripid. Hippol. 405. Nec minus est veteris Atticismi forma tertiae personae ᾔδειν, quam Bekkerus adscivit p. 1220, 11. SCHAEFER.

P. 1204. v. 1. ἔδωκ'] Malim ἔδωκα. SCHAEFER.

P. 1204. v. 1. τὸν ὅρκον] Vulg. τόνδε τὸν ὅρκον. τόνδε abest ab August. primo et Bavarico. Delevi. REISK. Revocavit Bekker. Recte, ut opinor. SCHAEFER.

P. 1204. v. 2. μὲν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1204. v. 2. ἐμοὶ] ἐμοῦ Bavaricus. REISK.

P. 1204. v. 2. ἔλαβον] ἔλαβε August. primus. REISK.

P. 1204. v. 3. ἐκέλευσε] ἐκέλευε August. primus. REISK.

P. 1204. v. 3. περιφανῶν δὲ] καὶ περιφανῶν August. primus. REISK.

P. 1204. v. 4. τὸ ὅρκον] Vulg. τὸν ὅρκον. Articulus abest ab August. primo. Dedi τὸ ὅρκον de meo iudicio. REISK. Mihi nihil causae videtur fuisse cur τὸν ὅρκον mutaretur. Tuetur etiam optimus Cod. Bekk. Quanquam ὅρκον δοῦναι sine articulo infra v. 21. legitur. SCHAEFER.

P. 1204. v. 4. ὃς] ὡς Bavaricus. REISK.

P. 1204. v. 5. εὐορκήσῃ] εὐορκήσει Bavaricus. REISK. Recte εὐορκήσει Bekker. SCHAEFER.

P. 1204. v. 8. πάντες σύνιστε] πάντως ἴστε (simplex) August. primus. REISK.

P. 1204. v. 15. αὐτῷ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1204. v. 15. υἱεῖ] υἱῷ Bavaricus. REISK.

P. 1204. v. 17. τὸν δῆμον] Vulg. τῶν δῆμον. τὸν δῆμον Bavaricus. Ambo vocabula absunt ab August. primo. REISK.

P. 1204. v. 22. [ἐστὶν]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1204. v. 22. ἐξότου] ἐξ οὗ August. primus. REISK. ἐξ ὅτου Bekker. Augustani scripturae favet Demosthenica formula ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς p. 40, 21. SCHAEFER.

P. 1204. v. 23. αὐτῷ] αὑτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 1204. v. 26. ἀνεσκευασμένοις] [ἀνασκευασμένοις.] ἀνεσκευασμένοις ἢ ἀνασκευασαμένοις. WOLF. Vulg. ἀνασκευασμένοις. ἀνεσκευασμένοις August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 398. extr. SCHAEFER.

P. 1204. v. 27. ἐκείνοις] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1204. v. 27. ὀργίζεσθε] Vulg. ὀργίζοισθε. ὀργίζεσθε August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1204. v. 27. ὅτι] διότι August. primus. REISK.

P. 1205. v. 1. ὑμᾶς] Deest August. primo. REISK. Conferens variet. lect. Bekk. de posteriori ὑμᾶς intelligendum puto. SCHAEFER.

P. 1205. v. 2. ἀδικοῦσι] ἀδικοῦσιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1205. v. 5. πιστεύεσθαι] Vulg. πιστεύεσθε. πιστεύεσθαι Aldina, Paulina, index Lambini et Bavaricus, qui etiam δεῖν positum habet post πιστεύεσθαι. REISK. Eodem loco posuit Bekker. Non imiter. V. not. ad p. 599, 8. SCHAEFER.

P. 1205. v. 10. τοὺς ὀφείλοντας ἅ μοι] ταῦτα, ἅ μοι. WOLF.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA POLYCLEM.

P. 1205. v. 3. τοῦ] αὐτοῦ Bavaricus. REISK. τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Πολυκλέους Bekker. SCHAEFER.

P. 1205. v. 5. τούτου] F. τότε. WOLF.

P. 1205. v. 6. τοσούτου — ἐπιτριηραρχοῦντος] Sententia postulat: τοσοῦτον χρόνον ἐπιτριηραρχήσας. WOLF. Non opus. Est catachresis satis nota genitivi absoluti. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM CONTRA POLYCLEM.

P. 1206. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.] Titulum sic exhibet August. primus: Πρὸς Πολυκλέα ὑπὲρ τοῦ τριηραρχήματος. — Idem est huius causae actor, qui superioris, Apollodorus Pasionis F. REISK. ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΙΤΡΙΗΡΑΡΧΗΜΑΤΟΣ Bekker. Δ. περὶ τριηραρχήματος citant Anecd. Bekk. p. 94, 24. Add. Harpocration p. 46. edit. Lips. Photius c. 37. et Zonaras c. 931. Simplex τριηραρχήματος in titulo habet etiam optimus Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 1206. v. 1. [καὶ]] Pro καὶ dat margo Lutetianae ὑμᾶς. Aut καὶ est delendum, aut lectio illius marginis optanda, aut denique legendum ὑμᾶς καὶ πάντας τοὺς διαγνωσομένους. *vos oportet, o iudices, et quicunque post vos sunt cognituri.* REISK. Uncos amovit Bekker. Ego deleverim particulam ut natam e syllaba antecedente. V. not. ad p. 792, 25. SCHAEFER.

P. 1206. v. 8. τῆς] τοῖς Aldina, Paulina. REISK.

P. 1206. v. 8. ἐμός γ'] Vulg. ἐμὸς. ἐμός γ' August. primus. Addidi γ', tametsi τ' mallem. REISK. Encliticam recte omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1206. v. 10. περί τε διαδοχῆς] Vulg. περὶ διαδοχῆς. περί τε διαδοχῆς August. primus. Addidi τε. REISK.

P. 1206. v. 17. ὡς] H. l. est *nam*, *quoniam*, *quippe*. REISK.

P. 1206. v. 18. ἕκαστα] ἕκασται August. primus. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1206. v. 18. χρήσιμα] χρήσιμαι August. primus. REISK. Placet ἕκασται — χρήσιμαι. SCHAEFER.

P. 1206. v. 18. ἐδιακονήθησαν] Vulg. διηκονήθησαν. διεκονήθησαν August. primus. Vetus Lexicon apud Montfaucon. in Bibl. Coislin. p. 486. citat ex hoc loco δεδιηκόνηκε. Voluit in prima persona δεδιηκόνηκα. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 88, 15. ἐδιακόνουν habent eadem p. 91, 17. V. Buttmannus Grammat. Gr. mai. T. I. p. 346. SCHAEFER.

P. 1207. v. 2. παρακαθημένοις] παρακαθεζομένοις Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 1207. v. 6. αὐτοῦ] hic, Athenis, in urbe. REISK. οὑτοσὶ δὲ αὐτοῦ κατέμενεν p. 1284, 28. s. αὐτοῦ — καθημένους p. 1339, 28. SCHAEFER.

P. 1207. v. 6. σιγῇ μου] σιγῇ τε μοῦ August. primus. REISK.

P. 1207. v. 6. ἀκοῦσαι] ἀκούσατε margo Lutetianae, nescio unde. Infinitivus discrepat a superioribus, ἀναμνήσθητε et φράζετε: quibus si convenienter dicere voluisset orator, dixisset ἀκούσατε. Sed bene habet vulgata. Placuit oratori constructionem variare. δέομαι ut potest cum imperativo copulari, sic item potest et solet etiam magis cum infinitivo copulari, δέομαι ὑμῶν ἀκοῦσαί μου. Vel si nolumus huc δέομαι revocare, licet infinitivum absolute positum pro imperativo habere: qui mos loquendi, ut scilicet infinitivus pro imperativo usurpetur, Graecis est perquam familiaris: et tum subauditur δεῖ, χρὴ, μέμνησθε, vel simile quid pro re nata. REISK. Verius illud, constructionem variatam esse. Quod margo Lutetianae dat a Lambino profectum arbitror. SCHAEFER.

P. 1207. v. 7. ἑκάστῳ] Vulg. ἑκάστων. ἑκάστῳ August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1207. v. 7. οἷς] ὧν margo Lutetianae. οἷς bene habet. Constructio haec est: καὶ ἐπὶ τούτων ἑκάστῳ παρεχομένου ἐμοῦ τούτοις, ἃ ἂν λέγω, τοὺς νόμους. *et in unoquoque harum rerum puncto vel articulo confirmante me, quaecunque aio, legibus afferendis.* REISK.

P. 1207. v. 8. τοῦ δήμου] Bekkerus: „τὰ τοῦ δήμου S." Sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 1207. v. 10. τοὺς μάρτυρας] Recte τὰς μαρτυρίας Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 1207. v. 12. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων] καὶ πολλῶν καὶ δεινῶν πραγμάτων August. primus. REISK. δεινῶν est interpretantis. V. not. ad p. 470, 12. SCHAEFER.

P. 1207. v. 16. αὐτοὺς ὑμᾶς] ὑμᾶς αὐτοὺς Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 1207. v. 16. Τῆνος] Vulg. τηνὸς. Τῆνος August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1207. v. 16. καταληφθεῖσα] Vulg. καταλειφθεῖσα. καταληφθεῖσα August. primus, Bavaricus, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1207. v. 17. Ἀλεξάνδρου] Non utique Philippi filio, (nam hoc ratio temporum non sinit,) sed aut Pheraeo, aut alio quopiam. Miltocythis fit mentio etiam in Aristocratea: et Cotyis filiis regnantibus Philippus adhuc rerum potitus fuit. WOLF. V. Ind. Histor. p. 547. SCHAEFER.

P. 1207. v. 18. ἐπεπόμφει] Scilicet πρὸς ὑμᾶς. REISK.

P. 1207. v. 20. Προκοννήσιοι] Προκονήσιοι August. primus. REISK.

P. 1207. v. 21. αὐτοῖς] Abest ab August. primo. REISK. αὐτοῖς Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1207. v. 23. ἔτι δὲ τῶν ἐμπόρων —] V. not. ad p. 1198, 10. SCHAEFER.

P. 1207. v. 25. τῶν ἐμπόρων] Scilicet τῶν ὑμετέρων. REISK.

P. 1207. v. 25. περὶ ἔκπλουν ὄντων] περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὄντων, ἀνάγεσθαι καὶ ἐκπλεῖν μελλόντων. WOLF.

P. 1207. v. 26. Καλχηδονίων] Vulg. Καλκηδονίων. Καλχηδονίων Bavaricus, Aldina, Paulina. Χαλκηδονίων August. primus. Correxi Καλχηδονίων. REISK. Χαλκηδονίων Bekker. Καλχηδονίων Dindorf. V. Anecd. Bekk. p. 1207. med. Dukerus ad Thucydid. IV. 75. extr. et Interprett. ad Herod. IV. 144. SCHAEFER.

P. 1207. v. 28. ὑμεῖς τότε] τότε ὑμεῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 1207. v. 28. αὐτῶν — συναγορευόντων] [αὐτῶν καὶ συναγορευόντων.] F. αὐτῶν τε (s. τῶν πρέσβεων) καὶ τῶν συναγορευόντων. WOLF. Vulg. αὐτῶν καὶ συναγορευόντων. αὐτῶν τε λεγόντων καὶ τῶν συναγορευόντων August. primus (non, ut Fabricius retulit, αὐτῶν τε καὶ λεγόντων). αὐτῶν καὶ τῶν συναγορευόντων Bavaricus. Et sic coniecit quoque Wolfius. Ego Augustanum secutus sum. Quae cum audiretis vos tam e Proconnesiis et Miltocythis legatis ista in concione orantibus quam ex eorum advocatis, civibus vestris, istorum orationem suo testimonio confirmantibus. REISK.

P. 1208. v. 1. καὶ ὁρῶντες — ἄφθονον ὠνεῖσθαι] Vulgo

ponuntur haec p. 1207, 27. post v. σῖτον. Sed videntur a sede sua aberrasse ibique collocanda, ubi ego collocavi. REISK. Transpositio tam certa est, ut Bekkerus, etiam repugnantibus libris suis, Reiskium sequi non dubitaverit. SCHAEFER.

P. 1208. v. 1. ὁρῶντες] ὁρώντων margo Lutetianae. REISK. Lambini est coniectura structuram verborum, quo prius loco posita erant, antecedentibus accommodantis. SCHAEFER.

P. 1208. v. 5. τὸ χῶμα] ὕψωμα γῆς. Est hic loci proprium nomen ab ipsa re sumtum, et, ut Libanius ait [p. 1228, 2.], οἰκοδόμημα ἐν τῷ λιμένι προβεβλημένον προσορμίσεως ἕνεκα. ἐπὶ τῷ χώματι καθέζεσθαι solitos fuisse trierarchos, qui affici iniuriis putarent, ex oratione Ctesiphontea cognovimus. WOLF. V. Anecd Bekk. p. 316, 15. SCHAEFER.

P. 1208. v. 6. ἀποφέρειν] τὸ ἀποδιδόναι καὶ κερδαίνειν. Videtur legendum esse ἀποφαίνειν, τὸ αἱρεῖσθαι καὶ καταλέγειν. WOLF. Quae non intelligo. REISK. Non obscura sunt. Primum docet Wolfius, quid valeant ἀποφέρειν et ἀποφέρεσθαι. Quae significationes cum huc non quadrent, monet legendum sibi videri ἀποφαίνειν. Sed conf. v. 27. s. V. Ind. Graecitat. p. 79. SCHAEFER.

P. 1208. v. 7. ἑκασταχοῖ] Vulg. ἑκασταχῇ. ἑκασταχοῖ August. primus. Et sic correxi. REISK. Etiam altera forma de motu recte dicitur. SCHAEFER.

P. 1208. v. 10. τοίνυν] Abest ab August. primo. REISK. Mallem deletum. SCHAEFER.

P. 1208. v. 11. ὑπὸ] F. ἀπὸ. SCHAEFER.

P. 1208. v. 12. ἀλλ' ἤ] ἀντὶ τοῦ εἰ μή. WOLF.

P. 1208. v. 13. ὑποθεὶς δὲ — τὴν ἐμαυτοῦ] Citat Zonaras c. 1782. SCHAEFER.

P. 1208. v. 16. προδόσεις] δόσεις πρὸ τῆς προθεσμίας. Sic postea p. 1217, 22. διεφθαρμένον μὲν πλήρωμα καὶ εἰωθὸς ἀργύριον πολὺ προλαμβάνειν. Si προσδόσεις, προσθήκας τοῦ μισθοῦ. WOLF. Recurrit p. 1210, 10. Perperam tentavit Lennepius ad Phalar. p. 356. Xenophon Hellen. I. 5. 7. καὶ τόν τε προοφειλόμενον [μισθὸν] ἀπέδωκε καὶ ἔτι μηνὸς προέδωκεν. ubi extremae voci Batavus semel mancipatus doctrinae Bentleianae non magis pepercit. Infra p. 1211, 5. ἀργύριον πολὺ προλαβόντες. Add. p. 1217, 23. Iam quis negabit ἀντιστρόφως recte dici προδιδόναι ἀργύριον? SCHAEFER.

P. 1208. v. 17. ἅπασι] Vulg. ἅπασαν. ἅπασι August. primus. Et hoc dedi. REISK. Recte dedit. Opponitur τῶν δημοσίων ἔλαβον οὐδέν. SCHAEFER.

P. 1208. v. 18. κόσμῳ] κόσμον August. primus: unde effici possit κἀκόσμουν, id est καὶ ἐκόσμουν, *et ornabam*. Sed primum κἀκόσμησα [pro καὶ ἐκόσμησα] potius dixisset in aor. 1., quia

praecessit κατεσκεύασα. Deinde placet κόσμῳ. Sed eo servato, ut servandum puto, legendum est καλλίστῳ καὶ διαπρεπεστάτῳ, scilicet κατεσκεύασα τὴν ναῦν. *et ornatu navem instruxi pulcherrimo atque decentissimo.* REISK. Non opus mutari vulgatam. SCHAEFER.

P. 1208. v. 20. ὑπηρεσίαν] Sunt coqui, pistores, fabri, famuli trierarchorum aliique opifices navi necessarii in mari agenti, qui ei necessaria suppeditent, ut ἐπιβάται (v. p. 1209, 11.) sunt *milites classiarii*. In navibus mercatoriis sunt ἐπιβάται *agentes in rebus, commissarii mercatorum*. V. p. 1286, 6. REISK. Similia habet Ind. Graecitat. p. 514. Sed v. not. ad p. 1209, 11. SCHAEFER.

P. 1208. v. 20. ὑπηρεσίαν — κρατίστην] Thucydides VI. 31. ὑπηρεσίας — τὰς κρατίστας. SCHAEFER.

P. 1208. v. 21. καὶ οὐ μόνον] Vulg. οὐ μόνον τοίνυν. καὶ οὐ μόνον August. primus, omisso τοίνυν. Et sic correxi. REISK. — ἐμισθωσάμην. οὐ μόνον τοίνυν Bekker. Quomodo ante Reiskium interpunxerant. — ἐμισθωσάμην, καὶ οὐ μόνον Reisk. SCHAEFER.

P. 1208. v. 22. ἀνήλισκον τότε] ἀνηλίσκοντό τε August. primus. REISK.

P. 1208. v. 25. ἐγὼ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1208. v. 26. προεισήνεγκα] Vulg. προσήνεγκα. προεισήνεγκα Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1208. v. 26. δημοτῶν] δήμων August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1208. v. 26. τοὺς βουλευτὰς] Ante τοὺς βουλευτὰς verba τοὺς δημάρχους καὶ excidisse suspicatur conferens v. 5. Meierus de Bon. Damnat. p. 206. SCHAEFER.

P. 1208. v. 27. τοὺς προεισοίσοντας τῶν τε δημοτῶν] Utrum τοὺς εἰσοίσοντας πρὸ τῶν δημοτῶν, an τοὺς δημότας τοὺς προεισοίσοντας? WOLF. Posterius verum puto. SCHAEFER.

P. 1208. v. 27. προεισοίσοντας] προσοίσοντας August. primus. REISK.

P. 1208. v. 28. τῶν ἐγκεκτημένων] τῶν κεκτημένων ἀγροὺς ἢ οἰκίας ἐν οἷς δήμοις οὐ δημοτεύονται: ut si Apollodorus Piraeensis (verbi causa) non in suo tantum municipio Piraeeo praedia habeat, sed et in Paeaniensi et Cholargensi. WOLF. Recte Wolfius: secus Reiskius Ind. Graecitat. p. 180. Conf. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 319. SCHAEFER.

P. 1208. v. 28. ἐγκεκτημένων] κεκτημένων simplex August. primus. REISK.

P. 1208. v. 28. τριττοῖς] „id est τρισὶ" Ind. Graecitat. p. 503. V. H. Stephani Thes. c. 9583. s. Scilicet in uno demo ut δημότου, in duobus ut ἐγκεκτημένου. SCHAEFER.

P. 1209. v. 29. μοὶ] μου August. primus. REISK. μου Bekker. SCHAEFER.

P. 1208. v. 29. τούτων] H. e. τοῦ μὴ προεισφέρειν. SCHAEFER.

P. 1209. v. 2. οὔτε] Vulg. οὐδὲ. Malim οὔτε. Et sic dedi de meo, quia id iam praecessit. Aut alias etiam οὔτε v. 1. cum οὐδὲ erit mutandum. REISK. οὐδὲ Bekker. Ego sequor Reiskium. Plena oratio: οὔτε ὅτι οἱ νόμοι ἐῶσι ταύτῃ χρῆσθαι προφάσει. SCHAEFER.

P. 1209. v. 5. τριηραρχῶν] ὅτε ἐτριηράρχουν. WOLF. τριήραρχος August. primus. REISK.

P. 1209. v. 6. καταλαβεῖν] διὰ τὸ καταλαβεῖν, ἀπὸ κοινοῦ. WOLF.

P. 1209. v. 6. τὰ μὲν εὔπορα — ἄπορα ὑπόλοιπα] H. e. τοὺς μὲν εὐπόρους ὑφ' ἑτέρων προεισπεπραγμένους, τοὺς δ' ἀπόρους ὑπολοίπους. SCHAEFER.

P. 1209. v. 6. προεξειλεγμένα] Simplicius dat August. primus ἐξειλεγμένα. REISK.

P. 1209. v. 6. προεξειλεγμένα — ὑπόλοιπα] Minus hoc concinnum. Concinnius foret: προεξειλεγμένα — ὑπόλοιπα ὄντα. Sana tamen est vulgata. V. not. ad p. 674, 15. 1297, 25. 1403, 29. SCHAEFER.

P. 1209. v. 10. καὶ τοὺς μισθοὺς] καὶ ὅτι τοὺς μισθοὺς, ἀπὸ κοινοῦ. WOLF. Videtur Wolfius legi voluisse καὶ ὅτι τοὺς μισθοὺς, nisi voluit solummodo indicare, ὅτι a communi tacite repeti oportere. REISK. Sane hoc voluit. Perperam: sequitur enim οὓς. τοὺς μισθοὺς — καὶ τοὺς ναύτας — pendent a verbo ἀναγνώσεται. SCHAEFER.

P. 1209. v. 11. ταῖς ὑπηρεσίαις] τοῖς ἐρέταις ἢ κωπηλάταις. Sed quaerendum, cum ναύτας, ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίας saepius coniungat, quid inter hos intersit. ἐπιβάται etiam a Livio sic appellantur, sive milites, sive vectores. ὑπηρεσίαι sunt remiges, ναῦται caeteri, qui in navi curant. Cicero Catone: *Qui in re gerenda versari senectutem negant, similes sunt, ut si quis gubernatorem in navigando nihil agere dicat, cum alii malos scandant, alii per foros cursent, alii sentinam exhauriant, ille autem clavum tenens quietus sedeat in puppi.* WOLF. Aliter Reiskius ad p. 1208, 20. Ego malim sequi Wolfium. V. Dukerus ad Thucydid. VI. 31. et Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 301. SCHAEFER.

P. 1209. v. 11. τοῖς ἐπιβάταις] Citat hunc locum Harpocration v. Ἐπιβάτης. REISK.

P. 1209. v. 11. ἐδίδουν] ἐδίδουν prima persona lego. WOLF. Vulg. ἐδίδου. ἐδίδουν (in prima persona singularis) August. primus et margo Lutetianae e coniectura Wolfii. ἐδίδων idem margo ex editione Wolfii. Correxi ἐδίδουν. REISK.

P. 1209. v. 12. σιτηρέσιον] Citat hunc locum Harpocration v. Σιτηρέσιον. REISK.

P. 1209. v. 16. διότι οὗτος] οὗτος διότι Bekker. SCHAEFER.

P. 1209. v. 17. ἤθελεν] ἠθέλησεν August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1209. v. 18. τῆς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1209. v. 21. ἀναγινωσκομένων] ἀναγιγνωσκομένων Bekker. SCHAEFER.

P. 1209. v. 23. ἐστὶ] ἐστὶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1209. v. 23. πρώτη — δευτέρα] πρῶτον — δεύτερον August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1209. v. 26. μεταξὺ] tenente adhuc trierarchatu, eo nondum finito, et expeditione classica adhuc durante. REISK.

P. 1210. v. 3. ὀκτὼ μηνῶν] Subaudi ἔνδον. intra mensem octavum, posteaquam classis e Piraeeo solvisset. REISK. Non opus subaudiri. V. not. ad p. 529, 18. SCHAEFER.

P. 1210. v. 8. ἀντὶ μὲν — με ναυτῶν] Vulg. ἀντὶ τῶν ἀπολιπόντων μὲν ναυτῶν. ἀντὶ μὲν τῶν ἀπολιπόντων με ναυτῶν August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1210. v. 11. ναυτῶν] Vulg. ναύταις. Correxi ναυτῶν. V. p. 1212, 11. REISK.

P. 1210. v. 15. ἑκάστῳ.] ἑκάστῳ· Reisk. ἑκάστῳ, Bekker. V. not. ad v. 17. SCHAEFER.

P. 1210. v. 16. ἂν ὑμῶν] ἄν μοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1210. v. 17. πράγμασιν,] πράγμασιν· Reisk. et Bekker. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1210. v. 17. ὑποθεὶς] Vulg. ὑποθεὶς δὲ. δὲ abest ab August. primo. Delevi. REISK. ὑποθεὶς δὲ Bekker. Mihi videtur Reiskius particulam recte delevisse. Quare interpunctionem refinxi. SCHAEFER.

P. 1210. v. 18. Ἀρχένεω] Vulg. Ἀρχενέῳ. Ἀρχένεῳ August. primus. Et sic quoque p. 1215, 21. REISK.

P. 1210. v. 20. ἐλλείπῃ] ἐλλείποι August. primus, Bavaricus. REISK. Corrigendum ἐλλείποι. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 272. ἐλλείποι Bekker. SCHAEFER.

P. 1210. v. 20. προσέταξε τὸ] Vulg. προσετάξατε. προσέταξε τὸ August. primus. Et sic correxi. *quae populus mihi pro mea virili parte iniunxerat.* REISK. Immo iungenda ἐλλείπῃ τὸ κατ' ἐμέ. SCHAEFER.

P. 1210. v. 21. τ' ἐμὲ] Bekkerus: „τέ με r.“ Recte. SCHAEFER.

P. 1210. v. 22. ἐκάλεσε] ἐκάλεσεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1210. v. 23. τὸ] τὸ posterius abest ab August. primo. REISK.

P. 1210. v. 26. ἤλθομεν] ego cum Menone stratego meisque militibus et nautis. REISK.

P. 1210. v. 26. ὅ τε χρόνος] Vulg. ὁ χρόνος. ὅ τε χρόνος August. primus. REISK.

P. 1210. v. 28. Τιμόμαχος ἧκε] ἧκε Τιμόμαχος Bekker. SCHAEFER.

P. 1211. v. 2. οἱ] Vulg. μοι. οἱ August. primus. Et sic correxi. REISK. μοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1211. v. 2. ἀπολιπόντες] ἀπολείποντες Bekker. SCHAEFER.

P. 1211. v. 3. εἰς τὴν ἤπειρον] τὴν ὑπὸ τῷ Περσῶν βασιλεῖ χώραν οὖσαν, εἰς τὴν Ἀσίαν. WOLF.

P. 1211. v. 5. Μαρωνειτῶν] Μαρωνιτῶν August. primus. Et sic postmodum quoque. REISK. Bekkerus: „μαρωνιτῶν S. Q. r.“ Idem ad p. 1213, 11.: „μαρωνίαν S.“ SCHAEFER.

P. 1211. v. 8. αὖ τῷ] αὐτῶν August. primus. REISK.

P. 1211. v. 8. καὶ τὸν χρόνον ἑξήκοντα —] Pendent hi accusativi a participio ὁρῶντες, interrupto τῷ ἑξῆς per inserta καὶ ὑπὸ πολλῶν — ἐξηπατημένοι. SCHAEFER.

P. 1211. v. 10. οὐκ] Bekkerus: „οὐκέτ' S. et γρ. Q.“ Placet. SCHAEFER.

P. 1211. v. 11. ἠξίωσεν] ᾠήθη. SCHAEFER.

P. 1211. v. 13. πλείστη] Melius conveniret meo iudicio πλείων, quia praecessit ἄμεινον. *Quanto melius —, tanto maior —.* Si praecessisset κάλλιστα, recte se haberet πλείστη. *Ut pulcherrime omnium navem instruxeram meam, ita omnium maxima fiebat a me desertio.* REISK. Sane sic solent Graeci, quando aequabilitatem constructionis sectantur. Sed hoc non ubique fit. ὅσῳ γὰρ ἑτοιμότατ' αὐτῷ δοκοῦμεν χρῆσθαι, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσι πάντες αὐτῷ p. 21, 22., ubi quod scripsi de orationis scabritie, cave tanti esse putes, ut propterea vulgata mutari debeat. SCHAEFER.

P. 1211. v. 15. οἵ γ' ἐκ καταλόγου ἐλθόντες] utpote cives V. p. 1208, 11. SCHAEFER.

P. 1211. v. 16. τὴν οἴκαδε σωτηρίαν] *reditum in patriam.* V. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 317. SCHAEFER.

P. 1211. v. 18. ναῦται] Qui v. 13. dicuntur ἐρέται. SCHAEFER.

P. 1211. v. 18. ἤμελλον] Vulg. ἔμελλον. ἤμελλον August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1211. v. 20. πλεῖστον πάλιν] πάλιν πλεῖστον Bekker. SCHAEFER.

P. 1211. v. 20. ἐνταῦθα] ἐνταῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1211. v. 22. ληφθείησαν] λειφθείησαν margo Lutetianae. REISK. Idem dat optimus Cod. Bekk. Recte, ut opinor. *si quando a me, ubi successor adventasset, relicti essent.* SCHAEFER.

P. 1211. v. 22. τοιούτων] τούτων August. primus. REISK.

P. 1211. v. 25. ἐφ' Ἱερὸν] Citat hunc locum Harpocration v. Ἐφ' Ἱερόν. REISK. Item Photius c. 37. et Zonaras c. 931. V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 151. s. SCHAEFER.

P. 1211. v. 26. εἰσαγγελθέντων] S. ἡμῶν, ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ εἰσηγγέλθη ἡμῖν, aut ἀντὶ τοῦ εἰσαγγελθέντος. etsi legendum suspicor accusativo singulari εἰσαγγελθὲν, ut δόξαν, συμβάν etc. WOLF. εἰσαγγελθὲν coniecit Wolfius et exhibuit in sua editione. REISK. Male. Verte *nuntiis allatis* s. *comperto per nuntios.* Thucydides I. 116. extr. ἐσαγγελθέντων ὅτι Φοίνισσαι νῆες ἐπ' αὐτοὺς πλέουσιν. SCHAEFER.

P. 1211. v. 27. Καλχηδόνιοι] Χαλκηδόνιοι August. primus. REISK. Χαλκηδόνιοι Bekker. Καλχηδόνιοι Dindorf. V. not. ad p. 1207, 26. SCHAEFER.

P. 1211. v. 28. παρὰ Χαιρεδήμου] γρ. παρ' Ἀρχεδήμου in margine Bavarici. REISK.

P. 1212. v. 1. μνᾶς] [δραχμὰς.] F. μνᾶς. WOLF. Vulg. δραχμάς. μνᾶς August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1212. v. 1. ἐπὶ τόκον] F. ἐπὶ τόκῳ, ut communis usura intelligatur. WOLF. Malim ἐγγείου τόκου, aut ἐγγείων τόκων, seu drachmam de mina in mensem. REISK. F. ἐπίτοκον. V. Pollux VIII. 141. — Quae Reiskius ad h. l. de fenore hic et deinceps scripsit, Boeckhius l. c. p. 149. ita corripuit, ut ego quidem viro clarissimo non irascerer, si notasset ὀλίγῳ μουσικώτερον. SCHAEFER.

P. 1212. v. 2. ὃς ἔτυχεν ὢν ἐν Σηστῷ, ἐπόγδοον] Haec verba vulgo posita leguntur pone ναυτικὸν ἀνειλόμην. Retracta in versum superiorem posui pone ἐπὶ τόκον. Redit enim ὃς non ad Nicippum, sed ad v. τόκος. Solebant Naxii, non ἔφεκτον, ut Athenis, sed multo graviori foenore, ἐπόγδοον, pecunias foenebres elocare. REISK. In pristinam sedem (post ἀνειλόμην) haec verba revocavit Bekker. ὃς ἔτυχεν ὢν ἐν Σηστῷ post Ἀναφλυστίου poni placet Boeckhio l. c. p. 150. SCHAEFER.

P. 1212. v. 2. ἐπόγδοον] [ἐπ' ὄγδοον.] ἐπόγδοον, Suidas ait, τὸ δεδανεισμένον, ὥστε τοῦ κεφαλαίου τὸ ὄγδοον μέρος δοθῆναι τῷ δενειστῇ, οἷον τριώβολον τοῦ τετραδράχμου. WOLF. Vulg. ἐπ' ὄγδοον. ἔτος ὄγδοον *). Rursus **) in unum vocabulum ἐπόγδοον contraxi. Citat hunc locum Harpocration v. Ἐπόγδοον. Est autem illud foenus, quum de mina quaque in mensem octoni oboli seu drachma cum una tertia drachmae parte dantur. V. p. 1250, 21. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 252, 19. SCHAEFER.

P. 1212. v. 2. ἑπτακοσίας] ὀκτακοσίας August. pr us ut

*) Repertum, opinor, in Augustano. SCHAEFER.
**) Num etiam ἐπὶ τόκον unum in vocabulum contrahi voluit? SCHAEFER.

supra. REISK. Quid hoc *ut supra* sibi velit non intelligo. ὀκτακοσίας Bekker. SCHAEFER.

P. 1212. v. 3. ἀνειλόμην] De hoc anacolutho (debebat enim esse ἀνελόμενος) v. Boeckhius l. c. p. 149. SCHAEFER.

P. 1212. v. 5. αὐτὸ] [ἀποδοῦναι αὐτῷ καὶ τοὺς τόκους.] F. a. ἀποδοῦναι αὐτῷ τό τε κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους. WOLF. Vulg. αὐτῷ. αὐτὸ Bavaricus. In August. primo primitus fuisse videtur αὐτῷ, sed eadem antiqua manus postmodum radendo effecit αὐτό. Et sic correxi. *ipsum argentum cum foenore.* REISK.

P. 1212. v. 5. τόκους] Post h. v. hypostigmen recte habent Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1212. v. 6. τὸν πεντηκόνταρχον] V. not. ad p. 1215, 1. *subcenturio* vertitur Ind. Graecitat. p. 394. Est ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων. V. Photius c. 301. SCHAEFER.

P. 1212. v. 8. αὐτὸν] Malim αὐτοῦ, *ibi*, apud Lampsacenos. V. p. 1214, 25. REISK. αὐτὸν cave mutes. V. p. 1216, 8. SCHAEFER.

P. 1212. v. 10. τοῖς παραμείνασι] τοῖς τε παραμείνασι Bekker. SCHAEFER.

P. 1212. v. 11. ἔδωκα ὁπόσον] ἔδωκά τι ὅσον August. primus. REISK.

P. 1212. v. 11. ἔδωκα ὁπόσον εἶχον, ἐπειδή μοι —] quantum habebam, dabam: sed parum id erat, quia tempus mei trierarchatus exibat, ut copiolas quoque meas necesse esset minui. aut potius: quod mos esset decedentibus de trierarchatu suis classiariis congiarium aliquod dare. ut e p. 1214, 27. colligitur. REISK.

P. 1212. v. 11. ἐπειδή μοι] Interserit August. primus δέ. REISK.

P. 1212. v. 13. ἀνάπλουν] ἀπόπλουν August. primus. REISK.

P. 1212. v. 17. παρήγγειλεν] Vulg. παρήγγειλειν. Vitium typographicum correxi. REISK.

P. 1212. v. 18. πονήρως] πονηρῶς margo Lutetianae. REISK.

P. 1212. v. 22. σίτου.] σίτου, Bekker. SCHAEFER.

P. 1212. v. 23. τῶν πλοίων] Interserit August. primus τε. REISK.

P. 1212. v. 23. τῶν μετὰ ἀρκτοῦρον] F. μετὰ τὸν ἀρκτοῦρον. WOLF. V. not. ad p. 1213, 11. SCHAEFER.

P. 1212. v. 23. μετὰ] μετ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1212. v. 26. οἴκαδε] ὧδε August. primus. REISK.

P. 1212. v. 26. καταπλευσεῖσθαι] καταπλεύσεσθαι August. primus. REISK.

P. 1213. v. 1. Μαρωνειτῶν] Memini huius loci *) Harpo-

---

*) Immo v. 11. SCHAEFER.

cration v. *Μαρώνεια*. Miror, qui potuerint Maronitae, inimici Atheniensium, a Timomacho tantum beneficium petere. REISK. Hoc tempore nondum erant hostes, sed paulo post facti sunt, affectante Atheniensium duce quod Maronitae sibi vindicarent. Conf. infra v. 15. s. — V. not. ad p. 1211, 5. SCHAEFER.

P. 1213. v. 1. αὐτοῖς] αὐτοῖς Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1213. v. 5. ταῦτα] ταῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1213. v. 5. διὰ ταῦτα ἅπαντα] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1213. v. 6. αὐτὸς] Id est ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, *meo ipsius nomine*. REISK.

P. 1213. v. 7. ὑπὲρ] ὑπὲρ item in August. primo est, non περὶ, quod inde retulit Fabricius. REISK.

P. 1213. v. 8. ἀνήλωσα] ἐποίησα August. primus. REISK.

P. 1213. v. 10. πρὸς πολεμίους] Praepositio abest ab August. primo. REISK. Si deleatur, nemo desideret. V. Ind. ad Poët. Gnomic. p. 367. a. SCHAEFER.

P. 1213. v. 11. τὴν εἰς Μαρώνειαν] Vulg. τῶν εἰς Μαρώνειαν. Dedi de meo τὴν εἰς Μαρώνειαν. REISK. Codices consensu dant τῶν. Quod non puto recte mutatum esse. Compares τῶν πλοίων τῶν μετὰ ἀρκτοῦρον p. 1212, 23., quod et ipsum Wolfio displicuit. Simillima congessi ad p. 671, 20. SCHAEFER.

P. 1213. v. 12. [ἀφικόμενος]] Videtur delendum: dicit enim idem atque praemissum μετὰ τὴν ἄφιξιν. Ideo uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. Recte: ad τὴν ἄφιξιν enim subaudiendum τῶν τριηράρχων. SCHAEFER.

P. 1213. v. 13. Στρύμην] Στρύμνην August. primus. Et sic quoque idem v. 20. et p. 1217, 1. Citat hunc locum Harpocration v. Στρύμη. REISK. V. Photius c. 402. SCHAEFER.

P. 1213. v. 15. αὐτὸς] Num αὐτοῖς? *pro illis*, Thasiis puta, eorum nomine et causa. aut *cum illis*, per illos, peltastas puta. REISK. Vulgatam cave mutes. V. not. ad v. 1. SCHAEFER.

P. 1213. v. 16. Μαρωνειτῶν] V. not. ad p. 1211, 5. SCHAEFER.

P. 1213. v. 16. ταῖς ναυσὶν] ἐν ταῖς ναυσὶν Bavaricus. Quod videtur e scholio esse: nam vulgata idem significat. *navibus*, id est per naves, classe navali. REISK.

P. 1213. v. 18. πλοῦν] γρ. καὶ πλοῦν et ἅτε πλοῦν margo Lutetianae. REISK.

P. 1213. v. 20. Στρύμην] V. not. ad v. 13. SCHAEFER.

P. 1213. v. 20. τοῦ χωρίου] Vulg. χωρίου. τοῦ χωρίου August. primus, Bavaricus. Articulum addidi. REISK.

P. 1213. v. 20. ἀλιμένου] δηιουμένου August. primus. REISK.

P. 1213. v. 21. ὃν] ἣν August. primus. REISK.

P. 1213. v. 22. καὶ] Abest ab August. primo. REISK. In Reiskiana refertur ad prius καί. Mihi videtur referendum ad posterius. Conf. variet. lection. Bekker. SCHAEFER.

P. 1213. v. 26. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῖν August. primus. REISK.

P. 1213. v. 26. ἐπίθωνται] ἐπιθῶνται Bekker. SCHAEFER.

P. 1213. v. 26. Μαρωνειτῶν] V. not. ad p. 1211, 5. SCHAEFER.

P. 1213. v. 27. ἔτι] [ἐπεὶ.] ἔτι. WOLF. Vulg. ἐπεὶ. ἔτι August. primus et Wolfius e coniectura. Quamquam me non fugit, ἐπεὶ interdum pro ἔπειτα usurpari, subscribo tamen hic Wolfio emendanti ἔτι. REISK. Nusquam ἐπεὶ est i. q. ἔπειτα. SCHAEFER.

P. 1213. v. 27. ὥρᾳ ἔτους] Non hic, quod alias, significat *aestate*, sed *anno iam provecto et vergente ad exitum*, *autumno iam adulto*. REISK. Mihi videtur vertendum *pro anni tempestate, ut anni tempestas ferebat*. Etiam Wolfius: *propter anni tempus*. Moeris p. 424. Ὥρα ἔτους, Ἀττικῶς. καιρὸς ἔτους, Ἑλληνικῶς. SCHAEFER.

P. 1213. v. 27. ἔτους] ἐπ' αὐτοὺς August. primus. REISK.

P. 1213. v. 27. ὕδωρ καὶ βροντὰς — γενέσθαι] Herodotus VIII. 12. ἐγένετο δὲ ὕδωρ τε ἄπλετον διὰ πάσης τῆς νυκτὸς καὶ σκληραὶ βρονταὶ —. Mox: ὄμβρος τε λάβρος — βρονταί τε σκληραί. SCHAEFER.

P. 1213. v. 28. τὰς τῶν Πλειάδων] Vulg. πλειάδων. τὰς τῶν πληϊάδων August. primus. Addidi τὰς τῶν. REISK. τῶν omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1214. v. 5. ἐπαρκέσαι] Post h. v. addit margo Lutetianae ἐπήρκουν. REISK.

P. 1214. v. 6. ἐμοῦ;] ἐμοῦ. Reisk. ἐμοῦ, Bekker. SCHAEFER.

P. 1214. v. 6. οὐδὲ τὸ] Vulg. οὔτε τήν. οὐδὲ τὸ August. primus. Et sic correxi. *Imperator enim ipsis ne diaria quidem dabat.* τροφὴ τὸ ἐφ' ἡμέραν est *cibus in diem*. τὸ ἐφ' ἡμέραν adverbialiter ponitur. REISK. τὸ ἐφ' ἡμέραν referendum ad ἐδίδου, non ad τροφήν. *cibus in diem* est ἡ ἐφ' ἡμέραν τροφή. τὴν ἐφ' ἡμέραν βορὰν dicit Euripides Electr. 427. Seidl. SCHAEFER.

P. 1214. v. 10. μόνῳ τοίνυν τούτῳ —] *Porro huic uni* —. SCHAEFER.

P. 1214. v. 15. καθεστηκότα] Abest ab August. primo REISK.

P. 1214. v. 17. Δεινίαν, τὸν κηδεστὴν τὸν ἐμὸν] Socerum hunc fuisse opinor Apollodori, cuius filius, Theomnestus, Apollodori filiam uxorem duxit, ut est in oratione contra Neaeram.

κηδεστὴς, inquit Suidas, ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκεῖος ἢ πενθερός· οὐ μόνον δὲ ὁ διδοὺς, ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων. WOLF.

P. 1214. v. 18. ἐν τῷ δείγματι] Citat hunc locum Harpocration v. Δεῖγμα. REISK. Lutetianae margo hoc scholium adscriptum habet: Δεῖγμα τόπος τίς ἐστιν ἐν τῷ Ἀθήνησιν ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκομίζοντο, καλούμενος οὕτως. Ἀττικὸν δὲ ἔθος τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ καὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. ἔστι δὲ κυρίως δείγματα τὰ ἐφ' (scrib. ἀφ') ἑκάστου τῶν πωλουμένων δεικνύμενα. V. Interprett. ad Hesych. T. I. c. 900. s. et not. ad p. 932, 21. SCHAEFER.

P. 1214. v. 18. ἐκέλευεν] ἐκέλευον Bavaricus. REISK. ἐκέλευσεν Bekker. Imperfecto favent p. 932, 22. et p. 1215, 15. s. SCHAEFER.

P. 1214. v. 21. ὄντων, ἃ καθ' —] [ὄντων καθ' —.] F. a. ὄντων, ὅσα καθ' —. Alioqui constructio non constat. WOLF. Vulg. ὄντων καθ' —. Post ὄντων addunt ἃ August. primus et Bavaricus: ὅσα Wolfius. Articulum postpositivum addidi. REISK.

P. 1214. v. 21. ἑκάστην ἡμέραν] ἡμέραν ἑκάστην Bekker. SCHAEFER.

P. 1214. v. 22. ἀνηλίσκετο] ἃ ἀνηλίσκετο margo Lutetianae. REISK.

P. 1214. v. 23. διεξιὼν,] Hypostigmen recte delevit Bekker. Continuanda haec sequentibus. SCHAEFER.

P. 1214. v. 26. ἔτι δὲ] Si quem offendat δὲ sic relatum ad τε v. 23., consulat quae scripsi ad Dionys. Halic. de C. V. p. 192. s. SCHAEFER.

P. 1214. v. 28. ἑκάστην ἡμέραν] ἡμέραν ἑκάστην Bekker. SCHAEFER.

P. 1215. v. 1. πεντηκονταρχοῦντος] Citat hunc locum Harpocration v. Πεντηκόνταρχος. REISK. Non hunc locum, sed p. 1212, 6. SCHAEFER.

P. 1215. v. 3. ἴδια] Vulg. ἰδίᾳ. Correxi ἴδια. Et sic quoque correxi v. 17. et p. 1217, 15. et 20. V. p. 1208, 17. et 1217, 12. REISK.

P. 1215. v. 3. Ὡς — πείσων ἐκεῖνον διανοοῦ] V. Wyttenbachii Iulianea p. 187. s. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 1215. v. 5. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1215. v. 6. ἀργύριον] Vulg. ἀργύρεον. Correxi ἀργύριον. REISK.

P. 1215. v. 10. Ἄρτι μῦς πίττης γεύεται] Vide Chiliadas Erasmi. WOLF. Comparavit hunc locum cum Theocriteo XIV. 51. Parisinus editor nitidissimae Sylloges Poëtt. Graecc. V. Hesychius T. II. c. 639. s. Photius c. 207. et Anecd. Bekk. p. 208, 6. SCHAEFER.

P. 1215. v. 11. ἐβούλετο] ἠβούλετο Dindorf. SCHAEFER.

P. 1215. v. 11. ἐβούλετο γὰρ Ἀθηναῖος εἶναι] S. ὁ Ἀπολλόδωρος: ut sint verba Polyclis. Atqui Pasio, pater eius, iam ante factus fuerat Atheniensis. Quod si ἀστεῖος legas, interpretabere: *Facetus enim esse voluit*. S. Polycles: ut Apollodori verba sint. WOLF. Sententia est: Voluit Apollodorus et contendit omni studio ius Atticae civitatis adipisci. Adeptus est: habet. Iam intelligit, quantis cum taediis et molestiis coniunctum sit hoc tantum bonum. Mansisset inquilinus, liber a tot acerbitatibus et iacturis atque damnis rei familiaris. Hoc ipse sibi suo iumento malum arcessivit. REISK. Apollodorus scilicet. Verba Polyclis. Apollodorus, Pasionis filius nummularii, inquilinus fuerat, sed κατὰ ψήφισμα πολίτης erat, ut ipse loquitur Orat. in Nicostrat. p. 1252. l. 21. ἐγώ, Πασίωνος ὢν καὶ κατὰ ψήφισμα πολίτης. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 272. Bekkero sunt verba Apollodori. Mihi magis placet altera ratio. SCHAEFER.

P. 1215. v. 12. ἐφρόντιζε] ἐφρόντισε August. primus. REISK.

P. 1215. v. 13. Πυθόδωρός τε Ἀχαρνεὺς] [Πυθόδωρος ὅ τε Ἀχαρνεὺς.] F. ὅ τε Πυθόδωρος Ἀχαρνεύς. WOLF. Vulg. Πυθόδωρός, ὅ τε Ἀχαρνεύς. τε omittit margo Lutetianae. Articulum omittit August. primus. ὅ τε Πυθόδωρος Ἀχαρνεὺς coniecit Wolfius. Melius idem in Farragine Πυθόδωρός τε ὁ Ἀχαρνεύς. Sustuli comma et articulum. REISK.

P. 1215. v. 17. ἴδια] V. not. ad v. 3. SCHAEFER.

P. 1215. v. 18. ἐθέλεις] Vulg. ἐθέλοι. ἐθέλεις August. primus. ἐθέλει Bavaricus. Correxi ἐθέλεις. REISK.

P. 1215. v. 18. χρῆσθαι] χρήσασθαι August. primus. REISK.

P. 1215. v. 18. κατάλιπε] κατάλειπε August. primus. REISK.

P. 1215. v. 21. ἵνα μοι λύσωνται] Sic, non ἵνα μὴ λ. WOLF. Vulg. ἵνα μὴ λύσωνται. ἵνα μοι λ. Bavaricus et Wolfius e coniectura. ἵνα λύσωνταί μοι August. primus, inverso verborum ordine. Correxi ἵνα μοι λύσωνται: ante quae verba subaudiendum est ἃ ἔλεγον vel καὶ ταῦτα ἔλεγον. REISK. Ergo corrigendum praeterea ἵνα μοι λ ύ σ ο ι ν τ ο. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 272. Nec λύσωνται mutandum nec subaudiendum quod subaudire Reiskio placet. Iunge ἔφασαν, ἵνα μοι λύσωνται —. SCHAEFER.

P. 1215. v. 23. αὐτοὶ] οὗτοι August. primus. REISK.

P. 1215. v. 26. ἢ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1215. v. 26. πάντα ταῦτα] Vulg. ταῦτα. πάντα ταῦτ' August. primus. πάντα addidi. REISK. πάντα ταῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1215. v. 29. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1215. v. 30. αὐτόθεν] „cum adhuc hic, Athenis, in urbe esset" Ind. Graecitat. p. 95. Wolfius vertit *tunc*. Malim vertere *confestim*. Opponitur ἐπειδὴ — ἠναγκάσθη —. Epictetus

c. 22. παρασκευάζου αὐτόθεν. ubi Glossa: ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος. Compares simile παραυτά. SCHAEFER.

P. 1216. v. 2. μοι] „pro παρ' ἐμοῦ" Ind. Graecitat. p. 181. Non male, si sensum spectes. Sed simul advertenda vis verbi διαδέξασθαι, cuius est propria cum dativo constructio. Recurrit eadem structura p. 1218, 24. 1223, 22. 1227, 11. s. 15. SCHAEFER.

P. 1216. v. 6. ἐδυνάμην] ἠδυνάμην Dindorf. SCHAEFER.

P. 1216. v. 8. αὐτὸν] [αὐτῷ.] αὐτόν. WOLF. Vulg. αὐτῷ. αὐτὸν August. primus et Wolfius e coniectura. Et sic correxi. REISK. Quasi vitiosus sit usus dativi. Sed utraque constructio proba est. SCHAEFER.

P. 1216. v. 11. τὰ ἀναλώματα] τἀναλώματα Bekker. SCHAEFER.

P. 1216. v. 12. οἱ μάρτυρες] Vulg. μάρτυρες. οἱ μάρτυρες August. primus. Articulus addidi. REISK. Delevit Bekker., omissâ subdistinctione post ἀνηλωμένων. SCHAEFER.

P. 1216. v. 15. ἐγέγραπτο] Vulg. ἐγγέγραπτο. ἐγέγραπτο August. primus, Bavaricus. ἐνεγέγραπτο margo Lutetianae. Correxi ἐγέγραπτο. REISK.

P. 1216. v. 16. τὰ ἀναλώματα] τἀναλώματα Bekker. SCHAEFER.

P. 1216. v. 17. ὅ τι] [ὅτι.] ὅ τι, articulo composito. WOLF. Vulg. ὅτι. τί August. primus. ὅ τι Wolfius, divisis vocabulis. REISK.

P. 1216. v. 17. ὅ τι ποιούντων] S. ἡμῶν τῶν περὶ τὴν τριήρη. WOLF. quid eorum quisque, quos aere meo conduxissem, ageret, essetne remex et nauta, an τῆς ὑπηρεσίας, an denique miles classiarius, ἐπιβάτης. REISK.

P. 1216. v. 17. ἡ τιμὴ τίς ἦν] Vulg. ἡ τιμή, καὶ ὁπόσου τις ἦν. καὶ ὁπόσου absunt ab August. primo. Sustuli comma et duo ista vocabula, καὶ ὁπόσου. Videtur in aliis libris fuisse καὶ ἡ τιμὴ τίς ἦν, *quanti quisque conductus esset*, ut dedi, in aliis καὶ ἡ τιμὴ δὲ ὁπόσου [scilicet ἀργυρίου] τις ἦν. In illa lectione τις habet accentum et significat *quaenam*, in hac est encliticum et significat *aliqua*. REISK. Editiones quaedam accentum dant τῷ τις et in hac lectione, e. g. Hervagiana posterior. Scripserat Demosthenes, ut opinor: καὶ ἡ τιμὴ ὁπόση τις ἦν. SEAGER. *Diar. Classic.*, LX. p. 272. Ego non opinor. Bene Reiskius: etsi in textu eius male dederunt operae τιμή τις. Sed quod de duplici librorum scriptura ait non probo. Unde enim illud καὶ ὁπόσου ortum sit videbimus ad v. 18. SCHAEFER.

P. 1216. v. 17. ὁποδαπὸν] Vulg. ποδαπόν. ὁποδαπὸν August. primus. Dedi ὁποδαπόν, vocabulum nescio an nusquam praeter hunc locum in libris editis occurrens, sed idem cum vulgato significans. REISK. Etiam alibi legerat Reiskius: sed nunc

non meminerat. Herodotus IX. 16. εἴρεσθαι αὐτὸν, ὁποδαπός ἐστι. Idem VII. 218. εἴρετο τὸν Ἐπιάλτεα, ὁποδαπὸς εἴη ὁ στρατός. ut e Codd. scribendum videtur. Commemorat etiam Thomas Mag. e Libanio citatum p. 725. s. ποδαπόν Bekker. Utitur hoc loco Lobeckius ad Phrynich. p. 57. SCHAEFER.

P. 1216. v. 18. ἐκ πόσου] ὁπόσου e Cod. optimo Bekker. Egregiam hanc scripturam etiam alii libri habuerunt, sed loco non suo positam. V. quae paulo ante ad v. 17. notavimus. SCHAEFER.

P. 1216. v. 18. ἐκ πόσου ἡ καταλλαγὴ —] Dubito, quid hoc sibi velit. Num ἐκ πόσου διαφόρου εἴη ἡ καταλλαγὴ τοῦ Ἀττικοῦ νομίσματος ἀντὶ τοῦ Θασίου ἢ ἄλλου του? *quanto intertrimento pecunia Attica cum Thasia aut alius cuiuscunque loci esset permutata.* An potius ἐκ πόσου τόκου εἴη τὸ συμβόλαιον? *quantum foenus esset de unaquaque summa aeris alieni mihi dependendum.* ἐκ πόσου *quanti* est, ut ἐξ ἐλαχίστου p. 1230, 5. *vilissimo pretio.* An est ἐκ πόσου χρόνου? *ex quonam tempore coeperim aes quodque alienum debere.* REISK. Vernacule: *wie viel das Agio betrug.* Sic recte Ind. Graecitat. p. 297. καταλλάττειν dicitur de numis permutandis, inprimis si pro maioribus accipias minores. Anecd. Bekk. p. 271, 9. Καταλλάττειν: κερματίσαι. SCHAEFER.

P. 1216. v. 18. ἵνα] ἵν' Bekker. SCHAEFER.

P. 1216. v. 20. ἡγεῖτο] ἡγοῖτο Bekker. SCHAEFER.

P. 1216. v. 20. ψευδῶς] ψεῦδος August. primus, Bavaricus. REISK. ψεῦδος Bekker. SCHAEFER.

P. 1216. v. 21. πίστιν — ἐπιτιθεὶς] [πίστιν — ἐπιθεὶς.] ὅρκον ὀμόσας. WOLF.

P. 1216. v. 21. ἐπιτιθεὶς] Vulg. ἐπιθεὶς. ἐπιτιθεὶς August. primus. Et sic correxi. REISK. ἐπιθεὶς Bekker. Quod probari mihi obiter monui ad p. 1196, 17. Scilicet aoristum poscit ἡ καταλληλότης proximorum, ἠθέλησα λογίσασθαι. SCHAEFER.

P. 1216. v. 21. τὰ ἀνηλωμένα] τἀναλώματα August. primus. REISK.

P. 1216. v. 22. ταῦτα αὐτὸν] Vulg. ταῦτα. αὐτὸν August. primus. Utrumque ut sententiae necessarium copulavi. V. p. 1217, 13. REISK. αὐτὸν omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1216. v. 23. μέλει] μέλοι Bekker. V. p. 1218, 18. SCHAEFER.

P. 1216. v. 23. λέγοιμι] λέγει μοι Bavaricus. Sed recte idem post p. 1218, 18. facit cum vulgata. REISK.

P. 1216. v. 25. παρήγγελλέν] Vulg. παρήγγειλεν. παρήγγελλεν August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1216. v. 27. προϊόντος τοῦ λόγου] V. p. 1220, 8. ss. SCHAEFER.

P. 1216. v. 28. ἐκέλευεν] ἐκέλευον August. primus. Scilicet

Timomachus. Quod Augustanus dat possit ferri. imperabant illi duo, Timomachus puta et Polycles. Sed praestat vulgata. REISK. Ita praestat, ut pluralis ferri non possit. V. v. 25. et p. 1217, 1. SCHAEFER.

P. 1217. v. 1. Στρύμην] V. not. ad p. 1213, 13. SCHAEFER.

P. 1217. v. 6. Πολυκλεῖ] τῷ Πολυκλεῖ August. primus. REISK.

P. 1217. v. 6. πλήρη] Quid significet docent antecedentia v. 2. s. Scilicet ναῦς πλήρης est i. q. ναῦς σὺν τῷ πληρώματι, *ein bemanntes Schiff.* πλήρους οὔσης τῆς τριήρους p. 1218, 27. Add. p. 1221, 6. SCHAEFER.

P. 1217. v. 7. τοὺς] τοὺς posterius abest ab August. primo. REISK.

P. 1217. v. 10. μοι] „pro παρ' ἐμοῦ" Ind. Graecitat. p. 181. Non male, si sensum spectes. Conf. p. 1215, 30. 1216, 8. Sed proprie μοι est dativus qui dicitur commodi. SCHAEFER.

P. 1217. v. 11. ἀποδιδόναι] ἀποδοῦναι August. primus. REISK.

P. 1217. v. 11. τὰ ἀναλώματα] τἀναλώματα Cod. Bekk. Quod miror Bekkerum non recepisse. V. not. ad p. 1216, 11. 16. SCHAEFER.

P. 1217. v. 13. προκαλεσαμένου] Vulg. προκαλουμένου. προκαλεσαμένου *). Et hoc dedi. REISK. προκαλουμένου Bekker. SCHAEFER.

P. 1217. v. 15. διότι] διὰ τί margo Lutetianae. REISK. δι' ὅ τι Dindorf. διότι servans p. 1224, 10. SCHAEFER.

P. 1217. v. 15. ἴδια] V. not. ad p. 1215, 3. SCHAEFER.

P. 1217. v. 16. τινὰς] Vellem Codex daret τοὺς. V. Meletem. Crit. p. 100. SCHAEFER.

P. 1217. v. 17. ὥστε αὐτῇ μὴ παρέχειν] Videtur μὴ delendum esse. *an nesciret resp. esse quosdam civium, qui possent armamenta de suo dare: qua ex ignoratione fieret, ut ipsa daret:* h. e. *ideone resp. daret armamenta, quod nesciret esse in civibus suis aliquos, qui possent ipsi dare.* REISK. Cave audias. *qui possent naves instruere, quo ipsa hoc onere levaretur.* SCHAEFER.

P. 1217. v. 18. ὑπερπέπαικας] ὑπερβέβληκας, ὥστε τὰ χρήματ' ἐν παιδιᾶς μέρει προΐεσθαι. WOLF. ὑπερβέβηκας margo Lutetianae. ὑπερβέβληκας Farrago Wolfii et index Lambini. REISK. Wolfius si derivavit ab ὑπερπαίζειν, quod suspiceris scholium eius expendens, graviter lapsus est. Photius c. 457. Ὑπερπαίειν, ὑπερβαίνειν, πλεονάζειν. SCHAEFER.

---

*) In Augustano, opinor, repertum. SCHAEFER.

P. 1217. v. 18. τὰ] Abest ab August. primo. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1217. v. 20. ἴδια] V. not. ad p. 1215, 3. SCHAEFER.

P. 1217. v. 21. οὖν δύναιτο] Bekkerus: „δύναιτ' οὖν S.“ Hoc ordine Dindorf. V. not. ad p. 1146, 1. SCHAEFER.

P. 1217. v. 21. ὑπομεῖναι;] ὑπομεῖναι, Bekker. Mihi placet Reiskii interpunctio. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1227. v. 22. διεφθαρμένον] Ante h. v. deest aut παρεχομένον aut saltim καὶ. REISK. Ne audias. Repete ex antecedentibus τίς δύναιτο ὑπομεῖναι. SCHAEFER.

P. 1217. v. 22. διεφθαρμένον μὲν] Vulg. διεφθαρμένον. Addit August. primus μὲν. Addidi. Respondet δὲ v. 25. REISK.

P. 1217. v. 22. διεφθαρμένον — πλήρωμα] Hoc genus est: sequitur species v. 25. τρυφῶντας — ἐπιβάτας καὶ ὑπειρεσίαν. Suidas ὑπειρετικὸν scribit per ει in secunda: unde et ὑπειρέσιον et ὑπειρεσία eodem modo scribendum. ὑπηρέτης et ὑπηρετῶ et ὑπηρεσία et ὑπηρετητικὰ πνεύματα recte η in secunda habent. WOLF.

P. 1217. v. 22. εἰωθὸς] εἴωθας index Lambini. REISK.

P. 1217. v. 23. προλαμβάνειν] Simplex λαμβάνειν dat August. primus. REISK.

P. 1217. v. 23. ἀτελείας — λειτουργιῶν] Nota hunc locutionis usum maxime generalem de *immunitate laborum publicorum*. SCHAEFER.

P. 1217. v. 25. βαλανείῳ,] βαλανείῳ; Reisk. SCHAEFER.

P. 1217. v. 25. δ'] τ' August. primus. REISK.

P. 1217. v. 27. γέγονας] Bekkerus: „πέφηνας r.“ Hoc mihi videtur Oratoris: vulgatum interpretantis. SCHAEFER.

P. 1217. v. 28. τοῦ πονηροτέρους] Vulg. πονηροτέρους. τοῦ πονηροτέρους August. primus. Articulum addidi. REISK. Delevit Bekker. Conf. Meletem. Crit. p. 23. SCHAEFER.

P. 1218. v. 5. ὅτι σὺ —] Satis abrupta conversio orationis. Similis est infra v. 16. SCHAEFER.

P. 1218. v. 7. εἰ φῂς] ὑφ' ἧς Aldina. REISK.

P. 1218. v. 8. αὐτοὺς] Vulg. αὐτός. αὐτοὺς August. primus, Bavaricus, index Lambini. Et sic correxi. *Quod autem ad nautas et milites — attinet, si tu eos ais a me corruptos esse.* περὶ respondet latino *de*, quod etiam hoc modo usurpatur. REISK. V. not. ad p. 1198, 16. SCHAEFER.

P. 1218. v. 8. ἑαυτῷ] σαυτῷ August. primus, Farrago Wolfii. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1218. v. 10. οἵτινες] Post h. v. addit August. primus ποι. Videtur dare voluisse οἵτινες, ὅποι βούλῃ, μηδὲν λ. σ. REISK. οἵτινές σοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1218. v. 11. συμπλεύσονται] F. συμπλευσοῦνται. Quam formam nec p. 80, 15. spernam. V. not. ad p. 419, 28. 1222, 2. SCHAEFER.

P. 1218. v. 12. ἐξήκει] προήκει August. primus. REISK.

P. 1218. v. 16. ἥκοι] Vulg. ἥκει. ἥκοι August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1218. v. 16. παραλήψομαι μόνος] παραληψόμενος August. primus. REISK.

P. 1218. v. 18. μέλοι] Vulg. μέλει. μέλοι August. primus. REISK.

P. 1218. v. 20. οὗ] ἐν ᾗ August. primus. REISK.

P. 1218. v. 21. τὰς μαρτυρίας] τοὺς μάρτυρας August. primus. REISK.

P. 1218. v. 24. τἀναλώματα] [ἀναλώματα.] τἀναλώματα lege, addito articulo. WOLF. Vulg. ἀναλώματα. τἀναλώματα August. primus. Et sic correxi. REISK. τἀναλώματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1218. v. 25. ἐπέταττέ] προσέταττέ August. primus. REISK.

P. 1218. v. 27. τριήρους, ἔλεγον ἃ] Vulg. τριήρους, ἃ. Post τριήρους addunt August. primus et Bavaricus ἔλεγον. Addidi. REISK.

P. 1218. v. 27. ἃ δίκαια — πλεονεκτήματα τούτου] *quae ut dicerem, non ius poscebat, sed huius cupiditas.* SCHAEFER.

P. 1218. v. 28. δέ μοι] δ' ἐμοὶ Bekker. Magis placet encliticum. SCHAEFER.

P. 1218. v. 28. ἐκ τῶν παρόντων] *in tali rerum statu.* V. Lobeckius ad Sophocl. Aiac. 537. SCHAEFER.

P. 1219. v. 1. εἰπεῖν] ποιεῖν August. primus. REISK.

P. 1219. v. 1. σὺ] Bekkerus: „σοὶ S. Q." Placet. V. v. 6. SCHAEFER.

P. 1219. v. 2. ἐγὼ ἐκεῖνον] ἐκεῖνον ἐγὼ Bekker. ἐγὼ ἐκεῖνον Dindorf. SCHAEFER.

P. 1219. v. 11. σεαυτοῦ] σαυτοῦ August. primus. REISK.

P. 1219. v. 13. ὅτι μύθους λέγοιμι] παροιμιῶδες. WOLF. H. e. ὕθλον καὶ φλυαρίαν, ut p. 931, 12. SCHAEFER.

P. 1219. v. 15. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1219. v. 19. Πραξικλεῖ] Num Πραξιτέλει? Notius quidem hoc nomen est quam illud. REISK. Inanis suspicio. SCHAEFER.

P. 1219. v. 20. τε] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1219. v. 21. Φρασικλείδης — Φρασικλείδου] Φρασιηρίδης — Φρασιηρίδου Bekker. V. not. ad p. 688, 5. SCHAEFER.

P. 1219. v. 21. ἀφικομένου] ἀφικνουμένου August. primus. REISK.

P. 1230. v. 22. τεθνάναι] τεθνᾶναι Reisk. SCHAEFER.

P. 1230. v. 23. ταὐτά] Vulg. ταῦτα. ταὐτά Palmerius Exercitatt. p. 647., ad cuius mentem correxi. Et sic quoque p. 1231, 13. 17. REISK.

P. 1230. v. 23. πεπραγμένα] πέπραγμέν' Bekker. SCHAEFER.

P. 1230. v. 25. φρίττουσιν. — ὑπὲρ ὧν —] Notanda constructio verbi φρίττειν: Genitivo iungi in Aeschyleo loco (S. c. Th. 492. Br.) cum opinaretur Wunderlichius Observatt. Critt. p. 121., multum erravit: nam δινήσαντος non regitur a verbo ἔφριξα, sed est genitivus quem absolutum dicunt significatque, non τὸ ὅτι, sed τὸ ὅτε. SCHAEFER.

P. 1230. v. 26. ἄλλων] ἄλλου exemplum prius. ἀλλήλων exemplum posterius et margo Lutetianae. REISK.

P. 1230. v. 29. φανείητε;] Recte φανείητε. Bekker. SCHAEFER.

P. 1230. v. 29. ποιήσαιτε] ποιήσετε exemplum prius. Utramque lectionem dat Bavaricus. REISK.

P. 1231. v. 1. δοκοῖτ'] Vulg. δοκεῖτ'. δοκοῖτ' exemplum posterius et Bavaricus. δοκείητ' margo Lutetianae. Correxi δοκοῖτ'. REISK.

P. 1231. v. 1. καὶ μή] μὴ καὶ Bekker. ex optimo Cod. SCHAEFER.

P. 1231. v. 1. κολάσαιτε] Vulg. κολάσητε. κολάσαιτε exemplum posterius et Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1231. v. 2. ποιοῦντας ἔχοντες] ποιοῦντας, ἔχοντες Reisk. et Bekker. Melius, puto, continuantur. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1231. v. 2. ἔχοντες] S. κολάσαι, ἀντὶ τοῦ δυνάμενοι. WOLF. Malim subaudire αὐτούς. *dum tenetis convictos.* λαβὼν δ' ὑπερήμερον καὶ ἔχων p. 540, 22. Quod Iurinus melius interpretatur Wolfio Reiskioque Ind. Graecitat. p. 264. Nec, quod mihi ante visum est vim verborum socordius expendenti, pleonastica est locutio λαβὼν καὶ ἔχων. καὶ γὰρ οὐκ ἀεὶ ἔχομεν ὃν ἐλάβομεν. SCHAEFER.

P. 1231. v. 8. ὑμέτερά] ὑμέτερ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1231. v. 5. σῶα] σῷα Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1231. v. 5. καθορᾶτε] καθορᾶται Paulina. REISK.

P. 1231. v. 5. αἰσχροκέρδειαν] αἰσχροκερδίαν Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 1231. v. 7. καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ κ. τ. λ.] Poterat enim insolens, acerbum et arrogans videri hominem privatum, qui coronam a populo peteret, cum vehementia orationis ludimagistrum decente populum in ipsum invehi eiusque mores reprehendere. REISK.

P. 1231. v. 8. αὐτό] Malim αὐτοῦ, ut ad τὸν πικρὸν λόγον

redeat. Est autem ἔργον (subiectum, ut vulgo usurpant) acerbae orationis facinus illud, in quo notando versatur vehemens et acerba oratio. REISK. αὐτὸ cave mutes. SCHAEFER.

P. 1231. v. 8. πεποιηκόσι] Sic etiam Bekker. sine littera paragogica. SCHAEFER.

P. 1231. v. 8. διὰ γὰρ — ἔστι] διὰ γὰρ τούτους τοιοῦτός [hoc est πικρός] ἐστι exemplum prius Augustani. Non mala lectio. τοῦτ' ἔστι, *hoc exsistit*, quod scilicet oratio mea saeva et amara videatur. Sin autem τοιοῦτός ἐστι praefertur ex Augustano, redit ad λόγος: ὁ ἐμὸς λόγος ἐστὶ τοιοῦτος. REISK. διὰ γὰρ τούτους τοιοῦτός ἐστιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1231. v. 11. ἔχει] Scilicet πρόδοσιν, manupretium militi, cum conscribitur, in manus datum, quo non modo fiat alacrior partiumque suarum studiosior, sed etiam necessaria quaedam ad cultum victumque et ad commoditates militiae sibi comparet. REISK.

P. 1231. v. 12. οὗτοι] adversarii Apollodori, dum trierarchorum munere funguntur. Licitum enim hoc trierarchis fuit. SCHAEFER.

P. 1231. v. 13. εἰς ἐπίπλουν] Malim εἰς ἔκπλουν, *ad enavigandum a portu*. REISK. Repetitur coniectura Ind. Graecitat. p. 345. extr. F. ἐπὶ πλοῦν: ut εἰς ortum sit e duabus litteris antecedentibus. SCHAEFER.

P. 1231. v. 13. ταὐτὰ] Vulg. ταῦτα. ταὐτὰ exemplum posterius Augustani, item Bavaricus et index Lambini. REISK. V. not. ad p. 1230, 23. SCHAEFER.

P. 1231. v. 16. ἐπιτιμίοις] Abest ab utroque exemplo Augustani. REISK.

P. 1231. v. 16. αἰσχροκέρδειαν] αἰσχροκερδίαν Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 1231. v. 17. ταὐτὰ] Vulg. ταῦτα. ταὐτὰ exemplum posterius Augustani: nam priori tota haec rhesis, ἐὰν δὲ πλούσιος — τεύξεται, deest. REISK. V. not. ad p. 1230, 23. SCHAEFER.

P. 1231. v. 17. τεύξεται.] τεύξεται; Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1231. v. 18. φανεῖται] Vulg. φαίνεται. φανεῖται exemplum posterius Augustani et margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK. Bekkerus: „φαίνεται F. S. Q. r.“ Placet. SCHAEFER.

P. 1231. v. 20. ἔμοιγε] Abest γε ab exemplo posteriori. REISK.

P. 1231. v. 21. τὸ τὸν] Vulg. τόν. Dedi de meo τὸ τόν. REISK. τὸ delevit Bekker. Neque opus addi. SCHAEFER.

P. 1231. v. 22. τὸ τρίτον — τοῦ σώματος] τὸ καθάπαξ ἠτιμῶσθαι in Midiana p. 542, 23. et alibi habuimus: ut videantur et Athenienses diminutionem capitis habuisse magnam, maiorem

et maximam, ut nostri Iurisconsulti. WOLF. V. Petitus LL. AA. p. 469. Tertia pars corporis infamia notabatur tum, cum lingua, h. e. facultas in foro et in concione dicendi, interdicebatur. REISK. Meierus de Bon. Damnat. p. 130.: „Legendum videtur: ἐὰν ἁλῷ τὸ τρίτον, μέρος (sc. τὶ) ἀτιμοῦσθαι τοῦ σώματος, i. e. *si quis quid contra leges rogasset et tertio iam huius criminis convictus esset, aliquo modo infamem esse.*“ Hoc si Orator voluisset, sic erat scripturus: ἐὰν τρὶς ἁλῷ, ἠτιμῶσθαι. V. quae Dindorfius meus censorem Photii Porsoniani vitio creatum castigans nuper monuit p. 16. Adde quod et membrorum oppositio talis est, ut simpliciter ἁλούς, non τρὶς ἁλούς, dici debeat, nec legem, quod sciam, novimus, quae τὸν εἰπόντα τι μὴ κατὰ τοὺς νόμους tum demum, ὅταν τρὶς ἁλῷ, infamiâ notari iusserit. SCHAEFER.

P. 1231. v. 23. πεποιηκότας] Quadrat ad solum ἔργον, non item ad λόγον, ad quod subaudiendum εἰπόντας. SCHAEFER.

P. 1231. v. 25. ἂν] Bekkerus: „om. S.“ Delevit Dindorf. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1231. v. 25. φήσαιτε] φήσετε exemplum prius. REISK. Bekkerus: „φήσετε S. r.“ Recepit Dindorf. Recte. Orator hic loqui debuit confidenter, non dubitanter. SCHAEFER.

P. 1231. v. 26. τὸ] ὅτι τὸ margo Lutetianae. REISK.

P. 1231. v. 26. πράως] ῥαδίως exemplum prius. REISK. πράως Bekker. SCHAEFER.

P. 1231. v. 26. προδιδάσκειν] [προδικάζειν.] Lego προδιδάσκειν. WOLF. Vulg. προδικάζειν. προδιδάσκειν utrumque exemplum August. primi, Bavaricus, Wolfius e coniectura, unde videtur margo Lutetianae repetiisse. Et sic correxi. Vulgata videtur nata e varia lectione, quae aliis in libris, ni fallor, versata quondam fuit, προδεκάζειν, *donis et gratia corrumpere, ut flagitiosum aliquid agat.* REISK. Quis credat? Ceterum conf. simillimus locus p. 767, 12. ss. SCHAEFER.

P. 1231. v. 27. ἐπειδήπερ — παρῆλθον] Vulg. ἐπειδήπερ παρῆλθον. Post ἐπειδήπερ addit exemplum posterius August. primi εἰς τούτους τοὺς λόγους. Dedi auctius ἐπειδήπερ — παρῆλθον. *quandoquidem in hanc disputationem incidi.* REISK. ἐπειδήπερ παρῆλθον Bekker. Mihi placet scriptura Reiskianae: nam ἐπειδήπερ παρῆλθον non videtur aliud significare quam *quandoquidem ad vos prodii.* SCHAEFER.

P. 1232. v. 1. ἐπειδὰν] ἐπειδὴ Dindorf. per errorem, credo, typothetae. SCHAEFER.

P. 1232. v. 2. ὠφελείας] Bekkerus: „ὠφελιας S.“ ὠφελίας Dindorf. SCHAEFER.

P. 1232. v. 4. ὑμῖν οὐδαμόσε] ἡμῖν οὐδαμοῦ exemplum posterius. REISK.

P. 1232. v. 4. κηρυκεῖον] κηρύκιον exemplum prius. REISK.

P. 1232. v. 5. σύλας] Citat hunc locum Harpocration h. v. literas commentitias ab ipsis subiectas, quibus illi muniti tanquam a rep. sibi additis piraticam, in quoscunque volunt, exercent. *falsche Freybriefe.* vel potius: propterea quod hi facinoribus suis efficiunt, ut ubique locorum in Athenienses exerceantur ἀνδροληψίαι et σῦλαι. *Arreste auf Menschen und Waaren.* REISK. Posterior interpretatio sola probanda. κατασκευάζειν ἀνδροληψίας καὶ σύλας, *esse in causa cur alii faciant* ἀ. κ. σ. — Ex Harpocrationis l. c. corrige Etymolog. M. c. 734. in. et Photium c. 404. med. SCHAEFER.

P. 1232. v. 6. γ'] Abest ab utroque exemplo August. primi. REISK. Non refrager, si quis censeat delendum. SCHAEFER.

P. 1232. v. 12. καὶ γάρ τοι] I. q. τοιγάρτοι. Sic etiam p. 1234, 14. SCHAEFER.

P. 1232. v. 12. τοι] τι Bavaricus. REISK.

P. 1232. v. 12. παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον] [τῶν αὐτῶν τρόπων.] M. παρὰ τὸν τρόπον τὸν αὐτῶν. WOLF. Vulg. τῶν αὐτῶν τρόπων. τῶν τρόπων αὐτῶν margo Lutetianae. In Farragine Wolfius testatur se malle τῶν τρόπων τῶν αὐτῶν. Dedi, praeëunte Wolfio, παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον. *errores enim labesque rei suae, quae cuique est, familiaris ex ipsorum enatas moribus culpaque sua contractas emendant cladibus reipublicae.* Mihi venit aliquando in mentem τὰ τῶν τοιουτοτρόπων ἁμαρτήματα. *peccata enim hominum his et similibus moribus praeditorum.* REISK. Recte τῶν αὐτῶν τρόπων Bekker. SCHAEFER.

P. 1232. v. 13. ἐπανορθοῦνται] Vulg. ἐπανόρθοῦται. ἐπανορθοῦνται exemplum prius. Et sic dedi. REISK.

P. 1232. v. 15. λάθωσιν] λανθάνωσιν exemplum posterius. REISK.

P. 1232. v. 17. βούλωνται] βούλονται exemplum prius. REISK.

P. 1232. v. 17. γέγονε] Post h. v. videtur aliquid in hanc sententiam deesse: ὑμῖν δ' αἰσχρόν ἐστι κακοδοξεῖν. aut: ὑμῖν δ' οὐ πρέπει τῆς ὑμετέρας δόξης ἀμελεῖν. REISK. Vanissima suspicio. — γέγονεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1232. v. 18. τὸ] τοῦ exemplum posterius. REISK. τοῦ Bekker. — Antiquissima est γνώμη. V. H. Stephani Thesaur. c. 7239. C. SCHAEFER.

P. 1232. v. 18. ἀπροσκέπτους] ἃ προσήκει ἀνοήτους exemplum prius. REISK.

P. 1232. v. 21. τί τις καλέσειεν ἂν] τί ἄν τις καλέσειεν exemplum prius. A posteriori abest ἄν. τί ἂν καλέσειεν margo Lutetianae. REISK. τί ἄν τις καλέσειεν in periodi exitu ob graviores numeros non displicet. SCHAEFER.

P. 1232. v. 22. τῶν συνειρηκότων] Subaudi τοῖς ἡμετέροις ἀνταγωνισταῖς. V. p. 1228, 3. REISK.

P. 1232. v. 25. τότε] Vulg. ποτὲ. τότε *). Et sic correxi, *nuper* in causa simili. V. v. 28. REISK. ποτὲ Bekker. Quod praestat. Narratio enim illa de Aristophonte (p. 1230, 20. s.) ab hoc loco remotior est, quam ut τότε apte dici possit. Sed v. 28. recte sequitur τότ', ut quod referatur ad hoc ipsum ποτέ. SCHAEFER.

P. 1232. v. 27. δυοῖν θάτερον] Vellem Codex poneret post αὐτούς, SCHAEFER.

P. 1232. v. 28. συκοφαντοῦντες — συνηγοροῦντες] Malis συκοφαντοῦντας — συνηγοροῦντας. Sed haud deterior est vulgata: videturque Orator praetulisse nominativum, ne concursus duorum accusativorum, ἐκείνους et συκοφαντοῦντας, sensum obscuraret. Simili variatione constructionis dicitur et σύνοιδα ἐμαυτῷ δρῶν et σύνοιδα ἐμαυτῷ δρῶντι. V. Valckenarii Phalaridea p. XI. SCHAEFER.

P. 1232. v. 28. τοῖς δ'] Corrig. τοῖσδ'. SCHAEFER.

P. 1232. v. 29. συνηγοροῦντες,] συνηγοροῦντες. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1232. v. 29. ὡς] Vulg. ὥσπερ. ὡς exemplum prius. Dedi simplex ὡς. REISK. ὥσπερ Bekker. SCHAEFER.

P. 1233. v. 2. τιθεμένων] M. καταθεμένων. WOLF. Wolfius mavult κατατιθεμένων. REISK. Vulgata optime habet. V. mea in H. Stephani Thesauro c. 10382. A. SCHAEFER.

P. 1233. v. 2. τοῖς ἀμελοῦσιν] οἵ γ' ἀμελοῦσιν exemplum posterius August. primi et margo Lutetianae. REISK.

P. 1233. v. 2. ἀλλ' οὐ — προσῆκον] Suspectus locus, in quo convertendo me non ineptam coniecturam secutum confido. WOLF. Pro προσῆκον exemplum prius August. primi dat προσῆκεν. Suspicor sic aut propemodum reliquisse Demosthenem: ἀλλ' οὐ νὴ Δία τῶν βελτιόνων τοῖς ὑπηρετοῦσιν ἃ δεῖ [scilicet ὑπηρετεῖν] χαρίζεσθαι βουλομένων [vel κελευόντων] ἃ προσῆκεν [scilicet χαρίζεσθαι ὑμᾶς aut αὐτοὺς κελεύειν ὑμᾶς χαρίζεσθαι]. *quasi per eiusmodi sermones relatum irent gratiam iis, qui secordia sua rem vestram publicam pessumdant, non autem, ita me deus amet, vellent gratificari, qua par est, illi parti civium vestrorum meliori, qui morem vestris imperiis gerentes, quae oportet, vobis administrant vestrisque studiis inserviunt.* REISK. Improbanda Wolfii interpretatio: sed multo magis improbandus Reiskii conatus omnia mirifice conturbantis. Verte: *quasi de dono nec de victoriae praemio agatur, aut vos per tales causarum patronos socordibus gratiam faciatis nec per meliores deceat obsecundantibus quae oportet gratificari.* SCHAEFER.

P. 1233. v. 6. πάρεργα] Vulg. περίεργα. πάρεργα utrumque exemplum August. primi. Et sic correxi. REISK.

P. 1233. v. 7. ὑφ' αὐτῶν] ὑπ' αὐτῶν exemplum prius. ὑφ' ἑαυτῶν posterius. REISK.

---

*) Repertum, ut videtur, in Augustano. SCHAEFER.

P. 1233. v. 10. δεῖν] δοκεῖν exemplum posterius. REISK.

P. 1233. v. 10. οἰκείους εἶναι] V. Ind. Graecitat. p. 355. SCHAEFER.

P. 1233. v. 12. κελεύουσι,] κελεύουσι. Reisk. et Bekkeri Oxoniensis: κελεύουσιν. Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1233. v. 13. παρασκευάσασθαι] παρεσκευᾶσθαι exemplum prius. REISK.

P. 1233. v. 15. ἡμᾶς] ὑμᾶς margo Lutetianae. ἡμᾶς bene habet. meque illosque una meos adversarios corona quadam nobis ambobus communi. REISK.

P. 1233. v. 16. τοῦ τοῦτο] Vulg. τούτου. τούτους exemplum prius Augustani et Bavaricus. τοῦτο exemplum posterius et margo Lutetianae. τοῦτο τούτοις Fabricius seu Wolfius. Correxi τοῦ τοῦτο. Prius, τοῦ puta, ingenium suppeditavit, posterius, τοῦτο, codex Augustanus. REISK. τοῦτο Bekker. Neque opus articulum praeponi. V. Heindorfius ad Platonis Theaetet. p. 364. SCHAEFER.

P. 1233. v. 16. καὶ] Abest ab utroque exemplo August. primi. REISK.

P. 1233. v. 16. τοῦ μεμισθωκέναι] Vulg. μεμισθωκέναι. τοῦ μεμισθωκέναι dedi, articulo de meo addito. REISK. Articulum delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1233. v. 17. τοῦθ' — ἐκεῖν'] Rursus τοῦτο redit ad remotius, ἐκεῖνο ad propius, ut p. 1229, 2. neque enim *istud* unquam a me impetrabo, ut fieri patiar quod illi postulant, [ut scilicet mecum in coronae communionem veniant,] neque *hoc* feci, ut scilicet meum trierarchatum alii elocaverim. REISK.

P. 1233. v. 17. ἐκεῖν' ἐποίησα] ἐκεῖνο ποιήσαιμι exemplum prius. REISK.

P. 1233. v. 20. ἢ προῖκ' — πράττων] S. σπουδάσειε. WOLF. Bene Ind. Graecitat. p. 428.: *contendunt hac in re acrius, quam vestrum quisquam facturus sit, gratuito qui faciat.* SCHAEFER.

P. 1233. v. 20. ὥσπερ οὐκ —'γνώμην ἀποφήνασθαι] Vulg. ὥσπερ ἄξια τοῦ μισθοῦ ποιῆσαι προσῆκον ἑαυτοῖς, ἀλλ' οὐ γνώμην ἀποφήνασθαι. Locum sic scriptum item non intelligo. Dedi de meo sic: ὥσπερ οὐκ ἄξια —, ἀλλὰ γνώμην (subaudi μόνον) ἀποφήνασθαι. *quasi deceat eos, non ea facere, quae digna sint mercede, sed solummodo pro auctoritate sua pronuntiare.* REISK. Scripturam ante Reiskium vulgatam iure summo revocavit Bekker. Sensus: *contendunt autem acrius, —, ut qui digna mercede, qua conducti sunt, facere sui officii esse arbitrentur nec satis habeant, prout decet, sententiam suam edere.* SCHAEFER.

P. 1233. v. 21. ἀποφήνασθαι·] ἀποφήνασθαι. Bekker. SCHAEFER.

P. 1233. v. 22. ὥσπερ οὐχὶ] οὐχ ὡς exemplum prius. REISK.

P. 1233. v. 23. ἱερωσύνην — ἔχοντες] quasi partes has in concione dicendi et auctores sententiae populo se ferendi velut aliquod sacerdotium tenerent iure haereditario. REISK. Videlicet ut Ἐτεοβουτάδαι, Εὐμολπίδαι, Κήρυκες. SCHAEFER.

P. 1233. v. 24. τινα] τινες exemplum posterius Augustani. REISK.

P. 1233. v. 24. ἐὰν] καὶ ἐὰν margo Lutetianae. REISK.

P. 1233. v. 25. δεινὰ πάσχουσι] ἀγανακτοῦσιν ἀδικεῖσθαι προσποιούμενοι. WOLF. Id est δεινοπαθοῦσι, vociferantur, miserantur, lamentantur, velut insignem et enormem passi iniuriam. REISK.

P. 1233. v. 25. πάσχουσι] πάσχειν φάσκουσι index Lambini. REISK. Est παραδιόρθωσις Lambini non capientis vim locutionis, quam Wolfius Reiskiusque scite interpretantur. SCHAEFER.

P. 1233. v. 25. φασι] φασιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1233. v. 26. προσήκουσιν] ἥκουσιν simplex exemplum posterius Augustani. REISK.

P. 1233. v. 26. τὸν ἅπαξ εἰρηκότα] Vulg. τῶν ἅπαξ εἰρηκότων. τὸν ἅπαξ εἰρηκότα exemplum utrumque August. primi et Bavaricus. Et sic correxi. Videtur vulgata e varia lectione in libris quibusdam versata exstitisse: τῶν τιν' ἅπαξ εἰρηκότων. REISK.

P. 1233. v. 26. ἂν καλέσωσιν] M. ἄν τινα καλέσωσιν. WOLF. Scilicet ne sine regimine penderet genitivus τῶν — εἰρηκότων. SCHAEFER.

P. 1234. v. 1. δὲ τοὺς] τοὺς δ' Bavaricus. REISK. Bekkerus: „τοὺς δὲ F. S. Q." Fortasse vere: particularum enim μὲν et δὲ positus non semper est concinnus. SCHAEFER.

P. 1234. v. 1. τὰ δίκαια] F. πρὸς τὰ δίκαια aut τοῖς δικαίοις. WOLF. Non tentasset vulgatam, si vidisset ante πάντ' inserendam esse negativam. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1234. v. 2. οὐ πάντ'] Vulg. πάντ'. οὐ πάντ' exemplum utrumque Augustani. Negativam addidi. *non omnia prorsus pereunt [perierunt], respublica non prorsus tota concidit.* REISK.

P. 1234. v. 2. ἀπόλωλε] ἀπόλωλεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1234. v. 2. τοιούτους] Vulg. τούτους. τοιούτους exemplum utrumque Augustani, Bavaricus et margo Lutetianae. Et sic dedi. REISK.

P. 1234. v. 2. συνηγοροῦντας] συνεροῦντας exemplum prius. REISK.

P. 1234. v. 5. φαῦλον] φλαῦρον exemplum utrumque Augustani et Bavaricus. REISK. φλαῦρον Bekker. SCHAEFER.

P. 1234. v. 7. αὐτοῖς] αὐτοὶ exemplum utrumque Augu-

stani. Unde videtur in libris quibusdam fuisse: οἷς ἀγαπητὸν ἦν, ἢν [id est ἐὰν] μὴ πάσχωσι —. REISK. Vates fuit verissimus. Nam Bekkerus: „ἢν μὴ πάσχουσιν] ἢν μὴ πάσχωσιν r.“ et: „αὐτοῖς] αὐτοὶ r.“ Videndum igitur ne scribi praestet: οἷς ἀγαπητὸν, ἢν μὴ πάσχωσι κακῶς αὐτοί. SCHAEFER.

P. 1234. v. 7. αὐτοῖς] Post αὐτοῖς videtur aliquid deesse, ut e. c. ἀπιέναι, ἀπαλλάττεσθαι, vel simile quid: tametsi largior vulgatam ferri posse. REISK.

P. 1234. v. 8. παρὰ γὰρ τῶν λεγόντων —] Locum hunc communem iam supra paene iisdem verbis tractavit. REISK.

P. 1234. v. 8. γὰρ] Abest a Bavarico et Aldina. REISK.

P. 1234. v. 10. οὓς] ὡς exemplum posterius et margo Lutetianae. REISK.

P. 1234. v. 13. ὑπὸ] ἀπὸ exemplum posterius. REISK.

P. 1234. v. 14. δι' αὐτῶν ποιοῦνται] Non placet. F. διοικεῖται, aut διοικοῦνται, ἀντὶ τοῦ διοικοῦσι δι' ἑαυτῶν. WOLF. δι' αὐτῶ πάντα ποιοῦντα exemplum prius. Fabricius seu Wolfius vult ὑπ' αὐτῶν ποιοῦνται, *sibi omnia subiiciunt.* Quasi vulgata non idem diceret. Verumtamen idem Wolfius etiam in annotationibus eadem in chorda oberrat haec annotans: „Non placet. — δι' ἑαυτῶν.“ REISK. αὐτῶν Reisk. V. Ind. Graecitat. p. 137. SCHAEFER.

P. 1234. v. 14. μονονουχὶ] μονονοὺχ Bavaricus et exemplum prius Augustani. REISK. μόνον οὐχ Bekker. SCHAEFER.

P. 1234. v. 18. μὴ ποιεῖν — πλεονεξίᾳ] *ne committatis, ut in oratorum cupiditate sita sit laus civium ad sumtus pro republica faciendos paratorum:* quemadmodum hi nunc volunt penes se esse τὴν ἐμὴν φιλοτιμίαν, h. e. coronam trierarchicam. SCHAEFER.

P. 1234. v. 21. ὑφ'] ἀφ' exemplum posterius Augustani. REISK.

P. 1234. v. 21. ὡς εὐτελέστατα] *minimis impensis.* SCHAEFER.

P. 1234. v. 22. ψευδομένους] ψευσομένους Bekker. SCHAEFER.

P. 1234. v. 23. πλεῖστον] πλείστους exemplum posterius Augustani. REISK.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA CALLIPPUM.

P. 1235. v. 3. χαρισάμενος,] Hypostigmen recte delevit Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. Nec Lutetiana interpunxerat. SCHAEFER.

P. 1235. v. 6. ἐπειδὴ —, βλάβης —] Vulg. ἐπειδὴ πείθει τὸν Πασίωνα, βλάβης —. ἐπειδὴ πείθειν τὸν Πασίωνα οὐκ ἠδύνατο μεθ' ἑαυτοῦ γενόμενον συνεπιθέσθαι τῷ ξένῳ, ἐπ' αὐτὸν ἦλθε τὸν Πασίωνα, βλάβης — Bavaricus. Et sic dedi. REISK.

P. 1235. v. 10. καὶ Λυσιθείδῃ] Vulg. τῷ Λυσιθείδῃ. καὶ Λυσιθείδῃ Bavaricus. REISK.

P. 1235. v. 11. ἀπεφῄνατο] ἀπεφήνατο Bekker. Sic etiam v. 18. SCHAEFER.

P. 1235. v. 15. τοῦ νόμου Λυσιθείδου] F. κατὰ τοὺς νόμους Λυσιθείδην. Oratio habet p. 1244, 13. κατὰ τοὺς νόμους γὰρ ἐπέτρεψα καὶ ἀπήνεγκα πρὸς τὴν ἀρχήν. WOLF. τοῦ Λυσιθείδου Bavaricus in reliquis vulgatae consentiens. REISK.

P. 1235. v. 18. ὀμόσας] F. οὐκ ὀμόσας, addita negatione. Oratio habet p. 1244, 15. οὗτος δὲ τὸν κατὰ τοὺς νόμους ἀπενηνεγμένον διαιτητὴν ἔπεισεν ἀνώμοτον διαιτῆσαι. WOLF. οὐκ ὀμόσας Bekker. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM CONTRA CALLIPPUM.

P. 1235. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ—ΛΟΓΟΣ.*] Videtur hic Callippus idem esse Callippus Paeaniensis orator, cuius meminit p. 87, 10., a quo se victum fatetur in causa παρανόμων. Actor rursus est idem Apollodorus. REISK. *ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΠΠΟΝ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1235. v. 1. ἄνθρωπος] Significatur Callippus. REISK. Accuratius sic: Generatim loquitur Apollodorus cogitans de Callippo. SCHAEFER.

P. 1236. v. 5. ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς] M. ἐφ' ὑμᾶς αὐτοὺς, etsi non ignoro, saepius in auctoribus ita legi: sed illud dubito, errorene librariorum id fiat, an auctoritate scriptorum. WOLF. V. not. ad p. 665, 15. SCHAEFER.

P. 1236. v. 7. μηδὲ μεθ' ἑτέρων] ἀντὶ τοῦ μετὰ μηδετέρων, κατ' ἀττικὴν τμῆσιν. WOLF. Est idem atque μετὰ μηδετέρων, quod est in margine Lutetianae, scholium magis, quam varians lectio. REISK. V. H. Stephani Thesaur. c. 3882. C. SCHAEFER.

P. 1236. v. 12. ὃν] ὡς margo Lutetianae. REISK.

P. 1236. v. 12. ὃν καὶ οὗτος αὐτὸς] Vulg. οὗτος ὃν καὶ αὐτός. Transposui meo periculo primum vocabulum sic: ὃν καὶ οὗτος αὐτός. Non tamen video, quae vis insit in eo, ut Callippus eodem de Lycone agat, de quo actor. REISK. οὗτος ὃν καὶ αὐτὸς Bekker. F. ὃν καὶ οὗτος. Ut αὐτὸς accesserit e διττογραφίᾳ. SCHAEFER.

P. 1236. v. 13. οἱ] Fortasse delendum ut natum e littera prima vocabuli sequentis. Vix enim credas Pasionem cum omnibus mercatoribus negotiatum esse. SCHAEFER.

P. 1236. v. 15. Δεκελεῖ] Alii Δεκελαιεῖ, παρὰ τὴν Δεκέλειαν. Sed malo Δεκελεῖ, ut Ἀλεξανδρεῖ, κατὰ συγκοπήν. WOLF. Vulg. Δεκελλεῖ. Δεκελεῖ Bavaricus. Detraxi unum λ. Erat quidem forma huius ethnici regularis Δεκελειεύς: sed usitatum fuit Δεκελεύς. V. Interprett. ad Herodot. IX. 73. REISK.

P. 1236. v. 15. Ἀρχεβιάδῃ] Bekkerus: „ἀλκιβιάδῃ S." Quod Villoisoni favere rationi videatur, de qua Reiskius ad p. 703, 13. Sed errasse Gallum puto. SCHAEFER.

P. 1236. v. 15. Λαμπρεῖ] Citat hunc locum Harpocration

v. *Λαμπτρεύς*: nam sic ibi est exaratum, et sunt qui hanc scriptionem praeferant. REISK. V. Photius c. 151. SCHAEFER.

P. 1236. v. 16. *δέ τις*] Vulg. *δὲ*. Addit Bavaricus *τις*. Addidi. REISK.

P. 1236. v. 18. *καὶ*] *τοῦ* Bavaricus. Sed voluit *καὶ τοῦ*. V. p. 1238, 1. s. REISK. Articulus si Oratori debetur, scribendum *τοῦ Ἀρχεβιάδου καὶ τοῦ Φρασίου*. Et sic etiam p. 1238, 1. Sic mox v. 25. legitur *τῷ Ἀρχεβιάδῃ καὶ τῷ Φρασίᾳ*. SCHAEFER.

P. 1236. v. 22. *αὐτοῦ εἴη*] *εἴη αὐτοῦ* Bekkeri Oxoniensis: *εἴη αὐτοῦ* Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1236. v. 23. *Σκύρῳ*] *κύρῳ* Bavaricus, Aldina. Sed p. 1238, 24. cum vulgata faciunt. REISK.

P. 1236. v. 23. *ἐφ' ἑτέρᾳ — ἐμπορίᾳ*] „in negotiatione nescio qua" Ind. Graecitat. p. 254. in. De qua interpretatione v. not. ad p. 908, 21. Verte: *aliâs causa negotiationis*. Opponitur Lyconis socii negotiatio Libyca. SCHAEFER.

P. 1236. v. 25. *ἂν*] Delendum esse nemo semel monitus dubitabit. SCHAEFER.

P. 1236. v. 26. *ἐπειδὰν*] *ἐπειδὴ* Bekker. Sic *ἐπειδὴ ἔλθοι* p. 1238, 3. SCHAEFER.

P. 1236. v. 28. *ἰδιώτης*] *τὸ ἰδιώτης* suspectum est: malim aliud. WOLF. In Bavarico est *ἰδιώ τ* cum litera *ε* super *τ* aut nescio quo compendio scribendi ad *ε* accedente. Wolfius mavult hoc vocabulum abesse et aliud eius loco legi convenientius. Sed bene habet significatque hominem ignobilem, obscurum. V. p. 1243, 22., ubi ab *ἰδιωτείᾳ*, obscuritate, Cephisiadae ad claritatem et potentiam Callippi argumentatur. REISK. Recte tuetur vulgatam: secus interpretatur. *ἰδιώτης* h. l. qui non est mensarius. Sic apud nos Germanos mercatori, e. c. librario, opponitur *der Particulier*. SCHAEFER.

P. 1237. v. 2. *γινώσκωσι*] *γιγνώσκωσι* Bekker. SCHAEFER.

P. 1237. v. 3. *ἐὰν*] *ἂν* Bekker. SCHAEFER.

P. 1237. v. 3. *τοσοῦτον*] *τοσοῦτο* Bekker. SCHAEFER.

P. 1237. v. 5. *ποιεῖν*] S. *εἰώθασι*. WOLF. Antecessit p. 1236, 27.: nihil ut hic sit elliptici. SCHAEFER.

P. 1237. v. 5. *γινώσκωσι*] *γιγνώσκωσι* Bekker. SCHAEFER.

P. 1237. v. 8. *ἐκπλέοντα αὐτὸν*] Anacoluthon. Recta oratio postulabat *ἐκπλέοντος αὐτοῦ*. REISK. Ab accusativo coeperat Orator, tanquam si post scripturus esset *τά τε χρήματα ἀφαιρεθῆναι*. Quales structurae verborum mutationes tot anacolutha pepererunt. SCHAEFER.

P. 1237. v. 13. *Λύκωνα*] Vulg. *Λύκων*. *Λύκωνα* Bavaricus. *Λύκων'* index Lambini. Dedi *Λύκωνα*. Wolfius apostrophum addidit, quod eodem redit. REISK.

P. 1237. v. 15. τουτουί] Erat enim Phormio praesto Apollodoro in iudicio. REISK.

P. 1237. v. 16. Ἆρα καὶ ἐχρῆτο ὑμῖν; —] Distinguo personas sic: Phormio respondet Callippo, se caeterosque mensae socios Lyconem bene nosse. Interrogat ad haec Callippus: Ἆρα καὶ ἐχρῆτο ὑμῖν; An mensa vestra utebatur Lyco? h. e. An pecunias suas per vos exercebat? ἔφη, aiebat, h. e. affirmabat, Phormio. Sed, addebat idem, cur tu, Callippe, hoc interrogas? Quare ego interrogem? inquit Callippus. Si scire vis, tibi dicam. REISK. Lutetiana male sic: ἄρα (παροξυτόνως etiam Reisk.) καὶ ἐχρῆτο ὑμῖν, ἔφη, ὁ Φορμίων; ἀλλὰ πρὸς τί ἐρωτᾷς; πρὸς τί; ἔφη, ἐγώ σοι ἐρῶ. SCHAEFER.

P. 1237. v. 18. δή] Vulg. δέ. δή Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1237. v. 18. εἰδῶ] εἴδω Lutet. et Reisk. SCHAEFER.

P. 1237. v. 21. εὐθέως παραχρῆμα] ἐκ παραλλήλου. WOLF. Pro παραχρῆμα margo Lutetianae dat τὰ χρήματα et τὰ γράμματα. Sed vulgata bene habet. εὐθέως παραχρῆμα copia dicendi est. Solent haec duo saepissime inter se coniungi, cum summa celeritas indicanda est. *statim in illo ipso negotio*, h. e. inter illam ipsam sermocinationem. REISK. Conf. Weiskius Pleonasm. Graec. p. 150. Ut Wolfius erraverit, cum scriberet „ἐκ παραλλήλου." Neque enim hic pleonasmus est veri nominis. V. not. ad p. 849, 6. 1178, 13. SCHAEFER.

P. 1237. v. 23. Λύκων Ἡρακλεώτης] Λύκωνα Ἡρακλεώτην margo Lutetianae. Nominativus bene habet. V. v. 13. REISK. Reiskius cur citaverit v. 13. non intelligas. Sed Lambinus cur margini alleverit accusativum facile intelligas. Scilicet Lutetiana locum sic interpunctum habet: Λύκων ἡρακλεώτης χιλίας ἑξακοσίας τετταράκοντα Κηφισιάδῃ ἀποδοῦναι δεῖ, Ἀρχεβιάδης κ. τ. λ. In Reiskiana sic interpunctus est: Λύκων Ἡρακλεώτης. χιλίας ἑξακοσίας τετταράκοντα Κηφισιάδῃ ἀποδοῦναι δεῖ, Ἀρχεβιάδης κ. τ. λ. In Oxoniensi Bekkeri sic: Λύκων Ἡρακλεώτης χιλίας ἑξακοσίας τετταράκοντα Κηφισιάδῃ ἀποδοῦναι δεῖ· Ἀρχεβιάδης κ. τ. λ. In Berolinensi et Dindorfiana bene sic: Λύκων Ἡρακλεώτης χιλίας ἑξακοσίας τετταράκοντα· Κηφισιάδῃ ἀποδοῦναι δεῖ· Ἀρχεβιάδης κ. τ. λ. Ubi ad primum membrum subauditur ἔθηκεν. V. p. 1236. extr. SCHAEFER.

P. 1238. v. 1. Ἀρχεβιάδου] V. not. ad p. 1236, 18. SCHAEFER.

P. 1238. v. 3. δὲ καί] Vulg. καί. Addidi δέ de meo, quia praecessit v. 1. παρόντος δὲ — Ἀρχεβιάδου. REISK. δέ delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1238. v. 12. ἐπιγεγραμμένον] Malim γεγραμμένον simplex. REISK. Compositum facile tuearis. Est i. q. παραγεγραμμέ-

νον. V. p. 1237, 1. s. *cui adscriptum esset ut traderetur* —. Sed p. 1241, 17. simplex legitur. Add. p. 1243, 2. SCHAEFER.

P. 1238. v. 15. ἀποκρινάμένου δὲ] Vulg. ἀποκριναμένου. Addunt δὲ Bavaricus et margo Lutetianae. Particulam addidi. REISK.

P. 1238. v. 17. Οἶσθά τοι] Malim Οἶσθα τοίνυν. REISK.

P. 1238. v. 17. ὅ σε] Bekkerus: „διό σε F. Q." Placet. SCHAEFER.

P. 1238. v. 18. Δήμητρα] Δήμητραν Bavaricus. REISK.

P. 1238. v. 23. ἐμὲ] ἄνδρα μέγα δυνάμενον. SCHAEFER.

P. 1238. v. 28. Ἀργείῳ] Post h. v. Στραμμένῳ ex optimo Cod. addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 1238. v. 28. τὰ χρήματα δέδωκεν, ἃ κατήχθη] Sed si λῃστρίδες ναῦς fuerunt, cur Argos redierunt? cur pecuniam non eripuerunt? An a republica missae fuerunt contra alios et miser hic Lycon, obiter periit? WOLF. Videntur Argivae naves fuisse, cumque Lyco Argos vulneratus venisset, ne praedones tenerent praedam, moriens proxeno Heracleotarum Argivo sua donavisse. SCHAEFER.

P. 1239. v. 1. οἷος — εἰμὶ — ἀξιοῦν λαμβάνειν] ἀντὶ τοῦ λαμβάνειν ἀξιῶ, ἢ, νομίζω δίκαιος εἶναι λαμβάνειν. WOLF. *Iam ego quoque talis sum, qui petere possim quae Lyco hic reliquit.* SCHAEFER.

P. 1239. v. 3. εἰ ἄρα] Statim sequitur ἂν ἄρα iterumque εἰ δ' ἄρα. SCHAEFER.

P. 1239. v. 6. τὸν] Vulg. τῶν. τὸν Bavaricus, Paulina, Wolfiana. Et sic correxi. REISK.

P. 1239. v. 7. εἴ τι] Bekkerus: „εἴ τις S. Q." Placet. SCHAEFER.

P. 1239. v. 7. πρόξενον ὄντα ἀφαιρεθῆναι] Videtur horum verborum haec sententia esse: Si quid Cephisiades mihi velit eripere, sciat, me proxenum esse Heracleotarum, cui difficile sit aliquid vi extorqueri. REISK.

P. 1239. v. 10. εἰ μή] Scilicet βουλοίμην σοι χαρίζεσθαι. REISK.

P. 1239. v. 10. ἂν] Delendum. Sequuntur enim futura δόξω et ζημιώσομαι. SCHAEFER.

P. 1239. v. 10. δόξω χείρων] χείρων δόξω Bekker. SCHAEFER.

P. 1239. v. 12. τὸν Ἀριστόνουν] Supra Φρασίαν dixit. WOLF. Verum Aristonous quoque fuit appellatus. REISK. V. p. 1236, 15. SCHAEFER.

P. 1239. v. 13. οὐδὲν διαφέρει] V. Ind. Graecitat. p. 151. med. SCHAEFER.

P. 1239. v. 16. βούλει] βούλῃ index Lambini, quasi non idem sit illud atque hoc. REISK. Mirabile iudicium, satis testans illud, quam ludibrio habuerit Reiskius bonam grammaticam. βούλῃ Bekker. Sic correxit etiam Boissonadus ad Nicet. Eugen. p. 130. SCHAEFER.

P. 1239. v. 17. οὖν] Bekkerus: „οὖν om. S. cf. p. 1240, 28. 1244, 28." Omisit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1239. v. 17. διελέχθη] Vulg. διειλέχθη. διελέχθη Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1239. v. 17. οὗτος — ἐκεῖνος] οὗτος est Callippus. ἐκεῖνος est Pasio, pater actoris. REISK.

P. 1239. v. 22. ἥτις] Vulg. εἴτις. ἥτις Bavaricus, Herwagiana maior, Paulina, unde margo Lutetianae repetiit. Et sic correxi. Sed et ταύτην videtur post πίστις esse collocandum. REISK. Mihi non videtur. Conf. Porsonus ad Euripid. Orest. 1645. SCHAEFER.

P. 1239. v. 22. ἦ μὴν — ἀκούειν] ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐγὼ ἤκουον. WOLF.

P. 1239. v. 22. ἐγὼ] Malim ἐμὲ. REISK. Nemo praeter Reiskium malit. SCHAEFER.

P. 1239. v. 26. ἐπιτηδείοις τοῖς Κηφισιάδου] τοῖς Κηφισιάδου ἐπιτηδείοις Bekker. SCHAEFER.

P. 1239. v. 27. νῦν] Corr. νοῦν. SCHAEFER.

P. 1239. v. 27. οὐδὲν αὐτοῖς λέγει] [οὐδὲν οἷς λέγει.] Καλλίππῳ οἷς λέγει, ἀντὶ τοῦ τοῖς Καλλίππου λόγοις. WOLF. Vulg. οὐδ' ἐν οἷς λέγει. οὐδὲν οἷς λέγει Herwagiana, Paulina, unde repetiit margo Lutetianae. γρ. οὐδὲ οἷς λέγει idem margo. γρ. οὐδὲν αὐτοῖς λέγει idem. Corruptus locus. Manifesto quaedam desunt. E varietate lectionis nil colligitur, quo vitium sanetur. Est in ea οὐδὲν αὐτοῖς λέγει. Et hoc recepi. REISK. — προσέχειν τὸν νοῦν οὐδὲν οἷς λέγει, ἐπειδὴ ᾔσθετο — Bekker. Sic nihil praeterea requiras. ἐπειδὴ τὸ πρῶτον — referendum ad διαλιπών: ἐπειδὴ ᾔσθετο — ad λαγχάνει. SCHAEFER.

P. 1240. v. 1. προδιδόντα] Vulg. προδόντα. προδιδόντα Bavaricus. Et hoc dedi. REISK. Genuinum est προδόντα, quod habent aliae editiones: sed suppeditanda particula ἄν. καὶ τὸν ὀφθαλμὸν αὐτὸν ἂν προδόντα. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 272. ἂν quid h. l. valeat, vellem Anglus nos docuisset. De sensu verborum v. Ind. Graecitat. p. 425. SCHAEFER.

P. 1240. v. 4. παρ' αὐτῷ] apud eum, Pasionem. REISK.

P. 1240. v. 4. ἄνευ αὐτοῦ] sine se, Callippo. REISK. αὑτοῦ Bekker. Delenda autem hypostigme post pronomen etiam in Bekkeriana posita. SCHAEFER.

P. 1240. v. 5. μὴ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1240. v. 5. λαχὼν δὲ παρὰ μὲν τοῦ διαιτητοῦ —] Sententia est: Cum Callippus iam exhibuisset arbitro libellum accusationis contra patrem actoris, Pasionem, poenituisse ipsum, Callippum, facti ideoque repetiisse illum libellum ab arbitro et totam litem sustulisse, contra conditionem Pasioni proposuisse, si vellet, ut negotium amico communi permitteretur. REISK.

P. 1240. v. 7. αὐτοῦ] τοῦ Paulina. REISK. Hoc cur Manutius dederit, statim apparebit. SCHAEFER.

P. 1240. v. 7. καὶ Ἰσοκράτους] Vulg. Ἰσοκράτους. καὶ Ἰσοκράτους Bavaricus. Copulam addidi. REISK.

P. 1240. v. 10. πατὴρ] Recte πατὴρ, Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1240. v. 10. ὅμως, καίπερ] Praestat haec continuari: ὅμως καίπερ, *tametsi*. Compares Sophocleum ἔμπα κεἰ Aiac. 563., quod non rectius divellitur. SCHAEFER.

P. 1240. v. 18. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekker. Mihi placet αὑτοῦ, deletâ praepositione. Conf. p. 1051, 25., quo loco statim utar. Scilicet δι' natum esse suspicor e fine vocis antecedentis. SCHAEFER.

P. 1240. v. 18. θέλοντος] [θέλων.] Lego θέλοντος. Hanc enim constructionem neque regula neque exemplo ullo possum defendere. WOLF. Vulg. θέλων. Malim θέλοντος. Et hoc de meo dedi, ut sit sententia: sperant se vobis persuasuros, ut credatis, Lysithiden non fuisse commissurum, ut damnaret patrem, cum [vel si] pater nollet ipse sibi iudex fieri, h. e. ultro desistere ab iniusta lite et satis Callippo facere. REISK. Nihil vidit hic vir perspicax. δι' αὐτοῦ γε ἑαυτῷ μὴ θέλοντος δικαστοῦ γενέσθαι τοῦ πατρός est: cum pater iurare noluisset; cum iureiurando suo, quo rem decidere potuisset, ipse sibi quasi iudex fieri noluisset. SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 273. Sensum loci Reiskius bene vidit. δικαστὴν γίγνεσθαι ἑαυτῷ est i. q. δικάζειν ἑαυτῷ, quae phrasis alibi legitur. Sic p. 1051, 23. οὐκ ἐτόλμησε παρακαταβάλλειν, ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτῷ ἐδίκασεν, ὅτι —. SCHAEFER.

P. 1240. v. 18. δικαστοῦ] δικαστὴς margo Lutetianae. REISK. Est commentum Lambini, quem vitiosum illud θέλων transversum ageret. SCHAEFER.

P. 1240. v. 22. ἐξούλης] propter detentam et denegatam Callippo pecuniam, quae ipsi iudicio arbitri esset adiudicata. REISK.

P. 1240. v. 23. ἀλλ' οὐκ ἀργυρίου] non autem aeris debiti, de quo nondum cognovit arbiter aut iudex, debeaturne nec ne. REISK.

P. 1240. v. 23. τούτῳ] Vulg. τοῦτ'. τούτῳ margo Lutetianae. REISK.

P. 1240. v. 28. Ὅτι μὲν οὖν οὐ προκαλεσάμενός] [Ὅτι μὲν οὖν προκαλεσαμένου.] Sententia postulat ὡς προκαλεσαμένου. WOLF.

Vulg. Ὅτι μὲν οὖν προκαλεσαμένου. προκαλεσάμενος margo Lutetianae. Dedi de meo iudicio Ὅτι μὲν οὖν οὐ προκαλεσάμενος. *Quod itaque Callippus nunc, patre vivis exemto, in dedecus eius mentiatur, a se delatum ipsi iusiurandum fuisse, quod non fuit.* REISK. Ὅτι μὲν οὐ προκαλεσάμενος Bekker. V. not. ad p. 1239, 17. SCHAEFER.

P. 1241. v. 3. ὅτι δὲ ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς —] V. p. 1239, 21. ss. SCHAEFER.

P. 1241. v. 5. ἐπικαλῶν] ἐγκαλῶν margo Lutetianae. REISK.

P. 1241. v. 8. ὑπὸ τοῦ Λύκωνος, καὶ Φορμίων] [ὑπὸ τοῦ Λύκωνος καὶ Φορμίωνος.] Vetus Hervagiana rectius: ὑπὸ τοῦ Λύκωνος· καὶ Φορμίων. S. ἠθέλησεν αὐτῷ πίστιν δοῦναι. WOLF. Vulg. ὑπὸ τοῦ Λύκωνος καὶ Φορμίωνος. Pro Φορμίωνος dant Bavaricus et Aldina Φορμίων. Post Λύκωνος adieci comma et postremae voci duas postremas literas detraxi. Redit hic nominativus, Φορμίων, ad id, quod e superioribus tacite repetendum est: καὶ ὅτι Φορμίων ἠθέλησε τούτῳ πίστιν δοῦναι. *item quod Phormio sese obtulerit ad iusiurandum in hanc formulam,* ἦ μὴν —. REISK.

P. 1241. v. 10. αὐτῷ — αὐτῷ] Utrumque αὐτῷ (v. 10. et 11.) redit ad Phormionem. REISK. V. 11. αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana: non item, quod mireris, v. 10. SCHAEFER.

P. 1241. v. 11. τὸν δὲ Κηφισιάδην — τὸν Ἀρχεβιάδην] ὁ δείξας est Archebiades: ὁ δειχθεὶς Cephisiades. SCHAEFER.

P. 1241. v. 15. εἴ τι] Vulg. ἤ τι. εἴ τι margo Lutetianae. ὅτι Paulina. Correxi εἴ τι. *si quid* aut *num quid.* REISK.

P. 1241. v. 18. ἀμφισβητήσαντα] Vulg. ἀμφισβητήσοντα. ἀμφισβητήσαντα margo Lutetianae. Dedi participium aoristi. REISK.

P. 1241. v. 18. ἀπειπόντ'] ἀπαγορεύσαντα. Non est opus mutare in ἀντειπόντ'. WOLF. Videtur ipse aliquando antehac contra statuisse. REISK.

P. 1241. v. 18. ἀπειπόντ' αὐτὸν] F. ἀπειπόνθ' αὑτῷ. SCHAEFER.

P. 1241. v. 20. ἀμφοτέρας] tam eorum, qui mihi, actori, testantur, quam Phormionis. REISK.

P. 1241. v. 20. τὸν νόμον] Significat legem illam, quae v. 5. fuit commemorata. REISK.

P. 1241. v. 21. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.] Vulg. Μαρτυρία. μαρτυρίαι Bavaricus. REISK.

P. 1241. v. 22. ὑμῖν] ὑμῶν Paulina. REISK.

P. 1241. v. 23. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1241. v. 23. εἶναι] S. τεκμήριον. WOLF. προὔργου subauditur Ind. Graecitat. p. 183. extr. Sed nihil subaudiendum. τοῦτό ἐστί μοί τι πρὸς —, *hoc me iuvat adversus* —. SCHAEFER.

P. 1241. v. 24. τὴν τουτουΐ] Vulg. τουτουΐ. τὴν τουτουὶ Bavaricus. Articulum addidi. REISK.

P. 1241. v. 24. αὐτῷ] αὐτῷ Reiskiana et Bekkeri Oxoniensis: αὐτῷ Berolinensis et Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1241. v. 26. Θρᾴκην] Valesius ad Harpocrat. p. 211. emendat Ἄκην, quoniam Harpocration ex hac oratione in Callippum citet Ἄκη neque in tota hac oratione locus reperiatur, cui nomen hoc urbis Phoenissae conveniat, praeter hunc. Sed forsitan deceptus ille fuit vitiosis quibus utebatur libris. REISK. Aliter de illo Lexicographi loco Reiskius ad p. 1223, 28. SCHAEFER.

P. 1241. v. 27. μεταδόξαν — κινδυνεύειν] Si τοὺς δανεισαμένους subintelligas, verte: *cum mutata sententia non committendum esse putasset, ut illi cum periculo illuc navigarent.* Sed durum hoc est et parum consentaneum. Quare legere malim μεταδόξαν αὐτοῖς. WOLF. αὐτῷ de Megaclide intelligam. SCHAEFER.

P. 1242. v. 3. περὶ τοσαῦτα χρήματα] περὶ ταῦτα τὰ χρήματα mavult Wolfius. REISK. Frustra. Vis argumenti in hoc ipso est, quod Lyco in negotio tanti momenti operâ Callippi uti noluerit. SCHAEFER.

P. 1242. v. 5. οὐδαμοῦ] οὐδαμοῖ Bekker. SCHAEFER.

P. 1242. v. 6. τοῦ Ἀρχεβιάδου] Vulg. Ἀρχεβιάδου. τοῦ Ἀρχεβιάδου Bavaricus. REISK.

P. 1242. v. 7. μάρτυρα] μάρτυρας Aldina. REISK.

P. 1242. v. 10. μὲν] Pro μὲν malim φαίνεται, sententia id postulante: nam alias locus est mutilus. *Constat iam Lyconem Callippo tam familiariter esse usum.* REISK. Οὑτωσὶ μὲν οἰκείως φαίνεται χρώμενος Bekker. SCHAEFER.

P. 1242. v. 10. χρώμενος — ὁ Λύκων] χρωμένου — τοῦ Λύκωνος margo Lutetianae. REISK.

P. 1242. v. 12. ὡς τοῦτον] ὡς τοῦτον lege. S. πρὸς Κάλλιππον. WOLF. Quod sic legi iubet Wolfius, eo pertinet, quod in editionibus Aldina et Paulina est τοῦτο, unde repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 1242. v. 12. μηδεπώποτε] μηδὲ πώποτε Dindorf. SCHAEFER.

P. 1242. v. 13. μόνον οὐ] Lege διαιρέτως μόνον οὐ, non ὑφὲν μονονού, quod est σχεδόν. WOLF. Vulg. μονονού. μόνον οὐ duobus vocabulis exhibet editio Wolfii ex eius coniectura. Et sic dedi. *hoc unum solum ausi non sunt Callippi familiares testimonio suo confirmare.* REISK.

P. 1242. v. 16. ἤδη] Si bene habet, est pro εὐθύς, *statim.* Malim tamen ῥᾴδιος, *facilis.* REISK. Vanissima suspicio. ἤδη enim recte iungi futuro ecquis dubitet? V. Photius c. 51. in, et Anecd. Bekk. p. 262, 6. SCHAEFER.

P. 1242. v. 16. ψεύσαιντο] Bekkerus: „ψεύσοιντο S.“ Iure

adscivit Dindorf. Oratio enim recta haec est: — ὁ ἔλεγχος ἤδη ἔσται, εἴ τι τοιοῦτο ψεύσονται. SCHAEFER.

P. 1242. v. 17. τηλικοῦντον, ᾧ] V. Melet. Crit. p. 71. SCHAEFER.

P. 1242. v. 18. ἔγωγε] ἐγὼ Bekker. SCHAEFER.

P. 1242. v. 19. καὶ τοῦτον] Bene τουτονὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 1242. v. 20. οἰκείως] Subaudi αὐτῷ vel πρὸς αὐτόν. REISK.

P. 1242. v. 20. ἐβούλετο] ἠβούλετο Dindorf. SCHAEFER.

P. 1242. v. 22. ἄντικρυς] *geradezu.* Sic etiam v. 25. SCHAEFER.

P. 1242. v. 25. αὐτῷ] αὑτῷ Reiskiana et Bekkeri Oxoniensis: αὐτῷ Berolinensis et Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1242. v. 26. ἐβούλετο] Bekkerus: „ἠβούλετο S.“ Sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 1242. v. 27. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1243. v. 5. καὶ μέτοικος] καὶ si quis deletum malit, facile assentiar. SCHAEFER.

P. 1243. v. 6. προσθέσθαι] Mox v. 10. προσετίθετο τὴν γνώμην. Quae si in promtu habuissent qui sordes ellipticas accumularunt, nimirum doceremur ad προστίθεσθαί τινι subaudiendum esse τὴν γνώμην. SCHAEFER.

P. 1243. v. 8. ἐκέρδαινέ τι] [κερδαίνοντι.] Felic. ἐκέρδαινέ τι. WOLF. κερδαίνοντι Aldina. κερδαίνων τι Bavaricus. Quae lectio ferri possit, si διὸ v. 10. omittatur. REISK.

P. 1243. v. 10. διὸ] δι' ὃ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1243. v. 12. ἠδίκει;] ἠδίκει, Bekker. SCHAEFER.

P. 1243. v. 13. δωρεὰς τῇ πόλει] Plato Apolog. Socrat. c. 18. μὴ ἐξαμάρτητε περὶ τὴν τοῦ θεοῦ δόσιν ὑμῖν. ubi non cogitandum de dativo incommodi. Idem Euthyphr. c. 17. Ἐπιστήμη — δόσεως θεοῖς. Ibid. c. 18. τὰ παρ' ἡμῶν δῶρα τοῖς θεοῖς. ad q. l. v. Stallbaumius p. 101. SCHAEFER.

P. 1243. v. 13. τῶν ξένων] τῶν μὲν ξένων Bekker. SCHAEFER.

P. 1243. v. 15. ἂν ψευσαμένῳ] [ψευσαμένῳ.] M. ἂν ψευσομένῳ. WOLF. Vulg. ψευσαμένῳ. Addidi ἂν de meo. οὐδὲν ἂν ψευσαμένῳ, *qui non facile sit mentiturus.* REISK. Particulam recte delevit Bekker. Definite hoc dicitur pariter ut quod antecedit, χρηστῷ — ὄντι. SCHAEFER.

P. 1243. v. 15. ἐδίδου] Mireris Reiskium hic non requisivisse adverbium τότε, quo toties inferciendo luxuriatur. SCHAEFER.

P. 1243. v. 16. ἀπαλείφοντος] ἀπηλειφότος index Lambini. Vulgata bene habet. Usurpantur ἀπαλείφειν et ἀπαρύτειν [scilicet ἀπὸ χρημάτων τινῶν] de lucellis furtivis, cum de magno acer-

vo clam parum quid avertunt veluti detergentes aut deradentes, aut ut si quis iusculum carnis adipe aut lac cremore denudet. REISK. Cum et hic et infra v. 29. de mensario usurpetur, de tabulis trapeziticis, in quibus quid per fraudem expungitur, quam de acervo aut carnis iusculo aut lacte cogitare malim. SCHAEFER.'

P. 1243. v. 18. ὠφλήκει] Scilicet δίκην. non debuisset statim mulctam Callippo? non condemnatus statim fuisset a iudicibus mulctae Callippo luendae? REISK.

P. 1243. v. 21. Ἀρχεβιάδης] Post h. v. videtur δὲ deesse. REISK. Non deest. SCHAEFER.

P. 1243. v. 27. αὐτῷ] Praestat αὑτῷ. SCHAEFER.

P. 1243. v. 28. οὗτος;] οὗτος. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1243. v. 29. ἀπηλειφέναι] [ἀπειληφέναι.] Supra v. 16. legitur ἀπαλείφοντος. Unde et hic legendum puto ἀπηλειφέναι, in secunda per η, in tertia per ει, παρὰ τὸ ἀπαλείφω. WOLF. Vulg. ἀπειληφέναι. Correxi ἀπηλειφέναι, a verbo ἀπαλείφειν, de quo modo ad v. 16. dictum est. REISK. ἀπαληλιφέναι Bekker. SCHAEFER.

P. 1244. v. 1. ἐπιορκήσειεν ἂν] Vulg. ἐπιορκήσειεν. Addidi ἂν de meo. REISK.

P. 1244. v. 6. πολλὰ] πολὺ Bekker. Recte: ut iungi oporteat πολὺ μᾶλλον. V. not. ad p. 318, 7. SCHAEFER.

P. 1244. v. 10. ὃς οὕτως ἐῤῥωμένος ἐστὶν, ὥστε —] Sarcasmus. Sensus: qui adeo potens est, ut ipsas leges flocci aestimet. SCHAEFER.

P. 1244. v. 11. προκαλεσάμενος] Vulg. προσκαλεσάμενος. προκαλεσάμενος Paulina, unde repetiit margo Lutetianae. Et sic correxi. Sed superest aliud adhuc altius et pertinacius ulcus. Pendent enim isti nominativi, λαχὼν et προκαλεσάμενος: ut dubium nullum sit, quin verbum aliquod, a quo illi nominativi fulciantur, desideretur. Non enim possum in animum inducere, hos nominativos positos esse loco genitivorum λαχόντος et προκαλεσαμένου, scilicet τούτου. Redit enim oratio ad Callippum. REISK. Nullum hic ulcus latet. Iungenda enim ὥστε — ἔπεισεν. Huic notioni, quae primaria est, Orator, rupto τοῦ ἑξῆς filo, interseruit secundariam ἐγὼ — ἐβουλευσάμην pro more Graecorum, quos satis notum est primarias secundariasque sic nectere, ut hae cum particula μὲν antecedant, illae cum particula δὲ sequantur, V. nott. ad p. 667, 13. et 709, 28. SCHAEFER.

P. 1244. v. 15. ἀπήνεγκα πρὸς τὴν ἀρχὴν] V. Ind. Graecitat. p. 79. med. et Hudtwalckerus de Diaetet. p. 182. SCHAEFER.

P. 1244. v. 17. διαμαρτυραμένου] διαμαρτυρομένου Bekker. SCHAEFER.

P. 1244. v. 17. κατὰ τοὺς νόμους ὀμόσαντα διαιτᾶν] V. Hudtwalckerus l. c. p. 181. s. SCHAEFER.

P. 1244. v. 17. αὐτῷ] Redit ad Callippum. REISK.

P. 1244. v. 22. ἔμελε—ἔμελε] Bis dat Aldina ἔμελλε solito libris antiquis errore. REISK.

P. 1244. v. 24. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1244. v. 24. ἴδιον] Subaudi συμφέρον. REISK.

P. 1244. v. 24. ἀπεφῄνατο] ἀπεφήνατο Bekker. SCHAEFER.

P. 1244. v. 28. Ὅτι] Ὅ τι Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 1244. v. 28. οὖν] Omisit Bekker. V. not. ad p. 1239, 17. SCHAEFER.

P. 1244. v. 29. διαπράττεσθαι] Subaudi ὅ τι βούλεται. REISK. Fallitur. V. not. ad v. 28. SCHAEFER.

P. 1245. v. 1. δέομαι] Illud δέομαι h. v. demum v. 10. repetitur post multa interiecta et oratio interpellata restauratur atque absolvitur. REISK.

P. 1245. v. 1. αὐτός τε — τοῦ πατρὸς] Poterat brevius sic scribi: ὑπέρ τε ἐμαυτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς. SCHAEFER.

P. 1245. v. 5. ὧν] Satis remotum a genitivo πάντων, cui attractio iungit. SCHAEFER.

P. 1245. v. 5. τούτῳ] τοῦτον margo Lutetianae. τούτῳ cohaeret cum ἐξὸν. Idem est ac si dixisset: καὶ ἐπιδείκνυμι, ὅτι ἐξὸν τούτῳ, εἴπερ τι —. REISK.

P. 1245. v. 7. καὶ ταῦτα] Malim καὶ τούτων. REISK. Vulgata non mutanda. SCHAEFER.

P. 1245. v. 7. μηδὲν — λαβόντα] *cum nos nihilominus ei fidem firmaremus.* WOLF. λαβόντα redit ad Cephisiaden. *et qui a nobis abstulerit certa documenta huius rei fidem facientia.* μηδὲν ἧττον hoc sibi vult: Quamquam pecuniam a nobis abstulit, tamen nihilominus ei fidem literis consignatam et testibus confirmatam ipsi dedimus, ipsi legatam eam fuisse a Lycone pecuniam et nos hoc contra litigatorem quemcunque testari paratos esse. REISK.

P. 1245. v. 8. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν Bavaricus, Aldina, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1245. v. 10. ἡμῖν] ὑμῖν Aldina. REISK.

P. 1245. v. 10. ἀποψηφίσασθαι] Vulg. ἀποψηφίσασθέ. Sic etiam Bavaricus, sed cum αι super α penultimae scripto. ἀποψηφίσασθαί Herwagiana, Paulina. Et sic correxi. Cohaeret enim cum ἀναμνησθέντας v. 2. REISK.

P. 1245. v. 11. καὶ] Non desiderem, si absit. SCHAEFER.

P. 1245. v. 12. ὑμῶν αὐτῶν] αὐτῶν ὑμῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1245. v. 16. ἀποτῖσαι] ἀποτίσαι Reisk. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA NICOSTRATUM.

P. 1245. v. 1. *ψευδοκλητείας*] Vulg. *ψευδοκλητίας*. *ψευδοκλητείας* Bavaricus. REISK.

P. 1245. v. 2. *γὰρ*] Legendum *οὖν*. Debitum enim talenti sequela, non causa, erat iudicii, quo damnatus est Arethusius accusatore Apollodoro, id quod docet orator ipse p. 1252. *ἐξελέγξας αὐτὸν τὰ ψευδῆ κεκλητευκότα καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα εἴρηκα, ἠδικηκότα εἷλον. καὶ ἐν τῇ τιμήσει βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῷ, ἐδεήθην ἐγὼ τῶν δικαστῶν, μηδὲν δι' ἐμὲ τοιοῦτον πρᾶξαι, ἀλλὰ συγχωρῆσαι, ὅσονπερ αὐτοὶ ἐτιμῶντο, ταλάντου.* SEAGER. *Diar. Classic.* LX. p. 273. Malim *δὲ*. De confusione particularum *γὰρ* et *δὲ* v. mea in H. Stephani Thes. c. 2905. B. SCHAEFER.

P. 1245. v. 3. *εἰς τὰ δημόσια — τῆς οὐσίας*] *δημευθείσης αὐτοῦ τῆς οὐσίας*. WOLF.

P. 1245. v. 6. *ὡς ὄντας — ὡς ἰδίων*] [*ὡς οὐκ ὄντας Ἀρεθουσίου, μεταποιεῖται δὲ ὡς ἰδίων.*] Locus corruptus et ex ipso auctore sic corrigendus: *ὡς ὄντας Ἀρεθουσίου. ὁ δὲ Νικόστρατος μεταποιεῖται ὡς ἰδίων.* WOLF. Vulg. *ὡς οὐκ ὄντας Ἀρεθουσίου, μεταποιεῖται ὡς ἰδίων. οὐκ* deletum malit Wolfius. Post margo Lutetianae dat *καὶ μεταποιεῖται. μεταποιοῦνται* Bavaricus, scilicet ambo fratres, Nicostratus et Arethusius. Secutus sum Wolfium. REISK. Ex illis p. 1255. (*πρὶν μὲν ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ ὁ Ἀρεθούσιος ὡμολογεῖτο τῶν ἀδελφῶν εὐπορώτατος εἶναι. ἐπειδὴ δ' οἱ νόμοι κελεύουσι τἀκείνου ὑμέτερα εἶναι, τηνικαῦτα πένης ὢν φαίνεται ὁ Ἀρεθούσιος, καὶ τῶν μὲν ἡ μήτηρ ἀμφισβητεῖ, τῶν δ' ἡ ἀδελφή.*) liquet rescribendum esse: — *ἀπογράφει ὁ Ἀπολλόδωρος οἰκέτας, ὤν, ὄντων Ἀρεθουσίου, μεταποιεῖται ἡ μήτηρ τοῦ Ἀρεθουσίου καὶ ἡ ἀδελφὴ ὡς ἰδίων.* SEAGER. *l. c.* Violenta interpolatio, cui nemo non praeferat Wolfii rationem, quam sequitur

etiam Bekker. Ecquis autem neget in Argumento Orationis Nicostrati quoque mentionem fieri debere? SCHAEFER.

P. 1245. v. 7. ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα μοχθηρὸν] ἡ δήμευσις καὶ ἀπογραφὴ τῆς οὐσίας ἐπίφθονος καὶ ἀπάνθρωπος. WOLF.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM CONTRA NICOSTRATUM.

P. 1246. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.] Actor est rursus Apollodorus, Pasionis filius. REISK. Harpocration p. 23. edit. Lips. ἐν τῷ Δημοσθένους πρὸς Νικόστρατον περὶ τῶν Ἀρεθουσίου ἀνδραπόδων, εἰ γνήσιος, —. Pro spuria habet Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 379. 403. T. II. p. 417. a. Genuina est Bekkero. — ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΕΘΟΥΣΙΟΥ ΑΝΔΡΑΠΟΔΩΝ Bekker. SCHAEFER.

P. 1246. v. 2. τὴν ἀπογραφὴν ἐποιησάμην] actionem instituti titulo iniustae detentionis earum rerum, quae reip. essent, non eius, qui eas praeter ius et fas detineret. Citat hunc locum Harpocration v. Ἀπογραφή. REISK. V. Zonaras c. 242. et Anecd. Bekk. p. 198. s. et 426, 5. SCHAEFER.

P. 1246. v. 3. ὑμῖν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1246. v. 3. τὸ — μέγεθος τῆς ἀπογραφῆς] magnitudo mulctae mihi luendae, si causa cadam. Certabat enim actor periculo decem minarum ipsi, si vinceretur, luendarum, cum ipsa res, de qua certabat, quartam solummodo mulctae partem valeret, duas scilicet minas cum dimidia. REISK. Vere: neque assentior Boeckhio aliter iudicanti de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 500. Vellem tamen Reiskius haec explicasset paulo disertius. τὸ μέγεθος τῆς ἀπογραφῆς quid sit docent sequentia: πένθ' ἡμιμναίων — τετίμηται αὐτά. Huius aestimationis iure dicitur esse μέγεθος: quippe quadruplicata effecit summam, quae ab actore, si causa cecidisset, pendenda non leve ei damnum illatura erat. SCHAEFER.

P. 1246. v. 5. ἀπέγραψα] Vulg. ἀπεγραψάμην. ἀπέγραψα August. primus, Paulina. Et sic statim post v. 6. dant iidem libri et margo Lutetianae e Paulina repetiit. Dedi ἀπέγραψα. Et sic quoque v. 6., ubi praeterea malim ἀπέγραψα μὲν ἄν. REISK.

P. 1246. v. 6. πένθ' ἡμιμναίων] τεττάρων μνῶν καὶ ἡμισείας. WOLF. Immo sunt duae minae cum dimidia. V. not. ad p. 1333,

11. De duobus autem mancipiis simul sumtis hoc pretium intelligendum esse miror potuisse dubitari. SCHAEFER.

P. 1246. v. 7. ὡς] Quid si ὅπου; WOLF. Non opus. V. not. ad Sophocl. Oed. C. 1124. SCHAEFER.

P. 1246. v. 7. ὡς — αὐτά] Videntur malitiose tanti aestimata, quo graviorem mulctam Apollodorus lueret, si causa cecidisset. SCHAEFER.

P. 1246. v. 10. ἐκινδύνευον — δραχμῶν] V. Meierus de Bon. Damnat. p. 209. SCHAEFER.

P. 1246. v. 10. χιλίων] χιλιῶν mavult Meierus l. c. testans haec Suidae: Χιλιῶν δραχμῶν. οὕτως οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσιν. Dubia res Elmsleio visa est ad Aristophan. Acharn. 1068. (Commentar. in Aristophan. T. V. p. 268.). Longius etiam progressus Goettlingius ad Theodos. Grammatic. p. 217. Suidae glossam sic refingit, ut legat: Χιλιαδῶν. οὕτως οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσιν. Quomodo Dindorfius nuperrime correxit Ioann. Alexandr. p. 18, 6. V. folium emendatius praefat. p. VIII. SCHAEFER.

P. 1246. v. 10. τοῦ] τοῦ lege. WOLF. Sic legi voluit Wolfius: nam in Bavarico, Aldina et Paulina, unde margo Lutetianae repetiit, est τό. REISK.

P. 1246. v. 10. μηδέποτ' αὖθις μηδένα] μηδέποτε μηδένα αὖθις Bekker. meliori ordine verborum: congeneres enim voces Graeci continuare solent. SCHAEFER.

P. 1246. v. 11. μηδένα ὑπὲρ ἐμαυτοῦ γράψασθαι] μηδένα κατηγορῆσαι ἑτέρου ἐμοὶ χαριζόμενον. Sed fortassis rectius est: *in eo discrimine verser, ne quem unquam pro defensione mei ipsius accusare mihi liceat.* Fortassis enim falsa descriptio cum ea ignominia coniuncta fuit, ut ne quem alium posthac in simili crimine accusare liceret. WOLF. Recte vertit: *ne quem — mihi liceat.* Falsam enim descriptionem sequebatur ἀτιμία cum mulcta quadrupli. De simili autem crimine quod ait Wolfius, errasse virum egregium arbitror. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1246. v. 11. γράψασθαι] Meierus l. c.: „L. ἀπογράψασθαι. Hoc analogia postulat; in qua quis enim actione adhibenda calumniator et sycophanta inventus est, eadem ei interdici solebat.“ Hoc si Orator voluisset, scripturus erat ἀπογράψαι. Deinde, quod gravius est, ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀπογράψασθαι dici non potuit. Omnis enim huiusmodi ἀπογραφὴ fiebat ὑπὲρ τῆς πόλεως. SCHAEFER.

P. 1246. v. 11. αὖ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1246. v. 12. ἀπογράψοντα] ἀπογράψαντα August. primus. REISK.

P. 1246. v. 15. ἐμοῦ] ἐμαυτοῦ August. primus. REISK.

P. 1246. v. 15. τοῦ] Omittit August. primus. REISK.

P. 1246. v. 16. τοῦτο] Abest ab August. primo. Male. Eius

loco dat index Lambini τούτου. Haud prorsus absurde. Ego vero τοῦτο servo, sed sic, ut aut τι tollatur, aut ei praeponatur μέγα, ut sit μέγα τι τοῦτο τεκμήριον. *et ut hoc sit his hominibus* [Nicostrato et eius fratri Arethusio] *magnum aliquod documentum*, unde nempe intelligatur, me ipsis inimicum non esse *): nam si essem, ipse detulissem eos titulo detentarum et usurpatarum rerum, quae sint in potestate reip., non autem alius id fecisset. REISK. Nec τι tollendum nec μέγα ei praeponendum. SCHAEFER.

P. 1246. v. 17. πρὸς ὑμᾶς] Cohaeret, non cum τὴν ἔχθραν, sed cum λέγοιμι. *si ego ad vos commemorarem de mea cum his hominibus simultate.* REISK. Accuratius: *de simultate quam hi homines mecum exercent.* SCHAEFER.

P. 1246. v. 18. ἀπογράψαι] Multa sunt graecae consuetudinis forensis verba, quae equidem quibus latinis proprie respondeant ignoro: eaque de causa malo ad verbum vertere, quam agere ambages et elegantias consectando ab auctoris sententia longius aberrare. E quo numero et hoc verbum ἀπογράψαι est. Quicquid autem παρὰ τὸ γράφειν componitur, id eam vim habet, ut significet, causam in literas relatam vel propositam fuisse iudicibus vel in publicis monimentis asservatam. Nec ignoro, me rideri a nonnullis, ut qui ad verbum vertam, quod interpretatio mea non habeat illa: *ex iure manu consertum trahere, in aestimationem accipere, repetundarum reum facere*, et id genus alia: quae ut Latina et Ciceroniana esse fateor, ita plurimum a Graecorum consuetudine abhorrent. Ac vereor, ne merito reprehendar, quod alicubi τὸ ἀνδρωθέντα εἰς ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῆναι verti *togam virilem sumere*, cum Graeca gens palliata fuerit, non togata. WOLF.

P. 1246. v. 18. ἐγὼ αὐτὸς] Vulg. αὐτός. ἐγὼ αὐτὸς August. primus, Bavaricus. Addidi ἐγώ. REISK.

P. 1247. v. 1. ἀπεγέγραπτο] Vulg. ἐγέγραπτο. ἀπεγέγραπτο August. primus. Et hoc dedi. REISK. Bekkerus: „ἐγέγραπτο F. S. Q." Simplex placet. SCHAEFER.

P. 1247. v. 1. τὰ — τρία μέρη] Subaudi ἐκ τῶν τεττάρων. *tres partes e quatuor partibus* seu *novem de duodecim.* Nam quarta mulctae pars semper in eiusmodi causis reip. fisco adiudicabatur. V. dicenda ad p. 1379, 19. REISK. V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 425. coll. Meieri Libr. de Bon. Damnat. p. 206. s. SCHAEFER.

P. 1247. v. 5. ἦν μοι] μοι ἦν Bekker. SCHAEFER.

P. 1247. v. 5. [τὰ]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Unces amovit Bekker. τὰ ἐξ ἀρχῆς iungens antecedentibus, subdistinctione post v. ἀρχῆς positâ. SCHAEFER.

---

*) Immo: unde intelligatur falso me queri de iniuria ab illis ut inimicis mihi illata. SCHAEFER.

P. 1247. v. 6. ὅσ' ἀγαθὰ] V. Commentar. in Aristophan. VII. 1. p. 66. SCHAEFER.

P. 1247. v. 10. τούτου] Id est τοῦ ἐγχεομένου. REISK.

P. 1247. v. 17. νυνὶ] Bene νῦν Bekker. SCHAEFER.

P. 1247. v. 20. οὐδενὸς — ἀπέτυχεν] [οὐδενὸς πώποθ', ὧν ἐδεήθη, οὗτος ἐμοῦ ἀπέτυχεν.] τινὰ ἀποτυγχάνειν οὐδενός τινος. Videndum an similia exempla occurrant. Mihi videtur falsa esse distinctio et sic legendum: οὐδενὸς πώποθ', ὧν ἐδεήθη οὗτος ἐμοῦ, ἀπέτυχεν. ut οὐδενὸς ἀπέτυχεν coniungas, et ὧν ἐδεήθη ἐμοῦ eodem modo. WOLF. Bene vidit τὸ ἑξῆς. V. not. ad p. 1185, 17. SCHAEFER.

P. 1247. v. 20. οὗτος ἐμοῦ] μου οὗτος August. primus. REISK.

P. 1247. v. 21. ἐπιμεληθῆναι καὶ διοικῆσαι] Iunguntur etiam mox p. 1248, 2. SCHAEFER.

P. 1247. v. 23. τοῦτον] Vulg. τούτων. τοῦτον Bavaricus, Farrago Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1247. v. 25. κατέλιπον] κατέλειπον Bekker. Recte: saepius enim res facta est. SCHAEFER.

P. 1247. v. 26. δ'] τ' August. primus. REISK.

P. 1247. v. 26. τοὺς πρέσβεις] Vulg. πρὸς τοὺς πρέσβεις. Praepositio abest ab August. primo, Paulina. Delevi. *oportebat me legatos vestros in Siciliam proficisci iussos illuc nave mea transportare.* REISK.

P. 1248. v. 1. εἴην] ἦν August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1248. v. 2. τε] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1248. v. 3. ἔμπροσθεν] ἔμπροσθε Dindorf. SCHAEFER.

P. 1248. v. 3. δὲ] οὖν August. primus. REISK.

P. 1248. v. 5. παρὰ τούτου] e familia, non mea, sed huius, Nicostrati. Subit hic mirari, cur veteres servorum fugitivorum causa e fuga retrahendorum, quorum singuli singulis fere minis venibant, tam longinqua, tam diuturna, tam molesta, tam sumtuosa itinera peragerent, tam denique periculosa, cum tanto rei suae familiaris dispendio, qui possent alios servos ubique locorum vel decima parte illius aeris emere, quod illis in itinera ista insumendum esset. REISK. Hoc tam absurdum est, ut nemini veterum nisi stolidissimo in mentem venire potuerit. Unde vero rescivit Reiskius quod de illis itineribus narrat? Hic quidem locus nihil tale docet: cum enim Nicostratus ab hostili trireme captus sit prope Aeginam, quo deductus est, apparet iter, ut periculosum fuerit, tamen nec longinquum nec diuturnum nec sumtuosum esse potuisse. SCHAEFER.

P. 1248. v. 6. ὧν — ὧν] οὓς — ὃν margo Lutetianae. REISK.

Lambini est coniectura vanissima. *duo de numero eorum quos ego illi tradideram, unus de familia ipsius.* SCHAEFER.

P. 1248. v. 10. ὁ τούτου] Vulg. τούτου. ὁ τούτου August. primus. Articulum addidi. REISK. Bekkerus: „ὁ om. F. S. Q.“ Neque opus addi. V. v. 16. SCHAEFER.

P. 1248. v. 11. ὅτι] ὡς August. primus. REISK.

P. 1248. v. 12. εἴη] ᾔει August. primus. REISK.

P. 1248. v. 12. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1248. v. 13. ἡμᾶς] Vulg. ὑμᾶς. ἡμᾶς margo Lutetianae. με August. primus. REISK.

P. 1248. v. 15. πέμπω] ἀποστέλλω August. primus. REISK. V. Dindorfius praefat. p. XI., quem fugit variet. lection. Reisk. SCHAEFER.

P. 1248. v. 16. Δείνωνα] δείνων Aldina. REISK.

P. 1248. v. 18. πρῶτον] Vulg. πρῶτον μὲν. μὲν abest ab August. primo. Sustuli μὲν et sic interpunxi: ὡς ἐμὲ πρῶτον, ἠσπάζετο. *cum rediisset Nicostratus domum omniumque amicorum me primum convenisset, amplectebatur me.* REISK. Bekkerus: „πρῶτον μὲν F. S. Q.“ Sic Dindorf. Delevi hypostigmen post πρῶτον a Reiskio positam. Iungendum enim hoc vocabulum sequentibus, sive omittas μὲν sive addas. SCHAEFER.

P. 1248. v. 20. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1248. v. 20. διωδύρετο] Vulg. ὠδύρετο. διωδύρετο August. primus. Dedi διωδύρετο, verbum compositum, sed inventu rarius. Paulo quid plus valet quam simplex. REISK. V. Dindorfius praefat. p. XI. SCHAEFER.

P. 1248. v. 22. ἔμπροσθεν] ἔμπροσθε Dindorf. SCHAEFER.

P. 1248. v. 23. κλαίων] κλάων August. primus. REISK. κλάων Bekker. SCHAEFER.

P. 1248. v. 23. ὅτι ἐξ — λελυμένος εἴη] Robustum hinc nebulonem fuisse apparet Nicostratum istum. WOLF. Hoc non apparet. Qui ceperant tantum redemtionis pretium exegerunt, quod civis esset satis opulentus. SCHAEFER.

P. 1248. v. 25. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1248. v. 25. [τι]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos recte amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 1248. v. 25. ἐκέλευέ] ἐκέλευσέ August. primus. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 1248. v. 28. τῶν δεσμῶν] Articulus abest ab August. primo. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1248. v. 28. ἐὰν — ἐθελήσῃ] Scomma est, quo ei servitutem obiicit, tanquam mancipio. WOLF.

P. 1249. v. 1. οὐ μὴ ἐθελήσῃ] Nullus librorum dat ἐθελήσει. SCHAEFER.

P. 1249. v. 2. ἔμπροσθεν] ἔμπροσθε Dindorf. SCHAEFER.

P. 1249. v. 2. εἴην] Vulg. ἦν. εἴην August. primus, Bavaricus. εἰ ἦν Aldina. Dedi εἴην. REISK.

P. 1249. v. 3. βοηθήσαιμι] Vulg. βοηθήσαι μοι. βοηθήσαιμι August. primus, Bavaricus, Paulina. βοηθῆσαί μοι Aldina. REISK. F. βοηθήσοιμι. Conf. p. 1248, 21. SCHAEFER.

P. 1249. v. 4. αὐτοῦ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1249. v. 4. ἐφόδια] Vulg. ἐφόδιον. ἐφόδια August. primus, margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK. Singularis est p. 1248, 17.: pluralis ibid. v. 11. et 20. Statim corr. ὅτε. SCHAEFER.

P. 1249. v. 4. ἀφείην] Vulg. ἀφίην. ἀφείην August. primus, margo Lutetianae. Et hoc dedi. V. p. 1250, 28. REISK.

P. 1249. v. 5. εἰσοίσοιμι] Vulg. εἰσοίσοι μοι. εἰσοίσομαι August. primus. εἰσοίσοιμι Aldina, Paulina. Dedi εἰσοίσοιμι. REISK.

P. 1249. v. 6. ὑπεσχόμην] ὑπισχνούμην August. primus. REISK.

P. 1249. v. 7. τῷ] Vulg. αὐτῷ. τῷ August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. In ἔχειν subauditur ἐμέ. *quia mihi tum male cum Phormione conveniebat.* REISK. Non magis subauditur ἐμέ, quam ἐγὼ in phrasi διαφόρως ἔχω. SCHAEFER.

P. 1249. v. 10. Θεοκλέα] Mireris non scriptum ex Atticorum more Θουκλέα. SCHAEFER.

P. 1249. v. 11. ἅπερ] Vulg. ἃ παρ'. ἅπερ. Et sic correxi. REISK. Quo libro auctore correxerit dicere oblitus est. SCHAEFER.

P. 1249. v. 12. ὄντα] Malim περιόντα. *reliqua facta*, reliquis, quae a patre relicta habuissem, in remp. insumtis. REISK. Reiskius si vim simplicis satis perspectam habuisset, non maluisset compositum. τὰ ἐκ τῶν πατρῴων ὄντα pius filius e manibus non facile emittit: ut etiam hoc sit signum summae erga Nicostratum benevolentiae, quod tam cara memoriae patris pignora illius saluti condonare non dubitaverit. SCHAEFER.

P. 1249. v. 13. δεδωκέναι] Scilicet δωρεάν. SCHAEFER.

P. 1249. v. 15. κλαίων] κλάων August. primus. REISK. κλάων Bekker. SCHAEFER.

P. 1249. v. 16. αὐτὸν] αὑτὸν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1249. v. 18. αὐτὸν] ἀργὸν August. primus. REISK.

P. 1249. v. 20. ἐν γειτόνων] Vulg. ἐκ γειτόνων. ἐγγειτόνων August. primus, Bavaricus. Correxi ἐν γειτόνων exsculptum e

lectione ἐγγειτόνων. Quam tametsi probo, verebar tamen, ne insolentia offenderet quosdam. ἐν cum genitivo componi tam insolens non est, atque multis primo adspectu videbitur, ut in Commentariis ad Constantini Ceremoniale compluribus exemplis demonstratum dedi. REISK. ἐκ γειτόνων tuetur Osannus ad Lycurg. p. 88. errore vix credibili tradens „contra omnium MSS. recte ἐκ γ. ferentium fidem ἐν γειτόνων hodie editum". Nisi forte suos Demosthenis MSS. intelligi voluit. V. not. ad Gregor. Corinth. p. 47. SCHAEFER.

P. 1249. v. 20. μοι] μου August. primus. REISK.

P. 1249. v. 20. τοῦτο] Omittit August. primus. REISK. Placet omitti. SCHAEFER.

P. 1249. v. 20. ἐθέλοι] ἐθέλει August. primus. REISK.

P. 1249. v. 20. τίθεσθαι] ὑποθήκην λαμβάνειν. WOLF.

P. 1249. v. 23. αὐτῷ] Recte αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. V. p. 1198, 1. Male Ind. Graecitat. p. 211. extr.: „αὐτῷ, scil. τῷ χωρίῳ." Subaudias ἐν τῷ χωρίῳ. SCHAEFER.

P. 1249. v. 26. ὅ τε] [ᾧτε.] F. ὅ τε. S. ἀργύριον. WOLF. Vulg. ᾧ τε. ὅ τε August. primus. Et sic correxi. *et id argentum, quod iam dependi.* REISK.

P. 1249. v. 26. τὰς χιλίας δραχμάς] De hoc attractionis genere v. nott. ad p. 462, 18. 572, 6. 794, 11. SCHAEFER.

P. 1249. v. 27. ἀπόλωνται] Vulg. ἀπόληται. ἀπόλωνται August. primus. Et hoc dedi. Redit enim ad τὰς χιλίας δραχμάς. Dura est, fateor, constructio, sed attica est, et vulgata non minus dura. REISK. ἀπόληται durum: non item ἀπόλωνται, cum idem nominis numerus proxime antecesserit. Ceterum non attica haec constructio est, sed omnino bene graeca. SCHAEFER.

P. 1250. v. 3. τὰ λύτρα] Vulg. λύτρα. τὰ λύτρα August. primus. Articulum addidi. REISK.

P. 1250. v. 7. τοῦ] Vulg. τούτου. τοῦ August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1250. v. 7. καὶ νῦν] Vulg. καί. καὶ νῦν August. primus. Addidi νῦν. REISK.

P. 1250. v. 8. σου] σοι August. primus. REISK.

P. 1250. v. 8. ἐδυνάμην] ἠδυνάμην Dindorf. SCHAEFER.

P. 1250. v. 10. δύνασαι] Bekkerus: „δύναμαι correctus r." Videndum ne Orator scripserit: ἐπειδὴ δ' — οὐ δύναμαι πορίσαι ἅπαντα τὰ χρήματα, ἀργύριον γὰρ — οὐδ' αὐτός, τῶν κτημάτων κ. τ. λ. Ante (p. 1249, 25.) dixerat Nicostratus: πόρισον τὸ ἐλλεῖπον τοῦ ἀργυρίου. Iam vide mihi quam apte illi loco respondeat ἐπειδὴ — οὐ δύναμαι πορίσαι —. De confusione particularum γὰρ et μὲν v. mea in H. Stephani Thes. c. 11120. D. et not. ad Dionys. Halicarn. de C. V. p. 56. SCHAEFER.

P. 1250. v. 12. τῶν δὲ κτημάτων σοι τῶν ἐμῶν —] Emendandum videtur: τῶν δὲ κτημάτων σοι τῶν ἐμῶν ἐφίημι ὅ τι βούλει θέντα τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου, ὅσον ἐνδεῖ σοι, ἐνιαυτὸν —. Vel: τῶν δὲ κτημάτων σοι τῶν ἐμῶν κίχρημι ὅ τι βούλει· ὥστε θέντα τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου, ὅσον ἐνδεῖ σοι, ἐνιαυτὸν —. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 62. Non opus addi ὥστε. κίχρημι θέντα χρῆσθαι — est i. q. κίχρημι θεῖναι καὶ χρῆσθαι —. Prorsus autem reprobanda coniectura prior. De v. κίχρημι v. not. ad p. 1191, 6. SCHAEFER.

P. 1250. v. 12. κτημάτων] Vulg. χρημάτων. κτημάτων August. primus, Paulina. Utraque lectionem dat Bavaricus. Dedi κτημάτων. Opponebat enim Apollodorus pignori pro Nicostrato non τῶν χρημάτων aliquid, sed τῶν κτημάτων, domum, quod est κτῆμα. Supellectilia autem domestica sunt χρήματα. REISK.

P. 1250. v. 12. βούλει, θέντα] βούλῃ θέντα lege διαιρέτως. WOLF. Velut unum vocabulum βουλειθέντα exaratur in Paulina. Unde est quod Wolfius animadvertat, divisim esse scribendum βούλῃ θέντα. In Aldina est βουληθέντα item ut unum vocabulum. In Bavarico βούλῃ θέντα. REISK.

P. 1250. v. 12. θέντα — ἀργυρίου] τιθέναι τι ἀργυρίου, *pignerare aliquid, ut pecuniam mutuam accipias.* Mox v. 17. τίθημι — τὴν συνοικίαν ἑκκαίδεκα μνῶν. et v. 27. τἀργύριον, οὗ ἡ συνοικία ἐτέθη. Ad genitivum ὑπὲρ vel ἀντὶ perperam subauditur Ind. Graecitat. p. 495. SCHAEFER.

P. 1250. v. 13. ἐπιλοίπου] λοιποῦ simplex dat August. primus. REISK.

P. 1250. v. 13. ὅσον ἐνδεῖ σοι] Deerat sedecim minae. Nam viginti sex minis redemtus e servitute fuerat Nicostratus, eiusque pecuniae conficiendae ergo decem minas ei Apollodorus iam donaverat. REISK. *quantum adhuc deest tibi.* Ullrichius ad Platon. Menon. p. 206.: *Zu ἐνδεῖ muss aus θέντα der Infinitiv θεῖναι wiederholt werden.* Errasse se vir clarissimus nunc, opinor, non diffitebitur. SCHAEFER.

P. 1250. v. 13. ἀτόκῳ] Vulg. ἀτόκως. ἀτόκῳ August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1250. v. 15. φῇς] Scilicet σε ποιήσειν. REISK. σε poterat facere compendii. SCHAEFER.

P. 1250. v. 15. λῦσαί μοι τὰ κτήματα] Vulg. λῦσαί μοι. Post μοι addit August. primus τὰ κτήματα. Duo postrema vocabula addidi. REISK. Delevit Bekker. Recte: unum enim κτῆμα fuit pigneratum. Subaudi τὸ τεθέν. ἵνα μοι λύσωνται τὸ χωρίον p. 1215, 21. SCHAEFER.

P. 1250. v. 17. καταθεῖναι] καταθῆναι Aldina, Paulina. REISK.

P. 1250. v. 20. Ἀρκέσαντι] Ἀρκέσωντι August. primus, Paulina. REISK.

P. 1250. v. 20. *Παμβωτάδῃ*] *Παμβωτίδῃ* August. primus. Citat hunc locum Harpocration v. *Παμβωτάδεις* *). REISK.

P. 1250. v. 20. *ὂν*] Vulg. *ὢν*. *ὂν* August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1250. v. 21. *προὐξένησεν*] Vulg. *προεξένισεν*. *προεξένησεν* August. primus. Correxi *προὐξένησεν*. Non enim *προξενίζω*, sed *προξενέω* usurpatur. REISK.

P. 1250. v. 23. *εὖ*] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1250. v. 23. *ἐπεβούλευσέ*] *ἐπεβούλευέ* Paulina, unde margo Lutetianae repetiit, August. primus. REISK.

P. 1250. v. 23. *μοι*] Vulg. *με*. *μοι* August. primus, Bavaricus, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1250. v. 26. *τοῖς πράγμασιν*] Cohaeret cum *ὅ τι χρησαίμην*. *quo ego quid agerem in hac re tam ardua dubius et perplexus, utpote qui essem iuvenis.* Malim tamen verba *νέος ὢν* pone *ἄπειρος πραγμάτων* v. 27. collocari. Vel potius pone *ἐγὼ* collocavi de meo sensu. REISK. Scilicet ante Reiskium sic dederant: *ἀπορούμενος ἐγὼ τοῖς πράγμασι νέος ὢν ὅ τι χρησαίμην*. Quem verborum ordinem restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 1250. v. 27. *ὅπως*] Uncis inclusi: sufficit enim *ἵνα* v. 25. REISK. Uncos amovit Bekker. Ego totum hoc, *καὶ ἄπειρος πραγμάτων ὅπως*, vellem abesset. SCHAEFER.

P. 1250. v. 28. *ἂν*] Abest ab August. primo et margine Lutetianae. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1250. v. 28. *μὲν οὖν*] Vulg. *μὲν*. Addunt *οὖν* August. primus et Paulina. Addidi. REISK.

P. 1250. v. 29. *τῶν ἀντιδίκων*] Significat Phormionem eiusque advocatos. REISK.

P. 1250. v. 29. *πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν*] V. Ind. Graecitat. p. 403. SCHAEFER.

P. 1251. v. 1. *ἔπειτα*] *ἔπειτ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 1251. v. 2. *καὶ ἐγγράφει — ἐπιβολήν*] [*καὶ ἐκγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπόκληρον ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως ἐπιβολήν.*] Verti *et exscribit publico exsortem mulctam ex evidentium constitutione* verba secutus. Sententia quae sit, Oedipus divinet. Me et Budaeus et Lexica Graeca Latinaque omnia destituunt. Quaesivi *ἀπόκληρος*, quaesivi *ἐμφανής*, quaesivi *κατάστασις*, quaesivi *ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως*. Sed aut muta aut *ἀπροσδιόνυσα* omnia. Doctiores, si boni viri sunt, explicanto potius, quam me sugillanto. WOLF.

P. 1251. v. 2. *ἐγγράφει*] Vulg. *ἐκγράφει*. Hoc etiam in Ba-

*) Scrib. *Παμβωτάδης*. SCHAEFER.

varipo est, sed e correctione: nam aliud ibi antea fuisse rasura testatur. Fort. fuit ἐγγράφει, quod est in August. primo. Correxi ἐγγράφει. REISK.

P. 1251. v. 2. ἀπρόσκλητον] Vulg. ἀπόκληρον. ἀπρόσκλητον August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1251. v. 2. ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως] „ἐμφανῆ καταστῆσαι pro Exhibere poni ait (Budaeus), ut de exhibendis tabulis testamenti. unde ἐμφανῶν κατάστασις, Actio ad exhibendum." H. Steph. Thes. L. Gr. IV. 27. A. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 62.

P. 1251. v. 3. ἐπιβολὴν] Vulg. ἐπιβουλὴν. Correxi ἐπιβολήν. Sententia loci perobscuri videtur haec esse: Nicostratus inscribit me debitorem aerario, h. e. perficit atque impetrat, ut aerarius scriberer a quaestore vel scriba publico, nomine mulctae [ἐπιβολὴν] sex minarum et decem drachmarum, cui mulctae essem condemnatus in lite ἀπροσκλήτῳ, ad quam obeundam ab actore eiusque subscriptoribus non fuissem citatus, agentibus contra me ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως, ex eo titulo, quod celarem res alienas, aut reip. aut etiam pupillis debitas, quas deberem coram sistere atque exhibere. REISK. Similiter Ind. Graecitat. p. 81. V. Schömannus de Lite Att. p. 758. Locum non dicam perobscurum. SCHAEFER.

P. 1251. v. 5. *Λυκίδου*] *Λεικίδου* Bavaricus. REISK.

P. 1251. v. 5. τοῦ μυλωθροῦ] [τοῦ *Μυλωθροῦ*.] S. υἱοῦ. Quod si non placet, *molitorem* repone, si appellativum esse videbitur. WOLF. Bavaricus dat μυλώθρου penacute. REISK. V. Iacobsius ad Antholog. Palat. p. 246. SCHAEFER.

P. 1251. v. 5. τὴν δίκην] Id est τὴν καταδίκην. cum per Lycidam, cognomine Molitorem dictum, effecisset, ut illa mihi mulcta irrogaretur. Videtur hic Lycidas arbiter seu iudex pedaneus illius causae fuisse. REISK. V. p. 1018, 14. ss. SCHAEFER.

P. 1251. v. 6. *Ἀρεθούσιον*] Vulg. τὸν *Ἀρεθούσιον*. Articuculum delevi. REISK.

P. 1251. v. 8. παρεσκευάζοντο] παρεσκευάσαντο margo Lutetianae. REISK.

P. 1251. v. 8. ἀνακρινοίμην] περὶ τῆς ἀνακρίσεως supra dictum est. WOLF.

P. 1251. v. 8. τῶν οἰκείων] Sunt iidem atque paulo ante commemorati, Phormio, Pasicles et eorum consortes. REISK.

P. 1251. v. 10. ἐνδεικνύναι με —] ἔνδειξις enim erat in eos, qui causas agerent, cum nondum aerario satisfecissent: qui si convincerentur huius criminis rei, custodiae dabantur. REISK.

P. 1251. v. 11. ἐμβάλλειν] ἐμβαλεῖν August. primus. REISK.

P. 1251. v. 12. ἀπρόσκλητον] Suidas: οὐ προσκεκλημένην.

hoc est, ut in Midiana p. 534, 1., μὴ [οὐ] προσκαλεσάμενος ἐμέ. Arethusius denuntiare iudicium debuit. Quod cum ille de industria non fecisset, Apollodorus absens et ignarus rei pro contumaci est condemnatus. WOLF.

P. 1251. v. 12. δέκα δραχμῶν] Nimis minuta videtur haec esse summa et vix digna, ob quam quis condemnetur ut aerarius. Quare malim δέκα μνῶν, praesertim cum statim post dicat, ea supellectilia *), quae Arethusius e domo sua, Apollodori puta, vi exportasset, plus viginti minis valuisse, h. e. duplo plus. Nam inter decem drachmas et viginti minas abnormis et plane nulla est proportio. REISK. Quin haec ipsa enormitas commemoratur ut documentum manifestum malitiosae Arethusii iniquitatis. SCHAEFER.

P. 1251. v. 12. ὡς ὀφείλοντος] [ὡς ὀφείλοντα.] ἀντὶ τοῦ ὡς ὀφείλοντος, ὡς ὀφείλοιμι. WOLF. Vulg. ὡς ὀφείλοντα. Dedi de meo ὡς ὀφείλοντος. REISK. Lenissima mutatio servataque etiam Bekkero, etsi Codd. eius accusativum consensu tuentur. Videndum tamen ne libros sequi praestet. SCHAEFER.

P. 1251. v. 13. κλητῆρας] Post h. v. deesse videtur ψευδεῖς. REISK. Non deest. Sic supra v. 5. simpliciter κλητῆρα — ἐπιγράφεται: quod item intelligendum de ψευδοκλητείᾳ. SCHAEFER.

P. 1251. v. 15. πλεῖον] πλέον Bekker. SCHAEFER.

P. 1251. v. 17. ἐκτίσας] Vulg. καὶ ἐκτίσας. καὶ ἐκτίσαι August. primus. Delevi καὶ meo arbitrio. REISK. V. not. ad καὶ ἐβάδιζον v. 18. SCHAEFER.

P. 1251. v. 18. ἐπιβολὴν] Vulg. ἐπιβουλὴν. Rursus correxi ἐπιβολήν. REISK. ἐπιβουλὴν Bekker. Mihi placet Reiskii scriptura. V. not. ad v. 3. SCHAEFER.

P. 1251. v. 18. καὶ ἐβάδιζον] Vulg. ἐβάδιζον. καὶ ἐβάδιζον August. primus. Copulam addidi. REISK. Malim καὶ ἐκτίσας — ἐβάδιζον, quomodo ante Reiskium dederant. V. variet. lection. Bekk. SCHAEFER.

P. 1251. v. 18. ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα — τῆς ψευδοκλητείας] Sic πρὸς Τιμόθεον p. 1201, 5. μὴ — ἐπὶ τόνδε τῶν κακοτεχνιῶν ἔλθοιμι. WOLF.

P. 1251. v. 18. τὸν ὁμολογοῦντα] Videtur enim alter subscriptorum τὴν κλῆσιν infitiatus esse seu negasse adfuisse, cum Arethusius Apollodorum in ius vocaret, id quod factum esse Apollodorus negabat. REISK.

P. 1251. v. 20. τὸν Ἀρεθούσιον] Vulg. τόνδ' Ἀρεθούσιον. τὸν Ἀρεθούσιον August. primus, index Lambini et editio Wolfii. Sententia postulat τῷδ' [*huic*, aut, si mavis, τῷ] Ἀρεθουσίῳ.

---

*) Reiskiana Latinitas. Sed quis tali viro has similesque barbariei sordes non facile condonet? SCHAEFER.

Aut, si bene habet vulgata, deest προσεκαλούμην. Apollodorum autem Arethusio ipsi τὴν τῆς ψευδοκλητείας δίκην intentasse, patet e p. 1252, 5. s. Num ergo legendum καὶ αὐτὸν δ' Ἀρεθούσιον. *ibam adversus subscriptorem et ipsum adeo Arethusium*, h. e. iure eos prosequebar [persequebar]. REISK. Atqui ipse Arethusius fuit κλητήρ. V. v. 5. s. Igitur τὸν Ἀρεθούσιον additum est ἐξηγητικῶς: ut Reiskius hîc, si usquam alibi, nodum in scirpo quaesiverit. SCHAEFER.

P. 1251. v. 20. τῆς ψευδοκλητείας] Subaudi ἕνεκα. *accusans eum falsae subscriptionis eique propterea litem denuncians.* Erat autem ψευδοκλητεία, cum quis libello accusationis suum nomen subscripsisset professusque esset, reum, qui in ius vocatus non esset, a se una cum actore vocatum fuisse. Quo fiebat, ut reus, cum in iudicio non compareret ad diem dictam, quippe qui nesciret, diem sibi dictam fuisse, contumaciae damnaretur. REISK. Cave subaudias ἕνεκα. SCHAEFER.

P. 1251. v. 20. ψευδοκλητείας] ψευδοκλητίας August. primus hic et p. 1252, 6., item Paulina. REISK. Adde Wolfianam. Eandem formam dant Anecd. Bekk. p. 194, 21. Quae quod habent p. 317. in. ψευδοκλησία, etsi in Harpocratione quoque p. 186. edit. Lips. repertum, minus etiam probari potest. V. Lobeckii Parerga ad Phrynich. p. 507. SCHAEFER.

P. 1251. v. 21. ἐλθὼν] Scilicet Arethusius. REISK.

P. 1251. v. 21. εἰς τὸ χωρίον] *in praedium*, meum puta. V. p. 1247, 16. REISK.

P. 1251. v. 21. ἐνῆν] ἦν simplex dat August. primus. REISK.

P. 1251. v. 21. ἀκροδρύων] ἀκρόδρυα et fructus et arbores frugiferas interpretantur, sive nuces, sive pomiferas. Vox ipsa significat vel cacumina quercuum vel excellentiam: ut ἀκρόδρυα sint arbores, quae quercubus, unde olim victitabant, antecellunt WOLF. V. Niclasius ad Geopon. p. 752. SCHAEFER.

P. 1251. v. 22. γενναίων] Vulg. γενναῖα. γενναίων August. primus. Et sic correxi. REISK. γενναῖα Bekker. Genitivus magis placet. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1251. v. 22. ἐμβεβλημένα] Utrum ἐμπεφυτευμένα τῷ ἀγρῷ ἢ τοῖς δένδροις; ut non sit consitio, sed insitio, qua, ut Cato Ciceronianus ait, nihil invenit ars agricolarum solertius. WOLF. Citat hunc locum Harpocration v. Ἐμβεβλημένα et Eustathius ad Homeri Odyss. α. p. 1405. REISK. De Eustathio fallitur. Wolfius autem ut dubitaret, videntur talia fecisse, quale legas Geopon. X. 1. 2. p. 635. Nicl. κατὰ γένος κεχωρισμένως ἕκαστα τῶν φυτῶν ἐμβαλλέσθω, h. e. φυτευέσθω, quod modo antecessit. Qua significatione etiam classici scriptores usurparunt verbum ἐμβάλλειν. V. Xenophon Oeconom. XIX. 2. Tu vero ne dubites sequi Harpocrationis interpretationem. *inoculirte Bäume von edeln Obstsorten.* SCHAEFER.

P. 1251. v. 23. ἐλαιῶν] ἐλαῶν August. primus. REISK. ἐλαῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1251. v. 23. περιστοίχων] Citat hunc locum Harpocration v. Περίστοιχοι. Oleae περίστοιχοι, circa quas esset ductus στοῖχος, vel murus, vel sepes. Hic videntur ideo sic dictae fuisse, quod essent aut in orbem horti aut ad oram arearum consitae, quibus in areis olera floresve aliaeve arbores frugiferae exstarent, ita ut extremus earum arearum ambitus esset oleis consitus. REISK. V. Photius c. 311. et 398. SCHAEFER.

P. 1251. v. 25. μεθ' ἡμέραν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1251. v. 26. ἀστὸν] Neutrius generis: quod Lexicographis notandum. SCHAEFER.

P. 1251. v. 26. τε] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1251. v. 27. τὴν ῥοδωνιὰν] Citat Harpocration v. Ῥοδωνιά. REISK. Item Hermogenes. V. not. ad p. 1308, 6. SCHAEFER.

P. 1251. v. 28. εἴπερ] Vulg. εἰ. εἴπερ August. primus. Et hoc dedi. REISK. Recte εἰ Bekker. εἴπερ enim sic non ponitur. SCHAEFER.

P. 1251. v. 28. ἐγὼ πρὸς ὀργὴν] Vulg. ἐγώ. Addit August. primus πρὸς ὀργήν. Addidi. REISK.

P. 1252. v. 3. ἤδη] δὴ August. primus. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 1252. v. 5. μου] μοι. WOLF. μοι Aldina, Paulina. REISK.

P. 1252. v. 6. τὴν — γραφὴν] Idem est ac si dixisset τὴν τῆς ψευδοκλητείας γραφὴν τὴν ὑπ' ἐμοῦ κατ' αὐτοῦ ληχθεῖσαν. REISK.

P. 1252. v. 6. ψευδοκλητείας] V. not. ad p. 1251, 20. SCHAEFER.

P. 1252. v. 7. ἀνιόντα] Vulg. ἀπιόντα. ἀνιόντα August. primus. Et sic correxi. Nam e Piraeeo in urbem euntes ἀνέβαινον, *ascendebant*, ex urbe in Piraeeum κατέβαινον, *descendebant*. REISK.

P. 1252. v. 8. με] Vulg. τε. με August. primus. Dedi με, tametsi hoc valde necessarium non erat. REISK. Recte τε Bekker. SCHAEFER.

P. 1252. v. 8. ὦθεῖ] ὤθει ἄν. Nec enim praecipitatus est, sed interventu aliorum periculo liberatus. WOLF. ὤθει August. primus. REISK. Bekkerus: „Malim ἐώθει." Sic Dindorf. Sed praeterea particulam ἄν requiri bene vidit Wolfius. Itaque scribam κἂν ὤθει (seu malis ἐώθει). Nam quod Fritzschius Quaestionn. Luciann. p. 177. imperfectum ait sensui officere, quem loci sensum dicat non exputo. SCHAEFER.

P. 1252. v. 10. προσιόντες] Vulg. προσιέντες. προσιόντες margo Lutetianae e Paulina, item August. primus et Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1252. v. 12. ἡμέραν διαμεμετρημένην] Citat hunc locum Harpocration v. Διαμεμετρημένη ἡμέρα. Significat, ni fallor, hoc Apollodorus, sibi non licuisse multis verbis causam suam agere, quia dies illa iudicialis, qua ista acta fuisset causa, per multas alias causas etiam eadem die disceptandas fuisset divisa et descripta. Brevi igitur illa oratione sua cum tamen Arethusium reum peregisset, tacite insinuat, ita perspicuam fuisse causae suae bonitatem, ut iudices sine cunctatione secundum se, adversus Arethusium litem dedissent. REISK. αἱρεῖν πρὸς διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν oratoris esse πανδείνου dicitur p. 378, 6. s. SCHAEFER.

P. 1252. v. 12. ἐξελέγξας] ἐλέγξας simplex August. primus. REISK.

P. 1252. v. 16. ἐδεήθην] Vulg. ἐδεήθην μὲν. μὲν abest ab August. primo. Delevi. REISK.

P. 1252. v. 16. ἐμὲ] Vulg. ἐμοῦ. Dedi ἐμὲ de meo. *propter me, meam in gratiam.* REISK. ἐμοῦ Bekker. Quod satis tuentur quae legimus infra v. 20. s.: ἵν' ἐγὼ — μηδένα Ἀθηναίων ἀπεκτονὼς εἴην. SCHAEFER.

P. 1252. v. 16. τοιοῦτον] Bekkerus: „τοιοῦτο r." Placet. SCHAEFER.

P. 1252. v. 17. αὐτοὶ] Nicostratus et Arethusius. REISK.

P. 1252. v. 18. ἀποθάνῃ] F. ἀποθάνοι. SCHAEFER.

P. 1252. v. 20. εἴργαστο] εἰργάσατο August. primus. REISK.

P. 1252. v. 21. ψήφισμα] Vulg. τὸ ψήφισμα. Articulus abest ab August. primo. Delevi. REISK.

P. 1252. v. 22. πάντων τοὺς μάρτυρας] μάρτυρας πάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 1252. v. 22. τοὺς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1252. v. 25. μὲν] Vulg. μὲν οὖν. οὖν abest ab August. primo. Delevi. REISK.

P. 1252. v. 28. ἀπέγραψα] Vulg. ἃ ἀπέγραψα. ἃ abest ab August. primo. Delevi. REISK.

P. 1252. v. 28. τὸν μὲν — Κέρδωνα] Respondet Τὸν δὲ Μάνην p. 1253, 7. SCHAEFER.

P. 1252. v. 28. ἐκ μικροῦ παιδαρίου] Rarior locutio. Frequentiores hae: ἐκ νέου, ἐκ μειρακίου, ἐκ παιδός. V. Thomas Mag. p. 284. et Boissonadus ad Philostrat. p. 348. SCHAEFER.

P. 1253. v. 3. ἐκομίζετο] Scilicet παρ' ἐκείνων. SCHAEFER.

P. 1253. v. 3. τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ] Vulg. ὑπὲρ αὐτοῦ. τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ August. primus, margo Lutetianae. Articulum addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1253. v. 3. καὶ ἐλάμβανε] Vulg. ἐλάμβανε. καὶ ἐλάμβανε August. primus. καὶ addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1253. v. 4. ἐργάσαιτο] Bekkerus: „εἰργάσαιντο S.“ Verum videtur ἐργάσαιντο, scilicet tam mancipium quam qui eius opera utebantur. Si illud, Arethusius δίκας ἐδίδου: si hi, δίκας ἐλάμβανέν. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1253. v. 5. εἰδότας] Abest ab August. primo. Recte arbitror abesse. Quo admisso, τοὺς mutandum erit in τούτους. *hos ipsos producam ad vos testes, penes quos opera corpore danda aera meruit Cerdo et quibus satis dedit Arethusius aut quos iure persecutus est pro Cerdone.* REISK.

P. 1253. v. 7. Τὸν δὲ Μάνην,] Sunt absoluti accusativi, cuiusmodi accusativos usurpare Demosthenem exemplis aliquot iam supra constitit. *Quod autem ad Manem attinet.* Alias deesset ὅπως ἐκτήσατο, ἐρῶ. *Manem autem quomodo nactus sit, nunc dicam.* REISK. Eodem iure Reiskius proximum δανείσας dicere poterat nominativum absolutum: nam quod sequitur verbum ἐναπετίμησεν referri oportet, non ad τὸν δανείσαντα, sed ad τὸν δανεισάμενον. Sed ita nihil quidquam proficias ad rationem constructionis perspiciendam: nisi forte putes Oratorem, omni ratione susque deque habita, verba ut arenam sine calce proiecisse. Scilicet periodum ita inceperat, ut qui sic esset finiturus: εἰς ἀποτίμησιν ἅπαντος ἔλαβεν. V. p. 878, 28. s. Iam interserta illa, ἐπειδὴ — τὸ ἀρχαῖον, effecerunt, ut exordii oblitus in fine ad alterum subiectum, utpote propius, deerraret. V. not. ad p. 1222, 23. 1229, 16. 1326, 6. SCHAEFER.

P. 1253. v. 8. αὐτῷ] Vulg. αὐτὸ. αὐτῷ Bavaricus, August. primus. Et sic correxi. *ei*, Arethusio puta. REISK.

P. 1253. v. 9. ἅπαν ἐναπετίμησεν αὐτῷ] Post ἀρχαῖον pono comma. totum illud, tam caput vel sortem quam usuram, reddidit in hoc puero tantidem aestimato, atque utrumque efficiebat, sors cum usuris computata. REISK. ἅπαντα cum calamus errans Ind. Graecitat. p. 207. scripsisset, vide quam presse Indicis vestigia legerint Angli in H. Stephani Thes. c. 9521. A. SCHAEFER.

P. 1253. v. 9. ἐναπετίμησεν αὐτῷ] *pignori accepit* vel *in aestimationem accepit*, hoc est, *servum pro pecuniae parte dedit.* WOLF. Prius falsum: posterius verum. Nec tamen pro pecuniae parte, sed pro tota pecunia. Scilicet Wolfius non interpungens cum ceteris post ἀρχαῖον iunxit ἅπαν antecedentibus. SCHAEFER.

P. 1253. v. 13. ὁπότε — οὗτοι] Desunt in Bavarico, item in Aldina, nisi quod haec οὗτοι tamen exhibet. οἱ abest ab August. primo. REISK.

P. 1253. v. 15. ἢ θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι] Idem est ac si dixisset: ἢ εἰ μισθοῖντο τὸ ἐκθερίσαι θέρος τι. *aut si veniam metendae alicuius segetis certa pacta mercede redemissent.* Solebant nempe hi rustici servi a fundorum dominis notas segetes aut fructus hortorum, vinearum olivetorumve certa mercede redimere

ea lege; ut fructus demessi ipsorum essent ipsisque liceret pro arbitrio suo vendere. REISK.

P. 1253. v. 16. ἀναιροῖντο] [ἀνέροιντο.] Lego ἀναιροῖντο aut ἀνέλοιντο, ἀντὶ τοῦ ὁπότε ἐπιχειρήσαιεν ἔργῳ τινί. WOLF. Vulg. ἀνέροιντο. ἂν ἔροιντο Bavaricus, Aldina. ἀναίροιντο August. primus. γρ. ἀνέλοιντο et ἀναιροῖντο margo Lutetianae. Correxi ἀναιροῖντο. REISK. *aut aliud aliquod operum rusticorum susciperent, cuius fructus in ipsos redundaret.* SCHAEFER.

P. 1253. v. 16. ὃ] Abest ab Aldina et Paulina. REISK.

P. 1253. v. 18. τοὺς μάρτυρας] Vulg. μάρτυρας. τοὺς μάρτυρας August. primus, Bavaricus, Aldina. Articulum addidi. REISK.

P. 1253. v. 21. Ὅσας — μαρτυρίας] ὅσα et μαρτυρία (sic) Bavaricus, Aldina. REISK.

P. 1253. v. 22. τὰ ἀνδράποδα] τἀνδράποδα Bekker. Forma contracta recurrit mox v. 27. et p. 1254, 4. SCHAEFER.

P. 1253. v. 26. ἀνάγνωσις] Suidae est ἀναγνώρισις ἢ ἀνάπεισις· ἀναγινώσκειν, ἀναπείθειν, διαλεχθέντα γνῶναι. Hesychio ἀναγνωρισμός. Varino ἡ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς ψυχῆς ἀναγνώρισις, ὡς προειδυίας ταῦτα. Hic vero ea vox nihil tale significare videtur, si locus mendo vacat. WOLF. ἀνάκρισις August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae. Reliqui vulgatam existimans inter utramque lectionem nil interesse. Colligitur ex hoc loco, plures consuevisse interrogationes partium litigantium institui, antequam dies forensis ipsis constitueretur. REISK. ἀνάκρισις Bekker. ἀνάγνωσις ut idem significans quod ἀνάκρισις probat Ullrichius de XIviris p. 241. Ego alterum ut certius praeferam. SCHAEFER.

P. 1253. v. 26. ἐμοὶ αὐτῷ] Bekkerus: „αὐτῷ ἐμοὶ r.“ Vicissim p. 1246, 5. idem liber dat ἐγὼ αὐτός. Eadem ordinis verborum diversitas p. 1207, 16. et 1245, 12. Quibus omnibus locis personalia postponenda censebit Bremius: nisi forte viro egregio potui probare quae scripsi ad p. 46, 21. SCHAEFER.

P. 1253. v. 27. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1254. v. 2. εἰ — εἰ] Sic iteratur εἰ p. 1261, 26. V. not. ad p. 791, 4. SCHAEFER.

P. 1254. v. 3. εἰ] ἢ August. primus. Abest plane a Paulina. REISK.

P. 1254. v. 4. νυνὶ] Recte νῦν Bekker. SCHAEFER.

P. 1254. v. 5. δεῖν] Vulg. δεινόν. δεῖν August. primus, Paulina, Wolfiana, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1254. v. 5. προσήκειν] Vulg. προσήσειν. Correxi προσήκειν. REISK.

P. 1254. v. 6. (οὐδὲ — ἐγιγνόμην,)] Vulg. οὔτε — ἐγιγνόμην. Correxi οὐδὲ mea sponte et verba haec parentheseos signis inclusi. *etenim dominus et arbiter quaestionis per tormenta non eram.* REISK. οὔτε — ἐγιγνόμην sine illis signis Bekker. Mihi idem quod Reiskio placet. SCHAEFER.

P. 1254. v. 7. οὔτε καλῶς ἔχειν] Subaudi a communi ἡγούμην. REISK.

P. 1254. v. 7. τὰ λεγόμενα — τὴν ἀρχὴν] Vulg. τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἡγούμην μὴ οὐ τὴν ἄλλην. τὰ λεγόμενα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐμὲ κρίνειν ἡγούμην· ἡγούμην δὲ δεῖν τὴν ἀρχὴν Herwagiana et Paulina, unde repetiit margo Lutetianae. Convenit cum horum plerisque August. primus, nisi quod pro ἔχειν τὰ λεγόμενα dat ἕξοι τὰ λεγόμενα et ἡγούμην semel solummodo. Primum dedi τὰ λεγόμενα. Deinde post ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων addidi ἐμὲ κρίνειν. Postremo correxi ἡγούμην δὲ δεῖν τὴν ἀρχήν. *sed existimabam, illum archontem, ad cuius tribunal haec causa pertineret, aut delectos a senatu* —. REISK.

P. 1254. v. 8. δὲ] τε Bekker. Sic etiam margo Lutetianae. SCHAEFER.

P. 1254. v. 10. γράφεσθαι] *literis a scriba publico consignari et in acta publica referri curare debere.* REISK.

P. 1254. v. 10. κατασημηναμένους] κατασημηναμένους Bekker. SCHAEFER.

P. 1254. v. 11. εἴποιεν] εἴπαιεν Bekker. εἴποιεν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1254. v. 12. ἐψηφίσασθε] ψηφίσησθε lego pro ἐψηφίσασθε. WOLF. Reiskius: „ψηφίσαισθε mavult Wolfius." Vulgata bene habet. Quippe soluto constructionis vinculo hoc dicitur: ἐψηφίσασθε ἄν, εἰ ἠκούσατε. Compara Dinarchi locum, de quo scripsi ad p. 47, 18. SCHAEFER.

P. 1254. v. 15. εἰ δὲ δημοσίᾳ] Subaudi ἐβασανίζοντο. Nec minus bene haberet δημοσίᾳ δὲ, scilicet βασανιζομένων. SCHAEFER.

P. 1254. v. 16. οἱ ᾑρημένοι] ἢ οἱ ᾑρημένοι Bekker. Recte. Supra v. 8. τὴν ἀρχὴν ἢ τοὺς ᾑρημένους ὑπὸ τῆς βουλῆς. SCHAEFER.

P. 1254. v. 17. δέ μου] δ' ἐμοῦ Bekker. Non opus, ut opinor. SCHAEFER.

P. 1254. v. 18. παραδοῦναι] τἀνδράποδα. SCHAEFER.

P. 1254. v. 18. παραδοῦναι τῇ ἀρχῇ] τῇ ἀρχῇ παραδοῦναι Bekker. SCHAEFER.

P. 1254. v. 19. τοὺς μάρτυρας τούτων] τοὺς τούτων μάρτυρας Bekker. SCHAEFER.

P. 1254. v. 23. αὐτοὺς ἐπιδείξω] ὄντας ἀναισχύντους. SCHAEFER.

P. 1254. v. 25. ἠβούλοντο] Vulg. ἐβούλοντο. ἠβούλοντο August. primus. REISK.

P. 1254. v. 27. δῇ] F. δ' ἤδη. WOLF. Ne audias. *Iam tantum abest ut* —. SCHAEFER.

P. 1254. v. 27. ἐκτίνειν] ἐκτίσειν August. primus. REISK.

P. 1254. v. 28. ἐνεγγυήσαντο] ἐνεγυήσαντο August. primus. REISK. ἠγγυήσαντο Bekker., hac nota adscripta: „ἐνεγυήσαντο F. Q. ἐνεγγυήσαντο r.“ SCHAEFER.

P. 1254. v. 28. τῶν ὑμετέρων] Mancipia enim Arethusii erant confiscata. Sed iudices populi personam gerebant. REISK.

P. 1254. v. 28. ἀμφισβητοῦσι] ἀμφισβητοῦσιν Bekker, SCHAEFER.

P. 1255. v. 1. οἵ γε νόμοι] οἱ γενόμενοι August. primus. REISK.

P. 1255. v. 1. δημοσίαν εἶναι] εἶναι δημοσίαν Bekker. SCHAEFER.

P. 1255. v. 1. ὃς ἂν —] V. L. Bosii Ellips. p. 364. SCHAEFER.

P. 1255. v. 1. ἐγγυησάμενος — τῆς πόλεως] ἐγγυητὴς γενόμενος ὑπὲρ τῶν τῇ πόλει προσηκόντων. WOLF.

P. 1255. v. 2. ἀποδιδῷ] Vulg. ἀποδῷ. ἀποδιδῷ Bavaricus, August. primus. Et hoc dedi. REISK. Mihi placet aoristus. SCHAEFER.

P. 1255. v. 2. τὴν ἐγγύην] V. not. ad p. 900, 10. SCHAEFER.

P. 1255. v. 6. ὡμολογεῖτο] ὡμολόγητο August. primus. REISK.

P. 1255. v. 6. εὐπορώτατος] εὐπορώτερος August. primus. REISK.

P. 1255. v. 7. ὑμέτερα] Vulg. ἡμέτερα. ὑμέτερα August. primus, Bavaricus, editio Wolfii. Et sic correxi. V. modo dicta ad p. 1254, 28. REISK. Add. p. 1254, 23. et infra v. 14. SCHAEFER.

P. 1255. v. 8. φαίνεται] Abest ab Aldina. REISK.

P. 1255. v. 10. ἡ ἀδελφή] οἱ ἀδελφοί August. primus, Paulina. Dubium, utrum rectius. REISK. οἱ ἀδελφοί Bekker. Quod verum esse quis negabit? SCHAEFER.

P. 1255. v. 10. ἠβούλοντο] Vulg. ἐβούλοντο. ἠβούλοντο August. primus. REISK.

P. 1255. v. 11. προσφέρεσθαι] προφέρεσθαι Bavaricus. REISK.

P. 1255. v. 12. τὰ τούτων αὐτῶν] *ea bona, quae ipsorum propria* (non Arethusii) *essent*. Videntur ex hoc loco fratres Arethusii, Nicostratus et Dinon, advocati Arethusii fuisse: contra quos hic Apollodorus pugnat. REISK.

P. 1255. v. 12. ἀπέγραψεν] ἀπέγραφεν August. primus. REISK. ἀπέγραφεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1255. v. 13. ἐὰν] Vulg. ἐὰν μὲν. μὲν abest ab August. primo. Expunxi. REISK.

P. 1255. v. 13. ἐὰν οὖν — ἐὰν οὖν] ἀνανταπόδοτον καὶ ἐπανάληψις. WOLF. ἐπανάληψιν video, non item ἀνανταπόδοτον. SCHAEFER.

P. 1255. v. 14. τῶν ἀμφισβητησόντων — περὶ τῶν ὑμετέρων] Ne dicas hoc plenum, neve elliptica quae supra leguntur p. 1254, 23. 28. p. 1255, 8. SCHAEFER.

P. 1255. v. 14. ὑμῖν] ἡμῖν Aldina. REISK.

P. 1255. v. 14. (ἣ γὰρ — τοῦ ὀφλήματος,)] — ἣ γὰρ — τοῦ ὀφλήματος. Bekker. Mihi nostrum magis placet. SCHAEFER.

P. 1255. v. 16. ἀπορίας] Alia pluralis exempla dat Ind. Graecitat. p. 74. SCHAEFER.

P. 1255. v. 17. ἀποδυρόμενοι] Vulg. ὀδυρόμενοι. ἀποδυρόμενοι August. primus. Dedi compositum. REISK.

P. 1255. v. 17. δι' ὧν — τὴν πόλιν] Vulg. δι' ὧν μάλιστα ἐλπίζουσιν, ἐξαπατήσειν ὑμᾶς πειράσονται, καὶ ἀποστερήσειν τὴν πόλιν. Mutavi interpunctionem. REISK.

P. 1255. v. 18. καὶ] Abest ab August. primo. REISK. Recte expunxit Bekker. Ortum est ex antecedente syllaba ται. SCHAEFER.

P. 1255. v. 18. ἀποστερήσειν] ἀποστερῆσαι August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1255. v. 20. καταψηφίσησθε] S. τῶν φευγόντων. WOLF. Solus Nicostratus intelligendus. SCHAEFER.

P. 1255. v. 20. βουλεύσεσθε] βουλεύσησθε Bavaricus, sed cum ε super η. REISK.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA CONONEM.

P. 1255. v. 2. τοῦ παιδὸς] τοῦ υἱοῦ. V. p. 1259, 10. SCHAEFER.

P. 1255. v. 2. τετυπτῆσθαι] [τετυπῆσθαι.] τύπτω καὶ τυπτέω usitata sunt, unde fit τετύφθαι et τετυπτῆσθαι. τυπέω an dicatur, nescio. WOLF. Vulg. τετυπῆσθαι. τετυπτῆσθαι Bavaricus. Et sic coniecit Wolfius quoque. REISK. V. not. ad p. 509, 18. 20. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM CONTRA CONONEM.

P. 1256. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.] Actor huius causae est Aristo. V. p. 1266, 23. — Cum hac oratione incipiunt in codice Augustano Demosthenis orationes de causis privatis. Superscriptum enim ibi sic erat: ἰδιωτικοί. κατὰ κόνωνος. Praeterea, cum privatae Demosthenis causae rarissime a veteribus rhetoribus laudentur, haec ut in caeteris seu comparative, ut vulgo usurpant, laudatur creberrime. REISK. Advertit me, si quid aliud, ille Codicis Augustani titulus: firmare enim videtur quod dudum suspicatus sum, in prioribus de causis privatis orationibus plures etiam, quam vulgo putant, inesse spurias. Ac sane quam vellem hoc demonstrari posset de omnibus illis, quas oravit Apollodo-

rus: Demosthenis enim gloriae ita faveo, ut gaudio exsultarem, si vanam esse criminationem appareret, qua summus Orator in causa Phormionis foedo et detestabili exemplo alternis fuisse accusator et defensor insimulatur. *) — *ΚΑΤΑ ΚΟΝΩΝΟΣ ΑΙΚΙΑΣ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1256. v. 1. Ὑβρισθεὶς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ παθὼν —] Citat hunc locum Aristides Τέχν. p. 226. REISK.

P. 1256. v. 2. πολὺν χρόνον πάνυ] πάνυ ad πολὺν referendum. ἂν ὑμεῖς βραχύ τί μοι πεισθῆτε πάνυ p. 1430, 3. Plato Hipp. Mai. p. 282. HSt. ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πάνυ πλέον ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν μνᾶς εἰργασάμην. Bene Heindorfius p. 126.: „Voculam πάνυ ad ὀλίγῳ traho.“ SCHAEFER.

P. 1256. v. 3. περιφευξεῖσθαί] Vulg. περιφεύξεσθαί. περιφευξεῖσθαί August. primus, Aristides. Et hoc dedi. REISK. Sed paulo post Technicus περιφεύξεσθαί. SCHAEFER.

P. 1256. v. 6. οἰκείων καὶ τῶν φίλων] Bekkerus: „φίλων καὶ τῶν οἰκείων S. k. r.“ Hoc ordine Dindorf. SCHAEFER.

P. 1256. v. 10. γραφαῖς] Citat hunc locum Harpocration v. Γραφή. Necesse quoque est, ut idem hunc locum in mente habuerit in v. Ἄπαγε, nisi memoria eum fefellerit, ut hanc orationem pro alia citaret. REISK. In mente habuisse nemo dubitabit, qui Lexicographi Glossam legerit. SCHAEFER.

P. 1256. v. 12. ἣν ἔχω, ὧν ἐπεπόνθειν] Vulg. ἣν ἔχων ἐπεπόνθειν. ὧν ἐπεπόνθειν August. primus. Quam lectionem probo. ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν [subaudi τὴν ἐμὴν aut τὴν νῦν ἐμοὶ παροῦσαν] ὧν [id est ὑπὲρ τούτων, ἃ] ἐπεπόνθειν. Nolui tamen vulgatam movere, quod suspicarer in aliis olim libris fuisse hanc lectionem: ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν, ἣν ἔχω, ὧν ἐπεπόνθειν. Et sic dedi de meo. REISK. ὧν ἐπεπόνθειν Bekker. SCHAEFER.

P. 1256. v. 13. δίκην] Citat hunc locum Harpocration v. Δίκη. REISK.

P. 1256. v. 15. πέπονθ’] Malim πέπονθα, quomodo editiones antiquiores. Passim accidit, ut Reiskius elisione abuteretur. SCHAEFER.

P. 1256. v. 16. ἐλάττων] Vulg. ἔλαττον. ἐλάττων Bavaricus,

---

*) His dudum scriptis, affertur mihi Guil. Henr. Grauerti, iuvenis perdocti, de Aesopo et Fabulis Aesopiis Dissertatio edita Bonnae 1825., cui quae Theses Controversae additae sunt, in iis hanc legas: *Demosthenes ab omni improbitatis labe immunis fuit.* Pervelim ut Grauertus hoc argumentum accurate tractandum sibi sumat: nam operae pretium esse facturum non dubito. Neque causa nullius momenti agitur. Adhuc enim periclitatur famâ capitale ingenium, cui aliis succurri rationibus oportet quam suspicionum quales mihi haec properanti oboriuntur levitate. SCHAEFER.

P. 1254. v. 27. δῆ] F. δ' ἤδη. WOLF. Ne audias. *Imo tantum abest ut* —. SCHAEFER.

P. 1254. v. 27. ἐκείνων] ἐκείνου August. primus. REISK.

P. 1254. v. 28. ἐνεγγυήσατο] ἐνεγυήσατο August. primus. REISK. ἠγγυήσατο Bekker., hac nota adscripta: „ἐνεγυήσατο F. Q. ἐνεγγυήσατο r." SCHAEFER.

P. 1254. v. 28. τῶν ὑμετέρων] Mancipia enim Arethusii erant confiscata. Sed iudices populi personam gerebant. REISK.

P. 1254. v. 28. ἀμφισβητοῦσι] ἀμφισβητοῦσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1255. v. 1. οἵ γε νόμοι] οἱ γενόμενοι August. primus. REISK.

P. 1255. v. 1. δημοσίων εἶναι] εἶναι δημοσίων Bekker. SCHAEFER.

P. 1255. v. 1. ὃς ἂν —] V. L. Bosii Ellips. p. 364. SCHAEFER.

P. 1255. v. 1. ἐγγυησάμενος — τῆς πόλεως] ἐγγυητὴς γενόμενος ὑπὲρ τῶν τῇ πόλει προσοφειλόντων. WOLF.

P. 1255. v. 2. ἀποδιδῷ] Vulg. ἀποδῷ. ἀποδιδῷ Bavaricus, August. primus. Et hoc dedi. REISK. Mihi placet aoristus. SCHAEFER.

P. 1255. v. 2. τὴν ἐγγύην] V. not. ad p. 900. 10. SCHAEFER.

P. 1255. v. 6. ὁμολογεῖται] ὡμολόγηται August. primus. REISK.

P. 1255. v. 6. [illegible]] [illegible] August. primus. REISK.

P. 1255. v. 7. [illegible]] Vulg. [illegible]. August. primus, Bavaricus, editio Wolfii. Et sic correxi. V. modo dicta ad p. 1254, 28. REISK. Add. p. 1254. 23. et infra v. 14. SCHAEFER.

P. 1255. v. 8. φαίνεται] Abest ab Aldina. REISK.

P. 1255. v. 10. ᾖ ἐλεύθερα] αἱ ἐλεύθεραι August. primus. Paullina. Dubium, utrum rectius. REISK. αἱ ἐλεύθεραι Bekker. Quod verum esse quis negabit? SCHAEFER.

P. 1255. v. 10. ἐβούλοντο] Vulg. ἐβούλοντο. ἠβούλοντο August. primus. REISK.

P. 1255. v. 11. προσφέρεσθαι] προφέρεσθαι Bavaricus. REISK.

P. 1255. v. 12. τὰ τούτων αὐτῶν] ea bona, *quae ipsorum propria* non Arethusii erant. Videntur ex hoc loco fratres Arethusii, Nicostratus et Dion, advocati Arethusii fuisse: contra quos hic Apollodorus pugnat. REISK.

P. 1255. v. 12. ἀπέγραψεν] ἀπέγραφεν August. primus. REISK. ἀπέγραψεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1255. v. 13. ἀεὶ] Vulg. ἀεὶ μὲν. μὲν abest ab August. primo. Expunxi. REISK.

P. 1257. v. 10. ἐπειδὰν] Vulg. ἐπειδή. ἐπειδὰν Dionysius. REISK. ἐπειδή Bekker. Neque aliter Dionysius, in Reiskiana quidem editione. SCHAEFER.

P. 1257. v. 10. ἀριστήσειαν] Vulg. ἀριστήσαιεν. ἀριστήσειαν Dionysius. REISK. ἀριστήσαιεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1257. v. 10. ὅλην] Dionysius ponit post ἡμέραν. SCHAEFER.

P. 1257. v. 11. ἕως περ] V. Dindorfius praefat. p. XIII. Qui Dindorfio non nominatus notatur Elmsleius ad Sophocl. Oed. C. 1360.: „Prorsus inauditum est ἕωσπερ." Hermannus: „Id ego quidem mirabor ni attendentes secus esse reperient." Tragicos si Anglus intellexit, videndum ne vere praeceperit. SCHAEFER.

P. 1257. v. 11. ἦμεν] ἴμεν Aldina. ἐσμὲν margo Lutetianae. REISK.

P. 1257. v. 11. ἐπὶ] Vulg. ἐν. ἐπὶ August. primus. Et hoc dedi. REISK. ἐν Dionysius. SCHAEFER.

P. 1257. v. 12. εἰώθαμεν] εἰώθειμεν August. primus, Dionysius. REISK. Placet. ὥσπερ εἰώθειν p. 1258, 21. SCHAEFER.

P. 1257. v. 12. ἦν οὖν] καὶ ἦν Dionysius. REISK.

P. 1257. v. 13. συμβαίνοι] συμβαίνει Dionysius. REISK.

P. 1257. v. 13. ταύτην ἂν ἤδη ἐπαροινοῦν οὗτοι] Wolfius: *ea isti iam bacchabantur.* Addere debebat *forte*, quod vim particulae ἂν talibus in locutionibus aliquanto melius exprimit quam quo vulgo utuntur verbum *solere*. Subaudi enuntiationem conditionalem, qualis est εἰ οὕτως ἔτυχεν. SCHAEFER.

P. 1257. v. 14. ἤδη ἐπαροινοῦν οὗτοι] οὗτοι ἐπαρῴνουν ἤδη Dionysius. Etiam in August. primo et Paulina, unde margo Lutetianae repetiit, est ἐπαρῴνουν. REISK. ἐπαρῴνουν Bekker. SCHAEFER.

P. 1257. v. 14. παῖδας] ἀκολούθους Dionysius, omissis reliquis. REISK. Scilicet Dionysius: τὰ μὲν πολλὰ εἰς τοὺς ἀκολούθους ἡμῶν, τελευτῶντες —. SCHAEFER.

P. 1257. v. 16. αὐτοὺς] αὑτοὺς Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1257. v. 17. ὅ τι τύχοιεν] F. ὅτε τύχοιεν, referendum illud ad sequentia: ut sit i. q. ἔτυπτον ἂν καὶ —. SCHAEFER.

P. 1257. v. 17. τὰς ἀμίδας — προσεούρουν] Citat hunc locum Eustathius ad Homer. [p. 1828, 32.], cuius verba refert Casaubonus ad Athen. p. 42. Conf. Pierson. ad Moerin Attic. p. 217. REISK.

P. 1257. v. 17. ἀμίδας] ἁμίδας Dionysius: item margo Cod. Bekk. V. etiam not. ad v. 18. δασύνεσθαι vocem iubet Lexicon π. πνευμάτ. p. 210. SCHAEFER.

P. 1257. v. 17. κατεσκεδάννυον] κατεσκεδάννυσαν Diony-

sius. Quae imperfecti forma est ἀττικωτέρα. κατεῤῥήγνυον Eustathius. Idem dat margo Cod. Bekk. V. etiam not. sequ. SCHAEFER.

P. 1257. v. 18. προσεούρουν] προσούρουν August. primus. Fabricius h. l. non quod ipse in illo codice reperisset, sed vulgatam, quam meliorem iudicaret, posuit. Textum Bavarici consentit cum vulgata, sed in margine adscripta sunt haec: γρ. προσεούρουν τε ἡμῖν καὶ τὰς ἀμίδας κατεῤῥήγνουν. Et sic ferme Eustathius. REISK. Male Eustathius ἐνεούρουν. Dicitur e. c. ἐνουρεῖν ἀμίδι, sed προσουρεῖν ἀνθρώπῳ. Addit Eustathius cum margine Cod. Bekk. ἡμῖν. Non recte, ut arbitror: hanc enim contumeliam videntur intulisse solis servis. Bekkerus: „προσούρουν k. r.“ V. Buttmannus Grammat. Gr. mai. T. I. p. 331. SCHAEFER.

P. 1257. v. 18. ἀπέλειπον] Vulg. ἀπέλιπον. ἀπέλειπον August. primus, Dionysius. Et hoc dedi. REISK.

P. 1257. v. 20. ταῦτα] αὐτὰ August. primus. REISK.

P. 1257. v. 21. ἀπεπεμψάμεθα] ἀπεδιώξαμεν, ἀπηλαύνομεν, ἀφροντίστως εἴχομεν, λόγον οὐκ ἐποιησάμεθα. WOLF. Malim ἐπεμεμψάμεθα, ab ἐπιμέμφομαι. *leniter eos reprehendebamus, amice cum iis querebamur*. Wolfius vulgatam interpretatur *transmisimus*, *dissimulavimus* *). Verum primum quidem hoc non est ἀποπέμπεσθαι, sed παραπέμπειν: deinde non transmisisse silentio atque dissimulatione actorem eiusque amicos istas iniurias, sed vel maxime questos esse, constat ex addito ὡς δ' ἐχλεύαζον ἡμᾶς —. *ut vero nos subsannabant et ne sic quidem finem faciebant iniuriarum*. Subsannabat nempe Conon cum filiis **) Aristonem cum amicis modeste querentes, et quamvis clementer obiurgati tamen ne sic quidem abstinebant. REISK. Vulgata satis placet. Sensus: *primum quidem satis habuimus talia aversari, detestari*. Quis cum talibus hominibus amice queratur? Conf. p. 1258, 11. ss. SCHAEFER.

P. 1257. v. 21. οὐδ'] Vulg. οὐκ. οὐδ' August. primus. Recepi. Verumtamen ne sic quidem persanatus est locus. Nullus enim dubito legendum esse οὐδ' ὥς, quod modo sum interpretatus. REISK. οὐκ Dionysius. Quod bene revocavit Bekker. SCHAEFER.

P. 1257. v. 23. οὐκ] οὐδὲν Dionysius. REISK.

P. 1257. v. 26. ὅλως ἐποίουν] ἐποίουν ὅλως Dionysius. SCHAEFER.

P. 1257. v. 28. συνεσκότασεν] συνεσκόταζεν Dionysius. REISK.

P. 1257. v. 28. ταύτῃ τῇ ἑσπέρᾳ] qua scilicet Imperator eos increpaverat. REISK.

P. 1258. v. 1. καὶ τὸ μὲν πρῶτον —] Citat hunc locum Aristides Τέχν. p. 226. et 228. REISK.

---

*) Sic etiam Interpres Dionysii. SCHAEFER.

**) Non Conon cum filiis, sed Cononis filii. SCHAEFER.

P. 1258. v. 1. τελευτῶντες] ἔπειτα Dionysius. REISK.

P. 1258. v. 3. καὶ τὸν στρατηγὸν] καὶ τὸν στρατὸν καὶ τὸν στρατηγὸν Dionysius. Est διττογραφία, nata illa e compendio genuinae vocis perperam expleto. V. Interprett. ad Xenophont. Anab. III. 1. 14. et ad Dionysii Halicarn. AA. RR. V. 44. extr. SCHAEFER.

P. 1258. v. 5. τῶν ἄλλων τινὰς στρατιωτῶν] Vulg. τῶν ἄλλων στρατιωτῶν τινάς. Sic etiam Bekker. Reiskius, lectore non monito, secutus est Dionysium. SCHAEFER.

P. 1258. v. 5. οἵπερ ἐκώλυσαν] οἳ διεκώλυσαν Dionysius. REISK.

P. 1258. v. 6. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aldina, Paulina. REISK.

P. 1258. v. 7. προελθόντος] παρελθόντος Dionysius. REISK.

P. 1258. v. 8. δεῦρ' ἐπανήλθομεν] δεῦρο ἀνήλθομεν Dionysius. SCHAEFER.

P. 1258. v. 8. εἰκὸς] Post h. v. ponenda hypostigme. SCHAEFER.

P. 1258. v. 10. οὐ μὴν ἔγωγε μὰ τοὺς θεοὺς] Sic ordinavi verba. REISK. Vulg. μὰ τοὺς θεοὺς οὐ μὴν ἔγωγε. Bekkerus: „μὰ τοὺς θεοὺς ante οὐ ponunt F. S. Q. k. r." SCHAEFER.

P. 1258. v. 10. ᾠόμην] ᾤμην August. primus, Dionysius. REISK. ᾤμην Bekker. Forma contracta recurrit v. 20. SCHAEFER.

P. 1258. v. 12. ἐκεῖνο] ἐκεῖνα Dionysius. REISK. Technicus hoc ordine: ἐκεῖνα ἁπλῶς ἐγνωκειν. ἐκεῖνο ἁπλῶς ἐγνώκειν Bekker. SCHAEFER.

P. 1258. v. 12. τὸ λοιπὸν,] Delenda subdistinctio: nam τὸ λοιπὸν iungi oportet sequentibus. Et sic editt. Dionysii. SCHAEFER.

P. 1258. v. 12. εὐλαβεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι] V. Piersonus ad Moer. p. 145. a. SCHAEFER.

P. 1258. v. 13. τοῖς τοιούτοις] ὡς τοιούτοις August. primus. ὡς τοὺς τοιούτους Dionysius. Sic etiam retulit Fabricius ex Augustano. Sed ibi est, quod dixi, πλησιάζειν ὡς τοιούτοις. REISK.

P. 1258. v. 13. ὧν εἴρηκα τούτων] τούτων, ὧν εἴρηκα Bekker. Magis placet noster ordo, quem etiam Dionysius tuetur. V. not. ad p. 682, 11. SCHAEFER.

P. 1258. v. 16. οἷα] ὅσα Dionysius. REISK.

P. 1258. v. 16. ὑπ' αὐτοῦ τούτου] ὑπὸ τούτου Dionysius. REISK. Praestat nostrum. *ab hoc ipso.* Sic mox sequitur οὗτος αὐτός. Conon opponitur filiis. SCHAEFER.

P. 1258. v. 17. τοῖς τὸ πρῶτον ἁμαρτηθεῖσιν] a filiis. SCHAEFER.

P. 1258. v. 18. πρότερος] πρὸς τούτοις Dionysius. Quod dubitavi utrum in locum v. πρότερος sufficerem. *praeter illa prio-*

ra. Sed potest vulgata locum tueri. *primus et princeps, auctor exempli.* REISK. F. τῶν πρότερον. SCHAEFER.

P. 1258. v. 18. εἴργασται] διαπέπρακται Dionysius. REISK.

P. 1258. v. 19. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] μαρτυρία in singulari August. primus. Μάρτυρες Dionysius. REISK.

P. 1258. v. 20. οὐδένα] οὐθένα Dionysius. REISK. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 182. De formis οὐδεὶς et οὐθεὶς audi vera tradentem Ammonium p. 105. s. et cave abutaris alterâ ad fidem faciendam mirabili commento, quod nuper disceptatum acrius nec sine rixa satis ἀμούσῳ, cuius particeps haberi nolim, mox ibit in meritissimam oblivionem. SCHAEFER.

P. 1258. v. 20. ποιήσασθαι] ποιεῖσθαι August. primus, Dionysius. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1258. v. 21. ἔστι] ἔστιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1258. v. 22. Κηφισιέως] Vulg. Κηφισέως. Palmerius Exercitatt. p. 647. vult Κηφισιέως. REISK. Κηφισέως Dionysius. SCHAEFER.

P. 1258. v. 23. ὅ] ὁ secundum abest a Paulina. REISK.

P. 1258. v. 25. τὸ Λεωκόριον] Citat hunc locum Harpocration v. Λεωκόριον. REISK. V. Photius c. 159. s. SCHAEFER.

P. 1258. v. 25. τῶν] ἰὼν Dionysius. REISK.

P. 1258. v. 25. τῶν Πυθοδώρου] S. οἰκιῶν ἢ ἐργαστηρίων. WOLF. V. L. Bosii Ellips. p. 155. et 345. SCHAEFER.

P. 1258. v. 26. αὐτὸν] αὑτὸν Dionysius, Reisk. et Bekkeri Oxoniensis: αὐτὸν Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1258. v. 27. ὡς ἂν μεθύων] Subaudi διαλεχθείη. SCHAEFER.

P. 1258. v. 27. ὥστε μὴ μαθεῖν] Subaudi δύνασθαι ἡμᾶς aut τινά. REISK.

P. 1258. v. 27. λέγοι] λέγει Dionysius. REISK.

P. 1258. v. 27. Μελίτην] μελέτην Dionysius. Citat hunc locum Harpocration v. Μελίτη. REISK. V. Photius c. 189. SCHAEFER.

P. 1258. v. 28. ἔπινον γὰρ] Vulg. ἔπινον δ' ἄρ'. ἔπινον γὰρ Bavaricus. ἔπινον γὰρ ὕστερον Aldina, caeteris omissis. Pro δ' ἄρ' dedi γάρ. Nam si dubie locutus esset, ut probabilitatem solam secutus, non addidisset ταῦτα γὰρ ὕστερον ἐπυθόμεθα. REISK. Non dubitanter loquitur, qui dicit ἔπινον δ' ἄρα. ἔπινον δ' ἄρα ἐνταῦθα παρὰ Παμφίλῳ — Dionysius, ceteris omissis. Ut, si quis malit ἔπινον δ' ἄρ', vix refrager. SCHAEFER.

P. 1258. v. 28. ταῦτα γὰρ ὕστερον ἐπυθόμεθα] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 1259. v. 1. κναφεῖ] γραφεῖ Dionysius. REISK. Videtur scripsisse γναφεῖ. SCHAEFER.

P. 1259. v. 1. Θεότιμος] Θεόδωρος Dionysius. REISK.

P. 1259. v. 2. Ἀρχεβιάδης] Ἀλκιβιάδης Dionysius. REISK. not. ad p. 1236, 15. Mireris optimum Cod. Bekk. in hoc nomine toties inconstantem vulgatam hîc tenuisse. SCHAEFER.

P. 1259. v. 2. Θεογένης] V. not. ad p. 832, 2. SCHAEFER.

P. 1259. v. 5. τὴν ἀγοράν] Articulus abest ab August. primo. REISK. Bekkerus: „τὴν om. k. r." Ego quidem articulum non quiro. ἐν ἀγορᾷ p. 1258, 22. 1266, 22. SCHAEFER.

P. 1259. v. 5. συμβαίνει] συνέβαινεν August. primus. REISK.

P. 1259. v. 5. ἀπὸ] ἐκ Dionysius. SCHAEFER.

P. 1259. v. 6. Φεῤῥεφαττίου] Φερεφαττίου August. primus. REISK. Sic Dionysius. Bekkerus: „φερεφαττίου k. r." Anecd. Bekk. 314, 22. Φερεφαττεῖον: τὸ ἱερὸν τῆς Περσεφόνης. V. Commentr. in Aristophan. T. III. p. 169. SCHAEFER.

P. 1259. v. 7. τούτοις] τούτῳ Dionysius. REISK.

P. 1259. v. 8. κατεῖχεν] καθεῖλκεν August. primus, non καθεῖλκεν, quod Fabricius retulit. REISK.

P. 1259. v. 11. ἐξέδυσαν] ἐξέδυον August. primus, Dionysius. REISK.

P. 1259. v. 12. ῥάξαντες] Photius c. 357. med. Ῥάξαι, ἀντοῦ καταβαλεῖν. Achillem Tat. p. 126. in. ed. Iacobs. scripsisse arbitror ῥάσσει πρὸς τοὔδαφος. ad q. l. editor praestantissimus Demosthenico loco utitur. Passowio, cum in Lex. Gr. eundem taret s. v. ῥήγνυμι, humani quid accidit. SCHAEFER.

P. 1259. v. 12. εἰς τὸν βόρβορον] εἰς τὸν βίον εἰς τὸν βόρβορον Dionysius. Rursus est διττογραφία, qualem vidimus ad 1258, 3. SCHAEFER.

P. 1259. v. 12. οὕτω — διακόψαι] Citat hunc locum Aristides Τέχν. p. 228. REISK.

P. 1259. v. 13. ὑβρίζοντες] παίοντες Aristides. SCHAEFER.

P. 1259. v. 14. τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλεῖσαι] Tantum im coeni eius oculis ingesserunt et pugnis os ita contuderunt, tumor vultus non pateretur oculos aperiri. REISK.

P. 1259. v. 14. κατέλειπον] Vulg. καταλιπεῖν. καταλείπειν August. primus. κατέλειπον Dionysius. Et hoc recepi. REISK. Re- s κατέλιπον Bekker. SCHAEFER.

P. 1259. v. 15. μήτε] Loco prioris μήτε dat Dionysius simplex μή. REISK.

P. 1259. v. 16. καὶ βλασφημίαν] Vulg. βλασφημίαν. καὶ βλασφημίαν August. primus, quem secutus sum. Dionysius, omisso καὶ, dat in plurali βλασφημίας ἔχει τινὰς, ἃς καὶ ὀνομ. REISK. Dionysius locum sic scriptum dat: — βλασφημίας ἔχει τινάς, ἃς καὶ ὀνομάζειν ὀκνήσαιμι· ὃ δὲ —. SCHAEFER.

P. 1259. v. 17. ἃ καὶ] Vulg. καὶ. ἃ καὶ August. primus.

Addidi καὶ. REISK. Delevit Bekker. Recte si Reiskius addidit, ἃ — ἔνια sic dictum est, ut ὅσα ἔνια, de quo v. not. ad p. 820, 25. SCHAEFER.

P. 1259. v. 17. ὀνομάζειν] λέγειν August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1259. v. 18. σημεῖον] Post h. v. videtur μέγιστον deesse. REISK. Non deest. SCHAEFER.

P. 1259. v. 20. τοῦ] ὡς Dionysius. REISK.

P. 1259. v. 20. γεγενῆσθαι] γενόμενον Dionysius. REISK.

P. 1259. v. 21. τοὺς ἀλεκτρυόνας] Articulum non habet Dionysius. SCHAEFER.

P. 1259. v. 22. κροτεῖν] [κρατεῖν.] κροτεῖν lege. WOLF. Vulg. κρατεῖν. κροτεῖν August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae, Dionysius. Et sic correxi. *plaudere.* REISK. Conieceram ἀράττειν. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 63. κροτεῖν unice verum. SCHAEFER.

P. 1259. v. 22. τοῖς ἀγκῶσιν αὐτὸν ἠξίουν] αὐτὸν ἠξίουν τοῖς ἀγκῶσιν Dionysius. SCHAEFER.

P. 1259. v. 25. γυμνὸς] Pallio enim spoliatus fuerat. V. v. 11. REISK. *sola tunica indutus.* V. H. Stephani Thes. c. 3080. D. SCHAEFER.

P. 1259. v. 25. θοιμάτιον] θοἰμάτιον Dindorf. *pallium.* V. H. Stephani Thes. c. 4015. D. SCHAEFER.

P. 1259. v. 27. βαλανεῖον] non domesticum, sed publicum. REISK. Docet quod dictum est βαλανεῖον, non τὸ βαλανεῖον. SCHAEFER.

P. 1260. v. 3. ὄνθ'] ὄνθ' lego, non οὔθ'. Nota ον et ου saepe commutari. WOLF. Vulg. οὔθ'. ὄντα (aut ὄνθ') August. primus, Bavaricus. Correxi ὄνθ'. REISK.

P. 1260. v. 3. τούτου] Redit ad Euxitheum. Sed si hoc μετὰ τούτου servatur, necesse est ἀπιόντας cum ἀπιόντα mutari, pluralem cum singulari: alias omittendum esset μετὰ τούτου. Vel potius ordo verborum optandus est, qui est in August. primo. Et sic feci. REISK. Scilicet ante Reiskium dederant ἀπὸ δείπνου ποθὲν μετὰ τουτοῦ. SCHAEFER.

P. 1260. v. 4. τῆς οἰκίας] Subaudi τῆς τοῦ Μειδίου, ut colligitur ex insequentibus. V. v. 8. REISK. Fallitur. Intelligenda domus ipsius Aristonis. SCHAEFER.

P. 1260. v. 6. καὶ ἰατρὸν ἄγουσι παραγενέσθαι] Suspecta lectio. WOLF. ἄγουσι dativus est h. l. pluralis participii praesentis. *adfuisse* vel *interfuisse, cum adducerent ii medicum, qui arcessivissent.* REISK.

P. 1260. v. 10. οὔτω] οὕτως Bekker. Haec forma in fine periodi videtur probabilior. SCHAEFER.

P. 1260. v. 10. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1260. v. 12. *ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.*] *μαρτυρία* in singulari August. primus, Paulina. REISK.

P. 1260. v. 13. *Λάβε*] *Λαβὲ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1260. v. 13. *Λάβε δὴ καὶ*] Vulg. *Λάβε καί*. Interserunt August. primus et Bavaricus *δή*. Addidi. REISK.

P. 1260. v. 15. *ὧν*] *ἃς* August. primus. REISK.

P. 1260. v. 20. *πυρετοὶ δὲ*] Absunt a Bavarico et Aldina. REISK.

P. 1260. v. 20. *συνεχεῖς*] *συνεχῆ* Aldina. *σαυεχεῖς* Paulina. REISK.

P. 1260. v. 22. *τῶν σιτίων ἀπεκεκλείσμην*] οὐκ ἠδυνάμην φαγεῖν. WOLF. *ἀπεκεκλείμην* August. primus. *ἀπεκλείσμην* Bavaricus. REISK. *ἀπεκεκλείμην* Bekker. SCHAEFER.

P. 1260. v. 23. *κάθαρσις*] *κάθαρος* Paulina. REISK. *evacuatio, deiectio* recte Ind. Graecitat. p. 283. med. V. v. 27. SCHAEFER.

P. 1260. v. 25. *πάνυ πολλὴ*] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 1260. v. 25. *περιωδύνῳ*] Vulg. *περιωδίνῳ*. *περιοδύνῳ* margo Lutetianae. *περιωδύνῳ* Bavaricus. REISK.

P. 1260. v. 26. *νυνὶ*] Recte *νῦν* Bekker. SCHAEFER.

P. 1260. v. 27. *ἔσωσε*] *ἔγωγε* Aldina. REISK.

P. 1260. v. 27. *καὶ ταῦτ'*] Vulg. *ταῦτ'*. Praeponit August. primus *καί*. Recepi. Refertur ad p. 1259, 28. REISK. Non solum ad illa remotiora, sed etiam ad propiora. SCHAEFER.

P. 1261. v. 1. *τοιαύτη νόσος*] *τοιαύτην ὅσος* Paulina. REISK.

P. 1261. v. 2. *τούτων*] Vulg. *τούτου*. *τούτων* August. primus, Bavaricus. Et hoc dedi. a Conone, Ctesia, eius filio, et Theogene, Andromenis filio. V. p. 1259, 10. REISK.

P. 1261. v. 3. *ἐπισκοπουμένων*] *ἐπισκοπούντων* August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1261. v. 5. *μετρίας τινὰς*] Vulg. *μετρίας*. Addunt *τινὰς* Bavaricus et hunc locum citantes Aristides *T.* p. 238. et 240. et Suidas v. *Φαῦλον*: nam *τινὰς* ibi legendum est pro vitioso *τιμὰς* vulgato. Etiam Toupius Emendatt. ad Suid. T. III. p. 277. [Opusc. T. I. p. 537.] *τινὰς* e Suida addendum censet. Addidi. REISK.

P. 1261. v. 6. *εἰς πᾶν ἐλθὼν*] F. a. *εἰς πᾶν δεινοῦ ἢ κινδύνου ἐλθών*. WOLF. *εἰς πᾶν κακὸν ἐλθὼν* margo Lutetianae. *ἐπανελθὼν* Aristides. Idem tamen paulo post veram lectionem vulgatam, omisso *κακὸν*, exhibet. *κακὸν* illud non male quidem additur, sed potest etiam sine eo integra esse oratio. Vide, si placet, quae ad Dionem Cassium scripsimus p. 90, 32. Quibus addi possunt hi loci Aristidis: T. I. p. 246, 4. T. II. p. 155, 12., ubi ad *τῶν* subauditur *φόβου καὶ ἀπονοίας*. item p. 297, 9. item p. 64,

8., ubi subauditur ἄχαρι aut βλαβερόν. Ut autem τὰ κακόφημα omittuntur, ita rursus quoque τὰ εὔφημα. Sic ab Aristide T. II. p. 196. ult. omissum est ἀγαθὸν vel ὄφελος. Sed haec non sunt huius loci. REISK. V. Valckenarius ad Herodot. VII. 118. SCHAEFER.

P. 1261. v. 7. πολὺ] πολλῷ τε Aristides. REISK. πολλῷ idem locum repetens. SCHAEFER.

P. 1261. v. 7. δίκην] δι' ἧς Aristides. REISK. Verum habet locum repetens. SCHAEFER.

P. 1261. v. 7. πολλαχόθεν νομίζω] Vulg. νομίζω. πολλαχόθεν νομίζω Aristides, sed idem πολλαχόθεν omittens in repetitione eiusdem loci. Addidi adverbium. REISK.

P. 1261. v. 8. οἴομαι] οἶμαι margo Lutetianae. REISK.

P. 1261. v. 10. τίνα] Vulg. τί. τίνα August. primus. Et sic correxi. REISK. τί Bekker. SCHAEFER.

P. 1261. v. 10. ἃ] ὃ margo Lutetianae. REISK. Lambini, opinor, coniectura singularem requirentis propter antecedens τί. SCHAEFER.

P. 1261. v. 13. πειράσεσθαι] πειρᾶσθαι August. primus. Nescio an πειράσεται legendum sit, tametsi non nesciam, illum infinitivum referri ad praemissum πέπυσμαι et sic vulgatam defendi posse. REISK. Vulgatam tuetur tam antecedens ἀπαγαγόντα quam sequens ἐρεῖν. SCHAEFER.

P. 1261. v. 17. ἰθυφάλλους — αὐτοληκύθους] ἰθυφάλλους illi sese appellitabant de impudentia et audacia aetatem, sexum, ordinem violante: αὐτοληκύθους autem de simplicitate vitae et frugalitate, quae pedissequos nullos desideraret oleariam gestantes ampullam neque splendorem in victu et cultu affectaret, sed ipsamet sibi serviret necessariaque administraret, cuiusmodi est gestatio ampullae oleariae ad balneum aut in itinere, seu quia servo quis caret, seu quia molestias et fastidia vitae pompaticae abhorret. Citat hunc locum Harpocration v. Ἰθύφαλλοι et Αὐτολήκυθοι. REISK. V. Hesychius T. I. c. 626. 1103. T. II. c. 34. Photius c. 81. 161. in. et Anecd. Bekk. p. 204, 27. 465, 17. SCHAEFER.

P. 1261. v. 22. μέν τινας] Vulg. μέν. Addit August. primus τινας. Addidi. REISK.

P. 1261. v. 22. οὐ κατασκευάσει] Vulg. κατεσκευάκασιν. κατασκευάσαι August. primus, margo Lutetianae. Correxi κατασκευάσει et addidi οὐ de meo. *Nos autem, quotquot sumus fratres, Conon oratione faciet*, h. e. *proponet, praedicabit, finget, mentietur, non lascivientes quidem et petulantes per temulentiam et contumeliosos, cuiusmodi sunt ipsius liberi, verumtamen stultos, morosos, saevos et acerbos.* REISK. οὐ delevit Bekker. Neque ullo modo ferenda est negativa, cum loci sensum prorsus pervertat, qui hic est: *Conon etiam nos tales esse con-*

tendet, sed simul eos, quorum ἀγνωμοσύνη et πικρία ludicra pro seriis habeat quaeque oporteat negligi, cum iocularia sint, ut contumeliosum facinus ulciscatur. Conf. p. 1262, 3. ss., ubi ἡ τοῦ Κόνωνος κατασκεύασις in antecessum refellitur. SCHAEFER.

P. 1261. v. 25. τοῦτ'] τούτου August. primus. REISK. Bekkerus: „τούτου k. r." Satis placet: iusto enim longior est intercapedo inter τοῦτ' — et εἰ τοῦτ' —. Utitur nostro loco iuvenis egregius, qui Xenophontis Anabasin nuper expolivit, ad tutandum quod legitur III. 2. 20. τοῦτο ἄχθεσθε. Ac recte tutatus est. Etiamsi enim ob librorum dissensum satius fuisse videatur abstinere loco Demosthenico, tot tamen occurrunt exempla huius constructionis, ut qui bene sic dici neget putem fore neminem. Quod satis sit exemplorum cumularunt Angli in H. Stephani Thes. c. 65., qui nollem addidissent: „In his omnibus locis praepositio διὰ subintelligitur." SCHAEFER.

P. 1261. v. 26. εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν] *si talia de vobis dici possunt.* SCHAEFER.

P. 1261. v. 26. δόξει] δόξῃ August. primus. REISK.

P. 1261. v. 27. ὑμῖν] ἡμῖν Aldina. REISK.

P. 1261. v. 28. ἐστὶν] Non damno. Videri tamen possit praemissum δόξει potius ἔσται postulare. REISK. Non postulat. Futuro illi respondent quae post sequuntur futura, νομισθήσεται et ἔσται. SCHAEFER.

P. 1261. v. 28. ὁποῖός τις ἂν] Recte ὁποῖος ἄν τις Bekker. SCHAEFER.

P. 1261. v. 28. ἂν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1261. v. 28. φῇ ἢ] φῇ τινα ἢ margo Lutetianae. φῇ ἦν Aldina. REISK.

P. 1261. v. 28. αὐτὸν] Subaudi εἶναι. SCHAEFER.

P. 1262. v. 5. εἰ] ἢ Bavaricus. REISK.

P. 1262. v. 6. λαμβάνειν] λαβεῖν August. primus, margo Lutetianae. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1262. v. 6. αὐτοληκύθοις] αὐτοληκήθοις Aldina. REISK.

P. 1262. v. 11. ἰθυφάλλῳ] φαλλῷ August. primus. ἐθυφάλλῳ Paulina. REISK. φαλλῷ non repudiem. *initiantes se inter se phallo.* SCHAEFER.

P. 1262. v. 11. τοιαῦτα] Bekkerus: „τὰ τοιαῦτα S." Recepit Dindorf. Mihi nostrum magis probatur. SCHAEFER.

P. 1262. v. 12. μὴ ὅτι γε δὴ] F. μή τί γε δή. V. not. ad p. 24, 22. SCHAEFER.

P. 1262. v. 12. δὴ] δεῖ Bavaricus. REISK.

P. 1262. v. 13. παρ' ὑμῖν] Cohaeret cum δίκην οὐ δώσει v. 16. REISK. Quis tale ferat hyperbaton? Rectam in viam Reiskium ducere poterat quod legitur p. 1263, 17. SCHAEFER.

P. 1262. v. 15. ἢ] εἰ Bavaricus. REISK.

P. 1262. v. 16. πολὺ τἀναντία] *ganz im Gegentheil.* SCHAEFER.

P. 1262. v. 17. τὰς ἀναγκαίας προφάσεις] Sunt causae, ob quas necesse est iure experiri. SCHAEFER.

P. 1262. v. 17. ὅπως μὴ μείζους γίγνωνται] ut, si forte e. c. convicio laesus sis, statim postules conviciatorem, ne gravior iniuria consequatur. SCHAEFER.

P. 1262. v. 17. μὴ] Abest ab Aldina. REISK.

P. 1262. v. 17. γίγνωνται] γένωνται August. primus. REISK.

P. 1262. v. 18. προείδοντο] προΐδοντο August. primus. REISK.

P. 1262. v. 18. καὶ ζητεῖν ταῦτα] ταῦτα καὶ ζητεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 1262. v. 20. διὰ τί οὕτω γέγονεν] [δι' ἃ τοῦτο γέγονεν.] Nescio, quid haec verba sibi velint. Videntur ex inferioribus etiam huc perperam translata. Sequitur φασὶ τοίνυν ταῦτα διὰ τοῦτο γίνεσθαι, ubi malim ταύτας, s. τὰς τῆς κακηγορίας δίκας. WOLF. Vulg. δι' ἃ τοῦτο γέγονεν. δι' ἃ τοῦτον γέγονεν August. primus. Sic et in Bavarico, nisi quod τοῦτο hic dat. Ex Augustani scriptura colligo, Demosthenem dedisse τοῦτον τὸν τρόπον γέγονεν. Ego de meo dedi διὰ τί οὕτω γέγονεν. REISK. διὰ τοῦτον γέγονεν Bekker., deletà subdistinctione post πυνθάνεσθαι. Quod ex Augustani scriptura elicere quantilli laboris erat! SCHAEFER.

P. 1262. v. 21. ταύτας] Vulg. ταῦτα. ταύτας August. primus. Idem Wolfius quoque coniectura erat assecutus [ad v. 20.]. Et sic correxi. REISK.

P. 1262. v. 21. τοῦτο] ταῦτα August. primus. REISK.

P. 1262. v. 22. αἰκίας] Vulg. αἰκίαι. αἰκίας August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Et sic correxi. Scilicet δίκαι. REISK.

P. 1262. v. 22. εἰσί] εἰσὶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1262. v. 23. τοῦτο] ταῦτ' August. primus. REISK. τοῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1262. v. 23. ὅταν ἥττων ᾖ] *quando adversario cedere cogitur.* SCHAEFER.

P. 1262. v. 23. ἢ] μηδὲ August. primus, margo Lutetianae. REISK. μηδὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1262. v. 26. ἀναμείνῃ] ἀναμένῃ August. primus. REISK. ἀναμένῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1262. v. 26. τοῦ] τῷ August. primus. REISK. Perperam. Genitivus enim articuli infinitivo iunctus valet τὸ ἵνα, dativus τὸ ὅτι. SCHAEFER.

P. 1263. v. 5. εἴποι] εἴπῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1263. v. 6. συνηγμένοι] συνειλεγμένοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1263. v. 7. οἴομαι] Vulg. οἶμαι. οἴομαι August. primus. Et sic dedi: item p. 1265, 16. et 17. REISK.

P. 1263. v. 10. εἱλκόμην καὶ ἐξεδυόμην —] Citat hunc locum Aristides Τέχν. p. 270. REISK.

P. 1263. v. 10. ὑγιής] Bene habet. *cum domo exissem sanus et bene valens, eo reportarer sublimis inter manus gestantium.* Nugatur ad h. l. Palmerius Exercitatt. p. 647. REISK.

P. 1263. v. 15. ὅλως δ'] Vulg. ὅλως. Addunt δ' August. primus et Bavaricus. Addidi adversativam. REISK.

P. 1263. v. 17. ὑμῖν] ὑμῶν August. primus. REISK. V. p. 1262, 13. s. SCHAEFER.

P. 1263. v. 18. [ἢ νεότητα]] Uncis inclusi ut scholium vocis ἡλικίαν. REISK.

P. 1263. v. 20. τι] τοι Paulina. REISK.

P. 1263. v. 21. καὶ ἐκείνοις] Bekkerus: „κἀκείνοις k. r." Sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 1263. v. 25. ἀπέστρεψεν] ἀπέτρεψεν dat Farrago Wolfii ex ipsius procul dubio coniectura. REISK. ἀπέτρεψεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1263. v. 28. οἴομαι] οἶμαι margo Lutetianae e Paulina. REISK.

P. 1264. v. 1. ἀλλ' εἰ] Subaudi μόνον. REISK. Ne subaudias. SCHAEFER.

P. 1264. v. 1. ὁ τούτου] Vulg. τούτου. ὁ τούτου Bavaricus, Aldina. Articulum addidi. REISK.

P. 1264. v. 2. ἅπερ οὗτος νυνὶ] Vulg. ἅπερ νυνὶ. Interserit August. primus οὗτος. Addidi. Scilicet φαίνεται πεποιηκώς. *quae fecisse hic* [Conon puta] *nunc deprehenditur.* REISK. Bekkerus: „οὗτος om. F. S. Q." Recte, opinor: ut etiam ἅπερ νυνὶ de Ctesia intelligatur. SCHAEFER.

P. 1264. v. 3. ἑαυτοῦ] αὐτοὺς August. primus. REISK.

P. 1264. v. 3. προῆκται] Ind. Graecitat. p. 421.: προάγεσθαι, educare liberos, instituere genere quodam morum." Quod non explet vim verbi graeci. Est quod nos dicimus *verziehen.* Photius c. 332. Προαγωγὸς, διδάσκαλος κακῶν. Quomodo corrigenda Glossa Hesychii T. II. c. 1022. Προαγωγός. διδάσκαλος κακός. SCHAEFER.

P. 1264. v. 4. ἐφ' ὧν ἐνίοις] Sicut ἐπὶ τούτων ἐνίοις. WOLF.

P. 1264. v. 7. πατέρα] τὰ πέρατα Aldina. REISK.

P. 1264. v. 10. τούτους] Vulg. τούτοις. τούτους Bavaricus et Farrago Wolfii. Et sic correxi. Idem est ac si dixisset: καὶ αὐτὸς ἠξίου ἂν τούτους τιμᾶν καὶ δεδιέναι ἑαυτόν. *postulasset, ut hi quoque se,* patrem, *in honore et reverentia haberent.* REISK.

P. 1264. v. 10. αὐτὸν] ἂν αὐτὸν margo Lutetianae. ἂν ἑαυτὸν August. primus. REISK.

P. 1264. v. 10. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1264. v. 10. δή] Bekkerus: „δέ k. r." Placet. SCHAEFER.

P. 1264. v. 10. τοὺς τῆς ὕβρεως] Vulg. τῆς ὕβρεως. τοὺς τῆς ὕβρεως August. primus. τοὺς addidi. REISK.

P. 1264. v. 11. τὸν] Mallem abesset. Duas leges iubet recitari, alteram ὕβρεως, λωποδυσίου alteram. V. mox v. 14. SCHAEFER.

P. 1264. v. 11. λωποδυτῶν] λώψ, ἡ χλαμὺς, καὶ λώπη ἢ λώπιον, ἱμάτιον. λῶπαι germanice *Lumpen*. Hinc λωποδῆσαι *) καὶ λωποδυτῆσαι, καὶ λωποδύτης, καὶ λωποδυσίου δίκη, καὶ λωπίζω, τὸ λωποδυτῶ. WOLF.

P. 1264. v. 13. *ΝΟΜΟΙ.*] Vulg. *Νόμος*. *Νόμοι* in plurali August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1264. v. 17. φανοίμεθ'] φαινοίμεθα margo Lutetianae. REISK. Recte φαινοίμεθ' Bekker. Et sic correctum a me in Weigeliana video. Qualia passim, lectore non monito, correxi in Tauchnitzianis Weigelianisque scriptorum graecorum editionibus, non quod Sosii ad hoc me agendum parcâ mercedulâ conduxissent, sed ut taediosum oculisque pestiferum laborem corrigendorum speciminum iucundo quodam sensu exhilararem. Conf. quae scripsi in Creuzeri Meletem. P. II. p. 32. SCHAEFER.

P. 1264. v. 20. Βραυρωνόθεν] Margini Lutetianae hoc Scholium adscriptum est: Βραυρὼν τόπος τῆς ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ διονύσια ἦγοντο, καὶ μεθύοντες πολλὰς πόρνας ἥρπαζον. Ac fortasse haec caedes facta est in conflictu ἰθυφάλλων καὶ αὐτοληκύθων πόρνην ἁρπαζόντων: ut rei commemoratio huic loco aptissima videatur. SCHAEFER.

P. 1264. v. 22. παρεκελεύσατο] ἐπέταξεν August. primus. REISK.

P. 1264. v. 22. [αὐτὸν]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. Quod si servatur, necesse erit, ut τὸν — πατέρα v. 20. accipiatur pro accusativo absoluto. *Quod attinet ad patrem —*. V. p. 1253, 7. REISK. αὐτὸν expunxit Bekker. Quod etiamsi servatur, tamen τὸν — πατέρα non est accusativus absolutus. SCHAEFER.

P. 1264. v. 26. παροξυνοῦσιν] Vulg. παροξύνουσιν. παροξυνοῦσιν margo Lutetianae. REISK. Praesens satis placet. SCHAEFER.

P. 1264. v. 27. ἐστὶν] ἔσται Farrago Wolfii. REISK.

P. 1264. v. 28. ἀπείπωσιν], *delinquerint animis sub verberibus* Ind. Graecitat. p. 59. Immo referendum ad τοὺς ἀσελγαί-

*) Hoc quidem barbarum est. SCHAEFER.

ντας. *donec contumeliis exsatiati sint.* V. p. 1265, 12. s. HAEFER.

P. 1265. v. 2. θεάσεσθε] Vulg. θεάσασθε. θεάσεσθε Bavacus, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1265. v. 3. ἐποίησαν — τὴν ὥραν] S. τῆς διαίτης. ἔξω σων νυκτῶν, *extra medias noctes*, utrum post an ante mediam ctem? et quomodo fieri hoc potuit, cum huiusmodi negotia ntum interdiu tractentur? Fortassis cum sero ad arbitrum vessent, rem de industria in multam noctem protraxerunt. Nam quitur v. 21. τῆς διαίτης ἀποφαινομένης νυκτός. WOLF. Sententia t: eos rixando, iocando, praestigiis et nugis a causa alienis rem que ultra mediam noctem extraxisse. REISK.

P. 1265. v. 3. γὰρ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1265. v. 3. εἶναι] Omittunt August. primus, Bavaricus, ldina, Paulina. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1265. v. 5. ἀναγινώσκειν] ἀναγιγνώσκειν Bekker. HAEFER.

P. 1265. v. 6. τε] Malim δέ. REISK. Non ego. SCHAEFER.

P. 1265. v. 6. οὐτωσὶ] [οὑτοσί.] F. οὑτωσί, ἐπιῤῥηματικῶς λ δεικτικῶς. Nam οὑτοσὶ ἄγοντες dura fuerit ἀριθμοῦ ἑτέρωσις. OLF. Vulg. οὑτοσί. οὑτωσὶ August. primus, Bavaricus, Aldina, ide margo Lutetianae repetiit. Et sic correxi. *sic temere, insude, incassum.* REISK.

P. 1265. v. 6. βωμὸν] Harpocration et qui ex eo pro more o exscripsit Suidas v. Λίθος dant λίθον. Quod viri docti, Meurs, Valesius et Kusterus praeferunt. Iidem v. 7. pro ἐξορκίζοντ; probant ἐξορκοῦντες. REISK. V. Photius c. 164. H. Stephani esaur. c. 5796. D. et not. ad p. 1119, 7. — De formis ἐξορζειν et ἐξορκοῦν v. Lobeckius ad Phrynich. p. 361. SCHAEFER.

P. 1265. v. 8. εἶναι — πεπονθέναι] F. εἶναι παιδίον αὐτῷ, ὕπο δὲ πεπονθέναι —. *esse Cononi puerum, hunc autem pasm esse —:* ab Aristone, opinor. Ut hanc homines causam illius cae coram arbitro dixisse videantur. SCHAEFER.

P. 1265. v. 11. ἐστιν] Abest ab August. primo. REISK. Delet Bekker. SCHAEFER.

P. 1265. v. 11. οὐκ] οὐχ Aldina. REISK.

P. 1265. v. 12. οὗτοι] Abest ab August. primo. REISK. Omism non requiram. SCHAEFER.

P. 1265. v. 12. ἑαυτοὺς] Scilicet πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες ὶ ἐξορκίζοντες. SCHAEFER.

P. 1265. v. 12. ἐπειδὴ δ' οὖν] Vulg. ἐπειδὰν δ' οὖν. ἐπειδὴ οὖν August. primus. REISK.

P. 1265. v. 15. ἐθέλειν] Distinxi commate figendo post ἴνους, quod comma post ἐθέλειν expunxi. *sponsionem offere-*

bant, sese velle tradere servos ad tormenta. Cohaeret enim ἐθέλειν cum προκαλοῦνται. REISK. Recte. Sed non propterea opus distingui post ἐχίνους: delevique hypostigmen. SCHAEFER.

P. 1265. v. 16. οἴομαι] Vulg. οἶμαι. οἴομαι August. primus: item v. 17. REISK. V. not. ad p. 1263, 7. SCHAEFER.

P. 1265. v. 16. τοῦτ'] τούτου margo Lutetianae. τούτων August. primus. REISK. τούτων non displicet. SCHAEFER.

P. 1265. v. 21. ἤδη] Est etiam in texto Bavarici, sed in margine est γρ. ἔτι. REISK.

P. 1265. v. 22. προὐκαλοῦντο.] προὐκαλοῦντο, Bekker. SCHAEFER.

P. 1265. v. 22. πρῶτον] τοῦτο August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1265. v. 22. μὲν] Respondet δὲ p. 1266, 1. REISK.

P. 1265. v. 23. ληχθῆναι] [λεχθῆναι.] M. ληχθῆναι, παρὰ τὸ λήχω ἢ λαγχάνω. WOLF. Vulg. λεχθῆναι. Sic etiam est in August. primo et Bavarico. Sed in illo quidem id substitutum est a correctore in locum vetustae lectionis, quae fuit ληχθῆναι, et in margine Bavarici scripta sunt haec: γρ. δειχθῆναι. Wolfii coniecturam ληχθῆναι repetiit margo Lutetianae et index Lambini. Correxi ληχθῆναι, a λάγχάνειν. REISK.

P. 1265. v. 25. περιφευξοῦμαι] Vulg. περιφεύξομαι. περιφευξοῦμαι August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1265. v. 26. τὸν πρῶτον] Vulg. τὸ πρῶτον. τὸν πρῶτον August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1265. v. 29. παρ' ἐκείνοις ἂν ἦν *) ἡ δίκη] fuissent mei necessarii eos apud Areopagitas de caede accusaturi. REISK.

P. 1266. v. 1. εἰ δ' ἄρ' ἠγνόησε —] *Sin autem ignoravit, auctorem vulnerum se a me dictitari, et hac ignoratione sese purgare atque excusare contendet causabiturque, ut statim faciet, se propterea, quod ignorasset, culpam mali a me in se conferri, defensionem haud praeparasse,* —. REISK. τὸ δίκαιον non est causatio ignorantiae, sed ἡ πρόκλησις τοῦ γενέσθαι τὴν βάσανον ἕνεκα. V. p. 1265, 20. et infra v. 12. SCHAEFER.

P. 1266. v. 2. ὡς] οἷς Paulina. REISK.

P. 1266. v. 2. φήσει] φησιν August. primus. REISK.

P. 1266. v. 2. οὐ] μὴ August. primus. REISK.

P. 1266. v. 3. ἀνεστηκὼς ἤδη] *cum iam lecto resurrexissem morbo liberatus et pristinae bonae valetudini redditus.* REISK.

P. 1266. v. 3. προσεκαλεσάμην] προεκαλεσάμην August. pri-

*) Corrige vitium typographicum. SCHAEFER.

mus. προσεκαλεσάμην bene habet. Cave Lambino hic ne credas *). Subauditur πρὸς τὸν ἄρχοντα. Non enim actor in hac quidem causa sponsione (προκλήσει) certabat, sed reus: actor autem reum προσεκαλεῖτο, ad iudicem adesse iubebat. REISK.

P. 1266. v. 5. παραδιδοὺς] τοὺς οἰκέτας. SCHAEFER.

P. 1266. v. 9. *ΜΑΡΤΥΡΙΑ.*] μαρτυρίαι August. primus. REISK.

P. 1266. v. 10. τῆς βασάνου] Vulg. τοῦ βασάνου. τῆς βασάνου August. primus, Bavaricus, index Lambini. Coniecit etiam Wolfius in Farragine. Et sic correxi. REISK.

P. 1266. v. 11. ὧν] Vulg. καὶ ὧν. καὶ omittit Bavaricus: item post ἐποίει distinguit **). Expunxi καὶ, quod si servetur, tum etiam sit καὶ τοὺς χρόνους legendum. Tria commendat actor iudicibus puncta, quae illos vult memori mente habere: 1. tempus oblatae sponsionis, mediam puta noctem; 2. causam oblatae sponsionis, scilicet ludificandi ergo et rem extrahendi; 3. temporis praeteriti acta, quod Conon multa omiserit, quae dudum illi fuissent agenda, si causam suam voluisset in tuto collocare. Sunt haec tria ἀσύνδετα: aut si καὶ in capite secundi puncti ferimus, non poterimus facere, quin καὶ etiam tertio puncto, quod a verbis τοὺς χρόνους incipit, praefigatur. REISK.

P. 1266. v. 13. αὐτῷ] [αὐτὸ.] Felician. αὐτοῦ. Lego αὐτῷ. WOLF. Vulg. αὐτὸ. αὐτοῦ August. primus. αὐτῷ Bavaricus. Et sic coniecit quoque Wolfius. Correxi αὐτῷ ***). *tempora superiora, quibus nunquam ita se gessit, ut constare possit eum voluisse iusto hoc excusationis et defensionis titulo* (τῇ προκλήσει) *potiri.* Magnum enim alias dabat pondus causae rei, si posset probare, se sponsionem actori obtulisse de servis suis quaestioni per tormenta dedendis. Quem titulum excusationis, quo utebatur Cono, modis omnibus laborat actor infringere atque debilitare. REISK.

P. 1266. v. 13. ἀξιώσας] Scilicet αὐτῷ γενέσθαι, quod praecessit. REISK. Immo subaudiendum προκαλέσασθαι. V. not. ad p. 101, 7. 372, 26. SCHAEFER.

P. 1266. v. 15. πάντα ταῦτα] ταῦτα πάντα Bekker. SCHAEFER.

P. 1266. v. 15. ἠλέγχετο] Lego ἠλέγχετο. WOLF. Sic corrigit etiam Wolfius. Verum sic est in omnibus, quas vidi, editionibus. Quid ergo sibi voluit? REISK.

P. 1266. v. 15. ἅπερ καὶ νῦν παρ' ὑμῖν] Vulg. ἅπερ παρ' ὑμῖν. ἅπερ καὶ νῦν August. primus. ἅπερ καὶ νῦν παρ' ὑμῖν margo Lutetianae. Et hoc dedi. Scilicet ἐλέγχεται ὑπ' ἐμοῦ. *Quo-*

---

*) Scilicet index Lambini habet προεκαλεσάμην. SCHAEFER.
**) Non distinguit Lutetiana. SCHAEFER.
***) Immo dedit, quod dare oportebat, αὐτῷ. SCHAEFER.

niam apud arbitrum perinde arguebatur, atque nunc a me apud vos, iudices, arguitur, in his omnibus rebus deliquisse. REISK. ἅπερ παρ' ὑμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 1266. v. 16. πᾶσιν] Subaudi ἀνθρώποις. Non enim cohaeret cum τοῖς ἐγκεκλημένοις. REISK. Ego vero puto cohaerere. Putavit etiam Wolfius sic vertens: *eum teneri criminibus omnibus.* Nam perperam in Wolfiana interpunctum est sic: *eum teneri criminibus: omnibus interponit.*—. Quod interpunctionis vitium cum servaverit Interpretationis Wolfianae repetitio, quae hanc Demosthenis Reiskiani editionem comitatur, ne quis putet meâ id culpâ factum esse, obiter moneo nullas illo in Tomo meas fuisse partes. SCHAEFER.

P. 1266. v. 18. ἀγνοήσειν] ἀγνοεῖν August. primus. REISK.

P. 1266. v. 20. Δημοτέλους] Δημοτελοῦς Reisk. SCHAEFER.

P. 1266. v. 21. Ἀλαιεὺς] Ἀλαιεὺς Reisk. et Bekker. Ἁλαιεὺς Dindorf. SCHAEFER.

P. 1266. v. 21. Χαιρέτιμος] Vulg. Χαιρήτιος. Χαιρέτιμος August. primus, margo Lutetianae. Χαιρήτιος videtur natum e lectione quorundam librorum Χαίριππος. Correxi tamen Χαιρέτιμος et hic et p. 1267, 21., quia meliores libri id exhibebant. REISK.

P. 1266. v. 21. Χαριμένους] Χαιριμένους August. primus. REISK.

P. 1266. v. 25. Κόνωνα Ἀρίστωνα] [Κόνωνα καὶ Ἀρίστωνα.] S. ἀλλήλους. Sed f. Κόνωνα τὸν Ἀρίστωνα. WOLF. Copula abest ab August. primo et Bavarico. Wolfius cum τὸν mutabat. Ego sustuli. *Cononem verbera Aristoni haud inflixisse.* REISK.

P. 1266. v. 25. πιστεύσοντας] πιστεύοντας August. primus. REISK.

P. 1266. v. 26. οὐθ' ὅτι] Vulg. ὅτι. οὐθ' ὅτι August. primus. Et hoc dedi. REISK. Recte ὅτι Bekker. SCHAEFER.

P. 1266. v. 27. Πασέας] Πασαίας August. primus. REISK.

P. 1266. v. 29. θοιμάτιον] τὸ ἱμάτιον, ἀττικῇ κράσει. WOLF. θοἰμάτιον Dindorf. SCHAEFER.

P. 1267. v. 1. ταὐτομάτου] ταυτομάτου Reisk. et Bekker. ταὐτομάτου Dindorf. SCHAEFER.

P. 1267. v. 3. ἔπειτ' αὐτὸς] ἐπεὶ οὔτ' αὐτὸς margo Lutetianae. οὔτ' αὐτὸς (sine ἔπειτ') August. primus. REISK.

P. 1267. v. 3. ἐγὼ] ἔγωγε August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1267. v. 5. παρ' αὐτῶν] Vulg. παρὰ τῶν αὐτῶν. παρ' αὐτῶν August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1267. v. 7. εἰσιέναι] Subaudi εἰς τὸ δικαστήριον. REISK.

P. 1267. v. 7. τί — τί;] ταυτολογίᾳ ἔοικεν. F. τί γὰρ ἂν βουλόμενος, ἢ διὰ τί; S. ἐποίησα. WOLF. Scilicet *maluissem iudicio contendere*. Sed quid interest inter τί et διὰ τί? Nihil, quod sciam, inter utrumque interest. REISK. ἢ διὰ τί; videntur orta e scholio interpretantis τί. Ad τί γὰρ ἄν;, subaudi προειλόμην. SCHAEFER.

P. 1267. v. 7. τε] Bekkerus: „γε S." Placet. SCHAEFER.

P. 1267. v. 7. πρώτου] Vulg. πρῶτον. πρώτου August. primus, Bavaricus. Et hoc dedi. Causae cardo in eo vertebatur, quis primus verberasset, quis caedendi fecisset initium. REISK.

P. 1267. v. 8. τούτῳ] [τοῦτο.] Felician. τοῦτον. Lego τούτῳ. WOLF. Vulg. τοῦτο. τούτῳ August. primus, Bavaricus. Et sic coniecit quoque Wolfius. Editiones Felic. et Paul. dant τοῦτον. Correxi τούτῳ, quod etiam Lambinus videtur voluisse. REISK. Lambini index dat τοῦτον. SCHAEFER.

P. 1267. v. 10. ἐπεξέρχομαι] Vulg. ὑπεξέρχομαι. ἐπεξέρχομαι August. primus, editt. Paul. et Wolf., index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1267. v. 10. οὕτως — φαίνεται] F. ὄντως ἐστὶν ἀληθῆ καὶ φαίνεται. Nam τὸ ὄντως et φαίνεται belle inter se opponuntur. WOLF. οὕτως bene habet. Nec vim verbi φαίνεται Wolfius recte intellexit. Subaudiendum enim ἀληθῆ ὄντα. *ac nemo non videt vera esse.* SCHAEFER.

P. 1267. v. 11. μὴ παρασχομένῳ] εἰ μὴ παρέσχετο. SCHAEFER.

P. 1267. v. 11. παρασχομένῳ] παρεχομένῳ August. primus. REISK.

P. 1267. v. 16. φανερῶς τὰ ψευδῆ] τὰ ψευδῆ φανερῶς Bekker. SCHAEFER.

P. 1267. v. 18. ὄφελος] Scilicet ἔσται. Mallem sic enunciatum fuisse: — τοιοῦτον, ὥστ', ἐὰν ἅπαξ — μαρτυρεῖν, οὐδὲν *) εἶναι τῆς ἀληθείας ὄφελος. REISK.

P. 1267. v. 18. ἀλλὰ — τοιοῦτοι.] Est ὑποφορά, quam continuo sequitur ἀνθυποφορά. SCHAEFER.

P. 1267. v. 21. Χαιρέτιμον] Vulg. Χαιρήτιον. Χαιρήτον Paulina. Χαιρέτιμον August. primus. REISK. V. not. ad p. 1266, 21. SCHAEFER.

P. 1267. v. 21. ἐπιπόλιον] Hanc vocem vetera Lexica non habent. Unde initio ratus, παρὰ τὸ ἐπιπολεῖν fieri, verteram *vagabundum illum*. Sed quia τὸ ἐπιπολιοῦσθαι idem quod πολιοῦσθαι significare volunt, muto sententiam et *incanum* verto. WOLF. Non sine vi additum est τὸν ἐπιπόλιον τουτονί. Turpissimum talia patrare hominem, cuius capilli iam canescunt. SCHAEFER.

---

*) Immo μηδέν. SCHAEFER.

P. 1267. v. 22. λακωνίζειν] *severos Spartiatarum mores se imitari.* SCHAEFER.

P. 1267. v. 23. ἁπλᾶς] ἁπλὰς oxytone August. primus. Citat hunc locum Harpocration v. Ἁπλᾶς. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 205, 30. 425, 12. SCHAEFER.

P. 1267. v. 24. οὐδὲν] Lego οὐδὲ ἓν, ἀττικῇ τμήσει. WOLF.

P. 1267. v. 25. ἐλλείπουσι] Sine littera paragogica etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 1267. v. 26. ἀλλήλοις] ἀλλήλους August. primus. REISK.

P. 1267. v. 27. ὧν] ὃ margo Lutetianae. REISK.

P. 1267. v. 28. τυπτόμενόν] Scilicet τινὰ ὑπό σου. REISK. Non τινὰ, sed αὐτόν. SCHAEFER.

P. 1268. v. 1. θοιμάτιον] θοἰμάτιόν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1268. v. 2. ἡμεῖς] Vulg. ὑμεῖς. ἡμεῖς August. primus, Bavaricus, Aldina. REISK.

P. 1268. v. 2. ἐῤῥάφθαι] Bene habet. Lambinum hic ne audi. *Opus fuisse, ut labium mihi acu medica consueretur?* V. p. 1270, 2. REISK. Scilicet Lambini index: „διακεκόφθαι. *vel* ἐῤῥῆχθαι." Quorum posterius ne graecum quidem est. SCHAEFER.

P. 1268. v. 2. τὴν κεφαλὴν — φήσομεν.] *Capitis aliusve partis fracturam te passum dicemus.* SCHAEFER.

P. 1268. v. 3. φήσομεν] φήσωμεν Aldina. REISK.

P. 1268. v. 3. ἀλλὰ καὶ] ἀλλ' ἐγὼ καὶ Farrago Wolfii. REISK.

P. 1268. v. 6. ὅσα γὰρ μὴ δι' αὐτῶν] Subaudi γέγονε. *nulla enim in re poterunt testes exhibere, quae non per ipsos solos, sed etiam per alios gesta fuit et in qua gerenda praeter ipsos alii quoque interveniunt.* REISK. Probabiliora statim addit: „οὐδενὸς] Id est τούτων οὐδενός. Sententia haec est: ὅσα μὴ δύνανται βεβαιοῦν δι' ἑαυτῶν μόνων, φάσκοντες ἢ ὀφθῆναι, ἢ ἀκουσθῆναι, ἢ γεγονέναι, ἀλλ' ἃ καὶ προσδεῖ τῆς ἔξωθέν πίστεως, τούτων οὐδενὸς μάρτυρα παρέξουσι καθ' ἡμῶν." Quanquam ne haec quidem satisfaciunt. Verto: *nam nisi quod sibi ipsi testabuntur, nullum adversus nos testem habebunt.* Plutarchus V. Timol. c. 3. πρᾶος διαφερόντως, ὅσα μὴ σφόδρα μισοτύραννος εἶναι καὶ μισοπόνηρος. SCHAEFER.

P. 1268. v. 6. αὐτῶν] αὑτῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1268. v. 10. ἵνα δ' εἰδῆτε, —, λέγε αὐτοῖς] Adverte repentinam conversionem orationis. SCHAEFER.

P. 1268. v. 10. οἷα] ἃ August. primus. REISK.

P. 1268. v. 12. *ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.*] μαρτυρία August. primus. REISK.

P. 1268. v. 14. γραμματιδίῳ] γραμματειδίῳ Bekker. V. Spohnius Commentat. de Odyss. p. 129. SCHAEFER.

P. 1268. v. 15. οἱ] Vulg. οὐ. οἱ August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1268. v. 17. ἐνεῖναι] Vulg. εἶναι. ἐνεῖναι August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae. Dedi ἐνεῖναι. REISK.

P. 1268. v. 18. καὶ τούτων] Vulg. τούτων. καὶ τούτων August. primus. Addidi καί. REISK.

P. 1268. v. 20. τε γενοίμεθ' ἂν] τ' ἐγενόμεθα August. primus. REISK. Placet ut gravius. SCHAEFER.

P. 1268. v. 22. παραστησάμενον τοὺς παῖδας —] V. Commentar. in Aristophan. T. III. p. 154. SCHAEFER.

P. 1268. v. 25. ἐπαράσεσθαι] [ἐπαράσασθαι.] ἐπαράσεσθαι. WOLF. Vulg. ἐπαράσασθαι. Wolfius mavult in futuro ἐπαράσεσθαι. Et hoc dedi de meo, quia praecessit ὀμεῖσθαι in futuro, non ὀμόσασθαι. REISK.

P. 1268. v. 28. τι] Vulg. τε. γε margo Lutetianae. τι August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1269. v. 2. ἀποβλέποντας] ἀποβλέποντα August. primus. Ad pluralem subaudi τινὰς aut τοὺς ἀνθρώπους. Ad singularem τινά. Perinde est. REISK.

P. 1269. v. 2. πιστεύειν] Id est τότε πιστεύειν. *tum demum neque citius credere, si res et mores cum verbis congruant.* Possit tamen quoque legi οὐ πιστεύειν. *oportet diffidere,* si scilicet orationi mores et facta minus respondeant. Et hanc rationem videtur Wolfius quoque secutus esse in latinis. REISK. Haec ratio si vera esset, scribi debebat μὴ πιστεύειν. Sed vulgata bene habet. SCHAEFER.

P. 1269. v. 3. πέπυσμαι γὰρ ἐξ ἀνάγκης] *coactus enim in hominis mores inquisivi.* V. p. 1262, 18. SCHAEFER.

P. 1269. v. 5. Βάκχιόν] Vulg. Κάκχιόν. Βάκχιόν August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK. V. Hemsterhusius ad Lucian. T. II. p. 398. ed. Bip. SCHAEFER.

P. 1269. v. 5. ὑμῖν] ὑμῶν margo Lutetianae. Idem est ὑμῖν. *auctoritate vestra, iussu vestro, iudicio a vobis morte damnatus.* REISK. Conf. p. 1262, 13. 1263, 17. SCHAEFER.

P. 1269. v. 7. ἑτέρους τινὰς] Vulg. ἑτέρους. Addunt τινὰς August. primus et margo Lutetianae. Addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1269. v. 8. μειράκια — ἔχειν] Ante μειράκια malim καὶ addi et pro ἔχειν legi ἔχοντας. *et* [*audio* puta] *hos, cum adhuc essent adolescentes et cognomen Triballorum gererent* [a semet sibi inditum], *Hecataea devorasse.* REISK. Vulgata est sanissima. SCHAEFER.

P. 1269. v. 8. Τριβαλλοὺς] V. Etymolog. M. c. 765, 55. Hesychius T. II. c. 1413. Photius c. 441. (ubi οἰκίας mutandum in αἰκίας) et Anecd. Bekk. p. 307, 3. Accentus sedes variat: nam alii scribunt Τρίβαλλοι. SCHAEFER.

P. 1269. v. 8. τά] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1269. v. 8. τά—Ἑκαταῖα] V. Anecd. Bekk. p. 247, 27. SCHAEFER.

P. 1269. v. 10. κατεσθίειν] Vulg. κατακαίειν. κατεσθίειν August. primus et margo Lutetianae e Paulina et Felicianea, item Maximus Sophista in Fabricii Biblioth. Gr. T. IX. p. 584. κατακαίειν vitiosum esse liquet: non item, quomodo emendandum sit. Codices aliqui dant κατεσθίειν, ad sententiam bene. Quod recepi. Videtur tamen Demosthenes potius καταπλύνειν dedisse aut, quod praefero, κατ' ἀγυιάς, *per semitas* aut *per compita*. Locum hunc egregie exposuit Hemsterhusius ad Luciani T. I. p. 330. [T. II. p. 898. ed. Bip.]. Lectionem, quae mihi inprimis probatur, κατ' ἀγυιάς, si sequimur, cohaerebit ea cum συλλέγοντας συνδειπνεῖν. eos solitos fuisse, cum per compita collegissent Hecataea et testiculos porcellorum, —, ex eiusmodi dapibus collectitiis epulas parare. REISK. Vide ne in illo κατακαίειν lateat glossematis καθεσθίειν glossa κατακάπτειν. Hoc verbum, probae illud notae, etsi nondum relatum in Lexica, vel maxime decet talem gulam, quae ne sacris quidem dapibus abstineret. SCHAEFER.

P. 1269. v. 10. τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων] [τὰς ὄρνεις τὰς ἐκ τῶν χορῶν.] sive aves sive gallinas lustrales, quibus greges ludionum, antequam in theatrum ingrediantur, expiantur. Vetus editio habet χωρῶν, *e regionibus* seu *vicis*. Utra lectio sit verior, dubito. Neutra enim mihi satisfacit. WOLF. Vulg. τὰς ὄρνεις τὰς ἐκ τῶν χωρῶν, αἷς —. ὄρνις Bavaricus in reliquis h. l. cum vulgata consentiens. χορῶν August. primus et margo Lutetianae e Paulina. Wolfius utramque lectionem aspernans meliorem nullam supposuit. Feliciter hunc locum sanavit laudatus modo Hemsterhusius ibid. ad hunc modum: τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων, οἷς καθαίρουσιν [scilicet οἱ πρυτάνεις]. *testiculos porcellorum, quibus prytanes concionem purgant* vel *februant*, *in publicum proiectos*. Et correxi ad mentem V. C. hunc locum. Nemo honestus et paulo religiosior eiusmodi dapes attingebat, quippe quae piaculares essent, sed solummodo aut pauperes eas tollebant, aut Cynici, aut nemo. REISK.

P. 1269. v. 11. εἰσιέναι] Et ad eos, qui magistratus inituri sunt, et ad ludiones theatrum ingressuros referri potest. WOLF. Hinc talia februa dicuntur εἰσιτήρια. V. not. ad p. 400, 25. SCHAEFER.

P. 1269. v. 12. ἐπιορκεῖν] Post h. v. addit margo Lutetianae γε. REISK.

P. 1269. v. 12. ἢ] Abest a Bavarico et Aldina. REISK.

P. 1269. v. 12. ἢ ὁτιοῦν] Scilicet τούτων ποιεῖν, ἃ ποιοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ῥᾷστα καὶ εὐχερέστατα. REISK. οὐδέν γε μᾶλλον ἢ ὁτιοῦν p. 1287, 20. SCHAEFER.

P. 1269. v. 15. ἀλλ' ὁ μηδ' εὔορκον μηδὲν—] sed ille vir est fide dignus, qui ne sanctum quidem et legitimum quoddam iusiurandum unquam dixerit, per capita liberorum autem ut deieraret ne per somnium quidem in animum induxerit, quod iurisiurandi genus moribus et institutis vestris interdictum est, sed omnia prius tolerarit, quam id fecerit, aut, si prorsus facere nequeat, quin, cogente necessitate, iuret, ita iuret, ut ius et fas est: [quibus verbis ipse semet designat:] ille semper dignior est, cui fides habeatur a vobis, quam is, qui —. REISK. Ad ὁ μηδ' — ὀμόσας subaudi εἰκῇ s. μὴ ἀναγκασθείς. SCHAEFER.

P. 1269. v. 15. εὔορκον—ὀμόσας· κατὰ—παίδων—] εὔορκον ὀμόσαι et κατὰ παίδων ὀμόσαι inter se opponuntur. WOLF. Non dicam inter se opponi, sed antecedere levius εὔορκον ὀμόσαι, sequi gravius κατὰ παίδων ὀμόσαι. SCHAEFER.

P. 1269. v. 15. κατὰ δὲ δὴ παίδων—] Emendandum puto: ἀλλ' ὁ μηδ' εὔορκον μηδὲν ἂν ὀμόσας κατά γε δὴ παίδων, (ὧν μὴ νομίζετε·) οὐδ' ἂν μελλήσας, ἀλλὰ κἂν ὁτιοῦν π. π. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 63. Ipse, opinor, abiiciet mirabile commentum, si locum accuratius excusserit. SCHAEFER.

P. 1269. v. 16. ὧν μὴ νομίζετε] [ὧν μὴ νομίζεται.] Atqui et Demosthenis mater et alii multi hoc iurisiurandi genere uti voluerunt, ut in superioribus orationibus vidimus. WOLF. Vulg. νομίζεται. νομίζετε Bavaricus, Aldina. Dedi νομίζετε. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1269. v. 16. μηδ' ἂν μελλήσας] S. ὀμνύειν πιστὸς ἂν εἴη *). Sic Lucianus: ἀλλ' οὐκ ὀρθῶς ὑμεῖς γε οὐδὲ μελλήσαντες. S. βιάζεσθαι τὸν Δημοσθένην. WOLF. Vulg. μηδὲν μελήσας. μηδ' ἂν August. primus et margo Lutetianae e Paulina. μελλήσας August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina, unde margo Lutetianae repetiit. Correxi μηδ' ἂν μελλήσας. REISK. Scribendum videtur: ὧν μὴ νομίζεται μηδὲν μηδ' ἂν μελλήσας. μηδὲν ὧν μὴ νομίζεται, *nihil eorum quae leges vetant* [per liberorum capita iurantem affirmare]. Iam apparet non repugnare quod Wolfius de Demosthenis matre aliisque hoc iurisiurandi genere usis monuit. SCHAEFER.

P. 1269. v. 16. ἀλλὰ — πρότερον] S. ἢ πιστὸς εἶναι. Etsi locus hic mendi suspicione haud vacat. Non enim bellissime verba inter se cohaerent, ut videatur aliquid deesse, cuiusmodi sit: virum bonum quidvis potius facturum, quam temere iuraturum, tale praesertim iusiurandum tanquam insolens. WOLF. Scilicet: quam ut eo modo iuret. Wolfius in hoc loco interpretando humani quid passus est existimans subaudiri ἢ πιστὸς εἶναι. Quae

*) Non subaudiendum πιστὸς ἂν εἴη. Quippe iunguntur ἀλλ' ὁ μηδ' εὔορκον — ἀξιοπιστότερος τοῦ —. SCHAEFER.

ratio sensum supplendi prorsus abhorret. Unde nil mirum, quod ipse incommoditatem huius interpretationis sentiens admonitionem subiecerit, locum hunc suspicione mendae non vacare. REISK.

P. 1269. v. 16. κἂν] καὶ August. primus, margo Lutetianae e Paulina. REISK.

P. 1269. v. 17. εἰ δ' ἄρ' ἀναγκαῖον] S. ὀμνύειν. WOLF. Vulg. εἰ δ' ἀναγκαῖον. εἰ δ' ἄρ' ἀναγκαῖον August. primus, Paulina et inde margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK.

P. 1269. v. 17. ὀμνύων] Vulg. ὁ ὀμνύων. Articulum omittunt August. primus et Paulina. Delevi. REISK.

P. 1269. v. 17. ὡς νόμιμον] ὡς νομίζεται. SCHAEFER.

P. 1269. v. 18. ὀμνύντος] Vulg. ὀμνύοντος. ὀμνύντος August. primus. Et sic dedi. REISK. Malim ὀμνύοντος: nam eadem participii forma antecessit. SCHAEFER.

P. 1269. v. 18. διὰ] κατὰ margo Lutetianae. REISK.

P. 1269. v. 18. διὰ τοῦ πυρός] V. Ind. Graecitat. p. 454. Vertam: *vel dum ara ardet*. SCHAEFER.

P. 1269. v. 20. δικαιότερον σοῦ] δικαιότερόν σου Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1269. v. 20. ἂν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1269. v. 21. ὀμόσαι] Excidit e Paulina. REISK.

P. 1269. v. 22. καὶ] Abest ab August. primo. Significat h. l. non copulam. καὶ ὁτιοῦν, *quodcunque tandem*. REISK.

P. 1269. v. 23. παρὰ τῶν — τὸ πρᾶγμα] [ὡς οὐ κατεπιορκησόμενος τὸ πρᾶγμα.] *tanquam non periurio defensurus causam.* Non placet. F. legendum: καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ προσυβρισθῆναι, οὐχὶ δ' ὡς σὺ κατεπιορκησόμενος τὸ πρᾶγμα. WOLF. Vulg. ὡς οὐ κατεπιορκησόμενος. Suspectum mihi quidem hoc est. Duplex mihi coniectura occurrit. Aut: οὐχ ὡς σὺ [scilicet ἠθέλησας ὀμνύναι] κατεπιορκησόμενος τὸ πρᾶγμα. *non, ut tu, spe atque contentione hanc causam periurio vincendi.* Quomodo etiam Wolfius coniecit. Aut: — προσυβρισθῆναι παρὰ τῶν ὡς σὺ κατεπιορκησομένων τὸ πρᾶγμα. *et praeterea quoque pati, ut iniurias et contumelias ab iis accipiamus, qui, sicut tu, causam vincere vel periurii adminiculo nil dubitabunt.* Et hoc dedi de meo. REISK. Recte ὡς οὐ κατεπιορκησόμενος τὸ πρᾶγμα Bekker. *ut qui rem non sim peieraturus.* SCHAEFER.

P. 1269. v. 28. καὶ τὰς θεὰς] Absunt ab August. primo. REISK. Bekkerus: „καὶ τὰς θεὰς om. k. r." Fortasse iure omittunt. Conf. exordium nobilissimum Orat. pro Corona inprimisque p. 274, 25. SCHAEFER.

P. 1269. v. 28. ἅπαντας] Malim πάντας. V. not. ad p. 274, 25. SCHAEFER.

P. 1269. v. 28. ἕνεκα] Malim ἐναντίον. *coram vobis.* REISK.

Longe gravius. ἕνεκα. Hoc dicitur: Iuro per deos deasque omnes, quandoquidem vestra ipsorum magis etiam quam mea refert talem rem iureiurando sanctissimo confirmari. τῶν γὰρ τοιούτων οὐδὲν νομιστέον ἴδιον. V. p. 1270, 12. SCHAEFER.

P. 1270. v. 3. καὶ εἰ μὲν — μέλλει ἔσεσθαι.] Citat hunc locum Aristides Τέχν. p. 248. REISK.

P. 1270. v. 3. ἀγαθὰ γένοιτο] γένοιτο ἀγαθὰ Aristides, ut duo Codd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1270. v. 5. τοιοῦτο] τοιοῦτον Aristides. REISK.

P. 1270. v. 5. ἀπολοίμην] Vulg. ἀπολλοίμην. Uno λ dant August. primus, Bavaricus, Aristides. Et sic correxi. REISK.

P. 1270. v. 6. αὐτός τε] Vulg. αὐτός γε. γε abest ab August. primo. αὐτός τε Aristides et Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1270. v. 7. ἀξιῶ] ἄξιον August. primus. REISK.

P. 1270. v. 8. πάνθ' ὅσα ἐστὶ δίκαια] τὸ ἑξῆς est: δίκαια πάνθ' ὅσα ἐστί. *quotquot suppeditant tituli iuris.* SCHAEFER.

P. 1270. v. 11. ἐμίσει] μισεῖ August. primus. REISK.

P. 1270. v. 12. ἴδιον] V. Photius c. 78. et Boissonadus ad Herodian. p. 45. SCHAEFER.

P. 1270. v. 13. τυχὸν] τυχὼν Aldina. REISK.

P. 1270. v. 18. ἐφ' ὅτου ποτ' ἂν] ἐφ' ὃ τοῦτ' ἂν August. primus. Videtur dare voluisse ἐφ' ὅτου γ' ἄν. REISK.

P. 1270. v. 20. κλαιήσει] κλαήσει Dindorf. SCHAEFER.

P. 1270. v. 20. σκοπεῖτε] σκοπεῖν τε August. primus. REISK.

P. 1270. v. 20. σκοπεῖτε δή, πότερός —] σκοπεῖτε δή, πότερός — Reisk. σκοπεῖτε δὴ πότερός — Bekker. SCHAEFER.

P. 1270. v. 25. οἴομαι] οἶμαι August. primus. REISK.

P. 1270. v. 25. ἀφιῆτε] Vulg. ἀφῆτε. ἀφίητε August. primus. Et hoc dedi. REISK. ἀφιῆτε mecum Bekker. SCHAEFER.

P. 1270. v. 27. ὡς καὶ] καὶ ὡς Bekker. Sic aptius respondet καὶ ὡς p. 1271, 1. SCHAEFER.

P. 1270. v. 27. καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ] Vulg. καὶ ὁ πατήρ. καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ August. primus. Et hoc dedi. *et ipsemet ego et pater meus.* REISK.

P. 1271. v. 1. οὐθ' οὗτος] Vulg. οὗτος. οὐθ' οὗτος August. primus. Addidi οὐθ'. REISK.

P. 1271. v. 1. οὐθ' οὗτος οὔτε τῶν τούτου οὐδείς] Scilicet χρήσιμοι ὑμῖν γεγόνασιν. REISK.

P. 1271. v. 5. εἶναι συνέβαινεν] συμβαίνει εἶναι August. primus. REISK.

P. 1271. v. 6. δήπου] δήπουθεν August. primus. REISK.

P. 1271. v. 7. μηδὲν] οὐδὲν August. primus. REISK. Placet. V. p. 963, 9. 993, 16. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA CALLICLEM.

P. 1271. v. 1. καὶ ὁ — φεύγων] [καὶ ὁ τὴν δίκην ὑπ' ἐκείνῳ διώκων.] Lego ex sententia: καὶ ὁ τὴν δίκην ὑπ' ἐκείνου φεύγων. WOLF.

P. 1271. v. 1. ὑπ'] ἐπ' margo Lutetianae. REISK.

P. 1271. v. 1. ἐκείνου] Vulg. ἐκείνῳ. ἐκείνου Bavaricus. Et sic coniecit Wolfius quoque. REISK.

P. 1271. v. 1. φεύγων] Editt. Reiskianâ antiquiores διώκων. SCHAEFER.

P. 1271. v. 2. δινοβίας] δη βίας Bavaricus cum relicto vacuo spatiolo. REISK. ἐπομβρίας margo Lutetianae. γρ. δυσομβρίας idem margo. Bekkerus: „δηωβίας F." Vulgatam, ut potest, interpretatur Budaeus. V. H. Stephani Thesaur. c. 2715. A. Mihi δυσομβρίας non displicet. SCHAEFER.

P. 1271. v. 5. κατελυμήνατο] κατελυμήνατο Bekker. SCHAEFER.

P. 1271. v. 6. χαράδραν] Hesychius: χαράδραι, αἱ χαράξεις τοῦ ἐδάφους, καὶ οἱ κοῖλοι τόποι ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων. Idem: χαράδρα, χειμάῤῥους ποταμός. κατάγει δ' οὗτος παντοῖα ἐν τῷ ῥεύματι καὶ κατασύρει. Suidas: χαράδρα, διώρυξ πηλοῦ μεστή, ὄλεθρον, οὐχ ὕδωρ, ἔχουσα. et: χαράδραι, αἱ διαιρέσεις καὶ τὰ σχίσματα γῆς καὶ χίμαῤῥοι. Varinus: χαράδρα κυρίως ἐπὶ χειμάῤῥου, ὃς ῥέων χαράττει δραστηρίως τὴν γῆν. Etymologicon: χαραδροῦσθαι, ὀρύσσεσθαι, κολαίνεσθαι. Unde apparet, aut fossam esse, cuiusmodi ab Augustanis dicuntur *die Schwindgruben* ab aqua absorbenda, aut torrentis alveum. WOLF.

P. 1271. v. 7. ἀποικοδομηθεῖσαν] Editt. Reiskianâ antiquiores ἀποικοδομήσας. SCHAEFER.

P. 1271. v. 10. δι' ἑαυτοῦ] Videtur excidisse ποιηθὲν aut simile quid. SCHAEFER.

P. 1271. v. 12. συνίστησιν] *demonstrat.* SCHAEFER.

P. 1271. v. 12. χαράδρα—ἐστί] χαράδρα τις κατὰ τὸ χωρίον ἐστὶ margo Lutetianae. γρ. χαράδρα τις, ἀλλὰ χωρίον ἐστὶ idem margo. Prius non mirer si placeat. V. v. 6. Sed conf. p. 1275, 6. SCHAEFER.

P. 1271. v. 17. ἑαυτοῦ] τῶν ἑαυτοῦ Bekker. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM CONTRA CALLICLEM.

P. 1272. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.*] *ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΟΥ* Bekker. Photius p. 398. Δημοσθένης—ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης. Sic etiam Harpocration p. 184. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 1272. v. 1. Οὐκ ἦν ἄρ᾽—] Wolfius: *Nihil profecto molestius est.* Bene ad sensum: nec cuiquam placeat verti *erat.* De idiomatico hoc usu imperfecti ἦν sic positi, ut vice praesentis fungi videatur, (fallitur enim, si quis de vera temporum ἐναλλαγῇ, futili commento prioris aetatis, cogitat,) egi ad Theocrit. XIX. 8. ad Sophocl. Oed. C. 1697. Ind. ad Odyss. p. 155. et ad Schol. Apollon. Rhod. p. 162. Quae qui nuper operose ambitioseque, ut nunc mos est lascivientis διδασκαλικῶς iuventae leniter ferendus senectuti cum aliis νεανιεύμασι scholam redolentibus, carpenda et confutanda sibi sumsit, si veteres avias revellere mihi voluit, sibi sciat oleum et operam periisse. Talia ego enim non fui dedocendus. SCHAEFER.

P. 1272. v. 2. συμβέβηκεν] συνέβη August. primus et quintus. REISK.

P. 1272. v. 3. διατέθεικέ] M. διετέλεσέ. WOLF. διατέθηκέ Aldina, Paulina. Wolfius mavult διατετέλεκέ. REISK.

P. 1272. v. 5. τὸν] τὸν secundum abest ab August. primo. REISK.

P. 1272. v. 7. τούτων] τούτου August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1272. v. 10. πείσας] Subaudi καταδιαιτήσασθαι. SCHAEFER.

P. 1272. v. 10. Καλλικράτην] In texto Bavarici est Καλλικρατίτην, sed in margine est vulgata cum γρ. REISK.

P. 1272. v. 15. Ἀθηναῖοι] Etiam in texto Bavarici est, sed in margine γρ. δικασταί. REISK.

P. 1272. v. 15. τούτων] τούτου August. primus et quintus. REISK.

P. 1272. v. 16. ὑπάρχει μοι] παρέχομαι indices Aldinae et Paulinae, unde margo Lutetianae repetiit. Utrámque lectionem dat Bavaricus. REISK.

P. 1272. v. 17. ὁ πατὴρ] Tisias, ut patet e p. 1273, 8. REISK.

P. 1272. v. 18. Καλλιππίδου] Vulg. Καλλιπίδου. Dedi Καλλιππίδου. Et sic quoque p. 1273, 5. REISK.

P. 1272. v. 20. ᾔδει] Scilicet τὸ ἀληθὲς τῶν πάλαι γεγονότων καὶ δεόντων περὶ τὸ χωρίον. REISK.

P. 1272. v. 20. δήπου] Solum που (sine δή) dant August. primus et quintus. REISK.

P. 1272. v. 20. ὄντος] Vulg. ὄντως. Correxi ὄντος. REISK.

P. 1272. v. 23. δηλονότι] δῆλον ὅτι Bekker. SCHAEFER.

P. 1272. v. 23. ἐγίνετο] ἐγίγνετο Bekker. SCHAEFER.

P. 1272. v. 23. οὔτ'] Vulg. καὶ οὔτ'. καὶ abest a Bavarico. Delevi. REISK.

P. 1273. v. 1. [ἡμέτερον]] Abest ab August. primo et quinto. Vis videtur in hoc vocabulo inesse. *praedium nostrum:* quod iuris nostri cum sit, nemini licet nos impedire pro lubitu nostro in eo molientes quid et struentes. REISK. Nihilominus vocem inclusit uncis, quos iure amovit Bekker. Nec tamen, quod illi visum est, vim in voce inesse dicam. Conf. v. 9. SCHAEFER.

P. 1273. v. 3. πεντεκαίδεκα] πεντεκαίδεκ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1273. v. 5. Καλλιππίδου] V. not. ad p. 1272, 18. SCHAEFER.

P. 1273. v. 6. τόθ'] τοῦθ' Bavaricus. καὶ τόθ' August. primus et quintus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1273. v. 8. ἀποικοδομεῖς] ἀποικοδομοῖς Aldina. Citat hunc locum Harpocration v. Ἀποικοδομεῖς. REISK. V. Zonaras c. 273. extr.: item Anecd. Bekk. p. 428, 7.; quam Glossam immemor huius loci ad p. 1277, 12. retulit Bekker. SCHAEFER.

P. 1273. v. 9. ἡμέτερον] Vulg. ὑμέτερον. ἡμέτερον August. primus et quintus, Bavaricus, Paulina, Wolfiana, index Lambini. REISK.

P. 1273. v. 9. ἐβούλετο] ἠβούλετε Dindorf. SCHAEFER.

P. 1273. v. 10. ὑμῖν] ἡμῖν August. primus. REISK. Recte. *tibi mihique.* SCHAEFER.

P. 1273. v. 10. δυσχερὲς] ἢ δυσχερὲς Bavaricus omittens proximum ἦν. REISK.

P. 1273. v. 11. εἶχες] εἶχε August. primus et quintus. Malim εἴχετε. *tu et pater tuus.* REISK. Fallitur. Intelligendum de

llicle, qui, si tale quid olim factum esset, testibus nunc uti sset. SCHAEFER.

P. 1273. v. 12. χρήσασθαι] χρῆσθαι Bavaricus. REISK. Re- s χρῆσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1273. v. 12. σέ γε πᾶσιν ἔδει] Vulg. σε ἔδει πᾶσιν. σέ πᾶσιν ἔδει August. primus et quintus. Et hoc dedi. REISK. σε ει πᾶσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1273. v. 15. ἀδικοῦντα] ἀδικοῦντ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1273. v. 16. οὐ γὰρ ἂν —] Significat, patrem suum po- isse resistere sycophantis. WOLF. Hoc dicitur: Horum nihil iquam a vobis factum est. Quod ipsum est argumentum fraudis strae manifestum. Nam si illa fecissetis, ut oportebat vos fa- re, non possetis nunc me circumvenire dolis sycophanticis. HAEFER.

P. 1273. v. 17. ὥσπερ νυνὶ ἐμοῦ] Vulg. ὥσπερ ἐμοῦ νυνὶ. alim transponi vocabula: ὥσπερ νυνὶ, ἐμοῦ. aut: ἐμοῦ, ὥσπερ νὶ. REISK. ὥσπερ ἐμοῦ νῦν Bekker. Mihi quoque placet ὥσπερ ν ἐμοῦ, ut ἐμοῦ iungatur verbo sequenti. Iunxit etiam Reis- us, etsi textus eius aliter interpunctum habet. SCHAEFER.

P. 1273. v. 18. εἰ — νῦν] Septem haec vocabula omnia sunt August. primo et quinto. REISK.

P. 1273. v. 20. ἐκεῖνος] Scilicet ὁ διαιτητής. REISK. Immo stis. SCHAEFER.

P. 1273. v. 21. τούτων] τούτου August. primus et quintus. ISK.

P. 1273. v. 21. καὶ τοὺς — ἐξήλεγχεν] Vulg. καὶ τοὺς ῥᾳ- ως μαρτυροῦντας, τούτοις ἐξήλεγχεν. καὶ τοὺς ῥᾳδίως τούτους ρτυροῦντας ἐξήλεγχεν August. primus et quintus. καὶ τοὺς ῥᾳ- ως τούτοις μαρτυροῦντας ἐξήλεγχεν Aldina, Paulina et Bavari- s in texto, cuius margo haec dat: γρ. καὶ τοὺς μισθοῦ μαρτυ- ῦντας εὐχερῶς τούτοις ἐξήλεγχεν. Quae lectio etiam in indici- is Aldinae et Paulinae est, unde margo Lutetianae repetiit. μι- θοῦ facile admiserim, sed non sine altero, seu ῥᾳδίως seu εὐ- ρῶς. τούτοις redit ad Calliclem et Callicratem et socios eorum. ISK. Ad Calliclem et Callicratem et socios eorum, quos nunc mpellat orator, verbis in secunda persona, ἠνέγκατε, ἐπεμαρ- ρασθε, usus, τούτοις redire non potest. Ad illos significandos ῖν, non τούτοις, postulasset contextus verborum, ut l. 17. έον ἂν ἦν ὑμῖν συκοφαντοῦσιν οὐδέν. Melior igitur vulgata ctio τούτους, μάρτυρας scilicet. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. 63. Adde quod sequitur secundae verbum personae, καταπε- ρονήκατε: ut ad tuendum dativum repentinam orationis conver- onem testari non possis. Itaque recte καὶ τοὺς ῥᾳδίως τούτους ρτυροῦντας ἐξήλεγχεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1273. v. 22. τηλικούτου] *tantulae aetatis.* SCHAEFER.

P. 1273. v. 26. παρέξομαι] παρέχομαι Bavaricus. REISK. Recte παρέχομαι Bekker. Infra p. 1275, 1. futurum bene habet. SCHAEFER.

P. 1273. v. 27. ἐπεμαρτύρατο] Simplex ἐμαρτύρατο dat August. quintus. REISK.

P. 1273. v. 28. ταῦτα] ταῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1273. v. 28. ἀδικουμένοις] ἠδικημένοις Bekker. SCHAEFER.

P. 1274. v. 1. τούτων κατηγορίαν] τούτων τῶν ἀνθρώπων ἀναίδειαν margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. τούτων ἀναίδειαν August. primus et quintus, Paulina. REISK.

P. 1274. v. 5. κατεψευσμένοι] καταψευσάμενοι August. primus et quintus, Bavaricus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1274. v. 7. ἡμέτερον ἴδιον] Iunguntur etiam p. 1275, 7. Lucianus T. III. p. 226. ed. Bip. τοὐμὸν ἴδιον. SCHAEFER.

P. 1274. v. 8. ᾔδειτε ἂν ἰδόντες] εἰδεῖεν οἱ ἰδόντες August. primus et quintus. REISK.

P. 1274. v. 10. ἐβουλόμην] ἠβουλόμην Dindorf. SCHAEFER.

P. 1274. v. 11. τοῖς ἴσοις] ἴσοις καὶ κοινοῖς p. 1281, 25. SCHAEFER.

P. 1274. v. 11. ἀλλ' οὐχ οὗτοι] Scilicet voluerunt arbitris aequis rem permittere, quamquam nunc quidem dicent se voluisse. REISK.

P. 1274. v. 11. ἐπιχειροῦσι] Sine littera paragogica etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 1274. v. 15. τοῦ τ' ἐμοῦ] Bekkerus: „τοὐμοῦ τ." Placet. SCHAEFER.

P. 1274. v. 15. ὄρους] Vulg. ὀρους. ὄρους cum leni dant plurimi alii. Et sic correxi. REISK.

P. 1274. v. 15. ὄρους — κύκλῳ] Xenophon Hellen. IV. 6. 8. διὰ τὰ κύκλῳ περιέχοντα ὄρη. SCHAEFER.

P. 1274. v. 16. τοῖς χωρίοις] F. τὰ χωρία. WOLF. τοῖς χωρίοις non cum περιέχοντος cohaeret, nam id accusativum sibi iungi postulat, sed cum συμβαίνει. Aut cohaerebit hic dativus cum καταῤῥέον, ut ὕδωρ τοῖς χωρίοις καταῤῥέον idem sit atque ὕδωρ εἰς τὰ χωρία καταῤῥέον. REISK. Malim τοῖς χωρίοις dicere dativum incommodi. SCHAEFER.

P. 1274. v. 16. τῇ μὲν — τῇ δ'] πῇ μὲν — πῇ δ' August. primus. ποιῇ μὲν — ποιῇ δὲ August. quintus. REISK.

P. 1274. v. 18. εἰσπίπτον] εἰσπῖπτον Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1274. v. 18. ἐνίοτε] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1274. v. 18. ᾗ — ᾗ] εἰ — εἰ Bavaricus. REISK.

P. 1274. v. 19. [κάτω]] Abest ab August. primo et quinto. ıcis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 1274. v. 19. ἐνστῇ] Toupius Opusc. T. II. p. 275. mire mparat cum Euripideo Belleroph. Fragm. I. τίν' ἔχει στάσιν εὐο-ıς, vertens *si quid sit, quod meo cursui obstare possit:* στά-; εὐοδίας enim esse *itineris obstaculum.* Atqui hoc est ἔνστα-; εὐοδίας. Quod si εὐοδίας recte habet, vertendum: *num ita mparatus sit* (aër), *prosperum ut iter sperare possim.* SCHAEFER.

P. 1274. v. 19. τι] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 1274. v. 20. τοῦτ'] Scilicet τὸ ὕδωρ. Suspicatus tamen quando sum, legendum esse τότ' loco pronominis. τηνικαῦτα τε est pleonasmus atticus. REISK. Vana suspicio. SCHAEFER.

P. 1274. v. 20. τὰ χωρία] Vulg. χωρία. τὰ χωρία August. imus et quintus, margo Lutetianae. Articulum addidi. REISK.

P. 1274. v. 20. καὶ δὴ καὶ] καὶ δὴ Bekker. SCHAEFER.

P. 1274. v. 25. ἀστυκοῦ] ἀστικοῦ August. primus et quin-s, Bavaricus, Paulina, unde margo Lutetianae repetiit. REISK. τικοῦ Bekker. V. Anecd. Bekk. p. 454, 7. et Wellauerus ad schyli Supplic. 496. 613. SCHAEFER.

P. 1274. v. 26. ἐλυμήνατο] ἐλυμήνατο Bekker. SCHAEFER.

P. 1274. v. 26. ὡδοποίει] ὁδοποίει Aldina. REISK.

P. 1274. v. 26. διὸ] καὶ ὁ August. quintus. REISK.

P. 1274. v. 27. εἰδότων] εἰκότων Bavaricus. REISK.

P. 1275. v. 8. νυνὶ] Bekkerus: „νῦν r.“ Vere. SCHAEFER.

P. 1275. v. 10. τίς ἐν] τὶς ἂν ἐν August. primus et quin-s. REISK.

P. 1275. v. 10. ταῦτ' ἂν φυτεύειν] ταῦτα φυτεύειν August. uintus. REISK.

P. 1275. v. 12. συμβέβηκε] Subaudi τῷ ἡμετέρῳ χωρίῳ, ıod nescio an addendum sit. REISK. Non addendum, ac ne sub-ıdiendum quidem. — συμβέβηκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1275. v. 16. ἐστί] ἐστὶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1275. v. 17. γένοιτο] Post v. Ἀθηναῖοι posuit Bekker. HAEFER.

P. 1275. v. 20. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1275. v. 20. ἤδη] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bek-er. SCHAEFER.

P. 1275. v. 22. μαρτυριῶν;] Recte μαρτυριῶν. Bekker. HAEFER.

P. 1275. v. 22. ἄρ'] Malit quis ἄρ' οὐχ. Sed haud raro surpatur simplex ἄρα, ubi interrogationi sic respondendum est, t rem affirmes. SCHAEFER.

P. 1275. v. 23. τὸ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1275. v. 24. μνήματα] μνήματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1275. v. 24. ἔχειν] ἔχον August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1275. v. 24. ἄλλοις] πλείστοις August. primus et quintus. REISK. Non displicet. REISK.

P. 1275. v. 25. συμβέβηκε] συμβέβηκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1275. v. 26. τούτων] τούτου Bavaricus. REISK.

P. 1275. v. 27. δὲ — δὲ] δ' — δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1276. v. 1. σκέψασθε] Vulg. σκέψασθαι. σκέψασθε Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1276. v. 5. ἔμελλε] ἤμελλε Dindorf. SCHAEFER.

P. 1276. v. 5. τούτῳ] τοῦτο August. primus. REISK.

P. 1276. v. 6. ἂν] Abest ab August. primo et quinto. REISK. Omissum non requiram. SCHAEFER.

P. 1276. v. 7. νὴ Δί'] Abest ab August. primo et quinto. REISK. Parum apto hic loco positum aptius legetur post vocem proxime sequentem: εἴτ' ἐν ἀγρῷ εἴτε νὴ Δί' ἐν ἄστει —. V. Ind. ad Meletem. Crit. p. 152. b. SCHAEFER.

P. 1276. v. 7. ἐν] Abest ab Aldina et Paulina. REISK.

P. 1276. v. 7. ὕδωρ ῥέον] Bekkerus: „ῥέον ὕδωρ F. S. Q." Quem talis auctoritas ordinem verborum commendat cur repudiemus? Infra v. 20. τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ῥέον ὕδωρ. SCHAEFER.

P. 1276. v. 8. δέξαιτ'] Vulg. δέξετ'. δέξαιτ' August. primus et Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1276. v. 8. αὐτοῦ,] αὐτοῦ; Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1276. v. 10. αὐτὸ τοὐναντίον] Vulg. ἂν τοὐναντίον. αὐτὸ τοὐναντίον August. primus et quintus, margo Lutetianae. ἂν τὸ ἐναντίον Farrago Wolfii, quod miror Wolfio indignum. Correxi αὐτὸ τοὐναντίον. *et annon potius, prorsus contrario modo, solemus nos omnes —?* REISK. αὐτὸ — τοὐναντίον p. 1105, 6. s. SCHAEFER.

P. 1276. v. 13. ἐξάγειν] ἐξαγαγεῖν Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1276. v. 15. ἐγκαλεῖ] ἐγκαλέσει margo Lutetianae. REISK. Idem valet vulgata: nam est Attica forma futuri. V. Moeris p. 216. SCHAEFER.

P. 1276. v. 16. δίκαιον] καὶ δίκαιον August. quintus. REISK.

P. 1276. v. 16. δηλονότι] δῆλον ὅτι Bekker. Reiskiana sic interpunxit: δίκαιον, δῆλον, ὅτι —. SCHAEFER.

P. 1276. v. 16. ὑπάρξει] ὑπάρχει August. primus et quintus. REISK.

P. 1276. v. 17. ἤπου] Recte Wolfius *scilicet*. Est hoc ironice dictum. SCHAEFER.

P. 1276. v. 20. νυνὶ] Abest a Bavarico. REISK. Bekkerus: νυνὶ om. F. S. Q." Deletum non requiram. SCHAEFER.

P. 1276. v. 20. ἀτιμήτους φεύγω δίκας] De hac formula sura actum est. WOLF. V. not. ad p. 978, 10. — δίκας ἀτιμήτως φεύγω Bekker. SCHAEFER.

P. 1276. v. 21. εἰσέπεσε] διέπεσε Bavaricus. REISK. διέπεσε Bekker. Nostrum tuetur εἰσπεσόντος v. sq. SCHAEFER.

P. 1276. v. 21. πείσομαι] ποιήσομαι August. primus et quintus. REISK.

P. 1276. v. 23. ἀφεῖναί] ἀφιέναι Bavaricus. REISK.

P. 1276. v. 25. ἐξέσται] Vulg. ἔξεστι. ἐξέσται August. prius et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 1276. v. 26. οὐ γὰρ — προσαναγκάσει.] Aristides T. p. 98. sic recitat: οὐ γὰρ δὴ ἐκπιεῖν με αὐτὸ Καλλικλῆς ἀναγκάσει. REISK.

P. 1276. v. 26. ἐκπιεῖν] ἐκποιεῖν Aldina. REISK.

P. 1276. v. 26. με] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1276. v. 28. δίκην λαβεῖν — ἀγαπήσαιμ' ἄν] De hac constructione v. H. Stephani Thesaur. c. 74. B. SCHAEFER.

P. 1276. v. 28. προσοφείλειν] προσοφλεῖν Bekker. προσοφλεῖν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1277. v. 1. ἦν] Abest ab Aldina. REISK.

P. 1277. v. 2. πάλιν] πάλαι margo Lutetianae e Paulina. REISK.

P. 1277. v. 2. ὥσπερ — ἄττα] [ὥσπερ ἀνὰ θάτερ' ἄττα.] M. ὥσπερ ἂν ἕτερ' ἄττα. WOLF. Vulg. ὥσπερ ἂν θάτερ' ἄττα. ὡσπερεὶ ἀνὰ θάτερα (sine ἄττα) August. primus et quintus, nisi quod in imo nova manus 'εὶ in fine primi vocabuli viridi liquore adscripsit, cum vetustior manus solummodo ὥσπερ dedisset. ἀνὰ quoque dat editio Wolfii, qui legendum coniecit ὥσπερ ἂν ἕτερ' ἄττα. Wolfius illud ἀνὰ hausit ex edit. Paulina. Correxi ἀνά. *per reliqua quoque praedia, in reliquis quoque praediis, quaecunque.* REISK. Scilicet ἄττα Reisk. ἄττα mecum Bekker. Bekkerus: ἀνὰ] — ἂν F. S. Q." θάτερ' ἄττα cum mirabile quid sonet, videndum ne Orator dederit: ὥσπερ ἀν' ἕτερ' ἄττα. Xenophon Cyrop. VIII. 1. 23. ἀν' ἑκάστην ἡμέραν. Schneiderus: „ἀν' ἑκάστην Paris. dedi pro ἂν ἑκάστην." SCHAEFER.

P. 1277. v. 5. τοὺς — χειμάῤῥους] canales egerendae aquae pluviae etc. SCHAEFER.

P. 1277. v. 5. οἰκιῶν] χωρίων August. primus et quintus. REISK.

P. 1277. v. 7. παραλαμβάνει] λαμβάνει simplex dant August. primus et quintus. REISK.

P. 1277. v. 8. πῶς ἂν οὖν εἴη] [πῶς ἂν εἴη.] πῶς οὖν ἂν εἴη. WOLF. Vulg. πῶς ἂν εἴη. Post ἂν interserunt οὖν August. primus et quintus, item Bavaricus. Etiam Wolfius e coniectura addit. Vocem penultimam addidi. REISK.

P. 1277. v. 9. ἔβλαψε μὲν] ἔβλαψεν Bavaricus. REISK.

P. 1277. v. 9. μὴ φυλαξαμένους] [φυλαξαμένους.] οὐ φυλαξαμένους. *nocuit multis incautis.* WOLF. Vulg. φυλαξαμένους. μὴ φυλαξαμένους August. primus et quintus, Bavaricus. οὐ φυλαξαμένους Wolfius e coniectura. Particulam infitiantem addidi. REISK.

P. 1277. v. 10. τουτονί] Post h. v. addunt August. primus et quintus ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. REISK.

P. 1277. v. 10. ὃ] Id est διό, *quapropter.* Ego tamen sic malim legi: ὃ δὲ καὶ πάντων ἐστὶ δεινότατον· Καλλικλῆς μὲν (sine εἰ) —. REISK. Nec vulgatam mutabis nec cogitabis de ellipsi praepositionis διά. ὃ καὶ θαυμαστόν ἐστιν, εἴ τις ὑμῶν ἀγνοεῖ p. 779, 13. Mutatâ constructione p. 802, 20. ὃ καὶ δεινότατον ἂν εἴη συμβαῖνον, τοὺς μὲν — μὴ τυχεῖν —. pro quo item scribi poterat: εἰ οἱ μὲν — μὴ ἔτυχον —. Erravi autem ad p. 779, 13., et cum ὃ l. c. dicerem accusativi esse casus pendentis a verbo ἀγνοεῖ, et cum talia ut ἐπεξηγητικῶς dicta interpretarer. Nulla enim hic ἐπεξήγησις est, sed eadem obtinet constructionis ratio, quae in Isocrateo p. 169. ed. Bekk. Oxon. Ὃ δὲ πάντων σχετλιώτατον, εἰ φιλοπονώτατοι δοκοῦντες εἶναι τῶν Ἑλλήνων ῥαθυμότερον τῶν ἄλλων βουλευσόμεθα περὶ τούτων. Scilicet ὃ καὶ — ponitur, quando arctus est enuntiationis nexus cum antecedentibus: sed ὃ δὲ —, quando transitus fit ad novum argumentum. Idem constructionis idioma, sed sequente particula ὅτι, reperies p. 1341, 26., ubi rursus somniat Reiskius ellipsin praepositionis διά. Melius idem interpretatur p. 1396, 4. Add. p. 1419, 27.; ubi Wolfius fallitur. Plutarchus V. Caton. Maior. c. 18. ὃ δὴ καὶ μάλιστά φασι τὸν φιλόσοφον Ἀρίστωνα θαυμάζειν, ὅτι τοὺς —. Idem Compar. Cimon. c. Lucull. c. 1. ὃ καὶ θαυμαστόν ἐστιν· ὑπεναντίως γὰρ ἡ νεότης —. SCHAEFER.

P. 1277. v. 11. ἐμπεσόντος] ἐσπεσόντος margo Lutetianae, Bavaricus cum γρ. εἰσπεσόντος, August. primus et quintus. REISK. εἰσπεσόντος Bekker. V. p. 1276, 21. 22. SCHAEFER.

P. 1277. v. 12. ἀποικοδομεῖ] ἀποικοδομεῖν Paulina. REISK. Ad h. l. Bekkerus citat Anecd. p. 428, 7. Sed v. not. ad p. 1273, 8. SCHAEFER.

P. 1277. v. 13. τοῦ χωρίου] Scilicet τοῦ ἡμετέρου aut τοῦ ἑαυτοῦ ἰδίου. REISK.

P. 1277. v. 20. ἐγὼ σαφῶς ὑμῖν] ὑμῖν ἐγὼ σαφῶς Bekker. SCHAEFER.

P. 1277. v. 22. πράττειν] Vulg. πράσσειν. Dedi magis atticum πράττειν. REISK.

P. 1277. v. 23. τι] Vulg. τοι. τι August. primus et quintus, Bavaricus, Wolfiana. Et sic correxi. REISK.

P. 1277. v. 23. αὐτοὶ δι' αὐτοὺς βεβλαμμένοι] V. p. 1278, 2. ss. SCHAEFER.

P. 1277. v. 23. βεβλαμμένοι] βεβλαμένοι Aldina. REISK.

P. 1277. v. 25. ἐκεῖνοι] ἐκεῖ August. quintus. REISK.

P. 1277. v. 25. δὲ] Vulg. γάρ. δὲ August. primus et quintus, Bavaricus. Et sic correxi. Respondet hoc δὲ praemisso μὲν v. 22. οὗτοι sunt Callicles et Callicrates et reliqui eorum socii: ἐκεῖνοι sunt vicini actoris. Tametsi, ait, non desint, quibus vicini mei me offendant et causam mihi praebeant cum ipsis querendi, hac tamen in parte nil peccant, neque me incusant ideo, quod ego in ipsorum fundos aquam e praedio meo immittam. εἰ καὶ κατὰ μηδὲν ἄλλο περὶ αὐτῶν ἔστι λέγειν, ὅτι μηδεμίαν [οὐδεμίαν] αἰτίαν ἔχουσι. REISK. τοιαύτην αἰτίαν, scilicet τοῦ αὐτοὺς δι' αὐτοὺς βεβλάφθαι. εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, scilicet πεποιήκασι τοῦ φυλάττεσθαι τὴν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐσομένην βλάβην. Quae cum Reiskius secus intellexisset, a vero loci sensu videtur multum aberravisse. SCHAEFER.

P. 1277. v. 26. συνταράξας] συντάξας August. primus et quintus. REISK.

P. 1277. v. 27. λάβε] λαβέ Bekker. SCHAEFER.

P. 1277. v. 29. Οὐκοῦν — συκοφαντεῖν·] Malim Οὐκ οὖν — συκοφαντεῖν; Signum interrogationis post συκοφαντεῖν posuit etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 1277. v. 29. τούτους μὲν —, τουτονὶ δὲ —] *cum illi nihil incusent —, hunc —.* V. not. ad p. 667, 13. SCHAEFER.

P. 1277. v. 29. μὲν] Abest ab Aldina et Paulina. REISK.

P. 1278. v. 2. ὃν] ὃς August. primus et quintus, margo Lutetianae. Utrumque recte. ὃς cohaerebit cum ἐξήμαρτε, ὃν autem cum εἴσεσθε v. 7. Constructio est ὃν εἴσεσθε σαφέστερον, ὅτι ἐξήμαρτε, noto atticismo, pro εἴσεσθε, ὅτι αὐτὸς ἐξήμαρτε. REISK.

P. 1278. v. 2. μὲν] Refertur ad δ' v. 7. SCHAEFER.

P. 1278. v. 2. ἐξήμαρτε] ἐξημάρτηκε Bekker. SCHAEFER.

P. 1278. v. 2. στενωτέραν] Vulg. στενοτέραν. Et sic dat ubique Bavaricus. Aldina hic per ω, v. 6. per ο. Sed August. primus utroque loco per ω. Correxi στενωτέραν. Et sic quoque post v. 6. et p. 1279, 13. REISK. στενοτέραν Grammaticorum praecepto morigerans Dindorf. SCHAEFER.

P. 1278. v. 3. ἵνα — εἴσω] Cupiditas Calliclis notatur. SCHAEFER.

P. 1278. v. 5. χλίδον] Vide Suidam, qui τὸ χλίδος citat ex hac oratione. WOLF. χλῆδον margo Lutetianae e Paulina, August. primus, textum Bavarici, sed margo γρ. τὸ χλίδος. August. quintus ita dat: τὸν χλῆδον χλῆδος. τὸ πλῆθος τῆς ἰλύος τὸ τῶν καθαρμάτων. ἐμβαλὼν —: scholio in textum ingesto. Citat h. l. Harpocration v. Χλίδος. REISK. χλῆδον Bekker. V. Scholia Bavarica p. 537. Augustana p. 591. et Anecd. Bekk. p. 315. extr. Nobis *Kehricht*. SCHAEFER.

P. 1278. v. 5. ἐμβαλὼν] Suidas v. Χλίδος dat ἐκβαλὼν εἰς τὴν αὐτὴν ὁδόν. REISK. Harpocration l. c.: ἐκβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν, ἐξ ὧν ὑψηλοτέραν καὶ στενωτέραν τὴν αὐτὴν ὁδὸν πεποιῆσθαι συμβέβηκεν. Bekkerus: „ἐκβαλὼν γρ. F. Q." Infra p. 1279, 12. ἐμβεβλήκασι. Bekkerus: „ἐκβεβλήκασι F. S. Q." Placent ἐκβαλὼν et ἐκβεβλήκασι, scilicet τοῦ χωρίου. SCHAEFER.

P. 1278. v. 6. ὑψηλοτέραν τὴν ὁδὸν] ὑψηλοτέραν τ' εἶναι τὴν ὁδὸν August. primus. REISK.

P. 1278. v. 6. στενωτέραν] στενοτέραν Dindorf. V. not. ad v. 2. SCHAEFER.

P. 1278. v. 7. αὐτίκα] αὐτίκ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1278. v. 11. τῆς] τῆς secundum abest ab August. quinto. REISK.

P. 1278. v. 12. με] μοι August. quintus. REISK.

P. 1278. v. 12. ἀλλήλας] Vulg. ἀλλήλους. ἀλλήλας August. primus et quintus, Bavaricus, margo Lutetianae. Et sic correxi: nam de duabus mulieribus loquitur. REISK.

P. 1278. v. 13. οἰκουσῶν ἀμφοτέρων] ἀμφοτέρων οἰκουσῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1278. v. 15. γειτνιωσῶν] γειτνιουσῶν August. primus. REISK. γειτνιῶντος p. 1272, 18. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 82. SCHAEFER.

P. 1278. v. 16. ἐλθούσης δὴ] [ἐλθούσης δὲ.] M. ἐλθούσης δή. WOLF. Vulg. ἐλθούσης δὲ. Wolfius mavult ἐλθούσης δή. August. quintus dat καί. Dedi δή. REISK. δὲ revocavit Bekker. Iure. V. Fr. A. Wolfius ad Xenophont. Hellen. I. 3. 20. p. 115. SCHAEFER.

P. 1278. v. 16. ἀποδυρομένης] ἀποδυραμένης Bekker. SCHAEFER.

P. 1278. v. 17. ἐκείνης] Redit ad matrem Calliclis. REISK.

P. 1278. v. 18. πάντα] πάντες Bavaricus. REISK.

P. 1278. v. 18. εἰ] Abest a Bavarico. REISK. Delevit Bekker. Iure delevisse arguit tam sedes particulae μὲν quam quod sequitur οὕτω. SCHAEFER.

P. 1278. v. 20. οὕτω μοι] οὕτως ἐμοὶ Bavaricus. REISK.

P. 1278. v. 20. πολλὰ ἀγαθὰ] Interserit August. quintus καὶ. REISK.

P. 1278. v. 21. ἦ μὴν — ἔφη] Cum antecedentia instar habeant formulae iurandi, recte incipit narratio a particulis ἦ μήν. SCHAEFER.

P. 1278. v. 22. αὐτὴν] Malis αὑτήν. SCHAEFER.

P. 1278. v. 23. ἀποκλινθῆναι] F. ἀποκλυσθῆναι ἢ ἀποκυλισθῆναι. WOLF. ἀποκλιθῆναι Bavaricus. ἀπολιθῆναι Aldina. REISK. ἀποκλιθῆναι Bekker. Quod praefert etiam Lobeckius ad Phrynich. p. 37. SCHAEFER.

P. 1278. v. 25. φάσκειν] Calliclis matrem. SCHAEFER.

P. 1278. v. 25. μέντοι] Bekkerus: „μέντοιγε S." οὐ μέντοι γε παθεῖν οὐδέν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1278. v. 26. τοσαῦτα] Paucitatem h. l. significat. SCHAEFER.

P. 1278. v. 26. ἦν] ἐστὶ August. primus et quintus. REISK.

P. 1278. v. 26. τούτοις] τούτῳ Bavaricus. REISK.

P. 1278. v. 27. οὐ γὰρ δὴ — παλαιὸν] Bavaricus ita dat: οὐ γὰρ δὴ τειχίον εἰ παλαιόν. REISK. οὐ γὰρ δὴ τειχίον γ' εἰ παλαιὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 1278. v. 28. τειχίον] τειχίων Paulina. τειχίον est id, quod nos Germani appellamus *einen Schuppen* aut *Schoppen*, unde nomen *scabinorum* exstitit. Est in villis area vacua tecto superne munita carris ibi reponendis. *Porticum* dixeris. REISK. „quodvis sepimentum circa aulam aut villam" Dammius Lexic. Homer. Est, opinor, maceria, de qua v. 3. SCHAEFER.

P. 1278. v. 28. παλαιὸν] ruinosum, male fultum, tignis cariosis et exilibus. REISK. Si maceria fuit, de tignis non cogitandum. SCHAEFER.

P. 1278. v. 28. ἐπῳκοδόμησεν] ἐπέθηκε τειχίῳ παλαιῷ οἰκοδόμημα. Videtur esse irrisio stulti aedificatoris. Verteram: *si parietinam veterem adstruxit.* Sed minus placet. Nova enim structura qui vetus esse potest? Veteri quidem fundamento nihil vetat inaedificare. WOLF. Scilicet maceriae villae suae viam publicam contingentis. REISK. Vertam *refecit.* Xenophon Hellen. VI. 5. 12. καὶ ἐπῳκοδόμει δὲ τεῖχος αὐτῶν, ὅσα ἐδεῖτο. SCHAEFER.

P. 1279. v. 1. μήτ' — μήτ'] Recte posita est negativa μή, quoniam hoc membrum pendet ab enuntiatione, cuius forma est conditionalis, εἰ τειχίον —. V. p. 1281, 7. ss. SCHAEFER.

P. 1279. v. 1. μηδὲν δεινὸν] δεινὸν μηδὲν Bekker. SCHAEFER.

P. 1279. v. 3. γε] Abest ab August. primo et quinto. REISK. Mallem deletum. SCHAEFER.

P. 1279. v. 3. ὁπότε] Poterat etiam εἰ scribi. Haec causa est, cur rursus negativa μὴ sequatur, non οὐ. SCHAEFER.

P. 1279. v. 8. μήτε] Abest ab August. quinto. REISK.

P. 1279. v. 11. βεβλαμμένων] Subaudi τούτων. βεβλαμμένος Bavaricus. REISK.

P. 1279. v. 12. χλίδον] τὸν χλῆδον August. primus et quintus, Bavaricus. χλῆδον sine articulo margo Lutetianae e Paulina. REISK. καὶ τὸν χλῆδον εἰς τὴν ὁδὸν Bekker. V. not. ad p. 1278, 5. SCHAEFER.

P. 1279. v. 12. ἐμβεβλήκασι] ἐκβεβλήκασι August. quintus. REISK. V. not. ad p. 1278, 5. SCHAEFER.

P. 1279. v. 13. στενωτέραν] στενοτέραν Dindorf. V. not. ad p. 1278, 2. SCHAEFER.

P. 1279. v. 15. ὅρκον] ὅρκων Aldina. REISK.

P. 1279. v. 16. προὐκαλούμην] προεκαλούμην Bavaricus. REISK.

P. 1279. v. 16. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1279. v. 16. τάς τε μαρτυρίας] καὶ τὰς μαρτυρίας August. primus et quintus. REISK.

P. 1279. v. 18. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.] Vulg. Μαρτυρία. In plurali dant August. primus et Bavaricus. REISK.

P. 1279. v. 20. ἀνακεχωκότες] μετεωροτέραν (s. ὑψηλοτέραν) πεποιηκότες. V. p. 1278, 6. 1280, 1. SCHAEFER.

P. 1279. v. 21. ταύτην] ταῦτα August. primus et quintus, Bavaricus. REISK. ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 1279. v. 21. ἀτίμητον] Subaudi δίκην, quod latet in v. δικάζονται. SCHAEFER.

P. 1279. v. 22. τὸ παράπαν ἅπαντα] Alterutrum horum redundare videtur. REISK. Non redundat. *si omnia in summam cogas.* SCHAEFER.

P. 1279. v. 22. ἀπολωλέκασι] ἀπολωλέκασιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1279. v. 22. σκοπεῖτε] σκοπεῖτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1279. v. 25. Ἐλευσῖνι] Vulg. ἐν Ἐλευσῖνι. Praepositio abest a Bavarico. Delevi. REISK.

P. 1279. v. 28. στενωτέρας] στενοτέρας Bavaricus et margo Lutetianae. REISK. στενοτέρας Dindorf. V. not. ad p. 1278, 2. SCHAEFER.

P. 1280. v. 2. προσσυκοφαντοῦσι] προσσυκοφαντοῦσιν Bekker. πρὸς συκοφαντοῦσιν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1280. v. 6. ἀδικεῖτε ἐμὲ] ἐμὲ ἀδικεῖτε Bekker. SCHAEFER.

P. 1280. v. 7. οὕτω] οὕτως Bekker., scilicet ob interpunctionem maiorem. SCHAEFER.

P. 1280. v. 7. ἀποικοδομηθέντος] ἀποικοδομηθέντες Au-

gust. quintus. — Scilicet τοῦ ὕδατος. *aqua aedificiis vel moenibus oppositis exclusa.* Aut etiam τοῦ χωρίου. *villa huius Calliclis adversus impetum aquae communita.* REISK. Neutrum subaudi, sed absolute intellige, quasi dictum sit ἀποικοδομίας γενομένης. Passiva enim passim usurpari impersonaliter obiter monui Ind. Gr. ad Porsoni Hecub. p. 117. s. edit. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 1280. v. 8. εἶθ'] Abest ab August. primo et quinto et indicibus Aldinae et Paulinae, unde margo Lutetianae repetiit. REISK.

P. 1280. v. 9. τύχῃ] Post h. v. addunt καὶ August. primus et quintus, index Aldinae, unde repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 1280. v. 9. καταβαλεῖ] καταβαλεῖται August. primus et quintus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1280. v. 10. τὴν τύχην] τῇ τύχῃ margo Lutetianae. REISK. τὴν τύχην στέργειν p. 1278, 1. SCHAEFER.

P. 1280. v. 11. τἀμαυτοῦ] τὰ ἐμαυτοῦ Bavaricus. Et sic quoque p. 1281, 1. REISK.

P. 1280. v. 12. πονηρότατόν] πονηρότερόν August. primus. REISK.

P. 1280. v. 15. διεφθαρμένον] *mente captum.* Opponitur σωφρονεῖν. SCHAEFER.

P. 1280. v. 16. πρόθυμίαν] F. προπέτειαν. WOLF. *cupiditatem.* SCHAEFER.

P. 1280. v. 17. τὰ ψευδῆ — τετόλμηκε] τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν τετόλμηκε Bavaricus. REISK.

P. 1280. v. 17. τετόλμηκε] τετόλμηκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1280. v. 17. τὸ πρότερον] τὸ πρὸ τοῦ margo Lutetianae ex indice Aldinae et Paulinae. REISK.

P. 1280. v. 17. πείσας] πεῖσαι margo Lutetianae ex indice Aldinae. REISK.

P. 1280. v. 20. μου] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 1280. v. 21. τοιαύτην ἑτέραν δίκην] qualis scilicet prior illa fuit, aut etiam qualis haec est, quae nunc agitatur. REISK. Posterius verum. V. v. 23. SCHAEFER.

P. 1280. v. 21. ἐπιγραψάμενος] ita machinatus, ut in libelli accusatorii a se in ista causa praetori exhibiti fronte non meum, sed Callari nomen, servi mei, scriberetur a scriba publico. Sed quae de causa Callari narrat, minus intelligo. REISK. Callarus videtur villicus fuisse. SCHAEFER.

P. 1280. v. 21. τὸν ἐμὸν δοῦλον] Vulg. τῶν ἐμῶν δούλων. Correxi τὸν ἐμὸν δοῦλον ex ingenio meo. Non tamen me fugit posse vulgatam defendi, si τινὰ subaudiatur. REISK. τῶν ἐμῶν δούλων Bekker. SCHAEFER.

P. 1280. v. 21. δοῦλον] δούλῳ Paulina. REISK.

P. 1280. v. 25. περιοικοδομήσειεν ἂν] περιοικοδομήσεις (sine ἂν) Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1280. v. 26. ἕτερον] ἕτερόν τι ἄλλο August. primus et quintus. ἑτέραν τινὰ ἄλλο margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. REISK. V. not. ad p. 1031, 23. SCHAEFER.

P. 1280. v. 26. ὑπὲρ ὧν — δικάζονται] Resolve sic: δικάζονται ὑπὲρ τούτων ἃ [h. e. τούτου ὃ] φράξας ὁ πατὴρ πλέον ἢ πεντεκαίδεκα ἔτη ἐπεβίω. ὑπὲρ ὧν compares cum notissimo ἀνθ' ὧν. SCHAEFER.

P. 1280. v. 27. πλέον ἢ] Absunt ab August. primo et quinto. REISK.

P. 1281. v. 1. βούλωμαι] βούλομαι Paulina. REISK.

P. 1281. v. 1. τἀμαυτοῦ] V. not. ad p. 1280, 11. SCHAEFER.

P. 1281. v. 3. ὅστις — προσκαταγνώσεται] ὅστις καταγνοὺς ἐμοῦ τὰ χωρία τούτοις ἀπονεμεῖ. WOLF. προσκαταγιγνώσκειν τινί τι, *adiudicare alicui aliquid*, *einem etwas zusprechen*. Sed significantius graecum ob adiunctam praepositionem κατά, cuius vim Wolfius bene indicavit. SCHAEFER.

P. 1281. v. 3. διαλύσεις] Alii διαδύσεις. WOLF. διαδύσεις August. primus et quintus, margo Lutetianae ex indice Aldi et editione Pauli. Sed index Pauli habet vulgatam. REISK.

P. 1281. v. 11. ὅτι] Recte ὅ τι Bekker. V. Apparat. T. I. p. 737. SCHAEFER.

P. 1281. v. 12. μου τοῖς χωρίοις] μου καὶ τοῖς χωρίοις August. primus et quintus. μοι τοῖς χωρίοις Bavaricus. Videtur in libris quibusdam fuisse μοι καὶ τοῖς χωρίοις. REISK.

P. 1281. v. 13. νυνὶ] νῦν Bekker. SCHAEFER.

P. 1281. v. 15. ταυτηνὶ] ταύτην Bekker. SCHAEFER.

P. 1281. v. 19. πρόησθέ] προῆσθέ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1281. v. 20. τούτοις] τούτους August. quintus. REISK.

P. 1281. v. 20. τοσοῦτόν τί —, χαλεπὸν ὂν] F. a. τοσοῦτόν μοι μέλει, καίτοι χαλεπὸν ὄν. WOLF. χαλεπὸν ὂν i. q. καίτοι χαλεπόν ἐστι ζημιοῦσθαι. REISK.

P. 1281. v. 21. μικρὰν] μακρὰν August. primus et quintus, index Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 1281. v. 21. ἀλλ'] Antecedentibus magis responderet ὅσόν ὅτι. Conf. not. ad Aesopum Heusingeri p. 96. s. SCHAEFER.

P. 1281. v. 22. ἐλαύνοντες] *vexantes*. Explicat quod statim sequitur συκοφαντοῦντες. SCHAEFER.

P. 1281. v. 23. μηδὲν] οὐδὲν August. primus. REISK. Recte

οὐδὲν Bekker. Nec favet vulgatae quod v. 20. legitur μηδὲν ἀδικοῦντα: aptum est enim e vetante μή. SCHAEFER.

P. 1281. v. 23. ἕτοιμοι μὲν ἦμεν ἐπιτρέπειν] ἕτοιμοι μηδενὶ μὲν ἐπιτρέπειν Bavaricus. REISK.

P. 1281. v. 25. εἰδόσιν, ἴσοις] Vulg. ἴσοις εἰδόσι. εἰδόσιν ἴσοις August. primus et quintus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Et sic correxi. REISK. V. p. 1274, 10. s. SCHAEFER.

P. 1281. v. 26. ἰσχυρότατα] Vulg. ἰσχυρότερα. ἰσχυρότατα Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1281. v. 26. παρέχεσθαι] παρασχέσθαι Bavaricus. REISK.

P. 1281. v. 26. τοῖς αὐτοῖς ὑμῖν ὀμωμοκόσι] *vobis iudicibus, qui et ipsi iurastis.* SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 63.

P. 1281. v. 27. ὀμωμοκόσι] ὀμωμοκόσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1281. v. 27. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1281. v. 27. τε] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 1281. v. 29. *ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.*] Tituli ambo absunt ab August. primo et quinto. REISK.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA DIONYSODORUM.

P. 1282. v. 1. Δαρεῖος] F. Ἄρειος. Unde vero Libanius hominis nusquam in Oratione nominati nomen rescivit? E commentariis, opinor, veterum Demosthenicis, quae invida aetas nobis dudum eripuit. SCHAEFER.

P. 1282. v. 5. καταπλεύσαντος δὲ] δὲ omittit margo Lutetianae. REISK.

P. 1282. v. 7. προσχὼν] προσσχὼν Bekker. hac notula adscripta: „προσχὼν F." προσχὼν Dindorf. Atque ipse Bekkerus dedit προσχεῖν p. 1289, 16. V. Gregor. Corinth. p. 680. s. SCHAEFER.

P. 1282. v. 11. σώαν] σῴαν Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1282. v. 17. ἀλλὰ — πλευσθέντος] Post βούλεται addit Bavaricus haec: ἀλλὰ πρὸς ὀλίγον τοῦ πλοῦ τοῦ πλευσθέντος. Ita addidi, ut pro ὀλίγον darem de meo λόγον. REISK. Solennis haec confusio. V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 119., ubi quod scripsi de Diodori Sic. loco XIV. 49. displicuit novissimo Bibliothecae editori. „Minime absurdum est" inquit „κατὰ λόγον: simul tormenta urbi pro ratione accrescentis aggeris admovebat." Hoc si voluisset Historicus, sic erat scripturus: καὶ τὰς μηχανὰς ἅμα κατὰ λόγον τῆς τοῦ χώματος αὐξήσεως προσήγαγε —. Pergit: „Et ita saepe ἐκ τοῦ κατὰ λόγον dicitur, ubi nullo modo ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον inferre licet. Vide modo quae Polybii exempla contulit Schweighaeuserus lexico p. 370." Verissimum hoc, magnum significationis discrimen intercedere inter formulas ἐκ τοῦ κατὰ λόγον et ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον. Sed ubi iuvenis doctissimus Schweighaeuseriana illa cum Casaubonianis p. 369. s. accuratius excusserit, fatebitur, opinor, non quadrare ad illud Siceliotae, quod Minervâ non invitâ curavisse etiamnunc mihi videor. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM CONTRA DIONYSODORUM.

P. 1282. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ—ΛΟΓΟΣ.] ΚΑΤΑ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ ΒΛΑΒΗΣ Bekker. SCHAEFER.

P. 1282. v. 1. *Κοινωνός εἰμι*] Intelligitur hoc e p. 1284, 26. REISK. Videtur citare voluisse p. 1284, 21. s. Orditur autem orans ab his verbis, quod nomen eius in syngrapha scriptum non esset. V. l. c. SCHAEFER.

P. 1282. v. 1. *τοῦ δανείσματος τούτου*] Vulg. *τοῦ δανείσματος*. Addunt *τούτου* August. primus, Bavaricus. Pronomen addidi. REISK.

P. 1282. v. 2. *ἡμῖν*] Vulg. *ὑμῖν*. *ἡμῖν* August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae, editio Wolfii. REISK.

P. 1282. v. 2. *κατὰ θάλατταν τὴν ἐργασίαν*] F. *τὴν κατὰ θάλατταν ἐργασίαν*. *τῆς ἐργασίας — τῆς κατὰ θάλατταν* p. 893, 21. SCHAEFER.

P. 1283. v. 1. *ἐκεῖνο*] Vulg. *ἐκεῖνο μὲν*. *μὲν* abest ab August. primo. Ac videtur hic loco non suo stare, sed collocandum esse v. 2. post *ὅτι ὁ*. Et sic collocavi meo arbitratu. REISK. *ἐκεῖνο μὲν* et deinde *ὅτι ὁ δ'*. Bekker. SCHAEFER.

P. 1283. v. 2. *προέχει*] *προσέχει* Bavaricus. REISK.

P. 1283. v. 3. *γραμματιδίῳ*] *γραμματειδίῳ* Bekker. V. not. ad p. 1268, 14. SCHAEFER.

P. 1283. v. 3. *γραμματιδίῳ — καὶ βιβλιδίῳ*] *γραμματίδιον* et *βιβλίδιον* quomodo differunt? Videtur alterum ipsa membrana fuisse, in qua tabulae contractus exararentur, alterum involucrum. REISK. Ambae voces, opinor, unum idemque significant: ut sit abundantia loquendi, sed oratoria illa, quo magis appareat vilitas rei, quae pro bonis numis datur. Eodemque ipse Reiskius modo videtur intellexisse, cum scriberet notam ad p. 1401, 18. SCHAEFER.

P. 1283. v. 7. *ποτε*] *τότε* Bavaricus, margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. REISK.

P. 1283. v. 8. *τὸ βέβαιον*] Hoc si cohaeret cum *προϊέμεθα* et pecuniam significat, quam quis in manibus habet, tum stare quidem potest vulgata distinctio *), sed pro *λαβόντες* legendum

---

*) Haec: *τῷ — πιστεύοντες, καὶ τί λαβόντες, τὸ βέβαιον προϊέμεθα;* Sic etiam in Reiskiana interpunctum est. SCHAEFER.

erit μαθόντες. *qua de causa, quo moti e manibus certum dimittimus pro incerto, numos praesentes pro spe dubia?* Sin autem προϊέμεθα per se stat et sic nude usurpatum est pro προϊέμεθα τὸ ἡμέτερον ἀργύριον, tum mutanda erit distinctio ad hunc modum: τί λαβόντες τὸ βέβαιον, προϊέμεθα; *quodnam genus securitatis vel cautionis adepti dimittimus nostros numos?* REISK. Posterius verum. Satis ostendit quod legitur p. 1287, 25. τί γὰρ ἔχοντες δίκαιον ἢ τί τὸ ἰσχυρὸν ἀντιδικήσομεν —; SCHAEFER.

P. 1283. v. 11. ταῦτα] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1283. v. 15. τὸν συμβαλόντα] τὸν δανείσαντα. SCHAEFER.

P. 1283. v. 20. ὥρα] ἀντὶ τοῦ χρόνου. Nisi forte legendum sit ὡραίᾳ, sicut postea dicit p. 1292, 4. ἐνταῦθα δ' ἐπιδημήσαντας παραχειμάζειν ἔδει καὶ περιμένειν τὴν ὡραίαν. quod vertisse me non poenitet: *navigationem vernam fuisse exspectandam.* Philipp. I.: Lacedaemonios bellum gessisse τέτταρας ἢ πέντε μῆνας, τὴν ὡραίαν αὐτήν. ut vernum et aestivum tempus intelligatur. WOLF. ὥρα bene habet. Appellant sic Graeci eam anni partem, qua fruges et poma uvaeque maturescunt et colliguntur. REISK. Intelligendum videtur anni tempus quo ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος. SCHAEFER.

P. 1283. v. 21. μὲν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1283. v. 22. ἐκεῖσε ἐξελόμενος] *cum illuc exportasset:* ne putes ἐκεῖσε esse i. q. ἐκεῖ. Quanquam etiam ἐκεῖ scribi potuerat. Conf. p. 1286, 1. s. 1289, 11. 17. SCHAEFER.

P. 1283. v. 22. τοὺς] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1283. v. 24. ἡμῖν] Vulg. ὑμῖν. ἡμῖν August. primus, Bavaricus, index Lambini, latina Wolfii interpretatio. REISK.

P. 1283. v. 25. τὰ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1284. v. 2. ζημιώσων] Mulctandus enim procul dubio secundum leges erat actor, si Dionysodorus potuisset evincere, actorem contra sententiam contractus egisse: qui contractus creditori ius adimebat debitorem de solutione pecuniarum creditarum postulandi, si navis perisset. Sed aiebat Dionysodorus navim perisse: negabat actor. REISK.

P. 1284. v. 5. δοκῶμεν] Vulg. δοκῶ μὲν. δοκῶμεν uno vocabulo August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1284. v. 6. ὑμῖν] Abest a Paulina. REISK.

P. 1284. v. 10. ἡμῖν] mihi et socio meo Pamphilo. REISK.

P. 1284. v. 10. τοῦ Μεταγειτνιῶνος μηνὸς] Ergo Metagitnion erat mensis vernus, quia contractus mercatorum vel navicularioum plerumque semestres erant a mari aperto ad mare clausum. REISK. Immo aestivus fuit: neque hic locus docet vernum fuisse. SCHAEFER.

P. 1284. v. 11. ἐπὶ τῇ νηΐ] Subaudi τῇ ἑαυτῶν. REISK.

P. 1284. v. 12. ἢ] Abest a Paulina. REISK.

P. 1284. v. 13. τοὺς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1284. v. 13. ἀποκρινομένων δ' ἡμῶν —] V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 62. SCHAEFER.

P. 1284. v. 16. ἢ] Abest a Paulina. REISK.

P. 1284. v. 18. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν August. primus. REISK.

P. 1284. v. 18. ἀμφοτερόπλουν] Citat hunc locum Harpocration v. Ἀμφοτερόπλουν. REISK.

P. 1284. v. 20. μὲν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1284. v. 21. ἔξωθεν] etsi nomine meo ut creditoris in syngrapha non scripto. SCHAEFER.

P. 1284. v. 22. μὲν] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1284. v. 22. ὑμῖν] ἡμῖν Aldina et illinc margo Lutetianae. REISK.

P. 1285. v. 3. ἄρξαντος] Vulg. ἄρξοντος. ἄρξαντος August. primus. Et sic correxi. Hoc de Cleomene nihil comperi. Constat tamen ex hoc loco magnam eius in Aegypto potestatem Alexandro M. superstite fuisse. REISK.

P. 1285. v. 3. ὃς] ὃν margo Lutetianae e Paulina. REISK.

P. 1285. v. 3. παρέλαβεν] ἔλαβεν simplex August. primus. REISK.

P. 1285. v. 6. παλιγκαπηλεύων] dardanarium agens, *Hökerei treibend im Getraidehandel.* SCHAEFER.

P. 1285. v. 6. συνιστὰς] imperans, edicens, statuens pro arbitrio suo et mandans suis procuratoribus per literas, quanti identidem velit frumenta sua vendi. REISK. V. Ind. Graecitat. p. 482. et not. ad p. 219, 20. SCHAEFER.

P. 1285. v. 8. τὰ χρήματα] τὸν σῖτον. τῶν χρημάτων ἔνια p. 1289, 19. Add. p. 1290, 13. ἀγώγιμα ibid. v. 11. 23. γόμος v. 10. 18. Xenophon Hellen. I. 6. 37. παρήγγειλε — τοῖς ἐμπόροις τὰ χρήματα σιωπῇ ἐνθεμένους ἐς τὰ πλοῖα ἀποπλεῖν. Quod Schneiderus recte intellexit de commeatu. SCHAEFER.

P. 1285. v. 10. ἐμπορείαις] Vulg. ἐμπορίαις. ἐμπορείαις August. primus. Et sic correxi. Kusterus ad Suid. v. Συνετιμήθη T. III. p. 403., qui locum hunc ibi, sed longe aliter, affert, vult τοῖς ἐμπορίοις (*naves ad emporia appellebant*) pronuncians, tam lectionem vulgatam, ταῖς ἐμπορίαις, quam lectionem a Suida prolatam, τοῖς ἐμπόροις, perinde vitiosam esse. Ego vero ut in hoc Kustero assentior, ita coniecturam eius probare nequeo. Sententia est: alii itinera maritima faciebant iisdem in navibus, in quas impositae essent merces a Cleomene ex Aegypto quaquaversum dimissae, iisque mercibus ut custodes praeerant, videntes,

ut tuto in portus quaeque suos deveherentur in manusque eorum traderentur, quos Cleomenes in portu quoque constituisset, qui merces eas venderent. REISK. Bekkerus: „ἐμπορίαις F. Q. r." Recepit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1285. v. 10. ἐνθάδε] Athenis. SCHAEFER.

P. 1285. v. 11. καθεστηκυίας] Recurrit mox v. 25. et p. 1286, 1. V. not. ad p. 219, 20. SCHAEFER.

P. 1285. v. 12. ὑμῖν] Vulg. ἡμῖν. ὑμῖν August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1285. v. 13. τίμιος] V. Photius c. 433. SCHAEFER.

P. 1285. v. 15. συνετιμήθη] M. ἐπετιμήθη. WOLF. V. not. ad p. 219, 20. SCHAEFER.

P. 1285. v. 17. ἐπιεικῶς] Prorsus reddit vernaculum *ziemlich*. V. not. ad p. 450, 15. SCHAEFER.

P. 1285. v. 21. ἐπειδὴ — ἐγένετο] cum Athenas venisset classis frumentaria cum frumentis e Sicilia advectis. REISK. Sicilia cum Aegypto Pontoque Atticam alebant. SCHAEFER.

P. 1285. v. 22. ἐπ' ἔλαττον] ἐπὶ τὸ ἔλαττον August. primus. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 1285. v. 22. τούτων] τούτου August. primus. REISK.

P. 1285. v. 23. οὗτος] Dionysodorus. REISK.

P. 1285. v. 23. ἀποστέλλει] ἀποστέλλοι Paulina. REISK.

P. 1285. v. 25. τἀνθάδε] Vulg. τἀνθένδε. τἀνθάδε August. primus. τὰ ἐνθένδε Bavaricus. Correxi τἀνθάδε. REISK. Bekkerus: „τἀνθένδε F. S. Q." Vere. Euripides Iphig. Taur. 1375. s. Seidl. ἀπεστάλην σοι τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν — τύχας. De hoc idiomate, cuius ratio videtur fugisse etiam optimum Heindorfium ad Platon. Gorg. p. 86., v. not. ad p. 671, 20. SCHAEFER.

P. 1285. v. 26. προσέχειν] Bekkerus: „πρόσχειν r." Recepit Dindorf. Placet. SCHAEFER.

P. 1285. v. 27. πέρας δ' οὖν· *) λαβὼν γὰρ] Vulg. πέρας οὖν λαβών. Inter πέρας et οὖν interserunt δ' Bavaricus, margo Lutetianae ex indice Aldinae et Paulina et indice Paulinae. Post λαβὼν addunt γὰρ Bavaricus et indices Aldinae et Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae. Utramque particulam addidi. *ut breviter dicam, cum Parmeniscus accepisset literas.* REISK. πέρας οὖν λαβὼν Dindorf. Recte, ut arbitror. Vulgata non displiceret, si omissum esset οὖν: πέρας δέ· λαβὼν γὰρ —. *Finis autem hic fuit machinationis: cum accepisset* —. Quanquam πέρας (s. τέλος) δέ non memini legere sic usurpatum ut σημεῖον (τεκμήριον) δέ. SCHAEFER.

---

*) πέρας δ' οὖν, Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1285. v. 27. τουτουὶ] Vulg. τούτου. τουτοὺι Bavaricus. REISK.

P. 1285. v. 28. τὰ] Posterius τὰ abest ab August. primo. REISK.

P. 1286. v. 2. ἀποδίδονται] Vulg. ἀποδίδοται. Ego de meo dedi ἀποδίδονται, quo in plurali omnis difficultas tollitur. *vendunt*, Parmeniscus puta eiusque socii. REISK. ἀποδίδοται Bekker. Quod ita probo, ut postea bis scribendum censeam καταφρονήσας. SCHAEFER.

P. 1286. v. 2. καταφρονήσαντες] καταφρονήσας margo Lutetianae e Paulina, August. primus (non in plurali, quod Fabricius inde retulit, sed in singulari). καταφρόνησαν index Paulinae. κατεφρόνησαν margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. Desitne hic loci aliquid, nec ne, in dubio relinquam. Pluralis certe numerus est tuendus: redit enim ad utrumque, Dionysodorum et Parmeniscum. Si quid deest, videtur ὥστε φαίνονται deesse. *quo constat eos contemsisse*. REISK.

P. 1286. v. 3. συγγραφῆς] Vulg. γραφῆς. συγγραφῆς Bavaricus, August. primus, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1286. v. 4. καταφρονήσαντες] καταφρονήσας margo Lutetianae e Paulina. REISK.

P. 1286. v. 6. τοὺς ἐπιβάτας] V. not. ad p. 1208, 20. SCHAEFER.

P. 1286. v. 6. συνθῶνται] σύνθωνται Bavaricus. REISK.

P. 1286. v. 8. γεγονὸς] γεγονὼς Aldina. REISK.

P. 1286. v. 10. προσήειμεν] Vulg. προσῆμεν. προσήειμεν August. primus, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK. προσῆμεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1286. v. 10. τούτῳ — ἐπιβουλῆς] Citant Anecd. Bekk. p. 450, 19. SCHAEFER.

P. 1286. v. 10. ἐπιβουλῆς] ἐπιστολῆς Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1286. v. 11. ὡς] οἷον Bavaricus. REISK. οἷον Bekker. SCHAEFER.

P. 1286. v. 12. ταῖς συνθήκαις] Vulg. συνθήκαις. ταῖς συνθήκαις August. primus, Bavaricus, Aldina. Articulum addidi. REISK.

P. 1286. v. 13. [ὅτι]] ἔτι margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. REISK.

P. 1286. v. 15. δανεισάντων] Subaudi ἡμῶν. REISK. Cur subaudias quod antecessit v. 11.? Iungenda enim ἡμῶν διορισαμένων καὶ δανεισάντων. SCHAEFER.

P. 1286. v. 17. αὐτοὶ δ᾽ οὐδὲν μᾶλλον —] Sententia est: illos nihilo propterea magis huc cum nave sua appellere, tametsi dis-

crimen videant, in quod nos fraude sua coniecissent. REISK. Immo: tametsi reditum Athenas ipsi condixissent. SCHAEFER.

P. 1286. v. 18. ὑμέτερον] ἡμέτερον margo Lutetianae. REISK.

P. 1286. v. 20. εἰς ὃ συνεγράψαντο] συγγραψάμενοι εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον p. 1297, 2. s. SCHAEFER.

P. 1286. v. 20. ἐπεὶ] ἐπειδὴ Bavaricus. REISK. ἐπειδὴ Bekker. ἐπεὶ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1286. v. 21. ἀλλὰ] Hic non est adversativa, sed significat *saltim, minimum, si nihil aliud, hoc tamen.* REISK.

P. 1286. v. 22. τοὺς τόκους — ὁμολογηθέντας] Poterat enim actor, si stricto iure vellet uti, duplum postulare, quia conditionibus contractus non fuerat satisfactum. REISK.

P. 1286. v. 23. δ'] δὴ margo Lutetianae. REISK.

P. 1286. v. 26. τὸ πρὸς μέρος] Praepositionem omittit August. primus. Ego vero teneo existimans hoc idem esse, atque si dictum esset: τὸ συμβαῖνον μέρος τοῦ τόκου πρὸς τὸ ἀνάλογον μέρος τοῦ πλοῦ. REISK. Libanius Argum. p. 1282, 17. πρὸς λόγον τοῦ πλοῦ τοῦ πλευσθέντος. SCHAEFER.

P. 1287. v. 2. πράξωμεν] Recte πράξομεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1287. v. 4. προσῄει] εἰσῄει August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1287. v. 6. οὐδὲν — διανοούμενος] non ideo magis, quod sic prae se ferret, in animo habens oblatam pecuniam dare. aeque parum in animo habebat id facere, quod aiebat, quam si nil dixisset. REISK.

P. 1287. v. 7. ἀπολαβεῖν] λαβεῖν simplex August. primus. REISK.

P. 1287. v. 8. διὰ τὰς ὑπούσας αἰτίας] V. p. 1286, 16. SCHAEFER.

P. 1287. v. 10. ὑμετέρων] ἡμετέρων August. primus. REISK. Actor cum socio fuerunt inquilini. SCHAEFER.

P. 1287. v. 11. ἀπὸ ταὐτομάτου] Addidit διὰ τὰς ὑπούσας αἰτίας, ne videretur res facta ex compacto. SCHAEFER.

P. 1287. v. 11. ταὐτομάτου] ταυτομάτου Bekker. ταὐτομάτου Dindorf. SCHAEFER.

P. 1287. v. 13. τοὺς δὲ — μὴ καθομολογεῖν] *diffiteremur autem nomen (titulum) Rhodiae usurae.* Item διὰ τὰς ὑπούσας αἰτίας. SCHAEFER.

P. 1287. v. 13. τέως] Vulg. ἕως. τέως Bavaricus, Suidas v. Τέως. Et sic correxi. REISK. ἕως Dindorf., cuius v. praefat. p. XIII. Mox v. 23. ἕως ἂν — κριθῶμεν. SCHAEFER.

P. 1287. v. 15. κριθῶμεν] διακριθῶμεν Suidas. REISK.

P. 1287. v. 15. συνεχωροῦμεν] Vulg. συγχωροῦμεν. συνεχωροῦμεν August. primus. REISK.

P. 1287. v. 16. τὸ ἐκ τῆς συγγραφῆς δίκαιον] quo poteramus duplum postulare. REISK. Hîc quidem non duplum cogitavit, sed integras usuras. SCHAEFER.

P. 1287. v. 18. ὁμόσε] ἀμόσαι Bavaricus. ὁμόσαι Aldina. Utrumque e vitioso more αι et ε inter se permutandi. REISK.

P. 1287. v. 18. ὁμόσε πορευομένους] συγχωροῦντας. *concedentes* Ind. Graecitat. p. 360. Citat hunc locum Scholiastes ad Platon. p. 327. Bekk. V. Photius c. 243. extr. SCHAEFER.

P. 1287. v. 20. συγγραφήν] γραφήν simplex August. primus. REISK.

P. 1287. v. 20. ἀναιρώμεθα] Vulg. ἀναιρούμεθα. ἀναιρώμεθα Bavaricus. ἀναιρησόμεθα margo Lutetianae, qui etiam post hoc vocabulum addit φαμὲν, non e codice, sed e coniectura nescio cuius, Lambini forsitan. Correxi ἀναιρώμεθα. Facetus est dialogismus actoris cum Dionysodoro. Tollite, ait Dionysodorus, tabulas contractus. Nos tollamus? respondet actor. Tune serio vis, ut tollamus? Id nunquam fiet. REISK.

P. 1287. v. 20. οὐδέν γε μᾶλλον ἢ ὁτιοῦν] οὐδέν γε μᾶλλον, scilicet τοῦτο ποιήσομεν. ἢ ὁτιοῦν, scilicet ἄλλο τῶν ἀδυνάτων aut τῶν αἰσχρῶν καὶ δεινῶν. Non magis hoc faciemus, quam aliud quicquam eorum, quae fieri nequeunt aut sunt turpia et infanda. REISK. Nihilo magis tollemus quam quidquam aliud, quod tollere nefas est. V. not. ad p. 1269, 12. SCHAEFER.

P. 1287. v. 21. ὃ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1287. v. 21. ἀποδῷς] ἀποδίδως August. primus. REISK.

P. 1287. v. 22. ὁμολογήσομεν] ὁμολογήσωμεν August. primus. REISK.

P. 1287. v. 23. τὸ μέντοι — ἀνελοίμεθα] *de toto autem non tollemus syngrapham.* τὸ σύνολον i. q. ὅλως p. 1288, 7. SCHAEFER.

P. 1287. v. 23. ἂν] ἂν prius abest ab August. primo. REISK.

P. 1287. v. 25. ἢ τί τὸ ἰσχυρὸν] Possit hic articulus videri supervacaneus: verumtamen locus similis, qui est initio huius orationis p. 1283, 8., possit ei succurrere. Malim tamen ἢ τί ποτ' ἰσχυρὸν. REISK. Alter ille locus huic nostro tam similis est, ut temerarii sit articulum tollere. Vellemque Codex articulum etiam ante δίκαιον insereret. Sic Cod. Bekk. l. c. dat τί λαβόντες τὸ δίκαιον. SCHAEFER.

P. 1288. v. 2. τούτων] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1288. v. 5. κριθῆναι] Ita positum est in bivio, ut a legente debeat tacite iterari. Idem est ac si dixisset: ἀξιούντων ἡμῶν Διονυσόδωρον κριθῆναι [id est ἐὰν κριθῆναι], ὡς ἑτοίμων ἡμῶν ὄντων κριθῆναι. REISK. Non stat in bivio, ut iterandum sit. Quippe ἑτοίμων ὄντων est generis neutrius referturque ad proxime antecedentia. *de controversa autem pecunia, ut de qua liquido*

constaret, —. Homericum ἑτοῖμα Odyss. VIII. 384. Scholiastes interpretatur φανερά. SCHAEFER.

P. 1288. v. 6. ἑνὶ] ἑνὸς Bavaricus. REISK. Bekkerus: „ἑνὸς F. S. Q.“ Satis placet. Sic autem statim scribendum: εἴτε κἂν πλείοσι —: SCHAEFER.

P. 1288. v. 6. τοῦ ἐμπορίου] τῶν ἐμπορίων August. primus. τῶν ἐμποριῶν margo Lutetianae. REISK.

P. 1288. v. 8. ἐπέταττεν] ἀπολαμβάνειν. SCHAEFER.

P. 1288. v. 8. ἔχει — τὰ ἡμέτερα καὶ χρῆται τοῖς χρήμασι] I. q. ἔχει — τὰ ἡμέτερα χρήματα καὶ χρῆται αὐτοῖς. Compares Euripidea: Hecub. 1030. ἢ γὰρ καθεῖλες Θρῇκα καὶ κρατεῖς ξένον —; Orest. 571. ἐζημίωσε πατέρα κἀπέκτειν' ἐμόν. V. not. ad p. 363, 10. SCHAEFER.

P. 1288. v. 9. χρήμασι] χρήμασιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1288. v. 13. ὑμέτερον] Vulg. ἡμέτερον. ὑμέτερον Bavaricus. REISK.

P. 1288. v. 21. εἶναι ἡμᾶς] ἡμᾶς εἶναι Bekker. SCHAEFER.

P. 1288. v. 22. ὑπολαμβάνοιμεν] Vulg. ὑπολαμβάνομεν. Dedi de meo ὑπολαμβάνοιμεν in optativo. REISK. Recte ὑπολαμβάνομεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1288. v. 22. οὕτως ἀλογίστως] Vulg. οὕτω παντελῶς ἀλογίστως. οὕτως ἀλογίστως Bavaricus, media voce omissa. Correxi οὕτως ἀλογίστως, sublato παντελῶς, quod modo v. 21. praecessit. REISK.

P. 1288. v. 23. ἀποτῖσαι] ἀποτίσαι Reisk. SCHAEFER.

P. 1289. v. 2. οἴομαι] Vulg. οἶμαι. οἴομαι Bavaricus. REISK.

P. 1289. v. 2. ἀκούοντας — πάλαι] θαυμάζειν ἀκούοντας πάλαι τὴν τόλμαν αὐτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1289. v. 3. τόλμαν] Bekkerus: „τόλμαν F.“ SCHAEFER.

P. 1289. v. 5. οὐ] Abest ab Aldina. REISK.

P. 1289. v. 6. τοῦ Ἀθηναίων] Vulg. τῶν Ἀθηναίων. τοῦ Ἀθηναίων August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1289. v. 6. καὶ συγγραφὴν] Vulg. τὴν συγγραφήν. καὶ συγγραφὴν August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1289. v. 11. ἐν Ῥόδῳ] εἰς Ῥόδον August. primus, margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. REISK. Placet. V. p. 1290, 6. s. Quanquam etiam p. 1286, 1. s. legitur: ἐξαιρεῖται τὸν σῖτον ἐν τῇ Ῥόδῳ. SCHAEFER.

P. 1289. v. 12. οὐδὲν] μηδὲν August. primus. REISK. Probo. SCHAEFER.

P. 1289. v. 16. καὶ προσχεῖν] Vulg. προσχεῖν. καὶ προσέχειν Bavaricus. Copulam addidi. REISK.

P. 1289. v. 17. ἐκεῖ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1289. v. 19. ἕνια] ἕνεκα August. primus. REISK.

P. 1289. v. 21. συγκεχωρηκέναι] Id est ἀφεικέναι, remisisse usuram argenti, quae ipsis ex praescripto contractus Rhodo Athenas erat solvenda. Nomen enim erat Alexandriae contractum ea lege, ut Athenis persolveretur. Verum foeneratores illi, cum Rhodum venissent, satis habebant pecuniam recuperare cum ea usurae parte, quae esset ab Alexandria inde ad Rhodum solvenda; alteram partem usurae, quae fuisset Rhodo Athenas solvenda, remittebant. REISK. συγκεχωρηκέναι non est i. q. ἀφεικέναι. Verte: *concessisse sibi, ut solam ferrent usuram itineris Rhodum usque.* οὖς φασι συγκεχωρηκέναι λαβεῖν — τοὺς εἰς Ῥόδον τόκους p. 1290, 27. Conf. p. 1291, 15., ubi satis apparet, quid intersit inter ἀφιέναι et συγχωρεῖν. SCHAEFER.

P. 1289. v. 21. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1289. v. 21. τοὺς] τοὺς prius abest a Paulina. REISK.

P. 1289. v. 21. τοὺς τόκους τοὺς εἰς Ῥόδον] via scilicet aestimata, non ab Alexandria ad Rhodum, sed ab Athenis ad Rhodum. REISK. Immo ab Athenis ad Alexandriam et ab Alexandria ad Rhodum, h. e. πρὸς λόγον τοῦ πλοῦ τοῦ πλευσθέντος, ut Libanius p. 1282, 17. SCHAEFER.

P. 1289. v. 22. δεινὸν οὖν] Subaudi εἶναι. V. L. Bosii Ellips. p. 605. SCHAEFER.

P. 1289. v. 22. δεινὸν — συγχωρήσομεν] Citant Anecd. Bekk. p. 144, 16. SCHAEFER.

P. 1289. v. 22. ἡμεῖς μὴ] μὴ ἡμεῖς Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1289. v. 23. τούτοις·] τούτοις, Reisk. Prorsus non interpungit Bekker. SCHAEFER.

P. 1289. v. 23. αὐτὸν] αὑτὸν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1289. v. 28. πᾶσιν ὑμῖν οἴομαι] Vulg. πᾶσιν οἶμαι. Vocem mediam addidi. REISK. οἶμαι πᾶσιν ὑμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 1290. v. 1. τοῦτο] τοσοῦτο August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1290. v. 2. πλώϊμος] Vulg. πλόϊμος. πλωϊμός Bavaricus. Et sic quoque v. 7. Vocabulum hoc, quod aliquoties per hanc orationem recurrit, ubique per ω exaravi. REISK. πλόϊμος Bekker. V. Photius c. 310. Sed πλώϊμος Atticis adserit Lobeckius ad Phrynich. p. 615. SCHAEFER.

P. 1290. v. 4. πλὴν οὐκ] V. not. ad p. 241, 4. et Lobeckius ad Phrynich. p. 459. SCHAEFER.

P. 1290. v. 6. εἰς τὴν Ῥόδον] Vulg. εἰς Ῥόδον. Interserit Bavaricus articulum τήν. REISK.

P. 1290. v. 7. δὲ] δὴ margo Lutetianae. REISK. Lambini, ut arbitror, commentum. V. Meletem. Crit. p. 111. SCHAEFER.

P. 1290. v. 7. πλωΐμων] πλοΐμων Bekker. V. not. ad v. 2. SCHAEFER.

P. 1290. v. 8. αὐτὴν] Abest a Paulina. REISK.

P. 1290. v. 10. μετεξειλόμην] μετεξαιρεῖσθαι, *transferre, onera e navibus alteris egesta in alteras imponere.* SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 63. μετενέθεσθε v. 20. SCHAEFER.

P. 1290. v. 15. ὧν μέντοι — ταῦτ' ἀπέστελλον] Vulg. ὧν μέντοι αὐτοὶ ἦσαν κύριοι· αὐτοὶ δὲ, οὐ ταῦτ' ἀπέστελλον. αὐτοὶ primum omittit August. primus et pro δὲ οὐ dat οὐδὲ ad hunc modum: ὧν μέντοι κύριοι ἦσαν αὐτοὶ, οὐδὲ ταῦτα ἀπέστελλον. In postremo, scilicet οὐδὲ ταῦτα, consentit margo Lutetianae. Correxi ὧν μέντοι αὐτοὶ ἦσαν κύριοι οὗτοι, οὐδὲ ταῦτ' ἀπέστελλον. *verum ne ea quidem omnia hi* (Dionysodorus et Parmeniscus), *quae in potestate sua habebant, huc mittebant.* REISK. ὧν μέντοι αὐτοὶ ἦσαν κύριοι, οὐ ταῦτ' ἀπέστελλον Bekker. οὐδὲ ταῦτ' placet. SCHAEFER.

P. 1290. v. 17. ἐκλεγόμενοι, τίνων —] Idem est ac si dixisset: ἐκλεγόμενοι ἔνια, ὧν —. REISK. F. ἐκλεγόμενοι, εἴ τινων —. SCHAEFER.

P. 1290. v. 17. ἐπετέταντο] ἐπετέσαντο Aldina. REISK. Opponitur ἀνεικέναι v. 22. SCHAEFER.

P. 1290. v. 20. μετενέθεσθε] μετενέμεσθε Bavaricus. REISK.

P. 1290. v. 20. αὐτοῦ ἐν τῇ Ῥόδῳ] V. not. ad Longi Pastoral. p. 371. et ad Theocrit. XXV. 170. SCHAEFER.

P. 1290. v. 22. ἐκεῖσε] ἐκεῖ margo Lutetianae. REISK. Commentum, ut videtur, Lambini, quem fugeret recte dici πωλεῖν εἰς —. πραθεὶς εἰς Λευκάδα p. 1304, 7. V. Valckenarius ad Herodot. II. 56. SCHAEFER.

P. 1290. v. 22. τιμὰς] Post h. v. addit August. primus iteratum articulum τάς. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1290. v. 23. ὑμᾶς] Vulg. ἡμᾶς. ὑμᾶς August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1290. v. 23. κερδανεῖν] κερδαίνειν August. primus. REISK.

P. 1290. v. 23. ἤλπιζον] ἔμελλον August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1290. v. 25. ἀλλὰ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν] Fero vulgatam, si sententia est: ἀλλὰ τοῦ ἔχεσθαι ὑμᾶς τοῦ συμφέροντος ὑμῖν. *sed documento est, vos lucro vestro servire.* Sed nescio an orator sic reliquerit. REISK. Non dubito sic reliquisse. *sed documento est, utilem illam vobis fuisse.* SCHAEFER.

P. 1290. v. 27. συγκεχωρηκέναι] Bekkerus: „σεσυγχωρηκέναι S." Notabilis forma perfecti. SCHAEFER.

P. 1290. v. 27. αὐτῶν] αὑτῶν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1291. v. 1. ἀφῆκε] ἀφεῖκε Dindorf. V. not. ad v. 2. et 15. et ad p. 1292, 6. SCHAEFER.

P. 1291. v. 1. οὐθ' ὁ δοὺς οὐθ' ὁ πεισθείς] Vulg. ὁ πεισθεὶς ἢ ὁ πείσας. οὐθ' ὁ δοὺς οὐθ' ὁ πείσας in margine Bavaricus cum γρ. Correxi οὐθ' ὁ δοὺς οὐθ' ὁ πεισθείς. Videtur vulgata nata esse e varia lectione quorundam librorum, quae fuit haec, ni fallor: οὐδὲν ἀδικεῖται ὁ πεισθεὶς, οὐδ' ἀδικεῖ ὁ πείσας. REISK. ὁ πεισθεὶς [ἢ ὁ πείσας] Bekker. Idem: „οὐθ' ὁ δοὺς οὐθ' ὁ πείσας γρ. F. Q." Vere, opinor. *neuter iniuriam patitur.* Ut significetur sic ne umbram quidem iniustitiae posse oriri. Conf. similia quae collegit Lobeckius Parerg. ad Phrynich. p. 754. Ad ὁ πείσας subaudi δοῦναι. SCHAEFER.

P. 1291. v. 2. ἀφείκαμέν] ἀφήκαμέν August. primus, Paulina. REISK. Bekkerus: „ἀφήκαμέν F. Q. r." SCHAEFER.

P. 1291. v. 5. τί] ποῖ Bavaricus. REISK.

P. 1291. v. 5. ποῖ] Vulg. ποῦ. ποῖ August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. *quo, quorsum.* REISK.

P. 1291. v. 12. σὺ] Abest ab August. primo. REISK. Bene adest. Sophocles Oed. T. 379. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδὲν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί. SCHAEFER.

P. 1291. v. 14. ἡμῖν] Vulg. ὑμῖν. ἡμῖν Bavaricus. REISK.

P. 1291. v. 14. εἰ δίκαιος] δίκαιος εἰ Bekker. SCHAEFER.

P. 1291. v. 14. πάντα] [πάντα τά.] Malim abesse τὸ τά. WOLF. Vulg. πάντα τά. τὰ omittunt August. primus et Bavaricus. Delevi. REISK.

P. 1291. v. 15. ἀφείκασι] ἀφήκασι Paulina. REISK. Bekkerus: „ἀφήκασι F. S. Q. r." SCHAEFER.

P. 1291. v. 16. ὅτῳ δήποτε] ὁτῳδήποτε Dindorf. SCHAEFER.

P. 1291. v. 17. παρασυγγεγράφηκας] Vulg. παρασυγγράφηκας. παραγεγράφηκας August. primus, editio Wolfii, margo Lutetianae. παρασυγγεγράφηκας margo Lutetianae, Bavaricus. Et sic correxi. V. p. 1293, 7. REISK. *laesisti violando pacta inter nos inita* Ind. Graecitat. p. 384. Compares παρασπονδεῖν. SCHAEFER.

P. 1291. v. 21. τὸ] Abest ab August. primo. Quod si admittatur, quamquam ego equidem haud auctor sim, significabit περὶ τὴν ἄφεσιν *quod attinet ad remissionem.* REISK.

P. 1291. v. 23. ὑμῖν] Vulg. ἡμῖν. ὑμῖν August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1291. v. 26. οὗτοι] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1291. v. 27. οὐδὲν — διέφερεν αὐτοῖς —] Si, quod potuerat (v. not. ad p. 113, 1.), scripsisset οὐ — διεφέροντο ἀφει-

μένοι — καὶ κομισάμενοι —, evitasset anacoluthon, quod peperit intersertum ὡς — κατεκόμισαν. SCHAEFER.

P. 1291. v. 27. ἀφειμένοις τῶν τόκων] *liberatis usura.* Utrum *recepta*, ut iam nullas acciperent? Loquitur enim de creditoribus. WOLF. ἀφεμένοις τὸν τόκον August. primus. τὸν τόκον etiam index Aldinae. REISK. ἀφεμένοις τῶν τόκων Bekker. Quod aptius est sequenti κομισαμένοις. Multum autem erravit Wolfius. Nam ἀφίεσθαι τῶν τόκων valet idem quòd ἀφιέναι τοὺς τόκους, *die Interessen fahren lassen.* Nec probandum τὸν τόκον. Scholiastes ad Philostrati Her. p. 401. edit. Boisson. μεθίημι καὶ ἀφίημι ἐνεργητικῶς αἰτιατικῇ, παθητικῶς δὲ γενικῇ. Intelligendae usurae ἐκ Ῥόδου εἰς Ἀθήνας. SCHAEFER.

P. 1292. v. 2. δεῦρ' ἐπαναπλεῖν] *rursus evehi in altum, huc ut appellerent.* SCHAEFER.

P. 1292. v. 3. ἀκαριαῖος] ἀκέραιος Bavaricus. REISK. Bekkerus: „ἀκέραιος F. S. Q." Placet. *incolumis, tuta navigatio, ubi non metuendae sint tempestates:* ut non oporteat παραχειμάζειν καὶ περιμένειν τὴν ὡραίαν. Vulgatam Wolfius vertit: *brevis est et expedita navigatio.* Sed recte H. Stephanus Thes. c. 4833. C.: „Videtur tamen sonare, Navigatio momentanea." Iam quis momentaneam dicat navigationem e Rhodo in Aegyptum? Talis quidem superlatio vix sit sobrii Oratoris. Adde quod, si momentanea erat navigatio, ὑπῆρχεν, οὐ δὶς ἢ τρὶς, ἀλλὰ πολλάκις ἐργάσασθαι τῷ αὐτῷ ἀργυρίῳ. SCHAEFER.

P. 1292. v. 4. ἀργυρίῳ] Abest a Paulina. REISK.

P. 1292. v. 5. περιμένειν] παραμένειν August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1292. v. 5. τὴν ὡραίαν] V. not. ad p. 1283, 20. Anecd. Bekk. p. 73. extr. Ὡραίαν: τὴν ὥραν. ἡ δὲ τοιαύτη τροπὴ Ἀττικοῖς ἴδια· Ἀθηνᾶ Ἀθηναία, ἴση ἰσαία. οὕτω καὶ ὥρα ὡραία. SCHAEFER.

P. 1292. v. 6. προσκεκερδάγκασι] Vulg. προσκεκερδήκασι. προσκεκερδάγκασι August. primus. Et sic correxi: non enim προσκερδέω, sed προσκερδαίνω dicitur. REISK. προσκεκερδήκασι Bekker. V. Buttmannus Grammat. Gr. mai. II. 1. p. 165. SCHAEFER.

P. 1292. v. 6. ἀφείκασι] ἀφήκασι August. primus, Bavaricus, Paulina. REISK.

P. 1292. v. 8. ἀποδέχεσθε τοῦτον —] De hac constructione v. H. Stephanus Thes. c. 3244. A. et Heindorfius ad Platon. Phaedon. p. 157. SCHAEFER.

P. 1292. v. 11. παραβάλλοντος] F. παρεμβάλλοντος. WOLF. παρεμβάλλοντος mavult Wolfius in Farragine. REISK. Noli probare. *Ne igitur audiatis — tanquam exemplum proponentem, quod nobis sit imitandum.* Minus accurate Ind. Graecitat. p. 374. SCHAEFER.

P. 1292. v. 12. ἔστι] Vulg. ἔτι. ἔστι August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK.

P. 1292. v. 12. γὰρ] δ' mavult Wolfius in Farragine. REISK.

P. 1292. v. 12. ἐμοί τε] Vulg. ἔμοιγε. Dedi ἐμοί τε. REISK.

P. 1292. v. 13. τοῦτο] Scilicet τὸ περὶ τὴν συγγραφὴν καὶ τὰ ταύτης δίκαια. REISK.

P. 1292. v. 13. οὗτος] Vulg. ᾧ οὗτος. ᾧ abest ab August. primo. Delevi. REISK.

P. 1292. v. 13. διϊσχυρίζεται] Vulg. ἰσχυρίζεται. διϊσχυρίζεται August. primus. Dedi compositum. REISK. ἰσχυρίζεται Bekker. διϊσχυρίζεται Dindorf., cuius v. praefat. p. XI. SCHAEFER.

P. 1292. v. 17. περὶ] Vulg. ὑπὲρ. περὶ August. primus. Et hoc dedi. REISK. Recte ὑπὲρ Bekker. Talia enim particularum variationem aspernantur. SCHAEFER.

P. 1292. v. 21. οὔτε γὰρ τοὺς τόκους] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 1292. v. 22. δ'] Vulg. γάρ. δ' August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1292. v. 22. σώα] σῷα margo Lutetianae ex Aldina. REISK. σῷα Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1292. v. 25. ὦ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1292. v. 27. πλῷ] Vulg. τῷ πλῷ. Articulus abest a Bavarico. Delevi. REISK.

P. 1293. v. 5. Αἴγυπτον] εἰς Αἴγυπτον August. primus. REISK.

P. 1293. v. 11. τὸ — δάνειον τὸ ἀρχαῖον] Mox v. 15. τοῦ ἀρχαίου δανείσματος. Iterum v. 27. τὸ — ἀρχαῖον δάνειον. Videndum ne et τὸ ἀρχαῖον et ἀρχαίου et ἀρχαῖον sit interpretantis. V. p. 1294, 7. SCHAEFER.

P. 1293. v. 13. διεφθαρμένης] Vulg. διεφθαρμένοις. διεφθαρμένης Bavaricus, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1293. v. 15. ἀρχαίου] V. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 1293. v. 16. [κοινὰ]] Abest a Bavarico. REISK. Delevit Bekker. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1293. v. 16. ταὐτὰ] Vulg. ταῦτα. Malim ταὐτὰ aut καὶ ταὐτὰ propter sequens ἡ πρᾶξις ἡ αὐτή. Unde facile patiar abesse κοινά. REISK. καὶ ταὐτὰ maluit, si censeas servandum κοινά. SCHAEFER.

P. 1293. v. 16. πρᾶξις] I. q. εἴσπραξις. Recurrit p. 1296, 18. SCHAEFER.

P. 1293. v. 20. Ἀθήνηθεν] ἀθήνηθε Bavaricus. REISK.

P. 1293. v. 23. τὸν] Omittit Bavaricus. REISK. Omisit Bekker. V. v. 28. p. 1294, 5. 19. p. 1295, 8. 11. SCHAEFER.

P. 1293. v. 25. ταύτησὶ] ταύτης Bavaricus. REISK.

P. 1293. v. 25. γὰρ] Abest a Bavarico. REISK. Bekkerus: „γὰρ om. F. S. Q." Omisit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1293. v. 26. σέσωσται καὶ ἔστι σῶα] Supra p. 1292, 22. εἰ δ' ἔστιν ἡ ναῦς σώα καὶ μὴ διέφθαρται. Ne mireris pleonasmum locutionis, qui magis etiam nostro loco videatur mirabilis. Nimirum τὸ σεσῶσθαι τὴν ναῦν vel maxime urgendum fuit. SCHAEFER.

P. 1293. v. 26. σῶα] σῷα Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1293. v. 27. ἀπεδίδοσαν] Bekkerus: „ἀπέδοσαν r." Male. *neque enim offerrent* —. SCHAEFER.

P. 1293. v. 27. ἀρχαῖον] V. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 1294. v. 4. δεῖν] Post h. v. addunt αὐτὸν August. primus et margo Lutetianae. δεῖ dat Paulina. REISK. Pronomen addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 1294. v. 5. μὰ Δί'] Vulg. μὰ τὸν Δί'. Articulum omittunt August. primus et Bavaricus. REISK.

P. 1294. v. 6. οὐ] Omittit August. primus. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1294. v. 6. ταῦθ'] διὰ ταῦθ' Bavaricus. REISK. Bekkerus: „διὰ ταῦτα F. S. Q." Qui διὰ dant libri videntur dare aut voluisse aut debuisse οὐ μὰ Δία ταῦτα (ταῦθ'). V. not. ad p. 327, 22. SCHAEFER.

P. 1294. v. 8. ποιῇς] ποιεῖς August. primus. REISK.

P. 1294. v. 11. τοῦτο] Vulg. τοῦτο τό. τὸ omittit August. primus. Delevi. REISK.

P. 1294. v. 13. ἐμφανῆ τὰ ὑποκείμενα] τὰ ὑποκείμενα ἐμφανῆ Bekker. SCHAEFER.

P. 1294. v. 16. ὅπου] ὅποι Bavaricus. REISK. ὅποι Bekker. Non displicet. SCHAEFER.

P. 1294. v. 17. σώαν] σῴαν Reisk. σῴαν Bekker. SCHAEFER.

P. 1294. v. 20. δανείσασι] δανείσασιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1294. v. 21. τοῦτο, — τὴν ὑπερβολήν] Aut τούτου legendum videtur, aut καὶ τὴν ὑπερβολήν. REISK. Neutrum verum. Formulae καὶ γὰρ τοῦτο quae vis sit, facile intelliges, si legeris quae notata sunt ad p. 1097, 5. Scilicet post Ἀθηναῖοι plene interpungendum, quomodo interpunctum est in Reiskiana et Bekkeriana. SCHAEFER.

P. 1294. v. 21. ὦ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1294. v. 21. τὴν ὑπερβολήν] Subaudias τῆς ἀναισχυντίας. SCHAEFER.

P. 1294. v. 22. φησιν] Vulg. φασιν. φησιν August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae. Sed idem margo hanc quoque dat lectionem variantem: φασιν οὗτοι. Correxi φησιν. REISK.

P. 1294. v. 22. εἰς Ῥόδον] εἰς τὴν Ῥόδον August. primus. REISK.

P. 1294. v. 23. πλωΐμος] Vulg. πλόϊμος. πλωΐμος margo Lutetianae. REISK. πλόϊμος Bekker. V. not. ad p. 1290, 2. SCHAEFER.

P. 1294. v. 26. ἀπέστελλες] Vulg. ἐπέστελλες. ἀπέστελλες August. primus, Paulina, Wolfiana. ἀπέστειλας Bavaricus. Correxi ἀπέστελλες. REISK.

P. 1294. v. 27. νῦν] νυνὶ Bavaricus. REISK νυνὶ Bekker. Sed οὐδέπω καὶ νυνὶ non videtur dici. V. not. ad p. 1124, 17. SCHAEFER.

P. 1294. v. 27. κελεύει σε] κελεύσεις Paulina. REISK.

P. 1294. v. 28. ἀνέπαφον καὶ ἐμφανῆ] ἐμφανῆ καὶ ἀνέπαφον Bekker. SCHAEFER.

P. 1295. v. 1. προκαλεσαμένων] Vulg. προσκαλεσαμένων. προκαλεσαμένων August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1295. v. 1. οὕτως] οὗτος Paulina. REISK.

P. 1295. v. 5. γινομένους] γιγνομένους Bekker. τοὺς τόκους τοὺς γιγνομένους, *usuram quae confit secundum syngrapham.* SCHAEFER.

P. 1295. v. 7. τολμᾷς] τολμᾷν margo Lutetianae e Paulina. REISK.

P. 1295. v. 7. ὡς] Abest ab Aldina et Paulina. REISK.

P. 1295. v. 8. ἐφ' ᾧ — ὑπὸ τῶν δικαστῶν] Tuo enim consilio id factum est. Tu noluisse eam huc dirigere. Cuius malitiae si dignas dares poenas, morte dares ab his iudicibus condemnatus. REISK. Scilicet fraus publice nocuit. V. p. 1285, 5. 1296, 7. 1297, 5. SCHAEFER.

P. 1295. v. 11. δι' ἡμᾶς] δ' ἡμᾶς Aldina. δι' ὑμᾶς Paulina. REISK.

P. 1295. v. 20. ἐμίσθουν] ἐμίσθωσαν Bavaricus. REISK.

P. 1295. v. 20. ὑμᾶς] Vulg. ἡμᾶς. ὑμᾶς August. primus. REISK.

P. 1295. v. 21. σύμπτωμα] Phrynichus p. 104. [p. 248. edit. Lobeck.] vocabulum σύμπτωμα hoc uno loco ait a Demosthene usurpatum. REISK.

P. 1295. v. 26. καὶ τοὺς τόκους] F. καὶ τοὺς εἰς Ῥόδον τόκους. WOLF. non autem duplum, ut in tabulis cautum erat. REISK. Vere Reiskius. V. p. 1296, 3. s. Fallitur autem Wolfius τοὺς τόκους, non de omni usura, quam syngrapha pendi iussit, sed de parte eius intelligens. SCHAEFER.

P. 1295. v. 27. τοῖς] Vulg. τούτοις. τοῖς August. primus. Et sic correxi. REISK. Bekkerus: „τούτοις F. S. Q." Satis placet. SCHAEFER.

P. 1296. v. 1. ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν] Aliter interpretatur Reiskius Ind. Graecitat. p. 6., aliter Passowius Lex. Gr. v. ἄγκυρα. Reiskio assentior. SCHAEFER.

P. 1296. v. 1. ἂν] Bekkerus: „ἐὰν r.“ Recte adscivit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1296. v. 2. κατορθώσωσι] κατορθῶσι Bavaricus. REISK. Recte κατορθῶσι Bekker. SCHAEFER.

P. 1296. v. 3. ἀποδώσοντας] Vulg. ἀποδώσαντας. ἀποδώσοντας August. primus, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1296. v. 6. τι] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1296. v. 6. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aldina. REISK.

P. 1296. v. 15. ὑμέτερον] ἡμέτερον August. primus. REISK.

P. 1296. v. 18. ἐξ] ἐξ secundum abest a Paulina. REISK.

P. 1296. v. 21. ἡμέτερα] Vulg. ὑμέτερα. ἡμέτερα August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1296. v. 27. ἔπεισαν ἡμᾶς] Scilicet λαμβάνειν. REISK. Immo συγγράψασθαι. V. p. 1297, 2. SCHAEFER.

P. 1296. v. 28. ἐκρινόμεθα] Vulg. διεκρινόμεθα. ἐκρινόμεθα simplex August. primus, Bavaricus. Dedi simplex. REISK.

P. 1296. v. 28. ἐπλεονέκτουν οὗτοι ἡμῶν] οὗτοι ἐπλεονέκτουν ἡμῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1297. v. 2. ὡς] Vulg. εἰς. ὡς August. primus. Et hoc dedi. REISK. εἰς Bekker. Reiskiano favere videatur πρὸς p. 1296, 20. SCHAEFER.

P. 1297. v. 10. πῶς] πρὸς August. primus. REISK.

P. 1297. v. 10. τοὐτὶ] τοῦτο August. primus. REISK.

P. 1297. v. 10. κρίνετε] κρινεῖτε margo Lutetianae. Malim futurum. REISK.

P. 1297. v. 10. συγγραφὰς] συνθήκας August. primus, margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. REISK.

P. 1297. v. 12. οἰήσεσθε] οἴεσθε Bavaricus. REISK. Bekkerus: „οἴεσθε F. S. Q.“ Placet. SCHAEFER.

P. 1297. v. 13. προήσονται] [ποιήσονται.] Lego προήσονται, τουτέστι δανείσουσι. WOLF. Vulg. ποιήσονται. προήσονται August. primus, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK. V. not. ad p. 887, 17. SCHAEFER.

P. 1297. v. 15. ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου δανείζοντες] ἐπὶ τοῦ δανείζειν ὄντες Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1297. v. 15. ὑμῖν] [ἡμῖν.] ὑμῖν. WOLF. Vulg. ἡμῖν. ὑμῖν August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1297. v. 16. ναυκλήροις] συνναυκλήροις August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1297. v. 16. γραψαμένοις] συγγραψαμένοις August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1297. v. 17. καταπλεῖν] πλεῖν simplex Bavaricus. REISK. πλεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 1297. v. 20. ποριζομένους] γρ. προφασιζομένους margo Lutetianae. REISK.

P. 1297. v. 20. οἵαιςπερ] οἵας περ August. primus. REISK.

P. 1297. v. 20. Διονυσόδωρος] Bekkerus: „καὶ διονυσόδωρος F. S. Q." Placet. V. Weiskius Pleonasm. Graec. p. 185. SCHAEFER.

P. 1297. v. 21. μερίζειν] μερίζεσθαι margo Lutetianae. μερίζεται August. primus. REISK.

P. 1297. v. 22. καὶ μὴ πρὸς τὴν συγγραφὴν] Non repetendum μερίζειν, sed subaudiendum aptius huic membro verbum, e. c. ὁρίζειν. SCHAEFER.

P. 1297. v. 22. κωλύσει] κωλύει August. primus, in praesenti, non in futuro, ut Fabricius exhibuit. REISK.

P. 1297. v. 23. τίς γὰρ ἂν ἐθελήσει] Vulg. τίς γὰρ ἐθελήσει. τίς γὰρ ἂν ἐθελήσῃ August. primus. Particulam ἂν addidi. REISK. Iure delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1297. v. 25. μὲν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1297. v. 25. ἀκύρους] Post h. v. addi vult Wolfius in Farragine γενομένας. REISK. Hoc aut οὔσας etiam Porsonus, opinor, erat additurus. Sed v. not. ad p. 674, 15. 1209, 6. SCHAEFER.

P. 1297. v. 28. ταῦτα] τοῦτο Bavaricus. REISK. τοῦτο Bekker. SCHAEFER.

P. 1298. v. 1. ὑμῖν] Vulg. ἡμῖν. Abest ab August. primo. ὑμῖν Bavaricus, margo Lutetianae e Paulina. REISK.

I. TAYLORI
AD
DEMOSTHENIS
APPELLATIONEM
ADVERSUS EUBULIDEM
PRAEFATIO.

Lex, quae in Argumento citatur, satis fideliter nos ducit ad mentem istius Orationis intelligendam. Euxitheus quidam dolis Eubulidis, adversarii eius, et malis artibus circumventus peregrinitatis damnatur a suis popularibus; et proinde nomen eius e tabulis istius populi (Alimusii erant) deletum. Verum cum lex provocationem ad curiam a populi sententia fieri permittebat, iam causa apud iudices perorata statum suum defendit fretus testimonio συγγενῶν, *cognatorum*, δημοτῶν, *popularium*, φρατόρων, *curialium*, et γεννητῶν sive *gentilium*. Utile erit conferre Herald. Animadv. L. II. C. I. et Petit. ad LL. Attic. Lib. II. Tit. III. Lege XII.

In quodam exemplari meo adnotatum inveni, hanc Oratione non videri a Demosthene esse profectam, tum quia ἀποψηφίζεσθαι hic saepiuscule in sensu condemnandi, quod videtur esse insolentius, occurrat, tum quod ex quibusdam indiciis constet, haec temporibus esse superiora, quam ut ad Demosthenis aetatem pertingere potuerint. Ait enim Euxitheus, patrem suum natum esse ante Euclidem, Olymp. XCIV. 2., immo captivum fuisse bello Decelico, Olymp. XCI. 4. Porro se ipsum natum esse commemorat, cum Thrasybulus ad Abydum militaverit. Illud autem contigit circa Olymp. XCVII. Deinde matrem eius esse superstitem, cum haec causa agitaretur, multosque adeo familiares, qui illius nuptiis interfuerant.

Non constanter negabo, potuisse hunc esse foetum rhetoris, qui Demosthene maior esset natu, Lysiae nimirum, a cuius cha-

ractere et genere orationis non abludunt multae causae forenses, quae hodie in corpore Demosthenico reperiuntur, et nominatim haec ipsa adversus Eubulidem, prout a summo Critico memoriae proditur: *Εἰ γοῦν μὴ διὰ τῆς ἐπιγραφῆς, οὗτινός ἐστιν, ἑκάτερος τῶν λόγων γνώριμος ἦν, ἀλλ' ἀνεπιγράφοις περιετύχομεν αὐτοῖς, οὐ πολλοὺς ἂν ἡμῶν οἴομαι διαγνῶναι ῥαδίως, πότερον Δημοσθένους ἐστὶν ἢ Λυσίου· τοσαύτην οἱ χαρακτῆρες ὁμοιότητα πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ πρὸς Ἀπολλόδωρον ὑπὲρ Φορμίωνος, καὶ ὁ κατ' Ὀλυμπιοδώρου τῆς βλάβης, καὶ ὁ πρὸς Βοιωτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος, ἥ τε πρὸς Εὐβουλίδην ἔφεσις κ. τ. λ.* Dionysius Halic. *π. τῆς Δημ. δεινότ.* §. 13. Verum utcunque ea res sit, non adducor ex notis istis chronologicis, ut ad antiquiorem natu quam Demosthenem protinus referrem. Qui enim Olymp. XCVII. in lucem editus erat, cur non per aetatem ei licuisset Olymp. CVII. vel CVIII. vel etiam CIX. causam apud iudices dicere et matrem porro superstitem habere?

Multo minus ducor ea crisi, quae movetur *περὶ τοῦ ἀποψηφίζεσθαι*, ut haec Demostheni abiudicem. Nobis non displicet usus ille, qui aliis novus vel etiam absurdus esse videtur. Contra ea vero scimus, scriptorem Atticum non potuisse accuratius et expressius rem eam designare, quam in animo instituit. Ordinarie quidem iudex *ἀποψηφίζεσθαι* dicitur, cum ad salutem pronunciat, atque id ut plurimum obtinet. At vero cum instituitur *διαψήφισις ἐν δήμοις*, cum unusquisque populus de statu suorum sententiam ferre tenetur, eum, quem reprobant, *ἀποψηφίζεσθαι* dicuntur, contra quam ea vox generaliter adhiberi solet. Pollux L. VIII. C. V. §. 18.: *Φύλλοις δὲ ἐψηφίζοντο οἱ κατὰ δήμους δικάζοντες, οἷς ἐπέγραφον, εἴ τις ὡς παρέγγραπτος ἐκρίνετο. καὶ τὸ καταγνῶναι ἐκαλεῖτο ἐκφυλλοφορῆσαι, καὶ ὁ κατεγνωσμένος ἐκπεφυλλοφορημένος. ὠνομάζετο δὲ ταὐτὸν τοῦτο ἀποψηφίσασθαι, καὶ ἀπεψηφισμένον, ἀπεναντίως τὸ* (malim *τῷ*) *παρὰ τοῖς δικασταῖς. ἐκεῖ γὰρ τὸ ἀποψηφίσασθαι τὸ ἀφεῖναι ἐστίν· ἐν δὲ τοῖς κατὰ δήμους δικαστηρίοις ἀντὶ τοῦ καταψηφίσασθαι τάττεται.* Idem L. III. C. IV. §. 57.: *Κατὰ δὲ τῶν παρεγγεγραμμένων ξενίας γραφή, καὶ δωροξενίας, ἂν διαφθείρωσι τοὺς δικάζοντας. ὁ δὲ καταδικασθεὶς ἀπεψηφισμένος, ἐκπεφυλλοφορημένος. καὶ τὰ ῥήματα παρεγγραφῆναι, ξενίας ἁλῶναι, ξενίας ἀποφυγεῖν, ἐκπεφυλλοφορῆσθαι, ἀποψηφίσασθαι.* Harpocratio in v.: *Ἀποψηφίζονται ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεστράτου. καὶ ἀποψήφισιν δὲ τὸ πρᾶγμα λέγει Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει.* Suidas v. *Ἀποψηφισθέντα: Εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι καὶ οὐ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἶτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐκρίνετο ξενίας· καὶ εἰ μὲν ἑάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος, εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτω Δημοσθένης.* Idem in *Ἀπεψηφίσατο: Ἐπὶ τοῖς δήμοις ἀποψηφίσεις ἐγένοντο τῶν γεγραμμένων μὲν εἰς τὸ ληξιαρ-*

χικὸν γραμματεῖον, οὐκ ὄντων δὲ ἀστῶν, ἀλλὰ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν· καὶ οὗτοι ἐλέγοντο ἀπεψηφισμένοι, ἐπειδὴ, ψήφου περὶ αὐτῆς ἐπαχθείσης, οὐκέτι μετεῖχον τῆς πολιτείας. Idem in Διαψήφισις: Οἱ πολῖται συνίασιν ἕκαστοι κατὰ τοὺς αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν αἰτίαν ἐχόντων ἢ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν ψῆφον φέρουσι κρύβδην, οἷον Ἀχαρνεῖς περὶ Ἀχαρνέων, καὶ περὶ Ἐλευσινίων οἱ Ἐλευσίνιοι, καὶ οἱ λοιποὶ δημόται παραπλησίως. καὶ τοῦτο διαψήφισις καλεῖται. οἱ μὲν οὖν πλειόνων ψήφων τυγχάνοντες ἀναμφισβητήτως τὴν πολιτείαν ἔχουσιν· ὅσοι δ' ἂν ἐλάττονας ψήφους λάβωσιν, οὐκέτι νομίζονται. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ἀποψήφισις. Etymolog. M. v. Ἔφεσις col. 401.: Ἐγένετο δὲ [ἔφεσις] Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἀποψηφισθέντων. ἐφεῖσθαι*) γὰρ αὖθις ἐξῆν αὐτοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας· καὶ εἰ μὲν ἑάλωσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι, εἰ δὲ μὴ, ἐπανίεσαν εἰς τοὺς, ἐξ ὧν ἐξώσθησαν, δήμους. **) Adde Vales. Not. ad Harpocr. p. 20. 243., potissimum vero Maussac. ad pag. 43. Harpocrat. et Budaeum pag. 145. edit. Ascens. 1529. Salmas. de M. U. pag. 751. 752. [Dorville ad Chariton. p. 57. Vales. ad Harpocr. p. 20. 40. 243. Ἀποψ. Suid. v. Ἀπεψηφίσατο. Ἔκλειψις. Not. ad Suid. Not. ad Demosth. pro Ctesiphont. Ulpian. Petit. Schol. Aristoph. *E Schedis.*] Haec autem ideo a me paulo fusius deducuntur, quoniam, quae dixi, stabilient insolentiorem eam vocis proprietatem et quodammodo una enarrant causam et sedem huius Orationis, qua Euxitheus a suis δημόταις damnatus sive ἀποψηφισθεὶς provocat ad curiam populique auctoritatem. Ea utique provocatio est ἔφεσις. Unde haec actio sive oratio a magistris perpetuo ἔφεσις appellabatur. Harpocratio v. Ἔφεσις: ἡ ἐξ ἑτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή. — Δημοσθένους λόγος ἐστὶν ἐπιγραφόμενος Ἔφεσις πρὸς Εὐβουλίδην. ἐν δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ πολλάκις ἐστὶν ἡ ἔφεσις καὶ τὸ ἐφεῖναι ῥῆμα.

Eorundem magistrorum constantiam quoque et religionem non inutile erit observare, a quibus eadem oratio perpetuo πρὸς Εὐβουλίδην inscribitur. Si accusasset, inscripta esset utique κατὰ Εὐβουλίδου, non πρὸς Εὐβουλίδην.***) Ita ea oratio, qua Demosthenes Aeschinem exagitavit ob legationem mala fide gestam, ab antiquioribus uno ore κατὰ Αἰσχίνου, *in Aeschinem*, dicitur, illa altera, qua Ctesiphontem adversus Aeschinem defendit, nunquam. Sic dicimus πρὸς Λεπτίνην, *contra* vel *adversus Leptinem*, attamen κατὰ Μειδίου, Τιμοκράτους aut Ἀριστοκράτους, *in Midiam* etc. Serior aetas atque haec nostra non eo, quo tamen debuit, usa est rigore et diligentia. Vide istud socordiae exprobrantem Robortell. Emendat. T. II. apud Gruter. C. XXXVII.

---

*) L. ἐφίεσθαι. SCHAEFER.

**) Add. Anecd. Bekk. p. 186, 7. 201, 17. 439. s. et Zonar. c. 273. SCHAEFER.

***) Conf. Fr. A. Wolfii Prolegomm. ad Leptin. p. 151. s. SCHAEFER.

p. 63. et quae non inscite de hac re adnotavit auctor posterioris Argumenti πρὸς Λεπτίνην.

Sane videtur ad nos nostramque aetatem integra non descendisse, cum haec habeat Harpocratio, Suidas et Photius MS.: Πόρος. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος, καὶ ὁ δημότης Πόριος. Ni igitur populi alicuius nomen, cuiusmodi per hanc orationem plurima sunt, in exemplaribus corruptum hodie depravate pro Πόριος legatur, senties id, quod modo dixi, defecisse alicubi orationem nostram. Potissimum vero, si adiunxeris Priscianum Lib. XVIII. col. 1199.: „Attici πλείω ἡμέρας τρεῖς, καὶ πλείω ἡμερῶν τριῶν. — Δημοσθένης quoque πρὸς Εὐβουλίδην, Ἐφορείφῃ πλείους ἕνα." Quae quidem postrema verba, ex Eubulidea adducta a principe illo Grammaticorum, quanquam, cum sint mendosissima, isti rei, quam dixi, vix possunt esse argumento, attamen eam constructionem, quae in illo loco tractatur, πλείους ἕνα, per totam hanc orationem, quanta quanta supersit, reperiri hodie non posse contendo. Mihi quidem satis constat, locum Prisciani ita esse emendandum: Δημοσθένης πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει ἔφη πλείους ἕνα. *) Atque haec hactenus.

*) De Prisciano v. not. ad p. 1302, 7. SCHAEFER.

χικὸν γραμματεῖον, οὐκ ὄντων δὲ ἀστῶν, ἀλλὰ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν· καὶ οὗτοι ἐλέγοντο ἀπεψηφισμένοι, ἐπειδὴ, ψῆφον περὶ αὐτῆς ἐπαχθείσης, οὐκέτι μετεῖχον τῆς πολιτείας. Idem in *Διαψήφισις*: Οἱ πολῖται συνίασιν ἕκαστοι κατὰ τοὺς αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν αἰτίαν ἐχόντων ἢ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν ψῆφον φέρουσι κρύβδην, οἷον Ἀχαρνεῖς περὶ Ἀχαρνέων, καὶ περὶ Ἐλευσινίων οἱ Ἐλευσίνιοι, καὶ οἱ λοιποὶ δημόται παραπλησίως. καὶ τοῦτο διαψήφισις καλεῖται. οἱ μὲν οὖν πλειόνων ψήφων τυγχάνοντες ἀναμφισβητήτως τὴν πολιτείαν ἔχουσιν· ὅσοι δ' ἂν ἐλάττονας ψήφους λάβωσιν, οὐκέτι νομίζονται. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ἀποψήφισις. Etymolog. M. v. *Ἔφεσις* col. 401.: Ἐγένετο δὲ [ἔφεσις] Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἀποψηφισθέντων. ἐφεῖσθαι*) γὰρ αὖθις ἐξῆν αὐτοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας· καὶ εἰ μὲν ἑάλωσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι, εἰ δὲ μὴ, ἐπανίεσαν εἰς τοὺς, ἐξ ὧν ἐξώσθησαν, δήμους. **) Adde Vales. Not. ad Harpocr. p. 20. 243., potissimum vero Maussac. ad pag. 43. Harpocrat. et Budaeum pag. 145. edit. Ascens. 1529. Salmas. de M+ U. pag. 751. 752. [Dorville ad Chariton. p. 57. Vales. ad Harpocr. p. 20. 40. 243. Ἀποψ. Suid. v. Ἀπεψηφίσατο. Ἔκλειψις. Not. ad Suid. Not. ad Demosth. pro Ctesiphont. Ulpian. Petit. Schol. Aristoph. *E Schedis.*] Haec autem ideo a me paulo fusius deducuntur, quoniam, quae dixi, stabilient insolentiorem eam vocis proprietatem et quodammodo una enarrant causam et sedem huius Orationis, qua Euxitheus a suis δημόταις damnatus sive ἀποψηφισθεὶς provocat ad curiam populique auctoritatem. Ea utique provocatio est ἔφεσις. Unde haec actio sive oratio a magistris perpetuo ἔφεσις appellabatur. Harpocratio v. *Ἔφεσις*: ἡ ἐξ ἑτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή. — Δημοσθένους λόγος ἐστὶν ἐπιγραφόμενος Ἔφεσις πρὸς Εὐβουλίδην. ἐν δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ πολλάκις ἐστὶν ἡ ἔφεσις καὶ τὸ ἐφεῖναι ῥῆμα.

Eorundem magistrorum constantiam quoque et religionem non inutile erit observare, a quibus eadem oratio perpetuo πρὸς Εὐβουλίδην inscribitur. Si accusasset, inscripta esset utique κατὰ Εὐβουλίδου, non πρὸς Εὐβουλίδην.***) Ita ea oratio, qua Demosthenes Aeschinem exagitavit ob legationem mala fide gestam, ab antiquioribus uno ore κατὰ Αἰσχίνου, *in Aeschinem*, dicitur, illa altera, qua Ctesiphontem adversus Aeschinem defendit, nunquam. Sic dicimus πρὸς Λεπτίνην, *contra* vel *adversus Leptinem*, attamen κατὰ Μειδίου, Τιμοκράτους aut Ἀριστοκράτους, *in Midiam* etc. Serior aetas atque haec nostra non eo, quo tamen debuit, usa est rigore et diligentia. Vide istud socordiae exprobrantem Robortell. Emendat. T. II. apud Gruter. C. XXXVII.

*) L. ἐφίεσθαι. SCHAEFER.

**) Add. Anecd. Bekk. p. 186, 7. 201, 17. 439. s. et Zonar. c. 273. SCHAEFER.

***) Conf. Fr. A. Wolfii Prolegomm. ad Leptin. p. 151. s. SCHAEFER.

p. 63. et quae non inscite de hac re adnotavit auctor posterioris Argumenti πρὸς Λεπτίνην.

Sane videtur ad nos nostramque aetatem integra non descendisse, cum haec habeat Harpocratio, Suidas et Photius MS.: Πόρος. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος, καὶ ὁ δημότης Πόριος. Ni igitur populi alicuius nomen, cuiusmodi per hanc orationem plurima sunt, in exemplaribus corruptum hodie depravate pro Πόριος legatur, senties id, quod modo dixi, defecisse alicubi orationem nostram. Potissimum vero, si adiunxeris Priscianum Lib. XVIII. col. 1199.: „Attici πλείω ἡμέρας τρεῖς, καὶ πλείω ἡμερῶν τριῶν. — Δημοσθένης quoque πρὸς Εὐβουλίδην, Ἐφορείφη πλείους ἕνα." Quae quidem postrema verba, ex Eubulidea adducta a principe illo Grammaticorum, quanquam, cum sint mendosissima, isti rei, quam dixi, vix possunt esse argumento, attamen eam constructionem, quae in illo loco tractatur, πλείους ἕνα, per totam hanc orationem, quanta quanta supersit, reperiri hodie non posse contendo. Mihi quidem satis constat, locum Prisciani ita esse emendandum: Δημοσθένης πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει ἔφη πλείους ἕνα. *) Atque haec hactenus.

*) De Prisciano v. not. ad p. 1302, 7. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA EUBULIDEN.

P. 1298. *ΥΠΟΘΕΣΙΣ—ΛΟΓΟΥ.*] Crediderim, hoc argumentum et paucula quae supersunt scholia conscripsisse (nam qui haec, et illud etiam conscribere solebat) Didymum, veterem Demosthenis criticum et commentatorem. Quod ut crederem, me impulit auctoritas Harpocrationis v. Ἐξένισε: *Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει· διαβεβλήκασι γάρ μου τὸν πατέρα, ὡς ἐξένιζε. μή ποτε ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν, καὶ οὐχ, ὡς Δίδυμός φησιν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀττικῶς ἐλέγετο, ἀλλὰ ξενικῶς.* Iterumque v. *Ξενίζειν: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει πολλάκις. ἔνιοι μὲν οὖν* (Didymum nimirum innuens), *οἷον ξένῃ διαλέκτῳ χρῆσθαι. τἄλλα δ' ἂν εἴη μᾶλλον τὸ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν.* Similiter Pollux L. III. C. IV. §. 59. *Ξενίζειν οἱ μὲν παλαιοὶ τὸ ἑστιᾷν λέγουσι, Δημοσθένης δὲ τὸ τῇ φωνῇ ξενιζούσῃ χρῆσθαι.* Et Ammonius, licet in nomine orationis titubaverit: *Ξενίζειν μὲν οὐ μόνον τὸ καταδέχεσθαι ξένον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξένως διαλέγεσθαι, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτόν.* Ex his Moschopulus, recentior scriptor, hortos suos inrigavit: *Ξενίζω, τὸ ξένῃ διαλέκτῳ χρῶμαι, ἢ μᾶλλον τὸ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν.* Verba Didymi, vel quae ego suspicor eius esse, ita se habent in Argumento p. 1298, 16.: *ὁ δὲ πατὴρ ἐξένισε τῇ γλώττῃ αἰχμάλωτος γενόμενος.* Iam ergo scrutemur, utra praestiterit expositio *τοῦ ξενίζειν*, illane, quam adduxit Didymus, an ea, quam Didymum exagitans praetulerit Harpocratio. Ait Orator pag. 1304, 5.: *διαβεβλήκασί μου τὸν πατέρα, ὡς ἐξένισε.* et paucis interiectis v. 11.: *τὸ ξενίζειν αὐτοῦ κατηγορήκασι.* Ait demum v. 18.: *οὐδαμοῦ τὸν ξενίζοντα οὐδεὶς πώποτε ᾐτιάσατο, ὡς εἴη ξένος.* Sane, ni haec ultima addidisset, in incerto adhuc fuissemus, cuinam potius credendum esset, Didymo an Harpocrationi. Iam autem Orator noster disertissime definit, aliud omnino esse *τὸ ξενίζειν*, aliud longe *τὸ ξένον εἶναι.* Ea res ita se habet. *Ut me arguant peregrinitatis*, ait auctor, *contendunt, patrem meum non attice, sed peregrine loqui fuisse*

solitum. Huic argumento duo habeo quae opponam. Primo: in bello Peloponnesiaco ab hostibus captus et peregre venum datus ibi paulisper desivit attice loqui ob diutinam in iis regionibus mansionem. Eum autem et bello captum esse, et postliminio Athenas reversum, id utique testibus evincam. Secundo autem: quanquam exotico sermone uteretur, quanquam ἐξένισε, nemo tamen eum per tot annos, non in tribu sua, non in curia, nullibi, ubi de statu disceptaretur, in iudicium adduxit, ut peregrinum, ὡς εἴη ξένος. ξενίζειν quidem potuit, attamen ξένος non erat, neque quisquam insimulavit eum ita fuisse. Verum et alii scriptores ita loqui amant. Lucianus Quom. Hist. conscrib. sit §. 45. Ἡ λέξις δὲ ὅμως ἐπὶ γῆς βεβηκέτω, τῷ μὲν κάλλει καὶ τῷ μεγέθει τῶν λεγομένων συνεπαιρομένη καὶ ὡς ἔνι μάλιστα ὁμοιουμένη, μὴ ξενίζουσα δὲ, μηδ' ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐνθουσιῶσα. ξενίζειν enim generaliter est *peregrinum agere*, sive id voce fiat, sive moribus. Ita d. Paulo, qui videbatur ξένων δαιμονίων καταγγελεὺς εἶναι, Act. Apost. XVII. 18. dixerunt Athenienses: ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Utrum intelligendum sit in hoc loco, qui sequitur, Luciani Icaro-Menipp. init., non plane liquet: Πάλαι ἐπακροῶμαί σου παρακολουθῶν ἡλίους καὶ σελήνας, ἔτι δὲ τὰ φορτικὰ ταῦτα, σταθμούς τινας καὶ παρασάγγας ὑποξενίζοντος. Anne peregrinis vocibus an mensuris uti? Fortase utrumque. Miror interea, Lexici Rhetorici consarcinatorem adeo somniculose Rhetorum principem lectitasse. Rursus ad Didymum revertor, de quo ita Harpocratio: Γαμηλία. Δ. ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει καὶ Ἰσαῖος. καὶ Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐν μὲν τοῖς Ἰσαίου ὑπομνήμασί φησιν εἶναι τὴν τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις διδομένην, παρατιθέμενος λέξιν Φανοδήμου, ἐν ᾗ οὐδὲν τοιοῦτον γέγραπται· ἐν δὲ τοῖς εἰς Δημοσθένην ὁ αὐτὸς πάλιν γαμηλίαν φησὶν εἶναι τὴν εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγὴν τῶν γυναικῶν, οὐδεμίαν ἀπόδειξιν τῆς ἐξηγήσεως παραθέμενος. Suidas in eadem voce: Γαμηλία, ἡ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις, ἢ ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγή. οὕτως Δίδυμος ὁ γραμματικός. Profecto haec eadem verba, quae Lexicographi adduxerunt, hic in scholiis ad hanc orationem leguntur. Ita enim ad pag. 1312, 12.: Γαμηλία διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπιγάμοις (lege disiunctim ἐπὶ γάμοις) δωρεά. ἄλλως· γαμηγία ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγή. Restituendum certe γαμηλία, non γαμηγία. Nam ex tenore scholii non sibi proposuit distinguere inter γαμηλίαν et γαμηγίαν, sed, ut fit, unius vocabuli duas expositiones prodere. Eamque rem confirmant Lexicographi modo adducti. De voce ista γαμηλία consule Valesium ad Harpocrat. pag. notar. 33. Meursium Attic. Lect. III. 1. Them. Attic. II. 14. et Graec. Feriat. in Ἀπατούρια, Castellanum de Festis Graecorum, Petitum LL. Attic. Lib. II. Tit. IV. celeberrimum I. Alberti ad Hesych. v. Γαμηλία et Γάμων ἔθη. TAYLOR.

P. 1298. v. 6. καὶ ἐμμείναντας — τῶν δημοτῶν] *ratumque*

habentes suffragium demotarum, ut non utantur iure provocandi ad iudices. SCHAEFER.

P. 1298. v. 8. *κἂν μὲν — πεπρᾶσθαι*] [*κἂν μὲν ἁλῶσι, καὶ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ πεπρᾶσθαι.*] Ita haec inemendate in edit. Lutetiana punguntur. Restitue: *κἂν μὲν ἁλῶσι καὶ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, πεπρᾶσθαι. quod si in iudicio etiam convincantur*, ut recte Wolfius. TAYLOR.

P. 1298. v. 10. *πεπρᾶσθαι*] *πεπράσθαι* Reisk. SCHAEFER.

P. 1298. v. 11. *Ἁλιμουσίων*] *Ἀλιμουσίων* Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. Lenem tuentur Harpocration et Stephanus Byzant., item Anecd. Bekk. p. 376, 25. SCHAEFER.

P. 1298. v. 15. *ἐπιδεικνύει ἑαυτὸν*] Malis *ἐ. ἑ. ὄντα.* SCHAEFER.

P. 1298. v. 17. *ἐξένισε*] *ἐξένιζε* Bavaricus. REISK. *ἐξένιζε* Bekker. SCHAEFER.

P. 1298. v. 18. *προφέρειν*] Recte. *exprobrare*. Atque ita edidit Wolfius iuxta editiones a Manutio et Feliciano procuratas. Male Aldus cum Parisiensibus *προσφέρειν*. TAYLOR. Vulg. *προσφέρειν. προφέρειν* Bavaricus. REISK. V. not. ad p. 311, 10. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM CONTRA EUBULIDEN.

P. 1299. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΝ.*] Est apud Ciceronem in Quintiana: *Videturne intercessisse appellatio tribunorum?* Sic *ἔφεσις πρὸς τοὺς δικαστὰς appellatio iudicum.* WOLF. Genus actoris:

Nescio quis generis pater.

Theocritides — Lysarete.	Charisius.	Lysanias.
Theocritus.	Theocritides. Charisiades.	Niciades.
Euxitheus actor.		Nicostratus.

REISK. *ΕΦΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΝ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1299. v. 1. *Πολλὰ καὶ ψευδῆ*] [*Πολλὰ ψευδῆ.*] Repone, quod melius, *Πολλὰ καὶ ψευδῆ* iuxta fidem Cod. Ven. et marg. Parisiensis. TAYLOR. Vulg. *Πολλὰ ψευδῆ.* Interserunt *καὶ* August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1299. v. 5. μετὸν] μετῶν habuerunt ex editis quidam. Verum id dudum correxerat Lambinus. TAYLOR. Vulg. μετῶν. μετὸν August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1299. v. 6. καὶ ἱκετεύω] Vulg. ἱκετεύω. καὶ ἱκετεύω, August. primus, Bavaricus. Copulam addidi. REISK. V. not. ad p. 835, 2. SCHAEFER.

P. 1299. v. 12. πλείονος] πάσης in exemplaribus Aldino et Lutetiano. Nos cum impressorum reliquis, cum Ven. et marg. Benenati πλείονος restituimus. Melius id sane, saltem meliori fide commendatum, quam quod in Bodlei. adleverat nescio quis μείζονος. TAYLOR. Vulg. πάσης. πλείονος August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae e Paulina, editio Wolfii. Et sic correxi. Vulgata si servatur, μᾶλλον erit ante ἢ τούτου addendum. REISK.

P. 1299. v. 13. εἰ δὲ μὴ] Ita lege cum omnibus, non cum Wolfio solo εἰ καὶ μή. TAYLOR.

P. 1299. v. 14. ὑμᾶς] Malim ἡμᾶς. Conf. v. 22. SCHAEFER.

P. 1299. v. 16. καλῶς] sic ut vincam. SCHAEFER.

P. 1299. v. 16. ἀγωνιεῖσθαι] ἀγωνεῖσθαι Paulina. REISK.

P. 1299. v. 16. παρωξύνθαι] [παροξύνεσθαι.] Malim παρωξύνθαι. WOLF. Propemodum Cod. Ven. παροξύνθαι enim. TAYLOR. Vulg. παροξύνεσθαι. παρωξύνθαι August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1299. v. 17. τὰς ἀποψηφίσεις] Citat hunc locum Harpocration v. Ἀποψήφισις. REISK. V. Taylori praefat. ad h. Orat. SCHAEFER.

P. 1299. v. 21. καὶ πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων —] Haec indistincte a Wolfio vertuntur: et haud tamen scio, an melius quis latine verteret. Sensus est: Cum tanta exorta sit iracundia ob multos, qui in civitatem fraude inrepserant, ea etiam in nos cadit, qui non iure in hoc discrimen adducti sumus, verum factionibus oppressi. Inde fit, ut nobis lis subnasceretur insolita et nova, scilicet ut responderemus non privatae et propriae criminationi, sed illi, quae ab aliis orta nos quoque, licet innocentes, oppressit. TAYLOR.

P. 1299. v. 22. τὸ καθ' αὑτὸν] Scilicet πρᾶγμα vel πάθος vel ὄνειδος vel ἔγκλημα. REISK. Nihil tale subaudiendum. *quod ipsum attinet.* SCHAEFER.

P. 1299. v. 24. ἃ — δίκαια] F. ὃ — δίκαιον in singulari. REISK. Non opus. πρῶτον, *primo loco*, *ante omnia.* SCHAEFER.

P. 1300. v. 3. λάθρα] Vulg. λάθραι. λάθρᾳ August. primus. Correxi λάθρα. REISK. λάθρα Parisinae exemplar, quo utor. λάθρᾳ Bekker. SCHAEFER.

P. 1300. v. 5. κοινῶν] Exspectes ὁσίων. SCHAEFER.

P. 1300. v. 5. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1300. v. 8. εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὄντες ἂν —] [εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὅτε ἂν —.] Locus suspectus, qui sic tamen ferri posse videtur: εἰ (sc. ἡμεῖς οἱ ἠδικημένοι) γενοίμεθα ἐν τοῖς διδοῦσι δίκην, τῶν (malim τούτων τῶν) ἀντιδίκων λαμβανόντων δίκην μεθ' ὑμῶν (sc. τῶν δικαστῶν) ὅτε ἂν δικαίως (sc. λάβωσι παρὰ τῶν ἀδικούντων). Ssd quid si legas? εἰ, τῶν ἄλλων λαμβανόντων δίκην, ὅταν ἀδικηθῶσι, μεθ' ὑμῶν, ἡμεῖς ἐν τοῖς κ. τ. λ. *cum alii laesi iniuria vestra ope poenas expetant, nos iniuriis affici apud vos.* Quam coniecturam etsi praefero conversioni auctoris, (*si, cum vestra quibusdam auctoritate poenae merito infligantur, nos una inter eos censeamur,*) tamen nihil mutare audeo. WOLF. Hic vir operose nihil agit. Restitue cum MSto Veneto et edit. Morelii ὄντες pro ὅτε. *Inique nobiscum agi contendo, si in numero* reorum *sistar atque inter eos, qui poenas* pendunt, *cum propter ius civitatis inter vos esse deberem* iudices *eosque, qui poenas* exposcunt. Pro τῶν λαμβανόντων in Bodlei. reperitur: ἴσως τινῶν λαμβ. ἤ, γενοίμεθα τῶν λαμβανόντων. Quod neque verum est neque acutum. TAYLOR. Sensum huius loci videtur aliquatenus tradidisse Wolfius, quem tamen miror qua ratione exsculpere potuerit ex hac lectione. Quod si rescribamus εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὄντες δικαίως μεθ' ὑμῶν ἐν τοῖς διδοῦσι γενοίμεθα, tum demum omnia plana sunt. *Miserrima omnium*, inquit, *res fuerit, si nos, qui una cum vobis decrevimus poenas iuste exigendas a civibus supposititiis, ipsi in eorum numero habeamur, quibus poenae dandae sint.* Opponuntur nempe οἱ λαμβάνοντες et οἱ διδόντες δίκην. IURIN. Pro ὄντες dant ὅτε Bavaricus, margo Lutetianae ex Aldina et Paulina. Iurinus e coniectura aut nescio unde corrigit ad modum vulgatae Paris. REISK. εἰ — γενοίμεθα citant Anecd. Bekk. p. 128, 18. Recte autem ὄντες ἂν: nec cum Iurino delendum ἂν. Sensus, qui Anglum perperam vertentem fugit, hic est: *qui vobiscum poenam peteremus, nisi per machinationem Eubulidae stetisset.* SCHAEFER.

P. 1300. v. 8. ἂν δικαίως] δικαίως ἂν Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1300. v. 10. γενοίμεθα] γενώμεθα August. primus. REISK.

P. 1300. v. 11. ὀργήν] An ὁρμήν potius? TAYLOR. Id est τὴν ὑπὲρ (vel κατὰ) τοῦ πράγματος ὀργήν. *indignationem vestram ob illud facinus et animadversionem in eius reos.* Significat clandestinam violentamque multorum in iura civitatis invasionem. REISK. Cave subaudias praepositionem. Passim regunt genitivum nomina et verba iram significantia. SCHAEFER.

P. 1300. v. 12. ἐπὶ] ἐν August. primus. REISK.

P. 1300. v. 15. οὕτω — ἄδικον καὶ σφόδρα] Haec iungenda. SCHAEFER.

P. 1300. v. 21. ὧν ἂν] Vulg. ὧν. Addit August. primus ἂν. Addidi. REISK.

P. 1300. v. 22. ἀνυπευθύνῳ] Cusi olim universi mendosissime ἂν ὑπευθύνῳ. Reformarunt Bodlei. Lambin. Wolf. [contrahentes nimirum duo vocabula in unum]. TAYLOR. Vulg. ἂν ὑπευθύνῳ. Quomodo etiam August. primus et Bavaricus. Contraxi in unum vocabulum ἀνυπευθύνῳ. REISK.

P. 1300. v. 22. γε λέγοντι] γ' ὄντι August. primus. Non prorsus male, peius tamen, quam vulgata. REISK.

P. 1300. v. 23. εἰδὼς τοὺς νόμους —] Utrum: εἰδὼς τοὺς νόμους καὶ μᾶλλον, ἢ προσῆκεν, τουτέστιν ἐμπειρότερος τῶν νόμων τοῦ δέοντος, τουτέστιν ἀκριβοδίκαιος καὶ λίαν ἀκριβῶς δρῶν τούτους καὶ συκοφάντης γιγνόμενος, ut ait Menander: an: καὶ μᾶλλον ἀδίκως, ἀντὶ τοῦ ἀδικώτερον, ἢ προσῆκεν? WOLF. Forte: ἐπειδὴ τοίνυν οὗτος εἰδὼς τοὺς νόμους ἀδίκως καὶ πλεονεκτικῶς, καὶ μᾶλλον, ἢ προσῆκεν, τὴν κατηγορίαν πεποίηται. TAYLOR. καὶ ante μᾶλλον abest ab August. primo. REISK. Recte abest. Posterior autem interpretatio Wolfii probanda. μᾶλλον ἢ προσῆκεν ἀδίκως καὶ πλεονεκτικῶς idem valet quod vulgo brevius dicitur ἀδικώτερον καὶ πλεονεκτικώτερον. SCHAEFER.

P. 1301. v. 3. δυνήσεσθαι] Legendum δυνήσασθαι. Omnino. TAYLOR. δύνεσθαι August. primus. Dubie, utrum vulgatam an δύνασθαι voluerit dare. REISK. De Taylori commento v. Lobeckius Parerg. ad Phrynich. p. 719. SCHAEFER.

P. 1301. v. 4. ἔφεσιν] Citat hunc locum Harpocration v. Ἔφεσις. REISK.

P. 1301. v. 4. δὲ] δὲ καὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 1301. v. 4. διὰ φιλονεικίαν καὶ διὰ φθόνον] Vulg. διὰ φιλονεικίαν. Addit August. primus καὶ διὰ φθόνον. Addidi. REISK.

P. 1301. v. 7. δι' ἣν καλῶς ποιοῦντες] Punge mecum salutariter: δι' ἥν, καλῶς ποιοῦντες, caetera. TAYLOR. Satis salvus est locus, etiamsi non interpungas. SCHAEFER.

P. 1301. v. 11. ἔγωγε] Vulg. ἐγώ. ἔγωγε August. primus. Et hoc dedi. REISK. ἐγὼ Bekker. SCHAEFER.

P. 1301. v. 16. τὴν Λακεδαιμονίου] Vulg. τοῦ Λακεδαιμονίου. τὴν Ἀλκεδαιμονίου August. primus, cui in τὴν consentit Bavaricus. REISK.

P. 1301. v. 17. ὅτι δὴ] Vel fortean ὅτι δέ. TAYLOR. ὅτι δ' August. primus. Et sic voluit Taylorus. REISK. Melius vulgatum. *Iam quia.* SCHAEFER.

P. 1301. v. 21. γραμματείων] γραμμάτων August. primus. REISK.

P. 1301. v. 21. ἀνεκάλει] [ἐνεκάλει.] M. ἐκάλει. WOLF. Atque ita typis dedit. Et recte, credo, licet quatuor priores editiones aliter sentiant. *unde ius habuit populares suos vel municipes convocandi, ad concilium cogendi.* Cum Wolfio est, qui

χικὸν γραμματεῖον, οὐκ ὄντων δὲ ἀστῶν, ἀλλὰ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν· καὶ οὗτοι ἐλέγοντο ἀπεψηφισμένοι, ἐπειδὴ, ψήφου περὶ αὐτῆς ἐπαχθείσης, οὐκέτι μετεῖχον τῆς πολιτείας. Idem in Διαψήφισις: Οἱ πολῖται συνίασιν ἕκαστοι κατὰ τοὺς αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν αἰτίαν ἐχόντων ἢ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν ψῆφον φέρουσι κρύβδην, οἷον Ἀχαρνεῖς περὶ Ἀχαρνέων, καὶ περὶ Ἐλευσινίων οἱ Ἐλευσίνιοι, καὶ οἱ λοιποὶ δημόται παραπλησίως. καὶ τοῦτο διαψήφισις καλεῖται. οἱ μὲν οὖν πλειόνων ψήφων τυγχάνοντες ἀναμφισβητήτως τὴν πολιτείαν ἔχουσιν· ὅσοι δ' ἂν ἐλάττονας ψήφους λάβωσιν, οὐκέτι νομίζονται. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ἀποψήφισις. Etymolog. M. v. Ἔφεσις col. 401.: Ἐγένετο δὲ [ἔφεσις] Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἀποψηφισθέντων. ἐφεῖσθαι*) γὰρ αὖθις ἐξῆν αὐτοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας· καὶ εἰ μὲν ἑάλωσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι, εἰ δὲ μὴ, ἐπανίεσαν εἰς τοὺς, ἐξ ὧν ἐξώσθησαν, δήμους. **) Adde Vales. Not. ad Harpocr. p. 20. 243., potissimum vero Maussac. ad pag. 43. Harpocrat. et Budaeum pag. 145. edit. Ascens. 1529. Salmas. de M. U. pag. 751. 752. [Dorville ad Chariton. p. 57. Vales. ad Harpocr. p. 20. 40. 243. Ἀποψ. Suid. v. Ἀπεψηφίσατο. Ἔκλειψις. Not. ad Suid. Not. ad Demosth. pro Ctesiphont. Ulpian. Petit. Schol. Aristoph. *E Schedis.*] Haec autem ideo a me paulo fusius deducuntur, quoniam, quae dixi, stabilient insolentiorem eam vocis proprietatem et quodammodo una enarrant causam et sedem huius Orationis, qua Euxitheus a suis δημόταις damnatus sive ἀποψηφισθεὶς provocat ad curiam populique auctoritatem. Ea utique provocatio est ἔφεσις. Unde haec actio sive oratio a magistris perpetuo ἔφεσις appellabatur. Harpocratio v. Ἔφεσις: ἡ ἐξ ἑτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή. — Δημοσθένους λόγος ἐστὶν ἐπιγραφόμενος Ἔφεσις πρὸς Εὐβουλίδην. ἐν δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ πολλάκις ἐστὶν ἡ ἔφεσις καὶ τὸ ἐφεῖναι ῥῆμα.

Eorundem magistrorum constantiam quoque et religionem non inutile erit observare, a quibus eadem oratio perpetuo πρὸς Εὐβουλίδην inscribitur. Si accusasset, inscripta esset utique κατὰ Εὐβουλίδου, non πρὸς Εὐβουλίδην.***) Ita ea oratio, qua Demosthenes Aeschinem exagitavit ob legationem mala fide gestam, ab antiquioribus uno ore κατὰ Αἰσχίνου, *in Aeschinem*, dicitur, illa altera, qua Ctesiphontem adversus Aeschinem defendit, nunquam. Sic dicimus πρὸς Λεπτίνην, *contra* vel *adversus Leptinem*, attamen κατὰ Μειδίου, Τιμοκράτους aut Ἀριστοκράτους, *in Midiam* etc. Serior aetas atque haec nostra non eo, quo tamen debuit, usa est rigore et diligentia. Vide istud socordiae exprobrantem Robortell. Emendat. T. II. apud Gruter. C. XXXVII.

*) L. ἐφίεσθαι. SCHAEFER.

**) Add. Anecd. Bekk. p. 186, 7. 201, 17. 439. s. et Zonar. c. 273. SCHAEFER.

***) Conf. Fr. A. Wolfii Prolegomm. ad Leptin. p. 151. s. SCHAEFER.

p. 63. et quae non inscite de hac re adnotavit auctor posterioris Argumenti πρὸς Λεπτίνην.

Sane videtur ad nos nostramque aetatem integra non descendisse, cum haec habeat Harpocratio, Suidas et Photius MS.: Πόρος. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος, καὶ ὁ δημότης Πόριος. Ni igitur populi alicuius nomen, cuiusmodi per hanc orationem plurima sunt, in exemplaribus corruptum hodie depravate pro Πόριος legatur, senties id, quod modo dixi, defecisse alicubi orationem nostram. Potissimum vero, si adiunxeris Priscianum Lib. XVIII. col. 1199.: „Attici πλείω ἡμέρας τρεῖς, καὶ πλείω ἡμερῶν τριῶν. — Δημοσθένης quoque πρὸς Εὐβουλίδην, Ἐφορείφη πλείους ἕνα.“ Quae quidem postrema verba, ex Eubulidea adducta a principe illo Grammaticorum, quanquam, cum sint mendosissima, isti rei, quam dixi, vix possunt esse argumento, attamen eam constructionem, quae in illo loco tractatur, πλείους ἕνα, per totam hanc orationem, quanta quanta supersit, reperiri hodie non posse contendo. Mihi quidem satis constat, locum Prisciani ita esse emendandum: Δημοσθένης πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει· ἔφη πλείους ἕνα. *) Atque haec hactenus.

---

*) De Prisciano v. not. ad p. 1302, 7. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA EUBULIDEN.

P. 1298. *ΥΠΟΘΕΣΙΣ—ΛΟΓΟΥ.*] Crediderim, hoc argumentum et paucula quae supersunt scholia conscripsisse (nam qui haec, et illud etiam conscribere solebat) Didymum, veterem Demosthenis criticum et commentatorem. Quod ut crederem, me impulit auctoritas Harpocrationis v. *Ἐξένισε*: *Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει· διαβεβλήκασι γάρ μου τὸν πατέρα, ὡς ἐξένιζε. μή ποτε ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν, καὶ οὐχ, ὡς Δίδυμός φησιν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀττικῶς ἐλέγετο, ἀλλὰ ξενικῶς.* Iterumque v. *Ξενίζειν*: *Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει πολλάκις. ἔνιοι μὲν οὖν* (Didymum nimirum innuens), *οἷον ξένῃ διαλέκτῳ χρῆσθαι. τἆλλα δ' ἂν εἴη μᾶλλον τὸ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν.* Similiter Pollux L. III. C. IV. §. 59. *Ξενίζειν οἱ μὲν παλαιοὶ τὸ ἑστιᾶν λέγουσι, Δημοσθένης δὲ τὸ τῇ φωνῇ ξενιζούσῃ χρῆσθαι.* Et Ammonius, licet in nomine orationis titubaverit: *Ξενίζειν μὲν οὐ μόνον τὸ καταδέχεσθαι ξένον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξένως διαλέγεσθαι, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτόν.* Ex his Moschopulus, recentior scriptor, hortos suos inrigavit: *Ξενίζω, τὸ ξένῃ διαλέκτῳ χρῶμαι, ἢ μᾶλλον τὸ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν.* Verba Didymi, vel quae ego suspicor eius esse, ita se habent in Argumento p. 1298, 16.: *ὁ δὲ πατὴρ ἐξένισε τῇ γλώττῃ αἰχμάλωτος γενόμενος.* Iam ergo scrutemur, utra praestiterit expositio *τοῦ ξενίζειν*, illane, quam adduxit Didymus, an ea, quam Didymum exagitans praetulerit Harpocratio. Ait Orator pag. 1304, 5.: *διαβεβλήκασί μου τὸν πατέρα, ὡς ἐξένισε.* et paucis interiectis v. 11.: *τὸ ξενίζειν αὐτοῦ κατηγορήκασι.* Ait demum v. 18.: *οὐδαμοῦ τὸν ξενίζοντα οὐδεὶς πώποτε ᾐτιάσατο, ὡς εἴη ξένος.* Sane, ni haec ultima addidisset, in incerto adhuc fuissemus, cuinam potius credendum esset, Didymo an Harpocrationi. Iam autem Orator noster disertissime definit, aliud omnino esse *τὸ ξενίζειν*, aliud longe *τὸ ξένον εἶναι.* Ea res ita se habet. *Ut me arguant peregrinitatis*, ait auctor, *contendunt, patrem meum non attice, sed peregrine loqui fuisse*

solitum. Huic argumento duo habeo quae opponam. Primo: in bello Peloponnesiaco ab hostibus captus et peregre venum datus ibi paulisper desivit attice loqui ob diutinam in iis regionibus mansionem. Eum autem et bello captum esse, et postliminio Athenas reversum, id utique testibus evincam. Secundo autem: quanquam exotico sermone uteretur, quanquam ἐξένισε, *nemo tamen eum per tot annos, non in tribu sua, non in curia, nullibi, ubi de statu disceptaretur, in iudicium adduxit, ut peregrinum,* ὡς εἴη ξένος. ξενίζειν *quidem potuit, attamen* ξένος *non erat, neque quisquam insimulavit eum ita fuisse.* Verum et alii scriptores ita loqui amant. Lucianus Quom. Hist. conscrib. sit §. 45. *Ἡ λέξις δὲ ὅμως ἐπὶ γῆς βεβηκέτω, τῷ μὲν κάλλει καὶ τῷ μεγέθει τῶν λεγομένων συνεπαιρομένη καὶ ὡς ἔνι μάλιστα ὁμοιουμένη, μὴ ξενίζουσα δὲ, μηδ' ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐνθουσιῶσα.* ξενίζειν enim generaliter est *peregrinum agere*, sive id voce fiat, sive moribus. Ita d. Paulo, qui videbatur *ξένων δαιμονίων καταγγελεὺς εἶναι*, Act. Apost. XVII. 18. dixerunt Athenienses: *ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν.* Utrum intelligendum sit in hoc loco, qui sequitur, Luciani Icaro-Menipp. init., non plane liquet: *Πάλαι ἐπακροῶμαί σου παρακολουθῶν ἡλίους καὶ σελήνας, ἔτι δὲ τὰ φορτικὰ ταῦτα, σταθμούς τινας καὶ παρασάγγας ὑποξενίζοντος.* Anne peregrinis vocibus an mensuris uti? Fortase utrumque. Miror interea, Lexici Rhetorici consarcinatorem adeo somniculose Rhetorum principem lectitasse. Rursus ad Didymum revertor, de quo ita Harpocratio: *Γαμηλία. Δ. ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει καὶ Ἰσαῖος. καὶ Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐν μὲν τοῖς Ἰσαίου ὑπομνήμασί φησιν εἶναι τὴν τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις διδομένην, παρατιθέμενος λέξιν Φανοδήμου, ἐν ᾗ οὐδὲν τοιοῦτον γέγραπται· ἐν δὲ τοῖς εἰς Δημοσθένην ὁ αὐτὸς πάλιν γαμηλίαν φησὶν εἶναι τὴν εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγὴν τῶν γυναικῶν, οὐδεμίαν ἀπόδειξιν τῆς ἐξηγήσεως παραθέμενος.* Suidas in eadem voce: *Γαμηλία, ἡ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις, ἢ ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγή. οὕτως Δίδυμος ὁ γραμματικός.* Profecto haec eadem verba, quae Lexicographi adduxerunt, hic in scholiis ad hanc orationem leguntur. Ita enim ad pag. 1312, 12.: *Γαμηλία διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπιγάμοις* (lege disiunctim *ἐπὶ γάμοις*) *δωρεά. ἄλλως· γαμηγία ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγή.* Restituendum certe *γαμηλία*, non *γαμηγία*. Nam ex tenore scholii non sibi proposuit distinguere inter *γαμηλίαν* et *γαμηγίαν*, sed, ut fit, unius vocabuli duas expositiones prodere. Eamque rem confirmant Lexicographi modo adducti. De voce ista *γαμηλία* consule Valesium ad Harpocrat. pag. notar. 33. Meursium Attic. Lect. III. 1. Them. Attic. II. 14. et Graec. Feriat. in *Ἀπατούρια*, Castellanum de Festis Graecorum, Petitum LL. Attic. Lib. II. Tit. IV. celeberrimum I. Alberti ad Hesych. v. *Γαμηλία* et *Γάμων ἔθη.* TAYLOR.

P. 1298. v. 6. *καὶ ἐμμείναντας — τῶν δημοτῶν*] *ratumque*

habentes suffragium demotarum, ut non utantur iure provocandi ad iudices. SCHAEFER.

P. 1298. v. 8. κἂν μὲν — πεπρᾶσθαι] [κἂν μὲν ἁλῶσι, καὶ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ πεπρᾶσθαι.] Ita haec inemendate in edit. Lutetiana punguntur. Restitue: κἂν μὲν ἁλῶσι καὶ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, πεπρᾶσθαι. *quod si in iudicio etiam convincantur*, ut recte Wolfius. TAYLOR.

P. 1298. v. 10. πεπρᾶσθαι] πεπράσθαι Reisk. SCHAEFER.

P. 1298. v. 11. Ἁλιμουσίων] Ἀλιμουσίων Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. Lenem tuentur Harpocration et Stephanus Byzant., item Anecd. Bekk. p. 376, 25. SCHAEFER.

P. 1298. v. 15. ἐπιδεικνύει ἑαυτὸν] Malis ἐ. ἑ. ὄντα. SCHAEFER.

P. 1298. v. 17. ἐξένισε] ἐξένιζε Bavaricus. REISK. ἐξένιζε Bekker. SCHAEFER.

P. 1298. v. 18. προφέρειν] Recte. *exprobrare*. Atque ita edidit Wolfius iuxta editiones a Manutio et Feliciano procuratas. Male Aldus cum Parisiensibus προσφέρειν. TAYLOR. Vulg. προσφέρειν. προφέρειν Bavaricus. REISK. V. not. ad p. 311, 10. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM CONTRA EUBULIDEN.

P. 1299. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΝ.] Est apud Ciceronem in Quintiana: *Videturne intercessisse appellatio tribunorum?* Sic ἔφεσις πρὸς τοὺς δικαστὰς *appellatio iudicum*. WOLF. Genus actoris:

Nescio quis generis pater.

Theocritides — Lysarete.	Charisius.	Lysanias.
Theocritus.	Theocritides. Charisiades.	Niciades.
Euxitheus actor.		Nicostratus.

REISK. ΕΦΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΝ Bekker. SCHAEFER.

P. 1299. v. 1. Πολλὰ καὶ ψευδῆ] [Πολλὰ ψευδῆ.] Repone, quod melius, Πολλὰ καὶ ψευδῆ iuxta fidem Cod. Ven. et marg. Parisiensis. TAYLOR. Vulg. Πολλὰ ψευδῆ. Interserunt καὶ August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1299. v. 5. μετὸν] μετὼν habuerunt ex editis quidam. Verum id dudum correxerat Lambinus. TAYLOR. Vulg. μετών, μετὸν August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1299. v. 6. καὶ ἱκετεύω] Vulg. ἱκετεύω. καὶ ἱκετεύω, August. primus, Bavaricus. Copulam addidi. REISK. V. not. ad p. 835, 2. SCHAEFER.

P. 1299. v. 12. πλείονος] πάσης in exemplaribus Aldino et Lutetiano. Nos cum impressorum reliquis, cum Ven. et marg. Benenati πλείονος restituimus. Melius id sane, saltem meliori fide commendatum, quam quod in Bodlei. adleverat nescio quis μείζονος. TAYLOR. Vulg. πάσης. πλείονος August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae e Paulina, editio Wolfii. Et sic correxi. Vulgata si servatur, μᾶλλον erit ante ἢ τούτου addendum. REISK.

P. 1299. v. 13. εἰ δὲ μὴ] Ita lege cum omnibus, non cum Wolfio solo εἰ καὶ μή. TAYLOR.

P. 1299. v. 14. ὑμᾶς] Malim ἡμᾶς. Conf. v. 22. SCHAEFER.

P. 1299. v. 16. καλῶς] sic ut vincam. SCHAEFER.

P. 1299. v. 16. ἀγωνιεῖσθαι] ἀγωνεῖσθαι Paulina. REISK.

P. 1299. v. 16. παρωξύνθαι] [παροξύνεσθαι.] Malim παρωξύνθαι. WOLF. Propemodum Cod. Ven. παροξύνθαι enim. TAYLOR. Vulg. παροξύνεσθαι. παρωξύνθαι August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1299. v. 17. τὰς ἀποψηφίσεις] Citat hunc locum Harpocration v. Ἀποψήφισις. REISK. V. Taylori praefat. ad h. Orat. SCHAEFER.

P. 1299. v. 21. καὶ πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων —] Haec indistincte a Wolfio vertuntur: et haud tamen scio, an melius quis latine verteret. Sensus est: Cum tanta exorta sit iracundia ob multos, qui in civitatem fraude inrepserant, ea etiam in nos cadit, qui non iure in hoc discrimen adducti sumus, verum factionibus oppressi. Inde fit, ut nobis lis subnasceretur insolita et nova, scilicet ut responderemus non privatae et propriae criminationi, sed illi, quae ab aliis orta nos quoque, licet innocentes, oppressit. TAYLOR.

P. 1299. v. 22. τὸ καθ' αὑτὸν] Scilicet πρᾶγμα vel πάθος vel ὄνειδος vel ἔγκλημα. REISK. Nihil tale subaudiendum. *quod ipsum attinet.* SCHAEFER.

P. 1299. v. 24. ἃ — δίκαια] F. ὃ — δίκαιον in singulari. REISK. Non opus. πρῶτον, *primo loco, ante omnia.* SCHAEFER.

P. 1300. v. 3. λάθρα] Vulg. λάθραι. λάθρᾳ August. primus. Correxi λάθρα. REISK. λάθρα Parisinae exemplar, quo utor. λάθρᾳ Bekker. SCHAEFER.

P. 1300. v. 5. κοινῶν] Exspectes ὁσίων. SCHAEFER.

Bodleianum exemplar notavit. TAYLOR. Vulg. ἐνεκάλει. ἀνεκάλει August. primus. Utramque lectionem dat Bavaricus. Correxi ἀνεκάλει. *solebat* [aut Eubulides aut potius scriba publicus] *nomina popularium recitare, si qui essent evocandi.* REISK. Simplex non displicet. V. p. 1302, 1. 2. 3. 8. SCHAEFER.

P. 1301. v. 25. ὡς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1301. v. 26. καὶ διεπράξατο τοῦτο.] Margo editionis Parisinae hoc pacto, neglecta coniunctione: ἀλλ' ἐπιβουλεύων ἐμοὶ, ὅπως ὡς ὀψιαίτατα ἡ διαψήφισις ἡ περὶ ἐμοῦ γένοιτο, διεπράξατο τοῦτο. TAYLOR. διόπερ καὶ διεπράξατο Farrago Wolfii. REISK. Sequar Parisinae marginem. Copulam si servaveris, anacoluthon habebis, cuius non reddas rationem satis probabilem. SCHAEFER.

P. 1302. v. 1. ἐκαλεῖτο, σκότος] [ἐκάλει.] ἐκαλεῖτο margo Benenati. Fortasse ἡνίκα τοὐμὸν ὄνομα ἐκαλεῖτο, σκότος εἶναι. TAYLOR. Vulg. ἐκάλει, τὸ σκότος. ἐκαλεῖτο, σκότος August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1302. v. 1. ἤδη εἶναι] εἶναι ἤδη Bekker. SCHAEFER.

P. 1302. v. 1. καὶ γὰρ ἦν περὶ ἑξηκοστόν.] Videtur aliqua dinumeratio horologii aut clepsydrae hic contineri. Nisi quis putat, iam sexagesimum municipem citatum fuisse. Quod non placet, cum de 70 restitisse adhuc 15 tradat auctor. WOLF. Verte: *ego enim eram circa sexagesimum.* TAYLOR. Aliter Ind. Graecitat. p. 395.: „περὶ, *circiter.* ἦν [meum nomen] περὶ ἑξηκοστόν, *sexagesimum ferme.* ubi non est praepositio, sed adverbii vices gerit." Vere. Anglum fugit dici ἑξηκοστόν, non τὸν ἑξηκοστόν. SCHAEFER.

P. 1302. v. 2. ἐκλήθην] ἐβλήθην Bavaricus. REISK. V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 309. SCHAEFER.

P. 1302. v. 2. τῶν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1302. v. 3. ἀπεληλύθεσαν] ἀπελύθησαν August. primus. REISK.

P. 1302. v. 5. ἄστεος] Bekkerus: „ἄστεως S. Q." Placet. V. not. ad Porsoni Orest. p. 44. et 68. edit. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 1302. v. 5. ἀπέχοντος] ἔχοντος August. primus. REISK.

P. 1302. v. 7. οὐ πλείους] Vulg. πλείους. οὐ πλείους August. primus, Bavaricus, Paulina. πλοίους Aldina. Infitiantem particulam οὐ addidi. REISK.

P. 1302. v. 7. οὐ πλείους ἢ τριάκοντα] Citat Priscianus T. II. p. 244. edit. Krehl. (§. 218. edit. Oxon. post Scapulam), qui suo in libro videtur legisse οὐ πλείους τριάκοντα. Conf. Spengelii Ind. Graecorr. Locorr. ap. Priscian. post Varronem p. 657. Putschianae autem scriptura depravata quo Taylorum errore implicuerit, ostendit Angli praefatio ad h. Orat. SCHAEFER.

P. 1302. v. 8. τὸ ἐμὸν] τοὐμὸν August. primus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1302. v. 11. μεγάλη] μεγάλα August. primus. REISK.

P. 1302. v. 11. μάρτυρα μὲν—] Restitue, ut optimus Parisiensis legit, μάρτυρα μὲν ὧν κατηγόρησεν οὐδένα παρασχόμενος κ. τ. λ. TAYLOR. Scilicet Wolfiana caret particulà μὲν. SCHAEFER.

P. 1302. v. 13. παρεκελεύετο δὲ] Exspectes παρακελευόμενος δὲ. Sed v. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 145. Aliud huius inflexionis exemplum dabit not. ad p. 1372, 6. SCHAEFER.

P. 1302. v. 15. δέ μου] δ' ἐμοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1302. v. 15. εἰς τὴν ὑστεραίαν ἀναβαλέσθαι] ἀναβαλέσθαι εἰς τὴν ὑστεραίαν Bekker. SCHAEFER.

P. 1302. v. 16. μηδένα μοι παρεῖναι] qui pro me testaretur. SCHAEFER.

P. 1302. v. 17. προσγένοιτο] Simplex γένοιτο dat August. primus. REISK.

P. 1302. v. 20. ἀπολογήσασθαι] [ἀπολογίσασθαι.] Editi omnes et MSti ἀπολογήσασθαι, et culpam credo fuisse non Wolfii, sed operarum, ut aliter hodie legeremus. TAYLOR.

P. 1302. v. 21. ὅ τι γνοίησαν—] [ὅτι γνοίησαν—.] Margo Benenati: ὅτι, ἃ γνοίησαν —. TAYLOR. Vulg. ὅτι, quod recte mutavit Reisk. Quod autem margo Parisinae habet, videtur coniectura Lambini, qui aut non vidisset ὅτι mutandum esse in ὅ τι, aut ignoraret post ὅ τι ut περιεκτικὸν bene sequi τούτοις. SCHAEFER.

P. 1302. v. 23. τὴν — ψῆφον — ἐδίδου] V. Vales. p. 39. Not. ad Harpocrat. TAYLOR.

P. 1302. v. 25. ἀπολογίαν — οὐδεμίαν] Vulg. ἀπολογίαν οὐδεμίαν δοὺς. ἀπολογίαν οὐδεμίαν ἄν μοι δοὺς August. primus. ἀπολογίαν ἐμοὶ δοὺς οὐδεμίαν Bavaricus, quem secutus sum. REISK.

P. 1302. v. 26. οἱ δὲ τούτῳ συνεστῶτες] οἱ μετὰ τούτου συνεστηκότες p. 1303, 23. οἱ μετ' Εὐβουλίδου συνεστῶτες p. 1317, 11. Sed Herodoto συστῆναί τινι est *contendere cum aliquo*. V. Wesselingius ad I. 208. Quae verbi significatio videtur ex epico sermone fluxisse in ionicum. SCHAEFER.

P. 1302. v. 28. τούτου] [τούτων.] Omnino rescribendum τούτου. ab Eubulide scilicet, qui suffragiis ferendis praefuit. IURIN. Ita in Bodlei. adnotatur, et ego olim divinabam. Pariter etiam vertit Wolfius. TAYLOR. Vulg. τούτων. τούτου August. primus, Bavaricus. Et hoc dedi. *ab Eubulide.* Potest tamen vulgata ferri, si ad Eubulidis complices nequitiae refertur. REISK. τούτων ferri nequit. SCHAEFER.

P. 1302. v. 28. ἐνέβαλλον] ἐνέβαλον August. primus. REISK.

P. 1303. v. 3. ἅπασι] [ἐν ἅπασι.] Malim ἅπασι. WOLF. Ita etiam margo Parisinae. TAYLOR. Delevi praepositionem. Vulgata si servatur, erit exponenda *in toto conventu popularium omnium.* REISK. ἐν ἅπασι Bekker. Recte. Sane ἡ ψῆφος ἐδόθη ἅπασι, omni-

bus qui aderant in fraudulenta illa διαψηφίσει: οὐκ ἐδόθη ἐν ἅπασι, in concione omnium δημοτῶν, nam οἱ πολλοὶ ἀπεληλύθεσαν. SCHAEFER.

P. 1303. v. 3. πλείους τ' ἐγένοντο] Scilicet αἱ ψῆφοι. WOLF.

P. 1303. v. 3. ψηφισαμένων] ἐψηφισμένων August. primus. REISK.

P. 1303. v. 7. καὶ διὰ τὸ μηδένα παρακαλέσαι] et quod neminem illo temporis articulo advocaveram, quippe non auguratus tali me fraude circumventum iri. SCHAEFER.

P. 1303. v. 8. χρήσασθαι] χρῆσθαι August. primus, margo Lutetianae. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1303. v. 12. Ἁλιμουσίοις] Ἀλιμουσίοις Reisk. et Bekker. V. not. ad p. 1298, 11. SCHAEFER.

P. 1303. v. 15. εἴησαν] ἤεσαν Bavaricus. REISK. Bekkerus: „ειεσαν S. Q. ἤιεσαν F." Scribendum videtur ᾔεσαν. V. not. ad p. 47, 18. SCHAEFER.

P. 1303. v. 15. ὑμῖν] [ἡμῖν.] Scilicet nobis, a nostra tribu, ab Alimusiis. Male Wolfius: *vestrum decretum exsecuti.* TAYLOR. Vulg. ἡμῖν. Correxi ὑμῖν ex mente Wolfii. Iusserat enim senatus in peregrinos iura civitatis praeter ius usurpantes inquiri. REISK.

P. 1303. v. 15. πλείους] πλοίους Paulina. REISK.

P. 1303. v. 15. πλείους ἢ εἴκοσιν] Non convenit cum superioribus p. 1301, 27., ubi ait in demotarum, qui cuncti erant 73, numero se fuisse ferme sexagesimum. Supererant ergo tredecim, non plus viginti. Sed oratores causae serviunt eandem rem, prout expedit, modo amplificantes, modo extenuantes. REISK. Comparavit incomparabilia. Qui enim illo loco memorantur 73, non cuncti fuerunt demotae, sed qui nunc primum ὤμοσαν: iuniores, ut opinor: nam seniores, utpote dudum obstricti iureiurando, denuo adacti ad iurandum non videntur. SCHAEFER.

P. 1303. v. 16. ὑστεραίᾳ] ὑστερέα Paulina. REISK.

P. 1303. v. 21. Εὐβουλίδης] ὁ Εὐβουλίδης August. primus. REISK.

P. 1303. v. 21. εἰ λόγος ἀποδοθήσοιτο] *si dicendi venia petenti mihi data foret.* SCHAEFER.

P. 1303. v. 23. ἡ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1303. v. 23. οὐδαμοῦ γενήσονται] *nullo loco futuros esse*, h. e. non auditum iri. SCHAEFER.

P. 1303. v. 23. οἱ] εἰ Paulina. REISK.

P. 1303. v. 26. ἂν βούλησθε ἀκούειν] [ἂν βούλησθε λέγειν.] ἄν με βούλησθε λέγειν. WOLF. ἂν βούλησθε ἀκούειν margo Paris. et Ven. In eodem margine γρ. etiam, ut Wolfius scribi voluit, ἂν βούλησθε ἐμὲ λέγειν. TAYLOR. Vulg. λέγειν. ἀκούειν August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1303. v. 28. ἐμαυτὸν] αὐτὸν August. primus. REISK.

P. 1304. v. 3. ὑμᾶς δ' ἀκούσαντας —] Scilicet δίκαιον νο-
ζω. WOLF.

P. 1304. v. 6. ἐξένισε] Conf. Valckenaer. ad Ammon. p. 100. Ξενίζειν. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 283, 29. et Taylorus ad banii Argument. init. p. 1298. ἐξένιζεν Bekker. „Sic" inquit Iarpocratio h. v. codices omnes ἐξένισε." SCHAEFER.

P. 1304. v. 7. Δεκελεικὸν] [Δεκελικὸν.] Potius Δεκελεικὸν, i in margine Benenati. Ita exarari semper fere solet et debet. e Decelico bello praeter scriptores istius argumenti vide Harcrat. v. Δεκελεικὸς et 'Αρχιδάμιος πόλεμος, Valesium pariter 39. TAYLOR. Vulg. Δικελικόν. Δεκελεικὸν August. primus, Baricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1304. v. 8. Κλεάνδρῳ]. Vulg. Λεάνδρῳ. ΚλεάνδρῳAuist. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1304. v. 10. διεσώθη] Vulg. ἐσώθη. διεσώθη margo Lutianae, August. primus. Et hoc dedi. REISK. ἐσώθη Bekker. εσώθη Dindorf., cuius v. praefat. p. XI. Simplex recurrit v. 15. HAEFER.

P. 1304. v. 10. πολλοστῷ χρόνῳ] μετὰ πολὺν χρόνον. WOLF. not. ad p. 761, 21. SCHAEFER.

P. 1304. v. 11. ἡμᾶς] Vulg. ὑμᾶς. ἡμᾶς August. primus, ιvaricus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1304. v. 12. αὐτοῦ] αὐτοὺς August. primus. REISK.

P. 1304. v. 13. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1304. v. 13. ὑμῖν ἐμαυτὸν] [ὑμῖν.] ὑμῖν ἐμαυτὸν Cod. netus. TAYLOR. Vulg. ὑμῖν. Addunt ἐμαυτὸν August. primus, ιvaricus. Addidi. REISK.

P. 1304. v. 17. ὅτι οὔτ'] [ὅτι.] Restitue cum Parisiensi ὅτι ιτε —. TAYLOR. οὔτ' abest a Bavarico, Aldina et Paulina. ISK.

P. 1304. v. 19. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1304. v. 21. μὲν τοίνυν] Vulg. μὲν. Addit August. prius τοίνυν. Addidi. REISK. μὲν Bekker. μὲν τοίνυν Dindorf. HAEFER.

P. 1304. v. 21. τῆς σωτηρίας — δεῦρο] V. not. ad Schol. pollon. Rhod. p. 317. SCHAEFER.

P. 1304. v. 21. ἣν] ἧς August. primus. REISK. Recepit ndorf. SCHAEFER.

P. 1304. v. 24. ἡμῖν] [ὑμῖν.] Potius ἡμῖν ex margine Beneιti. TAYLOR. Vulg. ὑμῖν. ἡμῖν August. primus. REISK.

P. 1304. v. 25. δή] Vulg. δέ. δή August. primus. REISK.

P. 1304. v. 25. Χαρισιάδην] Vulg. Χαρισειάδην. Χαρεισιά-

δην Bavaricus. Χαρσιάδην August. primus. Videtur ille Χαρισιάδην dare voluisse. Et sic correxi. REISK.

P. 1304. v. 26. Χαρίσιος] Vulg. Χαρείσιος. Χαρίσιως August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1304. v. 27. Λυσαρέτης] [Λυσαρετῆς.] [ut editi.] Alias huiusmodi composita penacuuntur, ut Ἱππαρέτη. WOLF. Vulg. τῆς Λυσαρετῆς. τῆς abest ab August. primo. Λυσαρέτης penacute videtur Wolfius malle. Et sic correxi delevique articulum. REISK.

P. 1304. v. 27. τιτθῆς] [τίτθης.] Aviam paternam hic intelligendam, non nutricem aut materteram aut matris matrem, genealogia docet, cum Thucritides et Lysarete, patre eodem nati, coniuges fuerint. WOLF. τήθης August. primus cum scholio in margine magnis literis sic exarato: ΜΑΜΜΗΣ. Pari modo dat idem codex p. 1305, 6. τήθη, et p. 1310, 21. τήθης. REISK. τήθης Bekker. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 134. SCHAEFER.

P. 1304. v. 28. ὀυμὸς] ὁ ὑμὸς Aldina. REISK. οὑμὸς Bekker. ὁὑμὸς Dindorf. SCHAEFER.

P. 1305. v. 3. τοῦ πατρὸς ἦν] Vulg. τοῦ πατρὸς. August. primus addit ἦν. Verbum substantiale addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1305. v. 5. ὁ Νικιάδης] Vulg. Νικιάδης. ὁ Νικιάδης August. primus. Articulum addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1305. v. 6. τιτθῇ] τήθη Bekker. V. not. ad p. 1304, 27. SCHAEFER.

P. 1305. v. 7. ἐπίλαβε] Alii ὑπόλαβε, sed infeliciter. Vide adnotata ad Lysiam p. 737. pen. TAYLOR. Vulg. ὑπόλαβε. ἐπίλαβε margo Lutetianae, Bavaricus, Paulina. Et sic correxi. REISK. V. Ind. Graecitat. p. 236. SCHAEFER.

P. 1305. v. 10. εἶναι συγγενῆ] [οἰκεῖον εἶναι καὶ συγγενῆ.] Cum in omnibus exemplaribus tam manu exaratis quam prelo excusis οἰκεῖον desideraretur, nescio, unde adriperet, miror, quod adriperet tacitus, bonus noster Wolfius. Id tamen certe necessarium, vel aliquid demum eiusmodi, quale est id, quod habet margo Paris.: διομνυμένων εἶναι πολίτην καὶ συγγενῆ. TAYLOR. Vulg. εἶναι καὶ συγγενῆ. καὶ abest ab August. primo. Qui servant, post διομνυμένων addunt alii οἰκεῖον, alii πολίτην. Hoc dat margo Lutetianae, illud editio Wolfii et eam secuta Taylori. Delevi copulam, quae servari potest, si lectionem marginis illius sequaris. REISK.

P. 1305. v. 11. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 1305. v. 11. παραστησάμενος] Suidas interpretatur παραλαβὼν, ἑλὼν, καταστρεψάμενος. Sed hoc ad rem bellicam pertinet. In orationibus tutoriis est τοὺς παῖδας παραστήσασθαι, qua de re suo loco. Hic non videtur aliud significare, quam *in con-*

spectu aut *adhibitis*. Reliqui enim populares Alimusii non ignorassent periurium. Verti *productis iis*, sed minus placet. WOLF.

P. 1305. v. 12. αὑτῷ] [αὐτῷ.] Editio Parisina legit αὐτῷ, quod melius. TAYLOR.

P. 1305. v. 12. μαρτυροῦντι] μαρτυροῦντα editi universi ante Wolfium. Ven., ut debuit, μαρτυροῦντι. TAYLOR. Vulg. μαρτυροῦντα. μαρτυροῦντι August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1305. v. 13. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1305. v. 13. δὴ] δὲ August. primus. REISK.

P. 1305. v. 13. τὰς τῶν πρὸς] Vulg. τὰς πρὸς. τὰς τῶν πρὸς August. primus. Secundum articulum addidi. REISK.

P. 1305. v. 19. φράτορας—γεννητάς] Sunt apud Athenienses πολῖται καὶ πολίτιδες, ἀστοὶ καὶ ἀσταί, hoc est, πάντες οἱ συμπολιτευόμενοι. ἀστὸν enim et πολίτην differre, ut ἄστυ et πόλιν, etsi non est absurdum, non tamen perpetuo observatur. Horum alii sunt πολιτικοὶ ἢ πολιτευόμενοι, alii ἰδιῶται, ἰδιωτεύοντες ἢ ἀπολίτευτοι. Sequuntur φυλέται, *tribules*, δημόται, *populares* aut *municipes*, (etsi non ignoro, Ciceronem Cimonis curiales Laciadas dicere,) φράτορες, *curiales*, γεννηταὶ, *gentiles*. Quibus vocibus uti mihi ut liceat, impetratum velim ab aequis lectoribus. Ac caetera vocabula obscura non sunt: φράτορες autem et γεννηταὶ quod munus habuerint, tradit Suidas hoc modo. φυλαὶ, *tribus*, olim fuerunt quatuor ad numerum anni temporum: harum singulae tribuebantur in tres φρατρίας ἢ τριττῦς, id est *curias*, quae duodecim fuerunt imitatione duodecim mensium. Unde φράτορες. Unaquaeque φρατρία ἢ τριττὺς habuit γένη, id est *gentes*, triginta pro numero dierum mensis. Unde γεννηταὶ dicti, *gentiles*, non quidem ratione cognationis, sed propter familias ad hunc modum distributas. Vide Γεννηταὶ et Φράτορες. Etsi et ex auctore nostro pleraque huius generis perspiciuntur, cuius accurata lectio et index loca similia demonstrans homini vigilanti commentarii loco erunt. WOLF. Vide Harpocrat. v. Γεννῆται, ea, quae diximus ad Orat. c. Neaeram p. 1365, 10. et ad Lycurgum. Notavi antea, legendum videri, ut quidam legunt, non γεννητὰς, sed γενητὰς, quo modo et hic etiam exhibetur in margine Morelii. Vide Orat. Isaei de Apollodori haereditate et H. Stephani adnotationes ad marginem. TAYLOR. Bekkerus: „γεννήτας r.“ Hoc accentu Anecd. Bekk. p. 227, 9. et 231, 23. SCHAEFER.

P. 1305. v. 21. Λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1305. v. 21. τὰς τῶν συγγενῶν] τὰς τῶν omittit August. primus. REISK. Bekkerus: „τὰς τῶν ante δημοτῶν om. r.“ Huc videndum ne etiam Reiskii notulam referri oporteat. SCHAEFER.

P. 1305. v. 22. φρατρίαρχον] Vulg. φατρίαρχον. φρατρίαρχον August. primus. Et hoc dedi, non quo illud esset vitiosum, sed quod hoc usitatum nostro. REISK.

P. 1305. v. 24. τὰ] ἃ August. primus. REISK.

P. 1305. v. 24. τῶν ζώντων] Vulg. τῶν. Addit August. primus ζώντων. Addidi. REISK. Bekkerus: „ζώντων om. F. S. Q." Igitur uncis inclusit. Mallem prorsus delevisset: id quod fecit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1305. v. 24. καὶ φρατόρων] Vulg. φρατόρων. καὶ φρατόρων August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Addidi copulam. REISK.

P. 1305. v. 25. καὶ γεννητῶν ὧν] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 1305. v. 25. ὧν προσήκει] Plene ὑφ' ὧν προσήκει μαρτυρεῖσθαι. SCHAEFER.

P. 1305. v. 25. μαρτυρούμενα] μαρτυροῦμεν ἃ August. primus. REISK.

P. 1305. v. 27. ὑπῆρχε] ὑπῆρχεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1306. v. 1. ἐν ἅπασιν — ἐξητασμένος] ἅπαντα διεληλυθώς, ἅπασι κεχρημένος. WOLF. Immo ἅπασιν est generis masculini. Docent quae statim sequuntur: φράτορσι, συγγενέσι, —. μετὰ τῶν μηδὲν ἠδικηκότων ἐξετάζεσθαι p. 376, 8. Vidit etiam Taylorus (v. not. sequ.), quanquam minus recte interpretatur. Nam ἐξετάζεσθαι sic usurpatum valet i. q. ἀριθμεῖσθαι. SCHAEFER.

P. 1306. v. 2. καὶ νῦν ἐγώ, λέγω] καὶ νῦν ἐγὼ ὁ λέγων. WOLF. Editiones superiores ad unam omnes καὶ νῦν ἐγὼ λέγω. Fortasse recte. εἰ δ' ἐν ἅπασιν — ἐξητασμένος φαίνεται καὶ ζῶν ὁ πατήρ, καὶ νῦν ἐγώ, λέγω φράτορσι, συγγενέσι κ. τ. λ. *si pater, dum vixit, et ego nunc apud omnes eos probati sumus, apud quos unusquisque vestrum*, nempe *curiales* etc. TAYLOR. Vulg. καὶ νῦν ἐγὼ λέγω. καὶ νῦν ἐγὼ ὁ λέγων Wolfius non coniecit modo, sed etiam in editione sua exhibuit, quem secutus Taylorus idem fecit, cum damnaret tamen: quod utique mireris. Vulgata bene habet. Solummodo a me erat distinctione adiuvanda et illuminanda. Posui comma post ἐγώ, ubi ζῶ subauditur. λέγω hic loci, ut saepissime apud Demosthenem et eius imitatorem Aristidem, valet idem atque δηλονότι, *scilicet*. REISK. Ad ἐγὼ non ζῶ subaudiendum, sed φαίνομαι. Sic praepositum λέγω, ut vim declarandi habeat, saepe adsciscit comitem particulam δέ aut δή. V. H. Stephani Thes. c. 5641. B. 5642. A. et Sylburgii Ind. in Etymol. M. v. λέγω. Quae autem λέγω sive solum sive particulae iunctum sequuntur, eiusdem sunt cuius antecedentia constructionis nec syntactice illi concinunt. Vere igitur Reiskius: „valet idem atque δηλονότι, *scilicet*." SCHAEFER.

P. 1306. v. 3. [ἢ πῶς δυνατὸν]] Videtur speciem scholii aut variantis lectionis habere: idem enim est cum ἔνεστι. REISK. Non idem est, sed plus significat: ut uncos iure amoverit Bekker. ἔνεστι, *licet* propter τὰς περιστάσεις: δυνατόν ἐστι, *possibile est*

opter suam ipsius naturam. Potest igitur δυνατὸν εἶναι quod ἱ οὐκ ἔνεστιν. SCHAEFER.

P. 1306. v. 4. μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχοντας] *nisi revera* *it nostri* φράτορες —. SCHAEFER.

P. 1306. v. 6. αὐτοὺς] αὑτοὺς Bekkeri Berolinensis cum ndorfiana. Mihi lenis magis probatur. Iungo enim πείσας αὐ-ὺς. Quod autem αὐτοὺς ἑαυτοῦ Orator continuavit, nimirum aeci congeneres voces continuare solent. SCHAEFER.

P. 1306. v. 7. εἶχεν] Malim εἶχεν ἄν. SCHAEFER.

P. 1306. v. 7. ὑποψίαν τιν' ἔχειν] Hoc τινὰ non cum ὑπο-αν cohaeret, sed per se stat et est masculinum, non foemini-m, et subauditur ἄνθρωπον. *hominem aliquem habere hanc spicionem*, i. e. *suspicari*. REISK. Falli Reiskium docent supe-ra p. 1305, 28. ἔχω ὑποψίαν i. q. ὑποπτεύομαι, *in suspicio-m vocor*. Ac Reiskii error hoc mirabilior est, quod Wolfius ctam interpretandi viam dudum praeiverat. Sic enim vir exi-us: „λόγον εἶχεν —. οὐκ ἂν ἀλόγως ὑπωπτεύετο." Pariter ἔχω ίαν est *in crimen vocor*. V. infra v. 26. p. 1331, 8. s. Conf. t. ad p. 904, 16. SCHAEFER.

P. 1306. v. 8. παρέσχετο] παρείχετο August. primus. REISK. acet: nam sequitur ἐπεδείκνυε. Amborum eadem significatio. HAEFER.

P. 1306. v. 8. παρέσχετο] Post h. v. videtur deesse φάσκον-ς εἶναι aut ὁμολογοῦντας εἶναι. *si praestitit et in medium pro-xit cognatos, qui cum affirmarent* aut *faterentur, se cognatos is esse, tum iidem quoque bonorum suorum participem eum dderent*. REISK. Nihil excidit. SCHAEFER.

P. 1306. v. 10. προσήκει] Malim προσῆκε. Conf. v. 7. et !. SCHAEFER.

P. 1306. v. 12. μετεδίδοσαν· ἀλλ' ἦν, —] Cum supple-ento, de quo non habeo dicere quid sentiam, exhibet hunc cum margo Lutetianae sic: μετεδίδοσαν, ἀλλ' ὡς ἀνοίκειον καὶ ῦ τε γένους καὶ τῆς πόλεως ἀλλότριον τῆς τῶν χρημάτων κοινω-ας ἀπηξίωσαν. ἀλλ' ἦν, —. REISK. Ego non dubito esse inter-etantis, cui manca videretur argumentatio. SCHAEFER.

P. 1306. v. 15. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1306. v. 17. ὑμῶν] [ὑμῖν.] ὑμῶν. IURIN. Ita Cod. Ven. m margine Paris. TAYLOR. Vulg. ὑμῖν. ὑμῶν August. primus, avaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1306. v. 18. τὸν ξένον] [ξένον.] Forte ξένον ὄντα. WOLF. erte sine ulla necessitate addidit istud ὄντα Wolfius. Neque noscunt aut editi aut MSti. TAYLOR. Vulg. ξένον. Addidi arti-ılum ex August. primo, sine quo si esset, probarem Wolfii ntentiam ad ξένον addentis ὄντα. REISK. Bekkerus: „τὸν om.

F. S. Q." Delevit articulum Dindorf. Quod recte factum credo. τὸν ξένον dictum foret ex Eubulidae persona adeoque ironice. Ita vero sequi debebat καὶ οὐ πολίτην. Nec tamen opus addi ὄντα. Sic autem resolvenda haec appositio: εἰ ξένος καὶ μὴ πολίτης ἦν. SCHAEFER.

P. 1306. v. 18. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1306. v. 21. ἀπώλετο] fraude ipsius demarchi. V. p. 1317, 18. 1318, 14. SCHAEFER.

P. 1306. v. 25. οὔτ' ᾐτιάσατο τοιοῦτον οὐδέν] οὔτ' ᾐτιάσατο πώποτε μηδεὶς τοιοῦτον οὐδέν August. primus. Sed vocabulum secundum et tertium *) superne punctis erant notata significantibus, ea esse delenda, idque ab ipsa prima manu. V. p. 1307, 2. REISK.

P. 1306. v. 25. πᾶσίν ἐστιν — θάνατος] Idem legitur p. 258, 20. SCHAEFER.

P. 1306. v. 27. σχῇ] ἔχῃ August. primus. REISK.

P. 1306. v. 27. περὶ τοῦ γένους] Dele otiosa ista vocabula. Loquitur generaliter: περὶ ὧν ἄν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ, δίκαιον τοὺς παῖδας τὴν ἀπολογίαν παρέχειν. Curiosus aliquis adnotator, nimium memor causae, quae in hac quaestione tractatur, ista ingeminavit, quae sane perturbant etiam constructionem. TAYLOR. Assentior. SCHAEFER.

P. 1306. v. 27. τὴν ἀπολογίαν] V. not. ad p. 341, 16. SCHAEFER.

P. 1306. v. 28. καταιτιάσηται] καὶ αἰτιάσηται August. primus. REISK.

P. 1306. v. 29. κρίνει] Bekkerus: „Malim κρινεῖ." Recepit Dindorf. Mihi praesens magis probatur. Causa enim, quam orans foedam dicit, nunc ipsum agitur. SCHAEFER.

P. 1307. v. 1. δῶμεν τοῦτο λεληθέναι] Ad sensum idem est quod ἴσως ἂν τοῦτ' ἔλαθεν. τοῦτο, ἡ τοῦ πατρὸς ξενία. SCHAEFER.

P. 1307. v. 3. ἔγωγε] Vulg. ἐγώ. ἔγωγε August. primus. Postremam syllabam addidi. REISK. Recte ἐγὼ Bekker. SCHAEFER.

P. 1307. v. 3. κατ' ἐκεῖνον — τὸν τελευτήσαντα] Omittitur in versione τὸν τελευτήσαντα, *qui diem suum obiit.* Malim etiam κατ' ἐκεῖνον reddi *eius iure* vel *secundum illum* quam *propter illum.* IURIN. κατ' ἐκεῖνον, *a parte patris.* REISK. Fortasse malis: *pariter ut ille*, ἐξ ἴσου ἐκείνῳ. V. Hemsterhusius ad Scholiast. Aristophan. Plut. v. 952. Sed mihi quidem Reiskii interpretatio magis probatur. V. v. 25. SCHAEFER.

---

*) Voluit, opinor, scribere: *tertium et quartum.* SCHAEFER.

P. 1307. v. 5. τοῦ γένους] τὸ γένος margo Lutetianae. REISK.

P. 1307. v. 6. δὴ] δὲ August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1307. v. 6. κάλει] καλῶ August. primus. V. v. 28. REISK. λῶ placet. Alioqui Orator, ut opinor, scripturus erat: κάλει — ὺς μάρτυρας. SCHAEFER.

P. 1307. v. 6. καὶ] Abest a Paulina. REISK.

P. 1307. v. 9. ἔθαψε — εἰς τὰ πατρῷα μνήματα] θάψαι εἰς πατρῷα μνήματα p. 1320, 21. Philostratus Her. p. 164. edit. issi. ἔθαψαν — εἰς τὴν ὅμορον — ἤπειρον. Cave autem putes e in locutione εἰς esse i. q. ἐν. Conf. v. 12. s. SCHAEFER.

P. 1307. v. 10. ὅσοιπέρ εἰσι τοῦ γένους] I. q. ὅσοιπέρ εἰσι νηταί. V. Anecd. Bekk. p. 227, 9. SCHAEFER.

P. 1307. v. 10. κοινωνοῦσι] κοινωνοῦσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1307. v. 11. οὐκ ἀπεῖπε] οὐ κατεῖπε August. primus. ISK.

P. 1307. v. 11. ἔλαχε] ἔλαχεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1307. v. 11. καίτοι — ἐάσαι;] De religione sepulcrorum nf. Spanhemiana ad Sophocl. Aiac. in Osanni libello p. 116. HAEFER.

P. 1307. v. 12. ἂν] Abest ab August. primo, Bavarico et argine Lutetianae. Sed idem margo aliam dat lectionem: τίς εἴη ὅστις —. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1307. v. 12. ὅστις εἰς —] ὅστις ἂν εἰς — August. primus Bavaricus. REISK. τίς ἔστιν ὅστις ἂν εἰς — Bekker. haec sola tans: „ἔστιν ὅστις ἂν] vulg. ἂν ἔστιν ὅστις.“ ut eius libri eiskianum verborum ordinem tenuisse videantur. Ac verum est culam *ἂν praesenti indicativo nunquam iungi*: quae verba nt Porsoni Append. ad Toupii Emendatt. p. 462. V. etiam Fr. Wolfii Prolegomm. ad Homer. p. XXXV. Sed videndum ne i Bekkerianum ordinem tenent codices senserint docti Grammatici manum emendatricem. Recte enim scribi potuisse τίς ἂν τιν ὅστις εἰς —, nihil ut soloeci constructionem foedaret, non ıbitabis, opinor, si comparaveris not. ad p. 1103, 20. SCHAEFER.

P. 1307. v. 12. πατρῷα μνήματα] Interserit August. primus ῶν. REISK. Recte πατρῷα αὐτῶν μνήματα Bekker.: ubi notalis est usus pluralis αὐτῶν post singularem τίς — ὅστις, sed i vim habeat pluralis. SCHAEFER.

P. 1307. v. 12. ἐν] Abest a margine Lutetianae. Ac si quis lere malit, haud intercedam. REISK.

P. 1307. v. 13. προσήκοντας τιθέναι ἐάσαι] Vulg. τιθέντας σαι. προσήκοντας τιθέναι εἴασεν August. primus. προσήκοντας τιθέναι ἐάσαι margo Lutetianae. Wolfius: „ἐάσαι pro ἐάσειε, rtia optativi.“ τιθέντας ἐάσαι potest ferri hactenus, ut ad ἐάσαι, ui est optativus, subaudiatur τοῦτο ποιεῖν et ad τιθέντας subau-

diatur *τινάς*. *qui sinat quosdam neque prohibeat, cum corpora hominum non cognatorum in monumentis gentilium tumulant.* Praetuli tamen *προσήκοντας τιθέναι ἐάσαι*. REISK. Deleto participio, *τιθέναι ἐάσαι* Bekker. SCHAEFER.

P. 1307. v. 14. *λάβε*] *λέγε* August. primus. REISK. *λαβὲ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1307. v. 15. *ΜΑΡΤΥΡΙΑ*.] Titulus abest ab August. primo. REISK.

P. 1307. v. 20. *τόσα καὶ τόσα*] Plane sic vernacule: *so und so viel*. *τὸ δὲ ξύμπαν κεφάλαιον γίγνεται τόσον καὶ τόσον* p. 914, 17. Harpocration p. 70. edit. Lips. *ἐκήρυττε δώσειν χρήματα — τόσα καὶ τόσα*. SCHAEFER.

P. 1307. v. 20. *οὐδαμοῦ*] *οὐδαμῶς* August. primus. REISK.

P. 1307. v. 23. *αὑτῶν*] *αὐτῶν* Reisk. et Bekkeri Oxoniensis: *αὑτῶν* Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1307. v. 23. *τοίνυν*] *porro*. SCHAEFER.

P. 1307. v. 25. *κατὰ θάτερα*] Lambinus: *μὴ κατὰ θάτερα*. Sed locum non intellexit, qui quidem bene a Wolfio redditur. Athenaeus l. XIII. p. m. 285. *Ἀριστοφῶν δὲ ὁ ῥήτωρ, ὁ τὸν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ὃς ἂν μὴ ἐξ ἀστῆς γένηται νόθον εἶναι, αὐτὸς ἀπεδείχθη — ἐκ — τῆς ἑταίρας παιδοποιησάμενος*. TAYLOR. Scilicet *μέρη τοῦ γένους*. etiamsi a parte patris solummodo aut a parte matris civis fuisset, genitus a patre, qui esset civis, et matre, quae non esset, aut a matre natus cive, e patre peregrino, tamen fuisset inter cives habendus, quippe qui natus esset ante archontem Euclidem, sub quo lex lata, ut postmodum, hoc est post illum annum, quo archon esset Euclides, quicunque liberos suscepisset e foemina non cive, ut illi liberi nothi essent. REISK. Post *θάτερα* excidisse *μόνον* videtur Meiero de Bon. Damnat. p. 72. Non opus addi: nam vicem eius satis explet vocis tonus acuens *θάτερα*. Poëta Iliad. VIII. 228. *εἶδος ἀγητοί*. Interpres: „forma tantum admirabiles." Immo: „*forma* admirabiles." Ceterum non esse subaudiendum *μέρη τοῦ γένους* facile intelliges, si comparaveris quae congessi in L. Bosii Ellips. p. 481. *κατ' ἀμφότερ'* p. 1310, 27. SCHAEFER.

P. 1307. v. 26. *προσήκειν*] *προσήκει* August. primus. REISK. F. *προσῆκεν*. SCHAEFER.

P. 1307. v. 26. *Εὐκλείδου*] *Εὐκλίδου* Paulina. REISK.

P. 1307. v. 27. *καὶ γὰρ καὶ ταύτην*] *ἐπεὶ καὶ ταύτην*. WOLF. *ἐπεὶ* deest Ald. Manut. Felic. *καὶ γὰρ καὶ ταύτην* editio Lutetiana cum MSto Veneto. TAYLOR. Duo priora vocabula desunt Aldinae et Paulinae. Wolfius maluit *ἐπεὶ καὶ ταύτην*. REISK. *καὶ γὰρ ταύτην* Bekker. Mihi placet quod Reiskius dedit. Conf. p. 1304, 5. s. SCHAEFER.

P. 1307. v. 27. *μοι*] Vulg. *μου*. Dedi *μοι* de meo. REISK.

P. 1307. v. 28. οὐ μόνον παρὰ τὰ ψηφίσματα —] Distingue: ; μόνον παρὰ τὰ ψηφίσματα, τὰ περὶ τὴν ἀγορὰν διέβαλεν ἡμᾶς ὐβουλίδης, ἀλλὰ καὶ —. TAYLOR. Secutus est Wolfium sic ver-ntem: *quamvis non modo contra decreta forensem quaestum ›bis obiecerit Eubulides.* Perperam. V. not. ad p. 1308, 1. HAEFER.

P. 1308. v. 1. παρὰ τὰ ψηφίσματα] τὰ περιψηφίσματα Aldi-l. REISK.

P. 1308. v. 1. τῆς ἀγορᾶς] Vulg. τὴν ἀγορὰν. Dedi de meo ἰς ἀγορᾶς. *praeter decreta, quae agunt de foro et negotiis, quae .foro exercentur,* ut mercatus est rerum venalium. REISK. τὴν ›ορὰν Bekker. Quod mutari non opus. Compares τὴν περὶ τὸ ρούριον οἰκονομίαν Xenophontis Cyrop. V. 3. 25. SCHAEFER.

P. 1308. v. 1. διέβαλλεν] Vulg. διέβαλεν. Per geminum λλ :hibent August. primus et Bavaricus. REISK. Aoristus satis placet. HAEFER.

P. 1308. v. 3. κακηγορίᾳ] [κατηγορίᾳ.] κακηγορίᾳ. Infames men fuisse circumforaneos homines, ex Orat. contra Neaeram demus. WOLF. Eruditissimus Wesselingius ad Petit. LL. AA. 644. recte admonuit, rescribendum esse κακηγορίᾳ. Usu venit aximo, ut hae voces permiscerentur. Dixi ad Lysiam p. 353. t. TAYLOR. Vulg. κατηγορίᾳ. κακηγορίᾳ dat editio Wolfii ex us coniectura: quomodo etiam Wesselingius l. c. et Valckenarius l. Herodot. [VIII. 60.] p. 644., qui Lutetiana uti solebant, con-:erunt emendandum. Idem mihi quoque in mentem venit. Et : correxi. REISK.

P. 1308. v. 3. ἢ] Cum vetusta manus in August. primo nisisset, iunior id viridi liquore adscripsit. REISK.

P. 1308. v. 6. ταινίας πωλεῖν] Hermogenes Cap. περὶ ἀφε-λίας: ἔτι ἀφελεῖς ἔννοιαι καὶ αἱ πλησιάζειν πως δοκοῦσαι τῷ εὐ-λεῖ. γίνονται δὲ αὗται, ὅταν περὶ εὐτελῶν καὶ τῶν τυχόντων ›αγμάτων λέγῃ τις. ὡς ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου ψευδομαρτυριῶν, τὰ καταχύσματα, φησὶν, αὐτοῦ κατέχεε. καὶ πάλιν ἑτέρωθι· ν ῥοδωνιὰν ἐκτίλλειν. καὶ ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει τὸ λέ-ιν, ὅτι ταινίας ἐπίπρασκεν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἡ μήτηρ. Adi porro ›saubonum ad Athen. VII. 22. et Heraldum Animadv. Lib. II. ›p. II. §. 14. TAYLOR.

P. 1308. v. 6. βουλόμεθα] Vel ἐβουλόμεθα potius. TAYLOR. ›n puto. SCHAEFER.

P. 1308. v. 7. τοῦ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1308. v. 8. εἶναι ἡμᾶς] Vulg. εἶναι ὑμᾶς. ἡμᾶς εἶναι ›gust. primus. Etiam Bavaricus et Aldina dant ἡμᾶς. REISK.

P. 1308. v. 10. ἔξεστι] [ἐξέσται.] ἔξεστι. WOLF. ἐξέσται editi ›nstanter. Melius tamen ἔξεστι, ut Wolfius dedit et uti nos quo-›e, nescio tamen qua fortuna impediti, dare voluimus. TAYLOR. ulg. ἐξέσται. ἔξεστι August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1308. v. 13. *Λάβε*] *Λαβὲ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1308. v. 14. *τοῦτον*] Scilicet *τὸν νόμον*. REISK.

P. 1308. v. 14. *ἐκεῖνος*] Solon puta. REISK.

P. 1308. v. 14. *ἐκεῖνος*] [*ἐκεῖνος ὑμῖν*.] *ὑμῖν* abest ab omnibus tam cusis quam manu exaratis, priusquam Wolfius in impressione sua dederit. Miror autem dedisse, lectore de ea re non admonito. Fortasse, deleta rursus ea voce, quae occulte videtur irrepsisse, ita legendum: *οὕτω γὰρ — τ ο ύ τ ῳ* (i. e. Aristophonti) *ἔδοξεν ἐκεῖνος καλῶς καὶ δημοτικῶς νομοθετῆσαι, ὥστε ψηφίσασθαι πάλιν ἀνανεώσασθαι*. TAYLOR.

P. 1308. v. 15. *ὥστ' — ἀνανεώσασθαι*] Vulg. *ὥστε ψηφίσασθαι πάλιν ἀνανεώσασθαι. ὥστε ἐψηφίσασθε πάλιν τὸν αὐτὸν ἀνανεώσασθαι* August. primus. Etiam Bavaricus habet verba *τὸν αὐτόν*. Correxi *ὥστ' ἐψηφίσασθε πάλιν τὸν αὐτὸν* [scilicet *νόμον*] *ἀνανεώσασθαι*. *ut decerneretis, ut novus aliquis huius legis lator* vel *restaurator exsisteret*. Qui fuit Aristophon. Sed quid opus erat legis a Solone latae restauratione, cuius leges nunquam non in rep. viguerunt? REISK. In oblivionem videtur lex ivisse, quod cives indignam se haberent talem *ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐργασίαν*: quo factum ut *ξένοι* sibi illam vindicarent. — *τὸν αὐτὸν* uncis inclusit Bekker.: expunxit Dindorf. *ἀνανεώσασθαι* autem intelligam de Atheniensibus, non, quod Reiskio placuit, de Aristophonte. Cuius quod lex esse dicitur, nimirum Aristophon rogavit, populus iussit. SCHAEFER.

P. 1308. v. 21. *γὰρ*] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1308. v. 22. *ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν*] *ἔξω τοῦ πράγματος — ταῦτ' εἶναι* p. 1318, 21. Quod recurrit p. 1319, 18. *τοῖς ἔξω τῆς κατηγορίας λόγοις προσέχειν* p. 1328, 27. *ἔξω τῆς γραφῆς πολλὰ κατηγορῶν* p. 1347, 5. Oppon. *εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα* p. 1317, 15. *πρὸς τὸ πρᾶγμα* p. 1319, 6. SCHAEFER.

P. 1308. v. 25. *ὃν τρόπον οὗτος ἐργάζεται*] *qualem, quam turpem quaestum hic faciat*. SCHAEFER.

P. 1308. v. 25. *καὶ εἰκότως*] Scilicet *ἐπιτιμήσετέ μοι*. REISK.

P. 1309. v. 1. *φησὶν εἶναι ταινιόπωλιν*] *φησι ταινιόπωλιν εἶναι* Bekker. SCHAEFER.

P. 1309. v. 2. *προσῆκε*] *προσήκει* est in August. primo a prima manu, sed iunior super *η* circumflexum et super *ει* simplex *ε* viridi colore posuit. REISK.

P. 1309. v. 3. *αὐτὴν*] [*αὐτούς*.] Melius *αὐτὴν* cum Ven. et margine Benenati. TAYLOR. Vulg. *αὐτούς*. *αὐτὴν* August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. Est idem atque si paulo latius dixisset: *προσῆκε μαρτυρεῖν* [aut *ἥκειν*] *ἐπιδεικνύντας, ὅτι ξένη ἦν τελοῦσα τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ τελούμενα ξενικὰ τέλη, καὶ ὅτι ἐκ ταύτης ἢ ἐκείνης χώρας ἦν, Λυδία ἢ Θρῇσσα, μετὰ τὸ ἐξετάσαι, ποδαπὴ ἦν*

καὶ εἰ τὰ ξενικὰ τέλη ἐτέλει. REISK. Iunge εἰδότας αὐτὴν ἥτις ἐστὶ. *probe gnaros quae sit*, quippe φανερὰ πᾶσι καὶ γνώριμος. Paraphrasis ista Reiskii sensum periodi, si τὸ ἑξῆς pressius sequaris, non expedit, sed impedit. V. nott. ad v. 5. et 6. SCHAEFER.

P. 1309. v. 3. ἀκοήν·] Melius ἀκόήν, Bekker. Quid intersit inter ἀκοὴν μαρτυρεῖν et εἰδότας μαρτυρεῖν, doceri non opus. Poëta Iliad. II. 486. ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν. SCHAEFER.

P. 1309. v. 5. μὲν] μὲν cum omisisset vetusta manus in August. primo, nova viridi colore adscripsit. REISK.

P. 1309. v. 5. τὰ τέλη ἐξετάσαντας] Wolfius: *excutienda fuerunt vectigalia.* Male, ut arbitror. Ait Orator: *si allegaverint, fuisse eam peregrinam, adducendi erant illi, qui peregrinantium vectigalia exegerint; si ancillam, emtor.* TAYLOR. Male notavit Wolfium. *Vectigalia exigere* est ἐκλέγειν τὰ τέλη, non ἐξετάζειν τ. τ. *inquirentes in vectigalia fori* [pro mercatu in foro pendenda tam civibus quam peregrinis], *num penderet quae peregrini debent.* SCHAEFER.

P. 1309. v. 6. καὶ ποδαπὴ ἦν, ἐπιδεικνύντας] Dele hypostigmen: nam haec continuanda. *ostendentesque mulieris patriam.* SCHAEFER.

P. 1309. v. 11. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ] Mallem positum post τοῦτό γάρ ἐστιν. SCHAEFER.

P. 1309. v. 11. οὐδὲν ὅ τι οὐ] Vulg. οὐδέν τι. οὐδὲν ὅ τι οὐ August. primus. Et sic correxi. *nihil non*, quicquid in buccam venit. REISK.

P. 1309. v. 11. τοῦτο — ὁ συκοφάντης] Exspectes: τοῦτο γάρ ἐστι τοῦ συκοφάντου. Sed gravius est indignabundumque magis decet quod Orator scripsit. SCHAEFER.

P. 1309. v. 12. αἰτιάσασθαι] αἰτιᾶσθαι August. primus. REISK.

P. 1309. v. 12. ἔπειτα] ἐπεὶ August. primus. REISK.

P. 1309. v. 13. ἐτίτθευσεν] ἐθήτευσεν margo Lutetianae. REISK.

P. 1309. v. 18. δυσχερῶς ὑπολάβῃ] *gravatim audiat.* Deprecatur dicturus de mercenaria nutricatione, de qua accurate et copiose orantem audire indignum videatur tali auditorio. μηδεὶς ὑπολάβῃ δυσκόλως p. 1316, 28. SCHAEFER.

P. 1309. v. 18. πολλὰς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1309. v. 21. γε] Nova manus addidit August. primo. REISK.

P. 1309. v. 25. αὐτοῖς ἐστι τὸ πένεσθαι] Vulg. αὐτοῖς τὸ πένεσθαι. Post αὐτοῖς addit August. primus ἐστι. Addidi. A Paulina abest articulus τό. REISK. Ἐστι omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1309. v. 26. μηδέ γε] Attende vim encliticae. *vollends aber nicht.* SCHAEFER.

P. 1309. v. 27. ἀλλ' ἀκούσαντες — θέσθε τὴν ψῆφον.] Ita arbitror locum hunc esse reformandum, literula vix immutata, verum ordine instaurato, scilicet: ἀλλ' ἀκούσαντες, ἐὰν ὑμῖν ἐπιδεικνύω τῆς μητρὸς τοὺς οἰκείους, οἵους προσῆκεν εἶναι ἀνθρώπους ἐλευθέρους, καὶ οὓς ὑμεῖς φήσετε πιστοὺς εἶναι, ἐὰν καταιτιᾶται περὶ αὐτῆς ταύτας τὰς διαβολὰς, ἐξομνυμένους καὶ μαρτυροῦντας αὐτὴν ἀστὴν οὖσαν εἰδέναι, δικαίαν ἡμῖν θέσθε τὴν ψῆφον. TAYLOR. Nemo, ut arbitror, assentietur. SCHAEFER.

P. 1310. v. 1. προσήκει] Vulg. προσῆκεν. προσήκει August. primus. Et hoc dedi. REISK. προσῆκεν Bekker. Mihi praesens probatur. SCHAEFER.

P. 1310. v. 1. ἃ οὗτος] [ἐάν.] ἂν οὗτος Cod. Ven. cum margine Paris. TAYLOR. Vulg. ἐάν. ἂν οὗτος August. primus. Correxi ἃ οὗτος. *si demonstro vobis et in conspectum vestrum produco matris cognatos, homines liberos, quales oportet esse, negantes, interposito iureiurando, ea vera esse, quae Eubulides de ea calumniose affirmat.* ταύτας τὰς διαβολὰς per appositionem dictum est et exponit superiora, ἃ καταιτιᾶται. REISK. In illo ἂν vide ne lateat ἅν. V. not. ad p. 527, 16. οἵους — ἐλευθέροις Reiskius non recte intellexit. Vere Wolfius: *quales ingenuorum hominum esse decet.* Quod tales mulier cognatos habet documento est ipsam esse ingenuam. SCHAEFER.

P. 1310. v. 2. ἐξομνυμένους] ἐξομνυομένους margo Lutetianae. REISK.

P. 1310. v. 5. δικαίαν] Vulg. καὶ δικαίαν. Copula abest a Bavarico et August. primo. Omittit etiam Taylorus [ad p. 1309, 27.]. Delevi. Possit servari, si ὁσίαν vel ἀληθῆ addatur. *sanctum (vel verum) et iustum suffragium.* REISK.

P. 1310. v. 5. θέσθε] θέσθαι Lambinus. TAYLOR. θέσθαι August. primus, index Lambini. θέσθε cohaeret cum ἀκούσαντες p. 1309, 27. REISK.

P. 1310. v. 5. ἐμοὶ γὰρ ἦν πάππος —] Iuvat hic genus actoris a parte matris proponere, quo res magis declaretur.

Demostra-

Demostratus Melitensis suscepit

- ex uxore prima
  - 1. Amytheonem
    - Demostratus.
    - Callistratus.
    - Dexitheus.
  - 2. filiam, quae e Diodoro Alaeensi peperit Ctesibium.
- ex uxore altera Chaerestrata dicta
  - 1. Timocratem
    - Euxitheus.
      - N.
      - N.
      - N.
  - 2. Nicaretam quae e Theocrito Alimusio peperit Euxitheum actorem.

REISK.

P. 1310. v. 6. *Δαμόστρατος*] Nota formam Doricam Attici nominis. *Δημόστρατος* legitur p. 1320, 4. Sic etiam apud Aelianum N. A. XIII. 21. et aliis locis. Non minus Doricum est *Ὀλύμπιχος*, quod legitur v. 22. *Δαμοτίμου* legimus p. 934, 28. SCHAEFER.

P. 1310. v. 7. *Μελιτεύς*] *Μελιττεύς* Aldina et illinc margo Lutetianae. REISK.

P. 1310. v. 8. Ἀμυθέων] Dicitur Ἀμυθάν, Ἀμυθάων, Ἀμυθέων. Similiter Ἀλκμάν, Ἀλκμαίων, Ἀλκμέων. Quo minus, opinor, addubites quod scripsi ad p. 561, 16. SCHAEFER.

P. 1310. v. 9. Χαιρεστράτης] Fors. Χαιρεστράτη. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 64. Non attendit quod infra v. 20. s. sequitur. SCHAEFER.

P. 1310. v. 12. Δεξίθεος] Postea [p. 1311, 2.] Εὐξίθεος. δε et ευ saepe permutantur ob non dissimiles ductus literarum. WOLF. Hic Dexitheus non idem est cum illo Euxitheo, qui postea occurrit. Fallitur Wolfius. TAYLOR. Ξενίθεος Bavaricus, id est δεχόμενος καὶ ξενίζων τοὺς θεούς, idem itaque valens atque vulgata. REISK. Barbarum est illud Ξενίθεος. SCHAEFER.

P. 1310. v. 12. καὶ ὁ μὲν Ἀμυθέων —] Male Wolfius *Ac Dexitheus ex eorum numero est* etc., cum id de Amytheone dicatur. TAYLOR.

P. 1310. v. 12. τῶν — στρατευσαμένων] τῶν εἰς Σικελίαν ἐστρατευμένων August. primus (non ut Fabricius retulit). REISK.

P. 1310. v. 16. μνήμασι] μνήμασιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1310. v. 16. μαρτυρήσεται] μαρτυρηθήσεται Cod. Ven. et margo Benenati. TAYLOR. μαρτυρήσετε Bavaricus. μαρτυρήσεται idem est atque μαρτυρήσει. *et haec monumenta publica hac de re testabuntur.* Nam in illis publicis monumentis stabant stelae vel cippi nominibus ibi sepultorum inscripti. REISK. καὶ ταῦτα μαρτυρήσεται nego aliter verti posse quam sic: *atque haec testimoniis confirmabuntur.* Arguit etiam quod solenni his in futuris varietate alii habent libri μαρτυρηθήσεται. καὶ ταῦτα μεμαρτύρηται p. 1315, 21. καὶ ταῦτα πάντα μεμαρτύρηται p. 1318, 16. SCHAEFER.

P. 1310. v. 17. Ἀλαιεῖ] Ἀλεεῖ August. primus: sed correxit nova manus, ut vulg. Videtur hunc locum in animo habuisse Harpocration v. Ἀλαιεύς. REISK. Ἀλαιεῖ Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1310. v. 19. τούτων] τούτῳ August. primus. REISK.

P. 1310. v. 21. τιτθῆς] τήθης Bekker. V. not. ad p. 1304, 27. SCHAEFER.

P. 1310. v. 22. Πλωθεύς] Citat hunc locum Harpocration v. Πλωθεύς. Utra sit verior scriptio, haec an Πλωθειεύς, an utraque bona et usu comprobata, quaerant alii. V. Valesius ad dictum Harpocrationis locum. REISK.

P. 1310. v. 22. γίνεται] γίγνεται Bekker. SCHAEFER.

P. 1310. v. 22. Ὀλύμπιχος] Ὀλυμπίχος dederat in August. primo vetusta manus, sed nova accentum viridi liquore super υ deposuit. REISK. De Dorica hac forma nominum propriorum v. nott. ad Gregor. Corinth. p. 290. ss. et Osannus Inscript. III. p. 143. SCHAEFER.

P. 1310. v. 26. *Τούτων*] Vulg. *Τοῦτον*. *τούτων* Bavaricus, August. primus, Aldina. Et sic correxi. REISK.

P. 1311. v. 1. *γίνεται*] *γίγνεται* Bekker. SCHAEFER.

P. 1311. v. 2. *ζῶσι*] *ζῶσιν* Bekker. SCHAEFER.

P. 1311. v. 4. *Λάβε*] *Λαβὲ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1311. v. 5. *ὧν τὰ μνήματα ταὐτά*] *γεννητῶν*. V. p. 1307, 10. coll. p. 1306, 2. s. SCHAEFER.

P. 1311. v. 6. *ταὐτά*] Vulg. *ταῦτα*. *ταὐτά* editio Wolfii. Et hoc dedi. *eadem*. V. p. 1319, 27. REISK.

P. 1311. v. 7. *ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ*] *ΜΑΡΤΥΡΕΣ* Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. Sed v. 4. legitur *τὰς μαρτυρίας*. SCHAEFER.

P. 1311. v. 8. *ἐπιδεικνύω*] F. *ἐπιδεικνύει*. SCHAEFER.

P. 1311. v. 8. *ἀστήν*] Ante h. v. videtur *αὐτὴν* deesse. REISK. Mihi non videtur. SCHAEFER.

P. 1311. v. 10. *καὶ ὁμοπάτριος*] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 1311. v. 12. *συνῴκησε*] *convenerit in manus et in torum concesserit*. REISK.

P. 1311. v. 13. *αἰτιᾶται*] Scilicet Eubulides. REISK.

P. 1311. v. 16. *διηγήσομαι*] Scilicet paulo post. Placat sic et suspendit impatientiam iudicum audiendi de causis, cur mater actoris nutricem egisset, ut paterentur antea aliud quid magis necessarium exponi. REISK.

P. 1311. v. 16. *ἐπικλήρου — εὐπόρου*] *Nactus autem per haereditatem ius ducendi virginem opulentam*. SCHAEFER.

P. 1311. v. 17. *ἐκδοῦναι*] Nota usurpatum de marito uxorem alii legitime cedente. SCHAEFER.

P. 1311. v. 18. *Θούκριτον*] Vulg. *τὸν Θούκριτον*. Articulus abest ab August. primo. Delevi. REISK.

P. 1311. v. 21. *Μελιτέως*] *Μελιτιέως* August. primus. REISK.

P. 1311. v. 21. *τῶν τε θείων*] Vulg. *τῶν θείων*. Interserit August. primus *τε*. Copulativam addidi. — Ambo Theocriti patrui erant Lysanias et Charisius. REISK.

P. 1311. v. 25. *ὑμῖν*] Vulg. *ἡμῖν*. *ὑμῖν* Bavaricus. REISK. *ἡμῖν* Bekker. SCHAEFER.

P. 1311. v. 25. *παιδίων*] *παίδων* August. primus. REISK.

P. 1311. v. 26. *στρατευομένου — μετὰ Θρασυβούλου*] De hac Thrasybuli in Lesbum expeditione v. Simsonus Chronic. ad A. M. 3613. et 3615. REISK.

P. 1311. v. 27. *αὐτῇ*] Vulg. *αὔτη*. *αὐτῇ* August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1311. v. 28. *τὸν τοῦ*] *τὸν* abest ab August. primo. REISK.

P. 1311. v. 28. Κλειδίκου] Vulg. Κλιδίκου. Κλειδίκου August. primus. Correxi Κλειδίκου, id est Κλεοδίκου. REISK. Reiskio videtur obversatum esse nomen Κλεύδικος. SCHAEFER.

P. 1312. v. 1. νυνὶ] νῦν Bekker. — Corrig. κινδύνῳ. SCHAEFER.

P. 1312. v. 2. ποιήσασα—ποιοῦσα] Prius participium fortasse referas ad susceptionem, posterius ad functionem muneris nutricii. Sed mihi scriptor ambo participia videtur promiscua habuisse. SCHAEFER.

P. 1312. v. 6. πατὴρ] Abest a Paulina. REISK.

P. 1312. v. 6. πρῶτος] Post πατὴρ posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 1312. v. 7. παῖδας] παῖδα August. primus. παῖδας bene habet, tametsi blandiri possit παῖδα, cum Protomachus e Nicareta non nisi unam filiam susceperit. Nam παῖδας ποιεῖσθαι nihil aliud est quam παιδοποιεῖσθαι et de omni prole usurpatur, sive ea singularis est sive pluralis, ut etiam Latini vocabulum *liberi* usurpant etiam de uno tantum infante*). Forte voluit Augustanus παιδοποιησάμενος uno vocabulo. Sed quid opus est, aies, his argutationibus? P. 1312, 10. filii Protomachi testes producuntur. Respondeo: Non e Nicareta eos suscepit Protomachus, sed ex altera uxore, quam domum duxit post dimissam Nicaretam, quae est illa ἐπίκληρος, si verum est, quod p. 1311, 11. dixit, Nicaretam Protomacho nil praeter filiam peperisse. REISK.

P. 1312. v. 8. ὃς] qui Protomachus. REISK.

P. 1312. v. 9. ἀστὴν — πολῖτιν] Qui differunt ἀστὸς et πολίτης? REISK. Finxit discrimen Ind. Graecitat. p. 90. Enimvero vocabula sunt synonyma. Anecd. Bekk. p. 455, 14.: Ἀστός: πολίτης. Iunxit autem Orator ἐναργείας χάριν. *dass sie eine Athenerin und im unbestrittenen Besitz der Bürgerrechte war.* Sed p. 1382, 2. inter haec vocabula videtur hoc discriminis intercedere, ut ἀστὴ dicatur quae maiores habuit cives, πολῖτις quae ius civitatis a populo accepit. SCHAEFER.

P. 1312. v. 12. τὴν γαμηλίαν εἰσήνεγκεν] Recurrit p. 1320, 13. V. Taylorus ad init. Argum. h. Orat. SCHAEFER.

P. 1312. v. 13. τὸν τὴν] Vulg. τὴν. τὸν τὴν August. primus. τὸν addidi. REISK.

P. 1312. v. 15. παρὰ τοῦ Πρωτομάχου] Nam e domo Protomachi adhuc superstitis in domum Theocriti concesserat Nicareta. Protomachus autem aliam duxerat uxorem, τὴν ἐπίκληρον, et ex ea liberos illos, qui v. 10. testes producuntur, sustulerat. Postmodum filiam e Nicareta susceptam vivus adhuc despondebat adultam Eunico Cholargensi. REISK.

---

*) V. Gellius II. 13. SCHAEFER.

P. 1312. v. 22. ψηφίσαιτο] [ψηφίσαιντο.] ψηφίσαιτο margo Morel. Sed illud non utique rem expedit. ψηφίσαισθε Lambinus. Melius sane. Verum adhuc Grammaticae non satis consulitur. Mentem scriptoris video. *Indignissimum esset, si, cum tot cives, quibus nemo unquam peregrinitatem obiecit, me cognatum esse sibi et familiarem testentur, vos decerneretis, me esse peregrinum.* TAYLOR. Vulg. ψηφίσαιντο. ψηφίσαιτο August. primus. ψηφίσαισθε refert Farrago Wolfii, nescio an ex indice Lambini, an aliunde. Correxi ψηφίσαιτο in singulari. Redit enim ad εἰ μηδεὶς, quorum illud v. 19., hoc v. 21. legitur. *si quis peregrinum me censeat esse, quamvis in tanto numero testium me secundantium nemini eorum controversiam de statu civili moveat.* REISK. Vere Reiskius *si quis*, tanquam si scriptum sit εἴ τις. Scilicet insigne Graecorum studium voces iungendi congeneres h. l. effecit, ut μηδενὶ attrahens affirmativum τις, posthabitâ ratione logicâ, in negativum μηδεὶς transformaret. Dicas hoc schema logicam attractionem, ut cui in notiones vis eadem sit, quae est syntacticae in constructiones. SCHAEFER.

P. 1312. v. 22. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1312. v. 26. ἀλλ' ἃ] ἀλλὰ uno vocabulo August. primus. REISK. Bekkerus: „ἀλλὰ Q. r." V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1312. v. 27. ἀστὴν τὴν ἡμετέραν] Vulg. αὐτὴν, ἡμετέραν. Malim ἀστὴν τὴν ἡμετέραν. Et sic dedi de meo. REISK. τὴν ἡμετέραν Bekker. haec notans: „τὴν] αὐτὴν F. S. Q. r." Ego malim: ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον ᾔδεσαν αὐτὴν [subaudi τίς ἦν], ἡμετέραν μὲν —. Sensus: Nam si rem hodie demum auditam testarentur, metuendum esset, ne quis eos periuros haberet. Nunc per totum antehac tempus norant mulierem, quae cum revera mea sit mater, Cliniam nutricata est. De vi participii νομιζομένην v. p. 1314, 18. SCHAEFER.

P. 1312. v. 28. καὶ γὰρ, εἰ] Dele subdistinctionem. *Nam, etiamsi* —. SCHAEFER.

P. 1312. v. 29. οὐ γὰρ εἰ πένητες —] Wolfius haec non satis accurate. Verte: *non enim, si pauperes fuissemus, rei sumus, sed, si peregrini.* Agitur enim hodie, ut ait ille in sequentibus, non de facultatibus, sed de genere et civitate. TAYLOR.

P. 1312. v. 29. εἰ μὴ πολῖται] Subaudi ὄντες ἡμᾶς αὐτοὺς πολίτας ἀπεφαινόμεθα. *si nos, qui cives non essemus, tamen pro civibus nos gessissemus.* REISK. Subaudiendum solum ἦμεν. SCHAEFER.

P. 1313. v. 1. ψυχῆς] τύχης August. primus, margo Bavarici cum γρ. REISK. De eo, qui, si peregrinitatis damnatus esset, vendendus erat, cui, ut ipse ait, pereundum fuit, iudicium περὶ ψυχῆς esse non male dici potuisset. Sed, ut ut sit hoc, saltem ἀπροσδιόνυσον est ψυχῆς. Legendum τύχης. *de fortuna, sive*

prospera sive adversa. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 64. Bene τύχης Bekker. haec notans: „τύχης r. cum γρ. F. Q. et Luzacus Exercit. Academ. I. p. 41." SCHAEFER.

P. 1313. v. 2. ταπεινὰ καὶ δουλικὰ] δουλικὰ καὶ ταπεινὰ Bekker. SCHAEFER.

P. 1313. v. 2. δουλικὰ] δουλικὰ, inquit Pollux L. III. C. VIII. §. 81., παρὰ Δημοσθένει. Quod referunt, nec iniuria, ad hunc locum. TAYLOR.

P. 1313. v. 6. ἔριθοι] Talium ἐρίθων exemplum habet Xenophon Memorab. II. 7. 12. SCHAEFER.

P. 1313. v. 15. ἐμαυτοῦ] αὐτοῦ August. primus. REISK.

P. 1313. v. 15. εἰπεῖν·] Non interpungunt post εἰπεῖν Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1313. v. 16. ἐξ] τὸ ἐξ August. primus. REISK.

P. 1313. v. 16. ἀστὸν] Vulg. ἀστῶν. ἀστὸν August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1313. v. 16. με] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1313. v. 16. κεκληρονομηκότα] Forte καὶ κεκληρονομηκότα. Hunc locum aliter distinxi, atque distinxerat Wolfius, et, credo, melius. Iudicet aequus lector ex versione. TAYLOR. καὶ κεκληρονομηκότα August. primus. Et sic coniecit Wolfius quoque. REISK.

P. 1313. v. 17. πολίτην.] πολίτην· Bekker. SCHAEFER.

P. 1313. v. 18. ἐπιδείξω] Post h. v. videtur πεποιηκὼς aut ποιῶν deesse, quod idem est ac si dixisset: ἐπιδείξω, ὅτι ποιῶ vel πεποίηκα. *planum faciam me facere* aut *fecisse omnia, quae me facere par erat, quippe qui producam testes.* REISK. Nihil excidit. Ad τὰ προσήκοντα subaudias πολίτῃ. SCHAEFER.

P. 1313. v. 21. τῷ Ἡρακλεῖ] *ad operandum Herculi.* Recurrit phrasis p. 1318, 16. SCHAEFER.

P. 1313. v. 24. Οὐκοῦν] Οὔκουν Lambinus, retracto accentu. Illud autem, quoniam in suis exemplaribus haec interrogative pungeruntur v. 27: Ad quam legem sententiam hanc reddidit Wolfius. Sed perinde erit, si tollas interrogationem, uti ego sustuli. TAYLOR. Scribo Οὐκ οὖν. Totus hic locus (Οὐκ οὖν — ἐᾶν;) e membris constans dissolutis ob hanc ipsam concisionem egregie decet stomachum orantis. SCHAEFER.

P. 1313. v. 24. δικασταί·] Recte δικασταί; Bekker. SCHAEFER.

P. 1313. v. 24. εἰ μὲν ἔλαχον —] Iterandum videtur εἰ. εἰ μὲν; εἰ ἔλαχον —, ἔδει ἄν με —. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 64. Multum fallitur. SCHAEFER.

P. 1313. v. 24. ἔλαχον ἱερεὺς] λαχόντα βασιλέα p. 1369, 16. Plato Politic. p. 290. extr. HSt. τῷ — λαχόντι βασιλεῖ. Ae-

schines p. 424. R. ἔλαχε τειχοποιός. Similia ὑποστῆναι κρατῆρα etc. V. not. ad p. 983, 8. SCHAEFER.

P. 1313. v. 25. ὥσπερ προεκρίθην] Scilicet ἐν τῷ κληροῦσθαι. WOLF. Minime omnium. Non προεκρίθη ἐν τῷ κληροῦσθαι, sed προεκρίθη εἰς τὸ κληροῦσθαι. Municipes quosdam e suo demo praetulerunt, selegerunt, ut ex iis unus sorte Herculanum sacerdotium sortiretur. Aliter, unde haec explicaret? εἰ μὲν ἔλαχον, ὥσπερ προεκρίθην. aut illud p. 1314, 3.? ἱερωσύνην κληροῦσθαι μεθ' ἑαυτοῦ προκριθέντα. De his rebus accuratissime Desid. Heraldus L. II. C. III. §. 3. TAYLOR. Scilicet κληροῦσθαι. REISK. V. v. 20. s. SCHAEFER.

P. 1313. v. 25. ἔδει] Opinor legendum δεῖν. IURIN. Tu non opinaberis. SCHAEFER.

P. 1313. v. 25. ὑπὲρ τούτων] pro Eubulide et eius sodalibus. REISK.

P. 1313. v. 26. τοῦτον] [Ita editio Lutetiana.] Margo Paris. τούτους. Verissime. IURIN. τούτους margo Lutetianae e Paulina, probante Tayloro *). τοῦτον, ipsum Eubuliden, qui, ut demarchus, necessario, de more sacris omnibus demoticis intererat. REISK.

P. 1313. v. 26. νῦν δὲ — ἐᾷν;] Eadem locutionis forma p. 1337, 18. ss.: item p. 1339, 28. s., sua si Oratori reddas. Lucianus T. III. p. 61. ed. Bip.: Ἐκείνους ἔτι πίνειν ἢ ἐσθίειν, ὧν τὰ κρανία ξηρότατα; SCHAEFER.

P. 1313. v. 26. τούτους] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1313. v. 27. ἐμὲ] Abest a Paulina. REISK.

P. 1313. v. 27. οὐδὲ] μηδὲ August. primus. REISK. Recte μηδὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1314. v. 1. τόν γε ξένον καὶ μέτοικον] εἴ γε ξένος καὶ μέτοικος ἦν. SCHAEFER.

P. 1314. v. 3. ἱερωσύνην κληροῦσθαι] Genitivo iungitur κληροῦσθαι p. 1313, 21. „At ille alter l. cum gen. merito suspectus est.“ H. Stephanus Thesaur. c. 5058. C. Quod fugit Stephanum, genitivo iungitur etiam p. 1318, 16. Ac mihi videtur utraque constructio bene graeca esse. SCHAEFER.

P. 1314. v. 4. εἴασε] εἴασεν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1314. v. 5. οὐδὲ γὰρ] Vulg. οὐδέ γ'. οὐδὲ γὰρ margo Lutetianae, August. primus. οὐδέ γ' ἂν Aldina, Paulina. Correxi οὐδὲ γάρ. REISK. Recte οὐδέ γ' ἂν Bekker. SCHAEFER.

P. 1314. v. 5. παλαιὸς ἂν ἐχθρὸς ὢν] παλαιὸς ὢν ἐχθρὸς

---

*) Immo *Iurino*. SCHAEFER.

August. primus, Bavaricus. REISK. Sic recte Bekker. *cum mihi dudum sit inimicus.* SCHAEFER.

P. 1314. v. 5. τοῦτον τὸν καιρὸν —] cum civitas decerneret inquisitionem in inquilinos iura civitatis falso usurpantes: quod tempus nemo tum norat unquam venturum. REISK.

P. 1314. v. 6. περιέμεινεν] περιέμενεν August. primus. REISK. Recepit Bekker. Mihi aoristus satis placet. SCHAEFER.

P. 1314. v. 11. παρώξυντο] [παρωξύνετο.] Malim παρώξυντο. WOLF. Similiter habet MS. Venetus. TAYLOR. Vulg. παρωξύνετο. παρώξυντο August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1314. v. 12. ἐκεῖνος — ὁ καιρὸς] illud prius tempus, quum demotae me dignum haberent, quem admitterent ad sortiendum super sacro Herculano faciendo. REISK.

P. 1314. v. 12. τοῦ συνειδότος — λέγειν] [τοῦ συνειδότος αὑτῷ τἀληθῆ λέγειν.] Usitatius dici videtur: τοῦ συνειδότος αὑτῷ τἀληθῆ λέγοντι. Alias etiam accusativo iungitur, ut apud Aristotelem: συνειδότες ἑαυτοῖς ἄγνοιαν. WOLF. Restitui autem αὑτῷ cum adspiratione. TAYLOR. Ergo lenis in aliis est. REISK.

P. 1314. v. 16. ἀχθεσθῇ] Editiones omnes et membranae μηδεὶς — ἀχθεσθῇ, εἰ ἐμαυτὸν κ. τ. λ. TAYLOR. Vulg. ἀχθεσθῇ, εἰ. εἰ abest ab August. primo et editione Wolfii. Esse tamen id in omnibus editis et membranis affirmat Taylorus. Delevi. Cohaerent verba inter se sic: ἐγὼ ὑπείληφα ἐμαυτὸν Ἀθηναῖον. Caetera, καί μοι usque ad ἀχθεσθῇ, parenthesis includenda sunt signis, ut inclusi. REISK. Paulo ante corrig. θορυβήσῃ. SCHAEFER.

P. 1314. v. 17. ὥσπερ — ἑαυτὸν] Ἀθηναῖον ὑπείληφε scilicet. *Ego me civem Atheniensem esse autumo iisdem de causis, eisdem argumentis nitens, quibus unusquisque vestrum.* SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 64.

P. 1314. v. 17. ὑμῶν] Vulg. ὑμῖν. ὑμῶν August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae, editio Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1314. v. 20. προσποιούμενος] Scilicet εἶναι. SCHAEFER.

P. 1314. v. 21. εἰ] εἰς Paulina. REISK.

P. 1314. v. 21. τοῖς ἐξελεγχομένοις — ἀποκρυπτομένοις — προσποιουμένοις] Idem est ac si dixisset: τοῖς ἐξελεγχομένοις, ὅτι τούτους μὲν ἀποκρύπτονται, ὧν εἰσὶ, προσποιοῦνται δὲ τούτων εἶναι, ὧν οὐκ εἰσί. REISK. V. Apparat. T. III. p. 248. SCHAEFER.

P. 1314. v. 25. γὰρ ἂν] Vulg. γάρ. γὰρ ἂν August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1314. v. 26. ξένην καὶ ξένον] Scilicet ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων λεγόμενον. WOLF. Immo ὄντας. *si parentes mei peregrini essent.* SCHAEFER.

P. 1314. v. 26. ξένην καὶ ξένον] ξένον καὶ ξένον (sic) August. primus. REISK.

P. 1314. v. 27. εἴ τι τοιοῦτον συνῄδειν] Scilicet αὐτοῖς, λοὐότι αὐτοὺς εἶναι ξένους. REISK.

P. 1314. v. 27. ἐζήτησ' ἂν] Vulg. ἐζήτησα. ἐξήτασα margo ıletianae. ἐζήτησ' ἂν August. primus. Et hoc dedi. *quaesivisn parentes alios, quibus ipse memet oratione arrogarem, si nscius meis parentibus fuissem, eos esse peregrinos*, seu *de :is si mihi certo constitisset, eos esse peregrinos aut conditios servilis.* REISK. ἐξήτασα illud, quod est fidei sublestissimae, ror placere potuisse Dorvillio ad Chariton. p. 234. in. edit. ps. SCHAEFER.

P. 1315. v. 1. ἐμαυτῷ] ἐμαυτὸν Bodlei. et margo Morelii, ilicet ut concordia fieret cum verbo, quod sequitur, μετέχειν. ırsus in eodem margine γρ. ἐμαυτῷ τῆς πόλεως μετεῖναι. Sed rtasse nostra pungendi ratio *) omnem istam difficultatem exit. TAYLOR.

P. 1315. v. 2. κατελείφθην.] κατελείφθην, Reisk. et Bekr. SCHAEFER.

P. 1315. v. 3. ὠφελουμένους] Wolfius: *propter emolumen-*. Frigide. Lege ὀφειλομένους. *falsum dicere testimonium in atiam meam propter aes alienum, quo mihi obstringuntur.* YLOR. Vulg. ὀφελουμένους. ὠφελουμένους August. primus. Et : correxi. *a me adiutos, ornatos, beneficiis cumulatos.* Et sic ıoque sine dubio Wolfius exaraverat. REISK. Hoc cur frigidum ıylorus dixerit non intelligo. Conf. v. 6. et 8. Sed multo graor Angli error legentis ὀφειλομένους, pro quo debebat ὀφειλους, si omnino locus esset tali coniecturae. SCHAEFER.

P. 1315. v. 4. εἶναι·] εἶναι. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1315. v. 4. τὰς — ἀδοξίας] Nota usum pluralis. SCHAEFER.

P. 1315. v. 7. δήπου τούτοις] Vulg. δήπου. Addunt August. imus et Bavaricus τούτοις. Addidi. REISK.

P. 1315. v. 7. τούτοις] τοῖς μοι μαρτυροῦσι συγγενεῖς εἶναι. HAEFER.

P. 1315. v. 7. κληρονόμοις] [κληρονόμους.] κληρονόμοις Ven. ıod satius est. TAYLOR. Vulg. κληρονόμους. κληρονόμοις August. imus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1315. v. 10. ἐν ψευδομαρτυρίαις] Vel fortasse melius ἐκ υδομαρτυρίας. TAYLOR. Convenisset magis saltim κινδυνεύειν υδομαρτυριῶν, in plurali et sine praepositione. Sed bene habet ılgata. REISK.

P. 1315. v. 11. ἀσφαλῶς] Recte ἀσφαλῶς, Bekker. SCHAEFER.

---

*) positâ hypostigme post ἐμαυτῷ, quemodo etiam in Reiskiana interpunctum est. SCHAEFER.

P. 1315. v. 11. ἐξωλείας ὑπόχους] ἀντὶ τοῦ ἐνόχους ἐξωλείας. δεῖν ὑπέχειν τιμωρίας τὴν ἐξώλειαν. Hanc vocem [ὕποχος] alibi me legisse non recordor, nec in veteribus Lexicis reperio. WOLF. Idem monet ad p. 1032, 17. Aeschylus Pers. 24. βασιλέως ὕποχοι μεγάλου. SCHAEFER.

P. 1315. v. 16. εἰς Ἀπόλλωνος πατρῴου] Citat hunc locum Harpocration v. Ἀπόλλων πατρῷος. REISK.

P. 1315. v. 16. ἦγον] Mallem abesset. SCHAEFER.

P. 1315. v. 20. εἰσήγαγεν ἐμὲ] Vulg. εἰσήγαγέ με. εἰσήγαγεν ἐμὲ August. primus. Et hoc dedi. REISK. Mirabili accentus vitio εἰσήγαγέν ἐμε Reisk. Bekkerus: „ἐμὲ] με F. S. Q." Placet. SCHAEFER.

P. 1315. v. 20. ἀστὸν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1315. v. 20. ἀστῆς] [αὐτῆς.] Legendum esse ἀστῆς vel coecus viderit. Et tamen hic nihil vident octo Codices ac potius quindecim, Augustano etiam adnumerato. Nam et caeteri omnes in manifesto errore consentiunt. WOLF. αὐτῆς quidem editi omnes et membranae. Cum Wolfio restituit etiam Lambinus. Caeterum et alio errore tenentur editiones Manutiana et Parisiensis, scilicet ἐξ αὐτῆς ἐγγυητής, quem sane sustulit margo: ἐξ αὐτῆς ἐγγυητῆς αὐτῷ et ἐξ αὐτῆς τῆς ἐγγυητῆς. TAYLOR. Vulg. αὐτῆς. ἀστῆς August. primus: ut mirer, qua fide, quibus oculis Wolfius, qui Augustae Vindelicorum degeret, in copia perpetua codicis Augustani, quo nunc mihi carendum est post anni usuram, illa scribere ausus sit. ἀστῆς etiam dant Bavaricus et editio Wolfii et eam referens Taylori. Correxi ἀστῆς. REISK. Frequens haec est confusio. V. mea in H. Stephani Thes. c. 2386. C. SCHAEFER.

P. 1315. v. 20. ἐγγυητῆς] Vulg. ἐγγυητής. ἐγγυητῆς et τῆς ἐγγυητῆς dat margo Lutetianae. Circumflexum dant quoque August. primus et Bavaricus. REISK.

P. 1315. v. 21. εἰδὼς] εἰδὸς Paulina. REISK.

P. 1315. v. 22. ξένος; ποῦ μετοίκιον] ξένος. οὐ δήπου. ποῖον μετοίκιον August. primus. REISK.

P. 1315. v. 25. δεῦρ'] εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἁλιμουσίων. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 64.

P. 1315. v. 25. ἐνέγραψα] Vocabuli huius nihil praeter ἐν superest in Bavarico cum exigua rasura; quae vix videtur caetera capere potuisse. Unde quodammodo intelligitur, qui fiat, ut in Aldina legatur ἐμαυτὸν ἔν που τι ποιήσας. ἐνέγραψά ποι. τὶ ποιήσας August. primus. REISK.

P. 1315. v. 25. ποῦ τί ποιήσας] Videtur hic addendum esse φαίνομαι. *Ubinam deprehendor fecisse aliquid, et quodnam est illud, quod deprehendor fecisse, eorum, quae* —. REISK. Non addendum est. Participium refer ad verbum proxime antecedens

νέγραψα. Malim autem τι. Respondet enim huic interrogationi solum οὐδαμοῦ. SCHAEFER.

P. 1315. v. 25. καθαρῶς—πολῖται] Ita loquuntur puri et mendati scriptores. Lucianus in Timone §. 52. τύπτεις ἐλευθέρως οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδ' ἀστὸς ὤν. Libanius in Vita Demosthen. init. p. 2, 10. τὸ μέντοι μητρῷον γένος τοῦ ῥήτορος ὐκ ἦν, ὥς φασι, καθαρῶς Ἀττικόν. Inde optimo iure Lysiam lim emendavi c. Agorat. p. 482. ult. τοῦτον μέντοι, ὡς οὐ καθαρῶς Ἀθηναῖον ὄντα, ἐβούλοντό τινες βασανισθῆναι. Legebatur im καλῶς, nulla gratia aut sapore. TAYLOR.

P. 1315. v. 26. ἀλλ' ἁπλῶς] Vulg. ἀλλὰ πῶς. ἀλλ' ἁπλῶς ugust. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1315. v. 27. ὁ πάππος ὁ τοῦ πατρὸς] Valckenarius Diatr. uripid. p. 170. C.: „Sententia poscit, ut dicatur *avus paterus*, ὁ πάππος ὁ πρὸς πατρός· literae eaedem bis fuerant describndae." scilicet usurpato solenni compendio vocis πατρός. Satis oc probabile: neque enim actor ultra avum seu paternum seu aternum adscendere solet. SCHAEFER.

P. 1315. v. 27. ὁ ἐμὸς, ὁ πατὴρ] Vulg. ὁ ἐμὸς πατήρ. Man ante vocem postremam addito commate et articulo sic legi: ἐμὸς [subaudi πάππος], ὁ πατήρ. *ubi patris mei avus, ubi atris pater, ubi pater ipse* —. ut tres sint, non duo, quemmodum in vulgata, commemorati actoris maiores. Et sic nuls dubitavi meo periculo emendare. REISK. ὁ ἐμὸς πατὴρ Bekker. HAEFER.

P. 1316. v. 1. ὑμῖν] ὑμῶν margo Lutetianae e Paulina. ISK.

P. 1316. v. 3. τρόπον] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1316. v. 5. μαρτυροῦντας, ὀμνύντας] Vulg. μαρτυροῦντς, ὀμνύοντας. ὀμνύντας August. primus, margo Lutetianae. stuli comma et o posterius e voce secunda. *si testentur iurati esse cognatos.* REISK. Hypostigmen post μαρτυροῦντας cum kkero restitui. Nollem factum. SCHAEFER.

P. 1316. v. 5. τοὺς αὐτοὺς — ὄντας] I. q. τοὺς αὐτοὺς — ναι. Pendet hoc participium a verbo ἐπιδεῖξαι. SCHAEFER.

P. 1316. v. 7. ὁρῶ] ὁρῶν. REISK. Repertumne in Auguno? SCHAEFER.

P. 1316. v. 8. ἀποψηφισαμένων] ἀπεψηφισμένων August. imus. REISK.

P. 1316. v. 8. Ἁλιμουσίων] Citat hunc locum Harpocration Ἁλιμούσιοι. REISK.

P. 1316. v. 11. ὑμῖν] Vulg. ὑμῶν. ὑμῖν August. primus. hoc dedi. REISK.

P. 1316. v. 12. οὐδέν'] [οὐδὲν.] Lege οὐδένα omnino. Atque

ita divinavit Wolfius quoque. TAYLOR. Vulg. οὐδὲν. οὐδέν' August. primus. Et sic correxi. *neminem a vobis fuisse privatum exclusumve ab accusando aut a defendendo.* REISK.

P. 1316. v. 13. ἀπεστερεῖτε] Vulg. ἀποστερεῖτε. De meo dedi ἀπεστερεῖτε in imperfecto. REISK. ἀποστερεῖτε habet August. primus. V. not. ad v. 18. Praesens placet. SCHAEFER.

P. 1316. v. 16. ἀναβαλέσθαι] ἀναβάλλεσθαι August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1316. v. 17. ᾧ] [ὃ.] Atqui restitui velim ᾧ, *qua re*, uti est in Bodleiano. TAYLOR. Vulg. ὃ. Abest pronomen ab August. primo. Correxi ᾧ, *qua re*, *quo instituto.* REISK.

P. 1316. v. 18. ἐπιβουλεύοντας] Vulg. βουλεύοντας. ἐπιβουλεύοντας August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae, editio Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1316. v. 18. ἐξηλέγχετε] Vulg. ἐξελέγχετε. ἐξηλέγχετε August. primus. Et hoc dedi ob praemissum [v. 13.] ἀπεστερεῖτε. Aut, si ἐξελέγχετε bene habet, tum ἀποστερεῖτε item erit ex Augustano adsciscendum. REISK. Praesens placet. SCHAEFER.

P. 1316. v. 18. ἐπαινεῖν ἄξιον] ἄξιον ἐπαινεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 1316. v. 22. παρ' ἡμῖν] Id est ἐν τῷ ἡμετέρῳ δήμῳ, τῷ τῶν Ἁλιμουσίων. REISK.

P. 1316. v. 22. οὗτοι γὰρ — ἐγκαταλελοίπασι.] Quo nihil non modo iniquius sed adeo absurdius cogitari potuit. Nam omnes huiusmodi fratres aut probandi aut reprobandi fuerunt. Idemque oportuit fieri de patribus filiisque. SCHAEFER.

P. 1316. v. 23. ἀπεψηφισμένοι] Vulg. ἀποψηφισμένοι. ἀπεψηφισμένοι August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae, editio Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1316. v. 25. πρεσβυτέρων ἀνθρώπων] Scilicet εἰσὶν ἀπεψηφισμένοι. *expulerunt e demo suo nonnullos grandes natu.* REISK.

P. 1316. v. 26. ἐγκαταλελοίπασι] ἐγκαταλελοίπασιν Bekker. *in demo reliquerunt.* Recurrit p. 1317, 23. SCHAEFER.

P. 1316. v. 27. συνεστηκότες] Vulg. παρεστηκότες. συνεστηκότες August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1316. v. 28. ὑπολάβῃ δυσκόλως] V. not. ad p. 1309, 18. SCHAEFER.

P. 1317. v. 6. δραχμὰς] Imo vero μνᾶς. Quinque drachmae summa sunt aeris nimis minuta. Decem drachmas si inter 73 demotas dividas, singuli vix obolos singulos accipiant. REISK. Quin hoc dicitur: *pretium pactum communiter inter se ita dispertiti, ut singuli quinas drachmas acciperent.* Vel sic est summa aeris minutula: sed eo manifestior fit hominum turpi lucro inhiantium foeditas. SCHAEFER.

P. 1317. v. 8. τί] τίν' August. primus. REISK.

P. 1317. v. 8. τί οὖν οὐκ ἂν —] Wolfius interpretatur haec iuxta ac ego edendum curavi: *Quid autem eos privatim non facturos putatis —?* Ille tamen, uti caeteri omnes, aliter Graeca distinxit: τί οὖν; οὐκ ἂν οἴεσθε — ; duplici interrogatione. Et profecto ex ista pungendi ratione et lectione, quam suppeditant Codd. Lutetiani, bellissima orietur sententia, scilicet: τί οὖν; οὐκ ἂν οἴεσθε τούτους ἰδίᾳ ποιῆσαι ταῦτα, ἃ κοινῇ ἐτόλμων; Et opinor, eam posse esse veram lectionem, cum utique Codd. plures etiam ἃ pro οἳ retineant. TAYLOR. Vulgata multum praestat. SCHAEFER.

P. 1317. v. 10. οἳ κοινῇ ταῦτ'] Vulg. ἃ κοινῇ ταῦτ'. ταῦτα, ἃ κοινῇ margo Lutetianae: quam lectionem pro vera habet atque perhibet Taylorus. οἳ κοινῇ ταῦτ' August. primus, editio Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1317. v. 15. εἰς] ὡς margo Lutetianae. REISK.

P. 1317. v. 16. ὥσπερ εἶπον] V. p. 1306, 21. sqq. SCHAEFER.

P. 1317. v. 20. Ἁλιμουσίους] Ἀλιμουσίους Dindorf. SCHAEFER.

P. 1317. v. 20. αὐτῶν] [αὐτῶν.] Lege αὑτῶν. *de seipsis, de statu suorum.* Qualis solebat esse διαψήφισις. TAYLOR.

P. 1317. v. 20. κατηγορῶν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1317. v. 21. οὓς — τὸ δικαστήριον] Ita infra v. 23. τοὺς ὄντας πολίτας συνιστάμενοι ἐξέβαλον, οὓς τὸ δικαστήριον κατεδέξατο. Adludit scilicet ad istam provocationem ad curiam, quae legibus erat concessa: de qua nonnihil dixi ad initium huius orationis. Atque id potissimum videtur esse καταδέχεσθαι, solenniter dictum, cum quis una sententia damnatus altera, ad quam adpellaverit, erit absolutus. Ita Aeschines c. Timarch. p. 129, 6. μετὰ ταῦτα ὡς ἐπανῆλθεν ἡ βουλὴ εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτὸν, ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο, secundis nimirum sententiis. Etymol. M. c. 325, 18.: Ἀντὶ τῆς ψήφου φύλλοις ἐχρῶντο — ὥσπερ ὀστράκῳ ἐπὶ τοῦ ὀστρακισμοῦ. καὶ ἐλέγετο ἐπὶ τούτῳ ἐκφυλλοφορῆσαι —. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ubi tamen id non dixit, si integra ad nos pervenerit ea oratio. TAYLOR. Usum verbi καταδέχεσθαι de exsulibus tetigi ad p. 802, 17. Eademque hoc in verbo vis est praepositionis, quae in similibus vocibus κατέρχεσθαι, κατιέναι et κάθοδος, de quibus v. Porsonus ad Euripid. Med. 1011. SCHAEFER.

P. 1317. v. 22. πολλοῦ γ' ἔδεόν] Vulg. πολλοῦ γε δέον. Locum hunc sic exhibet August. primus: — πρεσβύτεροι, οἳ πολλοῦ γε δέρουσί τινας ἐγκαταλιπεῖν. τινας τῶν μὴ Ἀθην. Correxi meo de sensu πολλοῦ γ' ἔδεόν. REISK. Vide ne praestet πολλοῦ γε δέουσι. Est hic sarcasmus. SCHAEFER.

P. 1317. v. 27. τὴν ψῆφον ἤνεγκεν] Hic ψῆφον φέρειν est *suum singularem, unum unius, calculum demittere.* Liquet hoc

ex sequentibus etiam p. 1318. *Εὐβουλίδης αὐτὸς οὑτοσὶ, ἡνίκα ἐνεγράφην ἐγὼ καὶ ὀμόσαντες οἱ δημόται δικαίως πάντες περὶ ἐμοῦ τὴν ψῆφον ἔφερον, οὔτε κατηγόρησεν οὔτε ἐναντίαν τὴν ψῆφον ἤνεγκε.* Male igitur Reiskius in Indice Graec. Demosth. [p. 541. extr.] *τὴν ψῆφον ἤνεγκεν* hoc loco interpretatur *proposuit ad deliberandum.* SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 65. Vere vir doctissimus. Confudit Reiskius *φέρειν τὴν ψῆφον* et *διδόναι τὴν ψῆφον.* SCHAEFER.

P. 1317. v. 28. *τῷ τοῦτο; δῆλον, ὅτι*—] [*τῷ τοῦτο δῆλον; ὅτι* —.] Forte: *τί τοῦτο δηλοῖ; ὅτι ἁπάσαις* (scilicet *ταῖς ψήφοις*)—, *τουτέστιν, ὅτι οὐδὲ εἷς ἀντέλεγε τοῦ μὴ εἶναι δημότην αὐτόν.* Et p. 1318, 11. *ὅτε — ἄνευ συστάσεως.* WOLF. Vulg. *τῷ τοῦτο δῆλον; ὅτι* —. Forte sic est distinguendum: *τῷ τοῦτο;* [id est *ἐπὶ τίνι τοῦτο ἐποίησε;*] *Cur sic? Quid ita?* Respondet: *δῆλον, ὅτι* —. *Ideo nempe, ut constat, quod* —. REISK. Priorem interpunctionem cum Seagéro l. c. bene revocavit Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. Non intellecta phrasis *τὴν ψῆφον ἤνεγκεν* in causa fuit cur Reiskius mutaret. SCHAEFER.

P. 1317. v. 28. *ὅτι — εἶναι*] ex hoc, quod omnibus calculis, inter quos nimirum erat et Eubulidae, patrem meum Halimusiorum municipem esse decretum sit. SEAGER. *l. c.* p. 64.

P. 1317. v. 28. *ἁπάσαις*] Venet. *ἅπασιν.* TAYLOR. *ἅπασιν* margo Lutetianae. Subaudi *ψήφοις. calculis omnium demotarum.* REISK.

P. 1317. v. 28. *καὶ*] Abest a Paulina. REISK.

P. 1318. v. 1. *περὶ τῶν πατέρων*] de meo patre et de patre Eubulidae. REISK.

P. 1318. v. 1. *ἀλλ'*] De hoc usu coniunctionis *ἀλλά* v. not. ad p. 573, 10. SCHAEFER.

P. 1318. v. 2. *δικαίως — τὴν ψῆφον ἔφερον*] *ὁσίως — ἐψηφίσαντο* infra v. 11. SCHAEFER.

P. 1318. v. 3. *οὔτε ἐναντίαν*] *οὔτ' ἐναντίαν* Bekker. SCHAEFER.

P. 1318. v. 5. *ἤνεγκε*] *ἤνεγκέν* Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1318. v. 5. *ἐψηφίσαντο*] *ἐφημίσαντο* quatuor impressi. Wolfius lectionem excudit, quam repraesentant margo Benenati et Venetus noster. TAYLOR. Vulg. *ἐφημίσαντο.* Correxi *ἐψηφίσαντο.* REISK.

P. 1318. v. 7. *τούτων*] Redit ad Eubuliden eiusque socios et cohaeret cum *ὅστις.* REISK.

P. 1318. v. 11. *ὅτε — ψηφισαμένους*] [*ὅτι — ψηφισαμένους.*] *ψηφισαμένους* ferri potest, si pro *ὅτι* [ut editi] legas *ὅτε.* Sin *ὅτι*, recte *ψηφισάμενοι* substituitur. WOLF. *ψηφισάμενοι* margo Paris. TAYLOR. Vulg. *ὅτι. ὅτε* August. primus, editio Wolfii. Correxi *ὅτε. cum.* REISK.

P. 1318. v. 11. διστάσεως] [συστάσεως.] διστάσεως editi et melius. Vide supra ad p. 1317, 28. TAYLOR. στάσεως August. primus. συστάσεως Bavaricus. Sed Taylorus tamen vulgatam praefert. ἄνευ διστάσεως, *sine discordia*. Malim tamen ἄνευ συστάσεως, *sine factione*, *collusione*, *conspiratione*, ut rei praesenti convenientius. REISK. Recte συστάσεως Bekker. τὸ ὁσίως ψηφίσασθαι hoc ipso censetur, quod ἄνευ συστάσεως ἐψηφίσαντο. SCHAEFER.

P. 1318. v. 11. ἐψηφίσαντο] ἐψηφίσαντό μου Venetus. TAYLOR.

P. 1318. v. 12. αὐτῶν] αὑτῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1318. v. 13. δοκιμασθέντος] Hunc aut similem huius orationis locum in mente habuit Harpocration v. Δοκιμασθείς. REISK.

P. 1318. v. 14. δοκιμασίᾳ] διαδικασίᾳ Ald. Paris. MSS. Felic. et Manut. δοκιμασίᾳ editt. Felic. Manut. Cod. Venet. et margo Paris. TAYLOR. Possit et διαψηφίσει legi. WOLF. *in Farrag.* Vulg. διαδικασίᾳ. δοκιμασίᾳ August. primus, Paulina et illinc margo Lutet. Sed index Paulinae vulgatam dat. Correxi δοκιμασίᾳ. REISK.

P. 1318. v. 14. ἠφάνισαν] ἠφάνησαν Aldina. REISK.

P. 1318. v. 14. τὸ δὲ τελευταῖον] Vulg. τὸ τελευταῖον. Interserunt δὲ August. primus et Bavaricus. Adversativam addidi. REISK.

P. 1318. v. 17. ὠργίζοντό] ὡρίζοντό August. primus. REISK.

P. 1318. v. 18. ἐν ᾗ] F. καὶ ἐν ᾗ. SCHAEFER.

P. 1318. v. 20. τεμενῶν] Vulg. τεμένων. τεμενῶν perispomenως August. primus. REISK.

P. 1318. v. 22. ἐπεὶ καὶ τοῦτ' — ὡς συνέστησαν.] Hoc sequentibus, non praecedentibus aptum est. Distinguendum ergo ad hunc modum: ἐγὼ μὲν ἂν βουλοίμην ὑμᾶς ἀκούειν, *) ἀλλ' ἴσως ἔξω τοῦ πράγματος ὑπολήψεσθε ταῦτ' εἶναι. ἐπεὶ καὶ τοῦτ' ἔχω δεικνύναι τεκμήριον ὡς συνέστησαν· ἔκ τε γὰρ τοῦ ὅρκου —. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 65. Recte. SCHAEFER.

P. 1318. v. 23. ἐξήλειψαν] [ἐξήλειφαν.] ἐξήλειψαν Bodlei. cum margine Benenati: quod necesse est, nisi ἐξήλειφον legi malis. TAYLOR. Vulg. ἐξήλειφαν. ἐξήλειψαν August. primus, Bavaricus, Aldina, Wolfiana. Et sic correxi. REISK.

P. 1318. v. 26. ἔχθρας, —] Reiskius sic interpunxit: ἔχθρας. καὶ γὰρ τοῦτο φανερὸν ἐγένετο. καὶ ὅτι —. Bekkerus sic: ἔχθρας. καὶ γὰρ τοῦτο φανερὸν ἐγένετο καὶ ὅτι —. SCHAEFER.

P. 1318. v. 26. ὅτι] F. ἔτι: ut καὶ ἔτι γ' referatur ad ἔκ τε γὰρ — v. 23. SCHAEFER.

---

*) Post ἀκούειν plene interpunxit Reisk. SCHAEFER.

P. 1318. v. 26. ὅτι γ'] Vulg. ὅτι. Addit August. primus γ'. Addidi. REISK. Delevit Bekker. Additum non displicet. SCHAEFER.

P. 1318. v. 27. τὰ ὅπλα] *scuta*, non *arma*. REISK.

P. 1318. v. 28. ἐκκολάψαντες] ἐκκόψαντες margo Paris. et MS. Venet. Quae lectio diu inveteraverat, ut liquet ex scholio ad hunc locum. Vide Orat. contra Neaeram p. 1378, 13. TAYLOR. ἐκκόψαντες August. primus. REISK. V. not. ad p. 1378, 13. SCHAEFER.

P. 1319. v. 2. τοσοῦτον] τοσοῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1319. v. 3. ἐμὲ — ποιῆσαι] ut, culpâ facinoris in adversarios translatâ, iudicum miserationem commoverem. SCHAEFER.

P. 1319. v. 3. ἕνεκεν] ἕνεκα August. primus. REISK. ἕνεκα Dindorf. SCHAEFER.

P. 1319. v. 3. ταῦτα ποιῆσαι] συλῆσαι τὰ ὅπλα καὶ ἐκκολάψαι τὸ ψήφισμα. Quod adversarii fecerint, id eos sibi crimini dare queritur. WOLF.

P. 1319. v. 6. τηλικούτων] Forte ἀντὶ τοῦ οὕτω μικρῶν. Etsi me fateor non intelligere, quid ea res reo patrocinari potuerit. Ideoque absurditate refutatur. WOLF. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1319. v. 6. ἕνεκεν] ἕνεκα August. primus. Non placet haec vox. Sententia postulat ὄντων aut εὐποροῦντα aut simile quid. *cum sint tot argumenta* aut *cum abundem tot argumentis causae huius meae defendendae*. REISK. ἕνεκα Dindorf. Reiskium cave audias. Arbitror hoc dici εἰρωνικῶς. *quo causae cum successu agendae suppetant argumenta tanti ponderis*. SCHAEFER.

P. 1319. v. 8. ἀφανίζειν] ἀφανίσειν August. primus. Malim ἀφανίσαι ob praemissum διαπράξασθαι. REISK. Assentior. SCHAEFER.

P. 1319. v. 8. φήσειεν] φήσαιεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1319. v. 10. ἡ ἀτυχία] expunctio mei nominis ex albo demotarum. REISK.

P. 1319. v. 12. νύκτωρ] νύκτορ August. primus. REISK.

P. 1319. v. 15. καλοῦμεν] Scilicet μάρτυρας. REISK.

P. 1319. v. 16. πολλὰ — ἐάσω.] Citat hunc locum Aristides Τέχν. p. 232. REISK.

P. 1319. v. 16. καὶ ἄλλα] Vulg. ἄλλα. καὶ ἄλλα August. primus, Aristides. Addidi καί. REISK.

P. 1319. v. 16. διαπεπραγμένα] Simplex πεπραγμένα dat Aristides. REISK.

P. 1319. v. 18. νομίζετ'] ὑπολαμβάνετ' Aristides. REISK.

P. 1319. v. 18. ἐάσω] ἐάσωμεν August. primus, ut dubium esset, unumne vocabulum esset, an duo. REISK.

P. 1319. v. 18. ἐκείνων] quae statim percurrit strictim.

Sequitur enim ἀνακεφαλαίωσις ad iuvandam iudicum memoriam. SCHAEFER.

P. 1319. v. 21. γὰρ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1319. v. 22. ἐν ὑμῖν] Vulg. ὑμῖν. Dedi de meo ἐν ὑμῖν. *ut vos audiatis*, vel *loco vestro*, aut *coram vobis*. REISK. Praepositionem delevit Bekker. Neque ea opus est. SCHAEFER.

P. 1319. v. 22. σοὶ] σοι Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1319. v. 23. οἰκεῖοί τινες εἶναι] τινες εἶναι οἰκεῖοι Wolfiana Farrago. REISK. Encliticum poscit responsio: πάνυ γε. SCHAEFER.

P. 1319. v. 25. τέτταρες ἀνεψιοὶ] Theocritides, Charisiades, Niciades. Quartum adhuc quaero. REISK.

P. 1319. v. 25. ἀνεψιαδοῦς] Nicostratus. REISK.

P. 1319. v. 26. αὐτῶν] Scilicet τῶν οἰκείων v. 23. *tum illi, qui in matrimonium duxerunt mulieres, quae sunt in eorum* [necessariorum patris mei puta] *numero*. In August. primo est αὐτῷ. Potest etiam hoc explicari et defendi. τὰς ἀνεψιὰς τὰς οὔσας αὐτῷ, scilicet τῷ ἐμῷ πατρί. REISK. Fors. αὐτοῦ. Θουκρίτου scilicet. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 65. αὐτῶν bene habet. Sed referam ad τοὺς μαρτυροῦντας, non cum Reiskio ad τοὺς οἰκείους. SCHAEFER.

P. 1319. v. 26. Ἀπόλλωνος — ἑρκείου] Pollux L. VIII. C. IX. init.: Ἐκαλεῖτο δέ τις θεσμοθετῶν ἀνάκρισις· εἰ Ἀθηναῖοί εἰσιν ἑκατέρωθεν ἐκ τριγονίας, καὶ τὸν δῆμον πόθεν, καὶ εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς πατρῷος καὶ Ζεὺς Ἕρκιος. Harpocratio v. Ἑρκεῖος Ζεύς: Ἑρκεῖος Ζεύς. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μοσχίωνος· εἰ φράτορες αὐτῷ καὶ βωμοὶ Διὸς Ἑρκείου καὶ Ἀπόλλωνος πατρῴου εἰσίν. Ἑρκεῖος Ζεὺς, ᾧ βωμοὶ ἐντὸς ἕρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἵδρυνται. τὸν γὰρ περίβολον ἕρκος ἔλεγον. ὅτι δὲ τούτοις μετῆν τῆς πολιτείας, οἷς εἴη Ζεὺς Ἑρκεῖος, δεδήλωκε καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ δημοποιητοῦ, εἰ γνήσιος, καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς περὶ τὴν ἐν Ἀθήνησι νομοθεσίαν. Vide Valesium ad locum, Sigonium de Rep. Athen. IV. 3. Gyraldum Histor. Deor. col. 96. Ulpianum ad Midianam n. 368. edit. Paris. Petitum LL. Attic. p. 321. 322. edit. Wesseling. Σχ. Euripid. Hecub. v. 23. Eustathium ad Odyss. X. 335. Heinsium ad Ovid. Heroid. VII. 113. Ios. Laurentium Var. Sacr. Gentil. C. VIII. TAYLOR.

P. 1319. v. 26. Ἀπόλλωνος — γεννηταὶ] Anecd. Bekk. p. 231, 23.: Γεννῆται: οἱ — ἀπ' ἀρχῆς κοινὰ ἱερὰ ἔχοντες. Harpocration p. 41. edit. Lips.: — γένη τριάκοντα, ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι [add. αἱ] ἑκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο. SCHAEFER.

P. 1319. v. 27. ἑρκείου] Vulg. ἑρκίου. ἑρκείου August. primus, Bavaricus. Et sic dedi. Citat hunc locum Harpocration v. Γεννῆται. REISK.

P. 1319. v. 27. γεννηταὶ] γεννῆται August. primus. γενηταὶ margo Lutetianae. REISK. V. not. ad p. 1365, 10. SCHAEFER.

P. 1319. v. 27. εἶθ' οἷς ἠρία ταὐτά] In Aldinis post εἶτα οἱ caetera deerant in lacunula, quam vir doctus *) his vocabulis ex coniectura sua depromtis non bene supplevit, scilicet: εἶτα οἱ φράτορες τῶν οἰκείων. Vide Kuhnium ad Polluc. L. VIII. C. IX. not. 91. Ab iis, qui Aldum excipiebant, optime ex membranis restitutum οἷς τὰ ἠρία ταὐτά. *qui commune ius habent sepulturae.* Vide Schol. ad h. loc. Heraldum Animadv. L. II. C. I. §. 15. viros doctos ad Luciani Contemplant. T. I. p. 518. Harpocrat. in v. et Σχ. ad Theocrit. Idyll. II. 13.

Φαῖνε καλόν. τὶν γὰρ ποταείσομαι ἄσυχα, δαῖμον,
Τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
Ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.

In iis tamen, qui isti hiatui satisfecerunt, male ubique ταῦτα, non ταὐτά. Quod mendum eo libentius sustulimus, propterea quod recte vertat Wolfius, licet incommode ediderit. TAYLOR. In Aldina scilicet est: γεννηταὶ εἶτα οἱ   εἶτα οἱ δημόται. ut desint haec litera et haec vocabula: ς ἠρία ταῦτα. Ad ἠρία adscriptum est in August. primi margine maioribus literis *MNHMATA* scholium ab eadem antiqua manu. REISK.

P. 1319. v. 27. ταὐτά] Vulg. ταῦτα. ταὐτὰ margo Lutetianae. Correxi ταὐτά. REISK.

P. 1319. v. 28. δημόται] Post h. v. videntur haec deesse: παρ' οἷς συνέβη. *demotae, apud quos contigit patri saepius probari.* REISK. Etiam Seagero locus videtur laborare defectu. „Legendum" inquit l. c. „εἶθ' οἱ δημόται, τῷ πολλάκις αὐτὸν δεδοκιμάσθαι καὶ ἀρχὰς ἄρξαι, καὶ αὐτοὶ διεψηφισμένοι φαίνονται. *eo quod in solennibus investigationibus ab illis saepe probatus sit necnon magistratus gesserit.*" Nihil deesse facile fatearis, si ad οἱ δημόται subaudias μαρτυροῦσι. SCHAEFER.

P. 1319. v. 28. καὶ αὐτοὶ διεψηφισμένοι φαίνονται] Malim καὶ αὐτοὶ δὲ οὗτοι ἐψηφισμένοι φαίνονται, scilicet ὅτι ὁ ἐμὸς πατὴρ πολίτης ἦν. *et paret nunc hos ipsos* (Eubuliden eiusque socios) *sententiis suis confirmasse, meum patrem civem esse.* REISK. Vulgata sana est. Sensus: *apparetque demotas prioribus in διαψηφίσεσι de patre ita iudicasse, nunquam ut reprobaretur.* Ante καὶ reponenda hypostigme, quam Reiskiana habet. SCHAEFER.

P. 1320. v. 3. τῆς μητρὸς] Vulg. τοῦ πατρός. τῆς μητρὸς August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae e Paulina. Et sic correxi. REISK. Sic etiam Wolfiana. SCHAEFER.

P. 1320. v. 5. Μελιτέως] μελιτιέως August. primus. REISK.

P. 1320. v. 5. οἰκεῖοι] Post h. v. videtur εἶναι deesse. V.

---

*) in Bodleiano, ni fallor. REISK.

p. 1319, 23. REISK. Non opus hunc locum ad rationem illius conformari. *Huius quinam propinqui testes sunt?* Subaudi *civem eam esse.* SCHAEFER.

P. 1320. v. 5. μαρτυροῦσι] μαρτυροῦσιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1320. v. 5. πρῶτον μὲν — εἶτ' ἀνεψιοὶ] [πρῶτον μὲν ἀδελφιδοῦ δύο υἱοί· εἶτα ἀνεψιοὶ —.] Ita edidi ad unum omnes. Quod non bene vertitur. Neque profecto verum est, si locum superiorem consulas, ubi haec magis explicate traduntur. Non magis vera, quae ex MSto Veneto et margine Benenati adducuntur pro varia lectione: πρῶτον μὲν ἀδελφιδοῖ δύο, εἶτα τοῦ ἑτέρου ἀδελφιδοῦ υἱοί (vel υἱοὶ δύο). Ubi pro ἀδελφιδοῦ Wolfius coniectavit ἀδελφοῦ. TAYLOR. Vulg. πρῶτον μὲν ἀδελφιδοῦ δύο υἱοί· εἶτα ἀνεψιοὶ —. πρῶτον μὲν ἀδελφιδοῖ δύο, εἶτα τοῦ ἑτέρου ἀδελφιδοῦ υἱοί margo Lutetianae. Quam lectionem Taylorus non probat. Consentit tamen illi lectioni August. primus quoque hactenus, ut pro ἀδελφιδοῖ det ἀδελφοὶ et in fine ἀδελφιδοῦ δύο υἱοί. Locum quomodo integraverim, vides. Quamquam ne in hac quidem lectione acquiesco. Nam ἑτέρου additum demonstrat, aut ἀδελφοῦ pro ἀδελφιδοῦ legendum esse, aut pro hoc illud. Si utroque loco ἀδελφοῦ adoptamus, alterius fratris liberi erunt liberi Amytheonis, e quibus solus Demostratus supererat, alterius liberi Timocratis. Verum Timocrati non fuit nisi unus Euxitheus. Ergone utroque loco ἀδελφιδοῦ est legendum? Sed tum Demostrati ex Amytheone nati nulli liberi in superioribus sunt commemorati. Quare nescio, an satius sit lectionem marginis Lutetiani adoptare. Num sic est legendum? πρῶτον μὲν ἀδελφιδοῦς [is est Euxitheus], εἶτα τοῦ ἑτέρου ἀδελφοῦ [is est Amytheon] υἱοὶ δύο. Verum p. 1310. dixerat, filiorum Amytheonis solum Demostratum superesse. Quicquid ago, non expedio hunc locum. REISK. πρῶτον μὲν ἀδελφιδοῦ δύο υἱοί, [εἶτα τοῦ ἑτέρου ἀδελφιδοῦ δύο υἱοί,] εἶτ' ἀνεψιοὶ — Bekker. Sic etiam Dindorf., nisi quod uncos amovit. Mox v. 7. corr. λαβόντος. SCHAEFER.

P. 1320. v. 11. ταῦτα] Potius ταὐτὰ cum margine Benenati. TAYLOR. Non opus. Saepius, quam facile credas, summa mutandi facilitas perpulit Criticos, ut innoxium ταῦτα tractarent inclementer. SCHAEFER.

P. 1320. v. 11. μεμαρτυρήκασι] μεμαρτυρήκασιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1320. v. 12. ἂν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1320. v. 16. προσθέμενοι] Recte, non, ut Aldus cum Parisiensibus, προθέμενοι. TAYLOR. Vulg. προθέμενοι. προσθέμενοι August. primus, Wolfiana. Et sic correxi. REISK.

P. 1320. v. 17. τοὺς ἐννέα ἄρχοντας] Wolfius *sexviros.* Male. TAYLOR.

P. 1320. v. 18. ἐγὼ δὲ τοῦ μὲν πατρὸς —] Ego vero etsi patri, utpote orbus ab eo relictus, pietatem praestare non potui, matri tamen, si per vos licebit, praestare potero iustis funebribus. Egregie ad commovendos iudicum animos: omninoque epilogus huius orationis est περιπαθέστατος. Quanti autem momenti fuerit ταφῆναι εἰς τὰ πατρῷα μνήματα, hunc ipsum citans locum docet Santenius, vir egregius, ad Propert. p. 919. SCHAEFER.

P. 1320. v. 21. διὰ τοῦτον τὸν ἀγῶνα] Malim διὰ τούτου τοῦ ἀγῶνος. REISK. Non opus. Nimirum οὗτος ὁ ἀγὼν (ἡ τῶν δημοτῶν ἀποψήφισις) in causa erat, cur ius matrem sepeliendi in avitis monumentis homo amitteret. Hoc ius, ut sibi reddatur, iudices obsecrat. SCHAEFER.

P. 1320. v. 22. κωλύσητε] Scilicet θάψαι. SCHAEFER.

P. 1320. v. 22. μηδὲ ἄπολιν ποιήσητε] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 1320. v. 25. ἢ] εἰ August. primus. REISK.

I. TAYLORI

AD

ORATIONEM DEMOSTHENIS

CONTRA THEOCRINEM

PRAEFATIO.

A plurimis iudicatur haec Oratio contra Theocrinem non a Demosthene, verum a Dinarcho fuisse conscripta, uti vides in Argumento. *) Harpocratio in v. Ἀγραφίου: — διδάσκουσι τοῦθ' οὕτως ἔχειν Δημοσθένης τε καὶ Δείναρχος (Rescribes Δημοσθένης τε ἢ Δείναρχος) ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου, κ. τ. λ. Iterumque in Θεοκρίνης: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος λοιδορούμενος Αἰσχίνῃ φησί· τραγικὸς Θεοκρίνης. βούλεται δὲ λέγειν αὐτὸν συκοφάντην, ἐπειδὴ ὁ Θεοκρίνης τοιοῦτος, ὡς ἔστι δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ Θεοκρίνου, εἴτε Δημοσθένους ἐστὶν εἴτε Δεινάρχου οὗτος ὁ λόγος. Paria habet Apostolius Proverb. XIX. 49. Porro Dionysius Halicarnassensis Dinarcho diserte adtribuit p. 186. edit. Hudson. in eo diversus a Callimacho, qui a Demosthene scribi contendit. Quod sane excidisse Callimacho valde miror, cum nonnulla dicuntur infra ad auctorem nostrum spectantia, quae nemo de se lubens audiret dici, nedum ipse literis consignaret.

Videtur nonnullis hic esse Theocrines, ad quem adludit Demosthenes Aeschinem adversarium exagitans π. στεφ. p. 329, 26. λαμπροφωνότατος, μνημονικώτατος, ὑποκριτὴς ἄριστος, τραγικὸς Θεοκρίνης. Sit ita sane. Verum quod haec postrema in proverbium abiere, ut Erasmus opinatus est, id vehementer dubito. Hieronymus certe non iis adagialibus usus est, sed, si emendatissimis exemplaribus credendum est, ita scripsit: *Ubicunque viderint Christianum, statim illud de trivio:* ὁ Γραικὸς, ὁ ἐπιθέτης. Epist. XLVII. ad Furiam de viduitate servanda.

Huius Orationis actor fuit Epichares quidam post Olymp. CIX. 1.

*) Dinarcho tribuit Schneiderus Lex. Gr. v. Ἐνδεκάζω. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA THEOCRINEM.

P. 1321. *ΘΕΟΚΡΙΝΟΥ*] *Θεοκρίνους* August. primus. Et sic quoque p. 1324, 22. REISK. Error hic est numeri sive ipsius Reiskii sive typothetae culpâ admissus. Bekkerus ad p. 1327, 5.: „*Θεοκρίνου*] *θεοκρίνους* r." Add. not. ad p. 1336, 18. SCHAEFER.

P. 1321. v. 5. *σεσιτηγηκότων*] *εἰσηγηκότων* Bavaricus. REISK.

P. 1321. v. 6. *φάσεις*] *παρὰ τὸ πέφασμαι, πέφανσαι, πέφανται.* Unde *φάσμα, φάνσις,* (pro quo saepe *φάσις* et apud Laërtium *συκόφασις ἀντὶ συκοφαντίας,*) unde *ἀπόφανσις, συκοφάντης, ἱεροφάντης, ἀποφαντικὸς λόγος.* WOLF.

P. 1321. v. 6. *φῆνας*] *φήνας* Bekker. SCHAEFER.

P. 1321. v. 7. *ἐπεξίῃ*] *ἐπεξίοι* Bavaricus. REISK.

P. 1321. v. 7. *λάβῃ*] *λάβοι* Bavaricus. REISK.

P. 1321. v. 8. *μὴ ἐξεῖναι λέγειν*] Hic inserenda est secunda lex, cuiusmodi fuerit: *καὶ δεύτερος, τὸν ἁλόντα κλοπῆς ἱερῶν χρημάτων ἄτιμον 'εἶναι· καὶ τρίτος κ. τ. λ.* WOLF. Alia via aggreditur Petitus LL. AA. p. 464. legitque: *καὶ δεύτερος, τοῖς ὀφείλουσι μὴ ἐξεῖναι λέγειν.* Eam quidem esse secundam legem censent viri praeclarissimi, Salvinius et Dukerus ad istum Petiti locum, verum parum necesse esse existimarunt, ut istae leges eo rigore atque distinctione recenserentur. Certissimum est, hoc non longe abesse a vero, idque evincit redditio sententiae v. 11. s. Verum istos viros eruditos consule: nam rem recte exposuerunt. TAYLOR.

P. 1321. v. 12. *ἔδειξε — νόμων*] Forte: *ἐνέδειξε τὸν Θεοκρίνην λέγειν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἐκ τριῶν τούτων νόμων.* WOLF. Nonne *ἐνέδειξε*? IURIN. Idem mihi in mentem venit. SCHAEFER.

P. 1321. v. 13. *ποι*] *πῃ* Bavaricus. REISK.

P. 1321. v. 13. *φῆναι*] *φῆναι* Bekker. SCHAEFER.

P. 1321. v. 14. *λέγει*] *λέγοι* Bavaricus. REISK.

P. 1321. v. 15. ἐν εὐθύναις] [εὐθύναις.] Forte ἐν εὐθύναις. Et [v. 16.] εἰς ἐλευθερίαν. [Aberat enim ab omnibus.] WOLF. Vulg. εὐθύναις. ἐν εὐθύναις Bavaricus. REISK.

P. 1321. v. 16. εἰς ἐλευθερίαν] Vulg. ἐλευθερίαν. εἰς ἐλευθερίαν Bavaricus. REISK.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM CONTRA THEOCRINEM.

P. 1322. *ΘΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΘΕΟΚΡΙΝΟΥ.*] In spuriis numerat Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 379. pluribusque aliis locis. Bekkero etiam spuria est. Ac Demosthenis esse non posse, etiamsi alia τῆς νοθείας indicia deficerent, manifesto docerent quae de Demosthene leguntur scripta p. 1333. et 1336. — *ΕΝΔΕΙΞΙΣ ΚΑΤΑ ΘΕΟΚΡΙΝΟΥ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1322. *ΕΝΔΕΙΞΙΣ*] Suidas: Ἐνδεικνύναι τὸ καταγγέλλειν τινὰ κακουργοῦντα περὶ τὰ κοινὰ, τὸν κακῶς λέγοντα τοὺς τεθνεῶτας ἀδίκως. καὶ ἔνδειξις δίκη, ἐάν τις ἄτιμος ὢν ἢ ὠφληκὼς τῷ δημοσίῳ καὶ μὴ ἐκτετικὼς ἄρχειν ἢ δικάζειν ἐπιχειροίη ἢ ἀντιποιοῖτο πράξεων ἢ τόπων ἀπηγορευμένων ἐν τοῖς νόμοις, οἷον ὁ ἡταιρηκὼς τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. WOLF.

P. 1322. v. 1. Τοῦ πατρὸς ἡμῶν] Erat enim actori frater, Aristocrates, cuius facit mentionem p. 1343, 6. REISK.

P. 1322. v. 1. ἡμῶν] Abest ab August. primo. ὑμῶν Paulina. REISK.

P. 1322. v. 2. πρὸς τὴν πόλιν] H. e. in causa publica. Tulerat enim pater actoris, qui actor est Epichares, legem vetustis legibus adversantem, quo facto maiestas populi violabatur. V. p. 1326, 2. REISK. Reiskii dubitationem hoc interpretantis cognoscas ex Ind. Graecitat. p. 437. SCHAEFER.

P. 1322. v. 2. ὄφλοντος] ὀφείλοντος August. primus. REISK. ὀφλόντος Dindorf. SCHAEFER.

P. 1322. v. 3. διπλοῦ] quia mulcta illa non fuerat stato tempore soluta. REISK.

P. 1322. v. 5. τιμωρεῖσθαι] τιμωρήσασθαι August. primus. REISK.

P. 1322. v. 5. ὑμῶν] Vulg. ἡμῶν. ὑμῶν August. primus,

Bavaricus, editio Wolfii, margo Lutetianae. Et sic correxi. Rursus inverso ordine v. 22. Sed haec istiusmodi raro annoto. REISK.

P. 1322. v. 6. ὑπολογισάμενος] Lego ὑπολογισάμενον. TAYLOR. Vulgata bene habet. Infinitivus etiam cum nominativo amat copulari: vel referri potest nominativus ad ἡγησάμην. REISK. Reiskius etsi vulgatam iure tuetur, tamen qua ratione tuenda sit parum intellexit. V. not. ad p. 414, 15. SCHAEFER.

P. 1322. v. 10. διὰ τὸ τὸν πατέρα ζῆν] Mortuo enim parente filius fit haeres eius debiti eoque insoluto ignominiae etiam, quae sequitur. Infra p. 1326. ult. ὀφείλοντος αὐτῷ τοῦ πάππου πάλαι καὶ τοῦ νόμου κελεύοντος κληρονομεῖν τοῦτον τῶν ἐκείνου. Et p. 1340, 18. πότε γάρ με καὶ δεῖ βοηθεῖν αὐτῷ; οὐχ ὅταν ἡ μὲν τιμωρία κατὰ τοὺς νόμους ᾖ; Dixit Demosthenes c. Androt. p. 603. pen. οὐκ ἐξὸν γέγραφας. κληρονόμον γάρ σε καθίστησιν ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς τοῦ πατρός· ὄντι δ' ἀτίμῳ σοὶ λέγειν οὐ προσῆκεν οὐδὲ γράφειν. Legem disertissime scriptam habes: Νόμος γὰρ ἦν, εἴ τις ὀφείλων πρὸ τῆς ἐκτίσεως τελευτήσει, τοὺς παῖδας ἀποδιδόναι τὸ ὄφλημα· εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὺς ἀτίμους εἶναι, ἕως ἂν ἀποδῶσι. Haec dedit Ulpianus ad illa Demosthenis c. Timocrat. p. 762, 26. μέλλων κληρονομήσειν τῆς ἀτιμίας, ἂν ἐκεῖνός τι πάθοι. TAYLOR.

P. 1322. v. 10. τὸ] Abest ab Aldina. REISK.

P. 1322. v. 11. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1322. v. 12. ἀπεστερημένον] ἀπεστερημένων Aldina, Paulina. REISK.

P. 1322. v. 13. γραφόμενον] γραφόμενος Aldina. REISK.

P. 1322. v. 19. ὑπαρξάσης] ὑπαρχούσης August. primus. REISK.

P. 1322. v. 21. προδέδομαι — ὑπ' ἀνθρώπων, οἳ —] Infra p. 1335. ἐπεὶ, διότι — προδέδομαι διὰ τὰς τούτων ἑταιρίας, ἐκείνως δῆλον ὑμῖν ἔσται. καλείτω ὁ κήρυξ οὑτοσὶ τὸν Δημοσθένην. οὐκ ἀναβήσεται. τούτου δ' αἴτιόν ἐστιν, οὐ τὸ ἐμὲ ὑπό τινων πεπεισμένον ἐνδεῖξαι τουτονὶ, ἀλλὰ τὸ τουτονὶ καὶ τὸν ἄρτι καλούμενον διαλελύσθαι. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 65. s.

P. 1322. v. 21. ὑμᾶς] ἡμᾶς Paulina. REISK.

P. 1322. v. 22. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν August. primus, Aldina, Paulina. REISK. V. not. ad v. 5. SCHAEFER.

P. 1323. v. 1. διαλέλυνται] διαλέληνται Paulina. REISK.

P. 1323. v. 2. ἐν τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν] *in causa mea.* πυθόμενοι τὰ πράγματα p. 1322, 23. *cum causam cognovissent.* SCHAEFER.

P. 1323. v. 2. μοι] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1323. v. 5. ταῦτα] Malim ταύτας, ut ad ἐνδείξεις redeat. REISK. Intelligo res, quarum sunt ἐνδείξεις. SCHAEFER.

P. 1323. v. 5. ἐφαίνετο] φαίνεται August. primus. REISK.

P. 1323. v. 5. καινότατον] *novissimum, recentissimum.* Nam alias vocabulum hoc solet orator aliter usurpare. REISK. Sic etiam Wolfius. Malim *insolentissimum, maxime mirabile, quod inprimis moveat indignationem.* καινότατον δ' ἐστὶ πάντων τὸ γιγνόμενον p. 1293, 10. Quod Wolfius bene sic vertit: *Novum autem et inusitatum quiddam isti moliuntur.* Eodem sensu Germani usurpamus *neu.* SCHAEFER.

P. 1323. v. 7. ἔδωκεν] ἔδωχεν Aldina. REISK.

P. 1323. v. 7. μοι] μου August. primus. REISK.

P. 1323. v. 8. τὸν περὶ] Vulg. τῶν περὶ. τὸν περὶ August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1323. v. 10. οὐκ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1323. v. 13. Μικίωνος] Vulg. Μίκωνος. Sic etiam Bavaricus hic et alibi, sed cum superscripto η. Μικίωνος August. primus. Et sic ille constanter. Correxi Μικίωνος, et hanc rationem omnibus in locis huius orationis, ubi nomen hoc occurrit, tenui. REISK. V. Koenius ad Gregor. Corinth. p. 282. SCHAEFER.

P. 1323. v. 14. ΝΟΜΟΣ.] [Νόμος. Φάσις.] Φάσις dele. Sedem hic habere nequit: infra autem p. 1324, 7. TAYLOR. Vulg. Νόμός. Φάσις. Φάσις abest ab August. primo. Expunxi. Recte enim p. 1324, 7. demum suo loco legitur. Nondum illa φάσις recitatur, (nam id p. 1324. demum fit,) sed lex solummodo. REISK.

P. 1323. v. 15. οὗτος] Restitui eam vocem ex auctoritate Cod. Aug. et edit. Lutetianae. TAYLOR. Dixisset potius Aldinae, cuius exemplum retulit Lutetiana. Abest pronomen hoc a Paulina et eam secuta Wolfiana. REISK.

P. 1323. v. 15. τοῖς προαιρουμένοις] τοὺς προαιρουμένους August. primus. REISK.

P. 1323. v. 18. ἔτι] Vulg. ἔστι. Correxi ἔτι iudicio meo. *Praeterea quoque lex haec ista denuntiat.* Subauditur enim προλέγει ὁ νόμος e v. 17. REISK. Recte ἔστι Bekker. ταῦτα, scilicet ἐφ' οἷς ἕκαστόν ἐστι τούτων ποιητέον. SCHAEFER.

P. 1323. v. 20. κἂν] ἢ ἐὰν August. primus. REISK.

P. 1323. v. 20. κἂν μὴ — χιλίας ἑτέρας] V. Matthiae Miscell. Philol. T. I. p. 266. SCHAEFER.

P. 1323. v. 20. ὦ Θεοκρίνη] Haec tibi dicta velim et scripta existimes. REISK.

P. 1323. v. 22. καθυφείη] Vere Bekkerus: „Immo καθυφιῇ." Sic Dindorf. καθυφίῃ ex h. l. citat Ind. Graecitat. p. 285. SCHAEFER.

P. 1323. v. 22. τὰ] τὰς Paulina. REISK.

P. 1323. v. 22. τὰ τῆς πόλεως] Scilicet δίκαια ἢ συμφέροντα. REISK. Simpliciter *quae sunt urbis.* SCHAEFER.

P. 1323. v. 22. κατὰ ταύτην τὴν ἔνδειξιν] secundum hanc quam iussu patris contra te exhibui praetori accusationem titulo ἐνδείξεως. REISK.

P. 1323. v. 23. τῷ φήναντα —] [τῷ φήναντι —.] Forte: τῷ φήναντα (ἐπειδὴ ἔφηνε) Μίκωνα Κολλυτέα μὴ ἐπεξελθεῖν. Sed cum Χολλίδης saepius occurrat, nihil est quod in Κολλυτέα vertamus. WOLF. Recte Wolfius in priori causa, invitis omnibus libris cusis. Auctoritatem suam addidit margo Morelii. τῷ φήσαντι Cod. August. Quid hominem impulit ad posteriorem illam, petulantem sane, crisin, ego prorsus divinare nequeo. TAYLOR. Vulg. φήναντι. φήσαντι August. primus. φήναντα margo Lutetianae, editio Wolfii. Et sic correxi. Constructio haec est: *Aio Theocrinem teneri* τῷ [*culpa* τοῦ] μὴ ἐπεξελθεῖν, *quod non persecutus est litem*, φήναντα, *posteaquam* φάσιν *exhibuisset contra Micionem*. φήναντα non cohaeret cum Μικίωνα ita, ut ad eum referatur, sed refertur ad Θεοκρίνην et est idem ac si dixisset: ἐπειδὴ ἔφηνεν ὁ Θεοκρίνης τὸν Μικίωνα. REISK. φήναντα Bekker. SCHAEFER.

P. 1323. v. 27. μετὰ τούτου] μετ' αὐτοῦ August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1323. v. 28. τὰ] Vulg. καὶ τά. Copulam expunxi. REISK. Restituit Bekker. Rursus delevit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1324. v. 2. καὶ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1324. v. 5. μὴ] Vulg. μηδέ. μὴ simplex dat August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1324. v. 5. λόγους αὐτοὺς λέγειν, εὑρήσετε] Vulg. λόγους λέγειν, εὑρεθήσεται. λόγους αὐτοὺς λέγειν, εὑρήσετε August. primus. Et hoc dedi. H. e. μὴ ἐπιτρέπητε αὐτοῖς λόγους λέγειν, εὑρήσετε τἀληθές. *invenietis verum, si non sinetis eos nugas agere et mendaciis vos circumvenire*. REISK. λόγους λέγειν, εὑρεθήσεται Bekker. In Augustani scriptura εὑρήσετε suspicor latere εὑρήσεται. λόγους λέγειν, *garrire nugas*. Euripides Med. 322. P. μὴ λόγους λέγε. Elmsleius: „Qui dicit μὴ λόγους λέγε, iubet ut omnino taceas." Alia omnia hic locus docet. SCHAEFER.

P. 1324. v. 5. τἀληθές] τἀληθῆ August. primus. REISK.

P. 1324. v. 9. προσκαλεσάμενος] In margine Benenati προκαλεσάμενος. Quas voces cum saepe misceri video, id non vitio auf ἀκυρολογίᾳ elegantissimae gentis, quae sermonem adcuratum semper adfectabat, tribuere soleo, verum librariorum imperitiae vel festinationi, qui eorum monumenta descripsere. Nonnulli sunt, et in isto numero doctissimum Budaeum video, quos quasi pertaesos tantae ἀκριβείας omnem omnino distinctionem plane tollere velle sentio. Sed non ita est: non. πρόσκλησις est *in ius vocatio*, *litis denuntiatio*, actionis principium et fundamentum. Ita Romani ICti: *in ius ad praetorem vocare*, *clamare*. Vid.

l. 3. C. de annali except. *Ex quacunque causa ad praetorem vel alios, qui iurisdictioni praesunt, in ius vocatus venire debet.* l. 2. D. Si quis in ius vocatus. Atque ita vulgus quoque nostrum loqui solet. πρόκλησις est quaedam quasi *conventio*, actus extraiudicialis, *provocatio* quaedam sive *invitatio*, veluti solet fieri, ubi quis adversarium suum ad arbitros potius invitat, quam apud iudicem sistit, civem ad testimonium dicendum aut servum alienum ad quaestionem postulat: ideoque probantis est potius quam in ius vocantis. Itaque προσεκάλεσαν *) ad litem instituendam, προεκάλεσαν **) autem ad finiendam dirimendamve. Haec omnia exemplis probabo: tu fac attento sis animo. Demosthenes c. Pantaenet. p. 969. ult. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς, ὡς οὐ δεξομένους, ἢ κομίσασθαι πάντα τὰ χρήματα παρ' αὐτῶν καὶ ἀπελθεῖν, ἢ διαλῦσαι σφᾶς ὑπὲρ ὧν ἐνεκάλουν. In arbitrio itaque litigantium, non in iure constitit. Pergo. Demosthenes c. Steph. ψευδομαρτ. p. 1106, 6. οἶμαι γὰρ ἅπαντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι, ὅσα μὴ δυνατὸν πρὸς ὑμᾶς ἀγαγεῖν ἐστι τῶν πεπραγμένων, τούτων προκλήσεις εὑρέθησαν. οἷον, βασανίζειν οὐκ ἔστιν ἐναντίον ὑμῶν· ἀνάγκη τούτου πρόκλησιν εἶναι. οἷον, εἴ τι πέπρακται καὶ γέγονεν ἔξω που τῆς χώρας, ἀνάγκη καὶ τούτου πρόκλησιν εἶναι, πλὴν ἢ βαδίζειν οὗ τὸ πρᾶγμα ἐπράχθη, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Suidas: Προσκλήσεις, πρὸς ἃς καλεῖ τις εἰς δικαστήριον ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων. πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητήν. Pollux L. VIII. C. VI. §. 62. Πρόσκλησίς ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων —. ὁ γὰρ ἀμφισβητῶν προσκάλεῖται τὸν ἐπιδεδικασμένον πρὸς τὸν ἄρχοντα —. πρόκλησις δέ ἐστι λύσις τῆς δίκης ἐπί τινι ὡρισμένῳ, ὅρκῳ, ἢ μαρτυρίᾳ, ἢ βασάνῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ τοιούτῳ. Occurrit formula προκλήσεως in Orat. c. Neaeram iuxta finem p. 1387, 13. Hi igitur sint vocabulorum istorum termini sacri; atque, hac oratione mea duce, rescribes semper, vel volentibus vel etiam invitis MStis, prout haec legitima et perennis distinctio postulabit. Verbi gratia παρακλήσει c. Aphob. p. 829. ult. non erit cum Codd. προσκλήσει, sed mecum προκλήσει. Vicissim προσκαλοῦμαι c. Aphob. ψευδομαρτ. p. 850, 13. erit προκαλοῦμαι, opem ferentibus membranis. Et similiter in locis innumeris. Haec autem fusius persequenda, ubi de Rep. Atheniensi liberius disseruero. [V. Suid. et Harpocr. v. Πρόκλησις et Πρόσκλησις. Salmas. ad Ius Attic. extrem. Idem ad Achill. Tat. Herald. Animadv. L. VI. c. pen. Petit. LL. Att. p. 440. 441. Pollux. Demosth. pro Corona et contra Pantaenet. c. Neaeram saepius, n. 94. ed. Lutet. c. Theocr. n. 11. 17. 43. 48. 51. ed. Lutet. c. Aphob. *A.* 75. c. Aphob. ψευδομ. 27. Wolf. ad Macart. p. 1368. col. 2. Index ad Lysiam. Demosth. c. Boeotum

*) Immo προσεκαλέσαντο. SCHAEFER.
**) Immo προεκαλέσαντο. SCHAEFER.

n. 22. c. Macart. n. 19. 20. 21. omnino 109. 121. c. Euerg. 36. 37. 64. c. Olymp. n. 39. adv. Callippum v. 24. 40. Vales. ad Harpocr. p. 161. 163. Demosth. adv. Eubul. p. 1303, 5. pro Phorm. n. 5. 10. *προκαλ.* — *κλητεύειν εἰς δίκην. π. Στεφ.* n. 269. ed. Lutet. Not. ad Lycurgi §. 9. Lysias bis wrong. *E Schedis.*] TAYLOR. *προκαλεσάμενος* August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1324. v. 9. *τῶν τοῦ ἐμπορίου ἐπιμελητῶν*] De his consule Petitum LL. Attic. pag. 511. Valesium ad Harpocrat. p. 70. Meursium in Piraeeo C. V. et Attic. Lect. I. 19. TAYLOR.

P. 1324. v. 11. *ἔμπροσθεν*] Sic etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 1324. v. 11. *ἕως*] *ἕως ἂν* August. primus. REISK.

P. 1324. v. 12. *διαγραφῆναι, καλούντων*] [*διαγραφούντων.*] [Nam vulgo ita editur.] Lege *διαγραφόντων. τῶν ἀρχόντων διαγραφόντων, τουτέστιν ἀναιρούντων τὴν ἔνδειξιν, καὶ καλούντων, αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν* (quam secuta est, ut apparet, *ἡ ἀναίρεσις*) *τῆς φάσεως.* Suidas: *Διαγραφὴ δίκης, ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων, ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος, ἢ κατὰ διάγνωσιν τῶν δικαστῶν, καὶ μηκέτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλῆται.* Idem: *Ἀνάκρισις, ἐξέτασις ὑφ' ἑκάστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρὴ ταύτας.* Locus est sane dubius. Verti: *recensentibus praetoribus.* Pro quo reponas licet: *indicationem tollentibus.* WOLF. Lege cum MSto Aug. *εἴασε διαγραφῆναι, καλούντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων.* Iam locus non amplius erit dubius, et quae adduxit noster Wolfius ad exponendum, quid sit *διαγραφή*, quid *ἀνάκρισις*, locum habebunt optimum. *Iacuit diutius ante concilium ea indicatio, donec ille argento accepto siverit eam induci, antiquari, e rotulis expungi, vocantibus eum (sed frustra) ad quaestionem de causa introducenda sive consistenda iudicibus, qui isti rei praeerant.* Vide omnino Valesium ad Harpocrat. p. 10. et 41. infra ad v. 24. TAYLOR. Vulg. *διαγραφούντων καὶ καλούντων. διαγραφῆναι καλούντων* (sine *καὶ*) August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1324. v. 16. *ΜΑΡΤΥΡΙΑ.*] Deest August. primo. REISK.

P. 1324. v. 17. *δὴ*] *δὲ* August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1324. v. 17. *ἐκκειμένην*] [*ἐγκειμένην.*] Ita editi nonnulli. Sed corrigendum est *ἐκκειμένην*, ut modo *ἐξέκειτο* v. 10. et 23. Infra p. 1330, 3. in loco parili: *τῶν ἰδόντων ἐκκειμένην τὴν φάσιν.* Noster c. Midiam p. 548, 2. *ἵνα ἐκκέοιτο πρὸ τῶν ἐπωνύμων καὶ πάντες ὁρῷεν, Εὐκτήμων Λουσιεὺς ἐγράψατο Δημοσθένην Παιανιέα λειποταξίου.* TAYLOR. Vulg. *ἐγκειμένην. ἐκκειμένην* August. primus. Et sic correxi. V. v. 23. et p. 1330, 3. REISK.

P. 1324. v. 18. *λέγε.*] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1324. v. 18. *ΜΑΡΤΥΡΙΑ.*] *μαρτυρίαι* August. primus. Et sic quoque idem v. 21. REISK.

P. 1324. v. 19. *δὲ*] *δὴ* August. primus. REISK. *δὴ* huic quidem loco aptius est quam illi superiori v. 17. Sed etiam hic *δὲ* satis placet. SCHAEFER.

P. 1324. v. 20. *Μικίων'*] *Μήκωνα* Bavaricus. Et sic quoque v. 23. idem. REISK.

P. 1324. v. 20. *ἔφηνε*] *ἔφηνε* Bekker. SCHAEFER.

P. 1324. v. 21. *ΜΑΡΤΥΡΙΑ.*] Vulg. *Μαρτυρία*. Dedi *Μαρτυρίαι* in numero plurali. REISK. V. not. ad v. 18. SCHAEFER.

P. 1324. v. 22. *ἔφηνε*] *ἔφηνε* Bekker. SCHAEFER.

P. 1324. v. 23. *Μικίωνος*] Vulg. *τοῦ Μίκωνος*. *τοῦ* abest ab August. primo. Dedi *Μικίωνος* sine articulo. REISK. V. not. ad v. 20. *τοῦ Μικίωνος* Bekker. SCHAEFER.

P. 1324. v. 24. *τὴν ἀνάκρισιν*] Recte Budaeus haec vertit: *ad iudicii constitutionem causaeque exordium.* Vide supra ad v. 12. Ea mente scripsit A. Gellius V. 10. *Et cum ad iudices coniiciendae consistendaeque causae gratia venissent, tum Protagoras sic exorsus est* etc. Non est iudicium ipsum, sed ipsius praeparatorium, ubi quaeritur *περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα*, utrum causa institue da sit, necne. *Οὐ πάσας δίκας*, inquit Suidas, *κελεύουσιν οἱ νόμοι εἰσάγεσθαι, ἀλλ', ἐὰν ὁ φεύγων ἀντιλέγῃ καὶ παραγράφηται λέγων εἰσαγώγιμον μὴ εἶναι αὐτὴν, πρότερον ἐπὶ τούτῳ γίνεται κρίσις, ἥτις δίκης ἀνάκρισις λέγεται.* TAYLOR. V. Harpocration p. 16. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 1324. v. 24. *οὐχ*] *οὔθ'* August. primus. REISK.

P. 1324. v. 24. *οὐδὲ ἐπεξῆλθεν*] Vulg. *οὐδ' ἐπῆλθεν*. *οὔτ' ἐπέξῆλθεν* August. primus. Etiam posterius dat Bavaricus. Correxi *οὐδὲ ἐπεξῆλθεν*. REISK. *οὐδ' ἐπεξῆλθεν* Bekker. SCHAEFER.

P. 1324. v. 24. *ἐπεξῆλθεν*] [*ἐπῆλθεν.*] Repone, Cod. Aug. fideiussore, *ἐπεξῆλθεν*. Ita in Argumento p. 1321, 14. *φῆναι μὲν αὐτὸν λέγει, οὐκ ἐπεξελθεῖν δέ.* Et Oratione ineunte p. 1323, 9. *φαινόντων καὶ οὐκ ἐπεξιόντων*. Infra p. 1329, 26. *δοὺς Θεοκρίνης οὑτοσὶ τὴν φάσιν οὐκ ἐπεξῆλθε.* et p. 1333, 21. *ἵνα Δημοσθένει μὴ ἐπεξέλθῃ τὴν γραφὴν, ἣν ἐγράψατο αὐτόν.* Verte autem: *eum non paruisse neque litem intendisse.* TAYLOR.

P. 1324. v. 25. *τούτων*] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1324. v. 27. *ὅσα*] *ἃ* August. primus. REISK.

P. 1324. v. 27. *τὸν συκοφαντοῦντα*] Vulg. *συκοφαντοῦντα*. *τὸν συκοφαντοῦντα* August. primus. Articulum addidi. REISK.

P. 1325. v. 3. *τοὺς ἀδικοῦντας—ἀθῴους εἶναι*] *τοὺς ἀδικοῦντας τῶν ἐμπόρων τινὰ ἀθῴους εἶναι* margo Morelii. Verum omnino extra id, quod res est. Et optime mentem auctoris repraesentavit eius fidissimus interpres: *neque delinquentes esse indemnes, neque insontes vexari.* TAYLOR.

P. 1325. v. 3. ἀθώους] ἀθῴους Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1325. v. 3. μήτε τοὺς ἄλλους] Alii μήτε καὶ ἄλλους. Forte: μήτε τηνάλλως πράγματ' ἔχειν, τουτέστι, μάτην ἐνοχλεῖσθαι. WOLF. Restitue omnino antiquam lectionem, quam adeo inconsiderate exterminavit Wolfius. Miror, hominem, qui tam bene verterit, tam infeliciter hariolari. TAYLOR.

P. 1325. v. 3. τοὺς ἄλλους] Id est τοὺς μὴ ἀδικοῦντας τῶν ἐμπόρων. dissimiles illis mercatoribus improbis, h. e. probos et honestos. REISK.

P. 1325. v. 5. τοῖς τοιούτοις] Forte τοὺς τοιούτους. ἁπλῶς ἀπεῖπε, scilicet μὴ φαίνειν, τοὺς τοιούτους. Et recte satis interpres. TAYLOR. Dativum contra Taylorum tuetur Dorvillius ad Chariton. p. 586. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 1325. v. 6. ταῦτα γεγενημένα] [τὰ γεγενημένα.] Forte ταῦτα γεγενημένα. Et [v. 21.] τοὺς ναυκλήρους, τὸν νόμον. τὸ καὶ παρέλκει. WOLF. Recte hoc quidem. TAYLOR. Vulg. τὰ γεγενημένα. ταῦτα γεγενημένα August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1325. v. 7. παρὰ ταῦτα] Vulg. παρ' αὐτά. παρὰ ταῦτα August. primus, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK. παρ' αὐτὰ Bekker. SCHAEFER.

P. 1325. v. 8. ποιῇ] ποιεῖ Bavaricus. REISK.

P. 1325. v. 8. τὰ τῶν συκοφαντούντων] Vulg. τῶν συκοφαντούντων. ὡς συκοφαντούντων margo Lutetianae. Malim συκοφαντῶν in nominativo singulari et sine articulo, tametsi sequitur αὐτῶν. Nam τις complectitur multitudinem et αὐτῶν idem est atque τῶν τοιούτων. Sed potius dedi de meo sensu τὰ τῶν συκοφαντούντων. REISK. τὰ iure delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1325. v. 8. ἔνδειξιν — καὶ ἀπαγωγήν] Vide Salmasium de M. U. pag. 781. 782. et Heraldum Animadv. L. IV. C. IX. §. 9. seq. TAYLOR.

P. 1325. v. 13. τοῦ νόμου, ἃ κελεύει] τῶν νόμων, ἃ κελεύουσι August. primus, margo Lutetianae e Paulina. τοῦ νόμου, ἃ κελεύεται Aldina. REISK.

P. 1325. v. 14. συκοφάντην;] Recte συκοφάντην. Bekker. SCHAEFER.

P. 1325. v. 14. εἰ μέν τι — καθυφεῖκε τὸ πρᾶγμα] [εἰ μέν τι πεποιηκότα τούτων, ὧν ἔγραψεν ἐν τῇ φάσει Θεοκρίνης πεποιηκέναι τὸν Μίκωνα, καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα.] Vix sanam crediderim constructionem, nisi et lectione et interpunctione hunc in modum correcta: εἰ μέν τι πεποιηκότος τούτων, ὧν ἔγραψεν ἐν τῇ φάσει Θεοκρίνης πεποιηκέναι, τοῦ Μίκωνος καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα. Nolim vero contendere, si velis retinere πεποιηκέναι τὸν Μίκωνα. IURIN. Μίκωνα φήνας καθυφῆκε κ. τ. λ. Imperfecta est enim alioquin constructio. *delato Micone praevaricatus est.* WOLF.

Omnino erit aliquid istiusmodi: labat enim sententia. Diu suspicabar, πεποιηκότα — τὸν Μίκωνα absolute dici, ut solent aliquando graeci scriptores. TAYLOR. *) Vulg. εἰ μέν τι πεποιηκότα τούτων —. Locum hunc sic dat August. primus: εἰ μέν τις πεποιηκότα τοῦτον ὧν ἔγραφεν. In Bavarico est εἰ μέν τοι πεποιηκότα —. Malim εἰ μέν τι εἰδὼς πεποιηκότα —. Nam sine dubio deest h. l. aut εἰδὼς aut simile quid. Tametsi Dorville ad Chariton. p. 642. [593. edit. Lips.] Tayloro subscribit existimanti πεποιηκότα esse accusativum absolutum. Non me fugit a Graecis eiusmodi accusativos absolutos usurpari. Sed hic locus illis nullus est et poterant ei rei exempla accommodatiora proferri. Constructio est: εἰ καθυφεῖκε Θεοκρίνης τὸ πρᾶγμα εἰδὼς (*cum sciret, quamquam nosset*) τὸν Μικίωνα πεποιηκότα τι τούτων, ἃ πεποιηκέναι τὸν Μικίωνα ἔγραψεν ὁ Θεοκρίνης. REISK. εἰδὼς iure expunxit Bekker. Dorvillius: „Taylorus accusativum absolutum agnoscit, minime male. Credo accusativum praemissum, quia sequitur accusativus τὸ πρᾶγμα per quasi adpositionem. Certe cum Iurino, et hic more suo mutationem tentante, nullo fecerim modo." Ego vero sic fecerim, ut alteram eamque leniorem eius rationem solum πεποιηκότα mutantis in πεποιηκότος probem. SCHAEFER.

P. 1325. v. 16. καθυφεῖκε] καθυφῆκε Paulina. REISK.

P. 1325. v. 17. ὀφείλει] ἂν ὀφείλοι August. primus. REISK. Recepit Dindorf. Non imiter. Talia dicenda affirmate. SCHAEFER.

P. 1325. v. 18. δικαίως αὐτὸν] αὐτὸν δικαίως Bekker. SCHAEFER.

P. 1325. v. 18. οἷ] οὗ August. primus. REISK.

P. 1325. v. 18. [τοῦθ']] Abest ab August. primo. Pronomen uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Dindorf. Malim pronomen expunctum. SCHAEFER.

P. 1325. v. 20. φαίνει] φαίνειν August. primus. REISK.

P. 1325. v. 20. [καὶ]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. simul deleta subdistinctione post προσκαλεῖται, ut καὶ συκοφαντεῖ τοὺς ναυκλήρους continuetur antecedentibus apodosisque incipiat a sequentibus καὶ τὸν νόμον —. Vere, ut arbitror. SCHAEFER.

P. 1325. v. 21. καὶ τὸν νόμον] Dele καί. IURIN. Tollit etiam

---

*) Huic Taylori notae Reiskius adscripsit haec: „Apparet his posterioribus Taylori cogitatis cum superioribus haud convenire, et diversis temporibus, ut fit, sub stylum venisse." Atqui superiora illa sunt Iurini. Omnino tales ἀσυστασίας, quarum ipsius Reiskii alia aliis commentati temporibus notae immunes non sunt, in Angli animadversionibus frustra quaesiveris. SCHAEFER.

Wolfius, probante Tayloro. REISK. V. not. ad v. 6. Mihi quoque e littera antecedente natum videtur. SCHAEFER.

P. 1325. v. 21. τὸν νόμον — ἀναγνωσθέντα] Vulg. τὸν νόμον οὐ μόνον τὸν πρότερον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀρτίως ἀναγνωσθέντα. Sensit Iurinus loci vitium et quodammodo indicavit, sed non persanavit. Solummodo καὶ sustulit. *) Sed tum οὐ μόνον stare nequit. Videtur orator dedisse: οὐ μὲν τὸν πρότερον, ἀλλά γε τὸν ἀρτίως —. *non superiorem quidem illam legem violavit, verum tamen hanc certe posteriorem violavit.* Dedi de meo: εἰ καὶ μὴ τὸν πρότερον, ἀλλά γε τὸν ἀρτίως —. REISK. Vulgatam ante Reiskium scripturam summo iure restituit Bekker. Priorem legem violavit τῷ καθυφεικέναι τὸ πρᾶγμα, posteriorem τῷ συκοφαντεῖν. SCHAEFER.

P. 1325. v. 25. πράττοντα] Ferri potest. Sed, quia sequitur διαλυσάμενος, quid si πράττων legas? WOLF. Verte: *Quis, neglecto beneficio legis, quae ei dimidium bonorum assignat recte peragenti, parvum lucellum malit rem transigendo?* TAYLOR. Subaudi ἑαυτόν. Nil erat, cur Wolfius hic obhaeresceret, quamquam eius πράττων, si libri dent, non sim repudiaturus. Utrumque perinde bonum est. Sententia est: iustis et honestis agendi modis indipisci partem bonorum ratam, h. e. dimidiam, ut e versu 28. constat. REISK. Etiam Dorvillius ad Chariton. p. 475. edit. Lips. vulgatam satis probam dicit. V. Lobeckii Parerga ad Phrynich. p. 750. s. SCHAEFER.

P. 1325. v. 26. κατὰ τὸν νόμον, διαλυσάμενος ἠβουλήθη] Vulg. κατὰ τὸν νόμον διαλυσάμενος, ἠβουλήθη. Melius distinguit August. primus, quem secutus sum. REISK.

P. 1325. v. 27. τούτοις] τοῦτο Ald. Haud male. TAYLOR. Hoc Taylori ad τοῦθ' v. 18. perperam retulit Reisk. SCHAEFER.

P. 1325. v. 27. καταστῆσαι] καταστήσας August. primus. REISK.

P. 1325. v. 28. ἡμίσεα] Bekkerus: „ἡμίση S. Q." Recepit Dindorf., cuius v. praefat. p. XI. SCHAEFER.

P. 1326. v. 3. τρίτον] Vulg. τὸν τρίτον. Articulus abest ab August. primo. Delevi. REISK. Revocavit Bekker. Rursus expunxit Dindorf. Quod recte factum puto. τέταρτος τοίνυν ἕτερος νόμος ἐστὶν p. 1327, 18. SCHAEFER.

P. 1326. v. 4. τε] Omittit August. primus. REISK. Omisit Dindorf. Malim servatum. SCHAEFER.

P. 1326. v. 5. ὀφείλῃ] ὀφείλει August. primus. REISK.

P. 1326. v. 6. θεῶν — οὗτος] Vulg. θεῶν, ἢ τῶν ἐπωνύ-

---

*) Nec quidquam aliud novatum voluit, quippe cui cetera, ut sunt, viderentur sanissima. SCHAEFER.

μων τῳ. φανήσεται οὗτος —. θεῶν τινι ἢ τῶν ἐπωνύμων φανήσεται ὀφείλων (sine οὗτος) August. primus. φανήσεται δὲ οὗτος margo Lutetianae. ἐπωνύμων ὃ φανήσεται Bavaricus. Ante φανήσεται videtur desse καὶ γὰρ κατὰ τοῦτον. *nam et ex hac lege constabit eum aerarium esse.* Nisi brevius malumus ῷ [scilicet νόμῳ] φανήσεται, quo ducit Bavaricus. Facile potuit ῷ excidere in confinio cum eadem litera in fine vocis proximae. Et dedi ῷ de meo. REISK. ὃ φανήσεται Bekker. Neque hoc placet nec quod dedit Reiskius. Non meminerant viri egregii constructionem, σολοικοφανῆ illam quidem, sed bene graecam. Scilicet scribendum: — γραφόμενος. ἕτερον δὲ τρίτον, ὃς ὁμοίως κελεύει — ἢ τῶν ἐπωνύμων τῳ, φανήσεται οὗτος ὀφείλων —. *Quod autem ad tertiam aliam attinet, quae* etc. De talibus accusativis v. not. ad p. 1222, 23. 1229, 16. 1253, 7. 1342, 15. Conf. p. 1327, 18. ss. SCHAEFER.

P. 1326. v. 8. ὤφλεν] ὤφειλεν August. primus. REISK.

P. 1326. v. 12. ἀκούεις, οὑτοσί, τί λέγει;] Ἀκούεις οὑτοσὶ τί λέγει· REISK. Ἀκούεις, οὑτοσί; τί λέγει; Bekker. SCHAEFER.

P. 1326. v. 12. Ἢ] ἦν Aldina, Paulina. REISK.

P. 1326. v. 13. τῳ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1326. v. 15. *Ταχύ γ' ἂν οὗτος — φροντίσειεν*] ut debebat, si boni civis officium explere vellet. Eadem orationis ironia p. 798, 20. V. not. ad p. 581, 28. SCHAEFER.

P. 1326. v. 15. ὀλίγων] Ita impressi omnes praeter Morelianum, qui clare habet ὀλίγον. Eam lectionem defendit Scholiastes: ὀλίγον φροντίσειεν] τοῦτ' ἔστιν ὀλιγωρήσειεν. Et recte sane. Delendum est ergo τὸ ἢ post φροντίσειεν, nempe: ἀνθρώπων τῶν τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου πλεόντων. *Curabit iste scilicet eos homines, qui maximam aetatis partem in navigando conterunt.* Inter quos et τοὺς παρόντας φυλέτας utilis est distinctio. TAYLOR. Vulg. ὀλίγον. ὀλίγων August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Et sic correxi. Nam ea vera est lectio veterum editionum, prae qua neque Lambinus ab inepto scholiasta deceptus intrudere vitiosam neque defendere factum hoc Taylorus debuerat. Opponuntur hic inter se pauci homines, qui sunt mercatores et navicularii, cum multis, qui sunt tota tribus attica, decima pars populi; tum homines plerumque, per maximam vitae partem domo absentes cum iis, qui nunquam domo absunt. REISK.

P. 1326. v. 16. τὸν πλεῖστον] Vulg. τὸ πλεῖστον. τὸν πλεῖστον August. primus. τῷ πλεῖστον Aldina, Paulina. Correxi τὸν πλεῖστον. REISK. V. L. Bosii Ellips. p. 274. SCHAEFER.

P. 1326. v. 16. ὥσπερ ὁ Μικίων] Scilicet πλεῖ vel ποιεῖ. SCHAEFER.

P. 1326. v. 17. ὅστις] Non ad Micionem redit, sed ad Theocrinem. REISK.

P. 1326. v. 20. ὀφλῶν] ὤφλων Aldina, Paulina. REISK. ὀφλῶν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1326. v. 20. τοὺς νόμους — βιαζόμενος] *cum sciret vel quamvis teneret leges —, tamen per vim et violentiam sese in forum ingerens.* REISK.

P. 1326. v. 21. κωλύουσιν] Vulg. κωλύσουσιν. κωλύουσιν margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK.

P. 1326. v. 22. βιαζόμενος] Repone τούτους βιαζόμενος ad sustentandam grammaticam, quae visa est laborare. Aut hoc pacto demum: τοὺς νόμους, οὓς ἀκριβῶς ᾔδει —, βιαζόμενος. TAYLOR. Nil opus est addi τούτους, scilicet τοὺς νόμους, quamvis Taylorus contendat id fieri oportere. REISK. Iunge τοὺς νόμους βιαζόμενος. βιάζεσθαι τοὺς νόμους i. q. κρείττω τῶν νόμων εἶναι v. 24. SCHAEFER.

P. 1326. v. 23. τοὺς ὀφείλοντας] οἳ ὀφείλουσι. Ne putes abundare articulum. SCHAEFER.

P. 1326. v. 23. αὐτὸν] αὑτὸν Reisk. et Bekkeri Oxoniensis: αὐτὸν Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1326. v. 24. φήσει τοίνυν] *Iam dicet.* SCHAEFER.

P. 1326. v. 24. οὐχ αὐτὸν] Vulg. οὐκ αὐτὸν. οὐχ αὑτὸν August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK.

P. 1326. v. 26. ὡς ἐκεῖνός ἐστιν] Scilicet ὁ ἐγγεγραμμένος, aerarius, in tabulis publicis aerariorum scriptus: avus puta. REISK.

P. 1326. v. 27. εἰ δ' οὖν ἐστιν, — εἰ ταῦθ' οὕτως ἐστίν] Nota abundantiam orationis. SCHAEFER.

P. 1326. v. 29. αὐτῷ] Ne tiro quidem referet ad ὀφείλοντος: tam notus est hic usus dativi significantis quod quis aut facit aut patitur interesse eius, quem dativus indicat. οὐκ ἐκτετικότος αὐτῷ τοῦ πατρὸς p. 1327, 20. Xenophon Cyrop. I. 4. 2. μή οἱ ὁ πάππος ἀποθάνοι. τελευτήσαντος αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ p. 1330, 28. SCHAEFER.

P. 1327. v. 2. γράφεται] Ita margo Benenati. ἐγράφετο Aug. ἐγγράφεται editi. Forte ἔτι γράφεται. TAYLOR. Vulg. ἐγγράφεται. ἐγράφετο August. primus. ἔγραφέ τε Bavaricus. Dedi simplex γράφεται. Videtur, cum in aliis libris hoc simplex esset, tum in aliis fuisse εἶτα γράφεται, *nihilominus tamen publicas agitat accusationes*, indeque nata esse vulgata lectio vitiosa. REISK. Bekkerus: „ἐγράφετε F. S. Q. r." Satis placet ἐγράφετο, e quo probabilius est natum esse ἐγγράφεται quam e Reiskiano εἶτα γράφεται. SCHAEFER.

P. 1327. v. 3. πονηρὸς ἐκ τριγονίας] πονηρὸς — ἄνωθεν p. 1125, 23. V. Musgravius ad Euripid. Androm. 637., qui quem Philonis citat locum, in eo vide ne pariter scribi oporteat τριγονίας. SCHAEFER.

P. 1327. v. 4. οὖν] Sententiae melius conveniat *μέντοι, verumtamen*. REISK. Satis convenit οὖν. SCHAEFER.

P. 1327. v. 5. τούτου] Vulg. τοῦτ'. τούτου August. primus. Et sic correxi. *Verumtamen ipsum confiteri Theocrinem, illud aes debitum* [non avi, sed] *suum, ipsius Theocrinis huius, esse.* Nam τούτου redit ad reum, contra quem actor agit causam. REISK. Sed ita, opinor, scripturus erat Orator αὐτοῦ. Praeferam igitur τοῦτ', quod habent etiam Codd. Bekk. notae melioris. εἶναι, *non a me fingi, sed vere esse.* SCHAEFER.

P. 1327. v. 5. κατετάξατο τοῖς φυλέταις] deciderit cum tribulibus de summa aeris a se luendi et certam sibi diem praefiniri curaverit, intra quam lueret. REISK. Similiter Germani de debitore dicimus: *sich mit dem Gläubiger setzen.* V. H. Stephani Thesaur. c. 9068. C. Ind. Graecitat. p. 302. et nott. ad p. 715, 2. 768, 16. SCHAEFER.

P. 1327. v. 6. καὶ τοῖς βουλομένοις] [τοῖς βουλομένοις.] Melius καὶ τοῖς βουλομένοις, ut recte se habent editiones superiores. TAYLOR. Abest ab editione Wolfii copula, quod vitium notat Taylorus. REISK.

P. 1327. v. 7. ἀπογινώσκειν] ἀπογιγνώσκειν Bekker. SCHAEFER.

P. 1327. v. 8. λάβε] λαβέ Bekker. SCHAEFER.

P. 1327. v. 8. τὸ ψήφισμ'] cuius auctor fuit Scironides aut, ut Augustanus perhibet, Critonides: cuius haec fuisse videtur sententia, ut, si qui tribules aerarii essent, magistro tribus ius et potestas esset eos de reddendo aere debito admonere et a recusantibus vel vi exigere. REISK.

P. 1327. v. 8. Σκιρωνίδης] Κριτωνίδης August. primus. REISK.

P. 1327. v. 11. οὑτοσὶ Θεοκρίνης] οὗτος ὁ Θεοκρίνης August. primus. REISK.

P. 1327. v. 12. ἡμᾶς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1327. v. 15. ΨΗΦΙΣΜΑ.] Videtur potius Μαρτυρία vel Ὁμολογία τῶν φυλετῶν convenire. REISK. Bekkerus: „ΨΗΦΙΣΜΑ om. r." Recte omittit: nihil enim antecedit quod huius tituli exspectationem moveat. Nisi forte cum Tayloro ad v. 18. suspiceris post v. λαβεῖν aliquid excidisse; quod sane quam improbabile est. SCHAEFER.

P. 1327. v. 16. Λεωντίδας] Vulg. Λεοντίδας. Λεωντίδας August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK. Λεοντίδας Bekkeri Oxoniensis: Λεωντίδας Berolinensis cum Dindorfiana. Λεοντὶς dicitur tribus et Hesychio T. II. c. 460. et Photio c. 157. Sed prior Lexicographus Is. Vossio videtur dedisse Λεωντίς. V. p. 1398, 5. SCHAEFER.

P. 1327. v. 17. τὰς ἑπτὰ μνᾶς] τὰς ἑπτακοσίας δραχμὰς δηλονότι, ἃς ὤφλεν ἐν ταῖς εὐθύναις τῷ ἐπωνύμῳ τῆς αὐτοῦ φυλῆς. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 66. V. p. 1326, 7. s. SCHAEFER.

P. 1327. v. 17. ἐπῃνέσατ'] ἐπαινέσαιτ'. IURIN. ἐπαινέσετ' August. primus. REISK. Iurino assentior. Idemque latere in scriptura Augustani quis non intelligit? SCHAEFER.

P. 1327. v. 18. ἢ τοῦτον] Deesse aliquid post hanc vocem omnino arbitror: Πολὺ — Λεοντίδας — ἐπῃνέσατ' ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦτον ***. Vel fortasse post λαβεῖν supra v. 14. Nam quae ibi sequuntur, ex abrupto omnino sequi videntur. TAYLOR. quam hunc Theocrinem luere debitum recusantem. Nihil hic deest, quod visum fuit Tayloro. Si quid tamen desit, videntur haec desiderari: προσμείναντα τὴν ἀνάγκην. *quod luitionem extraxerit, donec vis sibi admoveretur.* REISK. Locus est integerrimus. Sensus: Magis laudandi vobis sunt Leontidae, qui coëgerint Theocrinen solvere mulctam, quam Theocrines, qui rem cum tribulibus composuerit: ut iure mihi videar etiam hoc παρανόμημα ἐνδεικνύναι. Conf. v. 7. SCHAEFER.

P. 1327. v. 18. τέταρτος τοίνυν ἕτερος —] V. Meierus de Lite Att. p. 396. ss. SCHAEFER.

P. 1327. v. 21. προσῶφλεν] προσώφειλεν August. primus. — προσῶφλεν, non Theocrines, sed eius pater. REISK. praeterquam quod causâ cecidit. Hanc suspicor esse vim praepositionis πρός et h. l. et p. 1328, 1. Aliter Meierus l. c. SCHAEFER.

P. 1327. v. 22. Κηφισοδώρου] Κηφισοδότου August. primus. Sed aliter p. 1328, 9. et convenienter cum vulgata. REISK. V. not. ad p. 927, 12. SCHAEFER.

P. 1327. v. 22. διοικησαμένου] Vulg. δικασαμένου. διοικησαμένου margo Lutetianae e Paulina, August. primus. δικησαμένου Bavaricus, sed cum α super η scripto. Correxi διοικησαμένου. Qui genitivus aptus est e v. ἐκτετικότος τοῦ πατρός. cum pater Theocrinis decidisset cum Ctesicle, qui patronus erat causae adversariorum: qui Ctesicles hic praevaricationis insimulatur. διοικεῖσθαι πρός τινα est cum aliquo colludere, secreto depecisci, decidere, constituere, ut res amice aut tolerabilibus conditionibus transigatur. V. p. 1328, 5. REISK. Ctesicles non erat patronus causae adversariorum, ut qui esset μέτοικος, sed negotia illorum curabat. Nec διοικεῖσθαι πρός τινα est *colludere cum aliquo* sensu nequiori, ut fraus fiat, sed omnino *transigere cum aliquo*, quod fieri potest legitime. Docent quae sequuntur p. 1328, 3. ss. SCHAEFER.

P. 1327. v. 25. ἐκτῖσαι] ἐκτίσαι Reisk. SCHAEFER.

P. 1327. v. 25. εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεχθῆναι] V. Hemsterhusius ad Schol. Aristophan. Plut. p. 475. SCHAEFER.

P. 1327. v. 26. [μὲν]] Aut tollendum est μέν, aut cum

μέντοι mutandum. quas tamen Theocrines nihilominus debet, etiamsi pater eius cum Ctesicle causam hanc transegit. REISK.

P. 1327. v. 26. οἶμαι] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1327, v. 26. ὀφείλει] Scribe, ut alii, ἃς οὐδὲν μὲν ἧττον (οἶμαι) Θεοκρίνης ὀφείλει, vel, ut alii demum, ἃς οὐδὲν μὲν ἧττον οἶμαι Θεοκρίνην ὀφείλειν. TAYLOR. Vulg. ὀφείλειν. ὀφείλει August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae, editio Wolfii. Margo Lutetianae adhuc aliam exhibet lectionem, hanc puta: Θεοκρίνην ὀφείλειν. Scilicet aut adsciscí oportet accusativum, si infinitivus servatur, aut, servato nominativo, indicativum. Dedi ὀφείλει. REISK.

P. 1327. v. 28. πράκτορσι] Vulg. πράτορσι. πράκτορσι August. primus, Bavaricus, Paulina, editio Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1328. v. 1. προσοφείλοντα] Vulg. προσόφλοντα. προσοφείλοντα August. primus. Et hoc dedi. REISK. Non debuit dare. προσόφλοντα Bekker. προσοφλόντα Dindorf. SCHAEFER.

P. 1328. v. 1. δεῖ] δὴ Aldina. REISK.

P. 1328. v. 2. ἀπεστερῆσθαι] Vulg. ἀποστερεῖσθαι. ἀπεστερῆσθαι August. primus, Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1328. v. 2. ἀλλὰ προσήκει] Interserit August. primus καί. REISK.

P. 1328. v. 3. αὑτοὺς] [αὐτοὺς.] Lege αὑτοὺς, i. e. *se invicem.* In Oratione proxima c. Neaer. p. 1360, 20: ἐὰν δὲ καὶ ἄλλως πως ἀλλήλους πείθωσι. TAYLOR. Vulg. αὐτοὺς. Correxi αὑτούς. REISK. Est i. q. ἀλλήλους. SCHAEFER.

P. 1328. v. 6. τὸ δημόσιον] Vulg. δημόσιον. τὸ δημόσιον August. primus, Bavaricus, editio Wolfii. Articulum addidi. REISK. τὰ πρὸς τὸ δημόσιον, *res aerarii.* SCHAEFER.

P. 1328. v. 6. κελεύωσι] κελεύωσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1328. v. 6. τόν τε νόμον] Vulg. τὸν νόμον. τόν τε νόμον August. primus. Particulam copulativam addidi. REISK.

P. 1328. v. 7. κελεύει] Legitur in Bavarico pone δημοσίῳ. REISK.

P. 1328. v. 7. τοῦ τιμήματος] V. Ind. Graecitat. p. 201. SCHAEFER.

P. 1328. v. 8. εἰς τὴν ἐλευθερίαν] Vulg. τὴν ἐλευθερίαν. εἰς τὴν ἐλευθερίαν August. primus, Bavaricus, editio Wolfii. Praepositionem addidi. REISK. Sine articulo εἰς ἐλευθερίαν p. 1327, 22. SCHAEFER.

P. 1328. v. 12. ὄφλῃ] ὤφλῃ Aldina, Paulina. REISK. Quid intersit inter ὀφείλειν et ὄφλῃ, recte docet Ind. Graecitat. p. 369. SCHAEFER.

P. 1328. v. 15. ἐνδεδειγμένον] ἐπιδεδειγμένον August. primus. REISK.

P. 1328. v. 16. κατὰ τὰς χιλίας] V. p. 1323, 20. SCHAEFER.

P. 1328. v. 17. πολλοῖς ἄλλοις] Vulg. πολλοῖς. πολλοῖς ἄλλοις Bavaricus. Addidi ἄλλοις. REISK.

P. 1328. v. 18. οὐ γὰρ — δεῖ] οὐ γὰρ δὴ προσδοκᾷν γε δεῖ August. primus. REISK. Hoc ordine Dindorf., cuius v. praefat. p. XIV. Add. nott. ad Theocrit. I. 68. et ad Sophocl. Electr. 482. SCHAEFER.

P. 1328. v. 20. ὑμῖν ὀφείλειν] [ὀφείλειν ὑμῖν.] Forte ὑμῖν ὀφείλειν. ὑμῶν τῷ δημοσίῳ aut ὑμῖν καὶ τῷ δημοσίῳ minus placent. WOLF. Vulg. ὀφείλειν ὑμῖν. Invertit August. primus. Transposui verba, ut sententia sit: *Non enim est exspectandum, Theocrinem vobis* (h. e. *ad vos*) *esse confessurum, se aerario debere.* REISK. ὀφείλειν ὑμῖν Bekker. Sic dativus ὑμῖν est e genere illo, de quo v. not. ad p. 1326, 29. SCHAEFER.

P. 1328. v. 21. ἀλλὰ τοὐναντίον] ἀλλ' οὐ τοὐναντίον August. primus. E regione huius v. et reliquorum quatuor scriptum est vocabulum ΔΙΟΛΟΝ maioribus literis, singulis infra se mutuo positis, cuius sententiam haud assequor. Alias solet nota δι' ὅλου ἐσφαλμένον significare, totum esse mendosum. Sed horum hic nihil est. REISK.

P. 1328. v. 22. οἴσειν] Si bene habet, accipi debet pro εἰσοίσειν vel προσοίσειν, *prolaturum esse.* REISK.

P. 1328. v. 22. ὡς καταστασιάζεται] *se factione opprimi.* V. Ind. Graecitat. p. 301. s. Locutio haec inprimis Plutarcho frequentatur. V. Philopoem. c. 13. συγκατεστασίασε τὴν πόλιν. *una perfecit ut urbs causa caderet.* De seditione urbis opprimendae causa mota, quod in mentem venit nonnemini, Chaeronensis ne per somnium quidem cogitavit. SCHAEFER.

P. 1328. v. 22. τὰς τῶν] Vulg. τῶν. τὰς τῶν August. primus, Bavaricus. Addidi priorem articulum. REISK.

P. 1328. v. 23. ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν] Dele praepositionem. Ita Orat. c. Aristogit. p. 792, 28. τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλισκόμενοι. TAYLOR. Servanda hic est praepositio ἐν. Bene graecum est ἐλέγχεσθαι ἐν τοῖς πράγμασι pro διὰ τῶν πραγμάτων et solitum Demostheni sic loqui, quod index noster docebit: et praeterea conveniebat parietem quasi quendam intergerinum esse, qui primum τοῖς ab altero dispesceret. REISK. Index Graecitat. non habet quod huc referas. Quanquam Reiskius recte tuetur praepositionem. Sed quod scripsit de pariete intergerino omissum mallem. SCHAEFER.

P. 1329. v. 2. ἂν] ἐὰν Dindorf. e Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 1329. v. 2. μὴ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1329. v. 2. αἰτιᾶσθαι] αἰτιάσασθαι August. primus. REISK.

P. 1329. v. 3. ἂν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1329. v. 3. ἡσυχίαν ἂν ἦγον] quippe hominem frustra accusaturus: nam praevideo fore ut causetur, διὰ τοῦτο τὴν ἔνδειξιν καθ' αὐτοῦ γεγονέναι, ἵνα Δημοσθένει μὴ ἐπεξέλθῃ τὴν γραφὴν, ἣν ἐγράψατ' αὐτὸν, μηδὲ Θουκυδίδῃ (p. 1333, 20. ss.). Nunc cum lex, omni exclusa causatione, simpliciter iubeat ταῦτ' εἶναι κύρια περὶ τῶν συκοφαντούντων, litem adversario haud cunctabundus optimaque cum spe victoriae intendi. SCHAEFER.

P. 1329. v. 5. ὑπόλογον] [ὑπὸ λόγον.] ὑπόλογον margo Benenati. Et, melius adhuc, ὑπόλοιπον MS. Aug. TAYLOR. Vulg. ὑπὸ λόγον. Uno vocabulo dat margo Lutetianae. ὑπόλοιπον August. primus, quod probat Taylorus. Contraxi in unum vocabulum ὑπόλογον, id est λόγου τινὸς καὶ μνήμης ἀξιωθεῖσαν ἢ ὑπὸ τὸν λόγον ἠγμένην. REISK.

P. 1329. v. 6. οὐδὲ — ἀκούσαντας] οὐδ' ἐκείνῃ προσέχειν ὥσπερ νῦν πρῶτον ἀκούσαντας August. primus. REISK.

P. 1329. v. 6. προσέχειν — ἀκούσαντας] Distinxi sic: προσέχειν {subaudi ὑμᾶς], νῦν πρῶτον ἀκούσάντας. *ut par sit vos eiusmodi cuidam caussationi animum advertere, utpote qui nunc primum eam audiatis.* REISK. In Lutetiana sic distinctum est: προσέχειν νῦν πρῶτον, ἀκούσαντας. Hypostigmen post προσέχειν mecum delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1329. v. 7. εἰρημένην] εἰρημένῃ August. primus. REISK.

P. 1329. v. 8. [παρὰ]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. V. p. 1341, 21. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 1329. v. 11. τοῖς — προϊεμένοις] τοὺς — προϊεμένους Aldina. REISK.

P. 1329. v. 13. ἀπραγμοσύνην] ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων. Conf. v. 16. SCHAEFER.

P. 1329. v. 13. παραβῶσιν] παραβαίνωσιν August. primus. REISK.

P. 1329. v. 16. δεῖ φυλάττειν] ἀεὶ φυλάττει August. primus. REISK.

P. 1329. v. 17. μὴ] οὐ August. primus. REISK.

P. 1329. v. 17. μηδὲ τοὺς] Interserit margo Lutetianae πρός. REISK.

P. 1329. v. 17. τούτου] τούτων August. primus. REISK.

P. 1329. v. 20. ἂν] Abest ab August. primo. REISK. Bekkerus: „ἂν om. r." V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1329. v. 20. ἐπακολουθήσητε] ἐπακολουθήσετε margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus, probante Tayloro. Et sic coniecit quoque Wolfius. REISK. ἐπακολουθήσαιτε Bekker. no-

tans haec: „ἐπακολουθήσετε F. S. Q. r." Mihi scribendum videtur: οἷς ἅπαντες ῥᾳδίως ἐπακολουθήσετε. Sic statim sequitur δόξετε. SCHAEFER.

P. 1329. v. 22. ἐρωτῶντες] Vulg. ἐρωτῶντας. ἐρωτῶντες margo Lutetianae, August. primus. ἐρωτῶντας non plane defendi nequit: referri enim potest ad δίκαιον v. 18. Praetuli tamen ἐρωτῶντες in nominativo, quod redit ad δόξετε. REISK. ἐρωτῶντας Bekker. Quod mihi non videtur ferri posse. SCHAEFER.

P. 1329. v. 23. τούτῳ] [τούτων.] Forte τούτῳ. WOLF. Similiter scribit Cod. Aug. Sine dubio recte. TAYLOR. Vulg. τούτων. τούτῳ August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK. Adverte subitum a secunda persona (Θεοκρίνῃ) ad tertiam (τούτῳ) transitum. SCHAEFER.

P. 1329. v. 23. ἀξιοῦθ' ἡμᾶς—] Verte haec: *Quid? Num postulatis, ut nos — contra leges decernamus, cum Mico testimonium perhibuerit —? cum scriba confessus sit —?* caetera. TAYLOR.

P. 1329. v. 23. ἡμᾶς, κατὰ —] Adde ex margine Benenati ἡμᾶς, τοὺς κατὰ —. TAYLOR.

P. 1329. v. 25. ψηφίζεσθαι,] ψηφίζεσθαι; Reiskiana et Bekkeri Oxoniensis: ψηφίζεσθαι, Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1329. v. 26. μεμαρτυρηκότος μὲν —] Perperam haec Wolfius: nec enim haec accipienda sunt, quasi Orator iudices alloquatur, sed quasi iudices patronis Theocrinis respondeant. IURIN.

P. 1329. v. 26. ἐν ἡμῖν] Vulg. ἡμῖν. Quod non culpo: malim tamen ἐν ἡμῖν, *coram nobis*. Facile potuit ἐν excidere propter proximum μὲν. Et addidi ἐν de meo. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1329. v. 27. Θεοκρίνης] Vulg. Θεοκρίνην. Θεοκρίνης August. primus, Bavaricus, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1329. v. 27. πεποιηκότος αὐτὸν τούτοις ὑπόδικον] [πεποιηκότος αὐτὸν τούτοις ὑπόδικον.] πότερον τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις ἢ τοῖς δικασταῖς; WOLF. Magnus sane est error, quem hic erravit Wolfius. Res ita se habet, contra ac ille opinatur. Quanquam improbavit maxime iurisprudentia Attica *de auditione*, ut dicitur, *testimonium*, (οὐδὲ μαρτυρεῖν ἀκοὴν ἐῶσιν οἱ νόμοι, ait Demosthenes in Orat. c. Eubul. p. 1300, 16., οὐδ' ἐπὶ τοῖς φαύλοις πάνυ ἐγκλήμασι,) veruntamen erat in ea gente ἐκμαρτυρία, quae diceretur. Id vocabuli expedient Grammatici. Nempe ubi ille, qui alicuius rei αὐτόπτης fuerit, vel 1) supremum diem obierit, vel 2) peregre abesset, vel 3) morbo sontico laboraret, ibi aliena fide necesse erat agere, atque admissae tabulae non *scientiae*, sed *auditionis*: admissae nempe, in quantum valere

aut poterant aut debebant. Pene erat, ut huiusmodi esset testimonium Miconis, qui, cum ad mercaturam animum adplicuit, plusculum aetatis (p. 1326, 16.) peregre contrivit. Id tamen est secus. Ille enim, dum forte fortuna aderat domi, sciens prudensque testimonium dixit, iureiurando praesens confirmavit seque obnoxium iis actionibus fecit, quae in malae fidei testes instituuntur. TAYLOR. V. Schol. in Aeschin. π. π. p. 30, 32. edit. Steph. IDEM *in Schedis*.

P. 1329. v. 28. τούτοις] actori et eius advocatis REISK.

P. 1329. v. 28. ὑπόδικον,] ὑπόδικον; Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1329. v. 29. παρὰ τούτου] a Theocrine. REISK.

P. 1329. v. 29. πεποιηκότος—τῆς μαρτυρίας] [πεποιηκυίας τῆς μαρτυρίας.] Cod. Aug. habet: πεποιηκότος καὶ τούτου διὰ τῆς μαρτυρίας κ. τ. λ. Quo sane admisso iterum corrigas αὐτὸν ὑπόδικον. Sed vulgata arbitror satis bene se habere. TAYLOR. Vulg. πεποιηκυίας τῆς μαρτυρίας. πεποιηκότος καὶ τούτου διὰ τῆς μαρτυρίας August. primus. Et sic correxi. Redit τούτου ad scribam Euthyphemum et revocatur auditor atque lector ad p. 1324, 15. REISK.

P. 1330. v. 2. ὑπόδικον,] ὑπόδικον; Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1330. v. 3. μεμαρτυρηκότων,] μεμαρτυρηκότων; Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1330. v. 3. ἰδόντων] ἰδίων August. primus. REISK.

P. 1330. v. 5. μαρτυρούντων] καὶ μαρτυρούντων August. primus. REISK.

P. 1330. v. 6. ὀλίγον τι πρότερον] [ὀλίγον πρότερον.] ὀλίγον πρότερον. IURIN. Vulg. ὀλίγον πρότερον. Interserit August. primus τι. Et sic dedi. REISK. ὀλίγον τι πρότερον legimus etiam v. 1. Iurini ὀλίγου nemini placebit. Sic dicitur aut ὀλίγον aut ὀλίγῳ. SCHAEFER.

P. 1330. v. 6. ἀλλ' οὐ δίκαιον] Scilicet ὑμᾶς παρὰ τοὺς νόμους διὰ τοὺς τούτων λόγους ψηφίζεσθαι. V. p. 1329, 25. REISK.

P. 1330. v. 7. δή] δεῖ August. primus. REISK.

P. 1330. v. 7. τὸν] τὸν posterius abest ab August. primo. REISK.

P. 1330. v. 8. ὑπολήψεσθε] ὑπολήψεσθαι August. primus. REISK.

P. 1330. v. 13. μὲν] Abest ab August. primo. Huic particulae respondet δὲ p. 1331, 15. et v. praeced. 14. μὲν iteratur in gratiam lectoris ad superiora revocandi. REISK. Malim μὲν expungi. Orator enim si huic μὲν illud δὲ respondere voluisset, sic, opinor, scripturus erat: οὐχ ἀδελφὸς μὲν τούτου διὰ τὴν αὐτοῦ πονηρίαν —. SCHAEFER.

P. 1330. v. 13. ἀδελφὸς] ἀδελφὸς Bekker. Ἀδελφὸς Dindorf. SCHAEFER.

P. 1330. v. 17. τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν] [τῶν ἐπιχειροτονιῶν.] Neglexit id Wolfius inter interpretandum. Nimirum commode vertendi spem omnem abiecit. Repone cum Aug. τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν. *cum suffragia celebrarentur, in tempore suffragandi, die suffragationis.* TAYLOR. Vulg. τῶν ἐπιχειροτονιῶν. Addit August. primus οὐσῶν. Addidi. REISK. Harpocration p. 74. edit. Lips. Ἐπιχειροτονία, ἡ τῶν χειροτονητῶν κατάστασις. Scilicet si probarentur οἱ χειροτονητοί: sin, fiebat eadem μετάστασις, quae h. l. intelligenda est. Conf. οὔτε λαχὼν οὔτ' ἐπιλαχών. p. 1331, 6. SCHAEFER.

P. 1330. v. 17. τὴν ἀρχὴν ἅπασαν] πάντας τοὺς συνάρχοντας. SCHAEFER.

P. 1330. v. 18. ἐποίησε] Videri queat subaudiri posse ἀποχειροτονηθῆναι. Sed multo est probabilius post v. ἅπασαν deesse ἀστεφάνωτον. *in causa fuit, ut senatus* vel *collegium thesmothetarum corona privaretur.* REISK. ἀποχειροτονηθῆναι subaudiri debet, non tantum potest. V. infra v. 25. s. SCHAEFER.

P. 1330. v. 18. ἐποίησε,] ἐποίησε; Reiskiana et Bekkeri Oxoniensis: ἐποίησεν; Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1330. v. 18. αὐτῶν] Scilicet τῶν ἀρχόντων. REISK. Immo τῶν συναρχόντων. SCHAEFER.

P. 1330. v. 18. καὶ ἱκετευόντων] [ἱκετευόντων.] Restitui coniunctionem ex editt. Ald. et Lutet. TAYLOR.

P. 1330. v. 20. οὐκ ἔτι] οὐκέτι Bekker. SCHAEFER.

P. 1330. v. 20. πρόσεισι] Vulg. πρόεισι. πρόσεισι August. primus, editio Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1330. v. 20. ἐπείσθητε ὑμεῖς] Vulg. ἔπειθ' ὑμᾶς. ἔπειθ' ὑμεῖς Bavaricus, Paulina. ἐπείσθητε ὑμεῖς August. primus, editio Wolfii. Et sic correxi. REISK. ἐπείσθηθ' ὑμεῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 1330. v. 21. τοὺς στεφάνους] insigne magistratus. SCHAEFER.

P. 1330. v. 22. ἐπεπόνθεισαν] ἐπεπόνθεσαν August. primus, Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1330. v. 23. παρασχέσθαι] περισχέσθαι Paulina. REISK.

P. 1330. v. 23. γὰρ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1330. v. 25. ἀποχειροτονηθέντας] ἐπιχειροτονηθέντας August. primus. REISK.

P. 1330. v. 26. ἀναμιμνησκομένους] Vulg. ἀναμνησκομένους. ἀναμιμνησκομένους August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1330. v. 28. τῆς] Abest a Paulina. REISK.

P. 1331. v. 2. ὥστ' ἀναζητήσας] [ὥστε ζητῆσαι.] Aug. ὥστ' ἀναζητήσας. Recte hoc quidem. *talem se erga fratrem praebuit modo funeratum, ut, postquam reos istius caedis investigaverit et tandem exploraverit, ubi essent, argento accepto dimiserit.* TAYLOR. Vulg. ὥστε ζητῆσαι. ὥστ' ἀναζητήσας August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1331. v. 3. ἀπηλλάγη] *ab accusando destitit, rem missam fecit.* Proprium hac de re verbum. Recurrit p. 1332, 17. διελύσατο mox v. 8. SCHAEFER.

P. 1331. v. 6. ἐπιλαχών] Hunc locum, opinor, respiciunt Anecd. Bekk. p. 256, 3. SCHAEFER.

P. 1331. v. 6. ἐκεῖνος οὗτος] Vulg. ἐκεῖνος. Addit August. primus οὗτος. Addidi. ἐκεῖνος ad fratrem Theocrinis, οὗτος ad ipsum Theocrinem redit. REISK. οὗτος omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1331. v. 8. προσκαλεῖσθαι] Omnino. In editt. Ald. et Paris. erat προκαλεῖσθαι. Vide quae modo adtulimus ad p. 1324, 9. TAYLOR. Vulg. προκαλεῖσθαι. προσκαλεῖσθαί August. primus, probante Tayloro. Et sic correxi. *in ius vocare.* REISK. Immo *vocaturum se esse.* Est futuri forma Attica. SCHAEFER.

P. 1331. v. 10. γ'] Abest ab August. primo. REISK. Male abest. Tales enim enuntiationes ironici coloris addi poscunt particulam γε. SCHAEFER.

P. 1331. v. 10. καὶ πιστὸς καὶ κρείττων] Vulg. καὶ κρείττων. καὶ πιστὸς καὶ κρείττων August. primus et Bavaricus. Et hoc dedi. Pro infido enim fratre habebatur is, qui fratris caedem non in peremtore iudicio aut manu armata exsequeretur, sed cum homicida depecisceretur: fidus contra, qui pretium sanguinis omne recusaret, sed homicidam aut exilio multaret aut manu sua talionis ergo interficeret. REISK.

P. 1331. v. 10. χρημάτων;] Recte χρημάτων. Bekker. Sic dudum Lutetiana. SCHAEFER.

P. 1331. v. 11. τοσούτων] Scilicet ὅσων δεῖται Θεοκρίνης. REISK. Praeferrem τοιούτων, si Codex daret: ut significetur lucrum cum ignominia coniunctum. SCHAEFER.

P. 1331. v. 13. πάντων τούτων] Significat gulam, ventrem, vestem, familiam, domicilium, gestationes, balnea, aedificia, alia, in quibus luxus cernitur. REISK.

P. 1331. v. 13. δι' ὧν] per ventrem et gulam. Malim tamen δι' ἅ. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 1331. v. 14. λαμβάνουσι] λαμβάνουσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1331. v. 14. αὐτῷ] Vulg. αὐτοῦ. αὐτῷ August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. V. v. 17. REISK.

P. 1331. v. 15. δευτέρους — τοὺς οἰκείους] *se dicet, cum*

a domestica caritate recesserit, neminem vobis habere cariorem. WOLF.

P. 1331. v. 16. φήσει] φησὶ August. primus. REISK.

P. 1331. v. 17. τοῦ — πατρὸς] Scilicet τοῦ ἡμετέρου. REISK.

P. 1331. v. 20. αὐτὸν] αὐτῷ Bavaricus. REISK.

P. 1331. v. 20. ἐπιβεβουλευμένος] [ἐπιβουλευόμενος.] Vel ἐπιβεβουλευμένος potius, quo modo scribitur in Augustano optimo. TAYLOR. Vulg. ἐπιβουλευόμενος. ἐπιβεβουλευμένος August. primus, probante Tayloro. Et sic correxi. REISK.

P. 1331. v. 21. ἐν ᾧ τὴν σίτισιν —] Haec explanabit Valesius ad Harpocrat. p. 171. TAYLOR.

P. 1331. v. 21. σίτισιν] Vulg. σίτησιν. σίτισιν Bavaricus. Neque satis ille habuit in textu sic exarare, sed etiam, ne quis novitate vocabuli motus illud miraretur suspectumve haberet aut de ratione scribendi dubitaret, in margine ση [hoc est σημείωσαι] σίτισιν adscripsit. Correxi σίτισιν a verbo σιτίζειν. REISK. σίτησιν Bekker. Recte, ut arbitror. Cum infra p. 1332, 3. dicatur δωρεά, videtur intelligenda σίτησις ἐν πρυτανείῳ (coll. p. 663, 10. s.) data puero, ut patri de republ. bene merito honos post mortem haberetur. SCHAEFER.

P. 1331. v. 22. Ἰσχομάχου] Vulg. Ἰσομάχου. Ἰσχομάχου August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1331. v. 22. υἱῷ] υἱεῖ Bekker. SCHAEFER.

P. 1331. v. 22. λέγων] Hoc λέγων et ψευδόμενος v. 26., quod est dictum ἓν διὰ δυοῖν pro ψευδῶς λέγων, ad Theocrinem redit. Causa haec Charidemi plane nobis est obscura. REISK.

P. 1332. v. 1. αὐτὸν] Recte αὐτὸν Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1332. v. 3. αὐτὸ μὲν τὸ ψήφισμα] αὐτῶν μὲν, ὅτι μὲν τὸ ψήφισμα Aldina. μὲν abest a Paulina. REISK.

P. 1332. v. 6. Πολυεύκτου] τοῦ Πολυεύκτου August. primus. REISK.

P. 1332. v. 7. βοηθήσαντι] βοηθήσοντι August. primus. REISK.

P. 1332. v. 12. ἀποφέρει — κακώσεως] „Subaudi τῆς γυναικὸς" Ind. Graecitat. p. 288. Immo de puero intelligendum. Monuit etiam Matthiae Miscell. Philol. T. I. p. 234. V. Photius c. 95. In Menandri Fragm. p. 115. Mein. e Cod. Monac. scribendum: ἦ μὴν ἀποίσειν σοι γραφὴν κακώσεως. SCHAEFER.

P. 1332. v. 14. [πρὸ] τὴν λῆξιν] [τὴν πρώτην λῆξιν.] Non intelligo *primam* et *secundam* λῆξιν. Neque de iis verba faciunt, quibus hoc negotii datur. Forte cum editis (nam, unde hanc lectionem adripuerit Wolfius, nondum investigare potui): δίδωσι πρὸς τὴν λῆξιν. *dicam ei scribit et Mnesarchidae dat, ut homi-*

nem compellaret in iudicium. TAYLOR. Margo Lutetianae et August. primus omittunt πρό. Bavaricus et Aldina dant πρός. Wolfius et secundum eum Taylorus sic dederunt: τὴν πρώτην λῆξιν. Dubius eram, num plane delerem praepositionem an servarem. Placuit tandem servari, sed sic, ut uncis includerem. Videtur duplex in libris antiquis olim versata esse h. l. lectio, altera haec: δίδωσι προσιὼν τὴν λῆξιν — altera, quae voce ista (προσιὼν) careret. REISK. πρὸς τὴν λῆξιν Bekker. Sic iungenda καὶ πρὸς, *praetereaque, adeoque:* ut sit i. q. καὶ δίδωσι δὲ —. SCHAEFER.

P. 1332. v. 14. παρέδρῳ] Forte προέδρῳ, *praesidi.* WOLF. Inaniter. πάρεδροι sunt assessores iuris scientia imbuti additique iis magistratibus, qui, sorte delecti ad munus aliquod publicum administrandum, id propter imperitiam aut aliud vitium plene exsequi non poterant. Ita noster infra c. Neaer. p. 1372, 24. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν ἑαυτοῦ τοῦτον πάρεδρον ποιήσαιτο, ἵνα διοικήσῃ τὴν ἀρχήν. Ita etiam c. Midiam p. 572, 9. ἕτερος ἀδικεῖν ποτ' ἔδοξεν — καὶ κατεχειροτονήσατ' αὐτοῦ παρεδρεύοντος ἄρχοντι τῷ υἱεῖ. Harpocratio in v.: πολύ ἐστι τοὔνομα παρά τε τοῖς ῥήτορσι καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί· Λαμβάνουσι δὲ παρέδρους ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος, οὓς ἂν βούληται· καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ, πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπὰν παρεδρεύωσιν. Adde Bisetum ad Aristophan. Av. 1751. Sigonium de Republ. Athen. IV. 3. et Pollucem L. VIII. c. IX. §. 92. TAYLOR.

P. 1332. v. 15. [τὰς]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. Mallem expunctum articulum. SCHAEFER.

P. 1332. v. 15. τριακοσίας] διακοσίας August. primus. REISK. Satis placet. Sic enim magis etiam apparet vis sequentium: τὰ δεινὰ ταῦτ' ἀποδόμενος μικροῦ λήμματος. SCHAEFER.

P. 1332. v. 21. ὦ ἄνδρες δικασταὶ] Haec verba retraxi ad ὁ πατήρ. REISK. Posita erant post δυνατός. SCHAEFER.

P. 1332. v. 23. τῆς τῶν παρανόμων] Vulg. τῆς παρανόμων. Interserunt τῶν August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Articulum secundum addidi. REISK.

P. 1332. v. 23. αὐτὸν ᾔτει οὑτοσί] ᾔτει οὗτος αὐτὸν August. primus. REISK.

P. 1332. v. 25. τὸν] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1332. v. 28. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.] μαρτυρίαι August. primus. REISK.

P. 1332. v. 30. ἂν ἀνείλετο] [ἀνείλετο.] Rescribe ἂν ἀνείλετο. TAYLOR. Vulg. ἀνείλετο. Particulam ἂν de meo addidi. Sed video nunc Taylorum id iam occupasse. REISK.

P. 1333. v. 1. εἴ μοι] Vulg. εἰ. Addit μοι August. primus. Addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1333. v. 2. πολλὰς ἑτέρας] Lege πολλοὺς ἑτέρους. Constare quidem potuit, si solummodo dixisset γραψάμενος, scilicet γραφάς: at cum προσκαλεσάμενος quoque adiecit, necesse est, ut personas intelligamus, quibus utrumque congruit. TAYLOR. Verum non dicitur καθυφιέναι ἄνθρωπόν τινα, sed δίκην. Vulgata bene habet, dummodo accusativos hos generis foeminini non ad προσκαλεσάμενος καὶ γραψάμενος, sed ad καθυφῆκε referas. REISK.

P. 1333. v. 2. προσκαλεσάμενος] προκαλεσάμενος August. primus. REISK.

P. 1333. v. 3. καθυφῆκε] Bekkerus: „καθυφεῖκεν S. Q." καθυφεῖκε Dindorf. Placet ut magis accommodatum sequenti ἀπαλλάττεται. SCHAEFER.

P. 1333. v. 6. παράνομα] Mos loquendi postulat τὰ παράνομα. REISK. Non postulat. SCHAEFER.

P. 1333. v. 10. πάντες εἰσί] Vulg. εἰσί. πάντες εἰσί August. primus. Addidi πάντες. REISK. Expunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 1333. v. 10. εἰσί] εἰσίν Bekker. SCHAEFER.

P. 1333. v. 10. Ἀριστόμαχον Κριτοδήμου] ἀριστοκράτην δήπου August. primus. REISK. δήμου Reiskius videtur scribere voluisse: nisi forte δήπου error est typothetae. SCHAEFER.

P. 1333. v. 11. τρί' ἡμιμναῖα] δύο μναῖ καὶ ἡμίσεια, ut in Androtioniana [p. 598, 24.] πένθ' ἡμιτάλαντα. WOLF. Falsa haec. Intellige omnino *unam minam cum semisse.* Vide Casaubonum ad Theophrast. C. 6. et quae nos adnotavimus ad Orat. c. Androt. p. 598, 24. et ad Marm. Sandvic. p. 32. TAYLOR. Perpetuus hic error Wolfii est. V. not. ad p. 956, 17. SCHAEFER.

P. 1333. v. 12. τῷ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1333. v. 13. Τενεδίοις] Vulg. Τενεδείοις. Τενεδίοις August. primus, Aldina. Et sic correxi. REISK. De hoc psephismate v. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 451. SCHAEFER.

P. 1333. v. 14. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.] Vulg. Μαρτυρίαι. μαρτυρία August. primus. Et sic correxi. Unius Aristomachi testimonium recitatur. REISK.

P. 1333. v. 15. δὲ] δὴ Bekker. SCHAEFER.

P. 1333. v. 15. τὰς τῶν ἄλλων] τὰς ἄλλας August. primus. REISK.

P. 1333. v. 16. τὴν] τὰς August. primus. REISK.

P. 1333. v. 16. Ὑπερίδου] Ὑπερείδου Aldina. REISK. Bekkerus: „ὑπερειδου S." Perpetua haec est fluctuatio. V. Pinzgerus ad Lycurg. p. 196. SCHAEFER.

P. 1333. v. 16. *Δημοσθένους*] *τὴν Δημοσθένους* August. primus. REISK. Recte: nisi forte Hyperides et Demosthenes una testati sunt. SCHAEFER.

P. 1333. v. 17. *παρ' ὧν — λαβεῖν*] a quibus nemo velit pecuniam accipere, et ne in mentem quidem sibi venire spem ferendi ab iis alicuius emolumenti, quod inter omnes constet eos non dare pecuniam, sed exigere. REISK. Hoc, opinor, dicitur: a quibus ne unus quidem accipere in animum inducat, quod tales oratores, si pecunia emuncti sint, inprimis metui oporteat. SCHAEFER.

P. 1333. v. 17. *ἀξιώσαι*] [*ἀξιῶσαι.*] Vel *ἀξιώσειε*. TAYLOR. Quod velitne emendare, an solummodo exponere, haud discerno. Si illud, ineptum est: sin hoc, supervacaneum. Ecquis enim tam rudis literarum graecarum, qui nesciat, illud tantundem esse atque hoc? REISK. Vide ne Taylorum fefellerit accentus, ut Facium alicubi in Pausania fefellit. V. Melet. Crit. p. 85. SCHAEFER.

P. 1333. v. 17. *τοῦτον παρὰ τούτων*] [*τοῦτον.*] Plenius et melius Aug. *τοῦτον παρὰ τούτων*. TAYLOR. Vulg. *τοῦτον*. *τοῦτον παρὰ τούτων* August. primus, Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1333. v. 22. *δεινὸς γάρ ἐστι*] Ante haec adde tacite in mente, cum legis, *μὴ πιστεύετε*, *nolite credere*. REISK. Cur hoc subaudiamus? Causalis particula referenda ad *φήσει*: quippe talia dicere Orator ait esse hominis *δεινοῦ ψεύσασθαι*. SCHAEFER.

P. 1333. v. 25. *ἐπεσκεψάμεθα*] Simplex *ἐσκεψάμεθα* dat August. primus. REISK.

P. 1333. v. 27. *οὔτ' ἂν*] Bekkerus: „*οὔτ' ἐὰν* r.“ Bene adscivit Dindorf.: antecedit enim *οὔτε — ἐὰν —*. SCHAEFER.

P. 1333. v. 27. *γε τὰς*] Bekkerus: „*τάς γε* r.“ Placet: ut encliticae vis referatur ad *τὰς τοιαύτας ἀπολογίας*. V. not. ad p. 1004, 11. SCHAEFER.

P. 1333. v. 27. *ἀπολογίας*] *πολιτείας* August. primus. REISK.

P. 1333. v. 28. *προσφέρειν*] Vulg. *προφέρειν*. *προσφέρειν* August. primus, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1334. v. 1. *διότι — ἡ γραφή*] *ὅτι Θεοκρίνης ἐγράψατο* [*τὸ*] *ψήφισμα ὑπὲρ τοῦ ἀποκρούσασθαι τὴν ἔνδειξιν*. WOLF. Sententia videtur esse haec: Theocrinem non alia de causa maiestatis accusasse Demosthenem, quam ut hoc obtentu suae adversus eum simultatis et iactanda ad populum sua vigilantia et acerbitate erga omnes, qui maiestatem populi deminutum irent, averteret a se discrimen hoc *τῆς ἐνδείξεως*. REISK.

P. 1334. v. 1. *λέγε τὰς γραφὰς ταύτας.*] *λέγε δὴ τὰς γραφὰς αὐτὰς* August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1334. v. 3. *ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.*] Vulg. *Ψήφισμα*. Abest ab August. primo. Correxi *Ψηφίσματα* meo iudicio. Sunt enim duo

psephismata, Thucydidis unum, alterum Demosthenis. V. p. 1333, 21. s. et v. 4. Et totidem quoque Theocrinis erant γραφαὶ, una contra Thucydidem, altera contra Demosthenem. REISK. Malim hanc vocem deletam. Scriba enim non ipsa psephismata recitare iussus est, sed τὰς γραφὰς τῶν ψηφισμάτων. Ita neminem male habebit quod sequitur: Τούτων τῶν ψηφισμάτων —. SCHAEFER.

P. 1334. v. 4. Τούτων τῶν ψηφισμάτων] de Aeniis levandis nimio onere τῆς συντάξεως. V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 451. SCHAEFER.

P. 1334. v. 5. ἢ] Vulg. ἡ. ἢ August. primus. REISK.

P. 1334. v. 6. ἢ κερδαίνει] Vulg. κερδαίνει. ἢ κερδαίνει August. primus. Disiunctivam addidi. REISK. Expunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 1334. v. 6. τοὺς γὰρ Αἰνίους] [τοὺς γὰρ ἐνίους.] [Uti o. l. tam scripti quam impressi.] Apparet legendum τοὺς γὰρ Τενεδίους. Sic et post [v. 15.] διδόναι τοὺς Τενεδίους, ὅσην — συνεχώρησαν. Supra enim [p. 1333, 12.] aperte scriptum est: ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος, ὃ Αὐτομέδων ἔγραψε τοῖς Τενεδίοις. WOLF. Apparet quidem, lectionem utrobique, tam hic quam infra v. 16., esse depravatam. Verum non protinus arbitror rescribi oportere, uti ille rescripsit. Quod enim adduxit ex loco superiori ad fidem faciendam, de alia prorsus re intelligi potest et nihil adtinere ad praesens institutum. Aio, nihil videri esse commune inter decretum, quod scripsit Automedo in gratiam Tenediorum, et eam historiam, quae hoc commate continetur. Suspicor potius, pro ἐνίους scribendum esse Αἰνίους. Nam cum ista civitate rem habuerunt Athenienses: et litera *E* cum diphthongo *AI* in nostris Codd. saepissime commiscetur. Neque aliter fieri potuit, cum per plurima saecula, in quibus enituit calligraphia, ne sono quidem distarent. Non dissimulabo porro, exemplar Augustanum p. 1339, 22. pro Μηλίους exhibere Τηνίους. Quae forte vox utroque loco admitti debet. Sed in re adeo incerta quidnam certi adferri potest? TAYLOR. Vulg. ἐνίους *). Wolfius mavult Αἰνίους. Taylorus inter hoc et Τενεδίους atque Τηνίους ambigit. Idem convenit in v. 16. quoque. REISK. Haec Reiskius in variet. lection., negligentius inspectis Wolfii et Taylori annotationibus. Meliora dedit in Annotatt.: „Pro ἐνίους maluit Wolfius Τενεδίους, Taylorus autem cum maiori probabilitate Αἰνίους, *Aenios*, incolas Aeni, urbis in Thracia. Etiam hic locus, ut alii quidam loci huius orationis, est perobscurus propter ignorationem causae. Nescimus enim, quid Thucydides suo psephismate, quid Demosthenes suo decreverit, quid Theocrines contra accusaverit. Haud scio, an haec loquendi obscuritas ponderis aliquid eorum senten-

---

*) V. Bekkerus ad p. 1339, 22. SCHAEFER.

tiae addat, qui orationem hanc Demosthenis esse negant.“ *Αἰνίους* probat etiam Boeckhius l. c. SCHAEFER.

P. 1334. v. 7. οὔτε] οὐ simplex August. primus. Aut οὐδὲν est legendum, aut, οὔτε servato, statim post pro τοῦτο δὲ hoc ipso versu legendum est τοῦτό τε. Sed prius malo. REISK. Cur non malumus οὐ? SCHAEFER.

P. 1334. v. 7. τοῦτο δὲ γεγονέναι] καὶ τοῦτο γεγονέναι August. primus. REISK.

P. 1334. v. 8. συκοφαντούμενοι—καὶ πυνθανόμενοι] Scilicet Aenii. Haec autem et τοῦτ' ἔπραξαν, ὅπερ ἦν ἀναγκαῖον αὐτοῖς [v. 18.] inter se cohaerent. REISK.

P. 1334. v. 10. οἱ μὲν—ἠττίκιζον] Vulg. οἱ μὲν ἐφιλίππιζον, οἱ δ' ἠττίκιζον αὐτῶν. οἱ μὲν αὐτῶν ἐφιλίππιζον, οἱ δ' ἠττίκιζον August. primus, quem secutus sum. REISK. Priorem verborum ordinem restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 1334. v. 12. τοῦτο τὸ περὶ] Vulg. τοῦ περὶ. τοῦτο τὸ περὶ August. primus, Paulina. τοῦτο περὶ Bavaricus (sine τὸ). Correxi τοῦτο τὸ περὶ. REISK.

P. 1334. v. 13. ἢ] Vulg. ὃ. Dedi ἢ de meo. REISK. ὃ Bekker. Probat etiam Boeckhius l. c. Et quis improbet? Iungenda τοῦτο τὸ — Θουκυδίδης εἶπε. Reiskius perperam iunxit πρότερον — ἢ —. SCHAEFER.

P. 1334. v. 15. συγχωροῦντα] Ex hoc verbo colligas tributum a Charete imperatum tolerabile fuisse: ut Aenii non propterea, sed quod plus posceretur, descivisse videantur. Aliter Boeckhius l. c. SCHAEFER.

P. 1334. v. 17. παραδεξάμενον] Id est ὑποσχόμενον, ut Latinum *recepisse*, h. e. spopondisse. Rarior haec verbi significatio. REISK.

P. 1334. v. 17. ταῦτα] τὰ αὐτὰ August. primus. Malim ταὐτά. *partes easdem tueri, studia eadem agitare.* V. p. 1335, 4. REISK. Assentior. SCHAEFER.

P. 1334. v. 21. φρουρὰν] Vulg. φρουράς. φρουρὰν in singulari August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1334. v. 22. τούτου] τούτων August. primus. REISK. Bekkerus: „τούτων S. Q. r.“ Perplacet. Intellige τοὺς ἐνθάδε γραφομένους. SCHAEFER.

P. 1334. v. 23. ἄλλος δ' οὐδεὶς] Vulg. ἄλλος οὐδείς. Interserunt δ' August. primus et Bavaricus. Adversativam addidi. REISK.

P. 1334. v. 23. οὖν] τοίνυν August. primus. REISK. Recepit Dindorf., quem v. ad Isocrat. Panegyr. p. 10. SCHAEFER.

P. 1334. v. 26. ἐνδείξεων] ἀποδείξεων Bavaricus. REISK.

P. 1335. v. 1. καὶ τὰς κατηγορίας] Absunt a Bavarico. REISK.

P. 1335. v. 3. τῶν δικαστηρίων] Vulg. τοῦ δικαστηρίου. τῶν δικαστηρίων August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1335. v. 4. ταὐτὰ] Vulg. ταῦτα. Correxi ταὐτά. REISK.

P. 1335. v. 5. τοτὲ] Vulg. ποτέ. τοτὲ August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 1335. v. 5. πλύνοντας] Praeter Lexicographos et Σχ. ad locum consule Brodaeum Miscell. apud Gruterum T. IV. p. 32. Statim autem emendabis αὑτοὺς, *conviciari se invicem*. TAYLOR. Scholiastes: βλασφημοῦντας καὶ κακῶς λέγοντας. V. Anecd. Bekk. p. 58, 27. SCHAEFER.

P. 1335. v. 6. αὑτοὺς] Vulg. αὐτούς. REISK. Est i. q. ἀλλήλους. SCHAEFER.

P. 1335. v. 6. διαλείποντας] διαλιπόντας August. primus, Paulina et margo Bavarici cum γρ. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1335. v. 7. ἐνδεκάζοντας] [ἐνδικάζοντας.] Harpocratio et Suidas citantes hunc locum habent: ἐνδεκάζοντας, ἐνεορτάζοντας, τὴν δεκάτην ἐν τῷ αὐτῷ ἄγοντας. Felicianus edidit συνενδεκατίζοντας. Unde colligo, legendum συνενδεκατίζοντας. [Fortasse dicere voluit συνδεκατίζοντας.] τὸ σὺν mutatum est in ἐν et δε in δι et syllaba τι omissa, cum imperitus aliquis putaret, eos vel inter sese patrocinari alios aliis, vel easdem causas defendere. τὸ συνενδεκατίζειν, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ τῶν ἕνδεκα εἶναι καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπάγειν, non placet. Itaque repudio illud: *collegas eosdem esse in XIviratu*. WOLF. Ita nempe olim interpretatus est noster in ea versione, quam excudit Oporinus. Recte autem hic legit συνδεκατίζοντας, uti inter alias varias lectiones reperitur in margine Lutet., adiecto etiam hoc scholiolo: τοὐτέστιν ἅμα τὴν δεκάτην ἑστιωμένους. Vide omnino cel. Kusterum ad Suid. v. Ἐνδεκάζοντας. TAYLOR. συνενδεκατίζοντας August. primus, margo Lutetianae e Felicianea et Paulina: unde Wolfius colligit scribendum esse συνενδεκατίζοντας, quamquam Taylorus suspicatur, eum errore calami sic exarasse, cum scribere vellet συνδεκατίζοντας, cui universa Wolfii oratio repugnat *). γρ. συνενδεκάζοντας margo Lutetianae. γρ. συνδεκατίζοντας τοὐτ' ἔστιν ἅμα τὴν δεκάτην ἑστιωμένους idem margo. ἐνδικάζοντας Bavaricus, Aldina. Difficile cum sit de scriptione et significatione huius vocabuli pronunciare, acquiescendum est grammaticorum de eo traditis. Videtur ἐνδεκάζειν idem esse atque συνδεκάζειν. Istae duae praepositiones, ἐν et σὺν, saepe in compositis verbis inter se alternant. Erit ergo significatio huius verbi *una cum alio eandem decuriam*, h. e. *societatem*, *sodalitium*, *collegium*, *frequentare*. In istiusmodi verbis et dictis proverbialibus non solet analogia grammatica strictissime observari, secundum quam utique συνδεκατίζειν me-

---

*) Haudquaquam repugnat. SCHAEFER.

lius conveniebat. REISK. ἐνδεκάζοντας Reisk. et Bekker. V. Zonaras c. 742. συνδεκατίζοντας probat Schneiderus Lex. Gr. v. Ἐνδεκάζω, quanquam malit συνδεκατεύοντας. Mihi quoque placet συνδεκατίζοντας. Pari ioco Germani dicimus de rixatoribus, quorum rixa non perennat: *Bald zanken sie sich, bald stehen sie mit einander Gevatter.* Conf. Anecd. Bekk. p. 237, 26. SCHAEFER.

P. 1335. v. 8. θαυμάσαι ἄξιόν] ἄξιον θαυμάζειν August. primus. REISK.

P. 1335. v. 11. ταύταις] [τούτοις.] Vel potius ταύταις, ut recte Cod. Aug., nimirum προφάσεσι. Quae quidem vox non bene redditur a Wolfio. TAYLOR. Vulg. τούτοις. ταύταις August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. Scilicet ταῖς προφάσεσι. REISK.

P. 1335. v. 13. αὐτοῦ] τούτου August. primus. REISK.

P. 1335. v. 14. βοηθεῖν μοι] Vulg. βοηθεῖν. Addunt μοι August. primus et Bavaricus. Pronomen addidi. REISK.

P. 1335. v. 14. ὑπολογισαμένους] ὑπολογιζομένους August. primus. REISK.

P. 1335. v. 15. εἰ μὴ Δημοσθένης —] Vide, ut Demosthenem Demosthenes accusat! WOLF. Mireris virum egregium non attendisse, quid talibus e locis consequatur. SCHAEFER.

P. 1335. v. 17. τοὺς — παράσχηται] Vulg. αὐτοὺς τούτους ὑμῖν παράσχηται. Pro αὐτοὺς dant August. primus et Paulina τοὺς αὐτούς. παράσθηται Paulina. Dedi τοὺς αὐτοὺς ὑμῖν τούτους παράσχηται. *easdem ipsas leges.* REISK. Bekkerus: „αὐτοὺς τούτους ὑμῖν F. S. Q." Malim αὐτοὺς ὑμῖν, τούτους e διττογραφίᾳ videtur in textum irrepsisse. SCHAEFER.

P. 1335. v. 17. τῶν ὅπως ἔτυχε λεγόντων] Idem est ac si dixisset ἢ ὅταν τινὲς λέγωσιν ὅπως ἔτυχε. REISK. Accommodatius antecedentibus genitivum hunc sic resolvas: ἢ ἂν οἱ ὅπως ἔτυχε λέγοντες παράσχωνται. Similem Sophoclis in usu comparativi breviloquentiam habet Antigone v. 74. s. SCHAEFER.

P. 1335. v. 18. ἀλλὰ τοὺς αὐτοὺς] Id est: ἀλλὰ δεῖ νομίζειν ὑμᾶς, τοὺς νόμους εἶναι τοὺς αὐτούς, ἐάν τέ τις αὐτοὺς ὑμῖν παράσχηται εὖ τοῖς ὀνόμασι συμπλέξας, ἐάν τε λέγῃ ὅπως ἔτυχε. REISK.

P. 1335. v. 20. τοῖς νέοις] Articulus abest ab August. primo. REISK. Malim deletum. „Sunt enim iidem qui ἄπειροι et qui νέοι dicuntur: bis autem posito articulo duo genera hominum designari viderentur." ut Spaldingii verba ad p. 556, 16. (p. 73. edit. Buttm.) huic loco accommodem. Nec Reiskium latuit, quae repetiti vis sit articuli. V. not. ad p. 192, 27. SCHAEFER.

P. 1335. v. 20. ἐξαπατήσειαν] ἐξαπατήσαιεν August. primus. REISK.

P. 1335. v. 21. τοὐναντίον ἐστὶ] *contrarium eius verum*

est, quod hic affirmat. Affirmat autem Theocrines, se a sodalitio quodam inimicorum superari: sed contra est. Non ille, sed ego ab istiusmodi collegio inimicorum contra me conspiratorum afflictus sum. REISK.

P. 1335. v. 22. φησάντων] φυσάντων Paulina. REISK.

P. 1335. v. 23. προδέδομαι] προδέδοται August. primus. REISK.

P. 1335. v. 23. ἐκείνως δῆλον ὑμῖν] Vulg. ἐκεῖνος δ' οὖν, δῆλον ὑμῖν. ἐκείνως ὑμῖν δῆλον August. primus. ἐκείνως δῆλον ὑμῖν Bavaricus. Et sic correxi. *hoc modo, ex hac narratione constabit vobis.* REISK. Proba mutatio scripturae: improba interpretatio adverbii. ἐκείνως quomodo intelligi oporteat, docebit nota ad p. 475, 13. SCHAEFER.

P. 1335. v. 25. κῆρυξ] κήρυξ Reisk. et Dindorf. SCHAEFER.

P. 1335. v. 25. οὑτοσὶ] Vulg. οὗτος. οὑτοσὶ August. primus. REISK.

P. 1335. v. 26. τούτου δ' αἴτιόν ἐστιν] τὸ δ' αἴτιόν ἐστι τούτου August. primus. REISK.

P. 1335. v. 27. τὸ] Abest ab Aldina. REISK.

P. 1335. v. 28. τοῦθ' ὅτ' ἐστὶν ἀληθὲς] Ita quatuor exemplaria typis cusa. Wolfius incuria, consilio enim non potuit, neglexit vocem secundam. TAYLOR. ὅτι Bekker. Quomodo taedet pigetque non correxisse: nam turpe vitium me non fugerat. Nusquam enim prosa oratio vocalem in particula ὅτι elidit: quae ipsa causa est cur Comici elisionem eius aversentur. V. Ind. ad Porsoni Hecub. p. 120. a. edit. tert. Lips., ubi quod scripsi de Tragicis compara cum Choerobosci recte praecipientis Excerptis Anecd. Bekk. p. 1431. SCHAEFER.

P. 1336. v. 1. παραγενόμενον.] παραγενόμενον· Bekker. Quae interpunctio praestat. SCHAEFER.

P. 1336. v. 2. ὑμῖν, ἀλλὰ καὶ μεῖζον] [ὑμῖν, ἀλλὰ μεῖζον.] Recte fortasse Wolfius. Vulgabatur enim in omnibus: οὐ μὴν ἔλαττόν γε τούτου σημεῖον ὑμῖν ἄλλο μεῖζον παρασχήσομαι. TAYLOR. Vulg. ὑμῖν ἄλλο μεῖξον. ἀλλὰ μεῖζον ὑμῖν August. primus, Correxi ἀλλὰ καὶ μεῖζον. καὶ de meo addidi. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1336. v. 5. τοῦτον] Demosthenem. REISK.

P. 1336. v. 5. τὸν μιαρὸν] τῶν μιαρῶν Aldina. REISK.

P. 1336. v. 7. πῶς;] *Qua ratione.* Deinde sequitur ratio: τὸν μὲν Δημοσθένην τις κ. τ. λ. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 66.

P. 1336. v. 9. τούτῳ,] Recte τούτῳ. Bekker. SCHAEFER.

P. 1336. v. 9. καλουμένης τῆς γραφῆς] καλεῖσθαι τὴν δίκην p. 978, 25. SCHAEFER.

P. 1336. v. 10. ὡς] Abest ab August. primo et Paulina. REISK. Fortasse recte: ut νοσοῦντα sit i. q. νοσεῖν. V. p. 1174, 7. s. SCHAEFER.

P. 1336. v. 10. τὸν περιϊόντα —] ut non illi sontica causa fuerit, cur vocatus non adesset. Acerbus in Demosthenem nostrum sarcasmus, SCHAEFER.

P. 1336. v. 10. περιϊόντα] περιόντα August. primus et Aldina. Ambo vocabula τὸν περιϊόντα absunt a Bavarico. REISK.

P. 1336. v. 10. λοιδορούμενον] λοιδορούμενα Aldina. REISK.

P. 1336. v. 11. Αἰσχίνῃ] Vulg. αἰσχύνῃ. Αἰσχίνῃ August. primus, Paulina, Wolfiana. Et sic correxi. REISK.

P. 1336. v. 11. εἴασε] εἴακε August. primus. REISK. Recepit Dindorf. Mihi aoristus placet. SCHAEFER.

P. 1336. v. 12. ἀνθυπωμόσατο] Est iusiurandum, quod interponitur contra eum, qui dato sacramento, ὑπωμοσίᾳ, causae dilationem impetrat propter alicuius vel absentiam, vel morbum sonticum etc. Ὑπωμοσία, τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην προφάσει χρώμενον ἀποδημίας *) ἢ νόσῳ ἤ τινι τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνυσθαι. Ita Grammatici, qui illud alterum negligunt, quod tamen ex hoc loco plene colligitur, uti et ex illo quoque c. Olympiod. p. 1174, 5. ἐπειδὴ δὲ ἐκάλει ὁ ἄρχων εἰς τὸ δικαστήριον ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας κατὰ τὸν νόμον, ὑπωμοσάμεθα ἡμεῖς τουτονὶ Ὀλυμπιόδωρον δημοσίᾳ ἀπεῖναι στρατευόμενον. ὑπομοθέντος δὲ τούτου, ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι κ. τ. λ. TAYLOR. Citat hunc locum Harpocration v. Ἀνθυπωμόσατο. REISK.

P. 1336. v. 12. ἐπήγγελκεν] ἐπήγγειλεν August. primus. Num εἰσήγγελκεν? nisi si ἐπαγγέλλειν est *diem dicere, in iudicium vocare*. REISK. V. Schoemannus de Lite Att. p. 698. s. ἐπήγγειλεν placet. SCHAEFER.

P. 1336. v. 13. ὑμᾶς] Abest ab August. primo. REISK. Recte abest. Alioqui diceretur solenne esse iudicibus τὸ προσέχειν τούτοις. Qualia quis dicet, cuius intersit placere iudicibus? Itaque scribo: φενακίζουσι τοὺς προσέχοντας —. SCHAEFER.

P. 1336. v. 17. μηδ' ὑμᾶς] F. ὑμᾶς μηδέ. SCHAEFER.

P. 1336. v. 18. Θεοκρίνῃ] Θεοκρίνει August. primus. REISK.

P. 1336. v. 20. αὐτοὺς] αὐτὸν August. primus. REISK. Bekkerus: „ἐκεῖνον αὐτοὺς] αὐτὸν ἐκεῖνον r." Placet. SCHAEFER.

P. 1336. v. 21. αὐτῷ] Demostheni. REISK.

P. 1336. v. 21. εἰσὶ δέ γε — παρ' ὑμῖν.] ut non habi-

---

*) Sic Harpocration p. 178. edit. Lips. Melius ἀποδημίᾳ Photius c. 463. Ne audias Schleusnerum Cur. Nov. c. 466. SCHAEFER.

turi sint cur Demosthenem in iudiciis metuant adversarium. SCHAEFER.

P. 1336. v. 22. οὗτοι] advocati Theocrinis simultates cum Demosthene simulantes. REISK.

P. 1336. v. 23. ἀλλήλοις] ἀλλήλους August. primus. REISK.

P. 1336. v. 26. ἐμοὶ] ἐμοῦ August. primus. Utramque lectionem dat Bavaricus. REISK.

P. 1336. v. 26. δ'] Abest a Paulina. REISK.

P. 1336. v. 26. ἐρρίμην] ἠρόμην August. primus. REISK. Placet: nam sequitur εἴ μοι ἤμελλεν. SCHAEFER.

P. 1336. v. 27. ἀποκρίνεσθαι] ἀποκρινεῖσθαι August. primus. REISK. Fortasse hoc verius. SCHAEFER.

P. 1337. v. 1. τὰ] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1337. v. 1. εἴ τις] [ἐπειδὰν εἴ τις.] Lego ἐπειδάν τις. WOLF. Ita margo Benenati: atque etiam (quod sane praestat) εἴ τις. TAYLOR. Vulg. ἐπειδὰν εἴ τις. ἐπειδὰν abest ab August. primo. Contra, servato hoc, deletum eunt εἰ Wolfius et Taylorus, qui Wolfii coniectura fretus εἰ ex editione sua exclusit. Delevi ἐπειδὰν. REISK. ἐπειδὰν, quo nihil ineptius, natum videtur ex ἐπειδή versus antecedentis. Hae duae particulae quoties ob compendii ambiguitatem confusae sint, quis ignorat? V. Bastii Commentat. Palaeograph. p. 808. SCHAEFER.

P. 1337. v. 2. πείσας] Post h. v. addit August. primus τὸν δῆμον. REISK.

P. 1337. v. 3. γράφεσθαι, φαίνειν, ἐνδεικνύναι] *publice accusare, deferre, indicare.* His verbis uti mihi potius ut liceat, impetratum velim ab aequis lectoribus, quam ea, quae abhorrent a formula Romanae consuetudinis, praetermittere. Quo quid factu est facilius? Illud difficile, Demosthenis et Aeschinis orationes ita exprimere, virtutibus utentem illorum omnibus, id est, sententiis et earum figuris et rerum ordine, verba persequentem eatenus, ut ea non abhorreant a more Romano: quae si e Graecis omnia conversa non erunt, tamen, ut generis eiusdem sint, elaborare. At Ciceronem haec praestitisse non dubito, adversarias orationes si convertit: qui vero post Aretinum et me idem conati sunt, hi eos se praebuisse videntur, ut nosmet nostri poenitere minime debeat. WOLF.

P. 1337. v. 3. ἐνδεικνύναι] ἐνδεικνύειν Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. Nec semper atticissant Attici. SCHAEFER.

P. 1337. v. 4. πράττειν.] πράττειν; Reisk. πράττειν, Bekker. SCHAEFER.

P. 1337. v. 6. μὴ φήσει ἂν γράφεσθαι] Vulg. φήσει μὴ γράφεσθαι. μὴ φῆσαι ἂν γράψασθαι August. primus. Correxi μὴ

φήσει ἂν γράφεσθαι. REISK. Mihi verum videtur μὴ φήσει ἂν γράψασθαι. SCHAEFER.

P. 1337. v. 7. τὰ παράνομα] Vulg. παράνομα. τὰ παράνομα August. primus. Articulum addidi. REISK. Expunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 1337. v. 7. εἰ δὲ γράψαιτ' ἂν] εἰ δ' ἐγράψατ' ἂν margo Lutetianae. REISK. Recte, ut arbitror. SCHAEFER.

P. 1337. v. 10. ἂν] Bekkerus: „om. S.“ Recte adest: nam ἑτέρου γράψαντος est i. q. εἰ ἕτερος ἔγραψε. SCHAEFER.

P. 1337. v. 10. τέλος] τέλως Paulina. REISK.

P. 1337. v. 10. ἵνα μὴ πάντες] [ἵνα πάντας.] Corruptus haud dubie locus: qui quemadmodum sit restituendus, viderit Apollo aut Oedipus. Mihi coniectura mea non satisfacit, etiamsi legam: ἵνα μὴ πάντες ταὐτὸ ποιῶσι, *ne omnes idem faciant.* Verti olim: *ne id decretum, quo ea potestas detur omnibus, ratum fieret.* Nec adhuc quicquam invenio, non dico melius, (bonum enim hoc non est,) sed minus malum. WOLF. Cod. quidem Aug. ita, ut homo divinavit, ἵνα μὴ πάντες etc. Sed hoc locum nondum expedit. Mihi videor videre, scholion aliquod vel lectionis varietatem in textum irrepsisse atque has dedisse turbas: ἑτέρου μὲν γράψαντος — γραφὴν ἀπενεγκόντα. et: κωλύειν ἂν τέλος ἔχειν — κωλύειν τὸ πρᾶγμα. Sententiam sane scriptoris, si verborum onere levares, non admodum est difficile expiscari. Sed in ea re silent Codices, quod in iis salebris nollem. TAYLOR. Vulg. ἵνα πάντας. πάντες dant textum Bavarici et margo Lutetianae. ἵνα μὴ πάντες August. primus et margo Bavarici cum γρ., ut Wolfius etiam coniecit. Et sic correxi. REISK.

P. 1337. v. 11. καὶ παραγραψάμενον] [παραγραψάμενος.] [Uti impressi a Feliciano, Manutio et Morelio.] Lege παραγραψάμενον, ut ἀπενεγκόντα. WOLF. Vulg. παραγραψάμενος. Sic etiam Aldina. καὶ παραγραψάμενον August. primus. Etiam Bavaricus et margo Lutetianae dant παραγραψάμενον. Correxi καὶ παραγραψάμενον in accusativo et cum καί. REISK.

P. 1337. v. 12. κωλύειν τὸ πρᾶγμα] Aut plane delenda sunt haec verba, aut, si locus ipsis suus relinquendus tamen est, malim τοὺς κωλύοντας τὸ πρᾶγμα, *tam instituenda actione ex eo genere, cui nomen est* γραφή, *quam adscribendis et proferendis verbis ipsis earum legum, quae rem eiusmodi vetant.*. REISK. Habet locus quod displiceat. Vide igitur satisne probes quod mihi in mentem venit: οὓς κωλύειν τὸ πρᾶγμα. Leniorem quidem medicinam *) vix reperias. Recte autem pronomen relativum in-

*) Medicinâ non minus leni sanes Plutarchea V. Luculli c. 40.: ὁ γοῦν Πομπήϊος εὐδοκίμησε νοσῶν, τοῦ μὲν ἰατροῦ κίχλην αὐτὸν λαβεῖν

finitivo iunctum in oratione obliqua ponitur. ἃς λελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάντας p. 1439, 25. Plutarchus V. Marcelli c. 15. οἷς χρῆσθαι τὸν Ἀρχιμήδην. V. Marii c. 11. οὓς μέχρι τῶν Ἐρκυνίων εἴσω διήκειν. Strabo T. III. p. 323. Tzsch. οὓς καλεῖσθαι ζέρεθρα. SCHAEFER.

P. 1337. v. 12. μήτε — καταστήσαντα] Quo magis παράνομον fit Theocrinis facinus quam illius, quem Orator fixit v. 1. ss. SCHAEFER.

P. 1337. v. 13. γράφεσθαι] Vulg. γράψασθαι. γράφεσθαι August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1337. v. 16. ποιεῖν αὐτῷ] αὐτῷ ποιεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 1337. v. 17. ἂν] ἐὰν Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 1337. v. 18. φροντίζειν — ἀξιοῦν] [Ita editi.] διέξεισι, ἀντὶ τοῦ διηγήσεται, non potest coniungi cum φροντίζειν. Quid ergo, si legas τῶν δὲ νόμων μηδὲν φροντίζει, ἀλλ' ἀξιοῖ —? WOLF. Incuriosus hic etiam discriminis inter negativas μὴ et οὐ non vidit sic scribi debuisse οὐδὲν φροντίζει. SCHAEFER.

P. 1337. v. 18. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1337. v. 21. οὐδείς] Post h. v. deest τί φήσωμεν vel simile quid: nam alias labat constructio. Pendent isti infinitivi φροντίζειν et ἀξιοῦν. REISK. Per me licet pendere dicas. Sed ita pendent, nihil ut addendum sit. Infinitivum eodem modo usurpatum legerat Reiskius p. 1313, 26., ubi v. not. Add. not. ad p. 1340, 1. SCHAEFER.

P. 1337. v. 21. ἐνδείξεως] Vulg. οὐδείξεως. Correxi ἐνδείξεως. REISK.

P. 1337. v. 21. λέγειν δίκαιον] δίκαιον λέγειν Bekker. SCHAEFER.

P. 1337. v. 23. πάντας ὑμᾶς] Vulg. πάντας. ὑμᾶς addunt August. primus et Bavaricus. Pronomen addidi. REISK.

P. 1337. v. 23. πάντας ὑμᾶς εἰδέναι νομίζω] εἰδέναι πάντας ὑμᾶς νομίζω Bekker. SCHAEFER.

κελεύσαντος· τῶν δ' οἰκετῶν οὐκ ἂν εὑρεῖν ἀλλαχόθι φαμένων θέρους ὥρᾳ κίχλην ἢ παρὰ Λουκούλλῳ σιτευομένην, οὐκ εἴασε λαβεῖν ἐκεῖθεν, ἀλλ' εἰπὼν —. Sic etiam Reiskiana, tam manifesto vulgatae vitio, ut magnopere mirer Reiskium nihil monuisse. Coraës vitium, qua est sagacitate, odoratus dedit: ὁ γοῦν Πομπήϊος εὐδοκίμησε νοσῶν, [ὅτι] τοῦ μὲν ἰατροῦ κίχλην αὐτὸν λαβεῖν κελεύσαντος, τῶν δ' οἰκετῶν κ. τ. λ. Haec fere est Chaeronensis sententia: non item manus.' Scribo: ὁ γοῦν Πομπήϊος εὐδοκίμησεν, ὃς νοσῶν, τοῦ μὲν ἰατροῦ κίχλην αὐτὸν λαβεῖν κελεύσαντος, τῶν δ' οἰκετῶν κ. τ. λ. Vides hoc etiam loco omne corrigendi negotium absolvi trium litterarum iteratione. SCHAEFER.

P. 1337. v. 23. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1337. v. 24. οὐδέ εἰσιν] οὐδ' εἰσὶν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1337. v. 24. εἰσιν ἐνδείξεις] ἐστιν ἔνδειξις August. primus, margo Bavarici cum γϱ. REISK. Bekkerus: „ἔστιν ἔνδειξις r. et γϱ. F. Q." Placet. SCHAEFER.

P. 1337. v. 24. ὅσοι μὴ —] Conf. p. 1327, 25. ss. 1328, 12. s. SCHAEFER.

P. 1337. v. 25. γεγϱαμμένοι] [ἐπιγεγϱαμμένοι.] F. ἀναγεγϱαμμένοι, ἢ ἐγγεγϱαμμένοι. WOLF. Recte hoc. Et ita nos quoque olim corrigendum esse duximus. Vide ad Aristogitonianas p. 771, 6. TAYLOR. Vulg. ἐπιγεγϱαμμένοι. γεγϱαμμένοι simplex dant August. primus et Bavaricus, sed hic cum vulgata superscripta. Malim aut ἐγγεγϱαμμένοι aut simplex γεγϱαμμένοι. Praepositionem plane delevi. REISK. Mihi quoque perplacet compositum ἐγγεγϱαμμένοι, ut quod hac de re proprie dicatur. Nec caret auctoritate boni Codicis. V. Bekker. SCHAEFER.

P. 1337. v. 26. παϱαδέδωκε] παϱέδωκε August. primus. REISK.

P. 1337. v. 27. ἀγνοήσοντας] Vulg. ἀγνοήσαντας. ἀγνοήσοντας August. primus. Et sic correxi. *quasi vos ignoretis aut sitis ignoraturi.* REISK.

P. 1337. v. 28. ὄφλῃ] [ὀφείλῃ.] Lego ὄφλῃ, τουτέστι καταγνωσθῇ. Sic et paulo post denuo [p. 1338, 6. 13.]. Etsi ab Obsopoeo saepe notatum est, legi in vetusto Codice ὀφείλειν pro ὄφλειν. WOLF. Pigra sane emendatio, movere et nihil promovere, cum de mulcta aeque dicatur ὀφείλειν ac ὄφλειν: licet certe in his locis, ubi legimus ὀφείλειν [*debere*] ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέϱας, ἀφ' ἧς ἂν ὀφείλῃ [*causa cadat*] videam eum colorem orationis, qui probatiorem auctorem minime deceret. Sed id vitium non tollitur emendatione Wolfiana. V. p. 1328, 12. TAYLOR. Vulg. ὀφείλῃ. ὄφλῃ August. primus. Et sic coniecit quoque Wolfius, Tayloro, quod in re tam manifesta miror, non probante. Et sic quoque p. 1338, 6. August. primus et Bavaricus. V. p. 1338, 13. Correxi et hic et infra ll. cc. ὄφλῃ. Differunt haec duo verba inter se. ὀφείλειν est *debere*, ut aes alienum, quocunque modo, quod nondum sit persolutum. ὄφλειν est *condemnari mulctae*, incipere aes debitum reip. vel aerario debere. REISK. Hic quoque Grammaticus acutius vidit Iureconsulto, quem illi pigritiem obiectare, cum ipse pigerrimus esset ad promovendum, parum decebat. SCHAEFER.

P. 1338. v. 1. ψήφισμα.] ψήφισμα· Reisk. Recte ψήφισμα, Bekker. Quae enim continuo sequuntur, ἢ οὐ πᾶσι —, item pendent a particula ὥσπεϱ. SCHAEFER.

P. 1338. v. 1. δῆλον] Post h. v. addit August. primus ὄν.

REISK. Recte addidit Bekker. *aut quasi non omnes intelligant.* SCHAEFER.

P. 1338. v. 1. πολλαχῶς] *multimodis: ἐάν τ' ἐγγεγραμμένοι ὦσιν, ἐάν τε μή.* SCHAEFER.

P. 1338. v. 3. δῆλον] Malim οὐ δῆλον. *quasi hoc ex ipsa lege non constaret.* Est cavillantis. REISK. Bekkerus: „δῆλον] δῆλον ὂν r." Quomodo scribendum, si Reiskius verum vidit. Sed malim vulgatam ita sequi, ut plene interpungam post v. πείθεσθαι. *Atque hoc ex ipsa lege manifestum fit.* SCHAEFER.

P. 1338. v. 3. δῆλον;] Recte δῆλον. Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1338. v. 3. καί μοι — πάλιν.] Καί μοι πάλιν λαβὲ τὸν νόμον τοῦτον Bekker. SCHAEFER.

P. 1338. v. 3. λάβε] λαβὲ August. primus. Et sic fere semper ille quoad accentum. REISK.

P. 1338. v. 6. τί] ὅ τι August. primus. REISK. ὅ τι Bekker. SCHAEFER.

P. 1338. v. 6. κελεύει;] Signum interrogationis servavit etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 1338. v. 6. ὄφλῃ], [ὀφείλῃ.] Wolfius: *debuerit.* Nollem post ea, quae modo adnotaverat. Verte: *damnatus fuerit.* TAYLOR. V. not. ad p. 1337, 28. SCHAEFER.

P. 1338. v. 7. τὸν νόμον παραβῇ] Bekkerus: „παραβῇ τὸν νόμον r." Hoc ordine et infra v. 13. et p. 1337, 28. SCHAEFER.

P. 1338. v. 8. ὃς ἀπαλείφειν — ἀπαλείφουσιν] [ὃς ἀπαλείφειν—ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν. ὃς κελεύει τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφειν ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος, καθότι ἂν ἐκτίνῃ, sub. τις, aut, καθ' ἑτέρωσιν ἀριθμοῦ, καθότι ἂν ἐκτίνωσιν οἱ ἐγγεγραμμένοι. Hoc sic intelligo, ut verbi gratia; cum X talenta deberet Aristogito, duobus solutis, exactores, illo praesente, VIII pro X reponerent. Sed id, quod sequitur, πῶς ἀπὸ τούτου μὴ ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν, [Ita Ald. μηδ' Aug.] videtur corruptum, et legendum πῶς καὶ τοῦ μὴ ἐγγεγραμμένου ἀπαλείφουσιν. WOLF.

P. 1338. v. 8. ἐγγεγραμμένους] γεγραμμένους simplex dat August. primus. REISK.

P. 1338. v. 9. καθ' ὅ τι ἂν ἐκτίνῃ] Incogitanter Wolfius: *si mulcta soluta fuerit.* Potius: *delere, in quantum solverit,* ut bene explicat, licet infeliciter interpretetur. TAYLOR.

P. 1338. v. 9. ἂν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1338. v. 9. ἐρήσεσθαι] αἱρήσεσθαι Aldina. REISK.

P. 1338. v. 10. πῶς — ἀπαλείφουσιν] [πῶς ἀπὸ τούτου ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν.] Revoca lectionem edit. Aldinae, quam immerito damnat Wolfius aliam ex ingenio suo recudens,

nimirum: πῶς ἀπὸ τούτου μὴ ἐγγεγραμμένους —. Reus argumentum instituit ab absurdo. Ait enim: *Lex iubet, in quantum quis solverit, in tantum expungatur eius debitum a tabulis publicis. Hoc autem quid ad me spectat, cuius nomen in tabulis istis non exstat? Quo modo delebor ex ea cera, quam nunquam impressi? Leges ergo Atticae de non inscriptis nihil statuunt.* Subiungit Orator: *Duae sunt leges: haec quidem pertinet ad eos, quorum nomina inscripta sunt; illa autem superior ad eos, quorum nomina in acropoli inscripta non sunt, nihilo minus debent tamen.* TAYLOR. Sensus postulat, ut rescribamus πῶς ἀπὸ τούτου τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν, vel forte τοὺς οὐκ *), quod omittendi causam dederit librario praecedens τούτου. IURIN. Vulg. ἀπὸ τούτου ἐγγεγραμμένους. ἀπὸ τοῦ μηδ' ἐγγεγραμμένου August. primus. ἀπὸ τούτοῦ (sic) μηδ' ἐγγεγραμμένοι (sic in nominativo plurali) Bavaricus. In Aldina sic est: πῶς ἀπὸ τούτου μὴ ἐγγεγραμμένους. Correxi ἀπὸ τοῦ μηδ' ἐγγεγραμμένου. REISK. Malim μὴ quam μηδ'. SCHAEFER.

P. 1338. v. 13. ὄφλῃ] Vulg. ὀφείλῃ. ὄφλῃ August. primus, Bavaricus. REISK. V. not. ad p. 1337, 28. SCHAEFER.

P. 1338. v. 15. ἀγραφίου] ἀγραφείου (item v. 17. et 25.) August. primus, Paulina. REISK.

P. 1338. v. 15. φησὶ] Bekkerus: „φήσει S. et γρ. Q.“ Vere, ut opinor. Conf. v. 7. ss. SCHAEFER.

P. 1338. v. 16. καὶ μὴ ἐγγεγραμμένον] Vulg. καὶ ἐγγεγραμμένον. Interserunt μὴ August. primus et editio Wolfii. Particulam negantem addidi. REISK.

P. 1338. v. 17. γραφὰς] ἐγγραφὰς August. primus. REISK.

P. 1338. v. 17. τοῦ ἀγραφίου] Ex hoc loco videtur ista actio competere adversus eos debitores, quorum nomina, aere non soluto, e cera publica delerentur: alia autem posse eos invadi, quorum nomina nunquam erant inscripta, scilicet ἐνδείξει. Vide autem de hac re disputantem atque hunc Demosthenis locum illustrantem cel. Tiber. Hemsterhusium ad Polluc. L. VIII. C. VI. §. 54. Conf. Suidam in v. TAYLOR. V. Harpocration p. 5, edit. Lips. et Anecd. Bekk. p. 199, 28. 331, 21. SCHAEFER.

P. 1338. v. 20. τὸ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1338. v. 20. ἐξαλειφθῶσι] ἐξαλειφθῶσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1338. v. 20. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1338. v. 24. κατ' αὐτοῦ] Sic etiam in Bavarico est, sed in margine γρ. κατὰ τούτων. REISK. Videtur referendum ad v. 27. V. not. sequ. SCHAEFER.

---

*) Haec negativa hic locum non habet. SCHAEFER.

P. 1338. v. 27. κατ' αὐτοῦ] Bekkerus: „κατὰ τούτων S." Non displicet. SCHAEFER.

P. 1338. v. 27. ἀλλὰ σὺ τί —] Lambinus legit: ἀλλὰ τί σὺ —. TAYLOR.

P. 1338. v. 28. οἷς] [οὓς.] Idem Lambinus καθ' οὓς. TAYLOR. Vulg. οὓς. καθ' οὓς vult Lambinus. In margine Bavarici est: οἷς δεῖ με τιμωρήσασθαι. Correxi οἷς. Quod est planius, tametsi me haud fugit posse vulgatam ferri, si οὓς accipiamus pro καθ' οὓς. REISK. Accusativus cur posthabeatur non intelligo. SCHAEFER.

P. 1338. v. 28. καθ' ὃν — τοῦτον] S. τρόπον. WOLF.

P. 1338. v. 28. ὃν] Vulg. ὧν. ὃν August. primus, Bavaricus, Paulina. Et sic correxi. Scilicet τρόπον. REISK.

P. 1339. v. 1. εἰσελήλυθας] Vulg. εἰσελήλυθα. εἰσελήλυθας margo Lutetianae, Paulina, Wolfiana, August. primus. Correxi εἰσελήλυθας secundam personam primae sufficiens. Quamquam, si recte rem supputas, non videtur inter primam et secundam personam differentia hic loci esse posse, cum εἰσέρχεσθαι tam de accusatore quam de reo usurpetur. REISK. εἰσελήλυθα Bekker. SCHAEFER.

P. 1339. v. 1. τοῦτον ἀπολογῇ] Vulg. τοῦτον ἀπολογήσασθαι. κατὰ τοῦτον ἀπολογῇ margo Lutetianae. τοῦτο ἀπολογῇ Paulina. Correxi τ. ἀπολογῇ. Nata videtur vulgata e varietate, quae nescio an in vetustis libris fuerit ad hunc modum: ἀλλ' οὐ τολμᾷς καθ' ὃν εἰσελήλυθα [aut εἰσελήλυθας] τρόπον ἀπολογήσασθαι. REISK.

P. 1339. v. 1. Μοιροκλῆς] Vide plura de hoc homine apud Valesium ad Harpocrat. p. 200. Meursium Attic. Lect. I. 13. Suidam in Ἀντίπατρος et Kusterum ad loc. Adiunge ingeniosissimum iuvenem, Bartonum ad Plutarchum in V. Demosthen. p. 28. TAYLOR.

P. 1339. v. 2. ὁ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1339. v. 2. ὁ γράψας τὸ ψήφισμα] ὁ τὸ ψήφισμα γράψας Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 1339. v. 4. κακούργων] Bekkerus: „κακουργούντων S." Placet. SCHAEFER.

P. 1339. v. 4. αἰσχυνεῖται] Vulg. αἰσχύνεται. αἰσχυνεῖται August. primus, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1339. v. 6. τὸν — ἐξεληλεγμένον] Vulg. τῶν — ἐξεληλεγμένων. τὸν — ἐξεληλεγμένον margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1339. v. 7. ἀδίκους] Vulg. ἀδίκως. ἀδίκους August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1339. v. 11. ἀποτίνωσιν] προτείνωσιν August. primus. REISK.

P. 1339. v. 11. διαφέρον] Legerem lubens διαφέροι. Sed et illud commode ferri potest. TAYLOR. διαφέρον recte tuetur Reiskius not. sequ. V. p. 1337, 27. 1338, 10. SCHAEFER.

P. 1339. v. 12. μακρὸν διαφυγόντες —] [Μάκρον.] Apparet piratae celebris esse nomen, ut et Sostratus fuit. Nisi forte legendum sit μακρὸν πλοῖον, quod sequitur, τουτέστι πολεμικόν. WOLF. πλοῖον quidem margo Benenati. Sed legendum est: ἂν μακρὸν διαφυγόντες πλοῦν Θεοκρίνῃ περιπέσωσιν. Ita enim emendatissimae membranae Augustanae. *post confecta longissima maris itinera.* Ita videntur Athenienses navigationem ad Pontum nominare. TAYLOR. Vulg. μακρὸν διαφυγόντες Θεοκρίνῃ. μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες Θεοκρίνῃ margo Lutetianae. μακρὸν διαφυγόντες πλοῦν Θεοκρίνῃ August. primus. μακρὰν διαφυγόντες πλοῦν Θεοκρίνῃ Bavaricus: sed hic super secundo α primi vocabuli dat etiam ο. Wolfius etiam πλοῖον coniecerat. Sed πλοῦν praefert Taylorus. Wolfius in Farragine suspicari videtur, pro duobus vocabulis μακρὸν πλοῖον unum Μάκρον (penacute) esse exarandum, quasi Μάκρος, *Macer*, pro proprio nomine habuerit. Post διαφυγόντες addidi πλοῖον, quod convenientius videbatur quam πλοῦν. Vix bene dici potest μακρὸν διαφεύγειν πλοῦν, *longam navigationem effugere*, sed bene dicitur μακρὸν πλοῖον, *longum navigium*, h. e. *piraticum*, *effugere*. Non διαφεύγομεν nisi ea, quae nos persequuntur: sed navis piratica quidem persequitur mercatoriam, non autem longa navigatio. ἢ διαφέρον τι bene habet: idem est ac si dixisset ἢ ὥσπερ εἰ διαφέροι τι. *aut quasi differat vel intersit quidquam* [ad studium puta quaestumve aut ad salutem mercatorum], *posteaquam navem piraticam effugissent, tandem tamen in Theocrinem tanquam in scopulum aliquem coecum in portu latentem incurrere eoque sic in ipso portu naufragium facere.* Sub hac forma considerata oratio lectionem πλοῦν reddit paulo tamen probabilem. REISK. πλοῦν Bekker. Recte. *evitatis longae navigationis periculis.* SCHAEFER.

P. 1339. v. 13. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1339. v. 13. τῶν] τὸ Aldina. REISK.

P. 1339. v. 15. ἀλλὰ τοὺς στρατηγοὺς —] Loci huius sententia ita se habere videtur: Mercatores, dum per mare navigant, sub praesidio sunt ducum longarumque navium praefectorum [*the convoy*], hic autem sub vestro legumque. TAYLOR. τὰ κατὰ πλοῦν γιγνόμενα sunt mala quae mercatoribus dum navigant accidunt. Horum culpam dicuntur sustinere duces classiariorum, si mercatorias naves non tueantur a depraedationibus piratarum. Rursus τὰ ἐν τῷ Πειραιεῖ καὶ πρὸς ταῖς ἀρχαῖς γιγνόμενα sunt omnis generis vexationes quae mercatores in portum devectos adfligunt. Horum culpam dicuntur sustinere iudices, si sycophantarum in illos grassantium protervitatem non compriment. V. v. 21. SCHAEFER.

P. 1339. v. 17. τούτων] τούτω Paulina. REISK.

P. 1339. v. 21. πράως] πρᾴως Bekker. SCHAEFER.

P. 1339. v. 21. πράως ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις φέρειν] Plutarchus V. Pelop. c. 33. in. ἐπὶ τῇ τοῦ Πελοπίδου τελευτῇ βαρέως φέρειν. Coraës: Καινῶς εἰρημένον, εἰ μὴ ἡμάρτηται ἡ γραφὴ, ἀντὶ τοῦ, τὴν τοῦ Πελοπίδου τελευτὴν βαρέως φέρειν. Non meminerat vir eximius huius sibi constructionis exempla etiam in classicis scriptoribus oblata esse. V. Abreschius ad Xenophont. Ephes. p. 178. edit. Loc. et Wesselingius ad Diodor. Sic. T. II. p. 548. edit. Bip. SCHAEFER.

P. 1339. v. 21. ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις] ἀντὶ τοῦ τὰ γιγνόμενα. WOLF.

P. 1339. v. 21. καὶ — πράττουσιν] μηδὲ συνειδέναι τι τούτοις August. primus, a quo absunt verba ὧν πράττουσιν. REISK. τι additum satis placet. SCHAEFER.

P. 1339. v. 22. δήπου] που simplex dat August. primus. REISK.

P. 1339. v. 22. Μηλίους] Τηνίους August. primus. REISK. V. not. ad p. 1334, 6. SCHAEFER.

P. 1339. v. 24. ὅς] ὡς Aldina, Paulina. REISK.

P. 1339. v. 24. τὸ] τὸν Paulina. REISK.

P. 1339. v. 25. παραβέβηκε] παραβέβηκεν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1339. v. 27. ἐφ' οὓς — ἀναγκάσαι] S. τούτους. πληροῦν τριήρεις ἐπί τινας recte legitur. Sed si τὸ ἐφ' abesset, planior esset constructio: οὓς δεῖ (s. ἡμᾶς) πληρώσαντας τριήρεις ἀναγκάσαι. WOLF. Subaudi αὐτοὺς, non τούτους. SCHAEFER.

P. 1339. v. 27. δεῖ] Vulg. δεῖν. δεῖ margo Lutetianae, August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1339. v. 28. ὑμεῖς] Vulg. ὑμᾶς. ὑμεῖς August. primus. Et sic correxi. Alloquitur Moeroclem caeterosque Theocrinis advocatos. REISK. Sic pervertitur ratio oppositionis membrorum. Cum enim antecedat τοὺς μὲν τὰς νήσους οἰκοῦντας —, perverse sequitur ὑμεῖς δὲ —. Iure igitur ὑμᾶς revocavit Bekker. Sed vellem laboranti loco succurrere perrexisset. V. not. ad ἐάσετε p. 1340, 1. SCHAEFER.

P. 1339. v. 28. κατὰ τουτουσὶ τοὺς νόμους] Vulg. τουτουσὶ κατὰ τοὺς νόμους. Sic τουτουσὶ est *hos iudices, coram quibus nunc stamus.* Ego vero arbitratu meo transposui vocabula sic: κατὰ τουτουσὶ τοὺς νόμους. *secundum has leges.* REISK. Pronomen expunxit Bekker. Idem: „καθημένους] καθημένους τουτουσὶ S. Q. r." Ut τουτουσὶ ante κατὰ reponendum videatur. Nec pronomen repudiandum est propterea, quod statim sequitur σωφρονῆτε. Repentina enim orationis conversio huius loci affectum inprimis decet. SCHAEFER.

P. 1340. v. 1. ἐάσετε] [ἐᾶσαι.] Alii ἐάσουσι. S. οἱ δικασταί. Antecessit κωλύσομεν [p. 1339, 26.], cui responderet ἐάσομεν. Sed sequitur οὐκ ἄν γ' ἐσωφρονεῖτε: ut videatur legendum ἐάσετε. Sed nec hoc cohaeret cum eo, quod antecessit [p. 1339. ult.], καθημένους τουτουσὶ, cum subito persona mutetur. WOLF. Totum hoc comma ita ordinandum est: καὶ τοὺς μὲν τὰς νήσους οἰκοῦντας κωλύσομεν ἀδικεῖν, ἐφ' οὓς τριήρεις δεῖ ὑμᾶς πληρώσαντας ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν, τοὺς δὲ μιαροὺς, οἷς αὐτοῦ δεῖ καθημένους τουτουσὶ κατὰ τοὺς νόμους ἐπιθεῖναι δίκην, ἐάσομεν. *Absurdum est utique tanto apparatu atque etiam impensis insulanos eosque, qui longe distant, cogere ad officium praestandum, et interea homines scelestos impunitos dimittere, quos in ordinem legum auxilio possimus redigere domi sedentes.* TAYLOR. Vulg. ἐᾶσαι. ἐάσουσιν August. primus, margo Lutetianae e Paulina, margo Bavarici cum γρ. Correxi ἐάσετε. *vosne aufugere sinetis et intactos, illaesos transmittetis hos sceleratos, a quibus ut dignae repetantur poenae, nil aliud requiritur, quam ut hi iudices* *) *e suis subselliis sententiam condemnatoriam pronuncient.* Vulgata ἐᾶσαι videtur nata ex alia librorum Demosthenicorum lectione: ἀξιοῦτε ἐᾶσαι. Aestuat h. l. Wolfius. REISK. Bekkerus: „ἐάσετε] ἐᾶσαι F. S. Q.“ Vere. Subaudi ἡμᾶς. Idem hic est color orationis qui p. 1313, 26. s. 1337, 18. SCHAEFER.

P. 1340. v. 1. οὐκ, ἄν γε σωφρονῆτε] οὐκ, ἄν γε σωφρονῆτε Reisk. et Bekkeri Oxoniensis: οὐκ ἄν γε σωφρονῆτε Berolinensis. οὐκ, ἐάν γε σωφρονῆτε Dindorfiana, ἐάν sumto e Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 1340. v. 1. οὐκ, ἄν γε σωφρονῆτε] Universi habent οὐκ ἄν γ' ἐσωφρονεῖτε. Quod miror Wolfio displicuisse. TAYLOR. Vulg. οὐκ ἄν γ' ἐσωφρονεῖτε. οὐκ ἄν γε σωφρονῆτε August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. *Non profecto facietis hoc, si sapiatis.* REISK. Ipsa enclitica arguit sic scribendum esse. *wenn ihr a n d e r s klug seid.* SCHAEFER.

P. 1340. v. 5. βούλομαι δὲ — ἐνοχλεῖν ὑμῖν.] Tota haec sententia abest ab August. primo. REISK.

P. 1340. v. 8. τῷ πατρὶ] Vulg. τὸ πατρί. τῷ πατρὶ Bavaricus, August. primus, Wolfiana. Et sic correxi. REISK.

P. 1340. v. 8. νομίζων εἶναι] εἶναι νομίζων Bekker. SCHAEFER.

P. 1340. v. 11. με βουλομένους] [βεβουλημένους.] Rectius Aug. με βουλομένους. TAYLOR. Vulg. βεβουλημένους. με βουλομένους August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

---

*) Hic vertit καθημένους τουτουσὶ —. Adeo Reiskius cum Reiskio passim dissentit! Quae non ipsius culpa est, sed Atropi nimium festinantis. Nebulones videas attingere extremam senectutem: hominem bono litterarum viventem rapuit mors immatura. SCHAEFER.

P. 1340. v. 12. ἐπαινέσοντας] Recte ἐπαινεσομένους Bekker. e libris notae optimae. V. not. ad p. 355, 17, 538, 13. SCHAEFER.

P. 1340. v. 15. οὕτως] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1340. v. 16. τύχοι] τύχῃ August. primus. REISK. Recte τύχῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1340. v. 16. ἐμοὶ] Vulg. ἐμοῦ. ἐμοὶ margo Lutetianae, editio Wolfii, August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 1340. v. 17. ὅν, τοῦτ' εἶναι] Sic malim distingui atque legi: ὃν ταὐτὸ, εἶναι —. *faciendum mihi esse id, quod pater iusserit, praesertim cum idem quoque sit iustum.* Sed bene habet vulgata. REISK.

P. 1340. v. 18. δεῖ] δεῖξαι Aldina. REISK.

P. 1340. v. 18. αὐτῷ] αὐτὸν Aldina. REISK.

P. 1340. v. 20. ἡ — τιμωρία] Θεοκρίνου. SCHAEFER.

P. 1340. v. 20. μετέχων δ' αὐτὸς τυγχάνω] Malim negationem addi, aut in istum modum: μὴ μετέχων δ' αὐτὸς τυγχάνω. aut in hunc: μετέχων δ' αὐτὸς οὐ τυγχάνω. Donec enim pater ἀτιμίᾳ notatus in vivis supererat, filius istius ignominiae et calamitatis erat exsors defunctoque patre demum incipiebat eam participare. REISK. Negatio non addenda. ἡ τοῦ πατρὸς ἀτυχία significat omnia mala, quae ἀτιμωθεὶς ille experiebatur. Horum malorum filius recte dicitur particeps. Conf. v. sequ. SCHAEFER.

P. 1340. v. 21. μόνος — καταλελειμμένος] destitutus amicis. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 66.

P. 1340. v. 21. δ' ᾖ καταλελειμμένος] Vulg. δὲ καταλελειμμένος. δ' ᾖ καταλελειμμένος August. primus. Subiunctivum addidi. REISK.

P. 1340. v. 21. ὁ πατήρ] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 1340. v. 22. νῦν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1340. v. 22. συμβέβηκε] συμβέβηκεν Bekker. Et sic etiam v. sequ. SCHAEFER.

P. 1340. v. 25. συνάχθεσθαι — πεπονθέναι] Subaudi ἡμῖν et ἡμᾶς. Vide quam libenter Graeci pronomina praetermittant, ubi praetermissio sensum non obscurat. SCHAEFER.

P. 1340. v. 27. τῶν εἰπόντων] eorum, qui operam advocationis condixerant. REISK. Immo: qui talia iactarunt. SCHAEFER.

P. 1340. v. 29. τῆς παῤῥησίας] Quid si τῆς ἀπεχθείας aut ἡσυχίας? WOLF. Suspicabar aliquando τῆς ἀπαῤῥησίας. *tantopere vincitur ius et fas a timiditate libertatem loquendi suffocante.* Sententia est: Tacent, quia nolunt loquendo discrimen adire caussae eiusmodi perdendae, qua si cadant, simul etiam ius cum populo agendi aut coram iudicio standi amittant. Habuit Wolfium quoque haec dictio male, quod ex eius coniecturis apparet. Nunc tamen videtur vulgata

stare posse et eius haec sententia esse: Facultas cum aliis libere congrediendi et colloquendi [quae libertas salva est et conservatur cavendo, ne cum iis, cum quibus libere agere velis, simultates suscipias neve eos accuses] maioris a quibusdam fit, quam studium aequum et iustum tuendi. REISK. Immo est i. q. ἢ ὥστε παῤῥησιάζεσθαι περὶ αὐτοῦ. SCHAEFER.

P. 1340. v. 29. ἡμῖν] Vulg. ὑμῖν. ἡμῖν August. primus, Bavaricus, Paulina, Wolfiana. REISK.

P. 1341. v. 1. [οὐκ]] Omittit August. primus. ἐν οὐκ ὀλίγῳ χρόνῳ non incommodam reddit, fateor, sententiam: blandiebatur tamen magis sententia e lectione Augustani exsistens, a quo οὐκ abest. Quare id uncis inclusi. Magnam vim habet actorem queri, multas sibi a reo factas esse per longum tempus iniurias. Sed non minus, opinor, valet actorem queri, multis se modis a reo intra tempus brevissimum esse laesum. REISK. Uncos recte amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 1341. v. 2. τὰ δεινὰ—ἡσυχίαν ἐκτέον ἐστὶν] V. not. ad p. 1161, 7. SCHAEFER.

P. 1341. v. 3. [τὰ]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. Mallem expunctum hoc τά. SCHAEFER.

P. 1341. v. 3. πεπραγμένα] γεγραμμένα August. primus. REISK.

P. 1341. v. 7. τῷ πάντων τούτων ὑστερίζοντι] infacundissimo. SCHAEFER.

P. 1341. v. 8. τοῖς τηλικούτοις] tantulae aetatis. SCHAEFER.

P. 1341. v. 8. βοηθοῦσι] βοηθοῦσιν Bekker. Turpem hiatum Reiskiana traxit e Lutetiana: nam Wolfiana habet βοηθοῦσιν. SCHAEFER.

P. 1341. v. 8. αὐτος] meus pater. REISK.

P. 1341. v. 12. ἄλλην] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1341. v. 12. ἥκῃ] Vulg. ἥκει. ἥκῃ Bavaricus, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1341. v. 13. καὶ] κατὰ August. primus. REISK.

P. 1341. v. 15. αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι] τοὺς ἐπὶ τοῖς λειτουργοῦσι August. primus. REISK.

P. 1341. v. 15. ὑμῖν] ἡμῖν Bavaricus. REISK.

P. 1341. v. 16. κρίνειν] Vulg. κρίνει. κρίνειν August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1341. v. 16. σαφῶς] Lege σοφῶς, argute, scienter, ut solent ii, qui in iis artibus se exercebant. Nihil opus est ista perspicuitate. TAYLOR. σαφῶς, *clara*, *sonora voce*. Malim tamen σοφῶς, *argute*, *scite*, *docte*, *subtiliter*. Quod etiam Tayloro in mentem venisse nunc video. REISK. Assentior. SCHAEFER.

P. 1341. v. 18. πείσει] πείσῃ margo Lutetianae. REISK.

P. 1341. v. 18. ἐπιλείψουσιν — ῥήτορες] Vulg. ἐπιλείψουσιν οὗτοι οἱ ῥήτορες. ἐπιλείψουσιν οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες August. primus. γϱ. ἐπιλείψουσιν ἡμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες margo Bavarici. Correxi ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς *) οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες. REISK. ἐπιλείψουσιν οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες Bekker. SCHAEFER.

P. 1341. v. 20. διὰ τοῦτο] Scilicet τὸ ἐπιλείπειν ὑμᾶς τοὺς τοιούτους ῥήτορας. etiamsi quoque oratores huiusmodi vos destituant iisque carendum sit vobis. REISK.

P. 1341. v. 22. ἐπολιτεύοντο] ἐμπολιτεύονται August. primus. REISK.

P. 1341. v. 23. πότερον] πότερα August. primus, margo Lutetianae e Paulina. Utramque lectionem dat Bavaricus. REISK.

P. 1341. v. 25. οὐδ' ἐν] [οὐδὲν.] Omnino rescribes cum Aug. οὐδὲν ἐν τῷ δ. λ. Vides, ubi ea vocula obruebatur. Vides etiam, quam necessarium, ut restitueretur. TAYLOR. Vulg. οὐδὲν. οὐδὲν ἐν August. primus. γϱ. οὐδ' ἐν τῷ δήμῳ, margo Bavarici. οὐδὲν distraxi meo iudicio in duo vocabula οὐδ' ἐν. *Atqui ne pro concione quidem verba faciunt.* Poterat tamen etiam οὐδὲν ἐν τ. δ. λ. probari. *nihil pro concione dicunt.* REISK. Recte οὐδὲν ἐν Bekker. SCHAEFER.

P. 1341. v. 25. τοὺς ἐκεῖθεν] τοὺς ἀπὸ τοῦ δήμου ἢ τοὺς πολλούς. WOLF. homines plebeios, ἐκ τοῦ δήμου. γϱ. τοὺς λέγοντας ἀεὶ Bavaricus. REISK. Bekkerus: „ἐκεῖθεν] λέγοντας ἀεὶ margo F. S. Q." F. τοὺς ἐκεῖθεν λέγοντας ἀεί. SCHAEFER.

P. 1341. v. 26. ὃ] Id est δι' ὅ. REISK. V. not. ad p. 1277, 10. SCHAEFER.

P. 1341. v. 26. θαυμαστόν] θαυμάσιόν August. primus. REISK. Item optimus Cod. Bekk. Et recepit Dindorf. Conf. p. 779, 13. SCHAEFER.

P. 1341. v. 26. ἀπὸ] Bekkerus: „ἐκ S." Recepit Dindorf. Videturque praeferendum, cum ἀπὸ statim sequatur. SCHAEFER.

P. 1341. v. 29. περιϊόντες] περιόντες Aldina. REISK.

P. 1341. v. 29. ὡς ἄρα] Vulg. ὡς. Addit August. primus ἄρα. Addidi. REISK. Expunxit Bekker. Additum satis placet. SCHAEFER.

P. 1342. v. 1. δύσχρηστος] Bekkerus: „δυσχερὴς S." Placet, etiam propterea quod ad aures accidit iucundius. ἀτόπους — καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώπους p. 439, 27. SCHAEFER.

P. 1342. v. 2. οὐχὶ] οὐ Bekker. SCHAEFER.

*) ἡμᾶς in textu dedit. SCHAEFER.

P. 1342. v. 3. ὑμετέραν] Vulg. ἡμετέραν. ὑμετέραν August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina, margo Lutetianae. REISK.

P. 1342. v. 5. οὐδένα—πονηρίας] Vulg. οὐδένα γὰρ ἀξίως αὐτῶν τῆς πονηρίας. οὐδένα γὰρ αὐτῶν ἀξίως τῆς τούτων πονηρίας August. primus, cum quo convenit Bavaricus quoque, nisi quod pro ἀξίως dat ἄξιον. In huius margine tamen vulgata item est annotata. Correxi οὐδένα γὰρ αὐτῶν ἀξίως τῆς τούτων πονηρίας. REISK. οὐδένα γὰρ ἀξίως αὐτῶν τῆς πονηρίας Bekker. F. οὐδένα γὰρ τούτων ἀξίως τῆς αὐτῶν πονηρίας. SCHAEFER.

P. 1342. v. 7. ἐξωλέστερον] ἐξολέστερον Aldina. REISK.

P. 1342. v. 8. ἐστι] ἐστιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1342. v. 8. τί γὰρ ἄν τις κ. τ. λ.] Vide Victorium Var. Lect. I. 12. TAYLOR.

P. 1342. v. 10. ἐκεῖνοι] Scilicet οἱ ἀδικοῦντες τὴν πόλιν. REISK.

P. 1342. v. 10. ἐκεῖνοι;] Recte ἐκεῖνοι. Bekker. Est enim haec hypophora. SCHAEFER.

P. 1342. v. 15. αὑτοῖς] [αὐτοῖς.] Vel αὑτοῖς potius. *sibi ipsis*. TAYLOR. Vulg. αὐτοῖς. REISK.

P. 1342. v. 15. τοὺς μὲν ἄλλους — τοὺς μὲν — τοὺς δ' — τοὺς δ' — τοὺς δὲ τοιούτους —] Sane quam notabile exemplum usus accusativorum, qui vulgo dicuntur absoluti s. pendentes: de quorum ratione passim disputavi. V. nott. ad p. 1222, 23. 1229, 16. 1253, 7. 1326, 6. Atque h. l. inprimis advertendum quod Orator hos accusativos tam opponens inter se duo membra [τοὺς μὲν ἄλλους —, τοὺς δὲ τοιούτους —] quam prius membrum tripertito dividens [τοὺς μὲν —, τοὺς δ' —, τοὺς δ' —] ita accumulavit, ut periodus, quantumvis σολοικοφανὴς videatur, tamen eximia concinnitate vincta sit. Res non animadversa quibus Reiskium difficultatibus impediverit quaeque ei obiecerit spectra, ostendent notae proxime sequentes. SCHAEFER.

P. 1342. v. 17. τοὺς μὲν] Post τοὺς μὲν videtur deesse ἐξιόντας, *domo discedentes*, aut ἀποδημοῦντας, *peregre proficiscentes*. REISK. Minime gentium. Intelligendi fures. SCHAEFER.

P. 1342. v. 17. φυλακὴν] φυλαχὴν Paulina, e Felicianea traducto errore. REISK.

P. 1342. v. 17. σώζειν] Paulo dictum insolentius σώζειν τοὺς κακούργους, potest tamen utrumque *) defendi: prorsus ut latinum *defendere* non modo est *tueri*, sed etiam *arcere*. σώζειν h. l. est, ut v. 20. διασώσασθαι, *arcere*, *abigere*, *depellere*. REISK. Narrat somnia ἐκ τῆς ἐλεφαντίνης. Ad v. σώζειν subaudi αὐτά, scilicet τὰ οἴκοι. SCHAEFER.

*) Videtur scripsisse *utcunque*. SCHAEFER.

P. 1342. v. 17. τοὺς δ'] Intelligendi nocturni grassatores. SCHAEFER.

P. 1342. v. 18. τοὺς δ' — ἐπιβουλήν] τοὺς δ' ἔνεστι διασώσασθαι (s. ἑαυτοὺς ἢ διασωθῆναι) ἑνί γε τῳ τρόπῳ, φυλαξαμένους τὴν ἐπιβουλὴν τῶν βουλομένων ποιεῖν κακόν τι. WOLF.

P. 1342. v. 18. ἑνί γε τῳ τρόπῳ] *one way or other*, ut nos loquimur. τοὺς μὲν φυλακὴν καταστήσαντας — τοὺς δ' ἔνδον μένοντας — τοὺς δ' ἑνί γε τῳ (i. e. τινὶ) τρόπῳ φυλαξαμένους. TAYLOR.

P. 1342. v. 20. διώσασθαι] Vulg. διασώσασθαι. δ' ἴσως *) ἰάσασθαι August. primus. διασώσασθαι accipio h. l. pro διώσασθαι, *a sese depellere.* Sententia haec est: *Bona sua ab insidiis sceleratorum tutari et conservare salva licet. Si cui domo de die sit exeundum aut peregre proficiscendum, constituat custodes interim bonorum domi relictorum. Domi manere si cui licet per noctem, mali nil patietur, quia ipse adest. Quocunque modo, aliquo certe, datum est insidias improborum profligare et salvum ex iis evadere.* Haud infitiabor tamen, locum hunc non esse in tornatissimis. Fuit aliquando cum διώσασθαι in mentem veniret. Et hoc praetuli. REISK. Servavit Bekker. Quod nollem factum. διασώσασθαι vide quam apte concinat cum antecedentibus σώζειν et μηδὲν παθεῖν. Rarior hic usus medii propriam vim servantis. *sich retten.* Iungenda autem ἑνί γε τῳ τρόπῳ φυλαξαμένους τὴν — ἐπιβουλήν. SCHAEFER.

P. 1342. v. 20. κακόν] [κακῶν.] Legendum κακόν, ut in margine Parisiensi. IURIN. Vulg. κακῶν. κακόν August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1342. v. 21. βουλομένων ποιεῖν] ποιεῖν βουλομένων Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 1342. v. 21. τοὺς δὲ τοιούτους συκοφαντοῦντας] τοὺς δὲ τοιούτους. S. τοὺς συκοφαντοῦντας. Videtur esse scholion. WOLF. συκοφαντοῦντας pro scholio habet Wolfius. Eius loco dat August. primus συκοφάντας. REISK. τοὺς δὲ τοιούτουσὶ συκοφάντας Bekker. Sic certum sycophantarum genus intelligitur. Sed omnino sycophantae intelligendi sunt. Itaque malim τοὺς δὲ τοιούτους τοὺς συκοφαντοῦντας, h. e. τ. δ. τ. οἳ συκοφαντοῦσιν. Opponitur v. 15. s. τοὺς μὲν ἄλλους, ὅσοι —. SCHAEFER.

P. 1342. v. 22. ποῖ] ποῦ August. primus. REISK.

P. 1342. v. 22. ποῖ χρὴ πορευθέντας —] Est ἀνακόλουθον. Sic certe melius cohaereret constructio: παρὰ δὲ τῶν συκοφαντούντων ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν; WOLF. Videtur etiam hic aliquid deesse. Non me fugit posse accusativos illos, τοὺς δὲ τοιούτους συκοφαντοῦντας, pro accusativis absolutis haberi **).

---

*) ἴσως est Critici, sed παραδιορθοῦντος. De Seidlero, quem hoc adverbium fefellerat ad Euripid. Iphig. Taur. 50., non debebat triumphus cani. Nam ridiculus si fuit error, nos omnes scilicet saepe erramus ridicule. SCHAEFER.

**) Sic Ind. Graecitat. p. 22. SCHAEFER.

quod attinet ad hos homines. Planior tamen utique foret oratio, si sic legeremus: ποῖ χρὴ πορευθέντας διαφεύγειν καὶ τῆς παρὰ τούτων ἀδείας τυχεῖν; *quo abeundum erit, ut hos sycophantas effugiamus, ut tuti ab iis simus?* REISK. Tandem suboluit Reiskio, quae sit huius periodi syntaxis. Qui si viam, quam sensus obscurior ostenderat, instilisset, nimirum facile vidisset locum hunc esse in tornatissimis. SCHAEFER.

P. 1342. v. 22. παρὰ τούτων] Desunt texto Bavarici, sed leguntur in margine. REISK.

P. 1342. v. 22. αἱ — τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαὶ] V. quae nuper scripsi ad Porsoni Orest. v. 442. et 714. SCHAEFER.

P. 1342. v. 25. αὐτῶν] Vulg. αὐτάς. αὐτῶν August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1342. v. 25. ῥώμας] Bekkerus: „ῥώμας F. γνώμας S. Q." γνώμας (γν) vide ne praestet ut aptius sequenti νομίζοντες. SCHAEFER.

P. 1342. v. 27. πλουσίους] πράους August. primus. REISK. Bekkerus: „πράους r." Placet. Athenis enim qui erant πλούσιοι, iidem raro erant ἀπράγμονες, qualis fuit egregius ille Nicias. Plutarchus V. Niciae c. 4. τινὰ τῶν ἀπραγμόνων καὶ πενήτων. *) SCHAEFER.

P. 1342. v. 27. ἀναμνησθέντες οὖν —] Inchoata hic oratio, per multas ambages posteaquam est circumducta et per maeandros quasi irremeabiles distracta, tandem tamen p. 1343, 21. in v. βοηθήσατε renovatur atque absolvitur. REISK.

P. 1342. v. 29. Ὀλύμπια] [Ὀλυμπιάσι.] Ὀλύμπια Cod. August. Quam scripturam commendat praestantissimus Hemsterhusius ad Luciani Timonem p. 106. nov. edit. Utut illud sit, legerem omnino νικήσας παῖδας σταδίῳ. Ferri quidem potest νικήσας παίδων στάδιον. Et utrumque probum est. TAYLOR. Vulg. Ὀλυμπιάσι. Ὀλύμπια August. primus, probante Tayloro **). Et hoc dedi. REISK. στάδιον cave mutes. V. Wesselingius ad Diodor. Sic.

---

*) Sequuntur ibidem versus Comici (eiusdem, ut arbitror, cuius sunt qui proxime antecedunt, h. e. Eupolidis ἐν τῷ Μαρικᾷ), sic dispertiendi illi:

A. Ἠκούσατ', ὦ συνήλικες,
ἐπ' αὐτοφώρῳ Νικίαν εἰλημμένον.
B. Ὑμεῖς γὰρ, ὦ φρενοβλαβεῖς,
λάβοιτ' ἂν ἄνδρ' ἄριστον ἐν κακῷ τινι;

notabili dimetrorum et trimetrorum in diverbio consociatione. Obiter moneo Telecliden a Plutarcho citatum videri scripsisse Χαιρεκλῆς, non Χαρικλῆς. Sic Graeci dicunt tam Χαιρέδημος quam Χαρίδημος, tam Χαίριππος quam Χάριππος. SCHAEFER.

**) Sed Anglus negat sibi liquere. SCHAEFER.

XIII. 74. T. V. p. 600. edit. Bip. Nec trium concursus accusativorum habet quod offendat. SCHAEFER.

P. 1343. v. 1. παῖδας] παῖδα August. primus. παίδων mavult Taylorus. REISK. Non mavult, sed ferri posse ait. SCHAEFER.

P. 1343. v. 1. ἐστεφάνωσε τὴν πόλιν] Nam victoriae decus victor cum patria communicabat. SCHAEFER.

P. 1343. v. 2. ὑμετέροις] [ἡμετέροις.] Legendum ὑμετέροις. Ita editorum nonnulli: et Wolfius scite interpretatur. TAYLOR. ὑμετέροις. IURIN. Sic corrigi volunt Taylorus et Iurinus vitiosum ἡμετέροις, quod est in Wolfiana. REISK.

P. 1343. v. 2. ἐπιεικῆ δόξαν] *satis gloriae*. SCHAEFER.

P. 1343. v. 2. δὲ δὴ] Vulg. δέ. δὲ δὴ August. primus. Addidi δή. REISK. Bekkerus: „δὴ om. F. S. Q." Malim omissum. SCHAEFER.

P. 1343. v. 3. τουτουὶ] Vulg. τοῦτον. τουτουὶ August. primus. REISK.

P. 1343. v. 3. ἀπεστερήμεθα] Vulg. ἀποστεροίμεθα. ἀποστερούμεθα Aldina. ἀπεστερήμεθα August. primus, Bavaricus. Et hoc dedi. REISK. Usus est perfecto, quo gravius loqueretur. Pater enim adhuc solus ἀπεστέρηται: ipse, ut haeres olim futurus τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας, ἀποστερήσεται. SCHAEFER.

P. 1343. v. 3. ταύτης τῆς πόλεως] Sensus: iuribus civium Atticorum, τῆς πολιτείας. SCHAEFER.

P. 1343. v. 5. Ἀριστοκράτης ὁ Σκελλίου —] V. Aristophan. Av. 126. et Σχ. ad locum. TAYLOR. Demosthenem h. l. memoria lapsum reprehendit Valesius Emendatt. p. 108. Conf. Palmerius Exercitatt. p. 648. REISK. V. Ind. Graecitat. p. 553. Hominem commemorat etiam Plato Gorg. p. 472. HSt., ad q. l. v. Heindorf. p. 86. SCHAEFER.

P. 1343. v. 5. ὁ] Vulg. μὲν ὁ. μὲν abest ab August. primo. Delevi. REISK.

P. 1343. v. 5. Σκελλίου, θεῖος] σκελλιούθιος Aldina. REISK.

P. 1343. v. 6. τοῦ πάππου τοῦ ἐμοῦ] τοῦ ἐμοῦ πάππου August. primus. REISK.

P. 1343. v. 6. οὗ] Refer ad Ἀριστοκράτης. SCHAEFER.

P. 1343. v. 6. ὁ ἀδελφὸς] Bekkerus: „ὁ om. F. S. Q. r." Recte ἁδελφὸς Dindorf. SCHAEFER.

P. 1343. v. 8. Λακεδαιμονίοις] Pro hac voce dat August. primus καί. REISK.

P. 1343. v. 8. κατασκάψας] Aug. καὶ κατασκάψας, et l. 10. ὑποδέχεσθαι, καθεῖλε μὲν τό τε γιγνόμενον ἐπιτείχισμα. TAYLOR.

P. 1343. v. 8. τὴν *) Ἠετιώνειαν] τὴν θηετιωνίαν August.

---

*) Corrige vitium typotheticum. SCHAEFER.

primus. REISK. Stephanus: ἡ ἑτέρα τοῦ Πειραιέως ἄκρα ἀπὸ Ἠετίωνος. WOLF. Memoria lapsum esse Demosthenem, sive quicunque fuerit auctor huius Orationis, ostendit doctissimus Valesius IV. Emendatt. 7. ex Thucydide VIII. 89. 90., et res gestas sub CCCC per incogitantiam applicare ad dominatum XXXviralem. TAYLOR. V. Krügerus Commentatt. post Dionysii Halic. Historiographica p. 383. SCHAEFER.

P. 1343. v. 8. τοὺς] Abest ab August. primo. REISK. Expunxit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1343. v. 10. οἱ περὶ Κριτίαν] V. Krügerus l. c. p. 374. SCHAEFER.

P. 1343. v. 10. ὑποδέχεσθαι] Vulg. ἀποδέχεσθαι. Correxi ὑποδέχεσθαι. REISK. V. not. ad κατασκάψας v. 8. SCHAEFER.

P. 1343. v. 11. τὸ ἐπιτείχισμα] τό τε γιγνόμενον ἐπιτείχισμα August. primus. REISK. Bekkerus: „τὸ] τότε γινόμενον r." F. τὸ τότε γιγνόμενον ἐπιτείχισμα. Res enim accidit, antequam castellum peraedificatum esset. V. Thucydides VIII. 92. SCHAEFER.

P. 1343. v. 12. τοιούτους κινδύνους] discrimina, qualia nunc adimus. REISK. in quibus qui cadit fit ἄτιμος. SCHAEFER.

P. 1343. v. 13. ἔπαυσε—τοὺς ἐπιβουλεύοντας] Subaudi ἐπιβουλεύοντας. Dialogus Socraticus Eryx. p. 100. edit. Heidelb. τὸν νοσοῦντα παύειν. Subaudi νοσοῦντα. Sic locutio explenda, quoties participium cum articulo iungitur verbo παύειν. *) SCHAEFER.

P. 1343. v. 13. δὲ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1343. v. 13. δι' οὓς, εἰ καὶ Θεοκρίνῃ] [δι' ὄν.] Lambinus hariolatur δι' ὧν, credo, quia ex maioribus duos adduxit bene meritos, Epicharem scilicet et Aristocratem. Non malo certe ingenio. Sed grammaticae melius litasset, si cum August. emendasset: δι' οὓς, εἰ καὶ Θεοκρίνῃ κ. τ. λ. Quod unice verum est. TAYLOR. Vulg. δι' ὃν εἰ Θεοκρίνῃ. δι' οὓς εἰ καὶ Θεοκρίνῃ August. primus. Et sic correxi. Redit enim ad plures, ad Epicharem et ad Aristocratem. REISK. δι' ὄν, εἰ Θεοκρίνῃ Bekker. Recte, ut opinor. SCHAEFER.

P. 1343. v. 15. πολλάκις γε πρὸς ὑμᾶς ταυτὰ] Vulg. πολλάκις ὑμᾶς ταῦτα. πολλάκις γε πρὸς ὑμᾶς ταῦτα August. primus. ταυτὰ margo Lutetianae. Dedi πολλάκις γε πρὸς ὑμᾶς ταυτά. REISK.

---

*) Xenophon Memorab. III. 6. in. Γλαύκωνα — ὄντων ἄλλων οἰκείων τε καὶ φίλων οὐδεὶς ἠδύνατο παῦσαι ἑλκόμενόν τε ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ καταγέλαστον ὄντα. Revocandum enim quod omnes ante Schneiderum nescio quid scabri h. l. deprehendisse sibi visum dederant. Ad παῦσαι subaudi δημηγορεῖν, quod antecessit. ἑλκόμενόν — ὄντα, *etsi trahebatur de suggestu risumque audientium movebat.* Aliter Matthiae Gramm. Gr. §. 549. 8. p. 793. s. SCHAEFER.

πολλάκις γε ὑμᾶς ταῦτα Bekker. Idem: „γε om. F. S. Q." Nec requiram omissum. τῶν ἐνοχλούντων ὑμᾶς p. 622, 12. V. Anecd. Bekk. p. 135, 28. SCHAEFER.

P. 1343. v. 16. οὕτω] οὕτως Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1343. v. 17. οὐδ'] μηδ' August. primus, Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. tollens vulgatae soloecismum. SCHAEFER.

P. 1343. v. 18. εἶναι ἡμῖν] ἡμῖν εἶναι Bekker. SCHAEFER.

P. 1343. v. 18. δεδομένης] Bekkerus: „μετα διδομένης S." μεταδιδομένης satis placet. SCHAEFER.

P. 1343. v. 20. καὶ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 1343. v. 20. γ'] τ' August. primus. REISK.

P. 1343. v. 21. ἡσυχίαν ἄγοντα] Quippe ἠτιμωμένον. SCHAEFER.

P. 1343. v. 22. ὑμῶν] Vulg. ἡμῶν. ὑμῶν August. primus. REISK. Recte ἡμῶν Bekker. *qui nostrum pro patria occubuerunt.* SCHAEFER.

P. 1343. v. 23. αὐτῆς] Abest ab August. primo. REISK. Recte adest. μὴ τὰ ἔξω τοῦ πράγματος λέγοντα. SCHAEFER.

P. 1343. v. 25. τοιοῦτοι] Scilicet ἀπαραίτητοι. SCHAEFER.

P. 1343. v. 25. τῶν λεγομένων] F. τῶν γενομένων. WOLF. Scilicet ὑφ' ἡμῶν ἐν τῇ κατηγορίᾳ καὶ ὑπὸ τούτου ἐν τῇ ἀπολογίᾳ. REISK. ὑπὸ Θεοκρίνου, non item ὑφ' ἡμῶν. SCHAEFER.

P. 1343. v. 27. [τιμήματος]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 1343. v. 28. πρὸς τῶν γονάτων] *per genua.* Forte πρὸ. *ad genua provolutus.* WOLF. Multum fallitur. V. Porsonus ad Euripid. Med. 325. SCHAEFER.

P. 1344. v. 2. οὖν] Post οὖν addit August. primus ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί: item margo Lutetianae, sed sine ὑμῶν. REISK. οὖν ὑμῶν Bekker. Vellem etiam cetera admisisset. SCHAEFER.

P. 1344. v. 2. καὶ] Abest ab Aldina et Paulina. REISK.

P. 1344. v. 2. ψηφίζεσθε] F. ψηφίζεσθαι. WOLF. ψηφίσασθαι August. primus. REISK.

P. 1344. v. 3. βοήθησον — ἀνάβηθι.] Affectuosissimus Orationis exitus. Ab omnibus enim, quos sibi patrocinaturos esse speraverat, destitutus Epichares totam audientium coronam contestatur, ut si quis causae tam iustae misertus opem laboranti ferre velit prodeat patronus. SCHAEFER.

I. TAYLORI

AD

ORATIONEM DEMOSTHENIS

CONTRA NEAERAM

PRAEFATIO.

Si auctoritati cedendum esset, nulla foret inter Orationes Demosthenicas, quam tanta facilitate expungi sinerem, quanta illam, quam iam tractare incipis. Pleni sunt antiquorum Criticorum libri gravissimis de ista causa suspicionibus. Dolet interea, interceptum esse tractatulum, ubi inter quasdam alias hanc non esse genuinum Demosthenis foetum ostendebat vir ingenio acerrimo praeditus, Dionysius Halicarnassensis. Vide *π. Δημοσθ. δεινότ.* versus finem [T. VI. p. 1127. R.]. Restant tamen alii, quos sequor et quos merito suo maximo maximi facio. Phrynichus pag. 112. edit. novissimae [p. 225. ed. Lob.]: *Σὺ δὲ βασιλικὸς ἐπιστολεὺς ἐπιφανεὶς ἀνάλογον τῇ σαυτοῦ παρασκευῇ γενικώτατον* *) *ἡμῖν ἐκόμισας μάρτυρα τὸν συγγράψαντα τὸν κατὰ Νεαίρας· ὃς διά τε τὰ ἄλλα ὑπωπτεύθη μὴ εἶναι Δημοσθένους καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀδοκίμων ὀνομάτων.* Athenaeus l. 13. *Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ γνήσιος, ὃν Ἀπολλόδωρος εἴρηκε.* Futiliter Interpres, uti ad Lysiam admonui: *si modo germana est, ut Apollodorus censuit.* Intellige meeum: *Oratio, quam Demosthenes scripsit, si tamen scripsit, Apollodorus autem peroravit.* Rursus in eodem libro idem Athenaeus: *ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας λόγον γράψας*: proinde quasi levis esset hominis et in re critica mediocriter versati Demosthenem citare istius opellae scriptorem. **) Similiter Photius Cod. CCLXV. *Καὶ τὸν κα-*

---

*) Recte Lobeckius *γεννικώτατον*. V. egregiam notam doctissimi Normanni ad Thomae Mag. Laudat. Gregorii Theologi p. 167. s. SCHAEFER.

**) Conf. Schweighäuseri Ind. Auctor. p. 90. SCHAEFER.

τὰ Νεαίρας δὲ λόγον ὑπτιότητός τινες αἰτιώμενοι τῶν Δημοσθενικῶν ἀποκρίνουσι λόγων. His adiunge Argumenti auctorem, sive Libanius sit, sive quispiam alius, Harpocrationem item Lexicographum, qui eam eiusque auctoritatem nusquam fere nisi cum suspicione allegat *). Verum neque tantus auctorum cumulus neque ipsa res, quae loquitur, uti mihi videtur, disertissime, Obsopoeo nostro satisfecerunt **), qui ita scribit: *Διαγράφονταί τινες καὶ τοῦτον τὸν λόγον, ὡς οὐ γνήσιον, δηλονότι ὕπτιον ὄντα, ὥς φησι Λιβάνιος, καὶ πολλαχῇ τῆς τοῦ ῥήτορος δυνάμεως ἐνδεέστερον. ἀλλ' ἔμοιγε ἀξιώτατος εἶναι δοκεῖ τῆς ἀναγνώσεως εἰδότι πλείστους ἄνδρας τῶν λογιωτάτων περὶ πλείστου τοῦτον ποιουμένους.* Quos nominasset utinam, ut nos quoque saperemus eorum auctoritate permoti!

Me profecto non pudet dicere, opus esse putidissimum, nullius aut decoris aut gravitatis: et praeter naevos orationis, quibus passim scatet, nihil ibi dictum, quod lectorem percellere aut allicere aut morari demum potest. Est autem Oratio satis antiqua et videtur ad usum forensem fuisse conscripta, non ad ostentationem aut ad imitationem concinnata. Passim inter adnotandum suspicionibus meis auctoritatem addidi. Inde lector meus iudicium capere poterit, iurene an iniuria agam, cum haec futilia non amplectar.

Adhaesit olim Demosthenicis, sive quod hic (strictim licet) memoretur de pecuniis theatralibus, in qua causa tantum praecelluit Demosthenes, sive quod infra Phrynionis cuiusdam res agatur, quem Oratori nostro domo et familia coniunctum fuisse suspicor, sive denique quod Demosthenis (nostrine an alterius, parum interest) testimonium infra adducatur. Quam necessitudinem, tenuissimam licet, superiorem illam orationem c. Theocrinem nostris adiunxisse arbitror. Norunt, qui hasce res tractant, quam levi consuetudine devincti scriptores vetusti quandoque simul conglutinari et sibi invicem adhaerere consuescant: quorum unus, qui excellit, caeterorum non solum famam et existimationem, verum etiam nomen praegravare solet.

Videri potest nonnullis aut lacunosa esse, aut diversa ab ea, quam versarunt antiqui, cum legerint ista Hermogenis p. 318. edit. Crispin.: *τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας ὠβελισμένον ὑπό τινων, τὸ ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἐργασίαν πεποιῆσθαι* etc. deinde ista Etymolog. M. c. 325, 18.: *ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.* Adiunge Suidam in v.

*) V. p. 42. 49. 53. 111. ed. Lips. SCHAEFER.

**) Atqui Obsopoeus hoc solum dicit, Orationem esse dignissimam quae legatur. Quod quis viro optimo non facile concedat? SCHAEFER.

Ἐκφυλλοφορῆσαι. Nam de iis in hac Oratione, prout hodie scribunt membranae, nihil prorsus. Locus tamen iste Hermogenis erit infra a me expendendus.

Viderint otiosiores, an ad hanc bellatulam pertineat Inscriptio adducta a Laur. Pignorio Symbol. Epistolic. 25. pag. 93. et Reinesio I. 126.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΤΗΙ ΝΕΜΕΣΕΙ
ΡΑΜΝΟΥΝΤΟΘΕΝ ΝΕΑΙΡΑ
ΑΘΗΝΑΙΑ ΧΑΡΙΤΟΒΛΕΦΑΡΟΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

ANNOTATIONES AD ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA NEAERAM.

P. 1344. *ΛΙΒΑΝΙΟΥ*] Nomen hoc auctoris primus adiecit Wolfius contra consensum Codicum. TAYLOR.

P. 1344. v. 1. *ὕπτιον*] V. Photius Biblioth. p. 492. a. 23. Bekk. SCHAEFER.

P. 1344. v. 2. *πολλαχῇ*] *πόλλαχῇ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1344. v. 5. *πεπρᾶσθαι*] *πεπράσθαι* Reisk. SCHAEFER.

P. 1344. v. 8. *νόμῳ συνοικοῦσαν*] Incredibile illud dictu et sine dubio mendosum. Nam in Orationis contextu p. 1349, 12. *ἥκω ἐπιδείξων εἰς ὑμᾶς ξένῃ μὲν γυναικὶ συνοικοῦντα παρὰ τὸν νόμον*. Et recte sane. Iterum p. 1350, 12. *ὡς δ' ἔστι ξένη Νέαιρα καὶ παρὰ τοὺς νόμους συνοικεῖ Στεφάνῳ, τοῦτο ὑμῖν κ. τ. λ.* Dele ergo in posterum inutile istud vocabulum, *νόμῳ*. TAYLOR. *νόμῳ* cave deleas. Verba: *nunc autem cum Stephano viventem ut uxorem legitimam.* Est enim i. q. *ὡς γυναῖκα συνοικοῦσαν*. V. v. 13. SCHAEFER.

P. 1344. v. 8. *πεπαιδοποιημένην*] Bekkerus: „*παιδοπεποιημένην* r." SCHAEFER.

P. 1344. v. 13. *γυναικὶ συνοικεῖν αὐτῇ*] *γυναῖκα συνοικεῖν αὐτὴν* Bavaricus. REISK. Placet: et recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1344. v. 16. *ἰδιότητος*] *ἰδιότητα* videtur appellare *τὴν φρικὴν στάσιν*. WOLF.

P. 1344. v. 19. *πεποίηται*] *ποιεῖται* Bekker. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM CONTRA NEAERAM.

P. 1345. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.*] Cicero, ne quid Demostheni concederet, in oratione Caeliana Clodiam sibi sumsisse exagitandam videtur. WOLF. V. Basil. Fabrum in voce. TAYLOR. De Neaera vide Athenaeum p. 593. s. — Nihil video causae, cur haec oratio Demostheni abiudicetur, neque reperio in tota hac oratione quicquam oratore nostro indignum, cui eam omni modo ereptum it Taylorus, sed meras ille nugas agens. Actor causae usque ad p. 1350, 8. est Theomnestus, Diniae filius, gener Apollodori, inde autem Apollodorus ipse. REISK. In vernacula Demosthenis interpretatione T. IV. p. 1. s. Reiskius omnibus nititur viribus, ut hanc orationem a Demosthene scriptam esse pervincat. *) Sed multum vereor ne incassum contenderit. Genuinam esse dubitant Casaubonus ad Athen. T. VII. p. 322. s. et Dorvillius ad Chariton. p. 590. med. edit. Lips. Spuria est Valckenario ad Eran. Philon. p. 160. Boeckhio de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 417. a. et Bekkero. Add. nott. ad v. 3. p. 1348, 3. 6. 1355, 2. 1357, 5. 27. 1359, 18. 1364, 26. — *ΚΑΤΑ ΝΕΑΙΡΑΣ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1345. v. 1. *Πολλά — ταυτηνὶ*] Rufus p. 80. citat sic scripta: *Πολλὰ μὲν ἦν τὰ παρακαλοῦντα, ὦ Ἀθηναῖοι, γράψασθαι —*. SCHAEFER.

P. 1345. v. 3. *εἰς κινδύνους — κατέστημεν*] In brevissimo ambitu orationis haec ad nauseam repetuntur: hac pag. ipsissima v. 12. *ὡς εἰς ἐσχάτους κινδύνους κατέστημεν.* Proxime p. 1347, 12. *εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπορίαν καταστήσειε,* et v. 22. *εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπορίαν καταστήσεσθαι.* Tanta inopia sermonis Macedonem illum, credo, concutere non potuit. TAYLOR. Sic *ἔχων αὐτὴν* perbrevi spatio ter positum legitur p. 1355, 28. 29. 1356, 5.: omninoque eaedem notiones hac in Oratione ita repetuntur, ut taedium facile capiat legentes. Talia quis dicat coloris esse Demosthenici? Ut fortasse idem se nunc prodat sorex, de quo scripsi ad Titul. Orat. c. Timoth. p. 1184. Inquirant in rem quibus plus est otii. Mihi haec properanti non licet nisi digitum intendere. SCHAEFER.

P. 1345. v. 5. *ὅ τε κηδεστὴς*] Scilicet *ὁ ἐμός,* qui est Apollodorus, filius Pasionis. REISK.

---

*) Add. quae scripsit ad p. 1380, 1. SCHAEFER.

P. 1345. v. 5. καὶ ἡ ἀδελφὴ] Omisit has voces in interpretando Wolfius. Quod non debuit. TAYLOR.

P. 1345. v. 6. ὥστ' οὐχ ὑπάρχων —] Doctissimus Gatakerus noster Miscell. Posthum. C. XII. censet hos esse duos senarios hoc modo digerendos:

Ὥστ' οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος
Ἀγωνιοῦμαι τόν γ' (vel τόνδ') ἀγῶνα τουτονί.

Certe prior ille a cothurno sumitur et variis attribuitur: ab Athenaeo l. XIII. extr. [T. V. p. 219.] diserte Aristarcho tragico: Ἐγὼ δὲ κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον τὸν τραγικὸν ποιητὴν
Τάδ' οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος,
καταπαύσω τὸν πρὸς σὲ καὶ τοὺς ἄλλους κύνας ἐνταῦθα λόγον. Adde Casaubonum ad loc. [T. VII. p. 322. s.] Suidam in Ὑπάρχων et Ὡς οὐχ ὑπάρχων. Excidisse nimirum necopinanti scriptori numerosam quandoque orationem pedibusque apte ligatam neque mirum esse debet, et id multi olim animadverterunt. Vide, si vacat, Barthium Adversar. IV. 13. XI. 16. XLI. 22. eumque manipulum auctorum, quem conscripsit Fabricius in Bibl. Lat. T. II. L. II. C. XXI. Cicero Orat. C. LVI.: *Incidere vero omnes* [numeros] *in orationem etiam ex hoc intelligi potest, quod versus saepe in oratione per imprudentiam dicimus: quod vehementer est vitiosum: sed non adtendimus, neque exaudimus nosmet ipsos. Senarios vero et Hipponacteos effugere vix possumus. Magnam enim partem ex iambis nostra constat oratio. Sed tamen eos versus facile agnoscit auditor: sunt enim usitatissimi. Inculcamus autem per imprudentiam saepe etiam minus usitatos, sed tamen versus: vitiosum genus et longa animi provisione fugiendum.* Olim similia deprehenderunt in scriptore nostro Scholiastes ad Hephaestion. Enchirid. p. 76. et Longinus in Prolegomenis ad eundem auctorem, cuius haec sunt verba: διὰ τοῦτο πολλὰ τῶν μέτρων συμβέβηκεν ἀποκρύπτεσθαι σιωπώμενα ἐν τῇ κατὰ πεζὸν ῥήσει· — εὕροι γοῦν ἄν τις παρὰ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι στίχον ἡρωϊκὸν κεκρυμμένον, ὃς ἠδυνήθη λαθεῖν διὰ τὸ πεζὴν οὖσαν τὴν προφορὰν συναρπάσαι τῷ λόγῳ τὴν ἀκοήν. φησὶ γοῦν·

Τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον, δι' ὃν εἰς Ἐλάτειαν
Ἦλθε Φίλιππος.

στίχος ἐστὶν ἡρῷος. ἀλλὰ μὴν καὶ Ἰωνικὸν [ἀπὸ μείζονος], ὅταν λέγῃ·

Πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένου παρ' ὑμῖν.

Similiter in Philipp. I. p. 42, 1. observant esse purum hexametrum,

καὶ προσέχειν τὸν νοῦν τούτοις ἐθέλουσιν ἅπαντες.

In Aristocratea p. 664, 18. sqq. una periodus duos istiusmodi versus complectitur, scilicet: ἔστι γὰρ φίλων ἀγαθῶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι

τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη, ἀλλ' ὃ μὲν ἂν μέλλῃ συνοίσειν

ἀμφοῖν, συμπράττειν, ὃ δ' ἂν αὐτὸς ἄμεινον ἐκείνου προορᾷ, πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι. In eadem porro Oratione plures insunt. Ita p. 625, 1.

ὑμᾶς καὶ μόνον ἀνθρώπων ἂν ἔφη Χαρίδημον.

et p. 636, 4.

ἁπλῶς ἄν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον ἀγέσθω.

Adde p. 644, 6. 658, 6. 665. pen. 668, 3. Haec autem leviuscula. Ego tamen arbitror, vix esse Demosthenis, ut ad sensum non maximi ponderis expromendum neque insigni aliqua gravitate aut auctoritate nobilitatum, qualemque vel ex plebecula aliquando concipere solent, verba mutuo sumeret e scena et numerosos iambos pedestri suae orationi temere immisceret. Non ita solens est. TAYLOR. Demosthenes p. 364, 25. οὐδ' ἄλλους πολλοὺς, ἀλλ' ὅτι συμφέρον ἦν. Ibid. 27. ἢ ἄλλου τινὸς ἀνθρώπων μετὰ τοὺς παρὰ τούτου. p. 365, 11. οἱ Φωκεῖς αὐτοὺς ὑποποιήσωνται· ἐπειδὴ δ' ἧκεν εἰς Πύλας, οἱ Λακεδαιμόνιοι. p. 419, 16. βουλομένους εἰπεῖν διεκώλυσεν, οὐκ ἀναμνησθείς. p. 312, 10. τῆς ἀγαθῆς καὶ μεγάλης. καὶ πῶς ἔνι τοῦτο γενέσθαι; Cicero Bruto c. 8.: *Primus intellexit* [Isocrates] *etiam in soluta oratione, dum versum effugeres, modum tamen et numerum quendam oportere servari.* V. Corrad. ad locum. Cicero III. de Orat. Idem Orat. Quintil. IX. 4. et ult. Fortunat. l. 3. V. Not. ad Cornel. Nep. praefat. Barth. Adversar. LIV. 22. Climax Rhomnus. Aquila Rhetor. Dionys. Halic. π. συνθέσεως saepe. Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς. Plutarch. in Vita. Demosthenes pro Cor. p. 316, 6. Ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν. IDEM *in Schedis.* *) V. Porsoni Miscellan. p. 369. SCHAEFER.

P. 1345. v. 8. οὔτε ἔργῳ οὔτε λόγῳ] οὔτε λόγῳ οὔτε ἔργῳ Bekker. Qui verborum ordo in hac affinibusque locutionibus solennis est. SCHAEFER.

P. 1345. v. 12. περί τε τῆς πατρίδος] Scilicet ὅπως μὴ ἐκπέσωμεν αὐτῆς. REISK.

P. 1345. v. 13. καὶ περὶ ἀτιμίας] Scilicet ὅπως μὴ περιπέσωμεν αὐτῇ. REISK.

P. 1345. v. 13. ἀτιμίας] ἐπιτιμίας Bodlei. Lambin. TAYLOR. ἐπιτιμίας index Lambini. REISK. Est haec παραδιόρθωσις non videntium aliter intelligi oportere περὶ τῆς πατρίδος, aliter περὶ ἀτιμίας. Quod discrimen Reiskius scite indicavit. V. not. ad p. 849, 21. Bekkerus: „τῆς ἀτιμίας r." Placet ob antecedens τῆς πατρίδος. SCHAEFER.

---

*) Conf. Santenius ad Terentian. Maur. p. 277. s. 302. s. SCHAEFER.

P. 1345. v. 13. τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων] [τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων.] Haec in aliis exemplaribus aliter scribuntur. Legerem lubens: ψηφισαμένου γὰρ [τοῦ] δήμου, Ἀθηναῖον εἶναι Πασίωνα: TAYLOR. Vulg. τ. δ. τῶν Ἀθηναίων. τ. δ. τοῦ Ἀθηναίων Bavaricus et margo Lutetianae. In aliis ista duo vocabula non legi annotavit Taylorus*). REISK. Vulgatam contra Taylorum tuetur quod legimus p. 1346, 23. Ceterum v. Ind. ad Gregor. Corinth. p. 1048. b. SCHAEFER.

P. 1345. v. 15. Ἀθηναῖον] Abest a Paulina. REISK.

P. 1345. v. 16. ὁ πατὴρ] Scilicet ὁ ἐμός. Qui fuit Dinias. REISK. Vide mihi ut Reiskius annotata sua festinaverit. Quod enim vult subaudiri ὁ ἐμὸς ab ipso Oratore additum statim sequitur. Sed etiam alibi sic properavit. V. not. ad p. 982, 25. SCHAEFER.

P. 1345. v. 22. ὄντας] Malim τοὺς ὄντας. REISK. Ego non item. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1345. v. 22. καὶ κοινωνεῖν] F. addendum χρῆναι. WOLF. Non defectu locus laborat, sed vitiose superest copula, quam deleri oportet. Bekkerus: „καὶ ante κοινωνεῖν om. Y. O. r. v.“ SCHAEFER.

P. 1346. v. 2. ἀδελφιδῆν] ἀδελφὴν Bavaricus. REISK.

P. 1346. v. 3. Ἀπολλόδωρος] ὁ Ἀπολλόδωρος margo Lutetianae. REISK.

P. 1346. v. 3. δοκιμασθεὶς—καὶ ὀμόσας] Cohaerent hi nominativi cum ἔγραψε v. 15. REISK.

P. 1346. v. 5. τῇ πόλει καιροῦ] καιροῦ τῇ πόλει Bekker. SCHAEFER.

P. 1346. v. 6. ἢ κρατήσασιν] [κρατήσασιν.] Recte Codd. Venet. Barocc. et Ital. ἢ κρατήσασιν. TAYLOR. Vulg. κρατήσασιν. ἢ κρατήσασιν Bavaricus. Disiunctivam addidi. REISK.

P. 1346. v. 8. προεμένοις] [προεμένους.] Lambinus et Bodlei. multo satius προεμένοις. TAYLOR. Lege προεμένοις. IURIN. Vulg. προεμένους. προεμένοις editio Wolfii, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1346. v. 11. ἀπίστους] Magis attice puto ἀπίστοις. IURIN. Potuit Orator sic scribere: noluit, opinor, ne duo dativi concurrerent. SCHAEFER.

P. 1346. v. 13. εἰς Ὄλυνθον] Ὄλυνθον Bekker. SCHAEFER.

P. 1346. v. 16. λέγων] Bekkerus: „λέγον Y. O. r.“ Non displicet. SCHAEFER.

---

*) Taylori annotationem aliud agens inspexit. SCHAEFER.

P. 1346. v. 16. διαχειροτονῆσαι] Consule Valesium ad Harpocrat. p. 45. TAYLOR.

P. 1346. v. 17. τῆς διοικήσεως] Male Wolfius *vectigalium*. Dixi satis ad Timocrateam p. 708, 23. Hanc autem historiam Apollodori tangit Ulpianus ad I. Olynth.: ἰστέον δὲ, ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τὰ δημόσια θεωρικὰ ἐποίησεν ἐξ ἀρχῆς Περικλῆς —. εἶτα ἐπιχειρήσαντος Ἀπολλοδώρου τινὸς πάλιν αὐτὰ ποιήσειν στρατιωτικὰ, βουλόμενος Εὔβουλος ὁ πολιτευόμενος δημαγωγὸς ὢν πλείονα εὔνοιαν ἐπισπάσασθαι τοῦ δήμου πρὸς ἑαυτὸν ἔγραψε νόμον τὸν κελεύοντα θανάτῳ ζημιοῦσθαι, εἴ τις ἐπιχειροίη μεταποιεῖν τὰ θεωρικὰ στρατιωτικά. TAYLOR. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως, *der Ueberschuss von den Staatsausgaben*. SCHAEFER.

P. 1346. v. 22. βούληται] Bekkerus: „βούλωνται Q. βούλωνται S." βούλωνται Dindorf. SCHAEFER.

P. 1346. v. 22. συμβουλεύσειν] Vulg. βουλεύσειν. Malim συμβουλεύσειν. Et sic dedi de meo. REISK. βουλεύσειν Bekker. Quod mutari non debuit. In formula iurisiurandi videntur haec verba fuisse: καὶ βουλεύσω τὰ βέλτιστα —. SCHAEFER.

P. 1346. v. 23. τῶν Ἀθηναίων] Recte τῷ Ἀθηναίων Bekker. V. Ind. ad Gregor. Corinth. p. 1048. b. SCHAEFER.

P. 1346. v. 23. Ἀθηναίων] Post h. v. videtur ἐποίησεν aut tale quid deesse. *ut iurato confirmavit, se optima consilia reip. daturum, ita re quoque verbis suis fidem fecit.* REISK. Nihil deest. *senatusconsultum tulit ad populum* —, *et quod leges iuberent* —, *et quod censeret* —, *et quod iurasset* —. *Atque rem ita se habere vos omnes illo tempore testati estis.* SCHAEFER.

P. 1346. v. 26. οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν —] In quibusdam exemplaribus ita olim inemendate legebatur: γενομένης γὰρ τῆς διαχειροτονίας, οὐδεὶς ἀντέχει, ἀλλὰ καὶ νῦν ἔτι κ. τ. λ. Ubi pro ἀντέχει Wolfius coniecit ἀντέλεγεν, Lambinus ἀπεχειροτόνησεν. In quibusdam Codd. ἀντεπεχειροτόνησεν. TAYLOR. Vulg. οὐδεὶς ἀντέχει, ἀλλὰ καὶ νῦν ἔτι κ. τ. λ. οὐδεὶς ἀπεχειροτόνησεν, ὡς οὐ δεῖ τοῖς χρήμασι τούτοις στρατιωτικοῖς χρῆσθαι, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν, ἄν που λόγος κ. τ. λ. Felicianea et ex ea Paulina. Quae parumper immutata retulit illinc margo Lutetianae *). Wolfius lectionem huius marginis adeo probavit, ut editioni suae quoque inferret. Mihi nihil mutandum videtur praeter ἀντέχει, pro quo suspicor aut ἀντέλεγεν aut ἀντεῖπεν esse legendum. Colligas ferme ex h. l. orationem περὶ συντάξεως, quae suadet pecunias theatrales in milites erogari, non ab ipso Demosthene, sed ab hoc Apollo-

*) Habet haec: διαχειροτονίας γὰρ γενομένης οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν, ὡς οὐ δεῖ τοῖς χρήμασι τούτοις στρατιωτικοῖς χρῆσθαι, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν, ἐάν που λόγος γένηται, παρὰ π. SCHAEFER.

doro esse recitatam, cuius nomine Demosthenes alias quoque multas orationes scripsit, eamque suasionem a populo non probatam, sed repudiatam auctoremque talento multatum esse. REISK. Parum convenit huic annotationi cum textu Reiskiano, ut qui fere sequatur marginem Lutetianae. SCHAEFER.

P. 1346. v. 27. ἀλλ᾽ ἔτι καὶ νῦν] ἀλλὰ καὶ νῦν ἔτι Bekker. SCHAEFER.

P. 1346. v. 28. εἰπὼν] εἴπας Bekker. SCHAEFER.

P. 1347. v. 1. τῷ — ἐξαπατήσαντι] Stephanus is est, qui hac tota oratione impugnatur. REISK.

P. 1347. v. 1. δικαστὰς] δημοκρατουμένους Paulina. Sed index Paulinae refert vulgatam. REISK.

P. 1347. v. 2. ἐξαπατηθεῖσι] ἐξαπατηθεῖσιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1347. v. 3. δικαστήριον ἐπὶ διαβολῇ, ψευδεῖς] Recte δικαστήριον, ἐπὶ διαβολῇ ψευδεῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 1347. v. 7. ἐφέρομεν] [φέρομεν.] Vel ἐφέρομεν potius. TAYLOR. Vulg. φέρομεν. Correxi mea sponte ἐφέρομεν. Sed et Tayloro video idem in mentem venisse. REISK. Sic ἂν addendum fuit. Recte φέρομεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1347. v. 10. συγχωρῆσαι] ut indulgeret aestimationem mulctae, quae esset modica. SCHAEFER.

P. 1347. v. 11. ἀτιμώσειεν] ἀτιμάσειεν Paulina. REISK.

P. 1347. v. 11. τοὺς παῖδας] Articulum Reiskius de suo addidit. Delevit Bekker. Neque opus addi. V. mox v. 23. SCHAEFER.

P. 1347. v. 12. ἐμὴν] Post h. v. Bekkeriana habet hypostigmen. Sed continuanda καὶ παῖδας — ἁπάντων. ἡ ἀτιμία enim ad solum Apollodorum pertinuit. SCHAEFER.

P. 1347. v. 12. εἰς τὴν] Absunt a Paulina. REISK.

P. 1347. v. 13. οὐδὲ — πάνυ τι] Idem particularum complexus in Xenophont. Cyrop. I. 1. 1., ubi in libris mire turbatur. Est fortius negantis: ut perperam interpretetur Ind. Graecitat. p. 372. extr. SCHAEFER.

P. 1347. v. 15. τι] Abest a Paulina. REISK.

P. 1347. v. 16. ἐννάτης] ἐνάτης Bekker. SCHAEFER.

P. 1347. v. 17. ἔμελλεν] ἤμελλεν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1347. v. 20. ἔμελλεν] ἤμελλεν idem. SCHAEFER.

P. 1347. v. 21. ἡ ὑπάρχουσα οὐσίᾳ Ἀπολλοδώρῳ] Longiori intercapedine Prooëm. p. 1428, 10. Περὶ μὲν τῶν π α ρ ό ν τ ω ν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πραγμάτων τ ῇ π ό λ ε ι κ. τ. λ. Eiusdem constructionis ratio non animadversa p. 1449, 22. vide mihi quo Reiskium errore implicuerit. V. not. ad p. 287, 6. SCHAEFER.

P. 1347. v. 27. ἡμῖν πᾶσιν] Post haec verba videtur οὗτος

deesse. *hic Stephanus.* REISK. Malim: — ἡμῖν πᾶσιν ἐγίγνετο ὁ οὐδὲν —. SCHAEFER.

P. 1348. v. 1. τοῦτο] τοῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1348. v. 2. αὐτὸν] Apollodorum. REISK.

P. 1348. v. 2. ὥστε δυνηθῆναι] Interserit Paulina καὶ, unde repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 1348. v. 3. ἂν] Delendum: nam mulctam Apollodorus luit. Conf. p. 1347, 15. SCHAEFER.

P. 1348. v. 3. ἐκτῖσαι] ἐκτίσαι Reisk. SCHAEFER.

P. 1348. v. 3. δικαίως] Sic etiam Bavaricus: sed super extrema syllaba etiam ου est ibi exaratum. REISK.

P. 1348. v. 3. τὸν αὐτὸν ἔρανον] Subaudi ὅνπερ εἰσέφερεν ἡμῖν. *quare instituimus aequissima lege suis petere artibus* *) *iisdemque modis ulcisci, quibus nos perditum ivit.* V. p. 1349, 10. Proprius, paene dixerim, Demostheni, in deliciis certe est usus v. ἔρανος, ut ad alia maioris momenti argumenta, quibus conficiatur orationem hanc a Demosthene profectam esse, etiam hic locus accedat. REISK. Imbecilla vis singularum locutionum, quando totus orationis color alium auctorem prodit. SCHAEFER.

P. 1346. v. 6. ὡς ὦφλε τῷ δημοσίῳ] Quid agant hoc loco ista verba, ego plane non perspicio. Agitur enim hic non de ullo debito, sed de homicidio. Forte in alium locum reponenda sunt et scribendum v. 2.: ὥστε καὶ δυνηθῆναι ἂν ἐκτῖσαι μόλις, ὃ ὦφλε τῷ δημοσίῳ. IURIN. Iurini suspicio, verba ὡς ὦφλε τῷ δημοσίῳ delenda esse, ut sententiam interturbantia et ex alio loco huc in locum alienissimum importune translata, mihi videtur perquam probabilis. REISK. Omnia haec, ὡς ὦφλε — εἴκοσιν ἐτῶν, videntur ab hoc loco alienissima. Nisi forte scribendum: ὅς ὦφλε τῷ δημοσίῳ —. Ut sensus sit: Stephanus, qui tot per annos aerario debitum non solvisset ideoque ut ἄτιμος forum attingere vetaretur, tamen eo impudentiae processit, ut Apollodorum in crimen capitis falso vocaret. Fateor sic scabram fieri periodum: sed omnino hac in oratione requiras nitorem Demosthenicae levitatis. SCHAEFER.

P. 1348. v. 6. ἐκ] Typothetae errore ἐν Bekkeri Berolinensis et Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1348. v. 7. Ἀφίδναζε] Lutetianae margo hoc habet Scholium: εἰς ἄφιδναν. ἔστι δὲ ἄφιδνα δῆμος ἀττικῆς, λεοντίδος φυλῆς. SCHAEFER.

P. 1348. v. 7. ἀφικόμενος] Redit ad Apollodorum. REISK.

---

*) Hoc quidem Theomnestus nec dixit nec voluit dicere: artes enim illae fuerunt sycophanticae. SCHAEFER.

P. 1348. v. 7. ἐπὶ δραπέτην αὐτοῦ ζητῶν] [ἐπὶ δραπέτην αὐτοῦ ζητῶν.] Omnino legendum videtur vel τὸν δραπέτην αὐτοῦ ζητῶν, ut in Parisiensi margine, vel ἐπὶ δραπέτην αὐτοῦ ζητεῖν. IURIN. Pro ἐπὶ suggerit margo Lutetianae τόν. REISK. Vulgata recte habet. Ad ζητῶν subaudi αὐτόν. SCHAEFER.

P. 1348. v. 10. παρακελευσάμενος] Forte παρακαλεσάμενος aut παρασκευασάμενος. WOLF. παρασκευασάμενος margo Benenati, Venet. Barocc. Ital. TAYLOR. Redit ad Stephanum. *cum gratia et illecebris verborum adduxisset nescio quos servilis conditiones homines, ut mercatores sese Cyrenaeos ferrent.* REISK. παρασκευασάμενος Bekker. SCHAEFER.

P. 1348. v. 11. ὡς Κηρυναῖοι εἴησαν] Non intelligo istam constructionem, κατασκευάσας, ὡς εἴησαν: neque melius video, quid ad rem nostram conferret, si quam maxime Cyrenaei essent aut potius esse viderentur. In Cod. Ital. tria ista vocabula non reperiuntur. Id tamen rem non expedit. TAYLOR. Constructio non habet quod nos offendat: recteque Reiskius videtur verba interpretatus esse. Sed quid rei hoc fuerit, ignoramus: non ignoraverunt Athenienses. SCHAEFER.

P. 1348. v. 11. προεῖπεν — φόνου] Vulg. προεῖπεν αὐτῷ τὸν παλλάδιον φόνον. Etiam Bavaricus dat προεῖπεν, sed cum o super ε secundo scripto. In Aldina est προεῖπον. In Paulina est αὐτῷ ἐπὶ παλλαδίῳ φόνου, unde id repetiit margo Lutetianae. Eadem lectio in Bavarico quoque legitur, sed super ῳ vocabuli παλλαδίῳ superscriptum legitur ον et super ου in φόνου pariter ον. Correxi προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνου [scilicet ἕνεκα]. *usus est Stephanus erga Apollodorum ea iuris actione, quae* προειπεῖν *vel* προαγορεύειν *appellabatur, in illo iudicio, quod* ἐπὶ Παλλαδίῳ *usurpatur, titulo caedis.* Est autem προειπεῖν, cum actor reo, ut homicidae, denuntiat, ut foro et civilibus omnibus causis sese abstineat, item sacris communibus, et ad causam caedis dicendam certa die in foro adsit. REISK.

P. 1348. v. 12. ἔλεγε] Rescribendum ἔλαχε. Nota ea res iuris attici peritis. Et hoc abunde confirmabunt ea, quae dixi ad Lysiam π. δημοσ. ἀδικ. p. 595. ult., ubi hunc locum cum aliis parilibus iampridem restitui. TAYLOR. Taylori ἔλαχε non displicet quidem, quia tamen sequitur ἃ οὔτε ἐγένετο —, quae manifeste probant, Demosthenem hic ἔλεγε, non ἔλαχε, usurpasse, ideo servans ἔλεγε malim τὴν δίκην deleri aut sic legi: ἔλεγε λαχὼν τὴν δίκην. vel: ἔλεγε παρὰ τὴν δίκην. REISK. ἔλεγε τὴν δίκην non tentem, quamvis insolens phrasis videatur. SCHAEFER.

P. 1348. v. 13. ἔκτεινεν] ἀπέκτεινεν margo Lutetianae. REISK.

P. 1348. v. 13. ἐπαρώμενος] Vulg. ἀρώμενος. Videtur hoc delendum: sequitur enim statim ἐπαρασάμενος, quod sufficit. Dedi de meo ἐπαρώμενος. REISK. ἀρώμενος Bekker. Malim sic scriptum: ἐπαρασάμενος ἐξώλειαν — καὶ οἰκίᾳ· ἃ οὔτε —. SCHAEFER.

P. 1348. v. 15. ἐπαρασάμενος] Lambinus ἐπαιτιασάμενος. Non inscite. TAYLOR.

P. 1348. v. 16. οὔτε — οὔτε — οὔτε] οὔτ' — οὔτ' — οὔτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1348. v. 16. οὐδενὸς] Bodlei. habet οὐδεὶς. TAYLOR.

P. 1348. v. 18. μεμισθωμένος — ἀργύριον εἰληφὼς] Vel hoc vel illud glossae simile videtur: alterutrum sane. TAYLOR. Talia huic Oratori facile condonem. SCHAEFER.

P. 1348. v. 21. ἐκ πεντακοσίων] Scilicet ψήφων. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1348. v. 21. ἀνδρῶν] δραχμῶν margo Lutetianae e Paulina, cuius index vulgatam dat. Item Bavaricus dat δραχμῶν. Manifeste hoc quidem vitiosum: sed et vulgatam videtur redundare atque delendum, ut e scholio natum. REISK.

P. 1348. v. 25. ἐχρησάμην] οὐ χρησάμην Aldina. REISK.

P. 1348. v. 25. τῇ ἀδελφῇ] Scilicet τῆς ἐμῆς γυναικός. REISK. Immo τῇ ἐμῇ. Recte intellexit Reiskius p. 1349, 5. SCHAEFER.

P. 1348. v. 26. οὑτοσὶ] Bekkerus: „οὑτοσίν r." SCHAEFER.

P. 1348. v. 27. τῷ προτέρῳ] illo περὶ συντάξεως. REISK. V. Reiskius ad p. 1346, 26. SCHAEFER.

P. 1348. v. 27. τῷ ὑστέρῳ] illo de muliere Aphidnis interemta. REISK.

P. 1348. v. 27. ἀγῶνι,] ἀγῶνι; Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1348. v. 28. ἦν] ἂν ἦν Dindorf. e Codd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1348. v. 28. ἦν.] ἦν; Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1348. v. 28. παρακαλούντων δή με —] Malim inverso ordine: προσιόντων δή μοι ἁπάντων καὶ παρακαλούντων με ἐπὶ τιμωρίαν τραπέσθαι. WOLF. Vel potius: παρακαλούντων δή με ἁπάντων ἰδίᾳ προσιόντων μοι. *Cum illi, qui me privatim convenirent*, (necessarii mei et familiares utique,) *hortarentur ad iniurias ulciscendas*. TAYLOR. Vulg. παρακαλούντων δή με ἁπάντων ἰδίᾳ, προσιόντων τέ μοι ἐπὶ τιμωρίαν —. Malim sic distingui et legi: παρακαλούντων δή με ἁπάντων, ἰδίᾳ προσιόντων ἐμοὶ, ἐπὶ τιμωρίαν —. *Cum itaque me omnes in privatis et singularibus congressibus hortarentur animum ad ultionem advertere.* REISK. Idem dudum placuerat Anglo. Sic autem delenda hypostigme post ἁπάντων. Praeterea praestat scribi προσιόντων μοι. SCHAEFER.

P. 1349. v. 2. τρέπεσθαι] τραπέσθαι Paulina. REISK. Sic quatuor Codd. Bekk. Nec displicet. SCHAEFER.

P. 1349. v. 3. τὰ] Delet Lambinus. Recte. TAYLOR. Non puto. SCHAEFER.

P. 1349. v. 5. κηδεστῶν] Possit bene habere videri, nisi praecessisset ἀδελφῆς: nam κηδεσταὶ sunt socer et socrus. Sed socrus actoris erat ipsius soror et haec soror modo commemorata

fuit sigillatim. Quare malim κηδεστοῦ, ut ad solum Apollodorum redeat. REISK. Quidni bene habeat pluralis, etsi praecessit ἀδελφῆς? *pro sorore et soceris*, h. e. pro sorore, quae est eadem socrus, et pro socero. Scilicet sororis causa hoc magis agenda erat, quod eadem esset socrus. SCHAEFER.

P. 1349. v. 6. τὴν — ἀσεβοῦσαν] Nam ut matrona ius habebat curandi sacra. SCHAEFER.

P. 1349. v. 9. χρῆσθαι — ὥσπερ] [χρῆσθαι αὐτῇ. καὶ ὥσπερ.] Periodo, cui haec insunt, videbitis, puto, sensum non constare, nisi sic interpungas et deleas τὸ καί: χρῆσθαι αὐτῇ· ὥσπερ Στέφανος —. IURIN. Videtur legendum esse: καὶ δή, ὥσπερ —. Et sic dedi de meo. Hic incipit apodosis. *Cum multi me hortati sint —: καὶ δή —, tum ego itaque ad vos venio —.* REISK. χρῆσθαι αὐτῇ· καὶ δὴ ὥσπερ — Reisk. χρῆσθαι αὐτῇ· καὶ ὥσπερ — Bekker. Idem: „καὶ om. O." Ego quoque copulam malim expunctam. SCHAEFER.

P. 1349. v. 10. ἀφῄρητο] Bekkerus: „ἀφῃρεῖτο Υ. Ο. r. v." Recte. Στέφανος ἐπεβούλευσεν ἀφελέσθαι, ἀλλ' οὐκ ἀφείλετο. Conf. p. 1348, 26. SCHAEFER.

P. 1349. v. 11. παρὰ τοὺς νόμους] [παρὰ τῶν νόμων.] [Uti editi omnes.] Lego παρὰ τοὺς νόμους. WOLF. Ita margo Paris. cum Cod. Veneto. Exaratur etiam παρὰ τὸν νόμον. TAYLOR. Vulg. παρὰ τῶν νόμων. παρὰ τοὺς νόμους Bavaricus et margo Lutetianae. παρὰ τὸν νόμον idem margo. Correxi παρὰ τοὺς νόμους. REISK.

P. 1349. v. 12. ἐπιδείξων] Ad ἐπιδείξων est in Bavarico adscriptum εἰπών, quod non intelligo quid sibi velit. REISK.

P. 1349. v. 13. δὲ] Abest ab Aldina. REISK.

P. 1349. v. 16. ἑτέρων] F. ἑταιρῶν, *meretricum*. WOLF. Aut tollendum erit τῶν ante ἑτέρων, *aliorum hominum filias, non ex se natas*, aut, quod malim, cum Wolfio, legendum ἑταιρῶν, *meretricum filias*. REISK. ἑταιρῶν Bekker. haec notans: „ἑταιρῶν Υ. Ο. r. v. et correctus F. cum Anecd. p. 140, 5." ἑταιρῶν quo minus probem, impedit et quod antecedit ἀλλοτρίους παῖδας et magis etiam quod sequitur ὡς αὐτοῦ οὔσας. Quidni enim meretricum filiae potuerunt eaedem esse Stephani? Quod autem Reiskius ait, si serves ἑτέρων, tollendum esse articulum τῶν, non vidit eodem iure posse dici tollendum esse, si probes ἑταιρῶν. SCHAEFER.

P. 1349. v. 16. ἠσεβηκότα δ' εἰς τοὺς θεοὺς] communicando sacra cum hominibus, ad quos non pertinent. SCHAEFER.

P. 1349. v. 17. τῶν αὐτοῦ] Scilicet δικαίων. WOLF. Scilicet ἀγαθῶν vel δώρων vel δικαίων. REISK. τὰ τοῦ δήμου, quae populus possidet, quorum dominus est, h. l. ius civitatis, quod Stephanus ereptum ivit posteris Pasionis. Ad p. 1350, 19. haec Reiskii adnotata sunt: „Ius enim civitatis erat munus P. A., quod illi ius ereptum ibat fraus Stephani." Quae ad h. l. videntur referenda. SCHAEFER.

P. 1349. v. 23. ἐγὼ ἀδικηθεὶς] δεηθεὶς ἐγὼ Bavaricus. REISK. ἀδικηθεὶς ἐγὼ Bekker. SCHAEFER.

P. 1349. v. 23. πρότερος] F. πρότερον, ut referatur ad participium ἀδικηθείς. SCHAEFER.

P. 1349. v. 29. κελεῦσαι] Videtur delendum ut vitiosa lectio proximi καλέσαι. REISK. Cave assentiaris. *ut liceat mihi iubere advocari* —. SCHAEFER.

P. 1349. v. 29. καλέσαι τῷ ἀγῶνι] Vulg. τῷ καλέσαι ἀγῶνι. Verba errore operarum transposita in ordinem verum reduxi. REISK.

P. 1350. v. 3. ὥστε καὶ — τὸν ὑπάρξαντα] Bekkerus: „His, nisi fallor, aptior post τουτουΐ locus." Viro egregio ita assentior, ut membra sic putem collocanda esse: καὶ ἐμπειροτέρως ἔχει τῶν νόμων, καὶ μεμέληκεν αὐτῷ περὶ τούτων ἁπάντων ἀκριβῶς, καὶ ἠδίκηται ὑπὸ Στεφάνου τουτουΐ, ὥστε καὶ —. Qua ratione simul aptius iunguntur quae eiusdem sunt generis. SCHAEFER.

P. 1350. v. 3. εἶναι] De meo addidi. REISK. Recte expunxit Bekker. Subaudi ἐστί. SCHAEFER.

P. 1350. v. 3. ὑπάρξαντα] Male Parisienses ὑπαρξοντα. TAYLOR. Vulg. ὑπάρξοντα. ὑπάρξαντα Bavaricus, Aldina. Et sic correxi. REISK.

P. 1350. v. 5. ἀκούσαντας] ἀκούσαντα Paulina. REISK.

P. 1350. v. 9. ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ.] V. Ind. Graecitat. p. 480. SCHAEFER.

P. 1350. v. 12. Νέαιρα αὕτη] [Νέαιρα.] Νέαιρα αὕτη Cod. Barocc. TAYLOR. Vulg. Νέαιρα. Addidi e Barocc. αὕτη. V. p. 1351, 2. REISK. Pronomen delevit Bekker. Conf. p. 1349, 25. SCHAEFER.

P. 1350. v. 13. Στεφάνῳ τούτῳ] [Στεφάνῳ.] Στεφάνῳ τούτῳ Cod. Barocc. TAYLOR. Vulg. Στεφάνῳ. Addidi e Barocc. τούτῳ. REISK. Pronomen delevit Bekker. Conf. p. 1349, 26. SCHAEFER.

P. 1350. v. 15. πρῶτον μὲν οὖν] [πρῶτον οὖν.] πρῶτον μὲν οὖν Venet. Barocc. Ital. TAYLOR. Vulg. πρῶτον οὖν. Interserit μὲν etiam Bavaricus. Particulam μὲν addidi. REISK.

P. 1350. v. 18. τέχνῃ ἢ μηχανῇ ᾑτινιοῦν] *quacunque tandem fraude contraxerit matrimonium.* SCHAEFER.

P. 1350. v. 18. γραφέσθω] Vulg. γράφεσθαι. γραφέσθω margo Lutetianae e Paulina et Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1350. v. 19. Ἀθηναίων] Vulg. Ἀθηναῖον. Ἀθηναίων Bavaricus et margo Lutetianae ex Aldina. Et sic correxi. REISK. Quae praeterea Reiskius hic adscripsit vide relata ad p. 1349, 17. SCHAEFER.

P. 1350. v. 19. οἷς ἔξεστιν] quos non vetat ἡ ἀτιμία. SCHAEFER.

P. 1350. v. 21. ἑλόντος] [ἁλόντος.] [Ita perpetuo excusum.]

Non est moris condemnato decerni praemium, sed ei, qui sontem reum peregerit. Quare ἑλόντος legendum per ε. ὁ ἁλοὺς καὶ ὁ ἑλὼν plurimum differunt. WOLF. ἑλόντος Venet. TAYLOR. Vulg. ἁλόντος. ἑλόντος editio Wolfii ex ipsius coniectura. Et sic correxi. V. p. 1363, 7. REISK.

P. 1350. v. 21. ὡσαύτως] ἔστω Bekker. Sic delenda subdistinctio post συνοικῇ. Quam recte delebis, etiamsi servetur ὡσαύτως. Quod si cui placeat ὡσαύτως (nec mihi displicet), non mirer si delendum censeat, ut scholium interpretantis, κατὰ ταὐτά. Etsi enim pleonasmum ὡσαύτως κατὰ ταὐτὰ certis exemplis defendas (v. H. Stephani Thesaur. c. 10987. B.), tamen eius usus in legis formula, quae formulae magis ἐλλείπουσι quam πλεονάζουσι, videtur paulo insolentior. Thomas Mag. p. 934. Ὡσαύτως, — κατὰ ταυτά. SCHAEFER.

P. 1350. v. 21. ξένῃ] Vulg. ἡ ξένῃ. Dele articulum. Et delevi meo arbitratu. REISK. Revocandum censuit Meierus de Bon. Damnat. p. 45. Revocavit Bekker. SCHAEFER.

P. 1350. v. 22. κατὰ ταὐτὰ] *Similiter si et peregrina civi cuipiam nupserit*, κατὰ ταὐτὰ, *pari ratione:* πεπράσθω scilicet. Tria sunt capita huius legis, ut recte Petitus. TAYLOR.

P. 1350. v. 27. παιδοποιεῖσθαι] *liberos ita gignere, ut in civibus numerentur.* SCHAEFER.

P. 1350. v. 28. αὐτῶν] [αὐτοῦ.] αὐτῶν rectius MSS. Hervag. Barocc. Obsop. Ital. TAYLOR. Vulg. αὐτοῦ. αὐτῶν Bavaricus. Et sic correxi. REISK. Pluralis recte sequitur collectivum τις. SCHAEFER.

P. 1351. v. 1. πεπρᾶσθαι] πεπράσθαι Reisk. SCHAEFER.

P. 1351. v. 3. ἀκριβῶς ἐπιδεῖξαι] [ἐπιδεῖξαι.] ἀκριβῶς ἐπιδεῖξαι margo Benenati, Venet. et Barocc. TAYLOR. Vulg. ἐπιδεῖξαι. ἀκριβῶς ἐπιδεῖξαι Bavaricus. Adverbium addidi. REISK.

P. 1351. v. 3. μικρῶν παιδίων] μικροῦ παιδίου margo Lutetianae. Varietates lectionis ad hunc locum ex Athenaeo refert Taylorus. REISK.

P. 1351. v. 4. Νικαρέτη, Χαρισίου —] Paulo aliter Athenaeus l. XIII. pag. 593. [T. V. p. 148. Schw.] partim, ut videtur, suo, partim exemplarium vitio: *Νικαρέτη δὲ ἡ ἑταίρα ἐρωμένη ἦν τοῦ Στεφάνου τοῦ ῥήτορος, Λυσίου δὲ τοῦ σοφιστοῦ Μετάνειρα. ἦσαν δὲ αὗται δοῦλαι Κασίου τοῦ Ἠλείου μετὰ καὶ ἄλλων ἑταιρῶν, Ἀντείας, Στρατόλας, Ἀριστοκλείας, Φίλας, Ἰσθμιάδος, Νεαίρας. ἡ δὲ Νέαιρα ἦν Στρατοκλείδου ἐρωμένη, καὶ Ξενοκλείδου τοῦ ποιητοῦ, καὶ Ἱππάρχου τοῦ ὑποκριτοῦ, καὶ Φρυνίωνος τοῦ Παιανιέως, ὃς ἦν Δήμωνος μὲν υἱὸς, Δημοχάρους δὲ ἀδελφιδοῦς. τὴν δὲ Νέαιραν εἶχον ἡμέραν παρ' ἡμέραν, διαιτητῶν γενομένων φίλων, Φρυνίων καὶ Στέφανος ὁ ῥήτωρ· ὃς καὶ τῆς Νεαίρας θυγατέρα Στροβύλην, τὴν ὕστερον Φανὼ κληθεῖσαν, ὡς ἰδίαν θυγατέρα ἐξέ-*

δοτο Φάστορι τῷ Αἰγιαλεῖ, ὥς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Vide P. Leopardum Emendatt. XI. 16. TAYLOR.

P. 1351. v. 4. Νικαρέτη — Ἱππίου] Offendor hic eo, quod et Nicareta nomen ancillae sit, et Hippias servi, cum utrumque nomen sit hominum liberae conditionis. REISK. Non meminerat saepe accidisse, ut Graeci nati in servitutem abducerentur: quos nomina propterea mutasse quis credat? Adde quod mancipiis post manumissionem alia nomina passim data sunt: opinor, ut servitutis memoria aboleretur. SCHAEFER.

P. 1351. v. 5. ἐκείνου] Charisii Elei puta, cuius coquus erat Hippias. REISK.

P. 1351. v. 6. γυνή.] γυνή· REISK. Recte γυνή, Bekker. Quae enim statim sequuntur cohaerent cum antecedentibus. SCHAEFER.

P. 1351. v. 6. καὶ δυναμένη] Possint haec verba pro superfluis et e scholio natis haberi. Sublatis quidem illis neque sententiae decedit quicquam et elegantiae accedit. REISK. Suspicio non improbabilis. Hesychius T. I. c. 906. Δεινός. — δυνατός. SCHAEFER.

P. 1351. v. 6. φύσιν — συνιδεῖν εὐπρεπῆ] Potest, si necesse est, ferri. Malim tamen: φύσιν — συνιδεῖν, εἴ τινα εὐπρεπῆ. Scilicet παιδία ἦν vel ἴδοι. REISK. Nemo malit alius. SCHAEFER.

P. 1351. v. 8. συνειλεγμένη, προσειποῦσα [δ']] Vulg. συνειλεγμένη. προσειποῦσα δ'. Punctum commate mutari et δ' plane tolli velim. REISK. συνειλεγμένη. προσειποῦσα δ' Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 1351. v. 10. ὀνόματι] ἔργῳ ἄλλων οὔσας. SCHAEFER.

P. 1351. v. 11. πλησιάζειν αὐταῖς] Phrasis usus satis frequentis. Aliquanto rarius de coitu dicitur substantivum πλησιασμός. V. Epimetrum II. ad Aristophan. Plut. p. XL. SCHAEFER.

P. 1351. v. 12. ἐκαρπώσατο] Scilicet Neaera. REISK.

P. 1351. v. 15. Ἀντίαν —] Referuntur haec συντακτικῶς ad τὰ σώματα. SCHAEFER.

P. 1351. v. 15. Ἀντίαν] Barocc. Ἄντειαν. Idem Athenaeus l. XIII. p. 586. [T. V. p. 120. Schw.]: Ψαμάθη, καὶ Λαγνίσκα, καὶ Ἄνθεια. μήποτε δὲ δεῖ γράφειν ἀντὶ τῆς Ἀνθείας Ἄντειαν. οὐ γὰρ εὑρίσκομεν παρ' οὐδενὶ Ἄνθειαν ἀναγεγραμμένην ἑταίραν. ἀπὸ δὲ Ἀντείας καὶ ὅλον δρᾶμα ἐπιγραφόμενον, ὡς προεῖπον, Εὐνίκου ἢ Φιλυλλίου Ἄντεια ἐστί. καὶ ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας δὲ λόγον γράψας μνημονεύει αὐτῆς. Coniunge Harpocrationem v. Ἄνθεια. Eunici sive Philyllii drama nomine Ἄντεια laudatur a plurimis, a Suida, Polluce, etc. Πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων δράματα, inquit Athenaeus libro citato [p. 48.], ἀπὸ ἑταιρῶν ἔσχε τὰς ἐπιγραφάς, Θάλαττα Διοκλέους, Φερεκράτους Κοριαννώ, Εὐνίκου ἢ Φιλυλλίου

"Αντεια, Μενάνδρου δὲ Θαῒς καὶ Φάννιον, Ἀλέξιδος Ὀπώρα, Εὐβούλου Κλεψύδρα. Ita Comoediam scripsit Timocles ex Neaera nostra procul dubio cognominatam (Suidas: Τιμοκλῆς — τῶν δραμάτων αὐτοῦ — Νέαιρα· ἑταίρας δὲ ὄνομά ἐστιν ἡ Νέαιρα κ. τ. λ.) et Philemo, cuius nonnulla fragmenta ab Athenaeo laudantur; atque inter Romanos Licinius Imbrex. Gellius XIII. 22. *Praeter Plautum etiam praeterque Gellium Licinius Imbrex, vetus comoediarum scriptor, in fabula, quae Neaera inscripta est, ita scripsit:*

Nolo ego Neaeram te vocent, sed Nerienem,
Cum quidem Marti es in connubium data.

TAYLOR. Harpocration citat hunc locum v. "Ανθεια, quomodo recte scribi affirmat. REISK. Harpocrationem aliud agens inspexit. Sic enim Lexicographus: "Ανθεια, ὅτι μὲν ἑταίρα δῆλον. μή ποτε δὲ "Αντεια γραπτέον διὰ τοῦ τ, ἐπεὶ οὕτως εὕρομεν παρὰ Λυσίᾳ. Praeterea nihil habet. Bekkerus: „ἄντειαν Y. O. r. v.“ Hanc scripturam ipsa Poëtae Il. VI. 160. δῖ' "Αντεια satis tutatur. Conf. variet. lection. ad Athenaeum T. V. p. 120., ubi p. 61. in. Editor vellem servasset "Αντεια. SCHAEFER.

P. 1351. v. 15. Στρατόλαν] Nomen virile est Στρατολᾶς*) pro Στρατόλαος, si modo nomen est, non certe foemininum. Quare suspicor legendum esse Στρατόκλειαν. REISK. Eadem Schweighäuseri suspicio. V. Animadverss. in Athen. T. VII. p. 208. Nihil tentandum in Doricis nominibus, quando libri consentiunt. SCHAEFER.

P. 1351. v. 16. Ἰσθμιάδα] Pari appellatione mulierculas alias, Νεμεάδα, Πυθιονίκην etc., passim dictas reperimus. Athenaeus tamen l. XIII. p. 587. [T. V. p. 123.] Καὶ Νεμεάδος δὲ τῆς αὐλητρίδος Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. περὶ ἧς ἄξιον θαυμάζειν, πῶς περιεῖδον Ἀθηναῖοι οὕτω προσαγορευομένην τὴν πόρνην, πανηγύρεως ἐνδοξοτάτης ὀνόματι κεχρημένην· κεκώλυτο γὰρ τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι ὀνόματα οὐ μόνον ταῖς ἑταιρούσαις, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις δούλαις, ὥς φησι Πολέμων ἐν τοῖς Περὶ ἀκροπόλεως. TAYLOR.

P. 1351. v. 17. ἣν — ἐκτήσατο] Nove sane et insolenter dictum. Ego, si scripturus eram, scripsissem lubentius τίνες μὲν οὖν ἑκάστην αὐτῶν ἐκτήσαντο aut iuxta illud. TAYLOR. Imo vero: ὅστις μὲν οὖν ἑκάστην αὐτῶν ἐκτήσατο. REISK. *Quam igitur earum quisque emerit.* Quid tandem hac in phrasi est quod offendat? SCHAEFER.

P. 1351. v. 18. ὑπὸ] παρὰ margo Lutetianae. REISK.

P. 1351. v. 21. Νικαρέτης ἦν] V. Valckenariana quae dedi ad L. Bosii Ellips. p. 118. Cave tamen de ellipsi nominis δούλη cogites. SCHAEFER.

P. 1351. v. 21. εἰργάζετο — μισθαρνοῦσα] Ad hunc locum et parilem infra p. 1353, 12. adnotavit Dionysius Lambinus emen-

---

*) Immo Στρατόλας. SCHAEFER.

danti similis εἰργάσατο τρισὶ τρυπάναις μισθαρνοῦσα. Cum illa in Codd. suis offendere vix potuit, necesse est omnino, ut lecto Hermogene, uti olim admonui *), hoc adduceret, quae Rhetor ille in Cap. περὶ Ἀφελείας: Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν μὲν ἰδιωτικοῖς λόγοις ἴσως ἂν ἁρμόσειεν· ἐν δημοσίῳ καὶ τηλικοῦτον ἔχοντι ἀξίωμα λόγῳ πῶς ἂν ἁρμόττοι; τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας ὠβελισμένον ὑπό τινων, τὸ ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἐργασίαν πεποιῆσθαι. λίαν γὰρ εὐτελές ἐστι, καὶ εἰ σφοδρὸν εἶναι δοκεῖ. Similiter Tzetzes Chiliad. VI. 36.

Πάλιν σεμνοστομώτερον φησὶ κατὰ Νεαίρας,
Ἀπὸ τριῶν ἐργάζεσθαι ὀπῶν τὴν ἐργασίαν.
Καὶ ἄλλων αἰσχροτήτων δὲ βορβόρους ἀποπτύει,
Οὕσπερ ὁ Διονύσιος ἀρώματα νομίζει.
Τὴν δ' ἐργασίαν, ἣν φησὶ τριῶν ἐκ τρυπημάτων,
Ἐκ τοῦ Λυσίου ῥήτορος σεμνῶς γλαφυρωτάτως
Ῥηθεῖσαν ἔκλεψεν, αἰσχρῶς ἐξαναπτύξας ταύτην.
Ἡ Ἀντιόπη μόνον γὰρ Λυσίας εἶπε πόρνη,
Ἤτοι ἡ ἄμφω ταῖς ὀπαῖς τῇ μίξει κεχρημένη.
Παναίσχρως δ' οὗτος ηὔξησεν ἀναφανδὰ ληρήσας,
Τὸ ἔργον Νέαιραν τελεῖν τριῶν ἐκ τρυπημάτων.

Similia his immunditiis sunt **) illa Athenaei l. XIII. p. 587. [T. V. p. 122. s.]: ἦν δὲ Κορώνη τῆς Ναννίου θυγάτηρ, τὸ τῆς Τήθης ἀναφέρουσα ἐκ τριπορνείας ὄνομα. A me autem procul esto, ut haec orgia enarrarem. TAYLOR. Hic annotavit Lambinus sive emendandi ergo sive quocunque animo: εἰργάσατο τρισὶ τρυπάναις μισθαρνοῦσα. Sed nescio, quae illi mens esset spurcam et flagitiosam sententiam in locum sanum ingerenti et nescio an pro invento suo venditanti, cum ab Hermogene mutuo sumsisset, quem cavit nominatim appellare. REISK. V. not. ad p. 1382, 12. SCHAEFER.

P. 1351. v. 23. ἐπανελθεῖν] Credo, olim ἐπανελθὼν scriptum fuisse et infinitivum aliquem, ut ἐπιδεῖξαι aut similem, strangulatum. Melius non occurrit et suspicor prorsus rem ita se habere. TAYLOR. Est *oratione exsequi ad principium rei redeunte*, si dictio bene habet. REISK. Male habere Toupio videtur Opusc. T. I. p. 556. scribendum censenti ἐπεξελθεῖν. Fallitur. ἐπανελθεῖν non est simpliciter *enarrare*, ut interpretatur Ind. Graecitat. p. 223., sed *iterum exponere quod iam antea dixeris*. πάλιν autem additum est abundanter. SCHAEFER.

---

*) V. Taylori praefat. ad h. Orat. SCHAEFER.

**) Non similia sunt, sed quam maxime differunt. τριπορνεία quid sit, Athenaeus p. 152. ita docet, nemo ut de vero huius vocis sensu dubitare posse videatur. Quanquam res dubia visa est optimo viro, Schweighäusero. V. Animadverss. T. VII. p. 170. SCHAEFER.

P. 1351. v. 23. *Λυσίας* — *ἐραστὴς*] V. Athenaeus T. V. p. 142. SCHAEFER.

P. 1351. v. 26. *μνῆσαί*] Vulg. *μνῆσαι. μνῆσαι* Bavaricus et margo Lutetianae ex Aldina et Paulina. Iidem libri mox p. 1352, 2. pariter recte dant *μνηϑῇ* pro *μνηϑῇ*. Utroque loco sic correxi. Caeterum quae de Lysia sophista hic traduntur, quamquam Taylorus in Vita Lysiae negat ad oratorem illum celebrem pertinere, non video tamen, qui magnus error in vulgari sit sententia et quae magna vis eius insit argumentis. REISK. Servi initiati exemplum habet Theophilus Comicus in Bekkeri Anecd. p. 724, 31. SCHAEFER.

P. 1351. v. 27. *τὴν κεκτημένην αὐτὴν*] *dominam eius.* SCHAEFER.

P. 1351. v. 29. *πρὸς αὐτὴν* — *καταϑήσεσϑαι*] *ipsam mulierem demeritura esse.* SCHAEFER.

P. 1352. v. 2. *μνηϑῇ*] V. not. ad p. 1351, 26. SCHAEFER.

P. 1352. v. 2. *μνήσειν*] *μνήσειν* Paulina. REISK.

P. 1352. v. 8. *Κολωνῆϑεν*] V. Reisigius praefat. ad Sophocl. Oed. Col. p. XLII. SCHAEFER.

P. 1352. v. 8. *ἠΐϑεον*] Rara vox in oratorum scriptis. SCHAEFER.

P. 1352. v. 8. *αὐτῷ*] Cum leni spiritu etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 1352. v. 8. *καϑίστησιν*] *deducit habitatum.* Recurrit v. 20. SCHAEFER.

P. 1352. v. 12. *νεωτέρα* — *παρεῖναι*] Quid hoc sibi velit, non satis perspicio. Num iunior erat Neaera, quod maturitatem nondum adepta esset? Hoc perinde est, ac si dicas: *iunior est, quia iunior.* Forte sic rescribendum est: *νεωτέρα δὲ οὖσα, ὥστε μηδέπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι.* Excidisse poterat istud *ὥστε* propter similitudinem praecedentis *οὖσα* et *διὰ* videtur esse a manu emendatrice. IURIN. *ἡλικία* videtur h. l. iustam corporis staturam et proceritatem significare. REISK. Fallitur. V. p. 1351, 12. Toupius Opusc. T. I. p. 556.: „Hunc locum minus perspectum habuit, ut alios taceam, doctissimus Iurinus. Graeca ita vertenda sunt: *Comitabatur eas etiam Neaera, iam quidem vulgato corpore,* sed non ita diu, *quia aetate nondum integra erat. νεωτέρα οὖσα*, newly *set up.* Ista est vis *τοῦ νέος*. Quod viros doctissimos fefellit.“ Malim sic vertere: *iam merens illa quidem corpore, sed iunior (tenerioris aetatis) quam pro tali quaestu, quippe nondum satis matura viro.* SCHAEFER.

P. 1352. v. 12. *μήπω*] *μὴ δέ πω* Paulina. REISK.

P. 1352. v. 19. *ἐπεδήμησαν*] Vulg. *ἐπεδημήσαμεν. ἐπεδήμησαν* margo Lutetianae e Paulina, et haec e Felicianea. Et sic correxi. REISK.

P. 1352. v. 22. Σῖμος] Σιμὸς Reisk. V. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 656. b. Fuit ex Aleuadis. V. Harpocration p. 163. edit. Lips. et Photius c. 379. Nam eundem hic commemorari hominem vix dubites. SCHAEFER.

P. 1352. v. 25. αὐτῇ] Vulg. αὕτη. Aut αὐτὴ legendum est in nominativo ab αὐτὸς, *ipsa quoque Nicareta comitabatur*, aut in dativo αὐτῇ, *comes ei* [Neaerae puta] *ibat Nicareta quoque.* Et hoc dedi de meo. REISK.

P. 1352. v. 26. Γλαυκωνίδου] Γλαυκωνίδῃ Bavaricus, Aldina. REISK.

P. 1352. v. 26. Γλαυκωνίδου τῷ Κυδαντίδῃ] [Γλαυκωνίδου.] Quidam adiiciunt praeterea nomen δήμου, quod solet fieri, τῷ Κυδαντίδῃ: Venet. Barocc. Obsop. Ital. MSS. Hervag. et margo Parisiensis. TAYLOR. Vulg. Γλαυκωνίδου. Post hoc nomen addit margo Lutetianae τῷ Κυδαντίδῃ ex Obsopoeo, ni fallor. Addidi. REISK.

P. 1352. v. 27. συνέπινε] Aemilius Probus in praefatione: *In Graecia mater familias nec in convivium adhibetur nisi propinquorum, neque sedet nisi in interiore aedium parte, quae gynaeconitis appellatur: quo nemo accedit nisi propinqua cognatione coniunctus.* WOLF.

P. 1352. v. 27. ὡς ἂν ἑταίρα οὖσα] Subaudi συνέπινε καὶ συνεδείπνει. *ut meretrix facere soleat: qui mos est meretricis.* Infra p. 1353, 10. ὡς ἑταίραν οὖσαν. Quorum verborum alia vis est. Vertendum enim: *ut quae esset meretrix.* SCHAEFER.

P. 1353. v. 1. Αἰξωνέα] Vulg. Αἰξονέα. Per ω dat Bavaricus. Et sic exaravi. REISK. V. Osannus Inscriptt. III. p. 99. SCHAEFER.

P. 1353. v. 4. Αἰξωνεὺς] Vulg. Αἰξονεύς. Rursus Αἰξωνεὺς Bavaricus. Eodem ducit Αἰξιονεὺς Paulinae. REISK.

P. 1353. v. 5. Σῖμον] Σιμὸν Reisk. V. not. ad p. 1352, 22. SCHAEFER.

P. 1353. v. 11. παρὰ] περὶ Aldina. REISK.

P. 1353. v. 12. ἐπιφανῶς] περιφανῶς Bavaricus, quod malim: illud enim *splendide* significat, hoc *palam*, quod sententia postulat. REISK. Atqui idem valet ἐπιφανῶς. V. Pollux VI. 206. SCHAEFER.

P. 1353. v. 15. Ἵππαρχος] Citat hunc locum Harpocration v. Ἵππαρχος. REISK. V. Photius c. 85. SCHAEFER.

P. 1353. v. 16. μεμισθωμένοι] μεμισθωμένην Codd. Venet. Barocc. Obsop. Ital. margo Benenati et MSS. Hervag. TAYLOR. μεμισθωμένην margo Lutetianae ex Obsopoeo. μεμισθωμένοι bene habet idemque est atque μισθωσάμενοι. *cum eam* [Neaeram] *aere suo, ut sibi pateret, conduxissent.* REISK.

P. 1353. v. 17. οὐ γὰρ ἐῶσιν—] Verba οὐ γὰρ ἐῶσιν αὐτὸν οἱ νόμοι usque ad παρὰ πάντας τοὺς νόμους p. 1354, 2. signis parentheseos inclusi. REISK. Removi haec signa. Etiam Bekkerus removit. SCHAEFER.

P. 1353. v. 18. ὅτε γὰρ Λακεδαιμονίους —] V. Simsoni Chronic. Cathol. ad A. M. 3636. REISK.

P. 1353. v. 20. ἀντειπὼν] ἀντείπας in margine Bavarici est cum γρ. REISK. Recepit Bekker. V. Ind. ad Gregor. Corinth. p. 976. b. SCHAEFER.

P. 1353. v. 21. τῇδε] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1353. v. 21. βοηθείᾳ] Tolle hypostigmen. SCHAEFER.

P. 1353. v. 21. ἐωνημένος] ἐωνυμένος Paulina. REISK.

P. 1353. v. 22. κατὰ πρυτανείαν] Utrum singulis senatus conventibus? An deest numerus, κατὰ τὴν ἐ ν ν ά τ η ν πρυτανείαν, ut est in Timocratea? WOLF. κατὰ τὴν ἐννάτην πρυτανείαν mavult Wolfius in Annotationibus et in Farragine. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1353. v. 23. καὶ οὔσης] Fortasse οὐκ οὔσης. Sed totus hic locus impeditior mihi videtur et historia ignoratur. TAYLOR. Fallitur Taylorus. Bene habet locus et tam planus est, ut velim alios quosdam Demosthenicos pariter planos esse. Commemorantur hic tres causae sat graves probabilesque, cur Xenoclides existimarit ab hac expeditione sibi cessandum esse: 1) quod illi expeditioni, cum adhuc deliberatione agitaretur, adversatus esset eamque dissuasisset; 2) quod per muneris sui negotia ne mensem quidem urbe abesse posset, quippe qui vectigal frumenti redemisset, quod frumentum e Ponto, Sicilia et Aegypto in portum Atticum invehebatur: debebat autem hoc vectigal menstruis ferme portionibus per prytanias, h. e. nova quaque prytania ineunte, dependi; 3) quod leges redemtori huius vectigalis vacationem a militia darent. Propter has tres causas itaque Xenoclides domi manserat, et nihilominus tamen a Stephano accusatus mulctatus est. REISK. Vere Reiskius, nisi quod quam primam dixit causam sic finire debuit: quod expeditioni adversatus esset, ut qui vectigal frumenti pacis tempore redemisset sub conditionibus, quas bellum susceptum tolleret. Alioqui τὸ ἀντειπεῖν non potuit excusare τὸ οὐκ ἐξελθεῖν. SCHAEFER.

P. 1353. v. 25. ἐκείνην τὴν στρατείαν] Vulg. ἐκείνην στρατείαν. Interserit Aldina τὴν. Articulum addidi. REISK.

P. 1353. v. 26. ἀστρατείας] Vulg. ἀστρατίας. ἀστρατείας margo Lutetianae. REISK.

P. 1353. v. 28. τῆς παῤῥησίας] *iure loquendi coram populo, senatu, iudicibus.* SCHAEFER.

P. 1354. v. 2. τὸν δ' Ἵππαρχον] Vulg. τὸν δὴ Ἵππαρχον.

τὸν δ' Ἵππαρχον Bavaricus. τὸν δι' Ἵππαρχον Aldina, Paulina. Sed saepe in his editionibus δι' pro δ' reperitur. REISK.

P. 1354. v. 3. αὐτὸν] solum, sine Xenoclide. REISK. Immo *ipsum*. De Xenoclide, testaturo illo, nisi fuisset ἄτιμος, Apollodorus narraverat. Non opus narrari de Hipparcho: nam ipse prodit ad testimonium dicendum. SCHAEFER.

P. 1354. v. 3. ἀναγκάσω — αὐτόν] Cum antecedat ὑμῖν καλῶ, sensus esse videtur: *si ultro prodierit, aut testimonium dicere cogam aut eiurare; sin recusarit, misso viatore accersam et ad horum alterutrum eum adigam.* WOLF. Vide adnotata a me ad Lycurgum p. 151. not. 40. TAYLOR.

P. 1354. v. 5. κάλει Ἵππαρχον] Interserit margo Lutetianae τόν. REISK.

P. 1354. v. 7. Ἀθμονεὺς] Vulg. Ἀσθμωνεὺς. Ἀσθμονεὺς Bavaricus, Aldina, editio Wolfii. Correxi Ἀθμονεὺς sine sigmate initio vocabuli. REISK.

P. 1354. v. 9. τῶν μισθαρνουσῶν] *de numero illarum, quae corpus vulgarent.* SCHAEFER.

P. 1354. v. 10. μετ' αὐτοῦ] Malis μεθ' αὐτοῦ. SCHAEFER.

P. 1354. v. 11. Τιμανορίδας] Vulg. Τιμανορίδης. Τιμανορίδας Bavaricus, sed cum η super α postremo: item p. 1355, 7. Dedi Τιμανορίδας. Et sic quoque p. 1355, 7. et 25. Τιμανορίδᾳ. Nam ea terminatio dorica hominem Corinthium, origine Dorem, magis decet. REISK. Iure praelata est forma dorica dorici nominis. Quo magis mirere Reiskium eam sprevisse p. 1355, 12., idque oblatam a Codice. Sprevit ibid. v. 17. SCHAEFER.

P. 1354. v. 13. πολυτελὴς — τοῖς ἐπιτάγμασιν] πολυτελὴς τοῖς ἐπιτάγμασιν non placet. Forte addendum καὶ βαρεῖα τοῖς ἐπιτάγμασιν. WOLF. Meretrix ea πολυτελὴς τοῖς ἐπιτάγμασιν appellatur, quae amatoribus multa et sumtuosa imperat eosque cogit ingentes sumtus in se facere assiduitate flagitationum. REISK. De lena, non de meretrice, Apollodorus loquitur. SCHAEFER.

P. 1354. v. 16. αὐτῆς] Vulg. αὐτῶν. αὐτοῖς margo Lutetianae. αὐτῆς Bavaricus, margo Lutetianae e Paulina, item editio Wolfii. Correxi αὐτῆς. Est idem ac si dixisset: κατατιθέασι τριάκοντα μνᾶς τιμὴν τοῦ σώματος αὐτῆς. *dependunt lenae Nicaretae triginta minas pretium corporis ipsius* (Neaerae), *quo ipsi soli eam haberent.* Vel potest τοῦ σώματος haberi pro seorsim posito, quod idem significet atque ὑπὲρ τοῦ σώματος. REISK. Sane seorsum positum, h. e. appositum est. κατατιθέασιν αὐτῆς τοῦ σώματος, *pro ea pendunt, non tanquam pretium scortatus, sed ut puella fieret ipsorum mancipium.* Explicant proxime sequentia. αὐτῆς probat etiam Taylorus ad p. 1355, 11. SCHAEFER.

P. 1354. v. 22. ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη] ἀντὶ τοῦ βουλομένοις,

ᾖ ἡδὺ ἂν αὐτοῖς εἴη. Sed suspecta est scriptura. WOLF. Quin sanissima est. Poëta Il. IX. 551. Κουρήτεσσι κακῶς ἦν. quod Scholiastae male visum est ἐλλειπτικόν. SCHAEFER.

P. 1354. v. 23. εἴη] Abest a Paulina. REISK. Item ab Hervag. secunda. Lege: ἀλλ' ἡδέως ἂν αὐτοὶ ἔλαττόν τε τἀργύριον κομίσασθαι παρ' αὐτῆς, ἢ κατέθεσαν, καὶ αὐτὴν κ. τ. λ. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 66. Nemo, ut arbitror, sic scriptum velit. SCHAEFER.

P. 1354. v. 23. τἀργύριον] Abest τ a Paulina. REISK. Bekkerus: „τε om. r.“ Mihi placet ἔλαττόν τ' ἀργύριον. SCHAEFER.

P. 1354. v. 25. ταύτην] Malim omissum. Natum videtur e διττογραφίᾳ. SCHAEFER.

P. 1354. v. 27. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 1355. v. 1. τοῦ] Omisit Bekker. Etiam v. 7. sine articulo dedit Τιμανορίδας. Sed articulum servavit v. 12. 17. SCHAEFER.

P. 1355. v. 2. τε] Abest ab Aldina. REISK.

P. 1355. v. 2. αὐτῇ] Immo αὑτῇ. SCHAEFER.

P. 1355. v. 2. Φρυνίωνα] Phrynion hic cognatus erat Demosthenis. Unde tanto fit probabilius a Demosthene conscriptam esse hanc orationem, praesertim cum Apollodorus idem et idem Stephanus partes hic suas agant, quorum pro illo tot aliae exstant Demosthenis orationes et contra hunc duae: quas orationes nemo unquam in dubium vocavit, quin sint nostri oratoris. REISK. Mirabilis vero haec est argumentatio. Quin tanto fit improbabilius a Demosthene conscriptam esse hanc orationem. Quis enim, qui quidem cordatus sit, in animum facile inducat cognatum ut ἀσελγῶς διάγοντα τὸν βίον traducere? Lege mihi quae sequuntur v. 28. ss. Tam turpia Demosthenem de cognato effutivisse quis credat? SCHAEFER.

P. 1355. v. 7. ὁ] Omisit Bekker. V. not. ad v. 1. SCHAEFER.

P. 1355. v. 7. Τιμανορίδας] V. not. ad p. 1354, 11. SCHAEFER.

P. 1355. v. 7. δίδωσιν] δίδοσιν Paulina. REISK.

P. 1355. v. 10. αὐτῇ] Vulg. αὕτη. Correxi mea sponte αὐτῇ. REISK.

P. 1355. v. 11. αὐτῆς] Forte ὑπὲρ αὐτῆς. WOLF. ὑπὲρ in omnibus libris desideratur neque necesse erat Wolfio infercire. Supra p. 1354, 15. κατατιθέασιν αὐτῆς τριάκοντα μνᾶς, ubi quidem Codd. male αὐτῶν et αὐτοῖς. Infra v. 16. κατατίθησιν αὐτῆς τὰς εἴκοσι μνᾶς. Et demum v. 24. κατετίθει εἴκοσι μνᾶς Νεαίρας τῆς νῦν ἀγωνιζομένης. Ea solet esse constructio, ubi de pretio agitur. TAYLOR. αὐτοῖς margo Lutetianae. αὐτῆς i. q. ὑπὲρ αὐτῆς. V. v. 16. REISK. Cave subaudias praepositionem. Vere Taylorus. αὑτῆς, ut oportebat, Bekker. SCHAEFER.

P. 1355. v. 12. *Εὐκράτῃ*] *Εὐκράτει* Bekker. SCHAEFER.

P. 1355. v. 12. *Τιμανορίδῃ*] *Τιμανορίδᾳ* Bavaricus. REISK. Sic Bekker. V. not. ad p. 1354, 11. SCHAEFER.

P. 1355. v. 12. *ὥστε ἐλευθέραν εἶναι*] Effectum significat. Sed quod mox v. 17. legitur, *ἐπ᾽ ἐλευθερίᾳ*, significat conditionem. Statim sequitur *καὶ ἐφ᾽ ᾧ* —. Utrumque negligentius confunditur p. 1357, 12. V. egregia Bremii adnotatio ad p. 68, 12. SCHAEFER.

P. 1355. v. 16. *κατατίθησιν — τῷ Τιμανορίδῃ*] Citant Anecd. Bekk. p. 151. extr., *καὶ* posito ante *κατατίθησιν*. Scilicet Grammaticus consulto omisit *προσθεὶς τὸ ἐπίλοιπον αὐτός*. SCHAEFER.

P. 1355. v. 16. *αὐτῆς*] *αὐτοῖς* margo Lutetianae. REISK.

P. 1355. v. 17. *τε*] Omittunt Anecd. Bekk. omisitque Bekker. Conf. p. 1354, 28. 1355, 6. 12. SCHAEFER.

P. 1355. v. 17. *Εὐκράτῃ*] *Εὐκράτει* Anecd. Bekk. Et sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1355. v. 17. *Τιμανορίδῃ*] *Τιμανορίδᾳ* Anecd. Bekk. Et sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1355. v. 20. *τὸν παραγενόμενον*] Malim *τῶν παραγενομένων*. *unum illum e magno numero aliorum, qui isti negotio interfuerunt*. REISK. Unde rescivit Reiskius magnum numerum negotio interfuisse? SCHAEFER.

P. 1355. v. 25. *νῦν*] Bekkerus: „*νυνὶ* Υ. Ο. r. v." Non displicet. V. p. 1356, 21. 1358, 25., ubi *νῦν* in Cod. repertum sprevit Bekker. Add. p. 1361, 5. 25. SCHAEFER.

P. 1355. v. 25. *Τιμανορίδᾳ*] V. not. ad p. 1354, 11. SCHAEFER.

P. 1355. v. 25. *Εὐκράτῃ*] *Εὐκράτει* Bekker. SCHAEFER.

P. 1355. v. 26. *Λευκαδίῳ*,] *Λευκαδίῳ*. Reisk. *Λευκαδίῳ*· Bekker. Sed haec quoque pendent a particula *ὅτε*. SCHAEFER.

P. 1355. v. 29. *καὶ ἐπὶ*] *κἀπὶ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1355. v. 29. *πανταχοῖ — ὅπου*] Vulg. *πανταχοῦ — ὅποι*. Dedi de meo *πανταχοῖ — ὅπου*. REISK.

P. 1356. v. 1. *ὅπου*] [*ὅποι*.] *καὶ ὅποι* Bodlei. TAYLOR.

P. 1356. v. 1. *μετ᾽ αὐτοῦ*] Forte *μετ᾽ αὐτῆς*, quia et reliqua ad personam Phrynionis referuntur. WOLF. Adde quod mox sequitur *ἐπὶ κῶμον ἔχων ἦλθεν αὐτήν*. Sed v. not. ad p. 1029, 11. Quanquam fatendum est h. l. repentinam subiecti mutationem, cum bis deinceps fiat, adeo non probabilem videri, ut, si vel unus liber daret *μετ᾽ αὐτῆς*, haud invitus amplecterer. SCHAEFER.

P. 1356. v. 2. *φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν — ποιούμενος*] *e licentia gloriam sibi quaerens*. SCHAEFER.

P. 1356. v. 5. *Αἰξωνία*] Vulg. *Αἰξονία*. *Αἰξωνία* Bavaricus, Aldina. *Αἰξιωνία* Paulina. REISK. V. not. ad p. 1353, 1. SCHAEFER.

P. 1356. v. 7. *Ἀργείου*] [*Ἀργυρίου*.] Codd. Venet. Barocc. Ital. cum margine Benenati *Ἀργείου*. Quod lubens praefero. Inter populos Atticae non novi qui ad istam scripturam accedat. TAYLOR. Vulg. *Ἀργυρίου*. *Ἀργείου* Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1356. v. 8. *Κωλιάδι*] *ἄκρα τῆς Ἀττικῆς*. Vide Pausaniae Attica. WOLF. Harpocratio: *Κωλιάς, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος, ἐπιθαλασσία ἄκρα Ἀττικὴ κ. τ. λ.* Hunc scilicet locum respexit Lexicographus. Plura dabit Stephanus Byzant. virique ad eum eruditi. TAYLOR. Citat hunc locum Harpocration v. *Κωλιάς*. REISK.

P. 1356. v. 8. *συνεγίνοντο*] *συνεγίγνοντο* Bekker. SCHAEFER.

P. 1356. v. 11. *τράπεζαν παραθέμενοι*] [Legit cum vulgatis.] Malim *οἱ τράπεζαν παραθέμενοι*, *qui mensam struxerant.* Alioqui videri queant apposita mensa flagitium celare voluisse. WOLF. Sententia est, Chabriae servos et reliquorum convivarum, cum domini cubitum issent, incepisse etiam ipsos epulari, iussisse mensas et fercula inferri et reliquias dapum devorasse, et inter eos Neaeram volutatam esse. REISK. Assentiar Wolfio appositam mensam celandae rei ergo intelligenti. Certe quod sequitur testimonium habet solum *ἀνισταμένους πρὸς Νέαιραν τῶν διακόνων τινάς*, non item *εὐωχουμένους*. SCHAEFER.

P. 1356. v. 11. *καὶ ὅτι — παρέξομαι*] Tiberius p. 68. *Τοὺς δὲ χρόνους ἀλλοιοῦσιν, ὅταν τοῖς ἐνεστῶσιν ἀντὶ τῶν παρῳχημένων χρῶνται, οἷον παρὰ Δημοσθένει· καὶ ὅτι ταῦτα ἀληθῆ λέγω, τοὺς ὁρῶντας ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. ἀντὶ τοῦ τοὺς ἑωρακότας.* Fallitur Technicus. *ὁρῶντας* perinde ut proxime sequens *παρόντας* est imperfecti. SCHAEFER.

P. 1356. v. 13. *Ξυπεταιῶνα*] *ξυπεταίωνα* Bavaricus. *ξυμπεταιῶνα* margo Lutetianae. Aut *ἐκ Ξυπετέων* videtur legendum aut *Ξυπεταιωνέα* a nominativo in *εὺς* exeunte. Quod idem ad v. 16. etiam accommodabitur. REISK. Ne audias. V. Dorvillius ad Chariton. p. 602. in. edit. Lips. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 216. et Osannus ad Lycurg. p. 38. 158. SCHAEFER.

P. 1356. v. 13. *Κυδαθηναιέα*] *Κυδαθηναιᾶ* Bekker. V. Dindorf. praefat. p. XI. SCHAEFER.

P. 1356. v. 18. *εἱστιᾶσθαι*] *εἱστιᾶσθε* Bavaricus. REISK.

P. 1356. v. 20. *τούτῳ*] [*τούτου*.] Rectius *τούτῳ*, uti habent Venet. Ital. et margo Benenati. TAYLOR. Vulg. *τούτου*. Correxi *τούτῳ*. REISK.

P. 1356. v. 21. *καὶ καθεύδειν — καὶ αἰσθάνεσθαι*] Qui poterant rem sentire, si dormiebant? Scilicet *καθεύδειν* primario significatu valet *decumbere quietis causa, quam et vigilans*

capere potest. Quae verba sunt Dammii Lex. Gr. v. καθεύδω. SCHAEFER.

P. 1356. v. 21. σφᾶς αὐτοὺς — αὐτοὶ] Utraque constructio bene graeca est. Accusativum ut Orator priore in membro poneret, fecit aliorum comitatus accusativorum. SCHAEFER.

P. 1356. v. 25. προὐπηλακίζετο] προυπηλακίζοντο Aldina. REISK.

P. 1356. v. 26. ὡς ᾤετο] Malim ὡς ἄξιον [vel δεῖν] ᾤετο. *neque ita, ut oportere existimabat, amaretur.* Quamquam vulgata quoque defendi potest, si μέλλον subaudiatur. *ut futurum autumaverat.* REISK. Nihil neque excidit nec subaudiri oportet. *wie sie sich einbildete.* SCHAEFER.

P. 1356. v. 26. ἐβούλετο] ἠβούλετο Dindorf. SCHAEFER.

P. 1356. v. 27. αὐτῷ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας] Scribitur, et melius: αὐτοῦ τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας. TAYLOR. αὐτοῦ est in Bavarico: ἐπὶ in margine Lutetianae. REISK. αὐτοῦ Bekker. ἐκ recte habet: quippe refertur ad verbum vim habens auferendi et expilandi. SCHAEFER.

P. 1357. v. 1. Θρᾷτταν] Θρᾶτταν Reiskiana et Bekkeri Oxoniensis. SCHAEFER.

P. 1357. v. 1. Κοκκαλίνην] Vulg. Κοκαλίνην. Κοκκαλίνην Bavaricus, Aldina. Et sic dedi. REISK.

P. 1357. v. 2. ὁ χρόνος — ὁ καιρὸς] Observa distinctionem vocum. WOLF. χρόνος simpliciter *tempus: καιρὸς tale tempus, cuius sit momentum in causa de qua agitur.* Vere et huic loco accommodate Ammonius p. 80.: ὁ μὲν καιρὸς δηλοῖ ποιότητα χρόνου, οἷον, ὅτε πόλεμος ἦν· χρόνος δὲ ποσότητα, οἷον, πρὸ δέκα χρόνων *) ἢ μετὰ δέκα ἔτη. SCHAEFER.

P. 1357. v. 3. τοὺς] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1357. v. 5. τὸν ὕστερον πόλεμον] *posterius bellum.* Intelligit auctor postremum bellum, quod gererent Athenienses cum Lacedaemoniis, ut notum est ex historia. TAYLOR. Posterius bellum dicit respectu prioris illius magni atque diuturni Peloponnesiaci. V. Simsoni Chronic. ad A. M. 3631. et Corsini Fast. Attic. ad Olymp. CI. T. IV. p. 4. REISK.

P. 1357. v. 5. διατρίψασα δ' ἐν τοῖς Μεγάροις —] Haec periodus, quae pertinet usque ad v. 26., etsi nihil habet quod dicatur σολοικοφανές, tamen tam tortuosa est totque per ambages ducta, ut qui a magno Oratore scriptam putet, nae ille Demosthenicarum virtutes periodorum parum didicisse videatur. SCHAEFER.

---

*) H. e. ἐτῶν. Mirerisque sequi ἔτη, non χρόνους. Nisi forte χρόνων mutandum in ἐτῶν aliquanto aptius. SCHAEFER.

P. 1357. v. 6. δύο] δύ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1357. v. 6. καὶ] Plene καὶ τὸν ἐπ'. SCHAEFER.

P. 1357. v. 8. οἰκίαν,] οἰκίαν, — Bekker. Commode. Nunc enim incipiunt quas modo dixi ambages. SCHAEFER.

P. 1357. v. 8. πολυτελὴς δ' ἦν] Potest hic δὲ accipi sive in consueto significatu, *autem*, sive pro γάρ, *enim*, ut saepe. Quamquam tamen hoc malim h. l. REISK. Ego non item. Falso enim Reiskius ait δὲ accipi posse pro γάρ: id quod nunquam fieri licet. SCHAEFER.

P. 1357. v. 9. οἱ Μεγαρεῖς δ' ἀνελεύθεροι] [οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ἐλεύθεροι.] Lego ἀνελεύθεροι. Nam Megarensium disciplina fuit φείδεσθαι καὶ κερδαίνειν. Unde ait Isocrates, eos μεγίστους οἴκους κεκτῆσθαι τῶν Ἑλλήνων. Male quidem audierunt Megarenses a Graecis: sed cum, teste Isocrate, rem et publicam et privatam bene gesserint, velim nos et publice et privatim eorum exemplum sequi potius, quam Sybaritarum τὸ μηδεὶς ἡμῶν σωφρονείτω. Quod dum faciunt studentes nostri, et nihil illis satis est, et alii turpiter egent, alii in militiam profugiunt, non servata fide nec parentibus nec praeceptoribus nec patronis.*) WOLF. οἱ μὲν γὰρ Μεγαρεῖς ἀνελεύθεροι Venet. Barocc. Ital. οἱ Μεγαρεῖς δ' ἀνελεύθεροι editio Parisina. οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ἐλεύθεροι editorum caeteri. TAYLOR. — πολυτελής. οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ἐλεύθεροι Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1357. v. 12. ἐπὶ τούτῳ — ὥστ' —] Anonymus (Aristoteles) Oeconom. c. 33. p. 25. edit. Schneid. ἐπὶ τούτῳ ἥκειν ἔφη, ὥστε μετοικίσαι αὐτούς. Diligentior erat scripturus: ἐπὶ τούτῳ — ἐφ' ᾧ —. V. not. ad p. 1356, 12. SCHAEFER.

P. 1357. v. 12. ἀπηλλάχθαι ἀπὸ —] desierat esse in mancipio Eucratis et Timanoridae. SCHAEFER.

P. 1357. v. 13. Τιμανορίδου] Vulg. Τιμανονίδου vitio typographico, quod correxi. Τιμαρονίδου Aldina, Paulina. REISK.

P. 1357. v. 15. ἐργάζεσθαι,] ἐργάζεσθαι· Reisk. ἐργάζεσθαι. Bekker. SCHAEFER.

P. 1357. v. 16. ἡ μάχη ἡ ἐν Λεύκτροις —] V. Simsonus ad A. M. 3634. REISK.

P. 1357. v. 18. καταγόμενον] καταγόμενος Paulina. REISK.

P. 1357. v. 21. ἐπιδοῦσα] ἐπειποῦσα index Lambini. ἐπιδοῦσα non ab ἐπιδεῖν, sed ab ἐπιδοῦναι vel ἐπιδιδόναι est repetendum. *cum obtulisset Neaera Stephano bona sua fidei et tutelae eius committenda.* Conveniret tamen sententiae melius ἐπιδεικνῦσα, *ostendens, demonstrans.* REISK. Vulgata aliquanto melius convenit. Quid enim mirum Neaeram quae possideret commisisse

*) Vides querelas huius aetatis iam ante trecentos annos auditas esse. Tam constanter Germanica iuventus morem antiquum obtinet! SCHAEFER.

tutelae Stephani, ut quem προστάτην sibi esse vellet? Adde quod huc refertur ὑπεδέξατο p. 1360, 6. SCHAEFER.

P. 1357. v. 26. ἐπάρας] ἐπάρας Bekker. SCHAEFER.

P. 1357. v. 27. καὶ] Abest a Paulina. REISK.

P. 1357. v. 27. φυσήσας] Non abhorret a sententia alioque in loco ipse amplecterer. Malim tamen h. l. φήσας. *cum asseverasset.* REISK. Sic coniecit, quo aptius sequi viderentur ὡς κλαύσοιτο —. Sed haec nexa sunt e verbis τῷ λόγῳ. Optime autem iunguntur ἐπάρας καὶ φυσήσας. Plane eadem ratione iuncta legimus μετεωρίσας καὶ φυσήσας p. 169, 23. SCHAEFER.

P. 1357. v. 27. ὡς κλαύσοιτο —] Confusae sunt duae diversi generis constructiones, quarum cum utraque sit normalis, ambarum confusio periodum facit enormem. Altera haec est: ὡς κλαύσοιτο —, αὐτὸς δὲ — ἕξοι τούς τε παῖδας — εἰσάξοι — καὶ πολίτας ποιήσοι, ἀδικήσοι —. Altera haec: ὡς κλαυσόμενον τὸν Φρυνίωνα, — αὐτὸς δὲ — ἕξων τούς τε παῖδας — εἰσάξων — καὶ πολίτας ποιήσων, ἀδικήσοντα δὲ οὐδένα —. Talis structurae enormitas non videtur a Demosthene proficisci potuisse. SCHAEFER.

P. 1358. v. 1. τότε] Referendum ad ὄντας. Nec tamen propterea post hoc adverbium cum Reiskio ponenda hypostigme. SCHAEFER.

P. 1358. v. 2. ἀδικήσει] Sic etiam Bavaricus, sed cum οι super diphthongo. REISK. Recte ἀδικήσοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1358. v. 6. καλοῦσι] καλοῦσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1358. v. 6. εἰς οἰκίδιον] Interserunt τι Bavaricus et margo Lutetianae. REISK. εἰς τὸ οἰκίδιον Bekker. SCHAEFER.

P. 1358. v. 7. ὃ ἦν] Bekkerus: „ὂν S." Recepit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1358. v. 7. τὸν ψιθυριστὴν Ἑρμῆν] Non bellum epitheton, sed aulis familiare. WOLF. Hunc locum ex nostro iam olim produxerunt Harpocratio in v. Ψιθυριστὴς Ἑρμῆς et Eustathius ad Odyss. Ψ. Vide doctissimum Maussacum ad istum locum Harpocrationis, ea, quae adtexuit Valesius, et quae corrasit Meursius Lect. Attic. IV. 12. TAYLOR. V. Anecd. Bekk. p. 317, 11. SCHAEFER.

P. 1358. v. 8. Κλινομάχου] Κλεινομάχου Bekker. SCHAEFER.

P. 1358. v. 8. ἦν] ἡ σύνταξις πρὸς τὸ σημαινόμενον. Refertur enim relativum ad οἰκίδιον, tanquam si οἰκίαν antecessserit. V. Interprett. ad Thucydid. II. 47. SCHAEFER.

P. 1358. v. 9. μνῶν.] μνῶν, Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1358. v. 10. οὐδὲν,] οὐδέν· Reisk. οὐδέν. Bekker. SCHAEFER.

P. 1358. v. 10. οὕνεκα] Bekkerus: „ἕνεκα correctus v." SCHAEFER.

P. 1358. v. 11. ἐξ ἀτελείας] Recte interpretatur Ind. Graecitat. p. 92. τὸν ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν βουλόμενον p. 1230, 5. SCHAEFER.

P. 1358. v. 11. καλὴν] Vulg. καλεῖν. καλὴν Bavaricus et margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1358. v. 13. ὅ τι μὴ] [ὅτι μή.] ἀντὶ τοῦ εἰ μή. WOLF. Vulg. ὅτι μή. Dedi ὅ τι μή. REISK.

P. 1358. v. 13. τινὰ] Vulg. τι. Dedi de meo τινά. REISK. τὶ Bekker. Recte dicitur συκοφαντεῖν τι, *machinari aliquid arte sycophantica*. SCHAEFER.

P. 1358. v. 17. τὴν τοῦ Στεφάνου] Vulg. τοῦ Στεφάνου. Addit margo Lutetianae iteratum articulum τήν. Addidi. REISK.

P. 1358. v. 18. κατηγγύησεν] Budaeus ἐξεγγυᾶσθαι et διεγγυᾶσθαι *sponsores et vades dare* et διεγγύησιν *fideiussoris intercessionem* interpretatur, κατεγγυᾷν *vadimonio, sponsione, satisdatione obstringere, aut pro credito pignerari, manum praedibus bonis iniicere, quae bona satis accepto habeas obnoxia*: et κατεγγυᾶται μὲν ὁ ἐγγυητὴς καταστὰς (forte ἐγγυητὰς καθιστὰς), κατεγγυᾷ δὲ ὁ δανειστής. μεσεγγυᾶσθαι, *pecuniam apud sequestrem deponendam stipulari et contendere*. κατεγγυᾷν κόρην, *despondere puellam*. WOLF. Reiskium hoc male interpretantem Ind. Graecitat. p. 305. notavit Meierus recte interpretans de Bon. Damnat. p. 29. Qui nollem scripsisset „cum Neaeram — *abduxisset*". Debebat scribere *abduceret* (ἦγεν). Res enim, resistente Stephano, irrita facta est. SCHAEFER.

P. 1358. v. 22. Ἀήτην] Διήτην margo Lutetianae. Αἰήτην novi, et id praeterea quoque nomen poeticum. Quare de Ἀήτην, ut nomine proprio virili Attico, vehementer dubito. REISK.

P. 1358. v. 22. Κειριάδην] Vulg. Κιριάδην. Κυριάδην margo Lutetianae. Dedi Κειριάδην. Et sic quoque v. 24. REISK. V. Taylorus ad v. 27. SCHAEFER.

P. 1358. v. 24. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1358. v. 25. τοῦ Δημοχάρους] Vulg. Δημοχάρους. τοῦ Δημοχάρους Bavaricus. Articulum addidi. REISK.

P. 1358. v. 27. Ἐροιάδην] [Εὐροιάδην.] Ἐροιάδην rescribit Meursius, de Popul. Attic. Ita MSti nostri et Harpocratio. Emendat etiam Valesius ad Harpocrat. p. 78. Supra restitue Κειριάδην cum diphthongo, ut semper fere exarari solet. TAYLOR. Vulg. Εὐροιάδην. Correxi Ἐροιάδην ex mente Meursii et Valesii. REISK. V. not. ad p. 1365, 25. SCHAEFER.

P. 1358. v. 27. Κηφισιέα] καὶ Κηφισιέα Aldina. REISK.

P. 1358. v. 28. Διεγγυηθεῖσα] [Διηγγυηθεῖσα.] Corrige Διεγγυηθεῖσα. Locum tangunt Harpocratio et Suidas v. Διεγγύησιν. TAYLOR. Vulg. Διηγγυθεῖσα. Correxi Διεγγυηθεῖσα. Citat hunc locum Harpocration v. Διεγγύησιν. REISK.

P. 1358. v. 28. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1359. v. 1. τὸ πρότερον] πρότερον Bekker. SCHAEFER.

P. 1359. v. 1. εἰργάζετο] Bekkerus: „ἠργάζετο S. qui sic saepe.“ Notabile huius verbi augmentum, quod cave ortum putes ab errore scribarum. Idem ἠργάζετο Dindorfius meus reperit in Marmore Elginiano. V. Boeckhii Inscript. Gr. I. 1. p. 287. Nec res multum miranda, cum verbum ἐργολαβεῖν eodem modo augeatur. Confer quae de augmento verbi ἐθίζειν scripsi ad p. 833, 27. SCHAEFER.

P. 1359. v. 2. αὐτῇ] αὑτῇ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1359. v. 3. ὡς ἐπὶ — συνοικοῦσα] Vertit Wolfius: *ut quae iam praetextum haberet suae turpitudinis et nupta esset.* Immo: *ut quae iam praetextum haberet suae avaritiae.* Maiorem nempe mercedem exigebat praetextu periculi sui a marito. IURIN. πρόσχημα cum Reiskio malim intelligere de *dignitate.* V. Ind. Graecitat. p. 449. Neaera ante erat vile scortum: nunc matronam se gessit. Nec puto εἶναι ἐπὶ προσχήματός τινος significare posse *habere praetextum.* SCHAEFER.

P. 1359. v. 4. συνεσυκοφάντει — εἴ τινα] Lege: συγεσυκοφάντει δὲ οὗτος, καὶ, εἴ τινα etc. TAYLOR. Sic vero pervertitur τὸ ἑξῆς. SCHAEFER.

P. 1359. v. 5. λάβοι — ἀποκλείων] Reiskiana sic interpunctum habet: λάβοι ἐραστὴν αὐτῆς, ὡς μοιχὸν, ἐπ' αὐτῇ, ἔνδον ἀποκλείων. Bekkeriana sic: λάβοι ἐραστὴν αὑτῆς, ὡς μοιχὸν ἐπ' αὐτῇ ἔνδον ἀποκλείων. Sed ἐπ' αὐτῇ malim referre ad λάβοι. *wenn er — bei ihr antraf.* Videndumque ne etiam ἔνδον huic membro contribui oporteat. Satis notum est, quid ἔνδον his in rebus significet. V. Ruhnkenius ad Xenophont. Memorab. III. 11. extr. SCHAEFER.

P. 1359. v. 7. οὔτε] Bekkerus: „Immo οὐδέ.“ Recepit Dindorf. Recte. SCHAEFER.

P. 1359. v. 8. ἡ — διοίκησις] ἡ δαπάνη, ᾗ οἱ κατὰ τὸν οἶκον τρέφονται. Alias αἱ δημόσιαι πρόσοδοι hoc nomine intelliguntur. Unde οἱ ἐπὶ τῆς διοικήσεως *). Videtur hac καταχρήσει luxum mulierculae exaggerare. WOLF. Non dixit καταχρηστικῶς, sed proprie. Vox enim usurpatur etiam de rei familiaris dispensatione. SCHAEFER.

P. 1359. v. 8. τε] Vulg. γε. τε Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1359. v. 10. αὐτὴν] [αὐτὴν.] Lege αὑτήν. TAYLOR. αὑτὴν Bekker. Recte. SCHAEFER.

---

*) V. Lennepius ad Phalar. p. 306. SCHAEFER.

P. 1359. v. 10. ἦλθεν] ἀπῆλθεν margo Lutetianae. REISK.

P. 1359. v. 12. μεμαθηκυῖα] μεμαθηκυῖαν index Lambini. Vulgata si servatur, apta est ab ἦλθεν ἔχουσα v. 10. Alias non displicet coniectura Lambini μεμαθηκυῖαν, quod referetur ad δέοι αὐτὴν v. 8. REISK. Vulgatam ne mutes. SCHAEFER.

P. 1359. v. 13. εἰς αὐτὴν] [αὐτήν.] Forte αὐτῇ vel εἰς αὐτήν. χορηγούντων αὐτῇ τὰ ἐπιτήδεια. WOLF. Non memini τὸ ἀναλίσκειν coniungi cum accusativo personae, sed poni vel absolute vel cum accusativo rei. Itaque non vereor scribere εἰς αὐτήν. IURIN. αὐτὰ margo Morelii. TAYLOR. Vulg. αὐτήν. Correxi εἰς αὐτήν. REISK. αὐτῇ Bekker. non sine auctoritate librorum. SCHAEFER.

P. 1359. v. 13. οὔτε γὰρ] *Neque enim.* Herodotus I. 3. οὔτε γὰρ ἐκείνους διδόναι. Quod Schweighäuserus contra nonneminis pruriginem corrigendi recte tuetur. V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 409. s. SCHAEFER.

P. 1359. v. 13. προσήει] Forte οὐδὲν προσήει. WOLF. *in Farrag.* Non opus. SCHAEFER.

P. 1359. v. 15. οὐ γάρ πω ἦν ῥήτωρ] Colligas ex hoc loco, rhetoras seu oratores a rep. conductos certa mercede fuisse. Sed cui rei? quid acturos? quo tempore, quibus in causis pro concione dicturos? REISK. Cave hoc colligas. Est acerba reprehensio oratorum ita πολιτευομένων, non ut reip. prospicerent, sed ut suas sibi res curarent. SCHAEFER.

P. 1359. v. 17. ἐπιγραφομένων ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις] Designat eos, qui se paterentur pro mercedula legis aut sciti alicuius, quod alius auctor latum vellet, auctores scribi et praescribi. Erant enim, qui, cum suadere populo aliquid vellent, discrimen tamen mulctae aut infamiae subeundum, si lex sua improbaretur, reformidarent: quapropter alios, quibus opesque nullae et famae suae nulla cura esset, obscuros et pauperes quosdam homines, subornabant, qui paterentur se in eiusmodi legis aut sciti fronte pro auctoribus scribi. REISK. V. Meinekii Menandrea p. 169. SCHAEFER.

P. 1359. v. 18. ὑπέπεσε Καλλιστράτῳ τῷ Ἀφιδναίῳ] V. Ind. Graecitat. p. 518. Neque hoc videtur scripturus fuisse Demosthenes, qui hunc oratorem summi faceret. SCHAEFER.

P. 1359. v. 22. ἡμᾶς] Malim ὑμᾶς. Conf. v. 27. SCHAEFER.

P. 1359. v. 22. ἠδίκησε] ἠδίκηκε Bekker. Recte. Librariorum culpâ perfecta toties coacta sunt cedere aoristis, ut in dissensu librorum, nisi alia obstent, postliminio redire debeant. SCHAEFER.

P. 1359. v. 23. οὐκ ἐλάττω] Id est οὐ μόνον οὐκ ἐλάττω. REISK. Non male, si sensum spectes. Sed cave cogites de ellipsi. SCHAEFER.

P. 1359. v. 25. αὕτη] Malim αὐτῇ. JURIN. Ita Cod. Ital. et recte. TAYLOR. Praestat αὕτη. V. not. ad αὐτὸν v. 29. SCHAEFER.

P. 1359. v. 25. καὶ μᾶλλον] Fortasse addendum: καὶ τοσούτῳ μᾶλλον. WOLF. Non opus. SCHAEFER.

P. 1359. v. 26. ὅσῳ]. I. q. ὅτι. V. not. ad p. 896, 2. SCHAEFER.

P. 1359. v. 29. ἐμὲ τουτονὶ πεποίηκεν]. Vulg. ἐμὲ τουτονὶ, πεποίηκεν. Sic distinguendum esse admonet index Lambini: ἐμὲ, τουτονὶ πεποίηκεν. REISK. Et sic Reiskius distinxit. Ego delevi hypostigmen post ἐμὲ positam. Delevit etiam Bekker. Iungenda autem συκοφαντῶν ἄλλους τε καὶ ἐμέ. SCHAEFER.

P. 1359. v. 29. τουτονὶ] Redit ad Theomnestum actorem, cuius advocatus (συνήγορος) solummodo erat Apollodorus. *effecit, ut hic* (Theomnestus) *et ipsum* (Stephanum puta) *et hanc* (Neaeram) *in iudicium vocaret.* REISK. Recte interpretatur. SCHAEFER.

P. 1359. v. 29. αὐτὸν] αὑτὸν Bekker. αὐτὸν verum esse modo vidimus. Sic αὐτὸς οὗτος et Νέαιρα αὕτη inter se opponuntur v. 23. s. SCHAEFER.

P. 1360. v. 1. εἰς τηλικοῦτον] [ὡς τηλικοῦτον.] εἰς τηλικοῦτον. WOLF. Restituit istud εἰς cum bono nostro Wolfio Cod. Barocc. et margo Benenati. Vulgabatur ὡς. Totum vero locum ita emenda: πεποίηκεν αὐτὸν καὶ ταύτην εἰς τηλικοῦτον ἀγῶνα καταστῆναι. Barocc. καταστῆναι. Ital. ἐνστῆναι. TAYLOR. Vulg. ὡς τηλικοῦτον. εἰς τ. Bavaricus, margo Lutetianae, editio Wolfii ex eius coniectura. Et sic correxi. REISK. καταστῆναι non magis probandum quam αὐτόν. SCHAEFER.

P. 1360. v. 7. δίαιταν] [καὶ δίαιταν.] Lege cum omnibus prelo cusis ante Wolfium καὶ ἔπεισαν δίαιταν ἐπιτρέψαι αὐτοῖς, sine coniunctione. Nescio, unde ille adripuerit. Agnoscunt quidem Codices nostri, sed perperam. TAYLOR.

P. 1360. v. 7. αὐτοῖς] Scilicet τοῖς ἐπιτηδείοις. *sibi*, amicis. REISK. αὑτοῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 1360. v. 7. διαιτητῆς] Vulg. διαιτηθεὶς. διαιτητῆς Bavaricus, Aldina, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1360. v. 10. Σαυρίας] Vulg. Σαβρίας. Σαυρίας Bavaricus. Χαβρίας margo Lutetianae. Sic et p. 1361, 2. Dedi Σαυρίας. Et sic quoque v. 27. et p. 1361, 2. REISK.

P. 1360. v. 10. ὁ] Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1360. v. 12. ἐν τῷ ἱερῷ] Metroo forsitan, id est aede Matris Deûm, ubi arbitri sedebant, quia prope curiam erat. REISK.

P. 1360. v. 12. ἀμφοτέρων] Phrynion et Stephanus designantur. REISK.

P. 1360. v. 13. ἀπεφῆναντο] ἀπεφήναντο Bekker. SCHAEFER.

P. 1360. v. 15. αὐτὴν αὐτῆς] [αὐτὴν αὐτῆς.] Rescribendum puto αὑτὴν αὑτῆς. IURIN. Male αὐτὴν αὐτῆς Reiskiana cum Lutetiana. SCHAEFER.

P. 1360. v. 17. καὶ χρυσίων] Revocavi coniunctionem adiutus MStis Venet. Barocc. Ital. marg. Paris. et editione emendata Feliciani. TAYLOR. Vulg. χρυσίων. καὶ χρυσίων Bavaricus, margo Lutetianae, qui ex editione Feliciani hausit. Quare nulla illius marginis est in istiusmodi locis propria auctoritas. Copulativam addidi. REISK.

P. 1360. v. 17. ἃ — ἠγοράσθη] [ἃ ἐν τῇ ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη.] ἃ εἶχε πιπρασκομένη. Sed fortasse τὸ ἐν abundat, ut sit: *quae emta fuere mulieri ab amatoribus et Phrynione.* WOLF. Codd. ἃ αὐτῇ ἀνθρώπῳ et ἃ αὐτῇ τῇ ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη. TAYLOR. Vulg. αὐτῇ ἀνθρώπῳ. ἐν τῇ ἀνθρώπῳ Bavaricus, Aldina, Paulina. Articulum addidi. REISK. F. ἃ τῇ ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη. Vulgata unde nasci potuerit sciunt palaeographiae periti. SCHAEFER.

P. 1360. v. 21. πείθωσι] περὶ τῆς συνουσίας. V. p. 1361, 10. SCHAEFER.

P. 1360. v. 22. ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου] Brevius scribi poterat τοῦ λοιποῦ. Quod cave sic putes dici ἐλλειπτικῶς, ut nostram phrasin habeas pro integra. Vera quaeque ab illius aetatis Grammatico vix exspectes tradit Index ad edit. Lederlin. Aeliani s. v. τοῦ Λοιποῦ χρόνου. SCHAEFER.

P. 1360. v. 28. Ἀχαρνέα] ἀχαρένα Paulina. REISK.

P. 1361. v. 3. διαιτηταὶ] διαιτητὰ Paulina. REISK.

P. 1361. v. 6. διήλλαξαν] Corrige διήλλαξαν αὐτοὺς cum Venet. Barocc. Ital. et margine Parisiensi. TAYLOR. Addunt aliqui αὐτοὺς non male, neque tamen necessario. REISK. Toties abstinent Graeci hoc pronomine, ut in librorum dissensu omitti praestet. SCHAEFER.

P. 1361. v. 8. Φρυνίωνα] Φορμίωνα Paulina. REISK.

P. 1361. v. 9. Νεαίρᾳ] Νεαίρας Aldina, Paulina. REISK.

P. 1361. v. 10. αὐτοῖς] ἀλλήλοις. SCHAEFER.

P. 1361. v. 11. Ὡς δ' ἀπηλλαγμένοι — τοῖς πράγμασιν] *Cum discessissent ii, qui utrique,* tam Stephano quam Phrynioni, *advocati in arbitratu et in toto illo contentioso negotio fuissent.* Fuit tamen aliquando, cum suspicarer legendum esse καὶ τοῖς πράγμασι κατέστησαν, scilicet Stephanus et Phrynio. cum contentiones eorum conquievissent et ad liquidum rediissent. REISK. Vana suspicio. SCHAEFER.

P. 1361. v. 13. ἑταίρας] Vulg. ἑτέρας. ἑταίρας Bavaricus, margo Lutetianae e Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1361. v. 15. ἑκάτερον] Wolfius *utrumque*. Non sane, sed *alterutrum*. TAYLOR.

P. 1361. v. 15. ὁπότε] Malim ὁπότεροι: *uter tandem eorum*, sive Stephanus sive Phrynio, *haberet secum Neaeram*. REISK. ὁπότε satis tuetur v. 25. SCHAEFER.

P. 1361. v. 17. συνόντας] Hoc etiam in Bavarici texto est, sed margo dat γρ. παρόντας. REISK.

P. 1361. v. 18. Προβαλείσιον] Demus erat Προβάλινθος. Unde Meursius de Popul. corrigere voluit Προβαλίνθιον. Sed non debuit tam festinanter rem agere. Legitur in saxis Προβαλείσιος quoque vel, ut Codd. Venet. et Barocc. hic legunt, Προβαλίσιος cum ι. TAYLOR.

P. 1361. v. 19. Κεραμέων] κερεμέων Aldina. REISK.

P. 1362. v. 5. ἣν ἦλθεν — τότε μὲν] [ἣν ἦλθεν ἔχουσα, ὡς ἣν τότε μὲν.] [Ita enim Aldus habet.] Felicianus ὡς τουτουῒ μικρὸν παιδίον, ἣν τότε μὲν. Ego lego ὡς τουτονὶ, scilicet τὸν Στέφανον. Et v. 12. ἀλλ' ἐζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἔθη, nisi forte placeat ἐζήλου. Nam ἐξήτει, παρὰ τὸ ἐξαιτῶ, alienum est huic loco. Et v. 17. Νεαίρας δὲ, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐξηπατήθη, ὅτε—. Et v. 18. ἀλλὰ τούτῳ ἐξ ἄλλης αὐτὴν γυναικὸς οὖσαν. Et v. 25. δίκην εἰς Ὠιδεῖον, quae curia quaedam fuit Athenis, cuius et Aristoteles meminit Γ. μετὰ τὰ φυσικά. Vide Lexicon Rob. Constantini. WOLF. Cum Wolfio legit Cod. Obsop., item editi a Feliciano, Manutio et Parisiensibus, nisi quod τουτουῒ prae se ferant, quam mendam sustulit noster. Barocc. ita: ἣν ἦλθεν ἔχουσα ὡς ἣν τουτονὶ παιδίον μικρὸν ἣν τότε κ. τ. λ. Insincera quidem lectio, sed unde sinceram nullo negotio eruere possis. TAYLOR.

P. 1362. v. 5. τουτονὶ] Vulg. τουτουῒ. τουτονὶ Bavaricus. Haec tria verba, τουτουῒ παιδίον μικρὸν, absunt ab Aldina. τουτονὶ coniecit Wolfius quoque. Et sic correxi. REISK.

P. 1362. v. 6. Στρυβήλην] Malim Στροβήλην, quod etiam p. 1386, 11. margo Lutetianae dat, aut Στροβύλην, a στρέφεσθαι. *Strobilus* et *Strobila* sunt nomina servilia, ut *Dromo*. Servorum est et ancillarum, ut sint εὐστρεφεῖς, agiles, versatiles. REISK. V. not. ad p. 1386, 11. et Athenaeus T. V. p. 148. Schw. SCHAEFER.

P. 1362. v. 6. νυνὶ] Bekkerus: „νῦν r." Placet. SCHAEFER.

P. 1362. v. 8. Αἰγιλιεῖ] Sic etiam est nunc in Bavarico, sed inter ι et λ litera duaeve sunt erasae. V. Valesius ad Harpocrat. p. 4. REISK. Αἰγιαλεῖ habet Athenaeus l. c. Quod videtur etiam Bavarici scriba dare voluisse. V. not. ad p. 1363, 18. 21. 1387, 5. SCHAEFER.

P. 1362. v. 10. ἦλθεν] Vulg. ἦλθον. ἦλθεν Bavaricus, index Lambini, editio Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1362. v. 10. ὡς] Vulg. εἰς. Malim ὡς. Et sic dedi de

meo. REISK. V. Ind. Graecitat. p. 186.: nam de h. l. illic agitur. SCHAEFER.

P. 1362. v. 10. ἀκριβῶς — συνειλεγμένον] Wolfius: *qui rem familiarem accurate instruxisset.* Non satis fideliter. Verte potius: *qui multa cum diligentia victum quaeritabat.* TAYLOR. qui substantiolae quicquid esset misera cum diligentia et parsimonia collegisset, quod vix tuendae vitae sufficiat, ut recreationi et elegantiae deliciisque nihil supersit. REISK. Bene Reiskius. Conf. not. ad Gregor. Corinth. p. 170. SCHAEFER.

P. 1362. v. 12. ἐζήτει] ἐξῄτει editi omnes. ἐζήτει Cod. Barocc. et margo Benenati cum Wolfio. Vide supra ad v. 5. et Dorville ad Chariton. p. 57. [233. extr. edit. Lips.]. TAYLOR. Vulg. ἐξῄτει. ἐζήτει Bavaricus, editio Wolfii. Et sic correxi. *quaerebat, desiderabat, sectabatur.* REISK.

P. 1362. v. 12. παρ' αὐτῇ] παρὰ ταύτῃ Venet. Barocc. Ital. TAYLOR. Non displicet. SCHAEFER.

P. 1362. v. 12. ἀκολασίαν] „nisi potius ἀκολαστίαν est.“ Ind. Graecitat. p. 23. Utramque formam Graecitas novit. V. Anecd. Bekk. p. 367, 24. Mirerisque Reiskio nostram videri potuisse dubiam, ut quae longe frequentius legatur. SCHAEFER.

P. 1362. v. 13. ἐξουσίᾳ] *licentia.* SCHAEFER.

P. 1362. v. 13. δὲ] δ' ὁ Bekker. SCHAEFER.

P. 1362. v. 15. οὔτε θέλουσαν] οὔτ' ἐθέλουσαν Bekker. SCHAEFER.

P. 1362. v. 15. αὐτοῦ] αὐτὴν Aldina. REISK. αὐτοῦ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1362. v. 16. ἤδη] [ᾔδει.] Labat sententia, nisi rescribas: ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ἤδη. IURIN. ἤδη etiam edit. Parisina et propemodum Aldina. TAYLOR. ᾔδει Paulina. Quod cum inde transisset in Wolfianam, Iurinus emendavit ἤδη. REISK.

P. 1362. v. 17. τὸ μὲν πρῶτον —] [καὶ τὸ μὲν πρῶτον —.] καὶ addidit Wolfius [ad v. 5.] contra consensum Codd. universorum. Pro ἐξηπατήθη margo Benenati ἐξαπατηθεὶς ᾔσθετο et etiam melius adhuc ἐδεινοπάθησεν. Deinde pro ὅτε Wolfii iterum Codd. universi ὅτι. Tu ergo ex lectione, quam eorum ope refingo, disces, quam misere ille totam orationem funestavit: ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ἤδη, ὅτι Στεφάνου μὲν οὐκ εἴη θυγάτηρ, Νεαίρας δὲ, τὸ μὲν πρῶτον ἐδεινοπάθησεν, ὅτι ἠγγυᾶτο κ. τ. λ. TAYLOR. τὸ μὲν πρῶτον ἐξαπατηθεὶς ᾔσθετο, ὅτι et τὸ μὲν πρῶτον ἐδεινοπάθησεν, ὅτι margo Lutetianae. Non improbans priorem harum duarum variantium praefert Taylorus secundam. Sine dubio parum quid hic deest sententiae, e. c. τὸ μὲν πρῶτον ἑαυτῷ ἐμέμφετο, ὅτι ἐξηπατήθη. *primum quidem ipse sibimet indignabatur* vel *succensebat, quod passus esset sese tum decipi, cum in fidem suam accepisset uxorem sibi traditam.* REISK. Scribendum puto:

— ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ἤδη, ὅτι Στεφάνου μὲν οὐκ εἴη θυγάτηρ, Νεαίρας δέ· (τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἐξηπατήθη, ὅτ' ἠγγυᾶτο ὡς Στεφάνου θυγατέρα λαμβάνων καὶ οὐ Νεαίρας, ἀλλὰ τούτῳ ἐξ ἀστῆς αὐτὴν γυναικὸς οὖσαν πρότερον, πρὶν ταύτῃ συνοικῆσαι·) ὀργισθεὶς δ' ἐπὶ τούτοις κ. τ. λ. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 66. s. Parum placet illa parenthesis, ut dicta e persona orantis. F. τὸ δὲ πρῶτον ἐξηπατήθη: ut hoc etiam pendeat a particula ὅτι. Conf. Melet. Crit. p. 111. extr. SCHAEFER.

P. 1362. v. 17. ὅτ'] Vulg. ὅτι. ὅτ' Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1362. v. 17. ἠγγυᾶτο] Bekkerus: „ἐνεγυᾶτο γρ. F. Y. Q." SCHAEFER.

P. 1362. v. 20. ἀστῆς] [ἄλλης.] Ea est divinatio Wolfii. Vide supra ad v. 5. Quatuor cusi αὐτῆς. Nescio, an non Wolfianis praeferenda sit lectio, in qua conspirant Codd. Venet. Barocc. Ital. cum margine Parisiensi, ἀστῆς. *graviter id tulit Phrastor, quandoquidem eam despondisset sibi uxorem ut Stephani filiam, non ex Neaera prognatam, sed olim ex altera uxore*, cive Attica. TAYLOR. Vulg. αὐτῆς. ἀστῆς Bavaricus, margo Lutetianae. ἄλλης editio Wolfii, quod Taylorus pro more servavit. Correxi ἀστῆς. REISK.

P. 1362. v. 20. αὐτὴν] Mallem omissum. SCHAEFER.

P. 1362. v. 20. συνοικῆσαι.] συνοικῆσαι· Bekker. Malim post συνοικῆσαι ponere hypostigmen, quam habet Parisina. SCHAEFER.

P. 1362. v. 23. ἀποδίδωσι] ἀποδίδωσιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1362. v. 25. εἰς Ὠιδεῖον] De ista curia Suidas in Ὠιδεῖον, Pollux L. VIII. c. VI. §. 33. Aristophanes Vesp. 1104. Meursius Ceram. Gemin. C. XI. et Attic. Lect. IV. 28. et Areopag. C. extrem. versus finem, Casaubonus ad Theophrast. p. 33. edit. Cant. Duportus p. 254. P. Leopardus Emend. XI. 17. In editis omnibus et MSS. εἰσωδεῖον et εἰσόδιον proclivi errore, cum scribarum vitio dictiones cum suis praepositionibus in unam vocem saepenumero coalescunt. TAYLOR. Vulg. εἰσωδεῖον. Sic etiam Bavaricus, sed cum ο super ω. Et sic quoque idem v. 28. εἰσόδειον margo Lutetianae. Distraxi in duo vocabula, εἰς Ὠιδεῖον. Et sic quoque v. 28. et p. 1363, 25. REISK. V. Wolfius ad v. 5. SCHAEFER.

P. 1362. v. 25. κατὰ] [τῆς προικὸς κατὰ.] Actio una erat de dote, τῆς προικὸς, erat altera de usuris dotis non restitutae sive de alimentis, τοῦ σίτου. Inducit ergo ὁ μέγας Salmasius de M. U. pag. 162. verba illa τῆς προικὸς in hoc loco, adnuente doctissimo Wesselingio ad Petit. LL. Attic. p. 556. Petitus alio, sed non aeque felici, conatu rem aggreditur, quem vide l. c.

δίκην σίτου explanabunt Petitus p. 558. Duportus ad Theophrast. p. 254. et Salmasius de M. U. p. 160. sequ. TAYLOR. Vulg. τῆς προικὸς κατὰ —. τῆς προικὸς delevi ex mente Salmasii. Praeter auctores ad h. l. citatos a Tayloro v. Leopardus Emendatt. XI. 17. T. III. Lampadis Criticae Gruteri p. 227. REISK. Retinendum videtur τῆς προικὸς, sed inserendum ἤ. λαχόντος δὲ τοῦ Στεφάνου αὐτῷ δίκην σίτου εἰς Ὠιδεῖον ἢ τῆς προικὸς κατὰ τὸν νόμον κ. τ. λ. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 67. Cave assentiaris. Nam si Apollodorus dixit δίκην σίτου — ἢ τῆς προικὸς, dubitavit utra esset actio a Stephano instituta. Sed res palam facta erat: ut omnium minime Apollodoro, quem oportebat in eam inquirere, dubia esse posset. Adde quod Stephanus τὴν δίκην τοῦ σίτου ἀνελέσθαι dicitur p. 1363, 14. Confer etiam quod ibid. v. 25. ss. legitur. SCHAEFER.

P. 1362. v. 26. ἀποπέμπῃ] F. ἀποπέμπῃ τις. SCHAEFER.

P. 1362. v. 27. ἐπ' ἐννέ' ὀβολοῖς τοκοφορεῖν] Vide Salmasium de M. U. p. 57. 151. 161. TAYLOR.

P. 1362. v. 28. εἶναι — τῷ κυρίῳ] Haec iungenda. *licere domino.* ὁ κύριος est, qui mulierem despondit: h. l. Stephanus. SCHAEFER.

P. 1363. v. 1. Ἀθηναῖον ὄντα] Ἀθηναίῳ ὄντι margo Lutetianae. REISK.

P. 1363. v. 2. αὐτῷ] αὑτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 1363. v. 6. δημοσία ἔστω] ἔστω loco est ἔσται in Bavarico et Aldina. REISK.

P. 1363. v. 7. γραφέσθω] γραφέσθων Bekker. SCHAEFER.

P. 1363. v. 12. ἐγγεγυηκέναι] ἐγγεγγυηκέναι Aldina. REISK. Bekkerus: „ἠγγυηκέναι correctus v. ἐγγεγγυηκέναι r." SCHAEFER.

P. 1363. v. 13. [καὶ] — περιπεσεῖν] Aut καὶ est delendum, aut περιπεσεῖ in tertia persona singularis futuri indicativi legendum. Prius malim. REISK. Nec hoc, nec illud. καὶ ταῖς ἐσχάταις ζημίαις est *v e l ultimis suppliciis. even.* SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 67. καὶ, opinor, malis deletum. Videtur natum e syllaba antecedente. SCHAEFER.

P. 1363. v. 13. περιπεσεῖν] Vel περιπεσεῖ potius, ut quidam in exemplari Bodleiano admonuit. TAYLOR.

P. 1363. v. 16. τὸν Φράστορα αὐτὸν] αὐτὸν τὸν Φράστορα Bekker. SCHAEFER.

P. 1363. v. 18. Αἰγιλιέα] Αἰγιλέα Bavaricus, sed rursus erasa litera inter ι et λ. Hic tamen aberat iota post λ, quod in loco superiori aderat. REISK. V. not. ad p. 1362, 8. SCHAEFER.

P. 1363. v. 21. Αἰγιλιεὺς] Habet etiam Bavaricus, sed rursus erasa eadem litera post iota primum, quae videtur α fuisse. REISK.

P. 1363. v. 22. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1363. v. 25. εἰς Ὠιδεῖον] Vulg. εἰσωδεῖον. Sic etiam Bavaricus. Sed super iota diphthongi secundae erat adhuc aliud ι pictum, quo videtur librarius indicare voluisse, in aliis libris εἰσώδιον legi. REISK.

P. 1363. v. 28. ἣν ἔλαχεν ἐμοὶ Στέφανος] Notabilis conversio a tertia persona ad primam. SCHAEFER.

P. 1364. v. 1. παράσχωμαι] Vulg. παράσχωμεν. παράσχωμαι Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1364. v. 2. φρατόρων] φρατέρων Bavaricus, sed cum ο super ε. REISK. φρατέρων Bekker. V. not. ad p. 995, 26. Λεύκων ἐν Φράτερσιν Photio restituit Porsonus Append. ad Toupii Emendatt. p. 458. V. Animadv. in Athen. T. IV. p. 559. Ut erraverint Palmerius et Salmasius ad Hesych. T. II. c. 834. SCHAEFER.

P. 1364. v. 2. φρατόρων — γεννητῶν] Vide Appellationem contra Eubuliden. WOLF.

P. 1364. v. 2. γεννητῶν] Vulg. γενητῶν. γεννητῶν Bavaricus. REISK.

P. 1364. v. 3. χρόνῳ γὰρ] Bekkerus: „γὰρ χρόνῳ r.“ Non opus. V. Melet. Crit. p. 76. SCHAEFER.

P. 1364. v. 6. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1364. v. 11. θεραπεύοντος] Bekkerus: „Nonne leg. θεραπεύσοντος?“ Me quidem vulgata non offendit. Participium enim significat solum actum, non unà tempus distincte definit. Sic facile tuearis ἐφιστάντας p. 115, 7., de quo mirabile quid nuper scriptum legi. SCHAEFER.

P. 1364. v. 12. ἐπισκοπούμεναι,] ἐπισκοπούμεναι· Bekker. SCHAEFER.

P. 1364. v. 12. ἴστε δὲ δήπου] [ἴστε δήπου.] Cum margine Benenati ἴστε δὲ δήπου. TAYLOR. Vulg. ἴστε δήπου. Interserunt δὲ margo Lutetianae et margo Bavarici cum γρ. et Taylorus probat. Adversativam addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1364. v. 13. ἐπείθετ' ἤδη] Vulg. ἔπειτ' ἤδη. ἐπείσθη ἤδη margo Lutetianae. ἐπείσθη δὴ idem margo e Paulina. ἔπειθ' ἤδη Aldina. ἐπείσθη margo Bavarici cum γρ. sine ἤδη vel δή. Correxi de meo sensu ἐπείθετ' [id est ἐπείθετο] ἤδη. Poterat quoque ἐπείσθη δὴ dari. REISK. Bene dedit Bekker. SCHAEFER.

P. 1364. v. 18. πάλιν λαβεῖν] Nihil aliud hic loci πάλιν significat atque ἀνὰ in ἀναλαβεῖν v. 23. Phrastor puerum secum habuerat antea nunquam: non poterat ergo proprie dici πάλιν λαμβάνειν. Sed πάλιν non semper reversionem ad locum priorem significat, sed etiam interdum, ut hic, translationem a parte hac in partem aliam. Fuerat puer ante id tempus penes matrem: iam pater eum πάλιν ad se, h. e. in partem aliam, transferebat

et adsciscebat. REISK. πάλιν λαβεῖν et ἀναλαβεῖν nolim componere ut eiusdem verba significationis. Phrastor antea puerum una cum matre repudiaverat: nunc mulieri placatus πάλιν ἔλαβε, *rursus* (*e contrario*) *ut suum admisit, recepit.* πάλιν ἀναλαβεῖν τὸν παῖδα p. 1365, 13. SCHAEFER.

P. 1364. v. 18. λαβεῖν] Abest ab Aldina. REISK.

P. 1364. v. 20. ἔχει] ἔχοι Bekker. Indicativus satis placet. SCHAEFER.

P. 1364. v. 21. περιγενήσεσθαι.] περιγενήσεσθαι, Bekker. Plene distingui poscunt quae sequuntur. SCHAEFER.

P. 1364. v. 21. δὴ] Vulg. δὲ. Dedi δὴ de meo. Sic omnis difficultas evanescit. REISK. δὲ Bekker. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1364. v. 22. τετελευτηκέναι] Post istam vocem addit margo Benenati ἐξουσίαν καὶ ἀφορμὴν ἱκανὴν ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐξεῦρεν. TAYLOR. Post τετελευτηκέναι deesse aliquid is, quicunque fuit, qui lectionem in margine Lutetianae annotatam commentus est, bene vidit. REISK. Scripserat haec Reiskius, antequam videret δὲ mutato in δὴ omnem loci difficultatem evanescere. Quod eum arbitror recte vidisse. — τετελευτηκέναι i. q. θανεῖν. SCHAEFER.

P. 1364. v. 23. αὐτόν] [αὑτόν.] αὑτόν. *ad seipsum.* TAYLOR.

P. 1364. v. 23. γε] Positum post ὅτι refertur ad totam hanc notionem: ὅτι ὑγιαίνων οὐκ ἄν ποτε ἔπραξε. Si Orator posuisset post ὑγιαίνων, (id quod licebat,) referretur ad hoc solum participium. SCHAEFER.

P. 1364. v. 25. ἔπραξε] ἔπραξαι Aldina. Et sic quoque p. 1370, 1. REISK.

P. 1364. v. 26. ἀνέστη — τὸ σῶμα] Orationis redundantia affinis loquacitati nec Demosthenici coloris. SCHAEFER.

P. 1364. v. 29. Διϊφίλου] Immo Διφίλου. Porsonus Supplem. Praefat. ad Euripid. Hecub. p. LIII. (L.): „Attici dixere Δίφιλος, non Διΐφιλος." SCHAEFER.

P. 1365. v. 5. κάθοι] Recte κάθῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1365. v. 5. δηλώσει] [δηλώσω.] δηλώσει. WOLF. δηλώσει. IURIN. Vulg. δηλώσω. Correxi δηλώσει. Quod etiam Wolfius et Iurinus voluerunt. REISK.

P. 1365. v. 6. τὰ ἀκόλουθα] τἀκόλουθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1365. v. 7. φράτορας] φράτερας Bavaricus, sed cum o super ε. REISK. φράτερας Bekker. V. not. ad p. 1364, 2. SCHAEFER.

P. 1365. v. 7. ὡς ἑαυτοῦ, τὸν —] [ὡς τὸν —.] *tanquam e Neaerae filia susceptum.* Male. Corrige cum Barocc. Venet. Ital. ὤν. ὡς γὰρ εἰσῆγεν ὁ Φράστωρ εἰς τοὺς φράτορας τὸν παῖδα, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ὤν, τὸν ἐκ τῆς θυγατρὸς τῆς Νεαίρας. *Nam cum puerum Phrastor ad tribules introduceret, dum in morbo*

erat, eum nempe, quem ex filia Neaerae susceperat. Valesius ad Harpocrat. in v. Βρυτίδαι de hoc loco pessime meretur. TAYLOR. Vulg. ὡς τὸν —. Post ὡς videtur ἑαυτοῦ ὄντα deesse. *tanquam ex se natum.* Et addidi ἑαυτοῦ de meo. Alias pro ὡς sufficiendum est ὢν, quod dant aliqui codices a Tayloro laudati. REISK. ὡς τὸν Bekker. notans haec: „ὡς τὸν] ὢν τὸν Y. O. r. et correctus v." Hoc sine ulla dubitatione recipiendum. SCHAEFER.

P. 1365. v. 8. Βρυτιάδας] MSti nonnulli cum Harpocratione Βρυτίδας. Confer Meursium Attic. Lect. VI. 26. TAYLOR. Vulg. Βρυτίδας. Βρυτιάδας margo Lutetianae e Paulina. Citat hunc locum Harpocration v. Βρυτάδαι *). REISK. Βρυτίδας Bekker. V. Interprett. ad Hesych. T. I. c. 777. SCHAEFER.

P. 1365. v. 10. γεννητής] Margo Benenati hic et infra constanter legit γενητής. A γένος quippe deducitur. Plutarchus in Theseo: Ἔστι δ' ὅτε καὶ διαφερομένους ἀλλήλοις καὶ πολεμοῦντας ἐπιὼν [Theseus] ἀνέπειθε κατὰ δήμους καὶ γένη. Pollux L. VIII. C. IX. §. 111.: Ὅτε μέντοι τέσσαρες ἦσαν αἱ φυλαὶ, εἰς τρία μέρη ἑκάστη διῄρητο, καὶ τὸ μέρος τοῦτο ἐκαλεῖτο τριττὺς καὶ ἔθνος καὶ φρατρία. ἑκάστου δὲ ἔθνους γένη τριάκοντα ἐξ ἀνδρῶν τοσούτων, ἃ ἐκαλεῖτο τριακάδες, καὶ οἱ μετέχοντες τοῦ γένους γενηταί. Corrige Etymolog. M. γεννηταὶ ἀπὸ γένους, σύστημα ἐκ λ ἀνδρῶν συνεστὸς, οὗ οἱ μετέχοντες ἐκαλοῦντο γεννηταὶ, οὐ κατὰ γένος ἀλλήλοις προσήκοντες, οὐδ' ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος, ἀλλ' ὥσπερ οἱ δημόται καὶ οἱ φράτορες νόμων κοινωνίαν τινὰ ἔχοντες, οὕτω καὶ οἱ γεννηταὶ συγγενικῶν ὀργίων ἢ θεῶν, ἀφ' ὧν ὀργεῶνες ὠνομάσθησαν, caetera. Et similiter Suidam etiam, Hesychium et Harpocrationem corrigi velim. De his nonnulla diximus in Vita Lycurgi, plurima restant dicenda in Commentario de Rep. Athen. Vide Salmasium ad Ius Attic. per totum Cap. IV. et Heraldum in Animadversionibus, D' Arnaud Var. Coniect. II. 4. Maussacum ad Harpocrat. v. Γεννηταί, Valesium ad notas Maussaci pagg. 264. 315. Petitum Att. Legg. pag. 165. 169. Meursium Attic. Lect. I. 3. V. 10. et ult. TAYLOR. γεννητής et mox γεννηταὶ margo Lutetianae dat per simplex ν: item v. 17. 20. 28. p. 1366, l. 17. 18. Quod universe semel annotasse poterat satis fuisse. REISK. V. not. ad p. 1319, 26. 27. SCHAEFER.

P. 1365. v. 16. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1365. v. 16. τὸν] Recte omisit Bekker. Plena oratio: ὅτι οὐκ ἐνέγραφον αὐτὸν (τὸν παῖδα) υἱὸν αὑτοῦ. *quod puerum non inscriberent ut suum filium.* SCHAEFER.

P. 1365. v. 17. ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων] Fuisse etiam τίμια [τόμια], id est, victimas in frusta dissectas, ex Aristocra-

*) p. 40. edit. Lips. Male editum Βουτάδαι. SCHAEFER.

tea didicimus. Apud Homerum saepe legimus τεληέσσας ἑκατόμβας. Ritus huiusmodi sacramentorum enucleandos aliis relinquo. WOLF.

P. 1365. v. 18. αὑτοῦ] αὐτοῦ Reisk. SCHAEFER.

P. 1365. v. 22. ὤμοσε] ὤμοσεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1365. v. 23. Βρυτιαδῶν] Vulg. Βρυτιδῶν. Βρυτιαδῶν margo Lutetianae e Paulina. Βρυτίδων Bavaricus. Sed v. 28. habet Βρυτιάδαι. REISK. Βρυτιδῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1365. v. 25. Ἑκαλῆθεν] [Κέφαλῆθεν.] Ἑκαλῆθεν MSS. Felic. Manut. et Hervag. Ital. Venet. Barocc. Obsop. cum margine Morelii. Uterque δῆμος occurrit in monumentis vett. TAYLOR. Vulg. Κεφαλῆθεν. ἐκάληθεν et ἐκαλῆθεν margo Lutetianae ex indice Paulinae. ἐκαλῆθεν dat Bavaricus. Dedi Ἑκαλῆθεν. REISK. Bekkerus: „ἐκάληθεν O. r. v." Sic passim legas Κολώνηθεν, quod rectius προπερισπᾶσθαι monui ad Sophocl. T. I. p. XX. (XVIII.). V. not. ad v. 27. SCHAEFER.

P. 1365. v. 25. Ἐροιάδης] [Εὐροιάδης.] Εὐριάδης edidit Wolfius. Utrumque male. Vide supra ad p. 1358, 27. TAYLOR. Vulg. Εὐριάδης. Εὐροιάδης Bavaricus, sed cum υ super οι. Correxi Ἐροιάδης. V. Valesius ad Harpocrat. p. 78. REISK.

P. 1365. v. 25. Εὐλάβης] Εὐάλκης Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1365. v. 27. Κεφαλῆθεν] Bekkerus: „κεφάληθεν r." Idem ad p. 1368, 26.: „κεφάληθεν O. r." V. not. ad v. 25. SCHAEFER.

P. 1365. v. 27. εἶναι καὶ αὑτοὺς — Βρυτιάδαι] Docet hic locus τοὺς γεννητὰς e diversis demis esse potuisse. Monet Ind. Graecitat. p. 116. V. Buttmannus ad Platon. Alcibiad. I. p. 147. s. SCHAEFER.

P. 1365. v. 27. αὑτοὺς] αὐτοὺς Reiskiana et Bekkeri Oxoniensis: αὑτοὺς Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1365. v. 28. Βρυτιάδαι] Βρυτίδαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1366. v. 1. αὑτοῦ] αὐτοῦ Reiskiana. SCHAEFER.

P. 1366. v. 4. ὑποδεικνύω] ἐπιδεικνύω margo Lutetianae. ἀποδεικνύω Farrago Wolfii. REISK. ἐπιδεικνύω Bekker. SCHAEFER.

P. 1366. v. 10. ἐνεγγύησεν] ἐνεγύησεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1366. v. 11. Φράστορα δ' ἐκβαλόντα κ. τ. λ.] Vix sunt haec sana, nisi transpositis vocibus scribas: Φράστορα δὲ γήμαντα τὴν θυγατέρα τῆς Νεαίρας ταυτησὶ, ἐκβαλόντα τε, ἐπειδὴ ἐπύθετο οὐ Στεφάνου οὖσαν. IURIN. γήμαντά γε bene habet. *tametsi ritibus legitimis eam matrimonio duxisset.* REISK. Parum reputavit Iurinus, qua ratione Orator argumentetur. Scilicet Phrastoris testimonium nititur, non τῷ γῆμαι καὶ ἐκβαλεῖν, sed τῷ ἐκβαλεῖν γήμαντα. SCHAEFER.

P. 1366. v. 12. τῆς] τὴν Bekker. V. Ind. ad Gregor. Corinth. p. 1048. b. SCHAEFER.

P. 1366. v. 12. γε] τε margo Lutetianae, Bavaricus. REISK. Male. *da er sie doch auf gesetzmässige Weise geheirathet hatte.* SCHAEFER.

P. 1366. v. 13. ἀποδόντα] Punge plenius post ἀποδόντα et ita lege cum Cod. Barocc.: ἀποδόντα· ἐπειδή τε ἐπείσθη ὕστερον κ. τ. λ. TAYLOR.

P. 1366. v. 13. ἐπειδή τε] Vulg. ἐπειδή. ἐπειδή τε Bavaricus, item Barocc., probante Tayloro. Particulam copulantem addidi. Alias maluissem ἐπεὶ δὲ. REISK.

P. 1366. v. 17. ἐπεὶ] Bekkerus: „ἐπειδὴ r.“ Placet. SCHAEFER.

P. 1366. v. 21. γυναῖκα] Abest ab Aldina. REISK.

P. 1366. v. 22. μεγάλας μαρτυρίας] μεγάλῳ τεκμηρίῳ καὶ περιφανεῖ ἐπιδείξω ὑμῖν p. 1372, 27. μεγάλῃ καὶ περιφανεῖ μαρτυρίᾳ ἐγὼ ὑμῖν δηλώσω p. 1376, 21. V. not. ad p. 987, 21. SCHAEFER.

P. 1366. v. 23. αἰσχροκέρδειαν] αἰσχροκερδίαν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1366. v. 27. Ἄνδριον] Recte Wolfius. Editi ἀνδρεῖον. TAYLOR. Vulg. ἀνδρεῖον. Ἄνδριον editio Wolfii: item p. 1368, 27. Et sic correxi et hic et simili modo infra. REISK.

P. 1367. v. 1. τῆς] τὴν Bekker. SCHAEFER.

P. 1367. v. 3. μοιχὸν] Forte ὡς μοιχόν. WOLF. Particulam non addendam esse ostendunt quae sequuntur v. 26. p. 1368, 28. 1369, 12. SCHAEFER.

P. 1367. v. 3. τῆς] F. τῇ. SCHAEFER.

P. 1367. v. 5. θεσμοθετήσαντα] θεσμοθέτην margo Lutetianae. REISK. Male. θεσμοθετήσας, *qui fuit thesmotheta*, ut ἄρξας, quod statim sequitur, *qui fuit archon.* SCHAEFER.

P. 1367. v. 11. γράφεσθαι] γράψασθαι margo Lutetianae. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1367. v. 12. εἰρχθῆναι] Vulg. εἰρχθῆνας. Vitium est typographicum. Correxi εἰρχθῆναι. Pariter v. 13. vitium alterum correxi, ἐπιβεβουλεῦσαι, sic: ἐπιβεβουλεῦσθαι. REISK.

P. 1367. v. 13. ἀθῶον] ἀθῷον Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1367. v. 16. παραδοῦναι — τῷ ἑλόντι] Constructio est: κελεύει τοὺς ἐγγυητὰς παραδοῦναι αὐτὸν τῷ ἑλόντι. SCHAEFER.

P. 1367. v. 16. τῷ ἑλόντι, ἐπὶ δὲ —] Nil interest, relinquatur punctum post ἑλόντι *) et δὲ, an utrumque tollatur. REISK.

*) Scilicet in Reiskiana post ἑλόντι plene interpunctum est. SCHAEFER.

Nempe Reiskius ait sic legi posse: — τῷ ἐλόντι ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου —: ut iungas παραδοῦναι χρῆσθαι. Non opus. SCHAEFER.

P. 1367. v. 17. ἄνευ ἐγχειριδίου]. Quod dicitur πλὴν θανάτου p. 1374, 7. 10. 25. SCHAEFER.

P. 1367. v. 20. ὡμολόγει] Ita edendum volui iuxta editos et manu exaratos plurimos. Wolfius ὁμολογεῖ. TAYLOR.

P. 1367. v. 22. πλησιάζουσαν] *matrem consciam esse ipsorum consuetudinis.* Recte Wolfius. Verum iste sensus postulat, ut scribatur συνειδέναι πλησιαζούσῃ. Omnino. Cuius autem vitio fit, ut non ita scriberetur, auctoris anne librarii? TAYLOR. Neutrius vitio fit: constructio enim bene graeca est. συνειδὼς ἀληθῆ με ἐγκαλοῦντα p. 1201, 23. SCHAEFER.

P. 1367. v. 23. αὐτῷ] αὑτῷ Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1367. v. 27. κάθωνται] Vulg. κάθηνται. κάθωνται Bavaricus, margo Lutetianae e Paulina. Et sic correxi ob sequens πωλῶσι. REISK. Ratio constructionis optimum virum fugit. καθῶνται Bekker. SCHAEFER.

P. 1367. v. 27. πωλῶσί τι, ἀποπεφασμένως] In oratione contra Eubuliden Euxitheus adfirmat, venditare in foro solis civibus fuisse concessum, sed sordidum eum quaestum fuisse non negat. WOLF. Heraldus, vir doctissimus, legit πωλῶνται πεφασμένως vel ἀποπεφασμένως. Vide Animadvers. in Salmas. L. V. C. VIII. Adde Lysiam c. Theomnestum Orat. I. [p. 361. ss. R.] et Petitum Att. Legg. pag. 573. Corrige autem versionem: *quae in taberna meritoria sedeant* aut publice prostituant. πωλεῖσθαι, *itare et ventitare* mercedis causa. Antiqua erat ea labes, πωλῶσι, *vendere*, quae olim Harpocrationem, mox Wolfium nostrum Salmasiumque, contra quem militat Heraldus, in fraudem tantam induxit. TAYLOR. Heraldus vult πωλῶνται πεφασμένως vel ἀποπεφασμένως, probante Tayloro. REISK. πωλῶσί τι ἀποπεφασμένως continuat Bekker., subdistinctione posita post ἀποπεφασμένως. Si Lysiae verba cum hoc loco contuleris, vix dubitabis Heraldo assentiri. Confer etiam Harpocrationem p. 25. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 1367. v. 27. ἀποπεφασμένως] Non ἀπειρημένον hic significare, sed ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον, tradit Suidas. WOLF. Citat hunc locum Harpocration h. v. Sententia est: Epaenetus disertis, districtis verbis aiebat, Stephani domum lupanar esse. REISK. V. Photius c. 354. Zonaras c. 269. et Anecd. Bekk. p. 433. in. SCHAEFER.

P. 1367. v. 28. ἐργαστήριον] Malim καὶ ἐργαστήριον: ut copula referatur ad τε v. 25. SCHAEFER.

P. 1367. v. 28. τὴν Στεφάνου — ταύτην εἶναι] Uncis inclusit Bekker. Vereor ne paulo calidius: nam talia, quae facile repudiet oratio adstrictior, huius Oratoris est consectari cupidissime. SCHAEFER.

P. 1367. v. 29. αὐτοὺς] αὐτὸν margo Lutetianae. — Stephanum, Neaeram, Phanonem. REISK.

P. 1368. v. 2. *καὶ τὴν γραφὴν γεγραμμένον*] Malim *τοῦ καὶ τ. γρ. γ.* Facile potuit *τοῦ* in collisione cum *Ἐπαινέτου* interire. REISK. In idem ego incidi. SCHAEFER.

P. 1368. v. 6. *αὐτοὺς*] Vulg. *αὐτόν*. Sed non Epaenetus absolvendus erat a vadimonio, sed praedes, Aristomachus et Nausiphilus. Quare autumo legendum esse *αὐτούς*. Et sic dedi de meo. REISK. Paulo lenius medeare loco, si *ἀφεῖσθαι* mutes in *ἀφέσθαι*. *ut ipse* (Stephanus) *illos* (praedes) *faceret missos*. SCHAEFER.

P. 1368. v. 18. *ἐκ πονηρῶν πραγμάτων*] *in schlimme Händel verwickelt*. V. not. ad p. 1173, 25. SCHAEFER.

P. 1368. v. 19. *εἶπεν*] *εἴποιεν* margo Lutetianae. *εἴποι* Farrago Wolfii. REISK. *εἴπειεν* Bekker. omnino favens huius verbi aoristo primo. SCHAEFER.

P. 1368. v. 19. *ἀκούσαντες δ'*] Vulg. *ἀκούσαντες*. Addit Bavaricus *δ'*. Particulam addidi. REISK.

P. 1368. v. 22. *τῆς*] Bekkerus: „ego *τῇ* scripserim." SCHAEFER.

P. 1368. v. 22. *ταῦτα*] *ταῦτ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 1368. v. 23. *τοὺς καὶ*] Vulg. *καί*. Articulum de meo addidi. *praedes, qui etiam iidem reconciliatores gratiae fuerunt.* REISK. Hoc si Orator voluisset, sic, opinor, scripturus erat: *τοὺς διαιτητὰς τοὺς καὶ ἐγγυητὰς γενομένους*. Itaque articulum recte expunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 1368. v. 27. *Ἀνδρίου*] V. not. ad p. 1366, 27. SCHAEFER.

P. 1368. v. 28. *μοιχὸν*] Male Wolfius: *in adulterio*. Passim ita errat. Verte: *pro moecho*. TAYLOR.

P. 1369. v. 1. *αὐτοῦ* *)] Post h. v. videtur *αὐτὸν* deesse, quod est ad Epaenetum referendum. Nam alias, illo omisso, exsisteret per leges constructionis haec absurdissima sententia, Nausiphilum et Aristomachum *γραφὴν* contra Stephanum ad iudicem detulisse. Sed haec est sententia: *αὐτὸν*, eum, Epaenetum puta, id fecisse. REISK. Non addendum est *αὐτὸν*, sed subaudiendum. Saepius monui Graecos scriptores casus huius pronominis obliquos omittere, ubi omissio nihil gignat obscuritatis. Huius autem loci sententia tam manifesta est, ut neminem, qui antegressa legerit, latere possit. Quod Reiskius dicit de legibus constructionis, nimirum hae leges ita attendendae sunt, ut ne plus iis tribuas quam sanae rationi. SCHAEFER.

P. 1369. v. 6. *Ἐπὶ τοῖσδε —*] Notabilis haec constructio, quod formulam conditionalem *ἐπὶ τοῖσδε* sequuntur soli infinitivi. SCHAEFER.

---

*) *αὐτοῦ* Reiskiana in textu. SCHAEFER.

P. 1369. v. 12. ἐτόλμησε] οὐκ ἐτόλμησε. Negativam auctoritate mea addidi. Non enim audebat Stephanus coram iudice contendere et iure evincere, Epaenetum esse moechum. Vulgata si servetur, non possit orator id efficere, quod vult. Vult autem efficere, Phanonem civem Atticam non esse, sed peregrinam, et ipsum Stephanum hoc fateri. Sed in civibus solummodo locum habet τὸ λαβεῖν μοιχόν. Duobus argumentis conficit Apollodorus, Phanonem peregrinam esse. 1. Omnes homines norunt eam esse et constitit id inter omnes et indiciis notissimis et haud dubiis. 2. Ipse Stephanus fatetur. Qui? Non audebat in Epaenetum iure agere titulo μοιχείας, stupri filiae suae illati. REISK. Bene cecidit, quod aut ipse oblitus est negativam addere textui, aut operae addenti non obsecundarunt. Falsum est enim Stephanum οὐ τολμῆσαι μοιχὸν λαβεῖν. V. p. 1367, 2. s. Nec λαμβάνειν μοιχὸν est *iure agere in aliquem titulo stupri illati.* Omnino Reiskius non vidit, quae sit huius loci sententia. Hoc dicitur: Cum antea impudenter fecisset Stephanus vexando Epaenetum ut moechum, qui ex Attico iure non esset moechus, tum postea longe impudentior factus est. SCHAEFER.

P. 1369. v. 12. ἐτόλμησε] τολμήσας margo Lutetianae. REISK.

P. 1369. v. 13. ὥστε μὴ ἀγαπᾶν] Vulg. ὥστε ἐτόλμησαν μὴ ἀγαπᾶν. Vocem secundam delevi mea auctoritate. REISK. Male delevit vim sententiae infringens: graviter enim verbum iteratur. ὥστ' ἐτόλμησαν — Bekker. SCHAEFER.

P. 1369. v. 15. εἰ μόνον] Vulg. εἰ. Post ἀγαπᾶν addit μόνον margo Bavarici cum γρ. Addidi, solummodo mutato verborum ordine ex arbitrio meo. REISK. Iure delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1369. v. 15. αὐτὴν] Redundat, sed non vitiose, positum in gratiam lectoris et auditoris, ut ad filum orationis revocetur. Constructio periodi traiectae haec est: εἰς τοσοῦτον ὕβρεως καὶ ἀναιδείας ἦλθε Στέφανος —, ὥστε μὴ ἀγαπᾶν, εἰ μόνον ἔφασκον ἀστὴν εἶναι τὴν περιφανῶς ἐγνωσμένην ξένην εἶναι. REISK.

P. 1369. v. 15. κατιδόντες] Est nominativus absolutus, per sese stans. *cum vidissent* vel *animadvertissent* (Stephanus et Neaera et Phano). REISK. κατιδόντες intelligendum de Stephano et Neaera, non item de Phanone. Neque absolutus est nominativus, sed syntactice cohaeret cum sequentibus. Hoc unum dicas anomalum, quod Orator de plurali deflexit ad singularem. Quod fecit coactus: quae enim statim narrat, de solo Stephano, non item de Neaera, dici poterant. SCHAEFER.

P. 1369. v. 18. εἰσῄει] Non Stephanus, sed Theogenes. REISK.

P. 1369. v. 20. τὴν ἀρχὴν] non τὴν τοῦ βασιλέως τῶν ἱερῶν, nam ea Theogenis erat, sed τῆς παρεδρίας, dignitatem assessoris in concilio vel collegio regis sacrorum. V. p. 1372, 25. REISK.

P. 1369. v. 28. ἀλλ' ᾖ] ἀλλ' ἡ Bekker. notâ hac adscriptâ: „ἀλλ' ἡ S. r. v. vulg. ἀλλ' ᾖ. Fortasse utroque opus, ἀλλ' ᾖ ἡ.“

ἀλλ' ἢ ἡ Dindorf. Verum est ἀλλ' ἡ. Huius constructionis exempla dedi in H. Stephani Thes. c. 1842. B. SCHAEFER.

P. 1369. v. 28. ἐξώρκωσέ] ἐξώρκησέ Paulina. REISK.

P. 1369. v. 29. γεραιρὰς] [γεραίρας.] Suidas: Γεραιαὶ (non Γεραιραὶ)· αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερώμεναι γυναῖκες. Obsop. et Felic. legunt γεραρὰς. WOLF. Varie item in nostris Codd. exaratur et in scriptoribus antiquis. Sed recepta lectio videtur multo caeteris praestare. γεραιραὶ, scilicet foeminae, quae Dionysio sacra γεραίρουσιν, uti infra legimus in formula iurisiurandi p. 1371, 25. De his scribit Hesychius: Ἱέρειαι κοινῶς. ἰδίως καὶ αἱ τῷ Διονύσῳ τῷ ἐν Λίμναις τὰ ἱερὰ ἐπιτελοῦσαι, ἀριθμῷ δεκατέσσαρες. Etymolog. M.: Γεραῖραι παρ' Ἀθηναίοις γυναῖκές τινες ἱεραὶ, ἃς βασιλεὺς καθίστησιν ἰσαρίθμους τοῖς βωμοῖς τοῦ Διονύσου· παρὰ τὸ γεραίρειν τὸν θεόν. οὕτω Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς. Praeter ea, quae de his sacerdotibus apud Lexicographos reperiuntur, paucissima sane restant. Vide potissimum adnotata ad Polluc VIII. §. 108. Spanhem. ad Callimach. Hymn. Apoll. v. 110. Casaubon. ad Athen. X. 10. Herald. Animadv. ad Salmas. L. II. C. III. §. 8. Maussac. ad Harpocrat. in v. TAYLOR. Vulg. γεραιάς. γεραίρας Bavaricus, Obsop. margo Lutetianae ex Ald. Felic. et Paul. γεραρὰς Farrago Wolfii. V. p. 1371, 18. Correxi γεραιράς. Et sic quoque p. 1371, 18. Citat hunc locum Harpocration h. v. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 231. s. Ibid. p. 228, 9. scribendum videtur Γεραιράς: ut Lexicographus hunc ipsum locum spectaverit. SCHAEFER.

P. 1370. v. 1. ἔπραξε] V. not. ad p. 1364, 25. SCHAEFER.

P. 1370. v. 3. ἀκοῦσαι πᾶσιν] [ἃ δὲ μηδ' ἀκοῦσαι οἷόν —.] MSti Venet. Barocc. Ital. ἃ δὲ μηδ' ἀκοῦσαι πᾶσιν οἷόν τ' ἔστι, πῶς ποιῆσαί γε τῇ ἐπιτυχούσῃ εὐσεβῶς ἔχει; Recte procul dubio: ubi sententia aeque libratur. ἀκοῦσαι — ποιῆσαι. πᾶσιν — τῇ ἐπιτυχούσῃ. TAYLOR. Vulg. ἀκοῦσαι. Addidi πᾶσιν. Quamquam melius adhuc existimo sic legi: ἃ δὲ μηδ' ἐπακοῦσαι πᾶσιν ὑμῖν οἷόν τ' ἔστι. REISK. In vulgata nihil praeterea requiras. SCHAEFER.

P. 1370. v. 7. ἐπιμέλειαν ποιήσησθε] ἐπιμέλιαν ποιήσεσθε Aldina. SCHAEFER.

P. 1370. v. 10. ἀλλὰ καὶ τῆς —] Plene: ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς —. Quae praepositionis ellipsis notanda. Sic p. 1386, 21. s. bis subaudiendum ἕνεκα, quod in primo membro v. 20. positum est. Diphilus Athenaei T. IV. p. 43. Schw. — τῆς γαστρός, εἰς ἣν πρῶτον ἂν πάντ' ἐμβάλοις, ἀλλ' οὐχ ἕτερον ἀγγεῖον. Quod Casaubonus non debebat dicere duriusculum. Plutarchus V. Sullae c. 12. μᾶλλον ἐπ' ἀλλήλους δεόμενοι τῶν ὅπλων ἢ τοὺς πολεμίους. Ubi nollem Coraës post disiunctivam ἐπὶ infersisset. SCHAEFER.

P. 1370. v. 11. εὐλαβείας] Annon praestat εὐσεβείας? TAYLOR. Praeferrem, si Codex daret. Conf. p. 1371, 1. SCHAEFER.

P. 1370. v. 12. τὸ γὰρ ἀρχαῖον —] Narrationem incoeptat

de rege et regina sacrorum apud Athenienses. Utile erit conferre Anton. van Dale Dissert. II. Cap. 3. TAYLOR.

P. 1370. v. 16. *βασίλισσα*] *Βασίλισσα οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν, ἀλλὰ βασίλεια ἢ βασιλίς*. Phrynichus p. 96. edit. postremae [p. 225. edit. Lips.]. Eodem animo est Magister. Iterum vide Phrynichum p. 112., ubi hunc Demosthenis locum exagitat contraque fidem istius orationis concludit. Quidam sunt Atticistae ex antiquioribus, qui contendunt, recte dici *βασιλίνναν* pro *regina*. MSS. nostri *βασιλίνα* Venet. Barocc. *βασιλίννα* Ital. TAYLOR. *βασιλίννα* Bavaricus, sed cum superscripto gemino σ. REISK. *βασίλιννα* Bekker. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 226. SCHAEFER.

P. 1370. v. 16. *συνῴκισεν*] Ita nos primi edidimus ex auctoritate marginis Benenati. Vulgo *συνῴκησεν*. TAYLOR. Vulg. *συνῴκησεν*. *συνῴκισεν* margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1370. v. 18. *τὸν μὲν βασιλέα* —] Pausanias in Atticis meminit *στοᾶς βασιλείου, ἔνθα καθίζει βασιλεὺς ἐνιαυσίαν ἄρχων ἀρχὴν καλουμένην βασιλείαν*. WOLF.

P. 1370. v. 18. *ᾑρεῖτο* — *χειροτονῶν*] V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 44. SCHAEFER.

P. 1370. v. 21. *ἔθεντο*] Vulg. *ἔθετο*. *ἔθεντο* Bavaricus. Et hoc dedi. Scilicet *οἱ τότε Ἀθηναῖοι*. REISK.

P. 1370. v. 21. *ἐπιμεμιγμένην*] *ἀπομεμιγμένην* Paulina. REISK.

P. 1370. v. 28. *ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς*] Graeci olim *Φοινικικοῖς* usi traduntur. Vide Dictyos Cretensis praefationem. *τῶν Ἀττικῶν γραμμάτων* et Pausanias in Atticis meminit, sed cuiusmodi fuerint non explicat. WOLF. *Ἀττικοῖς γράμμασι, Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας, ἀντὶ τοῦ παλαιοῖς. τὴν γὰρ τῶν εἴκοσι τεσσάρων στοιχείων γραμματικὴν ὀψὲ παρὰ τοῖς Ἴωσιν εὑρεθῆναι* etc. Harpocratio. Videndi sunt Ios. Scaliger ad Eusebium n. MDCXVII. Salmasius ad Inscript. Herod. et Regill. p. 44. seq. edit. Cren. Suidas v. *Ἀττικισμός*, Maussacus ad Harpocrat. l. c. Valesius ad Maussacum pag. 252. Spanhemius de Usu et Praest. Num. T. I. p. 91. TAYLOR. V. Anecd. Bekk. p. 461, 13. SCHAEFER.

P. 1370. v. 29. *ἣν μαρτυρίαν* —] Haeret constructio in fine huius sententiae, et credo locum esse mendosum. TAYLOR. Pro *ἣν* malim *ταύτην*. Non pendent sine fulcro hi nominativi *ποιούμενος ὁ δῆμος*, sed redeunt ad *γράψαντες ἔστησαν*. Cum *δῆμος* sit nomen multitudinis, aequipollet plurali. Aut alias deest post *ποιούμενος* vocabulum *ἔχει* aut *παρέχεται* aut *τηρεῖ* aut simile quid. REISK. Lenius medearis laboranti loco, si mecum sic scribas: *ἣν μαρτυρίαν* — *ἀξιοῦμεν εἶναι, διὰ ταῦτα* —. SCHAEFER.

P. 1371. v. 2. *τήν γε Διονύσῳ*] [*τήν γέ σοι*.] Fortasse *ὅτι τὴν Διονύσῳ γυναῖκα δοθησομένην*. Pag. 1369. ult. *ἐξεδόθη δὲ* (scilicet regina sacrorum) *τῷ Διονύσῳ γυνή*. Et p. 1383, 6. *καὶ*

τῷ Διονύσῳ γυνὴ ἐδόθη, Neaera scilicet. TAYLOR. Vulg. τήν γέ σοι. Sine dubio fuit olim, ut Taylorus coniecit, τήν γε Διονύσῳ. Videtur ultima syllaba v. Διονύσῳ in σοι superesse. Aut alias legendum τὴν τῷ βασιλεῖ. Et recepi Taylori coniecturam Διονύσῳ. REISK. τήν γε σοὶ Bekker. notans haec: „σοὶ] Διονύσῳ Taylorus, frustra." σοὶ quid hic valeat ignoro. Latetne in eo θεῷ? SCHAEFER.

P. 1371. v. 5. Διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ] [Διονύσου.] Scribitur in Codd. Venet. Barocc. et Ital. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ. TAYLOR. Vulg. Διονύσου. Addit καὶ ἁγιωτάτῳ Bavaricus. Addidi. REISK.

P. 1371. v. 6. τῷ] Omisit Bekker. Reiskius de suo addiderat. SCHAEFER.

P. 1371. v. 6. ἵνα μὴ — τὰ γεγραμμένα] Mirum videatur, quod ab omnibus sanctissime atque religiosissime observandum statuatur, id diligentissime celari. Sed veteres, quo quid vulgatius esset, tanto id profanius habebant. Quapropter quo quid augustius et sanctius vellent haberi, tanto curiosius id occultabant: unde sacra arcana. REISK. τὰ ἀμυδρὰ γράμματα et τὸ ὀλίγους εἰδέναι τὰ γεγραμμένα videtur orans commemorasse, et ne mirum videretur tale facinus Stephano successisse, et ut qui illud non statim ulti essent haberent quod causarentur. SCHAEFER.

P. 1371. v. 7. ἅπαξ γὰρ τοῦ ἐνιαυτοῦ —] Scilicet hoc festum est, quod ἀρχαῖα Διονύσια dicebatur. Triplex enim erat dies festus Dionyso dicatus Athenis: hic scilicet, de quo hic sermo, Διονύσια Ληναῖα, qui et τὰ κατ' ἀγροὺς, in fine mensis Posideonis celebrabatur, et Διονύσια τὰ κατ' ἄστυ, quae et magna Dionysia dicebantur et in 16. Elaphebolionis diem cadebant. PALMER. Thucydides II. 15. τὰ γὰρ ἱερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων θεῶν ἐστι, καὶ τὰ ἔξω πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς πόλεως μᾶλλον ἵδρυται, τό τε τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου καὶ τὸ Πύθιον καὶ τὸ τῆς Γῆς καὶ τὸ ἐν Λίμναις Διονύσου, ᾧ τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια τῇ δωδεκάτῃ ποιεῖται ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι. Vide auctores, quos ibi compellant viri eruditi. TAYLOR.

P. 1371. v. 11. τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων] Wolfius: *sacra vestra*. Male. TAYLOR.

P. 1371. v. 12. ἢ ἄξιον τιμωρήσασθαι] Vulg. ἄξιον τιμωρήσασθαι. Cum modo praecesserit ἄξιον, malim ἀξίως τιμωρήσασθαι, *dignis modis animadvertere*. Vel potius ἢ ἄξιον, *qua par est*, ut dedi de meo. REISK. ἢ iure delevit Bekker. Iteratum ἄξιον neminem offendet, qui ad huiusmodi repetitiones hac in Oratione obiter attenderit. SCHAEFER.

P. 1371. v. 13. δυεῖν] Vulg. δυοῖν. δυεῖν Bavaricus. REISK. δυοῖν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1371. v. 17. ἐξορκοῖ] [ἐξορκῇ.] ἐξορκοῖ Barocc. Wolfius interpretatur: *cum lustrat ministras*. In superioribus recte dedit

ista: ἐξώρκωσε τὰς γεραίρας. TAYLOR. Vulg. ἐξορκῇ. ἐξορκοῖ Bavaricus. Et sic correxi. V. p. 1372, 1. REISK.

P. 1371. v. 18. ἐν κανοῖς] *apud* vel *ante canistra*. κανᾶ sunt illae scaphae, in quibus erat mola salsa, quae capiti victimae inspergebatur, una cum cultro. REISK. Malim vertere *canistra gestantes:* ut sit i. q. κανηφορούσας. Xenophon Cyrop. II. 3. 14. ἐν μεγάλοις φορτίοις καὶ βαδίζειν καὶ τρέχειν ἠναγκαζόμεθα. SCHAEFER.

P. 1371. v. 19. τῶν λεγομένων] Malim τῶν γιγνομένων. *eorum, quae inter ista sacra fiant.* REISK. Atqui nihil τῶν γιγνομένων commemoratur. τὰ λεγόμενα sunt τὰ νομιζόμενα πάτρια, quorum mentio fit in formula iurisiurandi. V. v. 27. SCHAEFER.

P. 1371. v. 23. ἀπὸ] F. ἀπό τε. SCHAEFER.

P. 1371. v. 24. Θεόγνια] Θεοίνια o. fere l. a. Venet. Barocc. Obsop. Ital. MSS. Hervag. Felic. Manut. cum margine Lutetiano. Similiter Harpocratio v. Θεοίνιον: — τὰ κατὰ δήμους Διονύσια Θεοίνια ἐλέγετο, ἐν οἷς οἱ γεννηταὶ ἐπέθυον· τὸν γὰρ Διόνυσον Θέοινον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος κ. τ. λ. Ita etiam iamdudum correxit Meursius in Graecia Feriata. TAYLOR. Θεοίνια margo Lutetianae ex indice Paulinae. Θεόγνια est etiam in Bavarico. Sed Θεοίνια contendit legendum esse Taylorus. Non tamen, penes me quidem, caret omni probabilitate vulgata: nam Θεόγνια possunt esse quasi Θεογόνια, *natales dei.* Conf. Ruhnkenius in Auctar. Emendatt. ad Hesych. T. I. p. 999. REISK. Θεοίνια Bekker. V. Photius c. 66. et Anecd. Bekk. p. 264, 6. SCHAEFER.

P. 1371. v. 25. Ἰοβάκχεια]. Alii τὰ βακχεῖα, fortasse melius. TAYLOR. Vulg. ἰοβακχεῖα. ἰοβάκχεια Bavaricus. Et sic dedi. REISK. τὰ ἰοβάκχεια Bekker. Recte: sunt enim duo diversa sacra. SCHAEFER.

P. 1371. v. 27. μὲν — τοίνυν] Adverte particulas, quae fere iunguntur, hîc dirimi voce interserta. SCHAEFER.

P. 1372. v. 1. γεραιρὰς] [γεραίρας.] Aliter hunc locum accipit Wolfius, ut ex eius interpretatione liquet. Pungit enim ad hanc vocem; deinde pergit: καὶ ὅτι οὐδ' αὐταῖς — φέρε δὴ καὶ μαρτυρίαν παράσχωμεν ὑμῖν. Sed non recte accipit. TAYLOR. Interpungo sic: πρὸς ἄλλον οὐδένα. Hic enim videtur finis sententiae, cum ad omnia hucusque dicta pertineat verbum ἀκηκόατε, sequens vero testimonium sit plane diversi argumenti, quod vellem animadvertisset Wolfius. IURIN. Ut interpunctum est in Parisina, ita interpungendum censent Taylorus et Iurinus, contra quam factum est in Wolfiana. REISK.

P. 1372. v. 1. καὶ ὅτι οὐδ' αὐταῖς —] F. καὶ ὅτι οἶδεν, ἃ οὐδ' αὐταῖς —. *et eam scire ea, quae ne ipsis quidem licet illis* —. REISK. Vana coniectura. SCHAEFER.

P. 1372. v. 2. δρώσαις] Vulg. ὁρώσαις. Malim δρώσαις a

δρᾶν. *peragentibus ista sacra foeminis.* Et sic dedi de meo. REISK. δρώσαις Dindorf. Reiskii scriptura non mirer si tibi placeat: nam passim confunduntur δρᾶν et ὁρᾶν. V. Kusterus ad Iamblich. p. 110. edit. Kiessl. Sed ὁρώσαις videndum ne tueatur p. 1373, 27. SCHAEFER.

P. 1372. v. 2. τί ἐστι] τ' ἐστὶ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1372. v. 3. παράσχωμαι] Vulg. παράσχωμεν. παράσχωμαι Bavaricus. παράσχημεν Aldina. Correxi παράσχωμαι. V. p. 1364, 1. REISK.

P. 1372. v. 6. ἐπιδείξουσαν] Vulg. ἐπιδείξω. Dedi de meo ἐπιδείξουσαν, ut ad μαρτυρίαν redeat, *testimonium, quod semetipsum demonstret per res gestas ipsas palam factum et publice prostans.* REISK. Recte ἐπιδείξω statimque αὐτὴν (cum leni spiritu) Bekker. Offendit Reiskius ad particulas μὲν et δὲ iungentes participium verbumque finitum. Sed satis usitatum est graecis scriptoribus ἀπὸ μετοχῆς μετέρχεσθαι εἰς ῥῆμα. Rem tetigi ad p. 1302, 13. SCHAEFER.

P. 1372. v. 6. ἀληθῆ] Vulg. οὐκ ἀληθῆ. οὐκ abest ab editt. Paulina et Wolfiana, unde repetiit margo Lutetianae. Delevi negativam. Servari si debet, legendum erit οὐχ ἥκιστα ἀληθῆ. REISK.

P. 1372. v. 8. ἐν] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1372. v. 8. εὐθὺς ἡ βουλὴ —] V. ad hunc locum Corsinus Fast. Attic. T. I. p. 33. ss. REISK.

P. 1372. v. 9. ἄξιά ἐστι] Recte ἀξία ἐστὶ Bekker. Et sic ipse dudum correxeram. SCHAEFER.

P. 1372. v. 10. περὶ] Malim πρὸς. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 1372. v. 12. ἐζημίου] *dictabat mulctam:* quam tamen, ut ex insequentibus constat, damnato postmodum remisit. REISK.

P. 1372. v. 12. ὅσα κυρία ἐστὶν] Scilicet ζημιοῦν. SCHAEFER.

P. 1372. v. 18. τὰ] τὰ secundum abest ab Aldina. REISK.

P. 1372. v. 20. λέγων, ὅτι — ᾔδει — ἐξαπατηθείη — ποιήσαιτο — κηδεύσειεν] Adverte iunctos eadem in periodo nulloque ad sensum discrimine indicativum et optativos. SCHAEFER.

P. 1372. v. 22. αὐτὴν] Vulg. αὐτῆς. αὐτὴν Bavaricus, Aldina, Paulina, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1372. v. 28. ἀποπέμψω ἐκ τῆς οἰκίας] Valckenarius ad Eran. Philon. p. 160.: „Auctor orationis contra Neaeram ἀποπέμπειν et ἐκβάλλειν permutavit: quod enim h. l. τὴν γὰρ ἄνθρωπον ἀποπέμψω ἐκ τῆς οἰκίας, id mox [p. 1373, 10.] dicit τὴν ἄνθρωπον ἐκβάλλει ἐκ τῆς οἰκίας, *eiicit foras*, sive antiqua formula: *iussit eam toro suo divortere sibique res suas habere.*" ἐκβάλλει τὴν ἄνθρωπον p. 1362, 22. Add. p. 1366, 11. 1373, 21. 1374, 16.

ἐκπέμπειν dicitur p. 1364, 3. τὴν ἀπόπεμψιν τῆς ἀνθρώπου p. 1365, 12. SCHAEFER.

P. 1373. v. 1. πιστοὶ] Vulg. ποστοὶ. πιστοὶ Bavaricus, Aldina, Paulina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1373. v. 11. τόν τε — τουτονὶ ἀπελαύνει *)] Scribendum puto: τόν τε Στέφανον τουτονὶ τὸν ἐξαπατήσαντα αὐτὸν ἀπελαύνει. IURIN. Non opus. Sed delendae subdistinctiones post Στέφανον et αὐτὸν. Ac delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1373. v. 11. αὐτὸν] αὐτὸν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1373. v. 12. Ἀρεοπαγῖται] Bekkerus: „ἀρεωπαγῖται F." V. Lobeckii Parerga ad Phrynich. p. 698. SCHAEFER.

P. 1373. v. 17. Ἐρχιέα] ἀρχιερέα Cod. Barocc. et proxime v. 19. Θευγένης ἀρχιερεὺς. Illud tamen nomen populare malim, licet nuper p. 1369, 16. esset Theogenes Κοθωκίδης. TAYLOR. Hanc repugnantiam conciliare se posse negat Reiskius Ind. Histor. p. 599. Bekkerus: „ἀρχιερέα r." Idem ad v. 19.: „ἀρχιερεὺς r." Quae si probes, dissensus, quo gravior cogitari vix possit, prorsus tollitur. Fortasse qui fuerat βασιλεὺς defunctus munere factus est ἀρχιερεύς. **) SCHAEFER.

P. 1373. v. 20. ἐπεὶ δὲ] καὶ ἐπεὶ Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 1373. v. 22. παρεδρίας] Sic etiam Bavaricus in texto, sed in margine dat γρ. προεδρίας. REISK.

P. 1373. v. 23. αὐτῷ] αὐτῷ Reisk. SCHAEFER.

P. 1373. v. 24. Λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1373. v. 27. τῆς πόλεως] Vulg. τῶν τῆς πόλεως. τῶν delevi. REISK.

P. 1373. v. 28. τῶν] τῶν secundum abest a Bavarico. REISK.

P. 1374. v. 1. ἐφ' ᾗ] ἔφη Aldina. REISK.

P. 1374. v. 2. ὡς] εἰς margo Lutetianae e Paulina. REISK. εἰς, ut oportebat, Bekker. Sic statim sequitur εἰς ὃ —. Add. v. 5. et 23. Ut mirer ὡς placere potuisse et Reizio hunc locum citanti ad Viger. p. 567. et Doederleinio Symbol. Philol. Helvet. T. I. p. 316. SCHAEFER.

---

*) Corrige vitium typotheticum. SCHAEFER.

**) Anecd. Bekk. p. 449. extr. Ἀρχιερέων: οὐκ ἀρχιερέα, Πλάτων ἐνδεκάτῳ Νόμων, ὀξεῖαν μέσην συλλαβήν. Scribendum igitur Ἀρχιέρεων. Platonis locus est L. XII. p. 947. HST., ubi articulus delendus ante ἱερέων. Nec dubitem philosopho reddere formam Ionicam. SCHAEFER.

P. 1374. v. 2. εἰς ὃ] Fero, malim tamen εἰς ἃ, *in quae*, fana puta. REISK. Non fana, sed sacra, quae sola dici possunt δημοτελῆ. τὰ ἱερὰ θύεσθαι ὑπὲρ τῆς πόλεως p. 1376, 13. V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 228. SCHAEFER.

P. 1374. v. 4. ἀλλὰ μόναις — εἰς τὰ ἱερὰ] Citant Anecd. Bekk. p. 123, 29. SCHAEFER.

P. 1374. v. 5. ἐφ' ᾗ ἐὰν] ἐφ' αἷς ἂν margo Benenati. TAYLOR. Pro ἐφ' ᾗ margo Lutetianae dat ἐφ' αἷς: non male id quidem, si codices dent. Bene tamen defendi potest vulgata, si accipias materialiter (verba enim legis ipsa sunt) et subaudiatur πᾶσαν ταύτην. REISK. Cave accipias materialiter. ὃς ἂν ut collectivum habet vim pluralis. ἐφ' ᾗ ἂν Bekker. SCHAEFER.

P. 1374. v. 7. ὑπὸ] Restituo. Praetermisit Wolfius ex incuria. TAYLOR. Anglus de sua editione loquitur. REISK.

P. 1374. v. 7. πλὴν θανάτου] Hunc locum illustrat P. Faber Semestr. L. III. c. 21. p. 334. TAYLOR.

P. 1374. v. 8. ὑπὲρ αὐτῶν] Redit non ad mulieres, sed ad τὰ γιγνόμενα ὑπὸ τῶν τοιούτων γυναικῶν, ut si qua infamis in templum publicum ingressa fuerit. REISK. Malim referre ad τὰ ἱερά. SCHAEFER.

P. 1374. v. 10. ὑβρισθεῖσαν] [ὑβρισθείσας.] ὑβρισθεῖσαν MSS. Venet. Barocc. TAYLOR. Vulg. ὑβρισθείσας. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1374. v. 11. αὐτὴν] αὐτῶν puto, et referendum ad τἄλλα. IURIN. In Lambini indice est ταύτην. Correxi meo iudicio αὐτάς. Vel potius, servato αὐτὴν, legendum v. 10. ὑβρισθεῖσαν. Et sic dedi de meo. Subauditur τινά. REISK. Iuncta hic sunt quae Reiskius diversis temporibus scripserat. Cave autem subaudias τινά. SCHAEFER.

P. 1374. v. 12., φόβον — ἱκανὸν] Vulg. ἱκανὸν φόβον ταῖς γυναιξὶ —. Adiectivum ἱκανὸν hinc sublatum transtuli pone παρασκευάζων meo arbitratu. REISK. Temere transtulit: scilicet ut iungeret ἱκανὸν διδάσκαλον. Priorem ordinem restituit Bekker. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1374. v. 15. διδάσκαλον] Vulg. διδάσκων. Correxi rursus meo iudicio διδάσκαλον, ut redeat ad φόβον, qui metus appelletur magister τοῦ σωφρονεῖν καὶ μηδὲν ἁμαρτάνειν, ἀλλὰ δικαίως οἰκουρεῖν. REISK. Recte διδάσκων Bekker. Apparet Reiskium male habuisse genitivum τοῦ σωφρονεῖν — οἰκουρεῖν, immemorem illum constructionis pervulgatissimae. V. quae congessi in L. Bosii Ellips. p. 708. SCHAEFER.

P. 1374. v. 15. ἄν τι ἁμάρτῃ] Subaudi γυνή τις. REISK. Verius subaudias ἡ γυνή. SCHAEFER.

P. 1374. v. 18. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1374. v. 21. ἔλοι] ἕλῃ Bavaricus. REISK. ἕλῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1374. v. 22. μηδὲ — δημοτελῆ] Citant Anecd. Bekk. p. 140, 2. sic, ut legant εἰς τὰ ἱερὰ ταῦτα. Aberravitne Grammaticus ad v. 29.? Certe librariis hoc accidit Codd. aliquot Bekk. SCHAEFER.

P. 1374. v. 25. εἴσεισι] Vulg. εἴη. εἰσίῃ margo Lutetianae e Paulina. Correxi e Bavarico εἴσεισι. Alias probassem magis εἰσίῃ, aut simpliciter ἐὰν δὲ μὴ, *sin minus*, h. e. sin autem hoc minus fiat, quod hac lege praecipitur, sin autem in hanc legem peccetur. REISK. εἰσίῃ Bekker. Quomodo vel tacentibus libris corrigi oportebat. SCHAEFER.

P. 1374. v. 28. τῶν] τοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 1375. v. 1. κυριώτατος] Forte κύριος. WOLF. Ita Cod. Venetus. TAYLOR. Praestat superlativus ut gravior. SCHAEFER.

P. 1375. v. 5. βούλωνται] Id est βούληται: nam δῆμος est collectivum. Constructio est: καθ' οὓς ποιεῖσθαι δεῖ πολίτην, ἐάν τινα βούλωνται [scilicet οἱ Ἀθηναῖοι] ποιεῖσθαι πολίτην. *quarum legum e formula* vel *praescripto civem oportet creare, si quem creare velint.* Citat hunc locum Harpocration v. Δημοποίητος. REISK.

P. 1375. v. 5. βούλωνται πολίτην] In margine Lutetianae annotatur, alios addere γενέσθαι post βούλωνται, alios εἶναι post πολίτην: nisi hae sunt merae Lambini coniecturae. REISK.

P. 1375. v. 6. προπεπηλακισμένοι] Vulg. προπηλακισμένοι. προπεπηλακισμένοι Bavaricus, editio Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1375. v. 7. οὕτω] ὡς Στέφανος. V. p. 1377. in. SCHAEFER.

P. 1375. v. 7. ὅμως] ὑμεῖς Farrago Wolfii. Quod malim. Si bene habet vulgatum, significat aliquid deesse, e. c. οὓς [scilicet νόμους] ἴστε μὲν καὶ αὐτοὶ ὁμοίως ἐμοὶ, *quas leges vos quoque nostis perinde atque ego.* REISK. ὅμως et bene habet nec significat locum laborare defectu. Antea universe dixerat Athenienses ius civitatis ita impertire, ut quasdam leges sequantur. Nunc pergit: *Sed praestat de his me legibus singulatim loqui, quo magis intelligatis* etc. SCHAEFER.

P. 1375. v. 7. ἀκούσαντες] Sic et Bavaricus cum superscripta variante ἀκούοντες. REISK. ἀκούοντες Bekker. SCHAEFER.

P. 1375. v. 7. ἀκούσαντες αὐτῶν βελτίους ἔσεσθε] V. mea in H. Stephani Thes. c. 2662. s. SCHAEFER.

P. 1375. v. 8. τὰ κάλλιστα] Vulg. κάλλιστα. τὰ κάλλιστα Bavaricus. Articulum addidi. REISK.

P. 1375. v. 8. τὰ σεμνότατα] Rursus hic delendus videtur articulus. Conf. v. 3. SCHAEFER.

P. 1375. v. 11. εἰσί] εἰσίν Bekker. SCHAEFER.

P. 1375. v. 11. τῷ δήμῳ] Absunt a Venet. Barocc. Quod nollem. Adiecta sunt enim significanter, ut satis ostendit Petitus LL. Attic. pag. 206. edit. nov. Caeterum de hoc membro orationis intelligendus est iste titulus in Harpocratione: Δημοποίητος. ὁ ξένος μὲν ὢν τῇ φύσει, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου πολίτης γεγενημένος. ὃν δὲ τρόπον γίνονταί τινες δημοποίητοι, δεδήλωκε Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος. TAYLOR. τὸ δήλῳ Paulina. REISK.

P. 1375. v. 13. τὸν Ἀθηναίων] Vulg. τῶν Ἀθηναίων. τὸν Ἀ. margo Lutetianae. Et hoc dedi: nam sic amat Demosthenes loqui. REISK.

P. 1375. v. 13. ἔπειτ'] Vulg. ἐπεὶ. ἔπειτ' Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1375. v. 13. ἔπειτ', ἐπειδὰν] Sonus harum vocum continuo pronuntiandarum (neque enim debebam dirimere interpungendo) fortasse offendat aures delicatas molliorum. Sed conf. quae congessit diligentissimus Krügerus Commentatt. post Dionysii Halic. Historiographica p. 376. SCHAEFER.

P. 1375. v. 14. ὁ δῆμος] Hic loci est heliaea populum repraesentans. REISK.

P. 1375. v. 14. τὴν] τῶν Paulina. REISK.

P. 1375. v. 16. ὑπερεξακισχίλιοι] Malim ὑπὲρ ἑξακισχίλιοι. Sic usurpata haec praepositio adverbii vice fungitur. Diodorus Sic. T. II. p. 528. edit. Wessel. ὑπὲρ χιλίων. ἑξακισχιλίων numerus pluribus in negotiis ad ferenda suffragia requirebatur. V. p. 715, 3. et Plutarchus V. Aristid. c. 7. SCHAEFER.

P. 1375. v. 16. ψηφίσωνται] ψηφίσονται Paulina. REISK.

P. 1375. v. 20. τὰ γέῤῥα ἀναίρειν] [τὰ γέρα ἀναιρεῖν.] Suidas: ἀμοιβάς, ἀνταποδόσεις, τιμάς. Sed utrum πρὶν τοὺς ξένους τὰ γέρα ἀναιρεῖν, an τοὺς πρυτάνεις τὰ γέρα ἀναιρεῖν? Et quae sunt illa γέρα? WOLF. De hoc loco disputant Petitus ad LL. Attic. pag. 206. seq. Ubbo Emmius in Appendice de Rep. Attica T. IV. Antiqu. Graec. col. 607. Valesius ad Harpocrat. in v. Γέῤῥα, Sigonius de Rep. Athen. II. 4. H. Stephanus Thes. L. Gr. Append. col. 676. Quorum pro se sibi sapit Petitus, dum somniat somnium huiuscemodi, nimirum illos, qui civium numero adscriberentur, clypeos populo dono dare solitos, γέῤῥον autem Persici clypei genus: deinde loci sententiam fere esse eiusmodi: *populum prius in suffragia mitti oportere, quam hospites, quorum res agebatur, advenirent et γέῤῥα, id est, munera sua, afferrent, quibus populum demererentur.* Ideo autem ait ea voce usum auctorem, qua clypei Persici vocitari solebant, quia lata esset ea lex non ita multo post victos Persas ad Plataeas; nullo autem potiori argumento suam ἀνδραγαθίαν hospites ostentare poterant, quam ἀναιροῦντες τὰ γέῤῥα, id est, offerentes P. A. clypeos Per-

sicos, quasi illos Persis, infensissimis Atheniensium hostibus, eripuissent: caetera, quae nives nostras Caledonias frigiditate ipsa superant. γέῤῥα (ita enim scribe, non γέρα, *praemia*) sunt in potiori et principali significatu clypei viminei, quibus corpora militantium obtegerentur contra vim hostium; deinde περιφράγματα, tegumenta quaevis, ad rem quamcunque contegendam et cooperiendam apta. Ideoque si tentoria corio, pellibus aut tegete, plaustrum cratibus stragulisve obducas, id γέῤῥον rite exponere possis, ut recte Harpocratio in v. Γέῤῥα: ἅπαν σκέπασμα, εἴτε δερμάτινον εἴη, εἴτε ἄλλης τινὸς ὕλης. Exemplo uno et altero res erit luculentior. Comicus lentitudinem popularium exprobrans ait Acharn. 19.

> Ὡς νῦν, ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
> Ἑωθινῆς ἔρημος ἡ πνὺξ αὑτηΐ·
> Οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι κἄνω καὶ κάτω
> Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.

Ad quae verba Scholiastes: Ὑπὲρ τοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας συνιέναι τοῦτο ἐμηχανῶντο καὶ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ γέῤῥα καὶ ἀπέκλειον τὰς ὁδοὺς τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ τὰ ὤνια ἀνῄρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν· ἔτι μὴν καὶ μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὰς ἐκκλησίας. τοῦτο δὲ ἐποίουν ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδῦναι· ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐξέτινον. Liquere hinc arbitror posse, res venales in foro sub tentoriis prostituisse et, cum seria res agebatur, sublata ea integumenta, quibus cooperiebantur, aut saltem alia aliunde adhibita ad viarum aditus obstruendos, ne elaberetur populus. Iterum: adlato Athenas nuncio de Philippo Elateam occupante et quaestione de aris focisque iamiam habenda, εὐθὺς ἐξαναστάντες — τούς τε ἐκ τῶν σκηνῶν (ait Orator de Corona p. 284, 24.) τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον καὶ τὰ γέῤῥα ἐνεπίμπρασαν, ne quis scilicet in mora esset, cum populus de salute consuleret, verum unusquisque patriae periclitanti opem ferret. Post haec fortasse aequius accipiet lector meus, quae Harpocratio non inscite de his locis Demosthenis observavit: Γέῤῥα· Δημ. — τὰ γέῤῥα ἐνεπίμπρασαν. νῦν γοῦν τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα καὶ παρακαλύμματα ἐμπίπρασθαί φησιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τοῦ μὴ συνεστάναι περὶ τὰ ὤνια ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς μηδὲ πρὸς ἄλλοις τισὶ τὰς διατριβὰς ἔχειν. ἐν δὲ τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, φησὶν οὕτω· τοὺς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τοὺς καδίσκους ὁ νόμος καὶ τὴν ψῆφον διδόναι προσιόντι τῷ δήμῳ, πρὶν τοὺς ξένους εἰσιέναι καὶ τὰ γέῤῥα ἀναιρεῖν. ἤτοι οὖν ταυτὸν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, ἤ τοιοῦτό τι ὑποληπτέον, ὡς παρὰ τοῖς ἐκκλησιάζουσι πολίταις ἡ ψῆφος ὑπὸ τῶν πρυτάνεων ἐδίδοτο, πρὶν εἰσιέναι τοὺς ξένους καὶ πρὶν ἀναιρεθῆναι τὰ περιφράγματα, τουτέστι, πρὶν ἀναπετασθῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ, παντὶ τῷ εἰπεῖν βουλομένῳ. Sit ita igitur: aut suffragia erant capienda, frequenti adhuc concione, priusquam aulaea tollerentur et populo domui-

tionis venia facta esset. Unde non admodum absimile esset istud Horatianum A. P. 154.:

Si fautoris eges aulaea manentis *et usque*
Sessuri, donec cantor, Vos plaudite, dicat.

Adducam alia, unde haec notio *τῶν γέῤῥων* stabiliri possit et in perpetuum confirmari. *Γέῤῥον τετράγωνον σκέπασμα ἐκ στερεᾶς βύρσης, ᾧ ἀντὶ ἀσπίδος ἐχρῶντο Σκύθαι ἐν τοῖς πολέμοις ἐσκεπασμένοι. φέρεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων σημαινομένων παρὰ τοῖς παλαιοῖς. παρ' Ἐπιχάρμῳ μὲν γὰρ γεῤῥαιναξία, καὶ εἴρηται ἐπὶ τῶν αἰδοίων. Ἀλκμὰν δὲ ἐπὶ τῶν οἰστῶν τέθεικε τὴν λέξιν. Δημοσθένης δὲ ἐπὶ τῶν σκηνῶν καὶ τῶν περιφραγμάτων. — σκηνώματά ἐστιν, ἐν οἷς παραφυλάττοντες τὰς εἰσόδους διατρίβουσι.* *) Etymolog. M. v. *Γέῤῥα: Περσικὰ μέν ἐστιν ὅπλα, δερμάτινα κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ ἅπαν σκέπασμα, εἴτε δερμάτινον, εἴτε ἐξ ἄλλης τινὸς ὕλης, γέῤῥον ἐλέγετο. — γέῤῥα* (ita enim lege, non *δέῤῥα*) *καὶ αἱ σκηναὶ, ἐν αἷς τὰ ὤνια ἐπιπράσκετο. καὶ τὰ στρωτήρια λέγοιτ' ἂν ὁμοίως, καὶ τὰ τῶν σκηνῶν περιφράγματα. διὸ καὶ Δημοσθένης τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα γέῤῥα καλῶν ἐμπιπρᾶσθαι* **) *λέγει. ἐπὶ σταυροῦ δέ φησιν Εὔπολις καὶ Δημοσθένης, τὰ γέῤῥα ἐνεπίμπρασαν. καὶ οἱ τόποι οἱ περιπεφραγμένοι.* Strabo L. VII. p. m. 294. de Cimbris: *ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας τὰς περιτεταμένας τοῖς γέῤῥοις τῶν ἁρμαμαξῶν, ὥστ' ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον.* Adde Eustathium ad Odyss. X. pag. 780. edit. Bas. TAYLOR. Vulg. *τὰ γέρα ἀναιρεῖν.* Mediam vocem correxi *γέῤῥα* cum geminato rho et dedi de meo *ἀναίρειν* barytone, a verbo non contracto *αἴρω, tollo. in altum attollere,* h. e. *exstruere, tabernas.* Solebant nundinatores scrutorum Athenis in foro rerum venalium tabernas e cratibus compactiles quotidie construendas et rursus demoliendas atque asportandas exstruere, sub quibus sedentes tuti

---

*) De hoc Grammatici ab Anglo non nominati loco meus mecum Dindorfius haec communicavit: „Der Taylorsche Anonymus ist der Scholiast zu Lucians Anachars. c. 32. Das aus Epicharm angeführte *γεῤῥαιναξία* ist in *γέῤῥα Νάξια* zu ändern; denn *ἐν τῇ Σικελικῇ Νάξῳ τέμενος ἦν ἐπιθαλάσσιον Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ μεγάλα αἰδοῖα ἀνέκειτο*, wie Zenobius Proverb. p. 266. und andere Grammatiker berichten. Ob es mit dem aus Alcman angeführten Gebrauche *ἐπὶ τῶν οἰστῶν* seine Richtigkeit hat, kann ich nicht entscheiden. Vergleicht man was Pausanias bei Eustath. p. 1923, 68. über die Bedeutung des Wortes bemerkt, so wird es wahrscheinlich dass *ἐπὶ τῶν ἱστῶν* zu lesen sey." Conf. quae e Codice Parisino Lexici Lucianei inediti evulgavit Osannus Auctar. Lexic. Graecor. p. 46. s., qui monstruosissimam vocem *γεῤῥαινεξία* (sic enim ille Codex) tam bene graecam habuit, ut insignitam asterisco nobis commendaret. Sed ab hoc monstro, ut a plurimis aliis, quae Osanno imposuisse festinanti dolemus, Lexicographi asteriscos flocci aestimantes diligenter cavebunt. De Alcmanico illo Dindorfius postea mihi coram dixit inclinare se huc, ut *οἰστῶν* non tentandum censeat. Recte. V. Osannus l. c. p. 47. a. SCHAEFER.

**) Praestat *ἐμπίπρασθαι.* SCHAEFER.

ab imbribus merces suas venderent. Has tabernas Graeci γέῤῥα appellabant, nos *Buden* appellamus. Citat hunc locum Harpocration h. v. REISK. Recte ἀναιρεῖν Bekker. Auferebantur τὰ γέῤῥα, quo plures possent interesse concioni. SCHAEFER.

P. 1375. v. 21. σκοπῆται] Ita ex Venet. Barocc. et edit. Lutet. pro σκοπεῖται. TAYLOR. σκοπεῖται Aldina, Paulina, Wolfiana. REISK.

P. 1375. v. 26. γέγονε] γέγονεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1376. v. 2. εἰληφότα] εἰληχότα Bavaricus. REISK.

P. 1376. v. 4. [πολλοὺς καὶ]] Uncis inclusi haec vocabula, quae mihi videntur e varia lectione, sed ea vitiosa, irrepsisse. REISK. Uncos bene amovit Bekker. Multa et antiqua huius rei exempla commemorare Orator operosum dicit. Quapropter satis habet duorum eorumque recentioris aetatis mentionem facere. SCHAEFER.

P. 1376. v. 6. δήμου] νόμου Bavaricus. REISK.

P. 1376. v. 6. ἀφείλετο τὸ δικαστήριον] ἀφείλετο εἰς δικαστήριον Bavaricus. ἀφείλετο εἰς τὸ δικαστήριον Aldina. REISK.

P. 1376. v. 7. ὥστε ἀγνοεῖν ὑμᾶς] Potuisset quoque ὥστε οὐκ *) ἀγνοεῖν ὑμᾶς. Utrumque pariter bene, sed diversa ratione. Vulgata hoc dicit: *exempla haec ita vetusta non sunt, ut necesse sit ea a vobis ignorari.* Addita autem negativa haec exsistit sententia: *exempla haec vetusta non sunt, quo fit, ut vos ea nequeatis ignorare.* REISK.

P. 1376. v. 10. ἕτερός τις — κείμενος] ἕτερός ἐστιν ἐφ' — νόμος κείμενος Bekker. SCHAEFER.

P. 1376. v. 11. ἐστὶ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1376. v. 15. ὁ δῆμος ποιήσηται] ποιήσηται ὁ δῆμος Bekker. SCHAEFER.

P. 1376. v. 22. βούλομαι δ' ὑμῖν —] *Volo autem altius repetens vobis antea narrare, ut lex lata sit* —. Intelligenda lex Hippocratis, de qua v. p. 1381, 3. sqq. SCHAEFER.

P. 1376. v. 23. καὶ πρὸς οὓς — γεγονότας] Idem est ac si dixisset: καὶ ὡς ἀγαθοὶ ἄνδρες — ἐγένοντο οὗτοι, πρὸς οὓς διωρίσθη. *et quam fortes viri — fuerint hi, quorum in gratiam peculiariter haec lex sancita est.* REISK.

P. 1376. v. 27. ὅσων] ὅσον Paulina. REISK.

P. 1376. v. 27. ὑμᾶς] Vulg. ἡμᾶς. ὑμᾶς Bavaricus. REISK.

P. 1377. v. 3. Μαραθῶνάδε] εἰς Μαραθῶνα margo Lutetianae. Sed ea non varians lectio, verum interpretatio videtur esse. REISK.

*) Immo μή. SCHAEFER.

P. 1377. v. 5. Δάτις] Vulg. Δάτης. Δάτις margo Lutetianae. REISK. Recte Δᾶτις Bekker. Quis ignorat τὸ Δάτιδος μέλος in posteriori parte trimetri Aristophanici? SCHAEFER.

P. 1377. v. 6. ἐφ'] ὑφ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1377. v. 6. ἀπέβη] ἀνέβη puto vel ἐπέβη. IURIN. Non opus. *escendit.* SCHAEFER.

P. 1377. v. 6. τὴν χώραν] Subaudi ταύτην τὴν ἀττικήν. REISK.

P. 1377. v. 7. καὶ] καὶ tertium abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1377. v. 8. ἡ] Abest a Bavarico. Mox ibidem est γραφῇ in dativo exaratum. Consentiunt cum Bavarico Aldina et Paulina. REISK.

P. 1377. v. 8. ἡ — γραφή] Puto: ἡ *) ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ γραφή. IURIN. His lubet adiicere Harpocrationis verba: Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λέγων Πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ. οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἴρηκεν, ὥσπερ οὐδὲ Κρατερὸς **) ἐν τῇ τῶν ψηφισμάτων συναγωγῇ. Eadem habet Suidas v. Ὁ κάτωθεν νόμος. Frustra vero fuisse doctissimum istum Criticum contendit Meursius Attic. Lect. I. 26. auctoritate Pausaniae. TAYLOR. Citat hunc locum Harpocration v. Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης, sed reprehendens. REISK. V. Photius c. 237. Quem Lexicographi articulum vulgo pessime confusum primus, ut oportebat, disposuit Porsonus. SCHAEFER.

P. 1377. v. 11. οἱ — ἔχοντες] [οἱ τὰς κύνας τὰς Βοιωτίας ἔχοντες.] Videtur aliquid deesse. WOLF. Wolfius: *canes illi Boeotias habentes.* Rescribendum est κυνᾶς sive κυνέας, *galeas.* Vide Suidam v. Κυνέας. Hoc monstri procurarunt olim Valesius ad Harpocrat. p. 143. P. Leopardus Emend. XVI. 12. et Kusterus ad Suidam v. o. Galea Boeotica memoratur ab antiquorum plerisque. Xenophon Π. ἱππικῆς non procul a fine: κράνος γε μὴν κράτιστον εἶναι νομίζομεν τὸ βοιωτιουργές· τοῦτο γὰρ αὖ στεγάζει μάλιστα πάντα τὰ ὑπερέχοντα τοῦ θώρακος, ὁρᾶν δὲ οὐ κωλύει. Theophrastus Hist. Plant. III. 10.: ἔχει δὲ πτέρυγας τὸ φύλλον καὶ ἐπ' ἔλαττον, ὥστε τὴν ὅλην μορφὴν εἶναι κυκλοειδῆ καὶ παροίμιον μάλιστα ταῖς Βοιωτίαις κυνέαις. Aelianus V. H. III. 24.: λέγεται οὖν ὁ τοῦ Γρύλλου τὴν μὲν ἀσπίδα Ἀργολικὴν ἔχειν, τὸν δὲ θώρακα Ἀττικόν, τὸ δὲ κράνος βοιωτιουργές. Pollux L. I. C. X.: εὐδόκιμα δὲ θώραξ ἀττικουργής, κράνος βοιωτιουργές. TAYLOR. Vulg. κύνας. Correxi κυνᾶς, id est κυνέας. Haec sunt tegmina capitum pelliçea sic dicta, quod primitus fierent e canum pellibus. *Mützen*

---

*) Scilicet etiam Wolfiana, qua usus est Iurinus, caret articulo. SCHAEFER.

**) Malis Κράτερος. Quanquam ubique, quod meminerim, ὀξύνεται. SCHAEFER.

nos appellamus. Medio aevo *camelaucia* appellabant, quod vocabulum est e latino *capillicia* detortum. REISK. Citat hunc locum Photius c. 137. passus vitium, cuius origo est manifestissima. SCHAEFER.

P. 1377. v. 12. οὐκ ἐτόλμησαν] *non sustinuerunt*. SCHAEFER.

P. 1377. v. 13. ἡμετέρας] Malim ὑμετέρας. Et sic quoque v. 17. Non enim decet novitium civem Atheniensem tam arroganter ad iudices loqui. REISK. Assentior. SCHAEFER.

P. 1377. v. 13. μόνοι τῶν ἄλλων Βοιωτῶν] χωρὶς τῶν ἄλλων Βοιωτῶν. SCHAEFER.

P. 1377. v. 16. ἐπιόντι] Abest ab Aldina et Bavarico, sed in huius margine scriptum est cum γρ. REISK.

P. 1377. v. 17. ἡμετέρας] Immo ὑμετέρας. Conf. v. 18. 21. Idem Reiskio placuit. V. not. ad v. 13. SCHAEFER.

P. 1377. v. 18. ὑμῖν] ἡμῖν margo Lutetianae. REISK.

P. 1377. v. 20. ἐν] Bekkerus: „ἐν om. r.“ Expunxit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1377. v. 20. ἐν Σαλαμῖνι] Atqui Herodotus VIII. 44.: ἐν Σαλαμῖνι — οὐ συνεναυμάχησαν Πλαταιέες Ἀθηναίοισι. Ut Orator μνημονικὸν ἁμάρτημα ἁμαρτεῖν videatur Amersfoordtio ad p. 186, 5. Sed fieri potuit, ut Plataeensium pars apud Athenienses maneret: scilicet οἱ οὐκ ἀποβάντες πρὸς ἐκκομιδὴν τῶν οἰκετῶν, ut quibus carerent. SCHAEFER.

P. 1377. v. 20. τελευταίαν] Post h. v. malim δὲ addi. REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 1377. v. 20. Πλαταιᾶσι] [Πλαταιέσι.] Forte Πλαταιεῖς, nisi legendum sit Πλαταιᾶσι, ut Θεσπιᾶσι et Ὀλυμπιᾶσι, aut Πλαταιεῦσι. Paulo post p. 1378, 3. iterum legitur τὴν ἐν Πλαταιέσι μάχην, cum Πλαταιεῦσι postulet ἀναλογία, si sit dativus, ut ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι. Historiam vide II. Thucydid. WOLF. Πλατιᾶσι Barocc. TAYLOR. Vulg. Πλαταιέσι. Πλαταιᾶσι Bavaricus, sed super diphthongo simplex ε est exaratum, ac si usquam legatur Πλατεᾶσι. Ad p. 1378, 3. haec eadem transferenda sunt. REISK.

P. 1377. v. 24. ἐνεχείρει] ἐνεχείρησεν Venet. margo Benenati. TAYLOR.

P. 1377. v. 25. ἠγάπα, ὅτι] Codd. nonnulli, ut Barocc. Obsop. MSS. Hervag., ἠγ᾽ ἁπλότητι. Venet. ἠγαλότητι. TAYLOR. Quod semel hic monuisse sufficiat, quos saepe crepat Taylorus manuscriptos Hervag., nulla est eorum propria auctoritas. Quos enim ille sic appellat, mera est compilatio e libro Obsop. et aliis editis. Quare satius erat ab eorum, qui nulli sunt, auctoritate allegandа abstinere. REISK.

P. 1377. v. 25. μόνον] μόνοι Paulina. REISK. Recte μόνοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1377. v. 26. καὶ] Videtur delendum. REISK. Fallitur: nam haec quoque pendent a particula ὅτι. SCHAEFER.

P. 1377. v. 28. φθονηθῶσιν] pro φθονηθῇ. Praecessit enim ἡ πόλις ἡγεῖτο. Verum quia ἡ πόλις h. l. cives Athenienses significat, ideo pluralem hic usurpat. REISK.

P. 1378. v. 3. Πλαταιᾶσι] [Πλαταιέσι.] Venet. Barocc. Πλαταιᾶσι. Vide p. 1377, 20. infra p. 1379, 15. TAYLOR. Vulg. ἐν Πλαταιέσι. Correxi Πλαταιᾶσι et ἐν mea sponte delevi. REISK. V. not. ad p. 1377, 20. SCHAEFER.

P. 1378. v. 3. ἐν] Omisit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1378. v. 5. ναυμαχήσαντες] Malim συνναυμαχήσαντες. REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 1378. v. 7. Ἑλλήνων ἀρχηγὸς — ἀνέθηκε τόδε.] Thucydides I. §. 132. Plutarchus de Herodoti malign. iuxta finem et Suidas v. Παυσανίας eadem habent. Confer eruditissimum Wesselingium ad Diodor. Sic. L. XI. §. 33. Porro Cornelius Nepos in Pausania eandem historiam narrat: *Primum in eo est reprehensus, quod ex praeda tripodem aureum Delphis posuisset, epigrammate scripto, in quo haec erat sententia:* SUO DUCTU BARBAROS APUD PLATAEAS ESSE DELETOS EIUSQUE VICTORIAE ERGO APOLLINI DONUM DEDISSE. *Hos versus Lacedaemonii exsculpserunt, neque aliud scripserunt quam nomina earum civitatum, quarum auxilio Persae erant victi.* TAYLOR. V. Iacobsius ad Antholog. Palat. p. 168. SCHAEFER.

P. 1378. v. 9. αὐτοῦ] Sic etiam Bavaricus, sed cum ῶν super ου scripto. REISK. αὑτοῦ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1378. v. 9. τοῦ τε ἔργου] Vulg. τοῦ ἔργου. Dedi de meo τοῦ τε ἔργου. Significatur victoria de Persis reportata. Et sic quoque v. 14. REISK. Particulam, quam nemo requirat, expunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 1378. v. 10. συμμάχων·] συμμάχων. Bekker. Quam interpunctionem si probas, periodus haec, quae p. 1377, 23. exorsa a verbis ἐπεὶ δὲ Παυσανίας — per ambages porrigitur tortuosius, apodosi caret. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1378. v. 10. [δὲ]] Uncos amovit Bekker. Nec causae quidquam habuit Reiskius cur particulam deletam mallet. V. Wolfiana ad Xenophont. Hellen. I. 3. 20. p. 115. SCHAEFER.

P. 1378. v. 13. ἐκκόψαντας] Lege ἐκκολάψαντας, monente margine Benenati et Bodlei. Ita quoque scribunt auctores, quos proxime super hoc monumento adduxi, Thucydides et Plutarchus. Vide Orat. contra Eubulid. p. 1318. ult. TAYLOR. ἐκκολάψαντας

margo Bavarici cum γρ., nullo ad sententiam discrimine: sed forsitan hoc est exquisitius. REISK.

P. 1378. v. 13. τὰ ἐλεγεῖα] Adverte usum pluralis. Singulari de hoc epigrammate utitur Thucydides I. 132. SCHAEFER.

P. 1378. v. 13. ἐπιγράψαι] ἐγγράψαι margo Bavarici. REISK.

P. 1378. v. 15. καὶ τῶν ἐκ τοῦ γένους] Vulg. καὶ ἐκ τοῦ γένους. Malim καὶ τῶν ἐκ τοῦ γένους. *eorumque, qui regii generis essent Spartae.* Et addidi τῶν de meo. REISK. Recte expunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 1378. v. 17. χρήσωνται] Sic etiam Bavaricus, sed cum ο super ω. REISK.

P. 1378. v. 18. ὁ Λακεδαιμονίων] Vulg. Λακεδαιμονίων. ὁ Λακεδαιμονίων Bavaricus. Articulum praefixi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1378. v. 25. ἐξαπίνης] V. Lobeckius ad Phrynich. p. 18. s. Vere autem H. Stephanus ait hoc adverbium praesertim apud poëtas legi. Quod *praesertim* si Lobeckius attendisset, non erat, opinor, viro summo refragaturus. SCHAEFER.

P. 1378. v. 27. καὶ αὐτοὶ] Post haec verba deesse videtur καὶ αἱ γυναῖκες. REISK. Mihi non videtur. *ipsi quoque armati accurrerunt.* αὐτοὶ et Θηβαῖοι inter se opponuntur. SCHAEFER.

P. 1378. v. 27. ἐγίγνετο] ἐγένετο Bekker. SCHAEFER.

P. 1378. v. 28. ἀλλὰ] Post ἀλλὰ aut deest aut subaudiendum est μόνον vel μόνους. REISK. Neutrum probabis. SCHAEFER.

P. 1379. v. 2. μέγας] Vulg. μέγα. μέγας margo Lutetianae e Paulina et margo Bavarici cum γρ. Correxi μέγας. V. Dorvillius ad Chariton. p. 637. [p. 590. med. edit. Lips.]. REISK.

P. 1379. v. 4. οὖν] Rarius sic ab Atticis usurpari ait Fr. A. Wolfius ad Xenophont. Hellen. I. 3. 20. p. 115. Mihi hic particulae usus satis frequenter occurrit. SCHAEFER.

P. 1379. v. 7. προσβοηθῆσαι,] προσβοηθῆσαι, Bekker. SCHAEFER.

P. 1379. v. 11. ἀκούσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι] Perinde ac si ex historico aliquo haec decerpta sint. Alias dicere solet: ἀκούσαντες δ' οἱ πρόγονοι, ἢ, οἱ πατέρες ὑμῶν. Sed quid si legatur οἱ τότ' Ἀθηναῖοι vel οἱ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον Ἀθηναῖοι? WOLF. ἀξιοῦντες pro ἀκούσαντες habent editi a Feliciano et Manutio. Wolfianam lectionem ignorant cuncti. Nec satis video, quid recepta habeant in se difficultatis, ut tantopere aestuaret Wolfius, aut cur in alio loco adnotaret, videri sibi hunc locum mendosum. TAYLOR. Nescio quae is appellet *recepta.* Num ἀκούσαντες δὲ οἱ τότ' Ἀθηναῖοι? Sed ea Wolfii coniectura est. Ceterum οἱ Ἀθηναῖοι personam decebat historici, non oratoris ad Athenienses loquentis. Quare malim οἱ τότε Ἀθηναῖοι. REISK. Quidni ora-

tori, ubi nihil aliud quam narrat, liceat narrare ut solent historici? SCHAEFER.

P. 1379. v. 15. *Πλαταιεῦσιν*] [*Πλαταιέσιν.*] Ita omnes editi. Wolfius dedit *Πλαταιεῦσιν*, quo pacto reperitur in Codd. Venet. et Barocc. TAYLOR. Vulg. *Πλαταιέσιν*. *Πλαταιεῦσιν* editio Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1379. v. 17. *ἐν τῇ μάχῃ*] Vulg. *ἐν μάχῃ*. Interserit *τῇ* Aldina. Dedi *ἐν τῇ μάχῃ*. REISK.

P. 1379. v. 17. *ἐν — ἀπέκτειναν*] [*ἐν μάχῃ, ζῶντας ἀπέκτειναν.*] Interpungendum: *ἐν μάχῃ ζῶντας, ἀπέκτειναν.* IURIN.

P. 1379. v. 18. *ἀπροφασίστως*] „indicta h. e. nulla edita causa belli" Ind. Graecitat. p. 82. in. Malim *rectá*, *non amplius oblique*, ut ante fecerant *προφασισάμενοι τὴν τῶν Θηβαίων ἔχθραν*. SCHAEFER.

P. 1379. v. 19. *τὰ δύο μέρη*] *duas partes*. Sed quotas? de tribus? an de quatuor? aut de quot tandem? Incommoda ratio loquendi, nil definiens et dubitationem relinquens. Sed sic solent Graeci: et videor e loco superiori p. 1247, 1., ubi actor, qui reum *ἀπογραφῆς* peregerit, dicitur *τὰ τρία μέρη* proscriptorum rei bonorum accepisse, colligere, semper in talibus totum illi numero, qui indicatus est, proximum designari: ut a binario numerus est proximus ternarius et ternario proximus est quaternarius. Cum ergo *τὰ δύο μέρη* appellantur, subauditur de tribus, et cum *τὰ τρία μέρη*, subauditur de quatuor. REISK.

P. 1379. v. 21. *Μαλιεῦσι*] Varie in exemplaribus nostris exaratur; in nonnullis voces *καὶ Αἰνιάσι* desunt. Certe, si integra sit vulgata lectio, scriptoris istius fidem id merito levare potest, cum harum civitatum alias in fide semper videam perseverasse Atheniensium, alias serius in Lacedaemoniorum amicitiam receptos, quam haec acta sint. TAYLOR.

P. 1379. v. 22. *Αἰνιᾶσι*] *Αἰνιάσι* Reisk. SCHAEFER.

P. 1379. v. 25. *βούλοιντο,*] Hypostigmen delevit Bekker., ut *βούλοιντο* regat infinitivos qui sequuntur. Sic Wolfius: *sciscitabantur, num urbem dedere vellent*, —. Mihi videntur infinitivi pendere ab antecedente *ἐπηγγέλλοντο*. Herodotus IV. 200. *ἐπολιόρκεον τὴν πόλιν ἐπαγγελλόμενοι ἐκδιδόναι τοὺς αἰτίους τοῦ φόνου* —. Qui locus docet quid *ἐπηγγέλλοντο* significet. SCHAEFER.

P. 1379. v. 25. *τὴν μὲν πόλιν* —] Haec inaccurate et indistincte ab auctore nostro traduntur. Thucydides, unde tota haec de Plataeensibus historia desumitur, ita habet II. 72.: *Ὑμεῖς πόλιν καὶ οἰκίας παράδοτε ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ γῆς ὅρους ἀποδείξατε, καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο, εἴ τι δυνατὸν εἰς ἀριθμὸν ἐλθεῖν· αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε, ὅποι βούλεσθε, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ· ἐπειδὰν δὲ παρέλθῃ, ἀποδώσομεν. μέχρι δὲ*

τοῦδε ἕξομεν παρακαταθήκην ἐργαζόμενοι καὶ φορὰν φέροντες, ἣ ἂν ὑμῖν μέλλῃ ἱκανὴ ἔσεσθαι. TAYLOR.

P. 1379. v. 25. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1379. v. 25. τὴν δὲ χώραν] [τὴν καὶ χώραν.] τὴν δὲ χώραν. IURIN. τὴν καὶ χώραν editio Wolfii, quod correxit Iurinus. REISK.

P. 1379. v. 28. ἄνευ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1380. v. 1. δέκα ἔτη] Peccat contra historiam hic numerus. Lege δύο ἔτη ex Thucydide et aliis. PALMER. Similiter quoque Wassaeus ad Thucydid. III. 52. TAYLOR. Imo vero δύο ἔτη, biennium solummodo. Res nota est e Thucydide: et error hic Demosthenis, si eius est et non potius librariorum, iam a viris doctis notatus est. Si Demosthenis haec oratio non est, cui eam magno consensu omnes abiudicant, quamquam nullam plane causam video, cur faciant, (ego equidem nullus dubito eius esse, cuius in operibus circumfertur,) verumtamen si eius non est, possit ex hac tam prolixa de sorte Plataeensium enarratione, tametsi cum causa praesenti vel maxime est coniuncta, Lycurgum videri auctorem prodere, quem digredi in vetustas historias amasse docet eius una adhuc superstes in Leocratem oratio. REISK. Bekkerus: „δύο post Wass. ad Thucyd. 3, 52. Wesseling. ad Diodor. 12, 56.“ SCHAEFER.

P. 1380. v. 5. σφᾶς αὐτοὺς] ἀλλήλους. SCHAEFER.

P. 1380. v. 6. νύκτα] Videtur ἀσέληνον deesse. *noctem illunem.* REISK. Non puto deesse. Tempestuosa enim nox ac pluviosa satis habebat tenebrarum, etiamsi non illunis esset. SCHAEFER.

P. 1380. v. 8. ἀποσφάξαντες τοὺς φύλακας] Sed neque hoc verum est. TAYLOR. Falsum quis dicat? Eruptio talis si accidit (et quis accidisse praefracte neget?), satis probabile est aliquot custodum caesos esse. SCHAEFER.

P. 1380. v. 11. ἁλούσης — κράτος] Neque illud. Thucydides III. 52. Γνοὺς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν, βίᾳ μὲν οὐκ ἐβούλετο ἑλεῖν· εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαίμονος — προσπέμπει αὐτοῖς κήρυκα λέγοντα, εἰ βούλονται παραδοῦναι τὴν πόλιν ἑκόντες — οἱ δὲ (ἦσαν γὰρ ἤδη ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ) παρέδοσαν τὴν πόλιν. TAYLOR. Ut gravissima sit Historici auctoritas, tamen propterea non ausim Oratorem mendacii arguere. Etiam recentiorum historia temporum urbes memorat vi captas, dum hoc agebatur ut hostibus per pactionem traderentur. SCHAEFER.

P. 1380. v. 13. προαισθόμενοι] αἰσθανόμενοι margo Lutetianae. REISK. Adscivit Bekker. SCHAEFER.

P. 1380. v. 15. τοῖς οὖν — τῷ δήμῳ] Adverte artem Ora-

toris coronae egregie palpantis: sed memento quod hic tribuitur summae in Athenienses benevolentiae rectius tribui posse immortali odio nominis Thebani. SCHAEFER.

P. 1380. v. 20. ὁ νόμος] Forte ὁ τρόπος. WOLF. Vertit Wolfius: *evidens omnibus erit ea ratio.* Potius: *evidens omnibus erit ea lex.* Loquitur nempe de ea lege, quae vetat cives adscititios in collegium novemvirorum cooptari, etc. Vid. pag. 1376, 15. IURIN. Solonis puta de cautionibus et pactis observandis in adoptatione novi civis. Sententia est: Constabit e decreto statim recitando, quod Hippocrate auctore ratum habuistis, quanta vos ipsi religione Solonis illam legem soleatis observare. V. p. 1381, 16. REISK. Non Solonis lex est, sed Hippocratis. V. not. ad p. 1376, 22. Atque si res diligentius expendatur, apparet non legem fuisse, sed psephisma in gratiam solorum Plataeensium perlatum (διωρισμένον πρὸς τοὺς Πλαταιέας), quo callidus Orator tanquam lege in omnes valente utitur, ut gravius premat Stephanum et Neaeram. SCHAEFER.

P. 1380. v. 20. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 1380. v. 23. Πλαταιέας εἶναι Ἀθηναίους —] V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 282. SCHAEFER.

P. 1380. v. 27. πλὴν — ἐκ γένους] Ait Petitus ad LL. Attic. L. II. Tit. III. haec non recte dici, quoniam *ne indigenae quidem cives poterant capi sacerdotes, ubi sacerdotium erat alicuius gentis aut familiae proprium,* ideoque legi debere arbitratur: πλὴν εἴ τις ἱερωσύνη ἢ τελετή ἐστιν εὐγενῶν, μηδὲ τῶν ἐννέα ἀρχόντων. En hominem neque natum neque factum ad scriptorem antiquum emaculandum! Sed de ista causa satis doctissimus Wesselingius ad locum. TAYLOR.

P. 1380. v. 27. ἐκ γένους] Subaudi τούτων μὴ μετεῖναι αὐτοῖς. REISK.

P. 1380. v. 27. μηδὲ τῶν ἐννέα ἀρχόντων] Subaudi τῆς ἀρχῆς. Sed videtur potius deesse γενέσθαι (v. p. 1376, 16.) aut λαχεῖν (v. p. 1381, 21.). REISK. Non deest: simpliciusque subaudias εἶναι. Tam scabra dictio in formulis legum et phephismatum haud rara est. SCHAEFER.

P. 1380. v. 28. τοὺς] Vulg. τάς. τοὺς Bavaricus, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1380. v. 29. Πλαταιέας] Πλαταιάς margo Lutetianae e Paulina. REISK.

P. 1381. v. 2. εὑρομένῳ] Vulg. εὑρομένου. εὑρομένῳ Bavaricus, Paulina et Wolfiana. Et sic correxi. REISK. Fors. εὑρημένῳ. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 67. Sic quid lucramur? SCHAEFER.

P. 1381. v. 5. ὑπὲρ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων] Restitui τοῦ δήμου. Elapsum, credo, id non sciente Wolfio. TAYLOR.

P. 1381. v. 6. τοὺς λαμβάνοντας] Articulum de meo addidi. REISK. Recte delevit Bekker. *cum donum acciperent.* SCHAEFER.

P. 1381. v. 6. δοκιμασθῆναι] Hoc in decreto non est, sive id integrum adscriptum non est, sive Orator oscitantia iudicum abuti voluit. WOLF. Videtur hic locus arguere, p. 1380, 28. post verba τοῖς δ' ἐκ τούτων aliqua desiderari. Nam quae hic ex illo decreto repetuntur, ea ibi non leguntur. REISK. Idem arguunt quae mox sequuntur. De abusu oscitantiae iudicum cogitari nequit. SCHAEFER.

P. 1381. v. 12. πρὸς τῇ θεῷ] παρὰ τῇ θεῷ margo Lutetianae. παρὰ τῷ θεῷ Farrago Wolfiana e Paulina. REISK.

P. 1381. v. 14. εἶα] Vulg. ἐᾷ. Dedi de meo εἶα ob praemissa ἔγραψεν et ἠξίωσε v. 5. et insequens διωρίσατο v. 17. REISK. Non satis gravis haec causa temporis mutandi: revocavitque ἐᾷ Bekker. SCHAEFER.

P. 1381. v. 16. τὸν νόμον — πρὸς αὐτοὺς εὐθέως] statim in ipso iam adhuc illo psephismate accommodavit ad eos (Plataeenses puta) exceptionem et circumscriptionem (vel definitionem) legis a Solone latae, paulo ante commemoratae, de ratione novos cives adoptandi inter cives. disertis verbis etiam in causa Plataeensium iteravit cautionem illam vetustae legis, quae cautio vetat cives factitios ad ullum magistratum sacerdotiumve admitti et liberis eorum solummodo ius honores petendi tribuit. cum Plataeensibus illis in ipso statim suo psephismate sic decidit et pactus est eamque conditionem ab ipsis exegit, ut illa praecipua ne auderent unquam petere. REISK. V. not. ad p. 1380, 20. SCHAEFER.

P. 1381. v. 20. αὐτῶν] Vulg. αὐτῷ. αὐτῶν Bavaricus, editio Wolfii, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1381. v. 20. τῶν ἐννέα ἀρχόντων λαχεῖν] λαχεῖν — τῶν ἐξιόντων p. 558, 15. „ubi subauditur εἷς" Ind. Graecitat. p. 321. Ne credas. λαγχάνειν est enim de numero verborum participandi, quorum solennis est cum genitivo constructio. Quoque minus credas, attende, quod statim sequitur: μηδὲ ἱερωσύνης μηδεμιᾶς. SCHAEFER.

P. 1381. v. 22. οὐκοῦν] Malim οὐκ οὖν: ut haec periodus statim ab initio interrogative pronuntietur. SCHAEFER.

P. 1381. v. 23. εἰ] Recte delevit Bekker. V. not. ad v. 25. SCHAEFER.

P. 1381. v. 23. ὁμολογουμένους] [ὁμολογουμένως.] Editi et MSti ὁμολογουμένους. TAYLOR. ὁμολογουμένως edidit Wolfius. τοὺς — ὁμολογουμένους — γεγενημένους idem est ac si dixisset: τοὺς ὁμολογουμένους [vel περὶ ὧν ὁμολογεῖται], ὅτι ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων γεγόνασι. Vide similem constructionem p. 1382, 13, τὴν — ἐγνωσμένην — εἰργασμένην, id est περὶ ἧς πάντες γινώσκουσιν, ὅτι εἰργάσατο γῆς περίοδον. Quam dictionem cur viri docti nodum

in scirpo quaerentes et nescio quae ἀσύστατα comminiscentes reprehendant, non video. REISK. ὁμολογουμένως Bekker. Nollem factum. Idem enim mihi nunc fatendum est, quod de Isaei loco fassus sum ad Porsoni Hecub. p. 31. edit. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 1381. v. 24. καλῶς] H. l. accipio pro σαφῶς. REISK.

P. 1381. v. 25. διωρίσασθε] Vulg. διορίσασθαι. Quod si bene habet, necesse est ut v. 27. legatur ἐᾶσαι *). Sin autem ibi servatur ἐάσετε, necesse est ut h. l. διωρίσασθε legatur. Posterius si probatur, tum semicolon erit post οὐκοῦν δεινόν v. 22. figendum **), et tum nova incipit sententia: *Grave foret: adversus civitatem quidem finitimam, de qua constet inter omnes, eam omnium Graecorum optime de vobis fuisse meritam, curassetis tanta aequitate et prudentia atque circumspectione agi, ut de singulis quibusque definiretur atque exciperetur, quae ipsis concessa aut negata voluissetis; hanc vero sinetis impune civitati vestrae toti illudere foeminam, quae tam palam, tam certe et liquide, ut dubitationi locus nullus supersit, per totam Graeciam quaestum corpore fecerit.* V. ad p. 481, 3. dicta. Dedi de meo δεινὸν, εἰ πρὸς — διωρίσασθε. REISK. Recte διορίσασθαι Bekker. Nec propterea v. 27. ἐάσετε mutandum in ἐᾶσαι. Nempe cum Orator ita usus sit infinitivo, ut nemo non etiam in posteriori membro secuturum exspectet infinitivum, fervore dicendi abreptus repenteque ad iudices conversus indicativo utitur. Qua conversione quam vivida fiat oratio non opus doceri. Sic autem apparet p. 1382, 3. post ἐποιήσατο poni oportere signum interrogandi. Plane eadem figura elocutionis p. 1385, 5. ss. reperitur. SCHAEFER.

P. 1381. v. 26. [καὶ ἀκριβῶς]] Delent Venet. et Barocc., idque recte. Natum est ex simili in linea superiore, quod etiam abest ab eodem Veneto. TAYLOR. Verba καὶ ἀκριβῶς, quae perperam e superiori versu iterata volunt esse ideoque expungi, quapropter etiam ut dubia uncis inclusi, si volumus servari, accipi debent pro *certe, plane, sine controversia*, quasi posita sint pone ἐν ἁπάσῃ. *per totam profecto Graeciam, ut constat, ita ut negari nequeat.* Alias melius conveniret φανερῶς καὶ ἀπαρακαλύπτως. REISK. καὶ ἀκριβῶς recte delèvit Bekker. SCHAEFER.

P. 1382. v. 1. εἶναι] Expunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 1382. v. 2. ἀστὴν — πολῖτιν] V. not. ad p. 1312, 9. SCHAEFER.

P. 1382. v. 2. πολῖτιν] [πολίτην.] πολῖτιν per ι, foeminino genere. WOLF. Ita editi MStique. TAYLOR. Vulg. πολίτην. πολῖτιν

---

*) Immo ἐᾶσαι. SCHAEFER.

**) Scilicet cum illa Reiskius scriberet, nondum ei in mentem venerat post δεινὸν infercire particulam conditionalem. SCHAEFER.

Bavaricus, Aldina, index Lambini. Sic Wolfius quoque conieeit. Correxi πολῖτιν. REISK.

P. 1382. v. 3. αὐτῇ] Passive pro ὑπ' αὐτῆς. Sed quid si αὐτὴ οὐκ εἴργασται nominativo et active? WOLF. Bekkerus: „αὐτῇ r. v.“ Scribendum αὔτη. V. v. 15. SCHAEFER.

P. 1382. v. 6. μετὰ Σίμου — ἀκολουθοῦσα] Constructio non rara. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 354. et inprimis Dobreeus ad Aristophan. Plut. 824. p. 153. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 1382. v. 7. υἱοῦ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1382. v. 10. δὲ] δὴ Bavaricus, sed cum ε superscripto. REISK. δὴ Dindorf. Mihi magis placet δὲ. SCHAEFER.

P. 1382. v. 11. ἀκολουθοῦσαν] Vulg. ἀκολουθοῦσθαι. Correxi ἀκολουθοῦσαν. REISK.

P. 1382. v. 12. ὑπηρετεῖν — ἡδονάς] Conf. p. 1384, 15. Fortasse alterutro loco olim lecta sunt quae ab Hermogene commemorata Taylorus attulit ad p. 1351, 21. SCHAEFER.

P. 1382. v. 12. εἶτα τὴν τοιαύτην —] Vix putarim, haec Graeca esse, nisi vocula καὶ transposita et interpunctione mutata in hunc modum: εἶτα τὴν τοιαύτην περιφανῶς ἐγνωσμένην καὶ ὑπὸ πάντων γῆς περίοδον εἰργασμένην ψηφιεῖσθε ἀστὴν εἶναι; Poni autem videtur absolute γῆς περίοδον, quasi dicat κατὰ πᾶσαν τῆς γῆς περίοδον. IURIN. Nove sane illud dictum: εἰργασμένην περίοδον γῆς, *orbem terrarum propter quaestum corporis pervagari.* Neque satis placet ὑπὸ πάντων γῆς περιόδων. TAYLOR. V. not. ad p. 1381, 23. coll. Ind. Graecitat. p. 399. Videndum ne Orator in mente habuerit locutionem athleticam περίοδον νικᾶν s. ἀναιρεῖσθαι, de qua v. Casaubonus ad Athen. T. V. p. 313. s. Schw. SCHAEFER.

P. 1382. v. 16. διαπεπρᾶχθαι;] διαπεπρᾶχθαι, Bekker. SCHAEFER.

P. 1382. v. 17. γὰρ] Restitui iuxta auctoritatem impressorum a Feliciano et Parisiensibus. TAYLOR. Deest enim Wolfianae, sed soli. REISK.

P. 1382. v. 18. καὶ εἰς ἀγῶνα καταστῆναι] καὶ καταστῆναι Paulina. REISK.

P. 1382. v. 20. οἷα] [οἷς.] Vide an non multo melius sit legere cum MStis Venet. Barocc. Ital. et margine Benenati οἷα. TAYLOR. Vulg. οἷς. οἷα Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1382. v. 20. ἠσέβηκε] ἀσέβηκε Aldina. REISK.

P. 1382. v. 20. ἂν] Bekkerus: „om. r.“ Delendum puto. SCHAEFER.

P. 1382. v. 27. ἀπιὼν] εἰσιὼν margo Bavarici cum γρ. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1382. v. 28. ἀποψηφισάμενος] Ita excudit Wolfius.

Eamque lectionem confirmant Venet. Barocc. Obsop. et margo Paris. Ab aliis editur ἀποψηφισαμένης. Quam constructionem si probes, legendum est cum eodem margine ἀπεψηφισμένης. TAYLOR. Vulg. ἀποψηφισαμένης. Correxi ἀποψηφισάμενος. REISK.

P. 1382. v. 28. ταύτης] ταύτην margo Lutetianae. REISK.

P. 1382. v. 28. ταύτης;] ταύτης, Bekker. SCHAEFER.

P. 1383. v. 1. Ἐδικάζομεν,] ἐδικάζομεν. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1383. v. 1. εὐθύς] Post h. v. prelum elisit plenam interpunctionem. SCHAEFER.

P. 1383. v. 2. δηλονότι] δῆλον ὅτι Bekker. SCHAEFER.

P. 1383. v. 2. (οὐ γάρ;)] [οὐ γάρ.] [Ita constanter edi solitum.] Forte οὐ δέ; ut, sit interrogatio de causa iudicii et crimine. *) Sequitur enim ὅτι. WOLF. Recte: atque ita edidi Wolfium secutus. TAYLOR. Verba haec duo signis parentheseos inclusi. *non enim? annon sic dicetis?* Sic perit quicquid visum fuit doctis viris obscuritatis, quae nulla unquam in hoc loco fuit. REISK.

P. 1383. v. 2. συνοικεῖ] συνοικῇ Bavaricus. REISK.

P. 1383. v. 3. θυγατέρα] μεμοιχευμένην] *filiam prostitutam, devirginatam*. Wolfii fidem iam olim de hac re deploravi. TAYLOR.

P. 1383. v. 7. εὖ] Delevit Bekker. Non imiter. Hic autem locus sic scribendus videtur: διηγούμενοι τὴν κατηγορίαν αὐτῆς ὡς εὖ καὶ μνημονικῶς καὶ ἐπιμελῶς περὶ ἑκάστου οὗ κατηγορήθη: ut ὡς εὖ — καὶ ἐπιμελῶς referatur ad διηγεύμενοι. Lenis haec mutatio quid conferat ad elegantiam suavissimae interlocutionis nemo docendus est. SCHAEFER.

P. 1383. v. 9. Ἀπεψηφίσμεθα] [ἀπεψηφίσμεθα.] Margo Benenati ἀπεψηφισάμεθα. TAYLOR.

P. 1383. v. 10. σωφρονέστεραι] Vulg. σωφρονέστεραι. Malim in comparativo σωφρονέστεραι. Et sic dedi de meo. REISK. σωφρονέσταται Bekker. Quod non opus fuit mutari. SCHAEFER.

P. 1383. v. 11. τῶν τῆς πόλεως] τῶν ὁσίων. SCHAEFER.

P. 1383. v. 12. ἐπιδείκνυτε] [ἐπιδείκνυνται.] Quaero commodius verbum, sed nullum occurrit. WOLF. Alibi **) legit idem vir doctissimus: φανερῶς ἐπιδείξονται ποιήσειν. Si mentem scriptoris rite teneam, ita dedit: ὅσαι δ' ἀνόητοι, *illis vero, quae amentes sunt et omnem modestiam exuerunt, illis, inquam,* φανερῶς ἐπιδείκνυται, *clarissimum signum datur, licere quodcunque libuerit.* TAYLOR. Vulg. ἐπιδείκνυνται ποιεῖν. ἐπιδείκνυτε Ba-

*) Sic nemo Graecorum interrogavit. SCHAEFER.

**) Id est in ea, quam nos appellamus, Farragine. REISK.

varicus in texto: in margine γρ. ἐπιδείκνυτε ταύτας ποιεῖν. Dedi ἐπιδείκνυτε ταύταις ποιεῖν. *exemplum ipsis demonstratis faciendi, quicquid ipsis modo allubescat.* Si ἐπιδείκνυνται servetur sensu *iactant, efferunt se, exsultant*, non possit ποιεῖν sequi, sed requiratur ποιοῦσαι. ἐπιδείκνυτε sumsi e Bavarico. ταύταις quodammodo de meo dedi, partim vero etiam e Bavarico repetii, in quo est ταύτας. REISK. ταύταις expunxit Bekker. Malim servatum: nisi praeferas αὐταῖς. Ipse Bekkerus: „ἐπιδείκνυτε ταύταις γρ. F. Y. Q." SCHAEFER.

P. 1383. v. 13. βούλωνται] βούλονται Aldina, Paulina. REISK.

P. 1383. v. 17. γενόμενον] γενομένου Farrago Wolfii. Non me fugit recte posse dici ἀγῶνα ἀποψηφίζεσθαι pro *causam aliquam absolvere*, h. e. ut a foro suo alienam repudiare, ad tribunal suum non admittere, item secundum reum in ea causa ius dare. Verumtamen hic melius convenire videtur γενομένου in genitivo. *posteaquam semel illa causa in forum delata fuit, ream absolvere.* REISK. Accusativus bene habet. Aeschines p. 623. R. θαυμάζω δ' ἔγωγε ὑμῶν, —, πρὸς τί ἂν ἀποβλέποντες ἀποψηφίσαισθε τὴν γραφήν. SCHAEFER.

P. 1383. v. 18. παντελῶς] Vide ne sit interpretantis. Ammonius p. 83. Κομιδῇ — σημαίνει τὸ παντελῶς. Hesychius T. II. c. 308. Κομιδῇ. — παντελῶς. SCHAEFER.

P. 1383. v. 20. βούλωνται] βούλονται Aldina, Paulina: item v. 22. et p. 1384, 5. REISK.

P. 1383. v. 21. τύχωσιν] Subaudi φάσκουσαι. SCHAEFER.

P. 1383. v. 23. τοῦ] [τοὺς.] Forte τοῦ. WOLF. Recte. Atque ita dedit, omnibus praeter Aldinos libris consentientibus. TAYLOR. τοὺς Aldina. Hinc est quod Wolfius τοῦ legendum suasit. REISK.

P. 1383. v. 26. ὁ νόμος] Vulg. νόμος. ὁ νόμος Bavaricus. Articulum addidi. REISK.

P. 1383. v. 27. ἀποδῷ] *tribuat* tanquam debitum. Malim tamen ἐπιδῷ, *addat dotis loco.* Pater enim filiam ἐκδούς, elocans in matrimonium, ἐπιδίδωσιν, *addit ei dotem.* REISK. Hoc satis probabile. SCHAEFER.

P. 1383. v. 28. ἀποφυγούσης ταύτης] Idem est ac si dixisset: ὃ γενήσεται, ἐὰν αὕτη δι' ὑμᾶς [aut παρ' ὑμῖν] ἀποφύγῃ. REISK.

P. 1384. v. 2. πολιτίδων] M. πολιτῶν. Forte scriptum fuit εἰς τὰς πολίτιδας, quod aliquis interpretatus est εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας. WOLF. πολυτίμων Barocc. TAYLOR. Malim πολιτῶν. Cur enim matres solummodo, non item patres commemorentur, quorum maius in eiusmodi re momentum est? REISK. πολιτῶν verum videtur. SCHAEFER.

P. 1384. v. 4. ἐξεῖναι αὐταῖς] Haec verba videri possint redundare. REISK. Ita redundat, ut non suspectandum sit. Simili redundantia Pseudo-Phalaris Epist. LXXXVII. οὐ γάρ οἷα τέ ἐστι δύνασθαι —. Quod non esse tentandum nuper monui p. 272. s. Ac ne vere quidem redundat. Verte: *Neque enim talis est, quae possit* —. SCHAEFER.

P. 1384. v. 6. ὑμῶν] ἡμῶν Aldina. REISK.

P. 1384. v. 10. τοῦ μὴ —] Subaudi ὑπὲρ vel χάριν. Videtur tamen potius ἀντεχόμενος vel tale quid deesse. REISK. Non deest. Eadem constructio est p. 1383, 23. Nec quidquam subaudiendum. SCHAEFER.

P. 1384. v. 10. ἐξίσου] ἐξ ἴσου Bekker. SCHAEFER.

P. 1384. v. 13. ἐν τῷ ἴσῳ] Praeferrem τῶν ἴσων, si liber offerret. SCHAEFER.

P. 1384. v. 15. μετὰ — τρόπων] Qui sint οἱ πολλοὶ τρόποι haud intelligens dubito, sitne legendum potius μετὰ πολλῶν καὶ ἀσελγῶν ἀνθρώπων, *in turba hominum et multorum et petulantium*, an potius μετ' ἀκολάστων aut μετὰ φαύλων καὶ ἀσελγῶν τρόπων, an denique vocabulum τρόπων non mores hic loci, sed σχήματα πορνικά, posituras et gesticulationes turpes atque infames meretricum significet. Quod postremum si probetur, stare possit vulgata. REISK. Hoc verum. V. not. ad p. 1382, 12. SCHAEFER.

P. 1384. v. 17. Ἀπολλόδωρον] natum homine, qui olim fuit servus. Opp. πολίτας, quorum maiores fuerunt cives. SCHAEFER.

P. 1384. v. 23. παραβεβήκασιν] Legendum videtur παραβεβήκασιν οὗτοι. Excidit, puto, τὸ οὗτοι propter similitudinem sequentis ὅταν. IURIN. Margo Benenati παραβέβηκεν. TAYLOR. Videtur orator dedisse: καὶ τί ἀπειλοῦσι τοῖς παραβεβηκόσιν. *et quid poenarum leges comminentur iis, si qui praecepta legum violaverint.* REISK. Vulgatam non tentabis, si memineris hoc quoque exemplum esse repentinae mutationis subiecti. ἀλλ' οὐ γυναῖκα [Νέαιραν] εἶναι αὐτοῦ, ἀλλὰ παλλακὴν [Στέφανον] ἔχειν ἔνδον; p. 1385, 19. s. V. not. ad p. 1029, 11. SCHAEFER.

P. 1384. v. 25. τήν τε ὄψιν] Malim τὴν δὲ ὄψιν. REISK. Ego non item. Neaerae ἡ ὄψις videtur fuisse πορνική. SCHAEFER.

P. 1384. v. 26. τοῦτο μόνον] τὸν νόμον margo Bavarici cum γρ. REISK.

P. 1384. v. 27. Ἀρχίαν — ἀλλὰ τῆς ἱερείας.] Citat hunc locum Athenaeus p. 594. a. [T. V. p. 148. s. Schw.], cuius lectiones cum vulgata nostra comparat P. Leopardus 11, 16. p. 226. T. III. Lampad. Crit. Gruter. REISK.

P. 1384. v. 27. Ἀρχίαν, τὸν ἱεροφάντην] Utitur hoc loco Welckerus, vir doctissimus, in Iacobsii Addend. ad Antholog. Palat. p. CI. SCHAEFER.

P. 1385. v. 1. ἐκολάσατε] Scilicet mortis poena. REISK.

P. 1385. v. 1. καὶ ἄλλα τε] Malim καὶ γὰρ ἄλλα τε. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 1385. v. 2. Σινώπη τῇ ἑταίρᾳ] Bekkerus: „σινώπης τῆς ἑταίρας F. Y. Q.“ Cum hac scriptura, quae etiam marginis Bavarici est, concinit quod in Athenaei editionibus ante Schweighäuserum legebatur προσαγούσης. Satisque placet sic corrigi. SCHAEFER.

P. 1385. v. 2. ἑταίρᾳ] ἑτέρᾳ Paulina. REISK.

P. 1385. v. 2. Ἁλώαις] [ἀλῷ οἷς.] Forte ἀλῷ ὡς ἐπὶ. WOLF. Lege Ἁλώοις coniuncta voce. Harpocratio: Ἁλῶα. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἑορτή ἐστιν Ἀττικὴ τὰ Ἁλῶα. Ita etiam hunc legit locum editio Paris. et Athenaeus l. 13. p. 594. [Demosthenes] ὃς καὶ περὶ Σινώπης τῆς ἑταίρας τάδε λέγει, Ἀρχίαν τὸν ἱεροφάντην ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὡς ἀσεβοῦντα καὶ θύοντα παρὰ τὰ πάτρια τὰς θυσίας ἐκολάσατε· καὶ ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτοῦ, καὶ ὅτι Σινώπῃ τῇ ἑταίρᾳ Ἁλώοις ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσῖνι προσαγούσης ἱερὸν θύσειεν, νομίμου ὄντος ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μὴ θύειν, οὐδὲ ἐκείνου οὔσης τῆς θυσίας, ἀλλὰ τῆς ἱερείας. Quae sic interpretantur: *Idem orator de Sinope scorto haec recitat: In Archiam sacrorum praesidem, apud iudices convictum impietatis, quod praeter leges patrias sacra fecerit, vos animadvertistis.* Archiae quidem alia Demosthenes obiecit, *sed hoc praecipue, quod* per Aloa, *Eleusine*, in coenaculi foco, *Sinopae amicae* illuc deductae *rem divinam fecisset, cum per eos dies lege vetitum sit, ne quis sacris operetur, nec ad* eum *sacrificandi ius pertineret, sed ad sacrorum antistitem.* Vide Leopardum Emend. XI. 16. et Maussacum ad Harpocrat. p. 30., qui haec verba Demosthenis recte emendant. Ἁλῶα festum est agricolarum post comportatas fruges in area celebrari solitum, ubi frumenti primitias consecrabant Cereri et Baccho, arationis sationisque inventoribus. Eadem videntur esse Θαλύσια et quae rhetores quidam, admonente Eustathio, Συγκομιστήρια vocant. Vide Hesychium v. Συγκομιστήρια. Varinus Camers: Θαλύσια αἱ ἀπαρχαί. ἤγουν αἱ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν διδόμεναι θεῷ ὑπὲρ τοῦ καὶ εἰς ἔπειτα θάλλειν τὰς ἀρούρας. — ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπὶ συγκομιδῇ καρπῶν, ἐφ' ᾗ καὶ τὰ Θαλύσια ἐθύετο, ἑορτὴ ἤγετο Δήμητρος καὶ Διονύσου κατὰ Παυσανίαν, Ἁλῶα καλουμένη, διὰ τὸ ταῖς ἀπαρχαῖς, καὶ μάλιστα ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ τῆς ἅλω τότε καταχρῆσθαι, φέροντας εἰς Ἐλευσῖνα· ἢ ἐπεὶ, καθὰ καὶ Ὅμηρος ἐμφαίνει, ἐν ἄλωσιν ἔπαιζον κατὰ τὴν ἑορτὴν, ἐν ᾗ καὶ Ποσειδῶνος ἦν πομπή. Ita Theocritus in Θαλυσίοις, Idyll. ζ.

Οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατε, Νύμφαι,
Βωμῷ πὰρ Δάματρος Ἁλωάδος.

De Halois mentio facta est in Alciphronis Epistolis saepiuscule, Luciani Dial. Meretric. I. et VII., ubi consulendus est Scholiastes, a Meursio de Festis Graecorum et Petito ad LL. Attic. pag. 125.

Videtur ergo hoc festo die nefas fuisse victimam, ἱερεῖον, caedere, cum utique frugibus et ob fruges domum comportatas sacra fierent: eoque nomine luisse poenas hierophantam, quod, patrio ritu neglecto, Sinopae meretrici operam praestitit eiusque victimam ad aram Eleusiniam mactavit. TAYLOR. Eadem fere, quae produximus ex Phavorino, habet Lexicon Coislin. apud Montfaucon. n. 4. v., prout emendatur ab Hadriano Heringa Observ. Crit. p. 153. IDEM *in Schedis.* Legendum videtur Ἁλώοις, ut in Parisiensi. Id autem festum Ἁλῶα, quamvis in Cereris honorem instituti solitum dicant Lexicographi, tamen vel Baccho soli fuisse sacrum vel certe deo utrique commune, docet haec oratio. Nempe Archias et Neaera eundem deum, τὸν αὐτὸν θεὸν, violarant: Archias deum illum, in cuius honorem celebrabatur festum Ἁλῶα, Neaera Bacchum, quippe filiam suam regi sacrorum nuptum dando, effecerat, ut meretrix meretrice orta Baccho uxor daretur. IURIN. ἀλῷ οἷς margo Lutetianae ex Aldina et Paulina, item Bavaricus, cuius margo sic dat: καὶ ὅτι σινώπης τῆς ἑταίρας ἑάλω οἷς. REISK. ἁλώοις Bekker. SCHAEFER.

P. 1385. v. 3. αὐλῇ] [τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐλευσῖνι.] Forte τῆς ἐν Ἐλευσῖνι [caeteris omissis]. Locus hic omnino corruptus est. ὅϊας et contracte οἷς προσαγούσῃ, ἀντὶ τοῦ πρόβατα, haud scio, quam verum sit. Bacchum ab Arthia [f. Archia] mox dicet violatum, ut et a Neaera. WOLF. Ex notis, quae paulo praecesserunt, magna pars eorum, quae hic a Wolfio adferuntur, plane praeciditur. Caetera non intelligo. Pro ἐν τῇ αὐτῇ Ἐλευσῖνι scribi video in Venet. Barocc. Ital. et margine Benenati ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσῖνι. Quo modo etiam scripsit Athenaeus l. 13. TAYLOR. Vulg. αὐτῇ. αὐλῇ margo Lutetianae ex Athenaeo, Bavaricus. Et sic correxi. *quod super foco, qui esset in aula domus illius, ubi Neaera**) *Eleusine habitasset, Archias victimam immolasset, cum fas non esset ea die victimam animantem, sed fruges solummodo immolare, et praeterea fas quoque non esset, ut sacerdos mas illa die sacra faceret, sed ut sacerdos foemina.* REISK.

P. 1385. v. 5. ἐκείνου] [ἐκείνης.] Potius ἐκείνου cum Athenaeo. *Si victimam ferire licuisset eo die, ista res non ad Archiam hierophantam, sed ad Cereris sacrificulam spectabat.* TAYLOR. Vulg. ἐκείνης. Correxi ἐκείνου. Redit enim ad Archiam. REISK. Bekkerus: „ἐκείνου Athenaeus: libri omnes ἐκείνης." SCHAEFER.

P. 1385. v. 6. οὐκοῦν] Malim οὐκ οὖν. V. not. ad p. 1381, 22. SCHAEFER.

P. 1385. v. 6. καὶ] καὶ prius abest a Bavarico. REISK.

---

*) *Sinope.* SCHAEFER.

P. 1385. v. 6. τοῦ] Lege cum Cod. Barocc. τῶν. TAYLOR. Anglus cur τῶν praetulerit ignoro. SCHAEFER.

P. 1385. v. 8. νομίμων] [νόμων.] Melius νομίμων, ut praebetur in MStis Venet. Barocc. Ital. et margine Parisiensi. TAYLOR. Vulg. νόμων. Correxi νομίμων. REISK.

P. 1385. v. 13. τοῦτον] Vulg. τοῦτο. τοῦτον margo Lutetianae, Bavaricus. Et sic correxi. Significatur Bacchus, cuius numen Archias pariter atque Neaera offenderant: haec quidem eo, quod filiam regi sacrorum nuptum dedisset, quo factum, ut illa filia Baccho desponderetur pro uxore; ille vero, quod sacra praeter fas ea die fecisset, quae Baccho communiter cum Cerere sacra esset. REISK.

P. 1385. v. 15. καὶ τοὺς νόμους] Subaudi παραβεβηκυῖαν, quod implicite latet in ἠσεβηκυῖαν. SCHAEFER.

P. 1385. v. 17. ἀπολογίᾳ.] ἀπολογίᾳ, Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1385. v. 18. ἀστῷ] Vulg. αὐτῷ. Correxi ἀστῷ ex coniectura mea. REISK. Coniecturam tueri videatur quod legimus p. 1387, 15. et p. 1388, 20.: adeoque posteriori loco pro ἀστῷ Cod. Bekk. habet αὐτῷ. Placet tamen quod αὐτῷ revocavit Bekker.: scilicet Στεφάνῳ. Sic v. 19. sequitur αὐτοῦ. SCHAEFER.

P. 1385. v. 19. αὐτοῦ] Stephani puta. REISK.

P. 1385. v. 26. οὐθ' ὡς ἔστιν] [ὡς ἔστιν.] οὔτε ὡς ἔστιν margo Lutetianus, et recte. TAYLOR. Vulg. ὡς ἔστιν. Primam voculam e margine Lutetianae addidi. REISK. Recte expunxit Bekker. ὡς ἔστιν — αὕτη est iteratio notionis praegressae: ὡς — οὐκ ἀληθῆ — μεμαρτυρημένα. Quales notionum iterationes, quo ἐναργεστέρα fiat oratio, non ut redundet inutiliter, saepius positae reperiuntur. SCHAEFER.

P. 1385. v. 26. ἀκούω δ' αὐτὸν —] Obiectio haec est diversa illi superiori v. 19., cum qua convenire videtur. Nam ibi Stephanus fingitur hac utens excusatione, se Neaeram non pro uxore, sed pro pellice, παλλακῇ, habere: hic autem inducitur Stephanus in hanc latebram se recipiens, Neaeram sibi non pro uxore, sed pro ἑταίρᾳ, socia, esse. Demonstratur itaque discrimen, quod inter uxorem legitimam et sic dictam παλλακὴν et tandem inter ἑταίραν seu meretricem intercedit. REISK.

P. 1386. v. 1. αὐτοῦ τοῦ λόγου] Id est *excusationis, qua ipse* (Stephanus puta) *utitur*. Potest itaque ferri. Malim tamen τούτου τοῦ λόγου. — pro τὴν αὐτοῦ ἀναίδειαν τοῦ λόγου, id est ἐν τῷ λόγῳ. REISK. Habet haec adnotatio ἀσύστατα: scilicet scripta diversis temporibus. Vulgata recte habet. τὸ ἑξῆς est: τοῦ λόγου αὐτοῦ [Στεφάνου]. SCHAEFER.

P. 1386. v. 2. ἀπολογίας] Post h. v. videtur τούτου τε deesse. REISK. Non defectu, opinor, locus laborat, sed redundan-

tiâ. Deleam enim quod statim sequitur καὶ, natum illud e littera proxime antecedente: ut ὁ λόγος αὐτοῦ et ἡ ἀπολογία τῶν μαρτυρεῖν αὐτῷ παρεσκευασμένων inter se opponantur. Simul tollitur inelegans parumque decens Oratorem locutio: τὴν παρασκευὴν — τῶν — παρεσκευασμένων. SCHAEFER.

P. 1386. v. 6. Νεαίρᾳ]. [τὰς Νέαιραν τότε προσκαρτεροὺσας.] Forte Νεαίρᾳ. Nam datiuo verbum hoc iungitur: et sic legit Robertus Constantinus. Et p. 1387, 20. ὅτι μὴ ἐκ Στεφάνου. Et v. 27. ἀφίστασθαι τοῦ ἀγῶνος ἤθελε τοῦ κατὰ Νεαίρας. WOLF. Recte quidem Νεαίρᾳ in dandi casu, ut exhibent MSti nostri Venet. et Barocc. In cusis omnibus inemendatissime Νέαιραν legitur. TAYLOR. Vulg. Νέαιραν. Νεαίρᾳ Bavaricus, index Lambini, editio Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1386. v. 6. προσκαρτεροῦσας] προσακολουθοῦσας margo Lutetianae. REISK.

P. 1386. v. 8. Ξενίδα] Vulg. Ξεννίδα. Ξενίδα Bavaricus. Et sic quoque p. 1387, 18. Detraxi unum ν et hic et altero loco. REISK.

P. 1386. v. 10. σταδιοδρομοῦντα] σταδιοδροῦντα Aldina. REISK. Bekkerus: „σταδιαδρομοῦντα S.“ Recepit Dindorf. Fortasse iure. σταδιαδρόμος quidem habet liber manu scriptus Pollucis III. 146. V. not. ad p. 1387, 22. SCHAEFER.

P. 1386. v. 11. Στρυβήλην] F. Στροβίλην, a nuce pinea. WOLF. *in Farrag.* Στροβήλην margo Lutetianae. V. ad p. 1362, 6. dicta. REISK.

P. 1386. v. 12. γήμας] γήμαντος Aldina. REISK.

P. 1386. v. 16. καὶ μὴ — ταύτην] Videtur legendum esse: καὶ μὴ ἐᾷν εἰσιέναι τὴν γραφὴν ταύτην. aut: καὶ μὴ εἰσιέναι [scilicet αὐτὸς ἐγὼ εἰς τὸ δικαστήριον] γραψάμενος τὴν γραφὴν ταύτην. aut tandem: καὶ μὴ εἰσάγειν τὴν γραφὴν ταύτην. REISK. Omnia vana: vulgatamque bene tuetur Ind. Graecitat. p. 189. SCHAEFER.

P. 1386. v. 17. ὃς] [ὡς.] Malim, uti ex editis nonnulli, ὅς. τὸ γὰρ συνοικεῖν τοῦτ' ἔστιν, ὃς ἂν παιδοποιῆται καὶ εἰσάγῃ — καὶ ἐκδιδῷ. TAYLOR. Videtur loco ὡς ἂν legendum ὅταν τις. IVRIN. ὅς, ut hic recte a Parisinis editum est, confirmat etiam Bavaricus; nam alii editi cum Wolfiana vitiose dant ὡς. REISK. V. Ind. Graecitat. p. 365. extr. et nott. ad p. 566, 10. et p. 877, 17. — V. 18. corr. ἐκδιδῷ. SCHAEFER.

P. 1386. v. 20. ἐνδράσι] ἀνδράσιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1386. v. 20. τὰς μὲν γὰρ ἑταίρας —] Hunc locum ita legit Athenaeus l. 13. p. 573. [T. V. p. 70. Schw.]: τὰς μὲν ἑταίρας ἡδονῆς ἕνεκα ἔχομεν, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν παλλακείας,

τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως καὶ τῶν ἔνδον φύλακα πιστὴν ἔχειν. Idque adnotavit Ioann. Hartungus Decur. I. Cap. 1. At Stobaeus Serm. LXIV. cum vulgatis scriptoris nostri consentit. Constat interea ex hoc loco differentia, quam statuerunt Graeci inter ἑταίραν, παλλακὴν et γυναῖκα sive matrem familias. Prima est scortum, quae vulgo prostat et corpore quaestum facit: secunda ea, quae uxoris loco sine nuptiis in domo est (vide l. 144. D. de V. S.) vel, ut plenius ICtis definiri solet, *ea, quam quis non mariti animo, sed concubitus tantum causa, sine stupri tamen crimine flagitiove domi habeat.* Concubina ergo cum uno peccat, meretrix cum pluribus: harum autem utraque voluptatis causa. Sequitur tertio mater familias sive uxor iusta, quam liberorum procreandorum ergo et in semen civitatis domum, peractis sacrificiis, rite ducimus. *Patere me,* ait Imperat. Verus in Spartiano c. 5., *per alias exercere cupiditates meas: uxor enim nomen dignitatis est, non voluptatis.* Non aliter de his distinguitur in Iurisprudentia Romana. TAYLOR.

P. 1386. v. 21. *θεραπείας*] „Ut Harpocration et alii multi, ita Eustathius quoque ad Odyss. Ξ. p. 1758, 7. pro *θεραπείας* dat *παλλακείας,*" Ind. Graecitat. p. 372. Vellem memorasset illos alios multos. Nec de Harpocratione verum retulit. Eustathius autem nihil aliud quam Athenaeum secutus est. Monuit etiam optimus Schweighäuserus Animadv. in Athen. T. VII. p. 102. SCHAEFER.

P. 1387. v. 6. *Αἰγιαλεὺς*] Lege *Αἰγιλιεὺς* vel *Ἀγγελεύς.* Nam fuit *Αἰγίλα* pagus seu demus Antiochidis tribus et *Ἀγγέλη* Pandionidis. PALMER. Recte *Αἰγιλιεύς.* Ita supra p. 1362, 7. *Φράστορι Αἰγιλιεῖ.* Vide Valesium ad Harpocrat. p. 4. et Meursium de pagis Atticae. TAYLOR. Libri mei in hac lectione consentiunt. Sed legendum est *Αἰγιλιεύς.* REISK.

P. 1387. v. 14. *προὐκαλεῖτο*] Bekkerus: „*προκαλεῖται* S. Y. O. r. v." Quod etsi videatur probabilius, tamen imperfectum praeferes, si comparaveris et *ὁμολογοῖεν* v. 23. 26. et *ἤθελον* v. 28. et *βλαφθείησαν* — *βλαβείησάν* v. 29. V. not. ad v. 28. SCHAEFER.

P. 1387. v. 16. *παραλαμβάνειν*] Abest a Bavarico et Aldina. REISK.

P. 1387. v. 18. *παρὰ Στεφάνῳ*] Superior locus p. 1386, 8. addebat *οὖσα.* Potest abesse: mallem tamen etiam hic adesse. REISK.

P. 1387. v. 18. *Ξενίδα*] V. not. ad p. 1386, 8. SCHAEFER.

P. 1387. v. 20. *τῶν ὄντων Νεαίρᾳ*] *τῶν Νεαίρας* Bekker. SCHAEFER.

P. 1387. v. 20. *ὅτι ἐκ Στεφάνου εἰσί*] [*ὅτι μὴ ἐκ Στεφάνου εἰσί.*] *μὴ* deerat in omnibus libris tam scriptis quam prelo

cusis. Recte autem revocavit bonus Wolfius [ad p. 1386, 6.]. ὅτι οὐ Στεφάνου εἰσὶ Bodlei. TAYLOR. Negativam μὴ addit in editione sua Wolfius praecipitantia consilii actus. Bene habet vulgata. Non enim negabat Apollodorus illos Stephani liberos esse, sed negabat eos Stephanum e foemina, quae civis Atheniensis esset, suscepisse, verum aiebat eos e Neaera quaesitos esse et Neaeram illos iam peperisse tum, cum Stephanus eam Athenas traduceret. REISK.

P. 1387. v. 21. Πρόξενός τε — καὶ Φανώ] Attractio verbi εἰσὶ in causa fuit cur nominativi ponerentur. SCHAEFER.

P. 1387. v. 22. σταδιοδρομῶν] Bekkerus: „στάδιαδρομῶν S. Y." Recepit Dindorf. V. not. ad p. 1386, 10. SCHAEFER.

P. 1387. v. 28. ἤθελον] ἤθελε Wolfius. Vide supra ad p. 1386, 6. Modo etiam τοῦ κατὰ Νεαίρας, eodem suasore [ad l. c.]. Quae vox [scilicet κατὰ] aberat ab omnibus. TAYLOR. ἤθελον bene habet: tota enim haec provocationis formula est mere διηγηματικὴ facileque admittit transitum a tertia persona ad primam. SCHAEFER.

P. 1387. v. 28. τοῦ κατὰ Νεαίρας] Vulg. τοῦ Νεαίρας. τῆς Νεαίρας margo Lutetianae. Wolfius vult τοῦ κατὰ Νεαίρας: unde Taylorus κατὰ in suam editionem recepit. Ego quoque dedi τοῦ κατὰ Νεαίρας. REISK. Praepositionem delevit Bekker. Recte. ὁ ἀγὼν ὁ Νεαίρας est ὁ ἀγὼν, ὃν Νέαιρα ἀγωνίζεται. SCHAEFER.

P. 1387. v. 29. βλαφθείησαν — βλαβείησαν] Mirum ambo aoristos tantulo spatio deinceps poni: ut malim alterutram formam bis positam. SCHAEFER.

P. 1387. v. 29. ὅ τι βλαβείησαν] Malim καθ' ὅ τι βλαβείησαν. REISK. Ego non item. Noxae cuiusque, quam tormenta afferrent, pretium leges videntur definivisse. SCHAEFER.

P. 1388. v. 1. ἄνδρες] Malim ὦ ἄ. SCHAEFER.

P. 1388. v. 2. ἠθέλησαν] ἠθέλησε margo Lutetianae e Paulina et editio Wolfii. ἠθέλησαν potest ferri: Stephanus puta et Neaera et consortes discriminis. Praeferam tamen ἠθέλησε. V. p. 1387, 8. REISK. Recte ἠθέλησε Bekker. SCHAEFER.

P. 1388. v. 2. οὐκοῦν] οὔκουν Bekker.: ut haec sit interrogatio. Quapropter post αὐτόν v. 10. posuit signum interrogandi. Recte. Possis etiam οὐκ οὖν scribere. SCHAEFER.

P. 1388. v. 7. λέγοι] Recte λέγῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1388. v. 7. ψεύσεται] Ita primus dedit Wolfius, credo, ob sequens ἐξελέγξει. Caeteri uno ore ψεύδεται. TAYLOR. Vulg. ψεύδεται. ψεύσεται Bavaricus, sed cum δ super σ. Correxi ψεύσεται. REISK.

P. 1388. v. 10. ὡς ἐγώ] Bekkerus: „ἐγὼ δ' S. Y. O. r. v." Recepit Dindorf. Mihi nostrum placet. SCHAEFER.

P. 1388. v. 12. τουτουσὶ] Bekkerus: „τουτουσὶν v.“ SCHAEFER.

P. 1388. v. 14. λήσειν] λαθεῖν margo Lutetianae, Bavaricus: sed in margine est vulgata cum γϱ. REISK. λαθεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 1388. v. 14. παϱανενομήκασιν] Exspectes ἠσεβήκασιν, ut v. 12. παϱανομεῖν εἰς τοὺς θεοὺς satis insolenter dictum videtur. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM FUNEBREM.

P. 1388. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.*] Ad titulum addit Rawlinson. *εἰς τοὺς ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας.* — Conf. Taylori Lectiones Lysiacas c. 3. p. 234. edit. Lips. REISK. *ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ* Bekker. hanc orationem iure numerans in spuriis. V. Libanius p. 6, 5. s. Spuria est Valckenario Animadv. ad Ammon. p. 28. ad Herodot. IX. 27. (ad q. l. mireris Wesselingii omnino talibus in rebus non Lyncei iudicium) et Oratt. p. 218. Fr. A. Wolfio ad p. 499, 28. et Heynio ad Homer. Il. T. IV. p. 477. Wyttenbachio quid visum sit, ex Iulianeis quidem viri egregii p. 140. edit. Lips. vix discas. Add. Apparat. T. I. p. 123. et Ind. Histor. p. 567. in.*) SCHAEFER.

P. 1388. v. 1. *ἐν τῷ τάφῳ*] *ἐν τῷδε τῷ τάφῳ* Barocc. 1. 2. Rawlinson. REISK. Bene *τῷδε* inseruit Bekker. Sic p. 1398, 17. *ἐπὶ τοῦδε τοῦ τάφου.* Concio enim habebatur ad ipsum sepulcrum, quod Orator *δακτυλοδεικτεῖ.* Recte autem singularis positus est. Sic infra p. 1392, 28. *τοὺς — πρὸς τὸν τάφον ἠκολουθηκότας.* Scilicet *τὰ δημόσια μνήματα* fuerunt *κοινοτάφια.* V. Schol. Bekk. ad Demosthen. Orat. de Cor. p. 320. edit. Halens. a. 1815. SCHAEFER.

P. 1388. v. 1. *ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ*] ad Chaeroneam cum Philippo commisso, de quo praeter Diodorum Siculum et Iustinum vide Plutarchum in Vita nostri auctoris et adversarias etiam Aeschinis et Demosthenis orationes. WOLF.

P. 1388. v. 1. *ἐν τῷδε — γεγενημένους*] Pro *ἐν τῷ πολέμῳ γεγενημένους, ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ γεγονότας.* OBSOP. *τῷδε* abest a Bavarici texto, sed est in margine. Abest item ab Aldina. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

*) Wolfii hanc in orationem annotationes hunc titulum habent: Hier. Wolfii Annotationes in Funebrem sive Demosthenis sive cuiuspiam alterius Orationem. Add. quae Reiskius scripsit ad Titul. Orat. Amator. p. 1401. SCHAEFER.

P. 1388. v. 2. *πολέμῳ*] *τάφῳ* August. quintus. REISK.

P. 1388. v. 2. *γεγενημένους*] *γεγονότας* margo Bavarici, Barocc. 1. Harlei. et liber Obsopoei. REISK. *γεγονότας* Bekker. SCHAEFER.

P. 1389. v. 1. *τεύξωνται*] Vulg. *τεύξονται*. *τεύξωνται* Bavaricus, Aldina. Sed in exemplo Aldinae Lessingiano nescio quis o super ω scripserat. REISK. *τεύξονται* Bekker. Quomodo vel in omnium librorum dissensu corrigi oportebat. SCHAEFER.

P. 1389. v. 2. *σκοπῶν ἀξίως*] *σκοπῶν τὸν τρόπον τοῦ ἀξίως* margo Lutetianae. *σκοπῶ* Barocc. 1. 2. REISK.

P. 1389. v. 2. *ἕν τι τῶν ἀδυνάτων*] Isocrates in oratione *κατὰ σοφιστῶν*: *Ὅμηρος ὑμῖν ἐνδείξασθαι βουλόμενος, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἕν τι τοῦτο (τὸ τὰ μέλλοντα προγινώσκειν) τῶν ἀδυνάτων ἐστί.* WOLF.

P. 1389. v. 3. *ὄν*] Subaudi *τοῦτο*, scilicet *τὸ εἰπεῖν ἀξίως τῶν τετελευτηκότων*. REISK. Cur subaudias quod diserte additur? Nam *τὸ ἑξῆς* hoc est: *ἐξετάζων δὲ καὶ σκοπῶν* [scilicet *ὅπως* — *τεύξονται*] *εὕρισκον ἀξίως εἰπεῖν τῶν τετελευτηκότων ὂν ἕν τι τῶν ἀδυνάτων*. Quod si Reiskium offendit infinitivus sine articulo positus, meminisse debebat infinitivorum sic usurpatorum nominativum et accusativum recte carere articulo, quando sententia *ἀνάρθρως* poni patitur. Hermannus ad Viger. p. 703.: „Omittitur articulus nonnunquam a poetis, ubi infinitivus substantivi munere fungitur." Non nonnunquam, sed satis frequenter: neque a solis poetis, sed ab omnium scriptoribus generum. SCHAEFER.

P. 1389. v. 7. *ἀνυπέρβλητον*] Rectius scripsisset *ἀνέφικτον*, aliquanto aptius illud antecedentibus, *ἀξίως εἰπεῖν* — *εὕρισκον ὄν*. SCHAEFER.

P. 1389. v. 7. *αὐτῶν*] *αὑτῶν* Reisk. SCHAEFER.

P. 1389. v. 8. *ὁμοίως*] Pro *ὅμως*, *ὁμοίως*. OBSOP. Vulg. *ὅμως*. *ὁμοίως* liber Obsopoei, unde margo Lutetianae repetiit; Lessing. Paulina, August. quintus, editio Wolfii. Aut adsciscendum est *ὁμοίως*, aut, servato *ὅμως*, addendum post *μέντοι* erit *ἐξ ἴσου* vel simile quid. Sed recepi *ὁμοίως*. REISK.

P. 1389. v. 8. *διαλεχθῆναι*] I. q. *εἰπεῖν*. Qui huius verbi usus est rarior. V. H. Stephani Thes. c. 5649. in. SCHAEFER.

P. 1389. v. 8. *τοῖς πρότερον* — *ἐνθάδ'*] Exstat oratio Periclis funebris *τῇ β'*. Thucydidis *συγγραφῇ* et Menexenus Platonis, quem edicto iussum esse recitari quotannis publice Athenis ferunt propter sententiarum gravitatem, quibus ad virtutem atque amorem patriae defensionemque cives accenderentur, et Lysiae *ἐπιτάφιος τοῖς τῶν Κορινθίων βοηθοῖς*, cui multa non dissimilia habet Isocratis Panegyricus. Eiusdem generis est et eiusdem Isocratis Euagoras: qui a studiosis et utiliter et iucunde inter se *conferentur*. Huius autem instituti primi auctores fuerunt Ae-

gyptii, auctore Diodoro Siculo lib. I. Quorum institutum aemulatum Solonem ex Diogene Laërtio apparet, cuius haec verba sunt: ἀπειρόκαλον ἐξαίρειν τὰς τῶν ἀθλητῶν τιμὰς, ἀλλὰ μόνων ἐκείνων τῶν ἐν πολέμοις τελευτησάντων, ὧν καὶ τοὺς υἱοὺς δημοσίᾳ τρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι· ὅθεν καὶ ἐζήλουν καλοὶ κἀγαθοὶ γενέσθαι κατὰ πόλεμον. WOLF.

P. 1389. v. 10. ἐνθάδ' εἶναί μοι δοκεῖ] Anne hoc tolerandum: δοκεῖ μοι εἶναι διαλεχθῆναι? F. ἐνθάδε δεῖν ἐμοὶ δοκεῖ. TAYLOR. ἐνθάδε καλὸν εἶναι margo Lutetianae. εἶναι est i. q. ἐνεῖναι, *datum esse, in potestate mea esse.* REISK. ἐνθαδὶ κἀμοὶ δοκεῖ Dindorf.: cuius scripturae rationem reddit praefat. p. XIV. Mihi satis placet vulgata, quam Reiskius recte interpretatur. *Ut nequeam mortuorum facta dictis exaequare, tamen potero, opinor, perinde ut* —. SCHAEFER.

P. 1389. v. 10. σπουδάζει περὶ τοὺς —] V. Photius c. 392. SCHAEFER.

P. 1389. v. 13. χρηστοῖς] ἀγαθοῖς Barocc. 1. 2. Rawlinson. Harlei. REISK. Bekkerus: „ἀγαθοῖς Y. O. r." Placet. Nam ἡ ἀγαθότης magis est virtutis bellicae, de qua h. l. agitur: ἡ χρηστότης civicae. SCHAEFER.

P. 1389. v. 15. καὶ τὰς τῶν κατὰ] Vulg. καὶ τῶν κατὰ. καὶ τὰς κατὰ Bavaricus, sed cum ῶν super ἁς scripto. Unde coniunxi ambas lectiones sic: καὶ τὰς τῶν κατά. REISK. τὰς expunxit Bekker. Malim servatum. SCHAEFER.

P. 1389. v. 15. βίον] τὸν βίον Barocc. 1. 2. REISK. Recte τὸν βίον Bekker. SCHAEFER.

P. 1389. v. 16. τῆς δ' ἀρετῆς καὶ τῶν ἐπαίνων] Affinis nomina significationis. Hesiodus O. et D. 288. Br.:

— πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

Nec soli poëtae v. ἀρετὴ hoc sensu usurparunt. Plutarchus V. Philopoem. c. 14. πολὺ τῆς περὶ αὐτὸν ἀρετῆς καὶ τῆς δόξης ἀφαιρεθεὶς —. Anecd. Bekk. p. 443. extr. Ἀρετή: Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ εὐδοξία. Add. not. ad p. 385, 12. SCHAEFER.

P. 1389. v. 16. ἀρετῆς] δ' ἀρετῆς margo Lutetianae e Paulina, Barocc. 1. 2. Rawlinson. Harlei. REISK. Margo Lutetianae ad τῆς δ' ἀρετῆς adscriptum habet: καὶ τῆς ἀρετῆς. Ut etiam de Codd. Anglicis Reiskius falsa narrasse videatur. SCHAEFER.

P. 1389. v. 18. λόγων] Vocabuli huius hoc loco eadem est vis atque latini *artium*. REISK. Boissonadus ad Marin. p. 128.: „Credo λόγων esse eliminandum, utpote glossema pronominis ὧν." Nec Boissonadi crisin nec Reiskii interpretationem probo. Intelligendi οἱ ἐπιτάφιοι λόγοι. SCHAEFER.

P. 1389. v. 18. τούτοις] Vulg. τούτους. τούτοις Lessing. et margo Lutetianae e Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1389. v. 18. ᾠήθησαν] S. οἱ τετελευτηκότες: αὐτοὺς pro ἑαυτούς. Sed quia praecessit ἡ πόλις, malim omnino legere ᾠή-

θῇ: idque in vertendo sequi non dubitavi: tametsi ᾠήθη δεῖν minus belle sonat. WOLF. ᾠήθησαν defendi potest: collectivum enim est πόλις et possunt οἱ πολῖται subaudiri. Malim tamen ᾠήθη cum Wolfio. REISK. Ego non item. Multum autem errat Wolfius αὐτοὺς pro ἑαυτοὺς dictum habens subaudiensque οἱ τετελευτηκότες. SCHAEFER.

P. 1389. v. 21. ἀνδρίαν] ἀνδρείαν August. quintus. Et sic quoque deinde. REISK.

P. 1389. v. 23. ἀπηλλαττόμην] Post hoc verbum videtur μόνην desiderari. REISK. Non desideratur. SCHAEFER.

P. 1389. v. 23. ἀπηλλαττόμην τῶν λοιπῶν· ἐπειδὴ —] ἀπηλλαττόμην τῶν λόγων, ἐπειδὴ δὲ καὶ γεγενῆσθαι antiquum exemplar habet. OBSOP.

P. 1389. v. 23. λοιπῶν] λόγων margo Lutetianae e Paulina, item August. quintus. REISK. Bekkerus: „λόγων Y. v.“ Vere, ut opinor. *hac laudata, finem dicendi facerem.* Qui posset ἀπαλλάττεσθαι τῶν λοιπῶν, si nulla forent λοιπά? SCHAEFER.

P. 1389. v. 23. καὶ γεγενῆσθαι] Vulg. γεγενῆσθαι. καὶ γεγενῆσθαι margo Lutetianae e Paulina, liber Obsopoei, Bavaricus. καὶ καλῶς γεγενῆσθαι August. quintus. Dedi καὶ γεγενῆσθαι. REISK.

P. 1389. v. 24. φιλοτίμως] *praeclare, honeste.* φιλοτιμία enim *studium honoris et laudis* significat, rectum etiam et verum, nec semper eam, quae in vitio ponitur, ambitionem. Unde φιλοτιμεῖσθαι ἐπί τινι *rem aliquam sibi ducere laudi* significat. WOLF.

P. 1389. v. 26. εἴ—παραλιπών] εἰ παραλιπών August. quintus. παραλείπων Rawlinson. REISK.

P. 1389. v. 27. ἀρχῆς] Suspicabar aliquando ἀρετῆς. Sed bene habet vulgata. *a stirpe* seu *origine generis.* REISK.

P. 1390. v. 1. καὶ τῶν — κατ' ἄνδρα] *singulosque viritim avos.* SCHAEFER.

P. 1390. v. 2. τὴν φύσιν] *ortum,* rariori significatione. Infra v. 16. ἀπ' αὐτῆς τῆς φύσεως, *statim ac nata sunt.* Add. p. 1392, 22. 26. V. not. ad v. 7. et H. Stephanus Thes. c. 10279. C. SCHAEFER.

P. 1390. v. 2. τὴν] Abest ab August. quinto, Barocc. REISK. Dubium ad priusne τὴν an ad posterius referri oporteat. SCHAEFER.

P. 1390. v. 2. τὴν ὑπάρχουσαν πατρίδα] Laudes αὐτοχθόνων, quos *indigenas* verto, alii Aborigines dicere malunt, vide in Isocratis Panegyrico. WOLF.

P. 1390. v. 5. ἔφυσαν] Activum pro passivo ἐφύθησαν, vel a verbo, quod absolute capitur, φῦμι, unde ἔφυν, potius, quam a φύω et ἔφυσα. WOLF. Mirabilem notam tali viro ignosces. SCHAEFER.

P. 1390. v. 6. αὐτῶν] αὑτῶν Reisk. SCHAEFER.

P. 1390. v. 7. εἰς τὰς ἐπήλυδας — πόλεις] [ἐπηλύτας.] ἐπή-

λυτον Hesychius προσήλυτον, ἔποικον, ὁ καὶ μέτοικος, auctore Suida, ἐπήλυδας ξένους νεωστὶ ἄλλοθεν ἐλθόντας, ἐπιλέκτους ἢ. οὐκ ἰθαγενεῖς interpretatur, hoc est, advenam, inquilinum, hospites nuper aliunde huc profectos, adscitos aut non indigenas. Est autem ἰθαγενὴς ὁ ἐνταῦθα γεννηθεὶς, αὐτόχθων, γνήσιος παῖς, ὁ ἀδιάστροφον ἔχων τὸ γένος, id est, hic natus, indigena, germanus filius, incorrupto genere ortus. Sed ad rem. Si τὰς ἐπηλύτας πόλεις *adventitias urbes* exponas, ineptum fuerit: sin ἐπηλυτὰς cum accentu in ultima passive legas, quasi adventas urbes, (si ita liceat dicere,) vel in quas adventum est ab aliis, hoc est, in quas alii advenerunt, idem erit quod ἀποικίαι, coloniae. Quod si durius videbitur, mutato verborum ordine, τοὺς μὲν ἐπήλυδας (sic enim habet Aldinum exemplar per δ, non per τ) ἐλθόντας εἰς τὰς πόλεις. *eos, qui aliunde in civitates venerunt.* Sed ego Brucioli retineo lectionem, transposito tantum accentu, τοὺς εἰς τὰς ἐπηλυτὰς πόλεις, hoc est, εἰς ἀποικίας, *qui profecti sunt in colonias.* WOLF. Anne hoc antiquitatem sapiat? V. Hesychius in Ἐπήλυδας. TAYLOR. Videtur hic aliquid deesse. Fortasse legendum εἰς τὰς ἄλλων ἐπήλυδας —. *posteaquam aliorum in civitates venissent tanquam adventitii, inquilini.* Valckenarius simili modo ἑτέρας supplet Animadv. ad Ammon. p. 28.: εἰς ἑτέρας ἐπήλυδας —. REISK. Valckenarii commentum iure improbat Dindorfius praefat. p. XIV. Ipse dedit: τοὺς μὲν ἐπήλυδας ἐλθόντας εἰς τὰς πόλεις. Quae vocabulorum transpositio iam Wolfio in mentem venerat. Ac sane lenissima haec est medicina, (nam ut habeam pro periculosa non pervicit quidquid adhuc scriptum est contra Porsoni, Critici unius omnium longe longeque cautissimi *), de transpositionibus doctrinam, neque, opinor, pervincet quidquid in posterum scribetur,) si quidem locus indiget medicinae. Quod dubito. Nam

---

*) Ipse vir summus in litteris ad Dalzelium scriptis: „*When I said that transposition was a very safe remedy, I did not mean that people might transpose as they liked.*" Scilicet in Critica nihil non est periculosum, si hanc artem incaute contrectes. Enimvero quomodo in ea versandum sit nemo discat e regulis, quarum vel observantissimus in errores saepe incidat, sed sua quemque ἀγχίνοια compedes non patiens ac Porsonorum exempla docere debent. — De Porsono loquenti venit in mentem quod in Anglum nuper iactavit Buttmannus Lexil. T. II. p. 272. Stomachatus enim Oxonienses in Toupianis edidisse quae indigna sint luce, „*Zur Strafe*" ait „*dass Porson so alles herausgegeben, ist nun auch von diesem vieles, vieles gedruckt worden!*" Unde vero tandem rescivit Porsoni culpâ factum esse, ut talia ederentur? Legat, quaeso, praefationem in aedibus Clarendonianis scriptam ipsiusque Porsoni praemonitum: nam hinc satis superque apparet, quae illo in opere partes fuerint Magistri Artium Cantabrigiensis. Huiusmodi iactare voces multum doleo Buttmannos, h. e. liberalissimi hominis ingenii: non decent enim nisi obtrectatores nominis Porsoniani. SCHAEFER.

cum ἔπηλυς duorum sit generum *), quidni bene graece dicatur πόλις ἔπηλυς, h. e. πόλις cuius πολῖται sunt ἐπήλυδες? Athenas ecquis dubitet dicere αὐτόχθονας? Athenis oppositas hactenus urbes num abhorret dici ἐπήλυδας? Insolentius hoc dici non diffiteor: sed maxime Sophistas decet insolentia consectari. Velut hic ipse Sophista vocem φύσις usurpavit qua Demosthenes significatione non erat, ut arbitror, usurpaturus. V. not. ad v. 2. SCHAEFER.

P. 1390. v. 8. ὁμοίους] In August. quinto cum prima manus dedisset ὁμοία, recentior vulgatam reposuit. REISK.

P. 1390. v. 10. γνησίους] Pro γνησίῳ, γνησίους. OBSOP. Ita corrigit Obsopoeus e suo libro lectionem Aldinae γνησίῳ. REISK.

P. 1390. v. 11. τὸ] Abest ab August. quinto, Barocc. 1. 2. Harlei. REISK.

P. 1390. v. 11. ἄνθρωποι] ἄνθρωποι Bekker. ἅνθρωποι Dindorf. SCHAEFER.

P. 1390. v. 15. πάντα γὰρ — φέρει] Sic Plutarchus περὶ παίδων ἀγωγῆς, σοφὸν (f. σοφῶς), inquit, ἄρα ἡ πρόνοια διττοὺς ἐνέθηκε ταῖς γυναιξὶ τοὺς μαστοὺς, ἵνα, καὶ εἰ δίδυμα τέκοιεν, διττὰς ἔχοιεν τὰς τῆς τροφῆς πηγὰς, hoc est, *sapienter certe providentia bina mulieribus indidit ubera, ut, si forte gemellos peperissent, geminos haberent alimoniae fontes.* WOLF.

P. 1390. v. 17. πεποίηκε] πεποίηκεν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1390. v. 18. τοῖς τῶνδε τῶν] Vulg. τοῖσδε τῶν. τοῖς τῶνδε τῶν Lessing. Paulina. Et hoc dedi. REISK.

P. 1390. v. 21. ἄκαιρον] ἄκυρον Bavaricus. REISK.

P. 1390. v. 23. ζῆλον ἔχει πολὺν] *quae admodum gloriosa sunt.* Sed quia sequitur καὶ μῆκος λόγων ἄλυπον ἔχοντα, quid si pro ζῆλον ἔχει legas ζῆλόν ἐστι, ut iungas ἐστὶν ἔχοντα, ἀντὶ τοῦ ἔχει. WOLF.

P. 1390. v. 23. ἔχει] Num ἐκείνοις? Sed malui καὶ proximum insequens, uncis includere. REISK. καὶ expunxit Dindorf. Malim expungere ἔχει. SCHAEFER.

P. 1390. v. 23. λόγων] λόγου August. quintus, Rawlinson. Harlei. Utrumque dat Bavaricus. Ambigit inter utrumque Paulina dans λόγον. REISK. λόγου Bekker. SCHAEFER.

P. 1390. v. 24. ἐπὶ κεφαλαίων] Id est, *summatim et distincte.* WOLF. Non *distincte*, sed *summatim*, *summas rerum perstringens.* SCHAEFER.

---

*) Conf. Glossa Hesychii T. II. c. 662.: Νεήλυδος. νεωστὶ κατοιχομένης, νεωστὶ τετελευτηκυίας. SCHAEFER.

P. 1390. v. 25. πρόγονοι καὶ πατέρες —] πρόγονοι significat totum maiorum genus: quae sequuntur nomina complectuntur varias huius generis formas. SCHAEFER.

P. 1390. v. 26. ὑπὸ τῶν ἐν γένει] *a cognatis, ab his, qui ex eadem sunt oriundi familia.* Intelligi autem debent non tam οἱ δῆμοι καὶ αἱ φυλαὶ, secundum quas Attici distinguebantur, quam gradus cognationum in linea, ut vocant, descendente: cuiusmodi sunt tritavus, atavus, abavus, proavus, avus, pater, filius, nepos, pronepos, abnepos, etc. WOLF.

P. 1390. v. 27. ἠδίκησαν μὲν οὐδένα —] ῥᾴδιον ἐγκωμιάζειν Ἀθηναίους ἐν Ἀθηναίοις. WOLF.

P. 1390. v. 28. πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις —] [πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις καλοῖς, κἀγαθοῖς καὶ δικαιοτάτοις εἶναι.] Comma post κἀγαθοῖς delendum, ante καλοῖς ponendum est. *Nam praeter caetera omnia insigni etiam bonitatis et iustitiae laude florebant.* WOLF. Reiskiana ante πρὸς et post κἀγαθοῖς subdistinctiones habet. Sane iungenda sunt ἅπασι τοῖς ἄλλοις καλοῖς κἀγαθοῖς: ut quod sequitur καὶ significet *etiam.* Sed non propterea cumulandae interpunctiones. Delevit etiam Bekker. Conf. p. 1391, 12. SCHAEFER.

P. 1391. v. 1. λαμπρὰ] καλὰ August. quintus, margo Lutetianae, Barocc. 1. 2. Rawlinson. Harlei. REISK.

P. 1391. v. 2. τὸν Ἀμαζόνων] Interserit August. quintus τῶν. Sic Barocc. 1. 2. REISK.

P. 1391. v. 2. ἐλθόντα] ἐλθόντες August. primus, Rawlinson. Quod nescio an melius vulgato sit. *primo statim impetu* vel *aggressu.* Vulgata significat *qui subito ingruisset.* REISK. ἐλθόντ' Bekker. Atque ex apostropho natum est vitiosum illud ἐλθόντες, quod miror Reiskio placuisse. V. Bastii Commentat. Palaeograph. p. 763. s. SCHAEFER.

P. 1391. v. 5. πολλῶν] τὸν πολλῶν in antiquo erat. OBSOP. Vulg. τῶν πολλῶν. Articulum omittunt August. quintus, Bavaricus, Aldina. Eius loco dant τὸν liber Obsopoei et Paulina. τὸν πολλῶν etiam Barocc. 2. τῶν πολλῶν Rawlinson. Harlei. τῶν delevi. REISK.

P. 1391. v. 5. ἄλλων] ἄλλον Harlei. REISK.

P. 1391. v. 5. ἐκ τῆς οἰκείας] Id est τῆς Ἀττικῆς. De his sive fabulis sive historiis Isocratem et Pausaniam consulito. WOLF.

P. 1391. v. 5. οἰκείας] Vulg. οἰκίας. οἰκείας margo Lutetianae, Bavaricus, August. quintus, Wolfiana. Et sic correxi. REISK.

P. 1391. v. 6. ἐκ τῆς] Absunt a Paulina, unde repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 1391. v. 7. πρὸς ἑσπέραν] πρὸς δύσιν. Eumolpum Thra-

cem fuisse et Amazones ad Thermodontem, Themiscyrae seu Cappadociae fluvium, habitasse tradunt. Qua autem ratione versus occasum aut septentrionem progressi sint et quos populos subegerint, nostra nihil interest. Illud nostra interest, cavere, ne Scythicae gentes toto Christiano adhuc reliquo orbe propter intestina bella nostra *) potiantur. WOLF.

P. 1391. v. 7. πάντες οὐϑ'] [πάντες οὐδ'.] pro οὐδένες. Sic Isocrates οὓς πάντες οὐκ ἐτόλμων, pro οὐδένες. Quanquam πάντές ἐμφατικώτερον est propter antithesin, quasi dicat: soli Athenienses vicerunt eos, quibus alii universi resistere non audebant. WOLF. De Wolfii errore, ut decet immortalia huius viri merita, leniter iudicabis. SCHAEFER.

P. 1391. v. 7. οὔϑ'] Vulg. οὐδ'. Dedi de meo οὔϑ' ob insequens οὔτ'. REISK. Iure dedit: nec propterea Reiskium nimiae sedulitatis arguere debebat Boissonadus ad Eunap. p. 421. SCHAEFER.

P. 1391. v. 8. κωλῦσαι] Pro κωλύσαι, καταλύσαι. OBSOP. καταλύσαι August. quintus, Rawlinson. Harlei. Barocc. 1. 2. margo Lutetianae e codice Obsopoei. REISK. κωλύσαι Reisk. Bekkerus: „καταλῦσαι S. Y. O. v.“ Placet. SCHAEFER.

P. 1391. v. 8. τῶν Ἡρακλέους παίδων] Ea de re exstat elegans Euripidis tragoedia, Heraclidae. WOLF.

P. 1391. v. 10. ἡνίκα] ἡνίκ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1391. v. 11. φεύγοντες] φυγόντες Harlei. REISK.

P. 1391. v. 13. τοὺς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας] S. στρατεύσαντας. Οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις dativo, ut subintelligas ἀποϑανόντες, apud Aeschylum inscribitur Tragoedia. Vide Ἱκέτιδας et Phoenissas Euripidis et Antigonen Sophoclis. WOLF.

P. 1391. v. 13. Θήβας] V. Commentar. in Aristophan. VII. 1. p. 387. SCHAEFER.

P. 1391. v. 14. τῶν — εἰς μύϑους—] Sic Isocrates: εἰ καὶ μυϑώδης ὁ λόγος γέγονεν. WOLF.

P. 1391. v. 14. ἀνηνεγμένων] [ἀνηγμένων.] Ab ἀνάγομαι. Alii ἀνενηνεγμένων, ab ἀναφέρομαι. WOLF. ἀνηνεγμένων annotatum reperi in Aldina Lessing. Nam in Aldina est ἀνενηνεγμένων, quomodo etiam in August. quinto est. ἀνηγμένων est in Weimar. REISK. Infra v. 22. libri consensu dant ἐπανῆκται: ut vulgata h. l. non mutanda videatur. SCHAEFER.

P. 1391. v. 15. ἕκαστον] Sic et Bavaricus, sed super ν est ς superscriptum. REISK.

P. 1391. v. 16. εὐσχήμονας] εὐσχήμονα August. quintus. REISK.

---

*) Haec olim Wolfius miserans suorum temporum infelicitatem. Quid nunc diceret, si in alta pace humanitatem barbariae Scythicae prodi conculcandam videret adeoque de prodita *Io Triumphe!* concini audiret ab his ipsis, quorum maioribus iidem barbari tantum non attulerunt perniciem? SCHAEFER.

P. 1391. v. 17. καὶ τοὺς τῶν —] Malim τοὺς τῶν —, omissa καὶ coniunctione, cum τὰ ᾀδόμενα sint fere ἔμμετρα, et τὰ ᾀδόμενα non tam pro cantatis quam pro laudatissimis accipio, ἀντὶ τῶν φημιζομένων καὶ εὐφημουμένων. Nam τὸ ᾄδειν Varinus exponit ψάλλειν, φημίζειν, et poetice capi pro ἀείδειν, hoc est, ἐμμέτρως καὶ ἐμμελῶς λέγειν, *cum certa mensura et modo dicere.* Licet igitur, ut ἐμμέτρους ποιητὰς intelligas hoc loco eos, qui ligata oratione scripserunt, τοὺς τῶν ᾀδομένων ποιητὰς auctores cantilenarum. WOLF. ἔμμετροι ποιηταὶ sunt οἱ ἐν μέτρῳ, τουτέστιν ἔπει, γράψαντες, qui carmina versibus iustae magnitudinis condiderunt, verbo epici, qui opponuntur τοῖς τῶν ᾀδομένων (scilicet μελῶν) ποιηταῖς, hoc est, lyricis. REISK. οἱ ἔμμετροι ποιηταὶ etiam de tragicis intelligendi. SCHAEFER.

P. 1391. v. 18. τὰ ἐκείνων] τἀκείνων Bekker. SCHAEFER.

P. 1391. v. 18. τῆς αὑτῶν μουσικῆς] *eruditionis et eloquentiae suae*, ut etiam ad συγγραφέας, id est, rerum gestarum scriptores, referatur. WOLF. V. Locellae doctissimam disputationem ad Xenophont. Ephes. p. 125. sqq. Miror autem Wesselingium ob hanc ipsam phrasin suspicantem, Oratorem, cum haec scriberet, spectasse etiam Herodoti locum IX. 27. Hoc enim argumentum ab Historico tam leviter perstringitur, ut nequeat dici ὑπόθεσις τῆς αὑτοῦ μουσικῆς. SCHAEFER.

P. 1391. v. 20. τῷ] ᾧ margo Lutetianae. REISK.

P. 1391. v. 21. ὑπογυιότερ'] ὑπογυώτερα Rawlinson. Harlei. REISK. Bekkerus: „ὑπογυώτερ' S. Y. Q. O. v.“ V. not. ad p. 841, 6. 1415, 5. SCHAEFER.

P. 1391. v. 21. τοῖς χρόνοις] τῷ χρόνῳ margo Lutetianae. Utramque lectionem dat August. quintus. REISK.

P. 1391. v. 21. οὔπω] οὕτω August. quintus, sed cum vulgata superscripta. REISK.

P. 1391. v. 21. οὔπω μεμυθολόγηται] *nondum a poetis celebrata sunt:* quanquam inter Aeschyli tragoedias est, quae Πέρσαι inscribitur. Quod μῦθον esse aiunt λόγον ψευδῆ τὴν ἀλήθειαν εἰκονίζοντα, huc non pertinet, sicut nec eo, ubi dicit Isocrates: ὡς οἱ μῦθοι λέγουσι καὶ πάντες πιστεύουσι. *ut poetae vel arcanae literae tradunt.* Sed ibi plura de hoc vocabulo, quae consulas licet. WOLF. Cave vertas: *nondum facta sunt fabulae.* Vertendum: *nondum induta sunt ornatu mythico, nondum traxerunt colorem mythicum.* V. p. 1398, 5. Quod autem Sophista dicit οὔπω, sperare se ait progressu temporis rem fore: quanquam facile suspiceris iam ipsius aetate τῷ ἱστορικῷ satis admistum esse τοῦ μυθικοῦ. Quae eum spes non fefellit. Ita quas nos vivendo attigimus summi ad omnem humanitatem res momenti post multas annorum centurias μυθολογήσονται. SCHAEFER.

P. 1391. v. 22. τάξιν] λῆξιν margo Lutetianae. REISK. Me-

morabilis scriptura inprimisque Sophistam reconditiora captantem decens. Conf. varietat. lection. ad Herodotum IV. 21. SCHAEFER.

P. 1391. v. 22. τὸν] Post τὸν addunt μὲν August. quintus, Barocc. 1. 2. Rawlinson. Harlei. REISK.

P. 1391. v. 23. μόνοι δὶς ἠμύναντο] Pugna Marathonia et expeditio Xerxis vel pueris notae sunt. WOLF. μόνοι addidit ῥητορικώτερον ἢ ἀληθέστερον. Idem ἀλαζόνευμα p. 1392, 6. SCHAEFER.

P. 1391. v. 26. πᾶσι] ἅπασι August. quintus. REISK.

P. 1391. v. 26. προείρηται μὲν — ὑπ' ἄλλων] Sic Isocrates in oratione ad Philippum Herculem Agamemnoni praefert in hanc (ut nos quidem vertimus) sententiam: *Susceptaque adversus Troiam expeditione, quae tum in Asia potentissima erat, tanto praestantior imperator fuit illis, qui post eandem oppugnarunt, ut, quam illi totius suffulti Graeciae viribus decimo demum anno vix expugnarunt, eam ipse intra dies pauciores, quam illi annos, facile vi in potestatem suam redegerit.* WOLF.

P. 1391. v. 27. δεῖ δὲ μηδὲ νῦν] Sic lege. WOLF. μηδὲ, quod deest Aldinae, addidit Lessingianus. Weimaranus autem οὐ addidit ante δεῖ. REISK.

P. 1392. v. 1. τοσοῦτον] τοσούτῳ Barocc. 1. 2. Harlei.: item Bavaricus, sed cum ον superscripto. REISK. τοσούτῳ Bekker. V. not. ad v. 3. SCHAEFER.

P. 1392. v. 2. Τροίαν] Τροίᾳ August. quintus, Paulina, Rawlinson. REISK.

P. 1392. v. 3. ὅσον] Vulg. ὅσων. ὅσον August. quintus, Aldina, Paulina. ὅσῳ Barocc. 2.: item Bavaricus, sed cum ον superscripto. REISK. Aut τοσοῦτον — ὅσον scribendum, aut τοσούτῳ — ὅσῳ. Hoc praeferam. V. not. ad p. 896, 2. SCHAEFER.

P. 1392. v. 3. ἐξ ἁπάσης] Pro duobus his verbis dat August. quintus unum Ἕλληνες. Sic Barocc. 1. Rawlinson. Harlei. REISK.

P. 1392. v. 5. χωρίον] χωρίων Aldina, Paulina. REISK.

P. 1392. v. 6. ἐκ πάσης τῆς ἠπείρου] e tota Asia. V. Interprett. ad Isocratis Panegyric. c. 36. et 46. SCHAEFER.

P. 1392. v. 6. κατεστραμμένον] κατεστραμμένα August. quintus. REISK.

P. 1392. v. 8. ἠδίκουν] Recte refertur ad τὸν στόλον ut collectivum nomen. SCHAEFER.

P. 1392. v. 8. ἔτι] ἔστι August. quintus. REISK.

P. 1392. v. 12. ἑαυτοὺς] αὐτοὺς Barocc. 1. REISK.

P. 1392. v. 13. ὅ τι] τί August. quintus, Barocc. 1. REISK.

P. 1392. v. 15. ταῦτα τὰ πραχθέντα] Videtur hic aliquid

deesse, f. πάλαι aut ἑτέροις. *haec olim aut ab aliis gesta.* REISK. Nihil deest. SCHAEFER.

P. 1392. v. 16. ἀπηριθμηκέναι] simpliciter enumerasse, non oratorie persecutum esse. SCHAEFER.

P. 1392. v. 17. ἡ ἐκείνων ἀρετὴ—ἐστι διελθεῖν] Pro ἡ ἐκείνων ἀρετὴ πολλὰ καλὰ δίδωσιν εἰπεῖν καὶ πρόχειρα, ἃ ῥᾴδιον μέν ἐστι διελθεῖν, antiquum ἡ ἐκείνων ἀρετὴ πολλὰ δείκνυσιν αὐτῇ, ἃ καὶ πρόχειρα καὶ ῥᾴδιον ἐπελθεῖν ἐστι. OBSOP. Locum hunc e codice Obsopoei et indice Paulinae margo Lutetianae sic exhibet: ἡ ἐκείνων ἀρετὴ πολλὰ καλὰ δείκνυσιν αὐτή, ἃ καὶ πρόχειρα καὶ ῥᾴδιον ἐπελθεῖν ἐστιν. Sic etiam Rawlinson. et Harlei. August. quintus in extremis cum hac lectione consentiens priora sic exhibet: ἡ ἐκείνων ἀρετὴ πολλὰ δείκνυσιν, ἃ καὶ πρόχειρα καὶ ῥᾴδιον ἐπελθεῖν ἐστιν. Sic Barocc. 1. 2. REISK. Reiskium secutus est Bekkerus, nisi quod in Oxon. 'κείνων, in Berol. κείνων dedit. ἡ 'κείνων ἀρετὴ δείκνυσιν αὐτὴ ἃ καὶ πρόχειρα καὶ ῥᾴδιον ἐπελθεῖν ἐστίν Dindorf. Cuius scripturae ea est a libris auctoritas, ut Sophistae reddendam esse non dubitem. SCHAEFER.

P. 1392. v. 17. δίδωσιν αὐτῇ] Vulg. δίδωσιν. Addidi αὐτῇ. *ipsa sola per se.* REISK.

P. 1392. v. 18. μέν] Aut tollendum est μέν, aut cum μοι mutandum, aut cum οὐκ. *quae facile non sit oratione exsequi.* REISK. De negativa cogitari vetat huius loci ratio. SCHAEFER.

P. 1392. v. 18. διελθεῖν,] διελθεῖν. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1392. v. 20. εὐγενείας—μεγίστων] εὐγενείας ὑμῶν καὶ τῶν μεγίστων Barocc. 1. 2. REISK.

P. 1392. v. 20. παρὰ τοῖς προγόνοις] Absunt ab August. quinto, Bavarico, Aldina, Rawlinson. Harlei. REISK.

P. 1392. v. 21. τὸν λόγον] Sic August. quintus quoque, sed cum ῶν et ων fini utriusque vocabuli superscripto. REISK.

P. 1392. v. 22. τὰς φύσεις ἦσαν συγγενεῖς] Quomodo? Ut maiores et posteri. Nam ad Chaeroneam interfecti ab illis Persarum victoribus oriundi fuerunt. WOLF.

P. 1392. v. 22. καὶ] Abest ab Aldina, Paulina, Bavarico, Barocc. 2. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1392. v. 25. κἀκείνοις καὶ μάλιστ' ἀμφοτέροις] Nescio quomodo haec verba mihi non placent, et tamen nihil habeo melius. κἀκείνοις accipio τοῖς προγόνοις. Pro μάλιστα malim legere μᾶλλον, *vel potius, atque adeo utrisque.* WOLF. Post ἀμφοτέροις videtur ἁρμόττοντα deesse. REISK. Omnia vana. Verte: *rem fore neque illis ingratam et utrisque gratissimam.* SCHAEFER.

P. 1392. v. 26. τῇ] Abest ab August. quinto. REISK.

P. 1392. v. 27. ἐν τῷ μεταξὺ διαλαβεῖν] *interrumpere teno-*

rem orationis. Poterat sic scribi: ἀνάγκη δὲ μεταξὺ λέγοντα πρὸ τοῦ —. SCHAEFER.

P. 1392. v. 28. καὶ] etiam. Nam cognatorum benevolentia parata erat. SCHAEFER.

P. 1393. v. 2. τινα] τιν' Bekker. SCHAEFER.

P. 1393. v. 4. ἂν] Abest ab August. quinto, Harlei. REISK.

P. 1393. v. 4. ἀκριβέστερον — παρεσκευάσμην] In antiquo ἀφειδέστερον — παρεσκευασάμην. OBSOP.

P. 1393. v. 4. ἀκριβέστερον] ἀφειδέστερον margo Lutetianae, August. quintus, margo Bavarici cum γρ., Paulina. REISK. Recte: et adscivit Bekker. SCHAEFER.

P. 1393. v. 4. τοῦτο] ταῦτα margo Lutetianae, August. quintus, margo Bavarici, Barocc. 1. 2. Rawlinson. Harlei. REISK. Recte ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 1393. v. 4. παρεσκευάσμην] παρεσκευασάμην Paulina, Rawlinson. Harlei. REISK.

P. 1393. v. 5. ἔδοξα] ἔδοξε Harlei. REISK.

P. 1393. v. 6. τούσδε] τούτους August. quintus, Barocc. 1. 2. Rawlinson. Harlei. REISK. Recepit Dindorf. Conf. p. 1389, 27. 1390, 18. 1392, 28. 1396, 6. 10. 17. 1397, 11. SCHAEFER.

P. 1393. v. 6. ἐὰν] ἂν margo Lutetianae, August. quintus, Barocc. 2. Rawlinson. Harlei. REISK.

P. 1393. v. 7. συμβουλομένους] Quid? Anne *consentientes*? Haereo de hellenismo. TAYLOR. συμβουλευομένους August. quintus, Rawlinson. REISK. Est latinum *volentes*, h. e. *benevolentes, faventes*. SCHAEFER.

P. 1393. v. 7. τῇ προθυμίᾳ] καίπερ προθυμούμενος. SCHAEFER.

P. 1393. v. 8. οὐ δεῖ] ἐκεῖνον, ὃ δεῖ. WOLF.

P. 1393. v. 10. αὐτάρκεις ἔχει τὰς ὀνήσεις] *uberes suis possessoribus fructus suppeditant nec alienis adminiculis egent.* αὐτάρκης, *seipso contentum, quod ipsum sibi satis est, quod nihil aliunde requirit ad se tuendum.* WOLF.

P. 1393. v. 11. ὀνήσεις] νοήσεις margo Lutetianae, August. quintus, Rawlinson. REISK.

P. 1393. v. 11. ἐν] F. delendum. *iisque vincunt quicunque possident.* SCHAEFER.

P. 1393. v. 12. κἂν μηδεὶς] Vulg. μηδεὶς. κἂν μηδεὶς margo Lutetianae ex Aldina et Paulina, August. quintus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1393. v. 15. κἂν] ἂν margo Lutetianae, August. quintus, Barocc. 1. Rawlinson. Harlei. REISK.

P. 1393. v. 15. ῥηθῇ] Impersonaliter dictum. SCHAEFER.

P. 1393. v. 15. ἤνεγκε] [ἐνέγκαι.] Malim cum Brucíolo *) ἤνεγκε καὶ χάριν προσποιεῖ legere. Est autem in his verbis, ῥηθῇ, ὑπερβάλῃ, προσέστη, repetenda ἡ τῶν λόγων πειθώ. WOLF. Vulg. ἐνέγκαι. ἤνεγκε August. quintus, margo Bavarici, index Ald. Paul., unde repetiit margo Lutetianae. Et sic correxi, *solet afferre gloriam*. REISK.

P. 1393. v. 15. προσποιεῖ] Vulg. προσεποίει. προσποιεῖ iidem, quos dixi, libri, nisi quod August. quintus solus ποιεῖ simplex dat. Sic etiam Rawlinson. Dedi προσποιεῖ. REISK. προσεποίει probat Wakefieldius ad Sophocl. Trachin. 1185. Erf. Tuenturque hoc tempus vicina, ἤνεγκε et προσέστη. SCHAEFER.

P. 1393. v. 16. κἂν ὑπερβάλῃ] Subaudi τις aut ὁ λέγων, REISK. Simplicius Wolfius ad ἡ τῶν λόγων πειθὼ refert, SCHAEFER.

P. 1393. v. 16. προσέστη] πρόσεστι Rawlinson, REISK.

P. 1393. v. 16. προσέστη τοῖς ἀκούουσι] *assistit audientibus*, id est, *offendit audientes*. De hac phrasi diximus in Isocratis Vita. WOLF. V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 140. s. SCHAEFER.

P. 1393. v. 17. ἀκούουσι] ἀκούουσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1393. v. 18. πρὸς αὐτοῖς εἰμὶ τοῖς ἔργοις] H. e. *in aditu sum ipsius operis, quod mihi nunc agendum est*. REISK. Immo: *ad ipsa horum virorum facta accessi*. SCHAEFER.

P. 1393. v. 18. ἔργοις] λόγοις August. quintus, Rawlinson. REISK.

P. 1393. v. 20. προϊστάμενα] Id est, ἐπιπολάζοντα, *eminentia, ingerentia sese*. προΐστασθαι cum genitivo *praeesse tuerique* significat. Unde προστάτης, *patronus, defensor*. προΐστασθαι cum genitivo similiter exponit Varinus: sin dativo iungatur, ἐμποδίζειν, ἐναντιοῦσθαι, id est *impedire et adversari*. Fortasse παριστάμενα, τουτέστιν, ἐπὶ νοῦν ἐρχόμενα: unde formula ἐκ τοῦ παρισταμένου λέγειν. WOLF. προσιστάμενα August. quintus, Barocc. 2. Rawlinson. Harl. Et sic coniecit Wolfius quoque in Farragine. προϊστάμενα defendi possit, *coram me stantia*. Possint et alia subiici haud aliena, ut προσιστάμενα, *ad latus mihi stantia*, item παριστάμενα, *in mentem mihi venientia*, et περιϊστάμενα, *me circumstantia*. Quorum quodnam ab oratoris manu sit profectum, ecquis dixerit? REISK. Bekkerus: „προσιστάμενα S. Y. O. v.“ Verum puto, utpote significantius. *sistentia se*. SCHAEFER.

P. 1393. v. 20. [μοι]] Abest ab August. quinto, Barocc. 1. 2. Rawlinson. Harlei. Uncis inclusi. REISK. Prorsus delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1393. v. 20. εἰς ἕνα καιρὸν] τοῦ νῦν λέγειν. SCHAEFER.

---

*) h. e. cum editione Feliciani. REISK.

P. 1393. v. 26. οἷς χρῇ] Absunt ab August. quinto, Barocc. 1. 2. Rawlinson. Harlei. REISK.

P. 1393. v. 27. ἴχνη γνωρίζουσα —] *memoria cognatorum eis vestigia recognoscens* etc. S. τῶν παιδευμάτων, *exercitationum*. Si pro τοιγαροῦν legeretur τούτων οὖν, planior esset Latinis constructio huiusmodi ἐλλείψεων insuetis. WOLF. Locutio sumta est a re venatica. Xenophon de Venat. 6, 4. οὐ γὰρ ἐπιμένει τοῦ ἴχνους ἡ φύσις — πᾶσαν ὥραν. SCHAEFER.

P. 1393. v. 28. τούτους] τούτοις August. quintus, Barocc. 1. 2. REISK.

P. 1394. v. 1. λαμβάνουσα] λαμβάνουσαν August. quintus. REISK.

P. 1394. v. 4. ἔστι γάρ, ἔστιν —] Cicero pro Sestio: *Hoc sentire prudentiae est, facere fortitudinis.* Et de Inventione: *Sapientia est moderatrix omnium rerum.* WOLF.

P. 1394. v. 5. τί πρακτέον — σώζεται] Haec verba absunt ab August. quinto, Barocc. 2. REISK.

P. 1394. v. 6. τῇ δὲ σώζεται] Fortasse legendum: τῇ δὲ τὰ ὄντα σώζεται. *altera autem fortunae cuique suae conservantur.* REISK. Immo subaudiendum τὸ πρακτέον. Recte interpretatur Ind. Graecitat. p. 487. SCHAEFER.

P. 1394. v. 6. τούτοις] Post h. v. addit margo Lutetianae οὖν. Quid magnopere necesse sit, ut particula copulans addatur, non video. Quod si tamen necesse sit, cum non omnino improbem οὖν, praeferam tamen δ': ἐν τούτοις δ' ἀμφοτέροις. REISK.

P. 1394. v. 7. γὰρ] Abest ab August. quinto. REISK.

P. 1394. v. 8. προείδοντο] προείλοντο margo Lutetianae, August. quintus, Barocc. 1. Rawlinson. REISK.

P. 1394. v. 8. εἰς σωτηρίαν] Malim εἰς τὴν σωτηρίαν. REISK. Articulo facile caremus. SCHAEFER.

P. 1394. v. 10. ἀπόδειξίς] Abest ab August. quinto, Barocc. 1. 2. Harlei. REISK.

P. 1394. v. 11. ὅτ' ἐνῆν ταῦτα —] *cum liceret illa* (τὰ ἐπικίνδυνα, *pericula*) *sine periculo prohibere, partim non prospiceret, partim dissimularet.* τὰ μέν, τὰ δὲ adverbialiter accipienda sunt. WOLF.

P. 1394. v. 12. ταῦτα] Scilicet τὰ νῦν παρόντα πράγματα φαύλως διακείμενα. REISK.

P. 1394. v. 12. οὐ] οὖν August. quintus, Barocc. 1. Rawlinson. Harl. Aldina: ubi Weimaranus posteaquam οὖν παρορώσης dedisset, hoc rursus inducto, scripsit οὐ προορώσης. REISK.

P. 1394. v. 12. προορώσης] Post h. v. addit August. quintus κακίας. Sic Barocc. 1. Rawlinson. REISK.

P. 1394. v. 12. προορώσης, — εἰρωνευομένης] προορώσης redit ad ἀγνοίας, εἰρωνευομένης autem ad κακίας. Haec enim εἰρωνεύεται, simulat stupiditatem aut ignorantiam, non autem ignorantia ipsa. Quare malim προορῶσιν et εἰρωνευομένοις, utrumque in dativo plurali, ut referatur ad praemissum Ἕλλησιν. REISK. Non opus vulgatam mutari. ἄγνοια μεμιγμένη κακίᾳ cogitanda ut unum aliquod commistum vitium, quod partim οὐ προορᾷ, partim εἰρωνεύεται. SCHAEFER.

P. 1394. v. 13. ὑπήκουσαν] Graeci stupiditatem seu simulantes seu veram rebus prodentes. REISK.

P. 1394. v. 15. ἐμνησικάκησαν] Athenienses hoc bello defuncti, quorum laudes hac oratione praedicantur. REISK.

P. 1394. v. 18. ἐξ ἀνάγκης — νικᾷν.] Callide tacet pugnam aequo Marte pugnatam. Omninoque totus qui sequitur locus insigne est specimen artis sophisticae rem iniucundam ita velantis, ut Atheniensium vanitas de eventu paene gloriari posse videatur. SCHAEFER.

P. 1394. v. 21. οἱ τελευτῶντες ἑκατέρων ἐν τάξει] qui ex utrisque, id est, utrinque, in acie occumbunt, tam in victore quam victo exercitu. WOLF.

P. 1394. v. 22. ἀμφότεροι] Pro ἀμφοτέροις erat ἀμφότεροι. OBSOP. Vulg. ἀμφοτέροις. ἀμφότεροι margo Lutetianae e Paulina aut e codice Obsopoei, August. quintus, Weimaranus. Dedi ἀμφότεροι. Videtur aliis in libris hoc, in aliis παρ' ἀμφοτέροις fuisse: unde nata illa scriptionis aberratio. REISK.

P. 1394. v. 22. κρατεῖν] κρατῶν August. quintus. REISK.

P. 1394. v. 25. πεποίηκεν,] πεποίηκεν. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1394. v. 26. τὴν εἱμαρμένην ἔσχε, τῇ τύχῃ] {τὴν εἱμαρμένην ἔσχε τῇ τύχῃ.} *fatum habuit fortuna*, id est, *fortunae arbitrio naturae debitum exsolvit*. Potest etiam post ἔσχε comma poni et coniungi τῇ τύχῃ πέπονθε τὸ συμβαῖνον, *id*, *quod accidit*, *Fortunae perpessus est arbitrio*. Licet etiam (sed id minus probo) πέπονθε τὸ συμβαῖνον, *id passus est*, *quod fieri solet*, id est, nihil ei novi accidit, multi fortissimi viri in acie ceciderunt, Mars fortissimum quemque pigneratur. WOLF. Recte distinguunt Wolfius et Lambinus sic: ἔσχε, τῇ τύχῃ πέπονθε —. REISK.

P. 1394. v. 26. πέπονθε] Post h. v. addit margo Bavarici τι cum γρ. REISK.

P. 1394. v. 27. ἥττηται] Sic correxerunt Weimaranus et Lessingianus ἥττηνται Aldinae. REISK.

P. 1395. v. 1. τοῦ τῆς χώρας ἡμῶν —] Satis ex his arbitror constare, orationem hanc, si unquam dicta fuit, in caesos in pugna ad Chaeroneam esse dictam, sed ab homine metu et de-

speratione perculso, cui spiritus essent deiecti et plane exstincti. REISK.

P. 1395. v. 2. πρὸς τῇ τῶν ἐναντίων ἀγνωμοσύνῃ] *praeter hostium imprudentiam.* Sic Poenus ille ad Hannibalem, cum post insignem victoriam Roma abstineret, *Vincere,* inquit, *scis, Hannibal, uti victoria nescis.* ἀγνώμων, auctoribus Hesychio et Suida, est *incogitans, inconsideratus, inconsultus, stupidus, ingratus, dissentiens, negligens, errans, indignus venia.* Quod addunt σύμψηφος, nescio, quam bene τῷ ἐναντιογνώμων quadret. Fortassis ἀσύμψηφος legendum, aut ἀγνώμων pro ἀμαγνώμων, ut ἀκόλουθος pro ἀμακέλευθος. εὐγνώμων est εὐχάριστος, εὔνους, ἀνθρώπινος, γνήσιος, εὐδιάθετος, id est, *gratus, benevolus, humanus, germanus, bene affectus.* Hinc εὐγνωμοσύνη, ἀγνωμοσύνη substantiva et adverbia εὐγνωμόνως, ἀγνωμόνως. Quod ad historiam attinet, Athenienses in maxima fuisse trepidatione, ex Lycurgo et aliis Graecis oratoribus apparet, ne Philippus hostiliter in Atticam irrumperet, ut alibi annotavimus. WOLF.

P. 1395. v. 3. κατ' ἄνδρα — εἰληφότες] *viritim enim experti.* WOLF.

P. 1395. v. 4. ἐκεῖ] ἐκείνοις margo Lutetianae. ibi ad Chaeroneam in illa, quam dixi, pugna. REISK.

P. 1395. v. 4. ἠβούλοντο] Vulg. ἐβούλοντο. ἠβούλοντο Bavaricus, Harlei. REISK.

P. 1395. v. 5. τοῖς ἐκείνων οἰκείοις] Pro τοὺς ἐκείνων οἰκείους, τοῖς ἐκείνων οἰκείοις in dativo. OBSOP. Vulg. τοὺς ἐκ. οἰκείους. τοῖς ἐκ. οἰκείοις margo Lutetianae e Paulina aut e codice Obsopoei, August. quintus, Weimar. editio Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1395. v. 6. ἀπαντήσεσθαι, τύχην] Post ἀπαντήσεσθαι addit Bavarici margo τὴν, et pro τύχην idem dat ψυχὴν. REISK.

P. 1395. v. 7. δηλοῖ δὲ — εἰρήνης.] Humanitas quidem Philippi in causa fuit, ut et Diodorus et Plutarchus testantur. WOLF.

P. 1395. v. 7. ταῦτα] τοῦθ' August. quintus, Baroco. 1. 2. Rawlinson. Harlei. REISK. ταῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1395. v. 8. ἔνεστιν — ἀγασθέντα] Duo vocabula ἀγασθέντα et ἔνεστιν, illud v. 8., hoc v. 10., in editione Lutetiana per errorem in Lambini indice iam notatum sedes permutarunt, ut hoc in versum 8. retrahendum, illud in 10. deducendum sit: id quod feci. REISK.

P. 1395. v. 10. πρόφασιν] Subaudi αὐτῆς, scilicet τῆς εἰρήνης. Qui sequitur genitivus, τοῦ — τὸν τῶν ἐναντίων κύριον — βούλεσθαι —, pendet a comparativis antecedentibus. SCHAEFER.

P. 1395. v. 10. τοῦ] Nonnulli οὔτε, nonnulli ἤ legunt. OBSOP. οὔτε August. quintus. Idem dat Rawlinson. et in margine ἤ. REISK.

P. 1395. v. 10. τοῦ τῆς τῶν] Notabilis concursus articulo-

rum. Qualia exempla sibi a me τῷ ὀρθογράφῳ *) abhinc multis annis indicata Eichstadius commemoravit praefat. ad Diodor. Sic. T. I. p. XXXVIII. S. SCHAEFER.

P. 1395. v. 10. ἀγασθέντα] Libri plerique dant ἀγασθέντας in numero plurali, ut Bavaricus, August. quintus, Aldina, Paulina. Solus Weimaranus ἀγασθέντα. REISK.

P. 1395. v. 11. ἐκείνων] Abest ab August. quinto. REISK.

P. 1395. v. 13. τοὺς] Abest a Bavarico et Aldina. REISK.

P. 1395. v. 15. καὶ τῇ — τόλμῃ] Haec vulgo leguntur v. 17. post κατωρθωκέναι. Sed videntur melius ita atque ordinatius collocari, ut arbitratu meo collocavi. REISK. Priorem ordinem restituit Bekker. Recte. Orator hoc dicit: Athenienses succubuisse, non Macedonum fortitudini, sed Fortunae Philippoque. Iam Fortunae nullos non cedere cogi: quod autem Philippi ars bellandi audacià iuncta praevaluerit, solos duces culpandos esse. SCHAEFER.

P. 1395. v. 15. τῇ — τόλμῃ] Philippum acerrimus eius hostis, Demosthenes, summis laudibus, etiam inter accusandum, vehit. Quare necesse est eum excellentem fuisse virum, tametsi callidior in gerendis rebus quam in servanda fide religiosior fuisse perhibetur. WOLF. Atqui hae ipsae laudes satis arguunt hanc Orationem non esse Demosthenis. SCHAEFER.

P. 1395. v. 16. προεστηκότος] προεστηκότως Paulina. REISK.

P. 1395. v. 16. τόλμῃ] Vulg. τόλμῃ καὶ ψυχῇ. καὶ ψυχῇ absunt ab August. quinto, Barocc. 2. Rawlinson. Harlei. Delevi. REISK.

P. 1395. v. 16. τῇ — τύχῃ] χαλεπῇ, s. τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι. *admirabili et iniqua fortuna.* Unde Virgilius sive quis alius in eam non immerito invehitur his versibus:

> *O Fortuna potens,*
> *Tantum iuris atrox quae tibi vendicas,*
> *Evertisque bonos, evehis improbos,*
> *Nec servare potes muneribus fidem*, etc.

Eadem pene Lucianus in Encomio Demosthenis. WOLF. Possit χαλεπῇ τύχῃ accipi pro difficili, saeva, mutabili et ambos alternis premente atque extollente. Videtur tamen aliquid deesse, e. c. προϊδεῖν, προορᾶν, σταθμᾶσθαι, vel simile quid. fortuna dubia, ancipiti, quae utram in partem sit inclinatura, facile non sit providere. REISK. Nihil deest. *inopinata difficilique fortuna.* SCHAEFER.

P. 1395. v. 18. ὅντιν' ἀντιποιήσεσθαι] F. ὅστις ἀντιποιήσηται, vel ὥστ' ἀντιποιήσασθαι, *qui sibi vendicet, adscribat.* WOLF. ὥστε τινὰ et ὥστε τινὸς margo Lutetianae. REISK. V. Melet. Crit. p. 71. S. SCHAEFER.

P. 1395. v. 18. ἀντιποιήσεσθαι] In August. quinto est ἀντιποιήσασθαι. Et sic Rawlinson. Harlei. REISK. Bekkerus: „ἀντι-

---

*) Conf. Näkii Choerilea p. 274. SCHAEFER.

ποιήσασθαι S. Y. O. v." Quod ut placere possit, vulgata tamen satis bona est. Periodus enim ex obliqua oratione in rectam conversa sic habet: εἰ δέ τις —, οὐδεὶς, οἶμαι, οὔτ' ἀναίσχυντος οὔτε τολμηρὸς οὕτως ἂν εἴη, ὅστις ἀντιποιήσεται —. SCHAEFER.

P. 1395. v. 20. ὡς] ὃ margo Lutetianae. REISK.

P. 1395. v. 21. πάντας] ἅπαντας Bekker. SCHAEFER.

P. 1395. v. 21. πάντας ἀφεῖσθαι κακίας —] Idem in horum epitaphio carmine, quod in oratione περὶ στεφάνου citatur, hoc disticho dicitur perquam eleganti:

Πάντα κατορθοῦν ἐστι θεῶν καὶ μηδὲν ἁμαρτεῖν
Ἐν βιοτῇ· μοῖραν δ' οὔ τι φυγεῖν ἔπορεν.

Dii bene perficiunt, quicquid voluere, nec usquam
Errant: mortales fata maligna trahunt.

WOLF.

P. 1395. v. 21. ἀφεῖσθαι κακίας] *liberari crimine ignaviae*. V. quae congessi in Iacobsii Annotatt. ad Antholog. Palatin. p. 978., e quibus huc aptissime quadrat Euripideum: καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτήσομαι. SCHAEFER.

P. 1395. v. 22. περὶ ὧν — εἰκότως] Tota haec sententia abest ab August. quinto, Barocc. 1. 2. REISK. Bekkerus: „om. S. Q. v." Multo mallem hi libri omitterent quod statim sequitur: εἰ δ' ἄρα — εἰκότως. Mihi quidem videtur pannus tam inepte assutus, ut Interpretum de hoc loco silentium mirer. SCHAEFER.

P. 1395. v. 23. ὑπερῇρε] ὑπερῆρε Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1395. v. 23. ἐπὶ τούτῳ] H. l. est idem atque καθ' ἑαυτοῦ, *contra se*, in castris sibi oppositis. Pari modo accipitur v. 26. REISK. Ind. Graecitat. p. 228.: *adversus se stantes*. Scilicet in Reiskiana continuantur ὑπερῇρε τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας: item in Bekkeriana. Mihi οἱ ἐπὶ τούτῳ ταχθέντες (*huic rei s. provinciae assignati*) videntur dici οἱ τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες. SCHAEFER.

P. 1395. v. 23. τοὺς πολλοὺς] milites sub ducibus utrinque suis militantes. SCHAEFER.

P. 1395. v. 25. ἐκείνων] eorum puta, qui in castris Philippi militarunt. REISK.

P. 1395. v. 27. οὔθ' ἡμῶν οὔτ' ἐκείνων] οὔτ' ἐκείνων οὔθ' ἡμῶν Dindorf. e Codd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1396. v. 1. ἐγκαλέσειεν*)] ἐγκαλέσει August. quintus. REISK.

P. 1396. v. 1. οἳ — ἐχρήσαντο] Conf. Diodorus Sic. XVI. 85. extr. SCHAEFER.

---

*) Corrige vitium typotheticum. SCHAEFER.

P. 1396. v. 3. ὀρθῶς] οὐκ ὀρθῶς margo Lutetianae. REISK.

P. 1396. v. 4. τούτων] Malim περὶ τούτων. *de reliquo licet cuique his de rebus pro sensu suo arbitrari.* REISK. Immo iungenda τὰ μὲν ἄλλα τούτων. SCHAEFER.

P. 1396. v. 4. ὅ] Malim τοῦτο. et postea v. 5. γεγένηται φανερὸν sine distinctione post γεγένηται. *hoc vero aeque omnibus, qui sunt, hominibus cognitum est, totius Graeciae libertatem* etc. WOLF. τόδε in margine Rawlinson. Post φανερὸν subauditur τοῦτό ἐστιν. REISK. Sic etiam Ind. Graecitat. p. 365. extr. V. not. ad p. 1277, 10. SCHAEFER.

P. 1396. v. 5. ἅπασιν ὁμοίως] Aristophanes Pac. 1314. Dind. πάντας ὁμοίως. V. Krügerus Commentatt. post Dionysii Halic. Historiographica p. 259. s. SCHAEFER.

P. 1396. v. 5. ἀνθρώποις τοῖς οὖσι] τοῖς οὖσιν ἀνθρώποις Bekker. SCHAEFER.

P. 1396. v. 6. πᾶσα] Pro πᾶσα, πάσης. OBSOP. πάσης margo Lutetianae ex Obsopoei libro aut Paulina: item August. quintus, Barocc. 1. 2. REISK. Placet. Conf. v. 8. SCHAEFER.

P. 1396. v. 6. τῶνδε] Abest ab Aldina et August. quinto: item v. 10. REISK.

P. 1396. v. 7. οὖν] γὰρ Paulina, Lessing. Wolfius in Farragine mavult γοῦν. REISK. Bekkerus: „Malim γοῦν.“ Item ego malim. SCHAEFER.

P. 1396. v. 10. τῶνδε] V. not. ad v. 6. SCHAEFER.

P. 1396. v. 15. ἐκ τοῦ καθεστηκότος κόσμου] *ex hoc, in quo vivimus, mundo.* Cicero in Laelio: *Solem e mundo tollere videntur, qui amicitiam e vita tollunt, qua nihil a diis immortalibus melius habemus, nihil iucundius.* WOLF.

P. 1396. v. 16. ἐξέλοι] Pro ἐξέλοι, ἐξέλοιτο. OBSOP. ἐξέλοιτο index Lambini, August. quintus et liber Obsopoei, unde in marginem Lutetianae relatum est, tametsi operae vitiose exhibuerunt ἐξέλοντο, quod vitium Wolfius in Farragine iam notavit. REISK.

P. 1396. v. 16. ὁ λειπόμενος βίος] ὁ λειπόμενος ἂν ἡμῖν βίος. Sic habet antiquum. OBSOP. Post λειπόμενος addunt ἡμῖν margo Lutetianae e Paulina aut e codice Obsopoei, in quo verba sic iacent: ὁ λειπόμενος ἂν ἡμῖν βίος γένοιτο, οὕτω —. Et sic etiam in August. quinto est. REISK. ὁ λειπόμενος ἂν ἡμῖν βίος γένοιτο Bekker. SCHAEFER.

P. 1396. v. 17. ἀναιρεθέντων] ἀνῃρημένων margo Lutetianae. Utramque lectionem, sed alteram deformatam, exhibuit August. quintus sic: ἀνδρῶν ἀνημένων ἀναιρεθέντων. REISK.

P. 1396. v. 18. πρὸ τοῦ] Pro πρὸ τοῦ legendum est πρὸ

τούτων. OBSOP. πρὸ τούτου August. quintus, Barocc. 1. 2. Rawlinson. Harlei. REISK.

P. 1396. v. 20. γέγονε] γέγονεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1396. v. 21. αἱ — διὰ τῶν ὀλίγων δυναστεῖαι] αἱ ὀλιγαρχίαι. WOLF.

P. 1396. v. 22. ὀλίγων] Ἑλλήνων August. quintus, Rawlinson. REISK.

P. 1396. v. 22. δέος — παριστᾶσιν] Notissimum poëtae apophthegma, ἵνα δέος ἔνθα καὶ αἰδώς, Sophistae huic non magis probatur quam Philosopho, cuius disputationem habet Platonis Euthyphro c. 12. (13.). SCHAEFER.

P. 1396. v. 22. ἐνεργάζονται] Simplex ἐργάζονται dat August. quintus. REISK.

P. 1396. v. 22. τοῖς πολίταις] ταῖς πολιτείας (sic dedit, sed voluit aut certe debuit πολιτείαις dare) margo Lutetianae. Rectum est in indice Aldinae, unde id repetitum est. REISK.

P. 1396. v. 23. ἡνίκα γοῦν] Bekkerus: „Fortasse leg. ἡνίκ' ἂν οὖν." Adscivit Dindorf. Conf. not. ad Theocrit. XXIII. 30. SCHAEFER.

P. 1396. v. 23. ὁ ἀγὼν — τοῦ πολέμου] V. not. ad Sophocl. Aiac. 1163. Electr. 682. SCHAEFER.

P. 1396. v. 26. ὁμιλίας] θεραπείας. SCHAEFER.

P. 1396. v. 27. μικρὸν ὄνειδος] Malim εἰς οὐδὲν ἢ μικρὸν ὄνειδος. *aut nulli aut exiguae ignominiae id sibi cessurum esse.* REISK. Vulgata optime habet. SCHAEFER.

P. 1396. v. 27. αὐτῷ] Vulg. αὑτῷ. Cum aspero dat August. quintus. REISK.

P. 1397. v. 1. [καὶ]] Abest ab August. quinto, Barocc. 1. Rawlinson. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 1397. v. 1. τὸν εὖ φρονοῦντα] τῶν εὐφρονούντων August. quintus, Barocc. 1. REISK.

P. 1397. v. 2. ἠρτημένην, ἣν οὐκ ἔστιν] Vulg. ἠρτημένην. οὐκ ἔστιν —. Post ἠρτημένην addit margo Lutetianae δι' ἥν. Ego de meo addidi ἥν, *quam.* REISK. Delevit Bekker.: ut continuentur καὶ τὴν παῤῥησίαν — τἀληθὲς δηλοῦν. Recte. Potuerat Sophista sic scribere: καὶ ὅτι τὴν παῤῥησίαν — τἀληθὲς δηλοῦν. SCHAEFER.

P. 1397. v. 3. τοῦ τἀληθὲς δηλοῦν] Vulg. τἀληθὲς δηλοῦν. Quod si bene habet, idem est atque τοῦ τἀληθὲς δηλοῦν. Sed addidi τοῦ de meo. *et alia multa praeclara iura habent civitates, et in his hoc, quod nihil est, quod dicendi licentiam veritate nixam avertat atque prohibeat a veri pronuntiatione.* REISK. τοῦ delevit Bekker. Idem: „ἀποτρέψαι post δηλοῦν ponunt S. Y. O. v." Hoc loco posuit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1397. v. 3. ἐξαρέσασθαι] ἐξαρκέσασθαι August. quintus, margo Lutetianae. REISK.

P. 1397. v. 4. οὔτε μόνος ὁ] Pro οὔτε ὁ μόνος est ὥστε ὁ μόνος. OBSOP. Malim μόνος ὁ, articulo transposito. WOLF. Vulg. οὔτε ὁ μόνος. Pro οὔτε August. quintus et liber Obsopoei dant ὥστε. ὥστε ὁ Rawlinson. Transposui articulum ex Wolfii sententia. REISK.

P. 1397. v. 5. βλάσφημον] Nota hic significare ἀληθὲς ὄνειδος. SCHAEFER.

P. 1397. v. 6. γε] Abest ab August. quinto. REISK.

P. 1397. v. 7. πάντες] πάντες, Reisk. et Bekker. Hypostigmen recte delevit Dindorf. Adverbium εἰκότως iungendum participio φοβούμενοι. SCHAEFER.

P. 1397. v. 8. κίνδυνον εὐρώστως] κινδύνων εὐρρώστως August. quintus. REISK.

P. 1397. v. 8. εὐρώστως] Mox v. 15. εὐρώστους. De animo hic dicitur. SCHAEFER.

P. 1397. v. 12. παιδεία] Vulg. παιδία. παιδεία margo Lutetianae, August. quintus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1397. v. 13. παρεκάλεσεν] παρεσκεύασεν margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae, Lessing. margo Bavarici cum γρ. REISK.

P. 1397. v. 15. εὐρώστους] εὐρώστοις Paulina. εὐρώστους εἶναι ἑκάστους August. quintus. REISK.

P. 1397, v. 15. ᾔδεσαν ἅπαντες —] Haec e casibus heroum eponymorum ducta ad virtutem acuendam momenta sophisticum et Lycurgeum sapiunt ingenium. Demosthenes fortibus et virilibus utitur armis, non his umbraticis. REISK. Verissime: ut etiam hinc appareat magnum Oratorem haec scribere non potuisse. SCHAEFER.

P. 1397. v. 16. ἅπαντες] πάντες Bekker. SCHAEFER.

P. 1397. v. 16. τὸν ἐπώνυμον αὐτῶν] *eum heroem, a quo cognominati sunt.* ἐπώνυμοι dicuntur hi decem, qui hic enumerantur, qui tribubus nomina imposuerunt. WOLF.

P. 1397. v. 16. Ἐρεχθεία] Cum ab Eumolpo Thrace bello peteretur, responsum est a vatibus, fore superiorem, si filias suas immolasset. Sic Codrus, sic Macaria, Herculis filia, sic apud Romanos Decii perierunt, mendacis illius et sanguinarii insidiis, qui hominum interitu delectatur. WOLF.

P. 1397. v. 17. τὰς] τοὺς Harlei. REISK.

P. 1397. v. 17. Ὑακινθίδας] Suidas aliter τὰς Ὑακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου θυγατέρας sic dici scribit. WOLF. V. Valesius ad Harpocrat. v. Ὑακινθίδες. TAYLOR. V. Photius c. 449. extr. SCHAEFER.

P. 1397. v. 20. προὔπτον] Pro προὔπτον, προύπτον. OBSOP. προὔπτον Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1397. v. 22. θνητὸν σῶμα] Opponitur corpus τοῦ ἀπ' ἀθανάτων πεφυκότος, quod non totum mortale esse hominibus illis videbatur. SCHAEFER.

P. 1397. v. 24. ἰσηγορίαν] *aequalitatem, par et aequum ius*, hoc est, *democratiam*. WOLF.

P. 1397. v. 25. τὴν — προαίρεσιν] προδοῦναι τὴν ἐκείνου προαίρεσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1397. v. 26. αὐτῆς] ταύτης August. quintus, Bavaricus, margo Lutetianae. REISK. ταύτης Bekker. SCHAEFER.

P. 1397. v. 26. παρὰ τοῖς Ἕλλησι] Sententia postulat παρὰ τὴν ἑαυτῶν δειλίαν, *propter suam ignaviam*. REISK. Non postulat. *coram Graecis*. Democratico statu Athenienses inter Graecos vel maxime gloriabantur. SCHAEFER.

P. 1397. v. 27. φιλοψυχήσαντες] *formidine mortis, in vitae cupiditate*. WOLF.

P. 1397. v. 27. Πανδιονίδαι] Πανδιωνίδαι Reisk. SCHAEFER.

P. 1397. v. 27. Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν] Vide Metamorphoseos Ovidianae libr. 6. WOLF.

P. 1397. v. 28. Πανδίονος] Πανδίονος Bavaricus, Rawlinson. Harlei. REISK. Πανδίωνος Reisk. SCHAEFER.

P. 1397. v. 28. Τηρέα] Τηρέω August. quintus. Τυρέα Bavaricus. REISK.

P. 1398. v. 1. εἰς] πρὸς margo Lutetianae. REISK.

P. 1398. v. 1. αὐτάς] αὐτὰς Reiskiana et Bekkeri Oxoniensis: αὐτὰς Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1398. v. 2. εἰ μὴ — ἔχοντες ἐκείναις] Pro εἰ μὴ συγγενῆ φανήσονται τὸν θυμὸν ἔχοντες ἐκείνοις, εἰ μὴ συγγενεῖς ὄντες ὅμοιοι ἐκείναις φανήσονται. OBSOP. Vulg. εἰ μὴ συγγενῆ φανήσονται τὸν θυμὸν ἔχοντες ἐκείναις, ὑφ' οἷς —. εἰ μὴ συγγενεῖς ὄντες θυμὸν ἔχοντες ὅμοιον ἐκείναις φανήσονται ὑφ' οἷς — margo Lutetianae ex indice Aldinae et Paulinae, in qua est ἐφ' οἷς. In August. quinto et libro Obsopoei est etiam haec lectio, nisi quod ibi est ὅμοιοι et ἐφ' οἷς: item in margine Bavarici cum γρ. In texto Bavarici est ἐκείνοις ἐφ' οἷς, posterius recte, prius perperam. ἐκείνοις item est in Aldina. ἐφ' οἷς est etiam in indice Lambini. Dedi εἰ μὴ συγγενεῖς ὄντες ὅμοιον φανήσονται — ἐφ' οἷς. REISK. εἰ μὴ συγγενεῖς ὄντες θυμὸν ἔχοντες ὅμοιον ἐκείναις φανήσονται, ἐφ' οἷς — Bekker. SCHAEFER.

P. 1398. v. 3. ἐφ' οἷς] Id est ἐπὶ τούτοις, ἐν οἷς vel δι' ὧν. *super illis contumeliis, quibus foedari Graeciam viderent*. REISK. Immo sic resolvenda attractio: ἐπὶ τοῖς ἃ — ὑβριζομένην. SCHAEFER.

P. 1398. v. 3. ἠκηκόεσαν] ἀκηκόεσαν August. quintus. REISK.

P. 1398. v. 5. Λεωντίδαι] Λεοντίδαι Bekkeri Oxoniensis: Λεωντίδαι Berolinensis cum Dindorfiana. V. not. ad p. 1327, 16. SCHAEFER.

P. 1398. v. 5. τὰς Λεωκόρας] De his Pausanias in Atticis et Suidas in voce Λεωκόριον. WOLF. Lege τὰς Λέω κόρας. TAYLOR. Bekkerus: „Λεωκόραι] Λεὼ κόρας Wesseling. ad Diodor. 17, 15." V. Photius c. 159. s. et Anecd. Bekk. p. 277, 13. SCHAEFER.

P. 1398. v. 5. αὐτὰς] Pro αὐτὰς erat ἑαυτὰς. OBSOP. ἑαυτὰς Barocc. 1. 2. REISK.

P. 1398. v. 6. δ' οὖν] γοῦν Lessing. REISK.

P. 1398. v. 7. ἀνδρείαν] ἀνδρίαν margo Lutetianae e Paulina. REISK. Diphthongo pepercit Bekker. SCHAEFER.

P. 1398. v. 7. οὐ θεμιτὸν —] Turpis est enim exprobratio:

Vos etenim iuvenes animos geritis muliebres,
Illaque virgo viri.

WOLF.

P. 1398. v. 10. τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς —] Locus Homeri mihi neque succurrit neque investiganti occurrit. Nescio an Atheniensium libri hoc in loco Homeri ad Athenas pertinente a lectione librorum, quibus nos hodie utimur, haud parum discrepaverint. REISK. V. Heynius ad Iliad. T. IV. p. 477. SCHAEFER.

P. 1398. v. 10. Ὅμηρος] Post hoc nomen addit Lessing. Θησέα. REISK. V. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 1398. v. 10. τῆς μητρός] Homerus Ἰλιάδος γ'.
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,
Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.

WOLF.

P. 1398. v. 11. Αἴθρας] Pro Φαίδρας erat Αἴθρας. OBSOP. [Φαίδρας.] Videtur ἁμάρτημα μνημονικόν. Aethra Acamantis avia fuit, Phaedra mater, quam Euripides in Hippolyto suo suspendio periisse tradit. Εὐριπίδου εἰς Ἑκάβην σχολιαστής: Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἳ ἦσαν Ἀθηναῖοι τὸ γένος, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ Ἴλιον οὐχ ἡγούμενοί τινων. διὸ καὶ Ὅμηρος λέγει, τὸν Μενεσθέα μόνον ἡγεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων. ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Αἴθρας τούτους ἐστρατεῦκέναι φασίν. Ἑλλανικὸς*) δὲ λέγει, διὰ τοῦτ' αὐτοὺς ἀπελθεῖν ἐκεῖσε, ὅπως, εἰ μὲν ἕλοιεν Ἕλληνες τὴν Τροίαν, λάφυρον αὐτὴν καὶ γέρας λάβωσιν· εἰ δὲ μή, κἂν λυτρώσασθαι δώροις. ἡ δὲ Αἴθρα Θησέως μήτηρ, Ἀκάμαντος μάμμη, Αἰγέως γυνή, Πιτθέως θυγάτηρ. Homeri item scholiastes εἰς τὴν γ' τῆς Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν: ὡς ἱστορεῖ Ἑλλανικὸς*), Πειρίθους καὶ Θησεύς, ὁ μὲν Διὸς ὤν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, συνέθεντο γαμῆσαι Διὸς θυγατέρας. καὶ ἁρπάσαντες τὴν Ἑλένην κομιδῇ νέαν παρακατατίθεν-

---

*) Immo Ἑλλάνικος. SCHAEFER.

και εἰς "Αφιδναν τῆς Ἀττικῆς Αἴθρα, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. καὶ οὕτως εἰς ᾅδου παραγίγνονται ἐπὶ τὴν Περσεφόνην. οἱ δὲ Διόσκουροι μὴ ἀπολαμβάνοντες τὴν ἀδελφὴν τὴν Ἀττικὴν σύμπασαν πορθοῦσιν, Αἴθραν δ᾽ αἰχμαλωτίζουσι. WOLF. Vulg. φησι Φαίδρας. φησὶν Αἴθρας margo Lutetianae e Paulina, August. quintus, Bavaricus (qui in margine Φαίδρας vulgatam dat cum γρ.), codex Obsopoei, Lessing. Dedi φησιν Αἴθρας. REISK.

P. 1398. v. 11. στεῖλαι] Subaudi aut ἑαυτὸν, quod vocabulum saepissime omittitur subaudiendum, aut τὸν στόλον: ut idem hic significet atque στείλασθαι. Alias supplementum Lessingiani Θησέα post "Ομηρος addentis sit adsciscendum. REISK.

P. 1398. v. 13. τοὺς οἴκοι σύμπαντας γονέας] Pro τοὺς οἰκείους σύμπαντας γονέας, τοὺς οἴκοι σύμπαντας οἰκείους γονέας. OBSOP. Vulg. τοὺς οἰκείους σύμπ. γον. οἴκοι margo Lutetianae e Paulina, index Aldi, Lessing. Bavaricus, sed huius margo dat vulgatam. Ut Obsopoeus e codice suo retulit, ita est in Rawlinson. Harlei. August. quinto et Barocc. 1. 2. Quae lectio si optetur, tum legendum erit: τοὺς οἴκοι σύμπαντας οἰκείους καὶ γονέας. Dedi τοὺς οἴκοι συμπ. γον. REISK.

P. 1398. v. 13. ἕνεκα τοῦ σῶσαι] ὑπὲρ τοῦ σῶσαι Barocc. 1. 2. Harlei. REISK. Adscivit Dindorf., sed positum post ἤμελλον. Sic boni Codd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1398. v. 15. Οἰνείδας] Vulg. Οἰνίδας. Οἰνείδας margo Lutetianae e Paulina, Lessing. August. quintus, Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1398. v. 15. ὅτι Κάδμου μὲν Σεμέλη, —] M. Κάδμου μὲν Σεμέλην, ut sibi constet constructio, aut v. 16. τῆς δὲ υἱός ἐστιν. WOLF. υἱὸν ὄντα malim abesse ut e scholio nata. In Σεμέλη et τῆς δὲ subauditur a communi, ut aiunt, e proximis insequentibus vocabulum γέγονεν et ἐκεῖνος. *Semelen esse natam e Cadmo, e Semele autem natum esse illum, quem fas non est —.* REISK. Satis hoc probabile. Vulgata quidem tam scabra est, ut a scriptore levis studioso constructionis profecta non videatur. SCHAEFER.

P. 1398. v. 16. ὃν οὐ πρέπον ἐστὶν] Bacchum scilicet, quia pollui dii superi et immortales putabantur ea mentione: sicut postea τῶν Ἀλόπης γάμων paucis meminit, quia inter nuptias et funus summum est dissidium. Suidas Alopen Cercyonis filiam esse scribit, e qua Neptunus Hippothoontem procrearit, tribus Hippothoontiae Eponymum. WOLF.

P. 1398. v. 18. ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσι] Athenis et Thebis propter Bacchum ibi natum. WOLF. Malim sic: Athenis et Thebis, ubi Bacchus natus est. SCHAEFER.

P. 1398. v. 20. ἀγωνίαν] *contentionem*, ut recte Ind. Grae-

citat. p. 10. V. H. Stephani Thes. c. 1148. in. coll. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1398. v. 21. ἐκτίναι] ἐκτεῖναι August. quintus, Rawlinson. Harlei. REISK. ἐκτῖναι Bekker. Idem: „ἐκτεῖναι v.“ Hoc verum: alterum ne graecum quidem. Herodotus VII. 10. 7. αὐτοῦ δὲ τούτου εἵνεκα δοκέεις μοι πᾶσαν προθυμίην ἐκτείνειν. ubi perinde Cod. isque optimae notae ἐκτίνειν. Conf. not. ad p. 1142, 8. SCHAEFER.

P. 1398. v. 21. ᾔδεσαν] ἤιδεσαν Paulina, non male illa quidem, sed insolito in libris prelo excusis archaismo. August. primus hoc modo semper dabat iota adscriptum, quod vulgo subscribi solet. REISK.

P. 1398. v. 21. τὸν ἑαυτῶν ἀρχηγὸν — τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι] V. Eudocia p. 252. et Tzetzes Chiliad. p. 181. edit. Kiessl. et ad Lycophron. 111. SCHAEFER.

P. 1398. v. 21. ἀρχηγὸν] στρατηγὸν Barocc. 2. REISK.

P. 1398. v. 22. λεγόμενον] [λεγόμενος.] M. λεγόμενον. Refertur enim ad ἀρχηγόν. ος pro ον saepe scribitur ob confusionem characterum. WOLF. Vulg. λεγόμενος. Dedi λεγόμενον e Wolfii coniectura. REISK.

P. 1398. v. 23. τῷ] Vulg. τὸ. τῷ Bavaricus, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1398. v. 23. αὐτὸν] Vulg. αὐτοῦ. Dedi de meo αὐτόν. Nihilominus tamen αὐτοῦ subaudiri debet ad σύνεσιν et ἀλκήν. *quam quod ipsius sapientia eum homini similem reddiderit, fortitudo autem draconi.* REISK. αὑτοῦ Bekker. αὐτοῦ verum puto: ut προσομοιοῦν, quod Lexicis addendum est, habeat significationem neutralem. *quam quod eius sapientia referret sapientiam hominis, fortitudo fortitudinem draconis.* De hac in comparationibus breviloquentia v. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 164. SCHAEFER.

P. 1398. v. 25. πράττειν] πράττων Barocc. 1. REISK.

P. 1398. v. 26. προσήκειν] προσῆκον August. quintus. προσῆκεν Wolfiana. REISK.

P. 1398. v. 26. Ἀλόπης] Vulg. Ἀλώτης. Ἀλώπης margo Lutetianae ex Aldina, Wolfiana, Bavaricus. Ἀλώτιης Paulina. Ἀλώπης August. quintus. Ἀλόπης Harlei. Dedi Ἀλώπης. REISK. Quod mutavi in Ἀλόπης. Sic etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 1398. v. 27. ὧν] ὃν Bavaricus, August. quintus, Barocc. 2. Rawlinson. Harlei. ὧν cohaeret, non cum proximo τὸ πρέπον, sed cum remotiori τὸ σαφές. REISK.

P. 1398. v. 27. τὸ πρέπον φυλάττων —] V. Wolfius ad v. 16. SCHAEFER.

P. 1398. v. 28. φυλάττων ἐγὼ τῷδε] φυλαττιῶν γῶ τῶδε August. quintus. REISK.

P. 1399. v. 1. δεῖν προσήκειν] Alterutrum abundat. WOLF. δεῖν omittit index Lambini ποιοῦντας etiam in accusativo exhibens. REISK. δεῖν uncis inclusit Dindorf. Mallem προσήκειν inclusisset. De solenni constructione, ᾤοντο δεῖν ποιοῦντ ε ς ὀφθῆναι, quam perimere videtur intersertum προσήκειν, v. not. ad p. 414, 15. Vulgatam probat ut abundanter dictam Lobeckius Parerg. ad Phrynich. p. 753.*), cui plane assentiri se ait alter Dindorfius ad Diodor. Sic. T. IV. p. 247. coll. p. 242. Neque ego recte dici nego δεῖν προσήκειν: sed nego dici abundanter. Vernacule: *es müsse zukommen, es müsse geziemen.* SCHAEFER.

P. 1399. v. 3. ἡγήσατο] [ἠρήσατο.] ἡγήσατο lego. WOLF. F. ἠρνήσατο, *infitias ivit.* IDEM *in Farrag.* ἠρήσατο August. quintus, Bavaricus, Rawlinson. margo Lutetianae ex Aldina et Paulina. REISK.

P. 1399. v. 5. ἄλλῳ] Φιλίππῳ. WOLF.

P. 1399. v. 6. ἀνάξιον αὐτῶν] *semet ipsis*, ut a tanto heroe prognatis, *indignum.* Fuit cum suspicarer αὐτοῦ legendum esse. *eo*, Aiace puta, suo eponymo. REISK. Vana suspicio. SCHAEFER.

P. 1399. v. 7. Ἀντιοχίδαι] Ἀντιοχεῖδαι August. quintus. REISK.

P. 1399. v. 7. δεῖν] δεῖ Barocc. 1. REISK.

P. 1399. v. 8. τῶν ὑπαρχόντων] Dubito utrum a τὰ ὑπάρχοντα repetam, an ab οἱ ὑπάρχοντες. Si illud, *digne fortunis illis, quae sibi aut nascentibus ab ipsa generis nobilitate additae aut maiorum virtute et gloria partae fuissent.* Sin hoc, *digne conditoribus sui generis.* ὑπάρχειν τὸ γένος est *ordiri stirpem, condere genus.* REISK. Ego vero non dubito neutrius esse generis. ἀξίως τῶν ὑπαρχόντων διελθεῖν p. 1403, 11.: quod quomodo intelligendum sit docet plenior phrasis τὰ — ὑπάρχοντά σοι ἀγαθὰ ibid. v. 5. Add. p. 1416, 16. coll. v. 22. τὰ κάλλιστα τῶν ὑπαρχόντων p. 258, 2. SCHAEFER.

P. 1399. v. 13. πλήρη] Post h. v. videtur ὁρῶντες deesse. REISK. Certe participium requiritur. SCHAEFER.

P. 1399. v. 13. εὐδαίμονες] [δαίμονες.] Lego cum Bruciolo**) εὐδαίμονες. Intelligendi autem sunt in pugna interfecti. WOLF. Sic correctum quoque est in Weimar. libro, item in Lessing.: nam in Aldina, August. quinto, Bavarico et Barocc. 1. est δαίμονες. REISK. δαίμονες dederat in Oxon. Bekker. Sed recte adscivit εὐδαίμονες in Berolin., quam Dindorfius secutus est. Primum enim hoc poscit oppositum v. 10. ἐλεεινοί. Deinde idem tuetur quod

*) Quae vir egregius l. c. congessit exempla pleonasmorum, in iis vereor ne plura etiam sint quae subtilius examen hoc elocutionis genere eximat. Conf. not. ad p. 1384, 4. SCHAEFER.

**) h. e. cum editione Feliciani. REISK.

legimus v. 27.: πῶς οὐ χρὴ τούτους εὐδαίμονας νομίζεσθαι; Denique infra demum v. 28. de mortuis Orator ita loquitur, ut παρέδρους τοῖς κάτω θεοῖς εἶναι dicat. SCHAEFER.

P. 1399. v. 13. δικαίῳ] οἰκείῳ margo Lutetianae, August. quintus, Rawlinson. REISK.

P. 1399. v. 13. πρῶτον μὲν —] οἳ πρῶτον μὲν — Dindorf. Admodum probabiliter. Nisi forte, membro οἱ δὲ — λογισμῷ contributo antecedentibus, post plenam interpunctionem sic pergendum est: πρῶτον μὲν γ' ἀντὶ —. SCHAEFER.

P. 1399. v. 15. πολὺν καὶ τὸν ἅπαντα] Mendosa videtur lectio, nec tamen occurrit, quo pacto sit restituenda. Sententia quidem plana est, quam, neglectis verbis, in vertendo sequendam duxi. WOLF. Malim πολὺν καὶ μᾶλλον τὸν ἅπαντα. *longum per tempus vel potius per omnem aetatem.* REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 1399. v. 15. ἀγήρων] Pro ἀγήρω, ἀγείρων. OBSOP. Vulg. ἀγήρω. ἀγήρων codex Obsopoei, Paulina, Wolfiana. Et hoc dedi. REISK. ἀγήρω Bekker. V. H. Stephanus Thes. c. 2976. C. D. SCHAEFER.

P. 1399. v. 16. γραφήσονται] Pro γραφήσονται omnino legendum est τραφήσονται. Loquitur enim de alendis pueris atque etiam parentibus eorum, qui in bello ceciderant, sicut v. 17. καὶ γονεῖς οἱ τούτων περίβλεπτοι γηροτροφήσονται. OBSOP. τραφήσονται August. quintus. REISK. Quod Reiskius sine cunctatione recipere debebat: adeo absurda est vulgata. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 1399. v. 18. ἔχοντες,] ἔχοντες. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1399. v. 18. νόσων] Sic emendatum reperi in Weimar. et Lessing.: nam in Aldina est νόσον. REISK.

P. 1399. v. 20. ἃς] τὰς August. quintus, Bavaricus, Aldina, Barocc. 1. 2. Rawlinson. REISK.

P. 1399. v. 21. ἐν] ὧν August. quintus, Barocc. 1. 2. Rawlinson. Harlei. REISK.

P. 1399. v. 25. μόνον οἱ] Bekkerus: „μόνοι S. O. v." Perplacet. Vulgatam vide ne pepererit διττογραφία. SCHAEFER.

P. 1399. v. 25. καὶ πᾶσα] [πᾶσαν.] Lego πᾶσα, *omnis, quae appellari Graecia meretur.* Perstringi videntur, qui a Philippi stetere partibus, tanquam barbari. WOLF. Vulg. πᾶσαν. καὶ πᾶσαν August. quintus et margo Lutetianae e Paulina. πᾶσα editio Wolfii ex eiusdem coniectura. Dedi καὶ πᾶσα. REISK. πᾶσαν Bekker. Idem: „πᾶσα v." Ne probes, quantumvis blandiatur. Nam Sophista ob postpositum Ἑλλάδα maluit uti idiomate attractionis, cuius exempla habet Heindorfius ad Platonis Lys. p. 47. s. SCHAEFER.

P. 1399. v. 27. νομίζεσθαι] Abest ab August. quinto, Aldina, Barocc. 1. 2. REISK.

P. 1400. v. 1. τοῖς προτέροις ἀγαθοῖς ἀνδράσιν] ut Aeacus, de quo Isocrates in Euagora, Minos, Rhadamanthus, etc. WOLF.

P. 1400. v. 1. προτέροις] πρότερον Barocc. 1. REISK.

P. 1400. v. 2. οὐ γὰρ ἰδών τις —] Tali occupatione perquam opportuna utitur Isocrates in Nicocle de monarchia Iovis et in oratione contra Sophistas de deorum apud Homerum deliberationibus. WOLF. Causam haec reddunt τοῦ εἰκότως. Sed Sophista hic parum apte agit personam Sceptici. Orator toto orans pectore dicturus erat οὓς παρέδρους ὀρθῶς ἄν τις φήσαι — neque additurus quod sequitur philosophema. SCHAEFER.

P. 1400. v. 2. ἰδών τις οὐδὲ] εἰδώς τι οὐδὲν margo Lutetianae. εἰδώς etiam August. quintus et Rawlinson. dant. REISK.

P. 1400. v. 2. οὐδὲ] Post h. v. videtur aliquid excidisse, e. c. ἀφικόμενος ἐκεῖθεν, ut sic distinctus et sartus legatur et reddatur latine totus hic locus: οὐ γὰρ ἰδών τις οὐδὲ ἀφικόμενος ἐκεῖθεν περὶ ἐκείνων ταῦτ' ἀπήγγελκεν. *De iis enim haec nemo retulit, qui ibi vidisset aut qui illinc missus ad nos huc venisset.* REISK. Locus est integerrimus. SCHAEFER.

P. 1400. v. 3. ἀπήγγελκεν] ἤγγελκεν Barocc. 1. 2. Rawlinson. Harlei. REISK.

P. 1400. v. 3. τῶν ἄνω τιμῶν] *honoribus apud superos,* id est, *in terris.* Nam, ut nobis dii, sic nos in Elysio campo degentibus superi sumus. WOLF. Malim τῶν προσηκουσῶν τοῖς ἄνω τιμῶν. *quos dignos honoribus diis superis convenientibus iudicamus nos, qui supersumus.* REISK. Ne audias. Vere Wolfius. SCHAEFER.

P. 1400. v. 5. τούτους] Vulg. τούτοις. τούτους Paulina, Lessing. August. quintus, Bavaricus. Et hoc dedi. Cohaeret cum τυγχάνειν. *hos opinione atque praedicatione nostra divinantes* [h. e. non certo cognita atque explorata affirmantes, sed coniectantes solummodo] *censemus eosdem adipisci honores etiam ibi,* in beatorum insulis, quos illi vetusti heroes dicuntur et existimantur adepti esse. καταμαντεύεσθαί τινος est *aliquid de aliquo praedicare, non ex certa scientia, sed ex opinione e probabili coniectura ducta.* REISK. V. not. ad Longi Pastoral. p. 379. SCHAEFER.

P. 1400. v. 6. αὐτοῖς] Vulg. αὐτούς. Et sic corrigunt Weimar. et Lessing. Aldinae αὐτοῖς, quod ego tamen verum et rectum habeo ideoque dedi. Redit ad modo dictos τοὺς ἄνω, *deos superos. eosdem honores, qui habentur illis,* diis puta superis. αἱ αὐταὶ αὐτοῖς τιμαὶ sunt αἱ αὐταὶ τιμαί, ὧν τυγχάνουσιν αὐτοί, οἱ ἄνω δηλονότι. REISK. Haec Reiskii pendent e coniectura quam ad v. 3. expromtam repudiavimus: aperteque repugnat quod alio tempore vere scripsit ad v. 5. Probo igitur αὐτούς, quod etiam Bekkerus revocavit. Ne queui autem offendat τούτους — αὐτούς, inspiciat quae citavi in H. Stephani Thes. c. 2418. A. SCHAEFER.

P. 1400. v. 8. ὡς τοὺς — ἑτέρων] ἄνδρας abest ab August. primo. Pro γεγονότας dant γεγεννηκότας Lessing. Wolfiana et margo Lutetianae e Paulina. Esset utique convenientior orationis structura haec: ὡς τοὺς αὐτούς τε τοιούτους γεγονότας καὶ πεφυκότας ἐκ τοιούτων ἑτέρων. *eos, qui et ipsi sint tales et nati sint e talibus aliis.* Aut, nisi hoc admitti velis, adsciscendum γεγεννηκότας, *eos, qui et genuissent tales viros et ex aliis talibus ipsi quoque nati sint.* Sed transposui de meo sensu vocabula sic: γεγονότας αὐτοὺς καὶ πεφυκότας ἐκ —. REISK. Ante Reiskianam αὐτοὺς post πεφυκότας positum legebatur. Atque hunc verborum ordinem restituit Bekker. Recte, *nam qui tales sunt viri* [quales vos estis] *quique tales ipsi habuerunt patres, eos decet* —. SCHAEFER.

P. 1400. v. 12. καὶ πάσῃ — ὁμοίους εἶναι] *omnemque fortunam aequo animo ferre.* SCHAEFER.

P. 1400. v. 16. τῶν] Vulg. τὸν. τῶν August. quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 1400. v. 18. κτησαμένους] κεκτημένους Rawlinson. REISK.

P. 1400. v. 20. παισὶν] Vulg. πᾶσιν. παισὶν August. quintus, Lessing. editio Wolfii. Et hoc dedi. *Grave est liberis infantibus* —. REISK.

P. 1400. v. 21. γε] Abest ab August. quinto. REISK.

P. 1400. v. 22. φύντας ἀνθρώπους] *qui nati sunt homines.* SCHAEFER.

P. 1400. v. 25. αἵρεσιν] M. ἀρετὴν aut προαίρεσιν. WOLF. Atqui simplex idem valet quod compositum. SCHAEFER.

P. 1400. v. 26. ἐπεσκεψάμην] ἐσκεψάμην simplex August. quintus, Barocc. 1. 2. Harlei. REISK. ἐσκεψάμην Bekker. Recte, *commentatus, meditatus sum.* SCHAEFER.

P. 1400. v. 26. ὑμεῖς δὲ — ἄπιτε.] Similis clausula Epitaphii et Platonici et Thucydidei. V. Gottleberus ad Platon. Menexen. p. 64. SCHAEFER.

rum orationis. Poterat sic scribi: ἀνάγκη δὲ μεταξὺ λέγοντα πρὸ τοῦ —. SCHAEFER.

P. 1392. v. 28. καὶ] *etiam*. Nam cognatorum benevolentia parata erat. SCHAEFER.

P. 1393. v. 2. τινα] τιν' Bekker. SCHAEFER.

P. 1393. v. 4. ἂν] Abest ab August. quinto, Harlei. REISK.

P. 1393. v. 4. ἀκριβέστερον — παρεσκευάσμην] In antiquo ἀφειδέστερον — παρεσκευασάμην. OBSOP.

P. 1393. v. 4. ἀκριβέστερον] ἀφειδέστερον margo Lutetianae, August. quintus, margo Bavarici cum γρ., Paulina. REISK. Recte: et adscivit Bekker. SCHAEFER.

P. 1393. v. 4. τοῦτο] ταῦτα margo Lutetianae, August. quintus, margo Bavarici, Barocc. 1. 2. Rawlinson. Harlei. REISK. Recte ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 1393. v. 4. παρεσκευάσμην] παρεσκευασάμην Paulina, Rawlinson. Harlei. REISK.

P. 1393. v. 5. ἔδοξα] ἔδοξε Harlei. REISK.

P. 1393. v. 6. τούσδε] τούτους August. quintus, Barocc. 1. 2. Rawlinson. Harlei. REISK. Recepit Dindorf. Conf. p. 1389, 27. 1390, 18. 1392, 28. 1396, 6. 10. 17. 1397, 11. SCHAEFER.

P. 1393. v. 6. ἐὰν] ἂν margo Lutetianae, August. quintus, Barocc. 2. Rawlinson. Harlei. REISK.

P. 1393. v. 7. συμβουλομένους] Quid? Anne *consentientes*? Haereo de hellenismo. TAYLOR. συμβουλευομένους August. quintus, Rawlinson. REISK. Est latinum *volentes*, h. e. *benevolentes, faventes*. SCHAEFER.

P. 1393. v. 7. τῇ προθυμίᾳ] καίπερ προθυμούμενος. SCHAEFER.

P. 1393. v. 8. οὗ δεῖ] ἐκεῖνον, ὃ δεῖ. WOLF.

P. 1393. v. 10. αὐτάρκεις ἔχει τὰς ὀνήσεις] *uberes suis possessoribus fructus suppeditant nec alienis adminiculis egent*. αὐταρκὲς, *seipso contentum, quod ipsum sibi satis est, quod nihil aliunde requirit ad se tuendum*. WOLF.

P. 1393. v. 11. ὀνήσεις] νοήσεις margo Lutetianae, August. quintus, Rawlinson. REISK.

P. 1393. v. 11. ἐν] F. delendum. *iisque vincunt quicunque possident*. SCHAEFER.

P. 1393. v. 12. κἂν μηδεὶς] Vulg. μηδεὶς. κἂν μηδεὶς margo Lutetianae ex Aldina et Paulina, August. quintus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1393. v. 15. κἂν] ἂν margo Lutetianae, August. quintus, Barocc. 1. Rawlinson. Harlei. REISK.

P. 1393. v. 15. ῥηθῇ] Impersonaliter dictum. SCHAEFER.

dicare. Quare causa haec in medio relinquenda est. REISK. Non reliquit in medio Libanius, quem v. p. 6, 5. s. Valckenarius Animadv. ad Ammon. p. 159.: „Demosthenes, seu quisquis auctor sit Erotici, —". In spuriis haud dubitanter, ut oportebat, Bekkerus numerat. Nec pro genuina, ut videtur, habuit Piersonus: citans enim Demosthenicos locos ad Moer. p. 95. b. non citavit p. 1401, 18. — *ΕΡΩΤΙΚΟΣ* Bekker. SCHAEFER.

P. 1401. v. 1. *Ἀλλ'*] Ind. Graecitat. p. 27.: „Usurpatur initio orationis, neque colligi inde potest, aliquid deesse." Sane nihil deest. Nec tamen ipsam orationem h. l. orditur, sed dialogum continuat, cuius antecedentia scriptor, ut in mediam rem nos raperet, tanquam subaudienda reliquit. Vere Hoogeveenus Doctr. Particc. L. Gr. T. I. p. 16.: „Qui colloquia conscribunt, utuntur ἀλλὰ ἀποστατικῶς, fingentes, se in medios colloquentium sermones incidere: in quo casu ἀλλὰ nihil plane habet, quo referatur, nisi comminiscimur, quae praecedere potuerunt, et multiplicia esse possunt." Similis huius particulae usus, decens ille vividum ingenium Graecorum, deprehenditur in aliorum exordiis scriptorum. Cave igitur talia scripta habeas pro ἀκεφάλοις. SCHAEFER.

P. 1401. v. 3. ὁ τὸν λόγον ποιῶν] ὁ τοῦ λόγου ποιητής, *scriptor libelli.* — Mox corr. Ἐπικράτην. SCHAEFER.

P. 1401. v. 5. καὶ καλῶν] Desunt Barocc. 1. REISK.

P. 1401. v. 5. καὶ ἀγαθῶν] κἀγαθῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1401. v. 13. ὃ] Vulg. ὁ. Dedi ὃ, neutrum articuli postpositivi pro masculino praepositivi. *Quod habeas maxime amatorium huius opusculi,* (id est, id, quod habeas praecipue pro natura et extremo huius amatoriae disputationis,) *hoc est.* τὸ ἐρωτικὸν est id, quo et amantis erga amatum amor maxime declaratur, et amati res, decus, salus maxime ornatur atque stabilitur. REISK.

P. 1401. v. 13. οὖν] Deest Barocc. 1. REISK.

P. 1401. v. 13. μάλιστ' ἂν ἐρωτικὸν] Bekkerus: „ἐρωτικὸν μάλιστ' ἂν v." Non displicet: ut continuentur quae eiusdem sunt notionis, ὥσπερ εἰ ἐρωτικὸν, *tanquam amatorium.* SCHAEFER.

P. 1401. v. 15. ἄλλος] Legendum est ἄλλος et non ἄλλοις. OBSOP. Sic corrigunt Obsopoeus et Weimaranus ἄλλοις, quod est in Aldina. REISK.

P. 1401. v. 17. γέγραπται] Post h. v. addit margo Lutetianae τοῦτον. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1401. v. 18. ὅν τις] Vulg. ὅς τις. ὅν τις Bavaricus et editio Wolfii. ὥς τις Weimar. Dedi ὅν τις. Videtur auctor, quisquis fuit, ita dedisse: πάντα δὲ τοῦτον γέγραπται τὸν τρόπον, ὅν τις —. *Omnia autem ad hunc scripta sunt modum.* REISK. Non opus addi τοῦτον. SCHAEFER.

P. 1401. v. 18. βίβλιον] Est libellus pugillaris, in quem subitarias cogitationes coniicimus verbis sponte succurrentibus, non meditatis, et in quo lucubrationum rudimenta delineamus. V. p. 1283, 5. REISK.

P. 1401. v. 18. κατάθοιτο] καταθοῖτο margo Lutetianae. κατάθειτο Barocc. 1. REISK. καταθεῖτο Bekker. SCHAEFER.

P. 1401. v. 20. λεκτικοῖς] Pro δεκτικοῖς antiquum habebat λεκτικοῖς. OBSOP. [δεκτικοῖς.] Lego cum Bruciolo λεκτικοῖς, etsi λεκτοῖς mallem. Vocat autem λεκτοὺς, ut opinor, λόγους auditoriis aut etiam iudiciis, non lectioni, comparatos. WOLF. δεκτικοῖς Bavaricus, Aldina. Sed vulgatam dedit Weimar. et Obsop. a suo: et praefert eam Wolfius quoque e Felicianea, tametsi λεκτοῖς ait se malle. οἱ λεκτικοὶ τῶν λόγων sunt commentationes simplici, illaborata, facili, populari dictione conscriptae, qua solemus ἐν τῷ λέγειν ἐκ τοῦ παραχρῆμα, in fortuitis aut familiaribus congressibus uti. REISK. Recte. Sic Dionysius Halic. de C. V. p. 390. meae edit. κῶλον συγκείμενον λεκτικῶς opponit κώλῳ ἐκ δυοῖν συνεστηκότι μέτρων. Similiter noster Sophista τοὺς λεκτικοὺς τῶν λόγων opponit iis, quibus ἁρμόττει ποιητικῶς συγκεῖσθαι. SCHAEFER.

P. 1401. v. 20. ὁμοίως οἷς — τις εἴποι] Idem est ac si dixisset: ὁμοίως τούτοις τοῖς λόγοις, οὓς ἂν εἴποι τις ἐκ τοῦ παραχρῆμα. REISK. οἷς mihi videtur generis esse neutrius. SCHAEFER.

P. 1401. v. 21. εἴποι] εἴπῃ Bavaricus. REISK. Male. SCHAEFER.

P. 1401. v. 22. ποιητικῶς — συγκεῖσθαι] poëmati similes et exquisitum in modum confectas esse. WOLF.

P. 1401. v. 22. τοὺς μὲν γὰρ — εἶναι προσήκει] πιθανοὺς, s. τοὺς λεκτικοὺς, id est, δικανικούς. ἐπιδεικτικοὺς, (nam ἀποδεικτικοὺς prave legitur,) s. τοὺς ἐγκωμιαστικούς. Sic Isocrates in Panegyrico prava de orationibus vulgi iudicia reprehendens, καὶ τοσοῦτον, inquit, διημαρτήκασιν, ὥστε τοὺς πρὸς ὑπερβολὴν πεπονημένους πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοὺς περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων σκοποῦσιν, ὥσπερ ὁμοίως ἀμφοτέρους δέον ἔχειν, ἀλλ' οὐ τοὺς μὲν ἀσφαλῶς, τοὺς δ' ἐπιδεικτικῶς. id est: *Ac in tanto errore versantur, ut orationes summo studio elaboratas cum forensibus privatarum rationum conflictatiunculis conferant: quasi vero eas inter sese oporteat esse similes, ac non hae securitati, illae ostentationi servire debeant.* WOLF. τοὺς μὲν, illos prioris generis, τοὺς λεκτικούς. τοὺς δὲ, hosce posterioris, in longius tempus duraturos. REISK.

P. 1401. v. 23. ἐπιδεικτικοὺς] Vulg. ἀποδεικτικούς. ἐπιδεικτικοὺς margo Lutetianae. Utramque lectionem dat Bavaricus. Dedi ἐπιδεικτικούς. *ostensionales*, e genere orationum demonstrativo vulgo sic dicto. Quod nomen cur illi generi sit impositum, dixi pluribus ad Anthologiam Constantini Cephalae [p. 161. s.].

Vim eius non videtur percepisse ille, quisquis fuit, qui in margine Lutetianae ad προσήκει apposuit τοῦ βίου. Quod etiam Barocc. 1. additum habet. REISK.

P. 1401. v. 25. παρὰ τὸν λόγον] ἀπροσδιόνυσα. SCHAEFER.

P. 1401. v. 25. ἅπερ γιγνώσκω] [ἀπογινώσκω.] ἅπερ γινώσκω lege cum Bruciolo. WOLF. Sic correxit Lessingianus vitiosum ἀπογινώσκω, quod est in Aldina et Bavarico. Pari modo correxit Wolfius e Feliciānea. REISK.

P. 1402. v. 1. πρόσεχ', ὡς] [προσεχῶς.] Lege πρόσεχε, ὡς. WOLF.

P. 1402. v. 2. ἀκουσόμενος] ἀκουσάμενος Weimar. Post hoc vocabulum distinguit Bavaricus novam paragraphum ab ἐπειδὴ δὲ incipiens et distinctionem post Ἐπικράτης omittens. REISK.

P. 1402. v. 2. ὃν ἠβουλήθην] Pro ὧν ἠβουλήθη lege ὃν ἠβουλήθην. Post Ἐπικράτης v. 3. interpungito. WOLF. Ita correxit Wolfius pro Ald. ὧν ἠβουλήθη. Lessing. dedit ὃ ἠβουλήθην. Weimar. dat ὄν, altera voce intacta. REISK.

P. 1402. v. 4. ἐνίους] Post h. v. Weimar. addit φησί. REISK.

P. 1402. v. 4. τε] Abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1402. v. 4. κάλλους μετεσχηκότων] καλῶς μετασχηκότων Barocc. 1. REISK.

P. 1402. v. 5. δὴ] δὲ Bavaricus, Aldina. Sed Weimar. delet. REISK. Videtur expungendum esse. SCHAEFER.

P. 1402. v. 10. πρὸς] Abest a Barocc. 1. et Aldina. Sed adscripsere Lessing. et Weimar. REISK. Delevit Bekker. Mallem servasset. Atque ipse in Cod. reperit. SCHAEFER.

P. 1402. v. 11. δυσκόλως ὁρᾶσθαι διακειμένους] Vulg. δυσκόλως διακειμένους. Post δυσκόλως addit εἶναι Lessing, Felic. Paul. et illinc margo Lutetianae. Aut hoc adsciscendum, aut legendum διακεῖσθαι, quod equidem malim. Aut legendum φαίνεσθαι vel ὁρᾶσθαι διακειμένους. Quod de meo praetuli. REISK. δυσκόλως διακειμένους Bekker. Infinitivum excidisse apparet. Sed qui exciderit quis dicat? SCHAEFER.

P. 1402. v. 12. αὑτοῖς] [αὐτός.] αὑτοῖς. WOLF. Sic corrigit Wolfius vitiosum αὐτός Aldinae. αὐτοὺς dat Weimar. REISK.

P. 1402. v. 13. ἐνεργάζεσθαι] Pro ἐργάζεται, ἐργάζεσθαι. WOLF. Vulg. ἐργάζεσθαι. Sic rursus corrigit Wolfius Aldinae ἐργάζεται. Bavaricus dat ἐνεργάζεσθαι. Sic Barocc. 1. Dedi ἐνεργάζεσθαι. Usurpat tamen hic scriptor interdum simplex pro composito, ut p. 1404, 18. REISK. Nisi forte etiam illic scribendum ἐνεργάζεται. V. not. ad p. 1412, 15. SCHAEFER.

P. 1402. v. 15. ἀπονοίᾳ] ἀπηνείᾳ margo Lutetianae, Ba-

rocc. 1. Vulgata possit ferri. Haud displicet tamen ἀπηνείᾳ, *truculentiae*, *scaevitati*. REISK. ἀπονοίᾳ unice probandum. Quae enim scriptor reprehendit, in quibus illa ipsa ἀπήνεια est, proficiscuntur e pravo de amatoribus iudicio. SCHAEFER.

P. 1402. v. 15. ἐνθυμουμένοις] Vulg. ἐνθυμουμένους. ἐνθυμουμένοις Bavaricus. ἐνθυμούμενος margo Lutetianae. Dedi ἐνθυμουμένοις. REISK. Praefero accusativum ut structurae reconditioris quaeque librarios facile moveret, ut dativum sufficerent. Plato de Republ. V. p. 453. HSt. Οὐκοῦν καὶ ἡμῖν νευστέον καὶ πειρατέον σώζεσθαι ἐκ τοῦ λόγου, ἤτοι δελφῖνά τιν' ἐλπίζοντας ἡμᾶς ὑπολαβεῖν ἂν ἤ τινα ἄλλην ἄπορον σωτηρίαν; SCHAEFER.

P. 1402. v. 16. ἀποτόμως] Pro ἀποτόμως, ἀποτόμων. OBSOP. ἀποτόμων codex Obsopoei. REISK.

P. 1402. v. 18. μιᾷ γνώμῃ περὶ ἀμφοτέρων χρῆσθαι] Hoc est, *vel honestis vel turpibus de rebus iudicare sine consideratione circumstantiarum*. Sed haec sententia de rebus mediis, quae Graeci μέσα καὶ ἀδιάφορα nominant, intelligenda est. Nam ut virtute male uti nemo potest, (cum primum enim a recto, id est, medio, deflexerit, definit esse virtus vitiique sortitur nomen,) sic nec vitio bene quisquam; at vino, coniugio, amore, bello, eruditione, eloquentia et quae sunt huius generis aliis rebus, quae sunt δυνάμεις, ὄργανα, τέχναι, et recte uti et abuti queas. In hanc sententiam Isocrates in Panathenaico, *Rerum ipsarum naturae*, inquit, *neque prosunt neque obsunt nobis*, sed hominum usus atque actiones causae nobis omnium eorum sunt, quae a rebus proveniunt. Graeca sic habent: οὐχ αἱ φύσεις αἱ τῶν πραγμάτων οὔτ' ὠφελοῦσιν οὔτε βλάπτουσιν ἡμᾶς, ἀλλ' αἱ τῶν ἀνθρώπων χρήσεις καὶ πράξεις ἁπάντων ἡμῖν αἴτιαι τῶν συμβαινόντων εἰσί. WOLF.

P. 1402. v. 18. ἀμφοτέρων] τῶν τε καλῶν καὶ αἰσχρῶν. SCHAEFER.

P. 1402. v. 21. ὃ μόνον ἴδιον ἔθνος] [οἷς μόνον ἴδιον ἔθος.] *quibus duntaxat peculiaris hic mos insitus est, ut non omnes, sed bona et honesta ingenia sibi concilient.* Aldinum exemplar habet ὃ pro οἷς. Potest etiam sic exponi, nec verbis nec sententia repugnante: *quibus solis, nec iis tamen omnibus, sed bonis et honestis duntaxat, proprius mos conciliari solet.* ἴδιον ἔθος, s. τῶν ἐρωμένων. Animi amasiorum solis honestis amatoribus ita sunt dediti, ut eorum proprii esse videantur. In quam sententiam Aeschines in Timarchum et Lucianus in Amoribus et alii passim plura disserunt, quam bonis moribus expedit. WOLF. Pro ὃ dant οἷς Lessing. margo Lutetianae e Paulina, editio Wolfii. οὓς Weimar. Fortasse legendum: ὃ μόνον νὴ Δί' ἓν ἔθνος οὐχ ἅπασιν —. *quae una per Iovem sola natio* (amantium puta) *non omnibus* —. Saltim ἔθνος de meo sensu dedi. REISK. Probarem,

si ἴδιον abesset. Nunc accedo Wolfio, cuius prior interpretatio vera est. SCHAEFER.

P. 1402. v. 25. κατεγνωκόσιν αὑτῶν, ὡς —] *qui, conscii suae incontinentiae, se abstinere a flagitio, data occasione, non posse sperant:* de quibus illud usurpari queat, ὅτι προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία, *improbitati nihil deesse praeter occasionem.* Sed prudenter Cyrus apud Xenophontem, οὐδὲ σοὶ συμβουλεύω, inquit, ὦ Ἀράσπα, ἐν τοῖς καλοῖς τὴν ὄψιν ἐνδιατρίβειν· ὡς τὸ μὲν πῦρ τοὺς ἁπτομένους καίει, οἱ δὲ καλοὶ καὶ τοὺς ἄπωθεν θεωμένους ὑφάπτουσιν, ὥστε αἴθεσθαι τῷ ἔρωτι. *Tibi etiam, Araspa, suadeo, ne in formosa facie defigas oculos: nam ignis tangentes urit, ac formosi etiam eos, qui eminus spectant, ita succendunt, ut amore ardeant.* Recte igitur Hebraeus Sapiens, *Qui periculum amat,* inquit, *dignus est, qui in eo pereat.* WOLF.

P. 1402. v. 29. δι'] Deest Barocc. 1. REISK.

P. 1402. v. 29. ηὐξήθησαν] *cumulate ornateque sint peractae.* V. p. 1406, 6. REISK.

P. 1403. v. 1. ὑποψίαν ἔχειν] ὑπόπτους γενέσθαι. *suspectos haberi de turpitudine.* WOLF. De passiva significatione huius phrasis v. not. ad p. 1306, 7. Sed h. l. activam esse docet oppositum p. 1402, 27. οὐκ ἄλογον ταύτην ἔχειν τὴν διάνοιαν. SCHAEFER.

P. 1403. v. 3. ἐπήρθην] ἐπήρθην Bekker. SCHAEFER.

P. 1403. v. 6. οὐκ ἀνόητον] [ἀνόητον.] Lege οὐκ ἀνόητον. WOLF. οὐκ abest a Bavarico et Aldina, sed addiderunt Lessing. Weimar. Wolfius. REISK.

P. 1403. v. 6. ἀνόητον] ἀνόνητον Barocc. 1. REISK.

P. 1403. v. 8. κατεπείγει] Vulg. κατεπείγειν. κατεπείγει Paulina, Wolfiana. Dedi sic correctum et distinctum hunc locum: — κατεπείγει (in indicativo), νομίζω τῆς μὲν —. REISK. Parisina post νομίζω interpungit. SCHAEFER.

P. 1403. v. 10. οὐ] οὐδὲ Barocc. REISK.

P. 1403. v. 11. καὶ] Videtur defectum prodere. Malim abesse aut aliud quid addi cum χαλεπὸν ad sententiam conveniens, fortasse ἐπικίνδυνον. REISK. Nec delendum καὶ nec quidquam addendum. SCHAEFER.

P. 1403. v. 12. τὸν συμβουλεύειν μέλλοντα] Malim cum Bruciolo τὸ συμβουλεύειν, μέλλοντα αὐτὸν ὑπεύθυνον —. Suasor obnoxius est consultori ad praestandum consilii eventum. Iniquissima certe lex, si transferatur et ad ea negotia, in quibus fortuna dominatur: morum quidem praecepta minus periculosa sunt. WOLF. τὸ σ. margo Lutetianae e Paulina. Post ἐπικινδυνότερον addi velim τῷ. τῷ τὸν συμβουλεύειν μέλλοντα, *propterea quod ille, qui consilium dare vult.* REISK. Multum erravit debuitque

Wolfium audire. τὸ dedit etiam Bekker. μέλλοντα iungendum infinitivo καταστῆσαι. SCHAEFER.

P. 1403. v. 13. ὑπεύθυνον — καταστῆσαι] Non modo eventus dati consilii a consultore praestandus est, sed etiam vitae ratio moresque, ne praeceptis repugnent. REISK.

P. 1403. v. 16. δικαίως] δίκαιος Paulina. δίκαιοι Barocc. 1. REISK. Mox corr. περιγενέσθαι. SCHAEFER.

P. 1403. v. 22. οὐδὲ τὰ μετρίως] Sic legendum est. OBSOP. [τὰ μετρίως.] Lege οὐδὲ τὰ μετρίως. WOLF. οὐδὲ, quod abest ab Aldina, addunt Lessing. Weimar. Wolf. REISK.

P. 1403. v. 22. πέφυκε] πέφυκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1403. v. 23. λόγῳ.] λόγῳ, Bekker. Magis placet plene distingui: hic enim Sophista ipsum argumentum ingreditur. Ut non displiceat quod habet Cod. Bekk.: ἡγοῦμαι δὴ —. SCHAEFER.

P. 1403. v. 25. καθήκειν] Pro κατειπεῖν in antiquo κατεπείγειν. OBSOP. [κατειπεῖν.] Lege πρέπειν ac potius καθήκειν. Isocrates in Euagora: παῖς μὲν γὰρ ὢν ἔσχε κάλλος καὶ ῥώμην καὶ σωφροσύνην, ἅπερ τῶν ἀγαθῶν πρεπωδέστατα τοῖς τηλικούτοις ἐστί. *Nam in puerili aetate forma floruit et robore et modestia, quae dotes eam aetatem in primis decent.* WOLF. πρέπειν Lessing. Weimar. margo Lutetianae e Paulina. κατειπεῖν Bavaricus, Aldidina. κατεπείγειν liber Obsopoei, Barocc. 1. REISK. κατεπείγειν Bekker. Mihi si optio detur, praeferam πρέπειν. κατεπείγει μοι διατελεῖν ἔχοντα non videtur dici posse. SCHAEFER.

P. 1403. v. 26. ἀνδρίαν] Sic et Bavaricus, sed cum ει super ι scripto. REISK.

P. 1403. v. 27. ἀμφοτέρων τούτων] τῆς τε ὄψεως καὶ τῆς ψυχῆς. Negat Sophista hanc aetatem decere ὄψιν θηλυπρεπῆ. SCHAEFER.

P. 1403. v. 29. περίβλεπτον — διατελεῖν] Adverte verbum διατελεῖν iunctum et adiectivo et participio: cuius constructionis, quamvis aliis parum concinna, aliis ne graeca quidem videatur, exempla passim occurrunt. Simillimum citavi ad Dionys. Halic. de C. V. p. 200. SCHAEFER.

P. 1404. v. 1. παρὰ] I. q. διά. V. Iulianea p. VIII. SCHAEFER.

P. 1404. v. 1. προαγαγὼν] προάγων Barocc. 1. REISK.

P. 1404. v. 1. προαγαγὼν ἥκεις] pro προήγαγες. *tua diligentia eo evexisti.* ἥκεις, pro quo alias τυγχάνεις dicunt. WOLF. Phrasis decens orationem altius surgentem ideoque poëtis frequentata. V. Brunckius ad Sophocl. Philoct. 181. SCHAEFER.

P. 1404. v. 2. τῶν] Abest ab Aldina, Paulina. REISK.

P. 1404. v. 3. χρὴ] τί χρὴ Bekker., posito signo interrogandi post ἄξιον. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1404. v. 3. ὑπὸ μὲν — θαυμάζεσθαι] [οὐχ ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν — θαυμάζεσθαι;] Si interrogationis notam verbo apponas, tolerari negatio potest, quam Bruciolus omisit, fortasse quod ἀγωνιστικώτερος ὁ λόγος διὰ τῆς ἐρωτήσεως videretur. Quanquam Isocrates etiam interrogationibus in encomiis utitur, praesertim in conclusionibus aliquorum locorum. WOLF. Post ἄξιον addunt οὐχ Bavaricus, Aldina et Barocc. 1. REISK. οὐχ ὑπὸ μὲν — θαυμάζεσθαι; Bekker. Mihi placet Reiskium sequi: ut καίτοι χρὴ — θαυμάζεσθαι sit enuntiatio καταφατική. SCHAEFER.

P. 1044. v. 3. ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν —] Plerumque congruunt hominum iudicia cum fortunae favore. Ac ita oportere fieri praecipit Manilius Astrologus de fatali necessitate scribens sapientissimis versibus, quos adscribere placet:

Nec tamen haec ratio facinus defendere pergit
Virtutemve suis fraudare in praemia donis.
Nam neque mortiferas quisquam minus oderit herbas,
Quod non arbitrio veniunt, sed semine certo,
Gratia nec levior tribuetur dulcibus escis,
Quod natura dedit fruges, non ulla voluntas.
Sic hominum menti tanto sit gloria maior,
Quod coelo gaudente venit: rursusque nocentes
Oderimus magis in culpam poenamque creatos.
Nec refert, scelus unde cadat: scelus esse fatendum.
Hoc quoque fatale est, sic ipsum expendere fatum.

WOLF.

P. 1404. v. 6. καθόλου] καθ' ὅλου Bekker. SCHAEFER.

P. 1404. v. 7. ἁρμόττει] ἁρμόσει margo Lutetianae et textum Bavarici cum η super diphthongo. Margo eiusdem dat vulgatam cum γρ. REISK. ἁρμόσει Bekker. SCHAEFER.

P. 1404. v. 10. ταῦτα δηλῶσαι] Malim ταῦτα νῦν δηλῶσαι, *nunc*, propter oppositum modo praemissum ὕστερον. REISK. F. ταῦτ' ἤδη δηλῶσαι. SCHAEFER.

P. 1404. v. 12. τούτου] Malim τοῦτο. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 1404. v. 12. μέλη] Sic et Bavaricus, sed cum ρ super λ scripto. μέρη Barocc. 1. REISK.

P. 1404. v. 13. σῶμα] Post h. v. videtur καλὸν deesse. REISK. Non deest. SCHAEFER.

P. 1404. v. 13. τίν' ἂν] τίνα Dindorf. Recte: nisi malis τίν' ἂν tali in constructione addi nequit. SCHAEFER.

P. 1404. v. 17. αὐτῷ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1404. v. 17. γὰρ] Recte γὰρ ἂν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1404. v. 17. θνητῶν] [θνητόν.] θνητῶν. WOLF. Vulg. θνητόν. Dedi θνητῶν e Wolfii coniectura. REISK.

P. 1404. v. 17. ὅ] [ὄν.] ὅ. WOLF. Sic correxit Wolfius vitiosum ὄν, quod est in Aldina et Bavarico. REISK.

P. 1404. v. 18. ἐργάζεται] V. not. ad p. 1402, 13. SCHAEFER.

P. 1404. v. 21. φύσεως] Vulg. φύσιν. φύσεως Lessing. editio Wolfii, margo Lutetianae e Paulina. Et hoc dedi. Videtur in libris olim h. l. duplex versata esse lectio, altera ἐπ' ἀνθρώπου φύσεως ἔχει, altera ἐπ' ἀνθρώπου φύσιν ἕλκει, *pertrahit divinam maiestatem ad humanam naturam*. REISK. φύσιν Bekker. Quod cur mutaretur nihil causae fuit. φύσις τῶν θεῶν ἀξία, *natura divinam aequiparans*. SCHAEFER.

P. 1404. v. 22. ἀνυπονόητον] Nemo suspicatur, illum colorem pigmentis quaesitum esse seu factitium. REISK. Similiter Ind. Graecitat. p. 52.: „cuius causae sunt extra suspicionem." Malim haec vertere: *nullis autem criminibus obnoxium*. SCHAEFER.

P. 1404. v. 23. ἃ πολλοῖς ἤδη —] In antiquo sic: ἃ πολλοῖς ἄλλοις ἤδη συνέπεσε τῶν κάλλους μετασχόντων. ἢ γὰρ διὰ ῥᾳθυμίαν τοῦ σχήματος ἅπασαν συνετάραξαν τὴν ὑπάρχουσαν εὐπρέπειαν. OBSOP.

P. 1404. v. 23. πολλοῖς ἤδη] πολλοῖς ἄλλοις ἤδη. WOLF. Post πολλοῖς addit ἄλλοις margo Lutetianae e Paulina aut codice Obsopoei. REISK. Addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 1404. v. 25. γὰρ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1404. v. 25. διὰ ῥᾳθυμίαν] *propter ignaviam*. Cogita, num potius legendum videatur δι' ἀῤῥυθμίαν, *propter indecora lineamenta malamque proportionem, aut etiam gestus et motus corporis indecoros*. ῥυθμός, εὔρυθμος, εὐρυθμία, ἄῤῥυθμος, ἀῤῥυθμία. WOLF.

P. 1404. v. 25. σώματος] σχήματος codex Obsopoei, Barocc. 1. et Bavaricus. Sed in margine dat Bavaricus vulgatam cum γρ. REISK.

P. 1404. v. 26. συνετάραξαν] [συνέπραξαν.] συνετάραξαν. WOLF. Sic correxerunt Obsopoeus, Wolfius, Weimar. et Lessing. vitiosum συνέπραξαν, quod est in Aldina. REISK.

P. 1404. v. 27. συνδιέβαλον αὐτῷ] Id est, διέβαλον σὺν τῷ ἀτυχήματι. WOLF. Statim corr. ὤν. SCHAEFER.

P. 1405. v. 1. οὕτω] οὕτω γὰρ Bekker. SCHAEFER.

P. 1405. v. 1. ἐφυλάξατο — ὥστε — καταστῆσαι] *cavit — ne* s u â c u l p â *— faceret*. Vides cur positum sit ἐφυλάξατο. Nam ipse deus, si solus spectatur, nequit dici φυλάττεσθαι κῆρας, a quibus divinae naturae nihil metuendum est. SCHAEFER.

P. 1405. v. 3. δὲ] δὲ καὶ Barocc. 1. REISK.

P. 1405. v. 4. καὶ μὲν δὴ καὶ] V. Hoogeveenus Doctr. Part. L. Gr. T. I. p. 681. Differt formula καὶ — μὲν δή, de qua v. not. ad p. 641, 28. SCHAEFER.

P. 1405. v. 5. τῶν ὀμμάτων] Subaudi ὄντων ἐπιφανεστάτων a communi. REISK.

P. 1405. v. 7. τὸ δαιμόνιον] I. q. ὁ θεός. Mox v. 13. sequitur ἐπιδείξας, inflexâ πρὸς τὸ σημαινόμενον constructione. Nec quidquam differt ἡ τύχη v. 20. Minus accurate Lennepius ad Phalar. p. 339. SCHAEFER.

P. 1405. v. 7. κατεπείγουθ'] Pro κατεπάγουθ' in antiquo κατεπείγοντα. OBSOP. [κατεπάγουθ'.] κατεπείγουθ', *necessaria, urgentia*. Hoc est, *oculi non videndi modo usum tibi praebent*. WOLF. Vulg. κατεπάγουθ'. κατεπείγουθ' Bavaricus, Lessing. margo Lutetianae e Paulina, Weimar. liber Obsopoei. Et sic correxi. REISK.

P. 1405. v. 10. γιγνωσκομένης] [γιγνομένης.] γιγνωσκομένης. WOLF.

P. 1405. v. 10. σοὶ] Vulg. σοῦ. Dedi de meo σοί. Qui dativus cohaeret cum ἐνεφάνισε. REISK. Recte σοῦ Bekker. Opponitur alter genitivus ἐνίων. Ad ἐνεφάνισε subaudias τοῖς ἄλλοις. SCHAEFER.

P. 1405. v. 11. πρᾷον] πρᾶον Bekker. SCHAEFER.

P. 1405. v. 13. ἐπιδείξας] ἀποδείξας index Lambini. REISK.

P. 1405. v. 15. θαυμάσειε] θαυμάσειεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1405. v. 15. πρᾳότητος] πραότητος Bekker. SCHAEFER.

P. 1405. v. 18. τοσαύτας] τοιαύτας margo Lutetianae, editio Wolfii. REISK.

P. 1405. v. 18. τοσαύτας ὑπεναντιώσεις—] Id est, cum vitia virtutibus proxima sint: unde fit, ut locus reprehensioni facillime detur. Hinc sunt illa Ciceronis in Partitionibus de cavendis iis vitiis, quae virtutem videntur imitari: „Nam et prudentiam (inquit) malitia, et temperantiam immanitas in voluptatibus aspernandis, et magnitudinem animi superbia in animis extollendis et despicientia in contemnendis honoribus, et liberalitatem effusio, et fortitudinem audacia imitatur, et patientiam duritia immanis, et iustitiam acerbitas, et religionem superstitio, et lenitatem mollitia animi, et verecundiam timiditas, et illam disputandi prudentiam concertatio captatioque verborum, et hanc oratoriam vim inanis quaedam profluentia loquendi: studiis autem bonis similia videntur ea, quae sunt in eodem genere nimia.“ WOLF.

P. 1405. v. 18. πρὸς ἄλληλα] πρὸς ἀλλήλας Wolfius in Farragine et index Lambini. πρὸς ἀλλήλους margo Lutetianae. Quod non repudiem in unum vocabulum contractum. In Aldina est προσάλληλα tanquam adverbium. Neque hoc male. Fortasse legendum: τὰ τοσαύτας ἔχοντα ὑπεναντιώσεις πρὸς ἄλληλα. *fortuna res has nacta tot inter se habentes adversitates* vel *repugnantias*.

REISK. Neutrum ἄλληλα displicet: vellemque πρὸς ἄλληλα liceret transponi post ὁμολογούμενα v. 20. SCHAEFER.

P. 1405. v. 21. ὥσπερ εὐχὴν ἐπιτελοῦσα] *quasi signum aliquod perficiens e voto dedicandum*, aut *ac si signum aliquod perfecisset, quod ille sibi a fortuna perfici et elaborari votis conceptis flagitasset.* REISK. Simpliciter verte: *tanquam votum implens.* SCHAEFER.

P. 1405. v. 21. ἐπιδεῖξαι] ὑποδεῖξαι Barocc. 1. REISK.

P. 1405. v. 22. θνητὴν] Vulg. θνητόν. θνητὴν margo Lutetianae, Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1405. v. 22. εἴθισο] F. εἴθισται. WOLF. Placet. SCHAEFER.

P. 1405. v. 22. ἱστᾶσα] F. συνιστᾶσα. WOLF. Wolfii συνιστᾶσα cum probem, ausus tamen non sum recipere. REISK. Ego quoque probo. SCHAEFER.

P. 1405. v. 23. οἷόν τ' ἦν] Legendum οἷός τ' ἦν. *Si dicendi facultate pulchritudinis tuae laudes queam assequi.* OBSOP. Sic etiam Barocc. REISK. Gravior est vulgata. SCHAEFER.

P. 1405. v. 26. ἐπαινοῦντες] ἐπαινοῦντας margo Lutetianae. REISK. Hoc qui voluit (voluisse Lambinus videtur) ignoravit idioma syntacticum, de quo v. not. ad p. 414, 15. SCHAEFER.

P. 1405. v. 26. ἐπαινοῦντες] Post ἐπαινοῦντες aut circa deesse videtur τι aut τοῦτο μόνον. *hanc solam tuarum laudum.* REISK. Immo iungenda οὐδὲν τῶν προσόντων σοι. *totum quod tibi est formositatis decus laudandum nobis videretur.* SCHAEFER.

P. 1405. v. 27. χρησώμεθα] Vulg. χρησόμεθα. Per ω dat margo Lutetianae e Paulina. Dedi χρησώμεθα in coniunctivo. REISK.

P. 1405. v. 27. εἰ] Vulg. καί. εἰ Lessing. et margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK. Recte καὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 1405. v. 28. τερθρευώμεθα] τερθρεύειν Hesychius τηρεῖν, σκοπεῖν, λιπαρεῖν, *custodire, considerare, orare*, τερθρεύεσθαι, ἀπατᾶσθαι, *seduci*, τερθρείαν καὶ τέρθρευμα λογομαχίαν, φληναφίαν, φλυαρίαν, ἀπάτην, id est, *controversiam verborum, nugas, imposturam* exponit. WOLF. Vulg. τερθρευόμεθα. τερθρευσώμεθα index Lambini. τερθρευώμεθα rursus in coniunctivo dedi. REISK.

P. 1405. v. 28. ὑποβάλοι] ὑπερβάλοι margo Lutetianae. ὑποβάλλοι Barocc. 1. ὑπερβάλοι non caret specie ob insequens ὑπερτεῖναι. Retineo tamen vulgatam. REISK. Bekkerus: „ὑπερβάλοι Y. O." Perplacet. Vulgatam Ind. Graecitat. p. 515. male interpretatur. SCHAEFER.

P. 1406. v. 1. ἧς] Malim ἥν: nam cum accusativo construitur, si bene commemini, verbum ὑπερτείνειν in sensu superandi, non cum genitivo. REISK. Constructio cum genitivo non

habet quod quenquam offendat: quippe ὑπερτείνειν est de genere verborum, quorum excellentiam significantium solennis haec structura est. V. not. ad Porsoni Med. p. 77. edit. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 1406. v. 1. τέχνῃ] Vulg. τέχνη. Cum iota subscripto dat editio Wolfii. REISK.

P. 1406. v. 3. ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν] *sic spectanda se dant, ut maneant immota.* SCHAEFER.

P. 1406. v. 7. ἐπαινέσας ἐῶ] Vulg. ἐπαινέσαι ἔχω. Malim ἐπαινέσας ἐῶ. *istis commemoratis laudibus, hoc argumentum depono* ad aliud transiturus. Et sic dedi de meo. REISK. Recte ἐπαινέσαι ἔχω Bekker. SCHAEFER.

P. 1406. v. 8. τοῦτο] τοῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1406. v. 10. τοιαύτης *)] τοσαύτης editio Wolfii. REISK.

P. 1406. v. 10. σοὶ] Id est ἐν σοὶ vel ἐπὶ σοί. Vel τὴν σὴν, scilicet ἡλικίαν. Vel ἡ σή. REISK. Vulgata bene habet. Iunge σοὶ συμβέβηκεν. SCHAEFER.

P. 1406. v. 11. ἐξαμαρτάνει, — προῄρηται] Lege in secunda persona: ἐξαμαρτάνεις, — προῄρησαι. WOLF. ἐξαμαρτάνεις et προῄρησαι margo Lutetianae e Paulina aut coniectura Wolfii. Utrumque etiam in Weimar. annotatum reperi. ἐξαμαρτάνειν Barocc. 1. Vulgatam tueor et servo: redit enim ad *tua aetas.* REISK. Scilicet si cum Reiskio σοὶ v. 10. mutes in τὴν σήν. ἐξαμαρτάνειν, — προῄρησαι Bekker. Assentirer, si scriptum legeremus μηδὲν ἐξαμαρτάνειν. Nunc idem mihi quod Wolfio placet. Atque ἐξαμαρτάνεις dat Cod. Bekk. προῄρησαι autem tot eius libri tuentur, ut inepti sit verbum addere ad hoc commendandum. SCHAEFER.

P. 1406. v. 12. κατὰ τὴν ὥραν] κατὰ τὴν ἡλικίαν. SCHAEFER.

P. 1406. v. 17. τῶν τοιούτων] Utrum τῶν ὁμιλιῶν ἢ ἀνθρώπων; *ita tractas eos homines* an *ita te geris in iis familiaritatibus?* Etsi eadem est utrobique sententia. WOLF. τούτων margo Lutetianae. REISK. τῶν τοιούτων neutrius generis videtur. προστῆναι πράγματος, *rem tractare.* SCHAEFER.

P. 1406. v. 20. ἐστί] ἐστίν Bekker. SCHAEFER.

P. 1406. v. 20. ἤδη] ἢ διὰ Barocc. 1. REISK.

P. 1406. v. 21. συμβουλευόντων] συμβουλευσάντων Barocc. 1. REISK. Recepit Bekker. Recte: sequitur enim πεισθέντων. SCHAEFER.

P. 1406. v. 22. πρὸς χάριν] Pro χάριν legendum πρὸς χάριν. OBSOP. [χάριν.] πρὸς χάριν. WOLF. πρὸς, quod abest ab Aldina, addunt Weimar. Lessing. Obsop. Wolf. REISK.

---

*) Corr. vitium typotheticum. SCHAEFER.

P. 1406. v. 23. ἐστι] Vulg. εἶναι. Malim ἐστι. Et sic dedi de meo. REISK. Infinitivum iure restituit Bekker. Est obliqua oratio: refertur enim, quid visum sit τοῖς συμβουλεύσασιν, ὡς οὐ χρὴ —. SCHAEFER.

P. 1406. v. 26. συμπίπτει] συμπίπτειν. WOLF. συμπίπτειν margo Lutetianae e Paulina aut coniectura Wolfii. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1406. v. 27. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1406. v. 28. τοῖς ἄλλων] τοῖς ἄλλοις Barocc. 1. REISK.

P. 1406. v. 28. ἄλλων] M. τῶν ἄλλων, aut fortasse τῶν πολλῶν. WOLF.

P. 1406. v. 28. τοσοῦτο] τοσοῦτον Paulina. REISK. Praestat τοσοῦτο: nam sequitur consonans. SCHAEFER.

P. 1406. v. 28. τούτων] Malim ἐν τούτῳ. REISK. Ego non item. Scilicet τῶν ἄλλων. SCHAEFER.

P. 1407. v. 1. περιγεγενῆσθαι] Subaudi τῆς μέμψεως καὶ ἐπιπλήξεως. *ut saevorum et morosorum omnium criminationes atque reprehensiones eluseris atque viceris eo, quod* —. REISK. Immo τῶν χαλεπῶν καὶ δυσκόλων ἁπάντων neutrius sunt generis. Paulo ante dicuntur ἀδύνατα. SCHAEFER.

P. 1407. v. 2. συνεξαμαρτάνειν τί] Vulg. συνεξαμαρτάνειν. Addit Bavaricus τι. Addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1407. v. 2. ἐνδιδοὺς] ἐνδοὺς Barocc. 1. REISK. ἐνδοὺς Bekker. Recte. Sequitur κρατήσας. SCHAEFER.

P. 1407. v. 3. τῆς — δυσχερείας] *eam, quae adversus ipsos est, difficultatem.* τὸ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐντυγχανόντων δυσχεραίνεσθαι [p. 1406, 25.], *odium eorum, qui te salutant et tuam consuetudinem expetunt.* WOLF. *offensam apud illos.* Minus recte Wolfius. SCHAEFER.

P. 1407. v. 3. εὐαρμοστίᾳ] Pro εὐαρμοστίᾳ erat συναρμοστίᾳ. OBSOP. συναρμοστίᾳ Barocc. 1. margo Lutetianae e codice Obsopoei. συναρμογῇ vult Wolfius in Farragine. REISK. Bekkerus: „συναρμοστίᾳ v. συναρμοστίᾳ S. Q. O." Proba vox συναρμοστία, etsi neglecta Lexicographis nostris. Nec tamen vulgata deserenda. ἡ τῶν τρόπων εὐαρμοστία, *morum facilitas*, quam honestatis studium non aversatur: ἡ τῶν τρόπων συναρμοστία, *morum accommodatio*, quae, si imiteris mores perversos, in vitio est. SCHAEFER.

P. 1407. v. 7. τῶν πλείστων] Scilicet ἐραστῶν. REISK. Immo ἐρωμένων. SCHAEFER.

P. 1407. v. 7. οὐδὲ ὃν ἂν προέλωνται] [οὐδὲν ἂν προέλωνται.] οὐδ' ὃν ἂν προέλωνται. *ne eum quidem, quem caeteris praetulerint.* WOLF. Sic correxit praeter Wolfium etiam Lessingianus. In Aldina et Bavarico est οὐδὲν ἄν. In Weimar. οὐδ' ἄν. REISK.

P. 1407. v. 7. ὃν] Scilicet ἐρώμενον. REISK. Immo ἐραστήν. SCHAEFER.

P. 1407. v. 8. ἀρέσκειν] Subaudi σε. Constructio haec est: συμβέβηκε σοὶ τὸ ἀρέσκειν σε πᾶσι. *evenit tibi, ut omnibus arrideres.* REISK.

P. 1407. v. 11. καλὸν] Post h. v. videtur τυγχάνειν deesse. REISK. Non deest. Subaudi μὴ ἄμοιρον καθεστάναι. SCHAEFER.

P. 1407. v. 11. παρὰ σοῦ] παρά σοι margo Lutetianae e Paulina, cuius index tamen vulgatam dat. Dativum item dat Lessing. REISK.

P. 1407. v. 12. ἥκει, τούτων οὐδ'] [ἥκει τούτων, οὐδ'.] ἥκει, τούτων οὐδ'. Comma ponendum post ἥκει. WOLF.

P. 1407. v. 13. τῶν] Non habet Dindorfiana typothetae, credo, culpâ. SCHAEFER.

P. 1407. v. 15. παρεσκεύακεν] Vulg. παρεσκεύασεν. παρεσκεύακεν Bavaricus, Aldina, Paulina. Et hoc dedi. REISK.

P. 1407. v. 16. τῶν] αὐτῶν Barocc. REISK.

P. 1407. v. 17. θηρωμένων] Pro θηρωμένης erat θηρωμένων. OBSOP. [θηρωμένης.] θηρωμένων. WOLF. Ita corrigunt Obsop. Weimar. Wolf. vitiosum θηρωμένης Aldinae. REISK.

P. 1407. v. 17. τοσοῦτον] Bekkerus: „τοσοῦτο v." V. not. ad p. 1406, 28. SCHAEFER.

P. 1407. v. 22. εὐήθης] εὐήθεια medium est vocabulum. Alias τῇ πανουργίᾳ opponitur, alias τῇ φρονήσει. Hoc loco simplicitas intelligitur. WOLF.

P. 1407. v. 23. οὐ κακοήθως] ἀκακοήθως margo Lutetianae e Paulina. REISK. Praeferrem, si a libris plus haberet auctoritatis. Adiectivum ἀκακοήθης ex Eusebio citarunt Angli H. Steph. Thes. c. 3515. D. SCHAEFER.

P. 1407. v. 25. καὶ τὸ σύνολον] Sic etiam textum Bavarici: sed in margine est γρ. καὶ συνελόντι. REISK.

P. 1407. v. 25. οἷος—γένοιτο] [οἷος ἄν τις ἐξ ἀρετῆς υἱὸς ἐρῶντι γένοιτο.] *qualis aliquis ex virtute filius amanti nasceretur* vel *fieret.* Ambiguum est, τὸ ἐξ ἀρετῆς utrum ad ἐρῶντι an ad γένοιτο referatur. οἷς ἂν γένοιτο υἱὸς, *talis, qualis fieri queat filius*, hoc est, *adoptari*, ἐρῶντι ἐξ ἀρετῆς, *ab amante propter virtutem.* Sicut Pauli Aemilii filium, eum, qui postea Scipio Aemilianus et Scipio minor cognominatus est, maioris Africani filius adoptavit. Sic intelligere malo, quam γένοιτο υἱὸς ἐξ ἀρετῆς. *si quis deam Virtutem amaret, non alius ei filius ex ea nasceretur.* Est enim ποιητικώτερον: etsi demonstrativum genus fateor esse liberius. WOLF.

P. 1407. v. 25. Ἔρωτι] Vulg. ἐρῶντι. ἔρωτι margo Bavarici cum γρ. Dedi Ἔρωτι cum ex hoc codice tum coniectura mea. Du-

dum enim ante, quam mihi liceret hunc codicem usurpare, in hanc emendationem incideram: cuius rei mihi testis esto mea interpretatio germanica ante perfecta et ad librarium Lemgoam missa, quam codex Bavaricus ad me Monachio deferretur. Elegantissima sententia, quamquam paulo floridior et poëticae magniloquentiae similior. *cuiusmodi ferme filius Cupidini deo e Virtute dea nasceretur*, si nasceretur unquam, laudibus utriusque parentis omnibus ornatus et cumulatus. O quam amabile corpus exsistere necesse est e congressione tot laudum et decorum, quot sunt Cupidini et Virtuti propria! Fingi animo vix queat aliquid perfectius atque amabilius. REISK.

P. 1407. v. 26. *τὴν τοίνυν ἀνδρίαν*] Pro *τὴν τοίνυν ἀνδρείαν* erat *τὴν τοιαύτην τοίνυν ἀνδρείαν*. OBSOP. Inchoata hic sententia non directe absolvitur, sed interrupta ab interiectis quibusdam, quae signis parentheseos secrevi, rursus p. 1408, 3. resumitur in istis: *σοῦ δ' ἐπὶ πολλῶν* —. REISK. Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana post *ἀνδρίαν* habet lineolam, indicem abruptae constructionis, positâ post *ἐστι* (sic sine paragogica littera) p. 1408, 3. plenâ interpunctione. Praetulerim Reiskii rationem: nam inchoatam resumi constructionem arguit *δ'* post *σοῦ* positum. V. Fr. A. Wolfii Xenophontea ad Hellen. I. 3. 20. SCHAEFER.

P. 1407. v. 26. *ἀνδρίαν*] *ἀνδρείαν* margo Lutetianae ex Aldina aut libro Obsopoei. REISK. V. not. ad p. 1408, 4. SCHAEFER.

P. 1407. v. 27. *ἔτι*] [*ἔστι*.] *ἔτι*. WOLF.

P. 1407. v. 28. *οὐ*] Post *χρόνου* addidi *οὐ* de meo. REISK. Recte delevit Bekker. Quae enim antecedit negativa simul refertur ad hoc posterius membrum. SCHAEFER.

P. 1408. v. 2. *μετὰ*] F. *κατά*. Recte dici *ἔπαινος κατά τινος* docent quae congessi H. Steph. Thes. c. 1531. B. Sic dicitur *ἐγκώμιον κατά τινος*. V. not. ad p. 68, 2. SCHAEFER.

P. 1408. v. 3. *εὐκτόν*] Recurrit p. 1410, 26. *τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ᾐτησάμην* Sophocles Fragm. ex inc. Tragoed. LX. V. Zonaras c. 917., qui quod Demosthenem citat auctorem, si hunc spectavit locum, quae Tittmanni opinio est, parum emunctae naris fuit. De hoc adiectivo nonnulla dedit Bastius Epist. Crit. p. 217. Conf. eiusdem Adversaria de Vocibus nihili post Scapulam Oxoniensem v. *Εὐκτέον*. SCHAEFER.

P. 1408. v. 4. *ἀνδρείαν*] *ἀνδρίαν* margo Lutetianae e Paulina: item v. 16., ubi etiam Bavaricus *ι* simplex dat. REISK. Bekkerus: „*ἀνδρίαν* v. qui sic ubique." Tamen servavit vulgatam, tandem, ut videtur, pacatus diphthongo. V. not. ad p. 1398, 7. *ἀνδρίαν* Dindorf. Sane alterutra forma omnibus huius libelli locis restituenda: nam ipsum scriptorem nunc simplicem vocalem nunc diphthongum maluisse eccui probabile videbitur? SCHAEFER.

P. 1408. v. 4. *διέλθῃ*] *διέλθοι*, ut oportebat, Bekker. SCHAEFER.

P. 1408. v. 4. *τῆς ἀσκήσεως*] Designat exercitationem cam-

pestrem seu eam, quae fiebat in campo, ubi iuventus docebatur arma tractare, rotare, iaculari, pyrrhichias agere, et quae sunt alia huius generis. REISK. Non quamlibet exercitationem, sed peculiare eius genus, quod mox describitur. SCHAEFER.

P. 1408. v. 6. ταύτην τὴν ἀγωνίαν] [τοιαύτην τὴν ἀγωνίαν.] M. ταύτην vel τὴν τοιαύτην. WOLF. Haec Wolfius, quasi in libris antiquitus editis esset τοιαύτην τὴν ἀγωνίαν, quod in nullo reperi. REISK.

P. 1408. v. 6. ὡς καλῶς προείλου] *quam praeclare prae caeteris delegeris.* τὸ ἱπποτροφεῖν τῶν εὐδαιμονεστάτων ἔργον εἶναι, id est, *studium equos alendi beatissimorum esse munus*, in oratione περὶ ζεύγους testatur Isocrates. WOLF.

P. 1408. v. 8. δι' ὧν οὐδέτερον —] Bruciolus *) δι' ὃ οὐδὲ —. **) Malim sic: δι' ὃ παραλιπεῖν ἄξιον οὐδὲ τὸν —. WOLF. Vulgata bene habet. SCHAEFER.

P. 1408. v. 10. συνειδὼς] „pro simplici εἰδὼς" Ind. Graecitat. p. 478. Plus valet. *persuasum sibi habens.* V. p. 1416, 2. SCHAEFER.

P. 1408. v. 12. τοῦ δ' ἀποβαίνειν] M. τούτου δ' ἐπιβαίνειν. *hoc certamen aggredi, amplecti.* WOLF. Margo Lutetianae dat ἀναβαίνειν et ἐπιβαίνειν. Wolfii coniecturam ad h. l. refutat vulgatamque tuetur Harpocration v. Ἀποβάτης. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 425. s. 426. s. et Ind. Graecitat. p. 62. SCHAEFER.

P. 1408. v. 13. τοῦτον] τοῦτο Aldina, Paulina. REISK.

P. 1408. v. 15. γυμναζομένους οὐδὲν πρὸς] [γυμναζομένους οὐδὲν, πρὸς.] γυμναζομένους, οὐδὲν πρὸς. Comma ponendum ante οὐδὲν. WOLF.

P. 1408. v. 16. ἀνδρείαν] ἀνδρίαν Dindorf. V. not. ad v. 4. SCHAEFER.

P. 1408. v. 16. ἀνδρείαν — εὐψυχίαν] V. Ind. Graecitat. p. 261. s. Mihi videntur synonyma. Conf. not. ad p. 566, 17. 579, 6. SCHAEFER.

P. 1408. v. 17. τοὺς δὲ τὴν πυγμὴν] Pro τοὺς τὴν πυγμὴν in antiquo τοὺς δὲ τὴν πυγμήν. OPSOP. [τοὺς τὴν πυγμήν.] Lege τοὺς δὲ τὴν πυγμήν. WOLF. Aldinae δὲ deest. Correxerunt etiam Weimar. et Lessing. REISK.

P. 1408. v. 21. ἐξελέξω] [ἐξελέγξω.] ἐξελέξω, ab ἐκλέγομαι, non ab ἐξελέγχω. WOLF.

P. 1408. v. 22. ὡμοιωμένον] ὁμοιούμενον margo Lutetianae. REISK.

---

*) Id est Felicianus. REISK.
**) Sic et Paulina ad Felicianeam expressa. REISK.

P. 1408. v. 26. παντοδαπῶν] παντοδαπωτάτων placet Dindorfio praefat. ad Isocrat. p. IV. Ac tot concursus superlativorum adiungi positivum vix patitur. SCHAEFER.

P. 1408. v. 27. πρὸς γὰρ τοῖς τιθεμένοις —] Praeclara sententia. Sic etiam philosophiae studiosi non tam malignas illas mercedes, quae ipsis hoc numerari tempore solent, in praemiis numerandas putabunt, quam ipsam et cognitionis suavitatem et honestatem exercitationis. WOLF.

P. 1408. v. 27. τιθεμένοις] Ad τιθεμένοις addit Lambinus in indice, explicandi credo gratia, ὑπὸ τῶν ἀθλοθετῶν. Sane hoc subauditur: ut addatur, necesse nil est. Sed post h. v. addi velim αὐτό. *praeter enim praemia victoribus proposita ipsa exercitatio a magistris adhibita* (hoc est τὸ γυμνασθῆναι) *et a tironibus percepta multo studio diuturnaque contentione* (hoc est τὸ μελετῆσαι) —. τὰ τιθέμενα, scilicet ἆθλα, sunt praemia victoribus ab athlothetis proposita. REISK. αὐτὸ non opus addi: nam Reiskius, dum Lambinum iure reprehendit, eadem ipse chorda oberrat. SCHAEFER.

P. 1409. v. 4. τοσαύτης] τοιαύτης Bavaricus, margo Lutetianae. Malim utramque lectionem coniungi: μετὰ τοιαύτης καὶ τοσαύτης παρασκευῆς. REISK. Recte τοιαύτης Bekker. ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ σεμνότης τῆς παρασκευῆς laudatur p. 1408, 22. s. SCHAEFER.

P. 1409. v. 4. πεποίηκεν] Aut deest aliquid, aut certe subintelligendum χρῆσθαι ταύτῃ τῇ ἀγωνίᾳ. WOLF. Nihil nec deest nec subintelligi oportet. Non meminerat Wolfius, qua significatione verbum ποιεῖν de poëtis usurpetur. SCHAEFER.

P. 1409. v. 8. νομίζων] [νομίζω.] Lego νομίζων. Sequitur enim ἐψεύσω. *Cum autem putares.* WOLF. Vulg. νομίζω. νομίζων dedi e Wolfii coniectura. REISK.

P. 1409. v. 10. πεφυκέναι] Pro πεφυκέναι antiquum ἀεὶ πεφυκέναι. OBSOP. Sic Barocc. 1. REISK.

P. 1409. v. 11. παρεσκευασμένης] παρεσκευασμένοις Aldina. Punctum post h. v. vulgo positum commate mutavi. REISK.

P. 1409. v. 11. μὲν] Vulg. μὲν οὖν. οὖν addidit etiam Lessing., quod deest Aldinae, Paulinae, Bavarico. Delevi. Quod si huius particulae vestigia sint reliquenda, malim σήν, cuius sunt satis perspicuae notae in οὖν. Verum σὴν tametsi non est supervacaneum, latet tamen in participio verbi medii ἐπιδειξάμενος. Nam ἐπιδειξάμενος τὴν φιλοπονίαν tantundum est atque ἐπιδείξας τὴν σὴν φιλοπονίαν. REISK.

P. 1409. v. 12. εὐθέως] Bekkerus: „εὐθέως post γυμνασίοις ponunt S. Y. O. v.“ Hoc ordine Dindorf. SCHAEFER.

P. 1409. v. 15. ἀνδρείαν] ἀνδρίαν margo Lutetianae e Paulina. REISK. ἀνδρίαν Dindorf. SCHAEFER.

P. 1409. v. 15. μάλιστα] μάλιστ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1409. v. 17. γεγενημένων] γιγνομένων Bavaricus, Barocc. 1. REISK.

P. 1409. v. 19. διεξῄειν] διεξοίην Barocc. 1. REISK. διεξίοιην Bekker. Idem: „διεξίοιμι v." Alterutrum probandum: sequitur enim optativus ἐπιγένοιτο. SCHAEFER.

P. 1409. v. 20. ἑνὸς δ'] [ἑνός.] ἑνός δ'. WOLF. δ' etiam Wolfius addidit, quod deest nescio cui vetustae editioni: nam in Aldina quidem et Paulina legitur. REISK.

P. 1409. v. 21. πάντας] [ταῦτα.] M. πάντας vel πάντα τἆλλα. WOLF. Vulg. ταῦτα. πάντα Paulina. Sed index eius dat vulgatam. Dedi πάντας, nempe ἀγῶνας, e coniectura Wolfii. Eodem ducit lectio Paulinae. REISK. ταῦτά τε Bekker. SCHAEFER.

P. 1409. v. 22. δυνάμει] Pro δυνάμει fortasse rectius συνέσει aut εὐνοίᾳ legeretur. WOLF. Significantissimum est δυνάμει. Hoc dicitur: Si omnia certamina commemorarem, audientes multitudine eorum prorsus obruerem. SCHAEFER.

P. 1409. v. 22. συμμετρότερον] [συμμετριώτερον.] M. μετριώτερον aut συμμετρώτερον. WOLF. Vulg. συμμετριώτερον. συμμετρότερον index Lambini, margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK.

P. 1409. v. 23. ἀφεθέντων] [ἀφαιρεθέντων.] *sublatis*. ἀφεθέντων, *dimissis*, cum Bruciolo legito. WOLF. Vulg. ἀφαιρεθέντων. ἀφεθέντων margo Lutetianae e Paulina et Feliciana. Et hoc dedi. REISK.

P. 1409. v. 23. τῶν — ὑφηνιοχουμένων] *cum quidem alii provecti essent, alii subaurigarent*. ὑφηνίοχον *aurigae ministrum*, ὑφηνιοχεῖν *aurigae fungi officio* vulgata Lexica interpretantur. In ὑφηνιόχῳ praepositionem ὑπὸ redundare asserit Phavorinus, et Hesychius ὑφηνίοχον exponit ἡνίοχον. ἡνιοχεῖν *aurigare* est, quo verbo Suetonius et Plinius utuntur. Varro etiam *aurigor*. ὑφηνιοχεῖσθαι autem utrum *pone sequi ac regere currum*, an *contra ferri*, ἐναντίον φέρεσθαι καὶ ὑφορμᾷν, significet, statuere non possum: nisi quod existimo, currule hoc certamen fuisse potissimum celeritatis equorum et aurigandi peritiae, non etiam conflictum virorum, ut in nostris ludis equestribus, fieri solitum, cum quod Horatius canit:

> *Sunt, quos curriculo pulverem Olympicum*
> *Collegisse iuvat, metaque fervidis*
> *Evitata rotis.*

tum quod ex Isocratis oratione περὶ ζεύγους, ubi, ζεύγη γὰρ, inquit, καθῆκε τοσαῦτα μὲν τὸν ἀριθμὸν, ὅσοις οὐδ' αἱ μέγισται τῶν ἄλλων πόλεων ἠγωνίσαντο, τοιαῦτα δὲ τὴν ἀρετὴν, ὥστε καὶ πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τρίτος γενέσθαι, et e Sophocle, ubi nullius conflictus mentio fit, aliter statuere non possum. Quod autem ait, φερομένου γὰρ ἐναντίον μέν σοι τοῦ τῶν ἀντιπάλων ἅρματος, id

sic intelligo: τοῦ προορμήσαντος, id est, eius, qui antevertisset, equos perterritos, conversos et cum impetu in Epicratis currum esse illatos ἐξ ὑποστροφῆς, ut ait Sophocles. ὑφηνιοχουμένων igitur *pone sequentibus* interpretatus sum, ut antitheton τῶν προορμησάντων. Sed de re incerta pro suo quisque iudicio statuat. WOLF. Significat, Epicratis currum neque inter primos neque inter postremos, sed in media isse turba, et vel sic tamen palmam abstulisse. REISK.

P. 1409. v. 25. ἑκατέρων, ὡς προσῆκε] Recte ὡς ἑκατέρων προσῆκε Bekker. Idem: „ὡς ἑκατέρων] ἑκατέρων ὡς F. S. Q. Conf. Coraes ad Isocrat. p. 50, 32." *ut decebat ambo seorsum vincere, h. e. non cedendo posterioribus, priores praevertendo.* Isocrates Panegyr. c. 20. ἀμφοτέρων κρατήσαντες, ὡς ἑκατέρων προσῆκε. ad q. l. Coraes T. II. p. 40.: Ὡς ἑκατέρων προσῆκε.] Ὡς ἐχρῆν κρατῆσαι ἑκατέρων, τῶν μὲν πολεμίων δηλονότι, τοῖς ὅπλοις, τῶν συμμάχων δὲ, τῷ ὑπερβαλέσθαι τὴν ἐκείνων ἀρετὴν, καὶ τῶν ἀριστείων ἀξιωθῆναι. Ἐλήφθη δὲ τὸ, Ἑκατέρων, ἐκ τοῦ περὶ τῆς Ἀντιδόσεως, ἀντὶ τοῦ κακῶς ὧδε γραφομένου, Ἑκατέρῳ, δῆλον ἄλλως ὂν καὶ ἐκ τοῦ εἰς Δημοσθένην ἀναφερομένου Ἐρωτικοῦ (σελ. 1409), γραφέντος δὲ, ὡς εἰκότως ὑπειλήφασί τινες, Ἀνδροτίωνι τῷ Ἰσοκράτους μαθητῇ, ὃς, πρὸς οὐκ ὀλίγοις τοῖς ἄλλοις, καὶ τοῦτο ἐμιμήσατο τοῦ διδασκάλου τὸ ἐνθύμημα. Isocratea autem phrasis videtur multum placuisse. Morus ad l. c.: „Lycurgus in Leocr. c. 17., qui locus expressus est ex Isocratico: ἀμφοτέρων περιγεγόνασιν, ὡς ἑκατέρων προσῆκε." Ceterum vel haec imitatio docet τὸν Ἐρωτικὸν non esse Demosthenis. SCHAEFER.

P. 1409. v. 25. προσῆκε] προσήκει Bavaricus. REISK.

P. 1410. v. 1. τὸ σωθῆναι] Periculo non carere eius generis ludos, etiam his temporibus vidimus, et ex fictitio Orestis Sophoclei interitu intelligitur in Electra, e qua hos versus adscribendos duxi:

Ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
Πῶλοι βίᾳ φέρουσιν· ἐκ δ' ὑποστροφῆς
Τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον
Μέτωπα συμπταίουσι Βαρκαίοις ὄχοις.
Κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ
Ἔθραυε κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
Ναυαγίων Κρισσαῖον ἱππικῶν πέδον.

Id est:

Post autem Aenianis viri effrenes
Pulli vi ruunt: eque reversione (id est, *conversi*)
Absolventes sextum septimumque iam cursum
Frontes illidunt Barcaeis curriculis.
Exinde alius alium ex uno malo
Vulnerabat et delabebatur, omnisque complebatur
Naufragiis Crissaeus equestribus campus.

Vide ibidem totam illam narrationem, e qua hunc locum rectius fortassis intelliges. WOLF.

P. 1410. v. 1. ἐναντίον] Vulg. ἐναντίον. ἐναντίου Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1410. v. 3. ὁρῶν αὐτῶν ἐνίους —] τὸ αὐτῶν neque ad ἵππους referri neque ad spectatores neque ad certatores commode potest, cum nihil praecesserit. Quare expungendum censeo et legendum γενικῶς ὁρῶν ἐνίους, iis intellectis, qui extra periculum erant. WOLF. ὁρώντων malim, ut ad ἁπάντων redeat: αὐτῶν autem, quod redit ad ἵππων, servatum velim. *quippe qui viderent, horum equorum nonnullos* —. REISK. Nihil mutandum. αὐτῶν non de equis intelligi oportet, (mirabile quid ἵπποι ὑπεραγωνιῶντες!) sed de spectatoribus, de quibus etiam ἁπάντων dicitur. Conf. v. 12. s. ὁρῶν, *etsi videns*. Nam facilis est metus contagio. SCHAEFER.

P. 1410. v. 5. οὐχ ὅπως —, ἀλλὰ —] *non modo non (adeo non) perculsus es: tantum abest, ut* etc. WOLF. Hac in constructione nunc simplex ἀλλὰ nunc comitem habens καὶ sequitur. SCHAEFER.

P. 1410. v. 6. ἀνδρείᾳ] ἀνδρίᾳ Dindorf. Idem dat margo Lutetianae. SCHAEFER.

P. 1410. v. 6. τῆς — ὁρμῆς] τῇ — ὁρμῇ editio Wolfii. Fors. τῆς — ὁρμῆς. *ipsam vim et impetum bigarum illarum* (de quibus modo commemoraverat) *vicisti*. Loquitur de bigis adversarii, non de Epicratis. Nam de his si loqueretur, videtur potius ῥώμῃ dicturus fuisse. REISK. τῇ — ὁρμῇ habet etiam Lutetiana. Bekkerus: „τῇ — ὁρμῇ F. S. Y. O. v." Vere, ut arbitror. Ad κρείττων subaudi τῶν ἀντιπάλων. SCHAEFER.

P. 1410. v. 7. τοὺς διευτυχηκότας] iam ab initio usque prospero cursu usos, quibus nemo se contrarium, ut tibi, intulerat. WOLF. eos, qui a principio certaminis secunda fortuna usi fuissent et certam iam manibus tenere victoriam sperarent, quam tu eis extorsisti. REISK.

P. 1410. v. 8. καὶ γάρ τοι] I. q. τοιγάρτοι. SCHAEFER.

P. 1410. v. 8. τοσοῦτον] Bekkerus: „τοσοῦτο v." Placet. SCHAEFER.

P. 1410. v. 10. θρυλλούντων] θρυλούντων Bekker. SCHAEFER.

P. 1410. v. 11. τὰ ναυαγοῦντα] Vocat etiam Sophocles eversionem curruum ναυάγια. WOLF. V. Valckenarius Animadv. ad Ammon. p. 158. s. Talis imitatio dictionis tragicae prodit Sophistae calamistrum. SCHAEFER.

P. 1410. v. 13. συμπέσῃ] συμπέσοι Barocc. 1. REISK.

P. 1410. v. 13. τοιοῦτο] τοιαῦτα margo Lutetianae. REISK.

P. 1410. v. 15. φιλοτιμίαν] φιλονεικίαν margo Lutetianae. REISK.

P. 1410. v. 16. καθ' ἕν τι] [καθέντι.] καθ' ἕν τι tria verba sunt. *in uno quopiam.* WOLF. Vulg. καθέντι. In tria vocabula discerpunt haec, καθ' ἕν τι, Bavaricus, Weimaranus, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1410. v. 20. σωφροσύνην] Vide, num potius legendum sit δικαιοσύνην, ne sit παρ' ἱστορίαν. WOLF. Nec vulgata est παρ' ἱστορίαν. Quippe ἡ σωφροσύνη (*sapientia*) ut γενικὸν complectitur etiam τὴν δικαιοσύνην ut εἰδικόν. SCHAEFER.

P. 1410. v. 21. Γανυμήδην] Vulg. Γαννυμήδην. Γανυμήδην margo Lutetianae. REISK.

P. 1410. v. 22. τοιούτους] τοσούτους margo Lutetianae. REISK.

P. 1410. v. 23. τῆς] τὴν Paulina. REISK.

P. 1410. v. 23. τῶν μὴ — διακειμένων] Hoc est, τῶν μὴ ἐπιθυμούντων τῆς σῆς φιλίας. WOLF.

P. 1410. v. 26. ἤπου] ἥ που Bekker. SCHAEFER.

P. 1410. v. 26. τοῦ — καταστάντος] qui potitus est universis, videlicet temperantia, fortitudine, iustitia, pulchritudine. WOLF.

P. 1410. v. 28. ζηλοῦσθαι] [δηλοῦσθαι.] ζηλοῦσθαι, *fortunatos iudicari.* WOLF. δηλοῦσθαι Bavaricus, Aldina. Correxit Wolf. Barocc. 1. REISK.

P. 1411. v. 2. σαυτοῦ] Pro σαυτὸν legendum σαυτοῦ. OBSOP. [σαυτὸν.] σαυτοῦ. WOLF. Vulg. σαυτὸν. Correxit item Wolfius. σαυτοῦ Paulina. Et sic dedi. σαυτοῦ non cum προκρίνας, sed cum ἀξίους cohaeret. REISK.

P. 1411. v. 2. προκρίνας] Idem est atque κρίνας πρὸ ἄλλων. *quos cum tu prae aliis te dignos iudicasses, amicos tibi deligis.* REISK.

P. 1411. v. 5. καλοκἀγαθία] καλοκαγαθία Bekker. SCHAEFER.

P. 1411. v. 6. προσσυνέστησεν] [προσυνέστησεν.] προσσυνέστησεν. WOLF. Vulg. προσυνέστησεν. προσσυνέστησεν Bavaricus, ut non a πρὸ, sed a πρὸς sit repetendum. Ita correxit quoque Wolfius. Idemque ego dedi. *praeter illos* (tibi a fortuna conciliatos amicos, necessarios) *adhuc tibi commendavit.* REISK.

P. 1411. v. 6. πότερον] πρότερον Barocc. 1. REISK.

P. 1411. v. 6. μόνους σ' ὀρθῶς γιγνώσκοντας] Vulg. μόνους ὀρθῶς γιγνώσκοντας. F. μόνους σ' ὀρθῶς γιγνώσκοντας. *an eos appellem, qui soli te recte cognitum atque perspectum habeant.* Et sic dedi de meo. REISK. Pronomen bene delevit Bekker. *an solos recti iudicii homines appellem.* SCHAEFER.

P. 1411. v. 8. τῶν] [τὸν σπουδαίων.] τῶν σπ. WOLF. Vulg. τὸν. τῶν Bavaricus, Aldina, Paulina, Wolfiana. Et sic correxi. REISK.

P. 1411. v. 11. καλὴν] [καλὸν.] καλὴν. WOLF. καλὸν Bavaricus, Aldina. Correxit Wolfius. REISK. καλὸν Bekker. Quod non intelligo. SCHAEFER.

P. 1411. v. 12. ἐνευδαιμονῆσαι] [εὐδαιμονίσαι.] εὐδαιμονῆσαι. *tuam naturam fecisse formosam, non ut seducerere, sed utilem, ut beatus esses.* pro quo fortassis εὐδοκιμῆσαι commodius legeretur: *ut laudarere.* WOLF. Vulg. εὐδαιμονίσαι. εὐδαιμονῆσαι Bavaricus, sed cum ι super η, item Paulina. ἐνευδαιμονῆσαι Lessing. Ambigo inter εὐδαιμονίσαι et εὐδαιμονῆσαι. Habet utraque lectio rationem suam. Vulgata sic possit reddi: *sed ad virtutem, cuius ea sit ratio, ut possit mereaturque beatus praedicari, qui ea gaudet.* Altera sic: *sed ad virtutem accommodatam vitae beatae perfruendae.* Non displicet lectio ἐνευδαιμονῆσαι. Verumtamen vulgata*) idem quoque valet. Sed praetuli ἐνεξαπατηθῆναι (de meo) v. 11. et ἐνευδαιμονῆσαι. REISK. ἐξαπατηθῆναι recte Bekker. Sed vellem simul dedisset simplex εὐδαιμονῆσαι, quod habent duo eius Codd. notae optimae. SCHAEFER.

P. 1411. v. 13. διελθεῖν] διεξελθεῖν margo Lutetianae. REISK.

P. 1411. v. 15. καθ' ὑπερβολὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως] ὥςτε τοὺς ἐπαίνους ὑπερβάλλειν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. WOLF.

P. 1411. v. 16. τοσοῦτον] Bekkerus: „τοσοῦτο v." Placet. SCHAEFER.

P. 1411. v. 17. ὁρατοῖς] [ὁρᾷ τοῖς.] ὁρατοῖς, vel οἷς μὲν ὁρᾷ τις. *adspectabilibus, his, quae sub adspectum oculorum cadunt.* WOLF. ὁρᾷ τοῖς Aldina. ὁρᾷ τις index Paulinae et Weimar. Ad modum vulgatae correxit Wolfius in Annotatt. REISK.

P. 1411. v. 18. τούτων] Scilicet τῶν λόγων. Malim tamen διὰ τούτων. *laudibus, quae per hos* (τοὺς λόγους puta) *fiunt.* REISK. Fallitur. Scilicet τῶν ὁρατῶν. SCHAEFER.

P. 1411. v. 18. νομίζουσι] Litterâ augere paragogicâ oblitus est Bekker. SCHAEFER.

P. 1411. v. 19. σοι] [σε.] Malim σοι. WOLF. Sic correxit Wolfius pro σε, quod est in Aldina et Paulina. In Bavarico est σου. REISK.

P. 1411. v. 20. καταστήσεις] Malim καταστήσοις vel καταστήσῃς, optativo vel subiunctivo. WOLF. καταστήσῃς Bavaricus. REISK. καταστήσαις Bekker. Idem: „καταστήσεις F. S. Q." Hoc ita probo, ut ἂν ante ἐντιμότερον delendum censeam. Praecise loqui decet tam graviter monentem. SCHAEFER.

---

*) Dicit, opinor, εὐδαιμονῆσαι. Sed vulgata est εὐδαιμονίσαι: nam vulgata Reiskio ubique dicitur scriptura Lutetianae. SCHAEFER.

P. 1411. v. 21. τὸ] Sic corrigit Weimaranus Aldinae τῷ. REISK.

P. 1411. v. 22. ὑπολαμβάνειν] ὑπολαβεῖν Barocc. 1. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 1411. v. 25. ἵνα] Vulg. ἀλλ' ἵνα. ἀλλ' abest a Bavarico, Aldina, Paulina. Delevi. REISK.

P. 1411. v. 27. χεῖρον] χείρων Paulina. REISK.

P. 1411. v. 27. τοῖς μὲν ἀφανῆ —] Similis in Isocratica Paraenesi est sententia: τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν, etc. WOLF.

P. 1412. v. 3. αἰσχύνην φέρειν εἴωθεν] Ita dat margo Bavarici, sed textum αἰσχύνην φέρει. Pro prima voce dat margo Lutetianae κατάγνωσιν. Et sic Barocc. 1. REISK. αἰσχύνην φέρει Bekker. Quod ut gravius praestat. SCHAEFER.

P. 1412. v. 5. οἱ μὲν — ψευσθέντες] *qui in aliis deliberationibus falluntur.* WOLF. Sententia est: qui aliis quidem in partibus doctrinarum aut a vero aberrarunt aut iustum modum consecuti non sunt sive sua sive magistrorum culpa. REISK. Tu Wolfium audi. SCHAEFER.

P. 1412. v. 5. λόγων] λόγου index Lambini. REISK.

P. 1412. v. 7. διαμαρτόντες] [διαμαρτῶντες.] διαμαρτόντες, *qui aberrarunt*, id est, *caruerunt institutione liberali.* Potest etiam exponi *qui in errorem inducti sunt*, sicut supra v. 5. ψευσθέντες. WOLF.

P. 1412. v. 8. ὑπομνήματα ἔχουσι] Pro ὑπομνήματα ἔχουσι in antiquo ὑπομένουσι scriptum erat. OBSOP. ὑπολαμβάνουσι Barocc. 1. REISK. Bekkerus: „ὑπομένουσι δίκας v." Perplacet. SCHAEFER.

P. 1412. v. 8. ἔχουσι] ἔχουσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1412. v. 9. μὲν οὖν] Vulg. μέν. Addit index Lambini οὖν. Addidi. REISK.

P. 1412. v. 9. οὐδὲν δεῖ σε παθεῖν] οὐδὲν οὐδεὶς ἔπαθε Barocc. 1. REISK.

P. 1412. v. 9. ἀνθρωπίνων] ἀνθρωπείων Bekker. SCHAEFER.

P. 1412. v. 12. παρὰ] Sic Weimaranus correxit. In Aldina est signum pariter indicandae praepositioni περὶ atque παρὰ inserviens. REISK. παρὰ verum. *dum vivimus.* SCHAEFER.

P. 1412. v. 13. μάλιστ'] Vulg. μάλιστ' ἄν. ἂν abest a Bavarico, Barocc. Delevi. REISK.

P. 1412. v. 13. ἑκάτερον] Vulg. ἑκατέρων. Malim ἑκάτερον, scilicet μέρος. *in utramque partem.* Et sic dedi de meo. REISK.

P. 1412. v. 15. ἐργάζεσθαι] ἐνεργάζεσθαι Barocc. REISK. Adscivit Dindorf. V. not. ad p. 1402, 13. SCHAEFER.

P. 1412. v. 15. πέφυκε] πέφυκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1412. v. 21. πραγματείας] *labores.* SCHAEFER.

P. 1412. v. 22. ἐπιπολῆς] Attice pro ἐπ' ἐπιπολῆς. ἐπιπόλαια ἢ ἐπιπολαῖα, *expedita, in extremitate seu summitate, quam superficiem vocant, haerentia.* WOLF. Subaudi πραττόμενα aut ἐπιτηδευόμενα. REISK. Immo ὄντα, siquidem aliquid subaudiendum. SCHAEFER.

P. 1412. v. 22. διὰ δὲ — πέφυκε] Similem ex Euripide, ni fallor, sententiolam citat Plutarchus: πᾶν ζητούμενον ἁλωτὸν, ἐκφεύγει δ' ἀμελούμενον. *Quicquid quaeritur, comprehendi potest, sed quod negligitur, id effugit.* WOLF. Est Sopholis Oed. R. 110. s. V. Plutarchi Mor. p. 98. A. SCHAEFER.

P. 1412. v. 28. οὐκ εἴωθε] Vulg. εἴωθε. Dedi de meo οὐκ εἴωθε. Fortuita enim menti et proposito haud parent. REISK. Negationen summo iure delevit Bekker. Dicuntur haec δουλεύειν τῇ διανοίᾳ, ut quae ἁπάντων ἡγεμονεύει (v. 16.) s. ἐπιστατεῖ τῶν ἄλλων (v. 28.). Add. p. 1413, 1. SCHAEFER.

P. 1412. v. 28. τὴν δ' ἐπιστατοῦσαν — διακείσεται βέλτιον] καλῶς διακεῖσθαι τὴν γνώμην satis nota formula. Sic Isocrates in Euagora: θαυμάζων δὲ, ὅσοι τῆς μὲν ψυχῆς ἕνεκα τῶν ἄλλων ποιοῦνται τὴν ἐπιμέλειαν, αὐτῆς δὲ μηδὲν τυγχάνουσι φροντίζοντες, ἔπειτα καὶ περὶ τῶν πραγμάτων τὴν αὐτὴν διάνοιαν εἶχεν. *Demirans eos, qui vitae causa caeterarum rerum curam susciperent, ipsam vero mentem, a qua vitae totius universa ratio pendet, omnino negligerent, in rebus deinde administrandis idem plane sensit ac tenuit.* WOLF. Vereor ut Wolfius haec recte intellexerit. E pervulgato syntaxis Graecae idiomate sunt dicta pro his: ὅπως δ' ἡ ἐπιστατοῦσα — διακείσεται βέλτιον, μὴ ζητεῖν. SCHAEFER.

P. 1412. v. 28. συνδιατελοῦσαν δὲ τοῖς ἔχουσιν] Sic Cicero pro Archia: „Haec studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium et solatium praebent, oblectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur." Quod Demosthenes breviter τῇ διανοίᾳ attribuit, id Cicero prolixiore paraphrasi studiis adscribit. τοῖς ἔχουσιν, *habentibus*, id est, *mente praeditis*, hoc est, *hominibus.* Qui enim διάνοιαν non habet, bellua, non homo est. WOLF.

P. 1413. v. 3. ἐν] περὶ Bavarici margo cum γρ. REISK. Videndum ne hoc referri oporteat ad διὰ v. 2. Bekkerus enim: „διὰ τύχην] παρὰ τύχην γρ. Q." SCHAEFER.

P. 1413. v. 3. τοῖς σπουδαιοτάτοις] S. ἀνθρώποις. *admirationi esse inter praestantissimos viros.* Si subintelligas πράγμασι, *propter res praestantissimas in admiratione*, durius videbitur. WOLF. Mihi quidem non videtur. Quin neutrius esse generis

τοῖς σπουδαιοτάτοις arguit quod sequitur μηδενὸς τῶν ἐνδόξων. Nec tamen quidquam in his est elliptici. SCHAEFER.

P. 1413. v. 5. τῆς μὲν γὰρ] S. τύχης. WOLF.

P. 1413. v. 5. τῆς δ'] τῆς ἐπιμελείας. WOLF.

P. 1413. v. 6. ἐν ἀνδραγαθίᾳ] Praepositio ἐν haud scio an redundet. Nam verbum διαφέρειν dativo simplici fere ac genitivo iungitur, ut Isocrates in Euagora: τοσοῦτον δὲ καὶ τῷ σώματι τῶν ἄλλων καὶ τῇ ῥώμῃ διήνεγκεν, ὥστε etc. Ibidem sine genitivo: τυραννικὸς τῷ πᾶσι τούτοις διαφέρειν. Interdum praepositiones adduntur, ut paulo infra v. 26. πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. Isocrates in Helenae encomio praepositionem ἐπὶ addit: τῶν ἐπ' ἀρετῇ διαφερόντων. Legendum igitur et hic fortasse ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ. Est autem ἀνδραγαθία *fortitudo militaris*, *virtus*, *tropaeum*, *praeclarum facinus*. ἀνδραγαθεῖν et ἀνδραγαθίζεσθαι, *viri fungi officio*, ἀνδρός τι ποιεῖν. WOLF. Etiam index Lambini ἐν omittit. REISK. Wolfium ille, opinor, sequens, non Codicis auctoritatem. Ac recte addi praepositionem iam H. Stephanus monuit Thesaur. c. 10017. D. SCHAEFER.

P. 1413. v. 16. καὶ φρονιμωτέρους] Absunt a Barocc. 1. et Bavarici texto, sed sunt in margine cum γρ. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 1413. v. 16. τοὺς ἐφεστῶτας] *praefectos, praesides, curatores.* Hi sunt ipsi philosophi. WOLF.

P. 1413. v. 17. τί ποτ' ἂν — μὴ ταύτην κατασχεῖν] *cur ea potiri nolimus?* WOLF. ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν i. q. τῷ τοῦτο πραγματεύεσθαι ἐγκαρτερῆσαι. SCHAEFER

P. 1413. v. 18. τεταγμένης] [τεταγμένοις.] τεταγμένης. WOLF. Sic correxerunt Weimaranus et Wolfius Aldinae τεταγμένοις. REISK.

P. 1413. v. 22. ἐγκρατῶς] ἐγκρατῆς Barocc. REISK.

P. 1413. v. 23. τὰ μὲν διδακτὰ τέχνῃ] Similes fere versiculos citat Plutarchus [Mor. p. 98. A.]:

> Τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ
> Ζητῶ, τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ᾐτησάμην.
>
> *Quae doceri possunt, disco: quae inveniri,*
> *Quaerito: optanda quae sunt, a diis precor.*

WOLF. V. not. ad p. 1408, 3. SCHAEFER.

P. 1413. v. 26. γε] γ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1413. v. 27. παρὰ τὴν ἐπιστήμην] *quod attinet ad scientiam.* — Mox v. 28. corr. γίγνεται. SCHAEFER.

P. 1414. v. 1. μάλισθ'] Subaudi a communi βελτίους γίγνονται αὗται αἱ φύσεις παρὰ τὴν παιδείαν. REISK.

P. 1414. v. 1. ὅσαις] ᾗ γ' Barocc. 1. REISK.

P. 1414. v. 2. ὑπῆρξε] Sine littera paragogica etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 1414. v. 2. τοῖς — τοῖς] Bekkerus: „ταῖς — ταῖς v.“ Perplacet. SCHAEFER.

P. 1414. v. 2. αὐτῶν] αὐτὸ Lessing. REISK. Recte αὐτῶν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. Iunge αὐτῶν βελτίοσι. SCHAEFER.

P. 1414. v. 4. εὖ δ' ἴσθι τὴν μὲν —] Pro εὖ δ' ἴσθι τὴν μὲν etc. εὖ δ' ἴσθι τὴν μὲν ἐκ τῶν πράξεων etc. OBSOP.

P. 1414. v. 4. ἴσθι] Post h. v. addit ὅτι Barocc. 1. REISK.

P. 1414. v. 5. ἀχρήστως ἔχουσαν] Scilicet si quis ἐν τῇ πείρᾳ διασφαλῇ. REISK.

P. 1414. v. 7. δι' εὐτυχίαν] Bekkerus: „δι' om. O.“ et: „εὐτυχίαν] συντυχίαν γρ. Y. Q.“ F. συντυχίᾳ: ut συντυχίᾳ πραγμάτων γυμνάζεσθαι sit i. q. ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾷν v. 12. SCHAEFER.

P. 1414. v. 7. δι' εὐτυχίαν πραγμάτων] Vulgata bene habeat, an legendum sit δι' εὐτυχίαν φύσεως ἐν μεταχειρίσει πραγμάτων, in medio relinquam. REISK.

P. 1414. v. 12. ἐπίστασθαι — περὶ τῶν μεγίστων] V. H. Stephani Thes. c. 3545. D. SCHAEFER.

P. 1414. v. 12. οὐδ' — μελετᾷν] *nec in re praesenti meditari.* Isocrates in oratione ad Nicoclem praecipit ἐπὶ τῶν καιρῶν θεωρεῖν τοὺς συμβουλεύοντας, id est, *in subitis arduisque negotiis.* Sed ibi plura περὶ τῶν καιρῶν annotavimus. WOLF.

P. 1414. v. 15. τοὺς πολιτικοὺς λόγους] Sic nominat etiam praecepta gerendae reipublicae, non tantum forensem et senatoriam dictionem. Vide Vitam Isocratis et Orationem κατὰ σοφιστῶν. WOLF.

P. 1414. v. 16. τῆς γὰρ γεωμετρίας —] Satis hoc σωκρατικῶς: non item cetera, sed σοφιστικῶς. SCHAEFER.

P. 1414. v. 16. τῆς ἄλλης τοιαύτης] Pro τῆς ἄλλης τοιαύτης in antiquo τῆς ἄλλης τῆς τοιαύτης. OBSOP. Sic etiam Barocc. 1. REISK. Recepit Bekker. Recte. V. not. ad p. 1039, 17. SCHAEFER.

P. 1414. v. 22. γεγενημένους] γενομένους margo Lutetianae. REISK.

P. 1414. v. 22. τοῦτο μὲν —] Antiquum sic: τοῦτο μὲν γὰρ Περικλέα τὸν συνέσει πλεῖστον τῶν καθ' αὐτὸν διενεγκεῖν —. Multae eiusmodi particulae et monosyllabae dictiones in Aldino exemplari desiderantur, quae certe sine insigni interdum defectu et sermonis iniuria abesse non possunt, et quae omissae nonnunquam multum tenebrarum doctis quoque lectoribus offundunt. OBSOP.

P. 1414. v. 22. μὲν] Vulg. μὲν γάρ. γὰρ abest ab Aldina et Bavarico. REISK. γὰρ velim revocatum ut haec aptius iungens antecedentibus. Tuetur etiam auctoritas duorum Codd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1414. v. 23. τῶν] Abest ab Aldina. Vulgatam e suo codice profert Obsopoeus. τῶν etiam Weimaranus addidit. REISK.

P. 1414. v. 25. ἀκούσεις] [ἀκούσειν.] ἀκούσεις. WOLF. ἀκούσαντα. Barocc. 1. REISK. ἀκούσει Bekker. ἀκούσῃ placuit Iacobsio. V. Miscell. Crit. I. 1. p. 159. Nec videtur huius scriptor aetatis activum futuri usurpasse. SCHAEFER.

P. 1414. v. 25. πλησιάσαντα] Recurrit p. 1415, 13. Verbum solennis usus de discipulo magistrum sectante. V. H. Stephani Thes. c. 7416. D. SCHAEFER.

P. 1414. v. 28. ὑπερηφάνως] Unde etiam suspectus fuit affectati regni. WOLF.

P. 1414. v. 28. ταπεινῶς] Referendum hoc videtur ad familiaritates scurrarum et meretricum et ingenii levitatem: qui se omnium moribus accommodarit, nec tamen libidinibus suis modum fecerit. Unde etiam apud Lacedaemonios ἡ αὐτὴ ἦν γυνή, ut ait Plutarchus. WOLF. Plutarchus V. Alcib. c. 23. de homine usurpat Euripideum (Orest. 129.): Ἔστιν ἡ πάλαι γυνή. SCHAEFER.

P. 1415. v. 1. ὑπεράκρως] [ὑπερακράτως.] Luxus et libidines Alcibiadis nemo ignorat, qui historicos attigit. WOLF. Pro ὑπερακράτως in nostro erat ὑπεράκρως. OBSOP. Vulg. ὑπερακράτως. ὑπεράκρως Bavaricus. Hoc praetuli. *in rebus, quas susciperet ageretque, omnibus modum excedens.* REISK. ὑπερακράτως perplacet. Tuentur margines duorum Codd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1415. v. 3. ἐπικρυψάμενον] F. ἀποκρυψάμενον. SCHAEFER.

P. 1415. v. 5. ὑπογυιοτέροις] ὑπογυωτέροις Aldina. REISK. Bekkerus: „ὑπογυοτέροις O. ὑπογυωτέροις F. S. Y. Q. v." V. not. ad p. 1391, 21. SCHAEFER.

P. 1415. v. 6. μὲν] μὲν γὰρ Barocc. 1. REISK.

P. 1415. v. 6. νεώτερος] οὗτος νεώτερος Barocc. 1. REISK.

P. 1415. v. 8. Ἀρχύταν] Ἀρχίταν margo Lutetianae. REISK.

P. 1415. v. 11. καὶ — καταστάντα] [καὶ κύριον αὐτῆς καταστήσαντα.] M. κύριον αὐτῆς καταστάντα, omissa coniunctione et ἀορ. α in β' mutato, qui passive usurpatur. *eius imperio potitum, summa reipublicae ad eum delata.* WOLF. Vulg. καταστήσαντα. καταστάντα Bavaricus, Lessingianus, margo Lutetianae, Wolfius. Dedi καταστάντα. Sed et καὶ abesse malim. *qui, posteaquam civitate Tarentinorum potitus est, ita praeclare humaniterque eam administravit.* Si καὶ servetur, etiam καταστήσαντα servandum sit eique addendum ἑαυτόν. REISK. Ego quoque vellem abesset copula. SCHAEFER.

P. 1415. v. 12. διενεγκεῖν] Lege διελθεῖν. WOLF. διελθεῖν Paul. Wolf. REISK. „pro διήκειν" Ind. Graecitat. p. 151. Recte. Subaudi ἑαυτήν. SCHAEFER.

P. 1415. v. 15. ἀποβέβηκε] Pro ἀποβέβληκε lege ἀποβέβηκε. WOLF. Neque hic litteram paragogicam addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 1415. v. 15. πολὺ] Pro πολὺν legendum est πολύ. OBSOP. WOLF. Vulg. πολύν. πολὺ Bavaricus, Lessingianus, liber Obsopoei, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1415. v. 16. καὶ] Abest a Bavarico et Aldina. REISK.

P. 1415. v. 16. ἐπιτελεῖν] τελεῖν editio Wolfii. REISK.

P. 1415. v. 17. ἄνευ — πραγματείας] [ἄνευ τέχνης ταύτης τῆς πραγματείας.] *absque huius disciplinae*, id est, philosophiae, *arte*. Malim tamen cum Bruciolo καὶ τοιαύτης τῆς πραγματείας legere. WOLF.

P. 1415. v. 17. τέχνης καὶ] Desunt Barocc. 1. REISK. Uncis inclusit Bekker. Vellem prorsus omisisset. SCHAEFER.

P. 1415. v. 17. ταύτης] τοιαύτης margo Lutetianae e Paulina, Lessing. edit. Wolfii. REISK.

P. 1415. v. 18. ὅτι] Recte ὅ τι Bekker. V. Apparat. T. I. p. 737. SCHAEFER.

P. 1415. v. 23. ταῦτα] ταῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1415. v. 25. ἐπαγγελλόμενος] ἐπαγγελλόμενός Bekker. SCHAEFER.

P. 1415. v. 25. σέ τι] [ἔτι.] σέ τι. WOLF.

P. 1415. v. 27. πόνων] [πολλῶν.] M. πολιτικῶν, ut est in variis lectionibus annotatum: etsi τῶν καλῶν et τῶν ἄλλων non incommoda esset παρωνομασία. WOLF. Vulg. πολλῶν. πολιτικῶν Lessing. index Ald. Paul. Wolf. margo Lutetianae. πολιτῶν margo Bavarici. Malim τῶν καλῶν πόνων. Et sic dedi de meo. REISK. Solum πόνων dedit. Recte πολλῶν Bekker. Idem: „πόνων F. πολιτικῶν γρ. F. Y. Q." τῶν πολλῶν, *unus de vulgo*. SCHAEFER.

P. 1415. v. 27. ἄθλων] Vulg. ἄλλων. Dedi de meo ἄθλων. REISK. Recte ἄλλων Bekker. SCHAEFER.

P. 1415. v. 28. διαιροῦμαι] Bruciolus annotavit δὴ αἱροῦμαι. Ego malim διηγοῦμαι. WOLF. διασύρομαι et δὴ αἱροῦμαι margo Lutetianae ex indice Paulinae. REISK. Bekkerus: „διορθοῦμαι γρ. Q." Vere, ut opinor. ταῦτα διορθοῦμαι, *haec addo erroris praecavendi ergo*: scilicet ἵνα μηδὲν ὑπολάβῃς τοιοῦτον. V. Reiskius ad Aeschin. p. 264. SCHAEFER.

P. 1416. v. 3. πραγματείας] Pro πραττείας legendum est πραγματείας.*) OBSOP. [πραττείας.] πραγματείας. Id est, ἐκ τοῦ σοφι-

*) Huic notulae Obsopoeus haec subscripsit: „Hasce non paucorum locorum castigationes et lectionum diversitates non omnino respuendas,

στεύειν. WOLF. Sic emendarunt Lessing. Weimar. Obsop. Wolf. Aldinae πρατεείας. REISK.

P. 1416. v. 4. μεγίστης δόξης ἠξιωμένον] Scilicet διὰ τῆς πραγματείας ταύτης. SCHAEFER.

P. 1416. v. 5. οὐκ ἀπειληλαμένος τῶν ἄλλων τιμῶν] Xenophon Cyropaed. I. 2. 15. τούτων δ' οὐδεὶς ἀπελήλαται νόμῳ τιμῶν καὶ ἀρχῶν. SCHAEFER.

P. 1416. v. 5. τῶν ἄλλων τιμῶν] τῶν τιμῶν Barocc. 1. REISK.

P. 1416. v. 5. ἀνδρείας] ἀνδρίας Dindorf. Et sic margo Lutetianae. SCHAEFER.

P. 1416. v. 6. τῆς δ'—κομιδὴν] Vide Diogenem Laërtium in Vita Solonis de simulata eius insania recipiendae gratia Salaminos. WOLF.

P. 1416. v. 6. εὐβουλίας] εὐνοίας Barocc. 1. REISK.

P. 1416. v. 8. τῶν Ἑλλήνων] [ἐπὶ Ἑλλήνων.] τῶν Ἑλλήνων. WOLF. Sic emendavit Wolfius Aldinae vitiosum ἐπὶ Ἑλλήνων. REISK.

P. 1416. v. 11. σοφιστῶν] Solonem etiam Isocrates in Oratione περὶ ἀντιδόσεως inter sophistas recenset. Malim tamen hic σοφῶν legere. WOLF. Sed v. Wesselingius ad Herodot. I. 29. SCHAEFER.

P. 1416. v. 13. ἧττον] Post h. v. videtur ὂν desiderari. REISK. Non desideratur. Iungenda οὐχ ἧττον καλῶς. SCHAEFER.

P. 1416. v. 15. ἐγὼ μὲν οὖν—] [ὑφ' ὧν οὖν σοί τε παραινῶ.] Lego cum Bruciolo: ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αὐτὸς ἄλλως γιγνώσκω, σοί τε παραινῶ φιλοσοφεῖν μεμνημένῳ. WOLF. Lectio vulgata est ex editione Feliciani et insecutis. Adscripsit eam quoque Lessingianus. In Aldina est: — διήνεγκεν. ὑφ' ὧν οὖν σοί τε παραινῶ. Quae lectio etiam in Barocc. et in texto Bavarici est: sed margo eius dat cum γρ. vulgatam hac cum differentia, ut οὖν absit et pro ἄλλως det ἄλλα. Vulgatam quoque dat index Aldinae, nisi quod ἄλλω dat pro ἄλλως. Sententia est: Non aliter sentio, quam verbis prae me fero. Philosophiam non tacite mecum contemno, quam oratione extollo, sed ut eam tibi commendo velut instrumentum omnibus remp. gesturis necessarium, ita memet ipse quoque ea indigere mihi inculco. REISK.

---

bone lector, candido animo suscipias. Quas si rustice et ineleganter collegimus, cogites velim, nullam epidixin hic nos conscribere voluisse, sed ipsam rem quam nudissime proponere. Denique hoc genus scriptionis non multum ornatum accipit vel iuxta tritum illum vulgi sermone versiculum: *Ornari res ipsa negat, contenta doceri.*" SCHAEFER.

P. 1416. v. 15. οὖν] νῦν Weimaranus. REISK.

P. 1416. v. 16. μεμνημένῳ] μεμνημένος Barocc. 1. REISK.

P. 1416. v. 17. τούτου] Sic Bavaricus quoque, sed cum ων superscripto. REISK.

P. 1416. v. 17. διῆλθον] [διήλθομεν.] Lego διῆλθον. WOLF. διήλθομεν Aldina. Utramque lectionem dat Bavaricus. διῆλθον μὲν Paulina, Weimaranus. Vulgatam praefert Wolfius. REISK.

P. 1416. v. 17. ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου] V. p. 1403, 5. ss. SCHAEFER.

P. 1416. v. 18. ἀνακτήσεσθαί] [ἀνακτήσασθαί.] *redire tecum in gratiam.* Quanquam hic καταχρηστικῶς accipi videtur pro *emereri favorem tuum.* WOLF. ἀνακτήσασθαί Paulina. ἀναγκασθήσεσθαί margo Lutetianae. REISK. Non *redire in gratiam*, sed *amicum conciliare.* Quod cur Wolfius καταχρηστικῶς dici putet non intelligo. SCHAEFER.

P. 1416. v. 20. προτρέψω] παροξύνω margo Lutetianae. REISK.

P. 1416. v. 21. ἐὰν μὴ — ποιήσῃ] S. τὰς παραινέσεις τὰς ἐμάς. *si non parvi feceris mea monita.* WOLF. Videtur hic aliquid deesse. REISK. Nihil deest. Subaudi αὐτήν. SCHAEFER.

P. 1416. v. 23. μηδ', εἰ —] [μὴ δ' εἰ —.] *neque vero, si* etc. Est prohibendi particula τὸ μὴ, non copulativa. WOLF. μηδὲ δὴ εἰ margo Lutetianae. REISK. Cave scribas μὴ δ'. μηδ' ita prohibet, ut simul copulet. SCHAEFER.

P. 1416. v. 25. ἡγοῦ, — ἐν ἅπασι] Videtur sententia postulare: ἡγοῦ, καλὸν μὲν εἶναι τὸ πρωτεύειν ἐν ἅπασι, κράτιστον δὲ τὸ ἐν ἀρετῇ. REISK. Scilicet ἅπασι pro neutro habuit. Sed est masculinum. SCHAEFER.

P. 1416. v. 27. προέχοντα] [προσέχοντα.] προέχοντα. WOLF. Sic correxere Weimaranus et Wolfius Aldinae προσέχοντα. REISK.

P. 1416. v. 27. τυχοῦσι] ἐντυχοῦσι Lessing. Barocc. 1. REISK.

P. 1416. v. 27. τυχοῦσι,] τυχοῦσι· Reisk. τυχοῦσι. Bekker., non additâ litterâ paragogicâ. SCHAEFER.

P. 1417. v. 7. ἅμα κρίνων] ἀνακρίνων Barocc. 1. REISK.

P. 1417. v. 8. ἑτοίμως — δοκιμασίας] [ἑτοίμως ἐν ἀγῶνι —.] Bifariam intelligi potest, vel: *me cupide spectaturum, quodnam de te specimen praebeas.* vel: *statim fore, qui mihi litem moveant, si te secus gesseris.* Et sic accipiendum probat id, quod statim sequitur. WOLF. ἑτοίμως Reiskius recte iunxit antecedentibus. ἐν ἀγῶνι γενήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας, *periclitaturum esse de eo, quod probaveris s. elegeris.* Nam δοκιμασία i. q. αἵρεσις. SCHAEFER.

P. 1417. v. 10. διὸ] δι' ἃ Barocc. 1. REISK. Recepit Dindorf. SCHAEFER.

P. 1417. v. 10. εἶναι δόξαντα] Haec arcte iungenda. *cum esse visus sis.* SCHAEFER.

P. 1417. v. 11. τῆς σῆς φιλίας] S. ἕνεκα. *mihi tua amicitia non debet crimini dari* aut *esse fraudi.* WOLF. Non subaudiendum ἕνεκα. SCHAEFER.

P. 1417. v. 12. εἶναι] Refer non tantum ad proxime antecedens ἀνεπιτίμητον, sed etiam ad remotius ἄξιον. SCHAEFER.

P. 1417. v. 12. παρεκαλούμην] Vulg. παρεκαλοῦμεν. παρεκάλουν margo Lutetianae, Barocc. 1. Dedi παρεκαλούμην de meo. REISK. Recte παρεκάλουν Bekker. SCHAEFER.

P. 1417. v. 13. ἂν] Referendum ad εἰσενεγκεῖν, non ad ᾤμην. Monui H. Steph. Thes. c. 1988. B. SCHAEFER.

P. 1417. v. 13. σοι] σε Weimar. Wolf. margo Lutetianae e Paulina. REISK.

P. 1417. v. 16. ἀπορίαν] τὴν ἀπορίαν Barocc. 1. REISK.

P. 1417. v. 18. σῆς] Abest a Paulina. REISK.

P. 1417. v. 27. ἦν] Bruciolus recte omisit. WOLF. Abest a Paulina. REISK. Mallem expunctum. SCHAEFER.

P. 1418. v. 1. ἐπιπολαίους] leves, parvi momenti, non solidas nec diu duraturas. WOLF.

P. 1418. v. 6. σοι] σοὶ Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1418. v. 8. ἀλλ' οὓς] Idem est ac si dixisset ἀλλὰ τοιούτων, οἵους. REISK.

P. 1418. v. 8. τις] Post τις videtur deesse ἄριστα βεβουλευμένος, *optimo et sapientissimo usus consilio.* REISK. Inanis suspicio. SCHAEFER.

P. 1418. v. 10. ἕλοιτο βουλόμενος φίλους] [ἕλοιτο, βουλόμενος φίλους.] Post ἕλοιτο interpungendum, comma ante φίλους delendum. WOLF.

P. 1418. v. 10. βουλόμενος] βουλευόμενος index Lambini. REISK.

P. 1418. v. 10. ἡλικιωτῶν] Post h. v. videtur τοὺς βελτίστους deesse. REISK. Non deest. SCHAEFER.

pestrem seu eam, quae fiebat in campo, ubi iuventus docebatur arma tractare, rotare, iaculari, pyrrhichias agere, et quae sunt alia huius generis. REISK. Non quamlibet exercitationem, sed peculiare eius genus, quod mox describitur. SCHAEFER.

P. 1408. v. 6. ταύτην τὴν ἀγωνίαν] [τοιαύτην τὴν ἀγωνίαν.] M. ταύτην vel τὴν τοιαύτην. WOLF. Haec Wolfius, quasi in libris antiquitus editis esset τοιαύτην τὴν ἀγωνίαν, quod in nullo reperi. REISK.

P. 1408. v. 6. ὡς καλῶς προείλου] *quam praeclare prae caeteris delegeris.* τὸ ἱπποτροφεῖν τῶν εὐδαιμονεστάτων ἔργον εἶναι, id est, *studium equos alendi beatissimorum esse munus*, in oratione περὶ ζεύγους testatur Isocrates. WOLF.

P. 1408. v. 8. δι' ὧν οὐδέτερον —] Bruciolus *) δι' ὃ οὐδὲ —. **) Malim sic: δι' ὃ παραλιπεῖν ἄξιον οὐδὲ τὸν —. WOLF. Vulgata bene habet. SCHAEFER.

P. 1408. v. 10. συνειδὼς] „pro simplici εἰδὼς" Ind. Graecitat. p. 478. Plus valet. *persuasum sibi habens.* V. p. 1416, 2. SCHAEFER.

P. 1408. v. 12. τοῦ δ' ἀποβαίνειν] M. τούτου δ' ἐπιβαίνειν. *hoc certamen aggredi, amplecti.* WOLF. Margo Lutetianae dat ἀναβαίνειν et ἐπιβαίνειν. Wolfii coniecturam ad h. l. refutat vulgatamque tuetur Harpocration v. Ἀποβάτης. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 425. s. 426. s. et Ind. Graecitat. p. 62. SCHAEFER.

P. 1408. v. 13. τοῦτον] τοῦτο Aldina, Paulina. REISK.

P. 1408. v. 15. γυμναζομένους οὐδὲν πρὸς] [γυμναζομένους οὐδὲν, πρὸς.] γυμναζομένους, οὐδὲν πρὸς. Comma ponendum ante οὐδὲν. WOLF.

P. 1408. v. 16. ἀνδρείαν] ἀνδρίαν Dindorf. V. not. ad v. 4. SCHAEFER.

P. 1408. v. 16. ἀνδρείαν — εὐψυχίαν] V. Ind. Graecitat. p. 261. s. Mihi videntur synonyma. Conf. not. ad p. 566, 17. 579, 6. SCHAEFER.

P. 1408. v. 17. τοὺς δὲ τὴν πυγμὴν] Pro τοὺς τὴν πυγμὴν in antiquo τοὺς δὲ τὴν πυγμήν. OPSOP. [τοὺς τὴν πυγμήν.] Lege τοὺς δὲ τὴν πυγμήν. WOLF. Aldinae δὲ deest. Correxerunt etiam Weimar. et Lessing. REISK.

P. 1408. v. 21. ἐξελέξω] [ἐξελέγξω.] ἐξελέξω, ab ἐκλέγομαι, non ab ἐξελέγχω. WOLF.

P. 1408. v. 22. ὡμοιωμένον] ὁμοιούμενον margo Lutetianae. REISK.

---

*) Id est Felicianus. REISK.
**) Sic et Paulina ad Feliciancam expressa. REISK.

P. 1418. v. 3. ἀπεφήναντο] ἀπεφήναντο Bekker. SCHAEFER.

P. 1418. v. 3. μοι] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1418. v. 6. δ', ὑπὲρ] δὲ περὶ margo Lutetianae. REISK. Placet, non quod ὑπὲρ non recte positum sit, sed quia v. 7. ἀναφορικῶς sequitur περὶ τούτων. Tales autem ἀναφοραὶ amant iterationem eorundem vocabulorum. Conf. p. 40, 6. SCHAEFER.

P. 1418. v. 7. περὶ τούτων νυνὶ σκοπεῖτε] Margo Lutetianae annotat, in Philippica sic legi: συμβαίνει καὶ νυνὶ σκοπεῖν. REISK.

P. 1418. v. 8. εἰκότως — λέγειν] E Philippica haec a margine Lutetianae comparantur sic: εἰκότως ἂν συγγνώμης τυγχάνειν. cum hac annotatione: τὰ λοιπὰ οὐ συμφωνεῖ τοῖς ἐν Φιλιππικῷ εἰρημένῳ οὖσι. REISK.

P. 1418. v. 8. μετὰ τούτους] [κατὰ τούτους.] *secundum hos dicere*, id est, *illis assentiri*. Legendum μετὰ τούτους, ut sit antitheton τοῦ πρῶτος, *primus*, *post hos*, WOLF. Sic corrigit Wolfius quod olim fuit κατά. REISK.

P. 1419. v. 1. ὡς ἐκ τοιούτων] Hoc est, δυσκολίαν ἐχόντων πραγμάτων. *ut talium*, hoc est, *arduarum rerum*, *natura patitur*. WOLF. *ut in tali rerum statu*. V. Lobeckius ad Sophocl. Aiac. p. 303. SCHAEFER.

P. 1419. v. 3. ἐγνωκέναι] ἐγνωσκέναι Aldina. REISK.

P. 1419. v. 3. ἐπὶ τοῦ πολεμεῖν ὄντες] *dum in bellando essetis*. Sic Terentius: *Ctesipho totus in amore est*. ὁ Κτησιφῶν ὅλος ἐπὶ τοῦ ἐρᾶν ἢ ἐπὶ τοῦ ἔρωτός ἐστι, vel ἐν τῷ ἔρωτι. WOLF.

P. 1419. v. 6. ἐκεῖνα] τὰ ἐπὶ τοῦ πολεμεῖν. WOLF.

P. 1419. v. 7. βελτίω] Scilicet τὰ πράγματα, WOLF.

P. 1419. v. 8. προστάττῃ] Vulg. προστάττοι. προστάττῃ Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1419. v. 8. τοῦτον] [προστάττοι τούτων, ὀρθῶς λέγειν.] Lego: προστάττοι, τοῦτον ὀρθῶς λέγειν. *mandet*, *eum recte dicere*. WOLF. Vulg. τούτων. τοῦτον corrigit Wolfius. REISK.

P. 1419. v. 12. παυσαίμεθα] Bekkerus: „Immo παυσαίμεθ' ἄν." SCHAEFER.

P. 1419. v. 12. καὶ ζημιούμενοι, ταῦτα λέγῃ] Ante ταῦτα comma ponendum. Est autem familiare Demostheni relativa priore, antecedentia posteriore loco ponere. ἃ — ταῦτα. Similis fere sententia est in 2. Olynthiaca et oratione περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ. WOLF.

P. 1419. v. 15. μὴ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1419. v. 15. τὰ πράγματα] Est nominativus. SCHAEFER.

P. 1419. v. 17. ἂν ᾖ — γίγνεται] Sic distinguendus hic locus, ut interpungas ante ἂν et post προσήκουσα. WOLF.

P. 1419. v. 20. ἐθελοντάς] Sic lege, ab ἐθελοντής. WOLF. Vulg. ἐθέλοντας. ἐθελοντάς Bavaricus. Et sic correxit quoque Wolfius hic et p. 1420, 25. REISK.

P. 1419. v. 21. Οὐχὶ ταῦτα —] Adscriptum in Bavarico: Γ. ὀλυνθιακός. In margine Lutetianae: ὀλυνθιακοῦ Γ. προοίμιον. Conferat qui volet. Mihi non vacat. REISK.

P. 1419. v. 21. ταῦτα] Vulg. ταῦτα. ταυτὰ Bavaricus. REISK.

P. 1419. v. 21. παρίσταταί μοι] *assistit mihi*, id est, δύναμαι, *possum*, *in promtu mihi est*, ut in Olynth. 3. annotavimus. WOLF.

P. 1419. v. 22. ὑμῶν] Ambiguum est, ὑμῶν utro referatur, ad πολιτείας ne an ad ἀκούσω. Malo tamen exponere *audito e vobis reipublicae nomine*, quam *audito reipublicae vestrae nomine*. Sequitur enim v. 25. τὴν πολιτείαν δημοκρατίαν ὀνομάζετε, *rempublicam democratiam nominatis*. WOLF. Neutrum placet. *nomen a vobis inditum* τῇ πολιτείᾳ. SCHAEFER.

P. 1419. v. 25. τὴν — πολιτείαν] Vulg. τῇ — πολιτείᾳ. τὴν — πολιτείαν Bavaricus, margo Lutetianae e Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1419. v. 27. ἀκούοντας] [ἀκούσαντας.] Malim ἀκούοντας. WOLF. Vulg. ἀκούσαντας. ἀκούοντας margo Lutetianae e Paulina, margo Bavarici cum γρ. Et sic correxi. REISK.

P. 1419. v. 27. ὃ καὶ — ἡ πρόφασις.] Pro δι' ὃ —, τίς τούτου —. Est Graeca brevitas et ἔλλειψις: nisi forte legendum sit οὗ. WOLF. Neque οὗ legendum nec διὰ subaudiendum. V. not. ad p. 1277, 10. Subaudiendum autem ad ἡ πρόφασις pronomen αὐτοῦ. SCHAEFER.

P. 1419. v. 28. πότερον — οἴεσθε;] *Utrum gratuito dicere illa ipsos putatis?* Perstringit oratores adversae factionis ut largitionibus corruptos. WOLF.

P. 1419. v. 28. οἱ] Vulg. ἡ. οἱ Bavaricus, Paulina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1420. v. 1. καὶ πλείω — ἂν δοῖεν] *plura etiam silentio potius darent*, id est, tacentibus, quam dicentibus. Et fortasse legendum σιωπῶσι. Hoc non ita intelligo, ut Demosthenes in Harpali causa, Plutarcho auctore, viginti talentis tacuit. Sed hoc dici puto, illos oratores non modo esse corruptos, sed etiam ineptos, ut qui illis noceant, quos defensos velint. Praestat autem taceri omnino, quam male agi causam. WOLF. Non *quos defensos velint*, sed *quorum rationibus prodesse velint*, scilicet damno civium suorum. SCHAEFER.

P. 1420. v. 2. μᾶλλον] F. μάλα. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 67. Ne audias. SCHAEFER.

P. 1420. v. 8. τοῦτο — πάσχειν] Sine interpunctione legen-

dum, μὴ πάσχειν τοῦτο, ἀντὶ τοῦ μὴ οὕτω διακεῖσθαι τὴν ψυχήν. WOLF.

P. 1420. v. 10. ἡνίκα — ἔσται] *quando vobis nihilo plus erit*, id est, ἡνίκα οὐδὲν ὠφελήσει, *cum intellecto errore nihilo vobiscum agetur melius.* D. Basilius huic formulae dativum participii addit: ὅταν [l. ὅτε] οὐδὲν ἔσται πλέον ἀνιωμένοις. WOLF.

P. 1420. v. 11. τὸ μὲν οὖν —] Quartum hoc est Prooemium in Bavarico. REISK. Iungenda haec esse antecedentibus particula οὖν manifesto ostendit. Quanquam Wolfius, qui et ipse novum Prooemium (tertium) hinc orditur, οὖν omisit: fortasse consulto, ut compages dissolveretur. V. not. ad p. 1421, 3. SCHAEFER.

P. 1420. v. 12. ἡμῖν] Vulg. ὑμῖν. Dedi de meo ἡμῖν, quia praecessit ἡμεῖς. REISK.

P. 1420. v. 16. οὖσι] Bekkerus: „εἰσὶ v." Placet. SCHAEFER.

P. 1420. v. 16. τὸ δὲ — τὸν δῆμον] *at rei prorsus nullius participem esse populum*, id est, sublatam esse populi auctoritatem. Potest etiam exponi: *illud autem, quod populus nihil omnino mutat, nullum hisce malis remedium quaerit*, etc. Sic verbo μεταλαμβάνειν usus est Isocrates in Panathenaico: καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ με ταῦτ' εἰρηκέναι περὶ ταύτης, ἣν ἀναγκασθέντες μετελάβομεν. *Nec vero de ea me republica quisquam dixisse haec existimet, quam coacti pro altera sumus amplexi.* Dubitari tamen potest, an ibi legendum sit potius μετεβάλομεν, a μεταβάλλειν, non a μεταλαμβάνειν, quod Hesychius μεταλαγχάνειν καὶ μετέχειν exponit. WOLF. μεταλαμβάνειν non intelligo. Estne idem atque μεταγινώσκειν, *mentem mutare, aliam inire viam consiliorum et rerum gerendarum?* Videtur. REISK. F. καταλαμβάνειν, *comprehendere*, h. e. *intelligere*. SCHAEFER.

P. 1420. v. 17. τοὺς ἀντιπράττοντας περιεῖναι] S. τῷ δήμῳ. *eos, qui populo adversantur, superiores esse* vel *superstites, non tolli e medio.* Nam utraque est verbi περιεῖναι significatio. WOLF. Prius verum. SCHAEFER.

P. 1420. v. 20. καὶ] Abest a Paulina. REISK. Expunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 1420. v. 22. Ἀντὶ πολλῶν —] Hoc est primae Olynthiacae exordium, paucis duntaxat verbis mutatis. WOLF. Quintum hoc est in Bavarico. In margine Lutetianae praefigitur: ὀλυνθιακοῦ Α. προοίμιον. ἔστι δέ τις διαφορά. REISK.

P. 1420. v. 22. πολλῶν] πολλῶν ἂν Bekker. SCHAEFER.

P. 1420. v. 23. συνοίσειν] συνοίσειν ὑμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 1420. v. 23. νυνὶ] Abest a Bavarico et Aldina. REISK.

P. 1420. v. 25. προσήκει] προσήκει ἔχειν Aldina. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1420. v. 25. ἐθελοντὰς] Lego et hoc versu ἐθελοντὰς

ὀξυτόνως. Statimque pro αὐτοὺς fortasse legendum ἁπάντων τῶν βουλομένων. WOLF. V. not. ad p. 1419, 20. Non miror autem αὐτοὺς Wolfio displicuisse. Bekkerus: „ἐθελοντὰς] ἔχειν ἐθέλοντας F. S. Q. v. παρέχειν ἐθέλοντας Y. O." Posterius si probes, facile intelligas, quam apte ὑμᾶς αὐτοὺς sequatur. SCHAEFER.

P. 1421. v. 2. γενέσθαι] γίγνεσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1421. v. 3. Ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Aldinus codex habet ἔστι δὲ, ὦ —. Sic continuaretur cum quarto. Parum autem refert, sive novum hic exordium facias, sive cum superiore (quod quidem non inepte fieri potest) coniungas. Ego in iis, quae separavi, particulas connectentes, οὖν, δὲ et similes, delevi. WOLF. Haec coniungit Bavaricus cum superioribus et sic dat: ἔστι δ', ὦ —. Item Aldina. REISK.

P. 1421. v. 5. ἁπάντων ἀκοῦσαι] S. τῶν βουλομένων συμβουλεύειν. WOLF. Quin ἁπάντων generis est neutrius: scilicet τῶν ῥηθέντων. Docent quae statim sequuntur. SCHAEFER.

P. 1421. v. 6. συμβαίνει] [συμβαίνοι.] M. ἂν συμβαίνοι, vel συμβαίνει per ει. WOLF. Vulg. συμβαίνοι. συμβαίνει Bavaricus et margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK.

P. 1421. v. 7. ἕτερον δέ τι] S. ὀρθῶς. WOLF.

P. 1421. v. 7. ἐκ μὲν οὖν τοῦ θορυβεῖν —] Hoc est, τῷ θορυβεῖν καὶ δυσχερᾶναι. *dum tumultuamini et fastiditis ea, quae dicuntur.* Nihil opus est subtiliter disputare, utrum τὸ θορυβεῖν antecedat et τὸ δυσχερᾶναι sequatur, an τὸ δυσχερᾶναι causa sit τοῦ θορυβεῖν, cum utraque coniungi soleant. WOLF.

P. 1421. v. 10. παραλείψετε] [παραλήψετε.] παραλείψετε legendum per ει, a παραλείπω, non per η, a παραλαμβάνω: quorum verborum tempora, quae η et ει habent, crebro permutantur. WOLF.

P. 1421. v. 12. ἂν] Abest a Bavarico et Aldina. REISK. Expunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 1421. v. 12. τούτῳ] τῷ μακρολογεῖν. SCHAEFER.

P. 1421. v. 15. ὁρῶ μὲν γὰρ, ὦ —] [ὁρῶν μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Videtur hic novum esse exordium. Felicianus legit ὁρῶν μὲν γὰρ, ut cum superiori connectatur. Sed haud dubie legendum ὁρῶ. Alioqui, cum sequatur οὐ μὴν ἀλλὰ v. 17., esset ἀνανταπόδοτον. WOLF. Vulg. ὁρῶν μὲν γάρ. Hic incipit sextum exordium in Aldina et Bavarico, quibus ambobus deest γάρ. Iidem dant ὁρῶ in indicativi prima persona. Et hoc dedi. REISK. γὰρ delevit Bekker, novum hic Prooemium inchoans. Vere. SCHAEFER.

P. 1421. v. 16. οὓς — λόγους] Atticum pro ὧν — λόγων. WOLF. Quid attici hac in constructione sit non intelligo. SCHAEFER.

P. 1421. v. 16. ἀκούσητε] Scribendum ἀκούσαιτε. SCHAEFER.

P. 1410. v. 16. καθ' ἕν τι] [καθέντι.] καθ' ἕν τι tria verba sunt. *in uno quopiam*. WOLF. Vulg. καθέντι. In tria vocabula discerpunt haec, καθ' ἕν τι, Bavaricus, Weimaranus, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 1410. v. 20. σωφροσύνην] Vide, num potius legendum sit δικαιοσύνην, ne sit παρ' ἱστορίαν. WOLF. Nec vulgata est παρ' ἱστορίαν. Quippe ἡ σωφροσύνη (*sapientia*) ut γενικὸν complectitur etiam τὴν δικαιοσύνην ut εἰδικόν. SCHAEFER.

P. 1410. v. 21. Γανυμήδην] Vulg. Γαννυμήδην. Γανυμήδην margo Lutetianae. REISK.

P. 1410. v. 22. τοιούτους] τοσούτους margo Lutetianae. REISK.

P. 1410. v. 23. τῆς] τὴν Paulina. REISK.

P. 1410. v. 23. τῶν μὴ — διακειμένων] Hoc est, τῶν μὴ ἐπιθυμούντων τῆς σῆς φιλίας. WOLF.

P. 1410. v. 26. ἤπου] ἤ που Bekker. SCHAEFER.

P. 1410. v. 26. τοῦ — κατασκευάντος] qui potitus est universis, videlicet temperantia, fortitudine, iustitia, pulchritudine. WOLF.

P. 1410. v. 28. ζηλοῦσθαι] [δηλοῦσθαι.] ζηλοῦσθαι, *fortunatos iudicari*. WOLF. δηλοῦσθαι Bavaricus, Aldina. Correxit Wolf. Barocc. 1. REISK.

P. 1411. v. 2. σαυτοῦ] Pro σαυτὸν legendum σαυτοῦ. OBSOP. [σαυτὸν.] σαυτοῦ. WOLF. Vulg. σαυτόν. Correxit item Wolfius. σαυτοῦ Paulina. Et sic dedi. σαυτοῦ non cum προκρίνας, sed cum ἀξίους cohaeret. REISK.

P. 1411. v. 2. προκρίνας] Idem est atque κρίνας πρὸ ἄλλων. *quos cum tu prae aliis te dignos iudicasses, amicos tibi deligis*. REISK.

P. 1411. v. 5. καλοκἀγαθία] καλοκαγαθία Bekker. SCHAEFER.

P. 1411. v. 6. προσσυνέστησεν] [προσυνέστησεν.] προσσυνέστησεν. WOLF. Vulg. προσυνέστησεν. προσσυνέστησεν Bavaricus, ut non a πρὸ, sed a πρὸς sit repetendum. Ita correxit quoque Wolfius. Idemque ego dedi. *praeter illos* (tibi a fortuna conciliatos amicos, necessarios) *adhuc tibi commendavit*. REISK.

P. 1411. v. 6. πότερον] πρότερον Barocc. 1. REISK.

P. 1411. v. 6. μόνους σ' ὀρθῶς γιγνώσκοντας] Vulg. μόνους ὀρθῶς γιγνώσκοντας. F. μόνους σ' ὀρθῶς γιγνώσκοντας. *an eos appellem, qui soli te recte cognitum atque perspectum habeant*. Et sic dedi de meo. REISK. Pronomen bene delevit Bekker. *an solos recti iudicii homines appellem*. SCHAEFER.

P. 1411. v. 8. τῶν] [τὸν σπουδαίων.] τῶν σπ. WOLF. Vulg. τὸν. τῶν Bavaricus, Aldina, Paulina, Wolfiana. Et sic correxi. REISK.

et exordiorum et numerorum. Verba haec, *πολλῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι*, desunt Bavarico. Post *πολλῶν* addit Aldina *δ'*. REISK.

P. 1422. v. 8. *παρὰ — συμβεβουλευκότων*] [*παρὰ πάντων τῶν συμβεβηκότων*.] *ab his*. M. *περὶ*. *de his, quae acciderunt*, vel *de eventis*. Sed legendum censeo *συμβεβουλευκότων*. WOLF. Vulg. *παρὰ — συμβεβηκότων*. *περὶ* margo Lutetianae e Paulina, probante Wolfio. Deinde *συμβεβουλευκότων* Bavaricus, quod etiam Wolfius coniecit, sed sic, ut, hoc probato, etiam *παρὰ* servetur, sin autem *συμβεβηκότων* servetur, tum *περὶ* optetur. Dedi *συμβεβουλευκότων*. REISK.

P. 1422. v. 10. *νῦν*] Abest a Paulina. REISK.

P. 1422. v. 10. *ὄντας — εὑρῆσθαι*] *esse propiores, ut, quid agi debeat, inventum sit*, id est, *nihilo propius accessisse ad inventionem* vel *aeque longe abesse ab eius inventione, quod fieri conveniat*, etc. WOLF.

P. 1422. v. 11. *ἀναβῆναι*] Videtur idem esse, quod *ἄνω βῆναι*, *adscendisse*. Unde et *Κύρου καὶ Ἀλεξάνδρου ἀνάβασις* dicitur a Xenophonte et Arriano descripta expeditio contra Persas: et Plutarchus in Vita Demosthenis: *τῷ δ' ἄνωθεν ἐκ Σούσων καὶ Ἐκβατάνων ἐπιβατὸς χρυσίῳ γεγονώς*. Unde apparet, verbum *ἀναβαίνειν* de loco editiore proprie intelligi. Et Isocrates in Panegyrico de Persis loquens, *τοιγαροῦν*, inquit, *οἱ καταβαίνοντες αὐτῶν ἐπὶ θάλατταν, οὓς καλοῦσι σατράπας, οὐ καταισχύνουσι τὴν ἐκείνων παίδευσιν*. WOLF. V. Ind. Graecitat. p. 32. SCHAEFER.

P. 1422. v. 15. *ἑαυτῶν*] Id est, *ἀλλήλων*. *mutuo accusant*, vel *se invicem accusant*. WOLF.

P. 1422. v. 16. *κακῶν*] *κακῶς* Paulina. REISK.

P. 1422. v. 17. *καθιστῶνται*] *καὶ καθιστᾶνται* Bavaricus. REISK.

P. 1422. v. 18. *πρᾳότεροι*] *πραότεροι* Bekker. SCHAEFER.

P. 1422. v. 20. *δικασταὶ καὶ κριταὶ*] Redundantia dicendi Demosthenica. Neque enim magis hîc quam alibi videtur obtinere significationis discrimen, quod inter haec nomina intercedere docet Wyttenbachius ad Iulian. p. 219. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 1422. v. 20. *γίγνησθε*] *γίγνεσθε* Bavaricus, sed cum *η* superscripto. REISK.

P. 1422. v. 21. *ἀνόητον*] *ἀνόνητον* index Lambini. REISK.

P. 1422. v. 22. *ὅτι δὲ — συμφέρει*] *quia verò vobis non confert*, scilicet *aures praebere vitilitigatoribus*. WOLF.

P. 1422. v. 26. *τῶν αὐτῶν — ποιήσω*] *nihil eorundem illis faciam*, id est, *eos minime imitabor*. WOLF.

P. 1422. v. 28. *δύνωμαι*] Vulg. *δύνωμεν*. *δύνωμαι* Paulina, index Lambini. Et sic correxi. REISK. Similes hoc in verbo

barbarismos scribarum tetigit Porsonus ad Euripid. Phoeniss. 418. SCHAEFER.

P. 1423. v. 1. Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες —] Hoc est exordium orationis περὶ συμμοριῶν, verbo uno duntaxat atque altero mutato. WOLF.

P. 1423. v. 5. πραγμάτων] Post h. v. addit index Lambini λέγειν. REISK. Reiskiana hanc notulam ad p. 1425, 15. retulit. SCHAEFER.

P. 1423. v. 7. ὑπειλημμένης] ὑπειληφένης Aldina. REISK.

P. 1423. v. 12. παραδείξασθαι] Vulg. παραδέξασθαι. Malim παραδείξασθαι. Et sic dedi de meo. REISK. Bekkerus: „παραδείξασθαι S. ceteri παραδέξασθαι." V. not. ad p. 178, 11. SCHAEFER.

P. 1423. v. 12. δεδύνηνται,] δεδύνηνται. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1423. v. 13. δοκῆτε] δοκεῖτε Bekker. V. not. ad p. 178, 13. Luciani T. III. p. 192. οὐκ ἂν οἰόμεθα — ἐλθεῖν; scripseram Melet. Crit. p. 60. Vulg. οἰώμεθα. Quid hac de emendatione Fritzschius? „Schaeferus" inquit Quaestionn. Luciann. p. 198. „iam dudum, sat scio, suam ipse coniecturam reiecit." Falleris, o bone! Nec reieci nec reiiciam, quippe non appetens soloecismorum: quod tu enim tueris, οὐκ οἰώμεθα, ut soloece dictum Lucianus aversatur. Conf. quae monui ad p. 188, 15. SCHAEFER.

P. 1423. v. 14. λέγοντες] Post h. v. addit margo Lutetianae λέγειν. REISK. V. not. ad v. 16. SCHAEFER.

P. 1423. v. 15. φανείημεν] Post h. v. addit margo Lutetianae ὄντες. REISK. V. not. ad v. 16. SCHAEFER.

P. 1423. v. 15. ὑμέτερα] ὑμέτερ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1423. v. 16. παρελθὼν] Post h. v. addit margo Lutetianae εἰς. REISK. Omnia haec additamenta (v. 14. 15. 16.) Lambinus videtur, non e Codicibus, sed ex ipsa Demosthenis Oratione petivisse. SCHAEFER.

P. 1423. v. 16. δύναιτο, ὅ τι διδάξαι] Vulg. δύναιτό τις διδάξαι. Encliticum tolli vult Wolfius. Atque aut delendum aut cum τῷ mutandum videtur. Sed dedi de meo δύναιτο, ὅ τι διδάξαι (in optativo). *oratione ad id quoque adducere, quod demonstrarit.* REISK. δύναιτό τι διδάξαι Bekker. Malim δύναιτο διδάξαι, ut ipse Demosthenes. V. not. ad p. 178, 17., ubi Amersfoordtius nonnihil turbavit. SCHAEFER.

P. 1423. v. 18. δὲ] δὴ Bavaricus. REISK.

P. 1423. v. 21. βασιλέα] Vulg. τὸν βασιλέα. Articulus abest a Bavarico. REISK.

P. 1423. v. 22. Ἀμφότεροί μοι δοκοῦσιν —] Hoc est exordium orationis ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν. WOLF. Adscriptum Bavarico: περὶ Μεγαλοπολιτῶν. REISK.

P. 1423. v. 26. πρεσβεύονται] Post h. v. addit Bavaricus καί. REISK.

P. 1424. v. 2. ἀφέλοιτο] Recte ἀφέλοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1424. v. 3. ἀττικιστὶ] In oratione p. 202, 11. ἀττικῶς. WOLF. ἀττικὴ ἐστι Aldina. REISK.

P. 1424. v. 3. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1424. v. 4. οἶδα] οἶμαι margo Bavarici cum γρ. REISK.

P. 1424. v. 7. καὶ ταῦθ'] Bekkerus: „κατὰ S. voluit κᾆτα." SCHAEFER.

P. 1424. v. 7. περιμείνητε] Recte περιμένητε Bekker. SCHAEFER.

P. 1424. v. 8. διαβεβλήσεται] Vulg. διαβέβληται. διαβεβλήσεται Bavaricus, Aldina, Paulina. Et hoc dedi. REISK.

P. 1424. v. 11. ἢ παρ' ἃ] Vulg. ἥπερ ἃ. Dedi de meo ἢ παρ' ἅ. *secus atque ego sentio saluberrimum esse.* REISK.

P. 1424. v. 11. προέσθαι — ἐξαπατῆσαι] Margo Lutetianae dat προεὶς τισιν ὑμᾶς, item προέσθαι τισὶ καὶ ὑμᾶς, et προέσθαι τισὶν ὑμᾶς ἐξαπατήσας. REISK.

P. 1424. v. 13. ὑπ' αὐτῶν] S. τῶν τε τοῖς Λάκωσι καὶ τῶν τοῖς Ἀρκάσι συνειρηκότων. In oratione est ὑφ' ἁπάντων p. 202, 22. WOLF.

P. 1424. v. 20. εἰώθασι] οἰώϐασι Paulina. REISK.

P. 1424. v. 20. ἀφθόνως] Bekkerus: „ἀφθόνοις Υ. Ο." Placet. SCHAEFER.

P. 1424. v. 21. νομίζουσιν] Abest ab Aldina. REISK. Recte expunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 1424. v. 23. διὰ τοὺς — αὐταῖς] Libet ad huius loci declarationem pauca ex Epistola Ciceronis ad Lentulum adscribere. „Neque permanendum" inquit „in una sententia, conversis rebus ac bonorum voluntatibus immutatis, sed temporibus assentiendum. Nunquam enim praestantibus in republica gubernanda viris laudata est in una sententia perpetua permansio: sed ut in navigando tempestati obsequi artis est, etiamsi portum tenere non queas, quum vero id possis mutata velificatione assequi, stultum est eum tenere cum periculo cursum, quem coeperis, potius, quam, eo commutato, quo velis tandem pervenire, sic, quum omnibus nobis in administranda republica propositum esse debeat (id quod a me saepissime dictum est) cum dignitate otium, non idem semper dicere, sed idem semper spectare debemus." WOLF.

P. 1424. v. 26. οὖν] Abest a Paulina. REISK.

P. 1424. v. 27. τοῦ δύνασθαι λέγειν δόξαν] Idem legimus p. 1423, 6. Statim sequitur synonymum φιλοτιμίαν. Ut hinc etiam appareat Reiskium ad p. 178, 6. nodum in scirpo quaesivisse. SCHAEFER.

P. 1425. v. 1. αὐτοῖς] αὑτοῖς Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1425. v. 2. δὲ] Abest ab Aldina. REISK.

P. 1425. v. 2. τῇ] Abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK. Delevit Bekker. Neque opus addi articulum: nam etsi πόλις, quando *rempublicam* significat, fere dicitur cum articulo, ut p. 1426, 16. s., tamen omissi exempla articuli passim occurrunt. V. p. 1426, 26. SCHAEFER.

P. 1425. v. 3. συνοίσει] συνοίσειν Aldina. REISK.

P. 1425. v. 3. σκοπεῖν] δεῖν σκοπεῖν margo Lutetianae. Sed hac admissa lectione indicat Wolfius in Farragine χρῆναι paulo ante v. 2. oportere tolli. REISK.

P. 1425. v. 5. οἱ παραχρῆμα λόγοι χάριν] Malim οἱ λόγοι τὴν παραχρῆμα χάριν. REISK. Lenior haec ratio: οἱ λόγοι παραχρῆμα χάριν —. SCHAEFER.

P. 1425. v. 5. ἕξουσι] Sine littera paragogica etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 1425. v. 10. ἁμάρτημα — προτιθέναι] *erratum fuerit convocare senatum, proponere deliberationem, dare consulendi potestatem.* WOLF.

P. 1425. v. 11. συμφέρειν] συμφέρει Paulina. REISK.

P. 1425. v. 12. εἰ δὲ — οὐκ ὀρθῶς ἔχει] F. εἰ δὲ σκοπεῖν δεῖ, τί καὶ βούλεσθε, ὡς ἐκ τῶν ῥηθησομένων εὐδοκιμῆσαι, οὐ δέον, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. *Sin autem explorare oportet, quid velitis dici, ut orator ex oratione sua laudem consequatur, id quod haud decet, recte non habet.* REISK. Multum fallitur. Ad εἰ δὲ σκοπεῖτε καὶ βουλεύεσθε subaudi τί βέλτιστον ὂν τυγχάνει πρᾶξαι. SCHAEFER.

P. 1425. v. 13. ὡς — δοκιμάσαι δέον] *quasi probandum sit.* WOLF.

P. 1425. v. 15. παρὰ μὲν γὰρ τῶν —] Lutetiana hoc scholium habet adscriptum: Οἱ κωλυόμενοι ὑφ' ὑμῶν λέγειν ἄλλοι μὲν χρήσιμόν τι ἐνθυμηθέντες λέγειν, σιωπῶσι· καὶ οὕτω παρὰ τούτων οὐδὲν λεγόντων ἀποστερεῖσθε τὸ ποιεῖν ἐκεῖνο, ὃ ἐντεθύμηνται, χρήσιμον ὄν. ἄλλοι δὲ ἀφέντες ἃ τυγχάνουσιν ἐγνωκότες, καὶ ἃ προὐμελέτησαν, χρήσιμα ὑμῖν ὄντα, ἀναγκάζονται τὰ ὑμῖν ἡδέα ποιεῖν συμβουλεύειν. Scite interpretatur Scholiastes, quomodo intelligi oporteat παρὰ μὲν τῶν ἀποστερεῖσθε. Quod dictum est ῥητορικῶς, non item λογικῶς: quippe ipsa concio ἀποστερεῖ ἑαυτὴν τῷ κωλύειν τοὺς τοιούτους λέγειν. SCHAEFER.

P. 1425. v. 15. γὰρ] Abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1425. v. 16. ἐκ τοῦ τοῦτο ποιεῖν] [ἐκ τούτου τὸ ποιεῖν.] Lege ἐκ τοῦ τοῦτο ποιεῖν. WOLF. Vulg. ἐκ τούτου τὸ ποιεῖν. Dedi ἐκ τοῦ τοῦτο ποιεῖν. REISK.

P. 1425. v. 17. ἀφέντας] ἀφέντες Bavaricus. REISK.

P. 1425. v. 18. οἴονται] Pro οἷόν τε lege οἴονται. WOLF. οἷόν τε Aldina, Paulina. REISK.

P. 1425. v. 25. θελήσητε] Bekkerus: „ἐθελήσητε Y. O.“ Quod ob antecedens μὴ aures Atticae videntur respuisse. Suspicor enim hoc in verbum valere idem quod in pronomen ἐκεῖνος. SCHAEFER.

P. 1426. v. 1. σήμερον] τήμερον Bavaricus. REISK. τήμερον Bekker. Recte: est enim dialecti Demosthenicae. SCHAEFER.

P. 1426. v. 2. δεῖ τοίνυν —] Scilicet qui ante Demosthenem verba fecerant, neglectâ re quae agenda erat, mutuis se accusationibus, qui tunc fuit mos oratorum, erant insectati. SCHAEFER.

P. 1426. v. 3. προέσθαι] *accusationes abiicere.* Malim ὑπερθέσθαι, *differre, in aliud tempus reiicere.* WOLF. ὑπερθέσθαι margo Lutetianae ex indice Aldinae, item margo Bavarici cum γρ. REISK. Bekkerus: „ὑπερθέσθαι v. et γρ. F. Y. Q.“ Satis placet: ut quae sequuntur sint ἐξηγητικά. SCHAEFER.

P. 1426. v. 3. καθ' ὅτου] *contra quem.* Malim καθ' ὅ τι, *prout visum fuerit.* WOLF. Ne audias. SCHAEFER.

P. 1426. v. 5. ἔχοι] ἔχει margo Lutetianae. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1426. v. 5. ἀποφαινέσθω] ἀποφαίνεσθαι Paul. et Manut. *), sed hic cum ω super extrema syllaba. REISK. ἀποφαίνεσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1426. v. 6. τοῖς πεπραγμένοις] Malim τῶν τοῖς π. WOLF. Bavaricus vulgatam exhibet, sed super utraque terminatione οις dat ων, ut sit τῶν πεπραγμένων. REISK. Ego idem quod Wolfius malim. SCHAEFER.

P. 1426. v. 7. προτίθεται] προτίσθεται Paulina. REISK. O miram importunamque περιεργίαν, cuius pudenda exempla cum alibi tum ad p. 1419, 3. 1424, 20. vidimus. Talia enotare Fischeros et Findeisenos decebat, dedecebat Reiskios: doleoque bonam chartam perdi repetendis. Sed in labore hoc taedii plenissimo omnia mihi corradenda fuerunt, ne quis de fraude facta conquereretur. SCHAEFER.

P. 1426. v. 10. πειράσομαι μὲν φυλάξασθαι] Vulg. πειράσομαι φυλάξασθαι. Post πειράσομαι addit Bavaricus μὲν. Eandem particulam addit margo Lutetianae post φυλάξασθαι. Dedi πειράσομαι μὲν φυλάξασθαι. REISK. Malim μὲν positum post φυλάξασθαι. SCHAEFER.

P. 1426. v. 15. οὕτω] [οὐ τὸ.] οὕτω. WOLF. Vulg. οὐ τὸ. Correxi οὕτω. REISK.

P. 1426. v. 18. φιλονεικίαν] Scribendum esse φιλίαν antecedentia satis, opinor, ostendunt. φιλονεικίαν et φιλίαν confun-

---

*) Scribendum videtur *Bavar.* SCHAEFER.

duntur etiam in Tzetzae Scholiis ad Lycophron. 355. „e male intellecto scripturae compendio", ut vere Müllerus p. 659. V. Bastii Commentat. Palaeograph. p. 848. Quod scripturae compendium h. l. imposuisse librariis nemo mirabitur, qui reputaverit ἐπήρεια et φιλονεικία affinia esse nomina: ut aliis locis consociari non detrectent. V. p. 1440, 26. SCHAEFER.

P. 1426. v. 19. τοσοῦτον] [τοῦ τοσοῦτον.] τοῦ delendum. WOLF. τοῦ τοσοῦτον Aldina. REISK.

P. 1426. v. 20. τοιοῦτον] Bekkerus: „τοιοῦτο v." Placet. SCHAEFER.

P. 1426. v. 21. παύσασθαι] Bekkerus: „παύσεσθαι S. Y. Q. O." Placet. SCHAEFER.

P. 1426. v. 22. προϊεμένους] Subaudi τούτοις. SCHAEFER.

P. 1426. v. 26. προσήκει] [προσήκειν.] προσήκει. WOLF. προσήκειν Aldina. Quod correxit Wolfius. REISK.

P. 1427. v. 2. ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἐστὲ] V. Ind. Graecitat. p. 54. et 228. extr. et not. ad p. 485, 7. SCHAEFER.

P. 1427. v. 2. ἀξιόχρεῴ εἰσι] [ἀξιόχρεώς ἐστι.] Sententia est, eversionem legum rem esse tantam, ut nullo satis magno supplicio coërceri possit et vindicari, neque, etiamsi mulcta irrogetur delinquenti, propterea quicquam consultum esse reipublicae. WOLF. Vulg. ἀξιόχρεώς ἐστι. ἀξιόχρεῳ εἰσὶ margo Lutetianae e Paulina. ἀξιόχρεώς εἰσι Bavaricus. Dedi ἀξιόχρεῴ εἰσι. REISK. *sufficere luendis poenis legum corruptarum.* SCHAEFER.

P. 1427. v. 3. ἐπίφθονον] ἐπίφθονος Paulina. REISK.

P. 1427. v. 7. οὐ μόνον] [μόνον.] οὐ μόνον lege. WOLF. Addendum esse οὐ, quod Paulinae deest, vidit Wolfius quoque et admonuit. REISK.

P. 1427. v. 8. ἀλλ' οὐδ' — γιγνώσκειν] *sed nec prope esse recte sentiendo,* id est, *multum abesse, ut recte sentiant.* WOLF.

P. 1427. v. 9. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1427. v. 13. σκοποῖτε] Vulg. σκοπεῖτε. σκοποῖτε Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1427. v. 16. ὥσπερ ἐκ γένους] *tanquam e familia* vel *genere*, hoc est, *haereditariam.* WOLF. F. ὥσπερ ἱερωσύνην ἐκ γένους. REISK. Ne credas. Recte Wolfius. SCHAEFER.

P. 1427. v. 17. Βουλοίμην ἂν] [βουλοίμην τοίνυν ἄν.] τοίνυν recte videtur omitti: alioqui hoc erit cum superiore coniungendum. WOLF. Post Βουλοίμην addit Bavaricus τοίνυν: item Aldina. REISK.

P. 1427. v. 21. οὗτος] οὕτως Bavaricus. REISK.

P. 1427. v. 26. ἀκούετε.] ἀκούετε; Reiskiana et Bekkeri Oxoniensis: non item Berolinensis nec Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1427. v. 26. γνῶναι μὲν ἔστιν] γνῶναι μὲν δεινός ἐστιν ἕκαστος margo Lutetianae. Index Lambini, verba sic collocata exhibet: γνῶναι μέν ἐστιν, ἑκάστῳ ῥᾴδιον τὰ δέονθ' ὑμῶν. REISK.

P. 1427. v. 27. τὰ τῶν ἄλλων] S. ἔργα τὰ προσήκοντα τοῖς ἄλλοις. *quid alii praestare debeant.* WOLF. Post τῶν ἄλλων videtur ἁμαρτήματα deesse. REISK. Non deest. Wolfius recte interpretatur. SCHAEFER.

P. 1427. v. 28. οὐ χαριεῖται] F. οὐχ ὁρᾶται, aut ποιεῖν — οὐχ αἱρεῖται. REISK. An οὐ χαίρει; Nam χαίρεται, quod propius, Datidi magis forsitan conveniret quam Demostheni. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 67. Omnia vana. *non gratificabitur civitati, non promerebitur de civitate,* scilicet τῷ ὑποστῆναι λειτουργίας. V. p. 1428, 2. s. SCHAEFER.

P. 1427. v. 28. καὶ ἰδίᾳ] [ἰδίᾳ.] καὶ ἰδίᾳ. WOLF. Copulam, quae deest Bavarico et Aldinae, addendam esse admonuit Wolfius. REISK.

P. 1428. v. 1. ἕτοιμος] Vulg. ἑτοίμως. ἕτοιμος Bavaricus. Et hoc dedi. REISK. ἑτοίμως Bekker. SCHAEFER.

P. 1428. v. 1. δόξων] δόξω Paulina. REISK.

P. 1428. v. 1. ἐπιτιμᾷ — εὐλαβεῖται] [ἐπιτιμᾷν — εὐλαβεῖσθαι.] Malim ἐπιτιμᾷ — εὐλαβεῖται. WOLF. Vulg. ἐπιτιμᾷν — εὐλαβεῖσθαι. ἐπιτιμᾷ — εὐλαβεῖται Paulina, unde repetiit margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1428. v. 3. ἔσεσθε] Censeo legendum διαπεπραγμένοι vel πεποιηκότες ἔσεσθε. WOLF. Non opus. Est i. q. δι' ὧν τι τῶν καθηκόντων ἅπαντες λειτουργήσετε. SCHAEFER.

P. 1428. v. 3. ἔσεσθε] ἔσεσθαι Paulina. REISK.

P. 1428. v. 4. ὃς — ταύτης] *quod intra istam dissimulationem veniat,* id est, *interpellet, abiicere cogat.* WOLF. Figura a militibus sumta intra tela hostium irruentibus atque ita irrita reddentibus. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 67. εἴσω ἀφίξεται quid valeat, docet quod statim sequitur, τὰ πράγματα ἐγγυτέρω προσάγοντα. De v. εἰρωνεία v. Ind. Graecitat. p. 185. SCHAEFER.

P. 1428. v. 5. δὲ] Abest ab Aldina. REISK.

P. 1428. v. 6. προσάγοντα] προσάγειν οἱ πολέμιοι dicuntur hostes, cum exercitum admovent. Legi etiam queat προσιόντα. WOLF.

P. 1428. v. 7. μάχησθε] Scribendum μαχεῖσθε. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1428. v. 8. ἔχητε] Bekkerus: „ἕξητε γρ. S. Q." Scribendum ἕξετε. SCHAEFER.

P. 1428. v. 10. Περὶ μὲν τῶν —] Pleraque sumta ex oratione περὶ συντάξεως. WOLF.

P. 1428. v. 11. δεῖ] ἔδει margo Lutetianae e Paulina. REISK.

P. 1428. v. 13. δὲ] μὲν Aldina. μέντοι Bavaricus. REISK. μέντοι Bekker. SCHAEFER.

P. 1428. v. 15. συνησόντων] [συνοισόντων.] παρὰ τὸ συμφέρειν. *non quasi non utilia dictu futura sint.* Sed malim συνησόντων, παρὰ τὸ συνιέναι. *non quin intellecturi sitis.* Ita enim sententia postulat. Etiam 3. Olynth. tribuit Atheniensibus intelligendi acumen, sed cum ignavia, hic vero cum perversitate coniunctum. Vides, una litera permutata, οι ἀντὶ τοῦ η, quantum discrimen faciat? WOLF. Vulg. συνοισόντων. συνησόντων Bavaricus, Paulina. Et sic coniecit Wolfius quoque. Idem et ego dedi. REISK.

P. 1428. v. 16. ὅταν] ὅτ' ἂν margo Lutetianae e Paulina. Videtur dare voluisse ὅ τι ἄν. REISK. Sic Bekker. e quatuor Codd. Recte. SCHAEFER.

P. 1428. v. 21. ὁρῶ γὰρ ὑμᾶς —] Conf. p. 14. in. SCHAEFER.

P. 1428. v. 21. αἰτίους — ὑστάτους] Belle inter se respondent αἰτίους, ὑστάτους, ὁμοιόπτωτα. WOLF.

P. 1428. v. 26. λέγειν] Bekkerus: „δεῖ λέγειν Y. O." Vere, si δεῖ mutes in δεῖν. SCHAEFER.

P. 1428. v. 27. Ἐβουλόμην] Ἠβουλόμην Dindorf. SCHAEFER.

P. 1429. v. 4. τὸ — προῃρῆσθαι] Incomparabilia comparat Ind. Graecitat. p. 159. s. SCHAEFER.

P. 1429. v. 5. ἐγὼ δὲ ταύτην —] Similem sententiam in Panegyrico habet Isocrates, cui Demosthenes opportune hic illud pervulgatum adiungit: *Μισῶ σοφιστὴν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός.* WOLF.

P. 1429. v. 5. ταύτην τ' ἀληθῆ] Vulg. ταύτην τἀληθῆ. ταύτην γ' ἀληθῆ margo Lutetianae. Dedi ταύτην τ' ἀληθῆ tribus vocabulis, ut τ' illud sit a τε repetendum, particula copulativa, non a τά. REISK.

P. 1429. v. 6. τὴν δόξαν — κατὰ τῆς πόλεως] *opinionem — de urbe.* SCHAEFER.

P. 1429. v. 6. καὶ βούλομαι] „scilicet ἀληθῆ εἶναι." Ind. Graecitat. p. 290. SCHAEFER.

P. 1429. v. 8. ὅσην περὶ] Recte ὅσην περ Bekker. e tribus Codd. V. not. ad p. 1438, 6. SCHAEFER.

P. 1429. v. 12. παραινεῖν] [περαίνειν.] Malo παραινεῖν. WOLF. Vulg. περαίνειν. παραινεῖν margo Lutetianae e Paulina. Et sic coniecit Wolfius quoque. Idem et ego dedi. REISK. V. not. ad p. 1445, 6. SCHAEFER.

P. 1429. v. 15. τοῦτ', ἀφέντα] [τοῦτ' ἀφέντας.] Lego: εἰ δὲ μὴ, τότ' ἀφέντα —. *sin minus, tum omissis —.* WOLF. τοῦτ' ne mutes. Subaudi προσήκει. SCHAEFER.

P. 1429. v. 15. ἀφέντα] ἀφέντας Bavaricus, Aldina. REISK.

P. 1429. v. 17. τὰ] Non cohaeret cum proximo πράγματα, sed cum remotiori λελυμασμένα. REISK. Non assentior. *res omnes pessundatas.* SCHAEFER.

P. 1429. v. 20. τοὺς—πεῖραν] *de quibus id nondum compertum est.* Sententia est, veteres magistratus emolumenta, novitios gloriam habere propositam, neutros spectare utilitatem publicam. WOLF. τούτου, τοῦ δημηγορεῖν scilicet. *qui, quid in dicendo efficere possint, nondum specimen dederunt.* SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 68.

P. 1429. v. 20. δεδωκότας] Vulg. δεδωκότος. δεδωκότας Paulina, Felicianea. Et sic correxi. REISK.

P. 1429. v. 21. εὖ δόξουσι] [εὐδοξοῦσι.] Lego εὖ δόξουσι. WOLF. Sic corrigit Wolfius pro vetusto εὐδοξοῦσι, quod est in Aldina, Paulina et Bavarico. REISK.

P. 1429. v. 21. πῶς] ὅπως margo Lutetianae. REISK. Hoc paulo concinnius. Nec tamen πῶς abiiciam. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 57. SCHAEFER.

P. 1429. v. 23. δεῖν] Scilicet ποιεῖν. SCHAEFER.

P. 1429. v. 26. ἃ παραινῶ] Quid si ἅπερ αἰνῶ legas? *ea, quae probo.* WOLF. Cave legas. τι.παραινεῖν v. 11. s. SCHAEFER.

P. 1429. v. 27. Δοκεῖτέ μοι δικαίως] Legendum videtur Δοκεῖτέ μοι δικαίως ἂν. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 68. Vere. Particulam adscivit Bekker. oblatam a quatuor Codd. SCHAEFER.

P. 1430. v. 1. ταὐτὰ] Vulg. ταῦτα. ταὐτὰ margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK.

P. 1430. v. 2. τοῦτο] Vulg. τοῦτον. τοῦτο Aldina, Paulina. Et hoc dedi. REISK.

P. 1430. v. 3. βραχύ—πάνυ] Haec sic legi et distingui velim: βραχύ τί μοι πεισθῆτε πάνυ. WOLF.

P. 1430. v. 3. τί μοι] Vulg. τι. μοι Bavaricus. τί μοι Paulina. Et sic Wolfius. Idemque ego dedi. REISK.

P. 1430. v. 10. ἢ τοῦ] [τοῦ.] Malim ἢ τοῦ: aut certe subintelligitur haec particula. *non minus, quam eius.* Alioqui significaret *non minus, quam is,* etc. Quod est ineptum. WOLF. Vulg. τοῦ. Dedi de meo ἢ τοῦ. *non minus vestrum est, quam eius, qui auctor fuerit.* REISK.

P. 1430. v. 12. αὐτὸς] Lego ὁ αὐτὸς. Similis sententia est in exordio Isocraticae orationis περὶ εἰρήνης. WOLF. ὁ αὐτὸς Paulina. Et sic Wolfius. REISK. ὁ αὐτὸς Bekker. αὑτὸς Dindorf. Recte. SCHAEFER.

P. 1430. v. 13. καὶ τοῦ—συμφέρειν] Si legas καὶ τοῦ σκέψασθαί τι, πότερον δ. σ., vertes: *et considerandi quippiam, utrum*

id profuturum esse videatur. WOLF. Vulgata bene habet. πρῶτον συμφέρειν i. q. μάλιστα συμφέρειν v. 20. SCHAEFER.

P. 1430. v. 15. βουλευσόμενος] [βουλευόμενος.] M. βουλευσόμενος. WOLF. Vulg. βουλευόμενος. Correxi βουλευσόμενος. REISK.

P. 1430. v. 16. διό] δι' ὃ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1430. v. 16. αὐτός] ipse per me, non vobiscum. SCHAEFER.

P. 1430. v. 22. ὑπομείνητε] M. ὑπομείναιτε. WOLF. Vulg. ὑπομείνειτε. ὑπομείνετε Aldina, Paulina. ὑπομείναιτε mavult Wolfius. Possit etiam ὑπομενεῖτε legi. In Lambini indice est ὑπομένετε. Dedi de meo ὑπομείνητε. REISK. Recte ὑπομείναιτε Bekker. SCHAEFER.

P. 1430. v. 22. ταῦτ' ἀμφότερα] ἅ τε συνερῶ καὶ ἃ ἀντερῶ. SCHAEFER.

P. 1430. v. 25. βουλεύσαισθε] Vulg. βουλεύσεσθε. βουλεύσαισθε margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK.

P. 1430. v. 26. μηδ' ἑτέρους] Recte μηδετέρους Bekker. μηδετέρους ἀδικοῦντι: quippe ambobus non tantum refragabor, sed etiam suffragabor. SCHAEFER.

P. 1431. v. 1. Καὶ δίκαιον] Vulg. Δίκαιον. καὶ δίκαιον Bavaricus, Paulina. Et hoc dedi. REISK. Mox corrig. συμφέρον. SCHAEFER.

P. 1431. v. 3. παραλείπειν] παραλιπεῖν Paulina. REISK.

P. 1431. v. 13. ἐφ' ἡσυχίας] *per otium.* WOLF.

P. 1431. v. 16. περιέργους] *supervacanea.* παρέργους, *praeter rem, aliena ab instituto.* WOLF.

P. 1431. v. 16. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1431. v. 18. του] Pro τινός. *si alicuius rei mentionem fecero.* WOLF.

P. 1431. v. 18. μέμνημαι] μεμνῶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1431. v. 19. ἡγεῖσθε] Sic etiam Bavaricus, sed super extrema litera est quoque αι. REISK. ἡγεῖσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1431. v. 20. ταὐτά] Vulg. ταῦτα. ταὐτά margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK.

P. 1431. v. 21. Εἰ καὶ τὸν ἄλλον —] *Si sine studiis partium et factionibus curassemus rempublicam.* συμπολιτεύεσθαι et ἀντιπολιτεύεσθαι contraria sunt. WOLF. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1431. v. 21. μηδενὶ συμπολιτευόμενοι] *nemini τῶν πολιτευομένων auscultantes.* Significat omnes reipublicae calamitates hinc ortas esse, quod prava τῶν δημηγορούντων consilia secuti sint. SCHAEFER.

P. 1431. v. 25. ὑμῖν] Immo ἡμῖν. SCHAEFER.

P. 1431. v. 25. νῦν] quando vel maxime oportet μὴ ἄγειν ἡσυχίαν. SCHAEFER.

P. 1431. v. 26. λόγου τυχεῖν ἔστιν] *dicendi potestas datur.* WOLF.

P. 1431. v. 27. εἰ μὲν οὖν—] Corruptum esse hunc locum existimo, nec habeo tamen in praesentia, qui emendem. Divinandum igitur hic potius quam interpretandum fuit. Veneta Francisci Brucioli editio hic tria fere magna folia et exordia circiter quindecim non quidem praetermisit, sed in alium locum transtulit et cum hoc exordio eius exordii, cuius initium est Οὔ μοι δοκεῖτε, ὦ ἄ. Ἀ., περὶ ἧς οἴεσθε etc. (p. 1448, 10.), haec verba, ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων, καθέλκειν τριήρεις, (p. 1432, 1.) continuavit: et postea hoc exordium subiecit: Οἶμαι πάντας ἂν ὑμᾶς, ὦ ἄ. Ἀ., ὁμολογῆσαι, etc. (p. 1433, 4.). Quae editio quia Io. Bernardi Feliciani, viri doctissimi et de Demosthene praeclare meriti, industria infinitis prope locis longe est quam aut Aldina aut Hervagiana vetus emendatior, operae pretium esse putavi in hac postrema recognitione a mei exemplaris ordine recedere ac Brucioli editionem, quam Hervagiana posterior a me cum annotatiunculis meis ad Oporinum missa imitata est, sequi. Habet autem hoc exordium lemmata quaedam Philippicarum orationum, in quibus haec corrigenda videntur. WOLF.

P. 1431. v. 28. καὶ σκοπεῖν] καὶ μὴ σκοπεῖν. WOLF.

P. 1432. v. 1. πάσχειν] F. φάσκειν. WOLF.

P. 1432. v. 1. βούλεσθε] Sic etiam Bavaricus, sed cum αι super extrema litera. REISK.

P. 1432. v. 1. ψηφιεῖσθε] ψηφιεῖσθαι Bavaricus et Aldina. REISK.

P. 1432. v. 1. ἅπερ] Subaudi εἰώθατε. REISK. Immo ἐψηφίσασθε. SCHAEFER.

P. 1432. v. 1. ἅπερ ἐκ τῶν] ἅπερ λύσω Aldina. Sed hic video ordinem in Aldina mirifice conturbatum. Ponam hic, ut fragmenta sese in ista editione consequantur. Ab ψηφιεῖσθαι, ἅπερ λύσω omnia desunt in Aldina usque ad p. 1449, 5. οὐδένα. Inde procedunt omnia ex ordine usque ad p. 1456, 5. οὐ μὴν. Extremum hoc est vocabulum. Inde rursus orditur a p. 1440, 7. a δυνηθῆναι et procedit ad p. 1449, 3. ad συμβουλεύω: et rursus orditur a p. 1432, 1. ab ἐκ τῶν παρεληλυθότων et procedit ad p. 1440, 7. ἑλεῖν. Denique orditur a p. 1458, 1. ἀλλά μοι et sic continuat ad finem. Hic est ordo Aldinae, quem retuli fide uxoris meae, quae variantes Aldinae meam in gratiam enotavit. Pari modo etiam in Bavarico Prooemiorum ordo est conturbatissimus, quem hic ponam, prout ipse illinc enotavi in schedis. Post ψηφιεῖσθαι, ἅπερ itaque est in Bavarico vacuum spatiolum trium aut quatuor literarum: tum λεύσω (sic) οὐδένα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,

τῶν πάντων ὑμῶν οὕτως οἴομαι κακόνουν εἶναι τῇ πόλει. (V. p. 1449, 5. et 6.) συμβουλεύσω. Οὐδένα etc. Tum sequebatur novum prooemium: ἔδει μὲν οὖν ταῦθ' ὑπ' ἄλλου τινὸς—. V. p. 1449, 21. Tum continuabat in eodem prooemio ad οὐδέν ἐστιν (p. 1450, 5.). Tum rursus in eodem prooemio procedit οὐδεὶς πώποτε ἴσως (p. 1450, 23.) et finit hoc prooemium in v. παθεῖν p. 1451, 6. Tum incipit novum prooemium a λέγω δὲ ταῦτα ibidem, quod finit in νοῦν ἔχοντος ἀνθρώπου p. 1452, 12. Tum novum incipit prooemium ὑμεῖς τοίνυν οἱ πολλοὶ p. 1452, 12., quod procedit usque ad καθ' ὑμῶν λέγῃ p. 1453, 29. Tum novum incipit prooeminm εἰ μὲν οὖν ταύτης ibidem, quod procedit usque ad παρὰ ταῦτ' ἀκούειν p. 1455, 3. s. Tum prooemium novum ἴσως ὀχληρὸς procedens ad βασάνου p. 1456, 22. Tum novum τὴν μὲν οὖν τούτων p. 1456, 22. procedens ad κακὸν λάβῃ p. 1457, 13. Tum novum ἐγὼ δὲ οἶδα ibidem procedens ad τῶν ἐχθρῶν περιέσεσθε p. 1440, 25. Tum novum εὔχομαι δὲ τοῖς θεοῖς τῆς ἢ φιλονεικίας p. 1440, 25., quod finit in βελτίστοις δημηγοροῦσιν p. 1441, 17. Incipit novum εἰ μὲν γὰρ ἀγνοοῦσιν, ὅτι τὸν μέλλοντα πράξειν—, quod finit in τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι χρήσασθαι p. 1442, 11. s. Incipit novum μάλιστα μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., βουλοίμην ἂν ὑμᾶς ἃ μέλλω p. 1442, 13.: finit in κἂν ἀρέσκῃ χρῆσθαι p. 1443, 8. Incipit novum οὐκ ἄδηλον p. 1443, 10. finiens in διδάξω p. 1444, 10. Novum ἔδει μὲν p. 1444, 11. desinens in καὶ τοὺς ἀντειπόντας p. 1445, 2. Novum τοιγάρτοι p. 1445, 2. finiens in καὶ οὐδὲ τὰ πάντα ἐρῶ p. 1446, 5. s. Novum ἡγοῦμαι γὰρ ἐξαπατᾶν ibidem finiens in καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον p. 1447, 2. Novum τὸ μὲν οὖν ὀργίλως ὑμᾶς ἔχειν ibidem finiens in βεβαίους ποιεῖται ἧττας p. 1448, 2. Novum οἴομαι μὲν οὖν ibidem finiens in αἱ λῃστρίδες προσέσχον, scilicet post ταῦτα συμβουλεύω (sic) p. 1449, 3. Statim sequebatur ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων καθέλκειν τριήρεις, ἐμβαίνειν. Incipit novum ὡς γὰρ ἂν χρήσαιτό p. 1432, 8.: tum οἶμαι πάντας p. 1433, 4. cum numero *ΚΓ.*, qui numeri in superioribus a *ΚΒ.* omissi erant. *ΚΔ.* διὸ δεῖ σκοπεῖν καὶ προσέχειν p. 1433, 15. *ΚΕ.* οὐ μικρὰν p. 1433, 22. *Κϛ.* τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν p. 1434, 1. *ΚΖ.* ἐγὼ μὲν οὖν ἐβουλόμην p. 1434, 7. *ΚΗ.* εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο τις p. 1434, 15. Incipit novum, sed sine numero: Ἄξιον δ' εἶναί μοι δοκεῖ p. 1435, 2. *ΚΘ.* εἰ μετὰ τῆς αὐτῆς γνώμης p. 1435, 22. Insequentia prooemia rursus numeris carent. Δεῖ μέντοι περὶ πραγμάτων p. 1436, 22. Ἔστι μὲν οὖν, ὡς ἐγὼ νομίζω (sine πολλὰ) p. 1437, 23. Πρῶτον p. 1438, 25. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες p. 1439, 20. Τῆς μὲν οὖν τούτων κακίας p. 1458, 20. Φέρε δὴ σκέψασθε p. 1459, 17. Ἦν τις, ὡς ἔοικε p. 1460, 20. Τὸ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., πεπεικότα ἑαυτὸν p. 1461, 20., in quo finiunt prooemia. Errores hi omnes notati erant aliquoties in Bavarico, dederatque librarius, qui idem codicis corrector fuit, ut signis quibusdam demonstraret, quomodo quaeque cohaererent. Primo loco p. 1432, 1. adscripserat haec:

σημείωσαι. τὸ τοῦ λόγου ὀρθὸν ἔμπροσθεν ἐν τῷ σημείῳ ☾ ἅπερ ἐκ τῶν παρεληλυθότων. Tum ad verba αἰτίους εὐδοκιμεῖν. οὐ μὴν δυνηθῆναι (sic) adscripserat in altero margine λήθη, quo vocabulo errorem a librario commissum denotavit, in altero: σημείωσαι. τὸ τοῦ λόγου ὑπόλοιπον ἔμπροσθεν ἐν σημείῳ ♂ οὐ μὴν ἀλλά μοι δοκοῦσι. Tum ad verba p. 1432, 1. συμβουλεύω ἐκ τῶν παρεληλυθότων adscripta sunt haec: τὸ τοῦ λόγου ἀκόλουθον ὄπισθεν ἐν σημείῳ △ συμβουλεύω. Tum p. 1440, 7. ἑλεῖν. ἀλλά μοι δοκοῦσιν adscripta sunt haec: ὄπισθεν τὸ τοῦ λόγου ἀδιάψευστον ἐν σημείῳ ⚹ ἑλεῖν δυνηθῆναι. Tandem in ima ora haec universalis admonitio: αἱ τοιαῦται μεταθέσεις κατὰ λήθην τῆς ὅλης ὑφῆς τοῦ λόγου ἐκ τῆς τοῦ ἀντιβόλου*) γεγόνασι τῶν φύλλων ἀναρμόστου συνθέσεως. ἡ δὲ μέμψις μάλιστα καὶ τῇ ἀπροσεξίᾳ**) τοῦ γράψαντος ταῦτα. Annotavit etiam hanc exordiorum perturbationem Wolfius, e quo intelligo, Felicianum primum verum ordinem restituisse. REISK.

P. 1432. v. 3. ἃ] Abest a margine Lutetianae. REISK.

P. 1432. v. 7. Φίλιππον] Post h. v. addit margo Lutetianae ὄντα. REISK.

P. 1432. v. 10. παρεσκευασμένῃ] Vulg. παρασκευασμένῃ. παρεσκευασμένῃ Bavaricus, Aldina. REISK.

P. 1432. v. 10. ὑμεῖς] Vulg. ἡμεῖς. ὑμεῖς Aldina. REISK.

P. 1432. v. 13. ποριεῖτε] Diogenes Laërtius VII. 11. τὸ δ' ἀνάλωμα τὸ εἰς τὰς στήλας γινόμενον μερίσαι τὸν ἐπὶ τῆς διοικήσεως. Scribendum puto: πορίσαι. SCHAEFER.

P. 1432. v. 16. ἐθελήσητε] ἐθελήσετε Bekker. SCHAEFER.

P. 1432. v. 17. περιέσται] περιέσται. WOLF. Sic Wolfius quoque vult corrigi. REISK.

P. 1432. v. 18. κρινεῖτε δὲ ὄν] [κρίνετε δ' ὤν.] κρινεῖτε δ' ὄν. WOLF. Vulg. κρίνετε δὲ ὤν. κρινεῖτε δ' ὂν Wolfius et margo Lutetianae. REISK.

P. 1432. v. 19. βούλομαι] M. βουλοίμην ἄν. WOLF.

P. 1432. v. 21. ἡμῖν αὐτοῖς] ἀλλήλοις. SCHAEFER.

P. 1432. v. 21. ἐκείνοις] 'κείνοις Dindorf. SCHAEFER.

P. 1432. v. 23. δοκῆτε] δοκεῖτε Bekker. SCHAEFER.

P. 1432. v. 25. ἀναβαλεῖν] [ἀναλαβεῖν.] ἀναβάλλειν. WOLF. Vulg. ἀναλαβεῖν. ἀναβαλεῖν margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK. Malim ἀναβάλλειν repertum in marg. Cod. Bekk. Aptius enim iunguntur ἀναβάλλειν et ἐμποιεῖν. SCHAEFER.

P. 1432. v. 25. οὐ γὰρ οἱ ταχὺ — σχοῖμεν ἂν κακῶς.] Eadem, paucis mutatis, leguntur p. 44, 6. ss. SCHAEFER.

P. 1432. v. 27. κωλῦσαι] κωλύσαι Reisk. SCHAEFER.

---

*) τὸ ἀντίβολον in Callimachi Fragment. T. I. p. 566., quod perperam mutavi in Iacobsii Annotatt. ad Anth')olog. Palat. p. 826. SCHAEFER.

**) Non mali vox commatis, etsi a Lexicographis neglecta. SCHAEFER.

P. 1432. v. 28. νῦν] Abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK.

P. 1433. v. 1. τέως] ἕως margo Lutetianae e Paulina. REISK. ἕως Dindorf., cuius v. praefat. p. XIII. Qui quod ait se vulgatam ex coniectura correxisse, Reiskii notula eum fugit. SCHAEFER.

P. 1433. v. 3. σχοῖμεν] πάσχοιμεν margo Lutetianae e Paulina. REISK. Sic p. 44, 12. SCHAEFER.

P. 1433. v. 4. Οἴομαι] Οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1433. v. 6. ὅσηνπερ] [ὅσην ὑπὲρ.] M. ὅσηνπερ. WOLF. Vulg. ὅσην ὑπὲρ. Dedi ὅσηνπερ. REISK. V. not. ad p. 1429, 8. SCHAEFER.

P. 1433. v. 8. οἷον] καὶ οἷον Paulina. REISK.

P. 1433. v. 9. τοιούτοις] Bekkerus: „τοῖς τοιούτοις v." Placet. SCHAEFER.

P. 1433. v. 10. εἰς οὓς ἂν ἥκωσι] S. αἱ πράξεις. *ad quos eae venerint.* Res enim in eorum potestate sunt, a quibus administrantur. WOLF.

P. 1433. v. 15. διό] δι' ὃ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1433. v. 19. παρὰ τὴν αὐτῶν γνώμην] [παρὰ τὴν αὐτὴν γνώμην.] *ob eandem sententiam*, id est, *negant, alios ita esse defendendos, ut ipsi, necesse si sit, defendi nos velimus.* Quid vero, si legas παρὰ τὴν αὐτῶν γνώμην? *contra sui animi sententiam.* WOLF. Vulg. αὐτήν. αὐτῶν Bavaricus. Dedi αὐτῶν. REISK.

P. 1433. v. 22. δοκεῖτε] Vulg. δοκῆτε. δοκεῖτε Aldina. Et sic correxi. REISK.

P. 1433. v. 25. περιγίγνοιτο] *invalesceret.* SCHAEFER.

P. 1433. v. 27. φήσαιτε] [φήσετε.] Malim φήσαιτε. WOLF. Vulg. φήσετε. φήσαιτε margo Lutetianae. REISK. φήσετε qui probat oportet deleat ἄν. SCHAEFER.

P. 1433. v. 29. τῶν ἐπιτιμώντων] Id est, ἢ τοὺς ἐπιτιμῶντας. Sic Aristoteles: τοῖς εἰδόσιν ἡδίων ἡ διαγωγὴ τῶν ζητούντων. id est, ἢ τοῖς ζητοῦσι. WOLF.

P. 1434. v. 1. τὴν — ἀρχὴν εἰ καλῶς ἐγιγνώσκετε] *Si recte principio statuissetis.* SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 68. Immo *statueretis.* SCHAEFER.

P. 1434. v. 3. [ὑποληπτέον εἶναι]] *existimandum esse.* Haec duo verba, undecunque in contextum orationis irrepserint, supervacanea esse puto. WOLF. Uncis inclusi. REISK.

P. 1434. v. 5. δεινά] Post h. v. Reiskiana positum habet signum exclamandi. Bene, siquidem novitio hoc signo in Graecis uti placet: sin, poteris maiuscula littera scribere Ὡς —. Est enim haec indignantis vox, quam statim sequitur alia: Μέχρι — πράγματα; SCHAEFER.

P. 1434. v. 6. καὶ] Lacuna hic loci est. REISK. Non est. SCHAEFER.

P. 1434. v. 6. καὶ — τὰ πράγματα;] *et quo usque tandem haec progredientur?* μιμητικῶς haec accipienda sunt. WOLF.

P. 1434. v. 6. πράγματα] Post h. v. addit margo Lutetianae πυνθάνεται. REISK. Qui hoc addidit (Lambinus videtur fuisse) parum memor fuit moris Demosthenici. SCHAEFER.

P. 1434. v. 6. συγκαθεζόμενος] συγκαθιζόμενος Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1434. v. 7. ἐγὼ μὲν οὖν —] V. p. 54, 25. ss. SCHAEFER.

P. 1434. v. 8. ὥσπερ] Vulg. ὅσπερ. ὥσπερ Bavaricus, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1434. v. 11. λέγοντι] Vulg. ἔχοντι. εἰπόντι margo Lutetianae e Paulina. Dedi λέγοντι de meo. REISK. Bekkerus: „ἔχοντι S. Q. εἰπόντι γρ. S. Conf. Philipp. 1. §. 58. [p. 55, 2.]." λέγοντι praefero: aptius enim respondet antecedenti λέγοντος. Qualem orationis concinnitatem altero illo loco Orator non est sectatus. SCHAEFER.

P. 1434. v. 11. ἥδιον εἶπε] Vulg. πλεῖον εἶχε. ἥδιον εἶπε margo Lutetianae. ἥδιον εἶπον Paulina. Dedi ἥδιον εἶπε. REISK. Bekkerus: „Libri πλεῖον εἶχε. Malim εἶπα vel εἶπον, quod est Philipp. 1. §. 58." πλεῖον εἶχε Dindorf. Quod cum a libris tantum habeat auctoritatis, non videtur reiiciendum esse. SCHAEFER.

P. 1434. v. 12. ὅμως δέ γε] ὅμως δ' ἅ γε Paulina. REISK. Bene ὅμως δὲ ἅ γε Bekker., posita subdistinctione post φανεῖσθαι. SCHAEFER.

P. 1434. v. 13. ἀποτρέψομαι] V. Krügeri Ind. ad Dionysii Halic. Historiograph. p. 452. a. SCHAEFER.

P. 1434. v. 16. γε] Vulg. δὲ. γε margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK.

P. 1434. v. 17. οἱ πρέσβεις] Rhodiorum, iique de factione aristocratica, quod arguunt extrema huius Prooemii. Conf. Orat. de Rhodior. Libert. SCHAEFER.

P. 1434. v. 19. φαίη] Aut φανείη, aut φαίη τις. WOLF. φανείη est in margine Bavarici cum γρ., item in margine Lutetianae. REISK. Bekkerus: „φανείη ¥. et γρ. Q." Placet. SCHAEFER.

P. 1434. v. 21. [πρότερον]] Abest a margine Lutetianae. Uncis inclusi. REISK.

P. 1434. v. 21. μὴ ἔχειν — λέγειν] [μὴ ἔχειν ἀξίως τῶν ὑπαρχόντων.] S. εἰπεῖν. *at sua facta non posse, ut cuiusque dignitas postulat, defendere.* WOLF. Vulg. μὴ ἔχειν ἀξίως τῶν ὑπαρχόντων. Post ἔχειν addit index Lambini λέγειν. Post ὑπαρχόντων aut in hac regione deesse videtur δηλοῦν aut simile quid. Addidi ex illo indice λέγειν. REISK. Intelligenda confutatio ἀδίκων ἐγκλημάτων, qualia nunc Rhodiorum legati in Athenienses iactarunt. SCHAEFER.

P. 1434. v. 22. *αὐτῆς — εὑρήσομεν*] Quo magis venia ego sum dignus, qui nunc surgens ad orandum tale dedecus a vobis depellere studeam. SCHAEFER.

P. 1434. v. 27. *ἄλλα*] Vulg. *ἄλλα*. *τἄλλα* de meo dedi. REISK. Priorem scripturam revocavit Bekker. Recte: est enim aliquanto gravior Reiskiana. SCHAEFER.

P. 1434. v. 28. *πλεονεκτοῦσιν εὐηθείας*] *vestra bonitate fruuntur.* Hoc malo, quam *εὐηπίας*, quod Bruciolus habet. WOLF. Wolfiana Reiskius suis in Annotatis sic scripta retulit: „*εὐηθείας*] Hoc malo, quam *εὐνοίας*, quod Brucciolus [h. e. editio Feliciani] habet.“ Componant dissensum, quibus Felicianea ad manus est. *εὐνοίας* habet margo Lutetianae. Minus recte autem Wolfius *fruuntur*. Debebat fere sic: *abutuntur, ut lucrum faciant.* SCHAEFER.

P. 1435. v. 1. *οἵοις — τῶν ἄλλων*] [*οἵοις οὐδ' ἔστιν ἂν τῶν ἄλλων.*] Bruciolus *οὐδέ τις ἄν*. Ego malim *οἵοις οὐδέσιν ἂν τῶν ἄλλων*. *qualibus aliorum nullis uti queant.* Ac prope affirmarim, ita esse legendum. Nam et facilis lapsus est *οὐδ' ἔστιν* pro *οὐδέσιν* scribere, et alioqui constructio non quadrat. WOLF. *οὐδ' ἔστιν ἂν* Bavaricus, Aldina. REISK. Recte *οὐδέσιν ἂν* Bekker. SCHAEFER.

P. 1435. v. 4. *τούτους τὸν Ῥοδίων*] [*τούτους Ῥοδίων.*] F. *τὸν τῶν Ῥοδίων.* WOLF.

P. 1435. v. 4. *τὸν Ῥοδίων*] Vulg. *Ῥοδίων*. *τὸν Ῥοδίων* Bavaricus, Aldina. Et hoc dedi. REISK.

P. 1435. v. 7. *ἀνοήτους τούτους*] Vulg. *ἀνοήτους*. Post h. v. addit margo Lutetianae *τούτους* e Paulina et Felicianea. Addidi. REISK.

P. 1435. v. 7. *τοῦτο*] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1435. v. 8. *ἕν'*] Vulg. *ἓν*. *ἕνα* margo Lutetianae. Dedi *ἕν'*. REISK.

P. 1435. v. 13. *δοκεῖ*] Vulg. *δοκῇ*. Dedi de meo *δοκεῖ*. REISK.

P. 1435. v. 20. *καταδουλοῦσθαι — ἡμᾶς*] [*καταδουλοῦσθαι βουλόμενοι τοὺς αὐτῶν πολίτας, διαβάλλουσιν ἡμᾶς.*] *qui suos cives opprimere servitute studeant, calumniari nos.* Comma non post *βουλόμενοι*, sed ante *διαβάλλουσιν* ponendum. Praepositionem *πρὸς* redundare puto: nam verbum *διαβάλλειν* e superioribus liquet ad Athenienses pertinere. WOLF. Cave *πρὸς* cum Wolfio expungas. V. not. ad p. 1434, 17. SCHAEFER.

P. 1435. v. 21. *αὐτῶν*] *αὑτῶν* Bekker. SCHAEFER.

P. 1435. v. 23. *λόγου*] Corr. *λόγους*. SCHAEFER.

P. 1435. v. 25. *ἦν*] *ἦν ἂν* Bekker. SCHAEFER.

P. 1435. v. 26. *πράξασι*] Id est, *εἰ ἂν ἐπράξατε*, *si felix esset eventus.* WOLF. Recte: sed *ἂν* omittere debuit. SCHAEFER.

P. 1435. v. 26. (λέγειν — δεῖ) *omnia enim placide sunt dicenda*, id est, *non est utendum verbis asperioribus* aut *vocibus mali ominis*. Hac parenthesi rationem reddit, cur dicat potius εὐτυχῶς καὶ καλῶς: quod alterum membrum hac de causa praetermisit. WOLF. *semper enim bene ominari oportet*. De leni placidaque oratione non cogitandum. SCHAEFER.

P. 1435. v. 27. τὰ τῆς αἰτίας] *causa* hic potius, ut de rebus prosperis, quam *crimen*. WOLF.

P. 1435. v. 28. ἐξαπατᾶν ὑμᾶς αὐτοὺς] *ab eis seduci vos*. WOLF. ὑμᾶς αὐτοὺς voce pronuntiandum aequabili. Quod si ita pronunties, ut tonus acuat αὐτοὺς, significat *vos ipsos*. SCHAEFER.

P. 1436. v. 3. ὡς — εἰπεῖν] [ὡς ἄνθρωπος (non ἀνθρώποις) καὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν.] *ut homo et coram vobis auditoribus*. WOLF. Vulg. ἄνθρωπος. ἀνθρώποις Bavaricus, Aldina. Et hoc dedi. REISK. Recte ἄνθρωπος Bekker. ὡς ἄνθρωπος, *quantum homini licet*. Referendum ad ζητῆσαι καὶ λογίσασθαι τὰ βέλτιστα. Perperam Wolfius sequentibus iunxit. SCHAEFER.

P. 1436. v. 7. προσυποσχεῖν] S. λόγον. *fortunam quoque praestare*. Sic Cicero: *Nihil est sapientis praestare praeter culpam*. WOLF. Recte etiam Ind. Graecitat. p. 448.: *scil*. λόγον. Item Schneiderus Lex. Gr. monuit: ut confidam quod excidit Passowio (et quis in tali tantoque labore omnia caveat?) mox correctum iri. Fortasse autem praestet scribi πρὸς ὑποσχεῖν. SCHAEFER.

P. 1436. v. 9. ἀσφαλῶς ἄνευ κινδύνου] F. ἀσφαλῶς καὶ ἄνευ κινδύνου. SCHAEFER.

P. 1436. v. 13. ὡς εὔνους] S. ἐστί. *se esse benevolum, bene velle*. WOLF. Fallitur. ὡς εὔνους ad antecedentem infinitivum sic referendum, ut ὡς ἄνθρωπος v. 3. ad antecedentes infinitivos refertur. *turpe arbitror esse, si verba quidem ad vos facerem ut vobis benevolus*, —. SCHAEFER.

P. 1436. v. 15. δὲ] Alii δή. WOLF.

P. 1436. v. 16. καὶ ἐμοὶ] Bekkerus: „καιμοι S. Q." κἀμοὶ Dindorf., quem v. praefat. p. XIV. Add. not. ad p. 1471, 7. SCHAEFER.

P. 1436. v. 17. νικῆσαι] *sententiam suam probare: efficere, ut sententia sua aliorum sententiis praeferatur*. SEAGER. *Diar. Classic*. LXI. p. 68.

P. 1436. v. 18. μανίας] Pendet ab infinitivo εἶναι. SCHAEFER.

P. 1436. v. 18. ἐσπουδακότος] [ἐσπουδακότας.] ἐσπουδακότος in genitivo. WOLF. Vulg. ἐσπουδακότας. Dedi ἐσπουδακότος, ut iam Wolfius correxit. REISK.

P. 1436. v. 20. Εἴη — εἶναι] Id est, δύναιντο εἶναι. *Fieri queat, ut eadem et probentur vobis et utilissima sint*. WOLF.

P. 1436. v. 21. τὰ δοκοῦντα — ὡς ἀληθῶς] [ταῦτα καὶ δο-

κοῦντα βέλτισθ' ὑμῖν εἶναι, καὶ ὄντων ἀληθῶς.] ὄντων pro imperativo accipio ὑποθετικῶς. *esto sane, revera ita sit.* Quid vero, si pro καὶ ὄντων legas κρινόντων, scilicet ὑμῶν? *si vere iudicetis.* Aut: ταὐτὰ καὶ δοκεῖν τὰ βέλτισθ' ὑμῖν, καὶ εἶναι ἀληθῶς. WOLF. Vulg. ταῦτα καὶ δοκοῦντα βέλτισθ' ὑμῖν εἶναι, καὶ ὄντων ἀληθῶς. Post δοκοῦντα addit Bavaricus καί: item Aldina. Pro ὄντων dat margo Lutetianae ὄντα. Pro ταῦτα καὶ dedi de meo τὰ, et pro ὄντων dedi rursus de meo εἶναι ὡς. REISK. Multo auspicatius dedit Bekkerus: ταὐτὰ καὶ δοκοῦντα βέλτισθ' ὑμῖν εἶναι καὶ ὄνθ' ὡς ἀληθῶς. SCHAEFER.

P. 1436. v. 22. δεῖ μέντοι —] Iam concessioni correctionem subiicit. WOLF.

P. 1436. v. 23. βουλευομένους] [βουλομένους.] βουλευομένους. WOLF. βουλομένους Aldina. REISK.

P. 1436. v. 23. καὶ κοινῶς] καὶ κοινῶν, scilicet πραγμάτων. Sin κοινῶς ad verbum ἀκούειν referes, particulam καὶ omissam velim. WOLF. καὶ ego quoque deletum velim. SCHAEFER.

P. 1436. v. 25. συμβουλευόντων] Vulg. συμβουλευόντων, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. Tria haec verba transposui pone αἰσχρόν ἐστιν. REISK. In priorem sedem retraxit Bekker. Nec fuit causae quidquam cur de ea depellerentur. SCHAEFER.

P. 1436. v. 28. τῶν πεπραγμένων] [πεπραγμένων.] τῶν πεπραγμένων, addito articulo. WOLF. Vulg. πεπραγμένων. τῶν πεπραγμένων mavult Wolfius. Addidi τῶν. *illos ipsos in res gestas invehentes easque reprehendentes.* REISK.

P. 1437. v. 1. ὑμᾶς] S. εἰδέναι. WOLF. Scilicet εἰδέναι. Aut legendum est ὑμεῖς, scilicet οἴδατε. REISK. Accusativum ne mutes. SCHAEFER.

P. 1437. v. 2. οἷα] Bekkerus: „οἷς Q.“ Vere, ut opinor. Scribam igitur: οἱ ταὐτὰ οἷς ὑμεῖς βούλεσθε λέγοντες. SCHAEFER.

P. 1437. v. 6 ἔστι δὲ — τοὺς ἀντιλέγοντας.] *Est autem, qui ista, in quibus nunc estis, maxime persuaserunt, his vel maxime utile, ut, qui contrarium sentiunt, audiantur.* τούτοις pleonasmus elegans. καὶ μάλιστα, *vel maxime*, οὐχ ἥκιστα. Similis sententia est in fine orationis περὶ συμμοριῶν p. 189, 27. κἂν ταῦτα ποιῆτε, καὶ ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς τἀναντία πείθουσι τὰ συμφέροντα πράξετε· οὐ γὰρ ὀργισθήσεσθε αὐτοῖς ὕστερον νῦν ἁμαρτόντες. WOLF.

P. 1437. v. 7. τὸ λόγου] Vulg. τοῦ λόγου. τὸ λόγου Bavaricus. τὸ τοῦ λόγου Paulina. Dedi τὸ λόγου. REISK.

P. 1437. v. 9. τοῦτο πράξαντες] Id est, ἀντιλέξαντες. WOLF. Verius διδάξαντες. Quanquam illud eodem redit. SCHAEFER.

P. 1437. v. 9. ἀθώους] ἀθῴους Reisk. et Bekker. Dicitur h. l. de re, ob quam quis non punitur. Quae significatio est rarior, fugiens illa Lambinum. V. not. ad v. 10. SCHAEFER.

P. 1437. v. 9. ἀθώους — αὐτοῖς] *innoxia pericula*, id est, vel non accusabuntur, vel absolventur sententiis iudicum. αὐτοῖς, τοῖς ὑμᾶς πείθουσι. WOLF.

P. 1437. v. 10. τοὺς κινδύνους ποιήσουσιν αὐτοῖς] τῶν κινδύνων ποιήσουσιν αὐτοὺς margo Lutetianae. REISK. Lambini, credo, παραδιόρθωσις. SCHAEFER.

P. 1437. v. 10. ἐὰν] Malis ἄν. SCHAEFER.

P. 1437. v. 10. δυνηθῶσιν] Scilicet οἱ ἀντιλέγοντες. Eodem etiam redit ἕξουσιν. REISK.

P. 1437. v. 11. οὔκουν — ἕξουσιν] *saltem non poterunt* —. WOLF.

P. 1437. v. 11. ὅσα — ἀκοῦσαι] [ὅσα ἀνθρώπων ἦν ἔργων ἀκοῦσαι.] ἔργον. *audire, quaecunque hominis officium fuerit.* Fortassis ἠκοῦσθαι, *ut auditi sint.* Nam audire licuit omnibus, perorare non item. WOLF. Vulg. ὅσα ἀνθρώπων ἦν ἔργων ἀκοῦσαι. ὅσα ἀνθρώπου ἦν ἔργον ἀκοῦσαι margo Lutetianae. Pro ἔργων de meo dedi εὔνων. REISK. ὅσα ἀνθρώπων ἦν ἔργον, ἀκοῦσαι Bekker. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1437. v. 12. τούτων] Bekkerus: „τούτου v." Quod probans scribendum suspicor: ὃ ἀνθρώπων ἦν ἔργον, ἀκοῦσαι, τούτου —. ἀκοῦσαι additur ἐξηγητικῶς. Quanquam non sine causa suspiceris hunc infinitivum e margine irrepsisse. Conf. variet. lect. Bekk. SCHAEFER.

P. 1437. v. 12. ἂν — στέρξουσι] Bekkerus recte sic interpungit: ἂν ἡττῶνται δικαίως, στέρξουσι. SCHAEFER.

P. 1437. v. 16. Οἶμαι δεῖν —] Est exordium orationis de libertate Rhodiis restituenda. WOLF.

P. 1437. v. 22. ἴσον — ὅσον περ] τὴν ἴσην ὑπερβολὴν — ὅσην περ p. 1440, 3. Add. p. 1441, 6. s. 1458, 8. s. V. quae scripsi ad p. 191, 3. et p. 528, 18. SCHAEFER.

P. 1437. v. 23. πολλὰ] Abest ab Aldina et Paulina, item a Bavarico. REISK. Recte delevit Bekker. Videndumque ne etiam p. 191, 5. ἐν ut inutile additamentum interpretantis deleri oporteat. Conf. variet. lect. SCHAEFER.

P. 1437. v. 23. ὧν] ὡς Aldina et Bavaricus. REISK.

P. 1437. v. 25. μάλιστα δὲ] Absunt ab Aldina et Paulina. REISK. Recte delevit Bekker. Vide mihi quantum manus interpolantium hoc in Prooemio grassatae sint. SCHAEFER.

P. 1437. v. 25. τοῦ τοὺς] Vulg. τοῦ τάς. τοῦ τοὺς Bavaricus, Paulina. Et sic correxi. REISK. τούτους Bekker. Mihi scribendum videtur τὸ τούς. V. not. ad p. 191, 6. SCHAEFER.

P. 1437. v. 25. ὑμῖν] ἡμῖν Bavaricus. REISK.

P. 1437. v. 26. πάλαι] οὐ πάλαι p. 191, 7. Vere. SCHAEFER.

P. 1438. v. 5. πρὸς ἃς — πεπονθέναι] *quibus sine ratione vulgus nonnihil esse affectum* vel-*motum*. ἐν πάθει γεγονέναι. WOLF. De phrasi πάσχειν τι v. not. ad p. 402, 10. SCHAEFER.

P. 1438. v. 7. μὴ] [μοι.] Lege μή. WOLF.

P. 1438. v. 8. ἡγῶμαι] ἡγοῦμαι Paulina. REISK.

P. 1438. v. 11. δεῖ — ποιεῖν] Affectus rationi obedientes praebendi. Et Cato:

Pauca voluptati debentur, plura saluti.

WOLF.

P. 1438. v. 12. κρείττω] Vulg. κρείττων. κρείττω Paulina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1438. v. 13. ἑώρων] Malim ἑώρων ἄν. SCHAEFER.

P. 1438. v. 13. ἐν ἡδονῇ — ὄνθ'] ἡδέα εἶναι, *esse voluptati*. WOLF.

P. 1438. v. 16. ἀπεχθήσεσθαι] ἀπεχθήσεσθε Aldina. REISK.

P. 1438. v. 17. δοκιμάζοντες] τῷ δοκιμάζειν. *non inopia iudicii, sed pravitate ingenii*. WOLF. *non quod iudicio erraveritis*. SCHAEFER.

P. 1438. v. 20. πονηρὰ ἐπιθυμεῖν] πονηρῶν ἐπιθυμεῖν index Lambini. REISK. Coniectura est Lambini perperam continuantis πράττειν τοιαῦτα —. SCHAEFER.

P. 1438. v. 21. ἐὰν] Malim ἄν. SCHAEFER.

P. 1438. v. 21. καὶ μεταπεισθείητε] Lege καὶ μεταπεισθείητε. WOLF. Sic etiam in Aldina est: et sic corrigit Wolfius. Quomodo ergo fuit in illis, quibus Wolfius est usus? REISK. κἂν μεταπεισθείητε e duobus Codd. Bekker. Quomodo corrigendum esse dudum videram. Polybius II. 58. 9. τυχὸν ἴσως εἴποι τις ἄν. In Euripidis Iphig. Taur. 1025. Seidl. scribendum:

τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἂν πάντα συμβαίη καλῶς.

Vir egregius: „At ipsum ἴσως locum tenet particulae ἄν. Sic Aeschyl. Agam. 1057.

πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι'· ἀπειθοίης δ' ἴσως.“

Sed in Aeschyli loco obtinet ellipsis syntactica: quippe ἂν referendum est etiam ad ἀπειθοίης. *) Certius exemplum peti videatur ex eiusdem Tragici Suppl. 708. Well.

ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι.

---

*) Compara Sophoclis Oed. T. 929. s. Erf.:

— — — τὸ δ' ἔπος οὑξερῶ τάχ' ἂν
ἥδοιο μέν· πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως.

ut scribendum. Hermanni enim rationem τάχα revocantis fortasse alii capiunt: ego non capio. SCHAEFER.

Sed cedo, quid hic sibi velit particula causalis. Suspicor igitur mutandam esse in δ' ἂν: nisi forte praestet simplex ἂν. SCHAEFER.

P. 1438. v. 23. οἱ μὲν — οἱ δ'] [ὁ μὲν ἀγνοεῖν ὑμᾶς τὸ συμφέρον, ὁ δ'.] Sic legendum puto pro οἱ μὲν —, οἱ δ'. *sin minus, alius vos dicet in ignoratione versari, alius, quod aliquis voluerit, id dicet.* id est: erunt, qui vos reprehendant, erunt etiam, qui vobis blandiantur et assententur. WOLF. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1438. v. 23. οἱ μὲν ἀγνοεῖν ἐμὲ] Vulg. οἱ μὲν ἀγνοεῖν. Addidi de meo ἐμὲ. Ad οἱ μὲν subaudi ἐροῦσι ex insequente ἐρεῖ. REISK. ἐμὲ expunxit Bekker. Recte. Mihi autem post οἱ δ' videtur ponenda lineola, signum orationis graviter ac more Demosthenico abruptae. Ut Orator fere hoc in mente habuerit: οἱ μὲν ἀγνοεῖν τὸ συμφέρον, οἱ δὲ τὰ πράγματα διαφθείρειν παρεσκευάσθαι δόξουσιν. Nam ἐρεῖ non posse referri ad οἱ μὲν et οἱ δ' satis, opinor, ostendit quod scriptum legimus ὅ τι ἂν τις βούληται, non ὅ τι ἂν ἕκαστος βούληται. SCHAEFER.

P. 1438. v. 25. τοῖς δόξασι παρ' ὑμῖν] *decretis vestris.* SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 68. Scholiastes Lutetianae: τοῖς δόξασι] τοῖς ἐγνωσμένοις· σύντασσε δὲ ταῦτα τῷ ῥήματι, ἀντεροῦσιν. παρ' ὑμῖν non antecedentibus cum Seagero iungam, sed sequentibus. SCHAEFER.

P. 1438. v. 26. οἵτινες] [εἴ τινες.] οἵτινες lege. WOLF. Sic corrigit Wolfius pro εἴ τινες, quod est in Paulina et Felicianea. REISK.

P. 1439. v. 6. προλάβωσιν] Vernacule *vorher einnehmen.* SCHAEFER.

P. 1439. v. 7. οὐδενὸς αὖ] Vulg. οὐδὲν ἂν. Dedi de meo οὐδενὸς αὖ. REISK. Recte οὐδενὸς ἂν Bekker. SCHAEFER.

P. 1439. v. 7. ἀκούετε] [ἀκούσετε.] Lego ἀκούσαιτε. WOLF. Vulg. ἀκούσετε. ἀκούσαιτε margo Lutetianae. Dedi de meo ἀκούετε. REISK. Recte ἀκούσαιτε Bekker. SCHAEFER.

P. 1439. v. 8. ὑμῖν ἐξῆν] Vulg. ἐξῆν. ὑμῖν ἐξῆν Bavaricus. Addidi ὑμῖν. REISK.

P. 1439. v. 11. ταὐτό μοι] Sic Reiskius e coniectura. Vulg. τοῦτό μοι, quod bene revocavit Bekker. Tales enim iterationes sunt Demosthenicae. SCHAEFER.

P. 1439. v. 11. παρασχόντες] [πάσχοντες.] Lego παρασχόντες. WOLF. πάσχοντες margo Lutetianae e Paulina, item Bavaricus, in quo videtur primitus aliud quid fuisse. Sed Wolfius vulgatam praefert. REISK.

P. 1439. v. 13. πόνον] τόνον Bavaricus. REISK.

P. 1439. v. 15. ἐγὼ μὲν δὴ —] Videtur cum superiore posse coniungi. Sed parum refert. WOLF. In Wolfiana novum est

Prooemium, deletâ particulâ δή: opinor, ut nexus cum antecedentibus obscuretur. Quod male factum est. SCHAEFER.

P. 1439. v. 16. αὐτὸς] [αὐτοῖς.] Aut *his, qui a me dissentiunt,* aut pro ὑμῖν positum, aut (quod maxime probo) aliunde irrepsit particula αὐτοῖς. Nisi forte placeat αὐτὸς. *ut ipse dicam.* WOLF. Vulg. αὐτοῖς. Dedi αὐτὸς ex mente Wolfii. REISK. Sive sic legas, sive ut ante Reiskium ediderant, fateor me ignorare, quid pronomen hîc sibi velit: ut vellem Lobeckius hoc loco abstinuisset Parerg. ad Phrynich. p. 755. Fortasse αὐτοῖς, quod libri consensu tuentur, transponendum in versum proximum, ut legatur ὑμῖν αὐτοῖς. SCHAEFER.

P. 1439. v. 18. κόπτω] *obtundam, fatigem.* Fere idem valet quod ἐνοχλῶ. Quae verba iunguntur etiam p. 1446, 15. V. H. Stephanus Thes. c. 5210. B. SCHAEFER.

P. 1439. v. 21. εἰ δ' ἄρα μὴ πρόδηλος ἦν] Scilicet ὁ πόλεμος. WOLF.

P. 1439. v. 22. ἐβουλεύεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ —] [ἐβουλεύεσθε· ὑπὲρ αὐτοῦ —.] Ante ὑπὲρ colon ponendum. τότε per pleonasmum quendam emphaticum accedit, ut supra de pronomine οὗτος admonui. WOLF. Fallitur et de interpunctione et de pleonasmo adverbii τότε. SCHAEFER.

P. 1439. v. 23. φήσετε] φήσει τις ὑμᾶς margo Lutetianae. REISK.

P. 1439. v. 25. ἃς λελυμάνθαι] *quas perdidisse:* quasi esset ταύτας δὲ —. pro λελυμασμένοι ὦσι, *perdiderint.* WOLF. Est notissima constructionis obliquitas post relativum, quam cave cum Wolfio sic resolvas, ut aberres ad soloecismum. V. not. ad p. 1337, 12. SCHAEFER.

P. 1439. v. 26. οὐκ — οὐδεὶς] *vestram istam excusationem accipiet nemo,* vel *istud a vobis accipiet nemo.* ὑμῶν non iungendum est nomini οὐδείς, sed vel pronomini τοῦτο, vel verbo ἀποδέξεται. WOLF. Iungo τοῦθ' ὑμῶν. SCHAEFER.

P. 1440. v. 1. τοῦ μὲν — συμβουλεῦσαι] Cum p. 19, 5. ss. comparat Dindorfius praefat. p. III. Similia leguntur p. 1449. in. SCHAEFER.

P. 1440. v. 5. ἐν] Bekkerus: „ἐπὶ S. Y. O." Recepit Dindorf. Recte. SCHAEFER.

P. 1440. v. 5. πάντ' ἄνδρα] Sic etiam in Bavarico est, sed in margine γρ. πάντα δρᾶν. REISK.

P. 1440. v. 5. ὅσηνπερ — τῆς ἀμελείας] [ὅσηνπερ — ἀμελείας.] Aut ἀμέλειαν, aut ὅσονπερ — ἀμελείας. WOLF. Vulg. ὅσηνπερ — ἀμελείας. Articulum de meo addidi. Pendet hic genitivus e superiori vocabulo ὑπερβολὴν v. 3. REISK. Articulum delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1440. v. 7. ἐκ πολλοῦ] S. χρόνου, hoc est, μετὰ πολὺν χρόνον, *longo post tempore.* WOLF. Margo Lutetianae verba ἐκ

πολλοῦ ponit post articulum τά. REISK. ἐκ πολλοῦ intelligo de spatio, non de tempore. SCHAEFER.

P. 1440. v. 7. προειμένα] Pro προειμένα dat margo Bavarici προειρημένα cum γρ. REISK.

P. 1440. v. 7. ἑλεῖν δυνηθῆναι] [ἑλεῖν.] Verbum δυνηθῆναι addit Bruciolus [h. e. Felicianus]. Quod sine et sententiae et constructionis incommodo vel adesse vel abesse potest: nisi quod id abesse magis Demosthenicum videtur. WOLF.

P. 1440. v. 7. ἔπειτ' οὐκ ἀθυμητέον —] Lutetianae Scholiastes [Lambinus, ut opinor]: Τὰ ἑπόμενα μικρόν τι παρηλλαγμένα ἐκ τοῦ προοιμίου τοῦ πρώτου κατὰ Φίλιππον [l. Φιλίππου] λόγου ἐστί. Locus est p. 40, 11. ss. SCHAEFER.

P. 1440. v. 8. ἐστι] Abest a Paulina. REISK.

P. 1440. v. 15. ἢ τοῖς] Bekkerus: „ἢ τὸ τοῖς γρ. Q." Placet. SCHAEFER.

P. 1440. v. 17. πρὸς αὐτοὺς] Recurrit v. 21. Sed statim sequitur ἀλλήλων. SCHAEFER.

P. 1440. v. 20. ἂν εἶναι βελτίους] Pro ἔσεσθαι. WOLF. Est aliud quid. SCHAEFER.

P. 1440. v. 22. στιασιάζειν] M. συστασιάζειν. WOLF. Bekkerus: „συστασιάζειν Y." Vere. SCHAEFER.

P. 1440. v. 23. οἱ ἕτεροι] [ἃ ἕτεροι.] Lego οἱ ἕτεροι vel ἅτεροι, *alterutri*. WOLF. Vulg. ἃ ἕτεροι. Pro ἕτεροι margo Lutetianae dat ἐχθροί. Dedi ad Wolfii sententiam οἱ ἕτεροι. REISK. ἅτεροι Bekker. ἅτεροι Dindorf. SCHAEFER.

P. 1440. v. 27. λέγοντας] θέλοντας Bavaricus. REISK.

P. 1440. v. 28. παύσασθαι] Subaudi λέγειν. SCHAEFER.

P. 1440. v. 28. τὸ γὰρ καταράσασθαι συμβουλεύοντι] Id est, ὅπως ὁ συμβουλεύων καταράσηται *). *non decuerit consiliarium devovere quenquam* vel *diris persequi*. Magna fuit religio veterum, ne qua vel in auspicandis novis rebus ominosa vel alioqui propositae rei minus congrua vox audiretur. Unde in Epitaphio noster auctor Bacchum nominare, nuptiarum item prolixius meminisse nefas ducit. WOLF. Hoc si Orator voluisset, scripturus erat τὸ γὰρ καταράσασθαι συμβουλεύοντ'. Ac facile potuit ex initio vocis proxime sequentis ι participio adhaerescere. Sed neminem offendet vulgata, modo sic intelligatur: *nam imprecari mala homini, qui consilium vobis dat deliberantibus, parum aptum sit*. SCHAEFER.

P. 1440. v. 28. καταράσασθαι] Bekkerus: „καταρᾶσθαι S. Y." Non displicet. SCHAEFER.

---

*) Soloecum hoc. SCHAEFER.

P. 1441. v. 1. *αἰτιασαίμην μὲν οὖν*] Novum exordium Wolfius hinc orditur. Perperam. SCHAEFER.

P. 1441. v. 1. *οὖν*] Pro οὖν lego *οὐδένα*. Sequitur enim v. 2. *ἀλλ' ἤ*. Nec aliter sententia constabit. WOLF. Scilicet *οὐδένα* proximum abest ab Aldina. REISK.

P. 1441. v. 2. *ἔχειν*] Vulg. *ἔχει*. *ἔχειν* index Lambini, Felicianea. REISK.

P. 1441. v. 8. *εὖ δόξουσι*] [*εὐδοξοῦσι*.] Et hic *εὖ δόξουσι*. *εὐδοξεῖν* (sed *εὐδοκιμεῖν* usitatius) est *florere gloria*, cuius contrarium *ἀδοξεῖν*, vel *in obscuro esse*, vel etiam *male audire*. WOLF. Sic corrigit Wolfius quoque *εὐδοξοῦσι* Paulinae. REISK.

P. 1441. v. 8. *ἀντὶ τοῦ δεινοὶ λέγειν*] Plene: *ἀντὶ τοῦ νομίζεσθαι εἶναι δεινοὶ λέγειν*. SCHAEFER.

P. 1441. v. 11. *νῦν*] *νυνὶ* Bavaricus. REISK.

P. 1441. v. 12. *τοῦ λόγου*] Malim aut *τοῦ λέγειν* aut *τῶν λόγων*. REISK. Non improbabilis suspicio. SCHAEFER.

P. 1441. v. 13. *οὐδὲν*] *μηδὲν* Bavaricus. REISK.

P. 1441. v. 20. *οὐδ' ἐπὶ τῷ —*] *neque hostium infirmitate fretos esse, sed, etiamsi potentes illi sint, tamen sperari victoriam debere*. *ἐπὶ τῷ κρατῆσαι* coniunge. *κἂν δύνωνται*, s. *οἱ ἐχθροί*. WOLF. Scilicet *τὸ ἑξῆς* est: *οὐδὲ* (*δεῖ*) *θαῤῥεῖν ἐπὶ τῷ —, ἀλλ' ἐπὶ τῷ —*. SCHAEFER.

P. 1441. v. 21. *δυνήσεσθαι — δύνωνται*] *δύνασθαι* hic i. q. *δυνατὸν εἶναι*, *viribus pollere*. V. not. ad Porsoni Orest. p. 81. edit. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 1441. v. 23. *κεκώλυκεν*] Malim *ἀποκεκώλυκεν*. REISK. Ego non item. V. H. Stephanus Thes. c. 5502. C. SCHAEFER.

P. 1441. v. 27. *καίπερ — ὑμᾶς*] [*καίπερ ὁρῶν ἡγουμένους ὑμᾶς*.] *tametsi vos duci video*. *ἡγοῦμαι* nunquam passiva significatione legi. Quare *κηλουμένους* legendum censeo, id est, *demulceri*, vel *πειθομένους*, *persuaderi*, vel potius (quod est et scripturae et pronunciationi propius) *ἡδομένους τούτοις* (s. *τοῖς ἐξαπατῶσι τῶν ῥητόρων* vel *τούτοις τοῖς λόγοις*, quod perinde est), *delectari*. Inter enim dictandum librarius facile *ἡγου* pro *ἡδο* accipere potuit. Et ex ea re, cum vel anagnostes obscurius locutus est, vel librarius surdaster fuit, consentaneum est multos bonos auctores male esse depravatos. WOLF. Vulg. *ἡγουμένους*. *ἀηδιζομένους* margo Lutetianae. *ἠγμένους* Bavaricus. Dedi de meo *ἱππουμένους*. V. Hesychius v. *Ἱππούμενος*. REISK. Coniectura in Reiskii infelicissimis numeranda. Improbandum etiam *ἠλυγημένους*, quod in mentem venit Seagero Diar. Classic. LXI. p. 68. Recte *ἠγμένους* Bekker. V. p. 228, 12. *τῷ προῆχθαι* p. 1454, 8., ut sine cunctatione scribendum. SCHAEFER.

P. 1442. v. 1. *λόγον — καταδεῖσαι*] *pertimescere orationem*,

id est, *diffidere orationi, si sis meliora dicturus.* Observa et hoc, λόγον τὸν μέλλοντα λέγειν, *orationem dicturam.* Etsi fortasse verba sic ordinanda sunt: εὔηθες, τὸν μέλλοντα λέγειν λόγον βελτίω — καταδεῖσαι, *ut is sibi metuat, qui meliorem et utiliorem habiturus est orationem.* WOLF. Turbavit Wolfius. Verte: *stultum est enim, verbis cum vos male deleniti sitis, verba facere vereri eum, qui sit meliora et utiliora vobis dicturus.* Apparet autem, quam apte λόγῳ et λόγον, quae pronuntiantis vox acuit, ceteris praeposita sint. SCHAEFER.

P. 1442. v. 1. τὰ βελτίω] Vulg. βελτίω. Articulum de meo addidi. REISK. Recte expunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 1442. v. 6. ἐκρίνετε] Vulg. ἐκρίνετο. Dedi de meo ἐκρίνετε. REISK. ἐκρίνετο Bekker. Quod non opus mutari. SCHAEFER.

P. 1442. v. 7. ἂν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1442. v. 8. ἕξομεν] ἔχομεν Bavaricus, sed cum ξ superscripto. REISK. ἔχομεν Bekker. SCHAEFER.

P. 1442. v. 8. ἐὰν] Malim ἄν. SCHAEFER.

P. 1442. v. 10. εὑρήσητε] εὕρητε Bekker. V. Lobeckii Parerga ad Phrynich. p. 720. SCHAEFER.

P. 1442. v. 10. πείθεσθαι] πείθεσθε Aldina. Utramque lectionem dat Bavaricus. REISK.

P. 1442. v. 11. ἀλλοιότερος *)] *secus se habens,* h. e. *deterior,* μὴ συμφέρων. SCHAEFER.

P. 1442. v. 11. πρὶν ἁμαρτεῖν μεταβουλευσαμένους] *mutatâ sententiâ, priusquam delinquatis.* SCHAEFER.

P. 1442. v. 15. εἰ δ' — συμβαίνοι] *quod si alibi uspiam vel alia quapiam ratione eveniret.* Satis obscurum est, quid sibi velit. Sententiam esse puto: si id minus persuaderi vobis posset, ego tamen rectum consilium nihilo minus mihi laudi ducerem. WOLF. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1442. v. 15. ἄλλῃ πῃ] *quod si alio quopiam modo,* hoc est, *si secus eveniret, si malus eventus esset consilii.* ἐμαυτῷ γ' ἂν εἰρῆσθαι, pro ὑπ' ἐμαυτοῦ εἰρῆσθαι, *a me esse dictum.* Sententia erit absurda. Quis enim auctor infelicis esse consilii velit? Coactius etiam illud est, si ἐμαυτῷ γ' ἂν εἰρῆσθαι, *cum mea pernicie esse dictum, mihi id nocere potius quam reipublicae.* Puto igitur, addendam esse negationem ἐμαυτῷ γ' ἂν οὐκ εἰρῆσθαι, *a me certe non esse dictum illud rebus omnibus anteferrem.* ἄλλῃ πῃ pro ἄλλον τινὰ τρόπον accipio, tametsi et localiter significet. WOLF. Vides quantum Wolfius haec interpretans trepidet. Verborum tamen sensus non est obscurus. εἰ δ' — συμβαίνοι est i. q. εἰ δ' ἄρα μὴ πεισθείητε. *si vero aliter cadat.* SCHAEFER.

---

*) Corrige errorem typotheticum. SCHAEFER.

P. 1442. v. 15. πη] πῇ Reiskiana et Bekkeri Oxoniensis: πῃ Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1442. v. 20. ἐστὲ] [ἐστί.] Lego ἔστε. *in quibus estis, quae tractatis.* WOLF. Vulg. ἐστί. Dedi ἐστὲ secundum Wolfium. REISK.

P. 1442. v. 21. πλείω — ποιοῖτο] *vir bonus quam clarus orator haberi malit.* WOLF.

P. 1442. v. 21. τοῦ] Pro posteriori τοῦ vulg. τό. τοῦ Bavaricus, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1442. v. 22. δεινὸς] Vulg. δεινῶς. Dedi de meo δεινός. REISK.

P. 1442. v. 22. δεινὸς εἰπεῖν] V. not. ad p. 603, 5. Plutarchus V. Marcelli c. 27. δεινὸν εἰπεῖν ἄνδρα καὶ βίαιον. Idem V. Luculli c. 42. πιθανὸν ἄνδρα καὶ δεινὸν εἰπεῖν. V. Crassi c. 3. γενόμενος δεινὸς εἰπεῖν ἐν τοῖς μάλιστα Ῥωμαίων. Ibid. c. 21. ἦν δὲ καὶ πιθανὸς εἰπεῖν. Add. c. 25. Neque abhorret quod Plato scripsit Phaedr. p. 239. in. HSt. ἀδύνατος εἰπεῖν ῥητορικοῦ. SCHAEFER.

P. 1442. v. 22. ἔγωγ' οὖν] ἐγὼ γοῦν Bekker. Vere. SCHAEFER.

P. 1442. v. 22. (οὕτω — γένοιτο,)] *sic aliquid mihi bonum fiat, ita me dii bene ament, sic mihi feliciter eveniat.* WOLF. οὕτως ὄναισθε τούτων p. 842, 8. s. Aristophanes Thesmophor. 469. Br. οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων. Lucianus T. VII. p. 278. Bip. item de liberis: Οὕτως ὀναίμην — τούτων. SCHAEFER.

P. 1442. v. 23. ἐπειδὴ — ἐπῄει μοι *)] *cum in animum induxissem.* Ab ἔπειμι, id est, ἐπέρχομαι, unde ἐπελθεῖν in exordio τοῦ α' Ὀλυνθ. p. 9, 9. WOLF.

P. 1442. v. 23. τῶν] Vulg. μέν. τῶν Bavaricus, Aldina. Et sic correxi. REISK.

P. 1442. v. 25. καὶ μάλ'] Vulg. μάλ'. καὶ addit Bavaricus. Addidi. REISK.

P. 1442. v. 27. πολλὰ — ὁρῶ] *multa posse dici et videbam et video.* Verbum εἰπεῖν accipio pro οἷόν τε εἶναι εἰπεῖν, ut si latine dicas *dicenda videbam.* WOLF.

P. 1442. v. 28. τὸν χρόνον] Malim τοσοῦτον χρόνον. REISK. Ne audias. SCHAEFER.

P. 1443. v. 1. ποιῆσαι ἂν] [ποιήσαντα.] Aut ποιήσαντ' ἂν aut ποιήσοντα. WOLF. Vulg. ποιήσαντα. ἐποιήσατο margo Lutetianae. Dedi de meo ποιῆσαι ἂν in optativo. REISK. Recte ποιήσαντα Bekker. V. not. sequ. SCHAEFER.

---

*) Corrige quod prelum deliquit. SCHAEFER.

P. 1443. v. 1. *μετὰ δὲ ταῦτ' οἴχεται*] *δὲ* delendum puto, ut haec sic iungantur: *ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον ἡσθῆναι ποιήσαντα, ὅσον ἂν ῥηθῇ, μετὰ ταῦτ' οἴχεται, δεῖ δὲ* —. Sic nullae turbae, a quibus caveri iubet Wolfius not. sequ. SCHAEFER.

P. 1443. v. 1. *δεῖ δὲ* —] *cum, ut orator alicuius suasor negotii sit, requiratur.* Vide, ne te ordo verborum turbet. WOLF.

P. 1443. v. 3. *παρουσία*] Non damnabo. Sed insolentior est h. l. dictio. Melius conveniret *μετουσία* aut *περιουσία*. REISK.

P. 1443. v. 4. [*ἰδεῖν*]] *εὑρεῖν* Bavaricus, margo Lutetianae e Paulina. Uncis inclusi. Prorsus delevisse praestiterat. REISK. Recte *εὑρεῖν* Bekker. Conf. p. 1442, 18. SCHAEFER.

P. 1443. v. 6. *τοὺς συναιρομένους ὑμᾶς*] [*τοὺς συναιρουμένους ὑμᾶς*.] *vos, qui adiuvetis*: pro *τοῦ συνάρασθαι, ut adiuvetis.* Nisi forte *τοὺς συνερουμένους* per *ε* est legendum; pro *οἷς ἂν συνεροῖ τις, eis, quorum causam agas.* WOLF. Crederem Wolfium ipsum dedisse *συναρουμένους* in futuro medii a verbo *συναίρειν*, nisi ipse verbis expressis intercederet. REISK.

P. 1443. v. 10. *Οὐκ ἄδηλον ἦν* —] Videtur novum exordium. WOLF.

P. 1443. v. 10. *πρώην*] *πρῴην* Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1443. v. 11. *ὁ δεῖνα*] Sic etiam p. 1452, 6. Hi loci, opinor, favent Fabricii sententiae Prooemia haec dicentis a Demosthene per otium elaborata, quibus in tempore uteretur. V. not. ad Titul. p. 1418. Quod si reponas talia progymnasmata ad futuros usus elaborare dignum videri sophista aut rhetore, oratore indignum, memento in concionibus vulgi tam mobilis ac fastidiosi plurimum interfuisse, ut orans coronae aures exordio gravi ponderosoque occuparet. Cuiusmodi exordia qui domi parata habebat orator, tempestive recordatus quantum proficere potuerit nemo non intelligat. SCHAEFER.

P. 1443. v. 11. *οὐκ ᾤεσθε ἀκούειν χρῆναι*] Hoc satis rarum: multo frequentius *οὐκ ᾤεσθε δεῖν ἀκούειν*. SCHAEFER.

P. 1443. v. 12. *ὅτι οἱ τότε* —] Hoc *ὅτι* iteratum est epexegeseos gratia, ut praemissum *ὅτι* per hoc alterum ei subiectum declararetur. Perinde nobis erit, ac si Orator dixisset: *τουτέστιν, ὅτι οἱ τότε* —. REISK.

P. 1443. v. 13. *ἔροιεν*] F. *ἐροῖεν*, ab *ἐρέω*. WOLF. Wolfius mavult *ἐροῖεν* in futuro. REISK. Recte *ἐροῖεν* Bekker. *ἔροιεν* Graecitas non novit. SCHAEFER.

P. 1443. v. 13. *εἰς*] V. not. ad p. 715, 20. SCHAEFER.

P. 1443. v. 13. *ἑτέραν*] Bekkerus: „*τὴν ἑτέραν* Y. O." Placet. V. v. 15. SCHAEFER.

P. 1443. v. 14. *ποιήσητε*] Subaudi *καὶ νῦν*. REISK.

P. 1443. v. 14. *τοῖς τότε δόξασι συνειπεῖν*] M. *ἀντειπεῖν*.

Nam si eadem probarunt, cur contradicant postea? WOLF. τοῖς τότε δόξασι, quae nunc improbatis et exagitatis. Unde patet proximum συνειπεῖν bene habere, immerito a Wolfio vexatum. Quod autem ille mavult, ἀντειπεῖν, item est in indice Lambini. REISK. Vulgatam Reiskius bene tuetur. SCHAEFER.

P. 1443. v. 15. ταῦτα] S. quae nunc audire detrectatis. WOLF. Post h. v. videtur λαβὴν vel simile quid deesse. REISK. Mihi non videtur. ταῦτα, τὰ τότε δόξαντα. SCHAEFER.

P. 1443. v. 16. τούτων] ea scilicet, quae vos hac in concione decernetis. REISK.

P. 1443. v. 16. οὐδαμῶς —] Wolfiana novum Prooemium hinc orditur. Recte, ut arbitror. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1443. v. 17. οὔτε τὰ πράγματα —] Margo Lutetianae ita dat: οὔτε γὰρ τὰ πράγματα. ἤτοι οὕτως γράφε. οὐδαμῶς γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὔτε τὰ πράγματα. REISK. Corrigendum puto: οὔτε τὰ πράγματα — ἀτοπώτεροι φανείητε, ἢ εἰ μηδὲ — δοκοίη, μηδ', ἀφέντες ἃ μὴ συμφέρει, τῶν πρὸ ὁδοῦ τι περαίνοιτε. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 68. Bekkerus: „οὐδαμῶς — οὔτε τὰ] Immo μηδαμῶς — οὔτε γὰρ ἂν τά.“ Mihi videtur locus sic refingendus: Οὐδαμῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὔτε τὰ πράγματ' ἂν χείρω γένοιτο, οὔθ' ὑμεῖς ἀτοπώτεροι φανείητε, ἢ εἰ —. Particulam ἢ ante εἰ inseri oportere videram, antequam idem et Lambino et Seagero placuisse cognoscerem. Sed cave cum Anglo legas ἃ μὴ συμφέρει. ἀφέντες ἃ συμφέρει, *missis iis quae civitati prosunt*: quae nullo modo decebat facere missa. Haec qui probaverit, in loco satis vexato nihil praeterea requiret. SCHAEFER.

P. 1443. v. 18. ἀτοπώτεροι] ἀτοπώτερον Aldina. REISK.

P. 1443. v. 18. φανείητε] Post h. v. addit index Lambini ἢ. REISK.

P. 1443. v. 18. εἰ μηδὲ —] [εἰ μήτε —.] Sententia est: *Si neque decreta vestra irrita videbuntur, neque vos ea, quae profutura sint, sic egeritis, ut utilia omittatis, neque certis quibusdam oratoribus, tanquam histrionibus in scena regnantibus, addicti fueritis, et res vestrae meliore in loco futurae sunt, et vos habebimini prudentiores.* Multitudo negationum perturbat minus attentos, quae si in affirmationes convertantur, omnia erunt planiora, ad hunc modum: οὐδαμῶς χεῖρω, id est, πολλῷ βελτίω, οὐκ ἀτοπώτεροι, id est, φρονιμώτεροι, μὴ μηδὲν πέρας ἔχειν, id est, πέρας τι ἔχειν, μηδ' ἀφέντες, id est, καὶ φυλάξαντες, εἴητε δέ, id est, καὶ μὴ εἴητε. Hic enim negatio repetenda est e superiore membro μηδ' ἀφέντες. Sic nullus, opinor, scrupulus restabit. Nam in sequenti exordio ἀλυσιτελέστατον esse dicit τὸ πέρας μηδὲν ἔχειν τῶν τοῖς Ἀθηναίοις δοξάντων p. 1444, 15. et in fine huius ipsius exordii monet Athenienses, ne rectum sibi extorqueri sinant, et oratorum improbitatem accu-

sat. WOLF. Wolfii rationem convincit vel solum illud μηδαμῶς — ἀλλά, quod sequitur v. 21. s. SCHAEFER.

P. 1443. v. 18. μηδὲ] Vulg. μήτε. Dedi de meo μηδὲ, *ne ipsa quidem a vobis decreta.* REISK. Recte μήτε Bekker. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1443. v. 20. μηδ'] Recte μήτ' Bekker., etsi μηδ' Codices eius consensu tuentur. SCHAEFER.

P. 1443. v. 20. τῶν πρὸ ὁδοῦ] τὰ πρὸ ὁδοῦ sunt τὰ λυσιτελοῦντα, *ea, quae adiuvant et expediunt rem.* Videtur significare, alias utilitates sic amplectendas, ut aliae non negligantur. Sed argutior esset sententia, si τῶν πρὸ ὁδοῦ τι ἀντὶ τοῦ τῶν τυχόντων τι liceret interpretari. WOLF. Non licet. Vera prior interpretatio. Minus placet quod habet Ind. Graecitat. p. 354. V. de hac locutione H. Stephani Thes. c. 6530. C. 6532. A. SCHAEFER.

P. 1443. v. 21. εἴητε δ' ὥσπερ —] Repetenda est, ut dixi, negatio μή, nisi forte legendum εἴητε δ' οὐχ ὥσπερ —. οἱ τὰ θέατρα καταλαμβάνοντες videntur esse comoedi et tragoedi. Qui, quamvis explodi nonnunquam solent, tamen illis solis vacant et oculi et aures auditorum, praesertim cum praeclare se gerunt et nunc risum, nunc fletum, nunc indignationem, nunc misericordiam movent, denique spectatores, tanquam tyranni, in quemvis affectum traducunt. Sic intelligere malo, quam τὸ κατέχειν τὸ θέατρον pro θέαν καταλαμβάνειν. Quod si cui placeat, sententia fuerit: In theatro, quem quisque locum occupat, eum tenet: sed apud vos ita fieri non debet, ut primo cuique sententiam dicenti pareatis, exclusis posterioribus. Et quidem videntur verba quaedam deesse, ut εἴητε δ' ἐνίων τῶν λεγόντων, ὥσπερ —, vel εἴητε δὲ τῶν πρώτων εἰπόντων, ὥσπερ —. Locus mendo vacare non videtur: sequatur quisque, quod videbitur. WOLF. Hic desunt quaedam, nisi haec sit sententia: quo fiat, ut sitis in potestate eorum, qui primi dixerint, perinde atque sedilia in theatro eorum sunt, qui primi occupavere. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1443. v. 21. καταλαμβανόντων] Bekkerus: „προκαταλαμβανόντων S. Y. O." Vere, ut arbitror. *pendeatisque de iis qui primi dixerunt, tanquam de histrionibus qui theatra primi occupaverunt.* SCHAEFER.

P. 1443. v. 22. πονήσαντες] [ποιήσαντες.] F. πονήσαντες. Quod magis atticum videtur. WOLF. Vulg. ποιήσαντες. πονήσαντες Bavaricus, margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK.

P. 1443. v. 23. ἀμφοτέροις] ἀμφοτέραις Aldina. REISK.

P. 1443. v. 27. τῷ μὲν γὰρ —] Reiskius τῷ μὲν γὰρ dedit. Verum cum de re, non de persona agatur, genitivus potior quam dativus post συγγνώμη. Malim igitur τοῦ μὲν γὰρ —. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 69. Omnium scripturam librorum τὸ μὲν γὰρ — revocavit Bekker. Iure. Constructio haec haud infrequens

est. Quanquam infinitivus substantivi fungens vice fere caret articulo: qui cur h. l. additus sit causa manifesto apparet. Herodotus I. 39. Συγγνώμη μὲν — φυλακὴν ἔχειν. Thucydides V. 88. Εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμη — τρέπεσθαι. Ipse Orator p. 415, 17. Συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν. SCHAEFER.

P. 1443. v. 27. βέλτιον] F. βέλτιόν τι. WOLF. Non opus. SCHAEFER.

P. 1443. v. 28. αὐτὸν] Immo αὑτόν. SCHAEFER.

P. 1444. v. 3. δικαίαν] Aut post h. v. aut alibi hic viciniae particula ἂν excidit. SCHAEFER.

P. 1444. v. 3. ἔχον] Vulg. ἔχειν. Dedi de meo ἔχον. REISK. ἔχειν Bekker. Recte. Quidni enim Oratorem putemus hoc scripsisse lenius? Leniorem autem infinitivum cur dicam, tirones docebunt Excerpta ex Grammatica Georgii Lecapeni in Matthaei Lectionn. Mosqu. T. I. p. 77. s. SCHAEFER.

P. 1444. v. 3. σιωπᾷν] Immo σιωπᾷν ἄν. SCHAEFER.

P. 1444. v. 7. παρὰ τούτων] τοιούτων margo Bavarici cum γρ. et index Aldinae. REISK.

P. 1444. v. 8. συμφέροντα] [συμφέροντας.] συμφέροντα. WOLF. Sic corrigit Wolfius συμφέροντας nescio cuius editionis. REISK.

P. 1444. v. 8. εἰδότας] Post εἰδότας aut deest ὑμᾶς aut certe subaudiendum est. REISK. Subaudiendum est. SCHAEFER.

P. 1444. v. 10. τυγχάνετε] τυγχάνητε malim. WOLF. Hoc nunc ne tiro quidem malit. SCHAEFER.

P. 1444. v. 12. ἕκαστος] Adverte relatum ad ἡγεῖτο, non, quod quis exspectet, ad πείθειν. Eodem modo infra v. 28. relatum est ad ἔχῃ, non ad λέγειν. SCHAEFER.

P. 1444. v. 15. ἔχειν — καταγιγνώσκετε] Durior constructio, praecedente infinitivo, subiungi per coniunctionem indicativum. Quare, nisi auctores interdum et hoc et alia indulgere sibi scirem, legere malim παρανοίας θ' ὑμᾶς καταγινώσκειν ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι, vel ὅτι μήτε πέρας μηδὲν ἔχει etc. Sed sententia plana est. WOLF. Pro ἔχειν margo Lutetianae dat εἶχε. Post idem margo hanc dat lectionem: ὑμᾶς καταγινώσκειν ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευομένους e coniectura Wolfii. REISK. εἶχε verum videtur. Aliud huius confusionis exemplum dat nota ad p. 1445, 22. SCHAEFER.

P. 1444. v. 21. ἐξὸν] [ἐξ ὧν.] Legendum haud dubie ἐξόν. *cum liceret monere.* Eadem sententia graviter urgetur in oratione περὶ στεφάνου actorum Demosthenis et consiliorum calumniator Aeschines. WOLF. Vulg. ἐξ ὧν. ἐξὸν Bavaricus. et Wolfius e coniectura repetita a margine Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1444. v. 21. βεβουλευμένων] Si sic manet sine articulo

τῶν, erit masculinum et subaudietur ὑμῶν. *accusare vos, qui consilia ceperitis atque decreveritis.* Sin autem τῶν praeponatur, tum erit neutrius generis et significabit *ob decreta.* REISK. Neutrius est generis, etiamsi articulus non praeponatur. Nec significat *ob decreta*, sed *decreta.* V. p. 1443, 16. SCHAEFER.

P. 1444. v. 23. εὔνων] Bekkerus: „εὐνόων S. Q." V. Lobeckius ad Phrynich. p. 142. SCHAEFER.

P. 1444. v. 24. (καὶ — γενέσθω,)] *neque vero velim id, quod dicam, exsistere iurgii principium.* WOLF.

P. 1444. v. 25. ἐπαινοῦντες] [ἐπαινοῦντας.] ἐπαινοῦντες. WOLF. ἐπαινοῦντας Paulina. REISK.

P. 1444. v. 26. ἄγασθαι] [ἄγεσθαι.] ἄγασθαι. WOLF. Praefert hoc Wolfius lectioni ἄγεσθαι e Paulina a margine Lutetianae repetitae. REISK.

P. 1444. v. 27. αὐτό] Vulg. αὐτοί. Dedi de meo αὐτό. REISK. Bekkerus: „αὐτῷ τοὐναντίον S." Non displicet. SCHAEFER.

P. 1444. v. 27. ποιοῦσι.] ποιοῦσι; Reisk. ποιοῦσιν; Bekker. SCHAEFER.

P. 1444. v. 28. μέχρι — τοῦ δόξαι] *eo usque dum statuatur*, id est, *antequam* vel *tantisper dum decreta fiant.* WOLF. F. μέχρι μὲν τοῦ δόξαι τι. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 69. Non opus. SCHAEFER.

P. 1445. v. 1. ἐπειδὰν δ' ἐπικυρωθῇ] S. ἡ γνώμη. *cum aliqua sententia comprobata et decreta fuerit.* WOLF.

P. 1445. v. 1. ταὐτά] [ταῦτα.] Malim ταὐτά. *eadem laudare omnes rerumque gerendarum esse adiutores, illos etiam, qui adversati fuerant.* WOLF. Wolfium, lectore non monito, secutus est Reiskius: nam Lutetiana habet ταῦτα. Quod revocavit Bekker. SCHAEFER.

P. 1445. v. 2. πολλῶν — περιγίγνονται] [πολλοὶ μὲν ὄντες, οὐ πολλοὶ περιγίνονται.] Suspecta mihi lectio est, nec tamen venit in mentem certius aliquid. Interim sic expono: *quamvis multi sint, non multi tamen vincunt*, id est, *maior pars non vincit meliorem*, ut Livius loquitur. Quod si transposita negatione legas τοιγάρτοι οὐ πολλοὶ μὲν ὄντες, πολλῶν περιγίγνονται, id est, *cum multi non sint, multos vincunt*, sententia erit, eos prudentia et concordia potius quam numero caeteris esse Graecis superiores. Praeclarum sane institutum Laconum: SENTENTIAS DICERE LIBERAS; CONCILII LIBERI DECRETA CONCORDITER TUERI. WOLF. Vulg. πολλοὶ μὲν —. πολλοὶ etiam Bavaricus, sed cum ῶν superscripto. Wolfius quoque πολλῶν coniecit, quam coniecturam margo Lutetianae repetiit. Dedi πολλῶν. REISK. Marginis Lutetianae scriptura prorsus concordat cum Reiskiana. SCHAEFER.

P. 1445. v. 6. παραινεῖν] Legendum περαίνειν. WOLF. περαίνειν margo Lutetianae e coniectura Wolfii. REISK. Recte περαίνειν Bekker. Eadem verba vidimus confusa p. 1429, 12. SCHAEFER.

P. 1445. v. 7. οὐχ ὥσπερ—] V. Heindorfius ad Platon. Gorg. p. 259. SCHAEFER.

P. 1445. v. 7. καὶ] καὶ post ἡμεῖς deletum malim. SCHAEFER.

P. 1445. v. 7. διὰ τοὺς] Praepositio abest ab Aldina. REISK. Recte, ut opinor. SCHAEFER.

P. 1445. v. 9. κἂν] Immo ἂν. SCHAEFER.

P. 1445. v. 9. ποιήσῃ] Scilicet ψηφίσματι ἐπικυρωθέντι. SCHAEFER.

P. 1445. v. 10. τοῦτον] Vulg. τοῦτο. τοῦτον Bavaricus, Paulina, index Lambini. Et hoc dedi. REISK.

P. 1445. v. 10. λέγῃ] *suadeat.* SCHAEFER.

P. 1445. v. 13. τί—παραινεῖς] Delendae subdistinctiones post οὖν et εἴποι. V. Erfurdtius ad Sophocl. Oed. T. 929. p. 127. edit. min. SCHAEFER.

P. 1445. v. 17. παρὰ τὸ—] *propterea quod*—. SCHAEFER.

P. 1445. v. 18. οὐκ ἐθέλειν ἀκούειν] Si Prooemium hoc est Orationis vere habitae, (id quod verisimilius puto,) turbaverat corona, antequam Demosthenes sic ordiretur: sin merum est progymnasma, ponit Orator turbatum esse. Haec causa est cur scriptum sit οὐκ, non quod fortasse exspectes μή. Conf. p. 1446, 25. SCHAEFER.

P. 1445. v. 18. χείρω] χεῖρον Bekker. Idem: „χεῖρόν τι γρ. Q." Non displicet. SCHAEFER.

P. 1445. v. 21. εὔξαισθε] [εὔξεσθε.] Legendum εὔξαισθε in optativo per αι. WOLF. εὔξεσθε Aldina. Quod corrigit Wolfius ad modum vulgatae. REISK.

P. 1445. v. 22. βραχέα] ὀλίγα. SCHAEFER.

P. 1445. v. 22. εἶχεν] ἔχειν Bavaricus, Aldina. REISK.

P. 1445. v. 22. ὑμεῖς] Vulg. ἡμεῖς. ὑμεῖς Bavaricus, Aldina, Paulina, index Lambini. REISK.

P. 1445. v. 25. μὴ] Abest a margine Lutetianae. REISK.

P. 1445. v. 25. φιλαπέχθημον ἦν] [φιλαπεχθήμων εἶ.] Lego φιλαπέχθημον ᾖ, *nisi esset odiosum.* WOLF. Pro ἦν Bavaricus et Aldina habent εἶ. REISK. Bene Wolfius φιλαπέχθημον: secus ᾖ, quod soloecum est. SCHAEFER.

P. 1445. v. 26. τοῦ φενακίζεσθαι] Non potest passive sat exprimi commode. *decipiendi vestri tempus*, id est, *ut vos decipiamini. si quam minimum illis spatium decipiendi vos dederitis.* WOLF.

P. 1445. v. 26. μικρότατον] σμικρότατον Bavaricus. REISK.

P. 1445. v. 27. εἰ μὲν δή—] Novum est Prooemium in Wolfiana. Male. SCHAEFER.

P. 1445. v. 28. ἔμελλον] ἤμελλον Dindorf. SCHAEFER.

P. 1446. v. 2. λόγον ἔχειν] Fortasse λέγειν ἔχειν, τουτέστιν, εἰπεῖν δύνασθαι. Sed et λόγον nihil habet incommodi. WOLF. Post ἔχειν videtur εἰπεῖν deesse. REISK. Mihi non videtur. SCHAEFER.

P. 1446. v. 3. [χρόνος]] S. τοῦ ἀκούειν. Quid si ὁ λόγος? WOLF. Recte, ut arbitror. De confusione nominum λόγος et χρόνος v. Heindorfius ad Platon. Gorg. p. 97. 195. et Interprett. ad Gregor. Corinth. p. 33. 849. SCHAEFER.

P. 1446. v. 4. καὶ βραχεῖαν—] Novum exordium. WOLF. Vere. Wolfianam novum Prooemium hinc incipientem secuta est Bekkeriana. Ceterum videtur esse perditae Orationis. SCHAEFER.

P. 1446. v. 5. καὶ οὐδὲ τὰ πάντα ἐρῶ] *neque omnia dicam.* Suspecta mihi lectio est, sed nihil habeo melius. WOLF. Legendum καὶ ὧδε τὰ πάντα ἐρῶ. ὧδε, *sic*, h. e. καὶ βραχέως καὶ δικαίως. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 69. Hoc, opinor, dicitur: *adeoque ero verborum parcior, quam haec ipsa dicendi brevitas pati videatur.* SCHAEFER.

P. 1446. v. 7. ὑμᾶς—καὶ τὰ—] [ὑμεῖς τρόπον τοὺς ἀκούοντας καὶ—.] Lego ὑμᾶς τρόπον τοὺς ἀκούοντας προσάγηται καὶ—. Omnino enim tale aliquod verbum deest. WOLF. Vulg. ὑμεῖς. ὑμᾶς margo Lutetianae e coniectura Wolfii. Et hoc dedi. Post ἀκούοντας autem videtur δελεάσῃ vel simile quid deesse. REISK. Non deest. Sed delendum καί. SCHAEFER.

P. 1446. v. 8. συγκρύψηται] [συγκρύψητε.] Lego συγκρύψηται. WOLF. Vulg. συγκρύψητε. συγκρύψῃ et συγκρύψηται dat margo Lutetianae, posterius e coniectura Wolfii, quam secutus sum. REISK. Legendum συγκρύψεται. SCHAEFER.

P. 1446. v. 8. πεπεικότος] πεπεικότες Bavaricus, Aldina. REISK.

P. 1446. v. 10. εἶναι] Omittit margo Lutetianae. REISK.

P. 1446. v. 10. ἐγνωκὼς] Id est ἑαυτὸν πρῶτον πεπεικὼς περὶ ὧν λέγει, ὡς ἀληθῆ καὶ δίκαια καὶ συμφέροντα ὑμῖν λέγει. *bona fide, serio, ex certa persuasione.* REISK. Mira interpretatio. Hoc dicitur: *utro de duobus inter se oppositis probato ad vos verba facturus sit.* Duo autem inter se opposita, de quibus nunc deliberatur, sunt haec: Mytilenaei sint digni quibus iniuriam passis Athenienses opitulentur, necne. SCHAEFER.

P. 1446. v. 12. βούλοισθε] βούλησθε Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK. βούλησθε Bekker, sic scripturus vel in omnium librorum silentio. SCHAEFER.

P. 1446. v. 13. ἂν] Malim ἐάν. SCHAEFER.

P. 1446. v. 13. δ'] Abest a Paulina. REISK.

P. 1446. v. 13. ἢ] εἰ Aldina. REISK.

P. 1446. v. 15. κόπτῃ] V. not. ad p. 1439, 18. SCHAEFER.

P. 1446. v. 15. δὲ] Aptius δή. SCHAEFER.

P. 1446. v. 16. Μιτυληναίων] Μυτιληναίων Bekker. SCHAEFER.

P. 1446. v. 17. λαβεῖν,] λαβεῖν· Reisk. Recte λαβεῖν. Bekker. SCHAEFER.

P. 1446. v. 20. Πρῶτον μὲν —] Novum exordium. WOLF.

P. 1446. v. 21. ῥαδίους] Vulg. ῥαδίως. ῥαδίους margo Lutetianae e Paulina et coniectura Wolfii. Et hoc dedi. REISK.

P. 1446. v. 25. μὴ ἐθέλειν ἀκούειν] „id est μὴ ἐθέλειν ἀκούειν τὰς συμβουλὰς [συμβουλίας]." Ind. Graecitat. p. 24. SCHAEFER.

P. 1446. v. 27. τούτων] Recte τοῦτον Bekker. SCHAEFER.

P. 1446. v. 27. τὸ] [τόν.] τὸ. WOLF. Vulg. τόν. τὸ Wolfius, quod idem in Bavarico quoque videbatur esse. Est idem quoque in Lambini indice locum hunc sic exhibente: τί δεῖ πρὸς τὸ φαυλότατον ἐλθεῖν, τὸ βέλτιστον ἐάσαντας, καὶ ἐκ πλείονος. Dedi τὸ in neutro. Bene autem habet hic locus a Lambino minus intellectus. REISK. τὸ φαυλότατον est τὸ ἐθέλειν ἀκούειν. SCHAEFER.

P. 1446. v. 28. πλείονος] χείρονος margo Lutetianae. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1446. v. 28. χαλεπωτέρου] [χαλεπωτέρους.] χαλεπωτέρως, *difficilius*. WOLF. χαλεπωτέρους Bavaricus et Aldina, unde Wolfius efficit χαλεπωτέρως. REISK. F. ἐκ πλείονος ἢ νῦν καὶ χαλεπωτέρου σώζειν πειρᾶσθαι κινδύνου. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 69. Non opus. *pluribus difficilioribusque negotiis expedire.* SCHAEFER.

P. 1447. v. 2. τὸ μὲν οὖν —] Particula οὖν ablata, statuo hic novum exordium. WOLF. Fallitur. SCHAEFER.

P. 1447. v. 6. αἴτιοι τῶν] [τῶν αἴτιοι τῶν.] Prius τῶν delendum. WOLF. Post μὲν vitiose dat nescio quae vetustior editio τῶν, quod delendum vult Wolfius. REISK.

P. 1447. v. 10. μὲν] Reiskius de suo addidit. Expunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 1447. v. 12. συνέβη,] συνέβη· Reisk. συνέβη. Bekker. SCHAEFER.

P. 1447. v. 12. συμβουλεύσων] συμβουλεύων Aldina. REISK.

P. 1447. v. 15. εὑρεθήσεσθαι] εὑρήσεσθαι Aldina. REISK.

P. 1447. v. 18. ἐκπεπληγμένως] Vulg. ἐκπεπληγμένους. Dedi de meo ἐκπεπληγμένως adverbialiter. REISK.

P. 1447. v. 20. συμφέρει] συμφέρειν Bavaricus. Forte vo-

luit συμφέρον darc. REISK. Bekkerus: „συμφέρον S. Y. Q. O.“ Satis placet. SCHAEFER.

P. 1447. v. 20. τὸ δὲ ταῦτ' —] [τὸ δὲ ταῦτ' ἐπανορθοῦν αὐτοὺς, ἡγεῖσθαι προσῆκον τῆς —.] αὐτοὺς ἐπανορθοῦν, id est, ἵν' αὐτοὶ ἐπανορθῶτε. vel τὸ δὲ ἐπανορθοῦν, αὐτοῖς ἡγεῖσθαι προσῆκον τῆς etc., deleto v. 22. καὶ ante τῆς ὑμετέρας —. WOLF. Vulg. τὸ δὲ ταῦτ' ἐπανορθοῦν αὐτοὺς ἡγεῖσθαι προσῆκον, καὶ τῆς ὑμετέρας δόξης ἄξιον ἂν φανείη. προσήκειν index Lambini. Dedi de meo: — αὐτοῖς ἡγεῖσθαι προσῆκον καὶ συμφέρον ἅμα καὶ τῆς ὑμετέρας δόξης ἄξιον ἂν ὂν φανείη. REISK. τὸ δὲ ταῦτ' ἐπανορθοῦν αὐτοὺς ἡγεῖσθαι προσῆκον καὶ τῆς ὑμετέρας δόξης ἄξιον ἂν φανείη Bekker. Ubi si post ἐπανορθοῦν inseras ἂν, non intelligo quid praeterea requiri posse videatur. SCHAEFER.

P. 1447. v. 22. χρὴ — φήσαιτ' ἂν] χρὴ δὲ τοὺς ὄντας, οἷοι φήσαιτ' ἄν. WOLF.

P. 1447. v. 22. τοὺς ὄντας] Subaudi τοιούτους. REISK.

P. 1447. v. 23. οἷοι] οἷον margo Lutetianae. SCHAEFER.

P. 1447. v. 27. καί τι δαιμόνιον —] [καίτοι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπέκειτο ὥσπερ πέπρακται.] Sic lege et distingue: καί τι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπέκειτο· ὥσπερ etc. *et hoc fato quodam institerat.* Quanquam pro ἀπέκειτο etiam ἐπέκειτο, *urgebat*, legi potest. WOLF. Vulg. καίτοι. καί τι Paulina, probante Wolfio. Et sic correxi. Deinde pro ἀπέκειτο dedi de meo ἀπένειμεν. REISK. Recte ἀπέκειτο Bekker. *divinitusque hoc destinatum erat.* SCHAEFER.

P. 1448. v. 1. κοινὰς ἀμφοτέροις τὰς παρουσίας]. V. Ind. Graecitat. p. 390. in. SCHAEFER.

P. 1448. v. 2. ποιεῖται] Recte ποιεῖ τὰς Bekker. SCHAEFER.

P. 1448. v. 3. τοὺς κεκρατηκότας] *eos qui vos vicerunt.* SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 69.

P. 1448. v. 3. βουληθέντων] Corrigendum f. βουλευθέντων. SEAGER. *l. c.* Ne audias. SCHAEFER.

P. 1448. v. 8. κἂν] [ἐάν.] κἂν legendum. *etiam hoc a vobis fuerit*, id est, *profuerit vobis.* WOLF. Vulg. ἐάν. Omittit margo Lutetianae. Dedi κἂν e Wolfii coniectura. REISK.

P. 1448. v. 10. πόλεως] Scilicet συμμαχίδος. SCHAEFER.

P. 1448. v. 11. ὑπὲρ] Deest Bavarico. REISK. Bekkerus: „om. v.“ Omissum non requiram. SCHAEFER.

P. 1448. v. 13. αὐτοὺς] [τοὺς.] ἑαυτοὺς lege. WOLF.

P. 1448. v. 17. βουλευόμενοι] [ἐβουλευόμενοι.] βουλευόμενοι aut certe βεβουλευμένοι. WOLF. Sic legi vult Wolfius pro vitioso ἐβουλευόμενοι nescio cuius editionis. REISK.

P. 1448. v. 17. πραγμάτων ἀπ' αὐτῶν ἐστι] [πραγμάτων, ἁπάντων ἐστί.] Lego πραγμάτων ἁπάντων, ἐστί. *Atque harum rerum omnium caput sunt duces: quorum plerique ex his, qui classe hinc solvunt*, etc. WOLF. Pro ἁπάντων dedi de meo ἀπ' αὐτῶν. REISK. Recte ἁπάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 1448. v. 20. ὧν οἱ πλεῖστοι—] Scholiastes Lutetianae: ὧν, στρατηγῶν, τῶν ἐκπλεόντων παρ' ὑμῶν. SCHAEFER.

P. 1448. v. 23. τούτους] Per pleonasmum accedit. WOLF. Idem Scholiastes: τούτους, δηλαδὴ τοὺς ἡμετέρους [l. ὑμετέρους] φίλους. ἴσως παρέλκει τὸ τούτους. Apparet haec Scholia Lambini esse saepius pendentis a Wolfio. Adverte autem hoc τούτους, quod ita πλεονάζει, ut sua vi non careat, loco positum secundo, cum consuetudo poscat initio poni: τούτους θεραπεύειν—. SCHAEFER.

P. 1448. v. 24. αὐτῶν] Malim αὐτοῦ, quanquam propter nomen ἕκαστος etiam αὐτῶν legi potest. WOLF. αὐτοῦ margo Lutetianae e Wolfii coniectura. REISK. αὐτῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 1448. v. 25. ἐχθροτέρους] Sequitur μᾶλλον ἐχθρούς. Tolerari potest haec lectio. *Neque enim inimiciores, neque quos vobis magis inimicos esse necesse sit, invenietis.* Ut haec sit sententia: *Et inimici sunt vobis, et necessario sunt inimici.* S. οἱ στρατηγοί. Sic et Philippum necessario Atheniensibus inimicum esse alibi dicit. Si igitur ipsi duces inimici sunt, eorum assentatores amici qui sunt habendi? Sed pro ἐχθροτέρους fieri potest ut aliud nomen scriptum a Demosthene fuerit. WOLF. Cave cum Wolfio haec interpreteris de ipsis ducibus: intelligendi sunt enim parasiti ducum. Nec rectius ille ἐχθροτέρους et μᾶλλον ἐχθροὺς comparavit. V. not. sequ.— ἐχθρότερος forma minus attica ideoque Atticis rarius usurpata. V. Moeris p. 135. Antiatticista Anecd. Bekk. p. 92, 24. Ἐχθροτέρως: ἀντὶ τοῦ ἐχθρότερον. Θουκυδίδης. SCHAEFER.

P. 1448. v. 26. ἀναγκαιοτέρους] Vulg. ἀναγκαίως. ἀναγκαιοτέρους Bavaricus. Et hoc dedi. REISK. ἀναγκαίους Bekker. Recte. Atque huic voci iungendum quod sequitur μᾶλλον. SCHAEFER.

P. 1448. v. 28. πλέον] Recte πλεόνων Bekker. SCHAEFER.

P. 1448. v. 28. ὄφλειν] ὀφλεῖν Dindorf. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1448. v. 28. [δοῦναι]] Uncis inclusi. REISK. Uncos sic censeo tollendos, ut ὄφλειν mutetur in ὀφείλειν. δίκην ὀφείλων δοῦναι p. 1470, 20. SCHAEFER.

P. 1449. v. 3. συμβουλεύσω] συμβουλεύω Bavaricus. REISK.

P. 1449. v. 5. οὕτως] Abest a Paulina. REISK.

P. 1449. v. 6. μὴ χαλεπῶς φέρειν] Absunt a Paulina. REISK.

P. 1449. v. 10. ταὐτὰ] [ταῦτα.] Lego ταὐτά. WOLF. Vulg. ταῦτα. ταὐτὰ margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1449. v. 10. πείσεσθε] Hic finitur periodi πρότασις. WOLF. πείσησθε Wolfiana: barbare. SCHAEFER.

P. 1449. v. 11. περὶ τῶν νῦν γεγενημένων] [νῦν γεγενημένων.] Lego ὑπὲρ τῶν νῦν vel νῦν ὑπὲρ τῶν. WOLF. Vulg. νῦν γεγενημένων. Post Ἀθηναῖοι addit margo Bavarici περὶ τῶν cum γρ. Et hoc dedi. REISK. περὶ τῶν delevit Bekker. Idem: „περὶ τῶν νῦν γεγενημένων γρ. F. Q." Ego Reiskium sequar. SCHAEFER.

P. 1449. v. 13. μηδένα] Cohaeret cum τῶν συμβουλευόντων. REISK.

P. 1449. v. 16. θεός τις] Vulg. θεός. Addit margo Bavarici τὶς cum γϱ. Addidi. REISK. Expunxit Bekker. Idem: „θεός τις Y. O. v. et γϱ. F. Q." Ego non expungam. SCHAEFER.

P. 1449. v. 17. τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔχειν] τοῦ λυπεῖσθαι ἡμᾶς τοῖς γεγενημένοις. Quaedam huc translata sunt e prima Olynthiaca et oratione Chersonesitana. WOLF. Immo τοῦ κακῶς ἔχειν τὰ πράγματα. SCHAEFER.

P. 1449. v. 17. ἐκεῖθεν — ἐκ τοῦ —] V. not. ad p. 116, 28. SCHAEFER.

P. 1449. v. 20. ἐνταυθοῖ] ἐνταυθὶ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1449. v. 21. ὑπ' ἄλλου — τῇ πόλει] Verba more oratorum paulo durius traiecta in constructione sic sunt ordinanda, ac si sic starent: ὑπ' ἄλλου τινὸς ἐλέγχου — μετὰ τοῦ τῇ πόλει λυσιτελοῦντος. REISK. Non est traiectio: verbaque Wolfius latine vertit optime. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1449. v. 22. μετὰ τοῦ — τῇ πόλει] V. not. ad p. 1347, 21. SCHAEFER.

P. 1449. v. 23. ὑμᾶς] ἡμᾶς Bavaricus, Aldina. REISK.

P. 1449. v. 25. ἕκαστα] *singula quaeque seorsum.* Opponitur πάντα v. 27. SCHAEFER.

P. 1449. v. 27. ὑμετέρας] ἡμετέρας Paulina. REISK.

P. 1449. v. 28. τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει] *nobis desertis inimicos evehit.* WOLF. Fallitur. Tu audi Ind. Graecitat. p. 45. in. V. H. Stephani Thes. c. 3950. C. 3952. A. SCHAEFER.

P. 1450. v. 1. ἅμα — κρίνετε] Est *interea dum iudicatis.* REISK.

P. 1450. v. 1. τοὺς ἐφεστῶτας] Interserit Bavaricus τ'. REISK. Bekkerus: „τούς τ' ἐφεστῶτας F. Q. O. v." Vellem hoc darent ordine verborum: ὅπως μὴ ἅμα τε τοὺς ἐφεστῶτας —. V. mea in H. Stephani Thes. c. 1905. D. SCHAEFER.

P. 1450. v. 2. ἑκάστοις] Vulg. ἑκάστους. ἑκάστοις Bavaricus, Paulina. Et hoc dedi. REISK.

P. 1450. v. 2. κρίνετε] κρινεῖτε index Lambini. REISK. κρίνητε Bekker. κρινεῖτε mihi quoque dudum in mentem venit: idque etiamnunc verum puto. SCHAEFER.

P. 1450. v. 3. ἄνευ μεγάλου τινὸς] S. κακοῦ. *Fieri nequit, ut haec sine magno malo consistant*, id est, *Profecto in magnum aliquod malum erumpent.* Sententia eadem exstat 4. Philipp. WOLF. Exstat p. 141, 3. s., ad q. l. obiter monui post τινὸς videri excidisse κακοῦ. Scilicit μέγα τι sic simpliciter usurpatum nusquam non, quod meminerim, bono sensu dicitur. V.

P. 1438. v. 5. πρὸς ἃς — πεπονθέναι] *quibus sine ratione vulgus nonnihil esse affectum* vel *motum*. ἐν πάθει γεγονέναι. WOLF. De phrasi πάσχειν τι v. not. ad p. 402, 10. SCHAEFER.

P. 1438. v. 7. μὴ] [μοι.] Lege μή. WOLF.

P. 1438. v. 8. ἡγῶμαι] ἡγοῦμαι Paulina. REISK.

P. 1438. v. 11. δεῖ — ποιεῖν] Affectus rationi obedientes praebendi. Et Cato:

Pauca voluptati debentur, plura saluti.

WOLF.

P. 1438. v. 12. κρείττω] Vulg. κρείττων. κρείττω Paulina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1438. v. 13. ἑώρων] Malim ἑώρων ἄν. SCHAEFER.

P. 1438. v. 13. ἐν ἡδονῇ — ὄνθ'] ἡδέα εἶναι, *esse voluptati*. WOLF.

P. 1438. v. 16. ἀπεχθήσεσθαι] ἀπεχθήσεσθε Aldina. REISK.

P. 1438. v. 17. δοκιμάζοντες] τῷ δοκιμάζειν. *non inopia iudicii, sed pravitate ingenii*. WOLF. *non quod iudicio erraveritis*. SCHAEFER.

P. 1438. v. 20. πονηρὰ ἐπιθυμεῖν] πονηρῶν ἐπιθυμεῖν index Lambini. REISK. Coniectura est Lambini perperam continuantis πράττειν τοιαῦτα —. SCHAEFER.

P. 1438. v. 21. ἐὰν] Malim ἄν. SCHAEFER.

P. 1438. v. 21. καὶ μεταπεισθείητε] Lege καὶ μεταπεισθείητε. WOLF. Sic etiam in Aldina est: et sic corrigit Wolfius. Quomodo ergo fuit in illis, quibus Wolfius est usus? REISK. κἂν μεταπεισθείητε e duobus Codd. Bekker. Quomodo corrigendum esse dudum videram. Polybius II. 58. 9. τυχὸν ἴσως εἴποι τις ἄν. In Euripidis Iphig. Taur. 1025. Seidl. scribendum:

τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἂν πάντα συμβαίη καλῶς.

Vir egregius: „At ipsum ἴσως locum tenet particulae ἄν. Sic Aeschyl. Agam. 1057.

πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι' · ἀπειθοίης δ' ἴσως."

Sed in Aeschyli loco obtinet ellipsis syntactica: quippe ἂν referendum est etiam ad ἀπειθοίης. *) Certius exemplum peti videatur ex eiusdem Tragici Suppl. 708. Wellſ.

ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι.

---

*) Compara Sophoclis Oed. T. 929. s. Erf.:

— — — τὸ δ' ἔπος οὑξερῶ τάχ' ἂν
ἥδοιο μέν· πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως.

ut scribendum. Hermanni enim rationem τάχα revocantis fortasse alii capiunt: ego non capio. SCHAEFER.

P. 1451. v. 6. *οὔτε — παθεῖν*] *οὔτε ὀλιγωροῦσιν οὕτως ἀπροσδόκητον, ὥστε μηδὲν ἀπ' αὐτοῦ παθεῖν. ut caventibus nihil accidit. ita grave atque formidolosum, ut ei non iam dudum ante obviam ierint et praestruxerint, ita rursus socordibus nihil accidit ex improviso quamvis leve, unde non damnum, saltim aliquod, sentiant.* REISK. Initio huius annotationis videtur deesse *F.* (h. e. *Fortasse*): ut haec Reiskii locum pro corrupto habentis coniectura sit. Sed nihil hîc excidit. *οὐδὲν ὀλιγωροῦσιν ἀπροσδόκητον παθεῖν, socordes nihil non mali exspectare oportet, socordibus nihil non mali imminet.* SCHAEFER.

P. 1451. v. 7. *τηνάλλως*] *τὴν ἄλλως* Bekker. SCHAEFER.

P. 1451. v. 7. *δεδίττωμαι*] *δεδίττομαι* Aldina, Paulina. REISK.

P. 1451. v. 8. *προνοήσησθε*] Recte *προνοήσεσθε* Bekker. SCHAEFER.

P. 1451. v. 10. *καταφρονῆτε*] *καταφρονεῖτε* Paulina. REISK.

P. 1451. v. 12. *σωφρονεῖν*] F. *φρονεῖν*. REISK. Ne audias. V. v. 1. 3. SCHAEFER.

P. 1451. v. 15. *χαρίζεσθαι*] *πρὸς χάριν λέγειν*. SCHAEFER.

P. 1451. v. 17. *ἐνεγκὸν*] *ἐνεγκόντα* Bavaricus, Aldina. REISK.

P. 1451. v. 17. *εἰ μὲν οὖν —*] Deleam *οὖν*: ut hoc novum sit Prooemium. SCHAEFER.

P. 1451. v. 18. *ἐγινώσκετε*] *ἐγιγνώσκετε* Bekker. SCHAEFER.

P. 1451. v. 18. *ταὐτὰ*] [*ταῦτα.*] Lego *ταὐτά*. *Si in eadem sententia essetis omnes.* WOLF. Vulg. *ταῦτα*. *ταὐτὰ* margo Lutetianae e coniectura Wolfii. Et hoc dedi. REISK.

P. 1451. v. 18. *οὔτ', ἂν ἐμοὶ —, οὔτ', ἂν ἦν τοὐναντίον*] [*ὅταν ᾖ τοὐναντίον.*] *τὸ ὅταν ᾖ τοὐναντίον, cum contrarium fuerit* vel *si contra res sese haberet*, quo referendum sit quidve sibi velit, nescio. Totus hic locus, confusione interpunctionum obscuratus, sic distinguendus videtur; *εἰ μὲν οὖν ἅπαντες ἐγινώσκετε ταὐτά, οὔτ' ἂν* (pro *ἐὰν*) *ἐμοὶ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτε προαιρεῖσθαι, οὐκ* (pro *οὔτ'*) *ἂν παρῆλθον, περίεργον ἡγούμενος τοῖς ἀφ' αὐτῶν, ἃ χρὴ, ποιοῦσι λέγειν, οὔθ' ὅταν ἦν τοὐναντίον*, id est, *κἂν μὴ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτέ μοι προαιρεῖσθαι*, vel addenda negatio, *οὔτ' ὅταν μὴ*, s. *τὰ δέοντα προαιρεῖσθαι.* Hanc lectionem retinebo tantisper, dum melior offeretur. Nec etiam ita sum (cognita praesertim librariorum incuria et imperitia, saepe etiam temeritate ac petulantia) religiosus, (quanquam licentiam interpretum minime probo,) quin audendum potius aliquid existimem, (admonito lectore tamen inprimis,) quam ea vertere, quae perversa esse omnibus appareat, quaeque a nemine intelligi possint. WOLF. Vulg. *οὔτ' ἂν ἐμοὶ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτε προαιρεῖσθαι, οὔτ' ἂν παρῆλθον, περίεργον — λέγειν, ὅταν ᾖ τοὐναντίον. οὔτ' ἂν*

post προαιρεῖσθαι delevi meo arbitratu interturbans sententiam. Correctio est pravi ὅταν in v. 21., ubi item de meo dedi οὔτ', ἂν ἦν, id est, οὔτε παρῆλθον, ἂν (id est ἐὰν) ἦν τοὐναντίον. *neque prodissem ad dicendum, si contrarium esset*, h. e. si omnes eadem quidem, sed prava et noxia sciseretis. ἦν imperfectum hic requirebatur. REISK. Parisinae scripturam revocavit Bekker. Orator quid voluerit, bene vidit Reiskius: sed locum ita refinxit, ut soloecismis illi aetati condonandis inficeret. Mihi sic refingendus videtur: οὔτ' ἄν, εἴ μοι — προαιρεῖσθαι, παρῆλθον περίεργον — λέγειν, οὔτ' ἄν, εἰ τοὐναντίον. εἰ τοὐναντίον i. q. εἰ μὴ ἐδοκεῖτε. Quod si quis malit εἰ ἦν τοὐναντίον, per me licet sic scribat. SCHAEFER.

P. 1451. v. 21. ποιοῦσι] μὴ ποιοῦσιν margo Lutetianae. REISK. Idem margo statim dat: ὅταν ᾖ, τοὐναντίον. SCHAEFER.

P. 1451. v. 22. ἡγησάμην] ἡγησαίμην margo Lutetianae. REISK. Minus recte. SCHAEFER.

P. 1451. v. 22. ὄντα] ὄντ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1451. v. 25. ἄλλους] Vulg. ἄλλοις. Dedi ἄλλους. REISK. Recte ἄλλοις Bekker. Non vidit Reiskius, ἄλλους si verum esset, sic scribi oportuisse: — τινὰς μὲν ὑμῶν ταὐτὰ γιγνώσκοντας ἐμοί, ἄλλους δὲ τἀναντία. SCHAEFER.

P. 1451. v. 25. μετὰ τούτων] S. τῶν ταὐτὰ ἐμοὶ γιγνωσκόντων *cum his, qui mecum faciunt.* WOLF. τούτων redit ad remotius. *cum illis, qui mecum consentiunt.* REISK. Remotius dicit ob propius ἄλλους, quod dare non debebat. SCHAEFER.

P. 1451. v. 25. τοὺς ἑτέρους] diversum sentientes. WOLF.

P. 1451. v. 26. ἐθέλειν] Malim θέλειν. SCHAEFER.

P. 1451. v. 27. ποιήσετε] ποιήσητε Aldina. REISK.

P. 1451. v. 27. τοῦθ'] τὸ ἀκούειν σιωπῇ. SCHAEFER.

P. 1451. v. 28. δοκῶμεν] [δοκῶ μὲν.] Legendum uno verbo δοκῶμεν. Scilicet ἐγώ τε καὶ οἱ ἐμοὶ σύμψηφοι. WOLF. δοκῶ μὲν est in Aldina et Felicianea. Malim ἄν τι δοκῶ ὑμῖν λέγειν. REISK. Verum δοκῶμεν. Est i. q. δοκῶ: nam Wolfius alios etiam idem probantes intelligens fallitur. Sic mox sequitur οἰόμεθ' ἡμεῖς, h. e. οἴομαι ἐγώ. SCHAEFER.

P. 1452. v. 1. ἔσεσθε —] Post ἔσεσθε πεπεισμένοι colon ponendum. et: ἂν ἐφ' οἷς τι. Nisi malis ἂν γὰρ ἐφ' οἷς novam ordiri periodum. Alioqui legendum v. 3. φανῇ· καὶ μετ' ἐλέγχου —. Est autem μετ' ἐλέγχου δεδογμένον *consilium non fortuitum ac temerarium, sed nixum suis rationibus et munitum.* Sic apud Isocratem in Panathenaico τὰ μὴ μετ' ἐλέγχου εἰρημένα sunt *verba temere fusa, nullis fulta probationibus.* WOLF. Vulg. ἂν γὰρ ἐπὶ οἷς τὶ διαμαρτάνειν —. ἐπὶ abest a Bavarico, Aldina, Felicianea, Paulina. ἐπὶ delevi. οἷς idem est atque ταῦτα, δι' ἃ vel

ἐφ' οἷς. *Si causae vel argumenta, momenta, quibus ducti censemus vos labi, nulliùs esse ponderis arguantur.* REISK. Immo iungenda οἷς τι διαμαρτάνειν. *quibus rebus (quae facientes) delinquere aliquid.* SCHAEFER.

P. 1452. v. 3. μετ' ἐλέγχου] Referendum ad ἔσεσθ' ᾑρημένοι. Perperam Wolfius ad v. 1. SCHAEFER.

P. 1452. v. 4. νῦν ὑμεῖς] Bekkerus: „ὑμῖν γρ. Q." Placet. SCHAEFER.

P. 1452. v. 6. ὁ δεῖνα] V. not. ad p. 1443, 11. SCHAEFER.

P. 1452. v. 6. ἐπὶ] περὶ margo Lutetianae. REISK.

P. 1452. v. 8. ὑμῖν τε—γενέσθαι] M. ὑμῖν τε ἀγαθὰ βουλοίμην ἂν γενέσθαι. WOLF. ἂν delendum. SCHAEFER.

P. 1452. v. 10. μὴ κεχωρισμένον ᾖ—] *ne separatum sit*, id est, *ne non simul et salutaria dici et iucunda possint.* λόγον εἰπεῖν εὖ est *diserta oratio*, quae vulgo tum maxime probatur, cum assentatur. Separat igitur hic Demosthenes eloquentiam a sapientia: et quidem, si vera fateri volumus, nihil prohibet, quo minus etiam falsa et perniciosa ita fucentur, ut hominibus inertibus et imperitis, non audientibus modo, sed ipsis etiam dicentibus, sane quam egregia videantur. Stultis enim et improbis non minus suppetunt suae rationes commentitiae atque falsae, quam sapientibus et bonis viris verae atque firmae. Nam et Cicerone auctore 2. de Divinatione *paucis est bona ratio, mala plurimis.* WOLF. Verte: *ne aliud sit probabiliter dicere, aliud consilia inire salutaria.* V. not. ad Poët. Gnom. p. 9. SCHAEFER.

P. 1452. v. 13. πρεσβύτατοι] Bekkerus: „πρεσβύτεροι O." Non displicet. SCHAEFER.

P. 1452. v. 15. τῶν γὰρ εἰθισμένων—] S. λέγειν. *eorum id munus est, qui usu dicendi exercitati sunt.* WOLF.

P. 1452. v. 17. τοῦτ'] τοῦτον margo Lutetianae. REISK.

P. 1452. v. 17. τοῦτ' ἐμποιοῦσι] S. τὸ νοῦν ἔχειν. *prudentiam parit experientia et multa vidisse.* pro quo ego posui *multarumque rerum usus*, quod sententiae per hanc libertatem nihil decedat et oratio sit latinior. WOLF.

P. 1452. v. 17. ἐμποιοῦσι] ἐμποιοῦσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 1452. v. 18. φανῆτε] Vulg. φανεῖτε. φανῆτε margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1452. v. 18. ἐν τῷ παρόντι νῦν] Videtur pleonasmus. WOLF. Si voluit deletum νῦν, erravit. SCHAEFER.

P. 1452. v. 18. αἱ—ἀνδρίαι καὶ θρασύτητες] Adverte usum pluralis. SCHAEFER.

P. 1452. v. 22. αὐτίκα γὰρ—] *Nam, ut hoc utar,* —. SCHAEFER.

P. 1452. v. 23. ὡς καλὸν τὸ ῥῆμα] *ut speciosa vox sit* SCHAEFER.

P. 1452. v. 23. δὴ], Malim δέ. SCHAEFER.

P. 1452. v. 26. τοῦ ῥήματος τούτου] S. τοῦ μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἀδικοῦσιν. WOLF.

P. 1452. v. 26. τούτου] τοῦτο Paulina. REISK.

P. 1452. v. 28. οὐ γὰρ ἴσος πόνος —] Scholiastes Lutetianae: Τὸ Ἡσιόδειον βλέπει· Τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν Ἀθάνατοι, καὶ τὰ λοιπά. De hoc usu nominis ἱδρὼς v. Iulianea et Wyttenbachii p. 174. et mea p. X. SCHAEFER.

P. 1452. v. 28. πρό τε τοῦ λέγειν —] *ante orationem et ante rerum administrationem*, id est, *orationes et res ipsae non pari labore constant.* WOLF.

P. 1453. v. 2. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμην] Subaudi εἰ ἡγοίμην. SCHAEFER.

P. 1453. v. 3. νῦν] νυνὶ Bavaricus. REISK.

P. 1453. v. 3. ἐπειδὴ — διαγωνίζεσθαι] *quoniam, cum id factum oportuit, proelium committere neglexistis.* τέως exponit Hesychius ἕως, *donec*, μέχρι, *usque*, πρὸς τὸ παρὸν, *in praesentia* vel *hactenus*, ὅμως, *tamen*, τότε καὶ τηνικαῦτα, *tunc*, ἐν τοιούτῳ, *tali statu rerum* vel *tali tempore, interea*, πρότερον, *prius*. WOLF.

P. 1453. v. 7. Ὅσην μὲν] Novum hoc exordium est. WOLF.

P. 1453. v. 8. ἑωράκατε] Dictum ἀκύρως. Debebat ἀκηκόατε. Nec tamen propterea putandum verba sensuum a Graecis scriptoribus haberi promiscua. Quod futile priorum temporum commentum nuper explosi ad Musaeum Schraderi p. 5. SCHAEFER.

P. 1453. v. 8. πλὴν γὰρ οὐκ ἔχω —] *excepto enim uno nescio quo caetera vobis omnia accepta referre studuerunt: praeter enim* (scilicet *unum quiddam*) *non habeo quod dicam* (id est *nescio quid*) *caetera* etc. Est graeca brevitas. WOLF. *excepto enim — nescio profecto quid dicam excipi. for except, I know not what,* —. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 69. Vernacule: *denn ausgenommen ich weiss nicht was* —. Legentis intelligentiam nonnihil adiuvet lineola post γὰρ posita, signum abruptae constructionis. SCHAEFER.

P. 1453. v. 10. ἀναθεῖναι] *imputare.* SCHAEFER.

P. 1453. v. 10. πεπείρανται] Usus hoc rarioris. SCHAEFER.

P. 1453. v. 11. γε] τε Bavaricus, Paulina. REISK. Bekkerus: „γε om. Y. O." Recte, ut opinor. SCHAEFER.

P. 1453. v. 11. εἴχετε] [ἔχετε.] εἴχετε legendum. WOLF. Vulg. ἔχετε. εἴχετε Bavaricus, Paulina. Idem dat index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1453. v. 13. παραβαίνοντες] Malim ὑπερβαίνοντες, *prae-*

tereuntes. Nam illud de violatione foederum legumque saepius usurpatur. WOLF. Vulgata non mutanda. SCHAEFER.

P. 1453. v. 18. εἰ] οἱ Bavaricus, Aldina. REISK. οἳ satis placeret. SCHAEFER.

P. 1453. v. 21. καλοκἀγαθίας] καλοκαγαθίας Reisk. καλὸ-καγαθίας Bekker. SCHAEFER.

P. 1453. v. 21. καλοκἀγαθίας ἂν — ἀμφισβητοῖεν] *de honestatis laude contendant.* SCHAEFER.

P. 1453. v. 21. ἔστι μὲν οὖν —] Wolfiana, deleto οὖν, novum hinc orditur Prooemium. Male. Lutetianae Scholiastes (Lambinus): "Εστι μὲν οὖν χαλεπὸν] "Εν τισιν ἀντιγράφοις τετυπωμένοις τὰ ἑπόμενα κεχώρισται τῶν προηγουμένων, οὐκ ὀρθῶς. μέρος γάρ ἐστι τοῦ προοιμίου, "Οσην μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθην. SCHAEFER.

P. 1453. v. 23. οὐδένας] Bekkerus: „οὐδένας ἂν margo Y. Q." Probo. SCHAEFER.

P. 1453. v. 25. οὕτως] Post h. v. deesse videtur ἐλαφρῶς aut κούφως aut ἀνεξικάκως aut tale quid. REISK. Acrius quid multoque magis sarcasticum Orator scripsit. Scilicet Bekkerus: „οἴμαι] ἡδέως οἴομαι margo Q." Quod quis aspernetur? SCHAEFER.

P. 1453. v. 25. τὰ προσόντα αὐτοῖς] [τὰ μὴ προσόντα αὐτοῖς.] Malim τὰ προσόντα αὐτοῖς. *Alii, dum admonentur, vera sua probra tam aequis animis non accipiunt, quam vos ea, quae falso in vos congeruntur.* Hanc lectionem in vertendo sum secutus. Quae si displicet, τὰ μὴ προσόντα exponas licet *aliena delicta, quae inter admonendum exempli gratia proponantur.* Sed φάρμακον hoc σοφώτερον ἢ ἀληθέστερον εἶναι mihi videtur. WOLF. Vulg. τὰ μὴ προσόντα αὐτοῖς. Particula infitians abest a Bavarico, Aldina, Paulina. Deleri quoque vult Wolfius. Est tamen in margine Bavarici cum γρ. Delevi. *dedecora ab obiurgantibus admonitionis ergo obiecta,* *c u m i p s i s i n s u n t*, *ita ferre aequo animo audientes.* REISK.

P. 1453. v. 26. προσόντα] Vulg. προσήκοντα. προσόντα Bavaricus, margo Lutetianae e Paulina. Et hoc dedi. REISK.

P. 1453. v. 26. κακῶς ἀκούοντες] Opponitur antecedenti νουθετουμένους. SCHAEFER.

P. 1453. v. 26. ἀκούοντες] ἀκούετε Paulina. Eandem lectionem refert index quoque Lambini et praeterea hanc; γρ. ἀκούοντας. REISK.

P. 1453. v. 28. δεινότατοι — ἀκούειν] *facillime audire*, id est, *minime aegre ferre, aequissimis animis accipere.* δεινότατοί ἐστε pro μάλιστα δύνασθε καὶ εἴθισθε. Sed plura de hoc verbo in Paraenesi Isocratis diximus. WOLF.

P. 1454. v. 2. ἀκούεων] ἀκούειν, Bekker. SCHAEFER.

P. 1454. v. 2. τοῦτ' ἂν εἴη] S. δίκην διδόναι. *facilitatis no-*

strae supplicium id fuerit, audire probra nostrae civitatis. WOLF.

P. 1454. v. 3. εἴ τι δίκαιον] *si quid aequum sit*, id est, *ea, quae aequa sint.* WOLF. ὅ τι index Lambini. REISK. Bekkerus: „εἴ τι] ἃ ἐστι γϱ. Υ. Q.“ Non displicet: ut subaudiatur εἰπεῖν. SCHAEFER.

P. 1454. v. 7. βουλοίμην δ' ἂν —] Haec periodus non male cum superioribus cohaeret. ‹Sed cum sequentia nihil ad rem facere videantur, omissa particula δ' novum exordium statuo. WOLF. Atque omisit, ut novum Prooemium ordiretur. Perperam. SCHAEFER.

P. 1454. v. 8. τῷ πϱοσῆχθαι — φιλογεικεῖν] [τῷ πϱοσῆχθαι τοὺς λόγους ἐπαινέσαι τούτων φιλονεικεῖν.] Lego τῷ πϱοῆχθαι τοὺς λόγους ἐπαινέσαι, πεϱὶ τούτων φιλονεικεῖν. *Vellem vos non propterea, quod impulsi estis ad orationes laudandas, de eis inter vos litigare:* scilicet, qui orator omnium optime disseruerit. Sed et illa retineri lectio potest: τοὺς λόγους ἐπαινέσαι τούτων, φιλονεικεῖν. ut τοὺς λόγους τούτων, s. τῶν εἰπόντων, coniungantur, verbo φιλονεικεῖν absolute posito. Notatur vulgi stultitia verba magis in audiendis consiliis quam rem ipsam intuentis: id quod etiam Solon hoc disticho Atheniensibus exprobrat:

Εἰς γὰϱ γλῶσσαν ὁϱᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἴολον ἀνδϱός,
Εἰς ἔϱγον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

Callida verba viri linguaeque volubile plectrum
Respicitis, sed res vos minus ipsa movet.

WOLF. πϱοσῆχθαι si bene habet, idem est atque εἰθίσθαι, πϱοδεδιδάχθαι, *perductos, pellectos, doctos et assuefactos vos esse.* Sed tum τῷ proximum, quod nunc ante hoc verbum legitur, pone illud erit locandum, ut cohaereat cum φιλονεικεῖν. φιλονεικεῖν ἐπαινέσαι est idem atque φιλονεικία ἐν τῷ (vel πεϱὶ τὸ) ἐπαινεῖν, *certare in laudando.* Meliusne sic legatur? καὶ μὴ πϱοεισῆχθαι τὸ τοὺς λόγους — φιλονεικεῖν. ubi ille articulus τὸ cohaerebit cum φιλονεικεῖν. *neque prius inductum, invectum esse in concionem morem certandi in laudando.* REISK. Bekkerus: „τῷ πϱοῆχθαι S. τὸ πϱοῆχθαι Q.“ Verum puto τῷ πϱοῆχθαι. V. not. ad p. 1441, 27. Recte autem Reiskius iunxit ἐπαινέσαι φιλονεικεῖν. SCHAEFER.

P. 1454. v. 10. τοὺς τούτων] Vulg. τούτων. τοὺς τούτων Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1454. v. 11. ἀλλὰ τῶν —] Plene: ἀλλὰ κακίαν τῶν —. SCHAEFER.

P. 1454. v. 12. ἐξαπατήσωσιν] Malim ἐξαπατήσουσιν. SCHAEFER.

P. 1454. v. 16. κατὰ ταὐτὸ] [κατ' αὐτὸ.] F. κατὰ ταὐτὸ, *eodem modo.* Similis sententia est Isocratis in Oratione de Pace, ubi

ταῖς δόξαις διαφέρειν ἀλλήλων nihil aliud est, quam μὴ κατὰ ταὐτὸ κεκρίσθαι παρὰ πᾶσι τὸ βέλτιστον. κατ' αὐτὸ, *per se*, ἀντὶ τοῦ καθ' αὐτό. WOLF. Vulg. κατ' αὐτὸ. Dedi, quod Wolfius mavult, κατὰ ταὐτὸ. REISK.

P. 1454. v. 18. τοὺς — συμφέρειν] [τοὺς ὑπειληφότας συμφέρειν.] S. λέγειν. *esse operae pretium, ut sententiae dicantur.* WOLF. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1454. v. 18. ταὐτὰ] Vulg. ταῦτα. Pronomen abest ab Aldina. Dedi ταὐτά. Subaudi ἐμοί. *qui eadem mecum sciscunt.* REISK. Praeferò ταῦτα. Scilicet *ea, de quibus nunc deliberamus.* SCHAEFER.

P. 1454. v. 22. σιωπῶσι] *tacentibus.* Opp. μὴ θέλουσι — ἀκούειν, *vociferatione impedientibus, ne quis verba faciat.* SCHAEFER.

P. 1454. v. 23. ταὐτὰ] Vulg. ταῦτ'. γρ. ταὐτὰ margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK.

P. 1454. v. 25. κοινότερον] F. ἐς κοινότερον. Vulgaris dictio εἰς κοινὸν βουλεύεσθαι. Et ἐς facile potuit a fine proximi vocabuli absorberi. REISK. Sane potuit: sed haec praepositionis forma non est usus Demosthenici. Vulgata est sanissima. SCHAEFER.

P. 1454. v. 25. βουλεύσεσθε] βουλεύεσθε Bavaricus. REISK.

P. 1454. v. 25. παρόντα] [παράντα.] Lego παρόντα. WOLF. Sic corrigit Wolfius pro παράντα nescio cuius editionis: nam in Aldina quidem h. l. est vulgata. REISK.

P. 1454. v. 26. δυνηθέντος] [δυνηθέντας.] Lego δυνηθέντος. WOLF. Sic corrigit Wolfius pro δυνηθέντας Aldinae. REISK.

P. 1454. v. 28. καλὴν ὑποψίαν] ὑποψίαν οὐχὶ δικαίαν p. 1444, 2. s. SCHAEFER.

P. 1455. v. 2. πεπεισμένους] Sic legendum, non πεπειρασμένους. *apud vos ipsos aliquid persuasum habere: sententiam domo vobiscum attulisse.* WOLF. πεπειρασμένους margo Lutetianae. REISK.

P. 1455. v. 3. μηδ'] μηδὲν margo Lutetianae. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 1455. v. 3. παρὰ] περὶ Aldina. REISK.

P. 1455. v. 5. Ἀθηναῖοι, τισὶν] Immo Ἀθηναῖοί τισιν, quomodo Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana, recte deletâ etiam post ὀχληρὸς subdistinctione. Atque haec ratio in talibus ubique tenenda. SCHAEFER.

P. 1455. v. 6. πολλάκις — ἀεὶ] *identidem verba faciens de iisdem semper rebus.* πολλάκις refer ad λέγων, ἀεὶ ad περὶ τῶν αὐτῶν. SCHAEFER.

P. 1455. v. 7. δίκαιος] δίκαιως (sic) Aldina. REISK.

P. 1455. v. 7. ἀλλ' οἱ μὴ πειθόμενοι —] Sic et Euripides

festive admodum τῆς μισογυνείας crimen in Hippolyto Coronifero eludit. WOLF.

P. 1455. v. 8. ὑμετέροις] [ἡμετέροις.] ὑμετέροις, *vestris*, legendum. Sequitur enim ἃ ὑμεῖς προσετάξατε. WOLF. Vulg. ἡμετέροις, ὑμετέροις Wolfius et index Lambini. REISK.

P. 1455. v. 10. ἐποίησαν] Post h. v. addit margo Lutetianae ἄν. REISK.

P. 1455. v. 10. προσετάξατε] προσετάξετε Aldina. REISK.

P. 1455. v. 11. οὐδ', εἰ τὸ δεύτερον, αὖθις] *neque, si secundo fecissent, rursus*, id est *tertio, fuisset opus verba facere.* WOLF.

P. 1455. v. 12. ὑμῖν] F. ἡμῖν. *ea, quae nos decent.* Quanquam utrumque abesse posset. WOLF. Malim plane tolli. REISK. Ego quoque malim. SCHAEFER.

P. 1455. v. 16. Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι] Citantur et in Oratione περὶ στεφάνου Sophoclis in hanc sententiam elegantes versiculi, quos in ipso auctore studiosi requirant. WOLF. Locus est p. 418, 21. ss. Ἀρχὴ quid h. l. significet, et ille locus ostendit et quae statim sequuntur v. 17. ss. SCHAEFER.

P. 1455. v. 18. ὑμετέρων] Vulg. ἡμετέρων. ὑμετέρων Bavaricus, index Lambini. REISK.

P. 1455. v. 18. ἀλλ'] Redundare puto. WOLF. Si, ut videtur, censuit tollendum, multum erravit. V. not. ad p. 821; 7. Minus recte Dobreeus ad Aristophan. Nub. 1398. (1386.) (Commentar. in Aristophan. VII. 1. p. 296.). SCHAEFER.

P. 1455. v. 20. ὅπως δὲ λήψονται] Possunt haec κατ' ἀποσιώπησιν excusari: sed eius figurae nullam video causam. Addendum igitur τοῦτο μόνον σπουδάζουσι, μελετῶσι, σκοποῦσι, vel simile quippiam. WOLF. Nihil tale addendum. Neque est reticentia: quippe φροντίζουσιν etiam ad sequentia referendum est. SCHAEFER.

P. 1455. v. 20. εἰ μὲν οὖν —] Parum apte haec cohaerent cum antecedentibus: ut putem aliunde sumta esse. Quod si Prooemium est, deleri oportet οὖν. SCHAEFER.

P. 1455. v. 21. ἐπέπληξεν] [ἔπληξεν.] ἐπέπληξεν. WOLF. Vulg. ἔπληξεν. ἐξέπληξεν Bavaricus. Dedi e Wolfio ἐπέπληξεν. REISK.

P. 1455. v. 23. εἰ δ'] οὐδ' Bavaricus. REISK.

P. 1455. v. 23. προσθήσειν αὐτοῖς — με] *me ipsis additurum*, id est, *largiturum aliquid ultra debitum reipublicae munus*, vel potius *plura facturum, quam debeam.* WOLF. ὑπὲρ non esse *ultra*, sed *ob*, docet quod sequitur ὧν, non ἅ. SCHAEFER.

P. 1455. v. 25. βούλονται, ἃ] Bekkerus: „καὶ βούλονται γρ. Y." Vere, opinor. SCHAEFER.

P. 1455. v. 26. καὶ] Abest a Paulina. REISK.

P. 1456. v. 3. τούτῳ] τοῦτο Bavaricus. REISK.

P. 1456. v. 3. καὶ θέλοντάς] ἐθέλοντας Bavaricus. REISK. Sic Bekker. Sive sic scribas sive ἐθελοντὰς, ad sensum nihil interest. SCHAEFER.

P. 1456. v. 4. οὐδὲν γὰρ πλέον] S. ἐστί. *nihil proficitur, si sit* —. WOLF.

P. 1456. v. 6. ἀλυσιτελὲς] λυσιτελὲς sine negatione Bavaricus. REISK.

P. 1456. v. 6. ὅσ'] [ὅς.] Lego ὅσα aut cum apostropho ὅσ'. WOLF. Vulg. ὅς. Delet margo Lutetianae. ὅσα index Lambini. Dedi ὅσ'. REISK.

P. 1456. v. 7. δι' ὥραν ἡμέρας] ut tempus contradicendi non fuerit. SCHAEFER.

P. 1456. v. 8. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες] ἑαυτοῦ εἶναι, *sui iuris, liberum, nemini addictum esse.* ἑαυτοῦ γενέσθαι, *sese in libertatem asserere.* Contrarium vult τὸ ἑτέρου εἶναι ἢ γενέσθαι, ἀντὶ τοῦ δουλεύειν. WOLF.

P. 1456. v. 10. ὥς φασιν] Recte οἷά φασιν Bekker. Sequitur τοιαῦτα v. 12. SCHAEFER.

P. 1456. v. 11. ἔλεγχον δεδωκότα] *comperta et comprobata.* WOLF.

P. 1456. v. 15. πράττειν εἴη, καὶ] [πράττειν, ἢ εἰ καὶ.] Puto sic legendum: — πράττειν εἴη, καὶ etc. *necesse fuerit agere, neque iterum ex iis, quae restant, mutare consilium licuerit.* WOLF. Vulg. πράττειν, ἢ εἰ καὶ. Dedi de meo πράττειν εἴη, καὶ. REISK.

P. 1456. v. 15. τὸ δεύτερον ἐκ τῶν λοιπῶν] κατὰ τὸν δεύτερον πλοῦν margo Lutetianae. REISK. Coniectura est Lambinum referens audacia. τὰ λοιπὰ sunt quae leguntur v. 5. ss.: horum τὸ δεύτερον quod legitur v. 12. s. Perperam Ind. Graecitat. p. 134. SCHAEFER.

P. 1456. v. 16. τοὺς μὲν οὖν —] οὖν delevit Wolfius novum hinc Prooemium exorsus. Male. SCHAEFER.

P. 1456. v. 17. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους] Non est *nihil aliud in ore habere* aut *subinde gloriari solere*, sed *ad rationes reddendas perpetuo se paratum profiteri.* WOLF. V. nott. ad p. 341, 16. SCHAEFER.

P. 1456. v. 18. οὗτοι δ' αὖ —] Tale argumentum est, ductum e loco contrariorum: Ipsi recte facta sibi laudi ducunt: peccant igitur, cum vos praecipitatione consiliorum in delicta impellere student. WOLF. Immo τούτοις opponuntur οἱ ἄλλοι ἅπαντες. SCHAEFER.

P. 1458. v. 12. μὴ τέλος] Interserit δὲ Bavaricus. REISK.

P. 1458. v. 15. αἰτία] Index Lambini αἴτια. REISK. Non opus. ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι p. 298, 23. SCHAEFER.

P. 1458. v. 16. ὡς] Recte ὥστ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1458. v. 17. δοκεῖν] Vulg. δοκεῖ. δοκεῖν margo Lutetianae e Paulina, Felicianea. Et hoc dedi. REISK.

P. 1458. v. 17. κακῶς] Abest a Paulina et Felicianea. REISK.

P. 1458. v. 17. δυνήσεσθε] Abest ab iisdem. REISK. Recte δύνησθε Bekker. Lobeckius Parerg. ad Phrynich. p. 720. de vulgata: „Plures apertae sunt emendandi viae, una brevissima est, ἐὰν — δύνησθε." SCHAEFER.

P. 1458. v. 18. ὑπηρεσίαι] *ministeria.* S. τῶν προδοτῶν. WOLF. γρ. ἠπεροπεύσεις margo Lutetianae. REISK. Vide ne scribendum sit συνηρεσίαι, i. q. συνεργίαι, quod legitur p. 1285, 16. συνηρεσία vox est boni commatis, etsi Lexicis nondum illata. Nec palaeographiae vel mediocriter peritum doceri oportet, quam facili lapsu scribae ad vulgatam aberrare potuerint. SCHAEFER.

P. 1458. v. 23. οὖν] Abest a Bavarico. REISK. Recte omisit Wolfiana. Expunxit etiam Dindorf. SCHAEFER.

P. 1458. v. 25. τὴν πόλιν] Abest a Bavarico. Quo admisso etiam τὸν χρόνον v. 23. erit delendum. Etiam ab Aldina abest τὴν πόλιν. REISK.

P. 1458. v. 25. λοιδορία καὶ ταραχή] Valckenarius Animadv. ad Ammon. p. 38.: „Olim lectum fuisse suspicor: ὀῤῥωδία καὶ ταραχή." Sed de metu in toto hoc Prooemio οὐδὲ γρύ. SCHAEFER.

P. 1458. v. 26. οὐχ οὕτω — ἀλλ'] ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὥσπερ. WOLF. V. not. ad p. 127, 20. Alia huius constructionis exempla dedi in H. Steph. Thes. c. 7092. extr. SCHAEFER.

P. 1459. v. 3. λοιδορίαι] Post h. v. videntur quaedam deesse, e. c. οὐκ ἐπὶ τούτῳ γίγνονται aut tale quid. REISK. Vana suspicio. SCHAEFER.

P. 1459. v. 5. ὡς] Lego ἃς. WOLF. Bekkerus: „ὧν] Ita refinxi quod in libris est ὡς." Recte. SCHAEFER.

P. 1459. v. 5. ἐξελέγξωσιν] Post h. v. deest ἀλλ'. *non eo pertinere, ut dedecora sua mutuo denudent, sed vos faciunt mulctam dependere.* REISK. Perinde vana suspicio. SCHAEFER.

P. 1459. v. 7. θάτερος] F. ἅτερος. WOLF. ἅτερος Bekker. ἅτερος Dindorf. SCHAEFER.

P. 1459. v. 10. φασι] Legendum, ut opinor, φησι. SCHAEFER.

P. 1459. v. 10. ποιοῦντα] Pro ποιεῖν. WOLF. Fallitur. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1459. v. 10. ἀνέδην] [ἂν δέῃ δεινότατ' ἀνθρώπων ποι-

P. 1457. v. 21. αὐτῷ] Vulg. αὐτῶν. Dedi de meo αὐτῷ. REISK. Bekkerus: „libri αὐτῶν." Vere. SCHAEFER.

P. 1457. v. 21. τὰ τοιαῦτα] τοιαῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 1457. v. 22. πανταχῶς] F. πανταχόσε vel πανταχόθεν, *ab omni parte*, legendum. WOLF. Fallitur. Hesychius T. II. c. 854. Πανταχῶς. πάντα τρόπον. Miror Lexicographos nostros hoc adverbium neglexisse. SCHAEFER.

P. 1457. v. 23. μελλουσῶν ἕνεκ' ἐλπίδων] *propter futuram*, hoc est, *ambiguam et incertam spem*. WOLF.

P. 1457. v. 26. Οὐδέν' ἂν] pro οὐδένα ἄν. Cave legas οὐδὲν neutro genere. WOLF.

P. 1457. v. 28. τοὺς τούτων αἰτίους εὐδοκιμεῖν] τοὺς τούτων αἰτίους μᾶλλον εὐδοκιμεῖν. WOLF. Post αἰτίους Wolfius addi vult μᾶλλον. Mihi ante ἀνάγκη videtur τοσούτῳ μᾶλλον deesse. REISK. Nihil deest. Xenophon Cyrop. I. 3. 14. καὶ χάριν σοι εἴσομαι, ὅσῳ ἂν πλεονάκις εἰσίῃς ὡς ἐμέ. Sic enim locus scribendus. SCHAEFER.

P. 1458. v. 1. φανερὸν] F. ἑαυτοὺς φανερούς. REISK. Aliquanto lenior haec medicina: φανεροὶ καθεστάναι. SCHAEFER.

P. 1458. v. 2. ἐπὶ τῷ — συμφέροντι] Vulg. ἐπὶ τῶν — συμφερόντων. Dedi de meo ἐπὶ τῷ — συμφέροντι. REISK. ἐπὶ τῶν — συμφερόντων Bekker. Quod non intelligo. F. ἐπί τῳ τῶν — συμφερόντων. SCHAEFER.

P. 1458. v. 2. οἵ] Bekkerus: „Fortasse leg. ὡς." Non opus, ut opinor. SCHAEFER.

P. 1458. v. 5. φασί] φασίν Bekker. SCHAEFER.

P. 1458. v. 6. τί ἡμεῖς — λέγωμεν;] Fortasse legendum: τί ὑμᾶς τοὺς ἐξηπατηκότας ἡμᾶς τηνικαῦτα λέγωμεν; WOLF. Vulg. ἢ ἡμεῖς τοὺς ἡμᾶς —. Dedi τί ἡμεῖς —. αὐτοὺς non cum ἡμᾶς cohaeret, sed cum τούς. Idem est ac si dixisset αὐτοὺς τοὺς ἐξηπατηκότας ἡμᾶς, *illos ipsos, qui nos deceperunt*. REISK. Iungo ἡμᾶς αὐτούς. SCHAEFER.

P. 1458. v. 7. λέγωμεν] Vulg. λέγομεν. λέγωμεν Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1458. v. 8. οὖν] Delendum. Neque habet Wolfiana. SCHAEFER.

P. 1458. v. 8. ἐλθεῖν] [ἔχειν.] Legendum εἶναι vel ὑπάρχειν. WOLF. Vulg. ἔχειν. ἥκειν margo Lutetianae. εἶναι Farrago Wolfii. Idem Wolfius in Annotatt. coniicit εἶναι vel ὑπάρχειν. Dedi de meo ἐλθεῖν. REISK. ἔχειν Bekker. Idem: „ἐλθεῖν Reiskius: propius abest ἥκειν." Hoc etiam mihi placet. SCHAEFER.

P. 1458. v. 11. προηγάγονθ'] Vulg. προήγαγον. προηγάγονθ' margo Lutetianae e Paul. Felic. προσήγαγον idem margo. Dedi προσηγάγονθ'. REISK. Recte προήγαγον Bekker. SCHAEFER.

P. 1458. v. 12. μὴ τέλος] Interserit δὲ Bavaricus. REISK.

P. 1458. v. 15. αἰτία] Index Lambini αἴτια. REISK. Non opus. ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι p. 298, 23. SCHAEFER.

P. 1458. v. 16. ὡς] Recte ὥστ' Bekker. SCHAEFER.

P. 1458. v. 17. δοκεῖν] Vulg. δοκεῖ. δοκεῖν margo Lutetianae e Paulina, Felicianea. Et hoc dedi. REISK.

P. 1458. v. 17. κακῶς] Abest a Paulina et Felicianea. REISK.

P. 1458. v. 17. δυνήσεσθε] Abest ab iisdem. REISK. Recte δύνησθε Bekker. Lobeckius Parerg. ad Phrynich. p. 720. de vulgata: „Plures apertae sunt emendandi viae, una brevissima est, ἐὰν — δύνησθε." SCHAEFER.

P. 1458. v. 18. ὑπηρεσίαι] *ministeria.* S. τῶν προδοτῶν. WOLF. γρ. ἠπεροπεύσεις margo Lutetianae. REISK. Vide ne scribendum sit συνηρεσίαι, i. q. συνεργίαι, quod legitur p. 1285, 16. συνηρεσία vox est boni commatis, etsi Lexicis nondum illata. Nec palaeographiae vel mediocriter peritum doceri oportet, quam facili lapsu scribae ad vulgatam aberrare potuerint. SCHAEFER.

P. 1458. v. 23. οὖν] Abest a Bavarico. REISK. Recte omisit Wolfiana. Expunxit etiam Dindorf. SCHAEFER.

P. 1458. v. 25. τὴν πόλιν] Abest a Bavarico. Quo admisso etiam τὸν χρόνον v. 23. erit delendum. Etiam ab Aldina abest τὴν πόλιν. REISK.

P. 1458. v. 25. λοιδορία καὶ ταραχὴ] Valckenarius Animadv. ad Ammon. p. 38.: „Olim lectum fuisse suspicor: ὀῤῥωδία καὶ ταραχή." Sed de metu in toto hoc Prooemio οὐδὲ γρύ. SCHAEFER.

P. 1458. v. 26. οὐχ οὕτω — ἀλλ'] ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὥσπερ. WOLF. V. not. ad p. 127, 20. Alia huius constructionis exempla dedi in H. Steph. Thes. c. 7092. extr. SCHAEFER.

P. 1459. v. 3. λοιδορίαι] Post h. v. videntur quaedam deesse, e. c. οὐκ ἐπὶ τούτῳ γίγνονται aut tale quid. REISK. Vana suspicio. SCHAEFER.

P. 1459. v. 5. ὡς] Lego ἂς. WOLF. Bekkerus: „ὧν] Ita refinxi quod in libris est ὡς." Recte. SCHAEFER.

P. 1459. v. 5. ἐξελέγξωσιν] Post h. v. deest ἀλλ'. *non eo pertinere, ut dedecora sua mutuo denudent, sed vos faciunt mulctam dependere.* REISK. Perinde vana suspicio. SCHAEFER.

P. 1459. v. 7. θάτερος] F. ἅτερος. WOLF. ἅτερος Bekker. ἅτερος Dindorf. SCHAEFER.

P. 1459. v. 10. φασι] Legendum, ut opinor, φησι. SCHAEFER.

P. 1459. v. 10. ποιοῦντα] Pro ποιεῖν. WOLF. Fallitur. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1459. v. 10. ἀνέδην] [ἂν δέῃ δεινότατ' ἀνθρώπων ποι-

εἶν.] *si oporteat atrocissima hominum facere*, id est, *etiamsi summum scelus admittendum sit.* WOLF. Vulg. ἂν δέῃ. Absunt haec verba a margine Lutetianae. Dedi de meo ἀνέδην. REISK. ἂν δέῃ Bekker. Mihi videntur delenda, nata illa, ut reor, e litteris vicinis a socordi scriba iteratis. *quae certum quendam ait facientem teterrima facere.* SCHAEFER.

P. 1459. v. 12. πιστεύσητε]. πιστεύσατε margo Lutetianae. REISK.

P. 1459. v. 15. προεληλυθα] „προέρχ. pro παρέρχ., prodire ad concionem agendi ergo cum populo" Ind. Graecitat. p. 427. Malim προσεληλυθα. SCHAEFER.

P. 1459. v. 15. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,] [ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι;] Censeo cum puncto interrogativo legendum, ut οὐχ ὑπὲρ ἡμῶν per subiectionem dictum accipiatur. Alioqui perturbatior est ordo verborum. WOLF. Quid perturbati sit in nostra interpunctione non intelligo. SCHAEFER.

P. 1459. v. 15. οὐχ] Abest a margine Lutetianae. REISK.

P. 1459. v. 15. ὑμῶν] Vulg. ἡμῶν. ἐμοῦ margo Lutetianae. REISK.

P. 1459. v. 21. εἰρηκὼς] εἰρηκότες margo Lutetianae. REISK.

P. 1459. v. 21. γεγόνασιν.] γεγόνασιν; Bekker. SCHAEFER.

P. 1459. v. 23. αὐτοὺς,] αὐτούς. Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1459. v. 26. κυρίως] *constanter, quod in reipublicae potestate et sit et maneat.* WOLF.

P. 1459. v. 26. οὐδὲν ἂν βούλοιντο] Malim aut οὐδ' ἂν βούλοιντο aut οὐδὲν οὐδ' ἂν βούλοιντο. REISK. Vulgata satis bona est. SCHAEFER.

P. 1459. v. 27. ἀῤῥωστίας] Vulg. ἀῤῥωστείας. ἀῤῥωστίας margo Lutetianae. REISK. Bekkerus: „ὀῤῥωδίας Y. cum Valesio ap. Valcken. anim. ad Ammon. p. 37." Vere Valckenarius: „Si locum paulo diligentius inspexeris, coniecturam [Valesii] minus, opinor, probaveris." Vulgatae enim quae mox sequuntur ita favent, nemo unus ut Gallo assensurus videatur. SCHAEFER.

P. 1459. v. 27. ἀπαλλαγῆτε] [ἀπηλλάγητε.] M. ἀπαλλαγείητε. WOLF. Vulg. ἀπηλλάγητε. ἀπαλλαγείητε margo Lutetianae. Dedi de meo ἀπαλλαγῆτε. REISK.

P. 1459. v. 27. οὐδ' ὁρῶντες ἀνέξεσθε] pro ὁρᾷν Latino more. Similis locus est in oratione Isocratis περὶ εἰρήνης. WOLF.

P. 1459. v. 27. ὁρῶντες] ὁρῶντας Aldina. REISK.

P. 1459. v. 28. νῦν δὲ δραχμῇ —] V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 239. SCHAEFER.

P. 1459. v. 28. χοῒ] [χοῇ.] χοὴ *libamen* significat et *inferias*. Sed hic legendum puto χοῒ, a χοῦς, quod et χοεὺς, pro

certa vini mensura. Similia habentur et in Olynthiaca 3. WOLF. χοῖ quoque Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1460. v. 1. διάγουσιν] Paulo obscurior et involuta loquendi forma videtur Hemsterhusio ad Thom. Mag. p. 213. a. Recte interpretatur Ind. Graecitat. p. 139. Est vernaculum *hinhalten*, quo verbo etiam Boeckhius usus est l. c. SCHAEFER.

P. 1460. v. 1. ὁμοιότατα —] Lambinus in Lutetianae margine: *Ταῦτα κεῖται ἐν τῷ ὀλυνθιακῷ τρίτῳ οὐ πάνυ πόῤῥω τοῦ τέλους.* Mallem Gallus sic scripsisset: *Τοιαῦτα κεῖται ἐν τῷ τρίτῳ Ὀλυνθιακῷ οὐ πόῤῥω τοῦ τέλους.* Locus est p. 37, 25. ss. SCHAEFER.

P. 1460. v. 7. *Καὶ δίκαιον* —] V. Hemsterhusius ad Aristophan. Plut. p. 460. b. Dubito autem an hoc Prooemium sit Demosthenis. SCHAEFER.

P. 1460. v. 8. ὅπερ — προνοεῖν] *ut id, quod vos soletis, nos quoque provideamus, curemus.* WOLF.

P. 1460. v. 10. ἡμετέρα] ὑμετέρα Bavaricus. REISK. In Reiskiana statim sequuntur haec: „καὶ primum deletum it Petitus ad LL. AA. p. 277." Quae suspicor referenda esse ad *Καὶ* v. 7., quod etiam Cod. Bekk. omittit. Verumne suspicer videant quibus Petiti liber ad manus est. SCHAEFER.

P. 1460. v. 16. τυθέντα] pro θυθέντα, quia binae crassae in binis syllabis coniungi rarius solent. Unde etiam in reduplicationibus tenues aspiratarum loco repetuntur. Sed in multis verbis hoc non observatur, ut κατωρθώθην, κατορθωθήσομαι. WOLF.

P. 1460. v. 16. ἱερὰ]. ἱερεῖα Paulina. REISK.

P. 1460. v. 20. Ἤν τις —] Non videtur Demosthenis esse: adeo color orationis abhorret a Demosthenico. SCHAEFER.

P. 1460. v. 21. ἂν] Abest a Bavarico. REISK. Non requiram, si absit. SCHAEFER.

P. 1460. v. 25. εὐτυχῆσαι] ἀτυχῆσαι margo Lutetianae. Vulgatam exhibens vocabula tantummodo transponit Bavaricus sic: τοῦτο εὐτυχῆσαι. REISK.

P. 1460. v. 26. ὅραμα] *visionem, spectaculum.* Fortassis εὕρημα. *erat id populi inventum praeclarum.* Ac potius: *populus in praeclaro lucro id deputabat,* ἕρμαιον εἶναι ἐνόμιζεν. WOLF.

P. 1460. v. 27. αὐτοῦ] [αὐτοῦ.] F. ἑαυτῷ. WOLF. Vulg. αὐτοῦ. Aut ὁμοῦ malim aut ταὐτό. *idem et praeclarum et conducens reipublicae.* Aut, quod eodem redit, ἐν ταὐτῷ. REISK. αὐτοῦ bene habet. SCHAEFER.

P. 1460. v. 28. οὔτε γὰρ συνεχεῖς οἵδε] *Nam et hi continui.* Fortasse legendum συνοχεῖς, a nominativo συνοχεὺς, qui

equum iugalem significat, παρὰ τὸ σὺν καὶ ὀχεῖν, ab una vehendo, quod eidem currui cum aliis equis sit iunctus. Atque ita esse legendum testatur participium παραζευγνύμενοι. WOLF. συνεχεῖς bene habet. Sed post οἶδε videtur ἔφοροι deesse. Proxima insequentia non intelligo. REISK. Lutetianae Scholiastes: συνεχεῖς οἶδε] οἱ ἄδικοι καὶ πονηροί. Fallitur. Intelligendi homines probi et frugi. συνεχεῖς quid significet ostendit quod continuo sequitur: παραζευγνύμενοι σφίσιν —. *perpetui comites* τῶν πολιτευομένων. SCHAEFER.

P. 1460. v. 28. σφίσιν] pro αὐτοῖς τοῖς τὰ κοινὰ καρποῦσθαι βουλομένοις. WOLF. Vere. SCHAEFER.

P. 1460. v. 28. ἐξ ἰδίων] F. ἐξ ἀνθρώπων. WOLF. Minime gentium. ἐξ ἰδίων — ἀνδρῶν est: *ex iis qui antea, privati, viri probi et iusti fuissent.* Tollendum comma [Reiskianae] post σφίσιν: pendet enim ἐξ ἰδίων a παραζευγνύμενοι. SEAGER. *Diar. Classic.* LXI. p. 69. Sensum verborum bene vidit. Sed ita non usurpatur ἰδίων. Scribendum: ἐξ ἰδιωτῶν, σπουδαίων καὶ δικαίων ἀνδρῶν. ἰδίων et ἰδιωτῶν confusa sunt etiam in Xenophont. Hier. X. 5. SCHAEFER.

P. 1461. v. 1. αὐτοὺς] [αὑτοὺς.] Infinitis locis αὐτοῦ pro αὑτοῦ vel ἑαυτοῦ legitur.*) Hic autem αὐτοὺς legendum, s. τοὺς πονηρούς. WOLF. Cum leni dat Paulina. REISK. Vere Wolfius. SCHAEFER.

P. 1461. v. 2. μὴ πάνυ — παραγγέλλειν] *qui se impudenter ingerere et ambire suffragia minus possunt.* WOLF. μὴ πάνυ non est *minus*, sed *prorsus non.* SCHAEFER.

P. 1461. v. 5. ὅνπερ τοὺς ἱερεῖς] ἱερωσύνην otiosam et non difficilem fuisse functionem ex Nicocle Isocratis apparet. Sed quae fuerit sacerdotes eligendi apud Athenienses ratio amplius quaerendum censeo, nisi quod sortito illos fuisse delectos ex oratione contra Neaeram apparet. WOLF. Ad Nicoclea illa (p. 13. Cor.) respicit Isocrates π. τ. ἀ. (p. 343.). V. Coraës p. 13. s., qui ad posteriorem locum p. 247. hoc Prooemium citavit. SCHAEFER.

P. 1461. v. 6. οὕτω καθίστατε] οὕτως καθιστᾶτε Bavaricus. REISK.

P. 1461. v. 8. πολλὰ] Scilicet ἀρχὰς, honores mirifice fructuosos. REISK. Immo de lucris intelligendum. SCHAEFER.

P. 1461. v. 8. περιῆτε] [περιῆτε.] *supersitis, vincatis.* Malim περιΐητε, *obambuletis, circumeatis.* WOLF. Vulg. περιῆτε. περιΐητε margo Lutetianae. Et hoc dedi. *circumeatis.* REISK.

P. 1461. v. 10. δεινότατοι γάρ ἐστ' ἀφελέσθαι μὲν —] Wolfius vertit: *Nam in eo peculiari estis ingenio, ut, quae vestrae praerogativae sunt, eas libenter abiiciatis,* —. Sic vero scribi

*) Unde colligas, in editione nescio qua αὐτοῦ legi. REISK. Qui hoc colligas? Wolfius de solita spiritus fluctuatione hoc in pronomine loquitur generatim. SCHAEFER.

oportuit ἀφαιρεθῆναι. Sensus: Cum omni studio hoc agatis, ut, si quis vestra ad se vindicet, ea illi eripiatis, tamen eosdem semper fungi munere strategorum patimini. Minores magistratus ulciscimini, si quid peculantur, maiores maximosque ab aerario quantum volunt furari sinitis. SCHAEFER.

P. 1461. v. 11. ἀστυνομήσῃ] *praefectum urbis egerit.* Populare est hoc exordium. Fuit ἀστυνομία plebeius quispiam magistratus, sicut Augustae urbis magister dicitur *der Stettmeister,* qui purgandis plateis praeest, secus quam Argentinae, ubi honorifica est ea appellatio. ἀγορανόμος rebus venalibus praefuit. WOLF.

P. 1461. v. 13. ἐπὶ τῶν πράξεων] Vulg. ἐπὶ πράξεων. Interserit Bavaricus articulum τῶν. Et sic dedi. REISK.

P. 1461. v. 13. ὄντας] Subaudi a communi ἐπὶ τῶν πράξεων ἐᾶν. REISK. Subaudi solum ἐᾶν. Idemque subaudiendum post τοὺς ἄλλους. SCHAEFER.

P. 1461. v. 15. χώραν — ἀτέλεστον] *locum inanem, infinitum, imperfectum, immunem.* Suidas: ἀτέλεστος, ἀμύητος, βέβηλος, ἀνοργίαστος, τὰς τελετὰς μὴ πεποιημένος. Varinus addit: τελεσθῆναι μὴ δυνάμενος, ἀμέτοχος. Puto hic ἀντὶ τοῦ ἀτελῆ χώραν poni. *habere et nomen et dignitatem publici muneris nec operae quicquam navare.* WOLF. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1461. v. 15. αὐτοὶ τετελεσμένοι] [αὐτοί, τετελεσμένη.] F. αὕτη τετ. *ea vero perfecta stultitia est.* Captavit παρωνομασίαν. WOLF. Vulg. αὐτοί, τετελεσμένη. τετελεσμένοι Bavaricus. Dedi τετελεσμένοι μωρίᾳ. *cum ipsi sint initiati sacris deae Stultitiae.* Tum desunt quaedam. REISK. Non dedit quod ait se dedisse. Quod bene cecidit. ἀτέλεστος et τετελεσμένος recte, ut opinor, interpretatur Ind. Graecitat. p. 492. extr. SCHAEFER.

P. 1461. v. 16. ὑμῶν] ἐξ ὑμῶν margo Lutetianae. REISK.

P. 1461. v. 16. ὑμῶν αὐτῶν] S. τινάς, vel ἐξ ὑμῶν. WOLF.

P. 1461. v. 17. ὥσπερ εἰ ζυγὸν] [ὡσπερεὶ ζυγόν.] *tanquam trutinam statueritis,* id est, *si virtutis ratio habebitur, ultro apparebunt boni viri et improbis praeponderabunt.* WOLF.

P. 1461. v. 18. του μετὰ ταῦτα] [τοῦ μετὰ ταῦτα.] *dignus eo, quod sequitur,* id est, *magistratu, qui illi est mandandus.* WOLF. Vulg. τοῦ μετὰ ταῦτα. του, (enclitice et cum adiecto commate) μετὰ Bavaricus. REISK.

P. 1461. v. 20. μὲν] μὲν οὖν Bavaricus. REISK.

P. 1461. v. 23. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1461. v. 23. πείθεσθαι] [πείσεσθαι.] M. πείθεσθαι. WOLF. Vulg. πείσεσθαι. πείθεσθαι margo Lutetianae e coniectura Wolfii. Et hoc dedi. REISK.

P. 1461. v. 28. παριόντα] [παρόντα.] M. παριόντα. WOLF.

Vulg. παρόντα. παριόντα margo Lutetianae e Paulina et coniectura Wolfii. Et hoc dedi. REISK.

P 1461. v. 28. πολλὰ — τῷ λόγῳ] „Non intelligo." Ind. Graecitat. p. 398. Sensus non obscurus. *Multis enim ambagibus uti quis possit in orando: multa ad rem non facientia oratione complecti quis possit.* SCHAEFER.

P. 1462. v. 1. ἄλλως τε καὶ ὥσπερ] M. ἄλλως τε τῶν ὥσπερ. WOLF. Vulgata recte habet. *inprimis si imitetur nonnullos horum, qui arte orandi valent.* SCHAEFER.

P. 1462. v. 3. καὶ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1462. v. 7. ὅ] Vulg. ὅτι. Dedi de meo ὅ. REISK.

P. 1462. v. 10. ἐκεῖνα] 'κεῖνα Bekker. SCHAEFER.

P. 1462. v. 11. καὶ πότερα] M. καὶ πότερα. WOLF. Sic corrigit Wolfius pro nescio qua nescio item cuius editionis lectione. REISK.

P. 1462. v. 12. οὔτε — ἔχοι] F. οὔτε πάλιν τις ἂν αὐτὸς τοὺς αὐτοὺς εἰπεῖν ἐθέλοι. REISK. Vulgatam cave mutes. SCHAEFER.

P. 1462. v. 13. ὡς δὲ — ἀκούειν] Scilicet λέγειν. SCHAEFER.

P. 1462. v. 13. δίκαιον] Post δίκαιον figendum esse comma, admonet margo Lutetianae. REISK. Male admonet. SCHAEFER.

Hemsterhusius ad Lucianum T. I. p. 230. edit. Bip. Obiter moneo, ut Fritzschii dubitationem (Quaestionn. Lucian. p. XIX.) tollam, et placuisse mihi Lucianea Hemsterhusii nuper edita, et optare me ut Geelius telam exorsam texere pergat. Haud raro fit, ut nos senes discamus ubi iuvenes nostri, quae horum est temporum felicitas, frustra quaerunt quod doceantur. SCHAEFER.

P. 1450. v. 4. μηδενὸς ἀντιλαμβανομένου] εἰ μηδεὶς ἀντιλαμβάνεται. μηδενὸς — μηδὲν συναραμένου p. 1449, 15. s. SCHAEFER.

P. 1450. v. 5. Οὐδέν ἐστιν —] Videtur novum exordium, aut certe legendum οὐδὲν δ' ἐστιν. WOLF. Mirare Wolfii fluctuationem: nam novum esse Prooemium nemo dubitabit. Suspicor autem esse Orationis hoc consilio habitae, ne populus in sociam urbem atrocius saeviret. SCHAEFER.

P. 1450. v. 8. ὑμᾶς] ὑμεῖς Aldina. REISK.

P. 1450. v. 10. ὑμῶν] ἡμῶν Bavaricus. REISK.

P. 1450. v. 15. δήμου] δήμων Paulina. REISK.

P. 1450. v. 16. αὐτοὺς] Vellem Codex daret ὄντας. SCHAEFER.

P. 1450. v. 21. ἀναμένειν παθόντες αἰσθέσθαι] *exspectare, dum vestropte malo sentiatis.* WOLF. Post ἀναμένειν videntur haec verba excidisse: ὅσα βλάβη φέρει οὐδὲ. ut sit haec verborum constructio: δοκεῖτέ μοι οὐδὲ παθόντες αἰσθέσθαι, ὅσα βλάβη φέρει τὸ ἀναμένειν ταῦτα δημοσίᾳ. REISK. Multum fallitur. Vere Wolfius. SCHAEFER.

P. 1450. v. 23. ἐζήτησεν] [ἐξήτησεν.] παρὰ τὸ ἐξαιτέω. Legendum ἐζήτησεν. WOLF. Vulg. ἐξήτησεν. ἐζήτησεν Bavaricus, margo Lutetianae e coniectura Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 1450. v. 27. ἀλλ' ὅτι] Fortassis ἢ ὅτι. WOLF. Atqui vulgatae idem est sensus. V. H. Stephani Thes. c. 1833. B. D. SCHAEFER.

P. 1450. v. 29. τοὺς δὲ — τῶν ἁμαρτημάτων] *eos vero, qui prope peccata sunt*, id est, *qui animadvertunt errata sua.* Sic intelligere malo, quam *qui nuper deliquerunt.* Aut forte ἀτυχημάτων pro ἁμαρτημάτων legendum. *qui non ita pridem cladem acceperunt.* WOLF. *recente adhuc memoria lapsuum suorum.* Post ἁμαρτημάτων deesse videntur haec: τὸ μεμνῆσθαι ἀφ' ὅτων (sic enim legendum videtur pro ὅταν). REISK. Vertam *affines peccatis.* Nihil autem excidit. SCHAEFER.

P. 1451. v. 1. παρέχει] S. τὸ κακῶς πράττειν. *ille ipse malorum sensus sobrios et moderatos eos facit.* Simile est exordium Areopagitici Isocratis. WOLF.

P. 1451. v. 6. ἀφύλακτον] Bekkerus: „Malim ἄφυκτον.“ ἀφύλακτον tenendum. Etiam τοῖς μάλιστα φυλαττομένοις accidunt ἄφυκτα. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
EPISTOLAM I.

P. 1462. *ΕΠΙΣΤΟΛΗ — ΟΜΟΝΟΙΑΣ.*] Hanc epistolam, ut et caeteras fere omnes, apparet in exilio scriptam, de quo vide Vitam eius a Plutarcho descriptam. WOLF. Vulg. *ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ. Δημοσθένης τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν.* Titulus *Δημοσθένης — χαίρειν* abest a Bavarico, sed legitur mox pone verbum *ἐπιστέλλω* p. 1463, 5. Atque hanc in sedem ego deduxi. Idem est verborum ordo in editione harum Epistolarum prima ab Aldo curata, non quidem in Orationum corpore, (nam ei desunt Epistolae,) sed in Collectione Epistolarum Graecarum anno 1494. edita: unde repetitae sunt, si quas ex Aldina afferam varias lectiones ad has Epistolas. REISK. Bekkerus: „*ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ*] ἐν ἄλλῳ περὶ παρασκευῆς. S." Qui titulus argumento Epistolae paulo accommodatior est. SCHAEFER.

P. 1462. v. 1. *λόγου*] καὶ λόγου Bavaricus, Barocc. REISK. καὶ λόγου Bekker. SCHAEFER.

P. 1462. v. 2. *δὴ*] Vulg. δὲ. δὴ Bavaricus, margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK. δὲ magis placet. SCHAEFER.

P. 1462. v. 2. *τοῖς — πάσαις*] *diis deabusque omnibus.* Eadem verba sunt in Orationis περὶ στεφάνου principio. θεὸς genere communi *deus* et *dea.* Quanquam et θεὰ peculiari terminatione dicitur. θέα, παροξυτόνως, *spectaculum.* WOLF. Has similesque Wolfii annotationes si quis ut futiles rideat, meminerit fieri posse ut neglectae etiam doctis noceant. Virum novi ingenio doctrinaque excellentem, qui in paralogismum incidit comparans maxime disparata, Musaei Grammatici θεὰ Gazaeique Procopii θέα. SCHAEFER.

P. 1462. v. 3. *τῶν*] τῷ Bavaricus, Barocc. REISK. τῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 1463. v. 2. *ἐκκλησιάσασιν*] Malim ἐκκλησιάσουσιν. SCHAEFER.

P. 1463. v. 3. *ἐπινοίας*] Ambigo inter ἐπινοίας vulgatum et ἐπιπνοίας, *inspirationis.* REISK. Non fuit cur ambigeret. Recte interpretatur Ind. Graecitat. p. 238. SCHAEFER.

P. 1463. v. 7. *μὲν*] δὲ Barocc. REISK.

P. 1463. v. 12. *ῥᾴδιον*] F. ῥᾴδιον ὄν. SCHAEFER.

P. 1463. v. 15. *ἔργον*] Subaudi ὑμῖν. *Difficile vobis est acquiescere consilio vobis per epistolam dato illudque sequi.* REISK.

Melius interpretatur Wolfius not. sequ. Ut nihil subaudiendum sit. SCHAEFER.

P. 1463. v. 15. ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ] Id est, *per literas datum consilium probare iudicio concionis.* Non dissimilem collationem orationis scriptae et ab ipso oratore pronunciatae vide in Isocratis Philippica et Epistola prima. WOLF.

P. 1463. v. 16. πολλοῖς — μαθεῖν] Id est, *multa prius refutatis, quam ea satis cognoveritis.* Meliore conditione sunt nostri concionatores, qui pro imperio, quicquid vel in buccam venit, proclamant. WOLF.

P. 1463. v. 17. βούλεσθε] Vulg. βούλεσθαι. βούλεσθε Bavaricus, Aldina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1463. v. 18. τἀγνοούμενα] Vulg. τἀγνοούμενον. τἀγνοούμενα Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1463. v. 18. οὐδὲ μίαν] οὐδεμίαν Bekker. SCHAEFER.

P. 1463. v. 21. ἐθελήσητε] Vulg. ἐθέλητε. ἐθελήσητε Bavaricus, Barocc. Et hoc dedi. REISK.

P. 1463. v. 22. καὶ — εἰρῆσθαι] τὸ καὶ redundare puto. *diis propitiis, diis approbantibus.* WOLF. καὶ abesse mavult Wolfius. εἰρήσθω et εἰρήσεται dat margo Lutetianae. Sed bene habent verba καὶ σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι. Subaudi μοι ταῦτα βούλομαι. *volo hoc, quod dicam, diis propitiis mihi dictum esse.* Praeferrem tamen utique εἰρήσθω, si codices id darent. REISK. Mihi scribendum videtur: ὡς σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι. Plato de Republ. III. p. 414. HSt. ὡς ἐν τύπῳ — εἰρῆσθαι. SCHAEFER.

P. 1463. v. 26. δὲ] Deest Barocciano. REISK.

P. 1463. v. 27. ὅ τι ἂν τύχωσιν] Vel *quicquid oblatum fuerit*, id est, *quacunque de re*, vel *quicquid in mentem* vel *buccam venerit.* Fortasse Demadem notat. WOLF. Posterius verum esse docet quod antecedit ἄνευ λογισμοῦ. SCHAEFER.

P. 1464. v. 1. ἐβουλήθην] ἠβουλήθην Dindorf. SCHAEFER.

P. 1464. v. 2. προαιρουμένοις] [προῃρημένοις.] *his, qui dicere in publico decreverunt.* προῃ — a verbo προαιροῦμαι, non προει — a προερέω, scribendum in secunda syllaba. WOLF. Vulg. προειρημένοις. προαιρουμένοις Bavaricus. προῃρημένοις margo Lutetianae et editio Wolfii. Dedi προαιρουμένοις. REISK.

P. 1464. v. 4. ὧν] τῶν Barocc. REISK.

P. 1464. v. 11. μηδὲ ἓν μηδ' ἁπλῶς] [μηδὲν μηδ' ἁπλῶς.] Id est, *prorsus nihil.* Negatio Graeco more geminata est. F. a. μηδὲν προθύμως (aut βεβαίως) μηδ' ἁπλῶς. WOLF. Vulg. μηδὲν μηδ' ἁπλῶς. μηδὲ ἓν μηδ' ἁπλῶς Bavaricus et Aldina, nisi quod haec tanquam unum vocabulum, cum gemino ε tamen, profert μηδεὲν. Dedi μηδὲ ἕν. *nam non idem omnes agere neque, si quid agitis, id bona fide, sine dolo malo agere.* REISK.

P. 1464. v. 13. λαθεῖν] λαβεῖν Baroccianus. REISK.

P. 1464. v. 15. πάντ'] τ' ἂν Baroccianus. REISK.

P. 1464. v. 16. ποιήσει] ποιήσειν Bavaricus. REISK.

P. 1464. v. 17. μήτε τῶν — μηδενὶ μήτε —] [μήτε τῶν ἑκάστῃ — τοῖς καθεστηκόσι μήτε —.] F. a. μήτε τῶν ἐν ἑκάστῃ — τοῖς καθεστηκόσι μηδενὶ μήτε —. WOLF. Vulg. μήτε τῶν ἑκάστῃ — τοῖς καθεστηκόσι μήτε —. In Lambini indice sic est: μήτε μηδενὶ τῷ ἑκάστῃ. Aut probanda est Wolfii coniectura, aut minore motu pro τῶν priore legendum est τῳ enclitice, h. e. τινὶ, *alicui*, et ἐν ἑκάστῃ cum Wolfio, et tum συνηγωνισμένῳ in dativo cum illo altero dativo τῳ cohaerente. [Pro καθεστηκόσι malim συνεστηκόσι in genere masculino.]*) *neque cuiquam, qui in sua quaque civitate praesentem rerum statum tuitus sit*, —. REISK. Wolfii rationem nemo non praeferat. SCHAEFER.

P. 1464. v. 20. ὡς ἀναγκαίοις τοῖς —] F. a. ὡς ἀναγκαίοις οὖσι τοῖς —, WOLF. ὡς ἀναγκαίοις, καὶ συνεστηκόσιν, εἰς κίνδυνον ἥκουσι πρόδηλον margo Lutetianae. Idem margo quoque seorsim dat ἀναγκαίως. Lambinus in indice sic constituit: τοὺς συνειδότας αὐτοῖς, ὡς ἀναγκαίως εἰς κίνδυνον ἥκουσι πρόδηλον, τοῖς συνεστηκόσι προθύμους συναγωνιστὰς ποιεῖ. Videtur vulgata lectio aut bona esse aut saltim defendi posse ad hanc sententiam: *illos, qui conscii sibi sunt, quod manifestum habeant periculum ut necessarii conspiratorum.* Sic ad verbum. τοὺς συνειδότας αὐτοῖς ἔχουσι κίνδυνον (ubi ἔχουσι est dativus pluralis participii praesentis) idem est atque τοὺς συνειδότας αὐτοῖς, ὅτι ἔχουσι κίνδυνον (ubi ἔχουσι est tertia pluralis indicativi praesentis) ὡς ἀναγκαῖοι τῶν συνεστηκότων. Appellat autem τὰ καθεστηκότα statum Graeciae, qui tum erat sub Alexandri M. et Antipatri Macedonumque reliquorum dominatu libertatem Graeciae servitute oppressam tenentium. Iam exstincto Alexandro aut sub extrema eius tempora Graeci libertatem rursus affectabant: quibus auctor est Demosthenes, ut in neminem, qui Macedonum studiosus fuisset, ideo animo sint infesto. Hos amicos Macedonum appellat τοὺς συνεστηκότας; et οἱ ἀναγκαῖοι τῶν συνεστηκότων sunt ii, qui cum amicis Macedonum causam fecissent communem cum illisque iuncti fuissent vinculis necessitudinis indissolubilibus. Sententia igitur erit haec: Auctor vobis sim, ut animo erga neminem sitis acerbo eorum, si qui cum Macedonibus fecerint. Qui enim conscii sibi sint, se ut necessarios et familiares scelerati sodalitii manifestum in discrimen incursuros, eos metus ille ad coniunctionem animorum adiget tanto arctiorem studiumque illis ad-

*) Quae uncis inclusi alio Reiskius tempore quam cetera scripsit: nam interpretatio quae statim sequitur reddit καθεστηκόσι. Neque hoc mutari oportet. V. p. 1465, 1. Supra v. 10. τοῖς δόξασι — συναγωνίζεσθαι. Ipse Reiskius τὰ καθεστηκότα bene interpretatur not. sequ. SCHAEFER.

strae supplicium id fuerit, audire probra nostrae civitatis. WOLF.

P. 1454. v. 3. εἴ τι δίκαιον] *si quid aequum sit*, id est, *ea, quae aequa sint.* WOLF. ὅ τι index Lambini. REISK. Bekkerus: „εἴ τι] ἅ ἐστι γρ. Y. Q." Non displicet: ut subaudiatur εἰκεῖν. SCHAEFER.

P. 1454. v. 7. βουλοίμην δ' ἂν —] Haec periodus non male cum superioribus cohaeret. Sed cum sequentia nihil ad rem facere videantur, omissa particula δ' novum exordium statuo. WOLF. Atque omisit, ut novum Prooemium ordiretur. Perperam. SCHAEFER.

P. 1454. v. 8. τῷ προσῆχθαι — φιλονεικεῖν] [τῷ προσῆχθαι τοὺς λόγους ἐπαινέσαι τούτων φιλονεικεῖν.] Lego τῷ προῆχθαι τοὺς λόγους ἐπαινέσαι, περὶ τούτων φιλονεικεῖν. *Vellem vos non propterea, quod impulsi estis ad orationes laudandas, de eis inter vos litigare:* scilicet, qui orator omnium optime disseruerit. Sed et illa retineri lectio potest: τοὺς λόγους ἐπαινέσαι τούτων, φιλονεικεῖν. ut τοὺς λόγους τούτων, s. τῶν εἰπόντων, coniungantur, verbo φιλονεικεῖν absolute posito. Notatur vulgi stultitia verba magis in audiendis consiliis quam rem ipsam intuentis: id quod etiam Solon hoc disticho Atheniensibus exprobrat:

Εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἴολον ἀνδρός,
Εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

Callida verba viri linguaeque volubile plectrum
Respicitis, sed res vos minus ipsa movet.

WOLF. προσῆχθαι si bene habet, idem est atque εἰθίσθαι, προδεδιδάχθαι, *perductos, pellectos, doctos et assuefactos vos esse.* Sed tum τῷ proximum, quod nunc ante hoc verbum legitur, pone illud erit locandum, ut cohaereat cum φιλονεικεῖν. φιλονεικεῖν ἐπαινέσαι est idem atque φιλονεικία ἐν τῷ (vel περὶ τὸ) ἐπαινεῖν, *certare in laudando.* Meliusne sic legatur? καὶ μὴ προεισῆχθαι τὸ τοὺς λόγους — φιλονεικεῖν. ubi ille articulus τὸ cohaerebit cum φιλονεικεῖν. *neque prius inductum, invectum esse in concionem morem certandi in laudando.* REISK. Bekkerus: „τῷ προῆχθαι S. τὸ προῆχθαι Q." Verum puto τῷ προῆχθαι. V. not. ad p. 1441, 27. Recte autem Reiskius iunxit ἐπαινέσαι φιλονεικεῖν. SCHAEFER.

P. 1454. v. 10. τοὺς τούτων] Vulg. τούτων. τοὺς τούτων Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1454. v. 11. ἀλλὰ τῶν —] Plene: ἀλλὰ κακίαν τῶν —. SCHAEFER.

P. 1454. v. 12. ἐξαπατήσωσιν] Malim ἐξαπατήσουσιν. SCHAEFER.

P. 1454. v. 16. κατὰ ταὐτὸ] [κατ' αὐτό.] F. κατὰ ταὐτό, *eodem modo.* Similis sententia est Isocratis in Oratione de Pace, ubi

λειφθῆναι. *aut oppido paucos quosdam relictum iri criminationi obnoxios.* REISK. Bekkerus: „τινὰς om.Q." F. ἢ κομιδῇ ὀλίγους τοὺς αἰτίους καταλειφθῆναι. ἂν cave cum Reiskio inseras. SCHAEFER.

P. 1465. v. 17. ἰδίων] ἰδιωτῶν. Nam de rei familiaris curatione Athenienses admonere et alienum huic loco et supervacaneum fuerit. Illud vult, civium non tantum universorum, sed etiam singulorum esse curam suscipiendam: in quo numero sui quoque rationem habendam esse admonet. WOLF. ἰδίων non mutandum. τὰ κοινῇ συμφέροντα h. l. sunt, ut opinor, quae totius Graeciae, τὰ ἴδια, quae Atheniensium salutem spectant. Male Reiskius not. sequ. SCHAEFER.

P. 1465. v. 17. μέμνησθε] Malim οὐ (vel μὴ) μέμνησθε. *et privatae si quae suae cuique oblatae fuerint iniuriae, eas oblivioni date.* REISK.

P. 1465. v. 18. τοιαύτης] τῆς τοιαύτης Barocc. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1465. v. 20. προποθεὶς] *propinatus.* Vehementius est, quam προδοθεὶς, *proditus*, *desertus*, et frequens Demostheni. WOLF. Lutetianae Scholiastes: προποθεὶς] ἤγουν προδοθεὶς, παρὰ τὸ προπίνειν. SCHAEFER.

P. 1465. v. 20. οὐδὲ] Recte οὔτε Bekker. SCHAEFER.

P. 1465. v. 25. πρῶτος] [πρῶτον.] M. πρῶτος. WOLF. Vulg. πρῶτον. πρῶτος Bavaricus. Et hoc dedi. Videtur in libris duplex fuisse lectio, in aliis haec, πρῶτος puta in nominativo, in aliis ἐμὲ πρῶτον in accusativo, unde istaec nobis est reliqua facta, dum perisset ἐμὲ necessarium. REISK. De duplici librorum scriptura fallitur; neque enim ullus ἐμὲ habere potuit. Nam τὸ ἑξῆς est: ταῦτα οἴομαι δεῖν αὐτὸς πρῶτος ποιεῖν. Perperam iunxit Reiskius αὐτὸς οἴομαι parum memor frequentissimae constructionis. SCHAEFER.

P. 1465. v. 27. μάλιστ' ἂν] μάλιστα Bekker. SCHAEFER.

P. 1465. v. 27. εἴρηνταί] [εἴρηταί.] Sic legere malo, quam εἴρηνταί. WOLF. εἴρηταί margo Lutetianae e Wolfii coniectura. REISK.

P. 1466. v. 1. καὶ κρῖναι, τί — δυνατὸν] Citant Anecd. Bekk. p. 110, 5. SCHAEFER.

P. 1466. v. 1. τί τῶν πραγμάτων] τινὰ [l. τίνα] μὲν πράγματα Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1466. v. 2. δυνατὸν] δύναται Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1466. v. 3. στατηγῶν] Non requirerem, si abesset. V. v. 7. SCHAEFER.

P. 1466. v. 3. διὸ] δι' ὃ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1466. v. 5. τάξιν] τὴν τάξιν Bavaricus. REISK.

P. 1466. v. 8. εὐτυχῇ—κατορθοῦν] Hac de re exstat egregia Plutarchi declamatio περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης ἢ ἀρετῆς. WOLF.

P. 1466. v. 10. εὐτύχει] εὐτυχεῖ Bavaricus. ηὐτύχει margo Lutetianae. REISK.

P. 1466. v. 11. ἐκείνου] Post h. v. videtur ὅτε vel simile quid deesse. *Nunc igitur, eo sublato, cum fortuna quaerat, quibuscum in posterum stet, (quos vos esse oportet,) ducesque constituite* —. REISK. Alia ratio vinciendi haec Lambino placuit. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1466. v. 12. τε] δὴ margo Lutetianae. REISK.

P. 1466. v. 15. ὑμῶν] ἡμῶν Bavaricus. REISK.

P. 1466. v. 16. πρὸς αὐτὸν εἰπάτω] *ad semetipsum dicat.* Fortasse πρὸς αὐτοὺς, scilicet τοὺς ἡγεμόνας. *id apud duces profiteatur.* WOLF. Miserandos vero duces, quorum aures tot consiliarii obtundant! SCHAEFER.

P. 1466. v. 17. καὶ τοῦθ'—ἀναδύσεται] Lutetianae Scholiastes: καὶ ὁράτω, ὅπως μὴ ψεύσεται τοῦτο, ὅ τι ἂν ὑποσχόμενος εἴη [ἢ], μηδὲ ἀναδύσεται, φήσας ἐξηπατῆσθαι ἢ πεισθῆναι διὰ τὸ παρακρουσθῆναι. SCHAEFER.

P. 1466. v. 18. ἔνδειαν] Sic et Bavaricus, sed cum κ super ν primo scripto. REISK.

P. 1466. v. 18. ἐλλείπηθ'] Bekkerus: „ἐλλίπηθ' S. Q." Placet. SCHAEFER.

P. 1466. v. 25. μὴ δὴ—μηδὲν] [μηδὲ ποιήσητε τοῦτο μηδὲν.] Non assequor, quid haec verba sibi velint. Verti *Ne vero tale quippiam committite*, quasi scriptum esset: μὴ δὴ ποιήσητε τοιοῦτο (vel τούτων) μηδὲν. WOLF. Vulg. μηδὲ ποιήσητε τοῦτο μηδὲν. μὴ δὴ Bavaricus et margo Lutetianae. Deinde pro τοῦτο Wolfius vult aut τοιοῦτο aut τούτων. Illud dant Bavaricus et Baroccianus, hoc e Wolfio repetiit margo Lutetianae. Dedi μὴ δὴ ποιήσητε τοιοῦτο μηδέν. REISK. Mire abutitur hoc loco Hoogeveenus ad Viger. p. 467. b., quanquam recte vertit: ut nescias quid vir optimus cogitaverit, si modo aliquid cogitavit. SCHAEFER.

P. 1466. v. 25. ὅ τι—χειροτονεῖτε] Interpunge: ὅ τι πράξετε γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς, ταῦτο χειροτονεῖτε. Et sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1466. v. 27. ψηφίσησθε] F. ψηφίζησθε. WOLF. Vulgatam cave mutes. SCHAEFER.

P. 1467. v. 1. κατὰ τῶν νικητηρίων—εὐξάμενοι] Et hic sententiam potius quam verba secutus verti: *votis pro victoria nuncupatis.* WOLF. Recte interpretatur Ind. Graecitat. p. 261. Est i. q. τὰ νικητήρια—θύσειν εὐξάμενοι. Plutarchus V. Marii c. 26. ηὔξατο τοῖς θεοῖς κατὰ ἑκατόμβης, ubi confer quae statim

P. 1455. v. 26. καὶ] Abest a Paulina. REISK.

P. 1456. v. 3. τούτῳ] τοῦτο Bavaricus. REISK.

P. 1456. v. 3. καὶ θέλοντας] ἐθέλοντας Bavaricus. REISK. Sic Bekker. Sive sic scribas sive ἐθελοντὰς, ad sensum nihil interest. SCHAEFER.

P. 1456. v. 4. οὐδὲν γὰρ πλέον] S. ἐστί. *nihil proficitur, si sit* —. WOLF.

P. 1456. v. 6. ἀλυσιτελὲς] λυσιτελὲς sine negatione Bavaricus. REISK.

P. 1456. v. 6. ὅσ'] [ὅς.] Lego ὅσα aut cum apostropho ὅσ'. WOLF. Vulg. ὃς. Delet margo Lutetianae. ὅσα index Lambini. Dedi ὅσ'. REISK.

P. 1456. v. 7. δι' ὥραν ἡμέρας] ut tempus contradicendi non fuerit. SCHAEFER.

P. 1456. v. 8. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες] ἑαυτοῦ εἶναι, *sui iuris, liberum, nemini addictum esse.* ἑαυτοῦ γενέσθαι, *sese in libertatem asserere.* Contrarium vult τὸ ἑτέρου εἶναι ἢ γενέσθαι, ἀντὶ τοῦ δουλεύειν. WOLF.

P. 1456. v. 10. ὡς φασὶν] Recte οἷά φασιν Bekker. Sequitur τοιαῦτα v. 12. SCHAEFER.

P. 1456. v. 11. ἔλεγχον δεδωκότα] *comperta et comprobata.* WOLF.

P. 1456. v. 15. πράττειν εἴη, καὶ] [πράττειν, ἢ εἰ καὶ.] Puto sic legendum: — πράττειν εἴη, καὶ etc. *necesse fuerit agere, neque iterum ex iis, quae restant, mutare consilium licuerit.* WOLF. Vulg. πράττειν, ἢ εἰ καὶ. Dedi de meo πράττειν εἴη, καὶ. REISK.

P. 1456. v. 15. τὸ δεύτερον ἐκ τῶν λοιπῶν] κατὰ τὸν δεύτερον πλοῦν margo Lutetianae. REISK. Coniectura est Lambinum referens audacia. τὰ λοιπὰ sunt quae leguntur v. 5. ss.: horum τὸ δεύτερον quod legitur v. 12. s. Perperam Ind. Graecitat. p. 134. SCHAEFER.

P. 1456. v. 16. τοὺς μὲν οὖν —] οὖν delevit Wolfius novum hinc Prooemium exorsus. Male. SCHAEFER.

P. 1456. v. 17. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους] Non est *nihil aliud in ore habere* aut *subinde gloriari solere*, sed *ad rationes reddendas perpetuo se paratum profiteri.* WOLF. V. nott. ad p. 341, 16. SCHAEFER.

P. 1456. v. 18. οὗτοι δ' αὖ —] Tale argumentum est, ductum e loco contrariorum: Ipsi recte facta sibi laudi ducunt: peccant igitur, cum vos praecipitatione consiliorum in delicta impellere student. WOLF. Immo τούτοις opponuntur οἱ ἄλλοι ἅπαντες. SCHAEFER.

oportuit ἀφαιρεθῆναι. Sensus: Cum omni studio hoc agatis, ut, si quis vestra ad se vindicet, ea illi eripiatis, tamen eosdem semper fungi munere strategorum patimini. Minores magistratus ulciscimini, si quid peculantur, maiores maximosque ab aerario quantum volunt furari sinitis. SCHAEFER.

P. 1461. v. 11. ἀστυνομήσῃ] *praefectum urbis egerit.* Populare est hoc exordium. Fuit ἀστυνομία plebeius quispiam magistratus, sicut Augustae urbis magister dicitur *der Stettmeister*, qui purgandis plateis praeest, secus quam Argentinae, ubi honorifica est ea appellatio. ἀγορανόμος rebus venalibus praefuit. WOLF.

P. 1461. v. 13. ἐπὶ τῶν πράξεων] Vulg. ἐπὶ πράξεων. Interserit Bavaricus articulum τῶν. Et sic dedi. REISK.

P. 1461. v. 13. ὄντας] Subaudi a communi ἐπὶ τῶν πράξεων ἐᾶν. REISK. Subaudi solum ἐᾶν. Idemque subaudiendum post τοὺς ἄλλους. SCHAEFER.

P. 1461. v. 15. χώραν — ἀτέλεστον] *locum inanem, infinitum, imperfectum, immunem.* Suidas: ἀτέλεστος, ἀμύητος, βέβηλος, ἀνοργίαστος, τὰς τελετὰς μὴ πεποιημένος. Varinus addit: τελεσθῆναι μὴ δυνάμενος, ἀμέτοχος. Puto hic ἀντὶ τοῦ ἀτελῆ χώραν poni. *habere et nomen et dignitatem publici muneris nec operae quicquam navare.* WOLF. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1461. v. 15. αὐτοὶ τετελεσμένοι] [αὐτοί, τετελεσμένη.] F. αὕτη τετ. *ea vero perfecta stultitia est.* Captavit παρωνομασίαν. WOLF. Vulg. αὐτοί, τετελεσμένη. τετελεσμένοι Bavaricus. Dedi τετελεσμένοι μωρίᾳ. *cum ipsi sint initiati sacris deae Stultitiae.* Tum desunt quaedam. REISK. Non dedit quod ait se dedisse. Quod bene cecidit. ἀτέλεστος et τετελεσμένος recte, ut opinor, interpretatur Ind. Graecitat. p. 492. extr. SCHAEFER.

P. 1461. v. 16. ὑμῶν] ἐξ ὑμῶν margo Lutetianae. REISK.

P. 1461. v. 16. ὑμῶν αὐτῶν] S. τινὰς, vel ἐξ ὑμῶν. WOLF.

P. 1461. v. 17. ὥσπερ εἰ ζυγὸν] [ὡσπερεὶ ζυγόν.] *tanquam trutinam statueritis*, id est, *si virtutis ratio habebitur, ultro apparebunt boni viri et improbis praeponderabunt.* WOLF.

P. 1461. v. 18. του μετὰ ταῦτα] [τοῦ μετὰ ταῦτα.] *dignus eo, quod sequitur*, id est, *magistratu, qui illi est mandandus.* WOLF. Vulg. τοῦ μετὰ ταῦτα. του, (enclitice et cum adiecto commate) μετὰ Bavaricus. REISK.

P. 1461. v. 20. μὲν] μὲν οὖν Bavaricus. REISK.

P. 1461. v. 23. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 1461. v. 23. πείθεσθαι] [πείσεσθαι.] M. πείθεσθαι. WOLF. Vulg. πείσεσθαι. πείθεσθαι margo Lutetianae e coniectura Wolfii. Et hoc dedi. REISK.

P. 1461. v. 28. παριόντα] [παρόντα.] M. παριόντα. WOLF.

Vulg. παρόντα. παριόντα margo Lutetianae e Paulina et coniectura Wolfii. Et hoc dedi. REISK.

P 1461. v. 28. πολλὰ — τῷ λόγῳ] „Non intelligo." Ind. Graecitat. p. 398. Sensus non obscurus. *Multis enim ambagibus uti quis possit in orando: multa ad rem non facientia oratione complecti quis possit.* SCHAEFER.

P. 1462. v. 1. ἄλλως τε καὶ ὥσπερ] M. ἄλλως τε τῶν ὥσπερ. WOLF. Vulgata recte habet. *inprimis si imitetur nonnullos horum, qui arte orandi valent.* SCHAEFER.

P. 1462. v. 3. καὶ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1462. v. 7. ὃ] Vulg. ὅτι. Dedi de meo ὅ. REISK.

P. 1462. v. 10. ἐκεῖνα] 'κεῖνα Bekker. SCHAEFER.

P. 1462. v. 11. καὶ πότερα] M. καὶ πότερα. WOLF. Sic corrigit Wolfius pro nescio qua nescio item cuius editionis lectione. REISK.

P. 1462. v. 12. οὔτε — ἔχοι] F. οὔτε πάλιν τις ἂν αὐτὸς τοὺς αὐτοὺς εἰπεῖν ἐθέλοι. REISK. Vulgatam cave mutes. SCHAEFER.

P. 1462. v. 13. ὡς δὲ — ἀκούειν] Scilicet λέγειν. SCHAEFER.

P. 1462. v. 13. δίκαιον] Post δίκαιον figendum esse comma, admonet margo Lutetianae. REISK. Male admonet. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

EPISTOLAS.

P. 1462. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.*] Epistolae hae Bekkero spuriae sunt. Taylorus ad Aeschinis Epistol. p. 652. R.: „Nemo hodie in re literaria reliquus est, qui Demosthenis Epistolas confictas atque isti nomini temere adsutas esse non crediderit: adeo nunquam de ea re vel minima exstiterit dubitatio." Nec pro genuinis, ut videtur, habuit Piersonus: citans enim Demosthenicos locos ad Moer. p. 95. b. non citavit p. 1463, 18. Diversa, opinor, sententia fuit Hemsterhusii, quem v. ad Thom. Mag. p. 853. a. Atque Aristides aliquot earum locos ita citat, ut Demostheni tribuere non dubitet. V. T. I. p. 536. T. II. p. 450. Iebb. Neque aliter Grammatici, ut Harpocration p. 98. extr. edit. Lips. et Lexicographus Anecd. Bekk. p. 110, 4. s. Add. nott. ad p. 1481, 22. 1484, 3. Mihi quidem quamvis suspicioso certa falsarii vestigia deprehendere non licuit. Quod si has Epistolas Orator Paeaniensis non scripsit, scripsit homo non contemnendus, dignissimus ille princeps vocari Sophistarum, e quorum officinis tot Epistolae suppositiae prodierunt: ut in semetipsum videatur fuisse iniuriosus, cum doctae fraudis tegendae ergo latere personatus quam nomen magna celebrandum laude ad posteritatis memoriam prodere mallet. Ceterum haec intelligantur de quatuor primis Epistolis: nam de quinta sextaque prorsus assentior iis qui a Demosthene scriptas esse negant. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
EPISTOLAM I.

P. 1462. *ΕΠΙΣΤΟΛΗ — ΟΜΟΝΟΙΑΣ.*] Hanc epistolam, ut et caeteras fere omnes, apparet in exilio scriptam, de quo vide Vitam eius a Plutarcho descriptam. WOLF. Vulg. *ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.* Δημοσθένης τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Titulus Δημοσθένης — χαίρειν abest a Bavarico, sed legitur mox pone verbum ἐπιστέλλω p. 1463, 5. Atque hanc in sedem ego deduxi. Idem est verborum ordo in editione harum Epistolarum prima ab Aldo curata, non quidem in Orationum corpore, (nam ei desunt Epistolae,) sed in Collectione Epistolarum Graecarum anno 1494. edita: unde repetitae sunt, si quas ex Aldina afferam varias lectiones ad has Epistolas. REISK. Bekkerus: „*ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ*] ἐν ἄλλῳ περὶ παρασκευῆς. S." Qui titulus argumento Epistolae paulo accommodatior est. SCHAEFER.

P. 1462. v. 1. λόγου] καὶ λόγου Bavaricus, Barocc. REISK. καὶ λόγου Bekker. SCHAEFER.

P. 1462. v. 2. δή] Vulg. δέ. δή Bavaricus, margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK. δὲ magis placet. SCHAEFER.

P. 1462. v. 2. τοῖς — πάσαις] *diis deabusque omnibus.* Eadem verba sunt in Orationis περὶ στεφάνου principio. θεὸς genere communi *deus* et *dea.* Quanquam et θεὰ peculiari terminatione dicitur. θέα, παροξυτόνως, *spectaculum.* WOLF. Has similesque Wolfii annotationes si quis ut futiles rideat, meminerit fieri posse ut neglectae etiam doctis noceant. Virum novi ingenio doctrinaque excellentem, qui in paralogismum incidit comparans maxime disparata, Musaei Grammatici θεὰ Gazaeique Procopii θέα. SCHAEFER.

P. 1462. v. 3. τῶν] τῷ Bavaricus, Barocc. REISK. τῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 1463. v. 2. ἐκκλησιάσασιν] Malim ἐκκλησιάσουσιν. SCHAEFER.

P. 1463. v. 3. ἐπινοίας] Ambigo inter ἐπινοίας vulgatum et ἐπιπνοίας, *inspirationis.* REISK. Non fuit cur ambigeret. Recte interpretatur Ind. Graecitat. p. 238. SCHAEFER.

P. 1463. v. 7. μὲν] δὲ Barocc. REISK.

P. 1463. v. 12. ῥᾴδιον] F. ῥᾴδιον ὄν. SCHAEFER.

P. 1463. v. 15. ἔργον] Subaudi ὑμῖν. *Difficile vobis est acquiescere consilio vobis per epistolam dato illudque sequi.* REISK.

Melius interpretatur Wolfius not. sequ. Ut nihil subaudiendum sit. SCHAEFER.

P. 1463. v. 15. ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ] Id est, *per literas datum consilium probare iudicio concionis.* Non dissimilem collationem orationis scriptae et ab ipso oratore pronunciatae vide in Isocratis Philippica et Epistola prima. WOLF.

P. 1463. v. 16. πολλοῖς — μαθεῖν] Id est, *multa prius refutatis, quam ea satis cognoveritis.* Meliore conditione sunt nostri concionatores, qui pro imperio, quicquid vel in buccam venit, proclamant. WOLF.

P. 1463. v. 17. βούλεσθε] Vulg. βούλεσθαι. βούλεσθε Bavaricus, Aldina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1463. v. 18. τἀγνοούμενα] Vulg. τἀγνοούμενον. τἀγνοούμενα Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1463. v. 18. οὐδὲ μίαν] οὐδεμίαν Bekker. SCHAEFER.

P. 1463. v. 21. ἐθελήσητε] Vulg. ἐθέλητε. ἐθελήσητε Bavaricus, Barocc. Et hoc dedi. REISK.

P. 1463. v. 22. καὶ — εἰρῆσθαι] τὸ καὶ redundare puto. *diis propitiis, diis approbantibus.* WOLF. καὶ abesse mavult Wolfius. εἰρήσθω et εἰρήσεται dat margo Lutetianae. Sed bene habent verba καὶ σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι. Subaudi μοι ταῦτα βούλομαι. *volo hoc, quod dicam, diis propitiis mihi dictum esse.* Praeferrem tamen utique εἰρήσθω, si codices id darent. REISK. Mihi scribendum videtur: ὡς σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι. Plato de Republ. III. p. 414. HSt. ὡς ἐν τύπῳ — εἰρῆσθαι. SCHAEFER.

P. 1463. v. 26. δὲ] Deest Barocciano. REISK.

P. 1463. v. 27. ὅ τι ἂν τύχωσιν] Vel *quicquid oblatum fuerit*, id est, *quacunque de re*, vel *quicquid in mentem* vel *buccam venerit.* Fortasse Demadem notat. WOLF. Posterius verum esse docet quod antecedit ἄνευ λογισμοῦ. SCHAEFER.

P. 1464. v. 1. ἐβουλήθην] ἠβουλήθην Dindorf. SCHAEFER.

P. 1464. v. 2. προαιρουμένοις] [προῃρημένοις.] *his, qui dicere in publico decreverunt.* προῃ — a verbo προαιροῦμαι, non προει — a προερέω, scribendum in secunda syllaba. WOLF. Vulg. προειρημένοις. προαιρουμένοις Bavaricus. προῃρημένοις margo Lutetianae et editio Wolfii. Dedi προαιρουμένοις. REISK.

P. 1464. v. 4. ὧν] τῶν Barocc. REISK.

P. 1464. v. 11. μηδὲ ἓν μηδ' ἁπλῶς] [μηδὲν μηδ' ἁπλῶς.] Id est, *prorsus nihil.* Negatio Graeco more geminata est. F. a. μηδὲν προθύμως (aut βεβαίως) μηδ' ἁπλῶς. WOLF. Vulg. μηδὲν μηδ' ἁπλῶς. μηδὲ ἓν μηδ' ἁπλῶς Bavaricus et Aldina, nisi quod haec tanquam unum vocabulum, cum gemino ε tamen, profert μηδεέν. Dedi μηδὲ ἕν. *nam non idem omnes agere neque, si quid agitis, id bona fide, sine dolo malo agere.* REISK.

P. 1464. v. 13. λαθεῖν] λαβεῖν Baroccianus. REISK.

P. 1464. v. 15. πάντ'] τ' ἂν Baroccianus. REISK.

P. 1464. v. 16. ποιήσει] ποιήσειν Bavaricus. REISK.

P. 1464. v. 17. μήτε τῶν — μηδενὶ μήτε —] [μήτε τῶν ἑκάστῃ — τοῖς καθεστηκόσι μήτε —.] F. a. μήτε τῶν ἐν ἑκάστῃ — τοῖς καθεστηκόσι μηδενὶ μήτε —. WOLF. Vulg. μήτε τῶν ἑκάστῃ — τοῖς καθεστηκόσι μήτε —. In Lambini indice sic est: μήτε μηδενὶ τῷ ἑκάστῃ. Aut probanda est Wolfii coniectura, aut minore motu pro τῶν priore legendum est τῳ enclitice, h. e. τινί, *alicui*, et ἐν ἑκάστῃ cum Wolfio, et tum συνηγωνισμένῳ in dativo cum illo altero dativo τῳ cohaerente. [Pro καθεστηκόσι malim συνεστηκόσι in genere masculino.]*) *neque cuiquam, qui in sua quaque civitate praesentem rerum statum tuitus sit*, —. REISK. Wolfii rationem nemo non praeferat. SCHAEFER.

P. 1464. v. 20. ὡς ἀναγκαίοις τοῖς —] F. a. ὡς ἀναγκαίοις οὖσι τοῖς —. WOLF. ὡς ἀναγκαίοις, καὶ συνεστηκόσιν, εἰς κίνδυνον ἥκουσι πρόδηλον margo Lutetianae. Idem margo quoque seorsim dat ἀναγκαίως. Lambinus in indice sic constituit: τοὺς συνειδότας αὐτοῖς, ὡς ἀναγκαίως εἰς κίνδυνον ἥκουσι πρόδηλον, τοῖς συνεστηκόσι προθύμους συναγωνιστὰς ποιεῖ. Videtur vulgata lectio aut bona esse aut saltim defendi posse ad hanc sententiam: *illos, qui conscii sibi sunt, quod manifestum habeant periculum ut necessarii conspiratorum*. Sic ad verbum. τοὺς συνειδότας αὐτοῖς ἔχουσι κίνδυνον (ubi ἔχουσι est dativus pluralis participii praesentis) idem est atque τοὺς συνειδότας αὐτοῖς, ὅτι ἔχουσι κίνδυνον (ubi ἔχουσι est tertia pluralis indicativi praesentis) ὡς ἀναγκαῖοι τῶν συνεστηκότων. Appellat autem τὰ καθεστηκότα statum Graeciae, qui tum erat sub Alexandri M. et Antipatri Macedonumque reliquorum dominatu libertatem Graeciae servitute oppressam tenentium. Iam exstincto Alexandro aut sub extrema eius tempora Graeci libertatem rursus affectabant: quibus auctor est Demosthenes, ut in neminem, qui Macedonum studiosus fuisset, ideo animo sint infesto. Hos amicos Macedonum appellat τοὺς συνεστηκότας; et οἱ ἀναγκαῖοι τῶν συνεστηκότων sunt ii, qui cum amicis Macedonum causam fecissent communem cum illisque iuncti fuissent vinculis necessitudinis indissolubilibus. Sententia igitur erit haec: Auctor vobis sim, ut animo erga neminem sitis acerbo eorum, si qui cum Macedonibus fecerint. Qui enim conscii sibi sint, se ut necessarios et familiares scelerati sodalitii manifestum in discrimen incursuros, eos metus ille ad coniunctionem animorum adiget tanto arctiorem studiumque illis ad-

*) Quae uncis inclusi alio Reiskius tempore quam cetera scripsit: nam interpretatio quae statim sequitur reddit καθεστηκόσι. Neque hoc mutari oportet. V. p. 1465, 1. Supra v. 10. τοῖς δόξασι — συναγωνίζεσθαι. Ipse Reiskius τὰ καθεστηκότα bene interpretatur not. sequ. SCHAEFER.

det atque contentionem tanto alacriorem partes suas modis omnibus tuendi. REISK.

P. 1464. v. 23. σμικρὰν] μικρὰν Bekker. SCHAEFER.

P. 1464. v. 27. δὲ] Malim δή. SCHAEFER.

P. 1464. v. 28. μήτε πόλει] F. μηδ' ἐν τῇ πόλει. SCHAEFER.

P. 1465. v. 1. γε] Mallem abesset. SCHAEFER.

P. 1465. v. 2. μηδένα] μηδένα Barocc. REISK. Suspicor in illo libro legi solum μηδένα, non μηδένα μηδέν. SCHAEFER.

P. 1465. v. 6. νομίζειν] Post h. v. videtur ὅτι deesse. REISK. Si adesset, foret delendum. SCHAEFER.

P. 1465. v. 6. τῶν μὲν] τῷ μὲν Barocc. REISK.

P. 1465. v. 7. ἀποφαινομένων] ἐπιφαινομένων margo Lutetianae. REISK.

P. 1465. v. 7. λέγεσθαι] λελέχθαι margo Lutetianae. REISK. Non opus. λέγεσθαι est infinitivus imperfecti. SCHAEFER.

P. 1465. v. 8. γεγενῆσθαι — τῶν θεῶν] Verbum verbo: *factum autem esse usum, indigentiam, utilitatem*, vel *necessitatem secundum ea, quae evenerunt a diis*. Quid sit τὸ τὴν χρείαν γεγενῆσθαι, me non satis intelligere fateor. Verti quidem: *id praelatum esse consilium, quod cum deorum voluntate congruerit*, hoc est, *divinitus esse factum, ut vel hoc vel illud consilium auditores amplecterentur, prout eos dii vel perire vel incolumes esse voluerint*. Videtur certe culpam a suasoribus transferre in fati necessitatem, ut Cicero in oratione pro M. Marcello. χρείαν Suidas interpretatur ὑπόθεσιν, πρόνοιαν, Hesychius ἔνδειαν, χρέος. WOLF. Conf. Ind. Graecitat. p. 537. Vertam: *fructum autem consiliorum pependisse e rebus divinitus immissis*. SCHAEFER.

P. 1465. v. 13. μικρῶς] μικρὰ Bavaricus, Barocc. REISK. Bekkerus: „μικρὰ S. Q." Placet. SCHAEFER.

P. 1465. v. 15. ἢ κομιδῇ — καταλειφθῆναι] [ἢ κομιδῇ τινὰς αὐτοὺς αἰτίους ὄντας καταλειφθῆναι.] *aut admodum quosdam ipsos auctores relictos esse*. Nec, quid haec sibi velint, assequor. Verti: *aut omnino aliqui in culpa esse ipsi videantur*: quasi scriptum esset καταληφθῆναι, a καταλαμβάνομαι, non καταλειφθῆναι, a καταλείπομαι. Sed ipsi mihi nec hoc satis placet. WOLF. Vulg. ἢ κομιδῇ τινὰς αὐτοὺς αἰτίους καταλειφθῆναι. κομιδῇ index Lambini. Post αὐτοὺς addit Bavaricus τούς. Sic etiam Barocc. Denique pro καταλειφθῆναι dat margo Lutetianae καταληφθῆναι. Addidi quidem τοὺς post αὐτούς, verum ne sic quidem persanatus est hic locus, quem sic videtur Demosthenes reliquisse: ἢ κομιδῇ*) ὀλίγους τινὰς ἂν αὐτοὺς τοὺς αἰτίους κατα-

*) Sic Reiskius etiam in textu. SCHAEFER.

λειφθῆναι. *aut oppido paucos quosdam relictum iri criminationi obnoxios.* REISK. Bekkerus: „τινὰς om.Q." F. ἢ κομιδῇ ὀλίγους τοὺς αἰτίους καταλειφθῆναι. ἂν cave cum Reiskio inseras. SCHAEFER.

P. 1465. v. 17. ἰδίων] ἰδιωτῶν. Nam de rei familiaris curatione Athenienses admonere et alienum huic loco et supervacaneum fuerit. Illud vult, civium non tantum universorum, sed etiam singulorum esse curam suscipiendam: in quo numero sui quoque rationem habendam esse admonet. WOLF. ἰδίων non mutandum. τὰ κοινῇ συμφέροντα h. l. sunt, ut opinor, quae totius Graeciae, τᾷ ἴδια, quae Atheniensium salutem spectant. Male Reiskius not. sequ. SCHAEFER.

P. 1465. v. 17. μέμνησθε] Malim οὐ (vel μὴ) μέμνησθε. *et privatae si quae suae cuique oblatae fuerint iniuriae, eas oblivioni date.* REISK.

P. 1465. v. 18. τοιαύτης] τῆς τοιαύτης Barocc. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1465. v. 20. προποθεὶς] *propinatus*. Vehementius est, quam προδοθεὶς, *proditus*, *desertus*, et frequens Demostheni. WOLF. Lutetianae Scholiastes: προποθεὶς] ἤγουν προδοθεὶς, παρὰ τὸ προπίνειν. SCHAEFER.

P. 1465. v. 20. οὐδὲ] Recte οὔτε Bekker. SCHAEFER.

P. 1465. v. 25. πρῶτος] [πρῶτον.] M. πρῶτος. WOLF. Vulg. πρῶτον. πρῶτος Bavaricus. Et hoc dedi. Videtur in libris duplex fuisse lectio, in aliis haec, πρῶτος puta in nominativo, in aliis ἐμὲ πρῶτον in accusativo, unde istaec nobis est reliqua facta, dum perisset ἐμὲ necessarium. REISK. De duplici librorum scriptura fallitur; neque enim ullus ἐμὲ habere potuit. Nam τὸ ἑξῆς est: ταῦτα οἴομαι δεῖν αὐτὸς πρῶτος ποιεῖν. Perperam iunxit Reiskius αὐτὸς οἴομαι parum memor frequentissimae constructionis. SCHAEFER.

P. 1465. v. 27. μάλιστ' ἂν] μάλιστα Bekker. SCHAEFER.

P. 1465. v. 27. εἴρηνται] [εἴρηται.] Sic legere malo, quam εἴρηνται. WOLF. εἴρηται margo Lutetianae e Wolfii coniectura. REISK.

P. 1466. v. 1. καὶ κρῖναι, τί — δυνατὸν] Citant Anecd. Bekk. p. 110, 5. SCHAEFER.

P. 1466. v. 1. τί τῶν πραγμάτων] τινὰ [l. τίνα] μὲν πράγματα Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1466. v. 2. δυνατὸν] δύναται Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 1466. v. 3. στατηγῶν] Non requirerem, si abesset. V. v. 7. SCHAEFER.

P. 1466. v. 3. διὸ] δι' ὃ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1466. v. 5. τάξιν] τὴν τάξιν Bavaricus. REISK.

P. 1466. v. 8. εὐτυχῇ—κατορθοῦν] Hac de re exstat egregia Plutarchi declamatio περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης ἢ ἀρετῆς. WOLF.

P. 1466. v. 10. εὐτύχει] εὐτυχεῖ Bavaricus. ηὐτύχει margo Lutetianae. REISK.

P. 1466. v. 11. ἐκείνου] Post h. v. videtur ὅτε vel simile quid deesse. *Nunc igitur, eo sublato, cum fortuna quaerat, quibuscum in posterum stet, (quos vos esse oportet,) ducesque constituite* —. REISK. Alia ratio vinciendi haec Lambino placuit. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1466. v. 12. τε] δὴ margo Lutetianae. REISK.

P. 1466. v. 15. ὑμῶν] ἡμῶν Bavaricus. REISK.

P. 1466. v. 16. πρὸς αὐτὸν εἰπάτω] *ad semetipsum dicat.* Fortasse πρὸς αὐτοὺς, scilicet τοὺς ἡγεμόνας. *id apud duces profiteatur.* WOLF. Miserandos vero duces, quorum aures tot consiliarii obtundant! SCHAEFER.

P. 1466. v. 17. καὶ τοῦθ'—ἀναδύσεται] Lutetianae Scholiastes: καὶ ὁράτω, ὅπως μὴ ψεύσεται τοῦτο, ὅ τι ἂν ὑποσχόμενος εἴη [ᾖ], μηδὲ ἀναδύσεται, φήσας ἐξηπατῆσθαι ἢ πεισθῆναι διὰ τὸ παρακρουσθῆναι. SCHAEFER.

P. 1466. v. 18. ἔνδειαν] Sic et Bavaricus, sed cum κ super ν primo scripto. REISK.

P. 1466. v. 18. ἐλλείπηθ'] Bekkerus: „ἐλλίπηθ' S. Q." Placet. SCHAEFER.

P. 1466. v. 25. μὴ δὴ—μηδὲν] [μηδὲ ποιήσητε τοῦτο μηδὲν.] Non assequor, quid haec verba sibi velint. Verti *Ne vero tale quippiam committite*, quasi scriptum esset: μὴ δὴ ποιήσητε τοιοῦτο (vel τούτων) μηδέν. WOLF. Vulg. μηδὲ ποιήσητε τοῦτο μηδὲν. μὴ δὴ Bavaricus et margo Lutetianae. Deinde pro τοῦτο Wolfius vult aut τοιοῦτο aut τούτων. Illud dant Bavaricus et Baroccianus, hoc e Wolfio repetiit margo Lutetianae. Dedi μὴ δὴ ποιήσητε τοιοῦτο μηδέν. REISK. Mire abutitur hoc loco Hoogeveenus ad Viger. p. 467. b., quanquam recte vertit: ut nescias quid vir optimus cogitaverit, si modo aliquid cogitavit. SCHAEFER.

P. 1466. v. 25. ὅ τι—χειροτονεῖτε] Interpunge: ὅ τι πράξετε γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς, ταῦτα χειροτονεῖτε. Et sic Bekker. SCHAEFER.

P. 1466. v. 27. ψηφίσησθε] F. ψηφίζησθε. WOLF. Vulgatam cave mutes. SCHAEFER.

P. 1467. v. 1. κατὰ τῶν νικητηρίων—εὐξάμενοι] Et hic sententiam potius quam verba secutus verti: *votis pro victoria nuncupatis.* WOLF. Recte interpretatur Ind. Graecitat. p. 261. Est i. q. τὰ νικητήρια—θύσειν εὐξάμενοι. Plutarchus V. Marii c. 26. ηὔξατο τοῖς θεοῖς κατὰ ἑκατόμβης, ubi confer quae statim

sequuntur. Eustathius ad Odyss. p. 1454, 29. ὅτι δὲ τὸ χίλια ζῶα ὑποσχέσθαι κατὰ χιλίων εὔξασθαι ἐφράζετο, δηλοῦσι χρήσεις παλαιαί. οὕτω δὲ, ὡς εἰκὸς, καὶ κατὰ ἑκατὸν βοῶν καὶ λοιπῶν. Scholiastes ad Euripid. Phoeniss. 1416. Valck. καθ' ἑκατόμβης ἀνδρῶν ηὔξατο. ubi v. Valckenarius p. 241. s. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 1467. v. 3. εὐτυχεῖτε.] Vulg. abest. Addunt Bavaricus et Baroccianus. Addidi. REISK.

ANNOTATIONES

AD

EPISTOLAM II.

P. 1467. *ΠΕΡΙ — ΚΑΘΟΔΟΥ.*] Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου ἐπιστολῇ Harpocration p. 98. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 1467. v. 1. μηδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν] Vulg. μηδὲν ἀδικῶν. Interserit Bavaricus ὑμᾶς. Addidi pronomen. REISK. *ut cuius nullae in vos iniuriae essent.* μηδὲν positum est ob constructionem obliquam. οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν τοιαῦτα πέπονθα p. 1468, 1. SCHAEFER.

P. 1467. v. 2. μέτρια ἂν ἐξαμαρτὼν] *si forte ita caderet, ut levem culpam committerem.* ἂν iunctum participio quam vim habeat docent quae scripsi ad p. 36, 2. 117, 10. 258, 11. 551, 28. SCHAEFER.

P. 1467. v. 3. ἐπειδὴ — γέγονεν] [ἐπειδὴ δὲ οὔπω γέγονεν.] *Quando autem nondum factum est.* Lego οὕτω. *Quando ita accidit.* WOLF. Pro οὕτω Bavaricus habet οὕτως. REISK.

P. 1467. v. 6. πρὸς — καταψηφιζομένους] Significat, opinor, ab Areopagitis, conspiratione quadam facta, falsis indiciis circumveniri et opprimi insontes. Neque veterem in illo concilio sanctitatem illa aetate fuisse, vel ex Isocratis Areopagitico apparet etiam improbos et caeteris in rebus intolerabiles in eum ordinem admitti solitos confitentis. Quod autem addit, eosdem illius loci institutis potius quam improbitati suae parere, id nihil fortasse vetat inter Paradoxa Stoicorum numerare. WOLF. Non Areopagitae intelligendi, sed idem ille Senatus, cui Epistola inscripta est. SCHAEFER.

P. 1467. v. 6. καταψηφιζομένους, ἁπάντων —] Distinxi melius sic, ut post καταψηφιζομένους comma ponerem, positum post ἁπάντων delerem: ubi in illo priore subauditur ἐμοῦ, in hoc posteriore τῶν ὑμετέρων καλῶν καὶ δικαίων. *vos vestris iuribus atque decoribus vosmet ipsos exuere eaque rapientibus concedere non minus, quam me illis denudari simul omnibusque meis reliquis fortunis.* REISK. Cave ἐμοῦ ad καταψηφιζομένους subaudias:

quippe non agitur de solius Demosthenis condemnatione. V. v. 17. SCHAEFER.

P. 1467. v. 8. στέργειν ἡγούμην] F. a. δεῖν. Aut στέργειν εἱλόμην. WOLF. Mihi videtur scribendum ᾐρούμην. SCHAEFER.

P. 1467. v. 8. φησι] φῇ margo Lutetianae. REISK. Recte φήσῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 1467. v. 10. προστίθεσθαι] προτίθεσθαι margo Bavarici cum γρ. REISK.

P. 1467. v. 13. κατεσκευάζοντο] Vulg. κατασκευάζοντο. κατεσκευάζοντο Bavaricus, Aldina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 1467. v. 15. κρίνετε] Sitne κρίνετε servandum, (fingi enim potest, illa iudicia de furti Harpalici sociis adhucdum, quum Demosthenes has literas mitteret, agitata esse,) an ἐκρίνετε vel ἐκρίνατε legendum propter circumstantia praeterita, in dubio id relinquam. REISK. Praesens perfecta ᾔσθησθε et εὑρήκατε ita tuentur, nihil ut dubitationis locum habere possit. SCHAEFER.

P. 1467. v. 16. με] Abest a Bavarico. REISK. Recte expunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 1468. v. 1. τοιαῦτα] δεινὰ Bavaricus. REISK. δεινὰ Bekker. Quod vide ne sit interpretantis. τοιαῦτα πείσεσθαι p. 1467, 2. SCHAEFER.

P. 1468. v. 6. μηδ'] Plene: μηδὲ νομίζετε. Quod non animadversum Lambinum in errorem induxit. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1468. v. 6. ἐπιλελῆσθαι] ἐπιλέλησθε margo Lutetianae. REISK. Lambini, ut arbitror, coniectura vanissima. SCHAEFER.

P. 1468. v. 9. ἐκείνων] τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων. WOLF.

P. 1468. v. 11. ἐν κεφαλαίῳ δὲ] *Ut autem summatim dicam.* SCHAEFER.

P. 1468. v. 12. ἐμοὶ] pro ὑπ' ἐμοῦ, *a me.* Beneficia Demosthenis in oratione περὶ στεφάνου copiosius explicantur. WOLF.

P. 1468. v. 13. προσδοκᾶσθαι] προτείνεσθαι margo Lutetianae. Dura dictio et insolens ἐλπίδα προσδοκᾶσθαι. Alius dixisset παρίστασθαι aut προδείκνυσθαι. REISK.

P. 1468. v. 16. ἐβούλετο] ἠβούλετο Dindorf. SCHAEFER.

P. 1468. v. 22. ὃ δὲ] οὐδὲ Bavaricus. REISK.

P. 1468. v. 25. ἡγούμην] Malim ἡγοῦμαι. SCHAEFER.

P. 1469. v. 2. καὶ νῦν] κοινὴν Bekker. Bene. Oppositum est antecedentibus ἐγὼ μόνος. SCHAEFER.

P. 1469. v. 6. ἔχειν περὶ ὑμῶν] Absunt a Bavarico, sed in margine est: γρ. ἔχειν περὶ ὑμῶν εἰκὸς λογίζεσθαι. REISK.

P. 1469. v. 6. τὸ] τῷ Bavaricus. REISK.

χειν οὐδὲ λέγειν ἔκ τε τῶν νόμων αὐτῷ προσήκει.] Ex his verbis certi nihil colligere potui, divinare utcunque coactus, quasi scriptum fuisset: τότε ἄρχειν μὲν, οὐχὶ δὲ λέγειν, ἔκ τε τῶν νόμων αὐτῷ προσήκειν, scilicet τὸ ἄρχειν. Praesentia posita sunt loco praeteritorum. WOLF. Vulg. ἔκ τε — et προσήκει. Pro τε dat margo Lutetianae γε. Dedi ἔκ γε — et de meo προσῆκεν. *ne concionari quidem ipsi* (ut aerario) *licebat*, *secundum leges quidem*, quae vetant debitorem fisci cum populo agere. REISK. Recte προσήκει Bekker. *Si vero negabit tunc se Archontem fuisse* (ut sui iuris non fuerit iubere Tauream, Pataecum et Aristogitonem in vincula duci), *leges eum* (qui et ipse fuerit in carcere) *ne concionari quidem* (nedum Archontis munere fungi) *patiuntur*. SCHAEFER.

P. 1478. v. 24. ἴσον] δίκαιον. Quae significatio est sermonis propria democratici: nam in aristocratico ἴσος est i. q. ἄδικος. Conf. Dionysius Halic. T. IV. p. 2091. R. SCHAEFER.

P. 1478. v. 24. τοὺς μὲν — ἔξεστι] Bekkerus: „τοὺς μὲν om. γρ. Q." et: „μηδὲ λέγειν ἔξεστι] μὴ ἔξεστι γρ. Q." Utrumque placet. Scribam igitur: ὥστε πῶς ἴσον ἐστὶν ἄρχειν οἷς μὴ ἔξεστι, SCHAEFER.

P. 1478. v. 24. τοὺς δὲ] Bekkerus: „τοὺς] τούτους correctus S." Placet. SCHAEFER.

P. 1479. v. 3. μὲν μὴ] Vereor ne διττογραφία hunc locum particulâ inutili oneraverit: μὲν enim expungendum esse suspicor. μὲν et μὴ quoties confusa sint dicere non attinet. V. Bastii Commentat. Palaeogr. p. 762. SCHAEFER.

P. 1479. v. 5. ἔχειν] Post h. v. videtur νῦν deesse, aut certe subaudiri debet. REISK. Nec deest nec debet subaudiri. ἔχειν est infinitivus praesentis. SCHAEFER.

P. 1479. v. 5. ἥνπερ] Malim ᾗπερ; ut compleas ταύτῃ, ἥνπερ: aut ᾗ περὶ ζῶντος. WOLF. ᾗπερ margo Lutetianae. Probo Wolfii coniecturam ᾗ περὶ ζῶντος, id est ταύτῃ, ἣν περὶ ζῶντος. Possit quoque ᾗ ἣν περὶ ζῶντος legi. REISK. Posterius ego probo. V. mea in H. Stephani Thes. c. 2085. B. SCHAEFER.

P. 1479. v. 6. παρόντων] Si bene habet, loco est vocabuli in hac re usitatioris περιόντων. REISK. „id est περιόντων, ἔτι ζώντων" Ind. Graecitat. p. 386. Cur non intelligamus sic, ut ubique intelligendum est? SCHAEFER.

P. 1479. v. 7. παρὰ γὰρ πᾶσιν] [παρὰ πᾶσιν.] παρὰ πᾶσι γάρ. WOLF. Vulg. παρὰ πᾶσιν. Interserit Bavaricus γάρ. παρὰ πᾶσι γὰρ vult Wolfius. Secutus sum Bavaricum. REISK.

P. 1479. v. 8. ὑπείληφα] ὑπειληφὼς margo Lutetianae. REISK. Est coniectura Lambini vincientis quae hiare videbantur. SCHAEFER.

P. 1479. v. 8. ὅσοις] ὅσοι margo Lutetianae. REISK.

P. 1479. v. 8. πατρικὰς] [πατρὶ καὶ.] πατρικὰς. WOLF. Vulg. πατρὶ καὶ. πατρικὰς Bavaricus, quod Wolfius quoque coniecit et edidit. Idem ego dedi. REISK.

P. 1479. v. 10. ἡδέως—ἀπογόνοις] Videntur duo verba aut subintelligi aut abesse: τοσούτοις ἡδέως et v. 11. ἀπογόνοις ἀποδοῦναι. WOLF. Videtur sententia hic loci mutilata haec ferme postulare et secum ferre, ut post τῶν ἄλλων addatur ἰδὼν et post ἑτέρων ἀπομνημονεύσαντας. Post malim ἐκγόνοις: nam ἀπόγονος vix usurpatur. *Ego, qui viderim, quot liberis patrum bene de vobis meritorum gratias paternorum meritorum retulistis, velim aliorum quoque nepotibus vos pares referre gratias.* REISK. Locum misere mutilatum Bekkerus resarsit egregio complemento: ἡδέως ἂν ἴδοιμι ὑμᾶς ἀναμνησθέντας, οἷον τοῖς Ἀριστείδου καὶ Θρασυβούλου καὶ τοῖς Ἀρχίνου καὶ πολλῶν ἑτέρων ἀπογόνοις. ubi τοῖς ante Ἀρχίνου mallem abesset. ἀπογόνοις autem tantum abest ut mutandum sit in ἐκγόνοις, ut hic usurpetur propriâ significatione. V. Ammonius p. 47. SCHAEFER.

P. 1479. v. 11. οὐχ ὡς ἐπιτιμῶν δὲ—] Hoc quid sibi velit, antea obscurum fuit: nunc, ut locus a Bekkero integratus est, fit manifestissimum. Videlicet in illorum virorum posteris fuerunt, ut adsolet, fruges consumere nati, qualis ille Lysimachus, ὃς ἑαυτὸν ἐκ πινακίου τινὸς ὀνειροκριτικοῦ ἔβοσκεν. V. Plutarchus V. Aristid. c. 27. De Aristide Iusti nepote v. Plato Theaetet. p. 151. in. HSt. SCHAEFER.

P. 1479. v. 12. τοσούτου γὰρ δέω] Vulg. τοσούτου δέω. Interserit Bavaricus γάρ. Addidi γάρ. REISK.

P. 1479. v. 13. τὰ τοιαῦτα] Scilicet τὸ ἀπομνημονεύειν τοῖς παισὶ τὰς πατρικὰς εὐεργεσίας. REISK.

P. 1479. v. 13. προκαλεῖσθε] [προκαλεῖσθαι.] προκαλεῖσθε per ε in fine, secunda persona. WOLF. Vulg. προκαλεῖσθαι, προκαλεῖσθε Bavaricus et margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 1479. v. 15. τούτων] τούτων (ut et ταῦτα v. 11.) redit ad exempla grati memorisque animi a P. A. erga liberos patrum bene de se meritorum demonstrati. REISK.

P. 1479. v. 16. αὐτῶν] Melius αὑτῶν. SCHAEFER.

P. 1479. v. 17. παισὶν] πᾶσιν Bavaricus. REISK.

P. 1479. v. 20. χρήσιμοι] Scilicet τῇ πόλει. REISK.

P. 1479. v. 21. ἑωράκατε] Post h. v. deesse videtur χάριν ὑμᾶς ὀφείλειν. REISK. Non deest. Iungenda τὰς εὐεργεσίας ὑπειληφότας. Quod ipse Reiskius alio tempore intellexit. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1479. v. 21. ὑπειληφότας] Sic etiam Bavaricus, sed cum ε super α. ὑπολαμβάνεται, quae non certo scimus, ut ea, quae

videmus ipsi praesentes, cum coram geruntur, sed ea, quae fide aliena novimus. REISK. ὑπολαμβάνομεν etiam ἐξ ὧν ὁρῶμεν: id quod hic ipse locus recte intellectus docet. SCHAEFER.

P. 1479. v. 23. ὑπογύου] ὑπογυίου margo Lutetianae. REISK.

P. 1479. v. 24. καὶ ὑφ' ὧν] καὶ τοῖς ὑφ' ὧν margo Lutetianae. REISK.

P. 1480. v. 2. ἄλλην] Vulg. ἄλλοις. ἄλλην vult Wolfius in Farragine, quem secutus sum. REISK.

P. 1480. v. 5. τὰς λύσεις] ἀπόλυσις p. 1479, 1. V. Interprett. ad Longin. p. 438. s. Weisk. SCHAEFER.

P. 1480. v. 7. βεβαίας] βεβαίους Bavaricus. REISK. βεβαίους Bekker. V. Dindorfius praefat. p. X. SCHAEFER.

P. 1480. v. 8. τοῦθ' οὕτω γίγνεται] *non praeter morem vestrum hoc, quod vos rogo, fieri*, ut scilicet Lycurgi liberis mulctae paternae dependendae necessitatem remittatis. REISK. Multum aberravit a sensu horum verborum. τοῦτο, scilicet ὅτι τοῖς μὲν ἄλλην τινὰ κτησαμένοις φιλίαν κ. τ. λ. v. 2. ss. SCHAEFER.

P. 1480. v. 13. Μνησιβούλῳ] Item factionis Macedonicae, ceteroqui bono viro. Quanquam pro hoc Alexander non intercessit. SCHAEFER.

P. 1480. v. 16. καλῶς ποιοῦντι] *ut illius merita postulabant, ut merebatur: quod equidem gaudeo, quod minime improbo.* WOLF. V. not. ad p. 667, 17. De usu huius formulae ad significandum πάθος v. etiam not. ad p. 490, 16. Sic Lucianus T. II. p. 168. ed. Bip. dixit *Εὖ ἐποίησαν*, referendum illud ad passivum ἀνετράπησαν. SCHAEFER.

P. 1480. v. 16. ἀνὴρ] ἀνήρ Bekker. ἁνὴρ Dindorf. SCHAEFER.

P. 1480. v. 18. οὐδὲ γὰρ] Vulg. οὐ γάρ. οὐδὲ γὰρ margo Bavarici cum γρ. Et hoc dedi. REISK. Bekkerus: „οὐδὲ] οὐ S. Q. t.“ Probo. SCHAEFER.

P. 1480. v. 18. εἴπερ] *quandoquidem.* εἴγε v. 22., *siquidem.* Neutrum est dubitantis: prius illud confidentius affirmantis SCHAEFER.

P. 1480. v. 19. τῶν δικαίων] Est generis neutrius. SCHAEFER.

P. 1480. v. 19. καὶ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1480. v. 19. τίθενται] Hoc etiam in texto Bavarici est, sed in margine γρ. κείσονται. REISK.

P. 1480. v. 22. φήσαιμεν] Malim φήσαιμι. *ut nullus dubitem affirmare.* REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 1480. v. 23. κατελύετε] Vulg. καταλύετε. κατελύετε Bavaricus, Aldina. Et hoc dedi. REISK.

P. 1480. v. 23. ἀλλὰ καὶ τοὺς βίους —] *sed et vitas conservabatis eorum hominum, qui leges constituerunt.* Quae horum verborum sententia sit, non video. Verti, quasi esset τὰς βουλήσεις. WOLF. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 1480. v. 25. τῶν τοὺς νόμους θεμένων] Malim τῶν τοῖς νόμοις πειθομένων. REISK. Vulgata recte habet. Ad verbum: *qui leges sibi ferendas curaverant.* Sensus: *quorum saluti legibus ferendis prospectum erat.* Confer v. 18. ss. SCHAEFER.

P. 1481. v. 1. μηδ' ἔστω] Vulg. μηδέ τῳ. Dedi μηδ' ἔστω. REISK. Recte μηδὲ τὸ Bekker. SCHAEFER.

P. 1481. v. 1. τῶν ἀγνώτων εἶναι] *mancipari ignotis, hominibus quos nunquam videris.* SCHAEFER.

P. 1481. v. 2. ᾖ] Malim ᾖ τὸ. V. p. 1480, 28. coll. infra v. 8. SCHAEFER.

P. 1481. v. 5. ταὐτὰ] Vulg. ταῦτα. ταὐτὰ Aldina. Et hoc dedi. *eadem cum populo sentiat, populi studiosus sit.* REISK.

P. 1481. v. 9. ὄνειδος ἁπάντων, ὦ ἄνδρες] Vulg. ὄνειδος, ἄνδρες. Interserit Bavaricus ἁπάντων, ὦ. Addidi. REISK.

P. 1481. v. 12. τῶν δὲ — ἀποδεδειγμένων] Utcunque verba sint, significat, ὅτι αἱ χάριτες ἀπεθεώθησαν. WOLF. Malim τῶν δ' ἐν τοῖς θεοῖς ἀποδεδειγμένων. *illae autem* (Gratiae puta) *inter deos sint relatae.* REISK. De Gratiis hîc non cogitandum. Scribendum puto ἀποδεδεγμένων. *gratus autem acceptorumque beneficiorum memor animus diis placeat.* Diodorus Sicul. XX. 40. ὑπῆρχεν ἀποδεδεγμένος εἰς τὴν πόλιν, *civitati acceptus erat.* SCHAEFER.

P. 1481. v. 12. τὸν Πυθέαν] V. Ind. Historic. p. 594. s. inprimisque perdocta Ruhnkenii annotatio ad Rutil. p. 40. s. SCHAEFER.

P. 1481. v. 13. Πυθέαν] Vulg. Πυθέα. Πυθέαν Bavaricus, margo Lutetianae. Dedi Πυθέαν a nominativo Πυθέας. REISK.

P. 1481. v. 13. μέχρι τῆς παρόδου] *usque ad progressum in concionem,* id est, *in concionibus, simulabat ac prae se ferebat populi studium.* WOLF. *donec accederet ad rempublicam, donec nancisceretur facultatem rempublicam gerendi.* REISK.

P. 1481. v. 17. ἐλαυνόμενον] V. not. ad p. 1049, 10. SCHAEFER.

P. 1481. v. 17. ξενίας] *peregrinitatis, quod non esset civis germanus.* WOLF.

P. 1481. v. 20. ἔγραφεν] Malim ἔγραψεν. SCHAEFER.

P. 1481. v. 22. μέχρι φθόης] Hoc est, *libidine sic exhauserunt et macerarunt, ut contabuerit.* Caveant macilenti et effoeti philosophi exemplum infelicis oratoris vel potius amatoris. WOLF. φθόης etiam in texto Bavarici est, sed in margine aut φθεῖς aut φθῆς: nam aegre poterat discerni. REISK. Fuit φθῆς. V. var. lect. Bekk. Spectant, nisi fallor, hunc locum Etymolog. M. c. 793, 13. et Photius c. 471. SCHAEFER.

P. 1481. v. 23. ὄφλοντα] ὀφλόντα Dindorf. SCHAEFER.

P. 1481. v. 23. ῥᾷον] Vulg. ῥᾴδιον. ῥᾷον margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK. F. ῥᾷον ὄν: ut omnium membrorum constructio sit participialis. SCHAEFER.

P. 1481. v. 23. ἀνέχεσθαι] [ἀνέξεσθαι.] Malim ἀνείχετο. WOLF. Vulg. ἀνέξεσθαι. ἀνέξασθαι margo Lutetianae. ἀνέξεσθε Bavaricus. Dedi de meo ἀνέχεσθαι. REISK. Malim ἀνασχέσθαι. SCHAEFER.

P. 1481. v. 25. ὑμῶν τοῦ δήμου] ὑμῶν, τοῦ δήμου, Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1481. v. 27. πατρῴους] Malim πατρίους. WOLF. Videntur h. l. illae θυσίαι esse, quas Athenienses quotannis Apollini Patroo, numini suo, Delphis per legationem offerebant. REISK. Assentior Wolfio. SCHAEFER.

P. 1482. v. 2. μήποτ'] μή ποτ' Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 1482. v. 7. Εὔδημον] Εὔδικον Bavaricus. REISK.

P. 1482. v. 10. ὁμοίως] Vulg. ὁμοίους. Id est ὁμοίως ἡμῖν εὔνους πρὸς ὑμᾶς. *sin autem existimatis esse vobis adhuc aliquos vestri pariter, atque nos fuimus, studiosos, haud invidebo illorum felicitati.* Sed dedi ὁμοίως, quod habet margo Lutetianae. REISK. Bekkerus: „ὁμοίους S. Q.“ Quod tenendum est. V. p. 1479, 26. — οὐ φθονῶ vertendum: *vobis gratulor. wohl euch!* Iacobsius ad Antholog. Graec. III. 1. p. 193.: „Solemnis formula, cum aliorum bona et fortunam laudamus.“ SCHAEFER.

P. 1482. v. 11. βουλοίμην — γενήσεσθαι] V. not. ad Theognid. p. 16. quaeque dedi in H. Stephani Thes. c. 2784. C. SCHAEFER.

P. 1482. v. 11. εἴπερ] *si tamen.* SCHAEFER.

P. 1482. v. 13. ἐκφέρητε] ἐκφέρηται Bavaricus. REISK.

P. 1482. v. 15. γνησίως] *vere, bona fide.* SCHAEFER.

P. 1482. v. 16. γε] τε Bavaricus. REISK.

P. 1482. v. 17. πρότερον] ἠπορήσατε. SCHAEFER.

P. 1482. v. 20. εὔνων] Bekkerus: „εὐνόων S. Q.“ V. not. ad p. 1444, 23. SCHAEFER.

P. 1482. v. 25. ὑποδοχὴν] προσδοκίαν interpretatur Ind. Graecitat. p. 515. coll. p. 249. Malim vertere: *quo viam aperiant novis turbis.* SCHAEFER.

P. 1482. v. 26. ὁ λογισμός] τὸ ὑμᾶς λογίζεσθαι τὰ πρότερον γενόμενα. V. v. 19. s. SCHAEFER.

P. 1483. v. 1. ἐγκαθέτων] [ἐγκαθέντων.] Malim ἐγκαθέτων, τουτέστι, δολίων, κατασκόπων. WOLF. Vulg. ἐγκαθέντων. ἐγκαθέτων margo Lutetianae e coniectura Wolfii. Et hoc dedi. REISK. Lutetianae Scholiastes (Lambinus): Ἐγκάθετος, δόλιος, κατάσκοπος. SCHAEFER.

P. 1483. v. 3. ἐπειδὴ] ἐπεὶ Bavaricus. REISK.

P. 1483. v. 5. τοῖς τοιούτοις] Recte τοιούτοις Bekker. SCHAEFER.

P. 1483. v. 5. ἐν οἷς — γένοιτο] Idem est ac si dixisset: ἐν οἷς βουλοίμην ἂν ἐκεῖνον γενέσθαι, ὅστις ἐμοῦ κατέψευσται τοιαῦτα, δι' ἃ ἀπόλωλα. *quandoquidem ibi loci sunt meae res nunc, ut ibidem esse velim omnes, si qui commenti in me sunt ementitas criminationes, propter quas perii.* REISK.

P. 1483. v. 5. ἐφ' οἷς] ἐν οἷς Bavaricus. REISK.

P. 1483. v. 11. ἔχων] ἔχοντα et ἔχειν dat margo Lutetianae. REISK. Lambini sunt coniecturae, prior nocens constructioni, posterior sententiae. SCHAEFER.

P. 1483. v. 11. παρέστηκεν] *in mentem venit.* SCHAEFER.

P. 1483. v. 11. περίεστι] Recurrit v. 17. ἐκ τοῦ περιόντος v. 15.: quod Orator alibi dicit ἐκ περιουσίας. V. Ind. Graecitat. p. 397. et 399. S. SCHAEFER.

P. 1483. v. 13. ἐγκαταλιπεῖν] ἐγκαταλείπειν Bekker. SCHAEFER.

P. 1483. v. 14. οὔκουν] Malim οὐκ οὖν. SCHAEFER.

P. 1483. v. 15. ἀλλ' ἀπὸ τῆς] [ἀλλὰ τὸ τῆς.] Malim ἀλλ' ἀπὸ τῆς. WOLF. Vulg. ἄλλο τὸ τῆς. ἀλλ' ἀπὸ τῆς Wolfius mavult, et sic edidit quoque. Quem secutus sum. REISK.

P. 1483. v. 17. ταῦτα] τοιαῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 1483. v. 21. μικρῷ] μικρὸν Bavaricus. REISK.

P. 1483. v. 23. οἵτινες (ὦ τί — ψευσαίμην;) λίαν —] οἵτινες, ὦ· τί — ψευσαίμην· λίαν — Reisk. οἵτινες, ὦ (τί — ψευσαίμην;) λίαν — Bekker. SCHAEFER.

P. 1483. v. 23. εἰπὼν] Post h. v. addit margo Lutetianae ὑμᾶς. REISK.

P. 1483. v. 26. ἀφείκατε] ἀφήκατε Bavaricus. REISK.

P. 1484. v. 2. ἵνα, εἰ οἷός τε ὦ] Vulg. ἵνα οἷός τε ὦ. Dedi de meo ἵνα, εἰ οἷός τε ὦ. *ut, si possim.* REISK. ἵνα [ἂν] οἷόστε ὦ Bekker. adscriptâ hac notulâ: „[ἂν] ego addidi.“ ἵνα, ἂν οἷός τε ὦ Dindorf. Malim ἵν' ἂν —. SCHAEFER.

P. 1484. v. 3. ἐρανίσας] Hunc locum videntur spectasse Etymolog. M. c. 369, 36. et Photius c. 15. SCHAEFER.

V. 1484. v. 3. τὰ πρὸς ὑμᾶς διοικήσω] *mulctam mihi irrogatam aerario dependam.* V. v. 11. SCHAEFER.

P. 1484. v. 3. διοικήσω] διοικῆσαι editio Wolfii. REISK. Scilicet ut iungantur ἵνα οἷός τε ὦ διοικῆσαι. SCHAEFER.

P. 1484. v. 6. ἐπίχειρα] V. L. Bosii Ellips. p. 304. S. SCHAEFER.

P. 1484. v. 7. ἐν] τῇ margo Lutetianae. REISK.

P. 1484. v. 7. ἐν — τάξει] *sic ut vestra gratia magnanimitasque partes agat.* ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου p. 229, 13. s. Non multum differt Plutarchi illud V. Pelop. c. 10. extr. ὁ μὲν οὖν λόγος οὗτος ἐν παροιμίας τάξει περιφερόμενος μέχρι νῦν διασώζεται παρὰ τοῖς Ἕλλησι. *sic ut paroemiacus eius usus invaluerit.* SCHAEFER.

P. 1484. v. 10. ἄδειαν] *sicheres Geleite.* SCHAEFER.

P. 1484. v. 11. εἰς τὴν ἔκτισιν] [τὴν ἔκτισιν.] Malim εἰς τὴν ἔκτισιν. WOLF. Vulg. τὴν ἔκτισιν. Wolfii editio dat εἰς τὴν ἔκτισιν. Planior sic quidem facta est oratio, verum ne vulgata quidem est intolerabilis. τὴν ἔκτισιν διδόναι est *alicui moram luendi debiti facere.* ὅσονπερ χρόνον idem est atque εἰς ὅσονπερ χρόνον. REISK. Praepositionem expunxit Bekker. Subaudi τῆς καταδίκης. SCHAEFER.

P. 1484. v. 12. ἀπαγγέλλεται] ἀπαγγέλλετε Bavaricus. REISK.

P. 1484. v. 13. αἰσχύνεσθαι] Vulg. αἰσχύνεσθε. αἰσχύνεσθαι Bavaricus, Aldina. Et sic correxi. REISK.

P. 1484. v. 15. διὰ — ἐπείσθην] Vulg. διὰ τούτους, ἵνα μὴ — ἠδύναντο ἁπλᾶ. ἐπείσθην —. Micamus hic in tenebris: verumtamen, qui certae nihil opis possimus promittere, proiiciamus temere coniecturam, a qua causa nihilo fiat deterior. Post τούτους addendum esse ὑφ' ὧν suspicor: caetera omnia immota servo, nisi quod punctum commate muto. Quo admisso, erit haec sententia: *propter hos, a quibus, ut, quae simpla non poterant dependere, ne dupla ea dependerent, persuaderi mihi passus sum, ut apud senatum* [forte Areopagiticum] *subscriptione meae manus caverem sponderemque de certis quibusdam pensionibus praestandis.* REISK. ὑφ' ὧν uncis inclusa servavit Bekker. Fortasse οἷς post τούτους excidit. SCHAEFER.

P. 1484. v. 17. ἐπείσθην — τὰς καταβολάς] Malim ὅτε ἐπείσθην ὑπογράψασθαι — τὰς καταβολάς. *cum persuaderi mihi passus sum, ut solutionem subscriberem,* id est, *ut me illorum nomine satisfacturum reipublicae sponderem, ut fideiuberem pro illis.* WOLF.

P. 1484. v. 20. ἀνακομισαίμην] Nescio an praestet ἂν κομισαίμην. REISK. Sic Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 1484. v. 21. ἀξιοῦσί με] ἔρχεσθαι. SCHAEFER.

P. 1484. v. 22. συνέξομαι] Potest accipi pro συσχεθήσομαι. *continebor velut carcere.* Nescio tamen an praestet συνέσομαι. Est hoc quidem usitatius. REISK. Hemsterhusius ad Thom. Mag. p. 853. a. de usu hoc futurorum medii disputans: „ἕξεσθαι φόνῳ, quod in Euripid. Or. vs. 515." [509., ubi Porsonum fugit viri summi annotatio.] „minime sollicitandum videtur: ἀπορίᾳ καὶ

φόβῳ συνέχομαι Demosth. Ep. III. p. 201. A. quem imitatur Aristid. Tom. I. p. 520. B." SCHAEFER.

P. 1484. v. 26. ἀπολούμενον] F. ἀπολόμενον. SCHAEFER.

P. 1484. v. 28. ἀκριβῶς οἶδα] Rarior adverbii ἀκριβῶς usus hac in formula. V. H. Stephani Thes. c. 1771. A. B. SCHAEFER.

P. 1485. v. 1. οὐ γὰρ δὴ] Vulg. οὐ γάρ. μὴ γὰρ margo Lutetianae. Post γὰρ addit Bavaricus δή. Addidi. REISK. μὴ illud Lambini, credo, est coniectura προσδοκᾶτε habentis pro imperativo: quem modum etiam Wolfius vertendo expressit. Sed est indicativus, cuius vis h. l. est longe significantissima. Adeo nihil praesentis pecuniae se possidere ait, ut confidenter neget Athenienses pro numato se habere posse. SCHAEFER.

P. 1485. v. 2. ἀφίσταμαι] Sic habet Aldinus codex, quem hoc anno demum MDLXIX. vir doctrina et humanitate singulari, Theobaldus Theodoricus Argentinensis, mihi communicavit. Id est, *quibus cedo*. Sed si recte memini, Parisiensis, quem Oporino missum recuperare non potui, habuit ἀφήρημαι. Unde verti: *praeter eas, quae notae ereptaeque mihi sunt.* WOLF. De Lutetiana fallitur. ὧν ἀφίσταμαι, *quae vobis cedo, ut satisfaciam aerario.* SCHAEFER.

P. 1485. v. 3. τὸ — εἶναι] Locus suspectus: sed nihil occurrit melius. WOLF. πρὸς τούτοις i. q. περὶ ταῦτα, ἐν τῇ τούτων παρασκευῇ. Locus hic bene habet. *in hac re comparanda et peragenda*, collectione mulctae puta. REISK. Non *mulctae*, sed τῶν λοιπῶν, *eorum quae de meis bonis reliqua sunt.* SCHAEFER.

P. 1485. v. 5. οὐ μὴν] Vulg. καὶ μήν. οὐ μὴν Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 1485. v. 6. ἠλέγχθην] λαβών. SCHAEFER.

P. 1485. v. 6. εἰ δὲ — εἰς ἐμέ.] Citat hunc locum Aristides T. II. p. 450. Iebb. SCHAEFER.

P. 1485. v. 6. εἰ δὲ τἀφανὲς] εἰ δ' ἐπιφανὲς margo Lutetianae. εἰ δὲ τὸ περιφανὲς Aristides Τέχνῃ p. 202. Pro τἀφανὲς malim τἀδρανὲς, id est τὸ ἀδρανές. *marcidam, languidam, exoletam, imbecillem maiestatem senatus.* Vulgatum tueri si velis, interpretandum erit *iudicium in occulto habitum, clandestinum, causa indicta peractum, tabellarium.* REISK. Hanc interpretationem videatur tueri quod legitur p. 1467, 5. s. Sed vocem ἀξίωμα ei adeo non congruere arbitror, ut unice probandum censeam quod habet Aristides, τὸ περιφανὲς ἀξίωμα τῆς βουλῆς. Quod opinor non sine acerbo sarcasmo dictum esse. SCHAEFER.

P. 1485. v. 7. ἢ τὸν Ἄρειον πάγον] Haec verba videntur scholium ideoque delenda esse. REISK. Inanis suspicio. In damnando Demosthene non solius senatus, sed etiam Areopagi partes fuerunt. SCHAEFER.

P. 1485. v. 7. τῆς Ἀριστογείτονος κρίσεως] *iudicii de Aristogitone*. V. p. 1483, 26. SCHAEFER.

P. 1485. v. 8. οὐ γὰρ — εἰς ἐμέ] Aristides: οὐ γὰρ ἔχω πρᾳότερον πρόσφθεγμα τοῖς ἐξημαρτηκόσιν εἰς ἐμὲ αὐτὸν εἰπεῖν. REISK.

P. 1485. v. 10. πρᾳότερον] πραότερον Bekker. SCHAEFER.

P. 1485. v. 11. ἀποφανθέντα] *delatum*. SCHAEFER.

P. 1485. v. 13. ἄξιος] Scilicet εἰμὶ ἐγὼ ἀπολωλέναι. REISK.

P. 1485. v. 13. ἄξιος — ἐπιτήδειος] De differentia significationis inter haec adiectiva v. Ind. Graecitat. p. 242. Neque h. l. synonyma esse ostendit duplex οὔτε. SCHAEFER.

P. 1485. v. 15. χείρων] Post h. v. aut addendum aut subintelligendum est aut Ἀριστογείτονος aut οὐδενὸς aut denique ἐμοῦ. *deterior nunc non sum, quam olim fui*. REISK. Subaudiri Ἀριστογείτονος docent sequentia v. 16. s. SCHAEFER.

P. 1485. v. 17. πρὸς σωτηρίας τετυχηκότα] Aristogitonem puta. τετυχηκότα est accusativus in singulari. REISK.

P. 1485. v. 26. πεποίηκα] Bekkerus: „καὶ πεποίηκα γρ. Q." Placet. SCHAEFER.

P. 1486. v. 3. ἡ γὰρ — γίνεται] Locum hunc, laudato Demosthenis nomine, recitat Aristidis T. I. p. 536, 3. REISK. Memoriae lapsu Sophista citat Epistolam I. SCHAEFER.

P. 1486. v. 4. γίνεται] Recte κρίνεται Bekker. Hoc etiam Aristides suo in libro legit. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

EPISTOLAM IV.

P. 1486. v. 2. *δυστυχίαν προφέρειν*] *τὰς ἰδίας συμφορὰς ὀνειδίζειν καὶ προφέρειν* p. 612, 13. V. not. ad p. 311, 10. Ceterum Theramenes Demostheni infelicitatem propterea exprobravit, quod Athenienses inauspicatis consiliis ad bellum cum Macedone gerendum perpulisset. Quod probrum haec Epistola repellit facundiâ sane Demosthenicâ. SCHAEFER.

P. 1486. v. 3. *μηδὲ μίαν*] *μηδεμίαν* Bekker. SCHAEFER.

P. 1486. v. 6. *τὸ*] Recte *τὸν* Bekker. ex optimo libro. SCHAEFER.

P. 1486. v. 6. *μὴ*] Abest a Bavarico. REISK.

P. 1486. v. 7. *ἐν ἐργαστηρίῳ*] *in lupanari.* Conf. p. 1489, 4. s. SCHAEFER.

P. 1486. v. 7. *μὴ αἰσθάνεσθαι — ἢ συνιέναι*] *αἰσθάνεσθαί τι τῶν τοιούτων ἀλογ . τερον ἦν ἢ μὴ συνιέναι* Bekker. hac notâ adscriptâ: „*ἀλογώτερον* S. ceteri *εὐλογώτερον*.“ Recte. Wolfiana: *αἰσθάνεσθαί τι τῶν τοιούτων, εὐλογώτερον ἦν, ἢ μὴ συνιέναι.* ad quae Wolfius haec annotavit: „*αἰσθάνεσθαί τι τῶν τοιούτων.*] Sententiam [in interpretando] spectavi magis, quam verba, quae mendo carere non videntur.“ Ad Wolfii interpretationem, ut videtur, textum refinxit Lutetiana, quam Reiskius secutus est. SCHAEFER.

P. 1486. v. 8. *τῶν τοιούτων*] Praecepta sapientiae designat; cuiusmodi est sententia v. 3. s. proposita. REISK. Non sapientiae praecepta, sed res quas quemque sana ratio docet. SCHAEFER.

P. 1486. v. 10. *ἀφίκωμαί — καὶ σωθῶ*] Affinis verba significationis. V. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 317. SCHAEFER.

P. 1486. v. 15. *δηλῶσαι,*] *δηλῶσαι.* Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 1487. v. 2. *τὴν Διώνην*] Super his verbis in Bavarico superscriptum est *τὴν Ἀφροδίτην*, quod pro scholio habeo. REISK. Videlicet errantis Scholiastae. SCHAEFER.

P. 1487. v. 5. παρ' ὑμῖν] Vulg. τῇ παρ' ὑμῖν. Articulus abest a Bavarico. Delevi. REISK.

P. 1487. v. 13. εἴπῃ] εἴποι Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. recepturus etiam in Codicum silentio. SCHAEFER.

P. 1487. v. 16. βλασφημίαν] Id est δυστυχίαν, ἣν ἐμοὶ βλασφημῶν ὁ Θηραμένης προφέρει. REISK.

P. 1487. v. 16. κέχρηται] χρῆται Bavaricus. REISK.

P. 1487. v. 23. πόλιν] εὐτυχίαν Bavaricus perperam. REISK.

P. 1487. v. 28. μηδέποτ' ἐν παντὶ] Vulg. μηδέποτε παντὶ. μηδέποτ' ἐν παντὶ margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK.

P. 1488. v. 1. μελλῆσαι] Subaudi παθεῖν. SCHAEFER.

P. 1488. v. 7. Καππάδοκας] Bekkerus: „καππαδόκας t." SCHAEFER.

P. 1488. v. 10. ἐσχάτων] ἔσχατα Bekker. SCHAEFER.

P. 1488. v. 13. Ἀρκάδων καὶ Ἀργείων] Ἀργείων καὶ Ἀρκάδων Bekker. SCHAEFER.

P. 1488. v. 15. Φιλίππῳ.] Φιλίππῳ; Reisk. et Bekker. Atqui haec est ὑποφορά, quam continuo sequitur ἀνθυποφορά. SCHAEFER.

P. 1488. v. 16. ἀπηλλάχατε] Vulg. ἀπηλλάχθητε. ἀπηλλάχατε Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1488. v. 16. δεδουλευκέναι] [δεδουλωκέναι.] δεδουλευκέναι. Nam illud activum est. WOLF. Vulg. δεδουλωκέναι. δεδουλευκέναι editio Wolfii ex ipsius coniectura. Et sic correxi. REISK. Lutetianae Scholiastes: δεδουλωκέναι] Φίλιππον ὑμᾶς. ἤτοι ἀναγνωστέον, δεδουλῶσθαι, ἤγουν δεδουλευκέναι. SCHAEFER.

P. 1488. v. 16. τί τηλικοῦθ' ἕτερον;] Subaudi κακὸν, οἷον τὸ δουλεύειν, ὃ συνέβη τοῖς Ἀρκάσι. REISK.

P. 1488. v. 17. μὲν] Post μὲν addit margo Lutetianae ἄλλους e coniectura Wolfii. REISK.

P. 1488. v. 18. τῶν — συμβεβηκότων] Notabilis constructio, quam dicas ἀντίστροφον illi usu satis crebro tritae, τῶν συμβεβηκότων κακῶν τοῖς Ἕλλησι, de qua passim in Demosthenicis scripsi. SCHAEFER.

P. 1488. v. 21. καὶ πᾶσιν] *denique omnibus*. τοὔνομα καὶ ὁ πατὴρ καὶ ἡ φυλὴ καὶ πάντα p. 998, 26. s. V. not. ad p. 649, 1. SCHAEFER.

P. 1488. v. 22. ἠγωνισμένους.] ἠγωνισμένους, Bekker. SCHAEFER.

P. 1488. v. 23. βουλομένων] [βουλευομένων.] Malim βουλομένων. Quae duo verba saepe confusa videas. WOLF. Vulg. βουλευομένων. βουλομένων Bavaricus et margo Lutetianae e coniectura Wolfii. Et hoc dedi. REISK.

P. 1488. v. 26. ἐνδοξοτέραν] ἐνδοξοτάτην margo Lutetianae. REISK.

P. 1489. v. 3. μὲν γάρ] Vulg. μέν. Addidi γάρ. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 1489. v. 5. τοῦ — κρείττων] *non patitur se a pietate erga patrem vinci neque ab eius miseria se commoveri ad ipsi succurrendum.* REISK. Malim: *patri cum successu insultavit.* SCHAEFER.

P. 1489. v. 6. οἷς] Id est ἐφ' οἷς vel δι' ἅ, *ob quae.* REISK.

P. 1489. v. 12. ἂν] Expunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 1489. v. 13. κἂν —, ταῦτα] [κἂν ἀκούσαντας δυσχερᾶναι ταῦτα.] Puto, κἂν ταῦτα, *saltem haec,* coniungi debere. WOLF. In Wolfiana haec sic scripta leguntur: — φυλάξαιτ' ἄν. οἶμαι δὲ κἂν ἀκούσαντας δυσχεράναι ταῦτα διὰ τούτων γὰρ ἀναμνησθεὶς —. SCHAEFER.

P. 1489. v. 13. δυσχερᾶναι] δυσχεράναι Reisk. SCHAEFER.

P. 1489. v. 15. ταῦτα — μνησθεὶς] Vulg. — δυσχεράναι ταῦτα, ἀπὸ τούτων μνησθεὶς —. Malim sic distingui et emendari: — δυσχεράναι. ταῦτα [scilicet ἐμοὶ νῦν ἀρκείτω εἰρημένα] ἀπὸ τοσούτων, ὧν μνησθεὶς —. *Haec mihi nunc dicta satis sunto de tanto numero criminum atque dedecorum, quae, quicunque sibi ad animum revocat, is novit Therameni insidere et multa numero et foeda atque nefanda.* REISK. Haec parum congruunt cum ipso textu. Reiskius enim in illo nec plene distinxit post δυσχεράναι nec dedit ὧν μνησθεὶς, sed ἃ μνησθεὶς. Bekkeri Oxoniensis: — δυσχερᾶναι. ταῦτα ἀπὸ τοσούτων μνησθεὶς —. Vere Berolinensis cum Dindorfiana: — δυσχερᾶναι, ταῦτα ἀπὸ τούτων μνησθεὶς —. ἀπὸ τούτων, *ex his, quae exempli causa memoravi.* SCHAEFER.

P. 1489. v. 16. αἰσχρὰ τούτῳ] Interserit margo Lutetianae τά. REISK.

P. 1489. v. 16. ἐμοί τε] Vulg. ἔμοιγε. Dedi de meo ἔμοι τε. REISK. Etiam in textu Reiskiano ἔμοι τε, mirabili accentus vitio. SCHAEFER.

P. 1489. v. 17. τοῦτον] Vulg. τούτων. τοῦτον Bavaricus et editio Wolfii. Dedi τοῦτον. REISK.

ANNOTATIONES
AD
EPISTOLAM V.

P. 1489. *ΠΡΟΣ ΗΡΑΚΛΕΟΔΩΡΟΝ.*] V. Ind. Historic. p. 574. extr. Hanc Epistolam non puto a Demosthene scriptam esse. SCHAEFER.

P. 1489. v. 2. ἔχω] Scilicet διαγινώσκειν, *discernere*, aut ἀποφήνασθαι, *pronunciare*. REISK. Si locutionem pro elliptica habuit, multum erravit. οὐκ ἔχω ὅπως —, *non habeo quomodo* —, h. e. *nescio quomodo* —. SCHAEFER.

P. 1489. v. 2. μὲν] Bekkerus: „μὲν om. S.' Recte, ut puto. SCHAEFER.

P. 1490. v. 1. ἀγωνίζεσθαι] Fort. ἀνταγωνίζεσθαι. REISK. Non opus, ut opinor. Sophistam non dedeceat hoc verbum usurpare de accusatore. SCHAEFER.

P. 1490. v. 4. εὖ γὰρ ἴσθι, — αἰσχύνομαι] V. Melet. Crit. p. 4. SCHAEFER.

P. 1490. v. 10. πεπεικὼς] Vulg. πεποιθώς. πεπεικὼς Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 1490. v. 10. πεπλησιακέναι σοι] Vulg. πεπλησιακέναι. Addit Bavaricus σοι. Addidi. REISK.

P. 1490. v. 12. [τὴν] ἀπὸ τῆς] Vulg. τῆς ἀπὸ τῆς. Prius τῆς omittit margo Lutetianae. Eius loco τὴν dat editio Wolfii. Alterius loco dat Bavaricus τοῦ. τῆς prioris loco, quod uncis inclusi *), dedi τὴν adoptatum ex editione Wolfii. Videtur in aliis libris fuisse καὶ ταῦτα ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς, id quod etiam margo Lutetianae subiicit, in aliis καὶ ταύτην ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς. Vestigia utriusque lectionis cum remansissent, corrupta sunt conglutinata. REISK. καὶ ταῦτα ἀπὸ τῆς — Dindorf. SCHAEFER.

*) Non τῆς illud, sed τὴν a se adoptatum uncis inclusit. SCHAEFER.

P. 1490. v. 15. περὶ πάνθ'] Vulg. πάνθ'. Dedi de meo περὶ πάνθ'. REISK. Praepositionem expunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 1490. v. 16. ἐξητασμένη] ἀντὶ τοῦ ἐξετάσασα ἢ ἐξετάζειν εἰωθυῖα. WOLF.

P. 1490. v. 20. κατ' ἐμαυτὸν] Vulg. ἐμαυτόν. κατ' ἐμαυτὸν margo Lutetianae. Et hoc dedi. *qui ultro, sponte mea ferar in caritatem tui.* Possit tamen vulgata defendi. *qui ipse me impulerim atque incitaverim auctorque mihimet fuerim tui amandi.* REISK.

P. 1490. v. 21. δι' ἃ δὴ ὑπολαμβάνω] Vulg. ἃ δὴ ὑπολαμβάνω. ἅτε δὴ ὑπολαμβάνων margo Lutetianae. Dedi de meo δι' ἃ δὴ ὑπολαμβάνω. *propter ea, in quibus mihi videor abs te contemtus atque delusus esse.* REISK. ἃ δὴ ὑπολαμβάνω Bekker. Idem: „ὑπολαμβάνω] ὑπολαμβάνων S." Vere, ut opinor. ἃ δὴ ὑπολαμβάνων i. q. ἅτε δὴ ὑπολαμβάνων: ποιητικωτέρως illud dictum, ut facile agnoscas Sophistam venantem insolentiora. V. not. ad Sophocl. Aiac. 1043. Quanquam videndum ne scribi praestet οἷα δὴ ὑπολαμβάνων. Quae mutatio tam facilis est, ut nequeat esse facilior. SCHAEFER.

P. 1490. v. 22. οὕτως ἕξειν] Scilicet ὥς ἐγώ φημι. *ita rem eventuram, ut aio,* scilicet *animum abs te meum abalienatum iri, etiamsi haud aiam, haud id prae me feram.* REISK.

P. 1490. v. 25. τότ'] ποτ' margo Lutetianae. REISK. Recte adscivit Bekker. SCHAEFER.

P. 1490. v. 26. καὶ] Recte κἂν Bekker. SCHAEFER.

P. 1490. v. 27. βούλεσθαι] βουλεύεσθαι Bavaricus et margo Lutetianae. Malim τὸ μὲν γὰρ εὐδοκιμεῖν βούλεσθαι. *Non enim nobis deest voluntas gloriam adipiscendi.* Aut alias εὖ plane est delendum. *Haud enim deest voluntas similis tui evadendi.* REISK. Bene vidit εὖ βούλεσθαι dici non potuisse. Sed cur sprevit βουλεύεσθαι? Hoc adscivit Bekker. SCHAEFER.

P. 1490. v. 28. τοὔργον] τοὖργον Dindorf. SCHAEFER.

P. 1491. v. 2. σοῦ] Vulg. εὖ. σοῦ Bavaricus. Et sic correxi. *deterius, quam tu, sentientium.* REISK.

P. 1491. v. 3. ἐκείνους] Vulg. ἐκείνους μὲν. μὲν abest a Bavarico. Delevi. REISK.

P. 1491. v. 3. πρᾶττε] πράττε Reiski male deserens Lutetianam, ubi recte πρᾶττε. SCHAEFER.

P. 1491. v. 5. ὁμολογηθέντων] ὡμολογημένων Bavaricus. REISK.

P. 1491. v. 7. γράψας — ἐπίστελλε,] ἐπιστέλλειν hic loci significat *mandare verbis nuntio, quod is verbis item ei reddat, ad quem mittitur, sine epistola.* In γράψας subauditur τοῦτον τὸν χρόνον. Sententia est: Hoc tempus tu mihi aut per literas significa, aut etiam, si mavis, familiarius ut cum homine amico agere, solummodo per nuntium mandata verbis referentem. REISK. Graecitas haec est sophistica, non Demosthenica. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
EPISTOLAM VI.

P. 1491. *ΠΡΟΣ—ΑΘΗΝΑΙΩΝ.*] Pro hoc titulo vulgatarum, *Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν*, dat Bavaricus hunc: *Πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων.* et tum illa ipsa verba modo recitata, quae in Parisina titulum efficiunt, pro initio epistolae exhibet. Adscivi titulum Bavarici et a verbis, quae in titulo legenda exhibet Parisina, ipsam epistolam sum auspicatus. REISK. *ΠΡΟΣ—ΑΘΗΝΑΙΩΝ* omisit Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. — Neque hanc Epistolam pro genuina Demosthenis habeo. Quanquam Sophistae stilum referre non videtur. Scripta est, nisi fallor, ab homine non disertissimo, qui res Atheniensium in concilio sociorum curabat. SCHAEFER.

P. 1491. v. 1. *Ἦλθεν*] Scilicet e Thessalia e castris nostrorum ad Lamiam. REISK.

P. 1491. v. 1. *τοὺς—συνέδρους*] qui videntur Delphis aut ad Pylas in conventu amphictyonico sedisse: unde has quoque literas Demosthenes videtur dedisse. REISK.

P. 1491. v. 2. *ἀγαθὰ*] nobis puta, parti nostrae, Macedonibus adversanti et libertati Graecorum asserendae studenti. REISK.

P. 1491. v. 6. *ἀπολείπουσα*] Id est *παρέχουσα*. REISK.

P. 1491. v. 7. *Δείναρχον*] Dinarchus enim Macedonibus addictus tum Corinthi, unde erat oriundus, exsulabat. REISK.

P. 1491. v. 8. *οἷων*] *οἵους* margo Lutetianae. REISK.

P. 1491. v. 10. *ἀποστρέψειαν*] [*προστρέψειαν.*] Fortasse *προστρίψειαν* vel *τρέψειαν*. WOLF. Vulg. *προστρέψειαν*. *προτρέψειαν* Bavaricus. Dedi de meo *ἀποστρέψειαν*. *quales rumores in caput eorum detorqueant dii*, i. e. faciant dii, ut tam dira, atque illi de nobis rumore differunt, de ipsis praedicentur invicem. REISK. *τρέψειαν* Bekker. SCHAEFER.

P. 1491. v. 10. *ἀφικομένου*] reverso e castris ad Lamiam huc ad nos in Pylis agentes. REISK.

P. 1491. v. 10. *τοῦ νῦν—φέροντος γράμματα*] *τοῦ νῦν*

ἥκοντος πρὸς ὑμᾶς μετὰ τοῦ ταύτην τὴν παρ' ἐμοῦ ἐπιστολὴν φέροντος. Iuvat perspicuitatis gratia illum, qui Demosthenis literas ad S. P. Q. A. pertulit Athenas, Apollodorum, comitem eius Diodorum appellare. Diodorum itaque e castris ad Lamiam cum Polemaestus (aut Ptolemaeus potius) ad fratrem Epinicum in Pylis agentem, ubi Demosthenes item tum agebat, misisset, Epinicus Diodorum ad Demosthenem adduxit eique literas fratris ostendit, in quibus cum spes daretur Atheniensibus sic satis probabilis victoriae, iudicavit Demosthenes e re esse illum Diodorum una cum Apollodoro Athenas a se mitti, quorum hic quidem has Demosthenis literas ad S. P. Q. A. perferret, ille vero de proelio Lamiaco memoriter in concione exponeret testis oculatus. REISK.

P. 1491. v. 11. γράμματα] Malim τὰ γράμματα. SCHAEFER.

P. 1491. v. 11. Πολεμαίστου] Πολεμαΐστου Bavaricus. REISK. V. not. ad v. 10. SCHAEFER.

P. 1492. v. 2. κἀκείνου] Redit ad Epinicum. REISK.

P. 1492. v. 2. ἀγαγόντος] Scilicet τοῦτον τὸν πεμφθέντα πρὸς ἑαυτὸν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ μετὰ γραμμάτων. REISK.

P. 1492. v. 2. ἃ ἔλεγεν] ille a Polemaesto ad fratrem Epinicum missus. REISK.

P. 1492. v. 5. ἐν τῷ στρατοπέδῳ] Scilicet τῷ πρὸς Λαμίαν. REISK.

P. 1492. v. 5. περὶ] Malim παρά. SCHAEFER.

P. 1492. v. 7. ἃ] ὡς margo Lutetianae. Malim ᾗ et ἕξειν pro ἔχειν. *caetera quoque diis propitiis ita habitura in posterum, ut ipsi vultis.* Faxit deus propitius, ut nobis quoque idem eveniat, ut, quemadmodum nunc finem imponimus hodie (d. 21. Iunii 1769. *)) huic operae nostras ad Demosthenem animadversiones in ordinem redactas hoc volumine exarandi, ita quoque ad universae nostrae, quam paramus, editionis Oratorum Graecorum finem nos pervenisse cum laetemur tum grati memoresque deo in acceptis referamus. REISK.

---

*) Hinc, coll. not. ad Titul. Prooemm. p. 1418., discas, quam festinanter Reiskius has ad Prooemia Epistolasque annotationes effuderit. SCHAEFER.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Annotationi ad p. 1192. v. 16. (p. 275.) addantur haec: Verbi *συνιστάναι* sic usurpati significationem clarissime ostendit Longus Pastoral. p. 132. edit. Villois. *τόν τε Δρύαντα τῷ Μεγακλεῖ προσήγαγον καὶ τῇ Ῥόδῃ τὴν Νάπην συνέστησαν.* ubi recte Amyotus *présenterent.* Quem solum Editor sequi debebat nec Reiskii Demosthenicis abutens *περιεργάζεσθαι.*

Annotat. ad p. 1342. v. 27. (p. 519. not. *)) actum me egisse a Dindorfio meo accepi. Comici enim versus eodem modo dudum dispertiverat Iac. Hertelius Comicor. Sentent. p. 298. Tam in propatulo positam rem latuisse editores Plutarchi!

Annotat. ad p. 1351. v. 21. (p. 541.). Spurcissimam illam phrasin loquens de nefandis Theodorae flagitiis usurpat Procopius Historiae Arcanae loco, quem e Menagianis nuper repetivit Huschkius, vir doctissimus, Analect. Litterar. p. 74. V. *Gibbon's History* T. VII. p. 61. edit. Lips.: ubi homo ingeniosissimus et *σκωπτικώτατος* de mulieris foeditate ita loquitur, ut requiras historici gravitatem. Sed nimirum melli fuit isti Momo probris incessere proceres Ecclesiae Anglicanae.

Annotat. ad p. 1364. v. 3. (p. 561.) accedat ex Athenaeo T. II. p. 472. Schw. exemplum inprimis notabile ob praemissum *ἢ*. Ibid. T. IV. p. 135. et 333. vere Lipsiensis editor: *οὐ μὲν ἦμεν ἄρτι γὰρ —.*

Annotat. ad p. 1370. v. 10. (p. 569.) accedant haec: Coraën advertere poterat quod legitur V. Agesil. c. 32. *τὸ ῥεῦμα μᾶλλον ὑπὸ ψυχρότητος ἢ τραχύτητος ἐγίνετο σκληρὸν καὶ χαλεπὸν τοῖς Θηβαίοις.* Praepositionis post *ἀλλὰ* repetendae exemplum reperies V. Caesar. c. 54. Sic post *ὡς* praepositio ex antecedentibus subaudienda V. Pomp. init.

Annotat. ad p. 1398. v. 21. (p. 625.) accedant haec: Eadem verborum *ἐκτείνειν* et *ἐκτίνειν* confusio reperitur in Sophocl. Antig. 856. et Oed. Col. 499. V. Martinus p. 642. et 673. Ut solennis videatur hic error librariorum. Quo magis miror Oratoris editores non dudum expulisse barbarismum.

Annotat. ad p. 1442. v. 22. (p. 692.) accedat e Plutarchi V. Eumen. c. 11. *εἰπεῖν δ' οὐ δεινὸς, αἱμύλος δὲ καὶ πιθανός.* Unde simul discas quid intersit inter *δεινὸς εἰπεῖν* et *πιθανὸς*, quae Chaeronensis alibi ut affinia iunxit. Idem V. Phocion. c. 5. *ῥήτωρ μὲν ἄριστος — Δημοσθένης, εἰπεῖν δὲ δεινότατος ὁ Φωκίων.* Omitto alia exempla usus Plutarchei huius locutionis: nam tot occurrunt, ut illi inprimis placuisse videatur.

Apparat. T. I. p. 316. ss. Inserenda hic censui quae de Philippica I. nuper scripsit Krügerus *), vir doctissimus ac de graecis litteris tam praeclare merens, ut facile agnoscas alumnum disciplinae Seidlerianae. Qui quae mihi nonnullis de locis opposuit, ea nunc non licuit excutere: adeo festinarunt operae iussu redemtorum. Faciam id alibi, quando otium excutiendis suppeditabit, haud cunctanter assensurus vera monenti, ubicunque errasse me intellexero. Haec igitur Krügerus:

§. 1. Bekker. p. 40. Reisk. Initium huius orationis obsidere 5*
videtur vitium vetustissimum. Nam quod pro *προὐτίθετο* e duobus libris enotatur *γρ. προὔκειτο*, id tantum abest ut cum Rüdigero ex interpretamento ortum putare liceat, ut prorsus non intelligatur quo quis modo usitatissimum in hac re vocabulum minus noto explicuerit. Ego contra puto, adiuvante ratione grammatica. Etenim orator si *προτιθέναι* hic dicturus fuisset, nullo modo imperfecto uti poterat. Ac ne quis huiusmodi locos obiiciat: *ἐδόκει δ' ἂν ἀμφότερα ταῦτα, εἰ — ψευδόμενος ἐφαίνετο* (Xenoph. Mem. I, 1, 5.), etiam ubi Latini conditionali praeteriti
utuntur, imperfectum usurpant Graeci, si de re vel durante vel repe- 6
tita sermo est. Cf. or. II. §. 36. p. 74. Hom. Od. IV, 174. 178. et Matth. Gr. min. 508. De re plura quam Rüdigerus volenti dabit Schoemann de comitiis Athenn. p. 103. s. — Deinceps vocativum post *λέγειν* habet cum libro Harleiano Hermogenes, atque hic ordo melior videbatur Schaefero. Veriorem ego praestiterim vulgarem, cum librarios saepe hoc modo peccasse animadverterim ubi interpositis vocabulis disiuncta viderent quae coniungenda essent. — Ad *εἰωθότων* Reisk. adscripsit: „sc. *γνώμην ἀποφήνασθαι.*“ Recte quidem ille, si sensum spectas. Cf. quae congessi ad Dionysii historiogrr. p. 118. Meminisse tamen oportet, hoc participium saepe adiectivi vice usurpatum esse a Graecis ita ut ipsi plerumque vel eis locis quibus commode fieri potest infi-

*) Annotationum ad Demosthenis Philippicam I. Specimen. Scripsit C. Guil. Krügerus. Bernburgi. 1826. 8.

* Numeri marginibus adscripti indicant paginas editionis Bernburgensis.

nitivum repetiisse non videantur. Cf. ind. meum ad Dionys. in v. Ceterum τοὺς εἰωθότας neque seniores intelligas cum scholiasta et Wolfio, neque τοὺς συνηγόρους cum Rüdigero: nam de his quae Petitus commentus erat satis refutavit Schoem. l. l. p. 107. ss.: sed omnino eos qui tunc temporis apud Athenienses de rebus publicis verba facere solerent. Hos Demosthenes cum similia atque antea, i. e. reipublicae perniciosa in medium prolaturos esse praevideret, non exspectandum duxit donec illi perorassent: quod se facturum fuisse significat, si de re nova ageretur de qua
7 illos nullis dum praeconceptis opinionibus, nulla lucri spe ductos fortasse vera et salutaria suasuros esse sperari liceret. Falluntur enim H. Wolfius et Rüdigerus legis ab Aeschine c. Ctes. §. 2. memoratae metu Demosthenem haec dixisse opinati. Nam ea dudum abrogata erat per desuetudinem. Cf. Schoem. l. l. p. 104. ss. — Ad γνώμην ne articulum additum requiras, v. quae monui ad Xenoph. Anab. I, 6, 9. atque, ut ex oratoribus aliquot exempla adiiciam, Dem. XIII, 11. p. 169. XVIII, 189. p. 291. XIX, 156. p. 390. Aesch. c. Ctes. §. 2. In eadem oratione §. 1. — licebit enim hic paullulum itinere decedere — miror Bekkeri et Bremii crisin, qui pro δεύτερον δέ, quod frequentissimo corruptionum genere ex §. 2., ubi iterum legitur, ortum est, ἔπειτα δεύτερον non receperint. — Deinceps indicativum ἀπεφήναντο Platonis loco allato illustrat Matth. Gr. min. §. 522. p. 588. Est haec quaedam attractio, cuius similem post relativum habes VIII, 1. p. 90. in. — Quae sequitur altera conditionalis enuntiatio hic ita explicanda videri possit, ut statuatur prioris apodosin esse ἐπισχὼν ἂν i. e. ἐπέσχον ἂν—καί. Sed proprie hic duplex eiusdem apodoseos est protasis, ut XV, 15. p. 194.: οὐδ' εἰ ταῦτ' ἀμφότερ' ἦν, εἰ μὴ συμφέρον ὑμῖν ἡγούμην, εἶπον ἄν. Diversa est ea ratio, qua altera conditionalis enuntiatio alteri per epexegesin subiicitur, quod genus tetigit Heindorf. ad Cic. N. D. X, 25. Ab utroque differt illud, quo altera alterius est conditio.
8 Cf. Platon. Protag. p. 311. b. ibique Heindorf. et Xenoph. Anab. III, 2, 31. et quae ad h. l. contulit Bornemannus. — Paulo post καί ante αὐτός a Reiskio restitutum cum Augerio delevit Bekkerus, quod merito improbat Schaeferus. Nam ut ad sensum aptissimum est, ita, si deleas, solum αὐτός insignem quandam arrogantiam prodiderit. Inepte tamen Rüdigerus ad καὶ πρῶτος quod sequitur provocat. Nam hoc καί cum illo nulla ratione coniunctum est significatque: *vel*, *adeo*. Cf. ad Anab. V, 4, 29. — Deinceps ἀνίστασθαι notum est eodem modo dictum esse quo apud Latinos *surgendi* verbum, de quo v. interprr. ad Cic. pro Rosc. Am. 1. Cogitandum est enim Athenienses et omnino Graecos (cf. ad Anab. V, 10, 5.) in concionibus sedisse, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο (XVIII, 191. p. 292. cl., ut multa alia omittam, Aristoph. Equitt. 783.). Itaque qui verba facturus erat ἀνέστη (XVIII, 170. p. 285. XIX, 13. et 15. p. 345. §. 35. p. 352.

57. p. 359. et ind. ad Anab.) vel παρῄει, παρῆλθεν (II, 31. p. 27. XVIII, 22. p. 232. §. 213. p. 299.) ἐπὶ τὸ βῆμα (Aesch. c. Ctes. 2.) vel ἀνέβη (Dem. XVIII, 209. p. 297. cl. §. 179. p. 288. XIX, 23. p. 348.). — Mox pro συνεβούλευσαν cum pluribus codd. συνεβούλευον legendum esse apparet ex eis, quae p. 5. s. de hoc enunciatorum genere disputavimus. Alterum non defendi loco a Rüdigero collato I, 9. p. 11. manifestum est.

§. 2. De locutione ἀθυμεῖν τοῖς πράγμασι dixi ad Anab. I,
3, 3. Ad eandem I, 6, 8. monui de particulis οὐδ' εἰ —. No- 9
stro simillimi sunt loci XV, 14. p. 194. XVIII, 9. p. 228. et Cyrop. VIII, 7, 23.: οὐδεὶς γὰρ ἂν ἔτι πιστεῦσαι δύναιτο ὑμῖν, οὐδ' εἰ πάνυ προθυμοῖτο. Alia si quis requirat, adeat Dem. VIII, 37. p. 99. XIV, 29. p. 186. XV, 15. p. 194. §. 21. p. 196. — In eis quae sequuntur rhetoricum artificium iam notavit Hermogenes. Eodem saepius utitur orator, veluti IX, 5. p. 111. Ad gravissimam sententiam ut magis animos attendant Athenienses (cf. Tiber. 13. Fischer.), se ipse interrogat: τί οὖν ἐστὶ τοῦτο; qua ratione nihil apud Demosthenem frequentius est. Ita haec ipsa formula legitur VI, 24. p. 71. VIII, 7. p. 91. IX, 22. p. 116. §. 37. p. 120. XV, 32. p. 200. ἔστι δ' οὗτος τίς; IV, 34. p. 49. IX. 39. p. 21. XVI, 15. p. 205. Eiusdem generis est quod mox §. 3. habebimus: τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα λέγω; cuius similia passim reperiuntur, veluti VI, 31. p. 73. et IX, 25. p. 248. Alia alio loco.

§. 3. Ἔπειτα vocibus πρῶτον μέν §. 2. respondet. Ac ne tirones δέ additum requirant, monendum est Demosthenem, si recte observavi, ἔπειτα et εἶτα semper sine hac particula post πρῶτον μέν inferre. — Verba ἔπειτα — ἀναμιμνησκομένοις Rüdigerum male interpretatum esse apertum est. Participium ἀκούουσι omisso ὑμῖν appositum est eadem ratione, qua ἀναμιμνησκομένοις verbis τοῖς εἰδόσιν αὐτοῖς. Patet autem oratorem minus
concinne locutum esse. Nam ita incepit ac si has voces omnino 10
non subiecturus esset. Concinnitatem si sectatus esset, sic fere loqui debebat: ἐνθυμητέον τοῖς μὲν νεωτέροις παρ' ἄλλων ἀκούουσι, τοῖς δ' εἰδόσιν αὐτοῖς (i. e. τοῖς πρεσβυτέροις) ἀναμιμνησκομένοις. Non male locum vertit Schaeferus: *considerare vos oportet et ab aliis audientes et qui ipsi nostis in memoriam revocantes.* Sed cum ἀκούουσι hic ut aliis locis quam plurimis perfecti vim habeat (v. ad Anab. I, 9, 28. et Buttm. ad Soph. Phil. 261.), paulo liberius reddiderim: *reputandum est quod vel ab aliis audivistis vel, qui ipsi novistis, reminiscimini.* Cf. XX, 55. p. 374. — Quae mox memoratur Lacedaemoniorum potentia, inprimis Antalcidae pace 387. a. C. n. fixa et fundata erat. Quinque annis post 382. (v. Clinton. Fastt. Hell. h. a.) Phoebidas Olynthum profecturus Cadmeam occupat, unde Lacedaemonii 379. a Pelopida eiiciuntur. Inde ortum quod hic respicitur bellum Boeotium, de quo praeter Diodor. XV, 28. ss. v. Xenoph. Hell. V, 4,

34. ss. Idem significat lib. de reditt. V, 7.: *Θηβαῖοι εὐεργετούμενοι ἡγεμονεύειν αὐτῶν ἔδωκαν Ἀθηναίοις.* Ceterum si verum sit quod Xenoph. Hell. V, 4, 20. ss. 34. tradit, insignis illa laus, qua orator hic patriam suam ornat, emarcuerit. — Ad verba *ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολύς* patet subaudiendum esse *ἐστι*: *ex quo non multum temporis praeteriit*, h. e., ut interpres Latinus vertit, *non ita pridem.* Memineris hic hanc orationem habitam esse 352. a. C. n. V. Clinton l. l. h. a. — Deinceps cum *ὡς* particula tiro-
11 nibus negotium exhibere soleat, monendum est non raro Graecos hac ratione duo relativa coniungere: *ἡλίκην — ὡς καλῶς*, *quanta potentia instructis Lacedaemoniis quam pulchre.* Cf. Lept. 93. p. 485.: *συνίεθ' ὃν τρόπον ὁ Σόλων τοὺς νόμους ὡς καλῶς κελεύει τιθέναι.* ubi v. Wolf. §. 75. p. 371. Latinos eadem ratione uti notum est. Ita v. c. Liv. XXX, 42.: *(commemorabant) ex quantis opibus quo recidissent Carthaginiensium res.* Eiusdem generis sunt huiusmodi loci: *ἵν' εἰδῆτε οἵων ὑπαρχόντων αὐτοῖς παρ' ὑμῶν οἵων ἔτυχον* Dem. XIX, 61. p. 360. Cf. Cyr. IV, 5, 29. Thuc. V, 7. et Soph. Antig. 943. Priori relativo participium additum sit nec ne hic parum refert. — Vocem *Ἑλληνικῶν* a plerisque libris omissam delevit Bekkerus, defendunt Forbigerus, Bremi, Schaeferus: quorum huic res tam certa videtur, ut contra disputare non auderem, nisi viro egregio idem quod mihi, qui quo tempore discipulis meis hunc locum explicui eiusdem sententiae fuerim, accidere posse videretur, ut iudicium suum retrectaret. Sed videamus. Ac primum si externa argu-
12 menta respicias, mirum videbitur hoc vocabulum in tot codicibus excidisse, cum unde in nonnullis addi potuerit manifestum sit. Nam de eadem re II, 24. p. 25.: *ἐκεῖνο θαυμάζω, εἰ Λακεδαιμονίοις μέν ποτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἀντήρατε κ. τ. λ.* Hic enim *Ἑλληνικῶν*, iniuria a Bekkero uncis notatum, necessarium est propter oppositionem: *νυνὶ δ' ὀκνεῖτε ἐξιέναι — ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν κτημάτων.* De industria omisi quae interiecta sunt: *καὶ μέλλετε εἰςφέρειν (ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν)*, quoniam haec proxime praegressis opponuntur: quod monui, ne quis dubitet intelligentium quidem quin Bekkeri notae confodiendae sint. Sed quod Scholiastes ad h. l. tradit, hoc bellum nominatum fuisse *τὸν πόλεμον τὸν ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων*, id tam aperte fictum est, ut nemini fraudem facere debuisse videatur. Nihil dicam quod apud Diodorum, quem saepius quam debebat lutulentis oratorum fontibus hortulos suos irrigasse constat, huius appellationis ne vestigium quidem deprehenditur: sed orator si eam secutus esset, Philippicae loco dicere debebat: *ὑπεμείνατε τὸν ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων πρὸς ἐκείνους πόλεμον.* Ac si, ut Bremii verbis utar, hic quasi terminus quidam technicus fuisset, notio *τῶν Ἑλληνικῶν* ita oblitterata esset, ut ne Olynthiacae quidem loco orator eam quam modo demonstravimus oppositionem satis aperte declarasset. Denique

quod Schaeferus putat, istam appellationem usurpasse oratores
Atticos, ut civium suorum auribus blandirentur: haud paulo ma- 13
gis his blanditi fuerint, si omnibus omnino temporibus Athenien-
ses aequo et iusto atque Graecorum saluti prospexisse praedica-
verint: id quod cum alii faciunt tum Demosthenes saepissime. V.
VI, 8. p. 67. §. 9. p. 68. VIII, 42. p. 100. IX, 45. p. 122.
[XIII, 7. s. p. 168. §. 35. p. 176.] XIV, 7. p. 179. XV, 13.
p. 194. XVIII, 66. p. 247. §. 99. s. p. 259. §. 183. ss. p. 289.
s. XIX, 64. p. 361. cl. 304. p. 338. Iam concusso fundamen-
to facile, opinor, suspectam vocem concidere patientur defenso-
res, quoniam illa hic prorsus inutilis est neque ut reliquis duo-
bus locis II, 24. p. 25. XV, 29. p. 199. ad oppositum quid re-
feratur. — Ad verba ἵν᾽ εἰδῆτε καὶ θεάσησθε quae Rüdigerus
annotavit, in eis miror non respecta esse quae de hoc verbositatis
genere Hermann. disputaverat de ell. et pleon. p. 206. et ad Vi-
ger. p. 887. Omnino quamquam verum est saepe synonyma vo-
cabula, inprimis ab oratoribus coniungi, ut eadem notio maiore
vi proferatur, tamen hic magna cautio habenda est interpreti, ne
diversissima quaeque confundat. Sed nostro loco illud offendat,
quod orator ἵν᾽ εἰδῆτε καὶ θεάσησθε dixerit, non ἵνα θεάσησθε
καὶ εἰδῆτε: quam difficultatem sublaturus ne quis ἴδητε emendet
aut ad ὕστερον πρότερον confugiat, tenendum est ἵν᾽ εἰδῆτε hic
esse: *ut cognoscatis.* Cf. XVIII, 118. p. 266. §. 153. p. 278.
§. 156. p. 279.: δός δή μοι τὴν ἐπιστολὴν —, ἵν᾽ εἰδῆτε καὶ ἐκ
ταύτης σαφῶς κ. τ. λ. Adde Buttm. Gr. max. II. p. 116. et Matth. 14
ad Eurip. Rhes. 655. Ita tantum abest ut in ista verborum col-
locatione offensionis aliquid insit, ut eam egregie commendet κλί-
μαξ. Nam θεᾶσθαι evidentiorem cognitionem significat rem quasi
oculis subiiciens. Plane eadem ratio est eorum aliquot locorum,
quos Bremi contulit, quibus, ut X, 7. p. 133. praetereamus,
hos adiicimus: εἰδὼς καὶ ἑωρακώς XVIII, 248. p. 309. σκέψα-
σθε — καὶ θεωρήσατε §. 252. p. 311. ἐγνωκειν καὶ προεωρώμην
XIX, 154. p. 389. ἐξετάσαι καὶ θεάσασθαι 315. p. 442. ἐνθυ-
μεῖσθαι καὶ ὁρᾶν XX, 118. p. 492. Hoc si quis argutius quam
verius disputatum esse censeat, cuiusmodi reprehensiones nuper
aliquoties immerito expertus sum, nae ille parum noverit Demo-
sthenem, cuius artem qui non ipse ex ipso didicerit audiat egre-
gie disputantem Dionysium de comp. 25. p. 206. ss. et Iud. de
Dem. 51. p. 1111. ss. Qui censor etsi saepe falsa in medium
profert, praecipue ubi ira aut studio eius iudicium corrumpitur,
tamen ubi de oratoribus, inprimis ubi de Demosthene disserit,
multa exhibet quibus optimo fructu ad rhetoricam huius artem
illustrandam utaris. — Paulo post pro βούλησθε Schaeferus iure
βούλοισθε requirit, quae formae etiam XIX, 178. p. 397. con-
fusae sunt. — Lectionem χρωμένοις, quae nullo modo ferri po-
test, ex III, 23. p. 34. ortam esse quis Rüdigero credat? Immo
originem debet dativo φυλαττομένοις, quod genus corruptionum

15 frequentissimum est. — Post τῇ non fuisse quod τέ insereretur,
monuit Schaefer. — De ἐκ praepositione ea qua hic ratione usur-
pata monui ad Anab. II, 6, 8. Cf. III, 3. p. 29. XVIII, 7. p.
227. §. 215. p. 408. Minus apta contulit Rüdigerus, qui idem
mox non aptiora confert, ut οὗτος cum contemtu dictum esse de-
monstret. Nam omnino οὗτος et ὅδε nunquam nisi nomine addi-
to sic videntur usurpata esse. Nam etiam ubi Dem. quos summo-
pera contemnit, corruptos oratores voce οὗτος significat, veluti
III, 22. p. 34. (τὰ μὲν τούτων) 29. p. 36. VIII, 66. p. 106.
VIII, 188. p. 291. XIX, 33. p. 351., neutiquam in pronomine
contemtus notio inest.

§. 4. *Εἰ δέ τις — ὀρθῶς μὲν οἴεται.* Eadem orationis con-
formatione orator loquitur VIII, 48. p. 101. [X, 24. p. 137.],
quem locum Dionys. VI, p. 1116. expressit. Cf. II, 22. p. 24.
[XI, 15. p. 156.] IV, 29. p. 48. XX, 25. p. 464. — *Νῦν* ante
ὑπαρχούσης non ausim delere cum Bekkero. Nam ut Rüdigerum
diversissima confundentem missum faciamus, non perspicitur un-
de hoc adverbium in tot libros irrepserit, neque supervacaneum
est, cum significet antea fuisse ἀσθενῆ τὰ Φιλίππου πράγματα
καὶ κομιδῇ μικρά XVIII, 295. p. 324. Cf. I, 9. 12. p. 115.
IX, 21. p. 116. — ἀπολωλέναι τῇ πόλει. Eadem ratione loqui-
tur XVIII, 107. p. 262.: τριήρης — ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο
τῇ πόλει. cui opponitur περίεστι τῇ πόλει XIX, 78. p. 365. Quae de
16 μέντοι particula Rüdigerus comminiscitur iam notavit Schaefer. Cf.
ad Anab. II, 1, 19. — Pydnam Macedoniae urbem (Thuc. I, 61, 137.),
postea Citrum (non Citium, v. Strab. exc. l. VII, 8.) Philippus rece-
pit Ol. 105. 3. secundum Diod. XVI, 8. Cf. Plutarch. Alex. 3. Eo-
dem anno Potidaeam expugnavit, quae postea (non quoque) Cas-
sandria dicta est. V. Strab. l. l. 12. Plin. H. N. IV, 17. et Poppo
Thuc. II, p. 372. ss. Methonem τῆς Μακεδονίας (L, 46. p. 1220.),
τῆς Πύδνης στάδια μ' ἀπέχουσαν (Strab. l. l. 8.) Philippus cepe-
rat Ol. 106. 4. eodem Diodoro teste XVI, 34. cl. 31. ubi v. Wes-
seling. Demosthenes ipse harum urbium amissionem saepe me-
morat, I, 9. p. 11. §. 12. p. 12. VI, 17, 20. p. 70. [VII, 95.
p. 79.] VIII, 62. 65. p. 105. §. 26. p. 117. [X, 12. p. 134.
§. 64. p. 148. §. 67. p. 149.] XVIII, 69. p. 248. XX, 61.
63. p. 475. s. XXIII, 107. p. 656. — *Μετά τινος εἶναι* non ra-
ro dicuntur qui alicuius imperio subiecti sunt. Cf. §. 8. p. 42.
et ind. ad Anab. in μετά.

§. 5. *Τοσαῦτα* recipiendum esse recte docet Schaefer. — Pro
ἐπιτειχίσματα τῆς ἑαυτοῦ χώρας Hemsterhusius ἐπ. τῇ αὐτοῦ χώ-
ρᾳ coniecit, quod probare videtur Bekkerus, qui nescio quo con-
silio XV, 13. conferat. Profecto haec esset legitima constru-
ctio (cf. Matth. §. 390.); verum tamen hic non sollicitandus vi-
detur genitivus, quo illa ἐπιτειχίσματα quodammodo partes Ma-
cedoniae dicantur. Ceterum ἐπι— in hoc vocabulo eandem vim
habet, quam in ἐποικίζειν demonstravit Schaefer. ad Apollon.

Rhod. II. p. 339. Cf. Duker. ad Thuc. I, 122. — Deinceps pro 17
ἔρημον ὄντα συμμάχων quod alii habent ἔρημος ὢν τότε σ., id vel propterea reprobandum est, quod hic respiciuntur praegressa: τὸ τὰ χωρία πάντα ἀπολωλέναι τῇ πόλει. Etenim ibi scriptor si eadem qua hic ratione orationem conformare voluisset, dicere poterat: εἴ τις οἴεται — χαλεπὸν εἶναι Φιλίππῳ πολεμεῖν τὰ χωρία πάντα ἀπολέσαντας. Accedit collocatio. — Ad ἐκτήσατο ex antecedente enuntiato ἄν repetendum est. Cf. Soph. Oed. C. 927. Xenoph. Anab. II, 5, 14. et ad I, 6, 2. Sed cum multi libri ἐκτήσατ' ἄν habeant, non magnopere repugnaverim Bremio et Schaefero hoc restituentibus. Nam recte hic monet librarios saepius peccare ἄν omittendo quam addendo. — Mox pro οἶδεν facillima et frequentissima confusione (cf. III, 26. p. 35. ibique Reisk. IV, 36. p. 50. VI, 8. p. 67.) alii εἶδεν habent, quod iure recepit Bekkerus, cum hoc dici necesse sit: *pulchre vidit* (nam de v. καλῶς v. Schaefer. ad Soph. Oed. T. 1008.) quo tempore ad illa τειχίσματα expugnanda animum applicuit. Neque obiecerit quisquam quod sequitur ταῦτα μέν ἐστιν κ. τ. λ. Hic enim Dem. indicativo praesentis utitur, ut Atheniensibus recuperandorum quae amisissent spem subiiciat (cf. §. 7.) dicens etiamnunc esse ἆθλα τοῦ πολέμου. Ad hanc dictionem illustrandam apte conferunt Xenoph. Cyrop. II, 3, 2. quem locum expressit Plutarch. de libb. educ. 11.: τὰ τῶν ἡττωμένων ἐν ταῖς μάχαις ἀγαθὰ τοῖς νικῶσιν ἆθλα πρόκειται. Cf. ad Anab. III, 1, 21. — Verba 18
ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων cave ad locorum situm referas. Nam ita orator diceret: *par est Philippum habere quae suis terris vicina, a nostra urbe remota sunt:* quo quid potuisset ineptius? Itaque, ut ipsius verbis utamur, sensus est: τοῦ ἐφ' ἅπασι παρόντος (II, 23. p. 24.) τῷ στρατεύματι (I, 4. p. 10.) φύσει ὑπάρχει τὰ τῶν ἀπηρτημένων καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις (IV, 12. p. 43. ad quem l. cf. Schaefer.). Cf. §. 40. s. p. 51. s. I, 9. p. 11. VIII, 11. 13. p. 92. s. §. 36. p. 98. IX, 38. p. 120. [XI, 19. p. 157.] XVIII, 235. p. 305. —

§. 6. Καὶ γάρ τοι esse *etenim profecto*, disci poterat ab Hermanno ad Viger. p. 531. Cf. IX, 58. p. 125. XVIII, 99. p. 259. XIX, 137. p. 383. §. 141. p. 384. §. 325. p. 445. XX, 69. p. 477. §. 91. p. 484. — De aoristo χρησάμενος v. ad Anab. I, 9, 17. Voces τις ἔχοι, quae et concinnitatem turbant et per se frigida sunt, ex interpretamento orta puto, cuius simile addiderunt librarii XVIII, 197. p. 294. Cf. ibi Schaefer., XXI, 14. p. 519. XXIII, 154. p. 671. ann. m. ad Anab. V, 7, 22. — Verbis ὡς ἂν ἑλὼν πολέμῳ Scholiastam aliquem adscripsisse censeo πολέμου νόμῳ, ut hanc lectionem, a Schaefero restitutam, iure reiecisse videatur Bekker. — Προσέχειν τὸν νοῦν quid sit dixi ind. ad Anab. in γνώμη. Cf. II, 13. p. 21. — Mitto quae Rüdiger. de relativo hypothetico annotavit. Non melioris notae sunt quae de locutione ἐπὶ γνώμης γίγνεσθαι tradit. Nam γίγνε- 19

σθαι nunquam statum quo quis utitur significare potest (cf. ind. ad Anab. in v. f.) et Aeschinis locus quem affert dissimillimus est. Ἐπὶ praepositio eadem ratione, quamquam non addito movendi verbo, legitur VIII, 14. p. 93.: μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀνοίας, et XXI, 199. p. 578.: ἐπὶ ταύτης τῆς ὑπερηφανίας ὄντα. Ἐπὶ γνώμης εἶναι dixit XXI, 213. p. 583. Dionys. Arch. IV, 70. p. 809. VI. 38. p. 1126. Sensus apertus est: *si vos quoque talem quali Philippum usum dixi sentiendi rationem pectore amplexi fueritis* et q. s. — Ad verba νῦν, ἐπειδήπερ οὐ πρότερον cf. §. 44. p. 42. extr.

§. 7. In formula συνελόντι δ' ἁπλῶς εἰπεῖν Bekkerus postremum vocabulum cum pluribus libris delevit. Non improbarem, si ἁπλῶς abesset. Cf. Dionys. arte rhet. VI, 2.: συνελόντι μὲν οὖν ἐπιτάφιος ἔπαινός ἐστι τῶν κατοιχομένων. cuiusmodi locis non εἰπεῖν subaudiendum, sed ea ratione explicandus est dativus, quam illustrat Matth. §. 388, b. Sed cum ἁπλῶς verbo συνελεῖν non videatur iungi posse, εἰπεῖν retinendum puto, nisi etiam ἁπλῶς cum aliquot libris deleas, quod non audeat qui quam aptum sit hoc vocabulum perspexerit. Habet enim similem potestatem atque formula ἁπλοῦς ὁ λόγος XIX, 179. p. 397. Xenoph. Anab. V, 8, 18. ibique ann. Ipse orator optimus sui interpres, quem alii interpretes non semper ubi debebant consuluerunt, in-
20 fra §. 51. p. 54.: πάνθ' ἁπλῶς, οὐδὲν ὑποστειλάμενος πεπαῤῥησίασμαι. — Ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι male interpretatos esse Matth. Gr. mai. §. 371. et Rüdigerum: *sui iuris fieri*, non eget demonstratione. Rectius Schaeferus: *e vobismet ipsis, non ex aliis, pendere.* Etenim referuntur haec ad vanam Atheniensium spem, qua alios *populos* pro ipsis propugnaturos esse exspectabant. Male enim Iacobsius. Cf. IX, 35. p. 120. et §. 73. ss. p. 130. — Pro αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος Harlei. αὐτὸς μὲν ἕκαστος οὐδέν, probante Schaefero. Sed v. quae monui p. 6. — De v. κομίζεσθαι monuit Rüdiger. Cf. VIII, 36. p. 98. XV, 15. p. 194. XIX, 149. p. 387. §. 252. p. 420. — De lectionibus θέλῃ et ἐθέλῃ bene contra eundem disputavit Bremi. — Quod mox dicit κἀκεῖνον τιμωρήσεσθε illustrat §. 43. p. 52. Cf. III, 2. p. 29. et §. 14. p. 32. —

§. 8. Πράγματα hic intellige *res, potentiam, imperium.* Cf. §. 44. p. 53. II, 9. p. 20. XVIII, 295. p. 324. Monui propter Iacobsium. — Adiectivum ἀθάνατα per prolepsin additum esse docet Schaeferus: qua ratione saepissime usi sunt poetae (v. Seidler. ad Eurip. El. 442. et Erfurdt. ad Soph. Antig. 786.) nec abstinuerunt prosarii. Cf. IX, 21. p. 116. et ad Anab. I, 5, 8. De Romanis cf. Werfer. actt. Mon. I, 2. p. 266. — Ad proxima conferas I, 21. p. 15. II, 13. p. 21. §. 15. ss. p. 23. s. VIII, 41. p. 100. [X, 13. p. 135.]. Falsos autem puto eos, qui μισεῖ, δέδιεν et φθονεῖ verborum quidque ad singulum Philippi sociorum
21 genus referunt. Nam odium quidem et metum haud dubie con-

ceperant iidem. Quid quod haec non ad solos socios referenda esse ostendit II, 16. 18. p. 22. s. *Τὶς* hic est nostrum *mancher*. Cf. Matth. §. 487. — Pro *ἄλλοις τισὶν* Schaeferus *ἄλλοις οἷστισιν* coniicit. Sic oratoris argumentationem aliquanto melius procedere. Hoc ego non satis intelligo. *Ταῦτα πάντα* v. ut Bekkerus dedit *πάντα ταῦτα* bene explicat Schaefer. cl. Xenoph. Oec. VI, 13. — De v. *ἀποστροφή* dixi ad Anab. II, 4, 22.

§. 9. Ad illustrandam formulam *οἷ προελήλυθεν ἀσελγείας* ex ipso Dem. afferri poterat XXI, 17. p. 520.: *οὐδ' ἐνταῦθ' ἔστη τῆς ὕβρεως*. Cf. Soph. Oed. C. 170. 310. — Pro *λέγει* Vossianus *πέμπει*, quod Schaeferus defendit. Sed ita propter praegressum *ὥς φασι* de litteris ad alios, non ad Athenienses missis, cogitandum esset: quod cum parum probabile sit, ego hanc varietatem ex solo scribendi vitio repetendam censeo. — *Μένειν ἐπὶ τῶν αὐτῶν* recte interpretatur Rüdigerus, quamquam propriam potestatem subesse facile sentias. Cf. VIII, 47. p. 101. Eodem sensu §. 43. p. 52. *οὐ στήσεται*. — In verbis *κύκλῳ πανταχῇ* cur non videatur pleonasmus inesse dixi ind. ad Anab. in *κύκλος*. — *Καθῆσθαι* eodem sensu usurpatum II, 23. 24. p. 24. s. IV, 44. p. 53. Simili translatione *καθεύδειν* dicitur, quo de v. ind. ad Anab. in v. cl. XIX, 303. p. 438. — De verbo *περιστοιχίζεσθαι*, quod eadem potestate VI, 27. p. 72. legitur, exposuerunt interpretes. Omnino Graecos saepissime a re venatoria vocabula 22 transferre constat.

§. 10. *Πότ' οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πότε.* Hanc eiusdem verbi repetitionem ego olim ad Dionys. p. 11., si recte memini auctore Heindorfio ad Plat. Euthyd. p. 343., diplasiasmum dixi, secuto Schaefero *) ad Dem. p. 45, 3. Sed ex quo rhetoricen tradidi, talia accuratius scrutatus veteres magistros vidi hanc figuram dixisse *ἐπανάληψιν*, *ἀναδίπλωσιν*, *ἐπαναδίπλωσιν*, *ἐπίζευξιν*. Verum *ἐπανάληψις* potius est in huiusmodi locis: *Ἔνθάδε Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν, Σίσυφος Αἰολίδης* — Il. ζ', 154. cl. μ', 95. s. et Odyss. α', 22. s. Quamquam veteres in hoc vocabulo finiendo parum sibi constant. V. I. C. T. Ernesti Lex. rhet. in v. *Ἀναδίπλωσιν* I. A. Ernesti Initiis rhet. §. 340. in talibus tantum locis agnovit: *Sequitur pulcherrimus Astur, Astur, equo fidens* Virg. Aen. X, 180. Cf. I. C. T. Ernesti l. l. in v. replicatio. Quod tanto facilius concesserim, cum ad eam cui nomen circumspicimus figuram significandam Herodiani auctoritate

*) qui maiore iure hic me reprehendisset quam ad p. 181. v. 21. Nam *ἐφαμαρτεῖν* ap. Dion. p. 210. restitui non quo verum esse putaverim, sed quia omnino etiam Seidlero monitore quae Dionysius ex aliis scriptoribus attulit nunquam ex his corrigenda putavi: id quod p. 214. v. 31. significavi. Quod idem v. d. me Thucydideo II, 43. non abstinuisse dolet, ego vero quod cum Abreschio Bekkerus dedit nec aptum nec Graecum esse probare posse videor.

23 ἐπιζεύξεως vocabulo uti liceat. Hanc figuram, cuius exempla passim apud scenicos reperias (v. Soph. Oed. T. 1217. et Oed. C. 982. 1079.) omnium maxime frequentavit Demosthenes. Ut eis quae ad Dionys. p. 11. contuli nonnulla adiiciam, sic legitur ἴσως ἄν, ἴσως III, 33. p. 37. VIII, 77. p. 109. μὴ νῦν — μὴ νῦν XIX, 46. p. 355. ἵππον, ἵππον XXI, 174. p. 571. πονηρόν — πονηρόν XVIII, 242. p. 307. ὑμᾶς οὖν, ὑμᾶς XIX, 267. p. 426. τοῦτο γάρ, τοῦτο XXI, 119. p. 553. δέδοικα — δέδοικα XIX, 96. p. 371. §. 424. p. 410. εἴργετ' οὖν, εἴργετε §. 97. p. 372. οὐ γὰρ ἐνῆν, οὐκ ἐνῆν §. 123. p. 379. ᾔδει γάρ, ᾔδει XXII, 31. p. 602. ἔστι γάρ, ἔστι XVI, 24. p. 208. οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστι XVIII, 208. p. 297. οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν §. 24. p. 233. §. 47. p. 241. §. 52. p. 242. οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἔστιν II, 10. p. 20. IV, 46. p. 53. XIX, 296. p. 436. XXI, 46. p. 529. XXIII, 127. p. 662. — Verborum ἐπειδὰν τί γένηται (ἃ χρὴ πράξετε); sensus est: *quid fieri oportebit (ut quae opus sunt facialis)?* Cf. Plat. Alc. I. 8, b. p. 107.: ὅταν οὖν περὶ τίνος βουλεύωνται (ἀναστήσει αὐτοῖς συμβουλεύσων); Adde ib. 9, a. Buttm. ind. in v. τίς et Matth. §. 630. cuius tamen rem exponendi ratio mihi non plane sufficit. Ego haec ita tradenda puto. Graecis non solum liberas enunciationes, sed etiam aliunde pendentes, i. e. finales, temporales, conditionales et relativas interrogative efferre licet. Relativas hic dico hypotheticae relativas: nam de mere relativis sponte
24 intelligitur. Cf. XVIII, 93. p. 257. XIX, 201. p. 404. XX, 44. p. 470. Eiusdem generis est interrogatio cum participio iuncta, veluti II, 25. p. 25. XXI, 176. p. 371.: τί οὖν ποιήσαντος — κατεχειροτονήσατε τοῦ Εὐάνδρου; quod eodem sensu dici poterat: ἐπεὶ τί ἐποίησε κ. τ. Ε. et cum articulo v. c. Xenoph. Mem. II, 2, 1.: τοὺς τί ποιοῦντας τὸ ὄνομα τοῦτο ἀποκαλοῦσιν; i. e. οἳ ἂν τί ποιῶσι τὸ ὅ. τ. ἀ.; Interdum tam secundarium quam primarium enunciatum interrogative effertur, ut Plat. Gorg. p. 448, c.: ἐπειδὴ τίνος τέχνης ἐπιστήμων ἐστὶ τίνα ἂν καλοῦντες αὐτὸν ὀρθῶς καλοῖμεν; quod cum participio dici posset: τίνος τ. ἐπιστήμονα ὄντα τίνα ἂν κ. α. ὀ. κ. cuiusmodi loci passim reperiuntur inprimis obliqua interrogatione, ut IV, 36. p. 50. XIX, 63. p. 361. XXI, 175. p. 571. XXIII, 107. p. 656.: τί πεποιηκότος αὐτοῖς Φιλίππου πῶς αὐτῷ χρῶνται; XXI, 143. p. 561.: σκέψασθε τίνων εὐεργεσιῶν ὑπαρχουσῶν καὶ ποίων τινῶν πρὸς τὸν δῆμον πῶς ἐχρήσανθ' ὑμῶν οἱ πρόγονοι (Ἀλκιβιάδῃ). Cuiusmodi loci ad orationis conformationem non differunt a talibus: σκέψασθε ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελὼν ὡς ἀσεβῆ καὶ δεινὰ ἀντεπιγέγραφεν XXII, 72. p. 615. XXIV, 180. p. 756. de quibus cf. p. 11. Pariter cum priore genere, ubi soli participio interrogandi verbum adiunctum est, huiusmodi locos composueris: ὑπὲρ οἷα πεποιηκότων ἀνθρώπων κινδυνεύσετε διαλογισάμενοι XVIII, 98. p. 259. — Formula νὴ Δία cum Demosthenes hac
25 ratione ubi sibi vel responderi aliquid vel obiici fingit uti soleat

cum ironia quadam (v. c. XIX, 222. p. 410. XX, 161. p. 506. XXI, 41. p. 527. cl. XXIII, 107. p. 656. §. 166. p. 675. XXXIX, 32. p. 1004. XLIV, 50. p. 1095. §. 55. p. 1097. LII, 26. p. 1243.), recte Bekkerus post ἦ interrogandi signum puncto permutavit. Idem eodem iure fecit VIII, 51. p. 102. X, 27. p. 138. XIII, 28. p. 174. (cf. III, 29. p. 36.) XIV, 12. p. 181., ubi Reiskii emendatio non amplectenda erat, XVIII, 101. p. 259. XIX, 272. p. 428. XX, 38. p. 468. (cl. §. 56. p. 473. XIX, 285. p. 432.) §. 58. p. 474. XXIV, 37. p. 711. §. 176. p. 755. §. 202. p. 763. [XXV, 77. 78. p. 793.] XXXV, 48. p. 940. XXXIX, 9. p. 997. XLV, 11. p. 1104. s. XLIX, 64. p. 1203. Debebat etiam XVIII, 117. p. 266. XXI, 89. p. 543. ubi fecit Buttmannus, XXIV, 99. p. 731. §. 125. p. 739. — Μέν particula post ἐγώ, quae non habet quod respondeat, quomodo intelligenda sit notum est. Cf. quos laudavi ad Dionys. p. 35. Sic saepissime Demosthenes. Ut ex una tantum oratione exempla proponam, v. XXI, 35. p. 525. §. 115. p. 552. §. 158. p. 565. §. 197. p. 578. §. 218. p. 584. §. 220. p. 585. — Deinceps Schaeferus cum aliquot codd. omisso γάρ (quod similiter legitur XIV, 13. p. 181. XXIII, 137. p. 665. ubi delevit Bekkerus, XXIV, 130. p. 741. §. 153. p. 747. s. bis LII, 28. p. 1243.) leg. censet μὲν ἡγοῦμαι: sic responsionem melius aequari cum responsione. Ego vero hic non responsionem, sed latentis affir- 26
mationis explicationem accipio. Nam praegressa interrogatio, ut Quinctiliani IX, 2, 7. verbis utar, non sciscitandi gratia assumpta est, sed instandi. Cf. Tiber. 13. (apud quem ἐνέργεια pro ἐνάργεια et contra in Tryphonis loco ibi collato ἐνάργεια pro ἐνέργεια leg. est. Cf. ad Dionys. p. 8.) Similia passim leguntur, veluti XIX, 66. p. 362. §. 69. p. 363. XX, 66. p. 477. — Non magis cum eodem Schaefero πεπραγμένων lectioni πραγμάτων praeferendum puto, quod ex interpretamento ortum videtur. Cf. I, 27. p. 17. VIII, 51. p. 102. — Formulae εἰπέ μοι exempla attulit Bremi. Videlicet orator e multitudine unum aliquem sibi adversarium fingit eadem ratione qua §. 44.: ποῖ δὴ προςορμιούμεθα; ἤρετό τις dixit. Cf. XXIII, 89. p. 650. — Lectionem αὐτῶν bene defendit Bremi. — Mox Bekkerus, ut semper ad delendum pronus est, imitantibus Βεκκεριδίοις quibusdam, voces κατὰ τὴν ἀγοράν duorum codd. auctoritate uncis notavit. Ego vero ne optimis quidem libris ubi quid omittunt obsequendum censeo, nisi rationibus quoque probari potest omissionem non a librariorum negligentia repetendam esse. Nostro autem loco verba κατὰ τὴν ἀγοράν tuetur auctor or. XI, 17. p. 156. nec suspecta fieri puto eo quod Dem. aliis locis (IV, 48. p. 54. VI, 14. p. 69. XIX, 288. p. 434. XXI, 189. p. 578.) ea non adiicit, cum non minus saepe similiter addita legantur, veluti XVIII, 323. p. 332. XIX, 122. p. 378. §. 225. p. 411. XXI, 104. p. 548. Etenim sta- 27
tiones (de quibus cf. interprr. ad Plin. ep. I, 13, 2.) praecipue in

foro erant. — Mox pro γένοιτο γὰρ ἄν τι καινότερον; Schaeferus praefert quod non pauci libri habent τί δ' ἄν γ. κ.; cl. p. 157, 2. Sed prior est difficilior lectio, tum propter interrogandi pronominis defectum, tum propter γάρ particulam, quam quis est qui a librariis interpretibusve profectam esse credat? Ex personati Demosthenis loco nihil colligi debebat. — Quod mox dicit Μακεδὼν ἀνήρ, id quanto contemptu pronuntiaverit inprimis docet IX, 31. p. 119. Cf. Weisk. de hyperb. I. p. 17. s. Quod ibi negat, Macedonum reges Graecos esse, magno consensu testantur Herod. V, 22. VIII, 137. s. IX, 45. Thuc. II, 99. V, 80. Pausan. IX, 40, 4. Liv. XXXVII, 30. Iustin. VII, 3. Cf. Müller. Aeginett. p. 55.

Hic gradum sistere coactus rogo lectores, ut, si quid minus eis probetur, condonent iusta Demosthenis editione compensare conaturo.

Apparat. T. II. p. 364. not. ad p. 322, 10. De hoc loco nuper Car. Foertschius Commentat. Crit. de locc. nonnull. Lysiae et Demosthenis p. 52. s. „Ego — existimo," inquit „auctorem huius epigrammatis sic dicere apud se constituisse: μαρνάμενοι Ἀΐδην ἔθεντο κοινὸν βράβην (vel potius βραβῆ) ἀρετῆς καὶ λήματος i. e. *pugnantes Plutonem sibi constituerunt communem fortitudinis et audentiae iudicem.* Sed postquam verba maximi momenti ἀρετῆς καὶ λήματος posuit: non illico, quae sequi debent Ἀΐδ. — βραβῆ, profert; verum facit his oppositionem haud ineptam, dicens: οὐκ ἐσάωσαν ψυχάς, ἀλλ' i. e. *non vitae servandae operam dederunt, sed* — —. Itaque sic verba distinguere possis: μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος — οὐκ ἐσάωσαν ψυχάς, ἀλλ' — Ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βραβῆ." Haec loci impeditissimi explicatio ab ipso parente iure dicitur *nova:* augurorque nunquam fore ut gratia novitatis ei deflorescat. Quam silentio transiissem, nisi placuisset nonnulla addere de sensu duorum locorum, quibus Foertschius, dum alios credulus incaute sequitur, ad colorem quaerendum commento mirabili mirabiliter abusus est. Theocritus XIII. 21. ss.:

σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν Ὕλας εὔεδρον ἐς Ἀργώ,
ἅτις Κυανεᾶν οὐχ ἅψατο συνδρομάδων ναῦς,
ἀλλὰ διεξάϊξε, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν,
αἰετὸς ὥς, μέγα λαῖτμα, — — — —.

Iacobsius praefat. ad Bion. et Mosch. p. XXI.: „— verba μέγα λαῖτμα de Phaside, ad magni maris similitudinem in pontum erumpente, dici posse non praefracte negaverim." Quin haec interpretatio unice vera est: nam arctissime iungi oportet οὐχ ἅψατο, ἀλλὰ διεξάϊξε. Bene Interpres: *Cyaneas non*

attigit, sed perrupit. Conf. Euripid. Med. in. Epigramma Anthol. Palat. T. I. p. 339.:

> ἄρσενα γὰρ λόγον εὗρες, ἐνηθλήσω δὲ προνοίᾳ,
> αἵρεσιν ἀτρέστου μητέρ' ἐλευθερίης.

αἵρεσιν — ἐλευθερίης apposita sunt antecedentibus. Verte: *quae philosophandi ratio* (scilicet τὸ εὑρίσκειν ἄρσενα λόγον καὶ τὸ ἐναθλεῖσθαι προνοίᾳ) *est mater libertatis metuere nesciae.* V. Matthiae Grammat. Gr. §. 432. p. 803. s. edit. sec. Revertor ad Oratorem. Genitivi ἀρετῆς καὶ λήματος vide ne seorsum sint capiendi ut significantes θαυμασμόν. Quae ratio si vera est, sic dirime verba:

> μαρνάμενοι δ' — ἀρετῆς καὶ λήματος — οὐκ ἐσάωσαν
> ψυχάς, ἀλλ' Ἀΐδην κ. τ. λ.

Non ignotus hic usus genitivi absolute positi: neque necesse est ut interiectio comes ei addatur. Theocritus XV. 75. χρηστῶ κοἰκτίρμονος ἀνδρός. Sin parum fidas Valckenariano λήματος, (neque ego multum fido,) per me licet scribas: ἀρετῆς ἃ [s. ὢ] δείγματος. Nam copula unde nasci potuerit vix attinet monere. — Haec scripta erant, cum meus me Dindorfius inspicere iussit Welckeri Theognidea p. 105.: unde excerpta hic posui quae nosse lectorum intersit. Sic igitur vir doctissimus: „Idem vir cl. [Frid. Graefius loco mox citando] emendat μαρνάμενοι [δ'] ἀρετῆς κατὰ δείματος, *sua quisque virtute pugnantes contra communem terrorem*, atque huiusmodi lectionem Melanchthonem etiam et Grotium in animo habuisse suspicatur." Vellem memoratum exemplum phrasis μάρνασθαι ἀρεταῖς, qua Graecos non puto usos esse. V. not. in altera editione Gottingensi.

Ibid. p. 365. not. ad p. 322, 17. Welckerus l. c.: „Verissima videtur F. Graefii emendatio in Actis Academ. Petropol. Vol. 8. 1822. p. 662.:

> ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἥδε κρίσις·
> μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν
> ἐν βιοτῇ· Μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν, μερόπων.

ut Iliad. VII. 288. Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν." Viro egregio haud dubitanter assentirer, nisi negativa οὔτι, quae nequit referri nisi ad infinitivum φυγεῖν, male me haberet. Scilicet ut dicitur θεῶν ἐστι μηδὲν ἁμαρτεῖν, sic graecae proprietas syntaxis dici iubet ἀνθρώπων ἐστὶ μὴ φυγεῖν τὴν εἱμαρμένην.

Ibid. p. 561. not. ad p. 385, 25. Reiskius Dindorfio videtur scripsisse: *sine infitiatione.* Vere.

Ibid. p. 720. not. ad p. 435, 27. Desiderativum στρατηγιᾷν etiam alibi latet vitiatum. Velut in Plutarchi V. Aemil. Paul.

c. 10. in. nemo monitus scribere dubitabit: τὰς τῶν στρατηγιώντων χάριτας καὶ παραγγελίας ἐάσαντας. Utitur Plutarchus hoc verbo etiam V. Eumen. c. 14. in.

Apparat. T. III. p. 340. v. 18. scrib. *vigilantes*.

Apparat. T. IV. p. 272. not. ad p. 753, 2. Notabile huius constructionis exemplum dat Plutarchus V. Eumen. extr.: ὅπως μηδεὶς αὐτῶν εἰς Μακεδονίαν ἄπεισι μηδ' ὄψεται τὴν Ἑλληνικὴν θάλατταν.

Ibid. p. 603. not. extr. ad p. 953, 17. Philostrati loco dudum usus est Wesselingius ad Diodor. Sicul. XVI. 55. in., ubi de his ludis disputat. Batavi notam indicavit mihi Lipsiensis editor Diodori. V. etiam Clintoni Fast. Hellen. ad a. 347.

